၎၎၎၇

ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ပိဋကတ်တော်

ဗျည္ဇနိကာယတွင် သုဒ္ဓန်ပိဋကတ်

ဗဟိုပဏ္ဏာသရိုင်းတော်

နိဿယ

မြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့
ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေ ရိုက်နှိပ်သည်

သာသနာတော်နှစ် ၂၅၁၆ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၂၆ အုန်း

၁၁၅၅၆
၂၉၄-၂
ဗဒ.၂-၈
၄၄၄7

ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ပိဋကတ်တော်

မဇ္ဈိမနိကာယ်ဝင် သုတ္တန်ပိဋကတ်

မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိတော်

နိဿယ

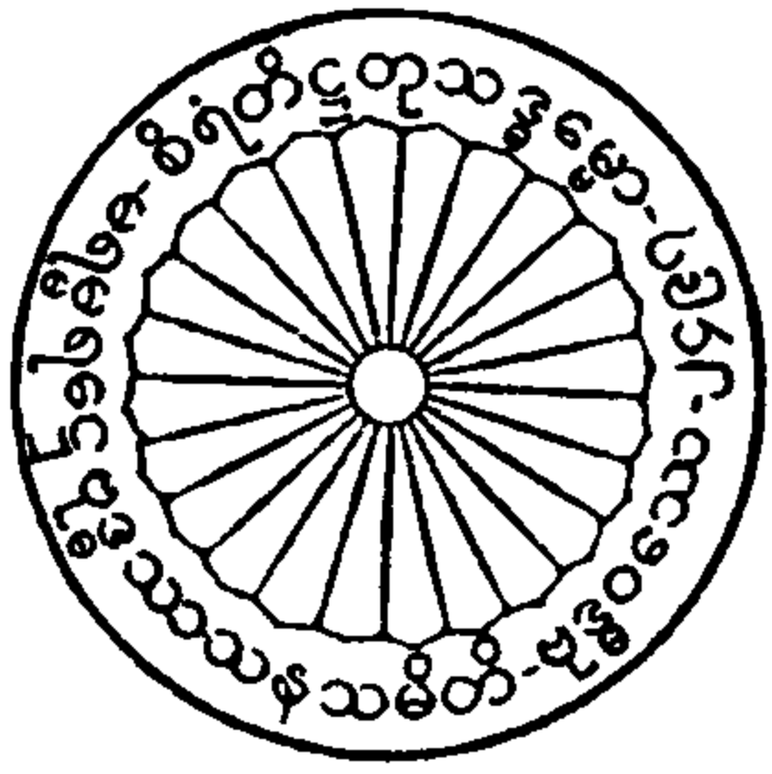

မြန်မာနိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်
ပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်သည်။

သာသနာတော်နှစ် ၂၅၀၆ ကောဇာသင်္ကြာစင် ၁၃၂၄ ၁၉၆၂

မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိတော် နိဿယ

မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

ဦးရေ | အကြောင်းအရာ | မျက်နှာအမှတ်

၁-ဂဟပတိဝဂ်

၁-ကန္ဒရကသုတ်

၁။ ဧवံ မေ သုတံ အနက်ယောဇနာပုံ အကျဉ်းချုပ်နှင့် ဧကံ သမယံကို အစွဲနှင့် သံယောဂတ္ထ,ဘူမတ္ထ။ စမ္မာယံကို မုချတ္ထ, ဥပစာရတ္ထယောဇနာပုံ ၁

၂။ ဟတ္ထာရောဟပုဒ်၌ ရသင့်သောအနက်များ ၁

၃။ သမ္မောဒီ၊ သမ္မောဒနီယံတို့၌ ဓာတ်နက်ချင်း မတူပုံ၊ သာရဏီယံရှိမှု သုဒ္ဓကမှုရပ်, ဟေတုကမှုရပ်၊ သာရဏီယံ (ရဿနှင့်)ရှိမှု အရဟတိတဒ္ဓိတ်ဟု ဋ္ဌိကာဆရာတို့ အမျိုးမျိုးဖွင့်ပြပုံနှင့် ဇေတပရမ်ပုဒ်၏ ရှုပ်ပြီး ၂

၄။ ယခုအခါ၌ ရှင်တော်ဂေါတမသည် တပည့်အပေါင်းကို ကျင့်စေအပ်သကဲ့သို့ ရှေးရှေးသောဘုရား, နောက်နောင်သော ဘုရားရှင်တို့သည်လည်း ကျင့်စေခဲ့၊ကျင့်စေကုန်လတ္တံ့ဟု ကန္ဒရကပရိဗိုဇ် လျှောက်ထားသည်ကို ဝန်ခံမိန့်ကြားတော်မူပုံ ၂

၅။ ဤသံဃပရိသတ်၌ ရဟန္တာနှင့် သောတာတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကိုသာ ကျင့်ကြံနေကြသည်ဟု မိန့်တော်မူသောအခါ တပည့်တော်တို့ လူဝတ်ကြောင်မျှားလည်း ရံဖန်ရံခါ ပွါးများကြကြောင်းကို ကန္ဒရက-က လျှောက်ထားပုံ ၃

၆။ သန္တတသီလာ၌ သန္တတ၏အနက်။ ဝိနေယျလောကေ၌ လောက၏အရ ၆-အလို နှင့် နောက်ဝါကျ ထောက်ဆသော် အရ-တမျိုးဖြစ်နိုင်ပုံ ၃

၇။ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးခြင်းစသည်တို့မှ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် လူဝတ်ကြောင်ဖြစ်သော တပည့်တော်တို့သည်လည်း ရံဖန်ရံခါ သတိပဋ္ဌာန်ကို ပွါးများကြသည့် အကြောင်း ပေယ-က လျှောက်ထားပုံ ၄

၈။ တိရစ္ဆာန်တို့၏ စဉ်းလဲခြင်းစသည်မှာ သိသာပေါ်လွင်၍ လူတို့၏ စဉ်းလဲခြင်းစသည်မှာကား တောခံ့ပုပ်ကဲ့သို့ ရှုပ်ထွေးလှကြောင်း၊ လူတို့သည် စိတ်ကတခြား စကားနှင့်ကိုယ်အမူအရာကိုမူ တမျိုးပြုလုပ်တတ်ကြောင်း ပေယ-က လျှောက်ထားပုံ.... ၄

၉။ အဘွဲ့နှစ်ပ-စသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးတွင် အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို သဘောကျသနည်းဟူသော ဘုရားရှင်၏ အမေးကို အကြောင်းနှင့်တကွ ပေယ ဖြေပုံ .... ၅၊၆

၁၀။ ဒုက္ခပဋိက္ခုလ်-ပုဒ်သည် ၆-အလို တပ္ပုရိသ်၊ ဋ္ဌိ-အလို ဗဟုဗ္ဗီဟိနှစ်မျိုး ကွဲပြားပုံကို ဗျာကရဏ်းအလိုနှင့်ညီဆိုပုံ၊ ကိုစ္စနှင့် ကရဏီယတို့၏ ထူးခြားပုံ ၆

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၁-ကန္ဒရကသုတ်

၁၁။ ပေဿသည် နောက်ထပ် တအောင့်လောက်နေ၍ တရားနာယူပါမှ သောဘာပတ္တိ ဖိုလ်အထိ အကျိုးရှိရာသည်။ ယခုလည်း (သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မရရှိသော်လဲ) သံယာတော်ကို ဖူးမြော်ရခြင်း သတိပဋ္ဌာန် ပွါးများရန် နည်းနာရရှိခြင်း အကျိုးများကိုမူ ရရှိပေသေးဏဟု မိန့်တော်မူပုံ ၇

၁၂။ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး အကျယ်ဟောတော်မူခြင်း ၇-၁၈

၁၃။ ပုရဏ္ဌိမန နဂရသဝယ် နေ-၏ အယုဇ္ဈ ဤအဋ္ဌကထာအလို ယောဇနာ၍ အခြားဋ္ဌ ဋ-တို့ အလိုကိုလည်း ညွှန်ပြခြင်း ၉

၁၄။ အမှသဒ္ဒါကို ထိုဤ-နှင်ချက် အနက်ယောဇနာနှင်ပုံနှင့် ဝိကာလ၏အရ အချိန်ပိုင်းခြားပြပုံ .... ၁၂၊၁၃

၁၅။ သော ဣမိနာ ပ။ ပဋိသံဝေဒေတိ ဟူသော နိဂမဝါကျကို လက်ရှိမူအဝိုင်း မယောဇနာပဲ ပြောင်းရှေ့.၍ ယောဇနာရခြင်းအကြောင်း ၁၃

၂-အဋ္ဌကနာဂရသုတ

၁။ မမေ့မလျော့ မပေ့မဆ သမ္ပဇာန်သွဲ့လဖြင့် နေသောရဟန်းအား နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း တခုသော တရားကောင်းကား ဤသည်ပင်ဟု ဘုရားရှင် ဟောကြားအပ်သော တရား ရှိ-မရှိ အဋ္ဌကမ္ဘီသား သူကြွယ်၏ လျှောက်ထားချက်ကို တခုမက ၁၁-ခုအထိပင် ရှိကြောင်း ရှင်အာနန္ဒာ ပြောဆိုတော်မူပုံ .... ၁၉၊၂၁

၂။ ရွှေအိုးတလုံးကို ရှာဖွေသော ယောကျ်ားသည် ၁-လုံးမက ၁၁-လုံးအထိ ရဘိသို့ နိဗ္ဗာန်ပြည်ခွင် ဝင်ရောတံခါးပေါက် တခုလောက် ရရှိရန် ရှာဖွေသော တပည့်တော်သည် တံခါး ၁၁-ခုအထိ တွေ့ရှိနေပါသည်ဟု သူကြွယ်က ရှင်အာနန္ဒာအား လျှောက်ထားပုံ ၂၈

၃။ တံခါး ၁၁-ပေါက်ရှိသော အိမ်ကို မီးလောင်လတ်သော် ကြိုက်ရာတံခါးပေါက် တခုခုဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ချမ်းသာအောင် ပြုလုပ်နိုင်သကဲ့သို့ တပည့်တော်လည်း အလားတူ ပြုလုပ်နိုင်ပေပြီဟု ဆက်လက်လျှောက်ထားပုံ ၂၂

၄။ အာစရိယသာ အာစရိယဓနံပုဒ် ဂမကနိစ္စသမာသ်ဖြစ်ပုံ ၂၂

၃-ဝေဒနာသုတ

၁။ ကပိ ၁၀ ဘိက္ခုသ် ၁၁ား သာကီဝင်မင်းသား တို့သည် ဆောက်လုပ်ပြီးခါစဖြစ်သော မင်းကွန်းနန်းသစ်၌ ဘုရားရှင်အား ဦးဦးဖျားဖျား သိတင်းသုံးတော်မူရန် လျှောက်ထားကြပုံ။ အစိရကာရိတံနှင့် သဗ္ဗသန္ဓရိပုဒ်တို့၏ ဝိဂ္ဂဟနှင့် သမ္ဘတ္ထ ၂၃

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၃-သေခသုတ်

၂။ ဘုရားရှင်သည် ပရိသတ်ရှိရာ အရှေ့ဖက်သို့ မျက်နှာမူ၍ ထိုင်ပုံ။ လက်ယာနံပါးဖြင့် လျှောင်း၍ ခြေတဖက်ကို အနည်းငယ် လွန်ထားကာ ခြေသော့ မင်းအလား ကျိန်းစက်တော်မူပုံ။ ဥာပန်-ဘာသန်၊ ပဏ္ဍောသန်၊ အာမန်သုံးအတ္ထ (အာမန္တနအနက်သုံးမျိုး) ၂၄

၃။ ရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်၏ တိုက်တွန်းတောင်မူချက်အရ သာကီဝင်မင်းသားကိုအား (သီ၊ကျ၊ဘော၊ဇာ၊သတ်၊စတ္တာ-ဟူသော) စရဏ ၁၅-ပါးတို့၏ အကျယ်ဟောတော်မူပုံ ၂၅-ဂ

၄။ ဟိရိ-ဩတ္တပ္ပသဒ္ဓါတို့၏ အယှဉ်ဌ သက်အပ်သော ဝိဘတ်နှင့် ပေးအပ်သောအနက်ကို ဌ၊ ဍ၊ ဗျာကရဏ်းတို့ဖြင့် စိစစ်၍ အာဒိကလျှာဏစသော ဝိသေသန ၇-ပုဒ်သည် ဗြဟ္မစရိယဌ ဝိသေသနဖြစ်မည်၊ ဓမ္မဌ ဝိသေသနဖြစ်မည်ကို ဌ၊ ဍ တို့၏ အဆိုအမိန့်အရ ပြဆိုပုံ ၂၇

၅။ သီ၊ကျ၊ဘော၊ဇာ၊သတ်၊စတ္တာ။ ၁၅-ပါးကို စရဏဌ၊ ပုဒ်၊ဒါ၊အာကို ဝိဇ္ဇာဌ သွင်း၍ ၎င်းတို့နှင့် ပြည့်စုံသူကို ဝိဇ္ဇာသမ္ပန္နေ၊ စရဏသမ္ပန္နေ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နမည်သည်ဟု မိန့်တော်မူပုံ။ ဣဒမ္ပိယ ဟောတိ စရဏသို့ ကို "ဌ-သည်-တွင်" အနက်သုံးမျိုး ပေးနိုင်ပုံ ၂၉

၆။ မင်းမျိုးသည် လူ့လောကဌ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏရှိသူသည် လူနတ်လောကဌ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူပုံနှင့် ဇနေတသို့ ပုဒ်နှင့် စပ်၍ သိမှတ်ဖွယ်တို့ကို ဂန္ထန္တရ ညှိ၍ ပြခြင်း ၃၀

၄-ပေါတလိယသုတ်

၁။ ပေါတလိယသည် ဂဟပတိဟု ခေါ်သည်ကို မကျေနပ်၍ ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားခြင်း။ ဒိဝါဝိဟာရ၊ နိသီဒိ၊ဇယ်ဝိဟာရ အနုစက်မမာနောပုဒ်တို့၏ အနက်အမျိုးမျိုးပေးနိုင်သည်ကို ဌ၊ ဍ တို့ဖြင့် ပြခြင်း ၃၁

၂။ သင်၏ အမှုအရာ အပြောအဆို ထောက်ဆ၍ ဂဟပတိဟု ခေါ်ဆိုကြောင်း မိန့်တော်မူသောအခါ တပည့်တော်သည် ရှေ့ဌေးသည်ကို သား သမီးတို့အား အပြီးအပိုင် လွှဲပြောင်းပေးအပ်ကာ လူမှု လူဝေါဟာရတို့ကို စွန့်ပယ်ထားပြီးပါပြီဟု လျှောက်ထားခြင်း ၃၂

၃။ သင်၏ ဝေါဟာရဖြတ်ပုံနှင့် ငါဘုရား၏သာသနာ၌ ဝေါဟာရဖြတ်ပုံ မတူဟု မိန့်၍ အရိယဝိနယ ဝေါဟာရသမုဋ္ဌေဒတရား ဂ-ပါးကို ဟောကြားတော်မူခြင်း ၃၂-ဂ

၄။ ကာမဂုဏ်တို့ကို အရိုးစု,သားတစ်,မြက်မီးရှူး,မီးကျီးတွင်း,အိပ်မက်,အငှါးပစ္စည်း, အသီးရှိသောသစ်ပင်နှင့် တူကုန်၏ဟု ရှုဆင်ခြင်၍ စတုတ္ထစျာနုပေက္ခာကို ပွါးပြီး လျှင် ၎င်းဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သမာဓိကို အစွဲပြု၍ ပုဒ်၊ဒါ၊အာနှင့် ပြည့်စုံသူအား ဝေါဟာရသမုဋ္ဌေဒ အကြွင်းမဲ့ ပြတ်၏ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၃၅-ဃ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ			မျက်နှာအမှတ်
	၄-ပေါ်တလိယသုတ်			
၅။	ဥပသုမ္ဘေယျပုဒ်မှတ်ဖွယ်။ အဋ္ဌကထာ်လံ၏ ပဒသိဒ္ဓိနှင့် အနက်	....	....	၃၅
၆။	တတော နိဒါနုပုဒ်ကို ဋ္ဌဋီးဗျာကရဏ်းတို့ဖြင့် စိစစ်ချက်	....	....	၃၇
၇။	ဂဟဓောတ်အယှဉ်ပုဒ်တို့ကို အနက်ယောဇနာရာ၌ အဋ္ဌကထာ နှစ်ဝိကပ်ပြသည်ကို ဗျာကရဏ်းတို့နှင့် ဟပ်ရှိပြခြင်း။ အာဇာမဇာမဏေယျကံနှင့် အာဇာမဇုမဏိယကံ ပုဒ်တို့ကို သာဓကအမျိုးမျိုးထုတ်၍ ရှုပ်ပြီးအနက်ပြဆိုခြင်း	....	....	၃၈
၈။	ဖလတ္ထိကပုဒ် ရှုပ်ပြီး	....	....	၃၉
၉။	"သူကြွယ် ဝေါဟာရသမုဒ္ဓေဒကို မိမိသန္တာန်၌ ကောင်းစွာ အဖန်ဖန် ရှုနိုင်၏လော" ဟု မေးတော်မူရာ ဝေါဟာရသမုဒ္ဓေဒမှ ဝေးလှပါသည်ဟု လျှောက်ထားပုံ	....		၄၁
၁၀။	စေတောဝိမုတ္တိ, ပညာဝိမုတ္တိတို့၏ တရားကိုယ်	....	....	၄၁
၁၁။	အာဇာနည် မဟုတ်သော ပဇိုဇိုင်တို့ကို အာဇာနည်မှတ်ထင်ကာ အာဇာနည်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့ကိုမူ အာဇာနည်မဟုတ်ဟု အထင်မှားခဲ့ပုံစသည်ကို ဝန်ခံလျှောက်ထားခြင်း	....	....	၄၂
၁၂။	အဇ္ဇတဂ္ဂေပုဒ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဗျာကရဏ်းတို့၏ ဝါဒကို ဋ္ဌဋီတို့ဖြင့် စိစစ်ခြင်း	....		၄၂
	၅-ဇဝကသုတ်			
၁။	ရဟန်းဂေါတမသည် မိမိအား ရည်ညွှန်း၍သတ်သော အသားကို စားသည်ဟု တိတ္ထိတို့ ဌပ်စွဲကြောင်း ဇီဝက-က လျှောက်သောအခါ ဒိဋ္ဌ,သုတ,ပရိသင်္ကိတဖြစ်သော အသားကို မစား၊ အပြစ်မဲ့သောအာဟာရကိုသာ စားကြောင်း၊ ငါနှင့် ငါ့တပည့်အား ရည်ညွှန်း၍ သတ်သူအား ၅-ပါးသော အကြောင်းကြောင့် အကုသိုလ်ပွါးပုံကို ဟောတော်မူခြင်း	....	....	၄၃-၆
၂။	သဒ္ဒ,အတ္ထ နှစ်ဌာနဆန်းကြယ်သော ပဋ္ဌိဋ္ဌကမ်ပုဒ်ကို ဂန္ဌနရည်ရွယ်၍ ပြခြင်း	....		၄၃
၃။	ဗြာဟ္မဏသည် မေတ္တာ,ကရုဏာ,မုဒိတာ,ဥပေက္ခာဖြင့် နေလေ့ရှိသူ ဖြစ်သည်ဟုကြားဘူးသော်လည်း မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့အားဖြင့် မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားသာလျှင် ဗြဟ္မဝိဟာရဖြင့်နေလေ့ရှိသူ ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားသော ဇီဝကအား အကျယ်မိန့်ကြားတော်မူခြင်း	....	....	၄၅
	၆-ဥပါလိသုတ်			
၁။	နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တသည် မကောင်းမှု ပြုလုပ်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဒဏ်သုံးမျိုးကို ပညတ်ပြီးလျှင် ကာယဒဏ်ကို အပြစ်အကြီးဆုံးဟု ယူဆ၍ ဘုရားရှင်ကမူ ကံသုံးမျိုးကို ပညတ်၍ မနောဒဏ်အပြစ်ကြီးကြောင်း မိန့်တော်မူပုံ	....	....	၄၇၊၈
၂။	ကံဝါဒကို ဒီဃတပဿီမှတဆင့် ကြားသိရသော ဥပါလိသည် သိုးကို အမွေးကိုင်မွှေ.ရမ်းသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်သည် ရှင်ဂေါတမကို ကံနှင့် ဒဏ် ဝါဒပြိုင်ရာ၌ အနိုင်မွှေ.ရမ်းချေအံ့ဟု ကြုံးဝါးပုံ	....	....	၄၉

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၆-ဥပါလိသုတ်

၃။ ဝါဒပြိုင်ရာ၌ ဥပါလိကို လွှတ်ရန် မိမိသဘောမတူပါ၊ ရှင်ဂေါတမသည် အာဝဇ္ဇနီ မာယာကို တတ်သိသူဖြစ်၍ ၎င်းမာယာဖြင့် သူ့ဖက်ပါအောင် တိတ္ထိသာဝက တို့ကို လှည့်ပတ်သိမ်းသွင်းထားလိမ့်မည်ဟု ဒီဃတပဿီက နိဂဏ္ဌအား ပြောပုံ ၅၀

၄။ နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တသည် ဥပါလိကား ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ဂေါတမ၏ သာဝက မဖြစ်နိုင်၊ ဂေါဘမသာလျှင် ဥပါလိ၏ သာဝကဖြစ်ရန် ရှိသည်ဟု ယူဆကာ ဥပါလိအား ဘုရားရှင်ထံ ဝါဒပြိုင်ရန် စေလွှတ်လိုက်ခြင်း ၅၀

၅။ ရေအေးမရ၍ သေသောနိဂဏ္ဌသည် အဘယ်ဘုံ၌ ဖြစ်သနည်း။ သွားလာရာ၌ သေးငယ်သော သတ္တဝါတို့ကို နင်းသတ်မိသူ နိဂဏ္ဌအတွက် အဘယ်အကျိုးအပြစ်ကို ပညတ်ထားသနည်း၊ နာဋနှာတမ္ဘိုလုံးကို တခဏချင်းဖြင့် အတုံးအတစ်ဖြစ်အောင် ပြုနိုင် မပြုနိုင်၊ စိတ်တန်ခိုးရှင် အမျက်တချက်ထွက်ရုံမျှဖြင့် နာဋနှာတမ္ဘိုလုံး ပြာကျနိုင် မကျနိုင်၊ ဒဏ္ဍကီစသော မြို့ကြီးများသည် အဘယ်ကြောင့် တောကြီးအတိ ဖြစ်နေရသနည်းဟူသော အမေးလေးချက်ကို ဥပါလိဖြေရာ၌ ရွှေနှောက်စကား ဖမ်းချည်၍ (မနောကံသာ အမှန်အပြစ်ကြီးကြောင်း)ဟော တော်မူပုံ ၅၁-၃

၇-ဥပါလိသုတ်

၆။ ဥပါလိသည် ရှေးဥပမာဖြင့်ပင် ကျေနပ်သော်လည်း ဆန်းဆန်းကြယ်ကြယ် ကြားနာလိုရ၍ အတိုက်အခံသဘော ပြောဆိုပြုလုပ်မိကြောင်း လျှောက်ထားကာ ပဌမအကြိမ် သရဏကို ဆောက်တည်ခြင်း ၅၄

၇။ တိတ္ထိတို့ကား ငါ(ဥပါလိ)ကဲ့သို့သော သူတယောက် ၎င်းတို့၏ သာဝကအဖြစ်သို့ ရောက်လျှင် မြို့လုံးပတ်လည် အလံတံခွန်ထူကာ လှည့်လည်ရှာသော်လည်း ရှင်တော်ဂေါတမကား သရဏကုံဆောက်တည်သည်ကိုပင် စဉ်းစားနှိုင်းချိန်ဦး၊ သင်တို့ကဲ့သို့ ထင်ရှားကျော်စောသူများအဖို့ စဉ်းစားနှိုင်းချိန်ခြင်းသည် ကောင်း၏ဟု မိန့်တော်မူသည့်အဘွက် ပိုမိုကြည်ညိုကြောင်း လျှောက်ထားကာ ၂-ကြိမ်မြောက် သရဏကို ဆောက်တည်ပြန်ခြင်း ၅၄

၈။ ရှင်ဂေါတမသည် ငါနှင့် ငါ့တပည့်တို့အားသာလှု၊ ယင်းသို့ လှုခြင်းသည်သာ မြတ်၏၊ အခြားသူတို့အား မလှုလင့်၊ အကျိုးမမျှားဟု ပြောဆိုလေ့ရှိကြောင်း နိဂဏ္ဌတို့ထံမှ ကြားသိရဘူးသော်လည်း ယခုမူ ဤသို့မဟုတ် နိဂဏ္ဌတို့အားလည်း ပေးလှုသင့်ကြောင်း ကြားသိရသည့်အတွက် ပို၍ ပို၍ ကြည်ညိုမိကြောင်း လျှောက်ထားကာ ၃-ကြိမ်မြောက် သရဏကို ဆောက်တည်ပြန်ခြင်း ၅၄

၉။ အရိယာဖြစ်သွားသော ဥပါလိသည် အိမ်သို့ပြန်ရောက်သောအခါ တံခါးစောင့်အား နိဂဏ္ဌတို့လာလျှင် တံခါးကို ပိတ်ရန်၊ ဂေါတမ၏ သာဝကတို့လာလျှင် ဖွင့်ပေးရန်နှင့် နိဂဏ္ဌတစုံတယောက် ဆွမ်းခံလာလျှင် အထဲအဝင်မခံပဲ အပြင်မှာ အစောင့်ခိုင်းပြီး အပြင်ထွက်လောင်းရန် မှာထားခြင်း ၅၆

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၆-ဥပါလိသုတ်

၁၀။ နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တသည် ဒကာကောင်းတယောက် လက်လွတ်သွားသဖြင့် ဥပါလိအား အမျိုးမျိုးမာန်မဲကာ အာဝဇ္ဇနီမာယာဖြင့် အလှည့်အပတ်ခံရလေခြင်းဟု ပြောဆိုပုံ ၅၈

၁၁။ အာဝဇ္ဇနီမာယာသည် အလွန်ကောင်းပါသည်၊ ကျွန်ုပ်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းနှင့်တကွ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအားလုံး ယင်းမာယာဖြင့် အလှည့်ပတ်ခံကြရလျှင် အရှည်သဖြင့် စီးပွါးချမ်းသာဖြစ်ထွန်းရာ၏ဟု ဥပါလိက ပြန်ပြောပုံ ၅၈

၁၂။ ဥပါလိသည် နာဋပုတ္တအား မျောက်ငယ်ချပ်ကို ဖွပ်လျှော်ထုရိုက်၍ ဆေးဆိုးလိုသော ပုဏ္ဏားမိုက်ဝတ္ထုကို အကျယ်ပြောဆိုပြီးနောက် နိဂဏ္ဌဘို၏ ဝါဒသည် ဖွပ်လျှော်ထုရိုက်၍ ဆေးဆိုးမခံနိုင်သော မျောက်ရုပ်ကဲ့သို့ လူပြိန်းကြိုက် လူမိုက်သဘောကျသာဖြစ်သည်၊ ပညာရှိတို့၏ အစမ်းအသပ် မခံနိုင်၊ ဂေါတမ၏ ဝါဒသာလျှင် ဖွပ်လျှော်ထုရိုက်၍ ဆေးဆိုးခံနိုင်သော အဝတ်သစ်ကဲ့သို့ ပညာရှိတို့ အစစ်အဆေး အစမ်းအသပ်ခံနိုင်ကြောင်း ပြောပြခြင်း ၅၈-၆၀

၁၃။ ဥပါလိကို မည်သူ၏ တပည့်ဟူ၍ မှတ်ယူရမည်နည်း၊ ဘုရင်နှင့်ပရိသတ်အပေါင်းကား နာဋပုတ္တ၏ တပည့်ဖြစ်သည်ဟု နားလည်ထားကြကြောင်း နာဋပုတ္တက ပြောဆိုသောအခါ ဥပါလိသည် နေရာမှ မတ်တတ်ရပ်၍ ဘုရားရှင်ရှိရာသို့ လက်အုပ်မြှောက်ချီလျက် ဤမည်သော ရှင်တော်ဂေါတမ၏ တပည့်ဖြစ်ကြောင်း ဂုဏ်တော်ဖွဲ့ဂါထာမျှားကို ရွတ်ဆိုပြောကြားလိုက်ပုံ ၆၀-၃

၁၄။ ဌာနဦးဘို၌ မောနံ ဝုစ္စတိ ဉာဏံ ဟု ရှိခြင်းသည် မသင့်၊ ဓောနံ ဝုစ္စတိ ဉာဏံဟု ရှိမှသင့်ကြောင်း သာဓကဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်း ၆၁

၇-ကုက္ကုရဝတိကသုတ်

၁။ လူသားစင်စစ်ဖြစ်လျက် ခွေးလေ့ခွေးသဖြင့် ခွေးကျင့်ကျင့် ခွေးစိတ်ဝင်စားခွေးအသွင်ဆောင်ခဲ့လျှင် သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ ခွေးဘဝရောက်မည်၊ အကယ်၍ ခွေးလေ့ခွေးကျင့်ဖြင့် နတ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မှားယွင်းစွာ ယူကြားအုံ၊ ငရဲနှင့် တိရစ္ဆာန် တခုခုလားရန် ဖြစ်သည်ဟု သေနီယနှင့် ပတ်သက်၍ ဟောတော်မူခြင်း ၆၄

၂။ ဘုရားရှင်၏ အဖြေကို ကြားရ၍ သေနီယ ငိုကြွေးသောအခါ ဤအကြောင်းကို မမေးရန် ငါဘုရား အတန်တန် တားမြစ်ခဲ့သည်မဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူလတ်သော် ခွေးဖြစ်လိမ့်မည်ဟူသော အဖြေကို ကြားရ၍ ငိုကြွေးခြင်းမဟုတ်ပါ၊ ခွေးလေ့ခွေးကျင့်ကို ဟုတ်နိုးနိုး ထင်မှတ်ကာ အချိန်ကြာမြင့်စွာ ဖြုန်းခဲ့မိသည့် အတွက် ငိုကြွေးခြင်းဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ထားခြင်း(နွားကျင့်အလားတူ) ၆၅

၃။ နာဟံ ဘန္တေ တေ ရောဒါမိ-၌ ရှဒဓာတ်၏ သကမ္မက အကမ္မကအဖြစ်ကို သာဓကပြ၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်း ၆၅

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၂-ကုက္ကုရဝတ်ကသုတ်

၄။ (က) ကဏ္ဍ ကဏ္ဍဝိပါက၊ (ခ) သုက္က သုက္ကဝိပါက၊ (ဂ) ကဏ္ဍသုက္က ကဏ္ဍသုက္ကဝိပါက၊(ဃ)အကဏ္ဍအသုက္က အကဏ္ဍအသုက္ကဝိပါကအားဖြင့် ကံလေးမျိုးရှိကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၆၅-ဂ

ဂ-အဘယရာဇကုမာရသုတ်

၁။ သူတပါးမနှစ်သက်သော စကားကို ရှင်ဂေါတမသည် ပြောဆိုသလောဟု မေးချေ၊ ပြောသည်ဟု ဆိုအံ့၊ ပုထုဇဉ်နှင့်မထူးခြား။ မပြောဟု ဆိုအံ့၊ အဘယ်ကြောင့် ဒေဝဒတ်ကို အပါယ်လားမည့်သူစသည်ဖြင့် မိန့်တော်မူသနည်းဟု စွပ်စွဲပြောဆိုလေ့ဟု အစွန်းနှစ်ဖက်မလွတ်သော ဤအမေးကြောင့် မထွေးနိုင် မမျိုနိုင် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု နာဠပုတ္တက အဘယမင်းသားအား သင်ကြားပေးခြင်း ၆၉

၂။ သြနီတပတ္တပါဏိ၊ သြဏိတပတ္တပါဏိ၊ သြနိဘ္ဘပတ္တပါဏိ၊ သြဏိတ္တပတ္တပါဏိဟု ပါဠိ အမျိုးမျိုး ဝစနတ်အမျိုးမျိုး အနက်အမျိုးမျိုးရှိပုံကို ဆိုင်ရာ ဌာနီတို့ဖြင့် ညီမျှ ပြပုံ ၇၀

၃။ သူတပါးတို့ မနှစ်သက်သောစကားကို ပြော မပြော မင်းသားကမေး၍ ဤအမေးကို ဝေထစ်ချဖြေလို့မဖြစ်ဟု မိန့်တော်မူသောအခါ ဤသို့ဆိုလျှင် နီဂဏ္ဌတွေတော့ ဂျောက်ကျွေကုန်ပါပြီဟု မင်းသားက လျှောက်သဖြင့် ဘာ့ကြောင့်လဲဟု မေးမြန်း အဘယမင်းသား အကြောင်းစုံလျှောက်ပုံ ၇၀-ခ

၄။ မိမိရင်သွေး ဂေလေးငယ်၏ ခံတွင်းသို့ သစ်သားသော်ရင်း အိုးခြမ်းသော်ရင်း မတော်တဆဝင်သွားလျှင် သွေးထွက်စေကာမူ လက်ဖြင့်ကော်၍ ထုတ်ရုသကဲ့သို့ ငါဘုရားသည် မှန်ကန်၍ အကျိုးရှိလျှင် သူတပါးတို့ နှစ်သက်သည်ဖြစ်စေ၊ မနှစ်သက်သည်ဖြစ်စေ ပြောသည်စသည်ဖြင့် စကားခြောက်ခွန်းကို အကျယ်ဟောတော်မူခြင်း .... ၇၁၊၂

၅။ ရဟန်း ရှင် လူ သူခပ်သိမ်းတို့၏အမေးကို ရှုတ်တရက်ဖြေဆိုနိုင်သည်မှာ ကြိုတင်စဉ်းစားထား၍လော၊ သို့မဟုတ် တခဏချင်းပဉ္ဇာဏ်ဖြင့်ပင် ဖြေဆိုသလောဟူသော အမေးနှင့်ပတ်သက်၍ ဥပမာတခုပေးကာ မင်းသားကိုပင် ပြန်၍ ဖြေဆိုစေတော်မူပုံ ၇၂

၉-ဗဟုဝေဒနီယသုတ်

၁။ ဘုရားရှင်ဟောသော ဝေဒနာတို့သည် ၄-ပါးဟု ဥဒါယီကဆို၍ ထပတိ-က ၂-ပါး ဟုယူဆရာ အချင်းချင်းနားလည်မှုရအောင် မစွမ်းဆောင်နိုင်ကြပုံ .... ၇၃၊၄

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၉-ဗဟုဝေဒနီယသုတ်

၂။ ငါဘုရားသည် ဝေဒနာတို့ကို ၂-ပါးဟူ၍လည်း ဟောအပ်ကုန်၏၊ ၃-ပါး၊ ၅-ပါး၊ ၅-ပါး၊ ၁၈-ပါး၊ ၃၆-ပါး၊ ၁၀၈-ပါးဟူ၍လည်း ဟောကြားတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဤသို့ ပရိယာယ်အားဖြင့် ဟောကြားအပ်သည်ကို အချင်းချင်း မှန်ကန်ကောင်းမွန်သော ဟောပြောချက်ဟု လက်မခံသဘောမတူကြလျှင် ငြင်းခုံခြင်းစသည် မသျှတ်ဖြစ်လတ္တံ့စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူခြင်း .... ၃၄၊၅

၃။ စျာန်ချမ်းသာကိုထောက်က ကာမဂုဏ်ချမ်းသာမျှကိုရသူသည် ချမ်းသာကို ခံစားရသည်မမည်၊ အထက်အထက် စျာန်ချမ်းသာကိုထောက်လျှင်လည်း အောက်အောက်စျာန်ချမ်းသာမျှကို ရသူသည်လည်း ချမ်းသာကို ခံစားရသည်မမည်ဟု ဟောတော်မူခြင်း .... ၃၅၊၆

၄။ ခံစားမှု ဝေဒယိတသုခသဘောမရှိပါပဲလျက် အဘယ့်ကြောင့် နိရောဓသမာပတ်ကို သုခဟု ပညတ်တော်မူသနည်း ဟူသော တိတ္ထိတို့၏အမေးကို ဖြေဆိုတော်မူခြင်း ၃၆

၁၀-အပဏ္ဏကသုတ်

၁။ ကိတ္တိသဒ္ဒါ အဗ္ဘုဂ္ဂတော ဝါကျ အနက်ယောဇနာနည်းမှာ်ချက် ၃၃

၂။ နဘ္ဘိဒိန္နံ နတ္ထိယိဒ္ဓံစသည်ဖြင့် ယူလေ့ရှိသော နတ္ထိကဝါဒီသမားတို့သည် ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့၏အကျိုးအပြစ်ကို မမြင်သောကြောင့် သုစရိုက်ကိုပယ်၍ ဒုစရိုက်ကိုသာ ပြုကျင့်ကြကုန်လတ္တံ့၊ တမလွန်လောကရှိလျက် မရှိဟု ယူဆ ကြံစည်ပြောဆိုမှုစသည်ဖြစ်ပုံ ဟောတော်မူခြင်း .... ၃၉၊၈၀

၃။ တမလွန်မရှိစသည် ယူဆသော နတ္ထိကဝါဒီသမားတို့၏ အဆိုအတိုင်း အကယ်၍ တမလွန်လောကမရှိလျှင် တော်ပေသေး၏၊ သို့ရာတွင် ကိုယ်ကျင့်စာရိတ္တ ပျက်စီးသူစသည်ဖြင့် ပညာရှိတို့၏ အကဲ့ရဲ့ကိုကား လက်ငင်းခံရပေမည်။ တမလွန်လောက အမှန်ရှိနေလျှင်ကား မျက်မှောက်၌ ပညာရှိတို့၏ အကဲ့ရဲ့ကို ခံရရုံသာမက သေသည့်အခြားမဲ့၌လည်း ငရဲသို့ ကျရောက်ရမည်ဖြစ်ရာ ပစ္စုပ္ပန်ရေးသံ့သရုပါ နှစ်ဖက်ရှုံးထွက်သည်ဟု ဟောတော်မူခြင်း .... ၈၀၊၁

၄။ အတ္ထိကဝါဒီသမားတို့အတွက် သုက္ကပက္ခအားဖြင့် ဟောကြားပုံ၊ ဥဘယတ္ထကလိဂ္ဂ ဟောပုဒ်ကို သန္ဓိ,သမာသ်,ဖြစ်,မဖြစ် ၄-မျိုးဝေဘန်၍ ဒုဿမတ္တော သုသမတ္တော တို့၌ ဒု-သု-တို့၏အနက်ကို ဋီကာဆရာ ရှင်ညှိ၍ပြခြင်း .... ၈၀၊၁

၅။ ဘာကိုပဲလုပ်လုပ် ကောင်းကျိုးဆိုးပြစ်ဟူ၍ မရှိနိုင်ဟု ယူဆသော အကိရိယဝါဒီသမားတို့၏ အယူနှင့် ပတ်သက်၍ ကဏ္ဍသုက္ကနှစ်ပက္ခအားဖြင့် ဝိညူပုရိသတို့ ဆင်ခြင်ပုံ .... ၈၁၊၂

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၁၀-အပဏ္ဏကသုတ်

၆။ နတ္ထိဟေတု စသည်ယူဆသော အဟေတုကဝါဒီတို့၏ အယူနှင့်ပတ်သက်၍ ကဏ္ဍ သုက္ကနှစ်ပက္ခအားဖြင့် ဝိညူပုရိသတို့ဆင်ခြင်ပုံ ၇၂-၃
၇။ အရူပလောက(ဘုံ) ရှိ-မရှိနှင့်ပတ်သက်၍ ဝိညူပုရိသ၏ထင်မြင်ချက်နှင့် ၎င်း၏ ရှုပ် ချုပ်ရေးအကျင့် ၈၃
၈။ ဘဝချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန် ရှိ-မရှိနှင့်ပတ်သက်၍ ဝိညူ ပုရိသ၏ထင်မြင်ချက်နှင့် ၎င်း၏ ဘဝ ချုပ်ရေးအကျင့်.... .... ၈၄
၉။ ဥဒါနနှင့် ဥဒ္ဒါန ထူးခြားပုံနှင့် ရှုပ်ပြီး ၈၅

၂-ဘိက္ခုဝဂ်

၁-အမ္မလဋ္ဌိကရာဟုလောဝါဒသုတ်

၁။ အမ္မလဋ္ဌိကာပုဒ်ကို ဌ-ဋ္ဌ၊ဗျာကရဏ်းဘို့ဖြင့် စိစစ်ခြင်း ၈၅
၂။ မဟုတ်မမှန်ပြောရန် အရှက်အကြောက်မရှိသူသည် မည်သည့် မကောင်းမှုကိုမျှ မပြုလုပ်ရဲသည်မရှိကြောင်း ရေခွက်ဥပမာ၊ တိုက်ဆင်ဥပမာတို့ဖြင့် အကျယ် ဟောကြားတော်မူခြင်း ၈၅-၇
၃။ ကိုယ် နှုတ် စိတ်မှ တခုခုပြုလုပ်အံ့ ပြုလုပ်ဆဲ ပြုလုပ်ပြီးသောအခါ၌ ငါ့အမှုသည် မိမိ သူတပါး နှစ်ဦးသားတို့တွင် အဘယ်သူအား ထိခိုက်ပါသနည်း၊ ကောင်းကျိုး ဆိုးပြစ် အသို့ဖြစ်သနည်းဟု ကြေးမုံ(မှန်)သဖွယ် အထပ်ထပ်ကြည့်ရှုရာ၏။ အပြစ်ရှိလျှင် ရှောင်ရှားရ၍ မရှိလျှင် အထပ်ထပ်ပြုလုပ်ရာ၏ စသည်ဖြင့် ဟော တော်မူခြင်း ၈၇-၉
၄။ မနောကမ္မံ အဋ္ဌိယိတမ္ပံ၌ မနောကမ္မံကို ကမ္မတ္ထမယောဇနာသင့်၊ ကရဏတ္ထသာ ယောဇနာသင့်ကြောင်း သာဓကပြ၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်း ၈၉
၅။ ပွင့်ပြီး ပွင့်ဆဲ ပွင့်လတ္တံ့သော ဘုရားရှင်တို့နည်းတူ ကိုယ် နှုတ် စိတ်အမှုတို့ကို ဖြူစင်အောင် သုတ်သင်မည်ဟု အလေ့အကျင့်ပြုသင့်ကြောင်း .... ၈၉၊၉၀

၂-မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်

၁။ ခန္ဓာငါးပါးကို နေတံ မမ စသည်ဖြင့် ရှုသင့်ကြောင်း ဘုရားရှင်က ရာဟုလာအား မိန့်တော်မူ၍ ရှင်သာရိပုတ္တရာက အာနာပါနဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးပြန်းရန် ပြော ဆိုပုံ .... ၉၀၊၁
၂။ ရာဟုလာက အာနာပါနဿတိကို မည်သို့ပွါးများလျှင် မဟာပွလဖြစ်ပါသနည်းဟု သာ လျှောက်ထားသော်လည်း ဘုရားရှင်ကမူ အာနာပါဿတိနှင့်တကွ ၃၂-ကောဋ္ဌာသကို အသေးစိတ်ဓာတ်ခွဲရှုဆင်ခြင်ပုံ၊ ဘာဝနာကို မြေ-ရေ-လေ-မီး-အာကာသနည်းတူ ပွါးများသင့်ပုံမှအစ ပြဟ္မဝိဟာရတရား လေးပါးတို့ကိုပါ ဟောကြားဖြေဆိုတော်မူပုံ ၉၁-၄

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၂-မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်

၃။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်နှင့် မိလိန္ဒပဉ္ဍပါဠိတို့မှတပါး အခြားမည်သည့်သုတ်တွင်မျှ ဥ၂-ကော ဌာသဒ္ဓ မတ္ထလုဂ် ပုဒ် မပါရှိသင့်ခြင်းအကြောင်း ၉၂

၃-စူဠမာလုက္ကျပုတ္တသုတ်

၁။ လောကသည် မြဲ-မမြဲ၊ အပိုင်းအခြား ရှိ-မရှိ၊ ဇီဝနှင့်သရီရ တူ-မဟူ၊ သတ္တဝါသည် သေပြီးသည့်နောက် ဖြစ်-မဖြစ် စသည်နှင့်ပတ်သက်၍ ဘုရားရှင်မဖြေကြားသည့် အတွက် မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ ထိုအကြောင်းကို ဘုရားရှင်အား မေးလျှောက်အံ့၊ ဖြေသော် ဘုရားရှင်ထံ၌ ဗြဟ္မစရိယကိုကျင့်အံ့၊ မဖြေသော် လူဆွက်တောခံအံ့ဟု မာလုက္ကျပုတ္တ အကြံအစည်ဖြစ်ပုံ .... ၉၅၊၆

၂။ အကယ်၍ အတိအကျသိအံ့၊ လောကသည် မြဲလျှင်မြဲ၏၊ မမြဲလျှင်မမြဲဟုဖြေဆိုပါ၊ မသိလျှင်လည်း ငါမသိ ငါမမြင်ဟု ဖြေကြားခြင်းသည် ရိုးဖြောင့်ရာရောက်သည်ဟု မာလုက္ကျပုတ္တ-က လျှောက်ထားခြင်း ၉၆

၃။ ဤပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ ငါသည် သင့်အား ဖြေဆိုမည်ဟု မပြောစဘူး၊ သင်ကလည်း ဖြေဆိုမှ ဗြဟ္မစရိယကျင့်မည်ဟု မလျှောက်ထားစဘူး၊ ယင်းသို့ဖြစ်လျှင် မည်သူက မည်သူ့ကို ပြောကြား တံပြန်နေဘို့ လိုသေးသလဲဟု မိန့်တော်မူပုံ .... ၉၆၊၇

၄။ ဝဲ သန္တေ မောဃပုရိသ ကော သန္တော ကံ ပစ္စာဒိက္ခသိ ဝါကျကို ၌၊ ဋီတို့ ဖွင့်ဆိုပုံ ၉၇

၅။ ဆိပ်လူးမြား အပစ်ခံရသူသည် ပစ်သူ၏ အမျိုးအနွယ် အမည် နေရပ်စသည်ကိုသိရမှ မြားနုတ်မည်ဆိုလျှင် သေသော်သာ သေရာ၏၊ အမျိုးအနွယ်စသည်ကိုကား မသိအပ်သည်သာ၊ ထို့အတူ ဤပြဿနာကိုဖြေဆိုမှ ဗြဟ္မစရိယကိုကျင့်အံ့ဟု ပြောဆိုသော်သူသည် သေသော်သာ သေရာ၏၊ ငါဘုရားသည် ထိုပြဿနာကို မဖြေဆိုအပ်သည်သာဟု ဟောတော်မူခြင်း .... ၉၇၊၉

၆။ ဗြဟ္မစရိယကျင့်သုံးမှုနှင့် လောကမြဲ မမြဲစသောပြဿနာသည် မသက်ဆိုင်ကြောင်း၊ မြဲသည်ဖြစ်စေ၊မမြဲသည်ဖြစ်စေ ဇာတိ-ဇရာ-မရဏစသည်တို့ကား ထင်ရှားရှိသဖြင့် ယင်းတို့၏ချုပ်ငြိမ်းရန်ကိုသာ ဟောကြားခြင်းဖြစ်ရာ ဟောကြားသည်ကို ဟောကြားသည့်အတိုင်း မဟောကြားသည်ကိုလည်း မဟောကြားသည့်အတိုင်းသာ ဆောင်ထားရန် တိုက်တွန်းတော်မူ၍ ဟော-မဟောသောဒေသနာများကို အကြောင်းနှင့်တကွ မိန့်တော်မူခြင်း .... ၉၉၊၁၀၀

၇။ အတ္တမနောပုဒ်၏ ရှုပ်ပြီးနှင့်အနက်ကို ၌၊ ဋီတို့ဖြင့် စိစစ်ခြင်း ၁၀၀

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၄-မဟာမာလုကျမ္ဘုတ္တသုတ်

၁။ သြရမ္ဘာဂိယသံယောဇဉ်ငါးပါးကို ဆောင်ထားကြကုန်၏လောဟု ရဟန်းတို့အား မေးတော်မူရာ (ကျူးလွန်ဆဲခဏ၌သာ ကိလေသာဖြစ်၍ ကျူးလွန်ဆဲခဏမဟုတ်လျှင် မဖြစ်ဟု ယူဆသော)မာလုကျမ္ဘုတ္တသည် ဆောင်နိုင်ပါသည်ဟု လျှောက်ထားသဖြင့် ဆောင်ပုံအခြင်းအရာမေးသောအခါ ဆောင်ပုံနေရာမကျ၍ တိတ္ထိတို့ စုပ်စဲ့ဖွယ်ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူပုံ .... ၁၀၁၊၂

၂။ (ဘုရားရှင် တရားဟောတော်မူလို၍ မိန့်တော်မူသည်ကို အလိုက် မသိသော မာလုကျမ္ဘုတ္တ နှောက်ယှက်နေသဖြင့်) ရှင်အာနန္ဒာက ကြားဖြတ်၍ ဘောင်းပန်သောကြောင့် သံယောဇဉ်ငါးပါး အကျယ်ဟောတော်မူခြင်း .... ၁၀၂၊၃

၃။ အခွံအကာကို မခုတ်မထစ်ရပဲ အနှစ်ကိုဖြတ်ခြင်းမည်သည် မရှိသကဲ့သို့ သံယောဇဉ် ပယ်ဖြတ်ကြောင်း လမ်းစဉ်ကို အခြေမခံပဲ မပယ်နိုင်ကြောင်း ၁၀၃

၄။ ကမ်းလုံးပြည့်လျှံနေသော ဂင်္ဂါမြစ်၏ တဖက်ကမ်းသို့ အားနည်းသော ယောကျ်ားသည် မကူးနိုင်သကဲ့သို့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိချုပ်ရန် တရားဟောသော်လည်း သဒ္ဓါဒုဗ္ဗလသမားတို့ မကြိုးစားနိုင်ကြောင်း .... ၁၀၃၊၄

၅။ သံယောဇဉ် ဖြတ်တောက်ရေးလမ်းစဉ်ဟူသည် အဘယ်နည်း ဟူသော အမေးကို ကိုယ်တော်တိုင် မေးဖြေတော်မူပုံ .... ၁၀၄၊၅

၆။ ရောဂတော, ဂဏ္ဍတော, သလ္လတော, အဃတော, အာဗာဓတော, ပရတော, ပလောကတော,သုညတော ပုဒ်တို့ကို လက္ခဏာရေး ၃-ပါးသို့ သွင်းရာ၌ သံယုတ်အင်္ဂကထာဖွင့်ကို ထပ်ဆင့်၍ ဋီကာဆရာ ရှင်းရကြောင်း ၁၀၅

၅-ဘဒ္ဒါလိသုတ်

၁။ အပ္ပါဗာဓ စသော အကျိုးငါးပါးကိုပြ၍ ကောသနဘောဇဉ်ကိုစားရန် တိုက်တွန်းတော်မူသော်လည်း ဘဒ္ဒါလိ ငြင်းဆန်နေ၍ တနေရာ၌ အချိုအဂက်ကိုစားကာ ကျန်အချိုအဝက်ကို အခြားတနေရာ၌ စားနိုင်ကြောင်း ပြောဆို တိုက်တွန်းတော်မူသော်လည်း ငြင်းဆန်မြဲငြင်းဆန်နေမိသော ဘဒ္ဒါလိသည် သုံးလပတ်လုံး ဘုရားရှင်အား အတွေ့မခံဝံ့ပုံ ၁၀၆

၂။ ကောသနပုဒ်သည် အနက်နှစ်သွယ် အဓိပ္ပါယ်နှစ်မျိုးရှိကြောင်း ဂန္ထန္တရညှိ၍ ပြဆိုခြင်း ၁၀၆

၃။ ဤမှနောက်သုံးလကျော်လျှင်ဘုရားရှင်ဒေသစာရီကြွတော်မူလိမ့်မည်၊ချွတ်ယွင်းချက်အပြစ်ရှိလျှင် ခုနှယ်က တောင်းပန်ရန် သီတင်းသုံးဖော်များ၏ တိုက်တွန်းချက်နှင့် ဘုရားရှင်၏ အကြိမ်ကြိမ် ဖျောင်းဖျမှုကြောင့် ဘဒ္ဒါလိ အကြိမ်ကြိမ် တောင်းပန်ခြင်း ၁၀၇-၉

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၅-ဘဒ္ဒါလိသုတ်

၄။ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ် သစ်တပင်ရင်း ဝါးတပင်အောက်သို့ ကပ်ရောက်ကာ တရား အားထုတ်သော်လည်း သိက္ခာပုဒ် မပြည့်ကျင့်လျှင် ဘုရားနှင့်တကွ နတ်လူတို့ ကလည်း မချီးကျူး၊ တရားသူးလည်း တမင်တဓိုလ်မျှ မရနိုင်ကြောင်း .... ၁၀၉၊၁၀

၅။ ဘဒ္ဒါလိ-က ရဟန်းတို့သည် အချို့ရဟန်းကို ဒဏ်ထားပြီး နှိပ်ကွပ်ဆုံးမ၍ အချို့ကို မနှိပ်ကွပ် မဆုံးမခြင်းအကြောင်း လျှောက်ထားသဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ငါးမျိုး ဝေဘန်၍ အကြောင်းနှင့်တကွ ဟောတော်မူပုံ .... ၁၁၁၊၂

၆။ ရှေးသိက္ခာပုဒ်နည်းစဉ်က ရဟန္တာဖြစ်သူများ၍ ခုခေတ် သိက္ခာပုဒ်များခါမှ ရဟန္တာ ဖြစ်သူ နည်းပါးကြောင်း၊ သိက္ခာပုဒ် ပညတ်ရကြောင်း၊ သံဃာ၌ အာသဝဋ္ဌာနိယ တရား ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာခြင်း၏ အကြောင်း ၅ ပါး ၁၁၃

၇။ အင်္ဂါ ၁၀-ပါးရှိသော အာဇာနည်မြင်းပျိုသည် မင်းသုံးတော်ဝင် ဖြစ်ထိုက်သကဲ့သို့ အင်္ဂါ ၁၀-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အာဟုနေယျ ပါဟုနေယျ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဟု အာဇာနီယသုသူပမာ ဒေသနာကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၁၄-၆

၈။ အာဟုနေယျ ပါဟုနေယျ ဒက္ခိဏေယျ အဉ္ဇလိကရณီယပုဒ်တို့၏ ရှုပ်ပြီး .... ၁၁၅၊၆

၆-လဋ္ဌကိကောပမသုတ်

၁။ ဝိကာလဘောဇဉ် မစားရန်တားမြစ်တော်မူစဉ်က နှလုံးမသာမယာဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ရိုသေချစ်မြတ်နိုးမှုကို အကြောင်းပြု၍ လိုက်နာခဲ့ပုံနှင့် ဝိကာလဘောဇဉ် စားကြ စဉ်က ဒုက္ခမည်သို့ရောက်ခဲ့ရကြောင်း ရှေးဟောင်း အဖြစ်သနစ်တို့ဖြင့် ဥဒါယီ-က လျှောက်ထားပုံ .... ၁၁၇၊၈

၂။ (၁) အဘုမ္မေ၊ (၂) အာတုမာရီ၊ မာတုမာရီပုဒ်တို့၏ ရှုပ်ပြီးနှင့် ဒေဝီပွါယ်ကို ဌ၊ဋ္ဌ တို့ဖြင့် ပြဆိုခြင်း ၁၁၈

၃။ အချို့သော မောဃပုရိသတို့သည် ဝိကာလဘောဇဉ်ကို မရှောင်ကြဉ်ရံသာမက "ဘာမဟုတ်သော အသေးအဖဲ့ကလေးကို အကြောင်းပြု၍ ရှင်တော်ဂေါတမသည် ခေါင်းခေါင်းပါးပါး ကျင့်လွန်းသည်"ဟု ဘုရားရှင်နှင့် သိက္ခာကာမ ရဟန်းတို့ကို မကျေမနပ်ဖြစ်ကြသောကြောင့် ဆင်သမန္ဓယ်ဖြင့် ဖွဲ့ချည်အပ်သော ဗီလုံးငှက်ယောင် ဥပမာဖြင့် ဟောတော်မူခြင်း .... ၁၁၉၊၂၀

၄။ လဋ္ဌကိကာ-ကို ဗီလုံးငှက်,ပျံလွှားငှက်,မိုးဆွေငှက်-ဟု အနက်အမျိုးမျိုး ပြန်ဆိုကြပုံ နှင့် အဖွင့်များ ၁၁၉

၅။ ဝိကာလဘောဇဉ်နှင့် ပတ်သက်၍ ကုလပုတ္တတို့အားလျော်စွာ သားရေလွန်ကြိုးဖြင့် ဖွဲ့ချည်အပ်သော ဆင်ဥပမာဖြင့် ဟောတော်မူခြင်း .... ၁၂၀၊၁

အကြောင်းအရာ

၆-လဋ္ဌကိကေဝပမသုတ်

၆။ (ဖွဘ်ကျောပြာစု ခရွာထံချုတ် အဝတ်လွှာချင်း ထမင်းရက်ချန် ရေရက်မှန်ဟု ဆိုရ လောက်အောင်)ဆင်းရဲမွဲချာလှသောသူသည် ဓမြေလှသောသစ်ပင်ရိပ်၌ မွန်မြတ်သောဘောဇဉ်ကို ဘုဉ်းပေးသော ရဟန်းတပါးကို မြင်၍ ရဟန်းဘဝသည် ချမ်းသာလှပေစွ စသည်ဖြင့် မည်မျှပင် တောင့်တ,အားကျစေကာမူ သူပိုင်ပစ္စည်းနှင့်အကျည်းတန်မယားကို စွန့်လွှတ်၍ ရဟန်းပြုရန်မလွယ်ကူကြောင်း၊ပစ္စည်းနှင့် ဇနီးသည် ၎င်းအဖို့ အလွန် ကြီးကျယ်သော အနှောင်အဖွဲ့ကြီးများ ဖြစ်ကြောင်း ၁၂၁၂

၇။ မြောက်မြားလှစွာသော မြေယာ ရွှေငွေရတနာ အခြံအရံများကို ပိုင်ဆိုင်သော သူကြွယ်ပင်ဖြစ်စေကာမူ ၎င်းပိုင် သက်ရှိသက်မဲ့တို့ကိုပယ်၍ ရဟန်းပြုနိုင်ကြောင်း အမျိုးကောင်းသား သူကြွယ်တယောက်အဘို့ ၎င်းသက်ရှိသက်မဲ့ ပစ္စည်းများသည် မပြောပလောက်သော အနှောင်အဖွဲ့မျှသာ ဖြစ်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၁၂၂

၈။ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးတို့ကို သံယုတ္တပုဂ္ဂိုလ်,ဝိသံယုတ္တပုဂ္ဂိုလ် အသီးသီးခွဲခြား၍ဟောကြားတော်မူခြင်း ၁၂၃၆

၉။ မစင်သဖွယ်ဖြစ်သော ပုထုဇဉ်တို့၏ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို မမှီဝဲထိုက်ကြောင်း၊ ကြောက်စရာကောင်းကြောင်း ကာမမှုထွက်မြောက်ရာ သစ္စာ ၄-ပါးတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော စျာန်ချမ်းသာကိုသာ မှီဝဲထိုက်ကြောင်း ကြိမ်ဖန်များစွာ ပွါးများထိုက်ကြောင်း ၁၂၄

၁၀။ စျာန် ၄-ပါးတို့ကို ဣဋ္ဌိတစျာန် အနိဋ္ဌိတစျာန် ခွဲခြားပုံ။စျာန်တို့ကို မှီဝဲထိုက်သည်ဟု ဟောကြားအပ်သော်လည်း ထိုစျာန်ဘို့ကို မဘွယ်တာမကပ်ငြိဘို့ လွန်မြောက်ဘို့ဟောကြားပုံ၊ သေးငယ်သော သံယောဇဉ်ကိုကား သေးငယ်သောကြောင့် ချင်းချက်အားဖြင့် ခွင့်ပြု၍ သံယောဇဉ်အကြီးစားကိုသာ ပယ်ရန်ဟောကြားခြင်း ရှိမရှိ မေးမြန်းပုံ ၁၂၅၆

၁၁။ (၁) ဣဋ္ဌိတသို့ (၂) ရှုပေသညာ ပုဒ်တို့ကို စိစစ်ပြခြင်း ၁၂၅

၇-စာတုမသုတ်

၁။ အဂ္ဂသာဝကကြီးနှစ်ပါးကြီးမှူးသော ဘုရားဖူးရဟန်းသစ် ၅၀၀-နှင့် အာဝါသိကတို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နေရာထိုင်ခင်း ပြင်ဆင်သိမ်းဆည်းနေကြစဉ် "တံငါသည် ငါးလုသကဲ့သို့ ဆူဆူညံညံ ကျယ်လောင်သော အသံကို ပြုကြသောကြောင့် ဘုရားရှင်က နှင်ထုတ်တော်မူခြင်း ၁၂၇

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၇-စာတုမသုတ်

၂။ စာတုမာရွာသား သာကီဝင်မင်းသားတို့နှင့်တွေ့၍ အကျိုးအကြောင်း မေးမြန်းသောအခါ နှင်ထုတ်ခံရကြောင်း သိကြရသဖြင့် ရဟန်းတို့ကို ပြန်လည်လက်ခံတော်မူရန် ရေဝေးသောသစ်ပင်, မိခင်နှင့်ကွဲနေသော နွားငယ် ဥပမာတို့ဖြင့် သာကီဝင်မင်းသားများနှင့် (သဟမွတိပြဟွာ)က လျှောက်ထား တောင်းပန်ပေးကြပုံ .... ၁၂၇၊၈

၃။ "ငါဘုရား နှင်ထုတ်လိုက်သဖြင့် သင်တို့စိတ်၌ မည်သို့ အောက်မေ့မိကြသနည်း"ဟု မေးတော်မူသောအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာကား အေးအေးပဲနေတော့မည်ဟု ကြံစည်မိကြောင်း တာဝန်မဲ့ ခေါင်းရှောင်သည့်သဘော သက်ရောက်သောစကားကို လျှောက်ထားမိ၍၊ ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ကိုသာ ဘုရားရှင်ချီးကျူးတော်မူပုံ .... ၁၂၈၊၉

၄။ ရေ၌သွားလာသူများ လိုင်းတံပိုးစသော ဘေး ၄-မျိုးနှင့် ကြုံတွေ့,ပျက်စီးတတ်သကဲ့သို့ သာသနာတော်သို့ ဝင်ရောက်လာသူများသည်လည်း ဆုံးမ မခံလိုမှုနှင့် မာတုဂါမတို့၏ အမြင်မတော် မပေါ် တပေါ် မလုံမလဲ ဝတ်ဆင်မှုကို မြင်ရခြင်းစသော ဘေး ၄-မျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်ရသဖြင့် လူထွက်တတ်ကြောင်း ဥပမာ ဥပမေယျ အကျယ်ဟောပြတော်မူခြင်း ၁၂၉-၁၃၂

၈-နဋကပါနသုတ်

၁။ ရဟန်းတို့အား သာသနာတော်မှာ ပျော်ပိုက်ကြ၏လောဟု မေးမြန်းတော်မူကာ မင်း, ခိုးသူ, ကြွေး, အသက်မွေးမှုဘေးများကြောင့် ရဟန်းပြုလာကြသည်မဟုတ်၊ ဆံပင်မည်းနက် အသက်ငယ်ရွယ် နုနယ်ပျိုမျစ်သူများဖြစ်လျက် ကာမဂုဏ်မခံစားပဲ တကဲ့ယုံကြည်ချက်ဖြင့် ရဟန်းပြုလာသူများသည် အကုသိုလ် ကာမတို့မှကင်းဝေးသော နှစ်သိမ့်ချမ်းသာမှု (စျာနသုခ)အဆင့်ဆင့်ကို မရလျှင် အာဘိဇ္ဈာစသော တရားတို့၏ အနှိပ်စက်ခံရတတ်ပုံ ၁၃၂-၄

၂။ အများဖြစ်လျက် တပါးတည်း ဦးတည်ခေါ်ဝေါ်မှု(အာလပန)ကို ဌ၊ဒု၊ဗျာဂရဏ်းတို့ဖြင့် စိစစ်ခြင်း ၁၃၃

၃။ "ဘာသစ်ကိုဖန်တီးတတ်သည့် အာသဝေါတရားများရှိသေးသည့်အတွက် အချို့ကို မှီဝဲလက်ခံ၍ အချို့ကို ရှောင်ကြဉ်ပယ်ဖျောက်သည်ဟု ငါဘုရားအပေါ် ထင်မြင်နေကြသလော"ဟူသောအမေးကို မထင်ပါကြောင်း လျှောက်ထားသောအခါ ၂-ကြိမ်တိုင် ကောင်းခြီးပြုပြီးလျှင် ထန်းပင်၏တည်ရာကျင်းကဲ့သို့ အာသဝေါဟူသော အမြစ်တို့ကို ငါဘုရား လုံးဝပယ်ဖြတ်အပ်ပြီးဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူပုံ ၁၃၄၊၅

၄။ ဤသူသည် ထိုဘုံဘဝ၌ဖြစ်သည်ဟု ကွယ်လွန်သူတို့၏ ပဋိသန္ဓေကို ဟောပြောခြင်းသည် လူအများ၏အုံ့သြမှုကို ခံယူလိုရှိလည်းမဟုတ်၊ဝါကြွားပလွှားရှိလာဘ်ပူဇော်သက္ကာကို လိုလားရှိလည်းမဟုတ်၊ ဤသတင်းစကားကြားရလျှင် ယုံကြည်ဝမ်းမြောက်ခြင်း အားကျသောစိတ်ဓာတ်ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းဖြင့် အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေရန် ရည်သန်၍ ဟောပြောခြင်းဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူပုံ .... ၁၃၅၊၆

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၈-နဋ္ဌကပါနသုတ်

၅။ မည်သူသည် တရားထူးရ၍ မည်သူသည် မည်သည့်သံယောဇဉ်ကိုပယ်သည်၊မည်သူ၏ အကျင့်စာရိတ္တ သဘောဘရား ပညာအရည်အချင်း အနေအထိုင်သည် မည်သို့ မည်ပုံရှိသည်ဟု ကိုယ်တိုင်သော်၎င်း တဆင့်သော်၎င်း (အဘွားပွတ္တိကို)ကြားသိ ရလျှင် အောက်မေ့အားကျခြင်းဖြင့် ချမ်းချမ်းသာသာ နေရလတ္တံ့ဟု မိန့်တော်မူခြင်း .... ၁၃၆၊၇

၉-ဂေါလိယာနိသုတ်

၁။ တောနေရဟန်းတို့ ကျင့်ကြံလိုက်နာရမည့် အချက်ကြီး ၁၈-ချက်နှင့် မလိုက်နာက ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခြင်း ခံရတတ်ပုံကို ရှင်သာရိပုတြာက ဂေါလိယာနိ ရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ရဟန်းတို့ကို မိန့်ကြားတော်မူပုံနှင့် ဂါမဝါသီတို့အတွက်ကား အထူးပြောကြားဖွယ်မလိုကြောင်း ၁၃၇-၄၀

၂။ သပ္ပတိဿေနနှင့် သေရီဝိဟာရေနပုဒ်တို့၏ ရုပ်ပြီးနှင့်အနက်ကို ဌ၊ဋ္ဌ၊ဗျာကရဏ်းတို့ ဖြင့် စိစစ်၍ပြခြင်း ၁၃၈

၁၀-ကီဋာဂိရိသုတ်

၁။ ညစာမစားခြင်း၏အကျိုးကို ၅-မျိုးပြ၍ ညစာမစားရန် တိုက်တွန်းတော်မူသော အခါ မျှားစွာသောရဟန်းတို့ လွယ်လင့်တကူ ရှောင်ကြဉ်ကြကြောင်း ၁၄၁

၂။ ကီဋာဂိရိသုတ်, ဘဒ္ဒါလိသုတ်နှင့် ကကစူပမသုတ်(မူ၊ပဏ္ဏ)တို့ဌ်လာရှိသော ဝိကာလ ဘောဇနချင်း ထူး-မထူး အချင်းချင်းညှိနှိုင်း၍ပြခြင်း ၁၄၁

၃။ အဿဇိနှင့်ပုနဗ္ဗသုကတို့ကား အကျိုးငါးပါးပြ၍ ညစာမစားရန် တိုက်တွန်းသော်လည်း "နေ့ရောညပါ၊စားလျှင်လဲ အကျိုးငါးပါး လက်တွေ့ရရှိနိုင်သည်ဖြစ်၍ စားမြဲစားကြမည်"ဟု သမ္မဟုလဘိက္ခုတို့အား ပြန်ပြောခြင်း ၁၄၂

၄။ မည်သည့်သုခ,ဒုက္ခ,ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ခံစားလျှင် အကုသိုလ်ပါး၍ ကုသိုလ်ပွါးသည်ဟု ငါဘုရား မခွဲခြားပဲ ဟောကြားဘူးသလော စသည်မေးတော်မူကာ ကိုယ်တော်တိုင် တွေ့မြင်သိရှိထားပြီးဖြစ်သည့်အတွက် အာဘယ်သို့သော ဝေဒနာတို့ကို ပယ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်း အကျယ်ဟောကြားခြင်း .... ၁၄၂၊၃

၅။ "အပ္ပမာဒေန ကရဏီယံ"ဟူသော ညွှန်ကြားချက်သည် သေက္ခတို့နှင့် သက်ဆိုင်၍ အသေက္ခတို့နှင့်မသက်ဆိုင်ကြောင်း၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တပုဒ်၏အနက်ကို ကေစိ, အညေ, အပရေသုံးဝါဒဖြင့် ဖော်ပြခြင်း .... ၁၄၃၊၄

၆။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တစသော ပုဂ္ဂိုလ် ၇-ယောက်အကျယ် .... ၁၄၄၊၅

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၁၀-ကီဋာဂိရိသုတ်

၂။ (၁) ယုံကြည်မှု (၂) ချဉ်းကပ်မှု (၃) ဆည်းကပ်မှု (၄) နားထောင်မှု (၅) နာကြားမှု (၆) ဆောင်ထားမှု (၇) အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို စူးစမ်းမှု (၈) တရားတို့၏ရှုခြင်းဌာနခံမှု (၉) လိုလားမှု (၁၀) အားထုတ်မှု (၁၁) နှိုင်းချိန်မှု (၁၂) နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိမှုဘည်းဟူသော ၁၂ ပါးတို့ကို အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ရှိရေးလမ်းစဉ်အဖြစ် ဟောကြားတော်မူခြင်း ၁၄၆

၈။ ပဏောပဟာဝိယာပုဒ် ရုပ်ပြီးနှင့် "ကိ ံပန ဘိက္ခဝေ ယံတထာဂတော အာမိသေဟိ ဝိသံသဋ္ဌော ဝိဟရတိ" ဝါကျကို အဋ္ဌကထာနည်းမှတပါး တနည်းပေးနိုင်ပုံ ၁၄၇

၃-ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်

၁-တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆသုတ်

၁။ မြတ်စွာဘုရားသည် အယူဝါဒချင်းမတူသော ပရိဗိုဇ်ကျောင်းတိုက်သို့သွား၍ ပရိဗိုဇ်တို့ကလည်း အယူဝါဒမတူစေကာမူ လေးလေးစားစား ပင့်ဖိတ်၍ နေရာပေးခြင်း .... ၁၄၈၊၉

၂။ အတိပွဂေါခေါပုဒ်ကို ဌ၊ဌီ၊ဗျာကရဏ်းတို့ဖြင့် အကျယ်စိစစ်ခြင်း ၁၄၉

၃။ သွားနေသည်ဖြစ်စေ, ရပ်နေသည်ဖြစ်စေ, အိပ်ပျော်နေသည်ဖြစ်စေ, နိုးနေသည်ဖြစ်စေ အချိန်ပြည့် အလုံးစုံကိုသိသူ (သဗ္ဗညူ)ဟုဆိုလျှင် ဟုတ်တုံ်းမှန်ရာပြောဆိုသည် မည်-မမည်ဟူသော ဝစ္ဆဂေါတ္တ၏အမေးကို ဖြေကြားတော်မူပုံ .... ၁၄၉၊၅၀

၄။ လူဝတ်ကြောင်တယောက်သည် ဂိဟီသံယောဇဉ်ကိုမစွန့်ပဲ နိဗ္ဗာန်, နတ်ပြည်သို့ ရောက်နိုင်-မရောက်နိုင်ဟူသော ဝစ္ဆဂေါတ္တ၏အမေးကို ဖြေဆိုခြင်း ၁၅၁

၅။ အာဇီဝကဘယောက် စုတေသွားသော် နိဗ္ဗာန်,နတ်ပြည်ရောက်-မရောက် ၁၅၁

၆။ တိတ္ထိယ,အာဇီဝက, ပရိဗိုဇ်, နိဂဏ္ဌ, ပဏ္ဍရင်, အစေလက, နဂ္ဂတို့၏ ဆင်ယင်ထုံးဖွဲ့မှု ထူးခြားဟန်ကို ဂန္ဓဗ္ဗရတ္နာမှ ထုတ်နုတ်ပြဆိုခြင်း .... ၁၅၁၊၂

၇။ "ဣတော ခေါ ဝစ္ဆ ကေနဝုတေ ကမေဘ" ဟူသော ပါဠိဗန္ဓရကို ဂန္ဓဗ္ဗရနှင့်ညီ၍ အနက်ယောဇနာပုံပြပြီးလျှင် ရှုပ်ပြီးကို ဆိုင်ရာ ဗျာကရဏ်းညွှန်းပြချက် ၁၅၂

၂-အဂ္ဂိဝစ္ဆသုတ်

၁။ လောကမြဲ-မမြဲစသော ဝစ္ဆဂေါတ္တ၏အမေးကို "နု ခေါ အဟံ ဝစ္ဆ ဧवं ဒိဋ္ဌိ" ဟု ဖြေတော်မူ၍၊ လောကမြဲ-မမြဲစသော အယူဝါဒသည် တောချုံခရီးခဲ ငြောင့်တံကျင်သဖွယ် ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းများ ပူးကပ် ပါလာသဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း မဟုတ်ဟု အပြစ်ကိုမြင်တော်မူသောကြောင့် ထိုအယူဝါဒတို့သို့ ငါဘုရား ကပ်ရောက်တော်မမူကြောင်း .... ၁၅၂၊၃

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၂-အဂ္ဂိဝစ္ဆသုတ်

၂။ "မြတ်စွာဘုရားရှင်သန္တာန်၌ တစုံတခုသော မိစ္ဆာအယူ ရှိပါသလော"ဟူသော အမေးကို ခန္ဓာ ၅-ပါး၏ သမုဒယ,နိရောဓ(ဖြစ်+ပျက်)ကို အတိအကျ သိထားသဖြင့် တဏှာ,ဒိट्ठि,မာနတို့ ချုပ်ငြိမ်းကာ ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်ပြီဟု မိန့်တော်မူခြင်း .... ၁၅၃၊၄

၃။ "ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်ပြီးသူသည် မည်သည့်ဘုံ၌ဖြစ်သနည်း"ဟူသော အမေးကို ဖြစ်သည်ဟုရင်း, မဖြစ်ဟုရင်း, ဖြစ်လည်းဖြစ် မဖြစ်လည်းမဖြစ်ဟုရင်း, ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ် မဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်ဟုရင်း မဆိုသင့်ကြောင်း ဘုရားရှင်ဖြေသောအခါ ဝစ္ဆဂေါတ္တသည် အသိဉာဏ်တော်ဝေဝေသွားပုံ ၁၅၄

၄။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် ခက်ခဲနက်နဲ၍ ပညာရှိတို့သာသိနိုင်ကြောင်း မီး,မီးဖြစ်ကြောင်း, ငြိမ်းမှုကိုသိသော်လည်း ထိုငြိမ်းသွားသောမီးသည် မည်သည့်ဒေသရာရောက်နေသည်ဟု ညွှန်ပြရန် မသင့်သကဲ့သို့ ခန္ဓာ ၅-ပါး, ၎င်းဖြစ်ကြောင်း, ၎င်း၏ချုပ်ငြိမ်းမှုကို သိနိုင်သော်လည်း ချုပ်ငြိမ်းပြီးနောက် မဖြစ်ဘူး စသည် မဆိုသင့်ကြောင်း .... ၁၅၄၊၆

၅။ ဘုရားရှင်၏တရားတော်ကို နာကြားရသော ဝစ္ဆဂေါတ္တသည် ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကား အကာလတ်ကင်း သန့်ရှင်းစင်ကြယ်၍ အနှစ်အတိပြီးသော အင်ကြင်းပင်သဖွယ်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ပုံ ၁၅၆

၃-မဟာဝစ္ဆသုတ်

၁။ ဝစ္ဆဂေါတ္တပရိဗိုဇ်၏ လျှောက်ထားချက်အရ အကုသိုလ် ၃-ပါး၊ ၁၀-ပါး၊ ကုသိုလ် ၃-ပါး၊ ၁၀-ပါးတို့ကို ဟောတော်မူခြင်း .... ၁၅၆၊၇

၂။ ငါဘုရားသာမဟုတ်၊(က) အာသဝကုန်ခန်းပြီးသော ဘိက္ခု, ဘိက္ခုနီ၊(ခ)သြရမ္ဘာ-ဂိယသံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ရှားပြီးသော ဗြဟ္မစာရီဥပါသက, ဥပါသိကာ၊ (ဂ) ယုံမှားခြင်း လွန်မြောက်ပြီးသော ကာမဘောဂီဥပါသက, ဥပါသိကာတို့လည်း ငါဘုရားသာသနာဘော်၌ မျှားစွာရှိသည်ဟု ဟောတော်မူခြင်း .... ၁၅၇၊၈

၃။ ဘုရားရှင်သာမဟုတ်၊ ဘိက္ခုစသူတို့လည်း အရဟတ္တဖိုလ်(စသည်)ကို ပြီးစေနိုင်ကြသောကြောင့် ပြည့်စုံလုံလောက်သော သာသနာမည်ကြောင်းနှင့် ဂင်္ဂါသည် သမုဒ္ဒြာသို့ ညွတ်ကွေ့ကြီးသည်နည်းတူ လူရဟန်းနှင့်တကွသော ဘုရားရှင်၏ ပရိသတ်သည်လည်း နိဗ္ဗာန်သို့ ညွတ်ကိုင်းကြောင်း ဝစ္ဆဂေါတ္တ လျှောက်ပုံ ၁၅၈

၄။ ဝစ္ဆဂေါတ္တသည် ရဟန်းပြု၍ လဝက်မျှ ရှိသောအခါ သမထဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်၍ သေခမ္မာ ရရှိနှင့် တင်းမတိမ်သဖြင့် နောက်ထပ် တရားဟောရန် တောင်းပန်သောကြောင့် အထက်ဖြစ်သော သမထ,ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်လျှင် အနေကဓာတ်များကို ထိုးထွင်းသိနိုင်ကြောင်း၊ စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်ပါ၍ လိုရာပြီးစေနိုင်သော အသိညာဏ် ၆-ပါးကို ရနိုင်ကြောင်း မိန့်တော်မူခြင်း ၁၅၉၊၆၀

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၃-မဟာဝဓ္ဓသုတ်

၅။ ဝဓ္ဓဂေါဘွဲ့သည် ဘုရားဖူးလာသော အာဂန္တုမျှားအား မိမိသည် ဘုရားရှင်ကို တရားတော်ဖြင့် လုပ်ကျွေးပြီး(အရဟတ္တဖိုလ်ရပြီး)ပြီးဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားလိုက်ရန် တောင်းပန်ပုံနှင့် ဘုရားရှင်ကလည်း ဝဓ္ဓဂေါဘွဲ့သည် မဟိဒ္ဓိက တေဝိဇ္ဇ(ရဟန္တာ)ဖြစ်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း ကြိုတင်သိနှင့်ပြီး ဖြစ်ပုံ ၁၆၁

၄-ဒီဃနခသုတ်

၁။ "သဗ္ဗံ မေ နက္ခမတိ"ဟူသော အယူကိုပင် သင်မနှစ်သက်(လက်မခံ)တော့ပြီလော ဟူသော အမေးကို ဒီဃနခ-ဖြေဆိုပုံနှင့် အယူဟောင်းကိုလည်း မစွန့်နိုင်သည့် အပြင် အခြားအယူသစ်ကိုပါ ယူတတ်ကြသည့်အကြောင်း ၁၆၂

၂။ (က) သဗ္ဗံ မေ ခမတိ၊ (ခ) သဗ္ဗံ မေ နက္ခမတိ၊ (ဂ) ဧကစ္စံ မေ ခမတိ၊ ဧကစ္စံ မေ နက္ခမတိ-ဟု ယူသူသုံးမျိုးတို့တွင် (က) အယူသည် ရာဂသံယောဇဉ်၊ ဥပါဒါန်ဖြစ်ရန် နီးကပ်ကြောင်း။ (ခ)သည် ရာဂစသည်တို့ မဖြစ်ခြင်းငှါ နီးကပ်ကြောင်း။ (ဂ)သည် ရာဂစသည်ဖြစ်ရန် မနီးကပ်ကြောင်း .... ၁၆၂၊၃

၃။ ၎င်းသုံးယောက်တို့တွင် တယောက်ယောက်သည် အခြား ၂-ယောက်နှင့် ငြင်းခုံဆန့်ကျင်ရခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ၎င်းအယူကို စွန့်လွှတ်သည့်အပြင် အခြားအယူကိုလည်း မယူတော့ကြောင်း ၁၆၃

၄။ မိဘသုက်သွေးကြောင့်ဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာကို လက္ခဏာရေး သုံးပါးထင်ရှားရန် (အနိစ္စာနုပဿနာ စသော တရားတို့ဖြင့်) ရှုဆင်ခြင်သော် ကိုယ်ခန္ဓာသို့ အစဉ်လိုက်သော တဏှာပျောက်ကင်းပုံ ၁၆၃

၅။ ဝေဒနာသုံးမျိုးတို့ကို အမြဲမရှိ၊ အကြောင်းဟရားတို့၏ ပြုပြင်ခံရ၊ အကြောင်းတရားတို့ကို စွဲ၍ဖြစ်ပေါ်လာသော တရားတို့ပါတကား စသည်ဖြင့် ရှုဆင်ခြင်လျှင် ထိုဝေဒနာတို့၌ ငြီးငွေ့၍ တပ်မက်ခြင်း ကင်းကာ ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်ကြောင်း။ ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်သူသည် တစုံတဦးနှင့် ငြင်းခုံပြောဆိုခြင်းမရှိ။ အမျှားခေါ်ဝေါ်သလို (ငါ + သူဘပါး + ကျား + မ-ဟု) ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုသော်လည်း မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းမရှိဟု ဟောတော်မူပုံ ၁၆၄

၆။ ထိုတရားကို ရှင်သာရိပုတြာဆင်ခြင်သဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဒီဃနခ သောတာပန် ဖြစ်သွားပုံ ၁၆၄

၅-မာဂဏ္ဍိယသုတ်

၁။ မာဂဏ္ဍိယသည် ဘုရားရှင်အတွက် ခင်းထားသော အခင်းကို မြင်သဖြင့် "မမြင်သင့်သည်ကို မြင်ရလေစွ"ဟု ပြောဆိုသောအခါ အပြောအဆို စောင့်စည်းရန် ဘာရဒ္ဒါ-က သတိပေးပုံ၊ "ဘူနဟု သမဏော ဂေါတမော"ဟု ရှေတွင်လည်း ပြောဆိုဝံ့ကြောင်း၊ ငါပြောသည့်အတိုင်း ဂေါတမအား ပြောရန် မာဂဏ္ဍိယက ပြောပြ၍ သင်ဝန်မလေးလျှင် ပြောပြမည်"ဟု ဘာရဒ္ဒါ တာဝန်ယူပုံ .... ၁၆၅၊၆

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၅-မဂဏ္ဍိယသုတ်

၂။ ဘုန်းဟု-ပုဒ်နှင့်ပတ်သက်၍ သိမှာဘ်ဖွယ်မျှားကို ကျမ်းဂန်အရပ်ရပ်ဖြင့် ညွှန်ကြားပြပုံ ၁၆၅၊၆

၃။ ဒွါရ ၆-ပါးကို ကိုယ်ဘုံင်လည်း ပိတ်ဆို့ပြီးသည့်အပြင်၊ ပိတ်ဆို့ရေးဘရားကိုလည်း ဟောသည့်အတွက် ငါဘုရားကို ဘုန်းဟု-ဟု စွပ်စွဲသလောဟု မေး၍ ဖြေပုံ ၁၆၇

၄။ ဣဒ္ဓိဘာရိမျှားကို ခံစားဘူးသူသည် ထိုအာရုံတို့၏ အဿာဒ, အာဒီနဝစသည်ကို မြင်၍ တဏှာပယ်သတ်ပြီးလျှင် ထိုသူ(ရဟန္တာ)အား သင် မည်သို့ ခေါ်ဦးမည်လဲ(ဘုန်းဟု ဟူ၍ ခေါ်ဦးမည်လား)ဟူသော အမေးနှင့် အဖြေ ၁၆၇

၅။ ဥတုသုံးလီနှင့် ဆီလျော်သော နန်းပြာသာဒ်သုံးဆောင်တို့တွင် မိုးဥတုနှင့် ဆီလျော်သော ပြာသာဒ်၌ ၄-လပတ်လုံး အာရုံငါးပါးကို မောင်း-အဖြေတော် ရုံရှေတော်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်ခံစားဘူးစေကာမူ ကာမဂုဏ်တို့၏ အဿာဒ, အာဒီနဝ စသည်ကို သိ၍ တဏှာကို ပယ်ပြီးသောအခါ ရာဂမကင်းသူတို့ ကာမဂုဏ်ခံစားနေသည်ကို မြင်ရသော်လည်း တဒေတာင့်တတ မဖြစ်ကြောင်း .... ၁၆၇၊၈

၆။ နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားဘူးသူသည် လူ့စည်းစိမ်ကို မမက်မောတော့သကဲ့သို့ ဖလသမာပတ်ချမ်းသာကို ခံစားခွင့်ရသူသည်လည်း မည်သည့်ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကိုမျှ မတောင့်တ မမက်မောဒေတာ့ကြောင်း .... ၁၆၈၊၉

၇။ တဏှာကင်းပြီးသူသည် ကာမဂုဏ်ခံစားနေသည်ကို မြင်သော်လည်း မတောင့်တ မမက်မောကြောင်း။ ကာမဂုဏ်၌ တဏှာမကင်းသူဘို့ ဖောက်ပြန်စွာ မြင်ပုံကို ကုဋ္ဌနူနာစွဲကပ်သူ ဥပမာဖြင့် အကျယ်ဟောပြတော်မူခြင်း ၁၆၉-၇၁

၈။ ကာမဂုဏ်ကို မပယ်ပဲ ကာမ၌ မွတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်းကင်း၍ ငြိမ်းအေးသော စိတ်ရှိသူကို မမြင်တွေ့နိုင်ကြောင်း။ အာရောဂျပရမာ လာဘာ-စသည်ဖြင့် ဥဒါန်းကျူးရင့်ပုံနှင့် ၎င်းဂါထာအနက်ပေးပုံ စိစစ်ချက် ၁၇၁

၉။ အာရောဂျနှင့် နိဗ္ဗာန်ဟူသည် အဘယ်နည်းဟု မေးတော်မူလျှင် "ဒီဃာဘဲ"ဟု မာဂဏ္ဍိယ-က သူ၏ကိုယ်ကို အကြိမ်ကြိမ် သုံးသပ်(ပုတ်)၍ ပြခြင်း ၁၇၂

၁၀။ ညစ်မဲ့ပေရေနေသော အဝတ်ကို ဖြူစင်သန့်ရှင်းသော အဝတ်ဟု အလိမ်ခံရသော်လည်း အမှန်တကယ်ထင်နေသော မျက်မမြင်သည် ၎င်းအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်ကာ (လူပုံအလယ်မှာ) ဖြူလိုက်တဲ့အဝတ်ဟု ကြေးကြော်သကဲ့သို့ တိတ္ထိတို့လည်း ကိုယ်တိုင် မတွေ့မမြင်ပဲလျက် အာရောဂျပရမာ လာဘာ-စသည်ဖြင့် ကြေးကြော်ကြပုံ .... ၁၇၂၊၃

၁၁။ အရိယာမျက်စိ မရှိသည့်အတွက် အနာရောဂါသဖွယ်ဖြစ်သော ဤခန္ဓာကိုယ်ကြီးကိုပင် အာရောဂျဟုဆိုင်း နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုင်း ဆိုပေသည်ဟု မိန့်တော်မူသောအခါ "အာရောဂျနှင့်နိဗ္ဗာန်ကို သိမြင်အောင် ရှင်ဂေါတမ ဟောပြရန်စွမ်းနိုင်သည်"ဟု ယုံကြည်ခဲကြောင်း မာဂဏ္ဍိယ လျှောက်ထားခြင်း ၁၇၃

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၅-မာဂဏ္ဍိယသုတ်

၁၂။ မြော်လင့်ချက်မရှိသော မျက်မြင်ကို ကုသသောဆေးဆရာသည် ပင်ပန်းရုံသာ ရှိသကဲ့သို့ ဤအကြောင်း သင့်အားဟောလျှင် ငါဘုရား ပင်ပန်းရုံသာရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူသောအခါ ဟောစွမ်းနိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ကြောင်း ထပ်မံလျှောက်ထားခြင်း၊ ပစ္စဗုဒ္ဓနှင့်-သစ္စဗုဒ္ဓနှင့် ပါဠိနှစ်ထွေရှိရာ သာဓကပြု၍ အမှားအမှန်စိစစ်ခြင်း ၁၂၄

၁၃။ သူတော်ကောင်းတို့ထံတို့ဌ (က) ဆည်းကပ် (ခ) နာကြား (ဂ) တရားအတိုင်း ကျင့်ကြံသဖြင့် ခန္ဓာချုပ်ခြင်း ဆင်းရဲကင်းပုံ (နိဗ္ဗာန်သဘော)ကို သင်ကိုယ်တိုင် သိမြင်လာလိမ့်မည်ဟု ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း မာဂဏ္ဍိယ ရဟန္တာဖြစ်ပုံ ၁၂၅

၆-သန္ဓကသုတ်

၁။ သန္ဓကပရိဗိုဇ်တို့ ဆရာတပည့်တစု တိရစ္ဆာနကထာ ၃၂-ပါးကို ကျယ်လောင်စွာ ပြောကြားနေကြစဉ် ရှင်အာနန္ဒာ ကြွလာသည်ကို မြင်၍ တိုးတိုးတိတ်တိတ် နေကြရန် ဆရာက သတိပေးပြီးလျှင် "ကြွပါ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ အရှင်ဘုရား ကြွလာတာ အလွန် အဆင်သင့်ပါသည်" စသည်ဖြင့် နှုတ်ဆက် ပင့်ဖိတ်ကာ ဗုဒ္ဓ၏ ဗြဟ္မစရိယဝါသ ၄-မျိုး၊ အနဿာသိကဗြဟ္မစရိယ ၄ မျိုးကို မေးမြန်းပုံ ၁၂၆-ဂ

၂။ တိရစ္ဆာနကထာ ၃၂-မျိုး ရေတွက်ပုံ နှစ်မျိုးပြားသကဲ့သို့ အနက်လည်း နှစ်မျိုး ဖြစ်သင့်ပုံ ဂန္ဓိန္ဒရ ညီ၍ ပြခြင်း ၁၂၇

၃။ အဇိတကေသကမ္ဗလ၏ အယူ(၂၂၅-အပိုဒ်) ပူရဏကဿပ၏ အယူ (၂၂၆-အပိုဒ်) မက္ခလိ ဂေါသာလ၏အယူ(၂၂၇)ပကုဓကစ္စာန၏အယူ(၂၂ဂ)မက္ခလိ ဂေါသာလ၏ အယူ (၂၂ဃ)တို့ကို ဝိညူပုရိသ၏ ဝေဘန်စိစစ်ချက် ၁၂ဂ-၁ဂၜ

၄။ ဒတ္တုပညတ္တံ ပုဒ် ရှုပ်ပြီး၊ အာဇီဝသတေ, အာဇီဝကသတေ ပါဠိနှစ်ထွေ စိစစ်ချက်။ "သင့်ညူဟု ဝန်ခံလျက် ဆွမ်းမရနိုင်သည့် လူမနေသောအိမ်၊ ခွေးကိုက်ဝတ်သည့် ဌာန စသည်တို့ကို မသိလောသလော၊ အဘဲ့ကြောင့် ထိုနေရာမျှားသို့ သွားရသနည်း" စသော အမေးကို တိတ္ထိဆရာ စကားဖာ၍ ဖြေဆိုပုံနှင့် ထိုဝါကျပါ ဘေန ပုဒ်မျှား၏ အနက်ကို သဒ္ဒနီတိဆရာဆုံးဖြတ်ပုံ ၁၂ဂ-၁ဂၛ

၅။ စျာန်-မဂ်-ဖိုလ် ရပြီးသော ဘုရားရှင်ထံ၌ ဗြဟ္မစရိယကို ကျင့်သုံးလျှင် စျာန်-မဂ်-ဖိုလ် ရနိုင်ကြောင်း အရှင်အာနန္ဒာ၏ မိန့်ဆိုချက်နှင့် အမရာဝိက္ခေပ, ဝါစာဝိက္ခေပ ပုဒ်တို့၏အနက်ကို ဌ'ဋ္ဌ အချင်းချင်း နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ရှုမှုန် အမြွက်မျှပြဆိုချက်.... ၁ဂ၃

၆။ ရဟန္တာမှန်သမျှ မလွန်ကျူးသော အရာဌာန ၅-ပါးနှင့် "ရဟန္တာတို့သည် မိမိ အာသဝေါ ကုန်ပြီးသည်ကို အိပ်နေသည်ဖြစ်စေ နိုးနေသည်ဖြစ်စေ အစဉ်အမြဲ သိရှိနေသလော" ဟူသော အမေးကို လက်ပြတ်သူ ဥပမာဖြင့် ရှင်အာနန္ဒာ ဟောပြခြင်း ၁ဂ၅-၆

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၆-သန္ဓကသုတ်

၇။ "သာသနာတော်၌ ဝင်္ဆဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်သူ မည်မျှလောက်ရှိသနည်း"ဟူသော အမေးကို ရှင်အာနန္ဒာ ဖြေဆိုလိုက်သောအခါ သန္ဓကပရိဗိုဇ်သည် မိမိတရားကို ချီးမွမ်းရှု သူတပါးတရားကို ရှုတ်ချလေ့ရှိသော (မွေးကထည်းက အသေသဖွယ် ဖြစ်သူ)အာဇီဝကတို့နှင့် ကွာခြားကြောင်း လျှောက်ထားကာ မိမိ၏တပည့်များကို ဘုရားရှင်ထံ သွားရောက်၍ ပြဟ္မစရိယကျင့်သုံးရန် စေလွှတ်လိုက်ပုံ ၁၈၆

၇-မဟာသကုလုဒါယီသုတ်

၁။ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ ဘာသာရေး ခေါင်းဆောင် (တိတ္ထိဆရာ)ကြီး ၆-ယောက်တို့ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ တချိန်တည်းဝါဆိုခြင်းသည် အင်္ဂါဘိုင်း, မာဂဓဘိုင်းသားတို့အဘို့ လပ်တို ဟ်သည်မည်ပုံ၊ ၎င်း ၆-ယောက်တို့တွင် မည်သူက ပို၍ ကြည်ညိုလေးစားမှု ခံရသည်ကို ရှေးဖြစ်ဟောင်းများဖြင့် အကြောင်းပြု၍ အမျင်းမျင်း ငြင်းခုံ နေကြပုံ ၁၇၇-၁၉၀

၂။ ဘုရားသားတော်များသည် သာသနာဘောင်၌ မပျော်၍ လူထွက်သွားကြစေကာမူ ရဘနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးမြဲချီးကျူးကာ မကျင့်ကြံနိုင်သည့် အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာလျှင် အပြစ်တင်လျက် လူပင်ဖြစ်သော်လည်း ကိုယ်ကျင့် တရား ရှိကြပုံ ၁၈၉-၉၀

၃။ ဘုရားရှင်အား တပည့်သားတို့ လေးစားရိုသေကြသည်မှာ အစားအသောက် နည်းပါးမှု စသော အကြောင်းငါးပါးကြောင့်ဖြစ်သည် ဟူသော ဥဒါယီ၏ အယူ အဆနှင့် ဗုဒ္ဓ၏ ဟောကြားချက် ၁၉၀-၁၁

၄။ နန္ဒက+အနန္ဒကပုဒ်နှင့် သပဒါနုံ ပုဒ်တို့၏ ဓာတ်၊ ပဗွည်း၊ ဝိဂ္ဂဟ၊ အနက် ၁၉၁-၂

၅။ စျာန်လေးပါး၊ အဘိညာဏ် ၆-ပါးတို့၏ သဘောကို ဥပမာအသီးသီးဖြင့် ဟောကြား ပုံ၊ အဘိဘူ၊ အနုပုဗ္ဗဝေဒွေယျ၊ ဥပ္ပလိနီယံ ပုဒ်တို့နှင့်ပတ်သက်၍ မှတ်သားဖွယ်ရာ များကို ဂန္ဓန္ဓရ ကျမ်းညွှန်၍ ပြဆိုခြင်း ၁၉၆-၂၀၂

၈-သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တသုတ်

၁။ သမဏမုဏ္ဍိကာပုဏ္ဏ၏ အမည်မှန်မှာ ဥဂ္ဂါဟသုမန-မဟုတ်၊ ဥဂ္ဂါဟမာနသာလျှင် ယုတ္တိရှိပုံနှင့် "တိန္ဒုကာစီရေ ဧကသာလကေ" ပုဒ်နှင့်ပတ်သက်၍ သဒ္ဒါအနက် ယူဆချက် အမျိုးမျိုး ၂၀၃

၂။ ဥဂ္ဂါဟမာန ပညတ်သည် ဝါဒစစ်ထိုး၍ မရနိုင်သော အထက်တန်းစား သမဏ ဖြစ်နိုင်သည့် အရည်အချင်း (အင်္ဂါ) ၄-မျက်နှင့်ပတ်သက်၍ ပုခက်တွင်း ကလေး သူငယ်များပင် ၎င်းအင်္ဂါများနှင့် ပြည့်စုံနိုင်သဖြင့် အဆိုပါသမဏသည် ကလေး သူငယ်ထက် အသက်ကြီးခြင်းမျှသာ ပိုလွန်သည်ဟု မိန့်တော်မူပုံ ၂၀၄-၅

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၈-သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တသုတ်

၃။ (၁)။ (က) ကုသလသီလ (ခ) အကုသလသီလ (ဂ) ကုသလသက်ပွ (ဃ) အကုသလသက်ပွ အားဖြင့် ၄-မျိုး။ ၎င်း ၄-မျိုး၏ (၂) သမုဋ္ဌာန် ၄-မျိုး။ (၃) ချုပ်ရာ ၄-မျိုး။ (၄) ကျင့်သူ ၄-မျိုးအားဖြင့် ပေါင်း ၁၆-မျိုးကို အကျဉ်း အကျယ် ဟောကြား၍၊ ဝါဒစစ်ထိုး၍ မရနိုင်သော အထက်တန်းစား သမဏ အင်္ဂါ ၁၀-ရပ်ကို သတ်မှတ်မိန့်ဆိုတော်မူခြင်း ၂၄၅-၉

၄။ "ဣဒမ္မိယာ ဟောတိ သီလသ္မိ" ဝါကျကို ၌၊ ၌ တို့ အမျိုးမျိုးဖွင့်ကြပုံ ၂၀၇

၉-စူဠသကုလုဒါယိသုတ်

၁။ သဗ္ဗညူအမည်ခံထားလျက် ပုဗ္ဗန္တ + အပရန္တနှင့်စပ်၍ မေးမြန်းသောအခါ စကား လှီးလှဲဖုံးကွယ်ကာ ဒေါသဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသောကြောင့် "ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ် သာ ဟောလျှင် ကောင်းလေစွ"ဟု သတိရကြောင်း၊ သဗ္ဗညူအမည်ခံသူသည် အခြားသူမဟုတ် နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တကြီး ဖြစ်ကြောင်း သကုလုဒါယိက လျှောက် ထားပုံ .... ၂၁၀၊၁၁

၂။ ပုဗ္ဗန္တ + အပရန္တနှင့်ပတ်သက်၍ ပု၊ ဒိ-ဥာဏ်ရှိသူအချင်းချင်း မေးဖြေမှုသာ နှစ်ဦးနှစ်ဝ ကျေနပ်မည်ဖြစ်သည့်အတွက် ၎င်းပြဿနာကိုထား၍ အကြောင်းအကျိုးဆက်စပ် ပုံ (ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်)ကိုသာ သင့်အား(အလေ့ဝါသနာဖြစ်စေရန်)ဟောကြားအံ့ဟု မိန့်တော်မူသောအခါ ယခုဘဝ ခံစားဘူးသည်များကိုပင် သေချာစွာ မမှတ်မိပဲ လျက်, မြေဘုတ်ဘီလူးမျှကိုပင် မမြင်ဘူးလျက် အဘယ်မှာလျှင် ဘုရားရှင်ကဲ့သို့ ဘဝပေါင်းများစွာ, သတ္တဝါအမျိုးမျိုးကို-သိ+မြင်နိုင်ပါမည်နည်း၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဆိုလျှင် သာ၍ပင် မသိမမြင်နိုင်ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် မိမိဆရာ့ဝါဒနှင့်ပတ်သက်၍ ကား မေးဖြေရလျှင် ဘုရားရှင်ကျေနပ်အောင် ဖြေကောင်း ဖြေဆိုနိုင်မည် ဖြစ် ကြောင်း ဥဒါယိက လျှောက်ထားပုံ .... ၂၁၁၊၂

၃။ အကြင်အဆင်းထက် သာလွန်သော အဆင်းမရှိလျှင် ထိုအဆင်းသည် ပရမဝဏ္ဏ မည်ကြောင်း မိမိဆရာ့အယူကိုလျှောက်ထားသောအခါ ထိုစကား၏ အခြေအမြစ် မရှိပုံကို ဇနပဒကလျာဏီဓယ်ဘွဲ့ရ အမျိုးသမီးကို လုံချင်သော သတ္တိသားဥပမာ, ကြောက်မျက်ရှဲ, ပိုးစုန်းကြူး, သောက်ရှူးကြယ် စသော ဥပမာတို့ဖြင့် မိန့်တော် မူသောကြောင့် ပရမဝဏ္ဏအယူသည် အချည်းနှီး ဖြစ်ကြောင်း သကုလုဒါယိ လျှောက်ထားခြင်း ၂၁၃-၆

၄။ အဘိဒေါ အစုရတ္တသမယံ-ပုဒ် သိမှတ်ဖွယ် ၂၁၅

၅။ "ဆင်းရဲမဖက် ချမ်းသာတမျိုးတည်းရှိသော လောကရှိသလော၊ ထိုလောကသို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကား အဘယ်နည်း"ဟူသော အမေးကို ဘုရားရှင်နှင့် သကုလုဒါယိတို့ အပြန်အလှန် မေးဖြေကြပုံ၊ ဥဒါယီ၏တပည့်များက ဥဒါယိအား ဘုရားရှင်ထံ၌ တပည့်မခံရန် ဓမ္မန္တရာယ် ပြောဆိုပြုလုပ်ခြင်း ၂၁၆-၈

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၁၀-ဝေခနသသုတ်

၁။ ကာမ, ကာမသုခတို့၏ သရုပ်တရားကိုယ်နှင့်သုခတို့တွင် နိဗ္ဗာနသုခသည် အမြတ်ဆုံး ဟု ဟောတော်မူသည်ကို ဝေခနသ နှစ်သက် ထောက်ခံသောအခါ သင်လို အညဒိဋ္ဌိကပုဂ္ဂိုလ်သည် သုခ ၃-မျိုးကို မသိနိုင်၊ ရဟန္တာမျှားသာ သိနိုင် ကြောင်း မိန့်သဖြင့် ဝေခနသ အမျက်ထွက်ခြင်း ၂၁၉

၂။ ပုဗ္ဗန္တ+အပရန္တကိုမျှ မသိပဲ "ခိဏာ ဇာတိ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ"စသည်ဖြင့် ဝန်ခံ ပြောဆိုသူ ရဟန်းပုံးစားတို့၏ စကားသည် ရယ်ဖွယ်မျှသာ ဖြစ်သည်ဟု ဝေခနသ-ကရွတ်ချပြောဆိုခြင်း .... ၂၁၉၊၂၂၀

၃။ မသိပဲ ဝန်ခံသူရဟန်းပုံးစားတို့၏ ထိုစကားသည်ပင် နှိပ်ပြီးသားဖြစ်ပုံ။ မကောက် ကျစ် မလှည့်ပတ်ပဲ ဖြောင့်မတ်လိမ်မာသူသာ ဖြစ်ပါစေ၊ ငါဘုရား ဟောကြား တိုင်းသာ ကျင့်ကြံလျှင် ၎င်းကိုယ်တိုင်ပင် သိမြင်ကာ အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်နိုင် ကြောင်း အနှောင်အဖွဲ့ ၅-ဖွဲ့ဖြင့် ဖွဲ့ချည်ခံရသော ကလေးငယ်ဥပမာဖြင့် ဟော တော်မူရာ ဝေခနသ သရဏဂုံတည်ခြင်း ၂၂၀

၄-ရာဇဝဂ်

၁-ဃဋ္ဌိကာရသုတ်

၁။ ဃဋ္ဌိကာရ-က ဇောတိပါလအား ၃-ကြိမ်တိုင်တိုင် ဘုရားထံခေါ်သော်လည်း ငြင်းပယ် နေသဖြင့် နောက်ဆုံး ခါးတောင်းကျိုက်နှင့် ဆံပင်ကိုပင်ဆွဲ၍ ခေါ်ဆောင်သော အခါ "ဇာတ်နိမ့်တယောက်က ရေချိုးပြီးဖြစ်သည့်အပြင် ဇာတ်မြင့်ဖြစ်သော ငါ၏ ခေါင်းကိုင်သည်ကို ထောက်လျှင် သွားရမည့်ကိစ္စကား မယုတ်ညံ့တန်ရာ" ဟု ဇောတိပါလ သဘောပေါက်လာပုံ ၂၂၁-၃

၂။ သောတ္ထိသိနာနီ ပုဒ်၏ ဂန္ထန္တရ သိမှတ်ဖွယ်မျှား .... ၂၂၂၊၃

၃။ ချစ်လှစွာသော ဇောတိပါလအား တရားဟောရန်နှင့်ရှင်ရဟန်းပြုပေးရန် ဃဋ္ဌိကာရ က ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားပုံ၊ "တရားနာခဏပါလျက် သင်သည် အဘဲ့ကြောင့် ရဟန်းမပြုပဲ လူဘတ်ကြောင်ဖြင့် နေရသလဲ"ဟု ဇောတပါလ-က ဃဋ္ဌိကာရအား မေးပုံ ၂၂၄

၄။ ဗာရာဏသီပြည်သို့ ကြွရောက်လာသော ကဿပဘုရားအား ကာသီမင်းက တဝါတွင်း လုံး ဆွမ်းကပ်လိုသဖြင့် ဝါဆိုရန် လျှောက်ထားသော်လည်း မရသည့်အဆုံး၌ "အခြား တပည့်ဘော်ထက်သာသော အလုပ်အကျွေးမျှား ရှိနေပါသလော"ဟု လျှောက်ထားရာ ဃဋ္ဌိကာရရှိကြောင်း၊ကာသီမင်းနှင့်ဃဋ္ဌိကာရတို့၏ စိတ်သဘော ထားချင်း ကွာခြားပုံနှင့်ဃဋ္ဌိကာရ၏ ဂုဏ်တို့ကို မိန့်တော်မူခြင်း ၂၂၅-၈

၅။ မဟာဗုဒ္ဓ ရာဇာနုဘာဝေန အခိဝုဏ္ဏော-အခိဝုဏ္ဏော ပုဒ်များ၏ ဌ။ဋ္ဌီ၊ဗျာကရဏ်း အဆုံး အဖြတ်မျှား၊ "ပိတိသုခံ နဝိဇဟတိ"ပါဠိတော်အဖွင့်ကို ဂန္ထန္တရညွှန်ပြ စီစစ်ခြင်း ၂၂၅-၉

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၁-ဃဋ္ဌိကာရသုတ်

၆။ ဃဋ္ဌိကာရ မရှိခိုက် ၎င်း၏မိဘများ၏ လျှောက်ထားချက်အရ အိုးထည်းမှ ထမင်းဟင်းများကိုရင်း ချင်းတောင်းထည်းမှ မုံကိုရင်း ကိုယ်တော်တိုင်ခူးခတ်၍ ဘုဉ်းပေးခြင်း၊ ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဖြတ်၏ အမိန့်အရ ဃဋ္ဌိကာရ၏ အိမ်မိုးကို ရဟန်းတို့ ဖျက်၍ယူခြင်းကြောင့် မိဘများသည် ၇-ရက်တိုင်တိုင်, ဃဋ္ဌိကာရအား လခွဲတိုင်တိုင် ပီတိသုခဖြစ်ကြရပုံ၊ အမိုးပင်မရှိသော်လည်း ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး ထိုအိမ်ကို မိုးစွတ်ခြင်းမရှိပုံ ၂၂၈-၃၀

၂-ရဋ္ဌပါလသုတ်

၁။ ရဋ္ဌပါလသတိုးသားသည် ထုလ္လကောဋ္ဌိက ဇနပုဒ်သားတို့အား ဟောကြားသော တရားကို နာကြားရ၍ ရဟန်းပြုချင်စိတ်ပေါက်ကာ မိဘတို့ထံ ခွင့်ပန်သော်လည်း မရသည့်အဆုံး၌ အစာငတ်ခံဆန္ဒပြမှ ရဟန်းပြုခွင့်ရပုံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်သော်လည်း မိဘတို့က မယားဟောင်းဖြင့်တထွေ ရှေ့ငေးဖြင့်တဖုံ စုံလင်စွာ ဖျားယောင်းကြသဖြင့် "ပဿ စိတ္တကတံ ဗိမ္ဗံ" စသော ဂါထာတို့ကို ရဋ္ဌပါလ ဟောပြပုံ ၂၃၁-၂

၂။ မိဂစီရဥယျာဉ်၌ ကောရဗျဘုရင်က အရှင်ရဋ္ဌပါလအား ပါရိဇုည (ပျက်စီးဆုတ်ယုတ်မှု)လေးမျိုးကို လျှောက်ထားပြီးလျှင် "ယင်းလေးမျိုးတနုမျှ မရှိပါဲလျက် အဘဲ့ကြောင့် ရဟန်းပြုပါသ နည်း"ဟု မေးလျှောက်သဖြင့် ဘုရားရှင်၏ ဓမ္မုဒ္ဒေသ ၄-မျိုးကို သိမြင်သောကြောင့် ရဟန်းပြုကြောင်းနှင့် ၎င်း ၄-ပါးတို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုပါ ရှင်းလင်းဖြေဆိုတော်မူပုံ ၂၃၂-၂၄၅

၃။ ဥစ္စာပြည့်စုံသော်သည်း မပေးလှူရက်ပဲ စုဆောင်းကာ ကာမဂုဏ်တို့ကိုသာ တိုးမြှင့်တိုးမြှင့် တောင့်တပုံ၊ သမုဒ္ဒြာလေးစင်းဖြင့် ပိုင်းခြားအင်သော မြေပြင်ကို အစိုးရသော်လည်း သမုဒ္ဒြာ၏တဖက်ကမ်းရှိ တိုင်းပြည်ပစ္စည်းတို့ကိုပင် လိုချင်သေးပုံ၊ လိုနေလျက်သာ သေကြရပုံ၊ ဆွေမျိုးတို့သည် ငိုကြွေးကြသော်လည်း သေသူကို အဝတ်တထည် ကိုယ်တခုဖြင့်သာ စွန့်ပစ်တတ်ကြ၍ ၎င်းတို့ကို အားမကိုးရပုံ၊ သေသောအခါ သားမယား ဥစ္စာတို့သည် ကိုယ့်နောက်သို့မပါပဲ ကံအားလျော်စွာ ဘဝတပါးသို့ သွားရတတ်ပုံ စသည်တို့ကို ကောရဗျအား ဟောပြခြင်း ၂၄၃-၅

၃-မဃဒေဝသုတ်

၁။ ဆတ္တာဝသည်သည် မဃဒေဝမင်း မှာကြားထားသည့်အတိုင်း နတ်တမန်ဖြစ်သော ဆံပင်ဖြူတို့ကိုနုတ်၍ ဘုရင့်လက်ထဲသို့ ထည့်ပြသောအခါ ဘုရင်သည် သားတော်အား တိုင်းပြည်အပ်နှင်း၍ ဆတ္တာဝသည်အား ရွှာစားဆု ပေးသနားပြီးလျှင် ရဟန်းပြုကာ ဗြဟ္မဝိဟာရတရား ပွါးများသဖြင့် ဗြဟ္မာ့ပြည် လားရောက်ရပုံ၊ ၎င်းကျင့်ဝတ်သည် နိမိတ်း တိုင်အောင် မင်းပေါင်း ရှစ်သောင်း လေးထောင် သားစဉ်မြေးဆက် အဆက်ဆက်တည်ပုံ ၂၄၆-၇

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၃-မဃဒေဝသုတ်

၂။ နိမိမင်း လူထုအားပေါ်တရားကျင့်ခြင်း၊ တလလေးသီတင်းဥပုသ်စောင့်သုံးခြင်းကို နတ်တို့ကကြည်ညိုပြီး နတ်ပြည်ပင့်ပုံ၊ တိုင်းပြည်စွန့်ခြင်း ရဟန်းပြုခြင်း ဗြဟ္မဝိဟာရတရားပွါးများခြင်းဟူသော ရာဇတန္တီ ပဝေဏီကျင့်ဝတ်များကို နိမိမင်းတိုင်အောင် ကျင့်သုံးခဲ့သော်လည်း ၎င်း၏သားတော် ကဠာရမင်း လက်ထက်၌ အစဉ်အလာ ပျက်ကွက်ပုံ ၂၄-၉

၃။ မဃဒေဝမင်းဟူသည် ငါဘုရားပင်ဖြစ်ခဲ့၍ ထိုကျင့်စဉ်များသည် ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်ရုံသာ ပို့ဆောင်နိုင်သည်၊ ရာဂကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင်ကား မပို့ဆောင်နိုင်၊ ယခု ငါဘုရားထားအပ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားသည်သာ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင် ပို့ဆောင်နိုင်သဖြင့် ၎င်းကျင့်ဝတ်များကို အစဉ်အဆက် မပျက်ကွက်ကြစေလင့်၊ (ကျင့်ဝတ်ဖျက်ဆီးခဲ့သူ ကဠာရမင်းကဲ့သို့) အဆုံးစွန်သောသူများ မဖြစ်ကြစေလင့်ဟု ဟောတော်မူပုံ .... ၂၄၉၊၅၀

၄-မဓုရသုတ်

၁။ "ဗြာဟ္မဏအမျိုးသာ မြတ်၍ ကျန်အမျိုးတို့ ယုတ်ညံ့သည်"ဟူသော အယူနှင့် ပတ်သက်၍ အရှင်ဂေါတမက မည်သို့ဆိုမည်နည်းဟု မာဓုရမင်းကလျှောက်သော အခါ ဥစ္စာရှိလျှင် မည်သည့်အမျိုးကိုမဆို အခြားသူတို့အကြိုက် ပြောကာ အလိုက်ပြုလုပ်ပေးရသော ထုံးစံကို ညွှန်ပြ၍ ထိုအယူသည် အပြောမျှသာ ဖြစ်ကြောင်း အရှင်ကစ္စည်းထေရ်က မိန့်တော်မူပုံ .... ၂၅၀၊၁

၂။ မည်သည့် အမျိုးဇာတ်ရှိသူမဆို ဒုစရိုက်ကိုပြုလျှင် အပါယ်ရောက်၍ သုစရိုက်ကိုပြုလျှင် သုဂတိသို့ရောက်သည်၊ မည်သူ့ကိုမဆို ခိုးလျှင် သူခိုးဟုသာ အခေါ်ခံရသည်၊ ရဟန်းပြုလျှင် ရဟန်းဟုသာ အခေါ်ခံရသည်ကို ထောက်ဆ၍ အမျိုး ၄-ပါး ခြာနားမျက်မရှိသဖြင့် "ဗြာဟ္မဏသာ မြတ်သည်"ဟူသော အယူသည် အပြောမျှသာ ဖြစ်ကြောင်း ထပ်မံမိန့်တော်မူပုံ .... ၂၅၂၊၃

၃။ ဒေသနာအဆုံး၌ ဘဝန္တံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ (အရှင်ဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟု အသိအမှတ်ပြုကာ ဆည်းကပ်ပါ၏)ဟု လျှောက်ထားသဖြင့် "ငါကိုးကွယ်သည့် ဘုရားရှင်ကိုသာ ကိုးကွယ်ပါ"ဟု မိန့်တော်မူသောအခါ သက်တော်ထင်ရှား ရှိသေးပါလျှင် ယူဇနာတရာပင် ဝေးစေကာမူ သွားရောက်ဆည်းကပ်ပါမည်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူပြီးစေကာမူ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ၏ဟု လျှောက်ထားခြင်း .... ၂၅၃၊၄

၅-ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ်

၁။ အောက်ဆုံး လေးခါးထစ်ပါမကျန် တဆောင်လုံး အဝတ်ဖြူပုဆိုးတို့ဖြင့် ခင်းကျင်းထားသော ကောကနဒပြာသာဒ်သစ်ပေါ်သို့ တက်ရန်လျှောက်ထားသော်လည်း တက်တော်မမူပဲ အာနန္ဒာကိုသာ စောင်းခဲ့ ကြည့်ရှုတော်မူရာ (အရိပ်အကဲကို သိသော) ရှင်အာနန္ဒာသည် ဝတ်ဖြူပုဆိုးတို့ကို ရွှပ်သင်မ်းစေရပုံ .... ၂၅၄၊၅

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၅-ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ်

၂။ "ချမ်းသာကို ချမ်းသာဖြင့် (ရင်းနှီး၍)မရနိုင်၊ အဆင်းရဲခံမှ ရနိုင်သည်"ဟူသော ဗောဓိမင်းသား၏ ထင်မြင်ချက်ကို အာဠာရဥဒကတို့ထံ နည်းနာခံသည်မှအစ, သစ်သားထင်း ၃-မျိုး ဥပမာ ထင်လှုပ်ခြင်း အလယ်, ဒုက္ခရစရိယာကျင့်ရခြင်း အဆုံးရှိခဲသောသုံးမျိုးတို့ကိုရင်း ပဉ္စဝဂ္ဂိတို့သည် ဘုရားဖြစ်ခါနီးတွင် အထင်လဲကာ ထွက်ခွါသွားကြပုံကိုရင်း ဘုရားဖြစ်စ တရားဟောသင့် မဟောသင့်ကို စဉ်းစား တော်မူခဲ့ပုံကိုရင်း နောက်ကြောင်းပြန်၍ ထောက်ခံတော်မူပုံ ၂၅-၂၆၇

၃။ ဟလံ ဒါနိ ပကာသိတုံ၌ ဟလံဟူသောပုဒ်ကို အမျိုးမျိုးကြံဆပုံ ၂၆၆

၄။ သဟမ္ပတိပြဟ္မာက တရားဟောရန် ဘောင်းပန်ပုံ၊ ကျေးဇူးရှင် အာဠာရဥဒက တို့အား ရှေးဦးစွာ တရားဟောရန် အကြံဖြစ်ခဲသော်လည်း ၎င်းတို့ကွယ်လွန်ပြီ ဖြစ်၍ ပဉ္စဝဂ္ဂိတို့အား ဟောကြားရန် မိဂဒါတောသျှီအသွား လမ်းခရီးအကြား၌ ဥပကနှင့်တွေ့ဆု ၎င်း၏အမေးကို ဖြေဆိုပုံသဘောကျသဖြင့် ဥပက ခေါင်းညိတ်၍ လမ်းဖယ်ပေးပုံ ၂၆၇-၂၁

၅။ ပဉ္စဝဂ္ဂိတို့သည် ဘုရားရှင်အား "ကမ္မဋ္ဌာန်းခွင်မှထွက်၍ ပစ္စည်းပေါမျှားရန် လှည့် လည်နေသည်"ဟု အထင်လွဲကာ ခရီးဦးကြိုဆိုမှုစသည် မပြုလုပ်စတမ်းဟု အချင်း ချင်း ညှိထားကြပုံ၊ (အထင်သေးကာ)နာမည်ဖြင့်ရင်း အာဝုသောဟုရင်း ခေါ် ကြပုံ၊ "ငါဘုရားဖြစ်လာပြီ၊ တရားဟောမည်"ဟု ၃-ကြိမ်တိုင်တိုင် မိန့်တော် မူသော်လည်း အယုံအကြည်မရှိ ဖြစ်နေကြပုံ၊ "ငါ ဒီစကားမျိုး ပြောသည်ကို သင်တို့ ကြားသိဘူးကြသလော"ဟု မေးမှ ဘုရားဟု အသိအမှတ် ပြုကြပုံနှင့် တလှည့်ဝီဆွမ်းခံ၍၊ တလှည့်စီတရားနာရသဖြင့် တရားထူး ရကြပုံ ၂၇၂-၃

၆။ အာဠာရနှင့်တွေ့သည်မှ ပဉ္စဝဂ္ဂိဘို့ တရားထူးရသည်အထိ မိန့်တော်မူပြီးခဲသောအခါ ဗောဓိမင်းသားက "ဘုရားရှင်ထံ ဆည်းကပ်ခွင့်ရသော ရဟန်းတပါးသည် မည် မျှလောက်ကြာမှ တရားထူးရနိုင်ပါသနည်း"ဟု လျှောက်ထားသဖြင့် ဆင်စီးသူ ဥပမာပြု၍ ပဓာနိယင်္ဂဘရား ၅-ပါးကို ဟောကြားကာ ယင်း ၅-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသူ သည် ကြာလျှင် ၇-နှစ်၊ မြန်လျှင် တညဉ့် တမနက်မျှဖြင့် တရားထူးရနိုင်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၂၃-၅

၇။ ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ဗောဓိမင်းသားသည် ဘုရားဘရားကို ချီးကျူးရုံသာ ချီးကျူး၍ သရဏဂုံ မခံဆောက်တည်သည်ကို သိဠိကာ၏သားက ပြောသော အခါ မိခင်၏ဝမ်းခွဲ၌ရှိစဉ်ကပင် မိခင်၏လျှောက်ထားမှုကြောင့်ရင်း ကလေးဘဝက အထိန်းဘော်၏ လျှောက်ထားချက်ကြောင့်ရင်း သရဏဂုံတည်ပြီးဖြစ်ကြောင်း ပြော ဆိုကာ သုံးကြိမ်မြောက် သရဏဂုံဆောက်တည်လိုက်ခြင်း ၂၅၅-၆

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၆-အဂ္ဂလိမာလသုတ်

၁။ ခိုးဆိုးတိုက်ခိုက် သောင်းကျန်းနေသော အဂ္ဂလိမာလ ရှိသည့်အတွက် ဣလမ်းက မကြွရန် နွားကျောင်းသားတို့က တောင်းပန်သော်လည်း မရ၊ တကိုယ်တည်း ကြွတော်မူရာ အဂ္ဂလိမာလသည် နောက်မှ ခေါ်းလွှတ်ကိုင်၍ လိုက်ပုံ၊ ပြေးနေသော ဆင်ကိုပင် အမှီလိုက်နိုင်သော အဂ္ဂလိမာလသည် ဘုရားရှင်အား လိုက်၍မမှီနိုင် သဖြင့် အရပ်ခိုင်းရာ "သင်သာရပ်၊ ငါ့အား ရပ်နေသူဖြစ်သည်"ဟု မိန့်တော်မူပုံ ၂၃၆၊၇

၂။ "သင်သည် သွားနေပါလျက် ရပ်နေသူဟုဆင်း ရပ်နေသောငါ့ကိုလည်း ရပ်ပါဟုဆင်း အဘဲ့ကြောင့် ပြောဆိုသနည်း"ဟူသော အဂ္ဂလိမာလ၏ အမေးကို ရှင်းပြပြီး နောက် အဂ္ဂလိမာလ "ဧဟိဘိက္ခု" ရဟန်းဖြစ်ပုံ .... ၂၃၃၊၈

၃။ ကောသလမင်းကြီးသည် ပြည်သူလူထုက အဂ္ဂလိမာလအား နှိပ်နင်းရန် သံတော်ဦး တင်ကြသဖြင့် ဧတဝန်ကျောင်းတော်သို့ လိုက်လာရာ ဘုရားရှင်က "မည်သူနှင့် စိတ်ဆိုး၍လာခဲ့သနည်း"ဟု မေးတော်မူသည်တွင် အဂ္ဂလိမာလကို နှိပ်နင်းရန် လာခဲ့ကြောင်း လျှောက်ထားသောအခါ "ဒါ အဂ္ဂလိမာလဘဲ"ဟု (တန်းခိုးဖြင့် ဖုံးကွယ်ထားရာမှ) ပြတော်မူရာ မြင်လိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထ၍ ကြောက်လန့်နေပုံ၊ အကြောက်ပြေမှ အမျိုးအမည်စသည်ကို မေး၍ ရဟန်း တော် အဂ္ဂလိမာလအား ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ပင့်ဖိတ်လျှောက်ထားပုံ ၂၃၈-၂၈၀

၄။ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ပင့်ဖိတ်သော်လည်း ခုတင်ဆောင်ရဟန်းဖြစ်၍ လက်မခံပဲ ပြည့်စုံ ပါသည်ဟု မိန့်ပုံ၊ လက်နက်ဖြင့် ဘုရင့်ကိုယ်တိုင် မဆုံးမနိုင်သူကို လက်နက်မပါပဲ ဘုရားရှင်ကား ဆုံးမတော်မူနိုင်ပါပေသည်ဟု ချီးကျူး လျှောက်ထားပုံ၊ အဂ္ဂလိမာလ၏ သစ္စာစကားကြောင့် ဆွမ်းခံအိမ်မှ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမ ချမ်းသာစွာ မီးဖွားရပုံ .... ၂၈၀၊၁

၅။ အရပ်ရပ်မှ ပစ်ခတ်လိုက်သော တုတ်ခဲကြောင့် ဦးခေါင်းပေါက်ပြဲကာ သွေးသံ ရဲရဲဖြင့် ဆွမ်းခံမှ ပြန်လှာသော အဂ္ဂလိမာလကို မြင်တော်မူသောအခါ "သင်သည် ပါဏာတိပါတက်ကြောင့် ငရဲ၌ ခံရသတ္တံ့သည်ကို ယခုပစ္စုပ္ပန် ခံလိုက်ရသော မကောင်းကျိုးဖြင့် အစားထိုးလိုက်ပေပြီ၊ သို့ဖြစ်၍ သည်းခံလော့"ဟု မိန့်တော် မူပုံ ၂၈၁

၆။ ရဟန္တာသခင် အရှင်အဂ္ဂလိမာလ၏ ရှင်ပျက်ကြွယ်နှုးစွာ ဥဒါန်းကျူးသော ဂါထာများ ၂၈၂၊၃

၇-ပိယဇာတိကသုတ်

၁။ "သင်၏ပင်ကိုယ်ကျင်္ဂနြေတွေ ပျောက်ကင်း၍ ဖောက်ပြန်ပျက်ယွင်းနေပါခေါ့လား"ဟု မိန့်တော်မူ၍ "ချစ်လှစွာသော သားတယောက်လုံး သေဆုံးမှုတော့ ဘယ်မှာလျှင် ပင်ကိုယ်ကျင်္ဂနြေများ မပျက်ယွင်းပဲ နေပါ့မလဲဘုရား"ဟု သူကြွယ်လျှောက်ထား သောအခါ "ဟုတ်မည်၊ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးခြင်းဒုက္ခဟူသည် ချစ်ခင်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းအခြေခံရှိသည်"ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် သူကြွယ် မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ ထွက်ခွါသွားခြင်း.... .... ၂၈၄

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၂-ပိယဇာတိကသုတ်

၂။ "နှစ်သက် ရွှင်လန်းခြင်းသည်သာ ချစ်ခင်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်း အခြေခံ ရှိသည်" ဟူသော သူကြွယ်၏ ဝါဒကို ကြွေအံ့ကြူးသမားတို့က ထောက်ခံ အတည်ပြုပုံ ၂၇၅

၃။ ထိုပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ မလ္လိကာက ကောသလမင်းကြီးအား ဘုရားဟောတယ် ဆိုရင် ဟုတ်လို့ဘဲပေါ့ဟု ပြောမိသဖြင့် ကောသလမင်းကြီးက ကြိမ်းမောင်း နှင်ထုတ်ပုံ၊ မလ္လိကာသည် ဘုရားရှင် ဒီအဘိုင်း ဟော,မဟော နာဇီဇယ်ကို စေလွှတ် လျှောက်ထားစေရာ ဘုရားရှင်က မိဘ, သားသမီး, အကို, အမ, လင်,မယားတို့ သေဆုံးသဖြင့် ပူဆွေးဒုက္ခ ရောက်ရပုံတို့ကို ဟောကြားလိုက်သည့်အတိုင်း မလ္လိကာ အား ပြန်၍ သံတော်ဦးတင်ပုံ ထိုအခါ မလ္လိကာက ကောသလ မင်းကြီးအား အကျွန်ုပ်သေလျှင် အသင်မင်းကြီး မည်သို့ ရှိလေ့လေ့စသော အမေးဖြင့် ကျေနပ် လက်ခံလောက်အောင် သံတော်ဦးတင်ခြင်း ၂၇၆-၈

၄။ မိဖုရားကြီး၏ လျှောက်တင်စကားများကို ကြားရသောအခါ (လက်ခြေ) ပါးစပ် တို့ကို ဆေးကြော၍ နမော တဿ ၃-ကြိမ်ဆိုကာ ဘုရားရှင်ရှိရာသို့ ကောသလ မင်းကြီး လက်အုပ်ချီခြင်း ၂၇၈

၈-ဗာဟိတိကသုတ်

၁။ "ရဟန်းပုံစံများတို့ ရှုတ်ချပြစ်တင်အပ်သော ကိုယ်နှုတ်စိတ် အမူအကျင့်များကို ဘုရားရှင် ပြုကျင့်ပါသေးသလော"ဟု ကောသလမင်းကြီးက သာမန်အားဖြင့် မေးမြန်းသော်လည်း "ဝိညူဖြစ်သော ရဟန်းပုံစံများတို့ ရှုတ်ချပြစ်တင် အပ်သော ကိုယ်နှုတ်စိတ် အမူအကျင့်များကိုကား မပြုတော့"ဟု ဝိညူဟူသော ဝိသေသနပုဒ် ဖြည့်စွက်ဖြေဆိုသည့်အတွက် အံ့သြကြောင်း၊ "ဗာလတို့၏ ချီးမွမ်းကဲ့ရဲ့မှုသည် ပဓာန သာရ မဟုတ်၊ ပညာရှိတို့၏ ချီးမွမ်းကဲ့ရဲ့မှုသာလျှင် ပဓာနသာရ ဖြစ် သည်"ဟု ယုံကြည်လက်ခံကြောင်း ရှင်အာနန္ဒာအား လျှောက်ထားခြင်း ၂၈၉

၂။ "ပညာရှိတို့ ရှုတ်ချပြစ်တင်အပ်,မတင်အပ်သော ကိုယ်နှုတ်စိတ် အမူအကျင့်တို့ကား အဘယ်တို့ပါနည်း"ဟူသော အမေးကို ရှင်အာနန္ဒာ ဖြေဆိုပုံ ၂၉၀

၃။ ဆင်မြင်း မြို့ရွာတို့ကိုလှုချင်ပါသော်လည်း မအပ်စပ်၍ မလှုတော့ပါ၊အရှင်ဘုရား၏ ခါးမှ သက်နှံးဟောင်းကို အခြားသီတင်းသုံးဘော်ဘွဲ့အား စွန့်၍ အဇာတသတ် မင်းက တပည့်တော်ထံ လက်ဆောင်အဖြစ် ပို့လိုက်သော ဗာဟိတိဟုခေါ်ဖြစ် အဝတ်ပုဆိုးကို အလှူခံကာ တိစီဝရိတ်ပြုလုပ် ဝတ်ရုံပါလျှင် ကုသိုလ်ပွါးစီးကာ အမျှားကြီး ဝမ်းမြောက်ရမည့် အကြောင်း မြစ်ရေအယင်ကို ဥပမာတင်၍ လျှောက်ခြင်း ၂၉၁

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၉-ဓမ္မစေတိယသုတ်

၁။ ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်အစုံတို့၌ ဦးခေါင်းဆိုက်၍ ပါးစပ်ဖြင့်စုပ်ခြင်း လက်တို့ဖြင့် ပွတ်တိုက်ခြင်းများ ပြုလုပ်ကာ "ကောသလမင်းပါ အရှင်ဘုရား" ဟု မိမိနာမည်ကို လျှောက်ထားသောအခါ "မည်သည့်အကျိုးကို မြော်မြင်၍ ဤသို့ အလွန်အမင်း ရိုသေကျိုးနှံမှုကို ပြုဘိသနည်း" ဟု မေးတော်မူပုံ ၂၉၄

၂။ ယင်းအမေးကို ကောသလမင်းကြီးက—

(က) ဗြဟ္မစရိယ၊ ကျင့်ကုန်ကြသည့်၊ ဝါဒတပါး၊ ဘာသာခြားတို့၊ ပိုင်းခြားရက်ခန့်၊ အချိန်စေ့သော်၊ ပြကတော့သင့်၊ ပြင်ဆင်လိမ်းသ၊ ကာမမြူးပျော်၊ နေကုန်သော်သည်း၊ ရှင်တော်ဘုရား၊ တပည့်သားတို့၊ ပိုင်းခြားနေ့ရက်၊ မကန့်ကွက်ပဲ၊ သက်ဆုံးသေတိုင်၊ ကျင့်သုံးနိုင်ခြင်း .... ၂၉၄၊၅

(ခ) မင်းလည်းမင်းချင်း၊ လူခပင်းတို့၊ ချင်းချင်းငြင်းကာ၊ နေဘုံပါလည်း၊ သာသနာဝန်ထမ်း၊ရှင်ရဟန်းကား၊ ဝမ်းမြောက်ညီညီ၊ရန်မသီပဲ၊ ခီရောဒက၊ နို့,ရေမျှသို့၊ ပိယစက္ခု၊ ချင်းခွင်းရှုလျက်၊ ဘိက္ခုပီပီ၊ တရားမှီခြင်း ၂၉၅

(ဂ) ဗာဟီရက၊ သမဏာဘို့၊ ဗြဟ္မစရိယော်၊ ကျင့်ကုန်သော်လည်း၊ မပျော်မပိုက်၊ ဒုစရိုက်ကို၊ ပြုလိုက်မိမှား ဖုံးကွယ်ထားသို့၊ အသားအရေ၊ မစိုပြေပဲ၊ ကိုယ်နေဖြူရော်၊ ပိန်လှီညှော်လျက်၊ ရိုးငေါ ကြောပြိုင်း၊ မြင်လေတိုင်းလည်း၊ ထိုင်းမှိုင်းရော့ရဲ၊ ကြည့်မရဲသား၊ ဆွဲငင်ခဲတမ်မဲ့၊ ဖြစ်ပေမဲ့လည်း၊ တူမဲ့မြတ်စွာ၊ သာသနာ၌၊ ဆင့်ကာပွါးလူး၊ တရားထူးကို၊ ထူးခြားသိမြင်၊ စိတ်ဝယ်ထင်မိ၊ ကြည်လင်တက်ကြ၊ သပ္ပါယ်ကြသား၊ လုပရုပ်သွင်၊ တောသမင်သို့၊ ရှင်ရှင်ပျပျ၊ မကြောင့်ကြပဲ၊ မာနမရှိ၊ နေနိုင်ဘိခြင်း .... ၂၉၅၊၆

(ဃ) အဘိသေက၊ အာဏာရှသား၊ မင်းမှသော်ပင်၊ တရားခွင်၌၊ ဧရင်သောခါ၊ မှူးဇုလ်ပါကို၊ အာဏာဟန့်တား၊ ငါ့စကား၌၊ ကြားဖြတ်မဝင်၊ မလျှောက်တင်လင့်၊ သို့စင်မိန့်ပြန်၊ အာဏာသံကို၊ ဖီဆန်လေကြ၊ တားမရခဲ့၊ ဘုရားမြတ်စွာ၊ သာသနာ၌၊ အာဏာတုတ်ခား၊ ဒဏ်မထားပဲ၊ တရားသဘင်၊ ပဲ့ကြီးယင်သော်၊ ရှင်ရဟန်းပေါင်း၊ ရာထောင်သောင်းတို့၊ ချောင်းညံ့ချေသံ၊ စကားသံမျှ၊ တရံတဆစ်၊ မဖြစ်ဘူးသေး၊ ဆိတ်ငြိမ်အေးလျက်၊ ယဉ်ကျေးပေစ့၊ ဆိုဆုံးမခြင်း ၂၉၆

(c) ဝါဒတပါး၊ ဘာသာခြားတို့၊ ဘုရားသခင်၊ မတွေ့ခင်မူ၊ ကြိုတင်စဉ်းစား၊ ပြင်ဆင်ထားလျက်၊ စကားချေတင်၊ ပြစ်တင်ရှုတ်မျှ၊ ဝါဒပြိုင်ဆိုင်၊ အနိုင်ရရေး၊ ကျော်သံကြွေးလည်း၊ အဝေးမှာပင်၊ ဘုရားရှင်၏၊ ရှေ့တွင်ထံမှောက်၊ တွေ့ဆုံရောက်သော်၊ တယောက်မကျန်၊ တပည့်ခံ၍၊ ပြန်လှန် မေးဖြေ၊ မဝံ့လေခြင်း.... .... ၂၉၆၊၇

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၉-စမ္မစေတိယသုတ်

(စ) တထေ့ထို့ပြင်၊ ဘုရားရှင်၏၊ သွန်သင်ဆုံးမ၊ သြဝါဒကြောင့်၊ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဒိဋ္ဌိကွဲ၍၊ ဝါဒစစ်ပြိုင်၊ မဆိုင်ရှိ၍၊ မမေးဝံ့ပဲ၊ ညံ့ခံသာဝက၊ ဖြစ်ရုံမျှဖြင့်၊ ရှင်ပျသောမနုသ်၊ မကျေနပ်၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာခွင့်၊ တောင်းပန်ကျင့်သော်၊ ဖင့်နဲ့မရှိ၊ မြို့ကပ်ပီတိကို၊ သိမြင်ကိုယ်ပိုင်၊ နိဗ္ဗာန်တိုင်က၊ သံပြိုင်လှစ်ဆို၊ ရှေးအဟိုဂ၊ကိုယ်တိုင် ငါပင်၊ရှင်တုကိုစစ်၊ ရှင်စစ်ကိုတု၊ ထင်မှားမှုကား၊ ယခုမှပင်၊ အမြင်မှန်ဟု၊ ကုန်စင်မြွက်ကြား .... ၂၉၇၊၈

(ဆ) တနည်းအားဖြင့်၊ မင်းပါးမင်းထံ၊ ရိုကျိုးနှံ့သည့်၊ ကံကျွေးခစား၊ အလုပ်သားပင်၊ ဘုရားရှိရာ၊ ဦးလှည့်ကာဖြင့်၊ ခြေမှာမင်းဆီ၊ မထီလေးစား၊ ပြုသည်မျှားကို၊ ဆောက်ထားတည့်လျှင်၊ ဘုရားရှင်လည်း၊ သိမြင်အမှန်၊ ဓမ္မကွန်လည်း၊ အမှန်တရား၊ တပည့်သားလည်း၊ ရိုးသားကိုယ်ကျင့်၊ အဆင့်ဆင့်ပင်၊ မြင့်ထက်မြတ်ကျူး၊ တရားထူးကို၊ ဆည်းပူးကေန်၊ ရသည်မှန်လိမ့်၊ သို့-ဉာဏ်ရှယ်မျှ၊ နလုံးမူလျက်၊ မေတ္တာပြဟာရ၊ မာန်နှိမ့်ချကာ၊ ဘုရားတပည့်တော်၊ရှိ ပူဇော်သည်၊ဂုဏ်တော်အနန္တ ရှင်ဘုရားဟု(လျှောက်ခြင်း) ၂၉၁၊၉

၃။ ထိုစဉ်က ဘုရားသခင်နှင့် ကောသလမင်းကြီး မျိုးရိုးဇာတိ, အသက် အရွယ်(၇၀) အားဖြင့် တူမျှကြောင်း ၂၉၉

၁၀-ကဏ္ဏကတ္ထလသုတ်

၁။ "သဗ္ဗညူ ဖြစ်ခဿ သမဏ ဗြာဟ္မဏ မရှိမဟုတ်၊ ရှိသည်သာဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူသည်"ဟု ကြားဘူးပါသည်၊ "ထိုသတင်းစကားသည် အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသလား" ဟူသော ကောသလမင်းကြီး၏ အမေးကို "မမှန်၊ ငါဘုရားကို စွပ်စွဲခြင်းသာ"ဟု ဖြေတော်မူခြင်း .... ၃၀၁၊၁

၂။ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မမူပဲလျက် မိန့်ဆိုလေသယောင် မမှန်သတင်း ပြောကြားသူ တရားခံကို ကောသလမင်းကြီးက ငိုရှုပ်ဘအား မေးရာ သဠာယဖြစ်ကြောင်း ပြောသဖြင့် အခေါ်ခိုင်းရှိ သဠာယ ဘုရင့်ထံ မရောက်မီ "အခြားတစုံတခုကို ရည်ရွယ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကို လူအပေါင်းက တမျိုးတမည် အထင်လွဲကာ ယုံကြည်သွားစေနိုင်သော စကားကို မိန့်တော်မူမိဘူးသည်ဟု မှတ်မိ သိရှိခဲတော်မူပါသလား"ဟု ဘုရားရှင်အား ကောသလမင်းကြီးခလျှောက်ပုံ ၃၀၁

၃။ "တကြိမ်တည်းဖြင့် အလုံးစုံသိ (သဗ္ဗညူ) သမဏ ဗြာဟ္မဏမရှိဟု မိန့်ဘူးသည်ကို မှတ်မိ သိရှိသည်"ဟူသော ဘုရားရှင်၏ အဖြေစကားကို ကြားရသောအခါ "ယုဇ္ဈ ရှိသောစကားကို ပြောကြားပါပေသည်"ဟု ကောသလမင်းကြီး လျှောက်ထားပုံ၊ အမျိုး-ဂုမျိုး အယုတ်အမြတ် ထူး-မထူး မေးသောအခါ ခတ္တိယနှင့်ဗြာဟ္မဏ မြတ်သည်ဟု ဖြေဆိုသဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်ကျိုး မြော်ကိုးရှိ မေးမြန်းသည်မ ဟုတ်၊ တမလွန်ကျိုးကို မြော်ကိုးရှိ မေးမြန်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထား၊ပုံ ၃၀၂

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမတ်

၁၀-ကဏ္ဏကတ္ထလသုတ်

၄။ အမျိုး ၄-ပါး ထူးမထူးကို ပဓာနိယင်္ဂတရား ၅-ပါး၊ ဆင်ရိုင်း ဆင်ယဉ် မြင်းရိုင်း မြင်းယဉ် စသောဥပမာ ထင်းမီးဥပမာတို့ဖြင့် ဖြေဆိုပုံ၊ လောကဌ် နတ်ရှိ-မရှိ၊ ရှိလျှင် လူ့ဘုံသို့ လာ-မလာ ကောသလမင်းကြီးက လျှောက်ထားခြင်း ၃၀၂-၄

၅။ ဘုရားရှင်နှင့် ကောသလမင်းတို့ မေးဖြေနေကြစဉ် ဝိဇ္ဇဗျူဟာ စစ်သူကြီးက လူ့ဘုံ လာသော သဗျာဗဗ္ဗနတ်က လူ့ဘုံမလာသော အဗျာဗဗ္ဗနတ်တို့ကို နှင်နှိုင်မနှင်နှိုင် ဘေးပေါက်ဝင်ရောက် မေးမြန်းသဖြင့် ရှင်အာနန္ဒာက ငါလဲ ဗုဒ္ဓ၏သား၊ သူလဲ ဘုရင့်သား၊သားတော်အချင်းချင်း ဖြေရှင်းမည်ဟု အကြံဖြစ်ကာ(ဘုရားရှင် ကိုယ်စား) ဥပမာသာဓကပြု၍ ဝင်ရောက်ဖြေရှင်းခြင်း .... ၃၀၄၊၅

၆။ အကြောင်းယုတ္တိရှိသော ရှင်အာနန္ဒာ၏ အဖြေကို သဘောကျသဖြင့် "ဤအရှင်၏ နာမည်ကား မည်သို့ပါလဲဘုရား"ဟု ကောသလမင်းကြီးက ဘုရားရှင်အား မေး လျှောက်ပုံ၊ (အမည်နှင့်လိုက်အောင်) နှစ်သက်ဖွယ်ရှိပါပေစွဟု ချီးကျူးပုံ၊ "ပြဟ္မာရှိ-မရှိ၊ ရှိလျှင် လူ့ဘုံသို့ လာ-မလာ" ဟူသော အမေးကို ရှင်အာနန္ဒာ ဖြေဆိုပုံ၊ အခေါ်ခိုင်းသော သဠာယပုံဏာား ရောက်လာ၍ ၎င်းနှင့် ဝိဇ္ဇဗျူဟာတို့ မမှန်သတင်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး တယောက်နှင့်တယောက်လွဲချနေကြပုံ .... ၃၀၅၊၆

၇။ သဗ္ဗညူ ပြဿနာ, အမျိုး ၄-ပါး ပြဿနာ, နတ်ပြဿနာ, ဗြဟ္မာပြဿနာ အားလုံး ဖြေဆိုပုံ ကျေနပ်ကြောင်း လျှောက်ထားခြင်း... .... ၃၀၆

၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်

၁-ဗြဟ္မာယုသုတ်

၁။ သတင်းစကား ကြားရသည်နှင့်အညီ ဘုရားဟုတ်သည်, မဟုတ်သည်ကို သိရှိရေး အတွက် ဗြဟ္မာယုဏားသည် ၎င်း၏တပည့် ဥတ္တရလုင်ကို စေလွှတ်စုံစမ်း စေသဖြင့် ဥဒ္ဒာရလုင်စုံစမ်းပုံ... .... ၃၀၉၊၁၀

၂။ သတင်းစကား ကြားရသည့်အတိုင်း ရှင်တော်ဂေါတမသည် ၃၂ ပါးသော လက္ခဏာ တော်ကြီးတို့နှင့် ပြည့်စုံခြောင်း ဥတ္တရလုင်က ဗြဟ္မာယုထံ အစီရင်ခံခြင်း.... ၃၁၀၊၁၁

၃။ သွား,လာ,နေထိုင်, ရပ်တည်, ကြည့်ရှုပုံ အချိုးအစားနှင့် ဆွမ်းမဘုဉ်းပေးမီ ရည်ရွယ်ချက် အင်္ဂါရပ် (၇)မျိုး ပြည့်စုံ၍ ဘုဉ်းပေးဆဲခဏ၌ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ရှိပြီးလျှင် ဘုဉ်းပေးခတော်မူပြီးနောက် လက်ဆေးတော်မူပုံမှအစ ဆောင်ရွက်ဖွယ် တို့ကို မလစ်ဟင်းစေပဲ အင်္ဂါ (၇)ဖြာနှင့် ပြည့်စုံသော အသံတော်ဖြင့် တရားစကား ဟောကြားပုံတို့ကိုလည်း ဥတ္တရလုင်က ဗြဟ္မာယုထံ အစီရင်ခံခြင်း... .... ၃၁၂-၆

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၁-ပြဟ္မာယုသုတ်

၄။ ဥတ္တရလုင်၏ အစီရင်ခံသရွှေ့ကို စေ့စေ့ငုဂရုတစိုက် နားစိုက်ထောင်သောအခါ ကြားရသည့် သတင်းစကားအတိုင်း ဘုရားအစစ်အမှန် ပြစ်ကြောင်း သိရသဖြင့် "ကိလေသာမှ သန့်စင်၍ သစ္စာလေးပါးတို့ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ကိုယ်တိုင်သိမြင်တော်မူသော ဘုန်းတော်သခင် ထိုဘုရားရှင်အား တုပ်ပျင်ရိုကျိုး ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား၊ ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား၊ ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား" ဟု လက်အုပ်ချီကာ ဝမ်းသာစွာ ပြဟ္မာယု မြွက်ဆိုလိုက်ခြင်း ဘုရားနှင့်တွေ့ဆုံ၍ စကားပြောလိုသောဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း ... ၃၁၆၊၇

၅။ မဃဒေဝသရက်ဥယျာဉ်ဝယ် မိထိလာမြို့သားတို့နှင့် ဘုရားစကားပြောကြားနေစဉ် ဘုရားထံ ဝင်လိုသော်လည်း ကြိုတင်အသိမပေးပဲ ဖူးမျှော်ရန်မသင့်ဟု အကြံ ဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် လုင်တယောက်ကို သူ၏အမည်, အသက်, အရည်အချင်း (ဂုဏ်ထူး)တို့နှင့်တကွအသိပေးခွင့်တောင်းလွှတ်ပို့၊နောက်လိုက်ပေါမျှားရှိထင်ရှားသော ပညာတတ်ဖြစ်သဖြင့် ရောက်နှင့်နေသော ပရိသတ်က နေရာပေးသော်လည်း ပြဟ္မာယုက ကိုယ့်နေရာကိုယ် နေသာနေကြဟု ပြောပို့ .... ၃၁၇၊၈

၆။ ပြဟ္မာယုကိုယ်တိုင် လက္ခဏာတော် ၃၂-ပါးကို စုံစမ်းသောအခါ ၂-ပါးကို မတွေ့ရ၍ ပြတော်မူရန် တိုက်ရိုက် လျှောက်ထားလေလျှင် ဗုဒ္ဓက တခုကို တန်ခိုးတော်ဖြင့်, တခုကို တိုက်ရိုက်ပြကာ "ယုံမှားလေလင့် သိသင့်သည်ထိုက်, ပွါးမျှားသင့် ပွါးမျှားထိုက်, ပယ်သင့်ပယ်ထိုက်သည်တို့ကို ပြုလုပ်ပြီးစီးသည့်အတွက် ငါသည် ဗုဒ္ဓဖြစ်ပြီ" ဟု မိန့်တော်မူပို့ ၃၁၉

၇။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ အကျိုးတို့ကိုကား သူမျှားဘွယ်သည်း မေးကြလှပြီ၊ ငါလည်း နားလည်သည်၊ သမ္ဘဝ သိကအကျိုးမေးမည်ဟု အကြံပေါ်ကာ 'ကထံ ခေါ ပြာဟူဏော' စသည်ဖြင့် မေးပို့—

ဗုဒ္ဓ၏ အဖြေကြားရသောအခါ (ကောသလမင်းကြီးနည်းတူ) ပြဟ္မာယု၏ အလွန်ရှိသော ကျေးဇူးခြင်းကိုကြည့်၍ ပရိသတ်တို့ တအံ့တသြဖြစ်ပို့.... .... ၃၂၀

၈။ ဗုဒ္ဓက ဒါနကထာ သီလကထာ ကာမာဒီနဝကထာ စသည်ကို ဆက်လက်ဟောကြားသဖြင့် ပြဟ္မာယု သရဏဂုံတည်ပို့၊ အကျွတ်တရားရပို့၊ "ကွယ်လွန်လေပြီးသော ပြဟ္မာယု၏ လားရာဘုံဘဝကား အဘယ်နည်း" ဟူသော ရဟန်းတို့၏ အမေးကို ဗုဒ္ဓဖြေဆိုတော်မူပို့ ၃၂၁

၂-သေလသုတ်

၁။ မိတ်ဆွေသင်္ဘာဆွေမျိုးသားချင်းတို့နှင့်အတူ ကေဏိယရသော့ဦးဆောင်ကာမရွာပ်ကြီး တမ်းတနှား ဆောက်လုပ်နေသည်ကို သေလပုံဏား မြင်သောအခါ "မင်္ဂလာ ဆောင်ဘို့လား၊ဘာလုပ်ဘို့လဲ" မေးသဖြင့် "မဟုတ်ပါ ဘုရားရှင်အား ဆမ်းကျေးရန်" ဟု ပြောပို့၊ "ဘုရား၊ ဟုတ်လား"၊ "အေး-ဘုရား"၊ "ဘာ-ဘုရားလို့ ပြောလိုက်သလား" "ဟုတ်တယ်၊ ဘုရားလို့ပြောလိုက်တယ်" ဟု ၂-ကြိမ်တိုင်တိုင် ပြောကြဆိုကြပို့ .... ၃၂၂၊၃

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၂-သေလသုတ်

၂။ "ဘုရားမဆိုထားဘိ၊ ဘုရားဟူသော အသံကိုပင် ကြားရဘို့ခဲယဉ်းလှ၏"ဟု အကြံ ပေါက်ကာ ဘုရားရှိရာသို့သွား၍ ဘုရားဟုတ် မဟုတ် ၃၂-ပါးသော လက္ခဏာဖြင့် စိစစ်ကြည့်ပုံ၊ ထိုမျှဖြင့် တထစ်ချ မဆုံးဖြတ်နိုင်သေးသဖြင့် ရှေးက ဘုရားဆိုသူ မျှားသည် ချီးကျူးစကား ပြောကြားခံရလျှင် ကိုယ်ကိုယ်ကို ပေါ်လွင်အောင် လုပ်ကြသည်ဟု ကြားဘူးသည့်အတိုင်း သေလပုံကား ချီးကျူးစကားမျှားပြော၍ ဘုရားရှင် ပြန်လည်မိန့်တော်မူချက်မျှားနှင့် သေလပုံကားရဟန်းဖြစ်ပုံ ၃၂-၃

၃။ ကေဏိယရသေ့၏ ဆွမ်းကျွေးပွဲ၌ အဂ္ဂိဟုတ္တမုခါ ယညာ-စသောဂါထာဖြင့် ဆွမ်းအနု မောဒနာ ပြုတော်မူပုံ၊ နောက်ပါပရိသတ်နှင့်အတူ သေလရဟန်း ရဟန္တာဖြစ်ပြီး နောက် လျှောက်ထားသောစကားမျှား (၄-ဂါထာ).... .... ၃၂၁-၈

၃-အဿလာယနသုတ်

၁။ "အမျိုးလေးပါးပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ ဘုရားရှင်နှင့် ပြိုင်ဆိုင်ပြောဆိုရန်မစွမ်းနိုင်" ဟု ၃-ကြိမ်တိုင်တိုင် ငြင်းဆန်သော်လည်း အမျှားဏ်ဆန္ဒကို မတော်လှန်နိုင်သဖြင့် အဿလာယန ဘုရားထံ သွားရောက်ရပုံ ၃၂၉

၂။ ဥတုလာခြင်း ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်း သားဖွားခြင်း နို့တိုက်ခြင်းရှိသော ပုံကားမတို့မှ မွေးဖွားသူမျှားဖြစ်လျက် ဗြဟ္မာ့ခံတွင်းဖွားဖြစ်၍ အမြတ်ဆုံးဟု ပုံကားတို့ဆိုကြ ကြောင်း မိန့်တော်မူသော်လည်း ဗြဟ္မာ့ခံတွင်းဖွားဟူ၍ပင် မှတ်ထင်နေကြသည်ဟု အဿလာယန လျှောက်ထားပုံ ၃၃၀

၃။ ယောနကတိုင်း,ကမ္ဘောဇတိုင်းတို့၌ အရှင်နှင့်ကျွန်တို့သည် အရှင်တလည့်ကျွန်တလည့် ဖြစ်သည်၊ မည်သည့်အမျိုးမဆို ဒု-လုပ်လျှင် ဒုဂ္ဂတိ၊ သု-လုပ်လျှင် သုဂတိလားသည်၊ မေတ္တာဘာဝနာပွါးနိုင်သည်၊ ချေးပွတ်ကြိုးလုံးကိုယူ၍ မြစ်၌ အညစ်အကြေး မျှောနိုင်သည်၊ မည်သည့်လူဘန်းစားက မည်သည့်အသားဖြင့် ပြုလုပ်သော မီးပွတ်ခုံကို ပွတ်သည်ဖြစ်စေ ဖြစ်ပေါ်လာသော မီးမှာအတူတူပင် ဖြစ်သည်၊ မင်းနှင့် ပုံကား-မြင်းနှင့်မြည်း စပ်ကျသော သားသမီးကို အမည် ၂-မျိုးဖြင့် ခေါ်နိုင်သည် ဖြစ်လျက် ၎င်းတို့သာ အမြတ်ဆုံးဟု ဆိုကြကြောင်း ဟောတော်မူသော်လည်း ၎င်းတို့ကမူ ဤအတိုင်းပင် ယူဆနေကြကြောင်း အဿလာယန ထပ်မံလျှောက် ထားပုံ ၃၃၀-၃

၄။ အမျိုး ယုတ်မြတ်ကို ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်၏ မန္တန်တတ်-မတတ်၊ သီလရှိ-မရှိဖြင့် မေးဖြေပြီးသောအခါ "သင်သည်အမျိုး ယုတ်မြတ်ကို ပဌမ ဇာတ်, ဒုတိယ မန္တန်, တတိယ သီလဖြင့် ခွဲခြားလျှောက်ထားသောကြောင့် နောက်ဆုံး ငါ့သဘောကျ သီလဖြင့် ခွဲခြားခြင်းသို့ ရောက်နေပြီဟု" မိန့်တော်မူသဖြင့် အဿလာယန ဦးခေါင်း ငုံ့ကာ မှိုင်တွေ့ချရပုံ.... .... ၃၃၃-၄

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၃-အဿလာယနသုတ်

၅။ ဦးခေါင်းငိုက်ဆိုက်ချကာ မှိုင်တွေချနေသော အဿလာယနအား ဒေဝလရသော့နှင့် ပုံဏားရသော့ ၂-ယောက်တို့၏ အတ္ထုပ္ပတ်ဖြင့် အမျိုးယုတ်မြတ်သဘောကိုဆက်လက် ဟောကြားအပြီးတွင် အဿလာယန သရဏဂုံတည်ပုံ ၃၃၄

၄-ဃောဋ္ဌမုခသုတ်

၁။ "အရှင်ဘုရားလို ပညာရှိနှင့် ကိုယ်ကျင့်တရားကို မတွေ့မမြင်ရသည့်အတွက် တရားနှင့် လျော်သော ရဟန်းအဖြစ်မရှိ"ဟု ယူဆမိကြောင်း ဃောဋ္ဌမုခလျှောက်ထားသော အခါ "ကျေနပ်သည်ကို လက်ခံ၊ ကန့်ကွက်သင့်သည်ကို ကန့်ကွက်၊ မရှင်းလင်းသည်ကို တို့ပြန်မေးမြန်းလျှင် စါဒဆွေးနွေးပွဲ (ချေမောစွာ) ဖြစ်နိုင်သည်"ဟု ရှင်ဥဒေနက မိန့်ဆိုလိုက်ပုံ .... ၃၃၈၊၉

၂။ ပုဂ္ဂိုလ် ၄-မျိုးကို ဟောပြ၍၊ ထို ၄-မျိုးတွင် အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို သင်နှစ်သက်သနည်း ဟူသော ရှင်ဥဒေန၏ အမေးကို အကြောင်းနှင့်တကွ ခွဲခြား၍ ဃောဋ္ဌမုခ ဖြေဆိုပုံ ၃၃၉

၃။ ရှင်ဥဒေန ဟောပြသော ပရိသတ်နှစ်မျိုး အမေးကို ဖြေဆိုပြီးနောက် အရှင်ဘုရား ဟောပြချက်များကို နားလည်သဖြင့် ဓမ္မိကပရိဗ္ဗဇ ရှိသည်ဟုလည်း ယူဆပါပြီ၊ တပည့်တော်ကိုလည်း ဓမ္မိကပရိဗ္ဗဇရှိသူဟု အသိအမှတ် ပြုတော်မူပါ၊ပုဂ္ဂိုလ်၄-မျိုးကိုလည်း အကျယ်ဟောတော်မူပါဟု လျှောက်သဖြင့် ဟောပြပုံ ... . ၃၄၀၊၁

၄။ ဃောဋ္ဌမုခပုံဏားသည် (မဓုရမင်းကဲ့သို့ လျှောက်ထားပြီးနောက်) သရဏဂုံ တည်အပြီး၊ အရှင်ဥဒေနအား ကြည်ညိုသဖြင့် ဃောဋ္ဌမုခဓိမည်သော စည်းဝေးရုံ စရပ်ကို သံဃာအား ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းပုံ ၃၄၁

၅-စင်္ကီသုတ်

၁။ အပြည်ပြည် အရွာရွာ ပုံဏား ၅၀၀-တို့က စင်္ကီအား ဇာတ် ပစ္စည်း ပညာ ရုပ်ရေ ကိုယ်ကျင့်တရား တပည့်လက်သား ပြည့်စုံခြင်း၊ ကောသလနှင့် ပေါက္ခရသာတိ တို့လို ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ အလေးစားခံရခြင်း၊ ဩပါသဒနိဂုံးကို အုပ်ချုပ်စိုးမိုး ခြင်း ဟူသော ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသူတယောက် ဖြစ်၍ ဂေါတမကသာ အရှင်ထံ လာသင့်သည်၊ အရှင်က ဂေါတမထံ မသွားသင့်ဟု ပြောဆိုကြပုံ.... .... ၃၄၃၊၄

၂။ ဇာတ်ပစ္စည်း ပညာ ရုပ်ရေ ကိုယ်ကျင့်တရားများ အားလုံးပြည့်စုံ၍ အရွယ်ကောင်း တုန်း ဖြစ်သော်လည်း ပစ္စည်းများကိုစွန့်ကာ ကာမဂုဏ်ကို မခံစားပဲ ရဟန်း ပြုသွားခြင်း, တိုင်းတပါးကပင် ပြဿနာများကို လာရောက် မေးမြန်းရခြင်း ကောင်းသတင်းများသည် နိုင်ငံကမ္ဘာသာမက ဘဝဂ်အထိ ကြော်ကြားလျက် ရှိခြင်း, လူမင်းနတ်မင်းတို့ပင် ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ရခြင်း, ယောကျ်းမြတ်တို့၏ လက္ခဏာများနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်ခြင်း, ငါကား အာဝါသိကဖြစ်၍ သူက ဧည့်သည် ဖြစ်ခြင်းစသော အကြောင်း အရပ်ရပ်တို့တွင် တခုသော အကြောင်းမျှဖြင့်ပင် ငါကသာ ဂေါတမထံ သွားသင့်သည်ဟု စင်္ကီက ပြန်လည်ပြောပြပုံ.... .... ၃၄၄-၆

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၅-စက်ဒီသုတ်

၃။ ဘုရားရှင်နှင့် စက်ဒီတို့ စကားမပြတ်မီ ကာပဋိကလုလင်က ကြားဖြတ်ပြောဆိုသဖြင့် ဘုရားရှင်က မောင်းမဲတော်မူပုံ၊ ဝင်ရောက်ဆွေးနွေးနိုင် လောက်သော အရည်အချင်းရှိသူတယောက် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် မမောင်.မဲရန် စက်ဒီက တောင်းပန်သဖြင့် ကာပဋိက ပြောဆိုသောစကားသည် ဝေဒဝိဇ္ဇာသုံးမျိုးခွဲ ကေန် ပါဝင်သော စကား ဖြစ်ပေမည်ဟု အကြံတော်ဖြစ်ပုံ .... ၃၄၆၊၇

၄။ ဘုရားရှင်သာ ငါ့ဖက်သို့လှည့်ကြည့်လျှင် ပုစ္ဆာတခု မေးလိုက်မည်ဟု ကြံစည်နေသည်ကို သိရှိတော်မူသဖြင့် လှည့်ကြည့်တော်မူသောအခါ အဆက်ဆက် ဆောင်ရွက်ခြင်း ကျမ်းဂန် ပြည့်စုံ လုံလောက်ခြင်း အားဖြင့် ပေါ်ပေါက် လာသော ရှေးဟောင်းမန္တန်နှင့်ပတ်သက်၍ ပုံဏားတို့သည် ဤမန္တန်သာအမှန်၊ အခြားသော မန္တန်ကားအချည်းနှီးဟု တထစ်ချယုံကြည်ယူဆသည်ကို "ရှင်ဂေါတမမည်သို့ဆိုမည်နည်း" ဟူ၍ ကာပဋိကလုလင်က မေးရာ ဘုရားက "ဤမန္တန်သာ အမှန်"ဟုဆိုသူ အဆင့်ဆင့်ကို မေးသဖြင့် မရှိဟု ဖြေဆိုပုံ.... .... ၃၄၇၊၈

၅။ ပုံဏားတို့၏ ဝေဒမန္တန်နှင့် ပတ်သက်သောစကားသည် ရှေနောက် စီတန်းနေသော မျက်မမြင် ဥပမာနှင့်တူပုံ၊ ယုံကြည်ချက်သည် အခြေအမြစ်မရှိပုံကို မိန့်တော်မူသောအခါ ယုံကြည်မှုဖြင့်သာ ဆည်းကပ်သည် မဟုတ်၊ တဆင့်ကြားဖြင့်လည်း ဆည်းကပ်ကြောင်း ကာပဋိကလျှောက်ထားရာ ရှေနောက်စကားမညီဟု မိန့်တော်မူပုံ.... .... ၃၄၈၊၉

၆။ သဒ္ဓါ ရှစိ အနုဿဝ အာကာရပရိဝိတက္ကာ ဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာနက္ခန္တိ ဟူသော သဘာဝငါးပါးမှ ဆင်းသက် ပေါက်ပွါး လာသော အကျိုးတရား တို့သည် အမှန် အမှား အားဖြင့် နှစ်မျိုးစီရှိကြောင်း ကာပဋိကအား ဟောကြားပုံ ၃၄၉

၇။ မည်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည် ရှိလျှင် အမှန်တရားကို စောင့်ရှောက်ခြင်း (သစ္စာနုရက္ခဏ), ထိုးထွင်း၍သိခြင်း (သစ္စာနုဗောဓ)ဖြစ်၍ မည်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့် (တစုံတယောက်သောသူသည်) အမှန်တရားကို စောင့်ရှောက်သည်မည်သနည်း, ထိုးထွင်း၍သိသည်မည်သနည်းဟူသော ကာပဋိက၏ အမေးကို ဖြေတော်မူပုံ ၃၄၉-၃၅၁

၈။ အမှန်တရားကိုဖိုလ်ဖြင့်လျှော်ကန်စွာသိခြင်း(သစ္စာနုပ္ပတ္တိ)ကိုလည်းအထက်ပါအတိုင်း မေးဖြေ၍ သစ္စာနုပ္ပတ္တိစခန်းသို့ရောက်အောင် ပဓာန တုလနာ ဥဿာဟ စသော ၁၂-ချက်ဖြင့် အဆင့်ဆင့် တက်လှမ်းရပုံ ... . ၃၅၂၊၃

၆-သေကာရီသုတ်

၁။ အမျိုး ၄ မျိုးသုံးသည် ပြာဟ္မဏ၏၊ ပြာဟ္မဏမှ ဘပါး ကျန် ၃-မျိုးသည် ခတ္တိယ၏၊ ဝေဿ, သုဒ္ဒ ၂- မျိုးသည် ဝေဿ၏၊ သုဒ္ဒဘမျိုးသာ သုဒ္ဒ၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သည်ဟူသော ပုံဏားတို့၏ သတ်မှတ်ချက်နှင့်ပတ်သက်၍ စိစစ် မေးမြန်းတော်မူပုံ .... ၃၅၃၊၄

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၆-သေကာရီသုတ်

၂။ တလောကလုံးက အသိအမှတ်မပြုပါပဲလျက် ပုံကားတို့၏ အဆိုပါသတ်မှတ်ချက်သည် သား-ငါးကို ချိန်တွယ်ပြီး ဥစ္စာမရှိသူအား ဇွတ်အတင်း ငွေချေခိုင်းသည်နှင့်တူပုံ၊ ဘုရားရှင်မိန့်တော်မူသော အလုပ်အကျွေးသတ်မှတ်ချက်သည် အမျိုး ၄-မျိုးလုံး၏ ဆန္ဒနှင့်ကိုက်ညီပုံ၊အမျိုးမြတ်သည်၏အဖြစ်ချီးမွမ်းအပ်သည်၏အဖြစ် ဥစ္စာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို အကြောင်းပြု၍ အယုတ်အမြတ် မသတ်မှတ်သင့်ပုံကို အကြောင်းနှင့် တကွ မိန့်တော်မူပုံ ၃၅၄

၃။ ပုံကားတို့၏ သတ်မှတ်ချက်အရ အမျိုးအသီးသီးပိုင် ဥစ္စာ ၄-မျိုးတွင် ကိုယ့်အမျိုးပိုင် ဥစ္စာကို မလေးစားလျှင် ဂေါပကဖြစ်လျက် ဂေါပကအလုပ်ကိုမလုပ်ပဲ စောရအလုပ်ကို လုပ်သည်နှင့်တူ၏ဟု သေကာရီ လျှောက်ထားပုံ၊ ပုံကားတို့ သတ်မှတ်သော အမျိုးပိုင်ဥစ္စာနှင့်ပတ်သက်၍ မိန့်ကြားတော်မူသော ဥပမာ၊ ဘုရားရှင် သတ်မှတ်သော ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာအမျိုး ၄-ပါးနှင့် ထင်းမီး ဥပမာ၊ မည်သည့် အမျိုးမဆို ဒု-ရှောင်၍ သု-ကျင့်ကာ မဂ်ဖိုကို ရနိုင်ပုံ ၃၅၅-၇

၄။ အမျိုး ၄-ပါးနှင့်ပတ်သက်၍ အဿလာယနသုတ် စာပိုဒ် ၄၀၆၊၇၊၈ နည်းတူ ဟောကြားတော်မူခြင်း၊ သေကာရီ သရဏဂုံတည်ပုံ ၃၅၇

၇-ဓနဉ္ဇာနိသုတ်

၁။ ရှင်သာရိပုတြာသည် ရဟန်းတပါးနှင့်တွေ့၍ ဓနဉ္ဇာနိပုံကား၏ သတင်းကို စုံစမ်းရာ ကြားရပုံမသက်သာလှသဖြင့် တွေ့ဆုံကာ စကားစမြည် ပြောလိုသောဆန္ဒဖြစ်ပုံ၊ ရှင်သာရိပုတြာ ဆွမ်းခံအပြန်နှင့် ဓနဉ္ဇာနိ နို့ညှစ်ရန်စီမံခိုက် တိုက်ဆိုင် ကြုံတွေ့သဖြင့် နွားနို့ ဘဉ်းပေးနှင့်ပါ၊ ဆွမ်းလဲကပ်ပါရစေဟု လျှောက်ထားသော်လည်း ငြင်းပယ်ကာ အခွါန်နေရာသတ်မှတ်၍ တွေ့ဆုံရန် ချိန်းတော်မူပုံ .... ၃၅၈၊၉

၂။ "ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ မမေ့မလျော့ရှိပါ၏လော"ဟု ရှင်သာရိပုတြာက မေးတော်မူသောအခါ "မိဘအရေးကတမျိုး, သားမယားအရေးကတဖုံ, အလုပ်သမားနှင့် မိတ်ဆွေစသည်တို့ အရေးက တဖက်ရှိ၍ ဘယ်မှာလျှင် မမေ့မလျော့ပဲ နေနိုင်ပါမလဲ"ဟု ဓနဉ္ဇာနိ လျှောက်ပုံ.... .... ၃၅၉

၃။ "မိဘ သားမယား စသူတို့အတွက် ဒုစရိုက်ကျင့်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်၊ ကျွန်ုပ်ကို့ငရဲသို့ မဆွဲခေါ်ပါလင့်"ဟု ကာယကံရှင်ကဖြစ်စေ အခြားသူ တစုံတယောက်က ဖြစ်စေ တားလို့ ရ-မရ ရှင်သာရိပုတြာက ဓနဉ္ဇာနိအား မေးမြန်းပုံ .... ၃၅၉၊၃၆၀

၄။ "မိဘ သားမယား စသူတို့အတွက် ဒု-ကျင့်သူနှင့် တရားမျှတစွာကျင့်သူ ၂-ယောက်တွင် မည်သူက မြတ်သနည်း"ဟု မေးတော်မူပြီးနောက် (လောကဌ) မိဘတို့ကိုလည်း မွေးမြူရာရောက်၍ အကုသိုလ်လည်း မဖြစ်သည့်အပြင် ကုသိုလ်ပင် ရနိုင်သော အလုပ်မျိုးရှိသည်ဟု ရှင်သာရိပုတြာ မိန့်တော်မူပုံ ၃၆၀

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၂-ဓနဥ္ဇာနိသုတ်

၅။ ဓနဥ္ဇာနိ အသည်းအထန် မကျန်းမမာဖြစ်သောအခါ ဘုရားရှင်အား အကြောင်းကြားသိစေရုံသာ လျှောက်ထားပြီး ရှင်သာရိပုတြာအား အကြောင်းလည်းကြား ပင့်လည်းပင့်စေပုံ၊ ရှင်သာရိပုတြာက ကျန်းမာရေးအခြေအနေ မေးသောအခါ ရောဂါမကျပဲ ပိုရ်ိသာဆိုးလာကြောင်းနှင့် ခေါင်းကိုက်ပုံ လေထိုးပုံ ကိုယ်ပူပုံ တို့ကို ဥပမာတို့ဖြင့် လျှောက်ထားပုံ ၃၆၁၂

၆။ ဂတိ ၄-မျိုးကို အကောင်းအဆိုး နှိုင်းယှဉ်မေးမြန်းခြင်းဖြင့် အကောင်းဆုံးဂတိကို ရွေးချယ်စေသောအခါ ဗြဟ္မာဂတိ အကောင်းဆုံးဟု ဓနဥ္ဇာနိထံမှ အဖြေရသဖြင့် ဗြဟ္မဝိဟာရ (ဗြဟ္မာ့ပြည်ရောက်ကြောင်း) တရားကို ရှင်သာရိပုတြာ ဟောတော်မူပုံ ၃၆၂၁

၇။ ဓနဥ္ဇာနိ၏ တောင်းပန်ချက်အရ ဘုရားရှင်အား အကျိုးအကြောင်း လျှောက်ထားသောအခါ ဗြဟ္မာ့ပြည်ထက်သာလွန်သော မဂ်ဖိုလ်ကို ရနိုင်သောအကြောင်း ရှိပါလျက် အဘဲ့ကြောင့် ဗြဟ္မာ့ဘုံရောက်ကြောင်း တရားလောက်ကိုသာ ဟောခဲ့ရသနည်းဟု ဘုရားရှင်က ရှင်သာရိပုတြာအား မိန့်တော်မူပုံ ၃၆၃

၈-ဝါသေဋ္ဌသုတ်

၁။ ဝါသေဋ္ဌနှင့်ဘာရဒ္ဒါဇတို့ စကြံ်လျှောက်ရင်း "မည်သို့သော အကြောင်းကြောင့် ဗြာဟ္မဏမည်သနည်း"ဟူသော ပြဿနာပေါ်လာရာ ဘာရဒ္ဒါဇက ဇာတ်ကြောင့်၊ ဝါသေဋ္ဌက သီလနှင့် ကျင့်ဝတ်ကြောင့်ဟု ဝါဒကွဲကာ တယောက်နှင့်တယောက် ကျေနပ်လောက်အောင် မဖြေရှင်းနိုင်သောအခြေသို့ ဆိုက်ရောက် နေသဖြင့် ထိုပြဿနာကို ဘုရားရှင်ထံ တင်ပြလျှောက်ထားပုံ ၃၆၄

၂။ ၎င်းပြဿနာကို အကျယ်ဖြေရှင်းဇတာ်မူသည်ကို နှစ်ဦးလုံး ကျေနပ်ကာ သရဏဂုံတည်ပုံ ၃၆၅-၃၇၃

၉-သုဘသုတ်

၁။ "သာဝတ္ထိပြည်သည် ရဟန္တာတို့မှ မဆိတ်ကြောင်း ကြားသိရသည်၊ မည်သည့်သမဏ မည်သည့်ဗြာဟ္မဏကို ဆည်းကပ်ရကောင်းမည်လဲ"ဟု ဧည့်သည် သုဘလုလင်က စုံစမ်းသောအခါ အိမ်ရှင်က ဂေါတမရှင်တော်မြတ်အား ဆည်းကပ်ရန် ညွှန်ကြားလိုက်ပုံ .... ၃၇၃၊၄

၂။ "အိမ်နေသူသည် မဂ်ရနိုင်သည်၊ ရဟန်းသည် မရနိုင်"ဟူသော ဗြာဟ္မဏတို့၏ အဆိုနှင့်ပတ်သက်၍ မှားယွင်းသောအကျင့်ဖြစ်လျှင် လူ့အကျင့်ဖြစ်စေ ရှင်အကျင့်ဖြစ်စေ မချီးကျူး၊ မှန်လျှင် မည်သူ့အကျင့်ဖြစ်စေ ချီးကျူးသည်၊ ဤသို့ခွဲခြားဝေဘန်၍သာ ငါဘုရား ဟောသည်၊ တဖက်သတ် မဟောဟု မိန့်တော်မူပုံ ၃၇၄

၃။ ပဗ္ဗဇ္ဇာနှင့် ဃရာဝါသတို့၏ အပြဟလ မဟပ္ဖလဖြစ်ပုံ ဗြာဟ္မဏတို့၏ အယူအဆနှင့် ဘုရားရှင်၏ မိန့်တော်မူချက် .... ၃၇၄၊၅

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၉-သုဘသုတ်

၄။ ဗြာဟ္မဏတို့ ပညတ်သည့် တရား ၅-ပါး၊ ထို ၅-ပါးနှင့်ပတ်သက်၍ ရှေးရှေးသော ဝေဒမန္တန်ကို စတင်တည်ထွင်သူ အဋ္ဌက ဝါမကတို့မှစ၍ ယနေ့အထိရှိနေကြသော ဗြာဟ္မဏတို့တွင် မည်သူမျှ ထိုတရား ၅-ပါးတို့၏ အကျိုးကို မျက်မှောက်ပြုပြီးသူ၊ တဆင့်သိစေနိုင်သူ မရှိသည့်အတွက် သူကန်းတို့၏ အစဉ်နှင့်သာတူသည်ဟု မိန့်တော်မူပုံ .... ၃၂၅၊၆

၅။ သူကန်းအစဉ် ဥပမာပြု၍ ဟောတော်မူသည်ကို မကျေနပ်သဖြင့် "ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ရသည်ဟူသော သမဏဗြာဟ္မဏအချို့တို့၏ ဝန်ခံစကားသည် ရယ်ဖွယ်သာ ဖြစ်သည်"ဟု ပေါက္ခရသာတိက ပြောဆိုနေကြောင်း၊ သုဘလုလင်က လျှောက်ထားသောအခါ "သမဏဗြာဟ္မဏ အာဃလုံးတို့၏စိတ်ကို သူသိသလော"ဟု မေးတော်မူပုံ၊ "သူ့ကျွန်မရဲ့စိတ်ကိုသော်မျှ သူမသိ"ဟု သုဘ လျှောက်ထားပုံ၊ ဝမ်းတွင်းပါ မျက်မမြင်ဖြင့် ဥပမာတင်၍ ဆက်လက် မိန့်ကြားတော်မူပုံ .... ၃၂၆၊၇

၆။ စင်္ကီ,တာရုက္ခ,ပေါက္ခရသာတိ,ဇာဏုဿောဏိ,တောဒေယ္ယတို့၏ လောကထုံးစံ အသုံးအနှုန်းအတိုင်း ပြောသောစကား၊ အသုံးအနှုန်းအတိုင်း မဟုတ်စေကာမူ နှိုင်းချိန်မချိန်၊ ဆင်ခြင်-မဆင်ခြင်၊ အကြောင်းယုတ္တိနှင့် စပ်-မစပ် စကား ၂-မျိုးတွင် အဘယ်စကား မြတ်သနည်းဟု မေး၍ နိဝရဏ ၅-ပါး၊ ကာမဂုဏ်ကင်း-မကင်း၊ ပီတိ ၂-မျိုးနှင့်မြက်ထင်းလောင်စာ ပါ-မပါ မီးတို့ကို ဟောတော်မူခြင်း ၃၇၈-၃၈၀

၇။ "ဗြာဟ္မဏတို့သည် တရား ၅-မျိုးတွင် အဘယ်တရားကို အကျိုးအရှိဆုံး"ဟု ပညတ်သနည်း၊ အလှူခံပုံဏား ၂ ဦးတွင် ရည်ရွယ်ချက်မပြည့်စုံ၍ အမျက်ထွက်သော ပုံဏားနှင့်ပတ်သက်၍ အလှူပေးသူ၏အကျိုးကို မည်သို့ပညတ်သနည်း"ဟူသော ဘုရားရှင်၏ အမေးတို့ကို ဖြေဆိုပုံ၊ ထိုအဖြေကို အခြေခံ၍ ၆-ခုမြောက်ပုညကိရိယ ဝတ္ထု တခုရှိသေးကြောင်း မှတ်ချက်ချပုံ .... ၃၈၀၊၁

၈။ "လူနှင့်ရဟန်းတို့တွင် အဘယ်သူ၌ တရား ၅-မျိုးတို့ကို မျှားစွာတွေ့မြင်ရသနည်း" ဟူသော အမေးကို သုဘဖြေဆိုပုံ၊ ဗြာဟ္မဏတို့ပညတ်သော တရား ၅-ပါးသည် မေတ္တာဘာဝနာ၏ အခြံအရံမျှသာဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူပုံ .... ၃၈၁၊၂

၉။ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်ကြောင်းလမ်းစဉ်ကို ရှင်ဂေါတမ သိသည်ဟု ကြားဘူးကြောင်း သုဘ-ကလျှောက်ထားသောအခါ ကျူထရုံရှာ၌ မွေးဖွားကြီးပြင်းသူအား ၎င်းရှာ သို့သွားလမ်းကိုမေးသော် နေ့ကွေးရှိတွန်ကာ ဖြေသော်သာဖြေရာ၏၊ ဗြဟ္မာ့ပြည် ရောက်ကြောင်းလမ်းစဉ်ကို ဖြေရာ၌ ငါသည် နေ့ကွေးခြင်း တွန်ဆုတ်ခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟု မိန့်တော်မူပုံ .... ၃၈၂၊၃

၁၀။ သုဘ၏ တောင်းပန်ချက်အရ ဗြဟ္မာ့ပြည်ရောက်ကြောင်း လမ်းစဉ်ကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူသောအခါ သုဘကျေနပ်၍ သရဏဂုံဘည်ပုံ .... ၃၈၃၊၄

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၉-သုဘသုတ်

၁၁။ ဂေါတမ၏ ပညာအရည်အချင်းကို သင် ဘယ်လိုထင်သလဲ၊ ပညာရှိတယောက်လို သင်ယူဆသလားဟု ဇာဏုဿောဏိက ရထားပေါ်မှလှမ်း၍ မေးမြန်းသဖြင့် ငါက ဘယ်လိုလူစားမို့ ဂေါတမ၏ အရည်အချင်းကို သိရမှာလဲ၊ ဂေါတမ၏ အရည်အချင်းကို သိသူသည် ဂေါတမလောက် တော်သူတယောက်သာ ဖြစ်ရမည် ဟု သုဘလုလင်က ဖြေဆိုလိုက်ပုံ ၃၈၄

၁၀-သင်္ဂါရဝသုတ်

၁။ ချော်လဲ၍ နမော တဿ ၃-ကြိမ်'တ'သော ဓနဉ္ဇာနီ ပုံကားမ၏ စကားကို သင်္ဂါရဝ ကြားရ၍၊ "ဤပုံကားမသည် ကြေးပွါးပဲ ပျက်စီးနေပြီ၊ ဝေဒသုံးပုံ တတ်မြောက်သော ဗြာဟ္မဏတို့ ထင်ရှားရှိပါလျက် ဦးပြည်းရဟန်းယုတ်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသာ ထုတ်ဖော်ချီးကျူးဘိ၏"ဟု ပြောဆိုပုံ ၃၈၅

၂။ "ဘုရားရှင်၏ သီလ ပညာဂုဏ်ကို သင်မသိ၍သာ၊ သိလျှင် ရေရွတ် ဆဲရေးမည် မထင်"ဟု ပြန်ပြောသောအခါ "ယင်းသို့ဖြစ်လျှင် စဉ္ဇလိကပ္ပရွာသို့ ရှင်ဂေါတမ လာလျှင် အကြောင်းကြားပါ"ဟု သင်္ဂါရဝက ပြောကြားပုံ ၃၈၅

၃။ "ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ အသိညာဏ် ဆုံးခန်းတိုင်ရောက်၍ သာသနာ၏ အဦး ၃.စဖြင်သော အကျင့်ကို (၀ါ၊ သာသနာကို စထင်သူတို့ ဟူ၍)ဝန်ခံကြသည့် အချို့သော ရဟန်းပုံကားတို့တွင် အပါအဝင်ဖြစ်ပါသလော"ဟူသော အမေးကို ပုဂ္ဂိုလ် ၃-မျိုးခွဲ၍ တတိယအမျိုးအစား၌ ပါဝင်ကြောင်း ဖြေဆိုတော်မူပုံ .... ၃၈၆၊၇

၄။ (ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ်နည်းတူ) ဘုရားမဖြစ်မီ အာဠာရ ဥဒကတို့ထံ နည်းနာ နိဿယ ခံယူခဲ့ရပုံ၊ ဥပမာ အမျိုးမျိုးထင်ပုံ၊ ဒုက္ကရစရိယာကျင့်ပုံ(စသည်) ၃၈၇

၅။ "သူတပါးတို့သန္တာန်၌ မရှိသော လှုံ့လ, သူတော်ကောင်းအကျင့် လှုံ့လမျိုး အရှင် ဂေါတမ၌ ရှိပေသည်"ဟု သင်္ဂါရဝက ချီးကျူးပုံ၊ ဒေ၀(နတ်)ရှိ-မရှိ မေးပါလျက် အဓိ-ပုဒ်နှင့် ဌာနသော ပုဒ်ပိုတို့ကို ဖြည့်စွက်ဖြေဆိုသည့်အတွက် သင်္ဂါရဝ မကျေမနပ်ဖြစ်ပုံ၊ တိုက်ရိုက်မဖြေပဲ ပုဒ်အပိုဖြင့် ဖြေသော်လည်း ပညာရှိပါက ရိပ်မိ သိနားလည်နိုင်ကြောင်း စသည် မိန့်တော်မူသဖြင့် ကျေနပ်ကာ သရဏဂုံ ဆောက်တည်ပုံ ၃၈၈

မင်္ဂျိမပဏ္ဏာသပါဠိတော် နိဿယ မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ ပြည့်စုံပြီ။

ယံယူ'ပလက္ခိယံ ဟောတ္ထု၊ တံ တ'ဒုဒါဟဠံ အယံ။

မာတိကာ သန္ဓတံ ဓမ္မ-နဒီ' တာယာမတဏ္ဍဝံ။

ကြိုတင်သိမှတ်ရန် သင်္ကေတအမှတ်အသား

“ ” ဤကဲ့သို့ အင်ဗားဘက်ကော်မာပြလျှင် ကော်မာအတွင်းရှိ စာသားများမှာ ပါဠိဘာသာပါဠိ အာဂကာရဝါကျကို ယောဇနာသည် ဟု သိမှတ်ရန်။

( ) ဤကဲ့သို့ ဘရက်ကက် လက်သည်းကွင်းပြလျှင် ၎င်းအတွင်းရှိ စာသားများသည် အန္တောပေကွမ်ဆင်ခြင်ကိုရင်း အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းကိုရင်း, သာဓကပါဠိကိုရင်း, ထည့်စွက်ပါဠိနက်ကိုရင်း, တနည်းကားကိုရင်း ဖော်ပြသည် ဟု သိမှတ်ရန်။

— ဤကဲ့သို့ လောင်းဒက်ခေါ် မျဉ်းရှေ့ကို ပြလျှင် အနက်ယောဇနာစကားဝါကျ မဆုံးသေး ဟု သိမှတ်ရန်။

[–] ဤကဲ့သို့ စာသားအတွင်းခွဲ ဂဏန်းကိုပြလျှင် ၎င်းဂဏန်းနှင့် ကပ်လျက်ရှိသော ပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုရင်း, ပဒဝိစယကိုရင်း, ပါဠိ-အဋ္ဌကထာ-ဋီကာဘို့၏ ဆိုလိုချက်ကိုရင်း သိလွယ်စေရန် အောက်ခြေတွင် မျဉ်းသားလျက် သီးခြားဂဏန်းစဉ်အလိုက် ဖော်ပြထားသည် ဟု သိမှတ်ရန်။

ဗဒ္ဓါပဏ္ဏာသပါဠိတော်

နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုद္ဓဿ

၁–ဂဟပတိဝဂ်

၁-ကန္ဒရကသုတ်

၁။ မေ၊ တပည့်တော် အာနန္ဒာသည်။(ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤကန္ဒရကသုတ်ကို။) ဧवं၊ သို့။ သုတံ၊ (နာခံမှတ်သား) ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ [1]။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌ [2]။ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟတာ၊ အပိုင်းအခြားမရှိ မျှားလှစွာ၊သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ စမ္မာယံ၊ စမ္မာအမည်ရှိသော မြို့၏(အနီး၌ [3])။ဂဂ္ဂရာယ၊ဂဂ္ဂရာအမည်ရှိသော။ပေါက္ခ-ရဏိယာ၊ ရေကန်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဟတ္ထာ-ရောဟပုတ္တော၊ ဆင်ဦးစီး၏သားဖြစ်သော [4]။ ပေဿော၊ ပေဿသည်ဌင်း။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ဆန့်ပရိဗိုဇ်မည်သော။ ကန္ဒရကော၊ ကန္ဒရကသည်ဌင်း။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊၍။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊ သော။ ပေဿော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧက-မန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်စွာ။ (ဘာဝနပုံသကတ္ထ)။ဝါ၊ တခုသောအရပ်၌။ နိသီဒိ၊ နေပြီ။

၁။ ဤ၌ ဧဝံ-နိဒဿန၊ မေ-တတိယာကတ္တား၊ သုတံ-ဥပဓာရဏကတ္တ၊ ကမ္မရှေ့ပြန်ဆိုသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်-ဟု အာကာရတ္ထ။ ဧဝံ၊ ဤသို့သာ-ဟု အဝဓာရဏတ္ထလည်း ပြန်ဆိုနိုင်သည်။ မေ-ကို ဆဋ္ဌေ့ကွန်သမ္ဗန်အနက် ယောဇနာသော် သုတံ- ကို ဥပဓာရဏတ္ထ ဘာဝရှေ့ပြက်၍ ယောဇနာလေ။

၂။ ဤ၌ မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ အလိုကျ ယောဇနာသော်-ဧကံ၊ သော။သမယံ၊အခါပတ်လုံး-ဟု အစွန်ကပ်ယောဇတ္ထပေးလေ။ ၌-ဟု ဘုမ္မတ္ထ ပေးသည်ကား ပေါရာဏာစရိယတို့ အလိုတည်း။

၃။ ဤကား သမီပတ္ထေ စေတံ ဘုမ္မဝစန်-ဟူသော(မ၊ဌ၊၁)နှင့် အညီ မုချတ္ထတည်း။စမ္မာအမည်ရှိသော မြို့၌-ဟု ဥပစာရတ္ထလည်း ပေး။

၄။ ဟတ္ထာရောဟာတိ သမ္ဗေပ ဟတ္ထိအာစရိယ ဟတ္ထိဝေဇ္ဇ ဟတ္ထိဗန္ဓာဒယော။အံ၊ဌ၊၃။၁၇၂။နဂရောပမသုတ် ။

ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သော။ ကန္ဒရကော ပန၊ သည်ကား။ ဘဂဝတာ၊နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ ကျန်းခံ၏လော-စသည် ပြောဟောလျက် ရောနှောမိလေပြီ[1]။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သော။ သာရဏီယံ၊ အောက်မေ့ဖွယ်သော[2]။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ကေမန္တံ၊ ဌ်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ဌ်။ ဌိတောခေါ၊ ရပ်ပြီးသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သော။ ကန္ဒရကော၊ သည်။ တုဏ္ဏီဘူတံ တုဏ္ဏီဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်သည်သာဖြစ်သော။ (တုဏ္ဏီဘူတမေဝါတိ အတ္ထောဃ)။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ အနုဝိလောကေတွာ၊ လှည့်လည်ကြည့်ရှု၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အစ္ဆရိယံ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစု။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်စဘူး အဦးဖြစ်ပေစု။ဘောတာ ဂေါတမေန၊သည်။ ယာဝစ၊ အကြင်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်သာလျှင်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပဋိပါဒိကော၊ အကျင့်ဌ ထားအပ်ပြီ။ (သမ္မာပဋိပဒါယ ဌပိတော၊ ဌီ)။ ဝါ၊ ကျင့်စေအပ်ပြီ။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလဌ်။ အရဟန္တော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူကုန်သော။ယေပိ တေ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်ဘုရားရှင်တို့သည်လည်း။အဟေသုံ၊ ဖြစ်တော်မူကြလေကုန်ပြီ။ တေပိ ဘဂဝန္တော၊ တို့သည်လည်း။ တေပရမ်ယော၊ ဤအကျင့်အတိုင်းအရှည်အတိုင်း သာလျှင်[3]။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ သမ္မာ၊စွာ။ ပဋိပါဒေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊ သည်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ကို။ သမ္မာ၊စွာ။ ပဋိပါဒိတော သေယျထာပိ၊ သကဲ့သို့တည်း။

ဘောဂေါတမ၊မ။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်ကာလဌ်။ အရဟန္တော၊ ကုန်သော။ယေပိ တေ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊တို့သည်လည်း။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ တေပိ ဘဂဝန္တော၊ တို့သည်လည်း။တေ-ပရမ်ယော၊အတိုင်းသာလျှင်[3]။ဘိက္ခုသံဃံ၊ကို။သမ္မာ၊စွာ။ ပဋိပါဒေဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။တေရဟိ၊ဌ်။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊သည်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ကို။သမ္မာ၊ စွာ။ပဋိပါဒိတော သေယျထာပိတိ၊ကျင့်စေအပ်သကဲ့သို့တည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

၂။ ကန္ဒရက၊က။ ဧဝံ၊ ဤသင့်စကားသည်။ ဧဝံ၊ ဟုတ်၏။ (အကြင်းတူပြီ)။

၁။ "သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ပြီ-ဟုဋေး ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟော'ပြီ"ဟုဋေး ရှေးကပေးကြ၏။ အဖဋ်တို့နှင့်မည်။ "ယထာ ခမနီယာဒီနိ ပုဗ္ဗဏ္ဏော။ပ။သိတောဒကံဝိယ ဥဏ္ဏောဒကေန သမ္မောဒိတံ ကေဘာဝံ အဂမာသိ။ (ဝိ၊ဌ၊၁။ မ၊ဌ၊၁) သမ္မောဒိတန္တိ သံသန္ဒိတံ။ (သာရတ္ထ။ဘယဘေရဝသုတ်၊ဌ)။မုဒသဒ္ဒေါ ဟေတ္ထ သံသန္ဒနေယော။ (သီ၊ဌ၊သစ်)။

၂။ သမ္မောဒနံ သမ္မောဒေါ၊ တံ ဇနေတိ ကရောတီတိ ဝါ သမ္မောဒနီယာ။ (က ကို ယပ္ပု၊ဣ-ရဿနှင့် ရှိစေ)။ သမ္မောဒိတဗ္ဗာ ဝါ သမ္မောဒနီယာ။ (ဤဒီဃနှင့် ရှိစေ။ ဤ၌ မုဒ-ဓာတ်သည် မုဒေါ ဟာသ ကီဠာ စုဏ္ဏာ-ဒနေသု စုတုမ်ိယနေ"ဟူသော ဓာတ္တတ္ထတို့တွင် ဟာသ (ပျော်ရွှင်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်း)အနက်ဟော။ သမ္မောဒိ-ဌ်ကဲ့သို့ မ်ိယနတ္ထမဟုတ်။ (ဝိနယ,ဒီဃ, ပဏ္ဏာသ-ဋီမျှား)။

သရိတဗ္ဗာတိ သာရဏီယာ။ အမြဲမပြတ် အောက်မေ့အပ်သောဟုပေး။ သရ-စိန္တာယံ။ သရဏီယန္တိ ဝတ္တမ္ဘေ ဒီဃံ ကတ္ဝာ သာရဏီယန္တိ ဝုတ္တံ။ (သာရတ္ထ။ ဘယဘေရဝသုတ်-ဋီ)။ သာရေတဗ္ဗာ ဝါ သာရဏီယာ။ (သရ-ဓာတ်၊ ဂတျတ္ထ+ဏေ+အနီယ)အမြဲမပြတ် ဖြစ်စေထိုက်သော-ဟုပေး။ (ဋီမျှား)။ သာရဏံ အရဟတီတိသာရဏီယံ။ (သရ-ဂတျတ္ထ)အမြဲမပြတ် ဖြစ်စေထိုက်သော-ဟုပေး။ သာရေတုံ အရဟတီတိ အတ္ထော ယထာပဒံ။ (သာရဏီယ-ဟု သ-ဌ် အာဒီဃနှင့် ပုဒ်ရှိရင်းစွဲအတိုင်း)ဒီဃေန သာရဏီယန္တိ ဝုတ္တံ။ (သီ၊ဌ၊သစ်)။

၃။ ဧသော ပဋိပဒါ ပရမာတိ ဧတေပရမ်၊ ဘာဝနပုံသကနိဒ္ဒေသောယံ။ ဋီ။

ကန္ဒရက၊ က။ ဟိ၊မှန်၏။ ဣမသ္မိं ဘိက္ခုသံ္ဃေ၊ ၌။ အရဟန္တော၊ ကုန်သော။ခီဏာသဝါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝေါ ရှိကုန်သော။ဝုသိတဝန္တော၊ဂရုသံဝါသစသည်၌ ကျင့်သုံးပြီးကုန်သော။ ဝါ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော မဂ် ဖိုလ်ရှိကုန်သော၊ ကတကရဏီယာ၊ပြုအပ်ပြီးသော ၁۷-ချက် မဂ်ကိစ္စ ရှိကုန်သော။ ဩဟိတဘာရာ၊ ချအပ်ပြီးသော (ခန္ဓ ကိလေသ အဘိသင်္ခါရ) ဝန်ရှိကုန်သော။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထာ၊ ရောက်အပ်ပြီးသော မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်) ရှိကုန်သော။ ပရိက္ခီဏဘဝသံ-ယောဇနာ၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ်ရှိကုန်သော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာ (အညာယ)၊ သိ၍ ။ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်ပြီးသော။ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

ကန္ဒရက၊ က။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဣမသ္မိं ဘိက္ခုသံ္ဃေ၌။ သေက္ခာ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်ဆဲဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ မဂ်လေးပါး အောက်ဖိုလ်သုံးပါးကို ရပြီးဖြစ်ကုန်သော။ သန္တတသီလာ၊ တည်မြဲသော သီလရှိကုန်သော [1]။ သန္တတဝုတ္တိနော၊ တည်မြဲသောအသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သော ။ နိပကာ၊ပညာ ရင့်ကုန်သော။ နိပကဝုတ္တိနော၊ ရင့်ကျက်သော ပညာဖြင့် အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ကုန်၏။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ စတူသု သတိပဋ္ဌာနေသု၊လေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန် တို့၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတစိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ထားအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ကတမေသု စတူသု၊ အဘယ်လေးပါးတို့၌နည်း။ကန္ဒရက၊က။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ ။ သမ္မဇာနော၊ ဆင်ခြင်တတ်သော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သိမ်းဆည်းတတ်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ လောကေ၊ ရူပကာယ ရုပ်လောကဌ် [2]။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ တပ်မက်ခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ကာယေ၊ ရူပကာယ ရုပ်လောကဌ်။ ကာယာနုပဿီ၊ရူပကာယဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

လောကေ၊ ဝေဒနာလောကဌ်။ ဝေဒနာသု၊ လောကိဝေဒနာတို့၌။ ဝေဒနာနုပဿီ၊ ဝေဒနာဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

လောကေ၊ စိတ်လောကဌ်။ စိတ္တေ၊ လောကိစိတ်၌။ စိတ္တာနုပဿီ၊ စိတ်ဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

လောကေ၊ ဓမ္မလောကဌ်။ ဓမ္မေသု၊ လောကိတရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ လောကိတရားဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤလေးပါးတို့၌တည်း။ (နောက် သတိပဋ္ဌာန် သုံးပါးဌ် ထူးသည်ကိုသာ အနက်ပေးလိုက်၏)။

၃။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော်။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊သော။ ပေသော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ အစ္ဆရိယံ၊ စု။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဗ္ဘုတံ၊စု။ ဘန္တေ၊ရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ (ကိလေသာမှ) စင်ကြယ်ခြင်းငှါ။ သောကပရိဒေဝါနံ၊

၁။ သန္တတသီလာတိ သတတသီလာ၊ နိရန္တရသီလာ။ဋီ။ သတတသီလာတ အဝိစ္ဆိန္နသီလာ။ဋီ။

၂ ။ ဝိနေယျ လောကေ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿန္တိ တတ္ထ ကတမော လောကော။ ဆဠေ ကာယော လောကော-ဟူသော ၆ နှင့်အညီ လောကေ၊ ရူပကာယ ရုပ်လောကဌ်-ဟု ပေးသည်။ ပဋ္ဌပိ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ လောကော-ဟူသော နောက်ဝါကျအလို လောကေ၊ ၅-ပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာလောကဌ်-ဟူ၍လည်း ပေးနိုင်သည်။

စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်းတို့ကို။ သမတိက္ကမာယ၊လွန်မြောက်ခြင်းငှါ။ ဒုက္ခဒေါမနဿာနှံ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာယ၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းငှါ။ ဉာယဿ၊ အရိယာမဂ်ကို။ အဓိဂမာ-ယ၊ ရခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနဿ၊ ကို။ သစ္ဆိ ဘိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ ဣမေ စတ္တာရော သတိ-ပဋ္ဌာနာ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့.ကို။ ယာဝ၊ အကြင်ရွေလောက်။ သုပညတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်ကုန်ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ မယံပိ၊ တပည့်တော်တို့သည်လည်း။ ဂိဟီ၊ လူဖြစ်ကုန်လျက်။ ဩဒါတဝသနာ၊ ဖြူသောအဝတ်ကို ဝတ်ကုန်လျက်။ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါခဏခါ။ ဣမေသု စတူသု သတိပဋ္ဌာ-နေသု၊ တို့၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတစိတ္တာ၊ ကုန်၍ ။ ဝိဟရာမ၊ နေပါကုန်၏။

ဘန္တေ၊ရား။ ဣဓ၊၌။ မယံ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။

ဘန္တေ၊ရား။ အစ္ဆရိယံ၊စု။ဘန္တေ၊ ရား။ အဗ္ဘုတံ၊ စု။

ဘန္တေ၊ရား။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မနုဿဂဟနေ၊လူတို့၏ ကိလေသာဟူသော တောချုံ အရှုပ်အထွေးသည်။ဧဝံ၊ ဤသို့။ မနုဿကသင္ဍေ၊ လူတို့၏ ကိလေသာဟူသော အမှိုက်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မနုဿသာဌေယျ၊လူတို့၏ စဉ်းလဲခြင်းသည်။ ဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်ပါလျက်။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဟိတာဟိတံ၊ အကျိုးရှိ မရှိသော အကျင့်ကို။ ယာဝ (သုဒ္ဓ)၊ ကောင်းစွာ။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ရား။ယဒိဒံ မနုဿာ၊အကြင်လူတို့သည်။ (သန္တိ၊ရှိကုန်၏။)တေ၊ မနုဿာ၊ထိုလူတို့သည်။ ဂဟနံဟိ ဂဟနံဝေ၊တောချုံအရှုပ်အထွေးသည်သာလျှင်တည်း။ဘန္တေ၊ရား။ယဒိဒံ ပသဝေါ၊အကြင်သားကောင်ဘို့သည်။ (သန္တိ၊ရှိကုန်၏။)တေ၊ပသဝေါ၊ ထိုသားကောင်တို့သည်။ ဥတ္တာနကံ ဟိ ဥတ္တာ-နကံ ဝေ၊ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း။

ဘန္တေ၊ရား။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဟတ္ထိဒမ္မံ၊ ဆုံးမထိုက်သောဆင်ကို။ သာရေတုံ၊ဆုံးမခြင်းငှါ။ ပဟောမိ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏။(ဟတ္ထိဒမ္မော၊သည်။) ယာဝတကေန၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အန္တရေန၊ အချိန်ကာလဖြင့်။ စမ္မံ၊ စမ္မာပြည်တိုင်အောင်။ ဂတာဂတံ၊ သွားခြင်းပြန်ခြင်းကို။ကရိသတိ၊ပြုလတ္တံ့ ။ (တာဝတကေန အန္တရေန၊ ဖြင့်။)သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တာနိ သာဌေယျာနိ၊ ထိုစဉ်းလဲခြင်းတို့ကိုဌင်း။ တာနိ ကူဋေယျာနိ၊ ထိုလှည့်ပတ်ခြင်းတို့ကိုဌင်း။ တာနိ ဝင်္ကေယျာနိ၊ထိုတဖက်ကောက်တို့ကိုဌင်း။ တာနိ ဇိမှေယျာနိ၊ ထိုတွန့်လိမ်ကောက်တို့ကိုဌင်း။ ပါတုကရိသတိ၊ ထင်ရှားပြုလတ္တံ့ ။

ဘန္တေ၊ရား။ အမှာကံပန၊ တပည့်တော်တို့အား။ ဝါ၊ တို့၏ကား။ ဒါသာတိဝါ၊ ကျွန်တို့သည်ဌင်း။ ပေဿာတိဝါ၊ အစေခံတို့သည်ဌင်း။ ကမ္မကရာတိဝါ၊ အမှုလုပ်တို့သည်ဌင်း။ အညထာဝ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာဖြစ်သော။ ကာယေန၊ ကိုယ်အမူအရာဖြင့်။ သမုဒါစရန္တိ၊ ပြုမူကုန်၏။ အညထာဝ၊ သော။ ဝါစာယ၊နှုတ်အမူအရာဖြင့်။သမုဒါစရန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ စိတ္တံ၊ သည်ကား။ အညထာဝ၊တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဥတ္တာနကံ ဟိ ဥတ္တာနကံ ဝေါတိ၊ ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း” ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၄။ ပေဿ၊ သ။ ဧတံ၊သည်။ ဧဝံ၊ ဟုတ်၏။ပ။ဥတ္တာနကံ ဟိ ဥတ္တာနကံဝေ၊ သာလျှင်တည်း။ ပေဿ၊သ။ လောကသ္မိ ၊သတ္တလောကဌ်။ စတ္တာရော၊လေးမျိုးကုန်သော။ ဣမေ ပုဂ္ဂလာ၊ဤပုဂ္ဂိုလ်

တို့သည်။သန္တေ၁ သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ထင်ရှားရှိကုန်၏ ၁ ။ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ်လေးမျိုးတို့နည်း။ ပေဿ၊ဿ။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ကေစ္စော၊ အချို့သော။ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တန္တပေါ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူလောင်ဆင်းရဲစေတတ်သည်။ အတ္တပရိတာပနာနုယောဂံ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူလောင်ဆင်းရဲစေခြင်းကို လွှဲလပြုခြင်းကို။အနုယုတ္တော၊အားထုတ်သည်။ (ဤကား အကမ္မပ္ပဝစနီယတ္ထ)။အတ္တပရိ-တာပနာနုယောဂံ အနု၊မိမိကိုယ်ကို ပူလောင်ဆင်းရဲစေခြင်းကို လွှဲလပြုခြင်းဌ်။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်။ (ဤကား ကမ္မပ္ပဝစနီယတ္ထ)။ ဟောတိ၏။ (မ ၁-အာဂကခေါ်ယျ သုတ် စာပိုဒ် ၆၅-ဌ် ဆိုခဲ့ပြီ)။

ပေဿ၊ ဿ။ပ။ ပရန္တပေါ၊ သူတပါးကို ပူလောင်ဆင်းရဲစေတတ်သည်။ ပရပရိတာပနာနု-ယောဂမနုယုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၏။

ပေဿ၊ ဿ။ပ။အတ္တန္တပေါစ၊သည်လည်း။အတ္တပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၏။ ပရန္တပေါစ၊ သည်လည်း။ ပရပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၏။

ပေဿ၊ဿ။ ပ။ နေဝတ္တန္တပေါ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း မပူလောင်မဆင်းရဲစေတတ်သည်။ နာတ္တ-ပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နပရန္တပေါ၊ သူတပါးကိုလည်းမပူလောင်မဆင်းရဲစေတတ်သည်။ နပရပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အနတ္တန္တပေါ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း မပူလောင်မဆင်းရဲစေတတ်သော။ အပရန္တပေါ၊ သူတပါး-ကိုလည်း မပူလောင်မဆင်းရဲစေတတ်သော။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိဋ္ဌေ၀ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဘ၀ဌ်သာ။ နိစ္ဆာတော၊တဏှာမရှိပဲ။ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍။ သီတီဘူတော၊ချမ်းသည်ဖြစ်၍။ သုခပ္ပဋိသံဝေဒီ၊ ချမ်းသာကို ခံစားလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗြဟ္မဘူတေန၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤလေးမျိုးတို့တည်း။

ပေဿ၊ဿ။ ဣမေသံ စတုန္နံ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့တွင်။ကတမော ပုဂ္ဂလော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ၊ကို။ အာရာဓေတိ၊ နှစ်သက်စေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယွာယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္တန္တပေါ၊ ၏။အတ္တပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ ၏။အယံပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ နာရာဓေတိ၊ မနှစ်သက်စေပါ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယောပါယံ ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ပရန္တပေါ၊၏။ပရပရိတာပနာ-နုယောဂမနုယုတ္တော၊ ၏။ အယမ္ပိ ပုဂ္ဂလော၊ သည်လည်း။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ နာရာဓေတိ၊ ပါ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယောပါယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်လည်း။ အတ္တန္တပေါစ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူလောင်လည်း ပူလောင်စေ၏။ အတ္တပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ ၏။ ပရန္တပေါစ၊ သူတပါးကို ပူလောင်လည်း ပူလောင်စေတတ်၏။ ပရပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ ၏။ အယမ္ပိ ပုဂ္ဂလော၊ သည်လည်း။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ နာရာဓေတိ၊ ပါ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယောစ ခေါ အယံ ပုဂ္ဂလော၊သည်ကား။ နေဝတ္တန္တပေါ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူလောင်လည်း မပူလောင်စေတတ်။ နာတ္တပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊မယှဉ်။ နပရန္တပေါ၊ စေတတ်။ နပရပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ မယှဉ်။ အနတ္တန္တပေါ၊ သော။ အပရန္တပေါ၊ သော။သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိဋ္ဌေ၀ ဓမ္မေ၊ ဌ်။ပ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အယမေ၀ ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သာလျှင်။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာဓေတိ၊ နှစ်သက်စေပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။

၁။ ဣဓ ပန ဝိဇ္ဇမာနာ ဥပလဗ္ဘမာနာတိ အတ္ထော။ ဒီ။ ဋ။

၅။ ပေဿ၊ သ။ ကသ္မာ၊ အဘာယ့်ကြောင့်။ ဣဒမ ဘဒယာ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ တေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ နာရာဓေန္တိ၊ မနှစ်သက်စေကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ယွာယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္တာန္တပေါ၊ ၏။ အတ္တာပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုခကာမံ၊ ချမ်းသာကို အလိုရှိပါလျက်။ ဒုက္ခပဋိက္ကူလံ၊ ဆင်းရဲကို စက်ဆုပ်လျက်။ (အဋ္ဌကထာနည်း) ။ဝါ၊ဆင်းရဲဟူသော စက်ဆုပ်ဖွယ်အဖြစ်ရှိလျက်။ (ဋီကာနည်း)[1]။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အာတာပေတိ၊ ပူပန်စေ၏။ ပရိတာပေတိ၊ ပြင်းစွာပူပန်စေ၏။ ဣမိနာ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ နာရာဓေတိ၊ မနှစ်သက်စေပါ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယောပါယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်လည်း။ ပရန္တပေါ၊ ၏။ ပရပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ ၏။ သော၊ သည်။ သုခကာမံ၊ လျက်။ ဒုက္ခပဋိက္ကူလံ၊ လျက်။ပရံ၊ သူတပါးကို။ အာတာပေတိ၊ ၏။ ပရိတာပေတိ၊ ၏။ ဣမိနာ၊ ကြောင့်။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။နာရာဓေတိ၊ စေပါ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယောပါယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်လည်း။ပ။ နာရာဓေတိ၊ စေပါ။

ဘဒန္တေ၊ ရား။ ယောစ ခေါ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်ကား။ပ။ နပရပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ မယှဉ်။ အနတ္တာန္တပေါ၊ သော။ အပရန္တပေါ၊ သော။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္တာနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပရဉ္စ၊ ကိုလည်း။ သုခကာမံ၊ လျက်။ ဒုက္ခပဋိက္ကူလံ၊ လျက်။နေဝ အာတာပေဘိ၊ စေတတ်။ နပရိတာပေဘိ၊ စေတတ်။ ဣမိနာ၊ ကြောင့်။အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာဓေတိ၊ ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဟန္ဒ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားပါကုန်အံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသောကိစ္စ ရှိကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာ၊ များသောပြုဖွယ် ရှိကုန်၏[2]။ ပေဿ၊ သ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တံ၊ သင်သည်။ ယဿ၊ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အခါကို။ မညသိ၊ သိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊ သော။ ပေဿသာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတ္မာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္မာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ ဒေါရိအသေကို။ ကတ္မာ၊ ပြု၍။ ပက္ကာမိ၊ သွားလေပြီ။

-- ၆။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊ သော။ ပေဿေ၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တေ၊ သွား၍ မကြာမြင့်မီ။ ဘိက္ခူ၊ ဘိုးကို။"ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊ သော။ ပေဿော၊သည်။ ပက္ကိတော၊ (သတိပဋ္ဌာန်၌ အားထုတ်ဘတ်သောကြောင့်) ပညာရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဟတ္ထာရောဟ-ပုတ္တော၊ သော။ ပေဿော၊ သည်။ မဟာပညော၊ (သတိပဋ္ဌာန်၌ သိမ်းဆည်းတတ်သောပညာ

၁။ ပတ္တစီဝကော၊ အာဟန္ဒစီဝကော-တို့သည် ပါဏိနီအလို တပ္ပုရိသ်၊ မောဂ္ဂလ္လာန်အလို ဗဟုဗ္ဗီဟိ ၂-မျိုး ဝါဒကဲ့သကဲ့သို့ ဤဒုက္ခပဋိက္ကူလံ-ပုဒ်လည်း အဋ္ဌကထာအလို ကမ္မဓာရယ်ဆင်ခြင်တပ္ပုရိသ်၊ ဋီကာအလို ဗဟုဗ္ဗီဟိ ဟု ဝါဒကဲ့သည်။ ထိုတွင် ဋီ-သည် ပါဏိနီနှင့်၊ ဋီကာသည် မောဂ္ဂလ္လာန်နှင့် ဝါဒချင်းတူ၏။ အကျယ်မောဂ္ဂလ္လာန် ၃-ကဏ္ဍ၊ ၁၁-သုတ် နိဿယ ရှု။

၂။ မလုပ်ပဲလည်း နေနိုင်သော အမှုသည် ကိစ္စ။ မလုပ်မနေရသော အမှုသည် ကရဏီယ။ ဒီ၊ ၁-မဟာလိ သုတ္တဋ္ဌကထာ။

နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့်) ပညာကြီး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊ သော။ ပေသော၊ သည်။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏမျှ။သစေ နိသိဒေယျ၊ အကယ်၍ နေပြားအုံ့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အသ၊ထိုပေယျအား။ ဣမေ စတ္တာရော ပုဂ္ဂလေ၊ တို့ကို။ ဝိဘဇိဿာမိ၊ ဝေဘန်၍ ဟောရပြားအုံ့။ (တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။) မဟတာ၊ မြတ်သော။ အတ္ထေန၊ သောတာ ပတ္တိဖိုလ်ကျိုးနှင့်။ သံယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပိစ၊သို့ရာတွင်။ တ္တောဝတာပိ၊ ဤမျှလောက်ဖြင့်လည်း။ ဟတ္ထာရောဟ၊ပုတ္တော၊ သော။ ပေသော၊သည်။ မဟတာ၊ မြတ်သော။ အတ္ထေန၊ အကျိုးနှစ်ပါးနှင့် [1]။ သံယုတ္တောတိ၊ ယှဉ်၏"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်။ဣမေ စတ္တာရော ပုဂ္ဂလေ၊ တို့ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဝိဘဇေယျ၊ ဝေဘန်၍ ဟောရာ၏။ ဘဂဝါ၊ ရား။ ဇာနာသိ၊ ထိုဝေဘန်၍ ဟော တော်မူခြင်း၏။ကာလော၊ အခါပါတည်း။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဇာနာသိ၊ ၏၊ ကာလော၊ တည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏(စကားတော်ကို)။သုတ္တာ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣဘိ၊ ဤ သို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဘေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ "ဝေဝံဘန္တေတိခေါ၊ အရှင်ဘုရားကောင်းပါပြီ"ဟူ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကား တော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုပြု၍ နာကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်—

၇။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကတမော၊ အဘယ်မည်သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အတ္တတ္ထပေါ၊ နည်း။ အတ္တပရိတ္တာယနာနုယောဂံအနု၊ ၌။ ယုတ္တော၊နည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ဧကစ္စော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အစေလကော၊ အဝတ်မရှိသည်။ မုတ္တာစာရော၊ အမျိုးကောင်းသားတို့ အလေ့မှ လွတ်သော အကျင့်ရှိသည်။ဟတ္ထာပလေ-ခနော၊ လက်ကိုင်း လက်ဖြင့်ရင်း သုတ်သင်လေ့ရှိသည်။ နဟိဘဒ္ဒန္တိကော၊ အရှင်ကြွပါဟု ဆိုသော်လည်း မကြွလာတတ်သည်။ နတိဋ္ဌဘဒ္ဒန္တိကော၊ အရှင်ရပ်ပါဟု ဆိုသော်လည်း မရပ်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိဟတံ၊ ရှေးရှုဆောင်အပ်သော ဆွမ်းကို။ နသာဒီယတိ၊ မသာယာ။ ဥဒ္ဒိဿကတံ၊ ရည်ညွှန်း၍ ပြုအပ်သည်ဆိုသော ဆွမ်းကို။ နသာဒီယတိ၊ မသာယာ။ နိမန္တနံ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သော ဆွမ်းကို။နသာဒီယတိ၊မသာယာ။သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ကုမ္ဘိမုခါ၊ ချက်ဆဲ-အိုးဝမှ။ (ဥဒ္ဓတံ၊ ခူးရ၍ လှူအပ်သောဆွမ်းကို။) နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံယူ။ ကဠောပိမုခါ၊ ထည့်အိုးဝမှ။ (ဝါ) ခြင်းတောင်း၃။ (ဥဒ္ဓတံ၊ထုတ်ဆောင်လှူအပ်သော ဆွမ်းကို။)နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။ ဧဠကမန္တရံ၊တံခါးခုံ ခြားလျက် လှူအပ်သော ဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။ ဒဏ္ဍမန္တရံ၊တုတ်လှံတံခြားလျက်လှူအပ်သော ဆွမ်းကို။နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။မုသလမန္တရံ၊ကျည်ပွေခြားလျက်လှူအပ်သောဆွမ်းကို။နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။ ဒွိန္နံ၊နှစ်ယောက်သောသူတို့သည်။ ဘုဉ္ဇမာနာနံ၊ စားကုန်စဉ်။ (ဒိယျမာနံ၊ တယောက်ယောက် ထ၍ လောင်းလှူအပ်သော ဆွမ်းကို။) နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ယူ။ ဂဗ္ဘိနိယာ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မသည်။ (ဒိယျမာနံ၊ ကို။) နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ယူ။ပါယမာနာယ၊ နို့တိုက်သော မိန်းမသည်။ (ဒိယျမာနံ၊ ကို။)

၁။ သံဃာတော်ကို ဗုဒ္ဓမြော်ခြင်း၊ သတိပဋ္ဌာန် ပွါးများရန် နည်းနာ နိဿယသစ် ရရှိခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အကျိုးနှစ်ပါးကို ဆိုလိုသည်။ ၄။

နပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။ပုရိသန္တရဂတာယ၊အနိုးဌ် တည်သော ယောကျားရှိသော မိန်းမသည်[၁]။ (ဒိယျမာနံ၊ ကို။)နပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိ၊ ယူ။သင်္ကိတ္တိသု၊ နှီးဆော်၍ လှုံ့အပ်သောဆွမ်းတို့ကို။ နပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်ဌ။ သာ၊ ခေ့းသည်။ ဥပဋ္ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တတ္ထ၊ ဌ။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။) နပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိ၊ ယူ။ ယတ္ထ၊ဌ။ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည်။ သဏ္ဌာသဏ္ဌစာရိနီ၊ အစုအစုလှည့်လည်ကုန်၏။ (တတ္ထ၊ ဌ။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။) နပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိ၊ ယူ။ မစ္ဆံ၊ငါးကို။ နပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိ၊ ယူ။ မံသံ၊ အသားကို။ နပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။ သုရံ၊ သေရည်ကို။နပိဝတိ၊မသောက်။မေရယံ၊အရက်ကို။ နပိဝတိ၊ သောက်။ ထုသောဒကံ၊ ပအုံးရည်ကို။နပိဝတိ၊သောက်။သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကောဂါရိ-ကောဝါ၊ တအိမ်တည်းဌ်သာလျှင် ဆွမ်းခံ၍ ပြန်လာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကောလောပိ-ကောဝါ၊ တလုပ်တည်းဖြင့်သာ မျှတသည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ ပ။ကေသဿပိ ဒတ္တိယာ၊ တခွက်တည်း ဖြင့်လည်း။ယာပေတိ၊မျှတ၏။ပ။ ကောဟိကမ္မိ၊တရက်ခြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အာဟာရံ၊ကို။ အာဟာရေတိ၊ သုံးဆောင်၏။ပ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေရူပံ၊သော။ အစုမာသိကံ၊လခွဲအခြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ပရိယာယဘတ္တဘောဇနာနုယောဂံအနု၊ ရက်လှည့်ဖြင့် ဆောင်အပ်သော ဆွမ်းဘောဇဉ် ကို သုံးဆောင်ခြင်းဌ်။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော။ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သာက-ဘက္ခောဝါ၊ဟင်းရွက်စိမ်းကိုစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ သာမာကဘက္ခောဝါ၊နတ်ကောက်(ဂျုံ) ဆန်ကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏[၂]။ နီဝါရဘက္ခောဝါ၊ ကျိတ်ဆန် (အလေ့ပေါက်စပါးရိုင်း) ကိုစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဒ္ဒုလဘက္ခောဝါ၊ သားရေစကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ ဟဋ္ဌဘက္ခောဝါ၊ အစေးမှော်ကိုစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဏဘက္ခောဝါ၊ ဆန်ကွဲကိုစားသည် လည်း။ဟောတိ၊၏။အာစာမဘက္ခောဝါ၊(စွန့်ပစ်အပ်သော)ထမင်းချိုးကိုစားသည်လည်း။ဟောတိ၊ ၏[၃]။ ပိ.ယာကဘက္ခော ဝါ၊ နှမ်းဖတ်.ကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ တိဏဘက္ခော ဝါ၊ မြက်ကို စား သည်.လည်း။ ဟောတိ၊၏။ ဂေါမယဘက္ခောဝါ၊ နွားချေးကိုစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ဝန-မူလဖလာဟာရော၊ တောသစ်မြစ်သစ်သီးဟု ဆိုအပ်သော အစာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဝတ္တဖလဘောဇီ၊ အလိုလို ကြွေကျသော သစ်သီးကို သုံးဆောင်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယာပေတိ၊မျှတ၏။သော၊သည်။ သာဏာနိပိ၊ လျှော်ချည်.ပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ (ဝတ်) ဆောင်၏။ မသာဏာနိပိ၊ချည်မျိုးစုံ ဖြင့်ပြီးသော အဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ဆဝဒုဿာနိပိ၊ သူသေကောင်မှ စွန့်ပစ်အပ်သော အဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊၏။ ပံသုကူလာနိပိ၊ မြေအလိမ်းလိမ်းကပ်သော အဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊၏။ တိရီဋ္ဌာနိပိ၊ လျှော်တေအဝတ်တို့ကိုလည်း။ဓာရေတိ၊၏။အဇိနမှိ၊သစ်နက်ရေကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ အဇိနက္ခိပမှိ၊ အလယ်ဌ် အကွဲရှိသော သစ်နက်ရေကိုလည်း။ ဝါ၊ ခွါနှင့်တကွသော သစ်နက်ရေကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊၏။ ကုသစီရမှိ.သမန်းမြက် အဝတ်.ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ဝါက-စီရမှိ၊ လျှော်အဝတ်ကိုလည်း။ဓာရေတိ၊ ၏။ ဖလကစီရမှိ၊ ပျဉ်ချပ်အဝတ်ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊၏။ ကေသကမ္မလမှိ၊ ဆံပင် (ဖြင့်လုပ်သော) ကမ္မလာအဝတ်.ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊၏။ ဝါဠကမ္မလမှိ၊ မြီးဆံကမ္မလာအာတ်.ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ဥလူကပက္ခမှိ၊ ခင်ပုပ်ငှက်တောင်အဝတ်ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ကေသမဿုလောစနာနုယောဂံအနု၊ ဆံမုတ်ဆိတ်နုတ်ခြင်းကို အားထုတ်ခြင်းဌ်။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ကေသမဿုလောစကောပိ၊ ဆံ မုတ်ဆိတ်တို့ကို နုတ်တတ်သော သူသည်

၁။ ပုရိသန္တရဂတာယ ရတိ အန္တရာယော ဟောတိ။ဌ။ ပုရိသန္တရဂတာယာတိ ပုရိသသမီပဂတာယ။ သီဟ-နာဒသုတ္တ ဋီကာ။

၂။ သာမာကောနာမ ဂေါဓူမော။ မဟာသီဟနာဒသုတ်။သီ၊ဘိနဝဋ္ဌ။

၃။ အာစာမံ ပိဝိတ္မာ။ ဝိမာနဝတ္ထု-စသည်ဌ်ကဲ့သို့- ထမင်းရည်လည်း ဟူ၏။

လည်း။ ဟောတိ၏။ အာသနပဋိက္ခိတ္တောဝ၊ နေရာ၌နေခြင်းကို ပယ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဥဗ္ဗဋ္ဌကောပိ၊ မတ်တတ်ရပ်သူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥက္ကုဋိကပဓာနံအနု၊ ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်ခြင်းကို လုံ့လပြုခြင်း၌။ ယုတ္တောဝ၊ ၍ ။ ဥက္ကုဋိကောပိ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်သူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဏ္ဏကာဝဿယေ၊ ဆူးဟူသော တံကဲပြင်၌။ သေယ္ယ၊ အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ (သေယ္ယ ကပ္ပေတိ၊ အိပ်၏။ ဤတိ၊ ကြောင့်) ။ကဏ္ဏကာဝဿယိကောပိ၊ ဆူးဟူသောတံကဲပြင်ရှိသူသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ (သေယ္ယ-ကား ဥပလက္ခဏမျှသာ) ။သာယတတိယကမ္မံ၊ ညချမ်းလျှင် သုံးကြိမ်မြောက် ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဥဒကောရောဟနာနုယောဂံအနု၊ ရေသို့သင်းဆင်းခြင်းကို လုံ့လ ပြုခြင်း၌။ ယုတ္တောဝ၊ ၍ ။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အနေကဝိ-ဟိတံ၊ တပါးမကမျှားသော အပြားရှိသော။ ကာယဿ၊ မိမိ.ကိုယ်ကို။ အာတာပနပရိတာပနာ-နုယောဂံအနု၊၌။ ယုတ္တောဝ၊၍။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံပုဂ္ဂလော၊ ကို။ အတ္တန္တပေါ၊ ဟူ၍။ အတ္တပရိတာပနာနုယောဂံအနု၊ ၌။ယုတ္တောဝ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။

၈။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကတမော၊ သော။ ပုဂ္ဂလောစ၊ သည်လည်း။ပရန္တပေါ၊ နည်း။ ပရပရိတာ-ပနာနုယောဂံအနု၊၌။ ယုတ္တောဝ၊နည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဤမ၊ ၌။ ကေစ္စော၊သော။ပုဂ္ဂလော၊သည်။ သြရဇ္ဇိကော၊ သိုးဆိတ်သတ်သူသည်။ သူကရိကော၊ ဝက်ထိုးသမားသည်။သောကုဏိကော၊ ငှက်မူဆိုးသည်။ မာဂဝိကော၊ သားမူဆိုးသည်။ လုဒ္ဒေါ၊ ကြမ်းကြုတ်သူသည်။ မစ္ဆဃာတကော၊ တံငါသည်သည်။ စောရော၊ ခိုးသူသည်။ စောရဃာတကော၊ ခိုးသားသတ်သူသည်။ဂေါဃာတကော၊ နွားသတ်သမားသည်။ဗန္ဓနာဂါရိကော၊ ထောင်မှူးသည်။ (ဗန္ဓနာဂါရ၊ဂေါပကော၊ ၌) ။ ဟောတိ၊ ၏။ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ဝါပန ကေစိ၊အကြင်အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ကုရ္ဝရကမ္မန္တာ၊ကြမ်းကြုတ်သော အမှုရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ကို။ ပရန္တပေါ၊ ဟူ၍။ ပရပရိတာပနာနုယောဂံ အနု၊၌။ ယုတ္တောဝ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၉။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကတမော၊သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္တန္တပေါစ၊ နည်း။ အတ္တပရိတာပ-နာနုယောဂံအနု၊၌။ ယုတ္တောဝ၊ နည်း။ ပရန္တပေါစ၊ နည်း။ ပရပရိတာပနာနုယောဂံ အနု၊၌။ ယုတ္တောဝ၊ နည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဤမ၊၌။ကေစ္စော၊ သော။ပုဂ္ဂလော၊သည်။ ခတ္တိယော၊ ရေမြေကို အစိုးရသော။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တော၊ ဦးထိပ်၌ သွန်းလောင်းအပ်သော ရေဇင်ရှိသော။(ဝါ) ဦးထိပ်၌ အဘိသိက်သွန်းအပ် ပြီးသော။ ရာဇာဝါ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာသာလော၊ မျှားသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုံဏားသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ နဂရဿ၊ မြို့မှ။ ပုရတ္ထိ-မေန၊ အရှေ့အရပ်၌[1]။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ သန္ထာဂါရံ၊ ယင်စရပ်ကို[2] ။ ကာရာပေတ္မာ၊

၁။ နဂရတော ပုရတ္ထိမဒိသာယ။ဌ။ ဥတ္တရေန မနသာကဋ္ဌဿာဘိ မနသာကဋ္ဌတော အာဒိဋ္ဌရေ ဥတ္တရပဿေ။ တေဝိဇ္ဇသုတ္တဋ္ဌကထာ။ ဥတ္တရေနာတိ ဣတ္ထေ နေသဒ္ဒါ ဒိသာဝါစိသဒ္ဒတော ပဋ္ဌမိအန္တတော အဒိဋ္ဌရတ္ထော ဣစ္ဆိတော။ ၎င်းဋီကာ နည်းမျှားအရ ယောဇနာသည်။

၂။ သန္ထာဂါရန္တိ သန္ထာနဝသေန ကတံ အဂါရံ ယညာဝါဠံ။ ဤကန္ဒရကသုတ်၊ဋီ-နှင့် သဟ အတ္ထာနုသာသနံ အဂါရန္တိ တေသိံ အတ္ထေ ဋ္ဌကာရဿ နွကာရံ ကတ္မာ သန္ထာဂါရန္တိ ဝုတ္တံ-ဟူသောသေခသုတ် ဋီကာတို့၌ စတုတ္ထကွာရဖြင့် သန္ထာဂါရံ ဟု-ပါဠိရှိ၏။ ဤပါဠိတော်ဆင်ခြင်မှုနှင့် သန္ထာဂါရေတိ မဟာဇနဿ သန္ထမ္ဘနာဂါရေ ဝိဿမနတ္ထာယ ကတေ အဂါရေ-စသော သာရတ္ထဋီကာဆင်ခြင်မှုတို့၌ ဒုတိယကွာရဖြင့် သန္ထာဂါရ-ဟုပါဠိရှိ၏။

ဆောက်လုပ်စေ၍ ။ ကေသမဿုံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ သြဘာရေတွာ၊ ရိတ်စေ၍။ ခရာဇိန်၊ (ခွါနှင့် တကွသော) သစ်နက်ရေကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍ ။ သပ္ပိတေလေန၊ ထောပတ် ဆီ ဖြင့် ၁ ၊ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ အဘ္ဘဉ္ဇိတွာ၊ ဆုပ်နယ်သုတ်လိမ်း၍။ မဂဝိသာဏေန၊ သားချိုဖြင့်။ ပိဋ္ဌိ ၊ ကျောက်ကုန်း ကို။ ကရ္ဟုဝမာနော၊ အယားဖျောက်လျက်။ နဝံ၊ သော။ သန္ထာဂါရံ၊သို့။ မဟေသိယာစ၊ မိဖုရားကြီးနှင့်ရင်း။ ပုရောဟိတေန၊ သော။ ဗြာဟ္မဏေနစ၊ ပုံကားနှင့်ရင်း။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။ ပဝိသတိ၊ဝင်၏။ သော၊ထိုမင်းသည်။ တတ္ထ၊ထိုယင်စရပ်၌။ ဟရိတုပလိတ္တာယ၊ နွားချေးဖြင့်လိမ်း ကျံအပ်သော။ အနန္တရဟိတာယ၊ အခင်းမရှိသော။ ဘူမိယာ၊ ၌။ သေယျံ၊ ကို။ ကပ္ပေတိ၊၏။ သရူပ-ဝစ္ဆာယ၊မိခင်နှုတ်တူသော နွားငယ်ရှိသော။ ကေသိသာယ ဂါဝိယာ၊နွားမတကောင်၏။ကေသို့ ထနေ၊ နို့တိုင်တခု၌။ ယံခဏံ၊ အကြင်နို့ရည်သည်။ ဟောတိ၊ ရှိ၏။တေန၊ ထိုနို့ရည်ဖြင့်။ ရာဇာ၊သည်။ ယာပေတိ၊ မျှတ၏။ ဒုတိယသို့ ထနေ၊၌။ ယံ ခဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ တေန၊ ဖြင့်။ မဟေသီ၊ မိဖုရားသည်။ ယာပေတိ၊၏။ တတိယသို့ ထနေ၊၌။ ယံခဏံ၊သည်။ဟောတိ၊၏။တေန၊ဖြင့်။ ပုရောဟိ-တောဗြာဟ္မဏော၊သည်။ ယာပေတိ၊၏။ စတုတ္ထသို့ ထနေ၊၌။ ယံခဏံ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ တေန၊ ဖြင့်။ အဂ္ဂိ ၊ ကို။ ဇုဟတိ၊ ပူဇော်ညီထွန်း၏။ အဝသေသေန၊ ကြွင်းသော နို့ရည်ဖြင့်။ဝစ္ဆကော၊ နွားငယ်သည်။ ယာပေတိ၊၏။

သော၊ ထိုမင်းသည်။ "တ္တေကာ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော။ ဥသဘာ၊ နွားလားတို့ကို။ ယညတ္ထာယ: ယဇ်ပူဇော်ရန် အလို့ငှါ။ ဟညန္တု၊ သတ်အပ်စေကုန်သတည်း။ ဝစ္ဆတရာ၊ နွားသိုး တို့ကို။ဝစ္ဆတရိယော၊ နွားမဒန်းတို့ကို။ အဇာ၊ ဆိတ်ဘို့ကို။ ဥရဗ္ဘာ၊သိုးတို့ကို။ အဿာ၊မြင်းတို့ကို။ ဟညန္တု၊ သတ်အပ်စေကုန်သတည်း။ တေကာ၊ ကုန်သော။ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့ကို။ ယူပတ္ထာယ၊ ယဇ်ဘိုင်အလို့ငှါ။ ဆိဒန္တု၊ ဖြတ်အပ်စေကုန်သတည်း။ တေကာ၊ ကုန်သော။ ဒဗ္ဘာ၊ နေဇာ မြက်တို့ကို။ ဗရှိဟိသတ္ထာယ၊ ကာရံအခင်း ပြုလုပ်ခြင်း အကျိုးငှါ။ လူယန္တု၊တိ၊ ရိတ်အပ်စေကုန် သတည်း" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ, ဆိုပြီ။

အဿ၊ ထိုမင်း၏။ ဒါသာတိဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ပေဿာတိဝါ၊ဟူ၍ရင်း။ကမ္မကရာတိဝါ၊ဟူ၍ရင်း။ (ဝေါဟရိဘာ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်ကုန်သော။) ယေပိ တေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ဟောန္တိ၊(ရှိသည်)ဖြစ် ကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုသူဘို့သည်လည်း။ ဒဏ္ဍတဇ္ဇိတာ၊ ဒဏ်ဖြင့် ခြိမ်းချောက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘယဘဇ္ဇိတာ၊ ဘေးဖြင့် ခြိမ်းချောက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။အဿုမုခါ၊ မျက်နှာ၌ မျက်ရေရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ ၂ ။ ရုဒမာနာ၊ ငိုကြွေးကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဒါဏမဂ္ဂာနိ၊ပြုလုပ်ဖွယ်ဘို့ကို။ကရောန္တိ၊ ပြုလုပ်ကြ ကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံပုဂ္ဂလော၊ ကို။ပ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမော၊ သော။ ပုဂ္ဂလောစ၊ သည်လည်း။ နေဝတ္တန္တပေါ၊ နည်း။ အတ္တာပရိတာပနာနုယောဂံအနု၊ ၌။နယုတ္တော၊ နည်း။ နပရန္တပေါ၊နည်း။ ပရပရိတာပနာနုယောဂံ အနု၊ ၌။ နယုတ္တော:နည်း။ အနတ္တန္တပေါ၊ သော။ အပရန္တပေါ၊ သော။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌ပင်လျှင်။ နိစ္ဆာတော၊ ၍။ နိဗ္ဗုတော၊ ၍။ သီတီဘူတော၊၍။ သုခပ္ပဋိသံဝေဒီ၊ ၍။ ဗြဟ္မဘူတေန၊ သော။ အတ္တနာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။

၁။ သပ္ပိနာ စ တေလေန စ။ဌ။ သပ္ပိမယေန တေလေန။ဌီ။ သပ္ပိမိဿေန တေလေန။ အံ-ဌီ။
၂။ အဿူနိ မုခေ တေသန္တိ အဿုမုခါ။ ဒီ၊ဌ၊ ၁။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒ လောကေ၊ ၌။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာ-သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူသော။ ဝိဇ္ဇာ-စရဏသမ္ပန္နော၊ အသိ(ဝိဇ္ဇာ)အကျင့်(စရဏ)တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ သုဂတော၊ ကောင်း သောစကားကို ဆိုတော်မူဘတ်သော။ လောကဝိဒူ၊ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သော။ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ မိမိသက် လွန်မြတ်သူ မရှိသည်ဖြစ်၍ ဆုံးမဆိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဆုံးမခတော်မူတတ်သော။ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရား တို့ကို သိတော်မူတတ်, သိစေတော်မူတတ်သော။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီး တော်မူသော။တထာဂတော၊ သည်။ဥပဇ္ဈာဘိ၊၏။သော ဘဂဝါ၊ထိုဘုရားသည်။သဒေဝကံ၊ နတ်ပြည် ငါးထပ်နှင့်တကွသော။သမာရကံ၊ ဝသဝတ္တီမာရ်မင်းပြည်နှင့် တကွသော။သပြဟ္မကံ၊ ပြဟ္မာနှစ်ဆယ် နှင့်တကွသော။ ဣမံလောကံ၊ ဤ(သြကာသ) လောကကို။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိ ံ၊ရဟန်းပုံစားနှင့် တကွသော။ သဒေဝမနုဿံ၊ သမုဘိနတ် (မင်း) ကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော။ ဣမံပဇံ၊ဤ(သတ္တ) လောကကို။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ (ပဋိသမ္ဘိဒါ.ကဲ့သို့ယ-ကြေ)။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ပဝေဒေတိ၊ သိစေတော်မူ၏။ သော၊ ထိုဘုရားသည်။အာဒိ-ကလျာဏံ၊ အစ၌ ကောင်းခြင်းရှိသော။ မဇ္ဈေ.ကလျာဏံ၊ အလယ်၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ပရိယော-သာနကလျာဏံ၊အဆုံး၌ ကောင်းခြင်းရှိသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့် ပြည့်စုံသော။ သဗ္ယဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါနှင့် ပြည့်စုံသော။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊(ဆောင်ဖွယ်မရှိ)အလုံးစုံပြည့်စုံသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊(ပယ်ဖွယ်မရှိ ထက်ဝန်းကျင်)စင်ကြယ်သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ဒေသေတိ.၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြုတော်မူ၏။ တံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဂဟပတိဝါ၊ သူကြွယ်သည်ရင်း။ ဂဟပတိပုတ္တော ဝါ၊ သူကြွယ် သားသည်ရင်း။အညတရသ္မိံ ၊ တမျိုးမျိုးသော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ပစ္စာဇာတော ဝါ၊ မွေးဖွားသောသူသည်ရင်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏာတိ၊ ကြားနာရ၏။ သော၊ သည်။ တံ ဓမ္မံ၊ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ တထာဂတေ၊ ၌။ သဒ္ဓံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ သော၊ သည်။ တေန သဒ္ဓါပဋိလာ-ဘေန၊ ထိုရသောယုံကြည်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ "ဃရာဝါသော၊ အိမ်၌ နေခြင်းသည်။ သမ္မာဓာ.ကျဉ်းမြောင်း၏။ ရဇာပထော၊ ကိလေသာမြူလမ်းတည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဗ္ဘောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်နှင့်တူ၏။ အဂါရံ၊ အိမ်ကို။ အဇ္ဈာဝသတာ၊ စိုးအုပ်၍ နေသူသည်။ ကေနဋ္ဌပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ်ပြည့်စုံသော။ကေနဋ္ဌပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ်စင်ကြယ်သော။ သင်္ခလိခိတံ၊ ခရုသင်းပွတ်သစ်နှင့် တူသော။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ နသုကရံ၊ မလွယ်ကူ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကေသမဿုံ၊ကို။ သြဘာရေတ္ဝာ၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်ဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ် (သင်္ကန်း) တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ဖုံးလွှမ်း(ဝတ်ရုံ)၍။အဂါရသ္မာ၊မှ။အနဂါရိယံ သို့။ယံနူနပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ဝင်ရောက်ရှုပါမူကား ကောင်း လေစ့" ဟူ၍။ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ဆင်ခြင်၏။ သော၊ သည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ အပ္ပံ ဝါ၊ အနည်းငယ်သည်းဖြစ်သော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ စည်းစိမ်စုကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ မဟန္တံ ဝါ၊ မျှားသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ စည်းစိမ်စုကို။ ပဟာယ၊၍။ အပ္ပံ ဝါ၊ သော။ ဉာတိပရိဝဋ္ဋံ၊ ဆွေမျိုးအဖွဲ့အစည်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ မဟန္တံ ဝါ၊ သော။ ဉာတိပရိဝဋ္ဋံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ကေသမဿုံ၊ ကို။ပ။ ပဗ္ဗဇတိ၊ ဝင်ရောက်၏။

၁၁။ သော၊ သည်။ ဧवं၊ ဤသို့။ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော၊ အခိသိလသိက္ခာ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်တည်းဟူ

သော သာဇီဝသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့အသက်ကို လျှင်စွာချုခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဟိတဒဏ္ဍော၊ ချုအပ်ပြီးသောတုတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဟိတသဏ္ဍော၊ ချုအပ်ပြီးသော ဓားလက်နက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ လဇ္ဇီ၊ ရှက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒယာပန္နော၊ ချစ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပီ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ကို အကျိုးစီးပွါးဖြင့် စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။အဒိန္နာ-ဒါနံ၊မပေးအပ်သော သူတပါးဥစ္စာကို ယူခြင်းကို။ပဟာယ၊၍။အဒိန္နာဒါနာ၊မှ။ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဒိန္နာဒါယီ၊ ပေးအပ်သည်ကိုသာယူလေ့ရှိသည်။ ဒိန္နပါဋိကင်္ခီ၊ ပေးအပ်သည်ကိုသာ လိုလားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထေနေန၊ မခိုးဝှက်သော။ သုစိဘူတေန၊ စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ ဖြင်သော။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဗြဟ္မစရိယံ၊ မမြတ်သော(မေထုန်)အကျင့်ကို။ ပဟာယ၊၍။ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ အာရာစာရီ၊ မေထုန်မှ ဝေးစွာကြဉ်လေ့ရှိသည်။ ဝိမုတ္တာ၊ ရှာသူဘို့၏အကျင့်ဖြစ်သော။ မေထုနာ၊ မှ။ ဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မုသာဝါဒံ၊ မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုခြင်းကို။ပဟာယ၊ ၍။ မုသာဝါဒါ၊မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သစ္စဝါဒီ၊ အမှန်ကိုဆိုတတ်သည်။ သစ္စသန္ဓော၊ အမှန်နှင့်အမှန်ကိုသာဆက်စပ်တတ်သည်။ ထေတော၊ မြဲမြံသော စကားရှိသည်။ ပစ္စယိကော၊ ယုံကြည်ထိုက်သူသည်။ လောကဿ၊ လူအပေါင်းကို။ အဝိသံဝါဒကော၊ မချွတ်ယွင်း စေတတ်သူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပိသုဏံ၊ ချေဖျက်ကုန်းတိုက်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပိသုဏာယ၊ သော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ဤတော၊ ဤသူတို့ထံမှ။သုတ္တာ၊ကြားရ၍။ဤမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ကွဲပြားခြင်းငှါ။ အမုတြ၊ ထိုသူတို့ထံ၌ ။ နအက္ခာတာ၊ မပြောကြားတတ်။ အမုတြဝါ၊ ထိုသူတို့ထံ၌လည်း။သုတ္တာ၊ ၍။အမူသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ငှါ။ဤမေသံ၊ဘို့အား။ နအက္ခာတာ၊ တတ်။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဘိန္နာနံ ဝါ၊ ကွဲပြားသော သူတို့ကိုလည်း။ သန္ဓာတာ၊ စေ့စပ်တတ်သည်။ သဟိတာနံ၊ ညီညွတ်သောသူတို့ကိုလည်း။ အနုပ္ပဒါတာ၊ ထပ်ဆင့်အားပေးတတ်သည်။ သမဂ္ဂါ-ရာမော၊ ညီညွတ်ခြင်းလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသည်။ သမဂ္ဂရတော၊ ညီညွတ်သူတို့၌ မွေ့လျော်တတ်သည်။ သမဂ္ဂနန္ဒီ၊ ညီညွတ်သည်တို့ကို နှစ်သက်တတ်သည်။ သမဂ္ဂကရဏီ ၊ ညီညွတ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဖရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဖရုသာယ၊ သော။ ဝါစာယ၊မှ။ ပဋိ-ဝိရတော၊သည်။ဟောတိ၊၏။ ယာ သာ ဝါစာ၊ အကြင်စကားသည်။ နေလာ၊ အပြစ်မရှိ။ကဏ္ဏသုခါ၊ နားချမ်းသာ၏။ ပေမနီယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးစေတတ်၏။ ဟဒယင်္ဂမာ၊ စိတ်နှလုံးသို့သက်ဝင်တတ်၏။ ပေါရီ၊ မြို့ကြီးသူတို့၏အသုံးအနှုန်းဖြစ်၏။ ဗဟုဇနကန္တာ၊ များစွာသောလူအပေါင်းသည် နှစ်သက်အပ်သည်။ ဗဟုဇနမနာပါ၊ များစွာသော လူအပေါင်း၏ စိတ်ကို ပွါးစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာရူပိ ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမ္ဖပ္ပလာပံ၊ ပြိန်ဖျင်းသော စကား ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ သမ္ဖပ္ပလာပါ၊ မှ။ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ကာလဝါဒီ၊ သင့်သောအခါ၌ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဘူတဝါဒီ၊ သဘာဝအမှန်ကိုသာ ဆိုလေ့

၁။ ပစ္စာမုတြ ဘဝန္တရေ၊ဟူသော ဓာန် ၁၁၄၇-နှင့်မောဂ္ဂလ္လာန်နိသျ ၂-သျာဒီကဏ္ဍ ၂၀၂-အမုသုတ်အရ အမုတြကို ထို-အနက်ပြန်သည်။ အမူသံ-လည်း နည်းတူတည်း။ပရသို့ အမုတြ တိသ္မေ။ ဓာန်။ ၁၀၀၉-အရ ထို-ဤ-နှစ်မျိုး ပြန်နိုင်သည်။

ရှိသည်။ အတ္ထဝါဒီ၊ အကျိုးရှိသည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဓမ္မဝါဒီ၊ တရားသဘောကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဝိနယဝါဒီ၊ အဆုံးအမကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဓာနဝတိ၊ စိတ်နှလုံးလျှင် ထားရာရှိသော။ ကာလေန၊ ၌။ သာပဒေသံ၊ (ဥပမာ) အကြောင်းနှင့်တကွသော။ ပရိယန္တဝတိ၊ အပိုင်းအခြားရှိသော။ အတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗီဇဂါမဘူတဂါမသမာရမ္ဘာ၊ မျိုးစေ့အပေါင်း အပင်အပေါင်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဟု၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဧကဘတ္တိကော၊ တထပ်တည်းသာစားလေ့ရှိသည်။ ရတ္တူပရတောဟု၊ ညစာစားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိကာလဘောဇနာ၊ နေလွဲသော အခါ စားခြင်းမှ[1]။ ဝိရတောဟု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတ ဝိသူက ဒဿနာ၊ ကခြင်း ကခုခြင်း သီခြင်း သီစေခြင်း တီးမှုတ်ခြင်း တီးမှုတ်စေခြင်း သာသနာတော်၏ ဆူးငြောင့်သဖွယ် ဖြစ်သော ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းမှ။ (ဒဿနဖြင့် သဝနကိုလည်းယူ)။ ပဋိဝိရတောဟု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပန ဓာရဏ မဏ္ဍန ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ၊ (မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော စေတနာဖြင့်) ပန်းပန်ခြင်း နံ့သာလိမ်းခြင်း နံ့သာပျောင်းဘို့ဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုခြင်းမှ[2]။ ပဋိ-ဝိရတောဟု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ၊ မြင့်သောနေရာမြတ်သောနေရာမှ။ ပဋိဝိရတောဟု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတရူပရဇတပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ရွှေငွေကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိ-ဝိရတောဟု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာမကဓညပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ စပါးစိမ်းကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဟု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာမကမံသပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ သားစိမ်းကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဟု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတ္ထိကုမာရိကပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ မိန်းမအို မိန်းမပျိုကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဟု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒါသီဒါသပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ကျွန်မကျွန်ထီးကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဟု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဇေဠကပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆိတ်,သိုးတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဟု၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုက္ကုဋ-သူကရပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ကြက်ဝက်တို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဟု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟတ္ထိဂဝဿ-ဝဠဝပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆင် နွား မြင်း မြည်းတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဟု၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ခေတ္တ-ဝတ္ထုပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ လယ်ယာဘို့ကိုခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဟု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒူတေယျပဟိဏဂ-ဂမနာနုယောဂါ၊ တမန်မှု အရေးအပါးခံ၍ သွားလာမှုတို့ကို အားထုတ်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဟု၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ကယဝိက္ကယာ၊ ဝယ်မှု ရောင်းမှုမှ။ ပဋိဝိရတောဟု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တုလာကူဋကံ-သက္ခဋမာနကူဋာ၊ ချိန်စဉ်းလဲ ခွက်စဉ်းလဲ ချင့်စဉ်းလဲခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဟု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥက္ကောဋနဝဉ္စနနိကတိသာစိယောဂါ၊ တံစိုးယူခြင်း တည်းဟူသော ကောက်ကျစ်ခြင်း, လှည့်ပတ်ခြင်း တည်းဟူသော ကောက်ကျစ်ခြင်း, လိမ်လည်ခြင်း တည်းဟူသော ကောက်ကျစ်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဟု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဆေဒနဝဓဗန္ဓနဝိပရာမောသအာဇီဝေ၊ ပသဟသာကာရာ၊ ဖြတ်ခြင်း ညှဉ်းဆဲခြင်း (ဋ္ဌ-ရှ)နှောင်ဖွဲ့ခြင်း, (ခရီးသွားတို့ကို)သုယက်ခြင်း,(ရွာနိုဂုံးတို့ကို)တိုက်ဖျက်ခြင်း,(နှင်ထုတ်စီးနင်း)ဒမြတိုက်ခြင်းကို ပြုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဟု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (သော၊ ထိုရဟန်းသည်။

၁။ နေလွဲ-ညစာ စားခြင်းမှဟု ဝိနည်းမှာကဲ့သို့ မပေးလင့်။ ဧကဘတ္တိကနှင့် ရတ္တူပရတကို ထောက်၍ ဝိကာလ ဘောဇနာဟူသည် နေမွန်းလွဲမှ နေဝင်သည်အတွင်းသာ ဖြစ်သည်။ ဝိနည်းမှာကဲ့သို့ အရုဏ်တက်သည်အထိ မယူသင့်။

၂။ မာလာဓာရဏ ဂန္ဓမဏ္ဍန ဝိလေပန ဝိဘူသန-တဲ့စပ်၍ အနှာစယဒုန် အပြစ် ယောဇနာသည်။

အရိယေန၊ အပြစ်ကင်းသော။ ဣမိနာသီလက္ခန္ဓေန၊ ဤသီလအစုနှင့်။သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။အဗ္ဗဘ္ဂ၊ မိမိသန္တာန်၌။အနဝဇ္ဇသုခံ၊ အပြစ်မဲ့သောချမ်းသာကို။ပဋိသံဝေဒေတိ၊ခံစား၏[1]။)

သော၊ထိုရဟန်းသည်။ကာယပရိဟာရိကေန၊ ကိုယ်ကို ဆောင်နိုင်ရုံ(ဖုံးလွှမ်းလုံခြုံရုံ)မျှသော။ စီဝရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်ရင်း။ ကုစ္ဆိပရိဟာရိကေန၊ဝမ်းကို ဆောင်နိုင်ရုံ(အဆာပြေနေနိုင်ရုံ)မျှသော။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်ရင်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ယေန (ယေနေဝ)၊အကြင်အကြင်အရပ်သို့သာလျှင်။ ပက္ကမတိ၊သွား၏။ တေန (တေနေဝ)၊သို့သာလျှင်။ သမာဒါယေဝ၊ ပရိက္ခရာကို ဆောင်ယူ၍သာလျှင်၊ ပက္ကမတိ၊၏။

ပက္ခီ၊ အတောင်ရှိသော။ သကုဏောနဘမ၊ ငှက်မည်သည်။ ယေန (ယေနေဝ)၊ သို့သာလျှင်။ ဍေတိ၊ ပျံ၏။ (တေန တေနေဝ၊ သို့သာလျှင်။) သပတ္တဘာရောဝ၊ မိမိအတောင်သာလျှင် ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဍေတိ သေယ္ယထာပိ၊ ပျံသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပက္ကမတိ၊၏။ (သော။ ထိုရဟန်းသည်။ အရိယာယ၊သော။ဣမာယသန္တုဋ္ဌိယာ၊နှင့်။သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏[2]။)

၁၂။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်။ ရူပံ၊ အဆင်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်သည်ရှိသော်။နိမိတ္တဂ္ဂါဟီ၊(ယောကျ်ား မိန်းမ-လှမလှဟု အကြမ်းအားဖြင့်ခွဲခြားသော)အမှတ်အသားကို ယူလေ့ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနုဗ्यञ्ဇနဂ္ဂါဟီ၊ (လက်ခြေသဏ္ဌာန် ပြုံးရယ်ဟန်စသော) ထင်ရှားသော အမှတ်အသားကို ယူလေ့ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယတ္ထာဓိကရဏံ၊ အကြင် စက္ခုနြေကို မစောင့်စည်းခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ စက္ခုနြေယံ၊ ကို။ အသံဝုတံ၊ မစောင့်စည်းပဲ။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ နံ(ဘိက္ခုံ)၊ထိုရဟန်းကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အန္ဝာသဝေယ္ယုံ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုစက္ခုနြေကို။ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ စက္ခုနြေယံ၊ ကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ စက္ခုနြေယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။

သောဘေန၊ဖြင့်။သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ပ။ ဃာနေန၊ ဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ ကို။ ဃာယိတ္ဝာ၊ နမ်း၍။ပ။ ဇိဝှါယ၊ ဖြင့်။ရသံ၊ ကို။ သာယိတ္ဝာ၊ လျက်၍။ပ။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ တွေ့ထိအပ်သည်ကို။ ဖုသိတ္ဝာ၊ တွေ့ထိ၍။ပ။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ပ။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ထိုရဟန်းသည်။အရိယေန၊သော။ဣမာ ဣန္ဒြိယ သံဝရေန၊နှင့်။သမန္နာဂတော၊၍။အဗ္ဗတ္တံ၊၌။ အဗျာသေကသုခံ၊ ကိလေသာတို့ဖြင့် မသွန်းလောင်းအပ်သော ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ၏။

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အဘိက္ကန္တေ၊ ရှေ့သို့တက်ရာ၌သော်၎င်း။ ပဋိက္ကန္တေ၊ နောက်သို့ဆုတ်ရာ၌သော်၎င်း။ သမ္မဇာနကာရီ၊ အသိညာဏ်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာလောကိတေ၊ တည့်ဘည့်ကြည့်ရာ၌သော်၎င်း။ ဝိလောကိတေ၊ စောင်းငဲ့ကြည့်ရာ၌သော်၎င်း။ သမ္မဇာနကာရီ၊သည်။ဟောတိ၊၏။သမိဉ္ဇိတေ၊ကွေးရာ၌သော်၎င်း။ပသာရိတေ၊ ဆန့်ရာ၌သော်၎င်း။သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။သံဃာဋိပတ္တစီဝရဓာရဏေ၊ သင်္ကန်းကြီး သပိတ် သင်္ကန်းဘို့ကို သုံးဆောင်

---

[1]။ မ ၁-စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်၌လည်း ဝါကျအသွားအလာမှာ ဤပါဠိအတိုင်းပင်ရှိနေသည်။ ယင်းအဋ္ဌကထာ, ဋီကာတို့၌လည်း အရှိအတိုင်းပင် ဖွင့်ဆိုထားကြ၏။ သို့ရာတွင် ပါဠိတော်၏ သဘာဝကိုရင်း, ၁၃-အပိုဒ်ကိုရင်း, သီလက္ခန္ဓသာမညဖလသုတ်ကိုရင်း ထောက်ထား၍ သန္ဓေါသပြဝါကျ၏ အဆုံး၌ရှိသော "သော ဣမိနာ။ပ။ ပဋိသံဝေဒေတိ" နိဂုံးစကားကို ဤနေရာ၌ ရှေ့ပြောင်းထည့်သွင်း၍ အနက်ပေးလိုက်သည်။

[2]။ ဤနေရာ၌ ဒီ-သီ-သာမညဖလသုတ်နှင့်အညီ နိဂုံး ပါဠိထည့်သွင်းပေးလိုက်သည်။

ရာဒ္ဓသော်ရင်း။သမ္မာနကာရီ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။အသိတေ၊ စားရာဒ္ဓသော်ရင်း။ပိတေ၊ သောက်ရာဒ္ဓသော်ရင်း။ ခါယိတေ၊ ခဲစားရာဒ္ဓသော်ရင်း။ သာယိတေ၊ လျက်ရာဒ္ဓသော်ရင်း။ သမ္မာန-ကာရီ၊ သည်။ဟောတိ၊၏။ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မေ၊ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ပြုရာဒ္ဓသော်ရင်း။သမ္မာနကာရီ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ ဂတေ၊ သွားရာဒ္ဓသော်ရင်း။ ဌိတေ၊ ရပ်ရာဒ္ဓသော်ရင်း။ နိသိန္နေ၊ ထိုင်ရာဒ္ဓသော်ရင်း။သုတ္တေ၊အိပ်ရာဒ္ဓသော်ရင်း။ဇာဂရိတေ၊ နိုးရာဒ္ဓသော်ရင်း။ ဘာသိတေ၊ ဆိုရာဒ္ဓသော်ရင်း၊ တုဏ္ဍီဘာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေရာဒ္ဓသော်ရင်း။ သမ္မာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (သော၊ သည်။ အရိယေန၊သော။ ဣမိနာ သမ္မာညေန၊ ဤအသိညာဏ်နှင့်။သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏[1] ။)

၁၃။ သော၊ သည်။ အရိယေန၊ သော။ ဣမိနာ သီလက္ခန္ဓေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊စ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ရင်း။ အရိယာယ၊ သော။ ဣမာယ သန္တုဋ္ဌိယာ၊ ဤရောင့်ရဲခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတောစ၊ ရင်း။ အရိယေန၊ သော။ ဣမိနာ ဣန္ဒြိယသံဝရေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊စ၊ ရင်း။ အရိယေန၊သော။ ဣမိနာ သတိသမ္မာညေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတောစ၊ ရင်း။ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာဟူသော။ အရညံ၊ တောကိုရင်း။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းကိုရင်း။ ပဗ္ဗတံ၊တောင်ကိုရင်း။ ကန္ဒရံ၊ ချောက်ကိုရင်း။ ဂိရိဂုဟံ၊ ဂူကိုရင်း။ သုသာနံ၊ သင်းချိုင်းကိုရင်း။ ဝနပတ္ထံ၊ တောအုပ်ကိုရင်း။ အဗ္ဘောကာသံ၊ လွင်တီးခေါင်ကိုရင်း။ပလာလပုဉ္ဇံ ကောက်ရိုးပုံကိုရင်း။ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည့်နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရှာမှ ဖဲခဲ့သည်ရှိသော်။ ပလ္လင်္ကံ ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာภุဇိတ္မာ၊ ဖွဲ့ခွေ၍။ ကာယံ။အထက်ပိုင်းကိုယ်ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်မတ်စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု၊သတိ ၊ ကို။ ဥปट्ठပေတ္မာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။ သော၊ သည်။ လောကေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာလောကဌ်။ အဘိဇ္ဈာ၊ တပ်မက်ခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝိဂတာภิဇ္ဈေန၊ ကင်းပြီးသော အဘိဇ္ဈာရှိသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဘိဇ္ဈာယ၊ မှ။စိတ္တံ၊ ကို။ပရိသောဓေတိ၊ စင်ကြယ်စေ၏။ဗျာပါဒပဒေါသံ၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သောဒေါသကို။ပဟာယ၊၍။အဗျာပန္နစိတ္တော၊ဗျာပါဒဒေါသကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပီ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို အစီးအပွါးဖြင့် စောင့်ရှောက်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ဝိဟရတိ၊ ၏။ဗျာပါဒပဒေါသာ၊ မှ။စိတ္တံ၊ ကို။ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းပြီးသော ထိနမိဒ္ဓရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ အာလောကသညီ၊အလင်းရောင်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ သမ္ပဇာနော၊ အဆင်ခြင်ပညာရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ဝိဟရတိ၊၏။ထိနမိဒ္ဓါ၊မှ။စိတ္တံ၊ကို။ပရိသောဓေတိ၊၏။ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အနုဒ္ဓတော၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ဥปသန္တစိတ္တော၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ဝိဟရတိ၊၏။ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စာ၊မှ။စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ လွန်မြောက်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ ကုသလေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အကထံကထီ၊ သို့လော သို့လော တွေးတောယုံမှားခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။

သော၊ သည်။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ ဥปက္ကိလေသေ၊ ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်သော။ ပညာယ၊ ကို။ ဒုဗ္ဗလီကရဏေ၊ အားနည်းအောင် ပြုတတ်ကုန်သော။ ပဌေ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေ နီဝရဏေ၊ တို့ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။

---

[1] ဤ၌နိဂုံးပါသင့်သည့်အတိုင်း ဒီ၊သီ၊သာမညဖလအတိုင်း ထည့်ထားသည်။ ပါဠိတော်၌မပါ။

သဝိတက္ကံ၊ ဝိတာက်နှင့်တကွသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွသော။ ဝိဝေကဇံ၊ နီဝရဏတို့မှ ကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ စေတသော၊ ကို။ သမ္မသာဒနံ၊ ကြည်လင်စေတတ်သော။ (စေတသော၊ စိတ်၏။) ကောဒိဘာဝံ၊ မြှင့်သောသမာဓိကို ဖြစ်စေတတ်သော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတာက်လည်းမရှိသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရလည်းမရှိသော။သမာဓိဇံ၊ ပဌမဈာန်သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ရှိသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ပီတိယာ၊ ကို။ ဝိရာဂါ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ (စသဒ္ဒါဖြင့် ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာ-ကို ပြန်၍ ဆည်းလေ)။ ဥဒေပကွဏ္ဏကာစ၊ လျစ်လျူ့ရှုသည်ဖြစ်၍ရင်း။ သတောစ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ သမ္ပဇာနော စ၊ အဆင်အခြင်ပညာရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သုခဉ္စ၊ (ကာယိက စေတသိက) သုခဝေဒနာကိုလည်း။ ကာယေန၊ နာမ်ကာယဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယံ၊ အကြင် (တတိယဈာန်ဟူသော) အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ ထို (တတိယဈာန်ရှင်) ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ "ဥပေက္ခကော၊(တတိယဈာန် ချမ်းသာကိုပင်)လျစ်လျူ့ရှုနိုင်ပေသောသူ။သတိမာ၊ သတိရှိပေသောသူ။ သုခဝိဟာရီတိ၊ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိပေသော သူ"ဟူ၍။ အာစိက္ခန္တိ၊ ချီးမွမ်းစကားပြောကြားတော်မူကြကုန်၏။ တတိယံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သုခဿစ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿစ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးပင်လျှင်။ (စတုတ္ထဈာန်ဥပစာရကွဏ်းကိုယူ)။ သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿဝေဒနာ(စေတသိကသုခ)ဒေါမနဿဝေဒနာ(စေတသိကဒုက္ခ)တို့၏။အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမရှိ သုခလည်းမရှိသော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိ ၊ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအင်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ စတုတ္ထံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊၏။

၁၄။ သော၊ သည်။ ဝေါ၊ ဤသို့။ စိတ္တေ၊ သည်။ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်လတ်သော်။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်လတ်သော်။ ပရိယောဒါတေ၊ ဖြူစင်လတ်သော်။ အနင်္ဂဏေ၊ကိလေသာမရှိလတ်သော်။ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ၊ ကင်းပြီးသော ညစ်ညူးကြောင်း ကိလေသာရှိလတ်သော်။ မုဒုဘူတေ၊ နူးညံ့စွာဖြစ်လတ်သော်။ ကမ္မနိယေ၊ အမှုအား ခံ့လတ်သော်။ ဌိတေ၊ တည်လတ်သော်။ အာနဉ္ဇပ္ပတ္တေ၊ မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏာယ၊ ၏အကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ညွှတ်စေ၏။ သော၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ မျိုးသောအပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ရှေးဦးနေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရတိ၊အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့၏။ သေယျထာ၊ အဘယ်မည်သော။ ဣဒံ၊ ဤရှေးဦးနေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရတိ၊ နည်း—

ဧကမ္ပိ ဇာတိံ၊ တဘဝကိုရင်း။ပ။ ပညာသမ္ပိ ဇာတိယော၊ ငါးဆယ်သော ဘဝတို့ကိုရင်း။ ဇာတိသတမ္ပိ၊ဘဝအရာကိုရင်း။ဇာတိသဟဿမ္ပိ၊ ဘဝအထောင်ကိုရင်း။ ဇာတိသတသဟဿမ္ပိ၊ ဘဝအသိန်းကိုရင်း။အနေကေပိ သံဝဋ္ဋကပ္ပေ၊မျိုးစုံသော သံဝဋ္ဋကပ်တို့ကိုရင်း။အနေကေပိ ဝိဝဋ္ဋကပ္ပေ၊ မျိုးစုံကုန်သော ဝိဝဋ္ဋကပ်တို့ကိုရင်း။ အနေကေပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋကပ္ပေ၊ တို့ကိုရင်း။ "အဟံ၊ ငါသည်။ အမုတြ၊ ဤမည်သော ဘဝ၌။ ဧवံနာမော၊ ဤသို့သောအမည်ရှိသည်။ ဧवံဂေါတ္တော၊ ဤသို့သော အနွယ်ရှိသည်။ ဧवံဝဏ္ဏော၊ ဤသို့သောအဆင်းရှိသည်။ ဧဝမာဟာရော၊ ဤသို့သော အစာအာဟာရရှိသည်။ ဧवံသုခဒုက္ခပဋိသံဝေဒီ၊ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားလေ့ရှိသည်။

ဝေမာယုပရိယန္တော၊ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြားရှိသည်။ အာသီ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ။ သော၊ ထိုင်ပါသည်။ တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတော၊စုတေခဲ့သည်ဖြစ်၍။အမုတြ၊ ဤမည်သော ဘဝ၌။ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခဲ့ပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တတြာပိ၊ ထိုဘဝ၌လည်း။ပ။ ဝေမာယုပရိယန္တော၊ သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ သော၊ ထိုင်ပါသည်။ တတော၊ မှ။ စုတော၊ ၍။ ဣဓ၊ ဤဘဝ၌။ဥပပန္နော-တိ၊ ကပ်ရောက်၏"ဟူ၍။အနုဿရတိ၊ ၏။ဣတိ၊ ဤသို့။ သာကာရံ၊ အဆင်း စသော အခြင်းအရာ နှင့်တကွသော။ သဥဒ္ဒေသံ၊ အမည်အနွယ်ဟူသော ညွှန်ပြချက်နှင့်တကွသော။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ အနုဿရတိ၊ ၏။

၁၅။ သော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပ။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ စုတူပပါတဉာဏယ၊ စုတိပဋိသန္ဓေကို သိသောဉာဏ်အကျိုးငှါ။ (သတ္တာနံ-ကို စုတူပပါတ· ဟူသော ပုဒ်တစိတ်၌ စပ်)။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိ-နိန္နာမေတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ မျက်စိ အမြင်ကိုလွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ စုတေကုန်သော။ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ပဋိသန္ဓေ နေကုန်သော ။ ဟီနေ၊ ယုတ်ကုန်သော။ ပဏီတေ၊ မြတ်ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏေ၊ အဆင်းလှကုန်သော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ၊ အဆင်းမလှကုန်သော။ သုဂတေ၊ ကောင်းသောလား ရာရှိကုန်သော။ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသော လားရာရှိကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ပဿတိ၊ မြင်၏။

ယထာကမ္မူပဂေ၊ ကံအားလျော်စွာ ကပ်ရောက်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ "ဣမေ ဘောန္တော သတ္တာ၊ ဤ သတ္တဝါတို့သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ကာယဒုစ္စရိတေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကြကုန်၏။ ဝစီဒုစ္စရိတေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ မနောဒုစ္စရိတေန၊ နှင့်။သမန္နာ-ဂတာ၊ ကုန်၏။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ ဥပဝါဒကာ၊ စွပ်စွဲတတ်ကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှားသောအယူ ရှိကုန်၏။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ အစုမ်းအားဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သော ကံရှိကုန် ၏။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ပရံမရဏာ၊ သေ သည်မှ နောက်ကာလ၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိ ၊ ဆင်းရဲ၏လည်းလျောင်းရာဖြစ် သော။ ဝိနိပါတံ၊ အလိုအာသာကင်း၍ ကျရောက်ရာ ဖြစ်သော။ နိရယံ၊ ချမ်းသာကင်းရာ ငရဲရွာသို့။ ဥပပန္နာ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။

ဣမေ ဝါ ပန ဘောန္တော သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်ကား။ ကာယသုစရိတေန၊နှင့်။သမန္နာ-ဂတာ၊ ကုန်၏။ပ။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ အနုပဝါဒကာ၊ မစွပ်စွဲတတ်ကုန်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ မဖောက် မပြန် မှန်သောအယူရှိကုန်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏အစုမ်းအားဖြင့် ဆောက်တည် အပ်သော ကံရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ ပရံမရဏာ၊၌။ သုဂတိ ၊ ကောင်းသောလားရာရှိသော။သဂ္ဂလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပန္နာတိ၊ကုန်၏"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ဝိသုဒ္ဓေန၊ သော။ ။ပ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။

၁၆။ သော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ပ။ အာသဝါနံ ခယဉာဏာယ၊ အာသဝေါတရားတို့ကို ကုန်ခမ်းစေတတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် အကျိုးငှါ။ ·စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ စေ၏။ သော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤတေဘူမကသင်္ခါရတရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာ-

---

၁။ စုတိကွဏနှင့် ပဋိသန္ဓိကွဏ၌ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် မမြင်နိုင်၊ ထို့ကြောင့် ထိုခဏ ၂-ခု အခိုက်ကို မယူရ။၌။

ဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤ(အဋ္ဌင်္ဂိက)မဂ်သည်။ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ၊ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ(နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣမေ၊ ဤ (လောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟ) တရားဟူသည်။ အာသဝါ၊ ယိုစီးတတ်သော အာသဝတို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ အာသဝသမုဒယော၊ အာသဝေါတရားတို့၏ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ အာသဝနိရောဓော၊ အာသဝေါတရားဟူ၏ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ပဇာနာတိ၊ ၏။

အယံ၊ ဤ(အဋ္ဌင်္ဂိက)မဂ်သည်။အာသဝနိရောဓဂါမိနီ၊အာသဝေါတရားတို့၏ချုပ်ရာ(နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဧवं၊ သို့။ ဇာနတော၊ သိသော။ ဧवं၊ ဤသို့။ ပဿတော၊ မြင်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ကာမာသဝါပိ၊ မှလည်း။ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဘဝါသဝါပိ၊ မှလည်း။ မုစ္စတိ၊ ၏။ အဝိဇ္ဇာသဝါပိ၊ မှလည်း။ ဝိမုစ္စတိ၊ ၏။ ဝိမုတ္တသ္မိं၊ (အလုံးစုံသော ကိလေသာအာသဝတို့မှ)လွတ်ပြီးသော်။ ဝိမုတ္တံ၊ (အလုံးစုံသောကိလေသာအာသဝဘို့မှ) လွတ်ပြီ။ (အပါဒါန်ကို သဗ္ဗာသဝ သုတ် ဌီကာဖွင့်အဘိုင်းထည့်သည်)။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်။(၀ါ)၊ အသိဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

"ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည်။ ခီဏာ၊ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ (မဂ်တည်းဟူသော)မြတ်သော အကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ တဆယ့်ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စပြုဖွယ်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စအလို့ငှါ။ အပရံ၊တပါးသော ပြုဖွယ်ကိစ္စ သည်။ နတ္ထိ၊(ငါ့အား)မရှိပြီ"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံပုဂ္ဂလော၊ ကို။ပ။ ဝိဟရတိတိ၊ နေ၏ဟူသော။ ဧတေ၊ ကို။ အဝေါ စ၊ပြီ။ စာပိုဒ် ၆-ဧတေဒဝေါစ-သို့ ပြန်စပ်)။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ဤကန္ဒရကသုတ်ကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပြီ။တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အတ္တမနာ၊ မိမိ၏(နှစ်သက် ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော) စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒုံ၊ နှစ်သက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ပဌမံ၊သော။ကန္ဒရကသုတ်၊သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၁။ အနဘိရဒ္ဓဿ ဟိ မနော ဒုက္ခပဒဋ္ဌာနတ္တာ အတ္တနော မနောနာမ နဟောတိ၊ အဘိရဒ္ဓဿ သုခပဒဋ္ဌာနတ္တာ အတ္တနော မနောနာမ ဟောတိ။ အဋ္ဌသာလိနီ။ သကမနာ တဋ္ဌမနာ၊ ပီတသောမနဿော ဟိ ဝါ သမ္ပယုတ္တမနာ ဟုတ္ဝာ။ မူလပရိယာယ။ဋ္ဌ။

၂-အဌကနာဂရသုတ်

၁၇။ (ဧ၀ံ မေ သုတ်-ပေးမြဲ)

ကော်၊ တပါးသော။ သမယံ၌။အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၏ (အနီး၌)။ ဗေလုဝဂါမကေ၊ ဗေလုဝရွာငယ်၌။ဝိဟရတိ၏။ဘေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။အဌကနာဂ-ရော၊အဌကမြို့သားဖြစ်သော။ ဒသမော၊ဒသမမည်သော။ဂဟပတိ၊သူကြွယ်သည်။ ပါဋ္ဌလိပုတ္တံ၊ သို့။ ကေနစိဒေ၀ကရဏီယေန၊ တစုံတခုသော ပြုဖွယ် ကိစ္စဖြင့်သာလျှင်။ အနုပ္ပတ္တော၊ ဆိုက်ရောက်သည်။ ဟောဘိ၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အဌကနာဂရော၊သော။ ဒသမော၊ သော။ ဂဟပတိ၊သည်။ယေန၊၌။ ကုက္ကုဋ္ဌာရာမော၊ ကုက္ကုဋ္ဌာရုံကျောင်းတိုက်သည်။(အတ္ထိ၊ရှိ၏။)ယေန၊၌။အညတရော ၊တပါးသော။ ဝါ၊ မျိုးမည်မထင်ရှားတပါးပါးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၍။ တံဘိက္ခုံ၊ကို။ အဘိ၀ါဒေတ္ဝာ၊ သုခီ ဟောတု-ဟု ဆုမြွက်စကား ပြောကြားစေ၍။ ဝါ၊ ရှိခိုး၍။ (သံလျှောသုတ်အဌကထာ-ဦးကာနည်း)။ ကေမန္တံ၊ စ္စာ။ ဝါ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ပြီ။ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နောခေါ၊ ထိုင်ပြီးသော။ အဌကနာဂရော၊ သော။ ဒသမော၊ သော။ ဂဟပတိ၊သည်။ တံဘိက္ခုံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။အာယသ္မာအာနန္ဒော၊သည်။ဘဂဝါ၊ယခု။ကဟံ၊အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိနုခေါ၊ နေပါသနည်း။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ တံ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ထိုအရှင် အာနန္ဒာကို။ ဟိ၊အမှန်ပင်။ ဒဿနကာမာတိ၊ ဖူ မြင်လိုကြပါကုန်၏"ဟူသော။တော်၊ ဤစကားကို။ အ၀ေါစ၊ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဧသော အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ဗေလုဝဂါမကေ၊၌။ ဝိဟရတိ၊နေ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်ဆိုပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အဌကနာဂရော၊ သော။ ဒသမော၊ သော။ ဂဟပတိ၊သည်။ ပါဋ္ဌလိပုတ္တေ၊၌။ တံကရဏီယံ၊ ကို။ တိရေတ္ဝာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ယေန၊၌။ ဝေသာလီ၊ သည်။ အတ္ထိ၏။ယေန၊ ၌။ ဗေလုဝဂါမကော၊ သည်။ အတ္ထိ၏။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊သည်။ အတ္ထိ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ကို။ အဘိ၀ါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ ကေမန္တံ၊၌။ နိသိဒိ၊ပြီ။

၁၈။ ကေမန္တံ၊၌။ နိသိန္နောခေါ၊သော။ အဌကနာဂရော၊သော။ ဒသမော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာ။ယတ္ထ၊အကြင်တရား၌[၂]။ အပ္ပမတ္တာသု၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာ၀ိနော၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ် (ကုန်စေတတ်) သော သမ္မပ္ပဓာန် လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တာသု၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတောနေသော။ ဘိက္ခုနော၊၏။ ဝါ၊အား။ အ၀ိမုတ္တံ၊ (ကိလေသာတို့မှ) မလွတ်သေးသော။ စိတ္တံစေ၀၊ သည်လည်း။ ဝိမုစ္စတိ၊ (ကိလေသာတို့မှ)လွတ်နိုင်၏။ အပရိက္ခီဏာ၊ မကုန်သေးကုန်သော။ အာသ၀ါစ၊ တို့သည်လည်း။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်နိုင်ကုန်၏။

၁။ အညတရောတိ ဧကော။ သီ၊သံ၊ဋီ။ အညတရောတိ အနိယမိတနိဒ္ဒေသော။ သုတ္တနိပါတ၊ဋီ။

၂။ ဤကား ယန္တိ သုတ္ဝာန တန္တိ ပဒံ၊ တန္တိ သုတ္ဝာန ယန္တိစ။ယောဇေယျ ယ-တသဒ္ဒါနံ၊နိစ္စသမ္ဗန္ဓဘာ၀တော။ (သဒ္ဒါဃယ်) နှင့် ယံ-သဒ္ဒါ တုတ္တရ၀ါကျတွေ၊ ပုဗ္ဗ၀ါကျေ တံသဒ္ဒမာဂမယတိ။ အလက်ာ ဦးကာတို့အဆို အမိန့်အရ နိယတာနိယတယောဇနာလိုက်သည်။ ယံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ-ဌကဲ့သို့ အစဉ်အတိုင်း ယောဇနာ၍။ ယတ္ထ၊ ယင်းအတုမရှိသော တဆုံး၌-ဟုလည်း ပေးလေ။

အနနုပ္ပဗ္ဗံ၊ မရောက်ဘူးသေးသော။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိမြတ်သော။ ယောဂက္ခေမဒ္ဓ၊ (ယောဂလေး ဖြာ ကုန်ရာဖြစ်သော)နိဗ္ဗာန်သို့လည်း။အနုပါပုဏ္ဏာတိ၊ရောက်နိုင်၏။ဇာနတာ၊သိတော်မူသော။ပဿ-တာ၊ မြင်တော်မူသော။ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ ကောင်း စွာ ကိုယ်တော်တိုင် သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော။တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ အက္ခာတော၊ ဟော တော်မူအပ်သော။ (သော) ဧကဓမ္မော၊ ထိုတခုသောတရားသည်။(ယတ္ထ၏ နိယတ်)။အတ္ထိနုခေါတိ၊ ရှိပါသလော”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ယတ္ထ၊ဌ်။ပ။ အနုပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်နိုင်၏။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။အတ္ထိခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘန္တေ အာနန္ဒ၊အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာ။ ယတ္ထ၊ဌ်။ပ။ အနုပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်နိုင်၏။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။(သော)ဧကဓမ္မော၊ထိုတခုသောတရားသည်။ကတမောပန၊အဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး လျှောက်၏။

၁၉။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌ ။ပ။ဝိဟရတိ၊၏။ သော၊ ထိုရဟန်း သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ (ဧဝံပစ္စဝေက္ခတိ-သီ၊ဌ။) “ဣဒမ္ပိခေါ ပဌမံစျာန်၊ ဤပဌမစျာန်.ကိုလည်း။ အဘိသင်္ခတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ အဘိသဉ္စေတယိတံ၊ စေ့ဆော်အပ်၏။ အဘိ-သင်္ခတံ၊ သော။ အဘိသဉ္စေတယိတံ၊သော။ ကိဉ္စိ၊တုံ့တခုသော။ ယံ၊ သည်။ အတ္ထိ၏။ တံ၊သည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။နိရောဓဓမ္မန္တိ၊ ချုပ်ပျောက်ခြင်းသဘောရှိ၏”ဟူ၍။ ပဇာနာတိ.၏။တတ္ထ၊ထို(သမထ ဝိပဿနာတရား)၌။ ဌိတော၊တည်သော။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အာသဝါနံ၊ဘို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်း သို့။ပါပုဏ္ဏာတိ၊၏။အာသဝါနံ၊တို့၏။ခယံ၊သို့။နောစေပါပုဏ္ဏာတိ၊အကယ်၍ မရောက်သေးသူဖြစ်အုံ။ တေနေဝ ဓမ္မရာဂေန၊ထိုသမထဝိပဿနာတရားတို့၌ တပ်မက်ခြင်းဖြင့်။တာယ ဓမ္မနန္ဒိယာ။ ထိုသမထ ဝိပဿနာတရားတို့၌ နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်။ ပဉ္စန္နံ၊ ကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ အောက်ကာမဘုံသို့ ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ သြပပါတိကော၊ ဥပပတ်ပဋိသန္ဓေနေသည်။ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို(သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာ့ဘုံ)၌။ ပရိနိဗ္ဗာယီ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြူသည်။ တသ္မာလောကာ၊ ထို(သုဒ္ဓါဝါသ)ဗြဟ္မာ့ဘုံမှ၊ အနာဝတ္တိဓမ္မော၊ ပြန်လည်ခြင်းသဘောမရှိ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ယတ္ထ၊ဌ်။ပ။ အနုပါပုဏ္ဏာတိ၊၏။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊သည်။ အက္ခာတော၊ သော။ အယမ္ပိ၊ ဤသည်လည်း။ ဧကဓမ္မော၊ တခုသောတရားမည်၏။ (၁)

၂၀။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ပုနစပရံ၊ တဖန်ထို့ပြင်လည်း။ပ။ ဧကဓမ္မော၊ ၏။ (၂)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ ဧကဓမ္မော၊ ၏။(၃)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ ဧကဓမ္မော၊ ၏။ (၄)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊မေတ္တာနှင့်တကွသော။ စေတသာ ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဧကံဒိသံ၊ တခုသော အရပ်ကို။ ဖရိတ္ဝာ၊ ဖြန့်၍ ။ ဝိဟရတိ.၏၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခု

၁။ “ဣဓသဒ္ဒါ၊ ဌိုလေရာ၊အတ္ထာပဂရဏ-စသည်စမ်းမြဲ”ဟူသော ပရိဘာသာအရ လောက သာသနာ သြကာ သ ပဒပူရဏ(သာမညဖလအဖွင့်)ဒီဋီ ခန္ဓိဓမ္မ ဝိနယပါဝစန ဗြဟ္မစရိယ သတ္ထုသာသန အတ္ထဘာဝ မနုဿလောက (စူဠနိဒ္ဒေသ ဓောတက အဖွင့်)တို့တွင် တခုခုကို အခြေအနေထောက်ဆ၍ စွဲလေ။

မြောက်သော။ ဒိသံ၊ကို။ တထာ၊ ဌိုအတူ။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဒိသံ၊ ကို။ တထာ၊ တူ။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ ဒိသံ၊ ကို။တထာ၊ ထိုအတူ။ဖရိတ္တာ၊၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌ဌင်း။အဓော၊ အောက်၌ဌင်း။ တိရိယံ၊ ဖီလာ၌ဌင်း။ သဗ္ဗဓိ၊ အလုံးစုံသော အရပ်၌။ သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အလုံးစုံသောသူတို့၌ မိမိနှင့်ဘူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါ ရှိသော။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝိပုလေန၊ များစွာသော သတ္တဝါအာရုံရှိသော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ အဝေရေန၊ ရန်မရှိသော။ အဗျာပဇ္ဇေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ သော။စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဖရိတ္တာ၊၍ ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (အကြွင်း တူပြီ။) (၅)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ ကရုဏာသဟဂတေန၊ ကရုဏာနှင့်တကွ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ပ။ မုဒိတာသဟဂတေန၊ မုဒိတာနှင့်တကွသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ပ။ ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့်တကွသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ (အကြွင်း တူပြီ။) (၆-၇-၈)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုနစပရံ၊လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံကုန်သော။ (အချင်းခပ်သိမ်းဟုပေးလျှင် သမတိက္ကမာ-၌စပ်)။ရူပသညာနံ၊ရူပသညာတို့ကို။ (သညာနှင့်တကွ ရူပစျာန်စိတ္တုပ္ပါဒ်နှင့် ၎င်း၏အာရုံကိုယူ)။သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ပဋ္ဌိဃသညာနံ၊ဝတ္ထုအာရုံထိခိုက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပဋ္ဌဒ္ဓါရိကသညာတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္တ-သညာနံ၊ အထူးထူးသောသဘောရှိသော (ရူပ သဒ္ဒ-စသော အာရုံ၌ဖြစ်ကုန်သော)သညာတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။အာကာသော၊ (ကသိုဏ်းကိုးပါးတို့တွင် တပါးပါ၊ကို ခွဲ၍ရအပ်သော)ကောင်းကင်ပညတ်သည်။ အနန္တော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပွါးမျှား၍။ ဝါ၊ပွါးမျှား၍ရအပ်သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ စျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (အကြွင်း တူပြီ)။ (၉)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။သဗ္ဗသော၊သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ စျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊၍ ။ ဝိညာဏံ၊ ပဌမာရုပ္ပဝိညာဉ်သည်။ အနန္တံ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပွါးမျှား၍။ ဝါ၊သော။ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ (အကြွင်းတူပြီ) (၁၀)

ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ ပုနစပရံ၊လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ သဗ္ဗသော၊ သော။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ စျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍ ။ ကိဉ္စိ၊အနည်း ငယ် ဘင်ကြွင်းမျှ၊ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပွါးမျှား၍။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ စျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ (အကြွင်းတူပြီ) (၁၁)

၂၁။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ အဌကနာဂရော၊ သော။ ဒသမော၊သော။ ဂဟပတိ၊သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။"ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ အရှင်ဘုရား အာနန္ဒာ။ ဧကံဝ၊ တလုံးသာလျှင်ဖြစ်သော။ နိမိမုခံ၊ ရှေအိုးကို။ ဂဝေသန္တော၊ ရှာဖွေသော။ပုရိသော၊သည်။ သကိဒေဝ၊ တကြိမ်တည်းဖြင့်သာလျှင်။ကောဒသနိမိမုခါနိ၊ ရှေအိုးတဆယ်တလုံးတို့ကို။ အဓိဂစ္ဆ-ယျ သေယျထာပိ၊ ရရာသကဲ့သို့။ ဘန္တေ၊ရား။ ဧဝမေव၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဧကံ၊ တခုသော။ အမတဒ္ဓါရံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်ခွင်ဝင်ရာတံခါးကို။ ဂဝေသန္တော၊ ရှာဖွေ၍ နေသော။ အဟံ၊တပည့်တော်သည်။ သ ၊ဒေဝ၊လျှင်။ ကောဒသ၊ တဆယ်ဘပါးကုန်သော။အမတဒ္ဓါရာနိ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်ခွင်ဝင်ရာတံခါးတို့ကို။ ဘာဝနာယ၊ ပွါးမျှားရန်အလို့ငှါ။ အဲလတ္ထံ၊ ရပြီ။

ဘန္တေ၊ရား။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ကောဒသဒ္ဓါရံ၊ တံခါးတဆယ့်တပေါက်ရှိသော။ အဂါရံ၊ အိမ်သည်။ (အတ္ထိ၊၏။)သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တသ္မိं အဂါရေ၊ ထိုအိမ်သည်။ အာဒိတ္တေ၊ မီးလောင်သည်ရှိသော်။ ကေမေကေနပိ ဒ္ဓါရေန၊ တခုခုသော တံခါးပေါက်ဖြင့်လည်း။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သောတ္ထိं၊ ချမ်းသာစွာ။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကုဏေယ္ယသေယ္ယထာပိ၊ စွမ်းနိုင်ရာသကဲ့သို့။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။အဟံ၊သည်။ ကောဒသန္နံ၊ကုန်သော။ ဣမေသံ အမတဒ္ဓါရာနံ၊ တို့တွင်။ ကေမေကေနပိ အမတဒ္ဓါရေန၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်ခွင် ဝင်ရာတံခါး တပါးပါးဖြင့်လည်း။အတ္တာနံ၊ကို။ သောတ္ထိं၊စွာ။ ကာတုံ၊ငှါ။ သက္ကုဏာမိ၊ စွမ်းနိုင်ပါအံ့။

ဘန္တေ၊ရား။ ဣမေ အညတိတ္ထိယာ၊ ဤသာသနာတော်မှ အပဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်။အာစရိ-ယဿ၊ ဆရာ၏ (အလို့ငှါ)။ အာစရိယဓနံ၊ ဆရာ၏ဥစ္စာကို။ ပရိယေသိဿန္တိနာမ၊ ရှာဖွေကြကုန်သေး၏။ အဟံပန၊ တပည့်တော်သည်ကား။ အာယသ္မတော၊ သက်တော်ရှည်သော။ အာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏ အလို့ငှါ။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကိမင်္ဂ နကရိဿာမိတိ၊ အဘယ့်ကြောင့် မပြုလုပ်ဘဲ ရှိပါအံ့နည်း”ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

အထခေါ၊ဌ။ အဌကနာဂရော၊သော။ ဒဿမော၊ သော။ ဂဟပတိ၊သည်။ ပါဌလိပုတ္တကံ၊ ပါဌလိပုတ်ပြည်ဌ နေသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ကိုဌင်း။ ဝေသာလိကံ၊ ဝေသာလီပြည်ဌနေသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ကိုဌင်း။ သန္ဓိပါတေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍ ။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနီယေန၊ ခဲဘွယ်ဖြင့်ဌင်း။ ဘောဇနီယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်ဌင်း။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ဝါ၊ ကိုယ်တိုင်။ သန္တပ္ပေသိ၊ ရောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္မဝါရေသိ၊ တားမြစ်စေပြီ။ ကေမေကဌ ဘိက္ခုံ၊ တပါးတပါးသော ရဟန်းကိုလည်း။ ဝါ၊ ရဟန်းတော်တိုင်းကို။ ပစ္စေကံ၊ အသီးသီး။ ဒုဿယုဂေန၊ ပုဆိုးအစုံဖြင့်။ အစ္ဆာဒေသိ၊ ဖုံးလွှမ်းပြီ။ ဝါ၊ လှူပြီ။ အာယသ္မန္တဉ္စ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကိုကား။ တိစီဝရေန၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ဖြင့်။ အစ္ဆာဒေသိ၊ ပြီ။ စ:ရင်းပြင်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ အတွက်။ ပဌမသတဝိဟာရံ၊ ငါးရာတန်ကျောင်းကို။ (ပဌမသတဋ္ဌနိကံ ပဏ္ဏာသာလံ) ကာရာပေသိ၊ ဆောက်လုပ်စေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။သုတံ၊ပြီ။

ဒုတိယံ ၊ သော။ အဌကနာဂရသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁။ “အာစရိယဿ၊ ၏။ (ဓနံ-ဌ)။အာစရိယဓနံ၊ ဆရာသည် (ရအပ်သော) ဆရာအား (ပေးအပ်သော) ဥစ္စာကို” ဟုလည်း သုဒိန္နဘာဝကဝါရ လာ “ဣတ္ထိကာယ ဣတ္ထိဓနံ” အဖွင့်ကို မှီး၍ပေး။ လဒ္ဓဗ္ဗ, ဒိန္နပုဗ္ဗ အကြေ မဏ္ဍလောပိကြံ။ “သိပ္ပမတ္တာဒါယကဿ ဓနံ ပရိယေသန္တိ” ဟူသော အဌကထာစကားရိပ်ကို ကြည့်လျှင်ကား အာစရိယဓနံ-သည် သုဂတစီဝရံ-ကဲ့သို့ သမာသ်ပြီးသောအခါ ဆရာ၏+ဥစ္စာဟု မရပဲ ဓန အဖိုးအခဥစ္စာ၊ (ဝါ)ဥာဏ်ပူဇော်ခ ဟူသော အနက်သာမန်ဖြစ်၍ အာစရိယဿ-ဟု ဝိသေသန မ,ရသည် ဟု ဆိုသင့်၏။ တဋ္ဌိ-

သမာသေဝ တဋ္ဌိတောဝ၊ ဝါကျတ္ထေသု ဝိသေသကာ။

ပသိဒ္ဓိယံ တု သာမညံ၊ တေလံ သုဂတစီဝရန္တိ။

သုဂတဿ သုဂတစီဝရံ, ဒေဝါနံ ဒေဝါနုဘာဝေါ, ရာဇူနံ ရာဇတေဇော-ပုဗ္ဗ်တို့ကဲ့သို့ ဂမက-နိစ္စသမာသ်ပုဗ္ဗ်တည်း။ ဒ္ဒီဟိ ပဒေဟိ ဝိသိဋ္ဌေကတ္ထေ ဂမကတ္တာ သမာသော နိစ္စံ။ (သဒ္ဒနီတိ)။

၃-သေခသုတ်

၂၂။ (ဝေ၀ံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)

ကော်၊သော။သမယံ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။သင်္ကေသု၊ သင်္ကတိုင်းတို့၌။ကပိလဝတ္ထုသို့ ၊ ၌။ နိုဂြော-ဓာရုမေ၊ နိုဂြောဓာရုံကျောင်းတိုက်၌။ ဝိဟာရတိ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သားဖြစ်ကုန်သော။သက္ယာနံ၊ သာကီဝင် တို့သည်။ ဝါ တို့၏။အစိရကာရိတံ၊ဆောက်လုပ်၍ မကြာသေးသော။ ဝါ၊ ဆောက်လုပ်ပြီးကာစဖြစ်သော[1]။ နဝံသန္ထာဂါရံ၊ အပန်းဖြေစခန်း မင်းကွန်းနန်းသစ်သည်။ ဟောတိ၏။ သမဏေနဝါ၊ သည်ရင်း။ ဗြာဟ္မဏေနဝါ၊ သည်ရင်း။ မနုဿ-ဘူတေန၊ လူဖြစ်သော။ ကေနစိဝါ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်မူလည်း။ အနဇ္ဈာဝုဋ္ဌံ၊ မနေအပ်ဖူးသေးသည်။ ဟောတိ၏။ အထခေါ၊၌။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သက္ယာ၊တို့သည်။ ယေန၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိ ၊သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊၍ ။ ဧကမန္တံ၊၌။ နိသီဒိ ၊သု၊ နေကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နာခေါ၊ ကုန်သော။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သက္ယာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကုန်သော။ပ။ အနဇ္ဈာဝုဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ တံ၊ ထိုမင်းကွန်းနန်းသစ်ကို။ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ။ပရိဘုဥ္ဇဘု၊သုံးဆောင်တော်မူစေချင်ပါ၏။ (သုံးဆောင်တော်မူပါ)။ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပဌမံ၊စွာ။ ပရိဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်အပ်ပြီးသည်ကို။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သက္ယာ၊ တို့သည်။ ပရိဘုဥ္ဇိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့ ။တံ၊ ထိုသုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကုန်သော။ သက္ယာနံ၊ တို့၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ စီးပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာအလို့ငှါ။ အဿာတိ၊ ဖြစ်ရပါ၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဘဂဝါ၊သည်။ တုဏ္ဏီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ လက်ခံတော်မူ၏။ အထခေါ၊၌။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သက္ယာ၊တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဓိဝါသနံ၊ခြင်းကို။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိရှိကြကုန်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထကုန်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ကုန်၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရှိအသေကို။ ကတ္တာ၊ ကုန်၍ ။ ယေန၊ ၌။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ သန္ထာဂါရံ၊ သည်။(အတ္ထိ၏။)တေန၊သို့။ဥပသင်္ကမိ ၊သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကုန်ပြီးသော်။ သန္ထာဂါရံ၊ကို။ သဗ္ဗသန္ထရိ ၊ အလုံးစုံခင်းသဖြင့်။ ဝါ၊ အခင်းပြည့်အောင်[2]။ သန္ထရိတ္တာ၊ ခင်းစေကုန်၍။အာသနာနိ၊ နေရာတော်တို့ကို။ ပညာပေတ္တာ၊ သတ်မှတ်ခင်းထား စေကုန်၍။ ဥဒကမဏိကံ၊ ရေအိုးကြီးကို။ ဥပဋ္ဌပေတ္တာ၊ တည်ထားစေကုန်၍။ တေလပ္ပဒီပံ၊ ဆီမီးကို။ အာရောပေတ္တာ၊ ညှိထွန်းစေကုန်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။(အတ္ထိ၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ ၊သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကုန်ပြီးသော်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ကုန်၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတာခေါ၊ ရပ်ကုန်ပြီးသော။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သက္ယာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။

၁။ "အစိရံ ကာရိတသ ယသ္သာတိ အစိရကာရိတံ။ဆောက်လုပ်အပ်သော နန်းသစ်အား(၏)မကြာမြင့်သည် ရှိလတ်သော်"ဟု သဒ္ဒတ္ထပေး။

၂။ သန္ထရဏံ သန္ထရိ၊သဗ္ဗော သန္ထရိ တ္ထောတိ သဗ္ဗသန္ထရိ။သန္ထရိတန္တိ ဝါ သန္ထရိ၊သဗ္ဗံ သန္ထရိ သဗ္ဗသန္ထရိ၊ တံ-ဟု ပြု၍ ဘာဝနပုံသကအဖြစ်ဖြင့် သဒ္ဒတ္ထ ကျကျ ပေးလေဉီး။

"ဘန္တေ၊ရား။ သန္ဓာဂါရံ၊ ကို။ သဗ္ဗသန္ဓရိ၊ သဖြင့်။ သန္ဓတံ၊ ခင်းစေအပ်ပါပြီ။ အာသနာနိ၊ တို့ကို။ ပညတ္တာနိ၊ ခင်းစေအပ်ပါကုန်ပြီ။ ဥဒကမဏိကော၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာပိတော၊ တည်ထားစေအပ်ပါပြီ။ တေလပ္ပဒီပေါ၊ ကို။ အာရောပိတော၊ ညှိထွန်းစေအပ်ပါပြီ၊ ဘန္တေ၊ရား။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏ခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်ကို။ မညသိတိ၊ သိတော်မူပါလော့" ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

အထခေါ၊၌။ဘဂဝါ၊သည်။ နိဝါသေတ္တာ၊ သင်္ကန်းကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍ ။ ဘိက္ခုသံ၊ဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ၊ ယေန၊၌။ (နဝံ၊သော။) သန္ဓာဂါရံ၊သည်။ (အတ္ထိရှိ၏။) တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊၍ ။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ပက္ခာလေတ္တာ၊ ဆေးကြော၍။ သန္ဓာဂါရံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်တော်မူ၍။ မဇ္ဈိမံထမ္ဘံ၊ အလယ်တိုင်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပုရတ္ထာဘိမုခေါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ ရှေးရှု(မျက်နှာမူ)လျက်။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခုသံ၊ဃောပိ၊သည်လည်း။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ ပက္ခာလေတ္တာ၊၍ ။ သန္ဓာဂါရံ၊သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ၍။ ပစ္ဆိမံဘိတ္တိ၊ အနောက်နံရံကို။ နိဿာယ ၍။ ပုရတ္ထာဘိမုခေါ၊ လျက်။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပုရက္ခတ္တာ၊ ရှေ့၌ (ထားသည်ကို)ပြု၍ ။ နိသီဒိ၊ပြီ။ ကာပိလဝတ္ထဝေါ၊ ကုန်သော။ သက္ယာပိ၊ တို့သည်လည်း။ပ။ ပစ္ဆိမာဘိမုခါ၊ အနောက်အရပ်သို့ ရှေးရှု(မျက်နှာမူ)ကြကုန်လျက်။ နိသီဒိ၊သု၊ ကုန်ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ ကာပိလဝတ္ထဝေ၊ ကုန်သော။ သက္ယေ၊ တို့ကို။ ဗဟုဒေဝရတ္တိ၊ မျှားစွာ ညဉ့်ပတ်လုံး ၁။ မေ့ယာကထာယ၊ (ကျေးဇူးနှင့်စပ်သော) တရားစကားဖြင့်။ သန္ဒဿေတ္တာ၊ ကောင်းစွာပြတော်မူ၍။သမာဒပေတ္တာ၊ကောင်းစွာဆောက်တည်စေပြီး၍။ သမုတ္တေ-ဇေတ္တာ၊ ကောင်းစွာထက်စေတော်မူပြီး၍။ သမ္ပဟံသေတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ရွှင်စေတော်မူပြီး၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ကို။"အာနန္ဒ။ နန္ဒာ။ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကုန်သော။ သက္ယာနံ၊ တို့၏။ ပါဠိပဒေါ၊ ကျင့်ဆဲသော။ သေခေါ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်သည်။တံ၊ သင့်အား၊ ပဋိဘာတု၊ ထင်စေလော့။(အဌကထာနည်း)။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ တံ၊သင့်ကို။ ပဋိ၊ စွဲ၍။ ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကုန်သော။ သက္ယာနံ၊ တို့၏။ ပါဠိပဒေါ၊ သော။ သေခေါ၊ သည်။ ဘာတု၊ ထင်စေလော့။ (ကစ္စည်းနည်း)။ မေ၊ ငါ၏။ပိဋိ၊ ကျောက်ကုန်းသည်။ အာဂိလာယတိ၊ ညောင်းညာ၏။ အဟံ၊ငါသည်။ တံ၊ ထိုကျောက်ကုန်းကို။ အာယမိဿာမိတိ၊ ဆန့်ဦးအံ့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ မိန့်တော်မူ၏၂။ ဝေ၊ ဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏(စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ရှေ့ရှုပြု၍ နားထောင်ပြီ။ (ပတိ+သုဓာတ်ဖြစ်၍အား-ဟုပေးလျှင်။ "စကားတုံ့ပြန် ဝန်ခံလျှောက်ပြီ"ဟုပေး။ သဒ္ဒနီတိ၌အကျယ်ရှုလေ)။အထခေါ၊၌။ဘဂဝါ၊သည်။ သင်္ဃာဋိ၊ သင်္ကန်းကြီးကို။ စတုဂ္ဂုဏံ၊ လေးထပ်လေးလွှာ။ ပညာပေတ္တာ၊ ခင်းစေ၍။ ဒကွိဏေန ပယောဇန၊ လက်ယာနံပါး ဖြင့်။ ပါဒေ၊ လက်ယာခြေတဘက်၌။ ပါဒံ၊ လက်ဝဲခြေတဘက်ကို။ အစ္စာဓာယ၊ အနည်းငယ် လွန်ထား၍။ သတော၊ ၍။ သမ္ပဇာနော၊ ၍။ ဥဋ္ဌာနသညံ၊ ထအံ့ဟူသော အမှတ်

၁။ အတိရေကတရံ ဒိယဋ္ဌယာမံ။ ၌။ ပုဗ္ဗာသက္ကာရဝသေနေဝ ပဌမယာမော ခေပိတော၊ ဘဂဝတော ဒေသနာယ အပ္ပါဝသေသော မဇ္ဈိမယာမော ဂတော။ ၌။

၂။ အာမန္တယာမိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ ပဋိဝေဒယာမိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ-၌ အာမန္တန-ကား ဥဘယန။ဟေ တုံ့ ဘိက္ခု မမ ဝစနေန သာရိပုတ္တံ အာမန္တေဟိ-၌ ပက္ကောသန၊ ဣ၌ ဘာသန။ ပက္ကောသန-ဘာသန (ခေါ်ပြော)ရနိုင်သော နေရာလည်း အနည်းအကျဉ်း ရှိနိုင်သေး၏။

သည္ဟုကို။ မနသိကရိတ္ဝ၊ နၪလုံးသွင်း၍။ သီဟသေယျ၊ ခြသေ့မင်း၏အိပ်ခြင်းကဲ့သို့သော အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။

၂၃။ အထခေါ၎ဉ်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒောသည်။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်မည်သော။ သက္ကံ၊ သာကီဝင်မင်းသားကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာတပည့်သား အပေါင်းသည်။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၏။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဝါရော၊ လုံခြုံသော တံခါးရှိသည်။ ဟောတိ၏။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ မတ္တညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်။ ဟောတိ၏။ ဇာဂရိယံအနု၊ နိုးကြားခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သတ္တဟိ သဒ္ဓမ္မေဟိ၊ သူတော်ကောင်းတရား ခုနစ်ပါးတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဘိစေတသိကာနံ၊ အလွန်ဖြူစင်သော စိတ်ကို မှီကုန်သော။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနံ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာနေကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဈာနာနံ၊ တို့ကို။ နိကာမလာဘီ၊ အလိုရှိတိုင်းရလေ့ရှိသည်။ အကိစ္ဆလာဘီ၊ မငြိုငြင်သဖြင့် ရလေ့ရှိသည်။ အကသိရလာဘီ၊ မပင်ပန်းသဖြင့် ရလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၄။ မဟာနာမ၊နာမ်။ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဣဓ၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သီလဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သောပါတိမောက္ခသံဝရသီလ ရှိသည်ဖြစ်၍။အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နော၊အကျင့်ကျက်စားရာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ဝိဟရတိ၊နေ၏။ အဏုမတ္တေသု၊ အနည်းငယ်မျှလောက်ကုန်သော။ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌လည်း။ ဘယဒဿာဝီ၊ ဘေးဟူရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဧवံခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အရိယသာဝကော၊သည်။ သီလသမ္ပန္နော၊သည်။ဟောတိ၊ ၏။ (၁)

မဟာနာမ၊ နာမ်။ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အရိယသာဝကော၊သည်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဝါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊နည်း။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဣဓ၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။(ကန္ဒရကသုတ် စာပိုဒ်နံပါတ် ၁၂-နှင့်တူပြီ)။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဧवံခေါ၊ လျှင်။ အရိယသာဝကော၊သည်။ ဣန္ဒြိယေ-သု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဝါရော၊သည်။ ဟောတိ.၏။ (၂)

မဟာနာမ၊ နာမ်။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဘောဇနေ၊ ၌။ မတ္တညူ၊သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။

မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဣဓ၊ ၌။အရိယသာဝကော၊သည်။ယောနိသောအသင့်အားဖြင့်။ပဋိသင်္ခါ-ပဋိသင်္ခါယ၊ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍။အာဟာရံ၊ဆွမ်းအစရှိသော အဟာရကို။အာဟာရေတိ၊သုံးဆောင်၏။ဒဝါယ၊ ရွှာသူသားငယ်စသည်တို့ကဲ့သို့ မြူးတူးပျော်ပါး ကစားခြင်းငှါ။နေဝအာဟာရေတိ၊ မသုံးဆောင်။ မဒါယ၊လက်ဝှေ့လက်ပမ်းသည်စသည်တို့ကဲ့သို့ အားဟူသော မာန်ရစ်ခြင်းငှါ။ နအာဟာ-ရေတိ၊ ဆောင်။မဏ္ဍနာယ၊နန်းတွင်းသူ ပြည်တန်ဆာမစသည်တို့ကဲ့သို့ အင်္ဂါကြီးငယ် ပြည့်ဖြိုးခြင်းငှါ။ နအာဟာရေတိ၊ ဆောင်။ ဝိဘူသနာယ၊ ဂျမ်းသမားကခြေသည် စသည်တို့ကဲ့သို့ အရေအဆင်းလှပတင့်တယ်ခြင်းငှါ။ နအာဟာရေတိ၊ ဆောင်။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤရူပကာယ၏။ ယာဝဋ္ဌိတိယာ

ဝေ၊ တည်ရုံ့ဂျါသာလျှင်။ ယာဝ ယာပနာယ ဝေ၊ မျှတရုံ့ဂျါသာလျှင်။ ယာဝဝိဟိ ̇သူပရတိယာဝေ၊ ပင်ပန်းခြင်းငြိမ်းရုံ့ဂျါသာလျှင်။ ယာဝဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယဝေ၊ သာသနဗြဟ္မစရိယ, မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ နှစ်ပါးကို ချီးမြှောက်ရုံ့ဂျါသာလျှင်။ အာဟာရံ၊ကို။ အာဟာရေတိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ ဆာလောင် မွတ်သိပ်ခြင်း ဝေဒနာကိုလည်း။ ပဋိဟင်္ခါမိ၊ ပယ်ဖျောက်အံ့။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ ဝေဒနာကိုလည်း။ နဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ မဖြစ်စေအံ့။ မေ၊ ငါအား။ ငါ၏။ ယာတြာစ၊ မျှတခြင်းသည်ရင်း။ အနဝဇ္ဇတာစ၊ အပြစ်မရှိသော အဖြစ်သည်ရင်း။ ဖာသုဝိဟာရောစ၊ ခွမ်းသာစွာနေရခြင်းသည်ရင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းရ။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတိ၊၏။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဝေဒေါ၊လျှင်။ အရိယ-သာဝကော၊သည်။ ဘောဇနေ၊၌။ မတ္တညူ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၃)

မဟာနာမ၊ နာမ်။ ကထဉ္စ၊လျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဇာဂရိယံအနု၊၌။ ယုတ္တော၊သည်။ ဟောတိ၊နည်း။

မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဣဓ၊၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဒိဝသံ၊ နေ့၌။စင်္ကြံ ̇သွားခြင်းဖြင့်ရင်း။ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့်ရင်း။ အာဝရဏီယေဟိ၊ (ကုသိုလ်တရားတို့ကို) တားမြစ်ပိတ်ပင်တတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ (နိဝရဏ)တရားတို့မှ။ စိတ္တံ၊ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ သုတ်သင်၏။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏ ̇။ ပဌမံယာမံ၊ ပဌမယာမ်ပတ်လုံး။ စင်္ကမေန၊ ရင်း။ နိသဇ္ဇာယ၊ ရင်း။ပ။ ပရိသော-ဓေတိ၊၏။ရတ္တိယာ၊၏။ မဇ္ဈိမံယာမံ၊ မဇ္ဈိမယာမ်ပတ်လုံး။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ ဖြင့်။ပ။ ကပ္ပေတိ၊ ၏။ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္ဆိမံယာမံ၊ ပစ္ဆိမယာမ်ပတ်လုံး။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ ထ၍ ။ပ။ ပရိသောဓေတိ၊၏။ မဟာနာမ၊နာမ်။ ဝေဒေါ ခေါ၊ လျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဇာဂရိယံအနု၊ ၌။ ယုတ္တော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၄)

၂၅။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အရိယသာဝကော၊သည်။သတ္တာဟိ၊ ကုန်သော။သဒ္ဓမ္မေ-ဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊နည်း။

မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဣဓ၊၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊၏။ တထာဂတဿ၊၏။ ဗောဓိ ̇၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တို့။ "သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သိတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာ စရဏနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုဂ-တော၊မည်တော်မူ၏။သောဘဂဝါ၊သည်။ဣတိပိ၊ဤသို့လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသောအကြောင်း ကြောင့်လည်း။လောကဝိဒူ၊မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ ဤသို့ အတုမရှိ မြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ မယဉ်ကျေးသော ယောကျ်ားတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း။

၁။ ပဟီနေ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စေတိ နိဒ္ဒါရဏေ ဘုမ္မံ။(သံယုတ်ဋီကာ)၌ ကဲ့သို့ ရတ္တိယာ၊ညဉ့်ဘက်-ဟု လည်း ဧကဝုစ် နိဒ္ဒါရဏဖြစ်စကောင်း၏။

အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ မည်တော်မူ၏ [1]။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဤတိပိ၊ ဤသို့ နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဤတိပိ၊ ဤသို့ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဤတိပိ၊ ဤသို့ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။" ဤတိ၊ ဤသို့။ သဒ္ဒဟတိ၊ ယုံကြည်၏။ဟိရိမာ၊ ရှက်ခြင်း, စက်ဆုပ်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ ကာယဒုစ္စရိတေန၊ ကာယဒုစရိုက်ကိုငင်း။ ဝစီဒုစ္စရိတေန၊ ဝစီဒုစရိုက်ကိုငင်း။ မနောဒုစ္စရိတေန၊ မနောဒုစရိုက်ကိုငင်း။ ဟိရိယတိ၊ စက်ဆုပ်တတ်၏။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သို့။ သမာပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းမှ။ ဝါ၊ ကို။ ဟိရိယတိ၊ စက်ဆုပ်၏။ ဝါ၊ ရှက်တတ်၏။ သြဘ္ဘပ္ပိ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ ကာယဒုစ္စရိတေန၊ ကြောင့်ငင်း။ ဝစီဒုစ္စရိတေန၊ ကြောင့်ငင်း။ မနောဒုစ္စရိတေန၊ ကြောင့်ငင်း။ သြတ္တပ္ပတိ၊ ထိတ်လန့်တတ်၏။ပါပကာနံ၊ကုန်သော။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊တို့သို့။ သမာပတ္တိယာ၊မှ။ ဝါ၊ ကြောင့်။သြတ္တပ္ပတိ၊ တတ်၏ [2]။ဗဟုဿုတော၊ မျှားသောကြားအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်။ သုတဓရော၊ ကြားနာအပ်ပြီးသော တရားကိုဆောင်သည်။ သုတသန္နိစယော၊ ကြားနာအပ်ပြီးသော တရားကို လေ့လာစုဆောင်းပြီးသူသည်။ဟောတိ၊ ၏။ (မူလပဏ္ဏာ၊ မဟာဂေါသိင်္ဂသုတ် အဖွင့်ကို ယူသည်)။ ။အာဒိကလျာဏာ၊ ကုန်သော။ပ။ သဗ္ဗညူနာ၊ ကုန်သော။ ယေတေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊သော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သော။ ပြဟ္မစရိယံ၊ကို [3]။ အဘိဝဒန္တိ ပြဆိုဟောကြားကုန်၏။အဿ၊ထိုအရိယာသာဝကသည်။၏။ တထာဂရူပါ၊ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ဓမ္မာ၊တို့ကို၊ ဗဟုဿုတာ၊မျှားစွာကြားနာအပ်ပြီး ကုန်သည်။ ဓာတာ၊ ဆောင်အပ်ပြီး.ကုန်သည်။ဝစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်။ပရိစိတာ၊ ဆည်းပူးအပ်ကုန်ပြီးသည်။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုပေက္ခိတာ၊ အဖန်ဖန်ရှုအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်းအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းအကျိုးငှါ။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရတိ၊၏။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ထာမဝါ၊ အားအစွမ်းရှိ၏။ ဒဠ္ဍပရက္ကမော၊ မြဲမြံသောလုံ့လရှိ၏။ အနိက္ခိတ္တဓုရော၊ မချအပ်သော တာဝန်ရှိ၏။ ပရမေန၊ မြတ်သော။ သတိနေပက္ကေန၊ သတိပညာ

၁။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဒုတိယနည်းအရ ဂုဏ်တော်တခုတည်းအဖြင့် ယောဇနာသည်။

၂။ ဤသို့ ဟိရိအယှဉ်၍ ဥပယောဂတ္ထကရိုဏ်း၊သြတ္တပ္ပအယှဉ်၍ ဟေတုတ္ထကရိုဏ်းပေးသည်ကား ဤအဌကထာနှင့် အဋ္ဌသာလိနီတို့အလို။ထေရဂါထာ၊ဌ၊၁၊ ၉၅-၌ကား"ဘယသာတိ နိဿက္ကေ သာမိဝစနံ"ဟု ဖွင့်၏။သံ၊ ဋ္ဌ၊၁။ ၂၇၀-ဟိရီ-အဖွင့်၌လည်း "ပါပကေဟိ ဓမ္မေဟိတိ နိဿက္ကဝစနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဟေတုမှိ ဝါ ကရဏဝစနံ"ဟု ဖွင့်၏။ သဒ္ဒနီတိ အလိုအားဖြင့်ကား ဇာတံ သရဏတော ဘယံ-စသော ဥပဟတ္တိဝိသယအပါဒါန်မှတပါး ဘီ၊ တသ၊တပ၊ (သြတ္တပ္ပ)ဟူသော ဘီရုတာ ယောဂမှန်သမျှ ကမ္မတ္ထချည်းပေး။ ယင်း ကမ္မတ္ထ၌လည်း ဒု-တ-ဆဋ္ဌီ သုံးမျိုးသာသက်။ ပဋ္ဌမိဝိဘတ်နှင့် ပဋ္ဌမျတ္ထ မရှိစေရ။ "ဆဋ္ဌီစ ဘီရုတာယောဂေ ဒုတိယာ တတိယာပိ စ၊ တတ်ကောဝ ပါဋ္ဌိယံ ဟောန္တိ၊ နိ တု သမ္ဘောတိ ပဋ္ဌမိ"ဟူ၏။ သို့ရာတွင် "ဇိဂုစ္ဆတိ နာဟိရိကော။ပ။သလဘော ဝိယ ပါဝကာ" (ရှိကာကျော်)စသည်ဖြင့် ပဋ္ဌမိဝိဘတ်အားဖြင့်သော်၎င်း ပဋ္ဌမျတ္ထအားဖြင့်သော်၎င်း ရေးကြ၊ ပေးကြသေးသည်။

၃။ ပါဋ္ဌရှိတိုင်းပေးလိုက်သည်။ပါစိတ်၊စတုကဂုတ္တရပါဋ္ဌိတော်မျှားနှင့် ဝိ'ဌ၊၁၊ဝိမတိတို့ အလို သာတ္ထံ။ပ။ ပရိသုဒ္ဓံ-၄-ပုဒ်သည် ပြဟ္မစရိယံ-၌ ဝိသေသန။ ဒီ၊ဌ၊၁-အလို အာဒိကလျာဏံ။ပ။ပရိသုဒ္ဓံ၊၇-ပုဒ်လုံး ဓမ္မ-၌ ဝိသေသန။

နှင့်။ သမန္နာဂတောဝ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ။ သတိမာ၊ သတိရှိသည်။ ဟောတိ၏။ စိရကတမ္မိ၊ ကြာမြင့်စွာပြုအပ်ပြီးသော အမှုကိုရှင်း။ စိရဘာသိတမ္မိ၊ ကြာမြင့်စွာပြောဆိုအပ်ပြီးသောစကားကိုရှင်း။ သရိတာ၊ အောက်မေ့နိုင်သည်။ အနုဿရိတာ၊ အဖန်ဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့နိုင်သည်။ ဟောတိ၏။ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ၊ အဖြစ်အပျက်ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငါ့ စွမ်းနိုင်သော။ (ဂတိအတ္ထာ ဓာတုသဒ္ဒါ ဗုဒ္ဓိအတ္ထာ ဟောန္တိ။ဌီကာ)။အရိယာယ၊ စင်ကြယ်သော။နိဗ္ဗေဓိကာယ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖောက်ခဲ့တတ်သော။ သမ္မာ၊ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာ၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခကိလေသဒုက္ခာကို ကုန်ခြင်းသို့ရောက်စေတတ်သော။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတောဝ၊ ၍ ။ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဝေဒေါ၊ လျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သတ္တဟိ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတောဝ၊သည်။ ဟောတိ၏။ (၅-၁၁)

၂၆။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ကထဉ္စ၊လျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ အာဘိစေတသိကာနံ၊ အလွန်မြတ်သောစိတ်ကို မှီကုန်သော။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနံ၊ကုန်သော။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဈာနာနံ၊ တို့ကို။ နိကာမလာဘီ၊ သည်။ အကိစ္ဆလာဘီ၊သည်။ အကသိရလာဘီ၊သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။

မဟာနာမ၊ နာမ်။ဣဓ၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ပဌမံ၊ သော။ ဈာနံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ အကသိရလာဘီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၁၂-၁၅)

၂၇။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ယတော-ယောအရိယသာဝကော၊ အကြင်အရိယသာဝကသည်[1]။ ဝေ၊ ဤသို့။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ အကသိရလာဘီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ အယံအရိယသာဝကော၊ ကို။ပါဠိပဒေါ၊သော။သေခေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။

အပုစ္ဆဏ္ဍတာယ၊ မပုပ်သိုးသော အဉနှင့်တူသော ဝိပဿနာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်သို့။သမာ-ပန္နော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အဘိနိဗ္ဗိဒါယ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖောက်ခဲ့ခြင်းငါ့။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ သမ္ဘောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ကောင်းစွာသိသော အရိယာမဂ်အလို့ငါ့။ ဘဗ္ဗော၊၏။အနုတ္တရာယ၊ မြတ်သော။ယောဂက္ခေမာယ၊ အနုဟတ္တာဒိုလ်ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငါ့။ဘဗ္ဗော၊ ၏။ မဟာနာမ၊ နာမ်။သေယျထာပိ၊ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာဥပမာကို ဆိုအံ့၊ ကုက္ကုဋ္ဌိယာ၊ ကြက်မ၏။ အဏ္ဍာနိ၊အဥတို့သည်။ အဋ္ဌဝါ၊ ရှစ်လုံးတို့သော်၎င်း။ ဒသဝါ၊ ဆယ်လုံးတို့သော်၎င်း။ ဒ္ဒါဒသဝါ၊ တဆယ့်နှစ်လုံးတို့သော်၎င်း။ အဿု၊ဖြစ်ကုန်ရာ၏။တာနိ၊ ထိုအဥတို့ကို။ ကုက္ကုဋ္ဌိယာ၊ သည်။သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။အဓိသယိတာနိ၊ ဝပ်အပ်ကုန်သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိသေဒိတာနိ၊ ကိုယ်ငွေ့ပေးအပ်ကုန်သည်[2]။ သမ္မာ၊ စွာ။ ပရိဘာဝိတာနိ၊ (ကြက်နှုံးဖြင့်) ထုံအပ်ကုန်သည်။အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တဿာ ကုက္ကုဋ္ဌိယာ၊ ၏။ "ဣမေ ကုက္ကုဋ္ဌပေါတကာ၊ ဤကြက်ငယ်တို့သည်။ ပါဒနခသိခါယ ဝါ၊ ခြေသည်းဖျားဖြင့်၎င်း။ မုခတုဏ္ဍကေန ဝါ၊ နှုတ်သီးဖြင့်၎င်း။ အဏ္ဍကောသံ၊ ဥခွံကို။ ပဒါလေတွာ၊ ဖောက်ခဲ့၍။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာစွာ။အဟော ဝတ အဘိနိဗ္ဗိဇ္ဇေယ္ယုန္တိ၊ ပေါက်ကုန်မူကား ကောင်းလေစွ"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။

---

[1]။ ယတော-ဌ္ဌ တော-သည် ပစ္စတ္တ။ယတော ခေါ ပေါဌပါဒ ဘိက္ခုတိ ယောနာမ ပေါဌပါဒ ဘိက္ခု။ သီ-ဋ္ဌ။

[2]။ ဥပရိအတ္ထော ဟေတ္ထ အဓိသဒ္ဒေါ(သာရဒ္ဓ)။အကမ္မကဿပိ သယတိဓာတုနော အဓိပုဗ္ဗတာယ သ-ကမ္မကတာ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။(ဝိမတိ)။ [3]။"ပရသေဒိတာနိ၊ကိုယ်ငွေ့လွှတ်စေအပ်ကုန်သည်"ဟု သဒ္ဒတ္ထပေး။သီ-မောစနေ။

ဣစ္ဆာ၊ အလိုသည်။ကိဉ္စာပိ နု ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယ၊ အကယ်၍သော်ကား မဖြစ်ရာ၊ အထခေါ၊ ထိုသို့မဖြစ်သော်လည်း။တေ ကုက္ကုဋ္ဌပေါတကာ၊တို့သည်။ ပါဒနခသိခါယ၀ါ၊ ဖြင့်ဝင်း။ မုခတုဏ္ဍကေန၀ါ၊ ဖြင့်ဝင်း။ အဏ္ဍကောသံ၊ကို။ ပဒါလေတွာ၊၍ ။ သောတ္ထိနာ၊ စွာ။ အဘိနိဗ္ဗိဇ္ဇိတုံ၊ ဖောက်ခဲ့ခြင်းငှါ။ ဘဗ္ဗာ၀၊ ထိုက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဧ၀မေ၀၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယတော-ယော အရိယသာ၀ကော၊သည်။ပ။ ဘဗ္ဗော၊ ၏။

၂၇။ မဟာနာမ၊နာမ်။ သ ခေါ သော အရိယသာ၀ကော၊ ထိုအရိယသာ၀ကသည်။ အနုတ္တရံ၊ မြင့်မြတ်လွန်ကဲသော။ ဣမံယေ၀ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိ ံ၊ ဤဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော စတုတ္ထစျာန်သမာဓိကို သာလျှင်။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိ၀ါသံ၊ ကို။ အနုဿရတိ၊၏။

သေယ္ယထာ၊ အဘယ်မည်သော။ ဣဒံ၊ ဤရှေးဌာနေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့နိုင်သနည်း။ ဧကမ္ပိ ဇာတိ ံ၊ ကိုဝင်း။ပ။ အနုဿရတိ၊ ၏။ အဏ္ဍကောသမှာ၊ ဥခွံမှ။ ကုက္ကုဋ္ဌစ္ဆာပကဿ၊ ကြက်ငယ်၏။ ပဌမာဘိနိဗ္ဗိဒါဏေ၀၊ ဤရှေးဦးစွာပေါက်ဖွားခြင်းကဲ့သို့။ အယံ၊ ဤပုဗ္ဗေနိ၀ါသာနုဿတိ,ဉာဏ်သည်။ အဿ၊ ထိုအရိယသာ၀ကမ်း။ ပဌမာဘိနိဗ္ဗိဒါ၊ ရှေးဦးစွာ (အ၀ိဇ္ဇာတည်း ဟူသော ဥခွံမှ) ပေါက်ဖွားခြင်းသည်။ ဟောတိ၏။ (၁)

မဟာနာမ၊ နာမ်။ပ။ အဏ္ဍကောသမှာ၊မှ။ ကုက္ကုဋ္ဌစ္ဆာပကဿ၏။ ဒုတိယာဘိနိဗ္ဗိဒါဏေ၀၊ ကဲ့သို့။ အယံ၊ ဤဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်သည်။ အဿ၏။ ဒုတိယာဘိနိဗ္ဗိဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ (၂)

မဟာနာမ၊ နာမ်။သ ခေါ သော အရိယသာ၀ကော၊သည်။အနုတ္တရံ၊သော။ဣမံယေ၀ဥပေက္ခာ-သတိပါရိသုဒ္ဓိ ံ၊ ကိုသာလျှင်။ အာဂမ္မ၊၍ ။ အာသ၀ါနံ၊ တို့၏။ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသ၀ံ၊ အာသ၀ေါကင်းသော။ စေတောဝိမုတ္တိ ံ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို။ ပညာဝိမုတ္တိ ံ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို။ ဒိဋ္ဌေ၀ ဓမ္မေ၊ ၌ပင်လျှင်။သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ-အဘိညာယ၊ သိ၍။ (၀၊)သိသောကြောင့်။သစ္ဆိကတွာ၊မျက်မှောက်ပြု၍။ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ဝိဟရတိ၏။(သီ-ဋ-မဟာလိသုတ် အဖွင့်ကိုယူသည်။) အဏ္ဍကောသမှာ၊ မှ။ ကုက္ကုဋ္ဌစ္ဆာပကဿ၊ ၏။ တတိယာဘိနိဗ္ဗိဒါဏေ၀၊ သုံးကြိမ်မြောက် ပေါက်ဖွားခြင်းကဲ့သို့။အယံ၊ဤအာသ၀က္ခယ ဉာဏ်သည်။ အဿ၏။ တတိယာဘိ-နိဗ္ဗိဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ (၃)

၂၉။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ အရိယသာ၀ကော၊ သည်။ ယမ္မိ သီလသမ္ပန္နော၊ အကြင်သီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ ၏။ ဣဒမ္မိ၊ ဤသီလနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်း။ စရဏသ္မိ ံ၊ စရဏအပေါင်း၌။ ဟောတိ၊ အကျုံး၀င်၏။ (ရှေ့သောခါ-ကဲ့သို့တည်း) ။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ပ။ အဿ၏။ဣဒမ္မိ၊ဤအာသ၀က္ခယ,ဉာဏ်သည်လည်း။ဝိဇ္ဇာယ၊ဝိဇ္ဇာအပေါင်း၌။ဟောတိ၏။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ အယံ၊အရိယသာ၀ကော၊ ကို။ ဝိဇ္ဇာသမ္ပန္နော ဣတိပိ၊ ဝိဇ္ဇာသမ္ပန္နပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ဝင်း။ စရဏသမ္ပန္နော ဣတိပိ၊ ဟူ၍ဝင်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ဣတိပိ၊ ဟူ၍ဝင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၁။ အဿ၊ ၏။ ဣဒမ္မိ၊ သည်လည်း။စရဏသ္မိ ံ၊ သည်။ဟောတိ၏။ဟုလည်းပေး။(အဋ္ဌကထာနည်း) ။ ဝနပ္ပဂုမ္မေ ယထဖုဿိတဂ္ဂေ-ကဲ့သို့တည်း။(သီလက္ခန်ဒီကာသစ်) ။အဿ၏။ ဣဒမ္မိ၊သည်လည်း။ စရဏသ္မိ ံ၊ စရဏအပေါင်းတွင်။ ဟောတိ၊ ၏။ဟု ဧကဝုစ်နိဒ္ဒါရဏလည်းပေး။ အဓိပတိပစ္စယေ သဟဇာတာဓိပတိနာမ ဓမ္မေကဒေသော-ကဲ့သို့တည်း။ မောဂ္ဂလ္လာန်ဋီကား ဝနပ္ပဂုမ္မေ-သျှောဒျန္တ။ သီ-၉-ပြု။

၃၀။ မဟာနာမ၊နာမ်။သနက္ခုံမာရေန၊ သနက္ခုံမာရမည်သော။ဗြဟ္မုနာပိ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်း။ ခတ္တိယော။ပ။ ဒေဝမာနုသေဘိ၊ ဒေဝမာနုသေ-ဟူသော။ သောဂါထာ၊ ဤဂါထာကို။ ဘာသိတာ၊ ရှုတ်ဆိုအပ်ပြီ။

ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဂေါတ္တပဋိသာရိနော။ အနုယ်ကို အောက်မေ့တတ်ကုန်၏။ (တေသု၊ တို့တွင်။) ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးသည်။ ဇနေတသ္မိံ၊ လူ့လောကဌ်။ သေဋ္ဌော၊ အမြတ်ဆုံးတည်း။ (ယော၊ အကြင်သူသည်။) ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒေဝမာနုသေ၊ လူ့လောက နတ်လောကဌ်။ သေဋ္ဌော၊ အမြတ်ဆုံးတည်း။ (ဤကား ဂါထာနက်)။

မဟာနာမ၊ နာမ်။ သနက္ခုံမာရေန၊ သော။ ဗြဟ္မုနာ၊သည်။ သာ ခေါ ပနေသာ ဂါထာ၊ ကို။ သုဂီတာ၊ ကောင်းစွာသီဆိုအပ်၏။ နောဒုဂ္ဂီတာ၊ မကောင်းသဖြင့် သီဆိုအပ်သည်မဟုတ်။ သုဘာ-သိတာ၊ကောင်းစွာ ရှုတ်ဆိုအပ်၏။နောဒုဗ္ဘာသိတာ၊မဟုတ်။အတ္ထသံဟိတာ၊ အကျိုးနှင့် စပ်သည်၏။ နောအနတ္ထသံဟိတာ၊ အကျိုးနှင့်မစပ်သည်သည်မဟုတ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနုမတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အသခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥဋ္ဌဟိတ္မာ၊ (နေရာတော်မှ) ထ၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "သာဓု သာဓု အာနန္ဒ၊ ကောင်းလေစွ အာနန္ဒာ ကောင်းလေစွ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တုံ၊ သင်သည်။ ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကုန်သော။ သက္ကာနံ၊ တို့အား။ သေခံပါဠိပဒံ၊ ကို။ သာဓုခေါ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဘာသိတံ၊ ဟောပေပြီ"ဟု။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊သည်။ဣဒံ၊ဤသုတ်ကို။အဝေါစ၊ပြီ။သဋ္ဌာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ သမနုညော၊ ကောင်းစွာခွင့်ပြုအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သက္ကာ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

တတိယံ၊ သော။ သေခသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-ပေါတလိယသုတ်

၃၁။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)

ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဂ္ဂိဘဂ္ဂရုပေသု၊ အဂ္ဂိဘဂ္ဂရုပတိုင်းတို့ဌ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာပဏဒ္ဒါနာမ၊ အာပဏမည်သော။ အဂ္ဂိဘဂ္ဂရုပါနံ၊ တို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အထ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ဌ။ နိဝါသေတ္မာ၊ သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အာပဏံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဌ၊။ ပါဝိသိ ခေါ၊ ဝင်ပြီ။ အာပဏေ၊ ဌ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဌ၊။

၁။ ဇနေတသ္မိန္တိ ဇနိတသ္မိံ၊ ပဇာယတိ အတ္ထော။ (မ၊ဌ ၃-စသည်)။ ဇနိတသ္မိံ-ဟူလိုလျှက် ဣ-ကို ဧ-ပြု။ (ဤသေခသုတ်ဌီကာ)။ကမ္မကိလေသေဟိ ဇနေတဗ္ဗော တေဟိ ဝါ ဇာယတိတိ ဇနိတော၊ သောယေဝ ဇနေတော၊ တသ္မိံ-ဟုပြု။ (သီ၊ဌီ၊သစ်နည်း)။ ဗြဟ္မသံယုတ်ဌီအလို ဇနံ ဣ၊တော ဇနေတော-ဟုလုပ်။ ဒီ၊ဌ၊ဒု-အဂ္ဂညသုတ်နှင့် သီ-ဌီ-ဟောင်းဌ်ကား ဇနေတသ္မိံ-ဟု ဖွင့်၏။အံ၊ဌီ(၁၁-နိပါတ်)ဌ် မူ ဇနာ တေသ္မိံ-နေလိုလျှက် အာ-ကို ဧ-ပြု၍ ဇနေတသ္မိံ-ဖြစ်သည်ဟု တမျိုးဖွင့်ပြန်သည်။ ယင်း၏ အံ-ဌအဖွင့်မှာလည်း အခြားအဖွင့်တို့နှင့် မတူလေ။ ဤဌ်ကား ပိုမိုကောင်းမွန်ပေါ်လင်း၍ ကျဉ်းသောနည်းကိုသာ ပေးလိုက်သည်။

စရိတ္တာ၊ ၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းစားရာမှ ဖဲလတ်သော်။ ယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဝနသဏ္ဍော၊ တောအုပ်သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေ့အခါနေခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ တံဝနသဏ္ဍံ၊ သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတ္တာ၊ သက်ဝင်၍။ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့သန့်စင်ခြင်းငှါ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ။ ပေါ်တလိယော၊ ဖေါ်တလိယမည်သော။ ဂဟပတိ ခေါ်ပါ၊ သည်လည်း။ သမ္မုန္နနိဝါသနပါဝုရဏော၊ ပြည့်စုံသော အဝတ်အရံရှိသည်ဖြစ်၍။ ဆတ္တုပါဟနာဟိ၊ ထီးဘိနပ်တို့ဖြင့်။ ဇဃ်ဝ-ဝိဟာရံ၊ ခြေလျင်လျှောက်ခြင်းအားဖြင့် ၂။ အနုစင်္ကမမာနော၊ အစဉ်လျှောက်လျက်။ အနုဝိစရ-မာနော၊ ထိုထိုဤဤလှည့်လည်လျက်။ ယေန၊ ၌။ ပ။ အဌာသိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတံခေါ၊ သော။ ပေါ်တလိယံ၊ သော။ ဂဟပတိ ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ အာသနာနိ၊နေရာတို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။သစေအာကင်္ခသိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအုံ့။ နိသီဒါတိ၊ ထိုင်လော့" ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဝေ၊သို့။ ဝုတ္တော၊သော်။ ပေါ်တလိယော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဂဟပတိဝါဒေန၊ သူကြွယ်ဟူသော အသုံးအနှုန်းဖြင့်။ သမုဒါစရတိတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏" ဟူ၍။ ကုပိတော၊ စိတ်ဆိုးသည်ဖြင့်၍။ အနတ္တမနော၊ ၍။ တုဏ္ဏီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။(တုဏ္ဏီ အဟောသိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေပြီ)။

ဒုတိယမ္ပိခေါ၊ လည်း။ ပ။ သမုဒါစရတိတိ၊ ဟူ၍။ ကုပိတော၊ ၍။ အနတ္တမနော၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊ မ။ မံ၊ ကို။ တုံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဂဟပတိဝါဒေန၊ဖြင့်။ ယံသမုဒါစရသိ၊ ၏။ တယိဒံ-တံ၊ ထိုခေါ်ခြင်းသည်။ (ဣဒံ အနက်မဲ့ သီ-အမ္ဘင္ဂ)။နစ္ဆန္နံ၊ မလျော်။ နပ္ပတိရူပန္တိ၊ မသင့်တော်ပါ"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဂဟပတိသ၊ ၏။(ယေ အာကာရာဒယော၊ အကြင် အမူအရာ အသွင်စသည်တို့သည်။ ဘဝန္တိယထာ၊ ရှိကုန်သကဲ့သို့)။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တေ၊ သင်၏။ တေအာကာရာ၊ ထိုအမူအရာတို့သည်။ တေလိင်္ဂါ၊ ထိုအသွင်အပြင်တို့သည်။ တေနိမိတ္တာ၊ ထိုအမှတ်အသားတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သမုဒါစရာမိ၊ ဂဟပတိ-ဟု ခေါ်၏ ?)။

၁။ ဒိဝါဝိဟာရံ နိသီဒိတိ ဒိဝါဝိဟာရတ္ထာယ နိသီဒိ။ (မူ၊ပဲ၊၌၊ ၂။ ၆၁)။ အလဂဒ္ဒပရိယေသနံ-စသည်၌ကဲ့သို့ တဒတ္ထ-၌ သက်သော သ-ကို အာယစတုတ္ထေကသုတ်-တုသဒ္ဒါဖြင့် အံ-ပြု။ "ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့သန့်စင်လျက်။ နေ့သန့်စင်သည်မည်အောင်။ နေ့သန့်စင်သောအားဖြင့်"ဟုလည်း စာရိကံ စရမာနော-စသည်ကဲ့သို့ အဘေဒဘောဒုကြုံ၍ ဘာဝနပုံလည်း ပေး။ (သီ၊ဋီ၊သစ်နည်း)။ တဖန် ဒိဝါဝိဟာရံ-ကို အဓိကရဏသာမ်, ဘုမ္မတ္ထဥပယောဂဝစနကြုံ၍ "ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့သန့်စင်ရာဖြစ်သော။ ရုက္ခမူလေ၊ ၌"ဟုရင်း၊ ကမ္မတ္ထေ ဒုတိယာ-ဟူလျှင်လည်း ကတ္တာ-ထည့်စပ်၍ရင်း ပေးနိုင်သည်။

၂။ ဇဃ်ဝဝိဟာရန္တိ ဇဃ်ဝကိလမထဝိနောဒနတ္ထံ ဇဃ်ဝစာရံ။ (မူ၊ပဲ၊၌၊ ၁။ မဇ္ဈိမဏ္ဍိက။ ဒီ၊၌၊ ၁။) ဇဃ်ဝစာရန္တိ စင်္ကမတော ဣတောစိတော စ စရဏမဟာ၊ သော ဟိ ဇဃ်ဝသု ကိလမထဝိနောဒနတ္ထော စာရောတိ တထာ-ဝုတ္တော။ (သီ၊ဋီ ဟောင်း။တေဝိဇ္ဇ)။ ဤအလို "ဇဃ်ဝစာရံ၊ ခြေ၌ဖြစ်သော ညောင်းညာပင်ပန်းခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါ"ဟု (တဒတ္ထ-သ-ကို အံ-ပြု၍)ပေး။ ဇဃ်ဝတိ ဝိဟာရော(စရဏံ)ဇဃ်ဝဝိဟာရော-ဟုပြု။ သုတ္တနိ၊၌၊ ၂၊ ၁၆၉-၌ ဇဃ်ဝယ ဟိတံ ဝိဟာရံ-ဟုပြသည်။ "ဇဃ်ဝဝိဟာရံ၊ ခြေလျင်လျှောက်လျက်။ အနုစင်္ကမ-မာနော၊ လှည့်လည်လတ်သော် "ဟုရင်း။ "ဇဃ်ဝဝိဟာရံ၊ ခြေလျင်၊အနုစင်္ကမမာနော၊ လျက်"ဟုရင်း ဘာဝနပုံ-စသည်ကြုံ၍ ပေးနိုင်သေးသည်။

၃။ တေန တာဟံ ဝေ သမုဒါစရာမိတိ ဒသ္သေတိ။၌၊ ၃၁-ကို ထောက်၍ "ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်"-ဟု အနက်ပေး ပြီးလျှင် အဟံ သမုဒါစရာမိ၊ ထည့်သည်။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ တထာဟိ၊ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင်။မေ၊ သည်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ကမ္မန္တာ၊ လူ့အမှုတို့ကို။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဝေါဟာရာ၊ ဝေါဟာရ တို့ကို။ သမုစ္ဆိန္နာ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ယထာကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တေ၊ သည်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ကမ္မန္တာ၊ တို့ကို။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ကုန်သနည်း။သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဝေါဟာရာ၊ တို့ကို။ သမုစ္ဆိန္နာ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ မေ၊ ၏။ ယံဓနံဝါ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်၎င်း။ ယံဓညံဝါ၊ အကြင် စပါးသည်၎င်း။ယံရဇတံဝါ၊ အကြင်ငွေသည်၎င်း။ယံဇာတရူပံဝါ၊ အကြင်ရွှေသည်၎င်း ၁။ အဟောသိ၊ ရှိပြီ။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ (တံသဗ္ဗံ-ဟုလည်းတွဲ)။ ပဟ္တာနံ၊ သားသမီးတို့၏။ ဒါယဇ္ဇံ၊ ပစ္စည်း အမွေအဖြစ်သို့။ (ဘာဝတဒ္ဓိတ်)။နိယျာတံ၊ ရောက်စေအပ်ပါပြီ။တတ္ထ၊ထိုဥစ္စာပစ္စည်းဌ်။ အဟံ၊သည်။ အနေဝါဒီ၊ ဆုံးမလေ့မရှိသည်။ အနုပဝါဒီ၊ အပြစ်တင်လေ့မရှိသည်။ ယာသစ္စာဒနုပရမော၊ စားလောက်ချုံမျှ ဝတ်လောက်ချုံမျှ (အတိုင်းအဘာ)ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဝေ၊ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ မေ၊ သည်။ပ။ သမုစ္ဆိန္နာ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့ လျှောက်ထားပြီ။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ သည်။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒံ၊ ဝေါဟာရ ဖြတ်ခြင်းကို။ အညထာခေါ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်။ ဝဒသိ၊ ဆို၏။ အရိယဿ၊ ဂါဘုရား၏။ ဝိနယေ ပန၊ ဆုံးမရာ သာသနာဌ်ကား။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ အညထာစ၊ အားဖြင့်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ ယထာကထံပန၊ လျှင်။ အရိယဿ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ဌ်။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။အရိယဿ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ဌ်။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ဟောတိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တထာ၊ အားဖြင့်။ မေ၊ အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။တေနဟိ၊ဆိုသို့ဖြစ်လျှင်။သုဏာဟိ၊ နားထောင်လော့။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရောဟိ၊ လော့။ဘာသိဿာမိ၊ ဟောအံ့။ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။“ဧဝံဘန္တေတိခေါ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား” ဟူ၍။ ပေါဘလိယော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။

၃၂။ ဘဂဝါ၊သည်—

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေ မေဓာ၊တို့သည်။ အရိယဿ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ဌ်။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒါယ၊ ဝေါဟာရကို ဖြတ်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ ဖြစ်ကုန်၏။(ဝေါဟရတိ ဧတေနာတိ ဝေါဟာရော၊ စေတနာ၊ ဌ)။ ကတမေ အဋ္ဌ၊ တို့နည်း။ အပါဏာတိပါတံ၊ သူ၏အသက်ကိုမသတ်ခြင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အကြောင်းပြု၍။ ပါဏာတိပါတေ၊ ကို။ ပဟာ-တဗ္ဗော၊ ပယ်အပ်၏။ ဒိန္နာဒါနံ၊ ပေးအပ်သည် ကိုသာယူခြင်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အဒိန္နာဒါနံ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ၏။ သစ္စဝါစံ၊ အမှန်ကို ဆိုခြင်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ မုသာဝါဒေါ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ အပိသုဏံ ဝါစံ၊ကုံးမချောသောစကားကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပိသုဏာဝါစာ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ၏။ အဖိဒ္ဓိလောဘံ၊ မတပ်မက်ခြင်းဟူသော အလောဘကို။နိဿာယ၊၍။ ဂိဒ္ဓိလောဘော၊ တပ်မက် ခြင်းဟူသောလောဘကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ အနိန္ဒာရောသံ၊ မကဲ့ရဲ့ မထိပါးခြင်းကို။ (နိန္ဒာယ ပဋိပက္ခဘူတံ ပရေသံ အယဉ္စနံ။ ဌ)။ နိဿာယ။ ၍။ နိန္ဒာရောသော။ ကဲ့ရဲ့ ထိပါးခြင်းကို။

၁။ ဧတရူပန္တိ သုဝဏ္ဏံ၊ ရဇတန္တိ ယံကိဉ္စိ ဝေါဟာရူပဂံ လောဟမာသကာဒိ။ မ၊ ၌၂။၇၅။ ဣဒံ ပန သုဝဏ္ဏံ ၌ပေတွာ ယံ ကိဉ္စိ ဥပဘောဂပရိဘောဂါရဟံ ရဇတံတော ဂဟိတံ။ ၎င်းဌ်။

ပဟာတဗျော၊ ၏။ အကျွောဓူပါယာသံ၊ အမျက်မထွက်ခြင်းဟူသော ပြင်းစွာမပင်ပန်းခြင်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ကောဓူပါယာသော၊ အမျက်ထွက်ခြင်းဟူသော ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းကို။ ပဟာ-တဗျော၊ ၏။ အနတိမာနံ၊ အလွန်မာန်မမူခြင်းကို။ နိဿာယ၊၍။ အတိမာနော၊ အလွန်မာန်မူခြင်းကို။ပဟာတဗျော၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ဝုတ္တာ၊ဟောအပ်ကုန်သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အဝိဘတ္တာ၊ မဝေဘန်အပ်ကုန်သေးသော။ ဣမေ ခေါ အဋ္ဌမမ္မာ၊ တို့သည်။ အရိယသ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ၌။ဝေါဟာရသမုဋ္ဌေဒါယ၊ဌ၊။သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ မေ၊ အား။ ဘဂဝတာ၊သည်။ သံခိတ္တေန၊ဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ဖြင့်။ အဝိဘတ္တာ၊ ကုန်သော။ ယေ အဋ္ဌမမ္မာ၊ တို့သည်။ အရိယသ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ၌။ ဝေါဟာရသမုဋ္ဌေဒါယ၊ ဌ၊။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ သာဓု၊၏။ မေ၊ အား။ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ စိတ်ဖြင့်ယူ၍။ ဝါ၊အကြောင်းပြု၍။ ဣမေ အဋ္ဌမမ္မေ၊ တို့ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ဝိဘဇတု၊ ဝေဖန်တော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ပ။ ဘာသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ မိန့်ပြီ။ ဧဝံ ဘဂ္ဂေတိ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၃၃။ အပါဏာတိပါတံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပါဏာတိပါတော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗောတိ၊ ဟူသော။ ဣတိတော်၊ ဤစကားကို။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ စွဲ၍။ တော်၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်သနည်း။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဣဓ၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယေသံ သံယောဇနာနံ၊ အကြင် သံယောဇဉ်တို့၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ့အသက်ကို သတ်လေ့ရှိသည်။ အဿံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အဟံ၊ သည်။ တေသံ သယောဇနာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ၎င်း။ သမုဋ္ဌေဒါယ၊ ၎င်း။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ အဟဉ္စေဝ၊ ငါသည်သာ။ ပါဏာတိပါတီ၊ သည်။ အဿံ၊ ဖြစ်အံ့။ အတ္ထာပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပါဏာတိပါတပစ္စယာ၊ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဥပဝဒေယ္ယု၊ စွပ်စွဲရာ၏။ ပါဏာတိပါတပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝိညူပိ၊ ပညာရှိတို့သည်လည်း။ မံ၊ကို။ အနုဝိစ္စ၊ နှိုင်းချိန်စိစစ်၍ ။ ဂရဟေယ္ယုံ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏။

ပါဏာတိပါတပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ကာယသ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဒုဂ္ဂတိ၊ ကို။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ယဒိဒံ ပါဏာတိပါတော၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေဒေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်မည်၏။ တေ၊ ဤပါဏာတိပါတသည်။ နိဝရဏံ၊ နိဝရဏမည်၏။ ပါဏာတိပါတပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ယေအာသဝါစ၊ အကြင်အာသဝေါတရားတို့သည်ရင်း။ ယေဝိဃာတပရိဠာဟာစ၊ အကြင်ဆင်းရဲခြင်း ပူပန်ခြင်းတို့သည်ရင်း၂။ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယုံ၊ ရာ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပါဏာတိပါတာ၊မှ။ ပဋိဝိရတဿ၊ ရှောင်ကြဉ်သော။ အဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ တေအာသဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ တေ ဝိဃာတပရိဠာဟာ၊ တို့သည်ရင်း။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ အပါဏာတိပါတံ၊

၁။ အနုဝိစ္စ-ကို အနုဝိဒိတ္ဝာ,အနုဝိစာရေတ္ဝာ,အနုပဝိသိတ္ဝာ, တုလယိတ္ဝာ- စသည်ဖြင့် အံ၊ ၌၊ ၂-၃ စသည် တို့၌ ဖွင့်ကြ၏။ အနု+ဝိ+ဣ+တ္ဝာ-ပြု၍ အဓေစ္စ-ကဲ့သို့ ပြီးသည်။ ဓာတ္နုနှင့် အနေကတ္ထတာ-ပင်တည်း။ ဝိဒခာတ် ကြံသော် အနုဝိဇ္ဇ-သာ ဖြစ်ရာ၏။

၂။ ဥပ္ပန္နံ ဝိဟနတိ ဗာဓေတိတိ ဝိယာတော၊ဒုက္ခံ။ ပရိဠာဟနံ အနတ္ထုပ္ပါဒဝသေန ဥပတာပနံ ပရိဠာ-ဟော။ဌီ။

ကို။ပ။ ပဟာတဗ္ဗောတိ၊ ဟူ၍။ ဤတို၊ သို့။ ယန္တံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ဤဒံ၊ ဤဆိုပြီးကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တေ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၄။ ဒိန္နာဒါနံ၊ ပေးအပ်သည်ကိုသာ ယူခြင်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အဒိန္နာဒါနံ၊ ကို။ ပဟာ-တဗ္ဗန္တိ၊ ပယ်အပ်၏ဟူသော။ ဤတိတေ၊ ဤစကားကို။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တေ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဤ၊ ဤသာသနာတော်၌။ပ။ အဒိန္နာဒါယီ၊ မပေးအပ်သည်ကို ယူလေ့ရှိသူသည်။ အသံ၊ ၏။ပ။ဝုတ္တံ၊ ၏။ (သိသာပြီ)

၃၅။ သစ္စဝါစံ၊ အမှန်ကို ဆိုခြင်းကို။ပ။ မုသာဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုလေ့ရှိသူသည်။ အသံ၊ ၏။ပ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၆။ အပိသုဏံ ဝါစံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ပိသုဏာ၊ သော။ဝါစာ၊ကို။ ပဟာတဗ္ဗာတိ၊ဟူသော။ ဤတိတေ၊ ကို။ ခေါပန၊ စင်စစ်။တေ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ပ။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပိသုဏဝါစော၊ကုန်းချောစကား ရှိသူသည်။ အသံ၊ ၏။ပ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၇။ အဖိဒ္ဓိလောဘံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဂိဒ္ဓိလောဘာ၊ တပ်မက်ခြင်းဟူသော လောဘကို။ ပဟာတဗ္ဗောတိ၊ အပ်၏ဟူသော။ ဤတိတေ၊ ကို။ခေါပန၊စင်စစ်၊ဝုတ္တံ၊ ၏။ပ။ဂိဒ္ဓိလောဘီ၊ တပ်မက်ခြင်းလောဘရှိသူသည်။ အသံ၊ ၏။ပ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၈။ အနိန္ဒာရောသံ၊ ကို။ပ။ နိန္ဒာရောသီ၊ ကဲ့ရဲ့ထိပါးလေ့ရှိသူသည်။ အသံ၊ ၏။ပ။ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၉။ အကောဓူပါယာသံ၊ ကို။ပ။ ကောဓူပါယာသီ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းဟူသော ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းရှိသူသည်။ အသံ၊ ၏။ပ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၄၀။ အနတိမာနံ၊ ကို။ပ။ အတိမာနီ၊ အလွန်မာန်မူလေ့ရှိသူသည်။ အသံ၊၏။ပ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၄၁။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်[1]။ ယေဓမ္မာ၊အကြင်တရားတို့သည်။အရိယဿ၊၏။ဝိနယေ၊၌။ဝေါဟာရ-သမုဒ္ဓေဒါယ၊ ဌ၊။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဤမေ အဌဓမ္မာ၊ တို့ကို။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ဝိဘတ္တာ၊ ကုန်၏။

အရိယဿ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ၌။ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ အကြွင်းမဲ့။ သဗ္ဗထာသဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအဖို့ အားဖြင့်[2]။ ဝေါဟာရသမုဒ္ဓေဒေါ၊ သည်။ နတ္ထေ၀ တာ၀ ဟောတိတိ၊ မဖြစ်သေးသည်သာတည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (၃၂-ပြန်)။

၁။ ဂဟပတိ၊သူကြွယ်ဟု ပေးရိုးပေးစဉ်အရသာပေးလိုက်သည်။ ဤသုတ်၌ အိမ်ရှင်တည်ထောင်၍ လူ့ဘောင်နေသူ လူဝတ်ကြောင်-ဟု ဆိုလိုသည်။

၂။ (သဗ္ဗေန သဗ္ဗန္တိ သဗ္ဗာကာရေန သဗ္ဗံ၊ သဗ္ဗထာ သဗ္ဗန္တိ သဗ္ဗကောဋ္ဌာသေဟိ သဗ္ဗံ၊ ဥပရိ ပဏ္ဏာသ။ဌ၊ ၇၉-ပိုဒ်နှင့် ၎င်းဋီကာ စာမျက်နှာ ၂၆၁- ဂေါပကမောဂ္ဂလ္လာနသုတ်ကိုမှီး၍ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ သဗ္ဗထာ သဗ္ဗံ-ကို အနက်ပေးသည်။ သဗ္ဗ-ကား အနဝသေသတ္ထတည်း)။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယထာကထံပန၊ သို့လျှင်။ အရိယသာ၊ ၏။ပ။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အရိယသာ၊ ၏။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ မေ၊ အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ဟောတော်မူပါလေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။တေနဟိ၊ လျှင်။ပ။ ပစ္စယောသိ၊ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ကာမဘုနဝကထာ

၄၂။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ ဇီဝကဿာဒုဗ္ဗလျပရေ-တော၊ ဆာလောင်ခြင်း အားနည်းခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သော။ကုက္ကုရော၊ ခွေးသည်။ ဂေါဃာတ-ကသူနှံ၊ နွားသတ်သမားတို့၏ စဉ်းတီတုံးသို့။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေးရှုတည်သည်။ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။ ဒဏ္ဍော၊ ကျမ်းကျင်သော။ ဂေါဃာတကောဝါ၊နွားသတ်သမားသည်ရင်း။ ဂေါဃာတကန္တေ၀ါသီ၀ါ၊ နွားသတ်သမား၏ တပည့်သည်ရင်း။ တမေနံ ဥပ၊ ထိုခွေး၏ အနီးဌ်။ သုနိက္ကန္တံ၊ အကြင်းမဲ့ ခွါခြစ်သောအားဖြင့်။ နိက္ကန္တံ၊ အကြင်းမဲ့ ခွါခြစ်အပ်ပြီးသော။ နိမ္မံသံ၊ အသားမရှိသော။ လောဟိတမက္ခိတံ၊သွေးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံသော။ အင်္ဂါကက်လံ၊ အရိုးစုကို။ သုမ္ဘေယျ၊ ပစ်ချရာ၏[1]

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ထိုစကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အသို့ထင်သနည်း။ သော ကုက္ကုရော၊ထိုခွေး သည်။သုနိက္ကန္တံ၊အားဖြင့်။နိက္ကန္တံ၊ သော။နိမ္မံသံ၊ သော။လောဟိတမက္ခိတံ၊သော။အမုံအင်္ဂါကက်လံ၊ ထိုအရိုးစုကို။ ပလေဟန္တော၊ လျက်သည်ရှိသော်။ ဇီဝကဿာဒုဗ္ဗလျံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိ၀ိနေယျအပိနုခေါ၊ ပယ်ဖျောက်နိုင်ရာသလော။ ဣတိ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧတံ၊ ဤစကား သည်။ နောဟိ၊ မသင့်သည်သာတည်း။ တံ၊ ထိုသို့မသင့်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ အကြင့်ကြောင့်။ အဒုံအင်္ဂါကက်လံ၊ ထိုအရိုးစုသည်။ သုနိက္ကန္တံ၊ အားဖြင့်။နိက္ကန္တံ၊ အပ်၏။ နိမ္မံသံ၊ အသားလည်း မရှိ။ လောဟိတမက္ခိတံ၊ သွေးမျှသာ လိမ်းကျံ၏။သော ကုက္ကုရော၊သည်။ကိလမထဿ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်း၏။ဝိဃာတဿ၊စိတ်ဆင်းရဲခြင်း

၁။ အင်္ဂါကက်လံ=အင်္ဂါ+ကက်လ၊ကမ္မဓာရယ်သမာသ်တည်း။ ကက်လ၊က+ကလ+အ။ကံ သုခံ သိရော ၀ါ ကာလယတိ ခံပတိတိ ကက်လံ၊ ဣတိ၀ုတ်၊ ဌ၊ဂ၀-ဌ် အင်္ဂါကက်လ, အင်္ဂါပဋ္ဌ,အင်္ဂါရာသီ-ဟု သုံးပုဒ်လာရှိရာ "အင်္ဂါကက်လောတိ အင်္ဂါဘာဂေါ၊ အင်္ဂါခလောတိပိ ပဌမ္ဘာ၊အင်္ဂါသဠ္ဌယောတိ အတ္ထော။ပ။ သမ္ဘမေတံ သမ္ဘဟသော၀ ပရိယာယ၀စနံ"ဟု ဖွင့်၏။ဤအဋ္ဌကထာ ၄၂-ခု ဥရုဋ္ဌ ၀ါ ပိဋ္ဌိကဏ္ဏက်၀ါ သီသဋ္ဌ ၀ါ၊ တဋ္ဌိ နိမ္မံသတ္တာ ကက်လန္တိ ၀ုစ္စတိ-ဟူ၍ရင်း။ ရင်းဋီကာ ဥရုဋ္ဌိမ္ပိ ၀ါ။ပ။ သီသဋ္ဌိမ္ပိ ၀ါ ကက်လသဒ္ဒေါ နိရုဠ္ဠောတိ ဒသ္သေတိ၊ ဟုရင်း မိန့်ဆို၏။

တမေနံ။ပ။ ဥပသုမ္ဘေယျ-၀ါကျ၌ တမေနံ ကုက္ကုရံ ဥပသုမ္ဘေယျ၊ တဿ သမီပေ ခံပေယျာတိ အတ္ထော-ဟု အဋ္ဌကထာ ၄၂-အပိုဒ်ကို ထောက်၍ရင်း။

ဥပသုမ္ဘေယျာတိ ဧတ္ထ ဥပသဒ္ဒေါ သမီပတ္ထော၊ သုမ္ဘနံ ၀ိကေ္ခပနံ တေနေ၀ တမေနန္တိ ဘုမ္မတ္ထေ ဥပယောဂ-၀စနန္တိ အာဟ တဿ သမီပေ ခံပေယျာတိ၊ တဿ ကုက္ကုရဿ သမီပေ အင်္ဂါကက်လံ ခံပေယျာတိ အတ္ထော။ ရင်းဋီကာတို့ကိုထောက်၍ကား သုမ္ဘ-ကား ၀ိကေ္ခပနတ္ထတည်း။ ဥပအတ္ဌက် အနက်ကား သမီပတ္ထတည်း။ ထိုဥပ၏ ယှဉ်ရာ တမေနံ-ပုဒ်ကား ဘုမ္မတ္ထ၌ ဒုတိယာ ၀ိဘတ်တည်း၊ ဥပ-ကို ဘယ်ပုံ အနက်ပေးရမည်နည်း၊ တမေနံ-ပုဒ်ကို ထိုခွေး၌ ဟု အနက်ပေး၍ ဥပကို သီးခြားအနက်ပေးရမည်လော-ဟူသော သံသယတ္ထကို ဋီကာဆရာသည် ပယ်ဖျက်၍ တမေနံ ဥပ၊ ထိုခွေး၏အနီး၌ ဟု အနက်ပေးတော်မူ၏။

၏။ ယာဝဘာဝီဝေ၊ အဘိုရှိရှံသာလျှင် [၁]။ အဿ၊ ဖြစ်ရာပါ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ ။(ဣတိ- အကြေကြံ)။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဝေမေဝ ခေါ။ ဤအတူသာလျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ "ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ အင်္ဂါကက်လူပမာ၊ အရိုးစုလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဗဟုပါယာသာ၊ များသော ပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ဇ္ဈာ၊ ဤကာမဂုဏ်တို့၌။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျောတိ၊ များ၏"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇ္ဇိသဒ္ဓိကွတိ၊ဆင်ခြင်၏။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝေါ၊ ထိုကာမဂုဏ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာမဂ်ပညာဖြင့် [၂]။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ယာယံ ဥပေက္ခာ၊ အကြင်ကာမဂုဏ္ဍပေက္ခာသည်။ နာနတ္တာ၊ အထူးထူးသော (အာရုံ)သဘောရှိ၏။ နာနတ္တသိတာ၊ အထူးထူးသော (အာရုံ) သဘောတို့၌ မှီ၏။ တံ၊ ထိုကာမဂုဏ္ဍပေက္ခာကို။ အဘိနိဝေဇ္ဇေတ္မာ၊ ကြဉ်၍။ ယာယံ ဥပေက္ခာ၊ အကြင်စတုတ္ထစျာနုပေက္ခာသည်။ ဧကတ္တာ၊ တခုတည်းသောအာရုံသဘောရှိ၏။ ဧကတ္တသိတာ၊ တခုတည်းသော အာရုံ သဘော၌ မှီ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်စတုတ္ထစျာနုပေက္ခာ၌။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ (သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ။ ၌)။ လောကာမိသူ-ပါဒါနာ၊လောကာမိသတို့ကို ပြင်းစွာစွဲလမ်းခြင်းတို့သည် [၃]။အပရိသေသာ၊အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ တမေဝေ ပေက္ခံ၊ ထိုစတုတ္ထ စျာနုပေက္ခာကိုပင်လျှင်။ ဘာဝေတိ၊ ပွါးများ၏။

၄၃။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဂိဇ္ဈော ဝါ၊ လင်းတသည်ရင်း။ ကကော်ဝါ၊ ငှက်ကြီးတုံးစပ်သည်ရင်း။ ကုလလော ဝါ၊ လင်းယုန်သည်ရင်း။ မံသပေသိ ၊ သားတစ်ကို။ အာဒါယ၊ ချီ၍။ ဥဋ္ဌဟေယျ၊ ပြန်သွားရာ၏။

တမေနံ၊ ထိုသားတစ်ကို။ ဂိဇ္ဈာပိ၊ တို့သည်ရင်း။ ကကော်ဝါပိ၊ တို့သည်ရင်း။ ကုလလာပိ၊ တို့သည်ရင်း။ အနုပတိတ္မာ အနုပတိတ္မာ၊ အစဉ်လိုက်၍ အစဉ်လိုက်၍။ ဝိတစ္ဆေယျုံ၊ ထိုးဆွကုန်ရာ၏။ ဝိဿဇ္ဇေယျုံ၊ ဆဲငင်၍ ချကုန်ရာ၏ [၄]။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ကိ ်မည်သည်၊ နည်း။ သော ဂိဇ္ဈော ဝါ၊ သည်ရင်း။ သော ကကော်ဝါ၊ သည်ရင်း။ သော ကုလလော ဝါ၊ သည်ရင်း။ တံ မံသပေသိ ်၊ ကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ သစေ နော ပဋိနိဿဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ မစွန့်လွှတ်ငြားအုံ့။ သော၊ ထိုဂိဇ္ဈ ကက် ကုလလသည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုသားတစ်ကို မစွန့်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ (ဤကား သမာသတ္ထ)။

၁။ ယာဝဒေဝ၊ အနက်ကို ဘာဂီနှင့်တွဲ၍ ပေးသည်ကား-သဗ္ဗာသဝသုတ်ရှိကာ ကိုရင်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ပစ္စယသန္နိ-ဿိတ သီလအဖွင့်ကိုရင်း အမှီပြု၍ ပေးသည်။

၂။ ပညာယာတိ ဝိပဿနာပညာယ။ စူဠဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်အဋ္ဌကထာ။ ဝိပဿနာပညာယာတိ အရိယာမဂ္ဂ-ပညာယ။ ဂင်းရှိကာ။

၃။ လောကာမိသသံ၏တာတိ အပရိညာတဝတ္ထုနာ လောကေန အာမသိတမ္ဘတော လောကေ ဝါ အာမိ-သောတိ သင်္ခ ်ဂတာယ ဝသေန ကာမဂုဏာနံ ကာမဘာဝေါစ အာမိသဘာဝေါစ။ ရှိကာ။

၄။ ဝိသဇ္ဇကား အာကစ္ဆနတ္ထတည်း။ ရှိ။

ထိုသားတစ်ကို မစွန့်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ၁။ (ဤကား ၀ါကျတွင်)။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ နိဂစ္ဆေယျ၀ါ၊ ရောက်မူလည်း ရောက်ရာသလော။ မရဏမတ္တံ၊ သေလောက်နီးပါးသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့။ နိဂစ္ဆေယျ၀ါ၊ သလော။ ဣတိ၊ သို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဝေ၀ာနော၊ အရှင်ဘုရားရောက်ရာပါ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧ၀မေ၀ ခေါ၊ သာလျှင်။ အရိယသာ၀ကော၊ သည်။ "ဘဂ၀တာ၊ သည်။ ကာမာ၊ တို့ကို။ မံသပေသူပမာ၊ သားတစ်လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ပ။ ဘိယျောတိ၊ များ၏" ဟု၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိကွတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ပ။ ဘာ၀ေတိ၊ ပွါးများ၏။

၄၄။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဒိတ္တံ၊ တောက်လောင်သော။ တိဏုက္ကံ၊ မြက်မီးရှူးကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။ ပဋိ၀ါတံ၊ လေညာသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိं မညသိ၊ နည်း။ သောပုရိသော၊ သည်။ အာဒိတ္တံ၊ သော။ တံတိဏုက္ကံ၊ ကို။ ခိပ္ပမေ၀၊ သာလျှင်။သစေ့ါန ပဋိနိဿဇ္ဇေယျ၊ အံ့။ အာဒိတ္တာ၊ သော။ သာ တိဏုက္ကာ၊ သည်။ တဿ၊ ထိုယောကျ်း၏။ဟတ္ထံ၀ါ၊ လက်ကိုသော်လည်း။ ဒဟေယျ၊ ပူလောင်ရာ၏။ ဗာဟုံ၀ါ၊ လက်မောင်းကို သော်လည်း။ ဒဟေယျ၊ ရာ၏။ အညတရံ၀ါ အညတရံ၀ါ၊ တပါးပါးလည်းဖြစ်သော။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂံ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်ကို။ဒဟေယျ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်းသည်။တတောနိဒါနံ၊ထိုပူလောင်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ၀ါ၊ ထိုပူလောင်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ မရဏံ၊ သို့။ နိဂစ္ဆေယျ၀ါ၊ သလော။ မရဏမတ္တံ၊ သော။ဒုက္ခံ၊သို့။ နိဂစ္ဆေယျ၀ါ၊ သလော။ဣတိ၊သို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဝေ၀ာနော၊ အရှင်ဘုရား ရောက်ရာပါ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧ၀မေ၀ခေါ၊သာလျှင်။ အရိယသာ၀ကော၊သည်။ "ဘဂ၀တာ၊ သည်။ ကာမာ၊ တို့ကို။ တိဏုက္ကူပမာ၊ မြက်မီးရှူးလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏" ဟူ၍။ပ။ ဘိယျောတိ၊ များ၏"ဟူ၍။ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိကွတိ၊ ၏။ပ။ ဘာ၀ေတိ၊ ပွါးများ၏။

၄၅။ သေယျထာပိ၊အံ့။ ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ သာမိကပေါရိသော၊ အလွန်နှင့်တကွ တသူအနက် ရှိသော။ ဝိတစ္ဆိကာနံ၊ ကင်းသော အလျှံရှိကုန်သော။ ဝိတ၀ူမာနံ၊ ကင်းသော အခိုး ရှိကုန်သော။ အင်္ဂါရာနံ၊ မီးကျီးဘို့ဖြင့်။ ပုရာ၊ ပြည့်သော။ အင်္ဂါရကာသု၊ မီးကျီးတွင်းသည်။ (အတွင်း၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧ၀ံ၀ိ၀ိတ္ကာမော၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို အလိုရှိသော။ အမရိတုကာမော၊ သေခြင်း ၄ါ အလိုမရှိသော။ သုခကာမော၊ ချမ်းသာကိုအလိုရှိသော။ ဒုက္ခပဋိက္ကူလော၊ ဆင်းရဲဟူသော စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော။ (ကန္ဒရကသုတ် အပိုဒ် ၅-ပြန်ကြည့်။) ပုရိသော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်းကို။ ဗလ၀န္တော၊ အားကြီးကုန်သော။ ဒွေပုရိသာ၊ ယောကျ်း

၁။ တတော နိဒါနံ-ကို ဗျာကရဏ်း တို့၌ ၀ါကျသာ၊ ၄-ဦး-တို့၌ သမာသ်လည်း ပြကြ၏၊ တံ နိဒါနံ အဿာတိ တတောနိဒါနံ-ဟု အလုတ္တသမာသ်ပြု။ တတော-ကား ပစ္စတ္တ၀စနဿ တောအာဒေသော။ (ဝိ၊၄၊၁။ ၁၇၇။) ပစ္စတ္တေ နိဿက္ကဝစနံ။ (သာရတ္ထ။ပ။၈၃)။ ပစ္စတ္တေ တောပစ္စယော။(အဋ္ဌသာလိနီယောဇနာ)။နိဒါနံ-ကား နိဒါနန္တိ ပဋ္ဌမျတ္တေ ဒုတိယာ၊ ပဌမာ ၀ါ။ (ယင်းယောဇနာ)။ စင်စစ် နှစ်ပုဒ်လုံး ဟေတုတ္ထ-၌ ချည်းပင်။ မောဂ္ဂလ္လာန် ဆရာ ဟေတုတ္ထေဟိ-သုတ်နှင့် နီတိ တဗ္ဗိပရိတာနဋ္ဌ-သုတ်ရှု။ တံကိဿ ဟေတု (၀ါကျသာ)ပုဒ်ကိုလည်း ယင်းတို့၌ ရှုလေ။ သဒ္ဒနီတိ၌ကား ပါဠိနယာနုံ ဒုဋ္ဌာနတ္ထာ-ဟု အကြောင်းပြ၍ ယင်းပုဒ်မျှားအားလုံးကို နိပါတသမုဒါယ-ဟုပင် ယူလိုက်တော့ဟုလည်း မှာထားသည်။

နှစ်ယောက်တို့သည်။ နာနာဗာဟာသု၊ အသီးသီးသောလက်မောင်းတို့၌။ ဂဟေတ္ဘာ ၁၊ ကိုင်၍။ အင်္ဂါရကာသုံ၊ သို့။ဥပကဿယျုံ၊ ရှေးရှု့ဆည်ငင်ကုန်ရာ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။သော ပုရိသော။သည်။ဣတိစိတိစေဝ၊ ထိုထို့ဤ့ဤသာလျှင်။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။သန္နာမေယျ အပိနုခေါ၊ ညွှတ်ကိုင်းစေရာသလော။ ဝါ၊ ရုံးကန်ရာသလော။ ဣတိ၊ သို့ မေးပြီ။ ဧवံဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ထိုထို ဤ့ဤ ညွှတ်ကိုင်းစေပါ၏။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ရား။ ဟိ၊ အကြောင့်ကြောင့်။ တဿ ပုရိသဿ၊ သည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံစ အင်္ဂါရကာသုံ၊ သို့သာလျှင်။ ပပတိဿာမိ၊ ကျအံ့။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုမီးကျီးတွင်းသို့ကျခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ဝါ၊ ကြောင့်။ မရဏံဝါ၊ သို့လည်း။ နိဂစ္ဆိဿာမိ၊ ရောက်အံ့၊ မရဏမတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခံဝါ၊ သို့လည်း။ နိဂစ္ဆိဿာမီတိ၊ရောက်အံ့"ဟူ၍။ဝိဒိတံ၊သိအပ်ပြီ။ဣတိတသ္မာ၊ထို့ကြောင့်တည်း။ (ဣတိလုတ္တနိဒ္ဒိဋ္ဌ)။ ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ဧवံမေဝံခေါ၊သာလျှင်။အရိယသာဝကော၊သည်။ "ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကာမာ၊ တို့ကို။ အင်္ဂါရကာသူပမာ၊ မီးကျီးတွင်းလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍ ။ပ။ ဘိယျောတိ၊ မျှား၏"ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့၊ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ၏။ပ။ ဘာဝေတိ၊ ပွါးမျှား၏။

၄၆။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုရိသော၊ သည်။ သုပိနကံ၊ အိပ်မက်ကို။ အာရာမရာမဏေယျကံ၊ အရာမ်၏မြေ့လျော်ဖွယ်၏အဖြစ်ကို။ ဝနရာမဏေယျကံ၊ တော၏မြေ့လျော်ဖွယ်၏အဖြစ်ကို။ ဘူမိရာမဏေယျကံ၊ မြေ၏မြေ့လျော်ဖွယ်၏အဖြစ်ကို။ ပေါက္ခရဏိရာမဏေယျကံ၊ ရေကန်၏ မြေ့လျော်ဖွယ်၏အဖြစ်ကို ၂။ ပဿေယျ၊မြင်မက်ရာ၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ ပဋိဗုဒ္ဓေါ၊ နိုးလတ်သော်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ နပဋိပဿေယျ၊ မတွေ့မြင်ရာ။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧवံမေဝံခေါ၊ သာလျှင်။အရိယသာဝကော၊ သည်။ "ဘဂဝတာ၊ သည်။ကာမာ၊တို့ကို။သုပိနကူပမာ၊အိပ်မက်လျှင် ဥပမာ ရှိကုန်၏ ဟူ၍ ။ပ။ ဘိယျောတိ၊ မျှား၏" ဟူ၍။ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ၏။ပ။ဘာဝေတိ၊ ပွါးမျှား၏။ (သုပိနကံ-ကား သာမညကံ၊အိပ်မက်၌ဖြစ်သောလည်းဟူ။ အာရာမရာမဏေယျ-စသည် ကား ဝိသေသကံ)။

၁။ ဤအနက်ကား မောဂ္ဂလ္လာန်-သဒ္ဒနီတိတို့၌အလျော်။ ဤနည်းအရ တမေနံ-နေရာ၌ ဆင်ခြင်ရှိခဲ့သော် ကမ္မတ္ထဆင်ခြင်။သုဒိန္နဿ ပါဒေသု ဂဟေတ္ဘာ-ကိုဖွင့်ရာ၌ ပါဒေသု ဝါ တံ (သုဒိန္နံ)ဂဟေတ္ဘာ ဟူသော-ဝိ၊၌၊၁။ ၁၇၈။ ဒု-ဝိကပ် အလို။

နာနာဗာဟာသုကို တို့ကို-ဟု (ကစ္စည်း၊ ရှုအရ)ပေးလိုလျှင်လည်း ဥပယောဂတ္ထဘူမ္မဝစနကြောင့်။ တမေနံ-ကို လည်း သာမျတ္ထဒုတိယာဟုယူ။ သုဒိန္နဿ-ကဲ့သို့ ဆင်ခြင်ပြီး ဖြစ်လျှင်ကား အထူးပြောဘွယ်မလို။ ပါဒေသု ဂဟေတ္ဘာတိ ပါဒေ ဂဟေတ္ဘာ၊ ဥပယောဂတ္ထေ ဘုမ္မဝစနံ-ဟူသော ယင်းပဌမဝိကပ်အလို။

၂။ ရမိတမ္ပေါ ရမဏီယော၊တဿ ဘာဝေါ ရာမဏီယကံ-ဟုပြု။(ရမဏီယာဒိတောကဏ်၊ အနုဗန်ချေ၊ ရ-ခ်ဉ်ဝဏ္ဏ။) အာရာမ-စသည်နှင့် ဆင်တူ။ ဝေဇယန္တဿ ပါသာဒဿ ရာမဏီယကံ-ဟူသော မူ-ပံ-စူဋ္ဌ တဏှာသခ်ယသုတ် ထောက်။ ဤကား"ရာမဏီယကန္တိ ရမဏီယဘာဝံ-ဟု ဖွင့်သော ဒီ၊ဋ္ဌ၊၂။ ၃၉၉။ စူဋ္ဌ တဏှာသခ်ယ၊ဋီ။ အံ၊ ဋီ၊ (ကေ ခမ္မာဂ်)မောဂ္ဂလ္လာန်တို့နှင့် အညီတည်း။ နိတိ-ဌ် ရမိတမ္ပော ရမဏီယော၊ သာဝေ ရာမဏေယျ-ဟု ဏေယျ-သကတ္ထ၊ အာရာမ-စသည်နှင့် ကမ္မဓာရဲ။ သမာသန္တေက-ပြု၍ပြီးသည်။ နိရုတ္တိဒီပနိဌ်ကား ရမိတမ္ပံ ရမဏံ တ္ထေ ရာမဏော အာရာမော၊ အာရာမရာမဏဿ ဘာဝေါ အာရာမရာမဏေယျကံ-ဟု ဏေယျနှင့် သကတ္ထဌ် ကဖြင့် ပြသည်။ ယတ္ထ အရဟန္တော ဝိဟရန္တိ၊ တံဘူမိ ရာမဏီယကံ။ ပါဠိ အဖွင့် (ဓမ္မပဒ၊၁။၄၀၀)၌ ယသ္မိံ ဌာနေ အရဟန္တော ဝိဟရန္တိ၊ တံ ရမဏီယမေဝ။ သော ပဒေသော ရမဏီယော ဝေ-ဟု ဖွင့်သည်ကို ကြည့်ပြန်လျှင်ကား ကဏ်ပစ္စည်းသကတ္ထယူသင့်၏။ ကြံဆ၍ ကြိုက်ရာယူ။

၄၇။ သေယျထာပိ၊အံ့။ ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ ပုရိသော၊သည်။ ယာစိတက်၊ ဌားရမ်းအပ်သော။ ပေါရိသေယ်၊ ယောကျားအား လျှောက်ပတ်သော။ ယာန်၊ ယာဉ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဘောဂ်ဝါ၊ အသုံးအဆောင်ကိုဌင်း။ပဝရမဏိ.ကုဏ္ဍလ်၊အထူးထူး အပြားပြား မြတ်သော ပတ္တမြားနားခြောင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဘောဂ်ဝါ၊ အသုံးအဆောင်ကိုဌင်း။ယာစိတ္စာ၊ ဌားရမ်း၍။ (ဝဋ္ဌဇ္ဇေယ္ယ၊ သုံးစွဲရာ၏။) သောပုရိသော၊ သည်။ ယာစိတကေဟိ၊ ကုန်သော။ တေဟိဘောဂေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပုရက္ခတော၊ ရှေဆောင်ပြု၍ ။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်။ အန္တရာပဏံ၊ စျေးတွင်း၌။ ပဋိပဇ္ဇေယ္ယ ၁၊သွားရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျားကို။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ "ဘော၊ တို့။ ပုရိသော။ ယောကျားသည်။ဘောဂီ ဝတ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိစွတကား။ ဘောဂိနော၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသူတို့သည်။ ဘောဂါနိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘုဉ္ဇန္တိကိရတိ၊သုံးဆောင်ခံစားကြကုန်သတတ်"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယ္ယုရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျားကို။ သာမိကာ၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည်။ ယတ္ထ ယတ္ထေဝ၊ အကြင်အကြင် အရပ်၌သာလျှင်။ ပသေယျုံ၊ တွေ့မြင်ကုန်ရာ၏။ တတ္ထ တတ္ထေဝ၊ ၌သာလျှင်။ သာနိ၊ မိမိဥစ္စာတို့ကို။ (အတ္တနော ဘဏ္ဍာနိ။ဌ)။ ဟရေယျုံ၊ ဆောင်ယူကုန်ရာ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိ ံမည္ယသိ၊ နည်း။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောကျား၏။ အညထတ္တာယ၊ (ဌားရမ်းသည်မှ) တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းငှါ။အလံနုခေါ၊သင့်လျော်ပါ၏လော။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဧဝံဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ဤသို့မသင့်လျော်ပါဘုရား။ တံ၊ ထိုသို့ မသင့်လျော်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ သာမိနော။ ဥစ္စာရှင်တို့သည်။ ဟိ၊ ကြောင့်။ သာနိ၊ တို့ကို။ ဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ "ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကာမာ၊ တို့.ကို။ ယာစိတကူပမာ၊ ဌားရမ်းသောဥစ္စာလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍ ။ပ။ ဘိယ္ယောတိ၊ မျှား၏"ဟူ၍။ ဣဘိ၊သို့။ ပဋိသဉ္ဇိကၖဘိ၊၏။ပ။ ဘာဝေတိ၊ ၏။

၄၈။ သေယျထာပိ၊အံ့။ ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ ဂါမသေ ဝါ၊ ရွာ၏ဌင်း။ နိဂမသေ ဝါ၊ နိဂုံး၏ဌင်း။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ တိဏ္ဍော၊ ထူထဲသော။ ဝနသဏ္ဍော၊တောအုပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တတြ၊ ထိုတောအုပ်၌။ သမ္ဘန္နဖလောစ၊ ချိုသောသစ်သီးလည်းရှိသော။ (ဤကား သမ္ဘန္နဖလန္တိ မဓုရဖလံ-ဟူသော ဌ-၏ အလိုတည်း)။ သမ္ဘန္နဖလောစ၊ ကောင်းသော အသီးလည်းရှိသော။ (ဤကားသမ္ဘန္နံ သုန္ဒရံ ဖလမဿာတိ သမ္ဘန္နဖလံ- ဟူသော ဌ၏အလိုတည်း)။ ဥပဟန္နဖလောစ၊ သစ်သီးတို့ဖြင့် ပြည့်စုံ သည်လည်း ဖြစ်သော။(ဤကား သဒ္ဒတ္ထ)။(ဝါ၊)မျှားသော အသီးလည်း ရှိသော။ ရုက္ခော၊သစ်ပင် သည်။ အဿ၊ ရှိရာ၏။ ကာနိစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ဖလာနိ၊ အသီးတို့သည်။ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတိ-တာနိ၊ ကျကုန်သည်။ နု စဿ၊ ဖြစ်လည်း မဖြစ်ကုန်ရာ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဖလတ္ထိကော၊ အသီးကို အလိုရှိသော ၂။ ဖလဂေသီ၊ အသီးကိုရှာမှီးလေ့ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဖလပရိယေသနံ၊

၁။ အန္တရာပဏန္တိ အာပဏာနမန္တရေ။ပ။ ရစ္ဆမုခံ ပဋိပဇ္ဇေယ္ယုန္တိ ဂစ္ဆေယ္ယုံ။ မ၊ဌ၊၁-အနဂ်ဏသုတ်၊ ၆၁-ပိုဒ်။

၂။ ပစ္စတ္ထိကော-ပုဒ်ကဲ့သို့ အတ္ထယတိတိ အတ္ထိကော၊ ဖလံ အတ္ထိကော ဖလတ္ထိကော-ဟု ကြံသည်။ (ဣ-ကို အက၊ က-ကို ဣ-ပြု)။ တန်-အတ္ထိယတိတိ အတ္ထိကံ (တ-က-ပြု)။ ဖလံ အတ္ထိကံ ဧတဿ-ဟုလုပ်။ လိုချင်တောင့်ဆ အပ်သော အသီးရှိသော-ဟုဆိုး။ အဘ္ဘိကယ္ယဉ်ဆုဌ် နာဟံ ရဇ္ဇေန မတ္ထိဧကာ (ကုသဇာတ်)အရ ကရိုဏ်းလည်း ဟူရကား ဖလေန အတ္ထော ဖလတ္ထော၊ ဖလတ္ထော အဿ အတ္ထိဘိ-ဟုဝိဂ္ဂဟမှ။ ပါရာဇိကဏ်ယောဇနာ၌ အတ္ထော-ကို ပယောဇနတ္ထ ကြံသည်။

အသီးကိုရှားမှီးခြင်းငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်လျက်။ အာဂစ္ဆယျှ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထို ယောကျ်ားသည်။ တံဝနသဏ္ဍံ၊ သို့။ အဗျောဂါဟေတွာ၊ ၍။ သမ္မန္နဖလဠ္ဆ၊ သော။ ဥပပန္နဖလဠ္ဆ၊ သော။ တံရကွံ့၊ ကို။ ပသေယျှ၊ တော့မြင်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏ (စိတ်၌)။ "အယံ ခေါ ရကွော၊ ဤသစ်ပင်သည်။သမ္မန္နဖလောစ၊ကောင်းသော အသီးလည်းရှိ၏။ဥပပန္နဖလောစ၊မျှားသော အသီးလည်းရှိ၏။ ဘူမိယံ၊၌။ ပတိတာနိ၊ ကုန်သော။ကာနိစိ ဖလာနိ၊ အချို့သော သစ်သီးတို့သည်။ နတ္ထိစ၊ ရှိလည်းမရှိကုန်။အ ဟံ၊ ငါသည်။ ရကွံ့၊ သို့။အာရောဟိတုံ၊ တက်အံ့သောငှါ။ ဇာနာမိခေါ၊ (မည်သို့တက်ရမည်ဟု) သိသည်သာတည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံရကွံ့၊ ကို။ အာရောဟိတွာ၊ ၍။ ယာဝဒတ္ထဠ၊ အလိုရှိတိုင်းလည်း။ ခါဒေယျ၊ ခဲစားရမ္မကား။ ယံနူန၊ ကောင်းလေစု၊ ဥစ္ဆင်ဠ၊ခါးပိုက် ကိုလည်း။ ပူရေယျ၊ပြည့်စေရမ္မကား။ယံနူနာတိ၊ကောင်းလေစု"ဟူ၍။ဝေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံရကွံ့၊ကို။ အာရောဟိတွာ၊၍။ ယာဝဒတ္ထဠ၊လည်း။ ခါဒေယျ၊ရာ၏။ဥစ္ဆင်ဠ၊၊ကိုလည်း။ပူရေယျ၊ရာ၏။အထ၊ထိုအခါ၌။ဖလတ္ထိကော၊ သော။ဖလဂဝေသီ၊ သော။ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော။ ပုရိသော၊သည်။ ဖလပရိယေသနံ၊ ငှါ။ စရမာနော၊ လျက်။တိဏ္ဍံ၊ထက်လှစ္စာသော။ကုဌာရိ ံ၊ပေါက်ဆိန်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍ ။ အာဂစ္ဆယျ၊လာရာ၏။ သော။ ထိုဒုတိယ ယောကျ်ားသည်။ တံဝနသဏ္ဍံ၊သို့။ အဗျောဂါဟေတွာ၊ ၍။ သမ္မန္နဖလဠ္ဆ၊သော။ ဥပပန္နဖလဠ္ဆ၊သော။တံရကွံ့၊ကို။ ပသေယျ၊ရာ၏။တဿ၊၏(စိတ်၌)။ "အယံခေါ ရကွော၊ သည်။ပ။ နတ္ထိစ၊ ရှိလည်းမရှိ။ အဟံ၊ သည်။ ရကွံ့၊ ကို။ အာရောဟိတုံ၊ ငှါ။ နခေါဇာနာမိ၊ သိလည်းမသိ။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံရကွံ့၊ ကို။ မူလတော၊ အမြစ်အရင်းမှ။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍။ ယာဝဒတ္ထဠ၊ အလို ရှိတိုင်းလည်း။ ခါဒေယျ၊ ခဲစားရမ္မကား။ ယံနူန၊ စု။ဥစ္ဆင်ဠ၊ ကိုလည်း။ ပူရေယျ၊ ကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းလေစု"ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုဒုတိယ ယောကျ်ားသည်။ တံရကွံ့၊ကို။ မူလတောဝ၊လျှင်။ ဆိန္နေယျ၊ရာ၏။ ဂဟပဘိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ကို။ ကိ ံမညသိ၊နည်း။ အမုကော၊ သော။ ယောသောပုရိသော၊အကြင်ယောကျ်ားသည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ရကွံ့၊ကို။ အာရုဠှော၊ တက်ခဲ့၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ခိပ္ပမေဝ၊ သာလျှင်။ သစေ နုသြရောဟေယျ၊ အကယ်၍ မသက်ဆင်းပြားအုံ့။ သောရကွော၊ သည်။ ပပတန္ဓော၊ လဲသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုတက်သောယောကျ်ား၏။ ဟတ္ထံဝါ၊ လက်ကိုသော်လည်း။ဘဇ္ဇေယျ၊ချိုးရာ၏။ပါဒံဝါ၊ခြေကိုသော်လည်း။ဘဇ္ဇေယျ၊ချိုးရာ၏။အညတရံဝါ အညတရံ ဝါ၊ တပါးပါးလည်းဖြစ်သော။အင်ပစ္စင် ံ ဝါ၊ကိုလည်း။ ဘဇ္ဇေယျ၊ချိုးရာ၏။သော ပုရိသော၊ သည်။တတောနိဒါနံ၊ ထိုချိုးခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော။ ဝါ၊ ထိုချိုးခြင်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်။မရဏံဝါ၊သို့မူလည်း။ နိဂစ္ဆေယျ၊သလော။မရဏမတ္တံ၊သော။ဒုက္ခံဝါ၊သို့မူလည်း။နိဂစ္ဆေယျ၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဝေဝဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ဤသို့ ဖြစ်ရပါ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။အရိယသာဝကော၊ သည်။"ဘဂဝတာ၊သည်။ ကာမာ၊ တို့ကို။ ရကွဖလူပမာ၊ သစ်သီးရှိသော သစ်ပင်လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ပ။ဘိယျောတိ၊မျှား၏" ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသင်္ခုတိ၊ ၏။ပ။ ဘာဝေတိ၊ ပွါးမျှား၏။

၄၉။ ဂဟပတိ:ကြွယ်။သ ခေါ သော အရိယသာဝကော၊ ထိုအရိယာသာဝကသည်။ အနုတ္တရံ၊ မြင့်မြတ်လွန်ကဲသော။ ဣမံယေဝ ဥပေက္ခာသတိ ပါရိသုဒ္ဓိ ံ၊ ဤဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော စတုတ္ထစျာန်သမာဓိကိုသာလျှင်။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍ ။ အနေကဝိ ဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ အနုဿရတိ၊ ၏။ သေယျထာ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤရှေးဘ၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ (အနုဿရတိ၊နည်း။) ဧကမ္ပိ ဇာတိ ံ၊ တဘာဝကိုဝင်း။ပ။ဣတိ၊ ဤသို့။ သာကာရံ၊

အဆင်းစသော အခြင်းအရာနှင့်တကွသော။ သဉ္ဇေဿံ၊ အမည်အနွယ်ဟူသော ညွှန်ပြဖွယ်နှင့်တကွ သော။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ အနုဿရတိ၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။သ ခေါ် သော အရိယသာဝကော၊သည်။အနုတ္တရံ၊သော။ဣမံယေဝ ဥပေက္ခာ-သတိပါရိသုဒ္ဓိ ံ၊ ကိုသာလျှင်။ အာဂမ္မ၊၍။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ မျက်စိအမြင်ကို လွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ စုတေ ကုန်သော။ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ပဋ္ဌိသန္ဓေနေကုန်သော။ဟီနေ၊ယုတ်ကုန်သော။ ပဏီတေ၊ မြတ်ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏေ၊ အဆင်းလှကုန်သော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ၊ အဆင်းမလှကုန်သော။ သုဂတေ၊ ကောင်းသောလားရာ (ဂတိ)ရှိကုန်သော။ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသောလားရာ(ဂတိ)ရှိကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ပ။ယထာကမ္မုပဂေ၊ကံအားလျော်စွာကပ်ရောက်ကုန်သော။သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။သ ခေါ် သော အရိယသာဝကော၊သည်။အနုတ္တရံ၊သော။ဣမံယေဝ ဥပေက္ခာ-သတိပါရိသုဒ္ဓိ ံ၊ ကိုသာလျှင်။ အာဂမ္မ၊၍။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာ-သဝံ၊ အာသဝေါကင်းသော။ စေတောဝိမုတ္တိ ံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော ရာဂမှလွတ်သော သမာဓိကို။ ပညာဝိမုတ္တိ ံ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်သော ပညာကို ။သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ၍။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌ပင်လျှင်။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧတ္တာဝတာခေါ်၊ ဖြင့်။ အရိယသာ၊ငါဘုရား၏။ဝိနယေ၊ ၌။သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အကြွင်းမဲ့။ သဗ္ဗထာသဗ္ဗံ၊ အားဖြင့်။ ဝေါဟာရသမုဋ္ဌေဒေါ်၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၅၀။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ကို။ ကိ ံမညသိ၊ နည်း။ ယထာ၊ ဖြင့်။ အရိယသာ၊၏။ဝိနယေ၊၌။ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ မဲ့။ သဗ္ဗထာသဗ္ဗံ၊ အားဖြင့်။ (ကတ္ဝာ၊ ၍။) ဝေါဟာရသမုဋ္ဌေဒေါ်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊သည်။ ဝေရှုပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဝေါဟာရသမုဋ္ဌေဒံ၊ ကို။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ သမနု-ပဿသိအပိနု၊ ကောင်းစွာအဖန်ဖန်ကြည့်ရှု နိုင်ပါမည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာမ၊ တပည့်တော်သည်။ကောစ၊ ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်စားနည်း။အရိယသာ၊မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝိန-ယေ၊ ၌။ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ မဲ့။ သဗ္ဗထာသဗ္ဗံ၊ အားဖြင့်။ ဝေါဟာရသမုဋ္ဌေဒေါ်သည်။ ကောစ၊ဘယ်လို တရားမျိုးနည်း ။ ဘန္တေ၊ရား။ အာမ၊ တပည့်တော်သည်။ အရိယသာ၊၏။ပ။ဝေါဟာရသမုဋ္ဌေဒါ-မှ။ အာရကာ၊ ဝေး၏။ဘန္တေ၊ရား။မယံဟိ၊ တပည့်တော်တို့သည်ကား။ ပုဗ္ဗေ ရှေး၌။အညတိတ္ထိယေ၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကေ၊ ပရိဗိုဇ်တို့ကို။ အနာဇာနိယေဝ၊

၁။ စေတောဝိမုတ္တိ ံ ပညာဝိမုတ္တိန္တိတ္ထေ စေတောဝစနေန အရဟတ္တဖလသမ္မယုတ္တောဝ သမာဓိ, ပညာဝစနေန တံသမ္မယုတ္တာ ပညာဝ ဝုတ္တာ၊ တတ္ထစ သမာဓိ ရာဂတော ဝိမုတ္တတ္တာ စေတောဝိမုတ္တိ, ပညာ အဝိဇ္ဇာယ ဝိမုတ္တတ္တာ ပညာဝိမုတ္တိတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ မ၊ဋ္ဌ။ ၁။၆၉-ပိဋ်။ သမာဓိ ဝုတ္တော စေတောသီသေန ယထာ စိတ္တံ ပညဉ္စ ဘာဝယန္တိ အဓိပ္ပါယော။ ၎င်းအာဂမခေါ်ယျသုတ်-ဋီကာတို့ကို ထောက်၍ ပေးသည်။

၂။ ကောစာဟံ ကော သီဟာ၊ ငါကော ဘာမ္ဟိလဲ, ခြသေ့ ကော ဘာကောင်မှိုလဲ-ဟူသကဲ့သို့ အံ့တုဂုဏ်ပြိုင်ခြင်းမျိုးမဟုတ်။ ဤတရားတော်ကို သိနိုင်ရလောက်အောင် တပည့်တော်ဟာ ဘယ်လောက်ဉာဏ်ပညာကြီးတဲ့ သူမှိုလဲဘုရား။ မသိနိုင်ပါ-ဟု ဆိုလိုရင်း။ မ၊ဋ္ဌ၊ ၂။ ၂၈၈-ကို နယဂ္ဂါဟမူလေ။

အာဇာနည်မဟုတ်သည်တို့သာလျှင် ၁။ သမာနေ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ အာဇာနီယာတိ၊ အာဇာနည်တို့ဟူ၍။ အမည်မှ၊ မှတ်ထင်ခဲ့ကြပါကုန်၏။ အနာဇာနီယေ၀၊ သာလျှင်။ သမာနေ၊ကုန်လျက်။ အာဇာနီယဘောဇနံ၊ အာဇာနည်တို့အား ထိုက်သောဘောဇဉ်ကို။ဘောဇီမှ ကျေးမွေးခဲ့ပါကုန်၏။ အနာဇာနီယေ၀၊ သာလျှင်။ သမာနေ၊ ကုန်လျက်။ အာဇာနီယဌာနေ၊ အာဇာနည်တို့အား ထိုက်ရာနေရာ၌။ ဌပိမှ၊ ထားခဲ့ကြပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုပုန၊တို့ကို။ အာဇာနီယေ၀၊ တို့သည်သာလျှင်။ သမာနေ၊ ဖြစ်ပါကုန်လျက်။ အနာဇာနီယာတိ၊ တို့ဟူ၍။ အမည်မှ၊ မှတ်ထင်ခဲ့ပါကုန်၏။ပ။ဘောဇီမှ၊ ကုန်၏။ပ။ဌပိမှ၊ ထားခဲ့ပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ အညာတိတ္တိယေ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကေ၊ တို့ကို။ အနာဇာနီယေ၀၊ တို့သည်သာလျှင်။ သမာနေ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ အညတိတ္ထိယေ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကေ၊ တို့ကို။ အနာဇာနီယာတိ၊ တို့ဟူ၍။ ဇာနိဿာမ၊ သိရပါကုန်အံ့။ပ။ဘောဇေဿာမ၊ ကျေးမွေးကြပါကုန်အံ့။ပ။ဌပေဿာမ၊ ထားကြပါကုန်အံ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုပုန၊ တို့ကို။ အာဇာနီယေ၀၊ တို့သည်သာလျှင်။ သမာနေ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ တနည်း။ အနာဇာနီယေ၀၊ တို့သည်သာလျှင်။ သမာနေ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုပုန၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာဇာနီယာတိ၊ တို့ဟူ၍။ ဇာနိဿာမ၊ သိရပါကုန်အံ့။ပ။ဘောဇေဿာမ၊ ကျေးမွေးကြပါကုန်အံ့။ပ။ဌပေဿာမ၊ ထားကြပါကုန်အံ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဘဂ၀ါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမဏေသု၊ ရဟန်းတို့၌။ သမဏဒေ၀မ်၊ ရဟန်းဟူ၍ ချစ်ခြင်းကို။ သမဏေသု၊ တို့၌။ သမဏဝဏ္ဏံ၊ ရဟန်းဟူ၍ ကြည်ညိုခြင်းကို။ သမဏေသု၊ တို့၌။ သမဏဂါရဝံ၊ ရဟန်းဟူ၍ ရိုသေခြင်းကို။ အဇနေသိ ၀တ၊ ဖြစ်စေတော်မူပေစ့တကား။ “ဘန္တေ၊ ရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်ပေစ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ စ့။ဘန္တေ၊ ရား။နိက္ကုဋ္ဌိတံ၊မှောက်ထားအပ်သော၀တ္ထုကို။ ဥက္ကုဋေယျ သေယျထာပိ၀ါ၊ လှန်ရာသကဲ့သို့ငင်း။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဖုံးလွှမ်းထားအပ်သောအရာ၀တ္ထုကို။ ဝိ၀ရေယျ သေယျထာပိ၀ါ၊ ဖွင့်ပြရာသကဲ့သို့ငင်း။ မူဠှဿ၊ ခရီးဥဿေ၀ေသောသူအား။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကို။ အာစိက္ခေယျ သေယျထာပိ၀ါ ပြောကြားရာသကဲ့သို့ငင်း။ အန္ဓကာရေ၊ အမှိုက်မှောင်၌။ ‘စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိအားမြင်ရှိသောသူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို။ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ ’ဟု နှလုံးသွင်း၍။ တေလပဒီပေါ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်းကို။ ဓာရေယျ သေယျထာပိ၀ါ၊ ညှိထွန်းဆောင်ပြရာဘိသကဲ့သို့ငင်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧ၀မေ၀ံ၊ သာလျှင်။ ဘဂ၀တာ၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ များသော ပရိယာယ်ဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ ပြတော်မူအပ်ပြီ။ ဘန္တေ ရား။ သေယ်၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကိုငင်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုငင်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုငင်း။သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍ ၂။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ထက်

၁။ အနာဇာနီယေတိ ဂိဟိ၀ေါဟာရသမုဋ္ဌေ၀နသ္မိ ကာရဏေ အဇာနနကေ။ ၌။ ကဿစိ နာမ အတ္ထိသာပိ အဇာနနတော နှ အာဇာနန္တီတိ အနာဇာနီယာ။ ဌီကာ။

၂။ အဇ္ဇတံ အာဒိ ကတ္ဝာ။ အဇ္ဇတန္တိ အဇ္ဇဘာ၀ံ။ အဇ္ဇဒဂ္ဂေတိ၀ါ ပါဌော-ဟု ယင်းပုဒ်ပါသော အဋ္ဌကထာ-ကြီး ၇-စောင်တို့အလို အဇ္ဇတာ အဂ္ဂ-ဟုငင်း၊အဇ္ဇ အဂ္ဂေ-ဟုငင်း ပဒဗ္ဗေ၀ဒ-ပြု။ဒ-နှင့်ရှိလျှင် အဇ္ဇ အဂ္ဂံ ကတ္ဝာ-ဟုပေး။

အဂ္ဂကား ၀စနဝိပလ္လာသ။ တာ၀ပစ္စည်း-ဟု-သူ့မှ ယနေ့အဖြစ်ဟူသော သရဏဂုမ်ဆောက်တည်ခြင်းကို-ဟုပေး။ အဇ္ဇတန္တိ အဇ္ဇဂ္ဂေ-စ္စ-ဝ အတ္ထော- ဟူသော အဖွင့် (သာရတ္ထ၊ သီ၊ဋီ) တို့အလို တာ-ပစ္စည်း ဒေ၀တာ-ကဲ့သို့ သွတ္ထ။ တာ-ကို အာဂမ-ဟုဆိုသော ကစ္စည်း၊ ရှု၊နိရုတ္တိတို့ကား ၌-ဌ-တို့နှင့် မည်။ နိတ်၌ ဒ-အာဂုံ။

ဆုံး။ သရဏံ ဂတံ၊ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်သော။ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာဟူ၍။ ဓာရေတု၊ အသိ အမှတ်ပြုတော်မူပါလေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ပေါတလိယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-ဇီဝကသုတ်

၅၁။ (ဧवं မေ သုတံ-ပေးမြဲ) ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ကောမာရဘစ္စသ၊ အဘယမင်းသားသည် မွေးမြူအပ်သော။ ဇီဝကဿ၊ ဇီဝက၏။ အမ္ဗဝနေ၊ သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ပ။ နိသိဒိ၊ နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်ညွှန်း၍။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ အာရဘန္တိ၊ သတ်ကြကုန်၏။ (အာရဘန္တိတိ ဃာတေန္တိ။ဋ္ဌ)။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဇာနံ ဇာနန္တော။ သိလျက်။ ဥဒ္ဒိဿကတံ၊ ရည်ညွှန်း၍ ပြုအပ်သော။ပဋ္ဌိစ္စကမ္မံ၊မိမိကို အကြောင်းပြု၍ သတ်အပ်ပြီးသော ။တံ မံသံ၊ ထိုအသားကို။ ပရိဘုဉ္ဇတိဘိ၊ သုံးဆောင်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဘန္တေ'ရား။ ယေတေ၊ အကြင်တိတ္ထိတို့သည်။သမဏံ ဂေါတမံ၊ကို။ပ။ ပရိဘုဉ္ဇတိဘိ၊ ဟူ၍။ ဧवं၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြပါကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကစ္စိ၊ အသို့ပါနည်း။ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီး သည်ကို ပြောဆိုကြပါကုန်သလော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောအားဖြင့်။ နစ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ စွပ်စွဲလည်းမစွပ်စွဲကြပါကုန်သလော။ဓမ္မဿ၊အကြောင်းအား ။ အနုဓမ္မံ၊ လျော်သော အကြောင်း

၁။ ပဋ္ဌိစ္စ ကမ္မံ-ပုဒ်သည် သဒ္ဒ-အတ္ထ နှစ်မျိုးပင် ဆန်းကြယ်သည်။(၁)အတ္ထာနံ ပဋ္ဌိစ္စ ကတံ၊မိမိကို ရည်ညွှန်း၍ သတ်အပ်ပြီးသော။ (ကမ္မသဒ္ဒါသတ်ဖြတ်ပြုလုပ်ခြင်းအနက်၊ ရမ္မပစ္စည်း ကံဟော အတိတ်)။ ဤအလို ဥဒ္ဒိဿ ကတံ-ရှိပြီးဖြစ်၍ ၂-၃- ဝိကပ်များလောက် မကောင်းတတ်။ (၂) အတ္ထာနံ ပဋ္ဌိစ္စ ကမ္မံ ဇတ္ထ အဘ္ဘိဟိ၊ မိမိကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သော မကောင်းမှု (ပါဏာတိပါတ) ကံရှိသော။ (ကမ္မသဒ္ဒါ မကောင်းမှုကံဟော)။ ဤ၌-ဌ။ ဝိ၊ဌ၊၃။ အံ၊ဌ-တို့၌ ဤနှစ်ဝိကပ်သာပြု၏။ (၃) တံ မံသံ ပဋ္ဌိစ္စ ပဝတ္တံ ကမ္မံ၊ထိုအသားကို စွဲ၍ ဖြစ်သော မကောင်းမှုကံကို။ (ဖုသတိ၊ ရ၏)ဟု ပါဠေသေသထည့်။ ဤနည်းကား အံ၊ဌ၊ ၃။၂၁၅။ သာရတ္ထ၊ ၃။၂၃၇-တို့အရ တိတ္ထိတို့ အယူအဆအတိုင်း ပေးအပ်သောအနက်။ ဇာတ်၊ဌ၊၃။ တိတ္ထိရဇာတ်၌ ဌက်မှဆိုး၏-တည်ခါ (ခါတိန်ညင်) အဖြစ် အသုံးပြုသော ခါတကောင်ရှိ၏။ ၎င်းခါသည် "ငါ၏ တန်သံကြောင့် ခါများ လာကြ၏။ မှုဆိုးကလည်း ၎င်းတို့ကို သတ်ဖြတ်၏။ ပဋ္ဌိစ္စ ကမ္မံ ဖုသတိ၊ မှုဆိုးသည် ငါ့ကို အကြောင်းပြု စွဲမှီ၍ ပါဏာတိပါတကံကို ရ၏။ ထို မကောင်းမှုသည် ငါ၏ မကောင်းမှုပင်လော"ဟု သံသယဖြစ်၍ ရသေ့အား လျှောက်ထားရာ စေတနာမပါ သဖြင့် မဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူသည်။ ပဋ္ဌိစ္စ ကမ္မံ ဖုသတိတိအာဒီသုဝိယ- ဟူသော ဌီကာတို့၏ သာဓကပြုရာ ဇာတ်တည်း။ ယင်းအသားကို လှူသူတဝက်၊ အလှူခံ (စား) သူတဝက် အကုသိုလ်ရသည်ဟု တိတ္ထိတို့ယူဆ ကြောင်း ဤ ၂-၃-ဝိကပ်များ က ပြသည်။ ယင်းအယူရှိသည့်အတိုင်း လည်း တိတ္ထိတို့သည် သီဟစစ်သူကြီး၏ ဆွမ်းကျွေးပွဲအပြီးတွင် ဘုရားရှင်အား ပဋ္ဌိစ္စ ကမ္မံ ဖုသတိ၊အသားကို စွဲ၍ဖြစ်သော မကောင်းမှုကံကို ရသည် စသဖြင့် ဝေသာလီပြည် လမ်းလေးခွဲ၌ လှည့်လည်ကြွေးကြော်၍ ဝါဒဖြန့်ကြဘူး၏။ အဌဂုဏ်တော်ရနှင့် မဟာဝဂ္ဂ ဘေသဇ္ဇ ခန္ဓကလာ သီဟဝတ္ထုတို့၌ အကျယ်ရှု။

၂။ ဓမ္မဟူသည် တိကောဋိပရိသုဒ္ဓမ်သကို သုံးဆောင်ခြင်း၏ အကြောင်းယုတ္တိဟု ဆိုလိုသည်။ ဤ-ဌ။ဓမ္မော နာမ ကထိတကထာ၊ အနုဓမ္မောနာမ ကသိဘာသ ပဋ္ဌိကသနံ-ဟု ဖွင့်ပြသည့် အံ၊ ဌ၊၂၊ ၃၉၉-အလို ဓမ္မ-စကားပင်။

ကို။ ဗျာဂဏရောဇန်တို၏ ထင်စွာလည်း ပြုကြကုန်သလော။ ဝါ၊ ပြောလည်း ပြောဟောကြကုန်သလော။ သဟဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော။ ဝါဒါနုဝါဒေါ၊ ဘုရားရှင်၏ဝါဒ ထိုဝါဒသို့အတုလိုက်သော အနုဝါဒသည်။ ဂါရယှံ ဌာနံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော အကြောင်းသို့။ ကောစိ နု စ အာဂစ္ဆတိတိ၊ အနည်းငယ်မျှပင် မကျရောက်ဘဲလည်း ရှိပါသလောဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

၅၂။ ဇီဝက၊ ဇီဝက။ ယေတေ၊ အကြင်တိတ္ထိတို့သည်။ သမဏာ ဂေါတမ၊ ကို။ပ။ ပရိဘုဥ္ဇတိတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ နဝုတ္တဝါဒိနော၊ ဟောအပ်ပြီးသည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ တေ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။အသတာ အဘူတေန၊ ထင်ရှားမရှိသော မဟုတ်မမှန်သော အားဖြင့်။အဗ္ဘာစိက္ခန္တိစ၊ စပ်စဲ့လည်းစပ်ငဲ့ကြကုန်၏။ဇီဝက၊က။ အဟံ၊ ငါသည်။ တီဟိ ခေါ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်း သုံးပါးတို့ဖြင့်။ မံသံ၊ အသားကို။ အပရိဘောဂန္တိ၊ မသုံးဆောင်အပ် မသုံးဆောင်ကောင်းဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊ ဟော၏။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သောအသားရင်း။ သုတံ၊ ကြားအပ်သောအသားရင်း။ ပရိသင်္ကိတံ၊ ယုံမှားအပ်သောအသားရင်းတည်း။ ဇီဝက၊က။ အဟံ၊ ငါသည်။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ မံသံ၊ကို။ အပရိဘောဂန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၏။ပ။ အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်အပ်သောအသားရင်း။ အသုတံ၊ မကြားအပ်သော အသားရင်း။ အပရိသင်္ကိတံ၊ မယုံမှားအပ်သောအသားရင်းတည်း။ပ။ ပရိဘောဂန္တိ၊ သုံးဆောင်အပ်၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

၅၃။ ဇီဝက၊က။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အညတရံ၊ တခုခုသော။ ဂါမံဝါ၊ ရွာကိုဝင်း။ နိဂမံဝါ၊ နိဂုံးကိုဝင်း။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။ဝိဟရတိ၊ နေ၏။သော၊ ထိုရဟန်းသည်။

(မေတ္တာသဟဂတေန-မှ စ၍ အဗျာပဇ္ဇေန ဖရိတ္မာ ဝိဟရတိ-ဘိုင်အောင် သောဝါကျကား အဌကနာဂရသုတ် အပိုဒ် နံပါတ် ၂၀-နှင့် တူပြီ)။

တမေနံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဂဟပတိဝါ၊ သည်ရင်း။ ဂဟပတိပုတ္တောဝါ၊သည်ရင်း။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ သ္မာတနာယ၊ နက်ဖန်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သောပုညပီတိပါမောဇ္ဇအကျိုးငှါ[1]။ ဘတ္တေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ နိမန္တေတိ၊ ပင့် ဘိတ်၏။ ဇီဝက၊ က။ဘိက္ခု၊သည်။ အာဂဓံမာနောဝ၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အဓိဝါသေတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။တဿ၊ ရတ္တိယာ၊ ထိုညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊ကုန်လွန်သဖြင့်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊နံနက်အခါ၌။ပ။ပညတ္တေ၊သော။အာသနေ၊၌။နိသီဒိ၊ပြီ။တမေနံ၊ကို။သော၊ဂဟပတိဝါ၊ သည်ရင်း။သော၊ဂဟပတိပုတ္တောဝါ၊ သည်ရင်း။ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ သားပြွမ်းဆွမ်းဖြင့်။ပရိဝိသတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (စိတ်၌)။ "မံ၊ ငါ့ကို။ အယံဂဟပတိဝါ၊ ဤသူကြွယ်သည်ရင်း။ အယံဂဟပတိပုတ္တောဝါ၊သည်ရင်း။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ သားပြွမ်းဆွမ်းဖြင့်။ ပရိဝိသေယျ၊ လုပ်ကျွေးပါမူကား။ သာဓုဝတာတိ၊ ကောင်းလေစု" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့(သောအကြံ)သည်။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ မံ၊ငါ့ကို။ပ။အာယတိ ပိ၊ နောင်အခါ၌လည်း။ပ။ အဟောဝတာတိ၊ ဟူ၍။ဧဝမ္ပိ၊ ဤ သို့လည်း။ အဿ၊ထိုရဟန်း၏(စိတ်၌။)နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တံပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ အဂဏိတောဝ၊ တဏှာဖြင့်မတပ်မက်သည် ဖြစ်၍။ အမုစ္ဆိတောဝ၊ တဏှာဖြင့် မတွေ့ဝေသည်ဖြစ်၍။ အနဇ္ဈောပန္နော၊ အာသာငမ်းငမ်း မစဲ့လမ်း မမျှိသိပ်သည် ဖြစ်၍ ။ အာဒီနဝဒဿာဝီ၊ အပြစ်ကို ရှုမြင်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဿရဏပညော၊ ရသတဏှာမှ

၁။ သ္မာတနာယ(သေ့အဒနာယ)၊ နက်ဖန်ဆွမ်းစားခြင်းငှါ။ (မိန္တောင်းနည်း)

ထုက်မြောက်ကြောင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဥ္ဇတိ၏။ ဇီဝက၊က။တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့စကားကို။ ကိုမည္ဟသိ၊နည်း။ သော ဘိက္ခု၊သည်။တသ္မိ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ အတ္တဗျာဗာဓာယ၀ါ၊မိမိကိုယ်ကို ဆင်းရဲအကျိုးငှါလည်း။ စေတေတိ အပိနု၊ အားထုတ်ရာသလော။ ပရဗျာဗာဓာယ၀ါ၊ တပါးသူ ဆင်းရဲအကျိုးငှါလည်း။ စေတေတိ အပိနု၊လော။ ဥဘယဗျာဗာဓာယ၀ါ၊ မိမိ-သူတပါးနှစ်ဦးသား တို့၏ ဆင်းရဲခြင်းအကျိုးငှါလည်း။စေတေတိ အပိနု၊ လော။ ဣတိ၊ ပြီ။ဘန္တေ၊ ရှုး။ တေ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဇီဝက၊က။ သော ဘိက္ခု၊သည်။ တသ္မိ သမယေ၊၌။ အနဝဇ္ဇံယေ၀၊ အပြစ်မရှိ သည်သာဖြစ်သော။အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတိ နနု၊ သုံးဆောင်သည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့မေးတော်မူပြီ။ ဝေ၀ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ဟုတ်ပါ၏။

ဘန္တေ၊ရှုး။ မေ၊သည်။ "ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ မေတ္တာ၀ိဟာရီတိ၊ မေတ္တာစျာန်ဖြင့် နေလေ့ ရှိသည်"ဟူသော။တေ၊ ကို။ သုတံ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ မေ၊ ၏။ တံဣဒံ၊ ထိုကြားအပ်ဘူးသော မေတ္တာဖြင့် နေလေ့ရှိသူဟူသည်။ သက္ခိဒိဋ္ဌေ၊ မျက်မှောက်တွေ့မြင်အပ်သော။ ဘဂ၀ါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားပါတည်း။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဟိ၊ မှန်လှပါ၏။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ မေတ္တာ၀ိဟာရီ၊ မေတ္တာဖြင့် နေလေ့ ရှိသူပါတည်း။ ဣတိ၊ သို့လျှောက်ပြီ။ ဇီဝက၊ က။ ယေန ရာဂေန၊ အကြင်ရာဂကြောင့်ရင်း။ ယေန ဒေါသေန၊ ကြောင့်ရင်း။ ယေန မောဟေန၊ ကြောင့်ရင်း။ ဗျာပါဒ၀ါ၊ ဖေါက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သော ရာဂေါ၊ ကို။ သောဒေါသော၊ကို။ သောမောဟော၊ကို။ ပဟီနော၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလော၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရှိပြီ။ တာလာ၀တ္ထုကတော၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ (ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီ။ အနဘာ၀ံ-ကတော၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီ။ အာယတိ အနုပ္ပါဒ၀မ္မော၊ နောင်အခါ၌ တဖန်မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိ၏။ ဇီဝက၊က။ တေ၊သင်သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ညွှန်း၍။ သစေခေါ ဘာသိတံ၊ အကယ်၍ လျှောက်အပ်သည်ဖြစ်အံ့။ (ဝ၀ံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်။) တေ၊ သင်၏။ တေ၊ ဤစကားကို။ အနုဇာနာမိ၊ (ငါဘုရား) ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ မေ၊ သည်။ တေဒေ၀ ခေါပန၊ ဤစကားကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍ ။ ဘာသိတံ၊ လျှောက်အပ် ပါ၏။

၅၄။ ဇီဝက၊က။ ပ။ အာဟာရေတိနနု၊ သုံးဆောင်သလော။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဝ၀ံဘန္တေ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ရှုး။ မေ၊သည်။ "ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ ဥပေက္ခာ၀ိဟာရီတိ၊ ဥပေက္ခာစျာန်ဖြင့် နေလေ့ ရှိသည်"ဟူသော။ တေ၊ကို။ သုတံ၊ပြီ။ပ။ ဥပေက္ခာ၀ိဟာရီ၊ ဥပေက္ခာဖြင့် နေလေ့ရှိသူပါတည်း။ ဣဘိ၊ လျှောက်၏။ ဇီဝက၊ က။ပ။ ဝိဟေသာ၀ါ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အရတိ၀ါ၊ အဓိကုသလမမ္မတို့၌ မမ္မေလျှော်ခြင်း ရှိသည် မူလည်း။ အဿ၊ ရာ၏။ ပဋိဃ၀ါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း ရှိသည်မူလည်း။ အဿ၊ ရာ၏။ (အကြင်းတူပြီ)။

၅၅။ ဇီဝက၊က။ ယော ခေါ၊အကြင်သူကြွယ်သည်။ တထာဂတံ၀ါ၊ ကိုရင်း။ တထာဂတသာ၀-ကံ ၀ါ၊ ဘုရားရှင်၏ တပည့်သားကိုရင်း။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်ညွှန်း၍။ ပါဏံ၊ ကို။ အာရဘတိ၊ သတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပဋ္ဌဟိ ဌာနေဟိ၊ ငါးပါးသောအခြောင်းတို့ကြောင့်။ ဗဟုံ၊ မျှားစွာသော။ အပုညံ၊ မကောင်းမှုသည်။ပသ၀တိ၊ ပွါးစီး၏[1]။သော ဂဟပတိ၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ "ဂစ္ဆထ၊ သွားကြ

၁။ ပသ၀တိ၊ ပွားစီး၊ ဖြစ်စီး၊ ဖြစ်စေစီး၊ ရစီ-ပေးနိုင်သည်ချည်း။

ကုန်လော့။ အမှုကံနှာမ ပါ၏၊ ဤမည်သော သတ္တဝါကို။ အာနေထာတိ၊ ဆောင်ခဲ့ကြကုန်လော့” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ယမ္မိ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ ပဌမေန၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ ဗဟုံ၊ သော။ အပုညံ၊ သည်။ ပသဝတိ၊ ၏။ သော ပါ၏ဟု။ ထိုသတ္တဝါသည်။(ပဋိသံဝေဒေတိ-ဌစပ်)။ဝါ၊ထိုသတ္တဝါကို။(အာနိယမာနော-ဌစပ်)။ဂလပ္ပဝေဌကေန၊ လည်ခွ ကြိုးချည်ရစ်ပတ်သဖြင့်။အာနိယမာနော၊ဆွဲငင်အပ်သည်ရှိသော်။ဒုက္ခံ၊ကိုယ်၏ဆင်းရဲကိုဌင်း။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်းကိုဌင်း။ ယမ္မိ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ ဒုတိယေန၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ကြောင့်။ ဗဟုံ၊ သော။ အပုညံ၊ သည်။ ပသဝတိ၊ ၏။ သော။ ထိုသူကြွယ်သည်။ “ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်လော့။ ဣမံပါ၏၊ ကို။ အာရဘထာတိ၊ သတ်ကြကုန်လော့”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ယမ္မိ၊ ကြောင့်လည်း။ အာဟ၊ ပြီ။ တတိယေ-နှ၊ သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ကြောင့်။ ဗဟုံ၊ သော။ အပုညံ၊ သည်။ ပသဝတိ၊ ၏။ သော၊ ပါ၏ဟု။ သည်။ ဝါ၊ ကို။ အာရဘိယမာနော၊ သည်ရှိသော်။ ဒုက္ခံ၊ ကိုဌင်း။ ဒေါမနဿံ၊ ကိုဌင်း။ ယမ္မိ၊ ကြောင့်လည်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ၏။ စတုတ္ထေန၊ သော။ဣမိနာ ဌာနေန၊ ကြောင့်။ ဗဟုံ၊သော။ အပုညံ၊သည်။ ပသဝတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ တထာဂတံဝါ၊ကိုဌင်း။ တထာဂတသာဝကံ ဝါ၊ကိုဌင်း။အဂ္ဂပ္ပိယေန၊ မအပ်သောအသားဖြင့်။ ယမ္မိ၊ ကြောင့်လည်း။ အာသာဒေတိ၊ ထိပါးပြော ဆို၏ ။ ပဌမေန၊ သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ကြောင့်။ ဗဟုံ၊သော။ အပုညံ၊ သည်။ ပသဝတိ၊ ၏။

ဇီဝက၊ ဂ။ယောခေါ၊အကြင်သူသည်။ တထာဂတံဝါ၊ကိုဌင်း။ တထာဂတသာဝကံဝါ၊ ကိုဌင်း။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ၍။ ပါ၏ကို။ အာရဘတိ၊ သတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပဋ္ဌမံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ဣမေ-ဟိ ဌာနေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ ဗဟုံ၊သော။ အပုညံ၊ သည်။ ပသဝတိ၊ ပွါးစီးစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဝေဝဏ္ဏေ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ကောမာရဘစ္စော၊ သော။ ဇီဝကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ရား။ အစ္ဆရိယံ၊ စွ။ ဘန္တေ၊ရား။အဗ္ဘုတံ၊ စွ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ကပ္ပိယံ အာဟာရံ၊အပ်သောအာဟာရကိုသာ။ အာဟာရေန္တိဝတ၊ သုံးဆောင်တော်မူကြပေကုန်စွ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အနဝဇ္ဇံအာဟာရံ၊ အပြစ်မဲ့သော အာဟာရကိုသာ။ အာဟာရေန္တိ ဝတ၊ ပေကုန်စွ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ စွ။ပ။ဓာရေတူဘိ၊ပါလော့”ဟူသော။တော်၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဘိ၊ ဤ သို့။ သုတံ၊ နှာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

ပဌမံ၊ သော။ ဇီဝကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-ဥပါလိသုတ်

၅၆။ (ဝေ၊ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ဌ။ဘဂဝါ၊ သည်။ နာဠန္ဒာယံ၊ နာဠန္ဒာ မြို့ဌ။ ပါဝါရိကမ္မာနေ၊ ဒုဿပါဝါရိကသူဌေး၏ သရက်ဥယျာဉ်ဌ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ။ နာဌပုတ္တော၊ ကခြေသည်၏သားဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌသည်။ မဟတိယာ၊

၁။ အာ+သဒ-ဃဋ္ဋနတ္ထ။ အာသာဒီမှသေတိ ဃဋ္ဋယိမှ။ (ဒီ၊ဌ၊၃၊ဂ။) တနဲ့-အရှိန်အစောင်မဲ့စေ၏။ အာသနာ-ပေကွာတိ အာသဒနံ ဆေဒနံ မကုံကရဏာဘာဝံ အပေကွမာနော။ (ဝိ၊ဌ၊၃။ ၉၇)

မျှားပြားသော။ နိဂဏ္ဌာ၊ရှိသာယ၊ နိဂဏ္ဌာ၊ရှိ၊သတ်နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊အတူတကွ။ နာဌပုတ္တ၊ နာဌပုတ္တ၊မြတ်ဘုရား။ ပဋ္ဌိ၀သတိ၊ နေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒီဃတပဿီ၊ ဒီဃတပဿီ မည်သော။ နိဂဏ္ဌာ၊ သည်။ နာဌပုတ္တ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ စရိတ္ဝာ၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌။ ဝိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ၍။ ပ။ အဌာသိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတံခေါ၊ ရပ်ပြီးသော။ ဒီဃတပဿီ ၊သော။ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ "တပဿီ၊ ဒီဃတပဿီ။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့သည်။ သံ၀ိဇ္ဇန္တိခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။သစေ အာကင်္ခသိ၊ အကယ်၍ (ထိုင်) လိုသည်ဖြစ်အံ့။ နိသီဒါတိ၊ ထိုင်လော့"ဟူသော။တေ၊ ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။ ၀ေ၀ုတ္တော၊ သော်။ ဒီဃတပဿီ၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊သည်။အညတရံ၊ တခုသော။နီစံ အာသနံ၊နိမ့်သောနေရာကို။ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ၍။ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ ပြီ။ကေမန္တံ၊ ၌။နိသိန္နံခေါ၊ သော။ဒီဃတပဿီ ၊သော။နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ "တပဿီ၊ ဒီဃ။ နာဌပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ပါပဿ ကမ္မဿ၊မကောင်းမှုကို။ ကိရိယာယ၊ ပြုခြင်းကြောင့်။ပါပဿ ကမ္မဿ၊ ကို။ပ၀တ္တိယာ၊ ဖြစ်စေခြင်းကြောင့်။ကတိပနကမ္မာနိ၊အဘယ်မျှလောက်ကုန်သောကံတို့ကို။ ပညာပေတိတိ၊ ပညတ်ထားသနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေစ၊ မေးတော်မူပြီ။

အာ၀ုသော ဂေါတမ၊ ငါ့ရှင် ဂေါတမ။ ကမ္မံ ကမ္မန္တိ၊ ကံ ကံ ဟူ၍။ ပညပေတုံ၊ ၄ါ။ နာဌပုတ္တဿ၊ သော၊ နိဂဏ္ဌဿ၊ ၏။ နခေါအာစိက္ခံ၊အလေ့အကျက် မဟုတ်။အာ၀ုသော ဂေါတမ၊ မ။ ဒဏ္ဍံ ဒဏ္ဍန္တိ၊ ဒဏ် ဒဏ် ဟူ၍။ ပညပေတုံ၊ ၄ါ။ နာဌပုတ္တဿ၊ သော။ နိဂဏ္ဌဿ၊ ၏။ အာစိက္ခံခေါ၊ အလေ့အကျက်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။

တပဿီ၊ သီ။ ပ။ကတိပနဒဏ္ဍာနိ၊ တို့ကို။ ပညပေတိ၊ ပညတ်ထားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

အာ၀ုသော ဂေါတမ၊မ။ပ။ တီဏိ ခေါ ဒဏ္ဍာနိ၊သုံးပါးကုန်သော ဒဏ်တို့ကိုသာလျှင်။ ပညပေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ (ဤသို့လျှောက်)၏။ (ဤ၌ ဣတိ သဒ္ဒါ ပိုအံ့ထင်သည်။ ထိုထိုပါဠိတော်တို့၌-သေယျထိဒံ-၀ါကျ၏ရှေ့၌ ဣတိသဒ္ဒါပါသည်ကို မတွေ့ရှိ။ လာမည့် ၅၇-၀ါကျ၌လည်း မပါပေ)။

သေယျထာ ကတမာနိ၊ ကုန်သော်။ဣဒံ-ဣမာနိ၊ တို့ကို။(ပညပေတိ၊ နည်း။)ကာယဒဏ္ဍံ၊ ၎င်း။ ၀စီဒဏ္ဍံ၊ ၎င်း။ မနောဒဏ္ဍံ၊ ၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

တပဿီ၊ သီ။ ကာယဒဏ္ဍံ၊ သည်။ အညဒေ၀ ကိ ပန၊ အခြားတပါး ဖြစ်သလော။၀စီဒဏ္ဍံ၊ သည်။ အညံကိ ပန၊ လော။ မနောဒဏ္ဍံ၊ သည်။ အညံကိ ပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

အာ၀ုသော ဂေါတမ၊မ။ ကာယဒဏ္ဍံ၊ သည်။ အညဒေ၀၊ အခြားတပါးသာလျှင်တည်း။ ၀စီဒဏ္ဍံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။ မနောဒဏ္ဍံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

တပဿီ၊ သီ။ နာဌပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌိ၀ိဘတ္တာနံ၊ အနက်အားဖြင့် ကဲ့ပြားကုန်သော။ (ပဋ္ဌိ၀ိဘတ္တာနန္တိ အတ္ထတော ဘိန္နာနံ။ဌိ)။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ပဋ္ဌိ၀ိသိဋ္ဌာနံ၊ သဒ္ဒါအားဖြင့် ထူးခြားကုန်သော။ (ဝိသေသနပဒဝေသေန သဒ္ဒတောပိ ဘိန္နာနံ။ဌိ)။ ဣမေသံ တီဏိ ဒဏ္ဍာနံ၊ ဤ သုံးပါးသော ဒဏ်တို့တင်။ ကဘမ် ဒဏ္ဍံ၊ အဘယ်ဒဏ်ကို။ ပါပဿ ကမ္မဿ၊ ကို။ ကိရိယာယ၊ကြောင့်။ ပါပဿ ကမ္မဿ၊ ကို။ ပ၀တ္တိယာ၊ ကြောင့်။ မဟာသ၀ဇ္ဇတရံ၊ အပြစ်အကြီး

ဆုံးဟူ၍။ ပညေတိ၊ ပညတ်သနည်း။ ယဒိဝါ ကာယဒဏ္ဍံ၊ ကာယဒဏ်ပင်လော။ ယဒိ ဝါ ဝစီဒဏ္ဍံ၊ လော။ ယဒိ ဝါ မနောဒဏ္ဍံ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

အာဝုသော ဂေါတမ၊မ။ ပ။ ကာယဒဏ္ဍံ၊ ကို။ မဟာသာဝဇ္ဇတရံ၊ ဟူ၍။ ပညေတိ၊ ၏။ ဝစီဒဏ္ဍံ၊သည်။နောတထာ၊ထိုကဲ့သို့ အပြစ်မကြီး။မနောဒဏ္ဍံ၊ သည်။ နောတထာ၊ မကြီး။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

တပဿီ၊ ဿီ။ ကာယဒဏ္ဍန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ (သင်)ဆိုသလော။

အာဝုသော ဂေါတမ၊မ။ ကာယဒဏ္ဍန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ (ကျွန်ုပ်) ဆို၏။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒီဃတပဿီ ၊ သော။ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ ဣမသ္မိ ကထာ-ဝတ္ထုသို့ ၊ ဤပြောဆိုအပ်ပြီးသော စကားဌာ။ (ဂ.ထာယေဝ ကထာဝတ္ထု)။ ယာဝတတိယကံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်။ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေပြီ။ ဝါ၊ ဝန်ခံစေပြီ ၁။

၅၇။ [ဤ၌-အဘ၊ ငါသည်။ မနောကမ္မံ၊ ကို။ မဟာသာဝဇ္ဇတရံ၊ ဟူ၍။ ပညေမိ၊ ၏။ စသည်ဖြင့် ဒဏ်နှင့်ကံမျှသာ ထူးသည်။ ၅၆-ဝါကျကို မှီး၍ ပေးလေ]။

ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ ဒီဃတပဿီ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဣမသ္မိ ကထာ-ဝတ္ထုသို့ ၊ ၌။ ယာဝတတိယကံ၊ တိုင်တိုင်။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ ဝန်ခံစေ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ယေန၊ ၌။ နာဋပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။

၅၈။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ နာဋပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ မဟတိယာ၊ သော။ ဂိဟိပရိသာယ၊နှင့်။ ဗာလကိနိယာ၊ ဗာလကရှာသားဖြစ်သော။ ဥပါလိပမုခါယ၊ ဥပါလိ သူကြွယ်အမှူးရှိသော။ ပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နာဋ-ပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊သ ည်။ ဒီဃတပဿီ နိဂဏ္ဌံ၊ကို။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာ-ဂစ္ဆ န္တံ၊ လာသည်.ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊မြင်လေပြီ။ ဒိသ္မာန၊မြင်ပြီးလတ်သော်။ဒီဃတပဿီ နိဂဏ္ဌံ၊ကို။ "တပဿီ၊ဿီ။ တံ၊ သင်သည်။ ဟန္ဒ၊ယခု။ ဒိဝါဒိဝဿ:နေမ္ဗန်းလွဲချိန်၌ ၂။ ကုတော၊အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆသိနု တိ၊ လာခဲ့ရသနည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မေးပြီ။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်နာဋပုတ္တ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊၏။သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ဣတော ဟိ ခေါ၊ ဤအရပ်သို့ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာခဲ့ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၏။

တပဿီ၊ ဿီ။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊တကွ။တေ၊ သင်၏။ ကောစိဒေဝ၊တစုံ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ တရားစကားဆွေးနွေးခြင်းသည်။ အဟုပန၊ ဖြစ်ခဲ့သ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်နာဋပုတ္တ။ပ။ အဟုခေါ၊ ဖြစ်ခဲ့သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၏။

၁။ ပတိဋ္ဌိတန္တိ ပဋိညာတံ။စူဠဋီကသုတ် ဋီကာ။

၂။ ဒိဝဿ ဒိဝါနာမ မဇ္ဈန္နာတိက္ကမော။ ။သမဏမုဏ္ဍိကသုတ် အဖွင့်နှင့် ပါထိက။ဌ။

တပဿီ၊ ဿီ။ ယထာကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပ။ အဟု၊ဖြစ်ခဲ့လေသနည်း။ ဤတို၊ ဤသို့မေး၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအမျှည်ရှိသော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ တံသဗ္ဗံ၊ထိုဆွေးနွေးချက်အားလုံးကို။ နာဠန္ဒပုတ္တဿ၊သော။ နိဂဏ္ဌဿ၊အား။ အာရောစေသိ၊ ပြောကြားလေပြီ။ ဝေဝုတ္တော၊ သော်။ နာဠန္ဒပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ဒီဃတပဿိ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ "သာဓု သာဓု တပဿီ၊ ကောင်းပေစု တပဿီ-ကောင်းပေစု။သတ္တုသာသနံ၊ဆရာ၏အဆုံးအမ ကို။ အာဇာနန္တေန၊သိသော။ သုတဝတာ၊ အကြားအမြင်ရှိသော။ သာဝကေန၊ တပည့်သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ ဗျာကတံယထာ၊ ဖြေဆိုနိုင်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဒီဃ-တပဿိနာ နိဂဏ္ဌေန၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုနိုင်ပေပြီ။ ဝေ၊ ဤသို့။ သြဠာရိကဿ၊ အပြစ်ကြီးသော (ကြီးမားရှုန့်ရင်းသော)။ ဤမဿ ကာယဒဏ္ဍဿ၊ ဤကာယဒဏ်၏။ ဥပနိဓာယ၊ အနီးဌ ထား၍။ (အဌကထာ)။ဆဝေါ၊ သေးနုတ်ယုတ်ညံ့သော။ မနောဒဏ္ဍော၊ မနောဒဏ်သည်။ ကိံ ဟိ သောဘတိ၊ အဘယ်မှာလျှင် သင့်တင့်နိုင်အံ့နည်း။ အထခေါ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ပါပဿ ကမ္မဿ၊ ကို။ပ။ ကာယဒဏ္ဍောဝ၊ သည်သာလျှင်။ မဟာသာ-ဝဇ္ဇတရော၊ အပြစ်အကြီးဆုံးတည်း။ ဝမ်ဒဏ္ဍော၊ သည်။ နောတထာ၊ ထိုကဲ့သို့ အပြစ်မကြီး။ မနောဒဏ္ဍော၊ သည်။ နောတထာတိ၊ ထိုကဲ့သို့ အပြစ်မကြီး"ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၅၉။ ဝေဝုတ္တော၊ သော်။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ ဥပါလိသူကြွယ်သည်။ နာဠန္ဒပုတ္တံ၊ သော။ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား နာဠန္ဒပုတ္တ။ ဒီဃတပဿီ၊ သည်။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းပေစု ကောင်း ပေစု။ပ။ မနောဒဏ္ဍော၊ သည်။ နောတထာ၊ ထိုကဲ့သို့ အပြစ်မကြီးပါ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ဟန္ဒ၊ ယခုပင်လျှင်။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားချေအံ့။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဤမသို့ ကထာဝတ္ထုသို့၊ ၌။ ဝါဒံ အာရောပေဿာမိ၊ အပြစ်တင်ချေအံ့။ ဘဒန္တေန တပဿိနာ၊ အရှင်ဒီဃတပဿီသည်။ ပတိဋ္ဌာပိတံ ယထာ၊ ဝန်ခံစေအပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ သစေ ပတိဋ္ဌဟိဿတိ၊ အကယ်၍ ဝန်ခံအံ့။

သေယျထာပိနာမ၊ ဆိုအံ့။ ဗလဝါ၊ အားကြီးသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ဒီဃလောမိကံ၊ အမွေးရှည်သော။ ဧဠကံ၊ သိုးကို။ လောမေသု၊ အမွေးတို့၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ တနည်း-ဧဠကံ၊ သိုး၏။ လောမေသု၊တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ အာကဏ္ဌေယျ၊ ဆွဲငင်ရာ၏။ ပရိ-ကဏ္ဌေယျ၊ တွန်းထိုးရာ၏။သမ္မဂ္ဂရိကဏ္ဌေယျ၊ ဆွဲရမ်းပစ်မွှေ ငင်လေရာ၏။ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ဝါဒေန၊ စကားအစီအစဉ်ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ ဝါဒေန ဝါဒံ၊ ဝါဒအချင်းချင်း။ အာကဏ္ဌိဿာမိ၊ အံ့။ ပရိကဏ္ဌိဿာမိ၊ အံ့။ သမ္မဂ္ဂရိကဏ္ဌိဿာမိ၊ အံ့။

သေယျထာပိနာမ၊ ဆိုအံ့။ ဗလဝါ၊ သော။ သောဏ္ဍိကကမ္မကာရော၊ သေတင်းကုပ်အလုပ်သမား သည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ သောဏ္ဍိကာဂါဠှံ၊ သေတင်းကုပ်၌ ခင်းသောဖျာကို။ ဂမ္ဘီရေ၊ နုက်ရှိုင်းသော။ ဥဒကရဟဒေ၊ ရေအိုင်၌။ ပက္ခိပိတ္ဝာ၊ နှစ်ချ၍။ ကဏ္ဏေ၊ ဖျာစွန်း၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ပ။ သမ္မဂ္ဂရိကဏ္ဌိဿာမိ၊ အံ့။

သေယျထာပိနာမ၊ ဆိုအံ့။ ဗလဝါ၊ သော။ သောဏ္ဍိကာဓုတ္တော၊ သေသောက်ကြူးသည်။ ဝါလံ၊ သေစစ်သောအိတ်ကို။ ကဏ္ဏေ၊ အစွန်း၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ သြဓုနေယျ၊ မှောက်၍ ခါရာ၏။

နိဒ္ဒုနေယျ၊ လှန်၍ခါရာ၏။ နိပ္ပေါဠေယျ၊ အကြိမ်ကြိမ်လှုပ်၍ ခါရာ၏။ ဝေမေ၀၊ သာလျှင်။ပ။ နိပ္ပေါဠေဿာမိ၊ အုံ့။

သေယျထာပိနာမ၊ ဆိုအုံ့။ သင်္ဘာဟာယနော၊ အနှစ်ခြောက်ဆယ်ရှိသော။ ကုဋ္ဌရော၊ဆင်သည်။ ဂမ္ဘီရံ၊ နက်ရှိုင်းသော။ပေါက္ခရဏိံ၊ ရေကန်သို့။ သြဂါဟေတ္စာ၊ သက်ဆင်း၍။ သာဏဓောဝိကံနာမ၊ သာဏဓောဝိကလျှော်မျှင် ဖွပ်ခြင်းမည်သော။ ကိုဋ္ဌိတဇာတံ၊ ကစားမျိုးကို။ ကိုဋ္ဌတိ၊ ကစား၏။ ဝေမေ၀၊ သာလျှင်။ ပ။ ကိုဋ္ဌိဿာမိ၊ အုံ့။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား နာဠန္ဒပုတ္တ။ ဟန္ဒ၊ ယခုပင်လျှင်။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားချေအုံ့။ပ။ ဝါဒံ၊ ကို။ အာရောပေဿာမိတိ၊ တင်ချေအုံ့ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂဟာပတိ၊ သူကြွယ်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေလော့။ တုံ့၊ သင်သည်။ပ။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေဟိ၊ တင်ချေလော့။ဂဟာပတိ၊ ကြွယ်။ အဟံ ဝါ၊ ငါသည်မူလည်း။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဝါဒံ၊ ကို။ အာရောပေယျံ၊ တင်ရာသလော။ ဒီဃတပဿိဝါ နိဂဏ္ဌော၊ သည်မူလည်း။ အာရောပေယျ၊ တင်ရာသလော။ တုံ ဝါ၊သင် (ဥပါလိ)သည်မူလည်း။ အာရောပေယျာသိ၊ တင်ရာသလော။

ဖြေ၀။ ဧဝံဝုတ္တေ၊ သော်။ ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ နိဂဏ္ဌံ နာဋပုတ္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား နာဋပုတ္တ၊ ဥပါလိဂဟာပတိ၊ သည်။သမဿဏ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဝါဒံ၊ကို။ ယံအာရောပေယျ၊ အကြင်တင်ရာ၏။ တေ၊ ထိုသို့ တင်ခြင်းသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ် ဒီဃဘပဿီအား။ နခေါ ရုစ္စတိ၊ မနှစ်သက်အပ်။ ဟိ၊ မှန်လုပါ၏။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မာယာဝီ၊ မာယာမျှားသည်ဖြစ်၍။ အာဝဋနီ မာယံ၊ လှည့်ပတ်သော မာယာကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ယာယ၊ အကြင်မာယာကြောင့်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ တို့၏။ သာဝကေ၊ တပည့်တို့ကို။ အာဝဋ္ဋေတိ၊ လှည့်ပတ်၍ ယူတတ်၏ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

တပဿီ၊ သီ။ ဥပါလိဂဟာပတိ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာ၀ကတ္တံ၊ တပည့်အဖြစ်သို့။ ယံဥပဂစ္ဆေယျ၊အကြင် ဆည်းကပ်ရာ၏။ တေ၊ ဤသို့ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်။ အဠာနံခေါ၊ အကြောင်းမဟုတ်ပါ။ အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်ပါ။

သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဥပါလိဿ ဂဟာပတိဿ၊ ၏။ သာ၀ကတ္တံ၊ သို့။ ယံဥပဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ တေဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။

ဂဟာပတိ၊ ကြွယ်။ ဂစ္ဆ၊ သွားသာသွားချေလော့။ပ။ တုံ၀ါ၊ သင်သည်မူလည်း။ အာရော-ပေယျာသိ၊ တင်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ (နာဋပုတ္တ)ပြော၏။

ဒုတိယမ္ပိ၊ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဒီဃတပဿီ၊သည်။ပ။တတိယမ္ပိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တံ၊ ကို။ပ။ တုံ ဝါ၊ သင်သည်မူလည်း။ အာရော-ပေယျာသိ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့(နာဋပုတ္တ)ပြော၏။

ဥပါလိဂဟာပတိ၊ သည်။ ဧဝံဘန္တေတိခေါ၊ ကောင်းပါပြီအရှင်နာဋပုတ္တဟူ၍။ နိဂဏ္ဌဿ နာဋ-ပုတ္တဿ၊ အား။ ပဋိသုတ္တာ၊ ဝန်ခံစကားပြောကြား၍။ပ။နိသိဒိ၊ နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နောခေါ၊ သော။ ဥပါလိဂဟာပတိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ဤ၀၊ ဤအရှင်ဘုရားထံမှောက်သို့။ အာဂမာနုခေါတိ၊ ရောက်ဘူးပါသလော"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ဣဒ၊ သို့။အာဂမာ ခေါ၊ ရောက်ဘူး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဒီဃတပဿီနာ နိဂဏ္ဌေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ကောစိ ဒေဝ၊ သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊သည်။ အဟုခေါ်ပန၊ လော။ ဣဘိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ပ။အဟုခေါ၊ သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယထာကထံပန၊ ဘယ်သို့လျှင်။ပ။ အဟု၊ သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ဥပါလိသ ဂဟပတိသ၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ပြီ။

၆၁။ ဧဝံဝုတ္တေ၊ သော်။ပ။ မနောဒဏ္ဍော၊ သည်။ နောတထာ၊ ကြီး။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ တံ၊ သင်သည်။ သစ္စေ၊ ပဋိညာဉ်ခံမှန်ကန်သောစကား၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ သစေ မန္တေယျာသိ၊ အကယ်၍ ပြောဆိုဆွေးနွေးသည်ဖြစ်အုံ့။(ဧဝံသတိ၊သော်။)တွေ့၊ ဤပြောဆိုဆွေးနွေးရာ၌။ နော၊ ငါတို့၏။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ သစ္စေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ ၍။ မန္တေဿာမိ၊ အုံ့။ တွေ့၊ ၌။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၆၂။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိ ံမညသိ၊ နည်း။ ဣဒ၊ ဤလောကဌ်။ သိတောဒက-ပဋိကိုတွေ့၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ရေအေးရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဥဏ္ဏောဒကပဋိသေဝီ၊ ရေနွေးကို မှီဝဲသောက်သုံးလေ့ရှိသော။ယော နိဂဏ္ဌော၊ အကြင်နိဂဏ္ဌသည်။ အာဗာဓိကော၊ အနာနှိပ်စက်သည်။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသည်။ ဗာဠှဂိလာနော၊ ပြင်းစွာ နာဖျားသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုနိဂဏ္ဌသည်။ သိတောဒကံ၊ ရေအေးကို။ အလဘမာနော၊ မရသည်ရှိသော်။ ကာလကိရေယ္ယ၊ သေရာ၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊ သည်။ ဣမဿပန၊ ဤသေသော နိဂဏ္ဌ၏။ကတ္ထ-ပပတ္တိ ံ၊ အဘယ်ဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်းကို။ ပညပေတိ၊ ပညတ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မနောသတ္တာ၊ စိတ်၌ စွဲလမ်းကုန်သော။ ဒေဝါနာမ၊ နတ်တို့မည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ဘို့၏ဘုံ၌။ သော၊ ထိုနိဂဏ္ဌသည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေတည်နေရ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ အသု၊ ထိုနိဂဏ္ဌသည်။ မနောပဋိဗဒ္ဓါ၊ စိတ်၌ငြိတွယ်သည်ဖြစ်၍။ ကာလကိရောတိ၊ သေရ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့(စဉ်းစားလော့)။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ မနသိကရိတ္ဝာ ခေါ၊၍သာလျှင်။ ဗျာကရောဟိ၊ ဖြေကြားလော့။ တေ၊သင်၏။ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သောစကားနှင့်။ ပစ္ဆိမံဝါ၊ နောက်ဖြစ်သောစကားသည်လည်း။ နခေါသန္ဓိယတိ၊ မဆက်စပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပစ္ဆိမေန၊နှင့်။ပုရိမံဝါ၊သည်မူလည်း။ နခေါသန္ဓိယတိ၊ တည်း ၂။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။

၁။ နိဂဏ္ဌာ သတ္တသညာယ သိတောဒကံ ပဋိကိုပန္တိ။ (ဋ)။ သိတောဒကေ အမတာ ပါဏာ ပါနကာလေ ပန မရန္တိ။ (ရှိ)

၂။ မနောပဋိဗဒ္ဓါ ကာလကိရောတိ-ဟု ဆိုသဖြင့် မနောဒဏ်သာလျှင် အပြစ်ကြီးကြောင်း ဝန်ခံရာရောက်သည်။ ထို့ကြောင့် ကာယဒဏ် အပြစ်ကြီးသည်ဆိုသော ရှေစကားနှင့် မနောဒဏ် အပြစ်ကြီးသည်ဆိုသော ဤနောက်စကားသည် မဆက်စပ်မိ ဟု ဆိုလိုသည်။

တေ၊ သင်သည်။ "ဘန္တေ၊ ရှား။ပ။ ဟောတူတိ၊ ဖြစ်ပါစေ"ဟူသော။ သောဝါစာ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတာခေါပန၊ ပြောဆိုအပ်ခဲ့သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကိဉ္စာပိ အာဟ၊ အကယ်၍ကား မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့မိန့်တော်မူသော်လည်း။ပ။ မနောဒဏ္ဍော၊ သည်။ နောတထာ၊ ထိုကာယကံကဲ့သို့ အပြစ်မကြီးပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၆၃။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊ သည်။ စာတုယာမသံဝရသံဝုတော၊ လေးပါးသောအဘိုရှိသော စောင့်စည်းခြင်းဖြင့် စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ (အဋ္ဌကထာ)။လေးပါးသော ကြဉ်ရှောင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော စောင့်စည်းခြင်းဖြင့် စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ (ဋီကာ)။ သဗ္ဗဝါရိဝါရိတော၊တားမြစ်အပ်ပြီးသော အလုံးစုံသော ရေအေးရှိသည်။ဝါ၊အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို တားမြစ်သဖြင့် တားမြစ်အပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသည်။ သဗ္ဗဝါရိယုတ္တော၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို တားမြစ်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သည်။ သဗ္ဗဝါရိဓုတော၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို တားမြစ်ခြင်းဖြင့် ခါတုန်းအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသည်။ သဗ္ဗဝါရိဝုဋ္ဌော၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို တားမြစ်ခြင်းဖြင့် တွေ့ထိအပ်သော မကောင်းမှုရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ထိုနိဂဏ္ဌသည်။ အဘိက္ကမန္တော၊ ရှေသို့တက်သည်ရှိသော်။ ပဋိက္ကမန္တော၊ နောက်သို့ဆုတ်သည်ရှိသော်။ ဗဟူ၊များကုန်သော။ ခုဒ္ဒကေ ပါဏေ၊ ငယ်သောသတ္တဝါဘို့ကို။ သံဃာတံ၊ သတ်မိခြင်းသို့။ အာပါဒေတိ၊ ရောက်စေ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊ သည်။ ဣမဿ၊ ဤနိဂဏ္ဌအတွက်။ ကံ ပန ဝိပါကံ၊ အဘယ်အကျိုးကို။ ပညပေတိ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ ရှား။ နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊ သည်။ အသညေတနိကံ၊ စေတနာ ထင်ရှားမရှိသည်ကို။ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကြီး၏ဟူ၍။ နောပညပေတိ၊ မပညတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ သစေ ပန စေတေတိ၊ အကယ်၍စေတနာပါရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ (ဧဝံ သတိ၊သော်။ ကံ ဝိပါကံ၊ ကို။ ပညပေတိ၊ နည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊ သည်။ စေတနံပန၊ စေတနာကိုကား။ ကိသ္မိं၊အဘယ်ဒဏ်၌။ ပညပေတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ မနောဒဏ္ဍသ္မိं၊ ၌။ ပညပေတိ၊ ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ မနသိ ကရောဟိ၊လော့။ပ။မနောဒဏ္ဍော၊သည်။ နောတထာ၊ ထိုကာယကံကဲ့သို့ အပြစ်မကြီးပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၆၄။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။အယံနာဋပုတ္တော၊ ဤနာဋပုတ္တော်မြတ်သည်။ဣဒါ စေဝ၊ ပြည့်စုံလည်း ပြည့်စုံကုံလုံသည် မဟုတ်လော။ ဖိတာစ၊ စည်ပင်ထွန်းကား ကြီးပွါးလည်း ကြီးပွါးသည်မဟုတ်လော။ ဗဟုဇနာ၊ များသောလူ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာဂတိဂတမနုဿာ၊ လှည့်လည်ဖြတ်သန်း ပြမ်းသောလူရှိသည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဧဝံဘန္တေ၊ မိန့်တော်မူတိုင်း မှန်ပါ၏။ အယံ နာဋပုတ္တော၊သည်။ပ။အာဂတိဂတမနုဿာ၊၏။ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။

၁။ သုက္ခဒဏ္ဍက, ပုရာဏပဏ္ဏ, သက္ခရကထလိကာနိပိ ပါဏောတေဝ ပညပေတိ။ တတ္ထ ခုဒ္ဒကံ ဥဒကမိန္ဒုံ ခုဒ္ဒကော ပါဏော၊ မဟန္တံ မဟန္တောတိ သညီ ဟောတိ၊ တံ သန္ဓာယေတံ ဝုတ္တံ။ (ဋ)

ဂဟာပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိ ုမည္သည်၊ နည်း။ ဥက္ခိတ္တာသိကော၊ မြောက်ကိုင်အပ်သော သန့်လျှက်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဣမ၊ ဤနာဠန္ဒာမြို့သို့။ အာဂစ္ဆယျ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ဣမိဿာ နာဠန္ဒာယ၊ ဤနာဠန္ဒာမြို့၌။ ပါဏာ၊ သတ္တဝါ တို့သည်။ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှလောက်ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို။ ဧကေန ခဏေန၊ တခဏခြင်းဖြင့်။ ဧကေန မုဟုတ္တေန၊ တမုဟုတ်ခြင်းဖြင့်။ ဧကံ မံသခလံ ဧကံမံသပုဋ္ဌံ၊ တခုတည်းသော အသားစု အသားပုံကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့"ဟူ၍။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဂဟာပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိ ုမည္သည်၊ နည်း။သော ပုရိသော၊ သည်။ပ။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ပဟောတိ နုခေါ၊ စွမ်းနိုင်မည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဒဿပိပုရိသာ၊ တကျိပ်သော ယောကျ်ားတို့သည်ရင်း။ ပ။ ပညာသံပိ ပုရိသာ၊ ငါးကျိပ်သော ယောကျ်ားဘို့သည်ရင်း။ (နပ္ပဟောန္တိ-၌စပ်)။ ဣမိဿာနာဠန္ဒာယ၊ ၌။ ပါဏာ၊ တို့သည်။ ယာဝတိကာ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့ကို။ပ။ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နပ္ပဟောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကြပါ ကုန်။ ဆဝေါ၊ အနည်းငယ်သော။ ဧကော၊ တယောက်တည်းသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ကိ ုဟိ သောဘတိ၊ အဘယ်မှာလျှင် သင့်တင့်ပါမည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဂဟာပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိ ုမည္သည်၊ နည်း။ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးရှိသော။ စေတောဝသိပ္ပတ္တော၊ စိတ်ကိုစိုးပိုင်စေစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ သမဏောဝါ၊ သည်ရင်း။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်ရင်း။ ဣမ၊ ဤနာဠန္ဒာမြို့သို့။အာဂစ္ဆယျ၊လာရာ၏။ သော၊ ထိုရဟန်း ပုံကားသည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ဣမံ နာဠန္ဒံ၊ကို။ ဧကေန၊ တကြိမ်သော။ မနောပဒေါသေန၊ အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့်။ဘသ္မံ၊ ပြာကျအောင်။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့"ဟူ၍။ဧवं၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ပ။ပညာသံပိ နာဠန္ဒာ၊ ငါးဆယ်သောနာဠန္ဒာမြို့တို့ကိုသော်ငင်း။ ဧကေန မနောပဒေါသေန၊ ဖြင့်။ ဘသ္မံကာတုံ၊ ငှါ။ ပဟောတိ၊ ၏။ပ။ကိ ုဟိ သောဘတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂဟာပတိ၊ကြွယ်။ မနသိကရောပိ၊ လော့။ပ။မနောဒဏ္ဍော၊ သည်။ နောတထာ၊ မကြီးပါ။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။

၆၅။ ဂဟာပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိ ုမည္သည်၊ နည်း။ တေ၊ သင်သည်။ ဒဏ္ဍကီရညံ၊ ဒဏ္ဍကီတောသည်ရင်း။ ကာလိင်္ဂါရညံ၊ ကာလိင်္ဂတောသည်ရင်း။ မဇ္ဇာရညံ၊ မဇ္ဇာရတောသည်ရင်း။ မာတင်္ဂါရညံ၊ မာတင်္ဂတောသည်ရင်း။ အရညံ အရညဘူတံ၊ တောကြီးအတိုဖြစ်၏ဟူ၍။ သုတံ၊ ကြားဘူးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဧवံဘန္တေ၊ ဤသို့ကြားဘူးပါသည်အရှင်ဘုရား။ပ။သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂဟာပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ကို။ ကိ ုမည္သည်၊ နည်း။ တေ၊ သင်သည်။ ကိန္တိ၊ အသို့လျှင်။ သုတံ၊ ကြားဘူးသနည်း။ ကေန၊ အဘယ်ကြောင့်။ တံ ဒဏ္ဍကီရညံ၊ သည်ရင်း။ပ။တံမာတင်္ဂါရညံ၊ သည်ရင်း။ အရညံ အရညဘူတံ၊ တောဖြစ်ရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ဣသိနံ၊ရသေ့တို့၏။မနောပဒေါသေန၊အမျက်ထွက်ခြင်းကြောင့်။တံဒဏ္ဍကီရညံ၊ သည်ရင်း။ပ။အရညဘူတန္တိ၊ တောဖြစ်သည်ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (အကြင်း ၆၄-နှင့်တူပြီ)။

၆၆။ ဘန္တေ၊ရား။ အဟံ၊တပည့်တော်သည်။ ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော။ သြပမ္မေနေ၀၊ ဥပမာ ဖြင့်သာလျှင်။ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အတ္တာမနော၊ ဖြစ်၍။ အဘိရဒ္ဓေါ၊ အလွန်ကြည်ညို

နှစ်သက်လှပါ၏။ (အဘိရဒ္ဓေါတိ အဘိပွဿနေ။ပါရာသိရာဇည၊ဌ။ အဘိရဒ္ဓေါတိ အာရာမိတစိတ္တော။ ၎င်းဌီကာ)။အပိစ၊ သို့ပါသော်လည်း။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝိစိတြာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော။ ဣမာနိ ပဋ္ဌပဋ္ဌိဘာနာနိ၊ ဤအမေးအဖြေတို့ကို။ သောတုကာမော၊ နာလိုသည်ဖြစ်၍။ အဟံ၊သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပစ္စနီက၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို။ ကာတမ္မံ၊ ပြုသင့်၏ဟူ၍။ အမည်သံ၊ ထင်မှားမိခဲ့၏။ (အကြင်း သိသာပြီ)။

၆၇။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ အနုဝိစ္စကာရံ၊ နှိုင်းနှိုင်းချိန်ချိန်ပြုခြင်းကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ အနုဝိစ္စကာရော၊ နှိုင်းနှိုင်းချိန်ချိန်ပြုခြင်းသည်။ တုမှာဒိသာနံ၊ သင်တို့ကဲ့သို့ ရှုအပ်ကုန်သော (သင်တို့ကဲ့သို့သော)။ဥာတမနုဿာနံ၊ ကျော်စောထင်ရှားသော သူတို့အား။ သာဓု၊ကောင်းမြတ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊သည်။ "မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ပ။ သာဓု၊ သည်။ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ အဟံ၊သည်။ ဣမိနာပိ၊ ဤစကား ကြောင့်လည်း။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ (ဤကား သဒ္ဒနီတိစသော ဆရာတို့အလို၊ နိပါတသမုဒါယတ္ထ)။တနည်း-သော၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။မတ္တာယ၊ အတိုင်း အရှည်ထက်။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ (ဤကား ရူပသိဒ္ဓိအလို)။အတ္တမနော၊ ၍။ အဘိရဒ္ဓေါ၊ အလွန် နှစ်လိုကြည်ညိုပါ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ အညတိတ္ထိယာ၊ တို့သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့သော။ သာဝကံ၊ တပည့်သားကို။ လဘိတ္မာ၊ ရကုန်သည်ရှိသော်။ "ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ အမှာကံ၊ငါတို့၏။သာဝကတ္တံ၊တပည့်သား အဖြစ်သို့။ ဥပဂတောတိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ"ဟူ၍။ ကေဝလကပ္ပံ နာဠန္ဒံ၊ နာဠန္ဒာတမြို့လုံး။ ပဠာကံ၊ အလံတံခွန်ကို။ ပရိဟရေယျုံ၊ ကိုင်ဆောင်လှည့်လည်ကုန်ရာ၏။ အထစပန၊ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက်လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ပ။ သာဓု၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။ (အကြင်း သိသာပြီ)။

၆၈။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တေ၊ သင်၏။ ကုလံ၊ အိမ်သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်နေ့ ပတ်လုံးသာလျှင်။ နိဂဏ္ဌာနံ၊ တို့၏။ ဩပါနဘူတံ၊ ရေတွင်းသဖွယ်ဖြစ်၏။ ယေန၊ ယင်းကြောင့်။ ဥပဂတာနံ၊ ကပ်ရောက်လာကြကုန်သော။ နေသံ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့အား။ ပိဏ္ဍကံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏ ဟူ၍။ မညေယျာသိ၊ အောက်မေ့လေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ပ။ မညေယျာသီတိ၊ အောက်မေ့လေလော့ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ယံ၊အကြင်ကြောင့်။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ အဟံ၊သည်။ ဣမိနာပိ၊ ကြောင့်လည်း။ပ။ အာဘိရဒ္ဓေါ၊ အလွန်နှစ်လိုကြည်ညိုပါ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ "မယှမေဝ၊ ငါ့အား သာလျှင်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့အား။ ဒါနံ၊ ကို။ နဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးအပ်။ မယှံ၊ ငါ၏။ သာဝကာနံဝေ၊ တပည့်သားတို့အား သာလျှင်။ ဒါနံ၊ ကို။ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ အညေသံ၊ တပါးသော သူတို့၏။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ဒါနံ၊ ကို။ နဒါတဗ္ဗံ၊ အပ်။ မယှမေဝ၊ ငါအား သာလျှင်။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သောအလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးများ၏။ အညေသံ၊ တို့အား။ ဒိန္နံ၊ သည်။ နမဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးမများ။ မယှံ၊ ၏။ သာဝကာနံဝေ၊ တို့အားသာလျှင်။ ဒိန္နံ၊ သည်။ မဟပ္ဖလံ၊ ၏။

အညေသံ၊ တို့၏။ သာ၀ကာနံ၊ တို့အား။ ဒိန္နံ၊ သည်။ နမဟပ္ပလန္တိ၊ အကျိုးမမျှား”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုသည်ဟူသောစကားကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သုတံ၊ (နိဂဏ္ဌတို့ဆံမှ) ကြားဘူးပါ၏။

အထစပန၊ ထို သို့ကြားဘူးသော်လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိဂဏ္ဌောသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဒါနေ၊ လှူဒါန်းခြင်း၌။သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်ဘို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤလှူဒါန်းရာ၌။ ကာလံ၊ အခါကို။ ဇာနိဿာမ၊ သိကြပါကုန်အံ့။ ။ပ။ဥပါသက၊ ဟူ၍။ ဓာရေတု၊ လော့။ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။

၆၉။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဥပါလိသ ဂဟပတိသ၊ အား။ အနုပုဗ္ဗိं၊အစဉ်ဖြစ်သော။ ကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ သေယျထာ၊ သော။ ဣဒံ အနုပုဗ္ဗိं ကထံ၊ ကို။(ကထေသိ၊ နည်း။)ဒါနကထံ၊ ဒါနနှင့်စပ်သောစကားကိုရင်း။ သီလကထံ၊ ကိုရင်း။ သဂ္ဂကထံ၊ ကိုရင်း။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကိုရင်း။ သြကာရံ၊ အယုတ်ကိုရင်း။ သံကိလေသံ၊ ညစ်ညူးခြင်းကိုရင်း။ နေက္ခမ္မေ၊ ကာမတို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၌။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကိုရင်း။ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူပြီ။

ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥပါလိं ဂဟပတိं၊ ကို။ ကလ္လစိတ္တံ၊ ခံ့သောစိတ်ရှိသည်ကို။ မုဒုစိတ္တံ၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိသည်ကို။ ဝိနီဝရဏစိတ္တံ၊ နီဝရဏာတို့မှ ကင်းသော စိတ်ရှိသည်ကို။ ဥဒဂ္ဂစိတ္တံ၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ကို။ ပသန္နစိတ္တံ၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်ကို။ အညာသိ၊ သိတော်မူပြီ။အဂ၊ ထိုအခါ၌။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ သာမုက္ကံသိကာ၊ ကိုယ်တော်တိုင် ထုတ်ဆောင်၍ ယူအပ်သော။ ယာဓမ္မဒေသနာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်ထသော။ပ။ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုဓမ္မဒေသနာကို။ ပကာသေသိ၊ ပြီ။ သေယျထာပိနာမ၊ အံ့။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်ထသော။ အဟတကာဠကံ၊ ကင်းသောမည်းညစ်ခြင်းရှိသော။ ဝတ္ထံ၊ အ၀တ်သည်။ သမ္မဒေ၀၊ ကောင်းစွာပင်။ ရဇနံ၊ ဆိုးရည်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ ဧवमेव၊ သာလျှင်။ ဥပါလိသ ဂဟပတိသ၊ အား။ တသ္မိं ယေव အာသနေ၊ ထိုနေရာ၌ပင်။ “ယံ ကိဉ္စိ၊ တရားအပေါင်းသည်။ သမုဒယ၀မ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုဘရားအပေါင်းသည်။ နိရောဓ၀မ္မန္တိ၊ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏”ဟူ၍။ ဝိရဇံ၊ ကင်းသောကိလေသာ မြူရှိထသော။ ဝီတမလံ၊ ကင်းသောကိလေသာ အညစ်အကြေးရှိသော။ ၀မ္မစက္ခုံ၊ သောတာပတ္တိမဂ် ဝမ္မစက္ခုသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဒိဋ္ဌ၀မ္မော၊ သိမြင်အပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိ၏သော။ ပတ္တ၀မ္မော၊ ရအပ်ရောက်အပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိသော။ ဝိဒိတ၀မ္မော၊ သိအပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိသော။ ပရိယောဂါဠှ၀မ္မော၊ ထက်ဝန်းကျင်သက်ဝင်အပ်ပြီးသော သစ္စာတရား ရှိသော။ တိဏ္ဏ၀ိစိကိစ္ဆော၊ ကူးမြောက်အပ်ပြီးသော ယုံမှားခြင်း ရှိသော။ ဝိဂတကထံကထော၊ ကင်းပြီးသော သို့လော သို့လော တွေးတောခြင်းရှိသော။ ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တော၊ ရဲရင့်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသော။ သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။ အ၀ရပ္ပစ္စယော၊ ယုံကြည်ဘွယ်တပါး မရှိသော။ ဥပါလိ ဂဟပတိ၊ သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရှင်း။ပ။ ဗဟုကရဏီယာတိ၊ များသော ပြုဘွယ်ကိစ္စရှိကြပါကုန်၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေ၀စ၊ ပြီ။ ။(အကြင်းသိသာပြီ)။

၇၀။ အထခေါ၊ ၌။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ဘဂ၀တော၊ သည်။ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ကို။ အဘိနန္ဒိတ္ဝာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္ဝာ၊ အနုမောဒနာ ပြုပြီးသည်ရှိသော်။

အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံကတွာ၊ အရိုအသေ ပြု၍။ ယေန၊ ၌။ သက်၊ မိမိပိုင် ဖြစ်သော။ နိဝေသနံ၊ နေအိမ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဒေါဝါရိကံ၊ တံခါးစောင့်ကို။ "သမ္မဒေါဝါရိက၊ အမောင်တံခါး စောင့်။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ နိဂဏ္ဌာနံ၊ နိဂဏ္ဌဘိုးအတွက်။ နိဂဏ္ဌီနံ၊ နိဂဏ္ဌီဘိုးအတွက်။ ဒ္ဝါရံ၊ တံခါးကို။ အာဝရာမိ၊ (ငါ) ပိတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအတွက်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အတွက်။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့အတွက်။ ဥပါသကာနံ၊ တို့အတွက်။ ဥပါသိကာနံ၊ တို့အတွက်။ ဒ္ဝါရံ၊ ကို။ အနာဝဋံ၊ မပိတ်အပ်။ ဝါ၊ ဖွင့်လှစ်အပ်ပြီ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ သစေအာဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ လာအံ့။ တံ၊ သင်သည်။ တမေနံ၊ ထိုလာသော နိဂဏ္ဌကို။ 'ဘန္တေ၊ အရှင်နိဂဏ္ဌ။ တိဋ္ဌ၊ ရပ်ပါဦး။ မာပါဝိသိ၊ မဝင်ပါလင့်။ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်နိဂဏ္ဌ၊ တော၊ သင်သည်။ ပိဏ္ဍကေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ သစေအတ္ထော၊ အကယ်၍ အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဇတ္ထော၀၊ ဤနေရာ၌ပင်။ တိဋ္ဌ၊ ရပ်ပါဦး။ ဇတ္ထော၀၊ ၌ပင်။ တော၊ သင့်အတွက်။ အာဟရိဿန္တိ၊ ဆောင်ယူလာပါကုန်အံ့' ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျာသိ၊ ပြောဆိုလော့" ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုမှာကြားလေပြီ။ ဒေါဝါရိကော၊ သည်။ ဝေါဘန္တေ၊ ဘုရားတို့ခေါ်၊ ကောင်းပါပြီ သခင်ဟူ၍သာလျှင်။ ဥပါလိဿ ဂဟပတိဿ၊ အား။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။

၇၁။ ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ "ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာ၀ကတ္တံ၊ တပည့်သားအဖြစ်သို့။ ဥပဂတော ကိရတိ၊ ကပ်ရောက်သတဲ့" ဟူ၍။ အဿောသိခေါ်၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။ အထခေါ်၊ ၌။ ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ပ။ နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားနာဋပုတ္တ၊ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာ၀ကတ္တံ၊ သို့။ ဥပဂတောကိရတိ၊ ဟူသော။ (ဤတိအကြေကြံ)။တော်၊ ဤသတင်းစကားကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ သုတန္တိ၊ ကြားမိပါ၏" ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။ပ။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ အဟံ၊ သည်။ ဟန္ဒ၊ ယခုပင်။ဂစ္ဆာမိ၊ သွားပါချေအံ့။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာ၀ကတ္တံ၊ သို့။ ယဒိ ဝါ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်လေသလော။ ယဒိ ဝါ နော ဥပဂတော။ မကပ်ရောက်လေသလော။ ယာ၀၊ အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး။ ဇာနာမိ၊ သိနိုင်ပါ၏။ တာ၀၊ ထိုမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။(ဇာနိဿာမိ၊ သိအောင်ပြုပါအံ့။) ဤတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ တပဿီ၊ သည်။ တံ၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေလော့။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမ၏။ သာ၀ကတ္တံ၊ သို့။ ယဒိ ဝါ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်လေသလော။ ယဒိ ဝါ နော ဥပဂတောတိ၊ မကပ်ရောက်လေသလောဟူ၍။ ဇာနာဟိ၊ သိအောင် ပြုချေလော့။ ဤတိ၊ ဤသို့ ပြော၏။

၇၂။ အထခေါ်၊ ၌။ပ။ ဒေါဝါရိကော၊ သည်။ ဒီဃတပဿီ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ဒူရတောဝ၊ မှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ်၊ မြင်သည်သာတည်း။ ဒိသ္မာန၊ ပြီး၍။ ဒီဃတပဿီ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ပ။ အာဟရိဿန္တိတိ၊ ဆောင်ယူလာပါကုန်အံ့ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။

"အာ၀ုသော၊ တံခါးစောင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ပိဏ္ဍကေန၊ဆွမ်းဖြင့်။နအတ္ထောတိ၊ အလိုမရှိ" ဟူ၍။ ဝတ္တာ၊ ပြောဆိုလျက်။ တတော၊ ထိုနေရာမှ။ ပဋိနိ၀တ္တိတ္ဝာ၊ ပြန်လှည့်၍ ။ပ။ နိဂဏ္ဌံ နာဋပုတ္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဥပါလိ ဂဟပတိ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ။ ၏။ သာ၀ကတ္တံ၊ သို့။ ယံဥပဂတော၊ ယင်းသို့ကပ်ရောက်၏ဟူသည်။ သစ္စံယေ၀၊ မှန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ပ။

အာဝဇ္ဇေတိတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ သင်၏ (အထံ၌)။ နာလတ္ထုံ၊ (ပြောခွင့်)မရခဲ့။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။တေ၊ သင်၏။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ ကို။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ သည်။ အာဝဇ္ဇနီယာမယာယ၊ ဖြင့်။ အာဝဇ္ဇောခေါဘိ၊ လှည့်ပတ်အပ်ပြီ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ (ယဒိ ဝါ နောတိ၊ တိုင်အောင်ကား သိသာပြီ)။

အထခေါ၊ ၌။ နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊သည်။မဟာတိယာ နိဂဏ္ဌပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ပ။ အာဟရိယန္တိတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

သမ္မာဒေါဝါရိက၊ အမောင်တံခါးစောင့်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ပ။ ဥပါလိ ဂဟပတိ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ သခင်။ နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊ သည်။ မဟာတိယာ နိဂဏ္ဌပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဗဟိဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမုခ်ထွက် အပြင်ဘက်၌။ ဌိတော၊ ရပ်တည်လှာပါ၏။ သော၊ ထိုနာဋပုတ္တ သည်။ တေ၊ သခင်ဥပါလိကို။ဒဿနကာမောတိ၊ မြင်တွေ့လိုလို"ဟူ၍။ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ ပြောချေ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ ဒေါဝါရိကော၊ သည်။ ဧဝံဘန္တေတိခေါ၊ ကောင်းပါပြီအရှင် ဟူ၍သာ လျှင်။ နိဂဏ္ဌသ နာဋပုတ္တသ၊ ၏(စကားကို)။ ပဋိဿုတ္တွာ၊ ဝန်ခံ၍။ပ။ တေ၊ သခင်ဥပါလိကို။ ဒဿနကာမောတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။

သမ္မ ဒေါဝါရိက၊ စောင့်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။မဇ္ဈိမာယ ဒ္ဓါရသာလာယ၊ အလယ်တံခါးမုခ် စရပ်၌။ အာသနာနိ၊ တို့ကို။ ပညပေဟိ၊ ခင်းခေ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ ပ။ ဘန္တေ၊သခင်။ မဇ္ဈိမာယ ဒ္ဓါရသာလာယ၊ ၌။ အာသနာနိ၊ တို့ကို။ ပညတ္တာနိ ခေါ၊ (အကျွန်ုပ်) ခင်းအပ်ပြီးပါပြီ။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ယဿ။ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အခါကို။ မညသိတိ၊ သိပါလော့ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၇၃။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ၌။ အဂ္ဂဠ၊ အဦးလည်းဖြစ်သော။ သေဠ၊ ချီးမွမ်းအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဥတ္တမဠ၊ မြတ်လည်းမြတ်သော။ ပဏီတဠ၊ ကောင်းလည်း ကောင်းမွန်သော။ယံ အာသနံ၊ အကြင်နေရာသည်။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏။)တတ္ထ၊ ၌။ သာမံ.မိမိ.ကိုယ်တိုင်။ နိသီဒိတ္တာ၊ ထိုင်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဒေါဝါရိကံ၊ ကို။ ပ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိတိ၊ ပြောဆိုချေလော့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား နာဋပုတ္တ။ ဥပါလိ ဂဟပတိ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မှာကြားလိုက်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ နာဋပုတ္တ။ သစေ အာကင်္ခသိ၊အကယ်၍ အလိုရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ ပဝိသ ကိရ၊ ဝင်ပါတော့။ ဣတိတေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။ (ရှေ့ သစေအာကင်္ခသိတိ-တိုင်အောင် မခဲ့ပြီ)။

အထခေါ၊ ၌။ပ။ဥပသက်မိ၊ပြီ။အထခေါ၊၌။ ဥပါလိဂဟပတိ၊သည်။ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦးကပင်လျှင်။ ယံ နိဂဏ္ဌံ နာဋပုတ္တံ၊ ကို။ဒဿနာယ၊ မှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကို။ယတော၊ အကြင်အရပ်မှ။ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဒိသ္မာန၊ မြင်သောကြောင့်။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ ပစ္စုဂ္ဂန္တ္မာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ တတ္ထ၊ ၌။ အဂ္ဂဠ၊ သော။ပ။ ယံ အာသနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုနေရာကို။ ဥတ္တရာသင်္ကေန၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးဖြင့်။ သမ္မဇ္ဇိတ္တာ၊ ပွတ်တိုက်သုတ်သင်၍။ ပရိဂ္ဂဟေတ္တာ၊ ရင်သိုင်း၍။ နိသီဒါပေတိ၊ နေစေ၏။ သော၊ ထိုဥပါလိသည်။ဒါနိ၊၌။ပ။ နိဂဏ္ဌံ နာဋပုတ္တံ၊ကို။"ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား နာဋပုတ္တ။ အာသနာနိ၊ တို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ သစေအာကင်္ခသိ၊ အကယ်၍ အလို ရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ နိသီဒါတိ၊ ထိုင်လော့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။

နိဂဏ္ဌောနာဌပုတ္တော၊ သည်။ဥပါလိ ဂဟပတိ၊ ကို။ "ဂဟပတိ၊ ကြား။တံ့၊ သင်သည်။ဥမ္မတ္တောသိ၊ ရူးသလော။ ဂဟပတိ၊ ကြား။ တံ့၊ သည်။ ဒတ္တောသိ၊ မိုက်မဲသလော။ ဘန္တေ၊ အရှင်နာဌပုတ္တ။ အာမံ၊ သည်။ပ။ အာရောပေဿာမိတိ၊ အံ့ဟူ၍။ ဂန္ဓာ၊ သွားခဲ့ပြီမှ။ မဟာတာ၊ မျှားသော။ ဝါဒသဃ်ဘဋ္ဌန၊ ဝါဒအပေါင်းဖြင့်။ ပဋိမုဂ္ဂော၊ ဦးခေါင်း၌ စွပ်၍။ ဝါ၊ ဦးထိပ်ပန်၍။ အာဂတော၊ ပြန်လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ဘိ၏။ ဂဟပတိ၊ကြား။ အဏ္ဍဟာရကော၊ ဝေးစေ့ကိုထုတ်ဆောင်တတ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဥဗ္ဗတောဘိ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ကုန်ပြီးသော။ အဏ္ဍေဟိ၊ ဝေးစေ့တို့ဖြင့်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ သေယျထာပိ၊ ပြန်လာရာသကဲ့သို့ရင်း ၁။ ဂဟပတိ၊ ကြား။ အက္ခိကဟာရကော၊ မျက်စိကို ထုတ်ဆောင်တတ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဥဗ္ဗတောဟိ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ကုန်ပြီးသော။ အက္ခိဟိ၊ မျက်စိတို့ဖြင့်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ သေယျထာ ဝါ၊ ပြန်လာရာသကဲ့သို့ရင်း။ ဂဟပတိ၊ ကြား။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တံ့၊ သည်။ပ။ အာဝဋ္ဋော၊လှည့်ပတ်ခြင်းခံရသည်။ အသိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၇၄။ ဘန္တေ၊ နာဌပုတ္တ။ အာဝဋ္ဋနီ၊ လှည့်ပတ်တတ်သော။ မာယာ၊ မာယာသည်။ ဘဒ္ဒိကာ၊ ကောင်းလှ၏။ ဘန္တေ၊ နာဌပုတ္တ။အာဝဋ္ဋနီ၊ သော။ မာယာ၊သည်။ ကလျာဏီ၊ ကောင်းလှပါ၏။ ဘန္တေ၊ နာဌပုတ္တ။ မေ၊ ၏။ ပိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ ညာတိသာလောပိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းဘို့သည်။ ဣမာယ အာဝဋ္ဋနိယာ၊ ဤလှည့်ပတ်ခြင်းဖြင့်။ (စေ) အာဝဋ္ဋေယ္ယုံ၊ အကယ်၍ အလှည့်ခံရကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ မေ၊ ၏။ ပိယာနံ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ ညာတိသာ-လောဟိတာနံပိ၊ တို့အားလည်း။ ဒီဃရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါး အလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ငှါ။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ခတ္တိယာပိ၊ တို့သည်လည်း။ပ။ အဿ၊ ဖြင်ရာ၏။ ဤ၊ ဤပြောပြီ။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ တေနဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ တေ၊ သင့်အား။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဤမ၊ ဤလောကဌ်။ ဝိညူ၊ ပညာရှိ ကုန်သော။ ကေစေ ပုရိသာ၊ အချို့သောယောကျ်ားဘို့သည်။ ဥပမာယပိ၊ ဥပမာဖြင့်လည်း။ ဘာသိတဿ၊ ဆိုအပ်သောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်(အဓိပ္ပါယ်)ကို။ အာဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။

၇၅။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဌ၌ စင်စစ် ဖြစ်ဘူး၏။ ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်းသော။ ဝုဒ္ဓေ၊ ကြီးသော။ မဟလ္လကော၊ အရွယ်လွန်သော။ အညတရော ဗြာဟ္မဏော၊ ၏။ ဒဟရာ၊ ငယ်သော။ မာဏဝိကာ၊ နုပျိုသော။ ပဇာပတိ၊ မယားသည်။ ဂဗ္ဘိနီ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသည်။ ဥပဝိဇညာ၊ ဖွားအံ့ဆဲဆဲသည်။ အဟောသိ၊ ရှိဘူးပြီ။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။အထခေါ၊ ၌။သော မာဏဝိကာ၊ သည်။တံဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ "ဗြာဟ္မဏ၊ ပုံဏားကြီး။ တံ့၊ သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ယော၊ အကြင်မျောက်ငယ်သည်။မေ၊ငါ၏။ကုမာရကော၊သားငယ်၏။ ကိဠာပနကော၊ ကစားစရာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြင်လတ္တံ့။ အာပဏာ၊ စျေးမှ။(တံ)မဂ္ဂဌ္ဌာပကံ၊

၁။ အဓိပ္ပါယ်ကား သူတပါးဝေးစေ့ကို ထုတ်ဆောင်နိုင်စွမ်းသော ယောကျ်ားသည် ထုတ်ဆောင်ရန် သွားသော်လည်း မိမိ၏ဝေးစေ့ကိုသာ အထုတ်ခံရ၍ ပြန်လာရသကဲ့သို့ ဟူလို။

ထိုမျှောက်ငယ်ကို။ ကိုးကိုးတွာ၊ ဝယ်၍။ အာနေဟိတိ၊ ဆောင်ခဲ့လော့" ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဝေ၀ဝုတ္တော၊ သော်။သောဗြာဟ္မဏောသည်။ တံ မာဏဝိကံ၊ ကို။ "ဘောတိ၊ အိုရှင်မ။ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဝိဇာယတိ၊ ဖွားမြင်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ အာဂမေဟိ၊ ဆိုင်းငံ့ဦးလော့။ ဘောတိ၊ရှင်မ။တုံ့၊သင်သည်။ကုမာရကံ၊သတ္တိသားငယ်ကို။သစေဝိဇာယိဿသိ၊အကယ်၍ ဖွားမြင်အုံ့။ ယော၊ သည်။ တေ၊ သင်၏။ ကုမာရကဿ၊ ၏။ ကိဉ္စာပနကော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အဟံ၊ သည်။ တဿာ တေ၊ ထိုမိခင်ဖြစ်သောသင့်အတွက်။ အာပဏာ၊ မှ။ တံမဂ္ဂဋ္ဌာပကံ၊ ထိုမျှောက်ငယ်အထိုးကို။ ကိုးကိုးတွာ၊ ဝယ်၍။ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်ခဲ့ပါအုံ့၊ ဘောတိ၊ ရှင်မ။ တုံ့၊ သည်။ ကုမာရိကံ၊ သတ္တိသမီးငယ်ကို။ သစေ ပန ဝိဇာယိဿသိ၊ အုံ့။ ယာ၊ သည်။ တေ၊ သင်၏။ ကုမာရိကာယ၊ သတ္တိသမီးငယ်၏။ ကိဉ္စာပနိကာ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ အုံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဿာတေ၊ ထိုမိခင်ဖြစ်သောသင့်အတွက်။ အာပဏာ၊ မှ။ တံမဂ္ဂဋ္ဌာပိကံ၊ ထိုမျှောက်ငယ်အမကို။ ကိုးကိုးတွာ၊ ၍။ အာနေဿာမိ'တိ၊ အုံ့"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။ဘဒ္ဒေ၊ ပုတ္တ။ အထခေါ၊ ၌။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တဿာ မာဏဝိကာယ၊ ၌။ သာရတ္တော၊ ပြင်းစွာ တပ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တော၊ နှောင်ဖွဲ့ရစ်ပတ် ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အာပဏာ၊ မှ။ မဂ္ဂဋ္ဌာပကံ၊ ကို။ ကိုးကိုးတွာ၊ ၍။ အာနေတွာ၊ ဆောင်ခဲ့၍။ တံမာဏဝိကံ၊ ကို။ "ဘောတိ၊ ရှင်မ။ ယော၊သည်။တေ၊ ၏။ ကုမာရကဿ၊ ၏။ ကိဉ္စာပနကော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။ အယံ မဂ္ဂဋ္ဌာပကော၊ ကို။ တေ၊ သင်၏ (သားအတွက်)။ အာပဏာ၊ မှ။ ကိုးကိုးတွာ၊ ၍။ အာနီတောတိ၊ ပြီ"ဟူသော။တော်၊ကို။အဝေါစ၊ပြီ။

ဘဒ္ဒေ၊ ပုတ္တ။ ဝေ၀ဝုတ္တော၊ သော်။ သာမာဏဝိကာ၊ သည်။ တံဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ "ဗြာဟ္မဏ၊ကြီး။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ တုံ့၊ သည်။ ဣမံ မဂ္ဂဋ္ဌာပကံ၊ ကို။ အာဒါယ၊၍။ ယေန၊ ၌။ရတ္တပါဏိ၊ မည်သော။ ရဇကပုတ္တော၊ ကဝါသည်၏သားသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ ချဉ်းကပ်ချေ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ရတ္တပါဏိ'၊ သော။ ရဇကပုတ္တံ၊ ကို။ 'သမ္မ ရတ္တပါဏိ၊ အမောင်ရတ္တပါဏိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာကောဋ္ဌိတ ပစ္စာကောဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှုပုတ်ခတ် အထပ်ထပ် ဖွပ်လျှော်အပ်သော။ ဥဘတောဘာဂဝိမဋ္ဌံ၊နှစ်ဘက်သောအဘျှိတို့၌ အပြေအပြစ်ပြုအပ်ပြီးသော။ ပိတာ၀လေပနံနာမ၊ပိတာ၀လေပန မည်သော ။ရဂ်ဇာတံ၊ ဆိုးရည်ကို။(ဂဟေတွာ၊ယူ၍။)ရဇိတံ၊ဆိုးအပ်ပြီးသော။ဣမံ မဂ္ဂဋ္ဌာပကံ၊ ကို။ ဣဒ္ဓာမိတိ၊ အလိုရှိ၏'ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ'တိ၊ ပြောဆိုလေ"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ပ။ ဘဒ္ဒေ၊ ပုတ္တ။ ဝေ၀ဝုတ္တော၊ သော်။ ရတ္တပါဏိ၊ မည်သော။ ရဇကပုတ္တော၊ သည်။ တံဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ "ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ပုံကား။ တေ၊ သင်၏။ အယံ မဂ္ဂဋ္ဌာပကော၊ သည်။ ရဂ်ကွမော ဟိ ခေါ၊ ဆိုးခြင်းငှါခံ၏။နောအာကောဋ္ဌနကွမော၊ဖွပ်လျှော်ခြင်းငှါမခံ့။ နော ဝိမဋ္ဌနကွ-မောတိ၊ ပွတ်တိုက်ခြင်းငှါမခံ့" ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ဤသို့ရတ္တပါဏိကပြော၏။

၁။ ပိတာ၀လေပန-ဟူသည် အ၀ရောင် ညိုဝါ နှစ်မျိုးရှိသော မဏ္ဍိ-စသောအရောင်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံကြောင်းဖြစ်သော ဆိုးရည်ကို ဆိုလိုသည်။ ဗဟလဗဟလံ ပိတာ၀လေပနံ ရဂ်ဇာတန္တိ အတိ၀ိယ ဗဟလံ ပိတ၀ဏ္ဏမဏ္ဍိဋ္ဌကာဒိအ၀လေပနရဇနံ။ဋီ။ ဤအလို ပိတာ၀လေပန-၌ ပိတသဒ္ဒါ ဥပလက္ခဏ-ဟုလို။

သ၀ိညာဏကမ္မ အ၀ိညာဏကမ္မ ရဂ် ပိ၀တိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာထောက်လျှင် ပိတသဒ္ဒါကို အဆင်းဟော မကြံဘဲ ပိ၀နတ္ထ-သော်လည်း ကြံနိုင်သည်။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဗာလာနံ၊ မိုက်ကုန်သော။ နိဂဏ္ဌာနံ၊ တို့၏။ ဝါဒေါ၊ သည်။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဗာလာနံ ခေါ၊ သူမိုက်တို့အား သာလျှင်။ ရဂံကွမော၊ တပ်မက်ခြင်းငှါ ခံ့၏။ နောပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့အား တပ်မက်ခြင်းငှါမခံ့။ နော အနုယောဂကွမော၊ စီစစ်ခြင်းငှါမခံ့။ နော ဝိမဇ္ဇနကွမော၊ စူးစမ်းခြင်းငှါမခံ့။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ၊ အထခေါ၊ ဘုံ။သော ဗြာဟ္မဏော၊သည်။အပရေန သမယေန၊တပါးသောအခါ၌။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဒုဿယုဂံ၊ အဝတ်အစုံကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ပ။ ရဇကပုတ္တံ၊ ကို။ပ။ ဣဒ္ဓာဝမိတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဝေဝုတ္တေ၊ သော်။ ရတ္တပါဏိ၊ သော။ ရဇကပုတ္တော၊ သည်။ တံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ပုံဏား။ တေ၊ သင်၏။ နဝံ၊ သော။ ဣဒံဒုဿယုဂံ၊ သည်။ ရဂံကွမံ ဧဝ၊ဆိုးခြင်းငှါလည်းခံ့၏။ အာကောဋနကွမံစ၊ ဖွပ်လျှော်ခြင်းငှါလည်းခံ့၏။ ဝိမဇ္ဇနကွမံစာတိ၊ ပြုတ်ဘိုက်ခြင်းငှါလည်းခံ့၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ရတ္တပါဏိ-ကပြော၏။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဝေမေဝခေါ။ သာလျှင်။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ တဿ ဘဂဝတော၊၏။ ဝါဒေါ၊ သည်။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ တို့အား။ရဂံကွမောစေဝ၊ တပ်မက်ခြင်းငှါလည်းခံ့၏။ အနုယောဂကွမောစ၊ စီစစ်ခြင်းငှါလည်းခံ့၏။ ဝိမဇ္ဇနကွမောစ၊ စူးစမ်းခြင်းငှါလည်းခံ့၏။ ဗာလာနံ၊တို့အား။နောစေဝ ရဂံကွမော၊မခံ့။နော စ အနုယောဂကွမော၊မခံ့။ နော စ ဝိမဇ္ဇနကွမော၊ မခံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ သရဏီကာ၊ မင်းနှင့်တကွသော။ ပရိသာ၊သည်။"ဥပါသိကဟပတိ၊သည်။ နိဂဏ္ဌသ နာဋပုတ္တသ၊ ၏။ သာဝကောတိ၊ တပည့်သာဝက"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ သင့်ကို။ ကသ၊ အဘယ်သူ၏။ သာဝကံ၊ တပည့်ဟူ၍။ မာရေမ၊ (ငါတို့) မှတ်ယူကြရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ (နာဋပုတ္တ) မေး၏။

ဝေဝုတ္တေ၊ သော်။ ဥပါသိကဟပတိ၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ ကေသံ၊ ၌။ ဥတ္တရာ-သင်္ဃံ၊ ကို။ ကရိတ္တာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။အဉ္ဇလိံ၊ ကို။ ပဏာ-မေတ္တာ၊ မြောက်ချီ၍။ နိဂဏ္ဌံ နာဋပုတ္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ပုတ္တ။ တေနဟိ၊သို့သို့ဖြစ်လျှင်။ သုဏောဟိ၊ နာလေ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယဿ၊ ယင်းမြတ်စွာဘုရား၏။သာဝကောတိ၊ တပည့်ဖြစ်၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သောစကား.ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၇၆။ (ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။) အဟံ၊ငါသည်။ ဓီရသ၊ ပညာရှိတော်မူသော။ ဝိဂတမောဟသ၊ ကင်းသော မောဟရှိတော်မူသော။ ပဟီနခီလသ၊ ပယ်ဖျက်အပ်သော စေတောခီလ ငါးပါး ရှိတော်မူသော။ ဝိဓိတဝိဓယသ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော။ အနီဃသ၊ ဒုက္ခမှ ကင်းဝေးတော်မူသော။သုသမစိတ္တသ၊ကောင်းမွန်ညီမျှသောစိတ်ရှိတော်မူသော။ဝုဋ္ဌသီလသ၊ ကြီးပွါးသော အကျင့်ရှိတော်မူသော။သာဓုပညသ၊ကောင်းမြတ်သော ပညာရှိတော်မူသော။ ဝေသမန္တရသ၊မညီမညွှတ်သော ရာဂစသည်.ကို ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော။ (အဋ္ဌကထာ)။ အဆိပ်တည်းဟူသောရာဂစသည်ကို ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော။ (ဋီကာ)။ဝိမလသ၊ကင်း သောရာဂစသော အညစ်အကြေးရှိတော်မူသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကော၊ တပည့်သားသည်။အသို့၊ ဖြစ်၏။

အဟံ၊ သည်။အကသံ.ကထိသ၊သို့လော သို့လော တွေးတောခြင်းရှိတော်မမူသော။တုသိ-တသ၊ နှစ်သက်အပ်သော စိတ်ရှိတော်မူသော။ ဝန္တလောကာမိသ၊သ၊ ထွေးအံ့ပြီးသော

ကာမဂုဏ်ရှိတော်မူသော။ မုဒိတာသည်၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိတော်မူသော။ ဥတသမဏာသည်၊ ပြုအပ်ပြီးသော ရဟန်းတရား ရှိတော်မူသော။ မနုဇသည်၊ လူသားဇာတ်အစစ်ဖြစ်တော်မူသော။အန္တိမသာရီရသည်၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်ခန္ဓာရှိတော်မူသော။နရသည်၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော။(အဋ္ဌကထာ)။ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော။(ဋီကာ)။ အနောပမသည်၊ နှိုင်းခိုင်းစရာ ဥပမာရှိတော်မမူသော။ ဝိရဇသည်၊ ကိလေသာမြူကြေးကင်းဝေးတော်မူသော။ တသ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။

အဟံ၊ သည်။ အသံသယသည်၊ ယုံမှားခြင်း ကင်းတော်မူသော။ ကုသလသည်၊ လိမ်မာတော်မူသော။ ဝေနေယျိကသည်၊ သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော။ သာရထိဝရသည်၊ မြတ်သော ရထားထိန်းနှင့်ဘူးတော်မူသော။ အနုတ္တရသည်၊ အတုမဲ့သော။ ရုဝိရဝမမူသည်၊ စင်ကြယ်သော ကရားရှိခြင်းတော်မူသော။ နိက္ကဓံသည်၊ ယုံမှားခြင်းကင်းတော်မူသော။ ပဘာသဏ္ဍသည်၊ အရောင်ရှိ သည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတော်မူတတ်သော။ မာနဒ္ဓိဒသည်၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော မာန်ကိုးပါးရှိခြင်းမူသော။ ဝိရသည်၊လှိုလဝီရိယရှိတော်မူသော။ တသ ဘဂဝတော၊၏။သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။

အဟံ၊ သည်။နိသဘသည်၊ဥသဘ ဝသဘတို့ထက် မြတ်သော နိသဘဖြစ်တော်မူသော။(ဋီကာ၌ နိသဟ်သ-ဟု ရှိနေသည်)။ အပ္ပမေယျသည်၊ မရေတွက်နိုင်သော ဂုဏ်တော်ရှိတော်မူသော။ ဂမ္ဘီရသည်၊ နက်နဲသော ဂုဏ်ရှိခြင်းမူသော။ မောနပတ္တသည်၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်သို့ ရောက်တော်မူသော။ ခေမက်သည်၊ဘေးမရှိသည်ကို ပြုတော်မူသော။ဝေဒသည်၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဓမ္မဋ္ဌသည်၊ တရားအပေါင်းတို့ တည်တော်မူသော။ သံဝုတတ္တသည်၊ မကောင်းမှုကို ပိတ်ပင်အပ်ပြီးသော သဘောရှိတော်မူသော။ သင်္ဂါတိဂသည်၊ ရာဂစသော ကပ်ငြိခြင်းကို လွန်တော်မူပြီးသော။ မုတ္တသည်၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကင်းတော်မူပြီးသော။ တသ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။

အဟံ၊ သည်။ နာဂသည်၊ မကောင်းမှု ရှိတော်မမူသော။ ပန္တသေနသည်၊ ဆိတ်ငြိမ်သောနေရာ ရှိခြင်းမူသော။ ခီဏသံယောဇနသည်၊ ကုန်ခန်းပြီးသော သံယောဇဉ်ရှိတော်မူသော။မုတ္တသည်၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ လွတ်ခြင်းတော်မူပြီးသော။ ပဋိမန္တကသည်၊ ဆန့်ကျင်ဘက် အယူအားလုံးကို တွန်းပြန်ဆွေးနွေးနိုင်သော ပညာရှိခြင်းတော်မူသော။ ဓောနသည်၊ကိလေသာကိုခွါတွက်ဖွယ်လျှော်နိုင်သော ပညာရှိခြင်းတော်မူသော ။ ပန္နဇေသည်၊ ချအပ်ပြီးသော မာန်တံခွန်ရှိတော်မူသော။ (ပတိတ-

---

၁။ ဤအဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာတို့၌"မောနံ ဝုစ္စတိ ဉာဏံ၊ တေန သမန္နာဂတသ"ဟု အရေးအကူး မှားယွင်းလျက်ရှိကြသည်။ ဓောန-ဟု ဒန္တဇစတုတ္ထကွဏ္ဍနှင့်ရှိမှ မှန်သည်။ မ-အကွဏ္ဍနှင့် မောန-ကား မလို။ မောနပတ္တသ-ဟု ရွှေဂါထာ၌လည်း ရှိပြီးဖြစ်သည်။ ဝဂ်ဂိသထေရာပဒါန်နှင့် သုတ္တနိပါတ် နိဂြောဓကပ္ပသုတ်ခေါ် ဝဂ်ဂိသသုတ်၌ နိဂ္ဂယှ ဓောနံ ဝေဒိယာမိ ဓမ္မံ-ဟု လာရှိသည်ကိုလည်း မဟာနိဒ္ဒေသနှင့် သုတ္တနိပါတ် ပသူရသုတ်-ဒုဋ္ဌဋ္ဌကသုတ်တို့၌ "ဓောနေန၊ ဓောနသ"စသည်ဖြင့် လာရှိသည်ကိုလည်း၊ မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိ၌ပင် ဓောနသဒ္ဒါ ပညာကို ဟောကြောင်း "ဓောနာ ဝုစ္စတိ ပညာ၊ ယာ ပညာ ပဇာနနာ ဝိစယော-စသည်ဖြင့် လာရှိသည်ကိုလည်း ထောက်ထားလေ။ ကာယဒုစ္စရိုက်စသည်ကို ခါတွက်ဖွယ်လျှော်တတ်သောကြောင့် ဓောန-ကို ပညာဟု ဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် နိတိဓာတုမာလာ၌ "ဓာတူနမနေကတ္ထတာယ ဓု-ဓာတု ကမ္မနတ္ထေပိ ဓောဝနတ္ထေပိ ဝတ္တတိ-ဟု မိန့်သည်။ သဒ္ဒပါ၊ပေ ဓုနာတိတိ ဓောနော၊ ဓောနော ဝါ အသ အတ္ထိတိ ဓောနော-ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု။

မာနဒ္ဓဇော-အလဂဒ္ဒုပမသုတ်ဖွင့်)။ ဝိတရာဂဿ၊ ရာဂကင်းတော်မူသော။ ဒန္ဓဿ၊ ယဉ်ကျေးတော်မူပြီးသော။ နိပ္ပပဉ္စဿ၊ ပပဉ္စတရားရှိတော်မမူသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိ ၊၏။

အဟံ၊ သည်။ ဣသိသတ္တမဿ၊ (ဝိပဿီ-အစရှိသည်တို့ကိုထောက်၍) ခုနစ်ဆူမြောက် ဣသိဖြစ်တော်မူသော။ အကုဟဿ၊ ဝါကြွားခြင်းရှိတော်မမူသော။ တေဝိဇ္ဇဿ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိတော်မူသော။ ဗြဟ္မပုတ္တဿ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်မြတ်သို့ ရောက်တော်မူသော။ နှာတကဿ၊ စင်ကြယ်စေအပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိတော်မူသော။ ပဒကဿ၊ အကွာရာပုဒ်ဗျည်းတို့ကို ပေါင်းစည်းဖွဲ့ဆိုခြင်း၌ လိမ်မာတော်မူသော။ ပဿဒ္ဓဿ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ငြိမ်းအေးတော်မူပြီးသော။ ဝိဒိတဝေဒဿ၊ သိအပ်သော ဉာဏ်အမြင်ရှိတော်မူသော။ ပုရိန္ဒဒဿ၊ အစအဦးတရားထူးကို ပေးတော်မူတတ်သော။ သက္ကဿ၊ သည်းခံနိုင်ခဲသည်ကို သည်းခံနိုင်စွမ်းတော်မူသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။အသ္မိ ၊၏။

အဟံ၊သည်။ အရိယဿ၊ မြတ်တော်မူသော။ ဘာဝိတတ္တဿ၊ ပွါးများအပ်ပြီးသော စိတ်နှလုံးရှိတော်မူသော။ ပတ္တိပတ္တဿ၊ ရောက်အပ်သော ဘုရားဂုဏ်သို့ရောက်တော်မူပြီးသော။ ဝေယျာဝစ္စဿ၊ အကျယ်ခွဲ၍ ဟောကြားတော်မူတတ်သော။သတိမတော၊ သတိရှိတော်မူသော။ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿနာကို ပွါးတော်မူတတ်သော။ အနဘိနတဿ၊ ညွှတ်ကိုင်းခြင်းရှိတော်မမူသော။ နော အပနတဿ၊ ဒေါသကင်းတော်မူသော။ အနေဇဿ၊ တဏှာကင်းတော်မူ၏သော။ ဝသိပ္ပတ္တဿ၊ ဝသီဘော်သို့ ရောက်တော်မူပြီးသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိ ၊ ၏။

အဟံ၊ သည်။ သမ္ဘုဏတဿ၊ ကောင်းစွာထင်ရှား ကျော်ကြားတော်မူသော။ စျာယိဿ၊ မကောင်းမှုကို လောင်မြိုက်စေတော်မူပြီးသော။ အနနုဂတန္တရဿ၊ ကိလေသာသို့ အစဉ်လျှောက်၍ဖြစ်သော စိတ်ရှိတော်မမူသော။ သုဒ္ဓဿ၊ စင်ကြယ်တော်မူသော။ အသိတဿ၊ ကိလေသာနှောင်ဖွဲ့ခြင်း မရှိသော။ ဟိတဿ၊ အစီးအပွါးကို ဆောင်တော်မူတတ်သော။ ပဝိဝိတ္တဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ နေတော်မူသော။ အဂ္ဂပတ္တဿ၊ အထွတ်အမြတ် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်တော်မူသော။တိဏ္ဏဿ၊သံသရာမှ ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော။ တာရယန္တဿ၊ ကူးမြောက်စေတော်မူတတ်သော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိ ၊ ၏။

အဟံ၊ သည်။ သန္တဿ၊ ငြိမ်းအေးသော စိတ်နှလုံးရှိတော်မူသော။ ဘူရိပညဿ၊ မြေထုပမာ ပညာကြီးတော်မူသော။ မဟာပညဿ၊ ကြီးမြတ်သောပညာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဝိတလောဘဿ၊ ကင်းသောလောဘရှိတော်မူသော။ တထာဂတဿ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ ကောင်းသောလာခြင်းရှိတော်မူသော။ သုဂတဿ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော။ အပဂ္ဂဠိပုဂ္ဂလဿ၊ အတူမဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော။ အသမဿ၊ အတူရှိတော်မမူသော။ ဝိသာရဒဿ၊ ရဲရင့်တော်မူသော။ နိပုဏဿ၊ သိမ်မွေ့သော ပညာရှိတော်မူသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိ၊၏။

အဟံ၊ သည်။ တဏှာစ္ဆိဒဿ၊ ဖြတ်တောက်အပ်ပြီးသော တဏှာရှိတော်မူ၏သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးဆူ သိတော်မူသော။ ဝိတခူမဿ၊ ကိလေသာခိုးငွေ့မှ ကင်းဝေးတော်မူသော။ အနုပလိတ္တဿ၊ ကိလေသာမြူတို့ဖြင့် မလိမ်းကျံအပ်သော။ အာဟုနေယျဿ၊ ဆောင်ယူ၍

ပူဇော်အပ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်သော။ ယက္ခဿ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို ပြတော်မူသော။ ဥတ္တမပုဂ္ဂလဿ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော။ အတုလဿ၊ နှိုင်းယှဉ်ဘက်သူရှိတော်မမူသော။ မဟတော၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိတော်မူသော။ ယသဂ္ဂပတ္တဿ၊ကျော်စောခြင်း၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်တော်မူသော။တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာ၀ကော၊ သည်။ အသို့တိ၊ ဖြစ်၏ဟူသော။တော်၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။

၇၇။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တေ၊ သင်သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ဣမေ ၀ဏ္ဏာ၊ ဤဂုဏ်တော်တို့.ကို။ ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌။ သဿုဒ္ဓာ၊ ပေါင်းစည်းစုရုံးသိကုံးအပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ (နာဌပုတ္တ)မေး၏။

ဘန္တေ၊ နာဌပုတ္တ၊ နာနာပုပ္ပါနံ၊ အမျိုးမျိုးသော ပန်းတို့၏။ မဟာပုပ္ဖရာသိ၊ မျှားစ့ဲသော ပန်းအစုသည်။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏။) တမေနံ၊ ထိုပန်းအစုကို။ ဒဂ္ဓော၊ လိမ္မာသော။ မာလာကာရော ၀ါ၊ ပန်းသည်သည်ရင်း။မာလာကာရန္တေ ၀ါသိဝါ၊ပန်းသည်၏ဘပည်သည်ရင်း။ဝိစိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်သော။ မာလံ၊ ပန်း.ကုံးကို။ ဂန္ထေယျ သေယျထာပိ၊သိကုံးရာသကဲ့သို့။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဧ၀မေ၀ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။သော၀ဘဂ၀ါ၊ သည်။အနေကဝဏ္ဏာ၊ မျှားစ့ဲသောဂုဏ်တော်ရှိတော်မူ၏။အနေကသတ-၀ဏ္ဏာ၊ အရာမကမျှားလှစ့ဲသော ဂုဏ်တော်ရှိဘော်မူ၏။ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ကော ဟိ၊ အဘယ်သူသည်။ ၀ဏ္ဏာရဟဿ၊ခြီးမွမ်းထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ၀ဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်.ကို။နေ ဘဒ္ဒိဿတိ၊ မပြုဘဲရှိပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ဥ ၦ ါလိ)ခပြာ၏။အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂ၀တော၊ မြတ်စ့ဲဘုရား၏။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်ရိုသေခြင်းကို။ အသဟမာနဿ၊သည်းမခံနိုင်သော။နိဂဏ္ဌဿ နာဌပုတ္တဿ၊ ၏။ မုခတော၊ ခံ့ဘွင်းမှ။ ဥဏ္ဏံ၊ ပူသော။လောဟိတံ၊ သွေးသည်။ တတ္ထေ၀ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ ဥဂ္ဂစ္ဆိ၊ အန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ ဥပါလိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၇-ကုက္ကုရ၀တိကသုတ်

၇၈။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။

ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ကောလိယေသု၊ ကောလိယဇနပုဒ်၌။ ဟလိဒ္ဒ၀သနံနာမ၊ ဟလိဒ္ဒ၀သနမည်သော။ ကောလိယာနံ၊ ကောလိယမင်းသားတို့၏။ နိဂမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏။တသ္မိံ ၌။) ဝိဟရတိ၊ ၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဂေါ၀တိကော၊ နွားကျင့်ကျင့်သော။ ကောလိယပုတ္တော၊ ကောလိယ၏သား ဖြစ်သော။ ပုဏ္ဏော၀၊ ပုဏ္ဏသည်ရင်း။ အစေလော၊ အ၀တ်မ၀တ်သော။ ကုက္ကုရ၀တိကော၊ ခွေးကျင့်ကျင့်သော။ သေနိယော၀၊ သေနိယသည်ရင်း။ ယေန၊ ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္၀ာ၊ ကုန်ပြီး၍။ ဂေါ၀တိကော၊ သော။ ကောလိယပုတ္တော၊ သော။ ပုဏ္ဏော၊ သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ အဘိ၀ါဒေတ္၀ာ၊၍။ ကေမန္တံ၊၌။ နိသိဒိ၊ နေပြီ။ အစေလော၊ သော။ ကုက္ကုရ၀တိကော၊ သော။ သေနိယော၀ပန၊ သည်ကား။ ဘဂ၀တာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ ပြီ။ သမ္မောဒနိယံ၊ သော။ သာရဏီယံ၊ သော။ ကထံ၊ကို။ ဝိတိသာ-ရေတ္၀ာ၊ ၍ ။ ကုက္ကုရော၀၊ ခွေးကဲ့သို့။ ပလိကုဋ္ဌိတ္၀ာ၊ ၀ပ်၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ပ။

ပုဏ္ဏော၊သည်။ ဘဂဝန်တော်၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။အစေလော၊ သော။ ကုက္ကုရဝတိကော၊ သော။ အယံသေနိယော၊ ဤသေနိယသည်။ ဒုက္ခရာဘာရကော၊ ပြုနိုင်ခဲသည်ကို ပြုလျက်။ ဆမာ-နိကျွတ်၊ မြေ၌ချထားအပ်သော။ ဘောဇနံ၊ အစာကို။ ဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏။ တဿ၊ ထိုသေနိယသည်။ တံကုက္ကုရဝတံ၊ ထိုခွေးအကျင့်ကို။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံး။ သမတ္တံ၊ ပြည့်စုံစွာ။ သမာဒိန်း၊ ဆောက်တည်အပ်ပြီ။ တဿ၊ ထိုသေနိယ၏။ ဂတိ၊လားရာကား။ကာ၊ အဘယ်ပါနည်း။ အဘိသမ္ပရာယော၊ ရှေးရှုရောက်ရာဘဝသည်။ ဝါ၊ တမလွန်ဘဝသည်။ ကောတိ၊ အဘယ်ပါနည်း" ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ပုဏ္ဏ၊ပုဏ္ဏ။ အလံ၊ မသင့်။ တော်၊ ဤအမေးသည်။ တိဋ္ဌတု၊ ရှိစေဦးလော့။ မံ၊ ငါ့ကို။ တော်၊ ဤအမေးကို။ မာပုစ္ဆိ၊ မမေးလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၇၉။ "ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊သင်အား။ပ။ မာပုစ္ဆိ၊ ဘိ၊မမေးလင့်" ဟူ၍။ အဒ္ဓါခေါ၊ အမှန်ပင်။ နလဘာမိ၊ တားမြစ်မရ။ အပိစ၊ ထို့ဖို့ဖြစ်လျှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင့်အား။ ဗျာကရိဿာမိ၊ ဖြေကြားရပေအံ့။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ကေစိ၊ လူအချို့သည်။ ကုက္ကုရဝတံ၊ ခွေးတို့၏အကျင့်ကို။ ပရိပူဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံစွာ။ အဇ္ဈာ ,ိဏ္ဏံ၊ မပြတ်။ ဘာဝေဘိ၊ ဖြစ်စေ၏။ကုက္ကုရသီလံ၊ ခွေးတို့၏အလေ့ကို။ပ။ကုက္ကုရ ,ိတ္တံ၊ ခွေးတို့၏စိတ်ကို။ပ။ ကုက္ကုရ.ကပ္ပံ၊ ခွေးတို့၏အမူအရာ.ကို။ပ။ ဘာဝေဘိ၊ ၏။ သော၊ ထိုအချို့သောသူသည်။ ။ပ။ဘာဝေတ္ဝာ၊၍။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာ.ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊မှ။ ပရံ၊၌။ ကုက္ကုရာနံ၊ ခွေးတို့၏။ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ "အဟံ၊ သည်။ ဣမိနာ သီလေန ဝါ၊ ဤအလေ့(သီလ)ကြောင့်ဌင်း။ ဣမိနာ ဝတေန ဝါ၊ ဤအကျင့်(ဝတ) ကြောင့်ဌင်း။ ဣမိနာတပေန ဝါ၊ ဤခြိုးခြံသောအကျင့် (တပ) ကြောင့်ဌင်း။ ဣမိနာ ဗြဟ္မစရိယေန ဝါ၊ ဤ(မေထုန်မှရှောင်ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော)မြတ်သော အကျင့်ကြောင့်ဌင်း။ ဒေဝေါ ဝါ၊ ထင်ရှားသောနတ်သော်ဌင်း။ ဒေဝညတရော ဝါ၊ မထင်ရှားသော နတ်သော်ဌင်း။ ဘဝိဿာမိတိ၊ ဖြစ်အံ့" ဟူသော။ ဇော် ဒိဋ္ဌိ၊ ဤအယူသည်။သစေဟောတိ၊ အံ့။ (ဇော်၊သော်။) အဿ၊ ထိုသူ၏။ သာ၊ ထိုအယူသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူသည်။ ဟောတိ၏။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဿ၊ မှားသောအယူရှိသူအတွက်။ဒွိန္နံ၊နှစ်ပါးကုန်သော။ ဂတီနံ၊ လားရောက်ရာဂတိတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော။ နိရယံ၊ နိရယဖြစ်သော။ ဂတိ ,ဝါ၊ ဂတိကိုဌင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိ ,၊ တိရစ္ဆာန်ဘဝ်၏ ခန္ဓာအဖွဲ့အစုဖြစ်သော။ ဂတိ ,ဝါ၊ ကိုဌင်း။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ ဣဘိခေါ၊ ဤ သို့လျှင်။ ကုက္ကုရဝတံ၊ ခွေးကျင့်သည်။ သမ္မဒ္ဓမာနံ၊ ပြည့်စုံလတ်သော်။ ကုက္ကုရာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့။ ဥပနေတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ဝိပဇ္ဇမာနံ၊ မပြည့်စုံလတ်သော်။ နိရယံ၊ နရဲသို့။ဥပနေတိ၊ ၏ ,။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ဝေါ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အစေလော၊ သော။ ကုက္ကုရဝတိကော၊ သော။ သေနိယော၊ သည်။ ပရောဒိ၊ ငိုပြီ။ အဿုနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ ပဝတ္တေသိ၊ဖြစ်စေပြီ။အထခေါ၊ဌ်။ဘဂဝါ၊သည်။ဂေါဝတိကံ၊သော။ကောလိယပုတ္တံ၊ သော။ ပုဏ္ဏံ၊ကို။ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ပ။ မာပုစ္ဆိ၊လင့်။ ဣတိတေ၊ကို။အဟံ၊ သည်။ တေ၊အား။ နာလတ္ထံတိ၊ တားမြစ်မရခဲ့ဟူသော။တော်၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ဘန္တေ၊ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။မံ၊ တပည့်တော်(သေနိယ)ကို။ ယံ၊ အကြောင်းဂတိကို။ ဇော်၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တော်၊ ဤဂတိကို ဟောတော်မူခြင်းကို။ အဟံ၊

၁။ သမ္မဒ္ဓမာနံ-အရ ခွေးကျင့်သက်သက်သာယူ။ ဝိပဇ္ဇမာနံ-အရ ဒိဋ္ဌိအယူနှင့်ယှဉ်၍ ခွေးကျင့်မပြည့်စုံခြင်းကိုယူ။(ဌ)

တပည့်တော်သည်။ နရောဒါမိ၊ မင်ကိုယို မည်ညီးတွားပါ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မေ၊ သည်။ဤဒ် ကုက္ကုရဝတိ၊ကို။ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ သမတ္တံ၊ ပြည့်စုံစွာ။ သမာဒိန်း၊ ပြီ၎။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယံ၊ ဤသူကား။ခဂါဝတိကော၊ သော။ကောလိယပုတ္တော၊ သော။ ပုဏ္ဏော၊ တည်း။ တဿ၊၏။ ပ။ကော၊ နည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့ သေနိယ.က လျှောက်၏။ သေနိယ၊ ယ။ အလံ၊မသင့်။ (အကြင်း လွယ်ပြီ)။

၈၀။ သေနိယ၊ယ။ပ။ သမာဒိန်း၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတိ၊ ဌ်။ အ.ဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဧဝံ ပသန္နော၊ အမှန်ပင်ကြည်ညိုပါ၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဟံစေဝ၊ တပည့် တော်ပုဏ္ဏသည်လည်း။ဤမ် ဂေါဝတိ၊ကို။ပဇဟေယျ၊စွန့်ရာ၏။အစေလော၊သော။ကုက္ကုရဝတိကော၊ သော။ အယံစေဝ သေနိယော၊ ဤသေနိယသည်လည်း။ တံ ကုက္ကုရဝတိ၊ကို။ ပဇဟေယျ၊ ရာ၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတုံ၊ ဌ၊။ ပဟောတိ၊ စွမ်းဆောင်တော်မူပါ။ ဤတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ တေနဟိ၊ လျှင်။ပ။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၈၁။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ သယံအဘိညာ၊ ကိုယ်တိုင်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက် မှောက်ပြုလျက်။ ပဝေဒိတာနိ၊ ဟောကြားအပ်ကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့သည်။ ဤမ.ာနိ စတ္တာ.ရိ၊ တို့တည်း။ ကတမာနိ စတ္တာ.ရိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ ဂ.ဏ့ံ၊ မည်းဘ္ဆော။, ဂ.ဏ့ဝိပါက၊ မည်းသော အကျိုးရှိသော။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ အတ္ထိ၊၏။ (၁)

ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ သုက္ကံ၊ ဖြူသော။ သုက္ကဝိပါ.ကံ၊ ဖြူသောအကျိုးရှိသော။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (၂)

ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ ကဏ့ သုက္ကံ၊ အမည်းအဖြူရောသော။ ကဏ့သုက္ကဝိပါ.ကံ၊ အမည်းအဖြူရောသော အကျိုးရှိသော။ ကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။ (၃)

ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ အကဏ့ အသုက္ကံ၊ မမည်းနက်မဖြူစင်သော။ အကဏ့အသုက္ကဝိပါကံ၊ မမည်းနက်-မဖြူစင်သော အ.ကျိုးရှိသော။ ကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ ၏။(ဤဒ်၊သည်။)ကမ္မက္ခယာယ၊ ကံကုန်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ (၄)

ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ ကဏ့ံ၊ သော။ ကဏ့ဝိပါ.ကံ၊သော။ကမ္မဋ္ဌ၊ ကံသည်ကား။ ကတမံ၊ နည်း။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ ဤဓ၊ဌ်။ ဧကစ္စော၊ သည်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ မိမိသည်ဖြစ်စေအပ်သော ဆင်းရဲရှိသော။ဝါ၊ ဆင်းရဲကြောင်း ဖြစ်သော။ ကာယသခ်ါရံ၊ ကာယဒုစရိုက်ဖြစ်သော အ.ကုသိုလ်စေတနာကို။ အဘိသခ်ရောတိ၊

၁။ နာဟံ ဘန္တေ တေ ရောဒါမိတိ အဟံ တေ ဘဂဝတော ဗျာကရဏံ နရောဒါမိ နာ ပရိဒေဝါမိ၊ နာ အနုတ္ထု-နာမီတိ အတ္ထော။ဧဝံ သကမ္မကဝသေနေတ္ထ အတ္ထော ဝေဒိတမ္ပေါ၊နာ အဿုမောစနမတ္တေန။မတံ ဝါ အမ္မ ရောဒန္တီ။ပ။ အယဉ္ဉေတ္ထ ပယောဂေါ-ဟု ဌ- ဌ် ဖင့်၏။ နိတိဓာတုမာလာဌ်လည်း ဤ ဌ-ဌီကို သာဓကပြု၍ ရှဒ-ဓာတ်သည် သကမ္မက ဟု ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။ သဂ္ဂတဌ်ကား ငိုရုံသက်သက်ငိုရာဌ် အကမ္မက၊ အဝှါန ဝိသိဋ္ဌ ရောဒန အရာဌ် သကမ္မကဟူ၏။

၂။ ယင်းသို့သောသူများအတွက် ဇရဲ,တိရစ္ဆာန်မှတပါး အခြားလားရောက်ရာမရှိ-ဟု မြတ်စွာဘုရားဟောကြား တော်မူသောကြောင့် ကြောက်လန့်ကာ ငိုကြွေးညည်းတွားခြင်းမဟုတ်ပါ၊ စင်စစ်အားဖြင့် ဤမျှလောက်ကာလ ပတ်လုံး ပြုလုပ်ခဲ့သော အကျင့်သည် အကျိုးမပြီး အချည်းနှီးဖြစ်ရလေခြင်း ဟု ငိုကြွေးညည်းတွားခြင်း ဖြစ်ပါ သည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ပြုလုပ်၏။ သဗ္ဗာဗဏ္ဍီ၊ သော။ ဝစီသင်္ခါရံ၊ ဝစီဒွါရဌာ ဖြစ်သော အကုသိုလ် စေတနာကို။ အဘိသင်္ခရောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗာဗဏ္ဍီ၊ သော။ မနောသင်္ခါရံ၊ကို။ အဘိသင်္ခရောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ သဗ္ဗာဗဏ္ဍီ၊ သော။ ကာယသင်္ခါရံ၊ကို။ အဘိသင်္ခရိတ္ဝာ၊ အားထုတ်၍ ။ ဝါ၊ စုရုံးပေါင်းဆုံ၍။ သဗ္ဗာဗဏ္ဍီ၊ သော။ ဝစီသင်္ခါရံ၊ကို။ အဘိသင်္ခရိတ္ဝာ၊၍။ သဗ္ဗာဗဏ္ဍီ၊သော။ မနော-သင်္ခါရံ၊ ကို။ အဘိသင်္ခရိတ္ဝာ၊ ၍။ သဗ္ဗာဗဏ္ဍီ၊ သော။ လောကံ၊ အပါယ်လောကသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ သဗ္ဗာဗဏ္ဍီ၊ သော။ လောကံ၊ လောက သို့။ ဥပပန္နံ၊ ဂပ်ရောက်သည်။ သမာနံ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ တမေနံ၊ ထိုသူ့ကို။သဗ္ဗာဗဏ္ဍာ၊ ကုန်သော။ ဖဿာ:တွေ့ထိခြင်း အကျိုး တရားတို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ သဗ္ဗာဗဏ္ဍေဟိ၊ ကုန်သော။ဖဿေဟိ၊ တွေ့ထိခြင်း အကျိုးတို့သည်။ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့ထိအပ်သည်။ သမာနော၊ သော်။ သဗ္ဗာဗဏ္ဍီ၊ သော။ ဧကန္တဒုက္ခံ၊မပြတ်မလပ်ဆင်းရဲသော။ဝေဒနံ၊ ခံစားခြင်းကို။ဝေဒေတိ၊ခံစား၏။ နေရယိကာ၊ ငရဲ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ သေယျထာပိ၊ သတ္တဝါဘို့ကဲ့သို့တည်း။ ပုဏ္ဏ၊ ဏ္ဍ။ ဂ္ဂတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘူဘာ၊ ဖြစ်သော်ကြောင့်။ ဘူဘဿ၊ ဖြစ်သော သတ္တဝါ၏။ ဥပပတ္တိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ဟောဘိ၊၏။ ယံ၊အကြောင်းကိုကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တေန၊ ထိုပြုသော ကံကြောင့်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေ၏။ ဥပပန္နံ၊ ပဋိသန္ဓေနေသော။နေ့၊ ထိုသတ္တဝါကို။ ဖဿာ၊ တို့သည်။ ဖုသန္တိ။ ကုန်၏။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဍ။ ဝေပိ၊ ဤသို့လည်း။ အ ဘိ၊ ငါဘုရားသည်။ "သတ္တာ၊ သတ္တဝါဘို့သည်။ ကမ္မဒါယာဒါတိ၊ ကံသာလျှင် အမွေခံရှိကုန်၏" ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဍ။ ဂ္ဂဒံ၊ ဤဧတနာကို။ ကဏ္ဍ ၊ သော။ ကဏ္ဍဝိပါ.ကံ၊သော။ ကမ္မံ၊ ကံဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောအပ်၏။ (၁)

ပုဏ္ဏ၊ ဏ္ဍ။သုက္ကံ၊ သော။ သုက္ကဝိပါကံ၊ သော။ ကမ္မဥ္စ၊ ကံသည်ကား။ ကတမံ၊နည်း။ပုဏ္ဏ၊ပုဏ္ဏ။ ဂ္ဂခ၊ဌ်။ ဧကစ္စော၊သည်။ အဗျာဗဏ္ဍီ၊ ဆင်းရဲကင်းသော။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကာယဒွါရဌာ ဖြစ်သော ကာမာဝစရ ကုသိုလ် စေတနာ.ကို။ အဘိသင်္ခရောတိ၊ ပြုပြင်၏။ အ.ဗျာ:ဗဏ္ဍီ၊ သော။ ဝစီသင်္ခါရံ၊ ဝစီဒွါရဌာဖြစ်သော ကာမဝစရ ကုသိုလ်စေတနာ.ကို။ အဘိ သင်္ခရောတိ၊ ၏။ အဗျာဗဏ္ဍီ၊ သော။ မနောသင်္ခါရံ၊မနောဒွါရဌာဖြစ်သော ကာမာဝစရ ရူပါဝစရကုသိုလ်စေတနာ.ကို။အဘိသင်္ခရောတိ၊၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အဗျ ာဗဏ္ဍီ၊သော။ ကာယ သင်္ခါရံ၊ ကို။ပ။ အဘိ သင်္ခရိတ္ဝာ၊ အားထုတ်၍။ ဝါ၊ စုရုံးပေါင်းဆုံ၍ ။ အဗျ ာဗဏ္ဍီ၊ ဆင်းရဲ ကင်းသော။ လော ကံ၊ လော.ကသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ အဗျ ာ:ဗဏ္ဍီ၊ သော။ လောကံ၊ လောကသို့။ ဥပပန္နံ၊သည်။ သမာနံ၊ သော်။ တမေနံ၊ ထိုသူ့ကို။ အဗျာဗဏ္ဍာ၊ ကုန်သော။ ဖဿာ၊ တို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အဗျာဗဏ္ဍေဟိ၊ ကုန်သော။ ဖဿေဟိ၊ တို့သည်။ ဖုဋ္ဌော၊ သည်။ သမာနော။ သော်။ အဗျာဗဏ္ဍီ၊ သော။ ဧကန္တသုခံ၊ မပြတ်မလပ်ချမ်းသာသော။ ဝေဒနံ၊ ခံစားခြင်းကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သုဘ.ကိဏ္ဍာ၊ သုဘဏ္ဍ.ကိဘုံ၌ဖြစ်.ကုန်သော။ ဒေဝါ သေယ္ယထာပိ၊ ဗြဟ္မာတို့ကဲ့သို့တည်း။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဍ။ ဂ္ဂတိ၊ ခေါ၊လျှင်။ပ။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ထိကုန်၏။ ပုဏ္ဏ၊ ဏ္ဍ။ ဝေပိ.လည်း။ အ.ဘ.ိ၊သည်။သတ္တာ၊တို့သည်။ ကမ္မဒါယာဒါတိ၊ ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊၏။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဍ။ပ။ ကမ္မံ၊ ကံဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ.၏။ (၂)

ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဍ။ ကဏ္ဍသုက္ကံ၊ သော။ ကဏ္ဍသုက္ကဝိပါကံ၊ သော။ ကမ္မဥ္စ၊ ကံသည်ကား။ ကတမံ၊ နည်း။ ပုဏ္ဏ၊ ဏ္ဍ။ ဂ္ဂခ၊ ဌ်။ ဧကစ္စော၊ အခ္ခါသောသူသည်။ သဗ္ဗာဗဏ္ဍီပိ၊ မိမိသည် ဖြစ်စေ

၁။ ကံကြောင့် ဝိပါကဖြစ်၏၊ဝိပါကကြောင့် ဥပပတ္တိဖြစ်သည်။ထို့ကြောင့် တေန-အရ ကံကြောင့်ဖြစ်သကဲ့သို့ ဆိုထားသော်လည်း ဝိပါကကို ယူရမည်။

အပ်သော ဆင်းရဲရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အဗျာပဇ္ဇံပိ၊ ဆင်းရဲကင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကာယသခ်ါရံ၊ ကာယဒုါခ္ခ်ဖြစ်သော အကုသိုလ်စေတနာ ကုသိုလ်စေတနာကို။ပ။ အဘိသခ်-ရောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ သဗျာပဇ္ဇံပိ၊ သော။ အဗျာပဇ္ဇံပိ၊ သော။ ကာယသခ်ါရံ၊ ကို။ပ။ အဘိသခ်ရိတ္ဝာ၊ အားထုတ်၍။ သဗျာပဇ္ဇံပိ၊ သော။ အဗျာပဇ္ဇံပိ၊ သော။ လောကံ၊ လောကသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ သဗျာပဇ္ဇံပိ၊ သော။ အဗျာပဇ္ဇံပိ၊ သော။ လောကံ၊ သို့။ ဥပပန္နံ၊ ကပ်ရောက်သည်။ သမာနံ၊ သော်။ တမေနံ၊ ထိုသူကို။ သဗျာပဇ္ဇာပိ၊ သော။ အဗျာပဇ္ဇာပိ၊ သော။ ဖဿာ၊ တို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ပ။ ဝေါကိဏ္ဏသုခံ ဒုက္ခံ၊ ရောနှောသော ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ မနုဿာ သေယျထာပိ၊ လူတို့ကဲ့သို့တည်း။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ ဒေဝါစ သေယျထာပိ၊ နတ်တို့ကဲ့သို့တည်း။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ ဝိနိပါတိကာစ သေယျထာပိ၊ အလိုအာသာကင်း၍ ကျရောက်ရာဘုံ၌ဖြစ်သူတို့ကဲ့သို့ တည်း။ (ဝေမာနိကပြိတ္တာ,တိရစ္ဆာန် စသည်တို့ကိုယူ)။ပ။ (၃)

ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ အကဏ္ဍအသုက္ကံ၊ သော။ အကဏ္ဍအသုက္ကဝိပါကံ၊ သော။ ကမ္မဥ္ဇ၊ ကံသည်ကား။ ကတမံ၊ နည်း။ ကမ္မက္ခယာယ၊ ၄ါ။ သံဝတ္တတိ၊ နည်း။ ပုဏ္ဏ၊ ဏ္ဏ။ တတြ၊ ထိုကံသုံးပါးတို့တွင်။ ယမိဒံ-ယံ ဣဒံ ကမ္မံ၊အကြင်ကံသည်။ ကဏ္ဍ၊မည်း၏။ ကဏ္ဍဝိပါကံ၊ မည်းသော အကျိုးရှိ၏။ တဿ၊ ထိုကံကို။ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ယာ စေတနာ။အကြင်မဂ်စေတနာသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ယမိဒံ ကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်။ သုက္ကံ၊ ဖြူ၏။ သုက္ကဝိပါကံ၊ ဖြူစင်သောအကျိုးရှိ၏။ တဿ၊ ထိုကံကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ယာ စေတနာ၊ အကြင်မဂ်စေတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ယမိဒံ ကမ္မံ၊သည်။ ကဏ္ဍသုက္ကံ၊ မည်းလည်းမည်း ဖြူလည်းဖြူ၏။ ကဏ္ဍသုက္ကဝိပါကံ၊ မည်းလည်းမည်း ဖြူလည်း ဖြူသော အကျိုးရှိ၏။တဿ၊ ထိုကံကို။ ပဟာနာယ၊ ၄ါ။ယာ စေတနာ၊အကြင်မဂ်စေတနာသည်။ အတ္ထိ၊၏။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ ဣဒံ၊ ဤစေတနာကို။ အကဏ္ဍအသုက္ကံ၊ မမည်းမဖြူသော။ အကဏ္ဍအသုက္ကဝိပါကံ၊ မမည်းမဖြူသော အကျိုးရှိသော။ ကမ္မံ၊ ကံဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။ ကမ္မက္ခယာယ၊ ကံကုန်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊၏။ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။မယာ၊ငါဘုရား သည်။သယံအဘိညာ၊ ကိုယ်တိုင်သိ၍။သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြုလျက်။ပဝေဒိတာနိ၊ကုန်သော။စတ္တာရိ ကမ္မာနိ၊တို့ဟူသည်။ဣမာနိ ခေါတိ၊ဤသည် တို့ပင်တည်း ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (၄)

၇၂။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊သော်။ ဂေါဝတိကော။ သော။ ကောလိယပုတ္တော၊သော။ပုဏ္ဏော။ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘဒ္ဒေ၊ရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ စု။ပ။ဘေရေတူတိ၊မှတ်တော်မူပါလော့ ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။အစေလော၊ သော။ ကုက္ကုရဝတိကော၊ သော။သေနိယောပန၊သည်ကား။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဘဒ္ဒေ၊ရား။ အဘိက္ကန္တံ၊စု။ပ။ ဘဒ္ဒေ၊ရား။ သောဘံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ပ။ ဂစ္ဆာမိ၊၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ အဘံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။သန္တိကေ၊အထံ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ လဘေယျံ၊ ရလိုပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ လဘေယျန္တိ၊လိုပါ၏ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ သေနိယ၊ ယ။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော၊ သာသနာတော်မှတပါး သောအယူရှိသူဖြစ်ဘူးသော။ ယောခေါ၊ အကြင်သူသည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤဓမ္မဝိနယဟူသော သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ အာကင်္ခတိ၊ အလိုရှိ၏[1]။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ အာကင်္ခတိ၊

၁။ အာကင်္ခတိ ပဗ္ဗဇ္ဇံ-ကား "ဥတ္တရိဒိရတ္တတိရတ္တံ"၌ ဒိရတ္တ-ကဲ့သို့ ဝါစာသိလိဋ္ဌမျှသာ ဖြစ်၏၊ သာမဏေပြုမိ ကာလဂိဟီဘာဝဖြင့် ပရိဝါသ်နေဘွယ်မလို။တိတ္ထိဖြစ်ဘူးသူ၏ ရှင်,ရဟန်းပြုရာ၌ လိုက်နာရမည့် ကျင့်ဝတ်ထုံးစံမျှားကို ဝိ၊ ၃၊ဇုဂ။ ၎င်း-၌၊ ဌ။ဒီ၊ ၁။ ၁၆၅(မဟာသီဟနာဒသုတ်)။ ၎င်း၌၊ ဌီတို့၌ အာဟုယ်ရှုလေ။

အလိုရှိ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ စတ္တာရော မာသေ၊ လေလတ္တိုပတ်လုံး။ ပရိဝသတိ၊ ပရိဝတ်နေရ၏။ စတုန္နံ မာသာနံ၊ လေးလတို့၏။ အစ္စယေန၊ ကုန်လွန်သောအခါ၌။ အာရဒ္ဓစိတ္တာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်၊ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ရှင်ပြုပေးကုန်၏။ ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ရဟန်းဖြစ်စိမ့်သောငှါ။ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ပဋိဉာဏ်းပြုပေးကုန်၏။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ တွေ၊ ဤအရာ၌။ ပုဂ္ဂလဝေမတ္တတာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ခြားနားသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝိဒိတာ၊ သိတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗာ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ငှါ။ သစေ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ကုန်အုံ့။ (ဝေ၀သတိ၊ သော်။) အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ စတ္တာရိ ဝဿာနိ၊ လေးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ပရိဝသိဿामိ၊ ပရိဝတ်နေပါအုံ့။ စတုန္နံဝဿာနံ၊ တို့၏။ အစ္စယေန၊ ၌။ အာရဒ္ဓစိတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပဗ္ဗာဇေန္တု၊ ရှင်ပြုပေးပါစေကုန်လော့။ ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ငှါ။ ဥပသမ္ပာဒေန္တု၊ ပဋိဉာဏ်းခံပေးပါ စေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အစေလော၊ သော။ ကုက္ကုရဝတိကော၊ သော။ သေနိယော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ကို။ အလတ္ထခေါ၊ ရလေပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ကို။ အလတ္ထခေါ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ သေနိယော၊ အရှင်သေနိယသည်။ အစိရူပသမ္ပန္နော ခေါ၊ ပဋိဉာဏ်းဖြစ်၍ မကြာမြင့်မီပင်။ (အစိရံ ဥပသမ္ပန္နဿ အဿာတိ-ဟု ဗဟုဗ္ဗီဟိပြု၍ သဒ္ဒတ္ထပေးလေဉီး)။ ဧကော၊ တယော၀က်တည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို ဖျပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ နစိရဿေ၀၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်။ ယဿ၊ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေ၀၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ (သမ္မဒေ၀ါတိ ဟေတုနာ၀ ကာရဏေနေ၀။ ဌ။ မဟာသီဟနာဒသုတ်သီ၊ဋီ-သစ်ဌ်အဓိ ပါယ်ရှု)။ အဂါရသ္မာ၊မှ။ အနဂါရိယံ၊သို့။ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိမြတ်သော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအဆုံးဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌေ၀ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ သယံ၊အဘိညာ၊ မိမိပညာဖြင့်။ သစ္ဆိကတ္မာ၊ လျက်။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ ဇာတိ၊ သည်။ ပ။ နာတိ၊ မရှိဟူ၍။ အဗ္ဘညာသိ၊ သိပြီ။ ခေါပန၊ စင်စစ် "အာယသ္မာ သေနိယော။သည်။အရဟတံ၊ ရဟန္တာတို့ဘင်။အညတရော၊ တပါးအပါအ၀င်ဖြစ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ၏။

သတ္တမံ၊ သော။ ကုက္ကုရ၀တိကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဂ-အာဘယရာဇကုမာရသုတ်

ဂဉ။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ၊ပေးမြဲ)။

ဧကံ၊သော။ သမယံ၊၌။ ဘဂ၀၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊၌။ ကလန္ဒကနိ၀ါပေ၊ ရှင်နက်တို့ကိုအစာကျွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာဘယော၊ အာဘယမည်သော။ ရာဇကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ ယေန၊၌။ နာဋပုတ္တော၊ ကခြေသည်၏ သားဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ နာဋပုတ္တံ၊ သော။ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ အာဘိ၀ါဒေတ္မာ၊၍။ကေမန္တံ၊၌။ နိသီဒိ၊ပြီ။ ကေမန္တံ၊၌။ နိသိန္နံခေါ၊ သော။ အာဘယံ၊သော။ ရာဇကုမာရံ၊ ကို။ နာဋပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊သည်။ "ရာဇကုမာရ၊မင်းသား။ တုံ၊ သင်သည်။ ဟေ၊ လာလော့။ သမဏသ ဂေါတမဿ၊ အား။ ၀ါဒံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေဟိ၊တင်ချေလော့။ ဧ၀ံ၊ဤသို့ တင်သည်ရှိသော်။ 'ဧ၀ံမဟိဒ္ဓိကဿ၊

ဤသို့ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော။ ဧ၀ံမဟာနုဘာဝဿ၊ ဤသို့ကြီးသောအနုဘော်ရှိသော။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ အဘယေန၊ သော။ ရာဇကုမာရေန၊သည်။ ဝါဒေါ၊ အပြစ်ကို။အာရောပိတောပိ၊ တင်အပ်ပြီ' ဟူသော။ တေ၊ သင်၏။ကလျာဏော၊ကောင်းသော။ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ကျော်စောသံသည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆိဿတိတိ၊ ပြန့်နှံ့လိမ့်လတ္တံ့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင် နာဂသေနဘုန္တာ။ယထာကထံပန၊အဘယ်သို့လျှင်။အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဧ၀ံ၊သို့။ မဟိဒ္ဓိကဿ၊ သော။ ဧ၀ံ မဟာနုဘာ၀ဿ၊ သော။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊အား။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေယျာမိ၊ တင်ပါအုံ့နည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ရာဇာကုမာရ၊မင်းသား။တုံ့၊ သည်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ ယေန၊ ဌာနေ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ လော့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။သမဏံဂေါတမံ၊ကို။"ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။တထာဂတော၊ သည်။ ယာ သာ ဝါစာ၊ အကြင် စကားသည်။ဝါ၊ကို။ ပရေသံ၊သူတပါးတို့သည်။ အပ္ပိယာ၊ မနှစ်သက်အပ်။ အမနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို မပျံ့ပြားစေတတ်။ တံ၀ါစံ၊ ထိုစကားကို။ ဘာသေယျနုခေါတိ၊ ပြောဆိုရာသလော" ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ ပြောဆိုချေလော့။ တေ၊ သင်သည်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။"ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ ပ။ တံ၀ါစံ၊ ထိုစကားကို။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ ဘာသေယျာတိ၊ ပြောဆိုရာ၏"ဟူ၍ ။ဧ၀ံ၊သို့။ သစေ ဗျာကရောတိ၊ အကယ်၍ ဖြေဆိုအုံ့။ ဧ၀ံ၊ သော်။ တမေနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ တုံ၊ သင်သည်။ "ဘန္တေ၊ ရား။ အဃ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ပုထုဇ္ဇနေန၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်။ နာနာကရဏံ၊ ထူးခြားချက် သည်။ကိဥ္စရဟိ၊အဘယ်မှာနည်း။ဟိ။ မှန်၏။ ။ပ။ တံ၀ါစံ၊ကို။ ပုထုဇ္ဇနောပိ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်း။ ဘာသေယျာတိ၊ပြောဆိုရာ၏"ဟူ၍။ဧ၀ံ၊သို့။ဝဒေယျာသိ၊ ပြောဆိုချေလော့။ ရာဇ ကုမာရ၊ မင်းသား။ တေ၊ သင်သည်။ ဥဘတောကောဋ္ဌိကံ၊အစွန်းနှစ်ဘက်ရှိသော။ ဣမံ ခေါ ပဉှံ၊ ဤအမေးပုစ္ဆာပြဿနာ ကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ဥဂ္ဂိုလိတုံ၊ ထွေးအံ(ပယ်ချ)ခြင်းငှါ။ နေ၀ သက္ခိတိ၊ မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ သြဂိုလိတုံ၊မျိုချ(လက်ခံ) ခြင်းငှါ။နသက္ခိဘိ၊ မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ သေယျထာပိနာမ၊ ဖြစ်သင့်ဖြင့်ရာ ဥပမာကို ဆိုအုံ့။ပုရိသဿ၊ယောကျား၏။ဂဏ္ဍော၊လည်ချောင်းဌ။ ဝိလဂ္ဂံ၊ကပ်ငြိသော။ အယော-သိဃံ၊ဌာ၊ သံတွေ့ခဲကို။ သော၊ ထိုယောကျားသည်။ဥဂ္ဂိုလိတုံ၊ ထွေးအံခြင်းငှါ။နေ၀ သက္ကုဏေ-ယျ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။သြဂိုလိတုံ၊ မျိုချခြင်းငှါ။ နသက္ကုဏေယျ၊မစွမ်းနိုင်ရာ။ ဧ၀မေ၀ခေါ၊ ဤဥပမာ အတူသာလျှင်။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။တေ၊ သည်။ ဥဘတောကောဋ္ဌိကံ၊ အစွမ်းနှစ်ဘက်ရှိသော။ ဣမံခေါ ပဉှံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌော၊သည်။ သမာနော၊ သော်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဥဂ္ဂိုလိတုံ၊ငှါ။ နေ၀ သက္ခိတိ၊ လတ္တံ့။ သြဂိုလိတုံ၊ငှါ။ နသက္ခိဘိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ ဧ၀ံဘန္တေ-

တိခေါ၊ သာလျှင်။အဘယောရာဇကုမာရော၊သည်။နာဠန္ဒပုတ္တသ၊သော။ နိဂဏ္ဌသ၏ (စကားကို။) ပဋိဿုဘွာ၊နာခံ၍။ အာသနာ၊မှ။ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ နာဠန္ဒပုတ္တံ၊သော။ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကို။ ကတွာ၊၍။ ယေန၊ဠ္ဍ။ဘဂဝါ၊သ,ည်။ အတ္ထိ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊၍ ။ ဧကမန္တံ၊ ဌိ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။

၇၄။ ဧကမန္တံ၊ဌိ။နိသိန္နသ၊ခေါ၊ နေပြီးသော။အဘ:ယသ၊အဘ:ယမည်သော။ရာဇကုမာရသ၊ မင်းသား၏(သန္တာန်၌)။သူရိယံ၊နေကို။ဥလ္လောကေတွာ၊ မော်ကြည့်၍။“အဠ၊ ယနေ။ဘဂဝတော၊ အား။ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေတုံ၊ တင်ခြင်းငှါ။ အကာလောခေါ၊ အချိန်အခါမဟုတ်သည်သာ တည်း။သေ့၊ နက်ဖန်။ (ဒါနိ နိပါတ်မျှသာ)။အဟု၊သည်။သကေနိ ဝေသနေ၊မိမိအိမ်၌။ဘဂဝတော၊ အား။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။အာရောပေဿာမိတိ၊တင်အံ့”ဟူသော။တေ:ဤအကြံသည်။အဟောသိ၊ပြီ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ “ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊သည်။သ,ွာတနာယ၊ ၎င်း။ အတ္တစတုတ္ထော၊ မြတ်စွာ ဘုရားလျှင် လေးယောက်မြောက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ အဓိဝါသေတူတိ၊ လက်ခံတော်မူပါ”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဓိဝါစ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ သမ္ပဝါရေသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အဘ:ယရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိ ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်ဖြစ်၍။ သြနီတပတ္တ-ပါဏိ ၊ သပိတ်မှ ဖယ်ထားပြီးသော လက်ရှိသည်ကို။ (ဥ,တွာ၍ ။) အညတရံ၊ သော။ နီစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ပြီ။

၇၅။ ဧကမန္တံ၊ဌိ။နိသိန္နောခေါ၊ သော။ အဘယော၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။“ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ တံဝါစံ၊ကို။တထာဂတော၊သည်။ ဘာသေယျနုခေါတိ၊ ပြောဆိုရာသလော” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ရာဇ.ကုမာရ၊ မင်းသား။ တ္တေ၊ ဤအမေး၌။ ကော်သေန၊ မုခ၊ အား၊ဖြင့်။နခေါ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါမသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ “ဘန္တေ၊ ရား။ တ္တေ၊ ဤ တပည့်တော်အမေး၌။ နိဂဏ္ဌာ၊ တို့သည်။ အနသံ၊ ပျက်စီးကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၁။ (က) အဝနိယိတ္ထ ဩနိယိတ္ထာတိ ဩနိတော၊ဩနိတော ပတ္တတော ပါဏိ ယေနာတိ ဩနိတပတ္တပါဏိ၊ (အဝ+နီ+တ၊ ရူပသိဒ္ဓိအလို နှ-ကို ဏ-ကြီးပြန်၊ သက္ကတအလို ပြန်ဘွယ်မရှိ။ ဩနိတာ ပါဏိနော-ဟုလည်း လုပ်နိုင်သည်။ ဘိန္နာမိကရဏ တိပဒဗဟုဗ္ဗဟိ သမာသ်)။ သပိတ်တော်မှ ချအပ်ပြီးသော လက်တော်ရှိသော ဘုရား။ (ခ) ဩဏိတော ပတ္တတော ပါဏိ ယေနာတိ ဩဏိတပတ္တပါဏိ၊ (ဩဏ-အပနယနေ။) သပိတ် တော်မှ လက်ဖယ်ရှားပြီးသောဘုရား။ (ဂ) ဩနိတ္တံ ပတ္တံ ပါဏိ စ အဿာတိ ဩနိတ္တပတ္တပါဏိ၊ (နိဇ-သုဒ္ဓိယံ-ဟူသော ဓာတုတ္ထ၊ ဟတ္ထေ စ ပတ္တဉ္စ ဓောဝိတွာ-ဟု ဖွင့်သောအဋ္ဌကထာနှင့် သုစိကတံ-ဟု ဖွင့်သော သာရတ္ထ-တို့ကို မှီးခိုလုပ်၊ တ္ထ-သံယုတ်နှင့်ရှိစေ၊ သီ-ဒို-သစ်အလို မုဒ္ဓ ဏ-နှင့် ဩဏိတ္ထ-ဟုရှိသည်။အဝနိဇ်ံ သု သောဓယိ သူတိ ဩနိတ္ထာ၊ ပတ္တဉ္စ ပါဏိ စ ပတ္တပါဏယော၊ ဩနိတ္ထာ ပတ္တပါဏယော ယေနာတိ-ဟုလည်း လုပ်လေ။ သာရတ္ထဋ္ဌကား ဩနိတ္ထံ ပတ္တံ ပါဏိတော အဿ-ဟု လုပ်သည်။ “ဟတ္ထေ စ ပတ္တဉ္စ ဓောဝိတွာတိ ဤမိန္နာ အသံသဋ္ဌနတော ဝိစာရေတဗ္ဗံ” ဟု သီ-ဒို-သစ်၌ ဆို၏)။သပိတ်နှင့် လက်ဆေးပြီးသော ဘုရား။ (ဃ) ဩနိတ္ထံ ပတ္တံ ပါဏိတော အဿ၊ (ဩနိတ္ထံ-ကို နာနာဘူတံ ဝိနာဘူတံ-ဟုဖွင့်သော ဒီ၊ဌ၊၁။ ၂၄၇။ မ၊ဌ၊ ၂။၁၀၄။ သာရတ္ထ။ ၁၊ ၄၅၅-တို့ အလိုတည်း။ ဩနိတ္ထာ ပတ္တပါဏယော-ဟုလည်း လုပ်နိုင်၏။)လက်မှ သီးခြားကင်းကွာ သော သပိတ်ရှိသော။ ဝါ-တခြားစီဖြစ်သော သပိတ်နှင့်လက်ရှိသောဘုရား။ ဘဂဝန္တံ, သုတ္တာဝိ ဩနိတပတ္တပါဏိ ်-တို့သည် ဧကမန္တံ နိသိဒိ-ဌ မစပ်နိုင်ရကား ဒီ၊ဌ၊၁။ မ:ဌ၊ ၂-တို့အလို ဥ,တွာ-ထည့်ပေးလိုက်သည်။ သုတ္တနိ:ဌ၊ ၂။ ၁၇၇-အလိုအားဖြင့် “ဘုတ္တာဝိ ်၊ သော။ ဩနိတပတ္တပါဏိ ်၊ သော။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဥ,ဟဂန္ဓာ၊ ချဉ်းကပ်၍”ဟု ပါဠိသ,ေသသထည့်၍ ပေးလေ။

ရာဇ.ကုမာရ၊ မင်းသား။ တုံ့၊သည်။ ကိ ်ပန၊ အဘယ်ခြောင့်။ ဘန္တေ၊ ရား။ တွေ့ခဲ့။ နိဂဏ္ဌာ၊ တို့သည်။ အနဿုန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ ပြောဆိုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဣဓ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ အဟံ၊တပည့်တော်သည်။ ယေန၊ ၌။ပ။ သြဂိလိဘုံ၊ဌ၊ နသက္ခိတိတိ၊မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့ ဟူသော။တော်၊ကို။အဝေါစ၊ပြီ။ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်ပြီ။ (ဣတိ-ကြေ)။

၇၆။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ မဏ္ဍော၊ ပညာနုန့်သော။ ဥတ္တာန-သေယ္ယကော၊ ပက်လက်အိပ်တတ်သော။ ကုမာရော၊ သူငယ်သည်။ အဘယသ္မိ၊ သော၊ ရာဇ.ကုမာ ရသ္မိ၏။ အကော်၊ရင်ခွင်၌။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၏။ အထခေါ၊၌။ဘဂဝါ၊သည်။ အဘယံ၊ သော။ ရာဇ.ကုမာရံ၊ကို။ "ရာဇ.ကုမာရ၊ မင်းသား။ တံ၊ ကို။ ကိ ်မညသိ၊ နည်း။ အယံ ကုမာရော၊ ဤသူငယ်သည်။ တုယ္ဟံ၊ သင်မင်းသား၏။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ အန္တရယဝါ၊ စွဲ၍ရင်း။ ဘေတိယာ၊ နို့ ထိန်းမ၏။ ပမာဒံ၊ ကို။ အန္တရယဝါ၊ ရင်း။ ကဌ်ဝါ၊ သစ်သားကိုရင်း။ ကဌလံဝါ၊ အိုခြမ်းကွဲ ကိုရင်း။ မုခ၊ ခံဘွင်း၌။ သစေ အာဟရေယ္ယ၊ အကယ်၍ မျိုခြေားအုံ့။(ဝေ-သော်။)ကိန္တိ၊ အဘယ် ဖြစ်လျှင်။နံ၊ထိုသူငယ်ကို။ဘရေယ္ယ ဘသိတိ၊ ပြုရာအုံ့နည်း" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ၊ ဘန္တေ၊ရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ အဿ၊ ထိုသူငယ်၏ (မျိုမိသော အရာဝတ္ထုကို)။ အာ ဘရေယ်ျ၊ထုတ်ဆောင်ရာ၏။ဘန္တေ၊ရား။အာဒိ.ကနေဝ၊ ရှေးဦးစွာထုတ်ဆောင် ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။အာဟ.တ္တုံ၊ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ။သစေနသက္ကုဏေယ်ျ၊အ.ကယ်၍မစွမ်းနိုင်ခြားအုံ့။ (ဒဝံ.ဤ သို့ မစွမ်းနိုင်သော်။)ဝါမေန ဟတ္ထေန၊လက်ဝဲလက်ဖြင့်။သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ပရိဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍ ။ ဒက္ခိဏေန ဟတ္ထေန၊ လက္ခဏာလက်ဖြင့်။ ဝဏ်.ဂုံလဲ ်၊ ကောက်သောလက်ကို။ကရိတ္ဝာ ပြု၍။ သလောဟိတံပိ၊ သွေးနှင့်တ.ကွလည်း။ အာဟ.ရေယ်ျ၊ထုတ်ဆောင်ရာပါ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ထုတ်ဆောင် ခြင်း သည်။ ကိသ.ဒ.ဘဘု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ကုမာရေ၊ သူငယ်၌။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ အနုဏ.မ္ဘာ၊ သနားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဟိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤ သို့လျှောက်၏။ (ဣဘိ-ကြေ)။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူပင်လျှင်။ တထာဂတော၊ သည်။ ယံဝါစံ၊ ကို။ အဘူဘံ၊ မဟုတ်ဟူ၍။ အတစ္ဆံ၊ မမှန်ဟူ၍ ။ အနတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့်မစပ်ယှဉ်ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ (အဘူတ်-စသော သုံးပုဒ်ကို ယံဝါစံ-၏ ဝိ.ေသသနသော်လည်း ပေး)။ သာစ၊ထိုစကားကိုလည်း။ပ။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့သည်။အပ္ပိယာ၊ အပ်။ အမနာပါ၊ စေတတ် ၊ တံဝါစံ၊ ထိုစကားကို။ တထာဂတော၊ ဂါဘုရားသည်။ နဘာသတိ၊ ပြောတော်မမူ။ (၁)

တထာဂတော၊ သည်။ ယမ္မိ ဝါစံ၊ကိုလည်း။ ဘူတံ၊ ဟုတ်၏ဟူ၍။ တစ္ဆံ၊ မှန်၏ဟူ၍။ အနတ္ထ-သံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့်မစပ်ယှဉ်ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ ၏။ သာ စ၊ ကိုလည်း။ ပရေသံ၊ တို့သည်။ အပ္ပိယာ၊ အပ်။ အမနာပါ၊ စေတတ်။ တမ္မိ ဝါစံ၊ ကိုလည်း။ တထာဂတော၊သည်။ နဘာသတိ၊ ပြောတော်မမူ။ (၂)

တထာဂတော၊ သည်။ ယဒ္ဓ ခေါ ဝါစံ၊ ကိုလည်း။ ဘူတံ ဟုတ်၏ဟူ၍ ။ တစ္ဆံ၊ မှန်၏ဟူ၍။ အတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့် စပ်ယှဉ်၏ဟူ၍ ။ ဇာနာတိ၏။ သာစ၊ ထိုစကားကိုလည်း။ ပရေသံ။ တို့သည်။ အပ္ပိယာ၊ အပ်။ အမနာပါ၊ စေတတ်။ တတြ၊ ထိုစကား၌။ တဿ ဝါစာယ၊ ထိုစကားကို။ ဝေယျာ.ကရဏတာယ၊ ဖြေကြားပြောဆိုခြင်းငှါ။ တထာဂတော၊ သည်။ ကာလညု၊ အချိန်အခါကို သိတော်မူသည်။ ဟောတိ၏။ (၃)

တထာဂတောဝါသည်။ ယံဝါစံ၊ကို။ အဘူတံ၊ဟူ၍။ အတစ္ဆံ၊ ဟူ၍။ အနတ္ထသံဟိတံ၊ ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊၏။ သာစ၊ ထိုစကားကိုလည်း။ ပရေသံ၊ တို့သည်။ ပိယာ၊အပ်၏။မနာပါ၊စေတတ်၏။ တံဝါစံ၊ ကို။ တထာဂတော၊ သည်။ နဘာသတိ၊ပြောတော်မမူ။ (၄)

တထာဂတော၊ သည်။ ယမ္ပိဝါစံ၊ ကိုလည်း။ ဘူတံ၊ ဟူ၍ ။ တစ္ဆံ၊ ဟူ၍ ။ အနတ္ထသံဟိတံ၊ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ ၏။ သာစ၊ ကိုလည်း။ ပရေသံ၊ တို့သည်။ ပိယာ၊ အပ်၏။ မနာပါ။၏။ တထာဂတော၊ သည်။ တမ္ပိဝါစံ၊ ကိုလည်း။ နဘာသတိ၊ မမူ။ (၅)

တထာဂတော၊ သည်။ ယဉ္စဝါစံ၊ ကိုလည်း။ ဘူတံ၊ဟူ၍ ။ တစ္ဆံ၊ ဟူ၍ ။ အတ္ထသံဟိတံ၊ ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊၏။ သာစ၊ကိုလည်း။ ပရေသံ၊ တို့သည်။ ပိယာ၊ ၏။ မနာပါ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုစကား၌။ တဿာ ဝါစာယ၊ ကို။ ဝေယျာဝကရဏာယ၊ ဖြေကြားပြောဆိုခြင်းငှါ။ တထာဂတော၊ သည်။ ကာလညု၊ အချိန်အခါကို သိတော်မူသည်။ ဟောတိ၊၏။ (၆)

တံ၊ ထိုသို့သိခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ရာဇကုမာရ၊မင်းသား။ တထာ-ဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ အနုကမ္ပာ၊ သနားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ။(ဣတိ-ကြေ)။

၇၇။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေမေ ခတ္တိယပဏ္ဍိတာပိ၊ ယင်းသို့သောမင်းပညာရှိတို့သည်ရင်း။ယေမေ-ဗြာဟ္မဏပဏ္ဍိတာပိ၊ ယင်းသို့သော ပုံဏားပညာရှိတို့သည်ရင်း။ယေမေ ဂဟပတိပဏ္ဍိတာပိ၊ ယင်းသို့သောသူကြွယ် ပညာရှိတို့သည်ရင်း။ ယေမေ သမဏပဏ္ဍိတာပိ၊ယင်းသို့သော ရဟန်းပညာရှိတို့သည်ရင်း။ ပဋို၊ အမေးပုစ္ဆာကို။ အဘိသင်္ခရိတ္ဝာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးလျှောက်ကြပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ရား။ "ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ မေးကြကုန်လတ္တံ့ ။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော်။ဧဝံ၊သို့။ ဗျာကရိဿာမိတိ။ ဖြေကြားအံ့"ဟူသော။ ဧတေ၊ ဤအကြံအစည်ကို။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ပင်လျှင်။ ဘဂဝတော၊၏။စေတသော-ပရိဝိတက္ကိတံ၊ စိတ်ဖြင့်ကြံဆအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်ပါသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဌာနသော၊ အကြောင်း အားလျော်စွာ ဖြစ်သော (တခ်ကုပ္ပတို့)ဉာဏ်ဖြင့်။ ဧတေ၊ ထိုအမေး ပြဿနာ သည်။ တထာဂတံ၊ အား။ ပဋိဘာတိ နုခေါ၊ ထင်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ တေနဟိ၊ ထိုကြောင့်ပင်လျှင်။ တညေ၀၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ဏ္ဍေ၊ ဤအရာ၌။ ပဋိပုစ္ဆိဿामိ၊ ပြန်၍မေးအံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ နံ၊ ကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေကြားလေ့။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တံ၊ သင်သည်။ ရထဿ၊ ရထား၏။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂါ-ကြီးငယ်ဘို၌။ ကုသလော၊ တတ်သိလိမ္မာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဧवं၊ ဤသို့။ အဟံ၊ သည်။ ရထဿ၊၏။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနံ၊ တို့၌။ကုသလော၊ လိမ္မာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ တံ၊ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ တံ၊ ကို။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ "ရထဿ၊ ၏။ ဣဒံအင်္ဂပစ္စင်္ဂံ၊ ဤအင်္ဂါကြီးငယ်သည်။ကိံ နာမာတိ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း"ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ ပုစ္ဆေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။ယေ၊တို့သည်။မံ၊ကို။ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဧवं၊ သို့။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ လတ္တံ့ ။ တေသံ၊ တို့အား။ အဟံ၊ သည်။ ဧवं၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ ဧवं၊ သို့။ ဗျာကရိဿာမိတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေးကပင်လျှင်။ တေ၊ သင်၏။ စေတသော-

ပရိဝိတက္ကိတ်၊သည်။ အဃ နု ခေါ်၊ဖြစ်ရာသလော။ ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်။ ဌာနသော၊ ဖြင့်။တော်၊ သည်။ ပဋ္ဌိဘာသေယျာနုခေါ်၊လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံဟိ၊ တပည့်တော်သည်သာ။ ရထိကော၊ ရထားစီးသူသည်။ သညာတော၊ (ရထားပိုင်သူဟု)ထင်ရှားသူသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ရထဿ၊ ၏။ အင်ပစ္စင်္ဂါနိ၊ တို့၌။ ကုသလော၊ တတ်သိလိမ္မာ၏။ ရထဿ၊ ၏။ သဗ္ဗာနိ အင်ပစ္စင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ မေ၊သည်။ သုဝိဒိတာနိ၊ ကောင်းစွာသိအပ်ပါ.ကုန်၏။ ဌာနသော၊ ဖြင့်။ တော်၊ ဤ(ရထား၏)အင်္ဂါကြီးငယ်သည်။ မံ၊ တပည့်တော်၏(ဉာဏ်၌)။ ပဋ္ဌိဘာ၊သေယျ၊ ထင်ရာပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ ဝေမေဝခေါ်၊ လျှင်။ပ။ ပဋ္ဌိဘာတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ထင်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ဟိ၊ကြောင့်။ယဿာ ဓမ္မဓာတုယာ၊ အကြောင်းဓမ္မဓာတ်(သဗ္ဗညုဘဉာဏ်)ကို။ သုပဋ္ဌိဝိဒ္ဓတ္တာ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်းရ၍ သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။တော်၊ ဤအမေးပြဿနာသည်။ ဌာနသော၊ဖြင့်။ တထာဂတ၊ ၏(ဉာဏ်၌)။ ပဋ္ဌိဘာတိ၊ ထင်၏။သာ ဓမ္မဓာတု၊ကို၊ တထာဂတဿ၊ သည်။ သုပဋ္ဌိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်းရ၍သိအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဝေါ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဘယော၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ရား။ အဘိက္ကန္တံ၊စ္ဆ။ပ။ ဓာရေတူတိ၊ လော့"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊၏။

အဌမံ၊ သော။ အဘယရာဇကုမာရသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၉-ဗဟုဝေဒနီယသုတ်

၇၈။ (ဝေါ် မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။

ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ အာရာမေ၊အရာမ်ဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ်၊၌။ ပဉ္စကင်္ဂါ၊ ပဲခွပ်စသောအင်္ဂါငါးပါးရှိသော်ကြောင့် ပဉ္စကဂ်အမည်ရှိသော။ ထပတိ၊ လက်သမားကြီးသည်။ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ အရှင်ဥဒါယီသည် ၁။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ်၊ သော။ ပဉ္စကင်္ဂါ၊ သော။ထပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ ၊ ကို။ "ဘန္တေဥဒါယိ၊ အရှင်ဘုရား ဥဒါယီ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ကတိနုခေါ်တိ၊ အဘယ်မျှတို့ပါနည်း"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ "ထပတိ၊ လက်သမားကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ တိသော ခေါ်၊သုံးပါးတို့သာတည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာဌာ၊ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာဌာ၊ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာဌာ၊ တည်း။ ထပတိ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဣမာ ခေါ် တိသော၊တို့ ဤသုံးပါးတို့ပင်တည်း"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဝေါ်၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ အပ်သော်။ ပဉ္စကင်္ဂါ၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ ၊ ကို။ "ဘန္တေဥဒါယိ. ယိ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။နု ခေါ် တိသော၊သုံးပါးတို့မဟုတ်။ဘဂဝတာ၊ သည်။ဝုတ္တာ၊ဟောအပ်ကုန်သော။ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ ၎င်း။ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ၎င်းတည်း။ ဘန္တေ၊ ယိ။ယာယံ အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ဤအဒုက္ခမသုခါဝေဒနာကို။ သန္တသ္မိံ ၊ ငြိမ်းအေး

၁။ ဥဒါယိတိ ပဏ္ဍိတဥဒါယိတ္ထေရော။ဌ။နကာဠုဒါယိတ္ထေရော။မ၊၂၊ဌ။ နလာဠုဒါယိတ္ထေရော။သံ၊ဌ။

သော။ပဏီတေ၊ မွန်မြတ်သော။သုခေ၊ သုခဝေဒနာ၌။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာတိ၊၏" ဟူသော။ တော်၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။

ဒုတိယမ္မိ ခေါ၊ လည်း။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။ ပဉ္စကင်္ဂ၊ သော။ ထပတိ၊ကို။"ထပတိ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ နခေါဒ္ဒေ၊ နှစ်ပါးတို့သာမဟုတ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ဝေဒနာ၊တို့သည်။ဘိဒ္ဓသာ၊ သုံးပါးဘို့တည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ၎င်း။ အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာ၊၎င်းတည်း။ထပတိ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဣမာခေါ တိသောတိ၊ ဤသုံးပါးတို့ပင်တည်း"ဟူသော။ တော်၊ကို။အဝေါစ၊ပြီ။ဒုတိယမ္မိခေါ၊ လည်း။ပ။ ဝုတ္တာတိ၊ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာယသ္မာဥဒါယီ၊ သည်။ ပဉ္စကင်္ဂ၊ သော။ ထပတိ၊ ကို။ သညာပေတုံ၊ နားလည်စိမ့်သောငှါ။ နေဝ ခေါ သက္ခိ၊မစွမ်းနိုင်သည်သာတည်း။ပဉ္စကင်္ဂ၊သော။ထပတိ၊သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိ၊ ကို။ သညာပေတုံ၊ ငှါ။ နေ ပနာသက္ခိ၊ တည်း။

ဂ၉။ အာယသ္မာ အာနန္ဒာ၊ သည်။ အာယသ္မတော ဥဒါယိဿ၊ ၏။ ပဉ္စကင်္ဂ၊ သော။ ထပတိနာ၊ လက်သမားကြီးနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဣမံ ကထာသလ္လာပံ၊ ဤ(ဝေဒနာနှင့်စပ်သော) စကားပြောဆိုခြင်းကို။ အဿောသိ ခေါ၊ကြားသည်သာတည်း။အထခေါ၌။အာယသ္မာ အာနန္ဒာ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ပ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒာ၊ သည်။ အာသ္မတော ဥဒါယိဿ၊ ၏။ ပဉ္စကင်္ဂ၊ သော။ ထပတိနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ကွ။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ ယာဝတာ၊ အကြင်ရွေလောက်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ၎င်း၊ သို့။ ဝုဒ္ဓတ္တ၊ အရှင်အာနန္ဒာက လျှောက်ထားသော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ကို။ "အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ သန္တညော၀၊ ထင်ရှားရှိသည်သာဖြစ်သော။ပရိယာယံ၊ မိမိ၏အကျိုးကိုဖြစ်စေ တတ်သော အကြောင်းကို။ (ဣဒံ)။ ဝါ၊ ပရိယာယံ ကို။ ပဉ္စကင်္ဂ၊သော။ထပတိ၊သည်။ဥဒါယိဿ၊ အား။ နာဇာနုမောဒိ၊ဝမ်းမမြောက်စေနိုင်။သန္တညော၀ပန၊သော။ ပရိယာယံ၊ ကို။ ဥဒါယိ၊ သည်။ ပဉ္စကင်္ဂ၊သား၊ သော။ ထပတိ၊သား၊ အား။ နာဇာနုမောဒိ၊စေနိုင်။ အာနန္ဒ၊ နှင့်။ မယာ၊ငါဘုရားသည်။ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းအားဖြင့်။ ဒွေပိ၊ နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊တို့ကို။ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ပ။အဒ္ဓသာပိ၊ တရာ့ရှစ်ပါးလည်း ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ နှင့်။ ဝေါ၊ သို့။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ပရိယာယ ဒေသိတော ခေါ၊ ပရိယာယ်အားဖြင့် ဟောအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နှင့်။ ဝေါ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ ပရိယာယဒေသိတော၊ သော။ ဓမ္မော၊ ၌။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုသည်ကို။ သုလပိတံ၊ ကောင်းစွာပြောသည်ကို။ နသမနုဇာနိဿန္တိ၊ ခွင့်မပြုနိုင်ကုန်ငြားအံ့။ နသမနုမညိဿန္တိ၊သဘောမတူနိုင်ကုန်ငြားအံ့။ နသမနုမောဒိဿန္တိ၊ ဝမ်းမ မြောက်နိုင်ကုန်ငြားအံ့။ တေသံ၊ထို သူတို့သည်။ ဝေါ၊ ဤဆိုအံ့လတ္တံ့သည်ကို။ ပါဋိကင်္ခံ၊ အလိုရှိ အပ်၏။ (မချုတ်ဖြတ်လတ္တံ့သည်ဟူလို)။ဘဂ္ဂနုဇာတာ၊ ဖြစ်သော ခိုက်ရန်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ကလဟဇာတာ၊ ဖြစ်သော ငြင်းခုံခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဝါဒါပန္နာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်စကားသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ မုခသတ္တီဟိ၊ နှုတ်လှံတို့ဖြင့်။ ဝိတုဒန္တာ၊ ထိုးဆွ ကုန်လျက်။ ဝိဟရိဿန္တိ၊ နေကြရကုန်လတ္တံ့။ အာနန္ဒ၊ နှင့်။ ဝေါ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ဓမ္မော၊ကို။ ပရိယာယဒေသိတော ခေါ၊ တည်း။ အာနန္ဒ၊ နှင့်။ ဝေါ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ ပရိယာယဒေသိတော၊

သော။ဓမ္မေ၎။ယေ၊ တို့သည်။ အညမညဿ၊ ၏။ သုဘာသိတံ၊ ကို။သုလပိတံ၊ကို။ သမနုဇာနိဿန္တိ၊ အုံ့။ သမနုမညိဿန္တိ၊ အုံ့။ သမနုမောဒိဿန္တိ၊ အုံ့။ တေသံ၊ တို့သည်။ ဧတံ၊ကို။ပါဋိကင်္ခံ ၏။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ အဝိ-ဝဒမာနာ၊ ငြင်းခုံခြင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ခီရောဒကီဘူတာ၊ နို့နှင့် ရေ ရောသကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပိယစက္ခူဟိ၊ ချစ်ဖွယ်သော မျက်စိတို့ဖြင့်။ သမ္မဿန္တာ၊ ကောင်းစွာ ကြည့်ရှုကြကုန်လျက်။ ဝိဟရိဿန္တိ၊ နေကြကုန်လတ္တံ့။

၉၀။ အာနန္ဒ၊နှာ။ကာမဂုဏာ၊ကာမဂုဏ်တို့သည်။ဣမေ ပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့တည်း။ကတမေပဉ္စ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။ဣဿာ၊ရှာမှီးအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊စိတ်ကိုပွါးစေတတ်ကုန်သော။ပိယရူပါ၊ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ကာမူ-ပသံဟိတာ၊ ကာမရာဂဖြင့် ကပ်၍ ထားအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကာမရာဂနှင့် စပ်ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ တပ်စွဲအပ်ကုန်သော။စက္ခုဝိညေယ္ယာ၊စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် မြင်အပ်ကုန်သော။ဝါ၊စက္ခုဒ္ဒါရိကဝိညာဏ်တို့သည် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ရူပါရုံဘို့ဌာန်း။ပ။ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံဘို့ဌာန်းတည်း။ အာနန္ဒ၊နှာ။ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ခေါ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။အာနန္ဒာ၊ နှာ။ဣမေ ပဉ္စ ကာမဂုဏေ၊ တို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယံသုခံ သောမနဿံ၊ အကြင်ချမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ဣဒံ၊ ဤချမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ကာမသုခံ၊ ကာမသုခဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယောခေါ၊ အကြင်သူသည်။ "သတ္ထာ၊ သတ္ထဝါတို့သည်။ တေပရမံ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ခွမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တိတိ၊ ခံစားကုန်၏"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ပြောဆိုရာ၏။ အဿ၊ ထိုသူအား။ ဣဒံ၊ ဤပြော ဆိုခြင်းကို။နာနုဇာနာမိ၊ ငါဘုရားခွင့်ပြုတော်မမူ။တံ၊ ထိုသို့ခွင့်မပြုခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း။ အာနန္ဒ၊နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤကာမသုခ မှ။အညံ၊ တပါးသော။ သုခံ၊ ပဌမစျာန်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ အလွန်လည်း နှစ်သက်အပ်၏။ ဝါ၊ အလွန်လည်းကောင်း၏။ (အဘိက္ကန္တတရန္တိ သုန္ဒရတရံ)။ ပဏီတတရဉ္စ၊ အလွန်လည်း မွန်မြတ်၏။ ဝါ၊ မရောင့်ရဲလည်း မရောင့်ရဲနိုင်။ ဣဘိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ (ဣတိ-ကြေ။ ပဏီတတရန္တိ အတပ္ပကတရံ။ဋ္ဌ)။အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤကာမသုခထက်။ အညံ၊ သော။ ကတမံ သုခံ၊ အဘယ်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ နည်း။ ပဏီတဘရဉ္စ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စဝေ၊ သာလျှင်။ ပ။ ပဌမံ၊ သော။ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ ဤကာမသုခထက်။အညံ၊ သော။ဣဒံခေါ သုခံ၊ဤပဌမစျာန်သုခသည်သာ။အဘိက္ကန္တ-တရဉ္စ၊ ၏။ ပဏီတတရဉ္စ၊ ၏။အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယောခေါ၊ သည်။ "သတ္ထာ၊ တို့သည်။ တေပရမံ၊ဤ မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တိတိ၊ ကုန်၏" ဟူ၍။ ဝေါ၊သို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ရာ၏။ပ။ ဒုတိယံ၊ သော။ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤပဌမစျာန်သုခထက်။ အညံ၊သော။ဣဒံ ခေါ သုခံ၊ ဤဒုတိယစျာန်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရံ ၊ ၏။ ပဏီတတရဉ္စ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယေ:ခေါ၊ သည်။ပ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။တေမှာ သုခါ၊ ဤဒုတိယစျာန်သုခထက်။ အညံ၊ သော။ကတမဉ္စ သုခံ၊ အဘယ်သုခသည်လည်း။ပ။ ဣဒံ ခေါ သုခံ၊ ဤတတိယစျာန်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ ၏။ ပဏီတတရဉ္စ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယောခေါ၊ သည်။ပ။ဣဒံ ခေါ သုခံ၊ ဤစတုတ္ထစျာန် သုခသည်။ အဘိက္ကန္တ-တရဟု၊ ၏။ ပဏီတတရဟု၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယောခေါ၊ သည်။ပ။ ဣဒံ သုခံ၊ဤအာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရဟု၊ ၏။ ပဏီတတရဟု၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယောခေါ၊ သည်။ပ။ဣဒံသုခံ၊ ဤဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်သုခသည်။အဘိက္ကန္တ-တရဟု၊ ၏။ ပဏီတတရဟု၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယော ခေါ၊ သည်။ပ။ ဣဒံသုခံ၊ ဤအာကိဉ္စညာယတန စျာန်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရဟု၊ ၏။ ပဏီတတရဟု၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယောခေါ၊ သည်။ပ။ဣဒံ သုခံ၊ ဤနေဝသညာနာသညာယတနစျာန်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရဟု၊ ၏။ ပဏီတတရဟု၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယောခေါ၊ သည်။ "သတ္တာ၊ တို့သည်။ တေပရမံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ချမ်းသာခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တိတိ၊ ခံစားကုန်၏ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေယ္ယု၊ ပြောဆိုရာ၏။ အဿ၊ ထိုသူအား။ တေါ၊ ဤသို့ ပြောဆိုခြင်းကို။ နာနုဇာနာမိ၊ ခွင့်မပြု။ တံ၊ ထိုသို့ခွင့်မပြုခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤနေဝသညာ နာသညာယတနစျာန်သုခထက်။ အညံ၊ တပါးသော။ သုခံ၊ သည်။ အဘိက္ကန္တတရဟု၊ ၏။ ပဏီတ-တရဟု၊ ၏။ ဣဘိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ (ဣတိ- ၎ကြ)။ အာနန္ဒ၊နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ထက်။ အညံ၊ သော။ ကတမံ သုခံ၊ သည်။ အဘိက္ကန္တတရဟု၊ နည်း။ ပဏီတတရဟု၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊အချင်းခပ်သိမ်း။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ကောင်းစွာ လွန်ခြင်းကြောင့်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာ ဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊နှာ။တေမှာ သုခါ၊ ဤနေဝသညာ နာသညာယတနစျာန်သုခထက်။ အညံ၊သော။ဣဒံ ခေါ သုခံ၊ ဤသညာဝေဒယိတ နိရောဓသမာပတ်သည်။ အဘိက္ကန္တတရဟု၊ ၏။ ပဏီတတရဟု၊ ၏။

၉၁။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယံ၊အကြင်ကြောင့်။အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ရဟန်းဂေါတမသည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာ ဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ်ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဋ္ဌ၊ ထိုသညာဝေဒယိတနိရောဓ သမာပတ်ကိုလည်း။သုခသ္မိံ၊သုခဋ္ဌာ။ပညပေတိ၊ပညတ်တော်မူ၏။တယိဒံ၊ထိုသညာဝေဒယိတနိရောဓ သမာပတ်သည်။ ကိံ သု၊ အဘယ်နည်း။ တယိဒံ၊ သည်။ ကထံသူတိ၊ အဘယ်နည်း"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ဝဒေယ္ယုံ၊ပြောဆိုကုန်ရာ၏။တေ ဌာနံ၊ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ခါ၊ ရှိသည်သာတည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ဝေါ၊ဝါဒိနော၊ ဤသို့ ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သော။အညတိတ္ထိယာ၊ကုန်သော။ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့ကို။ "အာဝုသော၊ ဂါရှင်ပရိဗိုဇ်ဘို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ သုခံယေဝ ဝေဒနံ၊ သုခဝေဒနာကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။သုခသ္မိံ၊သုခဋ္ဌ။နခေါပညပေတိ၊ ပညတ်သည်မဟုတ်။ ဝါ၊ သိစေသည်မဟုတ်။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အာဝုသော၊ ဂါရှင်ပရိဗိုဇ်ဘို့။ယတ္တ ယတ္ထ ယဟိံ ယဟိံ၊ အကြင်အကြင် အရာ၌။သုခံ၊ ဝေဒယိတ သုခ,အဝေဒယိတ သုခ,ကို။ဥပလဗ္ဘတိ၊ရအပ်၏။တတ်တ၊ ထိုထိုဝေဒယိတသုခ, အဝေဒယိတသုခ,ကို။ သုခသ္မိံ၊ သုခဋ္ဌ။ တထာဂတော၊ သည်။ ပညပေတိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ဝါ၊ **သိစေတော်မူ၏**ဟူ၍။ဝေါ၊ဤသို့။ဝစနီယာ၊ပြောဆိုအပ်ကုန်သည်။အဿူတိ၊ဖြစ်ကုန်၏"ဟူသော။

ဘော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤဗဟုဝေဒနီယသုတ်ကို။ အဝေါစ၊ ဟော တော်မူ၏။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အတ္တမနော၊ ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ကို။အဘိနန္ဒိ၊ အလွန်နှစ်သက်ပြီ။ ဣတိ၊ ပြီ။

နဝမံ၊ သော၊ ဗဟုဝေဒနီယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-အပဏ္ဏကသုတ်

၉၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။

ကော်သမယံ၊ အခါတပါးဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသမ္ဗိသု၊ ကောသလတိုင်းတို့ဌ်။ မဟတာ၊ မျှားမြတ်သော။ ဘိက္ခုသံ္ဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ ်၊ တကွ။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိလှည့် လည်ခြင်းအကျိုးငှါ။ စရမာနော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်။ ယေန၊ ဌ်။ သာလဝနာမ၊ သာလဝမည်သော။ ကောသလာနံ၊ ကောသလတိုင်းသူတို့၏။ ဗြာဟ္မဏဂါမော၊ ပုံဏားရွာသည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တံ၊ထိုပုံဏားရွာသို့။ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူပြီ။ သာလေယျကာ၊ သာလာ ရွာသား၊ဖြစ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုံဏားသူကြွယ်တို့သည်။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ သက္ယပုတ္တော၊ သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်သော။ သက္ယကုလာ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ကောသလေသု၊ တို့ဌ်။ မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံ္ဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ်၊ တကွ။ စာရိကံ၊ငှါ။ စရမာနော၊ သော်။ သာလံ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊လေ၊ ရောက်တော်မူသဘတ်။ တံ၊ခါဟန ဘဝန္တံ ဂေါတမံ အဘိ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ ဝေ၊ ဤ ဌ်။ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ ဥဂ္ဂတော၊ ပြန့်နှံ့၍ တက်၏ ။ (ကိ ်ဥဂ္ဂတော၊ အဘယ်သို့ ပြန့်နှံ့၍တက်သနည်း ?)။ 'သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ခပ်သိမ်းမျှားစွာ ကိုးလသာတို့မှ ဝေးကွာတော်မူသော ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟံ မည်တော်မူ၏။ပ။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏'။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဥဂ္ဂတော၊၏။(ဤဂုဏ်တော်အနက်ကို စာပိုဒ် ၂၅-သေခသုတ်ဌ် ရေးခဲ့ပြီ)။ သော၊ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်။ သဒေဝကံ၊ နတ်ပြည်ဝါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကံ၊ ဝသဝတ္တီ နတ်ပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြဟ္မကံ၊ ဗြဟ္မာ ၂၀-နှင့်တကွသော။ ဣမံ လောကံ၊ ဤသြကာသလောကကို။ပ။ပကာသေတိ၊ ၏။ (ကန္ဒရကသုတ်အပိုဒ်၁၀-ဌ်ရေးခဲ့ပြီ)။ တထာရူပါနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ အရဟတံ၊ အရဟန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ သာဓုခေါပန၊ ကောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍။ အသောသုံခေါ၊ ကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အထခေါ၊ ဌ်။ သာလေယျကာ၊ ကုန်သော။ဗြာ ဟ္မဏဂဟပတိကာ၊တို့သည်။ပ။ဥပသက်မိတ္စာ၊၍။အပ္ပေကစ္စေ၊အချို

၁။ ပညပေတိတိ-ဌ် ဣတိ တလုံးကား ဝေမဿ ဝစနီယာ-အဖို့တည်း။ အဿုတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ အကြေ ကြံကာ ပါဠိတော်စာမျက်နှာ ၆၀၊ အပိုဒ် ၈၉၊ကြောင်းရေ ၅၊အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ တေဒဝေါစ-အဖို့ အာဂတာ ရတည်း။

၂။ အဗ္ဘုဂ္ဂတောတိ ဣတ္ထေ အဘိသဒ္ဒေါ ဣတ္ထမ္ဘူတာ၊ဘာ၊ဝေ၊ တံ ယောဂတော ပန ဘဝန္တံ ဂေါတမန္တိ ဥပယောဂဝစနံ သာမိအတ္ထေပိ သမာနံ ဣတ္ထမ္ဘူတယောဂဒီပနတော ဣတ္ထမ္ဘူတာ၊ဘာ၊ဝေ၊ဣတ္ထေတိ ဝုတ္တံ၊ တေနာဟ တဿ ခေါ ပန ဘောတော ဂေါတမဿာတိ။မ၊ဘ၊ဌ်။သာလေယျကသုတ် အဖွင့်နှင့်အညီ ယောဇနာသတည်း။

၃။ "ဣတိသဒ္ဒါ၊ အာဂတာရတ္ထေ၊ နောက်ဌ်ပြမူ၊ ဝါစကပုစ္ဆာ၊ကိ ်သဒ္ဒါကို၊ရွှေ့မှာစွက်၍၊ အနက်သမ္ဘန်မြဲ" ဟူ သော နိယံနှင့်အညီတည်း။

သောသူတို့သည်။ ဘဂဝန်၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ကေမန္တ၊ ၌။ နိသီဒိ သု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ သု၊ ကုန်ပြီ။ပ။ နိသီဒိ သု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၏။တေန၊ သို့။ အဠလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတွာ၊ ခို၍။ ကေမန္တ၊ ၌။ နိသီဒိ သု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊တို့သည်။ ဘဂဝတော၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ နာမဂေါတ္တံ၊ မိမိတို့၏အမည်အနွယ်ကို။ သာဝေတွာ၊ လျှောက်ကြား၍။ ကေမန္တ၊ ၌။ နိသီဒိ သု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ တုဏ္ဍိဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်လျက်။ ကေမန္တ၊ ၌။ နိသီဒိ သု၊ထိုင်နေကုန်ပြီ။

၉၃။ ကေမန္တ၊ ၌။ နိသိန္နခေါ၊ ထိုင်နေကုန်သော။ သာလေယ္ယကော၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏ-ဂဟပတိကေ၊ဘို့ကို။ ဘဂဝါ၊သည်။ "ဂဟပတယော၊ သူကြွယ်တို့။ ဝေါ၊သင်တို့သည်။ ယသ္မိ၊ အကြင် ဆရာ၌။အာဘာရဝတိ၊ အကြောင်းရှိသော။ (သဟေတုကာ။ဌ) လွန်ကဲသောအကြောင်းရှိသော။ ဝါ၊ ချီးကျူးထိုက်သောအကြောင်းရှိသော ။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ ပဋိလဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ မနာပေါ၊ နှစ်လိုဖွယ်သော။ (သော) သတ္ထာ၊ ထိုဆရာ သည်။ အတ္ထိပနာတိ၊ ရှိသလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။နော၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ယသ္မိ၊ အကြင်ဆရာ၌။ အာဘာရဝတိ၊ သော။ သဒ္ဓါ၊ ကို။ ပဋိလဒ္ဓါ၊ ၏။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ကောစိ၊သော။ မနာပေါ၊ သော။ (သော) သတ္ထာ၊ သည်။ နတ္ထိခေါ၊ မရှိသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ဂဟပတယော၊တို့။ မနာပံ၊ နှစ်လိုဖွယ်သော။ သတ္ထာရံ၊ ဆရာကို။ အလဘန္တေဟိ၊ မရကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။အယံ အပဏ္ဏကော ဓမ္မော၊ ဤမချာတ်မယွင်းသောတရားကို။ သမာဒါယ၊ဆောက်တည်၍။ဝတ္တိဘဗ္ဗော၊ ကျင့်အပ်၏။ ဟိ၊မှန်၏။ ဂဟပတယော၊ သူကြွယ်တို့။ သမတ္တော၊ ပြည့်စုံသော။ သမာဒိဏ္ဏော၊ ကောင်းစွာဆောက်တည် အပ်သော။အပဏ္ဏကော၊ မချုတ်မယွင်းသော။ (ယော) ဓမ္မော၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊လုံး။ ဟိတာယ၊ စီးပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာအလို့ငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ။ ဂဟပတယော၊တို့။အပဏ္ဏကော ဓမ္မော၊ သည်။ ကတမောစ၊အဘယ်နည်း။

၉၄။ ဂဟပတယော၊ တို့။ "ဒိန္နံ၊ပေးလှူအပ်သောအကျိုးသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ယိဋ္ဌံ၊ အလှူကြီး ပေးလှူပူဇော်ကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟုတံ၊ (လက်ဆောင်ပဏ္ဏာပေးခြင်းစသော)အလှူငယ် အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။သုကတဒုက္ကဋာနံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်၊ မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ကံတို့၏။ဖလံ၊ အကျိုးဖျားသည်။ ဝိပါကော၊အကျိုးရင်းသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ အယံလောကော၊ (နောက်လောကမှ လာရာ)ဤလောကသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ပရောလောကော။ (ဤဘဝဤလောကမှ သွားရာ)တမလွန်လောကသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။မာတာ၊အမိ၌ပြုအပ်သောကောင်းကျိုးဆိုးပြစ်သည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ပိတာ၊အဖ၌ပြုအပ်သော ကောင်းကျိုးဆိုးပြစ်သည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ သြပပါတိကာသတ္တာ၊ စုတေ၍ပဋိ သန္ဓေနေသော သတ္တဝါတို့မည်သည်။နတ္ထိ၊မရှိ ကုန် ။ယေ၊အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ဤမဋ္ဌ လောက်၊ ဤလောကကိုဝင်း။ ပရဋ္ဌ လောက်၊တမလွန်လောကကိုဝင်း။ အဘိညာ၊ထူးသောပညာဖြင့် ။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ပဝေဒေန္တိ၊ သိစေကုန်၏။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ဖြောင့်မှန်သော

၁။ ဝတိသဒ္ဒေါ နကေဝလံ အတ္ထိတာမတ္တဒီပကော၊ အထခေါ အဘိသယတ္ထဒီပကော ပါသံသတ္ထဒီပကော ဝါ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ဌ။

အရိယာမဂ်သို့ရောက်ကုန်သော။ ဝါ၊မှန်စွာသိကုန်သော။ သမ္မာပဋိပန္နာ၊ နိဗ္ဗာန်အားလျော်သော အကျင့်ကို ကောင်းစွာကျင့်ကုန်သော။ (အဋ္ဌသာလိနီ၊ ပဋိသံ၊ဋ္ဌ-နှင့် မူလဋီကာ၌) ။တေ သမဏ-ဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။လောကေ၊ ဌ။ နတ္ထိတိ၊ မရှိကြကုန်"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၀ါဒိနော၊ ဤသို့ပြောလေ့ရှိကုန်သော။ ဧ၀ံဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့ယူလေ့ရှိကုန်သော။ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အချို့သော ရဟန်း-ပုဏားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကြကုန်၏။ ဂဟပတယော၊တို့။ တေသံယေ၀ ခေါ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထိုရဟန်းပုဏားတို့တွင်။ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဥဇုဝိပစ္စနိကဝါဒါ၊ အချင်းချင်း ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်သော ဝါဒရှိကုန်၏။ တေ၊ထိုရဟန်းပုဏားတို့သည်။ "ဒိန္နံ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ပ။ လောကေ၊ ဌ။ အတ္ထိတိ၊ ရှိကြကုန်၏"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ ဤ ဩ။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြလေကုန်ပြီ။

ဂဟပတယော၊ တို့။ တံ၊ကို။ ကိ ံ မညထ၊ ကုန်သနည်း။ ဣမေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အညမညဿ၊ တယောက်သည်တယောက်အား။ ဝါ၊အချင်းချင်း။ဥဇုဝိပစ္စနိကဝါဒါနု၊ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်သော ဝါဒရှိကြကုန်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဧ၀ံဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား မိန့်တော်မူတိုင်း မှန်လှပါ၏။

၉၅။ ဂဟပတယော၊တို့ ။တတြ၊ ထိုရဟန်းပုဏားတို့တွင်။ ယေတေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊အကြင် ရဟန်းပုဏားတို့သည်။ "ဒိန္နံ၊သည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ပ။လောကေ၊ဌ။နတ္ထိတိ၊မရှိကြကုန်"ဟူ၍။ဧ၀ံ၀ါဒိနော၊ ကုန်၏။ ဧ၀ံဒိဋ္ဌိနော၊ကုန်၏။တေသံ၊ထိုရဟန်းပုဏားတို့သည်။ တေ၊ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သောအပြစ်ကို။ ပါဋိဟာ၊ံ ၊အလိုရှိအပ်၏။ယမိဒံ ကာယသုစရိတံ၊အကြင်ကာယသုစရိုက်သည်၎င်း။ယမိဒံ ဝစီသုစရိတံ၊ သည်၎င်း။ ယမိဒံ မနောသုစရိတံ၊သည်၎င်း။(အတ္ထိ၊ရှိ၏။)တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ကုသလေ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မေ၊ ဤတရားတို့ကို။ အဘိနိ၀ဇ္ဇေတ္၀ာ၊ ကြဉ်ထား၍။ ယမိဒံ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ သည်၎င်း။ ယမိဒံ ဝစီဒုစ္စရိတံ၊ သည်၎င်း။ ယမိဒံ မနောဒုစ္စရိတံ၊ သည်၎င်း။(အတ္ထိ၊ရှိ၏။)တယော၊ ကုန်သော။ အကုသလေ၊ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ သမာဒါယ၊ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တိသန္တိ၊ ကျင့်ကြကုန်လတ္တံ့၊ တံ၊ ထိုသို့ ဖြင့်ခြင်းသည်။ကိသဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။

ဘောဇ္ဇော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ အကုသလာနံ၊ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊တို့၏။အာဒီနဝံ၊အပြစ်ကိုဌင်း။ သြ ဘာရံ၊ အယုတ်ကိုဌင်း။သံကိလေသံ၊ညစ်ညူးခြင်းကိုဌင်း။ နဟိ ပဿန္တိ၊ မမြင်ကြကုန်။ ကုသလာနံ၊ကုန်သော။ဓမ္မာနံ၊တို့၏။ နေက္ခမ္မေ၊ (အကုသိုလ်မှ)ထွက်-မြောက်ခြင်းဌ။အာနိသံသံ၊ကိုဌင်း။ဝေါဒါနပက္ခံ၊ဖြူစင်သောအဖို့ကိုဌင်း။ နဟိပဿန္တိ၊ မမြင်ကြကုန်။ ပန၊ထိုမှတပါး။ သန္တံယေ၀၊ ထင်ရှားရှိသည်သာဖြစ်သော။ ပရံလောကံ၊တမလွန်လောကကို။"ပရော လောကော၊သည်။နတ္ထိဘိ၊မရှိ"ဟူ၍။အဿ၊ထိုသူ၏။ ဒိဋ္ဌိ၊အယူသည်။ ဟောတိ၊၏။အဿ၊၏။ သာ (ဒိဋ္ဌိ)၊ထိုအယူသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားယွင်းသောအယူသည်။ဟောတိ၊၏။ခေါပန၊စင်စစ်။သန္တံယေ၀၊ သော။ ပရံလောကံ၊ ကို။ "ပရော၊သော။ လောကော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ သက်ပွေတိ၊ ကြံဆ၏။ အဿ၊ ထိုသူ၏။သော (သင်္ကပ္ပေါ)၊ ထိုအကြံသည်။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပေါ၊ မှားယွင်းသော အကြံသည်။ဟောတိ၊၏။ ခေါပန၊စင်စစ်။ သန္တံယေ၀၊ သော။ ပရံလောကံ၊ ကို။"ပရော၊ သော။ လောကော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊မရှိ"ဟူ၍။ ဝါစံ၊ကို။ ဘာသတိ၊ပြောဆို၏။အဿ၊၏။သာ (ဝါစာ)၊ ထိုစကားသည်။ မိစ္ဆာ၀ါစာ၊မှားယွင်းသောစကားသည်။ဟောတိ၊၏။ခေါပန၊ စင်စစ်။ သန္တံယေ၀၊ သော။ ပရံလောကံ၊ ကို။ "ပရော၊သော။ လောကော၊ သည်။ နတ္ထိဘိ၊ မရှိ"ဟူ၍။အာဟ၊ဆိုပြီ။ ယေ တေ အရဟန္တော၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပရလောကဝိဒူနော၊ တမလွန်လောကကို

သိမြင်ကုန်၏။ အယံ၊ ဤမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့အား။ ပစ္စနီကံ၊ဆန့်ကျင်ဘက်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ခေါပန၊စင်စစ်။သန္တံယေဝ၊သော။ ပရံ၊လောကံ၊ကို။"ပရော၊သော။ လောကော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ပရံ၊သူတပါးကို။ သညာပေတိ၊သိစေ၏။အဿ၊၏။ သာ သညာပနာ၊ ထိုသိစေခြင်းသည်။ အသဒ္ဓမ္မသညတ္တိ၊ တရားမဟုတ်သည်ကိုသိစေခြင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာယ စ အသဒ္ဓမ္မသညတ္တိယာ၊ဖြင့်လည်း။အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဥက္ကံသေတိ၊ ချီးမြှောက်၏။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဝမ္ဘေတိ၊ရှုတ်ချ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပုဗ္ဗေဝခေါပန၊ ရှေးဦးကပင်လျှင်။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ သုသီလျံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ပဟီနံ၊ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဒုဿီလျံ၊ အကျင့်မရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှုတည်သည်။ ဟောတိ၊၏။ အယဉ္စ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သည်ဝင်း။ အယဉ္စ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပေါ၊ သည်ဝင်း။အယဉ္စ မိစ္ဆာဝါစာ၊ သည်ဝင်း။ အယဉ္စ အရိယာနံ ပစ္စနီကတာ၊ ဤအရိယာတို့၏ဆန့်ကျင်ဘက်အဖြစ်သည်ဝင်း။ အယဉ္စ အသဒ္ဓမ္မသညတ္တိ၊ သည်ဝင်း။ အယဉ္စ အတ္တုက္ကံ-သနာ၊ သည်ဝင်း။အယဉ္စ ပရဝမ္ဘနာ၊သည်ဝင်း။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏။) ဝေါ၊ဤသို့။အဿ၊ ၏။ အနေကေ၊ တပါးမက မျှားလှကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊တို့သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပစ္စယာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။

ဂဟပတယော၊ တို့။ တတြ၊ ထိုရဟန်းပုံကား၊တို့၏အယူတို့တွင်။ ဝိညူ၊ ပညာရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏—

ပရော၊ သော။ လောကော၊သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သစေနတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ ဧဝံ၊ဤသို့မရှိခဲ့သော်၊ အယံ ဘဝံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ဤအရှင်ယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ်သည်။ဝါ၊သတ္တဝါသည်။ ကာယဿ၊ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို။ သောတ္ထိ ံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ကရိဿတိ၊ပြုလတ္တံ ။ ပရော၊ သော၊ လောကော၊ သည်။ သစေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ရှိခဲ့သော်။ အယံ ဘဝံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊နောက်ကာလ၌။အပါယံ၊ သော။ဒုဂ္ဂတိ ံ၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇိဿတိ၊ ကျရောက်လတ္တံ ။

ခေါပန။ စင်စစ်။ပရော၊ သော။ လောကော၊သည်။ကာမံ မာဟု၊အကယ်၍မရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ နေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ထိုအရှင်ရဟန်းပုံကားတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။သစ္စံ၊မှန်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပစေ။ အထ စ ပန၊ထိုသို့ဖြင့်သော်လည်း"ပုဂ္ဂိုလော သည်။ဒုဿီလော၊သီလမရှိ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊မှားသောအယူရှိ၏။ နတ္ထိကဝါဒေါတိ၊ တမလွန်ဘဝစသည်မရှိ ဘုယူလေ့ရှိ၏"ဟူ၍။ အယံ ဘဝံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဝိညူနံ၊တို့သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင်လျှင်။ ဂါရယှော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်၏။

ခေါ၊စင်စစ်။ပရော၊သော။လောကော။သည်။သစေ အတ္ထေဝ၊ရှိသည်သာဖြစ်အုံ့။ဝေါ၊သော်။ ဣမဿ ဘောတော ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊၏။ ဥဘယတ္ထာ၊ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်နှစ်တန်သောဘဝတို့၌။ ကလိဂ-ဟော၊ အခွံးကို ယူသည်မည်၏။ (၄)။ ဝါ၊ အကျိုးမဲ့ကိုယူသည်မ ည်၏။ (ဋ)[1]။

၁။ ဤအနက်ကား သန္ဓိ,သမာသ်အဖြစ် မယူပဲပေးခြင်းဖြစ်၏။သန္ဓိ၊သို့မဟုတ် သမာသ်အဖြစ်ယူ၍ ပေးလိုသော် "ဥဘယတ္ထ ကလိဂဟော၊ နှစ်ပါးသော အကျိုးတို့ကို အခွံးယူခြင်း"ဟုပေး။ ဤအဋ္ဌကထာနှင့် ဤဋီကာတို့၌ ကား "ကလိဂဟောတိ ပရာဇယဂ္ဂါဟော" ဟု ဥဘယတ္ထ နှင့် သန္ဓိ, သမာသ်မကြဲပဲ ဝါကျအဖြစ်သာ ဖွင့်သည်။

ဒိဋ္ဌေ၀ဓမ္မေ၎်ပင်လျှင်။ ဝိညူနှံ၊ တို့သည်။ ယဉ္စ ဂါရယော၊ အကြင်ကဲ့ရဲ့လည်း ကဲ့ရဲ့အပ်၏။ ကာယသ၊၏။ပ။ နိရယံ၊သို့။ ယဉ္စ ဥပပဇ္ဇိသတိ၊ အကြင်ကပ်ရောက်လည်း ကပ်ရောက်ရလတ္တံ့။ ၀ေ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်။အသ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ အပဏ္ဏကော၊ မချွတ်ယွင်းသော။ အယံ ဓမ္မော၊ သည်။ ဒုဿမတ္တော သမာဒိနော၊ မကောင်းသဖြင့်ယူအပ် သုံးသပ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ၁။ ကော်သံ၊တခုသော အဖို့အစုကို။ဝါ၊မိမိ၀ါဒကိုသာလျှင်။ ဖရိတ္ဝာ၊ပြန့်နှံ့စေ၍။တိဋ္ဌတိ၊တည်၏။ ကုသလံ ဌာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကြောင်းကောင်းမှုကို။ရိဉ္စတိ၊ပယ်ကြဉ်၏။

၉၆။ (ဤ၌ဌူးသည်ကိုသာ အနက်ယောဇနာအံ့)။ ၀ေ၊ သော်။ ဣမဿ ဘောတော ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဥဘယတ္ထာ၊ ဘ၀နှစ်ပါးစုံ၌။ ကဋ္ဌဂ္ဂဟော၊ အောင်မြင်ခြင်းကိုသာယူသည်မည်၏။ ဒိဋ္ဌေ၀ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ ဝိညူနှံ၊ တို့သည်။ ယဉ္စ ပါသံသော၊အကြင် ချီးကျူးလည်း ချီးကျူးအပ်၏။ ကာယသ၊၏။ပ။ သဂ္ဂံ လောကံ၊ သို့။ ယဉ္စ ဥပပဇ္ဇိသတိ၊ အကြင်ကပ်ရောက်လည်း ကပ်ရောက်လတ္တံ့။ ၀ေ၊ သော်။ အသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ အပဏ္ဏကော၊ သော။ အယံ ဓမ္မော၊ သည်။ ဒုဿမတ္တော သမာဒိနော၊ ကောင်းစွာယူအပ် ကောင်းစွာ သုံးသပ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ၂။ ဥဘယေသံ၊ နှစ်ပါးစုံသော အဖို့အစုကို။ ဝါ၊ မိမိသူတပါး နှစ်ဦးသားတို့၏ နှစ်ပါးသော အယူ၀ါဒကို။ ဖရိတ္ဝာ၊စေ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ အကုသလံ ဌာနံ၊ ကို။ ရိဉ္စတိ၊ပယ်၏။

၉၇။ ဂဟပတယော၊တို့။ "ကရောတော၊ကိုယ်တိုင်ပြုသောသူသည်၎င်း။ ကာရယတော၊ပြုစေသောသူသည်၎င်း။ဆိန္ဒတော၊(သူတပါးတို့၏ လက်ခြေစသည်ကို) ကိုယ်ဘိုင်ဖြတ်သောသူသည်၎င်း။ ဆေဒါပယတော၊ ဖြတ်စေသောသူသည်၎င်း။ ပစတော၊ တုတ်လုံ့ဘံဖြင့်ကိုယ်ဘိုင်ညှဉ်းပန်းသူသည်၎င်း။ပါစာပယတော၊ညှဉ်းပန်းစေသူသည်၎င်း။သောစယတော၊(သူတပါးစိုးရိမ်ခြင်းကို)ကိုယ်တိုင်ပြုသူသည်၎င်း။ သောစာပယတော၊ ပြုလုပ် စေသူသည်၎င်း။ ကိလမတော၊ ကိုယ်တိုင်ပင်ပန်းမှုပြုသောသူသည်၎င်း။ ကိလမာပယတော၊ပြုစေ သောသူသည်၎င်း။ ဖန္ဒတော၊ကိုယ်တိုင်တုန်လှုပ်သောသူသည်၎င်း။ ဖန္ဒာပယတော၊ တုန်လှုပ်စေသူသည်၎င်း။ ပါဏံ၊သူ့အသက်ကို။အတိပါတယတော၊ ကိုယ်တိုင်ချသူ ချစေသူသည်၎င်း၄။ အဒိန္နံ၊ ကို။ အာဒိယတော၊ ကိုယ်တိုင်ယူသူ ယူစေသူသည်၎င်း။

သဒ္ဒနီတိ သန္ဓိခန်းနှင့် ပါဠိနယာဒိသင်ဟအခန်းတို့၌ သန္ဓိ, သမာသ်ဖြစ်ပုံ, မဖြစ်ပုံ လေးမျိုးပြလျက်ရှိသည်။ "ဒိဋ္ဌဓမ္မိကော စေ၀တ္ထော သမ္မရာယိကောစာတိ ဥဘယော အတ္ထာ ဥဘယတ္ထာ၊ ဥဘယတ္ထာနံ ကဋ္ဌံ ဂါဟော ဥဘယတ္ထကဋ္ဌဂ္ဂါဟော။ ၀ေ သမာသပဒံ ဟောတိ။ ဥဘယတ္ထ ဌာနေသု ကဋ္ဌဂ္ဂါဟော ဥဘယတ္ထကဋ္ဌဂ္ဂါဟော။ ၀ေ အသမာသပဒံ ဟောတိ။ သေနယော ဥဘယတ္ထ ကလိဂ္ဂဟောတိ အာဒိသုပိ" (နီတိ)။ ဥပရိ၊ ဗာလပဏ္ဍိတသုတ်အဋ္ဌ၌ "ကလိဂ္ဂဟေနာတိ ပရာဇယေန"၊ ၎င်းရှိကာ၌လည်း "ကလိယတိ ခလိယတိ အပ္ပဟိယျတိ သာသနံ ဇေတေနာတိ ကလိ၊ ဇုတပရာဇယော။ သော ဇေ ဂဟသဒ်သတာယ ကလိဂ္ဂဟောတိ ဝုတ္တော"ဟု ဖွင့်သည်ကို ထောက်လျှင် ဂဟ-အနက်အထူး မယူပဲ ကလိဂ္ဂဟ-ရှုံးခြင်း (ရှေ့၌ပြလတ္တံ့သော) ကဋ္ဌဂ္ဂဟ-နိုင်ခြင်းဟု အနက်ပြန်ဆိုသော် ပိုရှိ နားရှင်းဘွယ် ရှိ၏။

၁။ ဒုဿမတ္တော သမာဒိနော၊ သုသမတ္တော ဃမာဒိနော-တို့၌ ဒုနှင့် သုကို သမာဒိနော-၌လည်းစပ်ရမည်ဖြစ်၍ နှစ်ပုဒ်စီတွဲလျက် အနက်သမ္မန်သည်။ ဒုဿမတ္တောတို့ ဇော်ဆ ဒုသဒ္ဒါ သမာဒိနောတိတော်ဆိပါ အာနေတ္ဝာ ယောဇေတဗ္ဗောတို့ အာဟ ဒုပ္ပရာမဇ္ဇောတို့။ဌီ။

၂။ ပါဏမတိပါတယတောတို့ ပါဏံ ဟနန္တသ္သပိ ဟနာပေန္တသ္သပိ။ ၀ေ သဗ္ဗတ္ထ ကရဏကာရာပန-ဝသေနေ၀ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော-ဟူသော ဌ-နှင့်အညီ သုဒ္ဓကာရိတ်ကေသိက်ကြုံ၍ ၂ ချက်စီပေးသည်။

သန္ဓိ ၊ အိမ်အစပ် ကို။ ဆိန္ဒတော၊ ကိုယ်တိုင်ဖြတ်၍ ခိုးသူ ဖြတ်၍ ခိုးစေသူ သည်ဋင်း။ နိုလ္လောပ်၊ အကြွင်းမဲ့လုယက်ခြင်းကို။ဟရတော၊လုယက်သူ လုယက်စေသောသူသည်ဋင်း။ ကောဂါရိက်ကရော တော၊ တအိမ်တ,ယ်းကိုဝန်းရံလုယက်သူ လုယက်စေသူသည်ဋင်း။ပနိ်ပန္ဆေ တိဋ္ဌတော၊ ခရီးဆုံ၌ရပ်၍ လုယက်သူ လုယ ာ်စေ သူသည်ဋင်း။ပရဒါရဂစ္ဆတော၊ သူတပါးသားမယားကို သွားလာသူ သွားလာ စေသူသည်ဋင်း။ မုသာဘဏတော၊ မဟုတ်မမှန်ပြောသူ ပြောစေသူသ,ယ်ဋင်း။ပါပ်၊မကောင်းမှုကို။ ကရောတော၊ပြုသော်လည်း။နကရီယဘိ၊ပြုအပ်သည်မမည်။ယော၊အကြင်သူသည်။ ခုရပရိယန္တေန၊ သင်ဓနုန်းသွားတပ်သော။ စက္ကေန၊စက်ဖြင့်။ ဣမိဿာ ပထဝိယာ၊ဤမြေအပြင်၌။ ပါဏေ၊သတ္တဝါ တို့ကို။ ဧကမ်သခလံ၊ တခုတည်းသော အသားစုကို။ ဧကမ်သပုဠုံ၊တခုတည်းသောအသားစိုင်ကို။ စေပိကရေယျ၊ အကယ်၍ ပြုလုပ်ငြားအုံ့။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ ပါပံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ပါပဿ၊၏။ အာဂမော၊ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ဟနန္တော၊ ကိုယ်တိုင်သတ် သောသူသည်ဋင်း။ ဃာတေန္တော၊သတ်စေသောသူသည်ဋင်း။ ဆိန္ဒန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ဖြတ်သောသူ သည်ဋင်း။ ဆေဒါပေန္တော။ ဖြတ်စေသောသူသည်ဋင်း။ ပစန္တော၊ ညှဉ်းပန်းသောသူသည်ဋင်း။ ပါစေန္တော၊ညှဉ်းပန်းစေသောသူသည်ဋင်း။ ဂဂ်ါယ၊ ဂဂ်ါမြစ်၏။ ဒက္ခိဏ တီရံ၊တောင်ဘက်ကမ်း သို့။ စေပိ ဂစ္ဆေယျ၊သွားငြားအုံ့။ တတောနိဒါနံ၊ ကြောင့်။ ပါပံ၊သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ပါပဿ၊၏။ အာဂမော၊သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ဒဒန္တော၊ ကိုယ်တိုင် ပေးလှူသောသူသည်ဋင်း။ ဒါပေန္တော၊ပေးလှူ စေသောသူသည်ဋင်း။ ယဇန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ယဇ်ကြီးပူဇော်သောသူသည်ဋင်း။ ယဇာပေန္တော၊ ပူဇော်စေသောသူသည်ဋင်း။ ဂဂ်ါယ၊၏။ ဥတ္တရံ တီရံ၊မြောက်ဘက်ကမ်းသို့။ စေပိ ဂစ္ဆေယျ၊ သွား ငြားအုံ့။ တတောနိဒါနံ၊ ကြောင့်။ ပုညံ၊ကောင်းမှုသည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုညဿ၊ ၏။ အာဂမော၊ သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ဒါနေန၊ အလှူပေးခြင်းကြောင့်ဋင်း။ဒမေန၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းကြောင့်ဋင်း။ သံယမေန၊သီလစောင့်ခြင်းကြောင့်ဋင်း။ သစ္စဝဇ္ဇေန၊မှန်ကန်သော စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်ဋင်း။ ပုညံ၊သည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ပုညဿ၊၏။ အာဂမော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊မရှိ”ဟူ၍။ ဝေဝါဒိနော၊ ကုန်သော။ ဝေဝဒ္ဓိနော၊ ကုန်သော။ ကေ သမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (အကြွင်း လွယ်ပြီ)။

၉၇။ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်။ သန္တံယေဝ၊ ထင်ရှားရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကိရိယံ၊ကောင်းမှု မကောင်းမှုကို။ ကိရိယာ၊သည်။နတ္ထိတိ၊မရှိဟူ၍။ အဿ၊ထိုသူ၏။ ဒိဋ္ဌိ၊အယူသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

[ဤ ၉၇-၌ ဤမျှသာ ထူး၏။အကြွင်းကို ၉၇-အပိုဒ်မှီး၍ယောဇနာလေ။၉၉-အပိုဒ်၌လည်း နတ္ထိ-အတ္ထိ-မျှသာ ထူးတော့သည်]။

၁၀၀။ ဂဟပတယော၊တို့။“သတ္တာနံ၊သတ္တဝါဘို့၏။သံကိလေသာယ၊ ညစ်ညူးခြင်းငှါ။ဟေတု၊ အကြောင်းသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ ပစ္စယော၊အထောက်အပံ့သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။သတ္တာ၊တို့သည်။ အဟေတု၊ အကြောင်းမရှိကုန်ပဲ။အပစ္စယာ၊ အထောက်အပံ့မရှိကုန်ပဲ။ သံကိလိဿန္တိ၊ ညစ်ညူးကြရကုန်၏။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ဖြူစင်ခြင်းငှါ။ပ။ ဝိသုဇ္ဈန္တိ၊ ဖြူစင်ကုန်၏။ ဗလ၊ ညစ်ညူးကြောင်း ဖြူစင်ကြောင်း ဖြစ်သောအားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝီရိယ၊ ရဲရင့်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ပုရိသထာမော၊ ယောကျ်ားတို့၏အစွမ်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ပုရိသပရက္ကမော၊ ယောကျ်ားတို့၏လှုံ့လသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော။သတ္တာ၊ကပ်ငြိတတ်သောသတ္တဝါတို့သည်ဋင်း။သဗ္ဗေ၊ကုန်သော။ပါဏာ၊ရှူ ရှိ ဂ်တတ်သော သတ္တဝါတို့သည်ဋင်း။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ဘူတာ၊ဖြစ်တတ်သော သတ္တဝါတို့သ ည်ဋင်း။

သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ဇီဝါ၊ အသက်ရှင်သကဲ့သို့ ကြီးပွါးသော (သစ်ပင်) ဇီဝတို့သည်ရင်း။ အဝသာ၊ မိမိတို့၏အစွမ်းမရှိကြကုန်ပဲ။ အေဗလာ၊ အားမရှိကြကုန်ပဲ။ အဝီရိယာ၊ ရဲရင့်မှုဝီရိယမရှိကြကုန်ပဲ။ နိယတိ သင်္ဂတိ ဘာဝပရိဏာတာ၊ မြဲခြင်း ပြောင်းလွှဲခြင်းသဘောကြောင့် ညွှတ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဆသု၊ ခြောက်မျိုးကုန်သော။ အဘိဇာတိသုဝေ၊ အထူးထူးသောဇာတ်တို့ဌာသာလျှင်။ သုခဒုက္ခေ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို။ပဋိသံဝေဒေန္တိတိ၊ ခံစားကြကုန်၏”ဟူ၍။ဝေ၀ါဒိနော၊ ကုန်သော။ဝေဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်သော။ ဧကေ သမဏာပြောဟူကာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကြကုန်၏။ (အကြင်းလွယ်ပြီ)။

၁၀၁။ ခေါပန၊ စင်စစ်။သန္တိယေဝ၊ သော။ဟောတု၊အကြောင်းကို။ “ဟေတု၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ”ဟူ၍။ အသ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[ဤ ၁၀၁-အပိုဒ်၌ ဤမျှသာထူးသည်။ ၁၀၂-အပိုဒ်၌လည်း ရှေးနည်းကိုမှီ၍ ယောဇနာလေ]။

၁၀၃။ ဂဟပတယော၊ တို့။သဗ္ဗေသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။အာရုပ္ပါ၊ အရူပပြောဟူသောလောကသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဝေ၀ါဒိနော၊ ကုန်သော။ ဝေဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်သော။ ဧကေ သမဏာပြောဟူကာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ပ။ ဝေဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ဟုတ်ပါ၏။

ဂဟပတယော၊ တို့။ တတြ၊ တို့၌။ ဝိညူ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ “ယေ ခေါ တေ ဘောန္တော သမဏာပြောဟူကာ၊ အကြင်အရှင်ရဟန်းပုံကားတို့သည်။ ‘သဗ္ဗေသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အာရုပ္ပါ၊သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ’ဟူ၍။ ဝေ၀ါဒိနော၊ ကုန်၏။ ဝေဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤအရူပဘုံကို။ မေ၊ ငါသည်။ အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်အပ်။ ဝါ၊ မမြင်ရ။ပ။ ဣဒံ၊ ဤအရူပဘုံကို။ မေ၊ ငါသည်။ အဝိဒိတံ၊ မသိအပ်။ ဝါ၊ မသိနိုင်။ အဘိဝေ၀ ခေါပန၊ ငါသည်သာလျှင်။ အဇာနန္တော၊ မသိပဲလျက်။ အပဿန္တော၊ မမြင်ပဲလျက်။ ဧကံသေန၊ တဖို့အားဖြင့်။ ဝါ၊ ဝါဒအဖို့အစု တခုထဲဖြင့်။ အာဒါယ၊ စွဲယူ၍။ ‘ဣဒမေ၀၊ ဤငါ၏အယူသာလျှင်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညံ၊ တပါးသောအယူသည်။ မောဃန္တိ၊ အချည်းနှီးသာ’ဟူ၍။ ဝေါဟရေယ္ယ၊ ပြောဆိုကြားအံ့။ မေ၊ ငါ၏။ ဧတံ၊ ဤသို့ပြောဆိုခြင်းသည်။ ပဋိရူပံ၊ သင့်လျော်သည်။ နအာသ၊ မဖြစ်ရာ။

ယေ ခေါ တေ ဘောန္တော သမဏာပြောဟူကာ၊ တို့သည်။‘သဗ္ဗေသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အာရုပ္ပါ’ သည်။နတ္ထိတိ၊မရှိ’ဟူ၍။ ဝေ၀ါဒိနော၊ကုန်၏။ဝေဒိဋ္ဌိနော၊ကုန်၏။တေသံ ဘ၀တံ သမဏာပြောဟူကာနံ’ တို့၏။ ဝစနံ၊ သည်။ သစေ သစ္စံ၊ အကယ်၍ မှန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဝေ၀သတိ၊ သော်။ ယေ တေ ဒေ၀ါ၊ အကြင်ပြဟ္မာဘုံသည်။ ရူပိနော၊ ရူပ်ရှိကုန်၏။ မနောမယာ၊ စျာန်စိတ်ဖြင့်ပြီးကုန်၏။ တတြ၊ ထိုရူပဘုံ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အပဏ္ဏကံ၊ မချွတ်။ ဘ၀ိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တေဘ္ဝာနံ၊ ထိုအခကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။

ယေ ပန တေ ဘောန္တော သမဏာပြောဟူကာ၊ တို့သည်။ပ။ သစေသစ္စံ၊ အံ့။ဝေ၀သတိ၊ သော်။ ယေတေဒေ၀ါ၊ တို့သည်။ အရူပိနော၊ ရူပ်မရှိကုန်။ သညာမယာ၊ အရူပစျာန်သညာဖြင့် ပြီးကုန်၏။ တတြ၊ ထိုအရူပဘုံ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အပဏ္ဏကံ၊ မချွတ်။ ဘ၀ိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တေဘ္ဝာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ရှိ၏။

ရူပါဓိကရဏံ၊ရူပ်တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒဏ္ဍာဒါနသတ္ထာဒါနဂဟဝိဂ္ဂဟ၀ိ၀ါဒ-တုံ၀တုံ၀ေ သုညမုသာ၀ါဒါ၊တုဘ်ကိုင်ခြင်း လက်နက်ကိုင်ခြင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း ဆန့်ကျင်ဘက်ယူခြင်း

ဆန့်ကျင်ဘက်ပြောဆိုခြင်း နင်ဘဲဆပြောဆိုခြင်း ကုန်းချောခြင်း မုသားပြောခြင်းတို့သည်။ ဒိဿန္တိခေါပန၊ ထင်ရှားသည်သာလျှင်တည်း[1]။

ဧတံ၊ ဣဒ္ဓာဘဒါန စသည်သည်။သဗ္ဗသော၊အ ချင်းခပ်သိမ်း။ အရှုပေ၊ ၌။ နတ္ထိ ခေါတိ၊မရှိသည်သာတည်း"ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသင်္ဂီကွတိ၊ ဆင်ခြင်၏။

သော၊ ထိုပညာရှိယောကျ်ားသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသခံ်ယ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်၍။ ရူပါနံ ယေဝ၊ ရုပ်တို့၏သာလျှင်။ ဝါ-တို့၌။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်မက်မှုကင်းခြင်းငှါ။နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၀၄။ ဂဟပတယော၊ တို့။ပ။ တေဘုယ်နံ၊သည်။ ဝိဇာတိ၊၏။ "ယေပန တေ ဘောန္တော သမဏ-ပြာ ဟ္မဏာ၊ တို့သည်ကား။ 'သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ဘဝနိရောဓော၊ ဘဝ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိဘိ၊ရှိ၏'ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ကုန်၏။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်၏။ တေသံ ဘဝတံ သမဏပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဝစနံ၊ သည်။ သစေသစ္စံ၊ အံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ဘဝ၌ ပင်လျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့။ ဧတံ၊သည်။ ဝိဇာတိ၊ ၏။

ယေ ခေါ တေ ဘောန္တော သမဏပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ 'သဗ္ဗသော၊ သိမ်း။ ဘဝနိရောဓော၊ သည်။နတ္ထိတိ၊မရှိ'ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ကုန်၏။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုံကားတို့၏။ အယံဒိဋ္ဌိ၊ ဤအယူသည်။ သာရာဂါယ၊ ပြင်းစွာတပ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ သန္တိကေ၊ နီး၏။ သံယောဂါ-ယ၊ သံယောဇဉ်အလို့ငှါ။ သန္တိကေ၊ ၏။ အဘိနန္ဒနာယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းဖြင့် အလွန်နှစ်သက်ခြင်းငှါ။ သန္တိကေ၊၏။ အဇ္ဈောသာနာယ၊ မျှိုမတတ်စွဲလမ်းခြင်းငှါ။ သန္တိကေ၊ ၏။ ဥပါဒါနာယ၊ ပြင်းစွာယူခြင်းငှါ။သန္တိကေ၊၏။

ယေ ပန တေ ဘောန္တော သမဏပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်ကား။'သဗ္ဗသော၊သိမ်း။ဘဝနိရောဓော၊ သည်။အတ္ထိတိ၊ရှိ၏'ဟူ၍။ဧဝံဝါဒိနော၊ကုန်၏။ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့၏။ အယံဒိဋ္ဌိ၊သည်။ အသာရာဂါယ ပြင်းစွာမတတ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ သန္တိကေ၊၏။ အသံယောဂါယ၊ ငှါ။ သန္တိကေ၊၏။ အနဘိနန္ဒနာယ၊ ငှါ။ သန္တိကေ၊ ၏။ အနဇ္ဈောသာနာယ၊ ငှါ။ သန္တိကေ၊ ၏။ အနုပါဒါနာယ၊ ငှါ။ သန္တိကေတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသင်္ဂီကွတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ (ပြန်ဧပ်)။

သော၊ ထိုပညာရှိယောကျ်ားသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသခံ်ယ၊ ၍။ဘဝါနံယေဝ၊ သားလျှင်။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ ငှါ။ နိရောဓာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

[အပဏ္ဏကသုတ် ၁၀၅-အပိုဒ်မှစ၍ အပိုဒ်၁၀၆-သုတ် အဆုံးတိုင်အောင်သော ဝါကျတို့ကား ကန္ဒရကသုတ် အပိုဒ်၄-မှ စ၍ အပိုဒ် ၁၆-အထိ ဝါကျမျှားနှင့်တူပြီ]။

ဒသမံ၊ သော။ အပဏ္ဏကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ပဌမော၊ သော။ ဂဟပတိဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

---

[1]။ ကလဟ ဝိဂ္ဂဟ ဝိဝါဒတို့၏ ထူး မထူးကို ဓာတ်ကျမ်း အဘိဓာန် သီလက္ခန်ဒေဝဋ္ဌသုတ် ၃၂၂။ နဝဂုံတ္တရ တဏှာမူလကသုတ် ၂၇၄။ မဇ္ဈိမ၊ ဌ။ဒီဃနခသုတ်။ ၁၄၄။ သုတ်မဟာဝါ မဟာနိဒါနသုတ် ၉၀။ မူလပဏ္ဏာသဋ္ဌကထာ။ မရုပိဏ္ဍိကသုတ် ၃၂၉။ ပါစိတ်အဋ္ဌကထာစသည်တို့၌ ရှုတော်မူ။

တဿ၊ ထိုဂဟပတိဝဏ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ခေါင်းစဉ်အချုပ်ဥဒ္ဒါန်းသင်္ဂဟဂါထာကား[1] —

ကန္ဓရနာဂရသေခဝတောစ၊ ကန္ဓရကသုတ် အဌကနာဂရသုတ် သေခသုတ်၎င်း။ ပေါတလိ-ယော၊ ၎င်း။ ပုန၊ တဖန်၊ ဇီဝကဘဏ္ဍော၊ ဇီဝကသုတ်၎င်း။ ဥပါလိဒမ္ဘဏော၊ ဥပါလိသုတ်၎င်း။ ကုက္ကုရဘဘယော၊ ကုက္ကုရဝတိကသုတ် အဘယရာဇကုမာရသုတ်၎င်း။ ဗဟုဝေဒနီယံ၊ ၎င်း။ ဒသမော၊ သော။ အပဏ္ဏကတော၊ အပဏ္ဏကသုတ်၎င်းတည်း။

၂-ဘိက္ခုဝဂ်

၁-အမ္မလင္ဌိကရာဟုေလာဝါဒသုတ်

၁၀၇။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ) ။ဘုရား၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန ခေါ၀နေ သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ရာဟုေလာ၊သည်။ အမ္မလင္ဌိကာယံ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းအနီး အမ္မလင္ဌိကာမည်သော ပြာသာဒ်၌[2]။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ တပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူရာမှ။ ဝါ၊ ဖလသမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထတော်မူလျက်။ ယေန၊ ၌။ အမ္မလင္ဌိကာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ရာဟုေလာ၊

၁။ ဟောအပ်ပြီးသော အနက်မျှားကို မပျောက်ပျက်စေရန် တဝက်တဝက်၏ အဆုံး၌ စုံ၍အကျဉ်းချုပ်၍ မှတ်တမ်းတင် (စောင့်ရှောက်) ထားသော ဂါထာမျှားကို ဥဒ္ဒါန်းဟုခေါ်သည်။ ဥဒ္ဒံ ဒါတိ ရက္ခတိတိ ဥဒ္ဒါနံ။ ဥ-ကြောင့် ဒဿဒ္ဓိတ္တံ။ ။ကျူးရှင်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဟော ဥဒါနကား ဥဒဂ္ဂ-ကဲ့သို့ ဥဒဓေတ်၊ ဒေ့ဘာဝမလို။ တန်-ဥ-အန + ဏ။ ဥဒ္ဒံ အနတိ ဇီဝတိ ဧတေန ဟုလုပ်။ ဥ-နောင် ဒ-လာ။ ဥဒါနပြီး။ ဒေ့ဘာဝမလို။(ဥဒါန အဓိပ္ပါယ်ကို ဥဒါန်း ၌ ၌ရှု)။

"ဥဒ္ဒါနန္တိ ဝုတ္တာသု အတ္ထသု ဟက္ခမာနသု ဝါ ဝိပ္ပကိဏ္ဏဘာဝေန နသိတံ အဒတ္ဘာ ဥဒ္ဒံ ဒါနံ ရက္ခနံ ဥဒ္ဒါနံ၊ သင်္ဂဟ ဝစနန္တိ အတ္ထော။ အထဝါ ဥဒ္ဒါနန္တိ ပစ္ဆိဒ္ဒါနာဒိကံ ဥဒ္ဒါနံ။ (သဒ္ဒနီတိ ဓာတုမာလာ)။

၂။ ဝေဠုဝန်ကျောင်းအနီး ၌ ဆောက်လုပ်ထား သော အမ္မလင္ဌိကာ အမည်ရှိ ကမ္မဋ္ဌာန်းပြာသာဒ်ဟု ဖွင့်သည်။

ဒီ၊ ၌။ ၄၂-စသည် ၌ကား မင်းဥယျာဉ်၏တံခါ၀ ၌ရှိသော သရက်ပင်ပျို(အမ္မလင္ဌိကာ)ကို အစဲ့ပြု၍ မင်းဥယျာဉ်ကိုလည်း အမ္မလင္ဌိကာ-ဟု ခေါ်တွင်ကြောင်း လာသည်။

ဤ၌ လင္ဌိကာ-ပုဒ်သည် ပတောဒလင္ဌိ၊ပတောဒယင္ဌိ (နှင်တံ) ကဲ့သို့ ယင + တိ၊ ယ-ကို လ-ပြု၍ အရိုးအတံ နှယ်တန်းဟူသော အနက်ကိုဟောသည်။ လင္ဌိ၀နေတိ တာလုယျာနေ = စီရရီ ဖြောင့်တန်းနေသော ထန်းတော။ (ဝိ၊ ၌၊ ၃။ ၂၅၄)။ အင်္ဂလင္ဌိန္တိ သရီရံ = ပြေပြစ်ဖြောင့်ဖြူး၍ အချိုးအစားကျသော ခန္ဓာကိုယ်။ (သီ၊ ဋီ-ဟောင်း ၁၃၀)။ စာပသဒ်သအင်္ဂလင္ဌိတာယတိ သာစာပါတိနာမံ လဘိ။ လောက်လေးသဖွယ် သွယ်ပျောင်းနွဲ့ညှတ်သော ကိုယ်ဟန်ရှိသည့် စာပါထေရီမ။ (ထေရီ ၌။ ၂၃၄)။ အင်္ဂုလိ ပတောဒလင္ဌိ ကတ္ဘာ၊ လက်ချောင်းကို အတံပြု၍။ (အံ၊ ၌၊ ၃။ ၂၅၄)။ ရထလင္ဌိဇာတ် (စတုက္ကဏ)။ လင္ဌိဟတ္ထော တောင်ဝှေးစဲ့သူ (ထေရီဂါထာ)။ လင္ဌိကောဋ္ဌိ နှယ်စုန်းရှည်(သုဝဏ္ဏသာမ)။ လင္ဌိမဒု = နှယ်ချို (အပဒါန်)စသည်ဖြင့် လင္ဌိသဒ္ဒါ၏ ကို အတံ, အနှယ်, အချောင်း, အသွယ်, အရှည်, အပျောင်း ဖြစ်သော ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကို ပြုဂုဏ်သာ သုံးစဲ့သည်ကို တွေ့ရ၏။

သို့ဆိုတွင် အမ္မလင္ဌိကာပုဒ်ကို ဖွင့်ရာ -ဌိ တို့၌ "တရုဏအမ္မရုက္ခော"ဟုရင်း၊ "ဗေလုဝလင္ဌိကာယ မူလေတိ တရုဏဗေလုဝရုက္ခမူလေ"(သ၊ ၌၊ ၂။ ၂၇၅) ဟုရင်း ဖွင့်ကြသဖြင့် သီ၊ ဋီ-သစ် ဆရာသည် "တရုဏပရိယာယော လင္ဌိကာသဒ္ဒေါ"ဟု ဆုံးဖြတ်ဘော်မူခဲ့သည်။ ယင်းသို့ဖြစ်လျှင်လည်း "လင္ဌဗာလျပရိဘာသနေသု၊ ဥ။(အဘိ ခန်ဒီ)။ တန်-ဏ-ဖြင့် ပြီးသည်ဟု ယူဆသင့်၏။ "လင္ဌတိ တရုဏော ဟုတ္ဘာ ပတ္တတိတိ လင္ဌိကာ၊သော ဧ၀

သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအမ္မလဋ္ဌိကာပြာသာဒ်ကျောင်း အရှင်ရာဟုလာရှိရာသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်သည်သာတည်း။ ဒိသ္မာန၊ မြင်လတ်သော်။ အာသနံ၊ နေရာတော်ကို။ပဉ္ဉာပေသိ၊ ပြူပြင်ခင်းထားပြီ။ ပါဒါနံ၊ ခြေဆေးရန်အလို့ငှါ။ ဥဒကဋ္ဌ၊ ရေကိုလည်း။ ဝါ၊ ဥဒကဋ္ဌ ပါဒါနံ၊ ခြေဆေးရေကိုလည်း။ ပညာပေသိ၊ တည်ထားပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။နိသဇ္ဇ၊ ၍။ပါဒေ၊ တို့ကို။ ပက္ခာလေသိ၊ သုတ်သင်ပြီ။အာယသ္မာပိ ခေါ၊ ရာဟုလော၊ သည်လည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။

ဘဂဝ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သော။ ဥဒကာဝသေသံ၊ ရေကြွင်းကို။ ဥဒကာဓာနေ၊ ရေခွက်၌။ ဌပေတ္မာ၊ ထား၍။အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ကို။"ရာဟုလ၊ ရာဟုလာ။ တုံ၊ သင်သည်။ ပရိတ္တံ၊ သော။ ဣမံ ဥဒကာဝသေသံ၊ ကို။ ဥဒကာဓာနေ၊ ၌။ဌပိတံ၊ ထားအပ်သည်ကို။ ပဿသိနောတိ၊ မြင်၏လော"ဟု။ အာမန္တေသိ၊ မေးတော်မူပြီ။ ဝေါဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား မြင်ပါ၏။ ရာဟုလ၊ လာ။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား။ သမ္မာနမုသာဝါဒေ၊ သိလျက်ချုတ်ယွင်းသော စကားကို ပြောဆိုရာ၌။ လဇ္ဇာ၊ ရှက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ သာမည်၊ ရဟန်းတရားသည်။ ဝေါ၊ ဤရေကဲ့သို့။ ပရိတ္တကံခေါ၊ နည်းသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိတ္တံ၊ သော။ ဥဒကာဝသေသံ၊ ကို။ ဆဒ္ဒေတ္မာ၊ စွန့်တော်မူ၍။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။"ရာဟုလ၊ လာ။ တုံ၊ သင်သည်။ ပရိတ္တံ၊ သော။ ဥဒကာဝသေသံ၊ ကို။ ဆဒ္ဓိဘံ၊ စွန့်အပ်သည်ကို။ ပဿသိနောတိ၊ မြင်၏လော"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဝေါဘန္တေ၊ ၏။ ရာဟုလ၊ လာ။ပ။ ဝေါ၊ ဤရေကို စွန့်အပ်သကဲ့သို့။ သာမည်၊ ရဟန်းတရားကို။ ဆဒ္ဓိတံ၊ စွန့်ပယ်အပ်ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ ဥဒကာဓာနံ၊ ထိုရေခွက်ကို။ နိက္ကဠေတ္မာ၊ မှောက်၍။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။"ရာဟုလ၊ လာ။ တုံ၊ သည်။ဣမံဥဒကာဓာနံ၊ ကို။ နိက္ကဠေတံ၊ မှောက်အပ်သည်ကို။ ပဿသိနောတိ၊ လော"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ပြီ။ ဝေါဘန္တေ၊ ၏။ ရာဟုလ၊ လာ။ပ။ ဝေါ၊ဤ ရေခွက်ကို မှောက်အပ်သကဲ့သို့။ သာမည်၊ ကို။ နိက္ကဠေတံ၊ မှောက်အပ်ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံဥဒကာဓာနံ၊ ကို။ ဥက္ကဠေတ္မာ၊ လှန်၍။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။"ရာဟုလ၊ လာ။တုံ၊ သင်သည်။ဣမံ ဥဒကာဓာနံ၊ကို။ရိတ္တံတုစ္ဆံ၊ချည်းနှီးပလာဘာဝမျှမရှိသည်ကို။ ပဿသိနောတိ၊ လော"ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဝေါဘန္တေ၊ ၏။ ရာဟုလ၊ လာ။ပ။ ဝေါ၊ ဤချည်းနှီး သက်သက် ရေခွက်အတူ။ သာမည်၊ သည်။ရိတ္တံတုစ္ဆံ ခေါ၊ ချည်းနှီးပလာ၊ ဘာဝမျှမရှိသည်သာတည်း။

လဋ္ဌိကာ"ဟူသင့်၏။ အံ၊ ဌ။ သံ၊ ဌ။ သတ္တနိ၊ ဌတို့၌ "ဗေလုဝသလာဋ္ဌိကမတ္တိယောတိ တရုဏဗေလုဝမတ္တိယော"ဟု သလာဋ္ဌ-၌ လဋ္ဌ-ဓာတ်၏ တရုဏဝါစီ အပြစ် ဖွင့်သည်ကိုထောက်။

ဂင်းပြင် အမ္မလဋ္ဌိကာ ပုဒ်သည် အဒ္ဒုရဘာဝအနက်၌ သက်သော အဏ် (ဏ) ပစ္စည်းကြောလျှင် (ဥယျာန-စသည်နှင့် တုလျှာဓိကရဏ ဖြစ်သော်လည်း) ဝရုဏာ နဂရံ၊ ဂေါ၁ ဂါမော၊ပုဒ်တို့ကဲ့သို့ ပကတိလိင်, ဝုစ်အတိုင်း ထိ-ကေဝုစ် ရှိစေရမည်။ (မောဂ် ၃၊ ၁၉-သုတ်)။

ရုဟုလ၊ လာ။ သေယျထာပိ၊ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာဥပမာကိုဆိုအုံ့။ ရညော၊ မင်း၏။ ဤသာဒန္တော၊ ရထားလှည်းသန်နှင့်တူသော အစွယ်ရှိသော။ဥရုဗွေ၀၊ တိုးတက်ကြီးမြင့် လုံးရပ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ အဘိ ဇာတော၊ မျိုးကောင်း မျိုးမှန်ဖြစ်သော။ သင်္ဂါမာ၀စရော၊ စစ်မြေပြင်၌ ကျက်စားဘူးသော။ သင်္ဂါမဂတော၊ စစ်မြေပြင်သို့ ရောက်သော။ နာဂေါ၊ ဆင်သည်။ ပုရိမေဟိပိ ပါဒေဟိ၊ ရှေ့ခြေတို့ဖြင့် လည်း။ ကမ္မံ၊ စစ်တိုက်ခြင်းအမှုကို။ကရောတိ၊ ပြု၏။ပစ္ဆိမေဟိပိ ပါဒေဟိ၊ နောက်ခြေတို့ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ပုရိမေနပိ ကာယေန၊ ရှေ့ပိုင်းကိုယ်ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊၏။ ပစ္ဆိမေနပိ ကာယေန၊ နောက်ပိုင်းကိုယ်ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ သီသေနပိ၊ ဦးကင်း ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ကရောတိ၊ ၏။ကဏ္ဏေဟိပိ၊ နားရွက်တို့ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ကရောတိ၊ ၏။ ဒန္တေဟိပိ၊ အစွယ်တို့ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ နဂုံဌေနပိ၊ အမြီးဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။သောဏ္ဍံ၊ နှာမောင်းကိုကား။ရက္ခတေ၀၊(အာခံတွင်း ၌ သွင်း၍)စောင့်ရှောက်သည် သာတည်း။

တတ္ထ၊ ထိုသို့ ဆင်ပြုလုပ်ရာ၌။ ဟတ္ထာရောဟသ၊ ဆင်ဦးစီးအား။ ၀ါ၏။ "ခေါ၊ စင်ဧစ်။ ရညော၊ ၏။ပ။အယံနာဂေါ၊ သည် ။ပ။ သောဏ္ဍံ၊ ကိုကား။ ရက္ခတေ၀၊ သာတည်း။ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂသ၊ဆင်သည်။ ဧ၀ိတံ၊ အသက်ကိုကား။ အပရိစ္စတ္တံခေါတိ၊ မစွန့်သည်သာတည်း" ဟူသော။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ၀ါ၊ဤသို့ သော အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ရုဟုလ၊ လာ။ ယတောခေါ၊ အကြင်ကြောင့်သားလျှင်။ရညော၊ ၏။ပ။နဂုံဌေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောဘိ၊ ၏။သောဏ္ဍာယပိ၊ နှာမောင်းဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊၌။ ဟတ္ထာရောဟသ၊ အား။ ၀ါ၏။ "ခေါ၊ စင်စစ်။ ရညော၊ ၏ ။ပ။ အယံနာဂေါ၊ သည်။ပ။ သောဏ္ဍာယပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ကရောဘိ၊ ၏။ ရညော၊ ၏။ နာဂသ၊ သည်။ ဧ၀ိတံ၊ ကို။ ပရိစ္စတ္တံ ခေါ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သည်သာတည်း။(သက်စွန့်ကြိုးပမ်းသည်ဟူလို)။ဒါနိ၊ ယခု။ရညော၊၏။ နာဂသ၊ အား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ အာဂရဏီယံ၊ မပြူသေးသော အမှုမည်သည်။ နတ္ထိတိ မရှိ" ဟူသော။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ၀ါ၊ဤသို့သော အကြံသည်။ ဟောတိ၊၏။

ရုဟုလ၊ လာ။ ဧ၀မေ၀ခေါ၊ဤ အ ဟူသာလျှင်။ ယသ္မာ၊ကသ၀ိ၊ အကြင်တစုံတယောက်သော ရဟန်းအား။ သမ္မာနမုသာ၀ါဒေ၊ ၌။ လဇ္ဇာ၊ ရှက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တသ၊ ထိုရဟန်းအား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ အကရဏီယံ၊ မပြုမလုပ်အပ်သေးသော။ ပါပံ၊ မကောင်းမှု မည်သည်။ နာဘိ၊ မရှိဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ရုဟုလ၊ လာ။ တသ္မာတိဟ၊ထို့ကြောင့်။(တေ-ပိုဟန်ရှိသည်။ ၁၁၂-ပိုဒ်နှင့်စပ်၍ရှု)"(အဟံ၊ ငါသည်။) မုသာ၊ မုသားစကားကို။ ဟသာပိ၊ ရယ်ရှင်လိုသောကြောင့်လည်း။ နဘဏိဿာမိ၊ မပြောဆိုအုံ့"ဟူ၍။ဧ၀ံ၊ဤသို့။ရုဟုလ၊လာ။တေ၊သင်သည်။သိက္ခာတမ္ဘဟိ၊ကျင့်အပ်သည်သာတည်း။

၁၀၃။ ရုဟုလ၊ လာ။ တံ၊ဆိုသို့ ငါဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်ကို။(တံ့၊သင်သည်။)ကိံ ၊ မည်သည်၊အသို့ ယူဆမှာဘာထင်သနည်း။ အာဒါသော၊ ကြေးမုံသည်။ ကိံမတ္ထိယော၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ဤတို၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘဒန္တ၊ အရှင်ဘုရား။ ပစ္စဝေက္ခဏတ္ထော၊ ကြည့်ရှုခြင်းအကျိုးရှိပါ၏။ ဤတို၊ ဤသို့ ဖြေလျှောက်၏။ ရုဟုလ၊ လာ။ ဧ၀မေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ကြည့်ရှု၍ ကြည့်ရှု၍။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကတ္တာ့ဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ

ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ ၍။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ကမ္မ၊ ကို။ ကတ္တာမှ၊ အပ်၏။ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ ၍။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ကမ္မ၊ ကို။ ကတ္တာမှ၊ အပ်၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တုံ၊ သင်သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ယဒေဝကမ္မ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတ္တုကာ-မော၊ ပြုလိုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တေ၊ သင်သည်။ တဒေဝ ကာယကမ္မ၊ ထိုမိမိပြုလိုသော ကာယကံ ကိုသာလျှင်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ယံ ဣဒံ ကမ္မ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတ္တု-ကာမော၊ ပြုလို၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ ကာယကမ္မ၊ သည်။ အတ္တဗျာဗာဓာယပိ၊ မိမိကိုယ်ကို ဆင်းရဲစေ ခြင်းငှါလည်း။ သံဝတ္တေယျုနုခေါ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ပရဗျာဗာဓာယပိ၊ တပါးသူကို ဆင်းရဲစေခြင်းငှါ လည်း။ သံဝတ္တေယျုနုခေါ၊ လော။ ဥဘယဗျာဗာဓာယပိ၊ မိမိသူတပါး နှစ်ပါးစုံ ဆင်းရဲစေခြင်းငှါ လည်း။သံဝတ္တေယျုနုခေါ၊ လော။ ဣဒံ ကာယကမ္မ၊ သည်။ အကုသလံနုခေါ၊ အကုသိုလ်လေလော။ ဒုက္ခဒြယံနုခေါ၊ ဆင်းရဲကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သလော။ ဒုက္ခဝိပါကံနုခေါတိ၊ ဆင်းရဲသောအကျိုးရှိ သလော"ဟု ။ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ အဖန်ဖန်အထပ်ထပ် ကြည့်ရှုဆင်ခြင်အပ်၏။

ရာဟုလ၊လာ။တုံ၊သင်သည်။ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ကြည့်ရှုဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။"အဟံ၊ငါသည်။ပ။ ခေါ၊စင်စစ်။ဒုက္ခဝိပါကန္တိ၊ရှိ၏"ဟူ၍။ဝေ၊ ဤသို့။သစေ ဇာနေယျာသိ၊အကယ်၍ သိမြင်သည်ဖြစ်အုံ့။ ဝေ၊သတိ၊ သော်။ ရာဟုလ၊ လာ။ တေ၊ သင်သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝေရူပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကမ္မ၊ ကို။ သသက္ကံ၊ (ကော်သေနေဝ-ဌ)စင်စစ်အားဖြင့်။ နကရဏီယံ၊ မပြုအပ်။

ရာဟုလ၊ လာ။တုံ၊သင်သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ယံဣဒံကမ္မ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတ္တုကာမော၊ ပြုလို၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ ကာယကမ္မ၊ သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အတ္တဗျာဗာဓာယပိ၊ ဌာနေ။ နေဝသံဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ရာ။ ပရဗျာဗာဓာယပိ၊ ဌာနေ။ ဥဘယဗျာဗာဓာယပိ၊ ဌာနေ။ နသံဝတ္တေယျ၊ ရာ။ ဣဒံ ကာယကမ္မ၊ သည်။ ကုသလံ၊ တည်း။ သုခုဒြယံ၊ ၏။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သုခဝိပါကန္တိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ သစေ ပန ဇာနေယျာသိ၊ အကယ်၍ကား သိမြင်သည်ဖြစ်အုံ့။ ဝေ၊ သတိ၊ သော်။ ရာဟုလ၊ လာ။ တေ၊ သင်သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝေရူပ်၊ သော။ ကမ္မ၊ ကို။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တေ၊ သင်သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ကမ္မ၊ ကို။ ကရောန္တေနပိ၊ ပြုဆဲလည်း။ တေ၊ သင်၏။ တဒေဝ ကာယကမ္မ၊ ကိုသာလျှင်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ယံဣဒံကမ္မ၊ အကြင်အမှုကို။ ကရောမိ၊ ပြု၏။ ဝါ၊ ပြုဆဲ။ မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ ကာယကမ္မ၊ သည်။ အတ္တဗျာဗာဓာယပိ၊ ဌာနေ။ သံဝတ္တတိ ဘိနုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။ပ။ဒုက္ခဝိပါကံနုခေါတိ၊ လော"ဟူ၍။ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တုံ၊ သင်သည်။ပ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဒုက္ခဝိပါကန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ သစေ ပန ဇာနေ-ယျာသိ၊ အကယ်၍ သိမြင်ပါမူကား။ ဝေ၊သတိ၊ သော်။ ရာဟုလ၊ လာ။ တုံ၊ သင်သည်။ ဝေရူပ်၊ သော။ ကာယကမ္မ၊ ကို။ ကတ္တာပိ၊ ပြုပြီး၍လည်း။ တေ၊ သင်၏။ တဒေဝ ကာယကမ္မ၊ ကိုသာလျှင်။"အဟံ၊ ငါသည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ယံ ဣဒံ ကမ္မ၊ ကို။

အကာသိ ၊ ပြုလုပ်ခဲ့ပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ဤဒံ ကာယကမ္မံ၊ သည်။အတ္တဗျာပဇာဓာယပိ၊ ဌာလည်း။ သံဝတ္တတိ နုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။ပ။ ဒုက္ခဝိပါကံ နုခေါတိ၊ လော”ဟူ၍။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

ရာဟုလ၊လာ။ “တံ့၊ သင်သည်။ပ။ ဒုက္ခဝိပါကန္တိ၊ရှိ၏”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ သစေ ခေါ ဇာနေ-ယျာသိ၊ အံ့။ ဝေံသတိ၊ သော်။ရာဟုလ၊ လာ။ တေ၊ သင်သည်။ ဝါ၊ သင်၏။ ဝေရူပံ၊ သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကို။ သတ္ထုရိဝါ၊ ဆရာ၌ရင်း။ ဝိညူသု၊ ပညာရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရီသုဝါ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့၌ရင်း။ဒေသေတဗ္ဗံ၊ပြောကြားအပ်၏။ဝိဝရိတဗ္ဗံ၊ဖွင့်လှစ်အပ်၏။ ဥတ္တာနီကာတဗ္ဗံ၊ ထင်စွာပြုအပ်၏။ ဒေသေတွာ၊ ပြီးသော်။ ဝိဝရိတွာ၊ ပြီးသော်။ ဥတ္တာနီကတွာ၊ ပြီးသော်။ အာယတိ ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တံ့၊ သင်သည်။ပ။သုခဝိပါကန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။သစေ ပန ဇာနေယျာသိ၊ မူကား။ ဝေံသတိ၊ သော်။ ရာဟုလ၊လာ။ တံ့၊ သင်သည်။တေနေဝ ပီတိပါမောဇ္ဇေန၊ထိုနှစ်သက်ဝမ်း မြောက်ခြင်းဖြင့်ပင်လျှင်။ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊တို့၌။အဟောရတ္တာနုသိက္ခီ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး ကျင့်သုံး လျက်။ဝိဟရေယျာသိ၊ နေရာ၏။ ဝါ၊ နေလော့။

[၁၁၀-အပိုဒ်ကား ဝစီကံကို ပြုခြင်းမျှသာ ထူးတော့သည်။ ၁၁၁-အပိုဒ်၌လည်း မနောကံကို၊ ပြုခြင်းဖြစ်ရာ ထူးသည်ကိုသာ ယောဇနာအံ့]။

ရာဟုလ၊ လာ။ တေ၊ သင်သည်။ ဝေရူပံ၊ သော။ မနောကမ္မံ၊ ဖြင့်။ အဠိယိတဗ္ဗံ၊ မိမိကိုယ်ကို နှိပ်စက်အပ်သကဲ့သို့ ပြုအပ်၏[1]။ ဟရာယိတဗ္ဗံ၊ ရှက်နိုးအပ်၏။ ဇိဂုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ စက်ဆုပ် အပ်၏။ အဠိယိတွာ၊ ပြီးသော်။ ဟရာယိတွာ၊ ပြီးသော်။ ဇိဂုစ္ဆိတွာ၊ ပြီးသော်။ အာယတိ ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

၁၁၂။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလ၌။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန် သော။ သမဏာဝါ၊ မကောင်းမှုကို ငြိမ်းအေးကုန်ပြီးသူ (ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရိယာသာဝက)တို့ သည်ရင်း။ပြောဟူဏာဝါ၊မကောင်းမှုကို အပယ်ကုန်ပြီးသူ(ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရိယာသာဝက)တို့သည် ရင်း။ ကာယကမ္မံ၊ ကို။ ပရိသောဓေသုံ၊ သုတ်သင်ခဲ့ကြလေကုန်ပြီ။ပ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ တို့ သည်။ ဝေမေဝံ၊ ဤသို့။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ၍။ ကာယကမ္မံ၊ ကို။ ပရိသောဓေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ မနောကမ္မံ၊ ကို။ ပရိသောဓေသုံ၊ ကုန်ပြီ။

ရာဟုလ၊လာ။ဟိ၊မှန်လှ၏။အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊၌။ယေပိ ကေစိ၊ ကုန်သော။ပ။ ပရိသောဓေဿန္တိ၊ သုတ်သင်ကြကုန်လတ္တံ့။

၁။ ဘိက္ခုဘာဝံ အဠိယမာနော-၌ ဘိက္ခုဘာဝံ-သည် အဠိယမာနော-၏ ကံမဟုတ်ခြင်း “အဠိယမာနော-တိတ္ထေ အဠမိဝ အတ္တာနမာစရတိ အဠိယတိတိ အဠိယသဒ္ဒဿ အနေ္တဘဝဝေဒေပမာနဘူတကမ္မတ္တာ ဥပမေယျ-ဘူတေန အတ္တနာဝ သကမ္မကတ္တံ၊ နဘိက္ခုဘာဝေနာတိ အာဟ ဘိက္ခုဘာဝဉ္စ ဘိက္ခုဘာဝေန”ဟု သာရတ္ထ-စာပိုဒ် ၄၅-၌ ဖွင့်ဆိုသည်ကို ထောက်၍သိအပ်၏။

ထိုအတူ ဤ၌လည်း ဝေရူပံ မနောကမ္မံ-သည် အဠိယိတဗ္ဗံ-၏ ကံမဟုတ်၊ ဥပမာနဖြစ်သော ကံအတွင်းဝင်ပ် သောကြောင့် ဥပမေယျဖြစ်သော အတ္တသာ ကံဖြစ်သင့်၏။ ထို့ကြောင့် ဘိက္ခုဘာဝံ-ကိုကရိုက်းသမ္မန်သကဲ့သို့ ဝေရူပံ မနောကမ္မံ-ကို ကရိုက်းအဖြစ်ဖြင့် အနက်ယောဇနာလိုက်သည်။

ရာဟုလ၊ လာ။ ဟိ၊ မှန်လှ၏။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ယေပိကေစိ၊ ကုန်သော။ပ။ပရိသော-ဓေန္တိ၊ သုတ်သင်ကြကုန်၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တသ္မာဘိဟ၊ ထိုကြောင့်။ "(အဟံ၊ငါသည်။)ပစ္စဝေက္ခိတ္ဝာ ပစ္စဝေက္ခိတ္ဝာ၍။ ကာယကမ္မံ၊ ကို။ပ။ မနောကမ္မံ၊ ကို။ ပရိသောဓေယျာမိတိ၊ အံ့"ဟူ၍။ ဝေဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ရာဟုလ၊ လာ။ တေ၊ သင်သည်။သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ကျင့်အပ်၏။ဤတို၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဤ၊ ဤဝါဒကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊ သည်။အတ္တမနော၊ မိမိ၏ (နှစ်သက်ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော) စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ နှစ်သက်ပြီ။ ဤတို၊ ဤသို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

ပဌမံ၊သော။အမ္မလဋ္ဌိကရာဟုလောဝါဒသုတ္တံ၊သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၂-မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်

ဘဒ္ဒ။ (ဧဝံ မေ သုတံ-မှ သာဝတ္ထိယံ ပိဏ္ဍာယ ပါဝိသိ-တိုင်အောင် ပေးမြဲ)။အာယသ္မာပိ ခေါ ရာဟုလော၊ အရှင်ရာဟုလာသည်လည်း။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ ၍။ ပတ္တစီဝရံ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ပိဏ္ဍိတော ပိဏ္ဍိတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်ပါပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ အပလောကေတ္ဝာ၊ ပြန်လှည့်ကြည့်ရှု၍။ "ရာဟုလ၊ လာ။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော။ အဇ္ဈတ္တံဝါ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌လည်း ဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌လည်း ဖြစ်သော။ သြဠာရိကံဝါ၊ ရှုန့်ရင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သုခုမံဝါ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော။ ဟီနံဝါ၊ ယုတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ပဏီတံဝါ၊ မြတ် သည်လည်းဖြစ်သော။ ယံဒူရေဝါ၊ဝေးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ယံသန္တိကေဝါ၊ နီးသည်လည်းဖြစ်သော။ ယံဟိဋ္ဌာ၊ အလုံးစုံသော။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏။)သဗ္ဗံ၊သော။တေံရူပံ၊ထိုရူပ်ကို။(ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-စပ်)။'တေံရူပံ၊ ဤရူပ်သည်။မမ၊ငါ၏ဥစ္စာသည်။ နဲ၊မဟုတ်။သော၊ ဤရူပ်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နအသ္မိ၊ မဖြစ်။ သော၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ နအတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်' ဟူ၍။ ဧवံ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗန္တိ၊ ရှုအပ်၏''ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ရူပမေဝ နု ခေါ၊ ရူပ်ကိုသာလော။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ရူပမေဝ၊ နုခေါ၊ လော။ ဤတို၊ ဤသို့လျှောက်၏။ရာဟုလ၊ လာ။ ရူပမ္ပိ၊ ကိုလည်း (ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏။)ရာဟုလ၊ လာ။ ဝေဒနာပိ၊ ကိုလည်း။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ၏။)ရာဟုလ၊ လာ။ သညာပိ၊ ကိုလည်း။(ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ၏။) ရာဟုလ၊ လာ။ သင်္ခါရာပိ၊ တို့ကိုလည်း။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။) ရာဟုလ၊ လာ။ ဝိညာဏမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊၏။)ဤတို၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။အထခေါ၊၌။အာယသ္မာရာဟုလော၊သည်။''အဇ္ဇ၊ယနေ့။ဘဂဝ-တာ၊ သည်။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ ဩဝါဒေန၊ ဆုံးမခြင်းဖြင့်။ ဩဝဒိတော။ ဆုံးမအပ်သော။ ကော၊ အဘယ်မည်သော ပညာရှိသည်။ ဂါမံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလှူခံ၏။ ပဝိသိဿတိ နု၊ ဝင်လတ္တံ့နည်း"။ ဤတို၊ ဤသို့ ကြံ၍။ တတော၊ ထိုဩဝါဒပေးရာ အရပ်မှ။ ပဋိနိဝတ္တေတ္ဝာ၊ ပြန်လှည့်၍။အညတရသ္မိံ ရုက္ခမူလေ၊(ကျောင်းအနီးရှိ)တခုသောသစ်ပင်ရင်း၌။ ဝါ၊ အနီး၌။ ပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇိတ္ဝာ၊ ခွေ၍။ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်မတ်စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ သတိံ၊ သတိကို။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု။ဥပဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသီဒိ၊ နေပြီ။

အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ အညတရသ္မိं ရုက္ခမူလေ၊ ဌိတပ။ နိသိန္နံ၊ နေသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ပြီးသော်။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ "ရာဟုလ၊လာ။ အာနာပါနဿတိ ဘာဝနံ၊အာနာပါနဿတိဘာဝနာကို။ဘာဝေဟိ၊ပွါးမျှားလော့။ ရာဟုလ၊ လာ။ အာနာပါနဿတိဘာဝနာ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဘာဝိတာ၊ ပွါးမျှားအပ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုလီကတာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ လေ့လာအပ်သည်ရှိသော်။ မဟပ္ဖလာ၊ အကျိုးများသည်။ မဟာ-နိသံသာ၊ အာနိသင်များသည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

ဘဒ္ဒန္တေ။ အထခေါ၊ ဌိတပ။ ကေမန္တံ၊ ဌိတ။ နိသိန္နောခေါ၊ နေပြီးသော။ အာယသ္မာရာဟုလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အာနာပါနဿတိ၊ ကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘာဝိတာ၊သော်။ ကထံ၊လျှင်။ ဗဟုလီကတာ၊ သော်။ မဟပ္ဖလာ၊ သည်။ မဟာနိသံသာ၊ သည်။ ဟောတိနုခေါတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ရာဟုလ၊ လာ။ ယံကိဉ္စိ၊ သည်။ အဋ္ဌတ္ထံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်၏။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကို စဲ့၍ ဖြစ်၏။ ကက္ခဋံ၊ ကြမ်းထမ်း၏။ ခရိဂတံ၊ ရှန့်ရင်း၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် ကပ်၍ယူအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤရုပ်သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့ဝင်း။ လောမာ၊ မွေးညှင်းတို့ဝင်း။ နခါ၊ ခြေသည်း လက်သည်းတို့ဝင်း။ ဒန္တာ၊ သွားတို့ဝင်း။ တစော၊ အရေထူ အရေပါးဝင်း။ မံသံ၊ အသားဝင်း။ နှာရု၊ အကြောဝင်း။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးဝင်း။အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီ ဝင်း။ ဝက္ကံ၊ အညှိုဝင်း။ ဟဒယံ၊ နှလုံးဝင်း။ ယကနံ၊ အသည်းဝင်း။ ကိလောမကံ၊ အမြှေးဝင်း။ ပိဟကံ၊ အဖျဉ်းဝင်း။ ပပ္ဖာသံ၊ အဆုတ်ဝင်း။ အန္တံ၊ အူမဝင်း။ အန္တဂုဏံ၊ အူသိမ်ဝင်း။ဥဒရိယံ၊အစာ သစ်ဝင်း။ ကရီသံ၊ အစာဟောင်းဝင်းတည်း။ အဉ္ဇမ်ပိ၊ ဤမှဘပါးလည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု သော။ယံဝါပန၊ အကြင်ရုပ်သည်လည်း။ အဋ္ဌတ္ထံ၊၏။ပ။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ ရာဟုလ၊လာ။ အယံ၊ ဤရုပ် အပေါင်းကို။ အဋ္ဌတ္ထိကာ၊ အဋ္ဌတ္ထသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ခေါပန၊စင်စစ်။ အဋ္ဌတ္ထိ ကာ၊ သော။ယာစေဝ ပထဝီဓာတု၊ အကြင်ပထဝီဓာတ်သည်ဝင်း။ ဗာဟိရာ၊သော။ ယာစပထဝီဓာတု၊ အကြင်ပထဝီဓာတ်သည်ဝင်း။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏။) သော၊ ဤဓာတ် နှစ်ပါးသည်။ ပထဝီဓာတုရေဝ၊ သည်သာတည်း။ တံ-တေ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ပထဝီဓာတ်ကို။ "တေ၊ ဤပထဝီဓာတ်သည်။ နမမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နအသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ နအတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်"ဟူ၍။ ဧवं၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏။ ဧवं၊ သို့။ တေ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒိသ္မာ၊ သော်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒဘိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဝိရာဇေတိ၊ တပ်ခြင်းကင်းစေ၏။

ဘဒ္ဒန္တေ။ ရာဟုလ၊ လာ။ အာပေါဓာတုစ၊ သည်လည်း။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ သိယာ၊ အချို့သော။ အဋ္ဌတ္ထိကာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ ဝင်း။ သိယာ၊ အချို့သော။ ဗာဟိရာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ အာပေါဓာတ်ဝင်းတည်း။ ရာဟုလ၊ လာ။ အဋ္ဌတ္ထိကာ၊ သော။ အာပေါဓာတုစ၊ သည်လည်း။ ကတမာ၊ နည်း။ ယံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အဋ္ဌတ္ထံ၊ ၏။ ပစ္စတ္ထံ၊ ၏။ အာပေါ၊ ယိုစီး တတ်၏။ အာပေါဂတံ၊ ယိုစည်းခြင်းသို့ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေဝင်း။ သေမှံ၊ သလိပ်ဝင်း။ ပုဗ္ဗော၊ ပြည်ဝင်း။ လောဟိတံ၊ သွေးဝင်း။ သေဒေါ၊ ချွေးဝင်း။မေဒေါ၊အဆီခဲဝင်း။ အဿု၊ မျက်ရည်ဝင်း။ ဝသာ၊ ဆီကြည်ဝင်း။ ခေဠော၊ တံတွေးဝင်း။

သိဃ်ဘကိုကာ၊ နှုပ်ရင်း။ လသိကာ၊ အစေးရင်း။ မုတ္တံ၊ ကျင်ယမ်ရင်းတည်း[1]။ အညမ္မိ၊ သော။ပ။ ဝိရာဇေတိ၊ စေ၏။

၁၁၆။ ရာဟုလ၊ လာ။ တေဇောဓာတုစ၊ သည်လည်း။ ကတမာ၊ နည်း။ပ။ ယံ၊ အကြင်ရှိပ်သည်။အဗ္ဗတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ တေဇော၊ ပူလောင်ခြင်းသဘောရှိ၏။တေဇောဂတံ၊ပူလောင်ခြင်းသို့ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ယေန စ၊အကြင်တေဇောဓာတ်ဖြင့်လည်း။ သန္တပ္ပတိ၊ ပူလောင်၏။ယေနစ၊ ဖြင့်လည်း။ဇီရီယတိ၊ ဆွေးမြေ့၏[2]။ယေနစ၊ ဖြင့်လည်း။ပရိဍယှတိ၊ လောင်မြိုက်၏။ ယေနစ၊ ဖြင့်လည်း။ အသိတပီတခါယိတသာယိတံ၊ စားဘွယ် သောက်ဘွယ် ခဲဘွယ်လျက်ဘွယ်သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိဏာမံ၊ ကျက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ (အကြင်းတူပြီ)။

၁၁၇။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဝါယောဓာတုစ၊ သည်လည်း။ ကတမာ၊ နည်း။ပ။ ယံ၊ အကြင်သည်။ အဗ္ဗတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ ဝါယော၊ ထောက်ကန်လှုပ်ရှားတတ်၏။ ဝါယောဂတံ၊ ထောက်ကန်လှုပ်ရှားခြင်းသို့ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ ဥဒ္ဓင်္ဂမာ၊ အထက်သို့ဆန်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့ဝင်း။ အဓောဂမာ၊ အောက်သို့စုန်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့ဝင်း။ ကုစ္ဆိသယာ၊ ဝမ်းဌာတည်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့ဝင်း။ ကောဋ္ဌာသယာ၊အအူ၌ တည်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့ဝင်း။ အင်္ဂမင်္ဂါနုသာရိနော၊ အင်္ဂါကြီးငယ်သို့ လျှောက်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့ဝင်း။ အဿာသော၊ ဝင်သက်ဝင်း။ ပဿာသော၊ ထွက်သက်ဝင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တို့ဘည်း။ (ကြင်းတူ)။

၁၁၈။ ရာဟုလ၊ လာ။ အာကာသဓာတုစ၊ သည်လည်း။ ကတမာ၊ နည်း။ပ။ ယံ၊ အကြင်ရှိပ်သည်။ အဗ္ဗတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ အာကာသံ၊ ရေးခြစ်၍ မရသော သဘောရှိ၏။ အာကာသဂတံ၊ ရေးခြစ်၍ မရသော သဘောသို့ရောက်၏။ (တနည်း-ဂတအနက်မဲ့လည်းကြ၊ အာကာသော၀ အာကာသဂတံ၊ ဌေ့ဂတာဒိ၀ိယ။ အဌသာလိနီ)။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။

---

၁ ။ မတ္ထလုင်္ဂ-ပုဒ်သည် မုတ္တံ မတ္ထလုင်္ဂန်-ဟု ပဋိသမ္ဘိဒါနှင့် မိလိန္ဒပါဠိတို့၌သာ ပါရှိသည်။ ပဋိသံ၊ဌ၊၌လည်း ဤအစဉ်အတိုင်းပင် ဖွင့်ပြသည်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နှင့် ခုဒ္ဒကပါဌတို့၌ကား ကရီသံ မတ္ထလုင်္ဂ-ဟု အစဉ်ထား၍ ဖွင့်ကြသည်။ ဤသို့ ဖွင့်ရကြောင်းနှင့် အခြားမည်သည့်နိကာယ် မည်သည့်သုတ်တွင်မျှ မတ္ထလုင်္ဂ-ပုဒ်မပါရှိခြင်း၏ အကြောင်းကို အောက်ဖော်ပြပါ သာဓကတို့ဖြင့် သိလေ။

'ဣမံ တန္တိ'အနာရဗ္ဘမို့ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂေ အာဂတံ မတ္ထလုင်္ဂ' ကရီသာ၀သာနေ တန္တိ'အာဆောပေတွာ။(ဝိဘင်္ဂ၊ ၂၁၄)။ အထ အန္တေ ဝုတ္တမို့ မတ္ထလုင်္ဂ' ပထ၀ီဓာတုအာကာရေဟိ သဒ္ဓိ' ကေတော ဘာ၀နတ္ထံ ဣဓ ဟကွိပိတွာ မတ္ထလုင်္ဂပဋ္ဌာ အဒ္ဓမာသံ။ပ။ဘာ၀ေတဗ္ဗံ။ (ခုဒ္ဒကပါဌ ၃၁)။

မတ္ထလုင်္ဂ' ပန နဿ ဣဓ ပါဠိအာရုဠှံ။(မ၊ဌ၊၂။ ၁၂၆)။မတ္ထလုင်္ဂ'အဋ္ဌိမိဉ္ဇဟာ၊ကေန ဂဟိတန္တိ ဣဓ ဝိသုံ နဝုတ္တန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ (မူလဋီ၊၂။ ၄၂)။

ယင်း ၃၂-ကောဋ္ဌာသကို မည်သည့်သုတ်၌ မည်သို့သော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဟောတော်မူကြောင်းကိုလည်း ဝိဘင်္ဂ၊ ၂၁၆-၌ ရှုလေ။

၂။ ယေနစ ဇီရီယတိတိ ယေန အယံကာယော ဇီရတိ-ဟူသော ဝိသုဒ္ဓိ ၁-စာပိုဒ် ၃၀၇။ မ၊ဌ၊ ၂-စာပိုဒ် ၃၀၄-တို့ဖွင့်ဆိုအပ်သည်နှင့်အညီ ဇီရီယတိ-ဟူသော ကမ္မရုပ်ကို ဘာ၀တ္ထုပေါ်လွင်စေရန် ဆွေးမြေ့၏ဟု ကတ္တားနက်ပြန်ဆိုသည်။ ကံဟော၀ါကျဖြစ်သည်အားလျော်စွာ ယောဇနာသော် ယေန၊ အကြင်ဓာတ်သဘောသည်။ (အယံကာယော-ကို)။ ဇီရီယတိ၊ ဆွေးမြေ့စေအပ်၏ဟုသမ္မန်။ ယေနစ ပရိဍယှတိ-ဟူသော ကံဟော၀ါကျကိုလည်း နည်းတူသိလေ။

ကဏ္ဏစ္ဆိဒ္ဒံ၊ နားပေါက်ရင်း။ နာသစ္ဆိဒ္ဒံ၊ နှာခေါင်းပေါက်ရင်း။ မုခဒ္ဒါရုံ၊ ခံဘူင်းပေါက်ရင်းတည်း။ ယေနစ၊ အကြင် အပေါက်ဖြင့်လည်း။ အသိတပိတခါယိတသာယိတံ၊ ကို။ အဇ္ဈောဟရတိ၊ မျိုရ်။ ယတ္ထစ၊ အကြင်အရပ်၌လည်း။ အသိတပိတခါယိတသာယိတံ၊ သည်။ သန္ဓိဋ္ဌတိ၊ တည်ရ်။ ယေနစ၊ ဖြင့်လည်း။ အသိတပိတခါယိတသာယိတံ၊ သည်။ အဝေဘာဂံ၊ အောက်အဖို့သို့။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်ရ်။ အညမ္ပိ၊ သော။ပ။ အဃံ၊ ထိပါး၍ မရသော သဘောလက္ခဏာရှိ၏။ အဃဂတံ၊ မထိပါးအပ်သောသဘော ဟု။ ရောက်ရ်။ ဝိဝရံ၊ဟင်းလင်းသဘောလက္ခဏာရှိ၏။ ဝိဝရဂတံ၊ ဟင်းလင်းသဘောသို့ ရောက်ရ်။ မံသလောဟိတေပိ၊ အသားအသွေးတို့ဖြင့်။ အသမ္ဘုဏ္ဍံ၊ မတွေ့ထိအပ်။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ (အကြွင်းတူပြီ) ။

၁၁၉။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဘာဝနံ၊ ကို။ ပထဝီသမံ၊ မြေနှင့်တူစွာ။ဘာဝေဟိ၊ ပွါးများလော့။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဟိ၊ မှန်ရ်။ ဘာဝနံ၊ ကို။ ပထဝီသမံ၊ စွာ။ ဘာဝယတော၊ ပွါးများသော။ တေ၊ သင်ရ်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်သော။ မနာပါ မနာပါ၊နှစ်သက်ဖွယ် မနှစ်သက်ဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဖဿာ၊ အတွေ့ဘို့သည်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒါယ၊ သိမ်းကျုံးယူ၍။ နဋ္ဌဿန္တိ၊ မရပ်တည်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။

ရာဟုလ၊ လာ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ပထဝိယာ၊ ၌။ သုစိ ံပိ၊ စင်ကြယ်သော အရာဝတ္ထုကို လည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ပစ်ချကြ ကုန်ရ်။ အ သုစိ ံပိ၊ မစင်ကြယ်သော အရာဝတ္ထုကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ကုန်ရ်။ ဂူထဂတံပိ၊ မစင်ကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ကုန်ရ်။ မုတ္တဂတံပိ၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ကုန်ရ်။ ခေဋ္ဌဂတံပိ၊တံတွေးကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ကုန်ရ်။ ပုဗ္ဗဂတံပိ၊ ပြည်ကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ကုန်ရ်။လောဟိတဂတံပိ၊ သွေးကိုလည်း။နိက္ခိပန္တိ၊ပစ်ချကြ ကုန်ရ်။ဘေန၊ ထိုသို့ပစ်ချခြင်းကြောင့်။ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ နစအဇ္ဈာယတိ၊ မိမိကိုယ် ကိုနှိပ်စက်သကဲ့သို့မူလည်းမပြု။ နစ ဟ ရာယတိ၊ ရွက်လည်းမရွက်။ နစဇိဂုစ္ဆတိ၊ စက်ဆုပ်လည်း မစက်ဆုပ်။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤ အတူသာလျှင်။ တံ၊ သင်သည်။ ဘာဝနံ၊ ကို။ ပထဝီသမံ၊ မြေနှင့်တူစွာ၊ ဘာဝေပိ၊ လော့။ ရာဟုလ၊ လာ။ပ။ နဋ္ဌဿန္တိ၊ မရပ်တည်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။

ရာဟုလ၊ လာ။ ဘာဝနံ၊ ကို။ အာပေါသမံ၊ ရေနှင့်တူစွာ၊ ဘာဝေဟိ၊ လော့။ (ဤ အာပေါ ဓာတ် အရာ၌ အာပသို့ ရေ၌။ သုစိ ံပိ၊ စင်ကြယ်သော အရာဝတ္ထုကိုလည်း။ ဓောဝန္တိ၊ ဖွပ်လျှော်ဆေးကျောကြကုန်ရ်။ ဤမျှသာ ထူးသည်။ တေဇောဓာတ်၌လည်း တေဇော၊ မီးသည်။ သုစိ ံပိ၊ ကိုလည်း၊ ဒဟတိ၊ လောင်ကျွမ်းရ်။ ဤမျှသာထူးရ်။ ဝါယောဓာတ်၌လည်း ဝါယော၊ သည်။ သုစိ ံပိ၊ ကိုလည်း။ ဥပဝါယတိ၊ တိုက်လွှင့်ရ်။ ဤမျှသာထူးရ်)။

ရာဟုလ၊လာ။ ဘာဝနံ၊ ကို။ အာကာသသမံ၊ တူစွာ။ဘာဝေဟိ၊ လော့။ပ။ ရာဟုလ၊လာ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။အာကာသော၊သည်။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသော အရပ်၌။ နပတိဋ္ဌတော၊မတည်။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ နဋ္ဌဿန္တိ၊ မရပ်တည်နိုင်ကြကုန်လတ္တံ့။

၁၂၀။ ရာဟုလ၊ လာ။ မေတ္တံဘာဝနံ၊ မေတ္တာဘာဝနာကို။ဘာဝေဟိ၊ လော့။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဟိ၊ မှန်လှ၏။ မေတ္တံဘာဝနံ၊ ကို။ ဘာဝယတော၊ ပွါးများသော။ တေ၊ သင်ရ်။ ယောဗျာပါဒေါ၊

၁။ နဟညတိတိ အဃံ၊ အဃဋ္ဋနီယန္တိ အတ္ထော။ အဋ္ဌသာလိနီ။

အကြင်အမျက်ထွက်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သော၊ ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းသည်။ ပဟီယိသတိ၊ ကင်းပျောက်လတ္တံ့။ (ကရုဏာဘာဝနာ၌ ယာ ဝိဟေသာ၊ အကြင်ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်။ မုဒိတာ ဘာဝနာ၌။ ယာအရတိ၊ တောကျောင်း တောင်ကျောင်းနှင့် ကောင်းမှုတို့၌ အကြင်မမွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ဥပေက္ခာဘာဝနာ၌ ယောပဋိဃော၊အကြင်နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်။အသုဘဘာဝနာ၌ ယောရာဂေါ၊ အကြင်တပ်မက်ခြင်းသည်။ အနိစ္စသညာဘာဝနာ၌ ယောအသ္မိမာနော၊ အကြင်ငါဟူသော မာန်သည်။ (၁၂၀)အပိုဒ်၌ ဤမျှသာ ထူးတော့သည်)။

၁၂၁။ ရာဟုလ၊ လာ။ အာနာပါဿတိ ဘာဝနံ၊ ကိုး။ ဘာဝေဟိ၊ လော့။ပ။ရာဟုလ၊ လာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊သည်။အရညဂတောဝါ၊ တောအရပ်သို့ ကပ်ရောက်၍သော်၎င်း။ ရုက္ခမူလဂတောဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ကပ်ရောက်၍သော်၎င်း။ သုညာဂါရဂတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်ရောက်၍သော်၎င်း။ ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သတောဝ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။အဿသတိ၊ ဝင်လေကို ဖြစ်စေ၏။ သတောဝ၊ သာလျှင်။ ပဿသတိ၊ ထွက်လေကို ဖြစ်စေ၏။

ဒီဃံဝါ၊ ရှည်စွာမူလည်း။ အဿသန္တော၊ ဝင်လေကို ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာ။ အဿသာမိတိ၊ ဝင်လေကို ဖြစ်စေ၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဒီဃံဝါ၊ မူလည်း။ ပဿသန္တော၊ ထွက်လေကို ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ဒီဃံ၊ စွာ။ ပဿသာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။

ရဿံဝါ၊ တိုစွာမူလည်း။ပ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ သဗ္ဗကာယပ္ပဋိသံဝေဒီ၊ အလုံးစုံသော ဝင်လေအပေါင်းကို ထင်စွာပြုလျက်။ အဿသိဿာမိတိ၊ ဝင်လေကို ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်၏။ သဗ္ဗကာယပ္ပဋိသံဝေဒီ၊ အလုံးစုံသော ထွက်လေအပေါင်းကို ထင်စွာပြုလျက်။ ပဿ-သိဿာမိတိ၊ ထွက်လေကို ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်၏။ ကာယသင်္ခါရံ၊ရှုရှိုက်ရင်းသော ကာယသင်္ခါရကို။ ပဿမ္ဘယံ၊ ငြိမ်းအေးစေလျက်။ပ။သိက္ခတိ၊ ၏။

[ဤမှ ရှေ့၌ ထူးရာကိုသာ အနက် ယောဇနာအံ့]။

ပီတိပ္ပဋိသံဝေဒီ၊ ပီတိကို ထင်စွာပြုလျက်။ သုခပ္ပဋိသံဝေဒီ၊သုခကို ထင်စွာပြုလျက်။ ။ စိတ္တသင်္ခါရပ္ပဋိသံဝေဒီ၊စိတ်ကိုပြုပြင်တတ်သောဝေဒနာကွန္ဒာ သညာကွန္ဒာတို့ကို ထင်စွာပြုလျက်။ ။

စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အဘိပ္ပမောဒယံ၊ ဝမ်းမြောက်စေလျက်။ ။စိတ္တံ၊ ကို။ သမာဒဟံ၊ကောင်းစွာ ထားလျက်။ ။စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိမောစယံ၊ လွတ်စေလျက်။

အနိစ္စာနုပဿီ၊ အနိစ္စ ဟု အဖန်ဖန်ရှုလျက်။ ။ဝိရာဂါနုပဿီ၊ ရာဂကင်းခြင်းကို အဖန်ဖန်ရှုလျက်။ ။နိရောဓာနုပဿီ၊သင်္ခါရ ဘို့၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို အဖန်ဖန်ရှုလျက်။ ။ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿီ၊ ကိလေသာစွန့်ခြင်းကို အဖန်ဖန် ရှုလျက်။

ရာဟုလ၊ လာ။ အာနာပါနဿတိ၊ ကိုး။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဘာဝိတာ၊ ပွါးများအပ်သည်ရှိသော်။ ဝေ၊ သို့။ ဗဟုလီကတာ၊ သော်။ မဟပ္ဖလာ၊ သည်။ မဟာနိသံသာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တေ၊ သင်သည်။ အာနာပါနဿတိယာ၊ ကို။ ဝေ၊ သို့။ ဘာဝိတာယ၊ သော်။ ဝေ၊ သို့။ ဗဟုလီကတာယ၊ သော်။တေ၊ သင်၏။စရိမကာ၊အဆုံးဖြစ်ကုန်သော။ ယေပိ အဿာသာ၊ အကြင်ဝင်လေတို့သည်လည်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေပိ၊ ထိုဝင်လေတို့သည်လည်း။ ဝိဒိတာဝ၊

သိမြင်ထင်ကုန်လျက်သာလျှင်။ နိုရုဏ္ဍန္ဒီ၊ချုပ်ပျက်ကုန်၏။ အဝိဒိတာ၊မသိမမြင် မထင်ကုန်ပဲလျက်။ နောနိုရုဏ္ဍန္ဒီ၊ ချုပ်ပျက်သည်မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤသုတ်ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊ သည်။ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်သော (မိမိ)စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒီ၊ နှစ်သက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ ငါသည်။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒုတိယံ၊ သော။ မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၃-စူဠမာလုက္ကျသုတ်

၁၂၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ-ပေးမြဲ)။

အထခေါ၊ ဌ။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်ရောက်သော။ပဋိသလ္လီနဿ၊တပါးတည်း ကိန်းအောင်းသော။အာယသ္မတောမာလုက္ကျပုတ္တဿ၊အရှင်မာလုက္ကျပုတ္တအား။ဝါ၊၏။ "လောကော၊ လောကသည်။ သဿတောတိပိ၊ မြဲ၏ဟူ၍ရင်း။ လောကော၊ သည်။ အသဿတောတိပိ၊ မမြဲဟူ၍ ရင်း။ လောကော၊ သည်။ အန္တဝါတိပိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြား ရှိ၏ဟူ၍ရင်း။ လောကော၊ သည်။ အနန္တဝါတိပိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိ ဟူ၍ရင်း။ တံ ဇီဝံ၊ထိုအသက်သည်ပင်။ တံ သရီရန္တိပိ၊ ထိုကိုယ် ဟူ၍ရင်း ၁။ ဇီဝံ၊ အသက်သည်။ အညံ၊ ကိုယ်မှတပါး အခြားတည်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ အညန္တိပိ၊ အသက်မှ တပါး အခြားတည်း ဟူ၍ရင်း။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ ပရံမရဏာ၊သေသည်မှ နောက်ကာလ၌။ ဟောတိဘိပိ၊ ဖြစ်၏ ဟူ၍ရင်း။ တထာဂတော၊ သည်။ ပရံမရဏာ၊ ၌။ နဟောတိဘိပိ၊ မဖြစ်ဟူ၍ရင်း။ တထာဂတော၊သည်။ ပရံမရဏာ၊ ၌။ ဟောတိစ နဟောတိစပိ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏ ဖြစ်လည်း မဖြစ်ဟူ၍ရင်း။ တထာဂတော၊ သည်။ ပရံမရဏာ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ နနဟောတိစပိ၊ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ် မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်ဟူ၍ရင်း။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဗျာကတာနိ၊ မဖြေကြားမူ၍။ ဌပိတာနိ၊ ထားအပ်ကုန်သော။ ပဋိက္ခိတ္တာနိ၊ ပယ်မြစ်အပ်ကုန် သော။ ယာနိမာနိ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ အကြင် အယူဘို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကြကုန်၏။) ဘဂဝါ၊ သည်။ တာနိ၊ ထိုအယူဘို့ကို။ မေ၊ငါ့အား။ နဗျာကရောတိ၊ဖြေကြားတော်မမူ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယာနိ၊ အကြင်အယူဘို့ကို။ မေ၊ ငါ့အား။ နဗျာကရောတိ၊ ဖြေကြားတော်မမူ။ မေ၊ ငါ့အား။တံ၊ ထိုမဖြေကြားခြင်းသည်။ နရုစ္စတိ၊ မနှစ်သက်။ မေ၊ အား။ဘံ၊သည်။နက္ခမတိ၊ အလိုမရှိ။သောဟံ၊ ထိုငါသည်။ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘေမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ပုစ္ဆိဿာမိ၊မေးလျှောက် အံ့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ လောကော၊ သည်။ သဿတောတိဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ပ။ နေဝ ဟောတိ နနဟောတိတိဝါ၊ မဟုတ်ဟူ၍ရင်း။ သစေဗျာကရိဿတိ၊ အကယ်၍ ဖြေဆိုလတ်အံ့။ ဧဝံ(သတိ)၊သော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရိဿာမိ၊ ကျင့်အံ့။ ဘဂဝါ၊ သည်။မေ၊ ငါ့အား။ လောကော၊ သည်။ သဿတောတိဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ပ။ နေဝ ဟောတိ နနဟောတိတိဝါ၊ မဟုတ်ဟူ၍ရင်း။ နောစေဗျာကရိဿတိ၊ အကယ်၍ မဖြေဆိုလတ်အံ့။ ဧဝံ(သတိ)၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။ သိက္ခံ၊ အကျင့်သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍။ ဟီနာယာဝတ္တိဿာ-

---

၁။ ဇီဝဉ္စ သရီရဉ္စ ကေမေဝါတိ ဥပ္ပန္နဒိဋ္ဌိ။ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်၊၃။ ၃၁၆။

မိတိ၊ လူထွက်အံ့”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ စိတ်အကြံသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်စွာဖြစ်ပြီ။

၁၂၃။ အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ မာလုက္မပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

၁၂၄။ “ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ ဣဓ၊ ဤအရပ်ဌ။ ရဟောဂတဿ၊ သော။ ပဋိသလ္လီနဿ၊ သော။ မယှံ၊ အား။ဝါ၏။“လောကော၊ သည်။ပ။ ဟီနာယာဝတ္တိဿာမိတိ၊ လတ်အံ့”ဟူ၍။ဝေ၊ ဤသို့။စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။သဿတော လောကောတိ၊ ဟူ၍။ သစေ ဇာနာတိ၊ အံ့။(ဝေ၊ သတိ၊ သော်။) သဿတောလောကောတိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊သည်။ မေ၊ အား။ ဗျာကရောတု၊ ဖြေကြားစေချင်၏။ ဘဂဝါ၊သည်။ အသဿတောလောကောတိ၊ ဟူ၍။ သစေဇာနာတိ၊ အံ့။ (ဝေ၊ သတိ၊ သော်။) အသဿတော လောကောတိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဗျာကရောတု၊ ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ သဿတော လောကောတိဝါ၊ ဟူ၍ဌင်း။ အသဿတော လောကောတိဝါ၊ ဟူ၍ဌင်း။ နော စေ ဇာနာတိ၊ အကယ်၍ မသိအံ့၊ (ဝေ၊သတိ၊ သော်။) နဇာနာမိ နပဿာမိတိ၊ ငါမသိ၊မြင်ဟူသော။ယဒိဒံ၊အကြင်စကားသည်။အတ္ထိ၊ ၏။ အဇာနတော အပဿတော၊ မသိမမြင်သော မြတ်စွာဘုရား၏။တေဒေဝ၊ ထို ငါမသိမမြင် ဟူသော စကားသည်ပင်လျှင်။ခေါပန၊ စင်စစ်။ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်မတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “ဟောတိစ နစ ဟောတိတထာ-ဂတော ပရံမရဏာတိ ဝါ၊ ပရံမရဏာ”ဟူ၍ ဌင်း။ “နေဝ ဟောတိ နနဟောတိ တထာဂတော ပရံမရဏာ တိဝါ၊ပရံမရဏာ”ဟူ၍ဌင်း။ နော စေ ဇာနာတိ၊အကယ်၍ မသိအံ့။(ဝေ၊သတိ၊ သော်။ နဇာနာမိ နပဿာမိတိ၊ မိဟူသော။ ယဒိဒံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အဇာနတော အပဿတော၊ ၏။ တေဒေဝ၊ သည်သာ။ ဥဇုကံ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏”ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (နပဿာမိတိ၊ဌ ဣတိအပိုတလုံးအကြြံ။ စာပိုဒ် ၁၂၃-ရှိ ဇော်၊ ပြန်စပ်။)

၁၂၅။ မာလုက္မပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊သင့်အား။“မာလုက္မပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တုံ ၊ သင်သည်။ ဟေ၊ လာလော့။ မယိ၊ ငါဘုရား၏ အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရ၊ ကျင့်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊သင့်အား။သဿတောလောကောတိဝါ၊ဟူ၍ဌင်း။ပ။နေဝဟောတိ နနဟောတိတိဝါ၊ ဟူ၍ဌင်း။ ဗျာကရိဿာမိတိ၊ ဖြေအံ့” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အဝစ ကိ ံ နု၊ ဆိုဘူးသလော။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဇော်၊ထိုစကားကို။ နောဟိ၊ မဆိုဘူးပါ။

တုံ ဝါ ပန၊ သင်သည်မူလည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ သဿတော လောကောတိဝါ၊ ဟူ၍ဌင်း။ပ။ နေဝဟောတိ နနဟောတိတိဝါ၊ ဟူ၍ဌင်း။ ဗျာကရိဿတိ၊ဖြေဆိုလတ္တံ့။ (ဝေ၊သတိ၊သော်။) အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊ ဌ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရိဿာမိတိ၊ အံ့”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အဝစ (ကိ ံ နု)၊ဆိုဘူးသလော။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဇော်၊ ကို။ နောဟိ၊ မဆိုဘူးပါ။

မာလုက္မပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင့်ကို။“မာလုက္မပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တုံ၊ သင်သည်။ ဟေ၊ လာလော့။ မယိ၊ ငါဘုရား၏အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ကို။ စရ၊ ကျင့်လော့။ အဟံ၊ သည်။ သဿတော လောကောတိဝါ၊ဟူ၍ဌင်း။ပ။ နေဝဟောဘိ နနဟောတိတိဝါ၊ ဟူ၍ဌင်း။ တေ၊ သင့်အား။ဗျာကရိဿာမိတိ၊ အံ့”ဟူ၍။ နေဝ ဝဒါမိ ကိရ၊ စင်စစ်မဆိုစဘူး။

တုံ့ပြီ၊ သင်သည်လည်း။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။မေ၊ အား။ သဿတောလောကောတိဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ပ။ နေဝဟောတိ နနဟောတိတိဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ ဗျာကရိဿာဘိ၊အုံ့။ (ဝေ်သတိ၊ သော်။)အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရိဿာမိတိ၊ ကျင့်အုံ့"ဟု။ နဝဒေသိ ကိရ၊ စင်စင်မလျှောက်စဘူး။

မောဃပုရိသ၊ အချည်းနှီး ယောကျ်ား။ ဝေ်သန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်လတ်သော်။ ဝါ၊ ဖြစ်လျက်။ ကော သန္တော၊ တောင်းပန်အပ်သူ တောင်းပန်သူတွင် သင်သည် အဘယ်မည်သော သူဖြစ်၍။ ကံ၊ အဘယ်မည်သောငါ့ကို။ ပစ္စာစိက္ခသိ၊ တုံ့ပြန်လျှောက်ထား ပြောကြားဘိသနည်း ၁။

၁၂ဖ။ မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ယောခေါ၊ အကြင်တစုံတယောက်သည်။"ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ သဿတောလောကောတိဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ပ။ နေဝဟောတိ နနဟောတိတိဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ နဗျာကရိဿတိ၊ မဖြေကြားလတ္တံ့။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဂဝတိ၊၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ နစရိဿာမိတိ၊ မကျင့်အုံ့"ဟူ၍။ ဝေ်၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။

မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တထာဂတေန၊ သည်။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ အဗျာကတမေဝ၊မဖြေကြား အပ်သည်သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထိုသို့မဖြေကြားသော်။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကာလံကရေယျ၊ သေရာ၏။

မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ ဂါဠှပလေပနေန၊ ထူထဲစွာ လိမ်းကျံခြင်းရှိသော။ သဝိသေန၊ မြားဆိပ်သူးသော။ သလ္လေန၊ မြားဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ပစ်အပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ မိတ္တာမစ္စာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်ရင်း။ ညာတိသာ-လောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်ရင်း။ သလ္လကတ္တံ၊ မြားကို ပယ်နုတ်နိုင်သော။ဝါ၊မြားကျွတ်မန္တာန် ရွတ်အံ့တတ်သော ၂။ ဘိသက္ကံ၊ ဆေးသမားသို့။ ဥပဋ္ဌပေယျုံ၊ ဆ ယ်းကပ်ကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုမြားပစ်ခံရသောယောကျ်ားသည်။ "ယေန၊ အကြင်ယောကျ်ားသည်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ ခတ္တိယောဝါ၊ မင်းဟူ၍ရင်း။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏားဟူ၍ရင်း။ ဝေဿောဝါ၊ ကုန်သည်ဟူ၍ရင်း။ သုဒ္ဒေါဝါ၊ သူဆင်းရဲဟူ၍ရင်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံပုရိသံ၊ ထိုပစ်သော ယောကျ်ားကို။ ယာဝ နုဇာနာမိ၊ မသိရသေးသမျှ။ ဣမံ သလ္လံ၊ ဤမြားကို။ နတာဝအာဟရိဿာမိတိ၊ နုတ်ဦးမည် မဟုတ်"ဟူ၍။ဝေ်၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။(ဤမှ ရှေတွင်ကား ထူးရာကိုသာယောဇနာအုံ့)။ ဇေ်နာမော ဣတိဝါ၊ ဤသို့ အမည်ရှိသူဟူ၍ရင်း။ ဝေ် ဂေါတ္တော ဣတိဝါ၊ ဤသို့ အနွယ်ရှိသူဟူ၍ရင်း။

ဒီဃောဝါ၊မြင့်သူ ဟူ၍ရင်း။ ရဿောဝါ၊ နိမ့်သူဟူ၍ရင်း။ မဇ္ဈိမော ဝါ၊ အလယ်အလတ် ဖြစ်သူဟူ၍ရင်း။

၁။ "မာလုက္ကျပုတ္တ သင့်ကို ငါဘုရားအထံ၌ ဗြဟ္မစရိယကျင့်လှည့်ဟုလည်း မခေါ်စဘူး။သင်ကလည်း ကျင့်ပါရစေဟု မခတောင်းပန်စဘူးပဲလျက် ဘယ်သူက ဘယ်သူ့ကို ငြင်းပယ်စကား လျှောက်ထားတုံ့ပြန်ဘို့ လိုသေးသလဲ"ဟု ဆိုလိုသည်။

တုံ့ ပန နေဝ ယာစကော၊ နယာစိတကော ဝေ် သန္တေ မောဃပုရိသ ကော သန္တော ကော သမာနော ကံ ပစ္စာစိက္ခသိတိ ဒဿေတိ။ (ပါသိကသုတ်အနှင့်)။ ကော သမာနောတိ ယာစကယာစိတကေသု ကော နာမ ဟောန္တော။ကန္တိ ယာစကယာစိတကေသုဝေ ကံနာမ ဟောန္တံ မံ ပစ္စာစိက္ခသိ။(ဎင်းဋီ)။ဤ ၌-ရှိ-၌လည်း ဖွင့်သည်။

၂။ သလ္လံ ကန္တတိ သလ္လကဒဿော၊ ကဘိခာတ် နုတ်ခြင်း ဖြတ်ခြင်း ဟော-ဟု ခေတ်ကျမ်းမျှားခ၌ဆုံ၏။

ကာဠောဝါ၊ မည်းနက်သူ ဟူ၍ဝင်း။ သာမောဝါ၊ ရွှေသောသူဟူ၍ဝင်း။ မဂ္ဂုရစ္ဆဝိဝါ၊ ကြမ်းပိုးကျောက်ကုန်းကဲ့သို့ အရေအဆင်း ရှိသူဟူ၍ဝင်း။

အမုကသို့ ဂါမေဝါ၊ ဤမည်သော ရွာ၌(နေသူ)ဟူ၍ဝင်း။အမုကသို့ နိဂမေဝါ၊ ဤမည်သော နိဂုံး၌ (နေသူ) ဟူ၍ဝင်း။ အမုကသို့ နဂရေဝါ၊ ဤမည်သောမြို့၌ (နေသူ) ဟူ၍ဝင်း။

ယဒိ ဝါ စာပေါ၊ လင်းလေးလေ လော်ဟူ၍ဝင်း။ ယဒိဝါ ကောဒဏ္ဍော၊ ဒူးလေးလေလော ဟူ၍ဝင်း။ ယေန၊ အကြင်လေးဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ ပစ်အပ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံဓနုံ၊ ထိုလေးကို။ယာဝ နဇာနာမိ၊ မသိရသေးသမျှ။

ယာယ၊ အကြင်ညှို့ဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။အမှိ၊၏။ ယဒိ ဝါ အဏ္ဏသ၊ မုရိုးလျှော်၏ ညှို့ လေ လောဟူ၍ဝင်း။ ယဒိဝါ သဏ္ဍသ၊ ဝါးလျှော်၏ ညှို့ လေ၊လောဟူ၍ဝင်း။ ယဒိဝါနှာရုသ၊ အကြော ၏ ညှို့ လေ၊လော်ဟူ၍ဝင်း။ ယဒိဝါ မရုဝါယ၊ သင်ပန်းလျှော်၏ ညှို့ လေလောဟူ၍ဝင်း။ ယဒိဝါ ခီရပဏ္ဏိနော၊ ဥမ္မန်းလျှော်၏ ညှို့ လေ၊လောဟူ၍ဝင်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံဝိယံ၊ ထိုညှို့ကို။ ယာဝ နဇာနာမိ၊ မသိရသေးသမျှ။

အဟံ၊ ငါသည်။ ဝါ၊ ကို။ ယေန၊ အကြင်မြားဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ ယဒိဝါဂစ္ဆံ၊ ခ္ဏမှ ဖြစ်သော မြားလေလောဟူ၍ဝင်း။ယဒိဝါ ရောပိမံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော ခ္ဏမှ ဖြစ်သောမြားလေလော ဟူ၍ဝင်း။ တံဂဏ္ဍံ၊ ထိုမြား ကို။

ယေန၊ အရွက်တပ်အပ်သော အကြင်မြားဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ ယဿ၊ အကြင် သတ္တဝါ၏။ ပတ္တေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါဇိတံ၊ အရွက်တပ်အပ်၏။ ယဒိဝါ ဂိဒ္ဓဿ၊ လင်းတ၏ (အရွက်) လေလောဟူ၍ဝင်း။ ယဒိဝါ ကက်ဿ၊ ငှက်ကြီးတုံးစပ်၏ (အရွက်)လေလော်ဟူ၍ဝင်း။ ယဒိဝါ ကုလလဿ၊ စွန်ရဲ၏။ ဝါ၊ သိန်း၏ (အရွက်) လေလောဟူ၍ဝင်း။ ယဒိဝါ မောရဿ၊ ဥဒေါင်း၏ (အရွက်) လေလောဟူ၍ဝင်း။ ယဒိဝါ သိထိလဟနုနော၊ နှံကောင်၏(အရွက်)လေလောဟူ၍ဝင်း။

ယေန၊ အကြင်မြားဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ ယဿ၊ အကြင်သတ္တဝါ၏။နှာရုနာ၊ဖြင့်။ ပရိကိဏ္ဏော၊ ရစ်အပ်၏။ ယဒိဝါ ဂဝဿ၊ နွားဝ(အကြော)လေလော်ဟူ၍ဝင်း။ ယဒိဝါ မဟိံ သဿ၊ ကျွဲ၏(အကြော)လေ၊လောဟူ၍ဝင်း။ ယဒိဝါ ဘေရဝဿ၊ ခြသေ့နက်၏ (အကြော)လေ၊လော ဟူ၍ဝင်း။ ယဒိဝါ သေမှာရဿ၊ မျောက်၏(အကြော)လေ၊လောဟူ၍ဝင်း။

ယေန၊ အကြင်မြားဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ ပစ်အပ်သည်။အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ယဒိ ဝါ သလ္လံ၊ (ပကတိ) မြားလေ၊လောဟူ၍ဝင်း။ ယဒိဝါ ခုရပ္ပံ၊ သင်ခုန်းသွားကဲ့သို့ အသွားတပ်သော မြားလေ၊လောဟူ၍ ဝင်း။ ယဒိဝါ ဝေကဏ္ဏံ၊ နားရွက်လျှင် အပိုင်းအခြားရှိသော မြားလေ၊လော။ ဝါ၊ နားတွင်းသို့ ဖောက်ထွင်းနိုင်သော မြားလေ၊လောဟူ၍ဝင်း။ (ဝေကဏ္ဏံ-ဟုမုဒ္ဓဇ ကြီး ၂-လုံးနှင့် ရှိသင့်ရာ၏)။ ယဒိဝါ နာရာစံ၊စဉ်းသွားတပ်သော မြား၊လေ၊လောဟူ၍ဝင်း။ ယဒိ ဝါ ဝစ္ဆဒန္တံ၊ နွားငယ်၏ သွား ကဲ့သို့ အသွားရှိသော မြား၊လေ၊လောဟူ၍ဝင်း။ (ဆင်ငယ်၏ အစွယ်ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော မြား၊လေ၊လော ဟုလည်း ပေးကြ၏)။ ယဒိဝါ ကရဝီရပတ္တံ၊ ကုလား ဇလပ်ပန်းရွက် သဏ္ဌာန်ဖြင့် ပြုအပ်သော မြား၊လေ၊လောဟူ၍ဝင်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံသလ္လံ၊ ထိုမြားကို။ ယာဝ နဇာနာမိ၊ မသိရသေးသမျှ။ဤမ်သလ္လံ၊ ဤမြားကို။ နတာဝ အာဟရိဿာမိတိ၊ ထုတ်ဆောင်လိမ့်မည်မဟုတ်" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ဆိုရာ၏။

မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တေန ပုရိသေန၊ထိုမြားပစ်ခံရသောယောက်ျားသည်။ တံ၊ ထိုမြားကို။ အညာတမေဝ၊ မသိအပ်သည်သာလျှင်။ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။ အဝ၊ ထိုသို့မသိသည်ရှိသော်။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ကာလံကရေယျ၊ သေရာ၏။ မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ယော၊အကြင်သူသည်။ "ဘဂဝါ၊သည်။ပ။ နေဝဟောဘိ နနဟောတိတိ၊ ဟူ၍ဌင်း။နဗျာကရိဿတိ၊ လတ္တံ ။တာဝ၊ လောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ကို။ နစရိဿာမိတိ၊အံ့" ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တဝဘဂတေန၊ သည်။ တံ၊ ထိုအမေးပြဿနာကို။ အဗျာကတမေဝ၊ သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ အဝ၊ သော်။ သောပုရိသော၊ သည်။ ကာလံကရေယျ၊ သေရာ၏။

၁၂၇။ မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ လောကော၊ သည်။ သဿတောတိ၊ မြဲ၏ဟူသော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူမှားခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယကို ကျင့်သုံးခြင်း သည်။ အဘာဝိဿ၊ဖြစ်ရာသလော။ဤတို့၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဝေဝနော၊ဤသို့မဖြစ်ပါ။မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ပ။ ဝေဝိပနော၊ ဤသို့လည်းမဖြစ်ရာပါ။ မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ လောကော၊ သည်။ သဿ-တောတိ၊ မြဲ၏ဟူသော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊သည်။ သတိဝါ၊ သော်ငင်း။ လောကော၊ သည်။ အသဿတောတိ၊ ဟူသော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ သည်။ သတိဝါ၊ သော်ငင်း။ဇာတိ၊သည်ကား။အတ္ထေဝ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဇရာ၊ သည်ကား။အတ္ထိ၊ သာတည်း။မရဏံ၊ သည်ကား။ အတ္ထိ၊ သာတည်း။ သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခ-ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်ကား။ သန္တိ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင်လျှင်။ယေ သံ၊ ယင်းသို့သော ဇာတိ ဇရာ စသည်ဘို့၏။ နိဃာတံ၊ ပျက်စီးခြင်း ကိုသာလျှင်။ ပညပေမိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ (အကြင်းလွယ်ပြ)။

၁၂۸။ မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တသ္မာတိဟ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။မေ၊ငါဘုရားသည်။အဗျာက-တဋ္ဌ၊ မဟောကြားအပ်သည်.ကိုလည်း။ အဗျာကတဇာတ၊ မဟောကြားသောအားဖြင့်။ ဓာရေထ၊ မှတ်ယူဆောင်ထားကုန်လော့။ မေ၊သည်။ ဗျာကတဋ္ဌ၊ ဟောကြားသည်ကိုလည်း။ ဗျာကတတော၊ ဟောကြားသောအားဖြင့်။ဓာရေထ၊ ကုန်လော့။

မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်တရားကို။ အဗျာကတံ၊ မဟောကြား အပ်သနည်း။

မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ မယာ၊ငါသည်။လောကော၊ သည်။ သဿတောတိ၊ ဟူ၍။ အဗျာကတံ၊ မဟောကြားအပ်။ပ။ နေဝဟောတိ နနဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ အဗျာကတံ၊ အပ်။

မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ မယာ၊ ငါသည်။ တေ၊ ဤ သဿတော လောကော-စသည်ကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အဗျာကတံ၊ မဟောကြားအပ်သနည်း။

မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဟိ၊ မှန်၏။ တေ၊ ဤ သဿတော လောကော-စသည် သည်။ ဝါ၊သဿ-တော လောကောစသည်ကို ဟောကြားခြင်းသည်။နအတ္ထသံဟိတံ၊အကျိုးနှင့်မစပ်ယှဉ်။ နအာဒိဗြဟ္မ-စရိယကံ၊ ဗြဟ္မစရိယ၏ ရှေးဦးအစ သီလမှကိုပင် ရကြောင်းမဟုတ်။ ဝါ၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ၏ အခြေခံ မျှကိုပင် ရကြောင်းမဟုတ်။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ (ဝဋ္ဋ၌) ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်မက်မှု ကင်းခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိရောဓာယ၊ ရာဂချုပ်ခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဥပသမာယ၊

ရာဂမီး ငြိမ်းခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တာဘိ၊ မဖြစ်။ အဘိညာယ၊ တရားထူးကို သိခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တာတိ၊ မဖြစ်။ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တာတိ၊ မဖြစ်။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တာဘိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မယာ၊ သည်။ တံ၊ ကို။ အဗျာကတံ၊ မဟောကြားအပ်။

မာလုက္မပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ မယာ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်တရားကို။ ဗျာကတံ၊ ဟောကြားအပ် သနည်း။

မာလုက္မပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဣဒံ၊ ဤတေဘူမကသင်္ခါရသည်။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခသစ္စာ ဟူ၍။ မယာ၊ ငါသည်။ ဗျာကတံ၊ ဟောကြားအပ်၏။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ ဒုက္ခသမุဒယောတိ၊ ဆင်းရဲကြောင်းဟူ၍။ ဝါ၊ သမุဒယသစ္စာဟူ၍။ မယာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ အပ်၏။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓောတိ၊ ဆင်းရဲ ချုပ်ရာဟူ၍။ ဝါ၊ နိရောဓသစ္စာ ဟူ၍။ မယာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ အပ်၏။ အယံ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါတိ၊ ဆင်းရဲချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ဟူ၍။ ဝါ၊ မဂ္ဂသစ္စာ ဟူ၍။ မယာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ အပ်၏။

မာလုက္မပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တေ၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ မယာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ နည်း။

မာလုက္မပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဟိ၊ မှန်လှ၏။ တေ၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားသည်။ ဝါ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို ဟောခြင်းသည်။ အတ္ထသံဟိတံ၊ ၏။ တေ၊ သည်။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကံ၊ ၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ဌါ။ပ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မယာ၊ သည်။ တံ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးတရားကို။ ဗျာကတံ၊ အပ်၏။ မာလုက္မပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တသ္မာတိဟ၊ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ အဗျာကတဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ အဗျာကတတော၊ အားဖြင့်။ ဓာရေထ၊ မှတ်ယူကုန်လော့။ မေ၊သည်။ ဗျာကတဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ ဗျာကတတော၊ အားဖြင့်။ ဓာရေထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ မာလုက္မပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အတ္တမနော၊ ပီတိသောမနဿတို့သည် ယူအပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ [၁]။ အဘိနန္ဒိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

တတိယံ၊သော။စူဠမာလုက္မသုတ်၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၁။ အတ္တမနော-ကို အဋ္ဌသာလိနီ အဖွင့်ရှု၍ "အတ္တနော မနော ယဿ"ဟုကြံကာ "မိမိ၏(နှစ်သက်ရွင်လန်းဝမ်းမြောက်သော)စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ "ဟု ရှေးဦး ပေးခဲ့ပြီ။ ဤ၌ "ပီတိသောမနဿတို့သည် ယူအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍"ဟု ပေးသည်ကား "ပီတိသောမနဿေဟိ ဂဟိတမနော"ဟု ဖွင့်သော မ၊ဋ္ဌ၊၁။ ၁၅၆-နှင့် သဗ္ဗာသဝဋ္ဌိ ကာ,ဒု-ဝိကပ်အလိုဖြစ်သည်။ ဤအတ္တမနော-၌ အတ္တ-ကား အာ+ဒါ+တ-ဖြင့် ပြီးသည်။ မ၊ဋ္ဌ၊ ၃။ ၂၉၉-လာ အတ္တ ဒဏ္ဍော-ပုဒ်ကဲ့သို့တည်း။" အတ္တော (ဂဟိတော)မနော ယဿာတိ အတ္တမနော"ဟု လုပ်။ တဖန် ပ+အပ-ဖြင့် ပြီးသော ပတ္တ-ပုဒ်ကဲ့သို့ အပ-ဓာတ်ဖြင့် ကြံ၍ "အတ္တော (ပတ္တဗ္ဗော)မနော ယဿ"ဟုလည်း လုပ်နိုင်သည်။ "ပီတိသောမနဿတို့သည် ရောက်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍"ဟုပေး။

၄-မဟာမာလုက္ကျသုတ်

၁၂၉။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ)။

ကော်၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။သာ၀တ္ထိယံ၊ ၌။ အနာထပိ ဏ္ဍိကာ၊ ၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်သော။ ဧ၀ံတ၀နေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တစ်ဦးခေါ်၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ ဘိက္ခ၀ေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား အား။ ပစ္စဿောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဘိက္ခ၀ေ၊ ရဟန်းတို့။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒေသိတာနိ၊ ဟောကြားအပ်ကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနိ၊ အောက်အဖို့ဟုဆိုအပ်သော ကာမဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ ပဉ္စ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်ငါးမျိုးတို့ကို။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဓာရေထ နော ဓာရေထ နု တိ၊ ဆောင်ယူမှတ်သားမိကြကုန်၏လော" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေ၀စ၊ ပြီ။

ဧ၀ံ၀ုတ္တော၊ဤသို့ မိန့်တော်မူအပ်သော်။အာယသ္မာ မာလုက္ကျပုတ္တော၊အရှင်မာလုက္ကျပုတ္တထေရ် သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတာနိ၊ ကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စ သံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဓာရေမိ ခေါတိ၊ ဆောင်ယူမှတ်သားမိသည်သာတည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေ၀စ၊ ပြီ။

မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒေသိတာနိ၊ ကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စသံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ယထာကထံ ပန၊ ဘယ်သို့လျှင်။ တုံ၊ သင်သည်။ ဓာရေသိ၊ ဆောင်ယူ မှတ်သားမိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှေး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်သော။ သြရမ္ဘာဂိယံ၊ သော။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ သံယောဇနံ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသံယောဇဉ်ကို။ အဟံ၊သည်။ဓာရေမိ ခေါ၊သာတည်း။ ဘန္တေ၊ ရှေး။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆံသံယောဇနံ၊ ကို။ပ။ သီလဗ္ဗတပရာမာသံ သံယောဇနံ၊ ကို။ပ။ ကာမစ္ဆန္ဒံ သံယောဇနံ၊ ကို။ပ။ ဗျာပါဒံ သံယောဇနံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဓာရေမိ ခေါ၊ သာတည်း။ ဘန္တေ၊ ရှေး။ ဧ၀ံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတာနိ၊ ကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စ သံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဓာရေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ သြရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ပဉ္စသံယောဇနာနိ၊ ဤသံယောဇဉ် ငါးမျိုးတို့ကို။ ကဿ နာမ၊ အဘယ်မည်သောသူအား။ ဧ၀ံဒေသိတာနိ၊ ဤသို့ ဟောကြားအပ်သည် တို့ကို။ တုံ၊ သင်သည်။ ဓာရေသိ၊ မှတ်သားမိသနည်း။

မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။အညတိတ္ထိယာ၊ကုန်သော။ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ ဣမိနာ တရုဏူပမေန၊ ဤ(ဆိုလတ္တံ့သော)သူငယ်ဥပမာရှိသော။ ဥပါရမ္ဘေန၊ စွပ်စွဲခြင်းဖြင့်။ ဥပါရမ္ဘိဿန္တိ နနု၊ စွပ်ဇဲကြ ကုန်မည်မဟုတ်လော။ ဟိ၊ ခဲ့ဦးအုံ့။ မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ မန္ဒဿ၊ နုန့်သော။ ဥတ္တာနသေယျကဿ၊ ပက်လက်မျှသာအိပ်တတ်သေးသော။ ဒဟရဿ ကုမာရဿ၊ သူငယ်အား။ သက္ကာယောတိပိ၊ သက္ကာယဟူ၍လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ အဿ၊ ထိုသူငယ်အား။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ကုတော ပန ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ဖြစ်နိုင်အုံ့နည်း။ အဿ၊ ထိုသူငယ်အား။ သက္ကာယ-ဒိဋ္ဌာနုသယော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဟူသော အနုသယသည်။ အနုသေတိ၀ေ၊ (မပယ်အပ်သေးရကား) အကြောင်းအားလျော်စွာ ကိန်း၀ပ်သည်သာတည်း။

မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ပ။ဒဟရသ ကုမာရသ၊ အား။ ဓမ္မာတိပိ၊ ဓမ္မတ္ထိဟူ၍လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ အသ၊ အား။ ဓမ္မေသု၊ တ္ထိ၌။ ဝိဝိဂိစ္ဆာ၊ သည်။ ကုတော ပန ဥပ္ပဇ္ဇိသတိ၊ အုံ့နည်း။ပ။ သီလာတိပိ၊ သီလတ္ထိဟူ၍လည်း။နဟောတိ၊ သေး။ အသ၊အား။ သီလေသု၊ တ္ထိ၌။ သီလဗ္ဗတပရာ-မာသော၊သည်။ ကုတော ပန ဥပ္ပဇ္ဇိသတိ၊အုံ့နည်း။ပ။ကာမာတိပိ၊ ကာမတ္ထိဟူ၍လည်း။ နဟောတိ၊ သေး။ အသ၊ အား။ ကာမေသု၊ တ္ထိ၌။ ကာမစ္ဆန္ဒော၊ သည်။ကုတော ပန ဥပ္ပဇ္ဇိသတိ၊ အုံ့နည်း။ပ။ သတ္တာတိပိ၊သတ္တဝါတ္ထိ ဟူ၍လည်း။နဟောတိ၊သေး။အသ၊အား။ သတ္တေသု၊တ္ထိ၌။ ဗျာပါဒေါ၊သည်။ ကုတော ပန ဥပ္ပဇ္ဇိသတိ၊ အုံ့နည်း။ အသ၊ အား။ ဗျာပါဒါနုသယော၊ သည်။ အနုသေတိ၎ဝ၊ သာတည်း။

မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ပ။ ဥပါရမ္ဘိသန္တိနနု၊ စွပ်စွဲကြကုန်မည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဝေဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊သည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သြရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စသံယောဇနာနိ၊တို့ကို။ ယံဒေသေယျ၊ အကြင်ဟောတော်မူရာ၏။ ဘဂဝါ၊ ရား။ ဧတဿ၊ ထိုဟောတော်မူခြင်း၏။ ကာလော၊ အချိန်တန်ပါပြီ။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧတဿ၊ ၏။ ကာလော၊ ပြီ။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (တရားတော်ကို)။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရကုန်သော်။ ဓာရေဿန္တိတိ၊ ဆောင်ယူမှတ်သားနိုင်ပါကုန်အုံ့ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောပေအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဧဝံ ဘန္တေတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီအရှင်ဘုရားဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်—

၁၃၀။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ ဉာဏ်ဖြင့်သက်ဝင် မြင်လေ့မရှိသော။ အရိယဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌။ အကောဝိဒေါ၊ မလိမ်မာသော။ အရိယဓမ္မေ၊ ၌။ အဝိနီတော၊ သင်ကြား ဆုံးမပြီးသူမဟုတ်သော။ သပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မဿ၊ ၌။ အကောဝိဒေါ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မေ၊ ၌။ အဝိနီတော၊ သော။ အသုတဝါ၊ အာဂမအဓိဂမဟူသော သုတမရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊သည်။သက္ကာယဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌိတေန၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သော။ (၄)။ဝါ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်နိုင်သော သက္ကာယဒိဋ္ဌိရှိသော။ (၅)။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပရေတေန၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် အစဉ်လိုက်အပ်သော။စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ဝိဟရတိ၊နေ၏။ ဥပ္ပန္နာယ၊ဖြစ်သော။သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာစ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏ လည်း။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာ (သောတာပတ္တိမဂ်)ကို။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ယထာ-ဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏။ ထာမဂတာ၊ အားအစွမ်းသို့ ရောက်သော။ အပ္ပဋိဝိနီဘာ၊ မပယ်ဖျောက်အပ်သေးသော။ သာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။သြရမ္ဘာဂိယံ၊ သော။ သံယောဇနံ၊ မည်၏။ (အကြင်းလွယ်ပြီ)။

၁၃၁။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်မြင်လေ့ရှိသော။ အရိယဓမ္မဿ၊ ၌။ ကောဝိဒေါ၊ လိမ်မာသော။ အရိယဓမ္မေ၊ ၌။ သုဝိနီတော၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမ

အပ်ပြီးသော။ သပ္ပုရိသာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင် မြင်လေ့ရှိသော။သပ္ပုရိသဓမ္မသ၊ ၌။ ကောဝိဒေါ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မေ၊ ၌။ သုဝိနီတော၊ သော။ သုတဝါ၊ အာဂမအဓိဂမဗာဟုသော သုတရှိသော။အရိယသာဝကော၊ အရိယာ၏ တပည့်သားသည်လည်း။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌိတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ နဝိဟရတိ၊ မနေ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပရေတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ နဝိဟရတိ၊ မနေ။ ဥပ္ပန္နာယ၊ သော။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာစ၊ ၏လည်း။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာ (သောတာပတ္တိမဂ်)ကို။ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ယထာဘူတံ၊ စွာ။ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ တဿ၊ ထိုအရိယာ သာဝကသည်။ သာနုသယာ၊ အနုသယနှင့်တကွသော။ သာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ပဟီယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ။(အကြွင်းမခဲယဉ်းပြီ)။

၁၃၂။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ကုန်သော။ ပဉ္စန္နံ သံယောဇနာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ယော မဂ္ဂေါ၊ အကြင်လမ်းစဉ်သည်။ ယာ ပဋိပဒါ၊ အကြင်ကျင့်စဉ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံမဂ္ဂံ၊ ကို။ ဝါ၊ သို့။ တံပဋိပဒံ၊ ကို။ ဝါ၊ သို့။ အနာဂမ္မ၊ မစ့ဲမူ၍။ ဝါ၊ မသက်ရောက်မူ၍။ သြရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စသံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဥ ဿတိဝါတိ၊ သိမူလည်း သိအံ့ဟူသော။ ဒက္ခတိဝါတိ၊ မြင်မူလည်းမြင်အံ့ဟူသော။ ပဇဟိဿတိဝါတိ၊ ပယ်မူလည်း ပယ်အံ့ဟူသော။ တေဝ၊ ဤသို့သောအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ မဟတော၊ ကြီးသော။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ သာရဝ-တော၊ အနှစ်ရှိသော။ရေကွာ့သ၊ သစ်ပင်၏။တစ်၊ အခွံကို။အစ္ဆေတ္ဝာ၊ မဖြတ်မူ၍။ဖေဂ္ဂုံ၊ အကာကို။ အစ္ဆေတ္ဝာ၊ ၍။ သာရမ္ပိ ဒေါ၊ အနှစ်ကို ဖြတ်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ ပဇဟိဿတိဝါတိ၊ ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ပဇဟိဿတိဝါတိ၊ ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။မဟတော၊ ကြီးသော။ပ။ပဇဟိဿတိဝါတိ၊ ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ရှိ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ဂင်္ဂါနဒီ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သည်။ဥဒကဿ၊ ရေဖြင့်။ပူရာ၊ပြည့်နှက် ၏။သမတိတ္ထိကာ၊ ကမ်းနှင့်အမျှ ရေတည်ရှိသည်ဖြစ်၍။ကာကပေယ္ယာ၊ ကျီးသောက်နိုင်၏။အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဒုဗ္ဗလော၊ အားနည်းသော။ပုရိသော၊သည်။"အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမိဿ ဂင်္ဂါယ နဒိယာ၊ ဤဂင်္ဂါမြစ်၌။ တိရိယံ၊ ဖီလာ။ဗာဟာယ၊ လက်ရုံးဖြင့်။ သောတံ၊ ရေအယဉ်ကို။ ဆေတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ သောတ္ထိနာ၊ချမ်းသာစွာ။ပါရံ၊ ဟိုမှာဘက်ကမ်းသို့။ ဂစ္ဆိဿာမိတိ၊ ကူးသွားအံ့"ဟူ၍။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ဂင်္ဂါယနဒိယာ၊ ၌။ တိရိယံ၊ ဖီလာ။ ဗာဟာယ၊ ဖြင့်။ သောတံ၊ ကို။ ဆေတ္တာ၊ ၍။ သောတ္ထိနာ၊ စွာ။ ပါရံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ကူးသွားခြင်းငှါ။နသက္ကုဏေယ္ယ၊ မစွမ်းနိုင်ပေရာ။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ယေသံ ကေသံစိ၊ အကြင်အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ဝါ၊ တို့အား။ သက္ကာယနိရောဓာယ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိချုပ်ငြိမ်းခြင်းငှါ။ ဓမ္မေ၊ တရားကို။ ဒေသိယမာနေ၊

ဟောအပ်သည်ရှိသော်။ စိတ္တံ၊ သည်။ နပဂ္ဂန္ဓတိ၊ မသက်ဝင်။ နပ္ပသီဒတိ၊ မကြည်လင်။ နသန္တိट्ठတိ၊ မတည်။ နဝိမုစ္စတိ၊ နှလုံးမသွင်း[1]။

ဒုဗ္ဗလကော၊ ခွန်အားနည်းသော။ သောပုရိသော သေယျထာပိ၊ ထိုယောကျားကဲ့သို့။ ဝေဠ၊ ဤအတူ။ ဝေတေ၊ ထိုသဒ္ဒါစသော အားနည်းပါးသူတို့ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။သေယျထာပိ၊ဆိုအံ့။ဂင်္ဂါနဒီ၊သည်။ပ။ကာကပေယျာ၊ကျီးသောက်လောက်၏။ အထ၊ ၌။ ဗလဝါ၊ အားကောင်းသော။ ပုရိသော သည်။ပ။ ဒေဝဝဿေယျ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထိုအားကောင်းသော ယောကျားသည်။ပ။ ပါရံ၊ ကမ်းတဖက်သို့။ ဂန္တုံ၊ ကူးသွားခြင်းငှါ။ သက္ကုဏေယျ၊ စွမ်းနိုင်ရာ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ယေသံကေသံစိ၊ တို့၏။ဝါ၊ တို့အား။ သက္ကာယနိရောဓာယ၊ ငှါ။ ဓမ္မေ၊ ကို။ ဒေသိယမာနေ၊ အပ်သည်ရှိသော်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ပဂ္ဂန္ဓတိ၊ သက်ဝင်၏။ ပသီဒတိ၊ ကြည်လင်၏။ သန္တိट्ठတိ၊ တည်၏။ ဝိမုစ္စတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ဗလဝါ၊ သော။ သောပုရိသော သေယျထာပိ၊ ထိုယောကျားကဲ့သို့။ ဝေဠ၊ ဤအတူ။ ဝေတေ၊ ထိုသဒ္ဒါစသော အားကြီးမားသောသူတို့ကို[2]။ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။

၁၃၃။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ပဉ္စန္နံ သံယောဇနာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော၏၊ အဘယ်နည်း။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ကတမာ၏၊ အဘယ်နည်း။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဥပဓိဝေကာ၊ဥပဓိတို့မှ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ကာယဒုဋ္ဌုလ္လာနံ၊ ကိုယ်၏ပျင်းရိခြင်းတို့၏။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းကြောင့်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊တို့မှ။ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ သော။ သဝိစာရံ၊ သော။ ဝိဝေကဇံ၊ သော။ ပီတိသုခံ၊ သော။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုပဌမဈာန်သမာပတ်အတွင်း၌။ ယဒေव ရူပဂတံ၊ အကြင်ရူပ်တရားသည်။ ယဒေဝ ဝေဒနာဂတံ၊ အကြင်ဝေဒနာတရားသည်။ ယဒေဝ သညာဂတံ၊ အကြင်သညာတရားသည်။ ယဒေဝ သင်္ခါရဂတံ၊ အကြင်သင်္ခါရတရားသည်။ ယဒေဝ ဝိညာဏဂတံ၊ အကြင်ဝိညာဏ်တရားသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တေ ဓမ္မေ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါး တရားတို့ကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲသော အားဖြင့်။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်။ ရောဂတော၊ အနာနှင့်တူသော ရောဂါအားဖြင့်။ဂဏ္ဍတော၊အိုင်းအမာအနာစိမ်းနှင့်တူသောအားဖြင့်။ သလ္လတော၊ငြောင့်နှင့်တူသောအားဖြင့်။ အဃတော၊ ဆင်းရဲသော အားဖြင့်။ အာဗာဓတော၊ ထိုးကျင့် နှိပ်စက်တတ်သော အဖျားစသောရောဂါနှင့်တူသောအားဖြင့်။ ပရတော၊ ကိုယ်မပိုင် စိုးမရ ပြင်ပဖြစ်သောအားဖြင့်။

၁။ နဝကအင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ တပုဿသုတ်အဖွင့် ၂၀၂-၌ ပစ္စနီကဓမ္မေဟိ စ ဝိမုစ္စတိ-ဟု ဖွင့်ပြသည်။ ပဉ္စကအင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ နိဿာရဏီယသုတ်အဖွင့် ၇၄-၌ကား နဝိမုစ္စတိတိ နဲ့ အဓိမုစ္စတိ-ဟု ဖွင့်ပြ၏။ ဓာတ်ကျမ်းမျှားဌ၌ကား ဒိဝါဒိဂိုဏ်းဖြင့် မုစ္စတိ၊ မှ လွတ်ခြင်း-ရုဓာဒိဂိုဏ်းဖြင့် မုဉ္စတိ၊ကိုလွတ်ခြင်း-စသည်ကိုသာ ပြဆိုထားသည်။

၂။ အဘာဝိတသဒ္ဒါတိ ဗလတာယ ဒုဗ္ဗလနာမကာယာ ပုဂ္ဂလာ။ (ဋီ)

ပလောကတော၊ ပျက်စီးတာ်သောအားဖြင့်။သုညတော၊ ကင်းဆိတ်သောအားဖြင့်။အနတ္တတော၊ အတ္တမဟုတ်သောအားဖြင့် [၁]။ သမနုပဿတိ၊ ရှု၏။

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ထိုခန္ဓာငါးပါး တရားတို့မှ။ စိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်ကို။ ပဋိဝါပေတိ၊ ပယ်ခွါ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊ဝိပဿနာစိတ်ကို။ ပဋိဝါပေတွာ၊ ပယ်ခွါစေ၍။ အမတာယ ဓာတုယာ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့။ စိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်ကို။ "ယဒိဒံ နိဗ္ဗာနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထော၊သင်္ခါရအားလုံး၏ ငြိမ်းအေးရာဖြစ်၏။ သဗ္ဗူပဓိပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အားလုံးသော ဥပဓိတို့ကို စွန့်လွှတ်ရာဖြစ်၏။ တဏှာက္ခယော၊ တဏှာ၏ ကုန်ခန်းရာဖြစ်၏။ ဝိရာဂေါ၊ ရာဂကင်းရာဖြစ်၏။ နိရောဓော၊ ရာဂခြုံပ်ငြိမ်းရာ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ သန္တံ၊ ငြိမ်းအေး၏။ ဧတံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ပဏီတန္တိ၊မွန်မြတ်၏"ဟု။ ဥပသံဟရတိ၊ ရှေးရှုဆောင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုဝိပဿနာ၌။ ဌိတော၊တည်လျက်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝဘို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊သို့။နောစေ ပါပုဏာတိ၊ အကယ်၍ မရောက်သည်ဖြစ်အံ့။ တေနေဝ ဓမ္မရာဂေန၊ ထိုသမထဝိပဿနာတရား၌ တပ်မက်သော ဆန္ဒရာဂဖြင့်။ တာယ ဓမ္မနန္ဒိယာ၊ ထိုသမထဝိပဿနာတရား၌ နှစ်သက်သော စိတ်ဖြင့်။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ကုန်သော။ ပဉ္စန္နံ သံယောဇနာနံ၊တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ကုန်ခန်းခြင်းကြောင့်။ သြပပါတိကော၊ သုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေနေရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယီ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်မြှုရ၏။ တသ္မာ လောကာ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံလောကမှ။ အနာဂဘ္တိဓမ္မော၊ အောက်သို့ တဖန် မပြန်လည်ခြင်း သဘောရှိ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စန္နံ သံယောဇနာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ဟု။ အယမ္ပိ မဂ္ဂေါ၊ ဤသည်လည်း လမ်းစဉ်တည်း။ အယမ္ပိ ပဋိပဒါ၊ ဤသည်လည်း ကျင့်စဉ်တည်း။

အာနန္ဒ၊နှာ။ ပုန စပရံ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ကြောင့်။ပ။ဒုတိယံ ဈာနံ၊ကို။ပ။စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။အယမ္ပိ ပဋိပဒါ၊ တည်း။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ဝါ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော။ ရူပသညာနံ၊ တို့ကို။ သမတိက္ကမာ၊ ကြောင့်။ပ။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအာကာသာနဉ္စာယတနသမာပတ်အတွင်း၌။ ယဒေဝ ဝေဒနာဂတံ၊ သည် ။ပ။ အယမ္ပိ ပဋိပဒါ၊ တည်း။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သော။ သည်။တတ္ထ၊ထိုအာကိဉ္စညာယတနသမာပတ်အတွင်း၌။ယဒေဝ ဝေဒနာဂတံ၊ သည်။ပ။အယမ္ပိပဋိပဒါတိ၊ ဟူသော။တော်၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (၁၂၉-အပိုဒ်ရှိ တေဒဝေါစ-ပြန်စပ်)။

၁။ အနိစ္စတော, ပလောကတော-နှစ်ပုဒ်ဖြင့် အနိစ္စလက္ခဏာကိုပြသည်။ ပရတော,သုညတော, အနတ္တတော-သုံးပုဒ်ဖြင့် အနတ္တလက္ခဏာကိုပြသည်။ဒုက္ခတော-စသော ၆-ပုဒ်ဖြင့် ဒုက္ခလက္ခဏာကိုပြသည်။ "သုညတော အနတ္တ-တောတိ ဒ္ဒီဟိ အနတ္တမနသိကာရော"ဟု ဖွင့်ပြသော သံ၊ဋ္ဌ၊ ၂။၃၀၆-လာ စကားသည် ဤအဋ္ဌကထာနှင့်တောင့်ဝ-အကျယ်ပြသော ပဋိသံ ပါဠိ၊ ဋ္ဌ-တို့နှင့် မညီ။ ထို့ကြောင့် ၎င်းအဖွင့် (သံ၊ဋီ၊ ၂။ ၂၅၉)၌ "သုညတော အနတ္တတော တိ ဇ္ဈော ပရတောတိ ပဒဿ သင်္ကေတော၊ တသ္မာ ဒ္ဒီဟိ အနတ္တမနသိကာဒေါ ဝတ္ထုမ္ဘိ"ဟုဖြည့်စွက်ဖွင့်ဆိုသည်။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။သော မဂ္ဂေါ၊ ဤလမ်းစဉ်သည်။ သော ပဋိပဒါ၊ ဤကျင့်စဉ်သည်။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စန္နံ သံယောဇနာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ငါ့။ စေ (ဟောတိ)၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ဂိဟိဗြဟ္မစာရိ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကေစေ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ စေတောဝိမုတ္တိနော၊ စေတောဝိမုတ္တိမည်ကုန်သနည်း။ကေစေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပညာဝိမုတ္တိနော၊ ပညာဝိမုတ္တိမည်ကုန်သနည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ပါးပြားရာ၌။ သောဟံ၊ ထိုငါဘုရားသည်။ ဣန္ဒြိယဝေမတ္တတံ၊ ဣန္ဒြေထူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အတ္တမနော၊ ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ သော။ မဟာမာလုက္ယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-ဘဒ္ဒါလိသုတ်

၁၃၄။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ပစ္စေယောသုံ-ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊တို့။အာဟံ၊ငါဘုရားသည်။ ခေါ၊စင်စစ်။ ကောသနဘောဇနံ၊တချိန်တည်းသော နံနက်ကာလ၌ ဘောဇဉ်အာဟာရကို သုံးဆောင်ခြင်းကို။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၏။ (ကောသနိကဓုတင်နှင့်မတူ)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အာဟံ၊သည်။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇမာနော၊ သုံးဆောင်သည်ရှိသော်။ အပ္ပါဗာဓတဉ္စ၊ အနာကင်းသည်အဖြစ်ကိုလည်း။ အပ္ပါတင်္ကတဉ္စ၊ ဆင်းရဲကင်းသည် အဖြစ်ကိုလည်း။ လဟုဋ္ဌာနဉ္စ၊ လျှင်စွာထကြွနိုင်သည်ကိုလည်း။ ဗလဉ္စ၊ ခွန်အားရှိသည်ကိုလည်း။ ဖာသုဝိဟာရဉ္စ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းကိုလည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သဇ္ဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ထေ၊ လာကြကုန်။ တုမ္ဟေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇဝ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမ္ဟေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ကုန်သော်။ အပ္ပါဗာဓတဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အပ္ပါတင်္ကတဉ္စ၊ ကိုလည်း။ လဟုဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဗလဉ္စ၊ကိုလည်း။ ဖာသုဝိဟာရဉ္စ၊ ကိုလည်း။ သဇ္ဇာနိဿထဘာတိ၊ သိကြကုန်လတ္တံ့." ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒါလိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇိဘုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ နဥ္ဃဟာမိခေါ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဟိ၊ မှန်ပါ၏။ဘန္တေ၊ရှင်။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇဘော၊ သော။ မေ၊ တပည့်တော်

၁။ အသိယတိတိ အသနံ၊ အာဟာရဘောဇဉ်ကောက်။ ဘုဉ္ဇနံ ဘောဇနံ၊ စားခြင်း ကိရိယာကောက်။ အသနဿ ဘောဇနံ အသနဘောဇနံ။ အာဟာရပရိဘောဂေါ။ ဌီ။ ကေသို့ ကာလေ အသနဘောဇနံ-ဟုတ္ကဲ့။

ကောသနိက် ဓုတင်အထွဋ္ဌကား ကေ+အာသန-မှ ကောသန ဖြစ်သည်။ကောသနေ ဘောဇနံ ကောသနံ။ (ဝိသုဒ္ဓိ။၁။၅၈)။ ကောသနေတိ ဣရိယာပထန္တရေန အနန္တရိတာယ ကောယယော နိဿဋ္ဌာယ။ (ဎီးဋီ။၈၉) ဤ၌ ကေ+အာသန-မှ ကောသန-ဖြစ်သည်၊ ရှေ့၌ ထင်ရှားလတ္တံ့။

ကောသနဘောဇနန္တိ ကေ ပုရေဘတ္တဘောဇနံ၊ သူရိယုဂ္ဂမနတော ဟိ ယာဝ မဇ္ဈန္ဟိကာ သတ္တာနုတ္တိ ဘုတ္တဘောဇနမ္ပိ ဣဓ ကောသနဘောဇနန္တေ အဓိပ္ပေတံ။ (မဟာ။ ၂၂၃။ ကကစူပမ)။

သတ္တာနုတ္တိ ဘုတ္တဘောဇနမ္ပိ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ ကောသနဘောဇနန္တေ အဓိပ္ပေတံ၊ နကောသနိကတာယ ကောယ ဝေ နိဿဋ္ဌာယ ဘောဇနံ။ (ဎီးဋီ)။

၏။ ကုက္ကုစ္စံ၊ သို့လောသို့လောယုံမှားခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ သိယာတိ၊ ဖြစ်ရာပါ၏" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ "ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တေနဟိ၊ ထို့ကြောင့်ပင်။ တုံ၊ သင်သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သည်။ အဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဧကဒေသံ၊ တစိတ်တဖို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ ကေဒေသံ၊ ကို။ နီဟရိတ္ဝာပိ၊ ထုတ်ဆောင်၍လည်း။ ဘုဉ္ဇေယျာသိ၊ သုံးဆောင်နိုင်၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဝေမ္မိဒေါ၊ ဤသို့လည်း။ တုံ၊သင်သည်။ဘုဉ္ဇမာနော၊ သော်။ ကောသနော၊ တချိန်တည်းသော နံနက်ကာလ၌ သုံးဆောင်ခြင်း ရှိသည်သာဖြစ်၍။ ယာပေဿသိ၊ မျှတလတ္တံ့လော"။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေမ္မိ၊ ဤသို့လည်း။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ ၎။ အဟံ၊ သည်။ နဥဿဟामိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊မှန်ပါ၏။ ဝေမ္မိ၊ လည်း။ ဘုဉ္ဇတော၊ သော။ မေ၊ ၏။ ကုက္ကုစ္စံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သိက္ခာပဒေ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပိယမာနေ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုသံ့ယေ၊ရဟန်းအပေါင်းသည်။သိက္ခံ၊ ကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို။ သမာဒိယမာနေ၊ ဆောက်တည်နေပါလျက်။ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒါလိ၊သည်။အနုဿာဟံ၊မစွန်းနိုင်ခြင်းကို။ ပဝေဒေတိ၊ ကြားသိစေ၏။ အထခေါ၊ ၌။ သတ္ထုသာ-သနေ၊၌။သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌။ အပရိပူရကာရီ၊ ပြည့်ကျင့်မှုကို ပြုလေ့မရှိသူသည်။ ဘဂဝ-တော၊ အား။ သမ္မုခီဘာဝံ၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်ကို။ နဒဒေယျယထာ၊ မပေးသကဲ့သို့။ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒါလိ၊ သည်။ သဗ္ဗံ တံ တေမာသံ၊ ထိုဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ဘဂဝတော၊ အား။ သမ္မုခီဘာဝံ၊ ကို။ နဒဒါသိ၊ မပေး။ (နသမ္မုခီဘာဝံ အဒါသိ၊အတ္ထေမခံ။)

၁၃၅။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ သမ္မဟုလာ၊ မျှားစွာကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ "နိဋ္ဌိတစီဝရော၊ပြုလုပ်ပြီးဆုံးပြီးသော သင်္ကန်းရှိသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။တေမာသစ္ဆယေန၊ ဝါတွင်းသုံးလလွန်သောအခါ၌။ စာရိကံ၊ဌာ။ ပက္ကမိဿတိတိ၊ ဖဲကြွတော်မူလတ္တံ့" ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စီဝရကမ္မံ၊ သင်္ကန်းချုပ်ဆိုးခြင်းအမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒါလိ၊ သည်။ပ။နိသိဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နံခေါ၊ သော။အာယသ္မန္တံ ဘဒ္ဒါလိ၊ ကို။ တေဘိက္ခူ၊တို့သည်။"အာဝုသော ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။ဘဂဝတော၊ ၏။ဣဒံ စီဝရကမ္မံ၊ကို။ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏။ နိဋ္ဌိတစီဝရော၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေမာသစ္ဆယေန၊ ၌။စာရိကံ၊ ဌာ။ ပက္ကမိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အာဝုသော ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဒံ၊ တိုက်ဘွန်းပါ၏။ တေ ဒေါသကံ၊ ထိုချုတ်ယွင်းချက်ကို။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ တေ၊ သင့်အား။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ ဒုက္ခရတရုံ၊ အလွန်ခက်ခဲခြင်းသည်။ မာအဟောသိတိ၊ မဖြစ်စေလင့်"ဟူသော။ တေ၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ ဝေမာဝုသောတိ၊ ငါ့ရှင် ကောင်းပါပြီဟူ၍။ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒါလိ၊ သည်။ပ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နောခေါ၊ သော။ အာယသ္မာဘဒ္ဒါလိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘန္တေ၊ ရား။ ယောအဟံ၊ အကြင်တပည့်တော်သည်။ဘဂဝတာ၊သည်။ သိက္ခာပဒေ၊ကို။ပညာပိယမာနေ၊ သော်။ဘိက္ခုသံ့ယေ၊သည်။ သိက္ခံ၊ ကို။ သမာဒိယမာနေ၊ လျက်။ အနုဿာဟံ၊ ကို။ ပဝေဒေသိ၊ လျှောက်ကြားခဲ့မိပြီ။ ယထာဗာလံ၊ မိုက်သောအလျောက်။ ယထာမူဠှံ၊ တွေဝေသောအလျောက်။ ယထာအကုသလံ၊ မသိမ်မွာသောအလျောက်။ အစ္ဆယော၊ အပြစ်သည်။မံ၊တပည့်တော်ကို။ အစ္ဆဂမာ၊ လွန်၍ဖြစ်ပါပြီ။ ဝါ၊ လွှမ်းမိုးပါပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယတိ၊ နောက်ကာလ၌။ သံဝရာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ တဿ မေ၊ ထိုတပည့်တော်၏။ အစ္ဆယံ၊ အပြစ်ကို။ အစ္ဆယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ သည်းခံတော်မူပါလော့" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယံတံ့၊ အကြောင်သင်သည်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ပ။ ပဝေဒေသိ၊ ပြီ။ တဋ္ဌ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ယထာဗာလံ၊ မိုက်သောအလျောက်။ ယထာမုဠှံ၊ လျောက်။ ယထာအကုသလံ၊ လျောက်။ အစ္စယော၊ အပြစ်သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ အစ္စဂမာ၊ ပြီ။ ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။ တေ၊ သင်သည်။ သမယောပိခေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိထိုက်သောအကြောင်းကိုလည်း။ (ဌ)။ သိက္ခာပုဒ် ဖြည့်ကျင့်ခြင်း အကြောင်းကိုလည်း[1]။ အပ္ပဋိဝိဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍မသိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိခေါ၊ နေသည်သာတည်း။ ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ "ဘဒ္ဒါလိ နာမ၊ ဘဒ္ဒါလိမည်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သတ္ထု၊သာသနေ၊ငါဘုရား၏ ဆုံးမရာ သာသနာ တော်၌။ သိက္ခာယ၊၌။ အပရိပူရကာရီတိ၊ ဖြည့်ကျင့်မှုကို ပြုလေ့ရှိသူ မဟုတ်"ဟု၍။ ဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ့။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တေ၊ သင်သည်။ အယမ္ပိ သမယော၊ ဤအကြောင်းကိုလည်း။ အပ္ပဋိဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သမ္မဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝသံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂတာ၊ကပ်ရောက်ကုန်၏။ တေပိ၊ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ပ။ ဘိက္ခုနိယော၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည်။ ပ။ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့သည်။ ပ။ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမတို့သည်။ ပ။ နာနာတိတ္ထိယာ၊ အထူးထူးသော အယူရှိကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုံကားတို့သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝသံ၊ သို့။ ဥပဂတာ၊ ကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုရဟန်းပုံကားတို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ "ဘဒ္ဒါလိနာမ၊ ဘဒ္ဒါလိမည်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သမဏသ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သာဝကော၊ တပည့်တည်း။ ထေရညတရော၊ မထေရ်တို့တွင် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတည်း။ သာသနေ၊ ၌။ သိက္ခာယ၊ ၌။ အပရိပူရကာရီတိ၊ ဖြည့်ကျင့်မှုကိုပြုလေ့မရှိသူတည်း" ဟု၍။ ဇာနိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တေ၊သည်။' အယမ္ပိ ဇခါ သမယော၊ ကိုလည်း။ အပ္ပဋိဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။' (အကြင်းလွယ်ပြီ။)

၁၃၆။ ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။ တံ၊ထိုဆိုလတ္တံ့သော စကားကို။ ကိံ၊မည်သည်၊ အသ္မိမှတ်ထင်သနည်း။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တော၊ (အရူပစျာန်, အရိယာမဂ်ဟူ သော) ၂-ပါး သောအဘို့အားဖြင့် ကိလေသာတို့မှလွတ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ (ဓမ္မာနုသာရီ, သဒ္ဓါနုသာရီ ဟူသော မဂ္ဂသမင်္ဂီပုဂ္ဂိုလ်တည်း)။အဿ၊(ရှိသည်)ဖြစ်ရာ၏။တံ၊ထိုရဟန်းကို။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဟိ၊ လာလော့။ တံ၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပကေါ၊ ညွှန်ဘွယ်။ သက်မော၊ ပြောင်းရွှေသည် (တံတားခင်းခြင်းသည်)။ဟောဟိတိ၊ ဖြစ်လော့" ဟု၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့။ အပိနုခေါ၊ စင်စစ်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သက်မေယျဝါ၊ ပြောင်းရွှေမူလည်း ပြောင်းရွှေရာသလော။ အညေန၊ တပါ၊သောအရပ်သို့။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ သန္နာမေယျဝါ၊ ညွှတ်မူလည်း ညွှတ်စေရာသလော။ နောတိ၊ ပြောင်းလည်းမပြောင်းရွှေ ညွှတ်လည်းမညွှတ်ဟု၍။ ဝဒေယျဝါ၊ ဆိုမူလည်း ဆိုရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဧတံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။

---

[1] သမယသဒ္ဒါအတ္ထုဒ္ဒါရ ပြ။မ၊ဋ္ဌ-၁-မူလပရိယာယသုတ်။ သမယောပိခေါတိ သိက္ခာပဒပူရဏသ ဟေတုပိ။ ၎င်းဋီကာ၊ ၃၅။ အပရိပူရကာရီတာယ ဘိက္ခုအာဒီနံ ဇာနနံ, တမ္မိ ကာရဏံ ကတ္တာ၊ သိက္ခာပုဒ်ဖြည့်ကျင့်ခြင်း မရှိသည်၏အပြစ်ကြောင့် ရဟန်းစသည်တို့၏ သိခြင်း၏ အကြောင်းတို့ကိုလည်း။ (ဤသုတ်ဋီကာ)

ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တံ၊ ကို။ ကိ ံမည္သည်၊ အသို့မ့ျတ်ထင်သနည်း။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ပညာဝိမုတ္တော၊ အပြားအားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍ ကိလေသာမ့ လွတ်သော။ ကာယသက္ခိ၊ စျာန်မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို ကိုယ်တွေ့မျက်မှောက်ပြုပြီးသော။ ဒိဋ္ဌိပတ္တော၊ တွေ့မြင်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ သဒ္ဓါဝိမုတ္တော၊ ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍ ကိလေသာတို့မ့ လွတ်သော။ ဓမ္မာနုသာရီ၊ ပညာတရားကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့လေ့ရှိသော။ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ-ပ-ဝိကပ်နှင့်အညီ ပေးသည်)။ သဒ္ဓါနုသာရီ၊ သဒ္ဓါတရားကို အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့လေ့ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဿ၊(ရှိသည်)ဖြစ်ရာ၏။ အဟံ၊ ငါဘုရား သည်။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ "ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ပ။ဟောဟိတိ၊ လော့" ဟူ၍။ဝေ၊ ဤ သို့။ ဝဒေယ္မ၊ ဆိုပြောအံ့။ အပိနုခေါ၊ စင်စစ်။ပ။ဝဒေယ္မဝါ၊ဆိုမူလည်းဆိုရာ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ပ။

ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တံ၊ သည်။ တသ္မိ ံသမယေ၊ ၌။ ရိတ္တော တုစ္ဆော နနု၊ အချည်းနှီးလော။ အပရဒ္ဓေါနနု၊ ချွတ်ယွင်းသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဝေ၊ဘန္တေ၊ ဤမေးတော်မူတိုင်း အမှန်ပါဘုရား။

ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ အစ္စယော၊ သည်။ တံ၊ ကို။ အစ္စဂမာ၊ ပြီ။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယတော၊ အကြင် အခါ၌။တံ၊ သင်သည်။အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။အစ္စယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ဒိသ္ဝာ၊သိမြင်၍။ယထာဓမ္မံ၊ အပြစ်သဘောအလျောက်။ ပဋိကရောသိ၊ ပြုပြင်၏။ ဝါ၊ တောင်းပန်၏။ တေ၊ သင်၏။ တံ၊ ထိုအပြစ်ကို။ ဝါ၊ ချွတ်ယွင်းချက်ကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊ ခံယူကုန်၏။ ဝါ၊ သည်း ခံကုန်၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အစ္စယံ၊ ကို။အစ္စယတော၊ အားဖြင့်။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ယထာဓမ္မံ၊ လျောက်။ ပဋိကရောတိ၊ ၏။ အာယတိ ံ၊ ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ဤသို့ ပြုခြင်း ရောက်ခြင်းသည်။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ ဆုံးမရာသာသနာ၌။ ဝုဒ္ဓိဟိ၊ ကြီးပွါးခြင်း မည်၏။

၁၃၇။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣမ၊ ၌။ကေစ္စော၊ အချို့သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။ သိက္ခာယ၊ ၌။ အပရိပူရကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။တဿ၊ထိုရဟန်း၏(စိတ်၌)။"အဟံ၊ငါသည်။ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။သေနာသနံ၊ကျောင်းအိပ်ရာနေရာဟူသော။ အရညံ၊တောသို့ဝင်း။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ဝင်း။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်သို့ဝင်း။ ကန္ဒရံ၊ ချောက်သို့ဝင်း။ ဂိရိဂုဟံ၊တောင်လိုဏ်ဂူသို့ဝင်း။ သုသာနံ၊ သင်းချိုင်းသို့ဝင်း။ ဝနပတ္ထံ၊ တောအုပ်သို့ဝင်း။ အဗ္ဘောကာသံ၊ လွင်တီးခေါင်သို့ ဝင်း။ပလာလပုဉ္ဇံ၊ကောက်ရိုးပုံသို့ဝင်း။ဘဇေယ္မ၊ချဉ်းကပ်ရမ့ကား။ယံနူန၊ ကောင်းလေစ့။(အရည်-စသည်ကိုသေနာသန၏ဝိသေသနအဖြစ်သော်လည်းပေး)။အဟံ၊ငါသည်။မနုဿဓမ္မာ၊ လူတို့၏ ကုသ လကမ္မပထတရား၊ ဣတ္ထိ၊ သာလွန်သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ အရိယာဖြစ်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်အမြင်အထူးကို။ အပ္ပေဝနာမ သစ္ဆိကရေယ္ယန္တိ၊ မျက်မှောက်ပြုနိုင်ငြားအံ့လည်း မသိ"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့သော အကြံအစည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။သော၊ထိုရဟန်းသည်။ ဝိဝိတ္တံ၊ သော။ပ။ဘဇတိ၊ချဉ်းကပ်၏။တထာဝူပကဋ္ဌဿ၊ ထိုသို့ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ဥပဝဒတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ သဗြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးဘော် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိညူပိ၊ ပညာရှိတို့သည်လည်း။ အနုဝိစ္စ၊စိစစ်၍။ ဥပဝဒန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ဒေဝတာပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း။ ဥပဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္တာပိ၊ မိမိသည်လည်း။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဥပဝဒတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သတ္ထာရာပိ၊

မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ဥပဝဒိတော၊ကဲ့ရဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။သဗြဟ္မစာရီဟု၊ကုန်သော။ ဝိညူဟိပိ၊ တို့သည်လည်း။အနုဝိစ္စ၊ စိစစ်၍။ဥပဝဒိတော၊ ၍။ ဒေဝတာဟိပိ၊နတ်တို့သည်လည်း။ဥပဝဒိတော၊ ၍။ အတ္တနာပိ၊ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဥပဝဒိတော၊ ၍။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ နသစ္ဆိကရောတိ၊ မျက်မှောက်မပြုနိုင်။ တံ၊ ထိုသို့မျက်မှောက်မပြုနိုင်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။သတ္တုသာသနေ၊မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌။သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌။ အပရိပူရကာရိဿ၊ ဖြည့်ကျင့်မှုကို ပြုလေ့မရှိသူ၏။ တံ၊ ထိုမျက်မှောက်မပြုခြင်းသည်။ ဘဝေ-ယျယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။တံ၊ ထိုမျက်မှောက်မပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်တည်း။)

၁၃၀။ ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။ ဣဓ၊ ဤ သာသနာတော်၌ကား။ ဧကစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္တုသာသနေ၊ ၌။ သိက္ခာယ၊ ၌။ ပရိပူရကာရီ၊ ဖြည့်ကျင့်မှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ၊ ၏ (စိတ်၌)။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိဝိတ္တံ၊ သော။ပ။ ဘဇေယျံ၊ ချဉ်းကပ်ရမှုကား။ ယံနူန၊ ကောင်းလေစု။ အဟံ၊ ငါသည်။ပ။ အပ္ပေဝနာမ သစ္ဆိကရေယျန္တိ၊ မသိ" ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝိဝိတ္တံ၊ သော။ပ။ဘဇတိ၊ချဉ်းကပ်၏။ တထာ-ဝူပကဋ္ဌသ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ တသ၊ ထိုရဟန်းအား။ သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။နဥပဝဒတိ၊ မကဲ့ရဲ့။ပ။ အနုပဝဒိတော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿန ဝိသေသံ၊ ကို။ သစ္ဆိကရောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊တို့မှ။ဝိဝိစ္စ(ဝေ)၊သာလျှင်။သဝိတက္ကံ၊ သော။သဝိစာရံ၊ သော။ ဝိဝေကဇံ၊သော။ ပီတိသုခံ၊ သော။ ပဌမံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့နေခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။ သိက္ခာယ၊ ၌။ ပရိပူရကာရိဿ၊ ၏။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်း ပဌမဈာန်ကို ပြည့်စုံစေ၍နေခြင်းသည်။ဘဝေယျယထာ၊ကဲ့သို့။ ဝေ၊ဤအာဘူ။ တံ၊ထိုမျက်မှောက်ပြုခြင်း ဈာန်ကို ပြည့်စုံစေ၍နေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။(တသ္မာ၊တည်း။)

၁၃၉။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏။ ဝူပသမာ၊ ကြောင့်။အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။စေတသော၊ ကို။ သမ္မသာဒနံ၊ သော။ စေတသော၊ ၏။ ဧကော-ဒိဘावံ၊ သော။ အဝိတက္ကံ၊ သော။အဝိစာရံ၊ သော။သမာဓိဇံ၊ပဌမဈာန်သမာဓိကြောင့် ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ သော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့နေနိုင်ခြင်းသည်။ကိဿဟေတု၊ နည်း။ဟိ၊ကြောင့်။ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။သိက္ခာယ၊ ၌။ ပရိပူရကာရိဿ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဒုတိယဈာန်ကို ပြည့်စုံစေ၍နေခြင်းသည်။ ဘဝေယျယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။ တံ၊ သည်။ဒုဟာဘိ၊၏။(တသ္မာ၊တည်း။)

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ပ။အာသဝါနံ ခယဉာဏာယ၊ ဌ၊။ စိတ္တံ၊ကို။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ၏။ပ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ တံ၊ ထိုသို့သိခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ဟိ၊ ကြောင့်။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ပ။ ဘဝေယျ၊ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။ တံ၊ ထိုသို့ သိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ (တသ္မာ၊တည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (ကန္ဒရကသုတ်ပိုဒ်ရေ ၁၄.၅၊ဖ-၌ ပေးခဲ့ပြ)။

၁၄၀။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်သော်။ အယသ္မာဘဒ္ဒါလိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ယေန၊အကြင်အကြောင်းအထောက်အပံ့ဖြင့်။ဣဒ ဤသာသနာတော်၌။ကေစ္စံ၊အချို့သော။ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ပသယ္ယ ပသယ္ယ၊အဖန်ဖန်ဆုံးမနှိပ်ကွပ်၍။ကာရဏာ၊ ဒဏ်ထားခြင်းစသော အကြောင်းကို။ (ဒဏ္ဍကမ္မပဏာမနာဒိကာရဏာ၊ဧ) ။ကရောန္တိ၊ပြုကြကုန်၏။ဘဒ္ဒေ၊ရား။ သော ဟေတု၊ထိုအကြောင်း သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။သော ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ ကောနုခေါ၊ နည်း။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်း အထောက်အပံ့ဖြင့်။ ဣဒ၊ ၌။ ကေစိ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ပသယ္ယ ပသယ္ယ၊ ၍။ ကာရဏာ၊ဒဏ်ထား ခြင်းစသော အကြောင်း ကို။ နော ကရောန္တိ၊ မပြုကြကုန်။ သောဟေတု၊ သည်။ ကောပန၊ နည်း။ သောပစ္စယော၊ သည်။ ကောပနာတိ၊ အဘယ်ပါနည်း"ဟူသော။ ဝေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဒ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သော။ဘိက္ခု၊ သည်။ အဘိဏှာပတ္တိကော၊ မပြတ်အာပတ်သင့် သည်။ အာပတ္တိဗဟုလော၊ အာပတ်များသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ဝုစ္စမာနော၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အညေန၊ တပါးသောအကြောင်းအ ရာဖြင့်။ အညံ၊ တပါးသောအကြောင်း အရာကို။ ပဋိစရတိ၊ဖုံးလွှမ်း၏ ။(အညေနအညံပဋိစရတိ၊ လှိုးလှဲ၏။) ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသို့။ကထံ၊ စကားကို။ အပနာမေတိ၊ တွန်းဖယ်၏။ ကောပဠ၊ အ မျက်ကိုဝှက်။ ဒေါသဠ၊ ပြစ်မှားခြင်းကိုဝှက်။ အပ္ပစ္စယဠ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုဝှက်။ ဝါ၊ မယုံကြည်ခြင်းကိုဝှက်။ ပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာပြု၏။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ နဝတ္တတိ၊ မကျင့်။ လောမံ၊ မာန်တည်းဟူသောအမှေးကို။ နပါတေတိ၊ မချ။နေတ္ထာရံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းကျင့်ဝတ်ကို။ နဝတ္တတိ၊ မကျင့်။ ယေန၊အ ကြင် အမှုဖြင့်။ သံဃေ၊ သံဃာသည်။ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရောမိတိ၊ ပြုအံ့ဟု၍။ နာဟ၊ မပြောဆို။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တတြ၊ ထိုဆိုခက်သည်ကို ပြုခြင်း၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏(စိတ်၌)။ "အာဝုသော၊ ဝါရှင်တို့။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ အဘိဏှာပတ္တိကော၊ မပြတ်အာပတ်သင့်၏။ အာပတ္တိဗဟုလော၊ အာပတ်အသင့်များ၏။ သော၊ သည်။ ဝါ၊ကို။ပ။တံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရောမိတိ၊ ပြုအံ့ဟု၍။ နာဟ၊ မပြောဆို။ အာယဿ္မန္တော၊ အရှင်ဘုရားတို့။ (တုမ္ဟေတို့သည်။) ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအ ရာအားဖြင့်။ အယံ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဣဒံ အဓိကရဏံ၊ ဤအဓိကရဏ်းသည်။ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ နဝူပသဇေယ္ယ၊ မငြိမ်းအေးရာ။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဥပဝရိဘဏ္ဍ၊ စုံစမ်းစစ်ဆေးကြပါကုန်မူကား။ သာဓုဝတာတိ၊ ကောင်းလေစွတကား" ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့သော အကြံအစည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ အယံ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဣဒံ အဓိကရဏံ၊ ဤအဓိကရဏ်း သည်။ခိပ္ပမေဝ၊ သာလျှင်။ နဝူပသမ္မတိ၊ မငြိမ်းအေး။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။ဘိက္ခု၊တို့သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဥပဝရိဘဏ္ဍ၊ စုံစမ်းစစ်ဆေးကြကုန်၏။

၁၄၁။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓေဓ၊ ဤသာသနာတော်၌ကား။ ကေစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဘိဏှာပတ္တိကော၊ သည်။ပ။နပဋိစရတိ၊ မဖုံးလွှမ်း။ပ။နပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာမပြု။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်၏။ပ။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရောမိတိ၊ပြုအံ့ဟု၍။ အာဟ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တတြ၊

၁။ ပဋိစရတိတိ ပဋိစ္ဆာဒနဝသေန စရတိ ပဝတ္တတိ၊ပဋိစ္ဆာဒနတ္ထော ဝေ ဝါ စရတိသဒ္ဒေါ၊ အနေကတ္ထတာ ဓာတူ-နဉ္စ အာဟ ပဋိစ္ဆာဒေတိတိ။ (မူပံ၊၂။ အနုမာနသုတ် ဋီကာ။)

ထိုဆိုလွယ်သည်ကို ပြုခြင်း၌။ ဘိက္ခုနှုန်း တို့၏။ "အာဝုသော။ တို့။ အယံ ခေါ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ အာယသ္မန္တော၊ တို့။(တို့မေ့၊ဘို့သည်။) ယထာ၊ အားဖြင့်။ အသ၊ ထိုရဟန်း၏ (စိတ်၌)။ ဣဒံ အခိုကရဏံ၊ သည်။ ခိပ္ပမေव၊ သာလျှင်။ ဝူပသမေယ၊၏။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဣမသ္မာ ဘိက္ခုနော၊ အား။ဥပရိက္ခထ၊စူးစမ်းရှာဖွေကြပါကုန်မူကား။ သာဓုဝတာတိ၊ ကောင်းလေစ" ဟူ၍။ ဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ဝေါ၊ သို့။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ပ။ ဝူပသမ္မတိ ငြိမ်းအေး၏။ တထာဘထာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊။ တို့သည်။ တသ္မာ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဥပရိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၄၂။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခုပန၊ သည်ကား။ အဓိစ္စာပတ္တိကော၊ ရုံခါရုံခါအာပတ်သင့်သည်။ အနာပတ္တိဗဟုလော၊ အာပတ်သင့်ခြင်းမမျှားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တသ္မာ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဥပရိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၄၃။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓ၊ ၌။ ပ။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တသ္မာ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဥပရိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏။(ဤ ၁၄၂-၁၄၃-ကား မခဲပြီ)။

၁၄၄။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခုပန၊သည်ကား။ သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ (ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ဟူသော)ယုံကြည်ခြင်းမျှဖြင့်။ပေမမတ္တကေန၊ (ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ဟူသော) ချစ်ခြင်းမျှဖြင့်။ (ဂေဟသိတသဒ္ဓါ-ပေမတည်း၊ဌ)။ ဝဟတိ၊(သာသနာတော်၌) ဆောင်ရွက်၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တတြ၊ထိုသို့ဆောင်ရွက်ရာ၌။ ဘိက္ခုနှုန်း တို့၏(စိတ်၌)။ "အာဝုသော၊တို့။ အယံခေါဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ ဖြင့်။ ပေမမတ္တကေန၊ ဖြင့်။ ဝဟတိ၊ ဆောင်ရွက်၏။ မယံ၊ ငါဘို့သည်။ ဣမံဘိက္ခုံ၊ ဤရဟန်းကို။ ပသယ္ဟ ပသယ္ဟ၊ ၍။ ကာရဏံ၊ ကိုး။ သစေ ကရိဿာမ၊ အံ့။ ဝေါ၊ သော်။ အသ၊ ထိုရဟန်းအား။ဝါ၏။ယံပိ တံ သဒ္ဓါမတ္တကံ၊ (အကြင်ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ် ဟူသော) ယုံကြည်ခြင်း မျှသည်ရင်း။ ယံပိ တံ ပေမမတ္တကံ၊ (အကြင်ဆရာဥပဇ္ဈာယ် ဟူသော) ချစ်ခြင်းမျှသည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏။) တမ္ပိ၊ ထိုသုံကြည်ခြင်း ချစ်ခြင်းမျှမှလည်း။ မာပရိဟာယိတိ၊ မဆုတ်သုတ်ပါစေလင့်"ဟူ၍။ဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။သေယ္ယထာပိ၊ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုအံ့။ ပုရိသဿ၊ အား။ဝါ၏။ ဧကံ စက္ခု၊ မျက်စိတဖက်သည်။ (အဿ၊ရှိရာ၏။)တဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ မိတ္တာမစ္စာ၊ အဆွေခင်ပွန်း အပေါင်းအဖော်တို့သည်ရင်း။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်ရင်း။ တံ ဧကံ စက္ခု၊ထိုမျက်စိဘဖက်ကို၊ "အဿ၊ထိုယောက်ျားအား။ ဝါ၏။ယံပိ တံ ဧကံစက္ခု၊ အကြင်မျက်စိတဖက်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တမ္ပိ၊ ထိုမျက်စိတဖက်မှလည်း။ မာပရိဟာယိတိ၊ မဆုတ်သုတ်ပါစေလင့်" ဟူ၍။ ရကွေ့သို့၊ စောင့်ရှောက်ကုန်ရာ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ ဖြင့်။ ပေမမတ္တကေန၊ ဖြင့်။ ဝဟတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။တတြ၊ထိုသို့ဆောင်ရွက်ရာ၌။ ဘိက္ခုနှုန်း တို့၏(စိတ်၌)။ "အာဝုသော၊ တို့။ ပ။ မာပရိဟာယိတိ၊ လင့်" ဟူ၍။ ဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းအထောက်အပ်ဖြင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စိ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ပသယ္ဟ ပသယ္ဟ၊ ၍။ ကာရဏံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏။ သောဟေတု၊ သည်။ အယံခေါ၊ဤသည်ပင်တည်း။သောပစ္စယော၊ သည်။ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယေန၊ ဖြင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စိ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ တသ၊ အားဖြင့်။ ပသယ္ဟ ပသယ္ဟ၊ ၍။ ကာရဏံ၊ကို။ နော ကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ သောဟေတု၊ သည်။အယံခေါ၊ ပင်တည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ အယံခေါ၊ ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၁၄၅။ ဘုရား မြတ်စွာဘုရား။ ယေန၊ ကကြာင် အကြောင်း အထောက်အပံ့ဖြင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အပ္ပတရာနိုဒစ၊ နည်း ကုန်သည်သာ ဖြစ်ကုန်ကုန်ရာ။ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို သည်။ အဘာသုံ၊ ဖြစ် ကုန်ပြီ။ ဗဟုတရာစ၊ များသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သင်။ အညာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ဘဏ္ဍဟိ ယု၊ တည်ကြကုန်ပြီ။ ဟောဘတု၊ သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ သောပစ္စယော၊ သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘဂဝေါ ရား။ ယေန၊ ဖြင့်။ တေရဟိ၊ ယခု အခါ၌ ၊ ဗဟုတရာနိုဒစ၊ များသော်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန် ၏။ အပ္ပတရာစ၊ နည်းသည်လည်းဖြစ် ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အညာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ သဏ္ဌာဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့် တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒါ လိ၊ လိ။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အာသဝေါ ဘဝနိယာ၊ အာသဝေါဘရားတို့၏ တည်ရာဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ကျူးလွန်ခြင်းသဘောတို့သည်။ သံဃေ၊ ၌။ နပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှား မဖြစ်ကုန်သေး။ တာဝ၊ လောက်။ သတ္ထာ၊ ငါဘုရားသည်။ သာဝကာနံ၊ တပည့်သာဝကတို့ အား။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ နပညာပေတိ၊ ပညတ်တော်မမူ။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယတောစ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ အာသဝဋ္ဌာနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံဃေ၊ ၌။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှား မဖြစ်ကုန်သေး။ တာဝ၊ လောက်။ သတ္ထာ၊ ငါဘုရားသည်။ သာဝကာနံ၊ တပည့်သာဝကတို့ အား။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ နပညာပေတိ၊ ပညတ်တော်မမူ။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယတောစ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ အာသဝဋ္ဌာနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံဃေ၊ ၌။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်ကုန်ကုန်။ ဘဒ္ဒါလိ၊ ပါ။ ယတော စ ခေါ၊ ၌ကား။ သံဃော၊ သည်။ ရတ္တညုတံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ၊ ၌

၌။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ၌။ အာသဝဌာနိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဋိဃာတာယဝေ၊ ငါသာလျှင်။ သတ္ထာ၊ သည်။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ၏။

၁၄၆။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌။တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။အပ္ပကာခေါ၊ နည်းကုန်သည်သာ။အဟုဝတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ယဒါ၊ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အာဇာနီယ-သုသူပမံ၊ နုပျို့သော အာဇာနည်မြင်း ဥပမာကို။ (ကတ္တာ၊ ပြု၍။) ဓမ္မပရိယာယံ၊ တရားတော်ကို။ ဒေသေသိ ၊ ဟောပြီ။(တနည်း- အာဇာနီယသုသူပမံ၊ နုပျို့သော အာဇာနည်မြင်း ဥပမာရှိသော။ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ ဒေသေသိ ၊ ပြီ။) ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တံ၊ ထိုတရားကို။သရသိ.အောက်မေ့သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဧတံ၊ ဤတရားတော်ကို။ နောဟိ၊မအောက်မေ့ပါဘုရား။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တတြ၊ ထိုမဇ္ဈိမအာဂမေ့ရာ၌။ (တတြာတိ တသ္မိं အသရဏေ)။ကံ ဟေတုံ၊ အဘယ်အကြောင်းအထောက်အပံ့ကို။ ပစ္စေသိ၊ ယုံကြည်သနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ သောအဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ နှုန၊ စင်စစ်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။ သိက္ခာယ၊ ၌။ ဝါ၊ ဖြင့်။ အပရိပူရကာရီ၊ သည်။ အဟောသိ ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယေဝဟေတု၊ ဤအကြောင်းသည်သာလျှင်။ သေ(ဝေ) ပစ္စယော၊ ဤအထောက်အပံ့သည်သာလျှင်။ နခေါ၊ မဟုတ်သေး။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ တံ၊ ကို။ မေ၊ ငါ၏။ ဝါ၊ ငါသည်။ (ဝိဒိတော-စပ်) စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ စေတော၊ (သင်၏)စိတ်ကို။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ "အယံ မောဃပုရိသော၊ ဤအချည်းနှီးသော ယောကျ်ားသည်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဓမ္မေ၊ ကို။ ဒေသိယမာနေ၊ သော်။ အဋ္ဌံ က တ္တာ၊ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြု၍။ မနသိကတ္တာ၊ ၍။ သဗ္ဗစေတသာ၊ အလုံးစုံသောစိတ်ဖြင့် ။သမန္နာဟရိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ဆောင်၍။ ဩဟိတသောတော၊ချွတ်ထားအပ်သော နားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊တရားကို။ နစ သုဏာတိ၊နာလည်းမနာယူ" ဟူ၍။ဝိဒိတော၊ သိအပ်ပြီ။ ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။အပိစ၊သို့သော်လည်း။အဟံ၊ငါသည်။ တေ၊ သင့်အား။ အာဇာနီယသုသူပမံ၊ရှိသော။ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ဟောအံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ သုဏာဟိ၊ နားထောင်လော့။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဧवံဘန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ ဟူ၍။ အာယသ္မာဘဒ္ဒါလိ၊ အရှင်ဘဒ္ဒါလိသည်။ ဘဂဝတော၊ အား။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ဘဂဝါ၊ သည်—

၁၄၇။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ဒဂ္ဂော၊ လိမ္မာသော။ အဿဒမကော၊ မြင်းကို ဆုံးမတတ်သူသည်။ ဘဒြံ၊ ကောင်းသော။ အဿာဇာနီယံ၊ အာဇာနည်မြင်းကို။လဘိတ္တာ၊ ရသော်။ ပဌမေန ဒမနေ၀၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်။ မုခါဝေန၊ မြင်းဇက်၌။ ကာရဏံ၊ (ကောင်းစွာ လည်ကို ကိုင်နှိုင်ရန်) အကြောင်းကို။ ကာရေတိ.ပြုစေ၏။ မုခါဝေန၊မြင်းဇက်၌။ ကာရဏံ၊ကို။ကာရိယမာနဿ၊ ပြုစေအပ်သော။ တဿ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်း၏။ ကာနိစိ ကာနိစိ၊ အချို့ကုန် အချို့ကုန်သော။ ဝိသူကာယိတာနိ၊မယဉ်ကျေးခြင်းတို့သည်။ဝိသေဝိတာနိ၊ မာန်မူခြင်းတို့သည်။ ဝိပ္ပဒ္ဒိတာနိ၊တုန်လှုပ်

၁။ ဤပါဠိ၌ "သဗ္ဗစေတသော"ဟု ရှိနေသော်လည်း မ၊၁။ ၄၀၀-တွင် သဗ္ဗစေတသာ သမန္နာဟရိတ္တာ-ဟု ရှိ၍ ၎င်းအဖွင့် မ၊ဋ္ဌ၊ ၂။ ဥဒါန-၌ "အပ္ပမတ္တကမ္ပိ ဝိကွေပံ အကရောန္တော သကလစိတ္တေန သမန္နာဟရိတ္တာ"ဟူသော အဖွင့်ကို ထောက်၍ "သဗ္ဗစေတသာ၊ဖြင့်"ဟု ပြင်၍ ပေးလိုက်သည်။

ခြင်းတို့သည်။ဟောန္တိယေ၀၊ ဖြစ်ကုန်သည်သာတည်း။(ဝိသူကာယိတာနိတိအာဒီဟိ ဝိသေ၀နာစာရံ ကထေသိ။ဌ။ဝိသေ၀နာစာရန္တိ အဒန္တကိရိယံ။ဋီ။ဝိသေ၀ိတာ=ဝိ+သေ၀+တ၊ မာန်ထောင်ခြင်း)။ အကာရိဘပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘ၀မပြုဘူးသော။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ကာရိယမာနဿယထာ၊ ပြုစေ အပ်သောသူ၏ကဲ့သို့တည်း။ သော၊ ထိုအာဇာနည်မြင်းသည်။ အဘိဏှကာရဏာ၊ မပြတ်ပြုခြင်း ကြောင့်။ အနုပုဗ္ဗကာရဏာ၊ အစဉ်ပြုခြင်းကြောင့်။ တသ္မိं ဌာနေ၊ ထိုမယဉ်ကျေးသောအရာ၌။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ မာန်မူခြင်းကင်း၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယတောခေါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဘဒ္ဒြော၊ ကောင်းသော။အဿာဇာနီယော၊ အာဇာနည်မြင်းသည်။ အဘိဏှကာရဏာ၊ ကြောင့်။ အနုပုဗ္ဗ-ကာရဏာ၊ ကြောင့်။တသ္မိं ဌာနေ၊ ၌။ပရိနိဗ္ဗုတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုအာဇာနည် မြင်းကို။ အဿဒမကော၊ သည်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်စွာ။ ယုဂါဓာနေ၊ ထမ်းပိုးတင်ခြင်း၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ယုဂါဓာနေ၊ ထမ်းပိုးတင်ခြင်း၌။ကာရဏံ၊ကို။ ကာရိယမာနဿ၊ သော။ တဿ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်း၏။ပ။ တသ္မိं ဌာနေ၊ ထိုမယဉ်ကျေးသောအရာ၌။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်းကို။ အဿဒမကော၊ သည်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်စွာ။ အနုဂ္ဂမေ၊ အလျော်သွားခြင်း၌။ (အနုဂ္ဂမေတိ အနုရူပပရိဂမေ။ဋီ။)ကာရဏံ၊ကို။ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။မဏ္ဍလေ၊လည်၍ ပြေးခြင်း၌။ (မဏ္ဍလေတိ မဏ္ဍလဓ၀ဝိကာယံ၊ လုံးနေအောင်ပြေးခြင်း၌။ ဋီ)။ခုရကာသေ၊ခွါတည်ရာ၌။(သဒ္ဒတ္ထ)။ခွါဖျားတို့ဖြင့် မြေကိုထိရုံမျှ သွားခြင်း၌။(ဋီ အဝိပ္ပါယတ္ထ)။ ဓာ၀ေ၊ လျင်စွာပြေးခြင်း၌။ ဒ၀တ္တေ၊ မြူးထူးခြင်း၌။ ရာဇကုဏ္ဍေ၊မင်းချီးကျူးအောင်ပြုခြင်း၌။ ၀ါ၊ မင်းသိနီုင်လောက်သော ဂုဏ်မြောက်အောင်ပြုခြင်း၌။ ရာဇ၀ံသေ၊ မြင်းရာဇ၀င်တွင်အောင် ပြုလုပ် ခြင်း၌။ဥတ္တမေ ဇ၀ေ၊လွန်ကဲသောလျင်မြန်ခြင်း၌။ ဥတ္တမေဟယေ၊ မြတ်သောမြင်း၌။ ဥတ္တမေသာ-ခလေ၊ အလွန်နူးညံ့သော စကားရှိသည်၏အဖြစ်၌။ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ကာရေတိ၊ ပြုဧ၏။ ဥတ္တမေ ဇ၀ေ၊ လွန်ကဲသော လျင်မြန်ခြင်း၌။ ဥတ္တမေဟယေ၊ မြတ်သောမြင်း၏ အဖြစ်၌။ ဥတ္တမေ သာခလေ၊ အလွန်နူးညံ့သော (ပြောဆိုလွယ်သော)စကားရှိသည်၏အဖြစ်၌။ ကာရဏံ၊ ကို။ ကာရိယမာနဿ၊ သော။ တဿ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်း၏။ပ။တသ္မိं ဌာနေ၊ ထိုမယဉ်ကျေးသော အရာ၌။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ထိုအာဇာနည်မြင်းကို။အဿဒမကော၊သည်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်စွာ။ ဝဏ္ဏိယဿ၊ ချီးမွမ်းထိုက်သော အစာကိုဌင်း။ ပါဏိယဿ၊ သောက်ရေကိုဌင်း။ အနုပ၀ဒ္ဓဘိ၊ မပြတ်ကျေးမွေး၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣမေဟိ ခေါ ဒသဟင်္ဂေဟိ၊ ဤဆယ်ပါးသော အင်္ဂါတို့နှင့်။သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ဘဒ္ဒြော၊ ကောင်းသော။ အဿာဇာနီယော၊အာဇာနည် မြင်းသည်။ရာဇာရဟော၊မင်းအားထိုက်သည်။ရာဇဘောဂ္ဂေါ၊မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရညော၊ မင်း၏။ အင်္ဂန္တေ၀၊ အင်္ဂါ(တပါး)ဟူ၍သာလျှင်။သခ်ျှ ်၊ရေတွက်ခြင်းသို့။ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဝေမေ၀ ခေါ၊ သာလျှင်။ ဒသဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဆယ်ပါးသောတရားတို့နှင့်။ သမန္နာ-ဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဟုနေယျော၊ အ၀ေးမှ ဆောင်၍ လှူအပ်သော အလှူကို ခံထိုက်သည်[1]။ ပါဟုနေယျော၊ ညွှန်ကြားသည်အလို၌ ထားအပ်သော အလှူကို ခံထိုက်သည်[2]။ ဒက္ခိ-

---

၁။ အာဟုနေယျော၊ အာ-ဟု+တ၊အာနေတ္ဝာ ဟ၀ိတမ္ဘန္တိ အာဟုနံ။ပစ္စည်းလေးပါးကောက်။တ-ကို နှ-ပြု။ အာဟုနံ အရဟတီတိ အာဟုနေယျော၊အ၀ေးမှဆောင်ယူခဲ့သော ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံထိုက်သော သံဃာတော်။ တနည်း၊အာ-ဟု+အနီယပစ္စည်း။အာ၊ဣ၊ ဟောဘ၀ေ၊ဘိ အာဟုနေယျော။လာ၍ပူဇော် အပ်သောသံဃာတော်။

၂။ ပါဟုနေယျော၊ပါဟုန+ဏေယျ၊ပါဟုနံ အရဟတီတိ ပါဟုနေယျော။ညွှန်ကြားခြင်းကိုခံထိုက်

ကောယျော၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်သည်။ အဠလိကရဏီယော၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြုထိုက်သည်၂။ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိမြတ်သော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်းသဖွယ်သည်။ဟောတိ၏။

ကတမေဿ ဒသဟိ၊ အဘယ်ဆယ်ပါးတို့နှင့်။ (သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသနည်း)။ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အသေခါယ၊ ရဟန္တာပဋိပဒေ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ (အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော)ကောင်းသောအမြင်နှင့်။ (အညာတာဝိန္ဒြေ၊ ဋ္ဌိကား)။ သမန္နာ-ဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသေခေန၊ သော။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေန၊ (အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော)ကောင်းသောအကြံနှင့်။ပ။သမ္မာဝါစာယ၊ ကောင်းသောစကားနှင့်။ပ။ သမ္မာကမ္မန္တေန၊ ကောင်းသောအမှုနှင့် ။ပ။ သမ္မာအာဇီဝေန၊ကောင်းသောအသက်မွေးခြင်းနှင့်။ပ။သမ္မာဝါယာမေန၊ ကောင်းသောလုံ့လနှင့်။ပ။ သမ္မာသတိယာ၊ ကောင်းသောသတိနှင့်။ပ။ သမ္မာသမာဓိနာ၊ ကောင်း သောတည်ကြည်ခြင်းနှင့်။ ပ။ သမ္မာဉာဏေန၊ ကောင်းသောသိခြင်းနှင့်။ (ပညိန္ဒြေတည်းဋ္ဌိ)။ပ။ သမ္မာဝိမုတ္တိယာ၊ ကောင်းသော (ဖလင်ရှစ်ပါးမှ ကြွင်းသောတရားတည်းဟူသော) ဝိမုတ္တိနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဌာဏိဋ္ဌိ၊ ရှုပါ)။

ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣမေဟိ ခေါ ဒသဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤဆယ်ပါးသော တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်။ အာဟုနေယျော၊ သည်။ပ။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (၁၄၆-အဆုံးပြန်။ အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

ပဌမ၊ သော။ ဘဒ္ဒါလိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-လဋုကိကောပမသုတ်

၁၄၇။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။ နိသိဒိ၊ ပေးမြဲ။ ပေါတလိယသုတ်မှီးလေ)။

အထခေါ၊ထိုအခါ၌။ရဟောဂတဿ၊ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်ရောက်သည်ဖြင့်၍။ပဋိသလ္လီနဿ၊(သတ္တ-သခ်ါရတို့မှ ဖဲ့၍) တပါးတည်းကိန်းအောင်းသော (ဖလသမာပတ်ဝင်စားသော)။ အာယသ္မတော ဥဒါယိဿ၊ ၏။ "နော၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟုနံ၊ မျှားစွာကုန်သော။ ဒုက္ခမမ္မာနံ၊ ဆင်းရဲ သော သဘောတို့ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အပဟာတ္တာ၊ ပယ်ရှားတော်မူတတ်၏။ နော၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟူနံ၊ ကုန်သော။ သုခမမ္မာနံ၊ ချမ်းသာသဘောတို့ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဥပဟတ္တာ၊ ဆောင် တော်မူတတ်၏။ နော၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ဗဟုနံ၊ ကုန်သော။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ အကုသိုလ် ကရားတို့ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အပဟာတ္တာ၊ ပယ်ရှားတော်မူတတ်၏။ နော၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟုနံ၊ကုန်သော။ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ဥပဟတ္တာတိ၊ ဆောင်တော်မူတတ်၏"

သော သံဃာတော်။ဟ-အာ+ဟု+အနီယ။ ပဌမံ အာနေတ္မာ ဟောတဗ္ဗောတိ ပါဟုနေယျော။ အဦးအဖျားယူဆောင်၍ ပူဇော်အပ်သော သံဃာတော်။ သမ္ဗဟကာရေန အာဟရိတဗ္ဗောတိ အာဟုနေယျော၊ အလုံးစုံ သိမ်းကြုံးပူဇော်ထိုက်သော သံဃာတော်။

၁။ ဒက္ခိဏေယျော၊ဒက္ခိဏာ+ဏေယျ၊ဒက္ခိဏာယ ဟိတော ဒက္ခိဏေယျော။ အလှူအား အကျိုးစီးပွါး ဖြစ်သော သံဃာတော်။ ဒက္ခိဏံ အရဟတီတိ ဒက္ခိဏေယျော။ မြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်သောသံဃာတော်။

၂။ အဠလိကရဏီယော၊အဠလိ+ကရဏီယ၊ အဠလိ=အဠ+အလိ။ အဠတိ ဗျတ္တိ ဂစ္ဆတိ ဟောနာတိ အဠလိ။ အဠလိ=အာ+ဇလ+ဏ္ဍ၊ အာဘုသံ ဇလတီတိ အဠလိ။ လက်အုပ်။အဠလိ ကရဏီယောတိ အဠလိကရ-ဏီယော၊ လက်အုပ်ပြုထိုက်သော သံဃာတော်-စသည်ပြုလေ။

ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ စိတ်အကြံအစည်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။သသ္ဃနှသမယံ၊ ၌။ပဋိသလ္လီနာ၊မှ။ ဝုट्ठိတော၊ ထခဲ့သည် ဖြစ်၍။ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (တေန၊ သို့။) ဥပသက်မိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။

၁၄၉။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နောခေါ၊ သော။အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ရဟောဂတဿ၊ ၍။ ပဋိသလ္လီနဿ၊ သော။ မယှံ၊ ၏။ 'နော၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ဥပဟတ္တာတိ၊ ဆောင်တော်မူတတ်၏' ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ စေတသောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ဘန္တေ၊ ရှုး။ပါ၊ မှန်၏။မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ (ဃိက္ခာပုဒ်မပညတ်မီ)ရှေးအခါ၌။ သာယဏ္ဍေ၊ ညချမ်း၌ရင်း။ ပါတောစ၊ နံနက်၌ရင်း။ ဝိ.ကာလေ၊ မွန်း.လွဲသော။ ဒိဝါစ၊ နေ့၌ရင်း ။ ဘုဉ္ဇာမ၊ စားကြပါ.ကုန်၏။

ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ (ယသ္မိं သမယေ-ဌ)။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ 'ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဃ၊ နှီးဆော်တိုက်ဘွန်း၏။ (အာဏတ္တိယံ နိပါတော-ဌ)။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ တေ ဒိဝါဝိ.ကာလဘောဇနံ၊ နေ.လွဲ နေ့စာ စားခြင်း ကို။ ပဋိ.ဘထာတိ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့' ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။သော သမယော၊ ထိုအခါသည်။အဟုခေါ၊ဖြစ်ခဲ့သည်သာတည်း။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ 'နော၊ ငါတို့အား။သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကြ.ည်ညို ကုန်သော။ ဂ.ဟပတိ.ကာ၊ သူကြွယ်ဘို့သည်။ဝိ.ကာလေ၊နေလွဲသော။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ ပဏီဘံ၊မွန်မြတ်သော။ ယ.မ္မိ ခါဒနီယံ၊ အကြင်ခဲဘွယ် ကိုရင်း။ ယမ္မိ ဘောဇနီယံ၊ အကြင်ဘောဇဉ်ကိုရင်း။ ဒေန္တိ၊ ပေးလှူကြကုန်၏။ တဿပိ၊ ထိုခဲဘွယ်ဘောဇဉ်.ကို.ပ.ပ်း။ နော၊ငါတို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်း.ကို။ အာဟ၊၏။ တဿပိ၊ ထိုခဲဘွယ်ဘောဇဉ်.ကို.ပ.ပ်း။ နော၊ တို့အား။ သုဂတော၊ သည်။ ပဋိနိဿဂ္ဂံ၊ စွန့်ခြင်း ကို။ အာ.ဟာတိ၊ ခ.ဟာတော်မူ၏' ဟူ၍။တဿ မ.ယှံ၊ သို့တပည့်တော်၏။အညထတ္တံ၊တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် စိတ်ဖြစ်ခြင်းသည်။ အ.ဟုဒေဝ၊ဖြစ်သည်သာတည်း။ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ အဟုဒေဝ၊ တည်း။

ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဘေမယံ၊ ထိုဘပည့်ဘော်တို့သ.ည်။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ပေမဉ္စ၊ ချစ်ခြင်းကိုရင်း။ ဂါရဝဉ္စ၊ ရိုသေခြင်း.ကိုရင်း။ ပသာဒဉ္စ၊ ရှ.ည်ခြင်း.ကိုရင်း။ သဒ္ဓဉ္စ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကိုရင်း။ သမ္မာသမာနာ၊ ဧ.ကာင်းစွာ မြင်ကုန်သ.ည်ဖြစ်၍။ဝေ၊ သို့။တဲ့ ဒိဝါဝိ.ကာလဘောဇနံ၊ ကို။ ပဋိဘိမှာ၊ ပယ်စွန့်ကြ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဘေမယံ၊ ထိုတပည့်ခံတော်တို့သည်။ သာယဏ္ဍေ၊ ညအခါ၌ရင်း။ ပါတောစ၊ နံနက်စောစော၌ရင်း။ ဘုဉ္ဇာမ၊ စားကြပါ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့.ကို။ 'ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဃ၊ တိုက်ဘွန်း၏။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။တဲ့ ရတ္တိ ဝိ.ကာလဘောဇနံ၊ ကို။ ပဋိဘိသာတိ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်ခလော့' ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ သော သမယော၊ထိုအခါသည်။ အဟုခေါ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ 'နော၊ ငါဘို့၏။ ဣမေသံ ဒ္ဝိန္နံ ဘတ္တာနံ၊ ဤနှစ်ထပ်သောဆွမ်းဘို့တွင်။ ပဏီတသခ်ါတတရံ၊ အလွန်မွန်မြတ်သည်ဟု ဆိုအပ်သော။ ယမ္မိ အကြင်ညစာစားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။တဿပိ၊ ထိုညစာစားခြင်းကိုလည်း။ နော၊ တို့အား။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပ.ဟာနံ၊ ကို။အာ.ဟ၊ ၏။ တဿပိ၊ ကိုလည်း။ နော၊ ငါဘို့အား။ သုဂတော၊ သည်။

၁။ သာယ-ညအခါယူ။ပါတ-နံနက်ခစောခစောယူ။ပါတောပဒေ သမာ။ဓာန် ၁၁၅။ ဒိဝါ၊နေ့ထက်မှ နေ့ဝင်အခါ ကိုယူ။ဓာန်၊ ၁၁၄။ ဝိကာလ-မွန်းလွဲပိုင်းမှစ၍ အရုဏ်မတက်မီအဘွင်းယူ။ ဤကား လေးပိုင်း ပိုင်းထား၍ ယူပုံ တည်း။ ဤ၌ ဝိကာလေ-ကား ဒိဝါစ-၏ ဝိသေသနတည်း။

ပဋ္ဌိနိဿဂ္ဂံ၊ ကိုး။ အာ:ဘာဘိ၊ ဟောတော်မူ၏'ဟူ၍။ တဿမယ္ဟံ၊ ၏။ အညထတ္တံ၊ သည်။ အဟုဒေဝ၊ တည်း။ ဒေါမနဿံ၊ သည်။ အဟုဒေဝ၊တည်း။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘ၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ သူပေယျံ၊ ဟင်းလျှာကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ၍။ 'ဟန္ဒစ၊ ယခုမူကား။ ဣမံ၊ ဤဟင်းလျှာကို။ နိက္ခိပထ၊ ထားကြကုန်လော့။ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ သဗ္ဗေဝ သမဂ္ဂါ၊ အလုံးစုံ ညီညွတ်ပေါင်းဆုံသော ငါတို့သည်။ ဘုဉ္ဇိဿာမာတိ၊ စားကုန်အံ့'ဟူ၍။ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ယာဂုဘာဇီ၊အလုံးစုံကုန်သော။သခ်ံတိယော၊ပြုပြင်စီရင်အပ်သော ခဲဘွယ်တို့သည်(သန္တိ၊ကုန်၏။) သဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ တာ၊ ထိုခဲဘွယ်တို့သည်။ ရတ္တိ ံ၊ ညအခါ၌။(ဟောန္တိ၊ပြည့်စုံသည်ဖြစ်ကုန်၏။) ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ အပ္ပါ၊ နည်းကုန်သည်။(ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။)ဘန္တေ၊ ရား။ တေမယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ပေမဠ္ဠ၊ ကိုဎင်း။ ဂါရဝဠ္ဠ၊ ဂုဏင်း။ ဟိရိဠ္ဠ၊ ဂုဏင်း။ သြတ္တပ္ပဠ္ဠ၊ ဂုဏင်း။ သမ္ဘဿမာနာ၊ ၍။ ဝေ၊ သို့။ တံရတ္တိ ံ ဝိကာလဘောဇနံ၊ ကို။ ပဇဟိမှာ၊ ပယ်စွန့်ကုန်ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယံ၊ အလွန်ညဉ့်ခိုက်သော အခါ၌။ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရန္တာ၊ လှည့်သည်ကုန်လတ်သော်။စန္ဒနိကံပိ၊ အညစ်အကြေးတွင်း သို့လည်း။ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကြကုန်၏။ သြဝိဂလ္လေပိ၊ တံဆီးအိုင်၌လည်း။ ပပတန္တိ၊ ကျကြကုန်၏။ ကဏ္ဏကာဝါဠေပိ၊ ဆူးဝိုင်းသို့လည်း။ အာရောဟန္တိ၊တက်ဝင်ကြကုန်၏။ သုတ္တံ၊ အိပ်နေသော။ ဂါဝိ ံပိ၊ နွားမကိုလည်း။ အာရောဟန္တိ၊ တက်နင်းမိကြကုန်၏။ ကတကမ္မေ ဟိပိ၊ ခိုးမှုကျူးလွန်ပြီးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မာဏဝေဟိပိ၊ လုလင်တို့နှင့်ရင်း။ အကတကမ္မေ ဟိပိ၊ ခိုးမှုမကျူးလွန်သေးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မာဏဝေဟိပိ၊ တို့နှင့်ရင်း။ သမာဂစ္ဆန္တိ၊ ပေါင်းဆုံမိကြကုန်၏။ မာတုဂါမောပိ၊ မာတုဂါမသည်လည်း။တေ၊ထိုရဟန်းတို့ကို။အသဒ္ဓမ္မေန၊မသူတော်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော မေထုန်ဖြင့်။ နိမန္တေတိ၊ပင့်ဖိတ်၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယံ၊ ၌။ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အညတရာ ဣတ္ထီ၊ တယောက်သောမိန်းမသည်။ ဝိဇ္ဇနရိကာယ၊ လျှပ်ပြက်သော ခဏ၌။ ဘာဇနံ၊ ခွက်ကို။ ဓောဝန္တီ၊ ဆေးကြောစဉ်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်သည်သာတည်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သော်။ မံ၊ ကို။ ဘီတာ၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။"မေ၊ ငါအား။အဘုံဝတာ၊ အကျိုးနဲပြီတကား[1]။ပိသာစော ဝတ မန္တိ၊မြေဘုတ်ဘီလူးသည် ငါ့ထံသို့လာလေ ပြီတကား" ဟူ၍ ။ ဝိဿရံ၊ ကျယ်လောင်သောအသံကို။ အကာသိ၊ပြုပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ကျယ်လောင်သောအသံကို ဆိုအပ်သော်။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တံ ဣတ္ထိ ံ၊ ကို။'ဘဂိနိ၊ နှမ။ အဟံ၊ ငါသည်။ နပိသာစော၊ မြေဘုတ်ဘီလူးမဟုတ်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ဌိတော၊ ရပ်သော။ဘိက္ခုတိ၊ ရဟန်းပေတည်း'ဟူသော။ဝေ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြောဆိုပြီ။ဘိက္ခုဿ၊ရဟန်း၏။ အာတုမာရီ၊ အဖေသေလေပြီလော။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ မာတုမာရီ၊ အမေသေပြီလော[2]။ဘိက္ခု၊

၁။ အဘုမ္မေတိ ဘူတိ ဝစိုံ၊ အဘူတိ အဝစိုံ၊ ဝိနာသော မယ္ဟန္တိ အတ္ထော။ (ဋ)။ဘဝတိတိ ဘူ၊ နှ ဘူတိ အဘူ၊ ဘယဝသေန ပန သာ ဣတ္ထိ အဘုံတိ အာဟ။ (ဋီ)။

၂။ အာတူတိ ပိတာ၊ မာတူတိ မာတာ။ပ။တုယ္ဟံ ပန မာတာပိတရော မတာမညေ၊ တေန ဝေ စရသိတိ။ (ဋ)။ ဋီ-၌ "အတ္တာဝေ ပုတ္တော နာမာသိ"ဟူသော (နိရုတ္တ-နိဿဏ္ဌုကဏ္ဍလာ) ဂါထာကို ကိုးကား၍ ပုတ္တကို အတ္တခေါ်သကဲ့သို့ ပိတာ-ကိုလည်း အတ္တခေါ်ကြောင်း။ ထို့ကြောင့် "ဘိက္ခုဿ အတ္တာ မာတာ"ဟု ဆိုလိုလျက် ဘယ-ကြောင့်အာတု-မာတု-ဟု ဆိုသည်။

ရဟန်း။ တိဏ္ဍေန၊ ထက်စွာသော။ ဂေါဝိကန္တေနေန၊ သားလိုးဝေးဖြင့်။ တေ၊သင်၏။ ကုစ္ဆိ၊ဝမ်းကို။ ပရိကန္တော၊ ထိုးဖောက်ဖြတ်လိုးခြင်းသည်။ဝရံ၊ မြတ်သေး၏။ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယံ၊ဌ။ကုစ္ဆိဟောတု၊ ဝမ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဌ၊။ ယံစရသိ၊ အကြင်လှည့်လည်၏။(တံ၊ထိုလှည့်လည်ခြင်းသည်။)နတ္ထေ၀ ဝရံ၊မမြတ်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့မိန်းမကပြော၏။ ဘန္တေ၊ရှား။ တံ၊ ထို အဖြစ်အပျက်ကို။ အနုဿရတော၊ အောက်မေ့သော။ တဿမယှံ၊ ထိုတပည့်၏တော်၏ (စိတ်ဌ)။ 'နော၊ ငါဘို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ ဥပဟတ္တာတိ၊ ဆောင်တော်မူတတ်၏' ဟူ၍။ (ဣတိ-ကြေ)။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့သော အကြံ သည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။ (၁၄၉-ဘဂ၀န္တံ ဧတဒ၀ေစ-ပြန်သတ်)။

၁၅၀။ ဥဒါသိ၊ ယိ။ ဧ၀ဧမ၀ ပန၊ ဤသို့ချည်းသာလျှင်။ (ဂရဟတ္ထဧ၀တကနိပါတ်)။ ဣဒ' ဤသာသနာတော်ဌ။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ မောဃပုရိသာ၊ တို့ကို။ "ဣဒံ၊ ဤညစာစားခြင်းကို။ ပဇာနထာဘိ၊ပယ်စွန့်ကြ ကုန်လော့"ဟူ၍။မယာ၊ငါဘုရားသည်။ဝုစ္စမာနာ၊ မိန့်ဆိုအပ်ကုန်သော်။တေ၊ ထိုမောဃပုရိသတို့သည်။ အပ္ပမတ္တကာ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊ သြရမတ္တကာ၊ အသေးအဖွဲမျှဖြစ်သော။ဣဒမဿ (ဟေတု)၊ဤညစာကိုပယ်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ (ဟေတုမှိ ဧ၀ေတေတမ္ပေ စေတံ သာမိ၀စနံ။ဌ။ မောဂ်-ဆဋ္ဌိဟေတုတ္ထေဟိသုတ်၏ဝိဓိတည်း)။ကိံ ပန၊ အဘယ်မှာလျှင်ပြောဘို့ လိုအံ့နည်း။ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းကြီးဂေါတမသည်။ အဓိသလ္လိ၀ေ၀ါတိ၊ ခေါင်းပါးအောင် ကျင့်လွန်းသည်သာလျှင်တည်း" ဟူ၍(ကြောင်ကြစိုက်လွန်းသည်ဟူလို)။ ဧ၀ံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ကုန်၏။ တေ၊တို့သည်။တဇ္ဇေ၀:ထိုညစာ စားခြင်းကိုလည်း။ နပ္ပဇဟန္တိ၊မပယ်စွန့်ကြကုန်။ မယိစ၊ ငါဘုရားဌ၏ရင်း။သိက္ခာကာမာ၊ အကျင့်သိက္ခာဌ အလိုရှိကုန်သော။ယေဘိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (တေသုစ၊ ထိုရဟန်းတို့ဌ၏ရင်း။) အပ္ပစ္ဆ ဃ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုလည်း။ ဥပဋ္ဌာပေန္တိ၊ ဖြစ်စေကြကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ တေသံ၊ ထိုမောဃပုရိသတို့အား။ ဝါ၊တို့၏။ တံ၊ ထိုအနည်းငယ်မျှ ပယ်စွန့်ရခြင်းသည်။ ဗလ၀ံ ဗန္ဓနံ၊ အားကြီးသော အနှောင်အဖွဲ့ ဃည်။ ဒဠ္ဍံ ဗန္ဓနံ၊ မြဲမြံသော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ ထိရံ ဗန္ဓနံ၊ ခိုင်ခံ့သော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ အပ္ပဋိကံ ဗန္ဓနံ၊ မဆွေးမြေ့သော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ ထူလော ကလိဂ်ရော၊ ကြီးသော (လည်ခတ်) ထင်းတုံးသည်။ ဝါ၊ ထိပ်ခတ်တုံးကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဃယျထာ၊ ဆိုအံ့။ လရ္ဝကိကာသကုဏိကာ၊ ဗီလုံးငှက်သည်။ ပူတိလတာယ ဗန္ဓနေန၊ ဆင်သမန္ဒယ် (ဆင်တုံးမန္ဒယ်) ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ ဗဒ္ဓါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ တဇ္ဇေ၀:ထိုနှောင်ဖွဲ့ရာ အရပ်ဌပင်လျှင်။ ဝဓံ ဝါ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းသို့ရင်း။ဗန္ဓံ ဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသို့ရင်း။မရဏံ ဝါ၊ သေခြင်းသို့ရင်း။ အာဂမေတိ၊ ရောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ယော၊ အကြင်တစုံတယောက်သောသူသည်။ "သာ လရ္ဝ ကိကာ သကုဏိကာ၊ထိုဗီလုံးငှက်သည်။ ပူတိလ-တာယ၊ သော။ယေန ဗန္ဓနေန၊ ကြီးဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓါ၊ ၍။ တဇ္ဇေ၀၊ ဌပင်လျှင်။ ဝဓံ ဝါ၊ သို့ရင်း။ ဗန္ဓံ ဝါ၊သို့ရင်း။မရဏံ၊ သို့ရင်း။အာဂမေတိ၊ ၏။ဟိ၊ မှန်၏။တံ၊ ထိုအနှောင်အဖွဲ့ သည်။ တဿ၊ ထိုဗီလုံးငှက်၏။ အဗလံ ဗန္ဓနံ၊ အားမရှိသော အနှောင်အဖွဲ့တည်း။ ဒုဗ္ဗလံ ဗန္ဓနံ၊

၁။ လရ္ဝကိကာ သကုဏိကာတိ စာတကသကုဏိကာ-ဟူသော ဌနှင့် ဓာန် ၉၄၁ အလိုပေးသော် ပျံလွှားငှက်၊ သို့မဟုတ် မိုးဆွဲငှက်ဟုပေး။လရ္ဝကိကာတိ ခေတ္တလေဌ္ဌနံ အန္တရေ နိ၀ါသိနီ ခုဒ္ဒကသကုဏိကာ။(ဒီ၊ ဌ၊ ၁၊ ၂၂၉) လေဌ္ဌကာနမန္တရေ နိ၀ါသိတဘ္ဘာ လေဌ္ဌကိကာ ဣစ္စေ၀ သညာတာ ခုဒ္ဒကသကုဏိကာ ။ပ။ နိဃဏ္ဌုသတ္ထေသု ပန တံ လာပသကုဏိကာတိ ဝဒန္တိ။ (သီ၊ဌီ။သစ်)။

အားနည်းသော အနှောင်အဖွဲ့ဘည်း။ ပူတိ ကံ ဗန္ဓနံ၊ ဆွေးမြေ့သော အနှောင်အဖွဲ့တည်း။ အသာရကံ ဗန္ဓနန္တိ၊ အနှစ်မရှိသော အနှောင်အဖွဲ့ဘည်းဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေယျနုခေါ၊ ပြောဆိုရာ သလော။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ သော၊ ထို သူသည်။ ဝဒမာနော၊ ဤသို့ပြောဆိုလတ်သော်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒေယျုနုခေါ၊ ပြောဆိုသည် မည်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ ဤသို့ပြောဆိုခြင်းသည်။ နော၊ ဟိ၊ ကောင်းစွာ ပြောဆိုသည် မဟုတ်ပါ။ ဘန္တေ၊ ရား။ သာ လဋ္ဌိကိ.ဟာ သကုဏိကာ၊ သည်။ ပူဘိလတာယ၊ သော။ ယေန ဗန္ဓနေန၊ ဖြင့်။ ပ။ အာဂမေတိ၊ ၏။ ဟိ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ တဿ၊ ၏။ ဗလဝံ ဗန္ဓနံ၊ အားကြီးသော အနှောင်အဖွဲ့တည်း။ ဒဠှံ ဗန္ဓနံ၊ မြဲမြံ့သော အနှောင်အဖွဲ့ဘည်း။ ထိရဗန္ဓနံ၊ ခိုင်ခန့်သော အနှောင်အဖွဲ့ဘည်း။ အပူတိကံ ဗန္ဓနံ၊ မဆွေးမြေ့သော အနှောင်အဖွဲ့ဘည်း။ ထူလော ကလိဂ်ဓရော၊ ကြီးသော (လည်ခတ်)ထင်းတုံး တည်း။ ဝါ၊ ထိပ်ခပ်ဘုံးကြီးတည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဝေဒမဝေါ၊ ဤဥပမာအတူသာလျှင်။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစေ၊ ကုန်သော။ မောဃ-ပုရိသာ၊ တို့ကို။ "ဣဒံ၊ ဤညစာစားခြင်းကို။ ပဇဟထာတိ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်" ဟူ၍။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝုစ္စမာနာ၊ ဆိုအပ်.ကုန်သည်ရှိသော် ။ ပ။ ထူလော ကလိဂ်ရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘဒ္ဒ။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစေ၊ ကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့ကို။ "ဣဒံ၊ ဤ ညစာစားခြင်းကို။ ပဇဟထာတိ၊ ပယ်စွန့်ကြ ကုန်လော့" ဟူ၍။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝုစ္စမာနာ၊ ကုန်ခ သော်။ တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ "နော၊ ငါတို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယသ၊ အကြင်ပယ်သင့်သည်.ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ အာဟ၊ ၏။ နော၊ အား။ သုဂတော၊ သည်။ ယသ၊ ကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂံ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းကို။ အာဟ၊ ၏။ အပ္ပမတ္တကဿ၊ သော။ ဩရမတ္တကဿ၊ သော။ ပဟာတဗ္ဗဿ၊ ပယ်အပ်သော။ ဣမဿ (ဟောတု)၊ ဤညစာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကိ ပနာဘိ၊ မလိုက်နာနိုင်ဘုယ်ရာ အဘယ်မှာရှိပါအံ့နည်း" ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ပြီ။ တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားဘို့သည်။ တဉ္စေဝ၊ ပယ်သင့်သော ညစာ စားခြင်းကိုလည်း။ ပဇဟန္တိ၊ ကုန်၏။ မယိဒ၊ ငါဘုရား၌ဌင်း။ ပ။ (တေ သုစ၊ ထိုရဟန်းတို့၌ဌင်း။) အပ္ပစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုလည်း။ န ဥပဋ္ဌာပေန္တိ၊ မဖြစ်စေကြကုန်။ တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ တံ၊ ထိုညစာစားခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ အပ္ပေါဿုက္ကာ၊ အားထုတ်ခြင်းမှကင်းကုန် သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ကြောင့်ကြမဲ့ ကုန် သည်ဖြစ်၍။ ပန္နလောမာ၊ ချထားအပ်သော (မာန်တည်း ဟူသော)အမှေးရှိကုန် သည်ဖြ ်၍။ ပရဒတ္တူပဇီဝိနော၊ သူတပါးတို့သည် ပေးအပ်သော ပဋိဉာဏ်ဖြင့် အသက်မွေးခြင်းရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မိဂဘူတေန၊ သားကောင် သမင် သဖွယ် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ စေတသာ၊ (တောင့်တမှု ကင်းသော) စိတ်ဖြင့်။ ဝိ..ရန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ တံ၊ ထို ညစာကို ပယ်စွန့်ကြဟူသော အနှောင်အ ဖွဲ့ သည်။ တေ သံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့၏။ ပ။ အသာရကံ ဗန္ဓနံ၊ အနှစ်မရှိသော အနှောင်အ ဖွဲ့ သည်.ဟောတိ၊ ၏။

ဥဒါ သိ၊ ယိ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ရညော၊ မင်း၏။ ဣသာဒန္တော၊ ရထားလှည်းသန်နှင့်တူ သော အစွယ်ရှိသော။ ဥဗ္ဗဋ္ဌဝါ၊ တိုးတက်ကြီးမြင့် လုံးရပ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ အဘိဇာတော၊ မျိုးကောင်း မျိုးနှန်သော။ သင်္ဂါမာဝစရော၊ စစ်မြေပြင်၌ ကျက်စားဘူးသော။ ဒဠှေဟိ၊ မြဲမြံကုန်သော။ ဝရတ္တေဟိ ဗန္ဓနေဟိ၊ လွန်ကြိုး အနှောင်အ ဖွဲ့ ဘို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သော။ နာဂေါ၊ ဆင်သည်။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဣ သက်ယောဝ၊ စဉ်းငယ်သာလျှင်။ သန္ဓာမေတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ညှောင်စေ၍။ တာနိ ဗန္ဓနာနိ၊

တို့ကို။ သံဆိန့်တွာ၊ ကောင်းစွာ ဖြာတ်တောက်၍။ သံပဒါလေတွာ၊ ကောင်းစွာဖောက်ခွဲ၍။ ယေန ကာမံ၊ အကြင်အလိုရှိရာအရပ်သို့။ ပဏ္ဍမတိ၊ ဖဲ့သွား၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ရညော၊ မင်း၏။ ဣသ္သာဒန္တော၊ သော။ ပ။ ယေဟိ ဗန္ဓ-နေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓေါ၊ ၍။ ပ။ ပဏ္ဍမတိ၊ ၏။ ယိ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုကြိုးတို့ဖြင့်နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသည်။ တဿ၊ ထိုဆင်၏။ ဗလဝံ ဗန္ဓနံ၊ တည်း။ ပ။ ထူလော ကလိင်္ဂရောတိ၊ ထိပ်ခတ်တုံးတည်းဟု၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေယျနုခေါ၊ လော။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သော၊ သည်။ ဝဒမာနော၊ ဤသို့ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒေယျ နုခေါ၊ ပြောဆိုသည်မည်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ဧတံ၊ သည်။ နောဟိ၊ ကောင်းစွာ ပြောဆိုသည်မဟုတ်ပါ။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ရညော၊ ၏။ ဣသ္သာဒန္တော၊ သော။ ပ။ အသာရကံ ဗန္ဓနံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစေ၊ ကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ ပဇဟထာတိ၊ ဟူ၍။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနာ၊ သော်။ တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ ပ။ အပ္ပမတ္တကဿ၊ သော။ ပ။ ကိံ ပနာတိ၊ နည်း ဟု၍။ ဝေါ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ ပ။ အသာရကံ ဗန္ဓနံ၊ အနှစ်မရှိသော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၅၂။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒလိဒ္ဒေါ၊ ဆင်းရဲ၏။ အဿကော၊ ဥစ္စာမရှိ။ အနာဠ္ဍိ ဒယာ။ ကြွယ်ဝ။ တဿ၊ အ ။ ။ သြသုဂ္ဂ ဝိသုဂ္ဂ၊ ဖရိုဖရဲ ပျက်စီးသော။ ကာကာတိ-ဒါယိ ၊ ကျီးဘို့သင့် ဝင်လွယ် ထွက်လွယ်ရှိသော။ (ဋီ-ကြည့်)။ နု ပရမရှုပ်၊ မမြတ်သောသဘော ရှိ၏သော။ ဝါ၊ ယုတ်ညံ့သော သဘောရှိသော။ ကော်၊ တလုံးသော။ အဂါရကံ၊ အိမ်ငယ်သည်။ အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ သြ ဗုဂ္ဂ ဝိလုဂ္ဂါ၊ သော။ နု ပရမရှုပါ၊ သော။ ဧ ကာ၊ တခုသော။ ခဒ္ဒေါ ပိ ကာ၊ ထန်းလျှော်-စသည်ဘို့ဖြင့် ယက်အပ်သော ခဒ္ဒင်သည်။ အဿ၊ ၏။ ကေသာ ကုမ္ဘီ ဟာ၊ အိုးတလုံး၌။ နု ပရမရှုပ်၊ သော။ ဣညသမဝါ ပ ။ ၊ ကောက်စပါး ဥတုအားလျှော်စွာ စိုက်ပျိုးအပ်သော ဗူးစသော မျိုးစေ့သည်။ အဿ၊ ထိုသူ့ အား။ နု ပရမရှုပါ၊ သော။ ကော၊ တယောက်သော။ ဇာယိကာ၊ အကျည်းတန်သော မယားသည်။ (ဂရ ဘာယံ ကသဒ္ဒေါ-ဋီ)။ အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ သော။ ထိုယောကျ်ားသည်။ အာရာမဂတံ၊ အရာမ်ဘုံးသို့ရောက်သော။ သုခေ တဟ ဗ္ဗ ဝါ ဒံ ကောင်းစွာဆေးကြောအပ်ပြီးသော လက်ခြေရှိသော။ မနုညံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်သော။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ ဘုတ္တာဝီ ၊ စားပြီးသော။ သီတာယ၊ အေးမြသော။ ဆာယာယ၊ အရိပ်၌။ နိ သိန္နံ၊ ထိုင်သော။ အဓိပိတ္တေ၊ လွန်မြတ်သော စိတ်၌။ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်သော။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ ပဿေယျ၊ တွေ့မြင်ရာ၏။

တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏ (စိတ်၌)။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ သာမည်၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သည်။ သုခံ ဝတ၊ ခွမ်းသာလေစုတကား။ ဘော၊ တို့။ သာမည်၊ သည်။ အာရောဂ္ဂ ဝတ၊ အနာကင်းလေစု တကား။ ယောဟံ၊ အကြင်ငါသည်။ ကေသမဿု၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ သြဟာရေတ္တာ၊ ပယ်ရိတ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရေကို သောက်တတ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ တနည်း-ကာသာယာနိ ဝတ္ထာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္တာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ ဝါ၊ ဝတ်၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇေယ္ယံ၊ ဝင်ရောက်အံ့။ သောအဟံ၊ သည်။ အသုံ ဝတာတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ပါမူကား ကောင်းလေစု" ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဿ၊ ၏။ (ဋီ-ကြည့်)။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ သြ ဗုဂ္ဂ ဝိလုဂ္ဂ၊ သော။ ကာကာတိဒါယိ ၊ သော။ နု ပရမရှုပ်၊ သော။ ကော်၊ သော။ အဂါရကံ၊ အိမ်ငယ်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်ဖျန်၍။ ပ။ နုပရမရှုပ်၊ သော။ ကော်၊ သော။ ဇာယိကံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ကေသမဿု၊ ကို။ ပ။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရှင်ရဟန်းပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကုဏေယ္ယ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ယော၊အကြင်သူသည်။ "သော ပုရိသော၊ သည်။ ယေဟိ ဗန္ဓနေဟိ၊တို့ဖြင့်။ဗဒ္ဓေါ၊ ၍။ သြလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂံ၊ သော။ ကာကာတိဒါယိ ံ၊ သော။နပရိမရ္ရပ်၊ သော။ ကော်၊ သော။ အဂါရကံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ပ။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ဌာ။ နသက္ကောတိ၊ မစ္ဆမ်းနိုင်။ ဟိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုယောကျားမ်။ တံ၊ ထိုအိမ်အိုစသည်သည်။ အဗလံ ဗန္ဓနံ၊ တည်း။ပ။အသာရကံ ဗန္ဓနန္တိ၊တည်း" ဟူ၍။ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျ နုခေါ၊ လော။ ဥဒါယိ၊ ယီ။သော၊ ထိုသူသည်။ ဝဒမာနော၊ ဤသို့ခြေပြောဆိုလတ်သော်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒေယျနုခေါ၊ ပြောဆိုသည်မည်ရာသလော။ ဤတို၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ သည်။ နောဟိ၊ ကောင်းစွာပြောဆိုသည် မမည်ပါ။ ဘန္တေ၊ ရား။သော ပုရိသော၊ သည်။ ယေဟိ ဗန္ဓနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓေါ၊ ၍။ပ။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ဌာ။ နသက္ကောတိ၊ နိုင်။ ဟိ၊ ၏။ တဿ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ပ။ ထူလော ကလိင်္ဂရော၊ ထိပ်ခတ်ဘုံးတည်း။ ဤတို ဤသို့ လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ထူလော ကလိင်္ဂရော၊ သည်။ ဟောတိ, ၏။

၁၅၃။ ဥဒါယိ၊ ယီ။သေယ္ယထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ဂဟပတိ ဝါ၊သူကြွယ်သည်ရင်း။ ဂဟပတိပုတ္တော ဝါ၊ သူကြွယ်သားသည်ရင်း။ အဓေါ၊ ကြွယ်ဝ၏။ မဟဒ္ဓနော၊ မျိုးသောဥစ္စာရှိ၏။ မဟာဘောဂေါ၊ မျိုးသော စည်းစိမ်ရှိ၏ ၁။ နေကာနံ၊ မျိုးစွဲကုန်သော။ နိက္ခဂဏာနံ၊ ရွှေနိက္ခအရာတို့၏။ စယော၊ အစုအပေါင်းသည်။ နေကာနံ၊ ကုန်သော။ ဓညဂဏာနံ၊ စပါးလှည်းအရာဘို့၏။ စယော၊ သည်။နေကာနံ၊ ကုန်သော။ ခေတ္တဂဏာနံ၊ လယ်မြေအရာဘို့၏။ စယော၊ သည်။ နေကာနံ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထုဂဏာနံ၊ ယာမြေအရာတို့၏။ စယော၊ သည်။ နေကာနံ၊ ကုန်သော။ ဘရိယဂဏာနံ၊ မယားအရာဘို့၏။စယော၊ သည်။ နေကာနံ၊ကုန်သော။ ဒါသဂဏာနံ၊ ကျွန်ယောကျားအရာတို့၏။ စယော၊ သည်။ နေကာနံ၊ ကုန်သော။ ဒါသိဂဏာနံ၊ ကျွန်မိန်းမအရာဘို့၏။ စယော၊ သည်။ (အဿ၊ ရှိရာ၏။) သော၊ ထိုသူသည် ။ပ။ ဘိက္ခု၊ ကို။ပသေယျ၊ မြင်ရာ၏။တဿ၊ ၏(စိတ်၌)။ ဘော၊ တို့။ ပ။ ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။သော၊ထိုသူသည်။ နေကာနိ၊ ကုန်သော။ နိက္ခဂဏာနိ၊ ရွှေနိက္ခ အရာဘို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ပ။ နေကာနိ၊ ကုန်သော။ ဒါသိဂဏာနိ၊ ကျွန်မိန်းမအရာတို့ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ပ။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ဌာ။ သက္ကုဏေယ္ယ၊ စွမ်းနိုင်ရု ၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ယော၊သည်။ "သော ဂဟပတိ ဝါ၊သည်ရင်း။သော ဂဟပတိပုတ္တော ဝါ၊သည်ရင်း။ ယေဟိ ဗန္ဓနေဟိ၊တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓေါ၊ အပ်သော်လည်း။ နေကာနိ၊ ကုန်သော။ပ။ ပဟာယ၊ ၍။ ကေသမဿု၊ ကို။ပ။ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ဌာ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ တဿ၊ ၏။ တံ၊ ထိုရွှေနိက္ခစ သည်သည်။ ဗလဝံ ဗန္ဓနံ၊ ၏။ပ။ထူလော ကလိင်္ဂရောတိ၊ထိပ်ခတ်တုံးတည်း"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျ နုခေါ၊ ပြောဆိုရာသလော ။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သော၊ သည်။ ဝဒမာနော၊ သော်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒေယျ နုခေါ၊ လော။ ဤတို၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ ဤသို့ ပြောဆိုခြင်းသည်။ နောဟိ၊ ကောင်းစွာ ပြောဆိုသည် မမည်ပါ။ ဘန္တေ၊ ရား။ သော ဂဟပတိ ဝါ၊ သည်ရင်း။ သော ဂဟပတိ ပုတ္တော ဝါ၊ သည်ရင်း။ ယေဟိ ဗန္ဓနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓေါ၊ အပ်သော်လည်း။ အနေကာနိ၊ ကုန်သော။ နိက္ခဂဏာနိ၊ တို့ကို။ပ။ပဟာယ၊ ၍။ပ။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ဌာ။ သက္ကောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ တဿ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ပ။ အသာရကံ ဗန္ဓနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတို၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ အသာရကံ ဗန္ဓနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ ၁၅-အပိုဒ်ကဲ့သို့ မဟာဘောဂေါ၊ တဿ'ဿ နေကာနံ နိက္ခဂဏာနံ စယော-ဟု တဿ'ဿ-ရှိလျှင် ရွှေနောက် ညီညွတ်ရာ၏။

၁၅၄။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ဤမေ ပုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကသို့ ၊ လောကဌ။ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ် လေးယောက်ဘို့နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဤ၀၊ ဤလောကဌ။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ် သည်။ဥပဓိပဟာနာယ၊ ဥပဓိလေးပါးတို့ကို ပယ်ခြင်းငှါ။ ဥပဓိပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊ ဥပဓိလေးပါးတို့ကို စွန့် ခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပဓိပဟာနာယ၊ငှါ။ ဥပဓိပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊ငှါ။ ပဋိပန္နံ၊ ကျင့်သော။ တမေနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပဓိပဋိသံယုတ္တာ၊ ဥပဓိလေးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ သရ- သက်ပွါ၊ ပြေးသွားတတ် ကြံစည်တတ်သော သဘောတို့သည်။ ၀ါ၊ ကာမဂုဏ်ကို ကြံစည်တတ် သော ဝိတက်ဘို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ၊ လွှမ်းမိုးမြဲ ဖြစ်ကုန်၏။သော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တေ၊ ထိုကာမ ဝိတက်ဘို့ကို။ အဝိဝါသေတိ၊ သာယာ၏။ ၀ါ၊ လက်ခံ၏။ နပ္ပဇဟတိ၊ မပယ်စွန့်။ နဝိနောဒေတိ၊ မပယ်ဖျောက်။ နဗ္ဗန္တီကရောတိ၊ ကင်းသောအပိုင်းအခြားရှိသည်ကို မပြု။ အနဘावံ၊ တဖန် မဖြစ်ခြင်းသို့။ နဂမေတိ၊ မရောက်စေနိုင်။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဤမံ ပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သံယုတ္တောဘိ၊ (ကိလေသာတို့နှင့်) ယှဉ်စပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝိသံယုတ္တောဘိ၊ (ကိလေသာတို့မှ)ကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ နော ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ တံ၊ ထိုသို့ မဟောခြင်းသည်။ ကိသဟေတု၊နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဤမသို့ ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ဌ။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ဤနှိုယ၀ေမတ္တတာ၊ ဤခန္ဓာဘို့၏ အထူးထူးရှိသည် အဖြစ်ကို။ ၀ါ၊ ဤခန္ဓာ ဘို့၏ အနုအရင့် အမြတ်အယုတ် ရှိသည့် အဖြစ်ကို။ ဝိဒိတာ၊ သိတော်မူအပ်ပြီ။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း)။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဤ၀၊ ဌ။ပ။ သမုဒါစရန္တိ ကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တေ၊ ထိုကာမ၀ိတက် တို့ကို။ နာဝိ၀ါသေတိ၊ လက်မခံ။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဝိနောဒေတိ။ ပယ်ဖျောက်၏။ ဗျန္တီ- ကရောတိ၊ ကင်းသော အပိုင်းအခြားရှိသည်ကို ပြု၏။ အနဘावံ၊ တဖန် မဖြစ်ခြင်းသို့။ ဂမေတိ၊ ရောက်စေတတ်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဤမမို ခေါ် ပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို လည်း။ သံယုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဝိသံယုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ နောဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ တံ၊ ထိုသည်။ ကိသဟေတု၊ နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဟိ၊ ကြောင့်။ပ။ ဝိဒိတာ၊ သိတော်မူအပ်ပြီ။ (တသ္မာ၊ ထို့ ကြောင့်တည်း။)

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဤ၀ပန၊ ဌ။ ဧကစ္စော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥပဓိပဟာနာယ၊ ငှါ။ ဥပဓိ- ပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပဓိပဟာနာယ၊ ငှါ။ ဥပဓိပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နံ၊ သော။ တမေနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ကဒါစိ ကရဟစိ၊ ရံဖန်ရံခါ။ ၀ါ၊ အခါန်မျှားစွာ။ (ဗဟုကာလံ ဝီတိ၀တ္တေဘာ)။သဘိသမ္ဘောသာ၊ သတိ၏ပျောက်ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဥပဓိပဋိသံယုတ္တာ၊ကုန်သော။ သရသက်ပွါ၊တို့သည်။သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ဥဒါယိ၊ယီ။ သတုပ္ပါဒေါ၊ သတိ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒန္ဓော၊ နှေး၏။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ နံ၊ ထိုကာမ၀ိတက်စသည်ကို။ ခိပ္ပမေ၀၊ လျင်စွာသာလျှင်။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ပ။ဂမေတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယ္ယထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ဒိ၀သံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ သန္တတ္တော၊ ပူလောင်သော။ အယောဃ၊ဌာဟေ၊ သံအိုးကင်း၌။ ဒ္ဝေဥဒကဖုသိတာ- နိ ၀ါ၊ ရေပေါက်နှစ်ပေါက်တို့ကိုငင်း။တိဏိ ဥဒကဖုသိတာနိ ၀ါ၊ရေပေါက် သုံးပေါက်တို့ကိုငင်း။ နိပါ- တေယျ၊ ချရာ၏။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ဥဒကဖုသိတာနံ၊ရေပေါက်တို့၏။ နိပါတော၊ ကျခြင်းသည်။ ဒန္ဓော၊ နှေး၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ ကျရာ၌။ နံ၊ ထိုရေပေါက်သည်။ ခိပ္ပမေ၀၊ လျင်စွာသာလျှင်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ပရိယာဒါနံ၊ အကြွင်းမဲ့ ခန်းခြောက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ဣမ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ပ။ ဂမေတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣမမိ ခေါ ပုဂ္ဂလံ၊ ကိုလည်း။ သံယုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဝိသံယုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ နောဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဟိ၊ ကြောင့်။ပ။ ဝိဒိတာ၊ သိတော်မူအပ်ပြီ။ (တသွာ၊ထို့ ကြောင့်တည်း။)

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဣဓပန၊ ၌ကား။ ကေစ္စော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥပဓိ၊ ခန္ဓာပဓိသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။ မူလန္တိ၊ အကြောင်းဟူ၍။ ဣတိဝိဒိတ္မာ၊ ဤသို့သိသောကြောင့်။ နိရူပဓိ၊ (ကိလေသာတည်းဟူသော) ဥပဓိမရှိသည်။ ဥပဓိသင်္ခယေ၊ (ဂိုလေသာတည်းဟူသော) ဥပဓိ၏ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်၌။ ဝိမုဒ္ဓတ္တာ၊ (အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကိလေသာတို့မှ) လွတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ဣမံ ခေါ ပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝိသံယုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၏။ သံယုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ နော ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ တံ၊ ထိုသို့ မဟောခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ဣမသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်၌။ မေ၊ သည်။ ဣန္ဒြိယဒဝံမတ္တတာ၊ ကို။ ဝိဒိတာ၊ အပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိ ကုန်၏။

၁၅၅။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ သည်။ ဣမေ ခေါ ပဏ္ဍိ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ကတမေ ပဏ္ဍိ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။ ဣဓ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတ္ထိ ပုရိသေ ဟိ ဣဋ္ဌာ ကန္တာ ပိယမနာပါ ရူပူပသံဟိတာ ကာမူပသံဟိတာ ကာမဝစရာ ကာမဂုဏာ ရဇနီယာ ဣဋ္ဌာ ကန္တာ ပိယမနာပါ ရူပူပသံဟိတာ ကာမူပသံဟိတာ ကာမဝစရာ ကာမဂုဏာ ရဇနီယာ ဣတိ ဟိ ဣတိ ဟိ ဣတ္ထိ ပုရိသေ ဟိ

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဌ။ ပ။ ပဌမံစျာနံ၊ ကိုး။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣဒံခေါ၊ ဤပဌမစျာန်ကို။ ဣဋ္ဌိတသို့ ၊တုန်လှုပ်ခြင်း ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟော တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုပဌမစျာန်၌။ ဣဋ္ဌိတသို့ ၊ တုန်လှုပ်ကြောင်း သည်။ကိဋ္ဌ၊ အဘာ ယ်နည်း။တတ္ထ၊ထို ဌ-စျာန်၌။ သဒေဝ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊အကြင်ဝိ ဘ က်ဝိစ ၁ရ ဟူသည်။ အနိရုဒ္ဓါ၊မချုပ်ငြိမ်းကုန်သည်။ဟောဘန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ထိုပဌမစျာန်၌။ဣဒံ၊ ဤဝိတက်ဝိစာရသည်။ ဣဋ္ဌိဘသို့ ၊ တုန်လှုပ်ကြောင်း သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။တတ္ထ၊ထိုဒုတိယစျာန်၌။ဣဒံ၊ဤပီတိ သုခသည်။ ဣဋ္ဌိတသို့ ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ပ။ တတ္ထ၊ ထိုတတိယစျာန်၌။ ဣဒံ၊ ဤဥပေက္ခာသုခသည်။ ဣဋ္ဌိတသို့ ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဤလောကဝယ်။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဃုခဿစ၊ ကိုလည်း။ ပ ဘာနဒ၊ ကြောင့်။ ပ။ စတုတ္ထံ၊ သော။စျာနံ၊ သို့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရ။ဝိ ဟရတိ၊၏။ ဣဒါ ယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ခေါ၊ ဤစတုတ္ထ စျာန်ကိုသာလျှင်။ အနိဋ္ဌိတသို့ ၊တုန်လှုပ်ကြောင်းမရှိဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ဣဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဌ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ပဌမံ စျာနံ၊ ကိုး။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣဒါ ယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣဒံခေါ၊ ဤ ဌ-ဌမစျာန်ကို။ အနလန္တိ၊(ကပ်ငြိခြင်းဌာ)မ သင့် ဟူ၍။(ဌ-ဌိ-အယုတ္တတ္ထ)။တနည်း။ဣဒံ၊ဤပဌမစျာန်သည်။အနလ န္တိ၊ အစွမ်းမရှိဟူ၍။ (ဌ-အပ ရိယတ္ထ)။ဝဒါမိ၊၏။ပဇဟာထာတိ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လေ ဟူ၍။ ဝဒါ ိ၊ ၏။ သမတိက္ကမထာတိ၊ လွန်မြောက်ကြကုန်လေ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပ-ဌ-စျာန်၏။ ဝါ၊ ကိုး။ သမတိက္ကမော၊ လွန်မြောက်ကြောင်းတရားသည်။ ကောစ၊ အဘယ်နည်း။ ဣဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဌ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဒုတိယံစျာနံ၊ ကိုး။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရ။ ဝိ ဟရတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပ-ဌမစျာန်၏။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ အယံ၊ ဤဒုတိယစျာန်ပင်တည်း။ ဣဒါ ယိ၊ ယီ။ အ ဟံ၊ သည်။ ဣဒမ္ပိခေါ၊ ကိုလည်း။ အနလန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ပဇဟာထာတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ သမတိက္ကမထာတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုဒုတိယစျာန်၏။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ ကောစ၊ နည်း။ပ။ သမတိက္ကမထာတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုဒုတိယစျာန်၏။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ ကောစ၊ နည်း။ ဣဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဌ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အခွင်းခပ်သိမ်း။ ရူပ သညာနံ၊ ရူပစျာန်တို့ကို။ ဝါ၊ ပထဝီကသိုဏ်းစသော ရူပ်တို့ကို ၂။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက် ခြင်းကြောင့်။ ပဋိဃသညာနံ၊ ဝတ္ထုအာရုံ ထိခိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော ပဉ္စဒ္ဒါရိကသညာ တို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္တသညာနံ၊ အထူးထူးသော သဘောရှိသော (ရူပ, သဒ္ဒ- စသော)အာရုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော သညာတို့ကို။ ဝါ၊ အထူးထူးသော သဘော ရှိကုန်သော (ကာမာဝစရကုသလသညာစသော) ၄၄-ပါးသော သညာတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အာကာသော၊ ကောင်းကင်သည်။ အနန္တော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပွါးများအပ်သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ သို့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿ၊

၁။ ဣဋ္ဌိတသို့နှင့် ပစ္စတ္တေ ဘုမ္မဝစနနှင့် အာဟ ဣဋ္ဌနှင့် အာဒိ၊ ဣဋ္ဌတိ တေနာတိ ဣဋ္ဌိတံ၊ ထသ တသ စျာနသ ခေါဘကရံ ဩဠာရိကံ စျာနဂ် ။ဌ။ ဣ-ဘူ၊ ဂတိယံ နိန္ဒာယံ၊ ကမ္ပနေ။

၂။ ရူပေသညာဟု-ဝိဂ္ဂဟပြုသော်လည်း ပဓာနဥပလက္ခဏနည်းအရ ရူပ်၌ သညာကိုသာ မကောက်ပဲ သညာ စေတသိက်နှင့်တကွ ရူပစျာန်စိတ္တုပ္ပါဒ် အကုန်ကောက်။ ဤကား ပဌမအတ္ထယောဇနာနည်းတည်း။ နောက်နည်း အလို ပထဝီကသိုဏ်း စသောရူပ်တို့ကိုကောက်။ မ၊နှီ၊ ၁။အပိုဒ် ၇၂-ပြန်ကြည့်။

ထိုစတုတ္ထစျာန်၏။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ အယံ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ပင်တည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒမ္ပိခေါ၊ ကိုလည်း။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ပ။ ဝိညာဏံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတန ဝိညာဉ်သည်။ ဝါ၊ ပဌမာရုပ္ပဝိညာဉ်သည်။အနန္တံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ဤတို၊ ဤသို့ ပွါးမျှားအပ်သော။ပ။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်း ဘင်အကြွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဤတို၊ သော။ပ။ နေဝသညာနာသညာ-ယတနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုအာကိဉ္စညာယတနစျာန်၏။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ အယံ၊ တည်း။ ပ။ တဿ၊ထိုနေဝသညာနာသညာယတနစျာန်၏။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ ကောစ၊ နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဤမ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ နေဝသညာ-နာသညာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာ ဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿ၊ထိုနေဝသညာနာသညာ-ယတနစျာန်ကို။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ အယံ၊ ဤနိရောဓသမာပတ်ပင်တည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ သည်။ ဤတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ နေဝသညာနာသညာယတနဿပိ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနံ၊ ကို။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယဿ၊ အကြင်သံယောဇဉ်၏။ ဝါ၊ ကို။ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ နော ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ အဏုံဝါ၊ ငယ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ထူလံဝါ၊ ကြီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ တံသံယောဇနံ၊ ထိုသံယောဇဉ်ကို။ တံ၊ သင်သည်။ ပဿသိ နော၊ မြင်သလော။ ဤတို၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ တေ၊ ဤသံယောဇဉ်ကို။ နောဟိ၊ မမြင်ပါဘုရား။ ဤတို၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ)။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။လဋ္ဌိကိကောပမသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၇-စာတုမသုတ်

၁၅၇။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊၌။ဘဂဝါ၊သည်။ စာတုမာယံ၊ စာတုမာ ရှာ၌။ အာမလကိဝနေ၊ သျှီသျှားတောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။တေန ခေါပန သမယေန၊ ၌။ သာရိပုတ္တ-မောဂ္ဂလ္လာနပ္ပမုခါနိ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် အမှူးရှိကုန်သော။ ပဉ္စမတ္တာနိ ဘိက္ခု-သတာနိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြော်ခြင်းငှါ။စာဘုမံ၊ စာတုမာရှာသို့။ အနုပ္ပတ္တာနိ၊ရောက်လာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဂန္တုကာ၊ ဧည့်သည်ဖြစ်ကုန်သော။ တေစ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ နေဝါသိကေဟိ၊ ကျောင်းနေဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဋိသမ္မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဆိုကြကုန်သည်ရှိသော်။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာတို့ကို။ ပညာ-ပယမာနာ၊ ခင်းကြကုန်သည်ရှိသော်။ ပတ္တစီဝရာနိ၊ သပိတ်သင်္ကန်းတို့ကို။ ပဋိသာမယမာနာ၊ သိမ်းဆည်းကြကုန်သည်ရှိသော်။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ၊ မြင့်သောအသံရှိကုန်သည်။ မဟာသဒ္ဒါ၊ ကျယ်သော အသံရှိကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

အထခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ကို။ "အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ဧတေ ဥစ္စာသဒ္ဒါ မဟာသဒ္ဒါ၊ ထိုမြင့်သော အသံ ကျယ်သော အသံတို့သည်။ ကေပန၊ အဘယ်အသံတို့နည်း။ မစ္ဆ-ဝိဓလောပေ၊ ငါးတို့ကို လုယက် (ဖမ်းယူ)ရာ၌။ ကေဝဋ္ဋာ မညေတိ၊ တံငါသည်တို့ ဖြစ်ယောင် တဏှား"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ပ။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ မဟာသဒ္ဒါ၊ တို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) ဤတို၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေနဟိ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင်လျှင်။

မမ၊ ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ ဘေဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာယသ္မန္တေ၊ အရှင်တို့ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာမန္တေတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏ဟူ၍။ အာမန္တေဟိ၊ သိစေလော့။ ဝါ၊ပြော ချေလော့"။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဝေါဘန္တေတိခေါ၊ အရှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ ဟူ၍။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နေခေါ၊ ကုန်သော။ တေဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ကိံ နု၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ မဟာသဒ္ဒါ၊ နည်း။ မစ္ဆဝိလောပေ၊ ၌။ကေဝဋ္ဋာမညေတိ၊ တံငါသည်ဘို့ဖြစ်ယောင်တကား" ဟူသော။ ဧတံ၊ ၎စကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ မဟာသဒ္ဒါ၊ မြင့်သောအသံ ကျယ်သော အသံ ရှိကြပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်လော့။ ဝေါ၊သင်တို့ကို။ ပဏာ-မေမိ၊(ငါ)နှင်တော်မူ၏။(နိဟရာမိ၊ဌ)။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ မဒေ၊ ငါဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ နိ ဝတ္ထုမ္ဘု၊ မနေထိုက်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ဝေါဘန္တေတိခေါ၊ ဟူ၍။တေဘိက္ခု၊တို့သည်။ပ။ ပက္ကမိံ သု၊ဖဲသွားကြကုန်ပြီ။

၁၅၈။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ စာတုမေယ္ယကာ၊ စာတုမာရွာသား ဖြစ်ကုန်သော။ သကျာ၊ သာကီဝင်တို့သည်။ သန္ထာဂါရေ၊ ပြည်တွင်းရေးရာ နှီးနှောရာ လွတ်တော်၌။ ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ တစုံတရာ ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့်။ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စာတုမေယ္ယကာ၊ ကုန်သော။ သကျာ၊ တို့သည်။ တေဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာသည်တို့ကို။ အဒ္ဒသံသုခေါ၊ မြင်ကုန်သည်သာတည်း။ ဒိသ္မာန၊ မြင်သောကြောင့်။ ယေန၊ ၌။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကြကုန်၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံ သု၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ "အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ဝါ၊ လျှောက်ထားပရစေ။ကဟံပန၊ အဘယ်အရပ်သို့။ဂစ္ဆထဘေါ၊ သွားကြကုန်သနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ၎စကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ အာဝုသော၊ ဒါယကာတို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ပဏာမိတော၊ နှင်ထုတ်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကြကုန်၏။ အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ မုဟုတ္တံ၊ တဝေမျှ။ နိသီဒထ၊ ထိုင်ကြပါကုန်ဦးလော့။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပသာဒေတုံ၊ ကြည်စိမ့်သောငှါ။ အပ္ပေဝနာမသက္ကုဏေယ္ယာမ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်ငြားအံ့လည်း မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ ဧဝမာဝုသောတိခေါ၊ ဒါယကာတို့ကောင်းပါပြီဟူ၍။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ စာတုမေယျ-ကာနံ၊ ကုန်သော။ သကျာနံ၊ တို့အား။ ပစ္စဿောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ စာတုမေယျကာ၊ ကုန်သော။ သကျာ၊ တို့သည်။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒတု၊ နှစ်သက်စေချင်ပါ၏။ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ကို။ အဘိဝဒတု၊ (လာလော့ဟု)ဆိုစေချင်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဘိက္ခု-သံဃော၊ ကို။ အနုဂ္ဂဟိတော သေယျထာပိ၊ ချီးမြှောက်တော်မူအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ သားလျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ အနုဂ္ဂဏှာတု၊ ချီးမြှောက်စေချင်ပါ၏။ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတ္ထ၊ ဤရဟန်းအပေါင်း၌။ နဝါ၊ အသစ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ငယ်ကုန်သော။ အစိရပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြု၍ မကြာသေးကုန်သော။ ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ၊ ဤဓမ္မဝိနယသာသနာသို့။ အဓုနာဂတာ၊ ယခုမှ

၁။ အာမန္တေဟိတိ ဇာနာပေဟိ။ အာမန္တေတိတိ ဖရေကြောသတိ။ (မဟာ၊ ၂။ ၂။ ကကစူပမ)

လာရောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ဘုံသင့်။သန္တိ၊ ကုန်၏။တော်၊တို့သည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဌာ။ အာဘဘန္တာနံ၊ မရကြကုန်သတ်ရှိသော်။ အညထ ဘဏ္ဍ၊ (စိတ်၏)တပါးသော အခြင်းအရာ အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာပါ၏။ ဝိပရိဏာမော၊ (စိတ်၏) ဖောက်ပြန်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တရုဏာနံ ဗီဇာနံ၊နုပျိုသောမျိုးစေ့တို့သည်။ (မုခ္ခတ္ထ)။ ဝါ၊ နုပျိုသော စပါးပင်တို့သည်။(ကာရဏူပစာရတ္ထ။ဋီ၊၂)။ ဥဒကံ၊ ရေ။ အလဘန္တာနံ၊ မရကြ ,ုံ်သည်ရှိသော်။ အ ဘဏ္ဍာ၊ မညီးနွမ်းသော အခြင်းအရာမှ ညီးနွမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့ ,ုင်း။ ဝိပရိဏာမော၊ ညီးနွမ်းသော အားဖြင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းသည်။ သိယာသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့ဌင်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာပါ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တရုဏာသ ဝစ္ဆသ၊ နို့စို့နွားငယ်သည်။ မာတရံ၊ကို။အပသဿန္တသ၊ မမြင်သည်ရှိသော်။ အညထ ဘဏ္ဍ၊ သည်။ သိယာသေယျထာပိ၊ ကဲ့ သို့ဌင်း။ ဝိပရိဏာမော၊ သည်။ သိယာသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့ဌင်း။ ဘဒန္တ၊ ရား။ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ဘိက္ခု ဃံ၊ ခုဟန်းအပေါင်းကို။ အနုဂ္ဂဏှာတူတိ၊ ချီးမြှောက်စေချင်ပါ၏ဟူသော။ တေ၊ ဤစကား.ကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။

၁၅၉။ အထခေါ၊ ဌ။ ဗြ ဟ္မာသဟမ္ပ ဂိ၊ သဟမ္ပတိဗြ ဟ္မာသည်။စေတသာ၊ ဒိဒိစိတ်ဖြင့်။ ဘဂဝ-တော၊ ၏။စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံ.ကို။ အညာယ၊ သိ၍။ ဗလဝါ၊ အားကြီ.သော။ ပုရိသော၊ သည်။သဒ္ဓိဠ်ဘံ၊ကောဲ့ထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ မောင်းကို။ ပသာရေယျဝါ သေယျထာပိ နာမ၊ ဆန့်ရာ သကဲ့ သို့ဌင်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်အပ်သော။ ဗာ ဟံ၊ကို။ သမိဉ္ဇေယျဝါ သေယျထာပိ နာမ၊ ကွေးရာသ ကဲ့သို့ဌင်း။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဗြဟ္မဒေဝလောကေ၊ ဌ။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပုရတော၊ ရှေ့ဌ။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ ဗြ ဟ္မာသဟ မ္ပတိ၊ သည်။ ဧကံသံ၊ ဌ။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ အပေါ်ရုံကို။ ကရိတ္ဝာ၊တင်၍။ပ။အဉ္ဇလိ ,ုလက်အုပ်ကို။ပဏာမေတ္ဝာ၊ မြှောက်ချီ၍။ (အကြင်း ၁၅၈-နှင့် တူပြီ)။

၁၆၀။ စဘုမေယျကာ၊စဘုမာရှာသား ဖြစ် ကုန်သော။ သကျာစ၊ သာကီဝင်ဘို့သည်ရင်း။ ဗြ ဟ္မာသဟမ္ပတိစ၊ သည်ရင်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဗီဇူပမေနစ၊ မျိုးစေ့ဥပမာဖြင့်ရင်း။ တရုဏူပမေနစ၊ နို့စို့နွားငယ် ဥပမာဖြင့်ရင်း။ ပသာဒေတုံ၊ ကြည်စိမ့်သောဌ၊။အသက္ခိ ,ုသုခေါ၊ စုမ်းနိုင်ကြကုန်သည် သာတည်း။ အထခေါ၊ ဌ။အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။“အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဘို့။ ဥဒ္ဒေထ၊ ထကြ ကုန်လော့။ ပဋ္ဌာစိဝန်၊ သပိတ်သက်နှီးကို။ ဂဏှထ၊ ယူကြကုန်လော့။ စဘုမေယျကေဟိ၊ ကုန်သော။ သကျေဟိစ၊ တို့သည်ရင်း။ ဗြဟ္မုနာ သဟမ္ပတိနာ စ၊ သည်ရင်း။ ဗီဇူပမေန စ၊ ဖြင့်ရင်း။ တရုဏူပမေန စ၊ ဖြင့်ရင်း။ ဘဂဝါ၊ ကို။ ပသာဒိတောတိ၊ ကြည်ဇမ အပ်ပြီ”ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ပြီ။ဝေမာဝုသောဘိ၊ ငါ့ရှင် ကောင်းပါ့ပြီ.ဟူ၍။ တောဘိက္ခု၊ တို့သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံ ဃော၊ ရဟန်းသံ ဃာ ,ို။ ပဏာမိတော၊ နှင်ထုတ်အပ်သည်ရှိသော်။ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တော၊ သင်၏(စိတ်ဌ)။ အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း”ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ‘ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဘိက္ခုသံ ဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ ပဏာမိတော၊ နှင်ထုတ်အပ်၏။ ဒါနိ၊ ယခုအခါဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ (တပါးသောကိစ္စတို့ဌ)အားမထုတ်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံ၊ မျက်မှောက်ဌ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းကို။ ဝါ၊ ဖလသမာပတ်ဖြင့် နေခြင်းကို။ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရိဿတိ၊ နေလတ္တံ့။ (အနုယုတ္တော-ဌ အနု-သည်၊

ဓာတ္တတ္ထဝိသေသက တည်း)။ ဒိဋ္ဌမ္မသုခဝိဟာရံအနု၊ဌ်။ ယုတ္တော၊ ယုဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ (ကမ္မပ္ပဝစနီယတ္ထတည်း)။ မယမ္မိ၊ ငါဘို့သည်လည်း။ ဒါနိ၊ ဌ်။ အပ္ပေါဿုက္ကာ၊ ၍။ ဒိဋ္ဌမ္မသုခဝိဟာရံ၊ ကို။ အနုယုတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟာရိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့'ဟူ၍။ မေ၊ တပည့်တော်၏ (စိတ်ဌ)။ ဝေ်ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပါပြီ"။ (ဣတိ၊ဤသို့ လျှောက်၏။)

သာရိပုတ္တ၊ရာ။တံ့၊ သင်သည်။ အာဂမေဟိ၊ဆိုင်းငံ့ဦးလော့။သာရိပုတ္တ၊ရာ။ တံ့၊သည်။ ဒိဋ္ဌမ္မေ-သုခဝိဟာရံ၊ ကို။ အာဂမေဟိ၊ လော့။ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို ။ပ။ ဒါနိ၊ ဌ်။ အဟဉ္စ၊ ငါသည်ရင်း။ အာယသ္မာ သာရိ-ပုတ္တော၊ စ၊ သည်ရင်း။ ဘိက္ခုသံ၊ ကို။ ပရိဟရိဿာမာတိ၊ မေ့းမြှုစောင့်ထိန်းပါ'ကုန်အံ့'ဟူ၍။ မေ၏ (စိတ်ဌ)။ဝေ်ခေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ သာဓု သာဓု၊ကောင်း၏ ကောင်း၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ အဟံဝါ၊ ငါဘုရားသည် မူလည်း။ ဘိက္ခုသံ၊ကို။ ပရိဟရေယ္ယ၊ ရာ၏။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ ဝါ၊ တို့သည်မူလည်း။ (ဘိက္ခုသံ၊ကို။ ပရိဟရေယ္ယုံ၊ ကုန်ရာ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘဒ္ဒ။ အထခေါ၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဒကောရောဟန္တေ၊ ရေသို့သက်ဆင်းသောပုဂ္ဂိုလ်ဌ်။ စတ္တာရိ'လေးပါးကုန်သော။ဣမာနိ ဘယာနိ၊ ဤဘေးတို့ကို။ ပါဋိ-ကင်္ခိတဗ္ဗာနိ၊ အလိုရှိအပ်'ကုန်၏။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ဥဒကဘယံ၊ လှိုင်း-တံပိုးဘေးရင်း။ ကုမ္ဘီလဘယံ၊ မိကျောင်းဘေးရင်း။ အာဝဋ္ဋဘယံ၊ ဝဲဘေးရင်း။ သုသုကာဘယံ၊ ကြမ်းသော ငါးဘေးရင်းတည်း။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဥဒကောရောဟန္တေ၊ဌ်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ဘယာနိ၊ တို့ကို။ ပါဋိ'ကင်္ခိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ သားလျှင်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ဣမာနိ ဘယာနိ၊ တို့ကို။ဣဓ ဣမသ္မိ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဌ်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ ဌ်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သော။ ဧကစ္စော၊ အ၌ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဌ်။ ပါဋိက'ခိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့နည်း။ ဥဒကဘယံ၊ ရင်း။ ကုမ္ဘီလဘယံ၊ ရင်း။ အာဝဋ္ဋဘယံ၊ ရင်း။ သုသုကာဘယံ၊ ရင်းတည်း။

ဘဒ္ဒ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဒကဘယံ၊ လှိုင်းတံပိုးဘေးသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဌ်။ ဧကစ္စော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊သည်။"ဇာတိယာ'ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်ရင်း။ဇရာယ၊ အို'ခြင်းသည် ရင်း။မရဏေန၊ သေခြင်းသည်ရင်း။သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်ရင်း။ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့သည်ရင်း။ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်ရင်း။ ဒေါမနဿေဟိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်း တို့သည်ရင်း။ဥပါယာသေဟိ၊ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်ရင်း။ (အဟံ၊သည်။)ဝါ၊သို့။ ဩတိဏ္ဏော၊ သ'က်ဝင်'အပ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ဒုက္ခေါတိဏ္ဏော၊ဆင်းရဲသို့ သက်၏။ ဒုက္ခပရေတော၊ ဆင်းရဲသည် နှိပ်စက်'အပ်၏။ကေဝလဿ၊ အလုံးစုံသော။ ဣမဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ အန္တကိရိယာ၊ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည်။ အပ္ပေဝ နာမ ပညာယေထာတိ၊ ထင်ရှားပြောအံ့လည်းမသိ"ဟူ၍။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။အနဂါရိယံ၊ ဌ်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။တထာ၊ ထိုအခြင်း အရာအားဖြင့်။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြုသည်။ သမာနံ၊ ဖြစ်သော။ တမေနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။သ'ဗြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်။"ဝေ်၊ ဤသို့။ တေ၊ သင်သည်။ အဘိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ရှေ့သို့တက်'အပ်၏။ ဝေ်၊

၁။ ဓာတ်ကျမ်းတို့ဌ် ပရိ+ဟရ-ဓာတ်၏- နိစ္စဘောဂတ္တကိုသာ ပြ၏။ ပရိဟရိဿာမိတိ ပဋိဇဂ္ဂိဿာမိ, ဂေါပယိဿာမိ။ (အံ၊ဌ၊၃။၄၁)။ရာဇာဟံ ဣဿရော တေသံ, ယူထဿ ပရိဟာရကော။(သတ္တက-မဟာကပိ ဇာတ်)

သို့။ တေ၊ သည်။ ပဋိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ နောက်သို့ ဆုတ်အပ်၏။ ဝေ၊ သို့။ တေ၊ သည်။ အာလောကိတဗ္ဗံ၊ ရှေးရှု(တူရ)ကြည့်အပ်၏။ ဝေ၊ သို့။ တေ၊ သည်။ ဝိလောကိတဗ္ဗံ၊ တစောင်းကြည့်အပ်၏။ ဝေ၊ သို့။ တေ၊ သည်။ သမိဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကွေးအပ်၏။ ဝေ၊ သို့။ တေ၊ သည်။ ပသာရိတဗ္ဗံ၊ ဆန့်အပ်၏။ဝေ၊ သို့။ တေ၊ သည်။ သံဃာဋိပတ္တစီဝရံ၊ ဒုကဋ္ဌသပိတ်သင်္ဃာန်းကို။ ဓာရေတဗ္ဗန္တိ၊ ဆောင်အပ်၏"ဟူ၍။ သြဝဒန္တိ၊ ဆုံးမကြကုန်၏။ အနုသာသန္တိ၊ ဂဲမြင်ကြကုန်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏(စိတ်၌)။ "ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌။အဂါရိယဘူတာ၊လူဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ မယံခေါ၊ ငါတို့သည်သာ။ အညေ၊ တပါးသူတို့ကို။ သြဝဒါမ၊ ကုန်၏။ အနုသာသာမ၊ကုန်၏။ ဣမေပန၊ဤရဟန်းတို့သည်ကား။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပုတ္တမတ္တာမညေ၊ သားမျှလောက် ဖြစ်ကုန်ယောင်တကား။ နတ္တမတ္တာမညေ၊ မြေးမျှလောက်ဖြစ်ကုန်ယောင်တကား။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ သြဝဒိတဗ္ဗံ၊ဆုံးမအပ်၏ဟု။ အနုသာသိတဗ္ဗံ၊ဂဲမြစ်အပ်၏ဟု။ မညန္တိတိ၊ အောက်မေ့ကြကုန်၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေ၊ထိုရဟန်း သည်။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ခွ၍။ ဟီနာယာဝတ္တတိ၊ လူထွက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤရဟန်းကို။ ဥမိဘယဿ၊ လိုင်းတံပိုးဘေးမှ။ ဘီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍ ၊သိက္ခံ၊ ကို။ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ ဟီနာယာဝတ္တော၊ လူထွက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥမိဘယန္တိ ခေါ ဝေတိ၊ လိုင်းတံပိုးဘေးဟူသော အမည်သည်။ ကောဓုပါယာသဿ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်း၏[1] ။ အဓိဝစနံ၊အမည်တည်း။

၁၆၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကုမ္ဘီလဘယံ၊ မိကျောင်းဘေးဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ၊ အားဖြင့်။ပဗ္ဗဇိတ်၊သည်။ သမာနံ၊ သော။ တမေနံ၊ ကို။ သဗြဟ္မစာရီ၊ တို့သည်။ "ဣဒံ၊ ဤခဲဘွယ်ကို။ တေ၊သင်သည်။ခါဒိတဗ္ဗံ၊ ခဲအပ်၏။ ဣဒံ၊ ကို။ တေ၊ သည်။ နခါဒိတဗ္ဗံ၊ မခဲအပ်။ ဣဒံ၊ ဤဘောဇဉ်ကို။ တေ၊ သည်။ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ စားအပ်၏။ ဣဒံ၊ ကို။ တေ၊သည်။ နဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဣဒံ၊ ဤလျက်ဘွယ်ကို။ တေ၊ သည်။သာယိတဗ္ဗံ၊ လျက်အပ်၏။ ဣဒံ၊ ကို။တေ၊ သည်။ နသာယိတဗ္ဗံ၊ မလျက်အပ်။ ဣဒံ၊ ဤသောက်ဘွယ်ကို။ တေ၊ သည်။ ပါတဗ္ဗံ၊ သောက်အပ်၏။ ဣဒံ၊ ကို။ တေ၊ သည်။ နပါတဗ္ဗံ၊ မသောက်အပ်။ကပ္ပိယံ၊ အပ်သော ခဲဘွယ်ကို။ တေ၊ သည်။ ခါဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သော ခဲဘွယ်ကို။တေ၊သည်။နခါဒိတဗ္ဗံ၊မခဲအပ်။ကပ္ပိယံ၊ အပ်သော ဘောဇဉ်ကို။ပ။အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သော ဘောဇဉ် ကို။ပ။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သောလျက်ဘွယ်ကို။ပ။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သော လျက်ဘွယ်ကို။ပ။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သောသောက်ဘွယ်ကို။ပ။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သော သောက်ဘွယ်ကို။ တေ၊ သည်။ နပါတဗ္ဗံ၊မသောက်အပ်။ကာလေ၊နံနက်အခါ၌။တေ၊ သင်သည်။ခါဒိတဗ္ဗံ၊ စားအပ်၏။ပ။ဝိကာလေ၊ နေလွဲသောအခါ၌။ တေ၊ သည်။ နပါတဗ္ဗန္တိ၊ မသောက်အပ်"ဟူ၍။ သြဝဒန္တိ၊ကုန်၏။အနုသာသန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ၊၏။ "ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဂါရိယဘူတာ၊ ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ကုန်သော။ မယံခေါ၊ ငါတို့သည်သာ။ ယံ၊ အကြင်ခဲဘွယ်ကို။ ဣဒ္ဓမ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တံ၊ ထိုခဲဘွယ်ကို။ ခါဒါမ၊ ခဲကုန်၏။ ယံ၊ ကို။ နဣဒ္ဓမ၊ အလိုမရှိကုန်။ တံ၊ ကို။ နခါဒါမ၊ မခဲကုန်။ပ။ ကပ္ပိယမ္ပိ၊ အပ်သော ခဲဘွယ်ကိုလည်း။ခါဒါမ၊ ခဲကြကုန်၏။ အကပ္ပိယမ္ပိ၊မအပ်သော ခဲဘွယ်ကိုလည်း။ ခါဒါမ၊ ခဲကြကုန်၏။ပ။ ကာလေပိ၊ နံနက်အခါ၌လည်း။ ခါဒါမ၊ ခဲကြကုန်၏။ ဝိကာလေပိ၊ မွန်းလွဲအခါ

---

[1] ကောနှင့် ဥပါယာသတရားကိုယ်အားဖြင့် ဒေါသစေတသိက်ချည်းတည်း။ ကောရူပါယာသဿာတိ ဣဒေ ကုဇ္ဈနဋ္ဌေန ကောဓော၊ သေ့ဝ စိတ္တဿ ကာယဿ စ အဘိပ္ပမဒ္ဒနမထနုပ္ပါဒနေဟိ ဒဠ္ဌံ အာယာသဋ္ဌေန ဥပါယာသော။ဋီ။

ဌ်လည်း။ ခါဒါမ၊ခဲကြကုန်၏။ပ။ နော၊ ငါတို့အား။ သဒ္ဓါ၊ ကြည်ညိုကုန်သော။ ဂဟပတိကာ၊ သူကြွယ်တို့သည်။ ဒိ၀ါ၊ နေ့အခါ၌။ ဝိကာလေ၊ မွန်းလွဲအခါ၌။ ဒိ၀ါဝိကာလေ၊ နေလွဲသော အခါ၌။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော။ ယံပိ ခါဒနီယံ၊ အကြင်ခဲဘွယ်ကိုငင်း။ ယံပိ ဘောဇနီယံ၊ အကြင်ဘောဇဉ် ကိုငင်း။ ဒေန္တိ၊ ပေးလှူကြကုန်၏။ တတ္ထပိ၊ ထိုလှူအပ်သော ခဲဘွယ် ဘောဇဉ်၌လည်း။ ဣမေ၊ ဤရဟန်းဘိုးသည်။ မုခါ၀ရဏံမညေ၊ ခံတွင်းကို ပိတ်သကဲ့သို့။ ကရောန္တိတိ၊ ပြုကုန်၏"ဟူ၍။ဝေ၊ သည်။ဟောတိ၊၏[1]။ သော၊ သည်။ပ။ ဝုစ္စတိ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကုမ္မိလဘယန္တိ ခေါ ဘေး၊ မိကျောင်းဘေးဟု သော အမည်သည်။ သြဒရိကတ္တာသေ၊ ဝမ်းပြည့်ရုံမျှ ကြည့်သူ၏ အဖြစ်၏[2]။ အဝိ၀စနံ၊ အမည်တည်း။

၁၆၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာ၀ဋ္ဋဘယံ၊ ဝဲဘေးဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ဝေ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သော။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားရဟန်းသည်။ ပုဗ္ဗဏ္ဏ-သမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိ၀ါသေတ္ဝာ၊ သင်္ဃာန်းကို ဝတ်ရုံ၍။ ပတ္တစီ၀ရံ၊ သပိတ်သင်္ဃာန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂါမံ၀ါ၊ ရွာသို့ငင်း။ နိဂမံ၀ါ၊ နိဂုံးသို့ငင်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ အရဏ္ဍိတေ၊နေ၀ေ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သည်သာ ဖြစ်သော။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်ငင်း။အရဏ္ဍိတာယ၊မစောင့်ရှောက်အပ်သော။ ၀စီယ၊ နှုတ်ဖြင့်ငင်း။ အနုပဋ္ဌိတာယ၊ မဖြစ်သော။ ၀ါ၊ မထင်သော။ သတိယာ၊ သတိဖြင့်ငင်း။ အသံ၀ုတေယာ၊ မပိတ်ပင်အပ်ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယေ ဘိ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေဘို့ဖြင့်ငင်း။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား ရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုရွာနိဂုံး၌။ ပဋ္ဌာဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။သမပ္ပိတော၊ရောင့်ရဲသော။ သမင်္ဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ပရိစာရေယ္ယမာနံ၊ တင့်တယ်စမ္းသော။ဂဟပတိ ၀ါ၊ သူကြွယ်ကိုငင်း။ ဂဟပတိ-ပုတ္တံ၀ါ၊ သူကြွယ်သားကိုငင်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။တဿ၊ထိုရဟန်းအား။ဝါ၏ (စိတ်၌)။"ပုဗ္ဗေခေါ၊ ၌။ အဂါရိယဘူတာ၊ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ကုန်သော။ မယံ၊ငါဘို့သည်။ပဋ္ဌာဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတာ:ရောင့်ရဲကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမင်္ဂီဘူတာ၊ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရိမှာ၊ စမ္းယင်ကြ ကုန်၏။ မေ၊ ၏။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည်။ သံ၀ိဇ္ဇန္တိ ခေါ ပန၊ရှိကုန်သည်သာတည်း။ ဘောဂေစ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကိုလည်း။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်ခံစားခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏။ ပုညာနိစ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကာတိ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏"ဟူ၍။ ဝေ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သော၊ သည်။ပ။ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာ၀ဋ္ဋဘယန္တိ ခေါ ဘေ၊ ဝဲဘေး ဟူသော ဤအမည်သည်။ ပဋ္ဌန်း၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမ-ဂုဏာနံ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့၏။ အဝိ၀စနံ၊ အမည်တည်း။

၁၆၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုသုကာဘယံ၊ ကြမ်းသော ငါးဘေးဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ပိဏ္ဍာယ၊

၁။ ၁၆၂-ပိုဒ်၌ ဣမေ ပန။ပ။မညန္တိ ၀ါကျ၀ယ် မညန္တိ-၏ ကတ္တား ဣမေ-ရှိသည်ကို ထောက်၍ ဤတတ္ထပိမေ-ဇ္ဈ်လည်း တတ္ထပိ ဣမေ-ဟု ပုဒ်ပြတ်ကာ ကရောန္တိ-၏ ကတ္တားအဖြစ်ဖြင့် "ဣမေ၊ တို့သည်" ဟု ပေးလိုက်သည်။ နိဿယဟောင်းဌ်ကား "မေ၊ ငါ၏"ဟု ယောဇနာ၏။

၂။ သြဒရိကတ္တာ-သြဒရိက+တ္တာ၊ ဥဒရ+ဏိက။ ဥဒရေ ပဿိတော သြဒရိကော။ ဝမ်းပြည့်ရုံမျှကြည့်သူ၊ သြဒရိကဿ ဘာ၀ေါ သြဒရိကတ္တံ။ဂုဏ်ကောက်။ သြဒရိကဘာ၀ေန-ဌီ။

ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ သော၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုရွာနိုဂုံးဌ။ ဒုန္နိဝတ္ထံဝါ၊ မကောင်းသဖြင့် ဝတ်ဆင်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဒုပ္ပါရုတံ ဝါ၊ မကောင်းသ ဖြင့် ဝတ်ရုံသည်လည်း ဖြစ်သော။ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဒုန္နိဝတ္ထံဝါ၊ သော။ ဒုပ္ပါရုတံ ဝါ၊ သော။ မာတုဂါမံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်သောကြောင့်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။အနုဒ္ဓံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ ဝါ၊ ပင်ပန်းညှိုးနွမ်းစေ၏။သော၊ထိုရဟန်းသည်။ ရာဂါနုဒ္ဓံသေန၊ ရာဂသည် ဖျက်ဆီး အပ်သော။စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ သိက္ခံ၊ ကို။ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ ဟီနာယာဝတ္တတိ၊ လူထွက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ သုသုကာဘယဿ၊ ကြမ်းသော ငါးဘေးမှ။ ဘီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ ဟီနာယာဝတ္တော၊ လူထွက်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုသုကာဘယန္တိခေါ တေ၊ သည်။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမာနိ ဘယာနိ၊ တို့ကို။ဣဓ ဣမဿိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတေ၊ သော။ ကေစေ၊ သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ၌။ ပါဋိဂဗ်ံ ဝတ္ထုနိတိ၊ အလိုရှိအပ် ကုန်၏ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ (အပိုဒ် ၁၆၁-ပြန်စပ်။ အကြောင်းလွယ်ပြီ)။

ဆတ္တမ်၊ သော။ စာတုမသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၈-နဠကပါနသုတ်

၁၆၆။ ။(ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။

ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ နဠကပါနေ၊ နဠကပါနရွာ၏အနီး၌[1]။ (မုခ္ခတ္ထ)။ ဝါ၊နဠကပါနရွာ၌။ (ဥပစာရတ္ထ)။ ပလာသ-ဝနေ၊ပေါက်ပင်တော၌။ (ကိံသုက- ပလာသ- ပေါက်ပင်၊ဓာန်-၅၅၅)။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ မျှားစွာကုန်သော။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ၊ ထင်ရှားကုန် ထင်ရှားကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်ရွယ်၍။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊မှ။အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အာယသ္မာ စ အနုရုဒ္ဓေါ၊အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၎င်း။ပ။အာယသ္မာ စ အာနန္ဒော၊အရှင်အာနန္ဒာ၎င်း။ အညေ၊တပါးကုန်သော။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ၊ ကုန်သော။ ကုလပုတ္တာစ၊ အမျိုးကောင်း သားတို့၎င်းတည်း။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခုသံ္ဃပရိဝုတော၊ ရဟန်း အစုပါင်း ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဇေဘကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်။ ဟောဘိ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ တေကုလပုတ္တေ၊ တို့ကို။ အာဝဇ္ဇ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယေ တေ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။မမံ၊ငါ့ဘုရားကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊၍။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကစ္စိ၊အသင်္ကန်း။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဗြဟ္မစရိယေ၊ မြတ်သောအကျင့်၌။ အဘိရတာတိ၊ မွေ့လျော်ကြကုန်၏ လော"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တေဘိက္ခု၊

၁။ ကေကနိပါတ် နဠကပါနဇာတ်တော်၏ ဖြစ်ဆဋ္ဌာနဖြစ်၍ "နဠကပါန"တွင်ပုံကို ဇာတ်အဋ္ဌကထာ ဤ အဋ္ဌကထာနှင့် ဒသဂုံတွင်ရှိနဠကပါနသုတ် အဋ္ဌကထာတို့၌ အကျယ်ရှုလေ။

တို့သည်။ တုဏ္ဏီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယမိုခေါ်၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ တတိယမိုခေါ်၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တုဏ္ဏီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၆၇။ အထခေါ၊ဌ်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ "အဟံ၊ငါသည်။ တေကုလပုတ္တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့ကို။ ပုစ္ဆေယျံ၊မေးရမူကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းလေစ့" ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊သည်။အာယသ္မန္တံအနုရုဒ္ဓံ၊အရှင်အနုရုဒ္ဓါကို။ "အနုရုဒ္ဓါ၊တို့" ။ ကိစ္စိ၊ နည်း။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဗြဟ္မစရိယေ၊ဌ်။ အဘိရတာတိ၊မွေ့လျော်ကြကုန်၏လော"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ တဋ္ဌ၊အမှန်စင်စစ်အားဖြင့်။ ဗြဟ္မစရိယေ၊ဌ်။ အဘိရတာ၊ မွေ့လျော်ကြပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်၏။

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းပေစ့ ကောင်းပေစ့။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဗြဟ္မစရိယေ၊ ဌ်။ယံအဘိရမေယျာထ၊အကြင်မြေ့လျော်ကုန်ရာ၏။သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊သို့။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ကုန်သော။ တုမှာကံ ကုလပုတ္တာနံ၊ တို့အား။ တေ၊ ဤမြေ့လျော်ခြင်းသည်။ ပတိရူပံ၊ သင့်လျော်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဘဒ္ဒေန၊ ကောင်းသော။ ယေန ယောဗ္ဗနေန၊ အကြင်အရွယ်နှင့်။ ယေန ပဌမေန ဝယသာ၊ အကြင်ပဌမအရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကြကုန်၏။ သုသုကာဠကေသာ၊ ကောင်းသော မည်းနက်သော ဆံပင်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ (မ၊ဌ၊၁-ဌ် ၂၇၇-ပိုဒ်နှင့် အညီပေးသည်)။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇေယျာထ၊ ခံစားကုန်ရာ၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဘဒ္ဒေန၊သော။ တေန ယောဗ္ဗနေန၊နှင့်။တေန ပဌမေန ဝယသာ၊နှင့်။သမန္နာဂတာ၊ပြည့်စုံကြကုန်လျက်လည်း။ သုသုကာဠကေသာ၊ ကုန်လျက်လည်း။အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ တေ စ ခေါ ပန တုမှေ၊ ထိုသင်တို့သည်ကား။ ရာဇာဘိနီတာ၊ မင်းသည် (ရဟန်းပြုခြင်းငှါ) ရှေးရှု၍ဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍[၂]။ ရာဇာဘိနီတာ၊ မင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ (အဓိပ္ပါယတ္ထ)။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊သို့။ နေဝ ပဗ္ဗဇိတာ၊ သည် မဟုတ်ကုန်။ စောရာဘိနီတာ၊ ခိုးသူနှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။ နပဗ္ဗဇိတာ၊ကုန်။ ဣဏဒ္ဒါ၊ ကြေးမြီသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။နပဗ္ဗဇိတာ၊ကုန်။ ဘယဒ္ဒါ၊ တစုံတခုသော ဘေးသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။နပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်။ အာဇီဝိကာဘယတာ၊ အသက်မွေးမှုသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။နပဗ္ဗဇိတာ၊ကုန်။ အပိစ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဇာတိယာ၊ သည်ရင်း။ပ။ဥပါယာသေဟိ၊ တို့သည်ရင်း။ (အဟံ၊သည်။ ဝါ၊သို့။) သြတိဏ္ဏော၊ သက်ဝင်အပ်သည်။ အမှိ၊၏။ဒုက္ခေါဘိဏ္ဏော၊ဆင်းရဲသို့သက်၏။ဒုက္ခပရေတော၊ဆင်းရဲသည် နှိပ်စက်အပ်၏။ ကေဝလဿ၊ အလုံးစုံသော။ ဣမဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။အန္တကိရိယာ၊အဆုံးကို

၁။ သံဃာအမျှားဖြစ်လျက် အနုရုဒ္ဓါ ဟု သုံးစွဲခေါ်ဝေါ်ခြင်း အကြောင်းကို မ၊ ဌ၊ ၂။ ၁၄၁ (စူဠ ဂေါသိင်သုတ်)၌ "တဿ သင်္ဃော ကတော သေသာနံ ကတောဝ ဟောတိတိ ထေရညော တေ ကစ္စိ ဝေါ အနုရုဒ္ဓါတိ အာဒိဝစနံ အဝေါစ" ဟု ပဓာနနည်းအားဖြင့် သုံးစွဲခေါ်ဝေါ်ကြောင်း ဖွင့်ပြသည်။ သဒ္ဒနီတိဌ်လည်း ဝိရူပေက သေသဝိဓိမှကင်းလွတ်သော သဒ္ဒနယူပဒေသတခုအဖြစ်ဖြင့် "သမောဓာနိ ဋ္ဌ ဘယမေကတ္ထ ဗဟုဝစနံ" ဟု သုတ်တည်လျက် ဤပြယုဂ်ကိုထုတ်သည်။ စူဠဂေါသိင်ဋီကာ၌ကား "အနုရုဒ္ဓါတိ ဝါ ကေသေသနယေန ဝုတ္တံ၊ ဝိရူပေကသေသဿပိ ဣစ္ဆိတဗ္ဗတ္တာ" ဟု အဋ္ဌကထာကို နယန္ဆရတက်၍ ကေသိက် နည်းအားဖြင့် သုံးစွဲခေါ်ဝေါ်ကြောင်း ဖွင့်ဆိုသည်။

၂။ ရာဇာ+အဘိ+နီ+ဘ၊ နယနဿ။ ရညာ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ အဘိနီတာဘိ ရာဇာဘိနီတာ။ ဋီ။

ပြုခြင်းသည်။အခပ္ပဝနာမ ပညာခယျထ၊ ထင်ရှားပြောအံ့သည်းမသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ (ပဗ္ဗဇိတာ၊ရဟန်းပြုကြကုန်၏။)အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊တို့သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ သဒ္ဓါ၊ ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ နနု၊ကုန်လော။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဝေဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား မှန်ပါ၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ဝေ၊သို့။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းပြုသော။ ကုလပုတ္တေန စ ပန၊ အမျိုးကောင်း သားသည်ကား။ ကိံ ၊အဘယ်ကို။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သည်။ အသ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ အနုရုဒ္ဓါ၊ အနုရုဒ္ဓါဘို့။ ကာမေဟိ၊ကာမဂုဏ်တို့မှ။ ဝိဝေစ၊ ကင်းဆိတ်၍[1]။အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ အကုသိုလ် တရားဘို့မှ။ ဝိဝေစ၊ ကင်းဆိတ်၍။ပီတိသုခံ၊ (ပဌမစျာန်၊ဒုတိယစျာန်ဟုဆိုအပ်သော)ပီတိသုခကို။ နာဓိဂစ္ဆတိ၊ မရအံ့။ အည်၊ တပါးသော။ တတော၊ ထိုပီတိသုခထက်။ သန္တတရံ၊ အထူးသဖြင့် ငြိမ်သက်သော စျာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကိုလည်း။နာဓိဂစ္ဆတိ၊မရနိုင်။ အဘိဇ္ဈာပိ၊ အဘိဇ္ဈာသည်လည်း။ တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်ခန်းစေ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဗျာပါဒေါပိ၊ ဗျာပါဒသည်လည်း။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ထိနမိဒ္ဓံပိ၊ ထိနမိဒ္ဓသည်လည်း။ပ။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံပိ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသည်လည်း။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာပိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာသည်လည်း ။ပ။ အရတီပိ၊ (လွန်မြောက်သော ကုသိုလ်ဘာရားတို့၌) မမ္မေလျော်ခြင်း သည်လည်း။ပ။ တန္ဒီပိ၊ပျင်းရိခြင်းသည်လည်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်ခန်းစေ၍။ တိဋ္ဌတိ၏[2]။

(အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ပ။ သန္တတရံ၊ ကိုလည်း။ နာဓိဂစ္ဆတိ၊ မရနိုင်။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ပ။ သန္တတရံ၊ ကိုလည်း။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရနိုင်၏။ ။(ဤကား သုက္ကပက္ခ ထူးသမျှတည်း)။

၁၆၇။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့၏ (စိတ်အကြံသည်)။ ကိန္တိ၊ အသို့နည်း။ မယိ၊ ငါဘုရား၌။ "သံဂါလေသိကာ၊ ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်သော။ ပေါနောဘဝိကာ၊ တဖန်ဘဝသစ် အလို့ငှါ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ သဒရာ၊ ပူလောင်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခဝိပါ-ကာ၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိကုန်သော။ အာယတိံ ၊ နောင်အကျိုးပေးရာကာလ၌။ ဇာတိဇရာ-မရဏိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်း သေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ ယေအာသဝါ၊ အကြင် အာသဝေါ တရားတို့သည်။(သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေအာသဝါ၊ တို့ကို။တထာဂတဿ၊ သည်။(ယသ္မာ၊ ကြောင့်။)အပ္ပ ဘိနာ၊မပယ်အပ်ကုန်သေး။တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ တထာဂတော၊သည်။ကော်၊ အချိုကို။ သခ်ါယ၊ သိ၍ ။ (သခ်ါယာတိ ဇာနိတ္မာ-ဌ)။ ပဋိသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။ ကော်၊ ကို။ သခ်ါယ၊ သိ၍။ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံ၏။ ကော်၊ကို။ သခ်ါယ၊ ၍ ။ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ရှောင်ကြဉ်၏။ ကော်၊ကို။ သခ်ါယ၊ ၍ ။ ဝိနောဒေဘိတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏"ဟူ၍ ။ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ နော၊ တပည့်တော်ဘို့၏ (စိတ်အကြံသည်)။ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ "သံဂါလေ-သိကာ၊ ကုန်သော။ပ။ကော်၊ အချိုကို။ သခ်ါယ၊၍ ။ ဝိနောဒေတိတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့ ။ နု ခေါ ဟောတိ၊ မဖြစ်ပါ။ ဘန္တေ၊ ရား။ နော၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊၌။ "သံဂါလေသိကာ၊ ကုန်သော။ပ။ကော်၊ အချိုကို။သခ်ါယ၊၍။ ဝိနောဒေတိတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏" ဟူ၍။ ဝေ၊ခေါ၊ ဤသို့ သော။ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ သာဓု သာဓု၊

၁။ ဝိဝေကန္တိ ဝိဝိစ္စ ဝိဝိတ္တောဟုတ္ဝာ။ ၌။ ဝိဝေကန္တိ ပုဗ္ဗကာလိကကြိယာပဓာနံ အဗျာပဇ္ဇံ ဥပေတန္တိ အာဒီသု ဝိယာတိ အာဟ ဝိဝိစ္စာတိ၊ ဝိဝိစ္စိတာ ဝိဝိတ္တောဟုတ္ဝာ ဝိနာဟုတ္ဝာတိ အတ္ထော။ ဋီ။

၂။ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ။ပ။ ပရိယာဒိယိတ္ဝာ ဂဏှိတ္ဝာ ခေပေတ္ဝာ တိဋ္ဌတိ။ အံ၊ဋ္ဌ၊၁။ စာပိုဒ် ၁၊ စာမျက်နှာ- ၁၅။

ကောင်းပေစ့ကောင်းပေစ့။အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ တထာဂတသား၊ ငါဘုရား၏။(ယေအာသဝါ-စပ်)။ဝါ၊သည်။ (ပဟီနာ-စပ်)။ သံ ဟိလေသိကာ၊ကုန်သော။ပ။ယေအာသဝါ၊ တို့သည်။(သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေအာ-သဝါ၊ တို့ကို။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ အမြစ်ရင်းကို ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ တာလဝတ္ထု-ကတာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ (ကျင်း) ကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အနဘावံကတာ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းကို ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ မဗ္ဘကစ္ဆိန္နော၊ လည်ဆစ်ပြတ်ပြီးသော။တာလော၊ ထန်းပင်သည်။ပုနဝိရူဠ္ဍိယာ၊တဖန်စည်ပင်ခြင်းငှါ။ အဘာဗော သေယျထာပိ၊ မသို ဟ်သ ကဲ့သို့။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ တထာဂတသား၏။ ဝါ၊သည်။ သံ ဟိလေသိကာ၊ ကုန်သော။ပ။ ယေအာသဝါ၊တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။)တေအာသဝါ၊ တို့ကို။(ယသ္မာ၊ ကြောင့်။) ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ပ။အနုပ္ပါဒမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တဿာဂတော၊ သည်။ ဧကံ၊ ကို။ သခ်ါယ၊၍ ။ ပ။ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏။

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သော စကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အသို့အောက်မေ့သနည်း။ ကံအတ္ထဝသံ၊ အဘယ်အကျိုးထူးကို။ သမ္မဿမာနော၊ ကောင်းစွာမြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ တထာ-ဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ အဗ္ဘတီတော၊ လွန်ကုန်ပြီးသော။ ကာလဂတ်တော၊ အတ္တဘောကို ပစ်ချခြင်းကို ပြုကုန်ပြီးသော။ (သဒ္ဒတ္ထ)။ဝါ၊ သေကုန်ပြီးသော။ (အဓိပ္ပါယတ္ထ)။သာဝကေ၊ တပည့်သားတို့ကို။ ဥပပဗ္ဘိသု၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတို့၌။ "အသု၊ ဤမည်သူသည်။ အမုတြ၊ ထိုမည်သော ဘုံဘဝ၌။ ဥပပန္နော၊ ပဋိသန္ဓေနေ၏။ အသု၊ ဤမည်သူသည်။ အမုတြ၊ ထိုမည်သော ဘုံဘဝ၌။ ဥပပန္နောတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေ၏ "ဟူ၍ ။ ဗုဒ္ဓဝစနတိ၊ ဟောကြားတော်မူသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ နော၊ တပည့်တော် ဘို့၏။ ဓမ္မော၊ သဘောတရားတို့သည်။ ဘဂဝံ မူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင်အရင်းမူလရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံနေတ္တိကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ဆောင်တတ်သူရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံပဋိသရဏာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိပါကုန်၏။(မူလပဏ္ဏာသနိဿယ အပိုဒ် ၄၇၃-၌ အဆုံးအဖြတ်ရေးခဲ့ပြီ)။ဘန္တေ၊ ရား။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ဧတဿ ဘာသိတဿ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သော တရားဒေသနာတော်၏။ အတ္ထော၊အနက်သဘောသည်။ ဘဂဝန္တံယေव၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်၌သာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်လာစေတော်မူပါ။ (ဤကား ပါဠိနိဒ္ဒေ-ကစ္စည်း ကုစိဒုဘိယာဆင်ခြင်နမတ္ထေ-သုတ်အရအနက်တည်း)။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သာဓု၊၏။ ဧတဿ ဘာသိတဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံယေဝ ပဋိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (တာဝန်) သည်သာ။ ဘာတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏(တရားတော်ကို)။ သုတ္တာ၊ ကြားနာ ရကုန်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းဘို့သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ပါကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်၏။

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ ဇနကုဟနတ္ထံ၊ လူအပေါင်း၏ အံ့ဘွယ်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ (ဣဟ ဝိမ္ဘာပနေ။ ဌ)။ ဝါ၊ လှည့်စားခြင်းငှါ။ နခေါဗျာကရောတိ၊ ဟောကြား တော်မမူ (ဟောကြားသည် မဟုတ်)။ ဇနလပနတ္ထံ၊ လူအပေါင်းကို ပလ္လား ဝါကြွားရှိပြောဆို ခြင်းငှါ။ (ဥပ=လပ+ဝိကတ္ထနတ္ထ-တည်း)။ နဗျာကရောတိ၊ မမူ။ လာဘသက္ကာရသိလောကာ-

---

၁။ ဤကား မဟာဓမ္မသမာဒါနသုတ်၊ မူလပဏ္ဏာသဋ္ဌီကာစာမျက်နှာ ၃၀၄-အလိုအနက်တည်း။ ပဋို-ကား ဥပသာရမဟုတ်၊ ဘာဝတ္ထကမ္မပ္ပဝစနီယတည်း။ ၎င်းအယှဉ်ခ်ြဖစ်သော ဘဝဒန္ဓံ-ကို ကမ္မပ္ပဝစနီယယုတ္တေ-ဖြင့် စီရင်သည်။ ဤကား ဋီကာ၏ အာဘောဝ်တည်း။

နိသံသတ္ထံ၊ လာဘ်ပူဇော် အကျော်အစောအကျိုးငှါ။ နဗျာကရောတိ၊ မမူ။ ဣတိ၊ ဤသို့။မံ၊ငါ့ကို။ ဇနော၊ သည်။ ဇာနာတူတိ၊ သိစေသတည်း (ဟု ရည်ရွယ်လျက်)။ အဗ္ဘတီတေ၊ ကုန်သော။ ကာလက်တေ၊ ကုန်သော။ သာဝကေ၊ တို့ကို။ ဥပပတ္တိသု၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတို့၌။ အသု၊သည်။ပ။ ဥပပန္နောတိ၊ ဟူ၍ ။ နဗျာကရောတိ၊ မမူ။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ သဒ္ဓါ၊ယုံကြည်ခြင်း(သဒ္ဓါ)ရှိကုန်သော။ ဥဋ္ဌာရဝေဒါ၊ ပြန့်ပြောသော နှစ်သက်ခြင်းရှိကုန်သော။ (ဌ-ဋ)။ ဥဋ္ဌာရပါမောဇ္ဇာ၊ ပြန့်ပြောသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကုန်သော။ ယေ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ သန္တိ စ ခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။ တေ၊ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊၍။ တဒတ္ထာယ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ် အကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပသံဟရန္တိ၊ ဆောင်ကြကုန်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ တံ၊ ထိုစိတ်ကိုဆောင်ခြင်း သည်။ တေသံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာအလို့ငှါ။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

၁၆၉။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ ဣဓ၊၌။ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ "ဣတ္ထန္နာမော၊ ဤအမည်ရှိသော"။ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာလက်တော၊ ၏။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ 'သော၊ထိုသေသော ရဟန်းကို။ အညာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ သဏ္ဌဟိတိ၊ တည်ပြီ'ဟု။ ဗျာကတောတိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏"ဟူ၍။ သုဏာတိ၊ ကြား၏။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအရှင်သည်။ ဧဝံသီလော၊ ဤသို့သော သီလရှိသည်။ အဟောသိ ဣတိပိ၊ ဖြစ်ပြီဟူ၍ရင်း။ သော အာယသ္မာ၊ သည်။ ဧवံမဿုတော၊ ဤသို့သော တရားရှိသည်။ အဟောသိ ဣတိပိ၊ ဟူ၍ရင်း။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်သည်။ ဧवံပညော၊ ဤသို့သော ပညာရှိသည်။ အဟောသိ ဣတိပိ၊ ဟူ၍ရင်း။ သော အာယသ္မာ၊ သည်။ ဧवံဝိဟာရီ၊ ဤသို့သောနေလေ့ရှိသည်။ အဟောသိ ဣတိပိ၊ဟူ၍ရင်း။ သော အာယသ္မာ၊ သည်။ ဧवံဝိမုတ္တော၊ ဤသို့သော ကိုလေသာမှ လွတ်သည်။ အဟောသိ ဣတိပိ၊ဟူ၍ ရင်း"။ ဣတိ၊ ဤသို့။သော အာယသ္မာ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောရဟန်း ကို။အသု၊ထိုကြားသောရဟန်းသည်။ သာမံ၊ ကိုယ်ဘိုင်။ ဒိဋ္ဌောဝါ၊ မြင်အပ်သည်ရင်း။ အနုဿဝသုတောဝါ၊ တဆင့်ကြားအပ်သည်ရင်း။ ဟောတိ၏။ သော၊ ကြားသောရဟန်းသည်။ တဿ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ရဟန်း၏။ သဒ္ဓဋ္ဌ၊ သဒ္ဓါကိုရင်း။ သီလဋ္ဌ၊ သီလကိုရင်း။ သုတဋ္ဌ၊ အကြားအမြင်ကိုရင်း။ စာဂဋ္ဌ၊ စွန့်ကြဲခြင်း ကိုရင်း။ ပညဋ္ဌ၊ ပညာကိုရင်း။ အနုဿရန္တော၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့လတ်သော်။ တဒတ္ထာယ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပသံဟရတိ၊ ဆောင်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ ဧवမ္ပိ ခေါ၊ ဤသို့လည်း။ဘိက္ခုနော၊ရဟန်း၏။ဖာသုဝိဟာရော၊(ဖလသမာပတ်ဖြင့်)ချမ်းသာစွာနေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။(ဓမ္မ-အရ သမာဓိပက္ခိကဓမ္မ၊ဝိဟာရီ-အရ သမာဓိယူ။ ဝိမုတ္တိ-အရ ဖလဝိမုတ္တိယူ-ဌ)။

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ဣဓ၊၌။ ဘိက္ခု၊သည်။(သုဏာတိ-၌စပ်)။ "ဣတ္ထန္နာမော၊သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ကာလက်တော၊ ၏။ သော၊ ထိုသေသောရဟန်းကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ 'ပဠုနံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ အောက်ကာမဘုံသို့ ချည်းကပ်တတ်ကုန်သော[၂]။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ သြပပါတိကော၊ ဥပပတ်ပဋိသန္ဓေနေသူတည်း။ တတ္ထ၊ လောကာ၊ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံမှ။ အနာဝတ္တိဓမ္မော၊ ပြန်လည်ခြင်း သဘော မရှိသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိတိ၊

၁။ ဧဝံ-သဒ္ဒါ ဣတ္ထံ-အာဒေသော ဟောတိ နာမသဒ္ဒေ ပရေ။ ဣတ္ထံ နာမံ ယဿ သောယန္တိ ဣတ္ထန္နာမော။ (သဒ္ဒနီတိ)

၂။ အဝ+ရာ+အ၊ဟောဌ္ဌတည်း၊ သြရံ ဘဇနကာနိ ကာမဘဝေ ဥပပတ္တိပစ္စယာနိ။ မ၊ဋ္ဌ၊ ၂။ အပိုဒ် ၂၄၅။

ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုမည့်သူတည်း'ဟု။ ဗျာဂဏတောတိ၊ မှု၏"ဟူ၍။သုဏာတိ၊ ကြား၏။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုပြုဟူ၊ပြည်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုမည့်ရဟန်းသည်။ဝါ၊ အနာဂ ါမ် ရဟန်းသည်။ ဧ၀ံသီလော၊ သည်။ပ။ ဖာသုဝိဟာရော ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ ဣမ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဣတ္ထန္နာမော၊ သော။ဘိက္ခု၊သည်။ကာလင်္ကတော၊၏။ သော၊ ကို။ "ဘဂဝတာ၊ သည်။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ရာဂ ဒေါသ မောဟာနံ.ရာဂဒေါသ.မောဟတို့၏။ တနုတ္တာ၊ ခေါင်းပါ: သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ဟုတ္ဝာ၊ ၍။) သကိ ဒေ၀၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ဣမံ လောကံ၊ ဣဒါကာမဘုံသို့။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဒုက္ခဿ နန္တံ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏အဆုံး ကို။ ကရိဿတိတိ၊ ပြုလတ္တံ.ဟု။ ဗျာဂ.တောတိ၊ ၏"ဟူ၍။ သုဏာတိ၊ ၏။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုသကဒါဂါမ်ရဟန်းသည်။ ဧ၀ံသီလော၊ သည်။ပ။ ဖာသုဝိဟာရော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။

အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ဣမ၊၌။ဘိက္ခု၊သည်။ "ဣတ္ထန္နာမော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ကာလင်္ကတော၊၏။ သော၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်း ကြောင့်။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ အ၀ိနိပါတ၀မ္မော၊ ပျက်စီး၍ ကျခြင်း သဘောမရှိ။ နိယတော၊ မဂ္ဂနိယမအားဖြင့် မြဲ၏။ သမ္မောဓိပရာယဏောတိ၊ အထက်မဂ်သုံးပါး လျှင် လည်းလျှောင်းရာ ရှိသူတည်းဟု။ ဗျာဂ.တောတိ၊ ၏"ဟူ၍ ။ သုဏာတိ၊၏။ သော၊ ထိုသောတာပန်ရဟန်းသည်။ ဧ၀ံသီလော၊ သည်။ပ။ဖာသုဝိဟာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။

၁၇၀-၁-၂။ ။(ဘိက္ခုနီ၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသိကာ ကတ္တာ၊ ပုဒ်မျှသာ ၁၆၉-စာပိုဒ်နှင့်ထူး၏။ ကြွင်းသမျှ အကုန်တူ၏)။

အဌမံ၊ သော။ နဋ္ဌကပါနသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-ဂေါလိယာနိသုတ်

၁၇၃။ ။(ဧ၀ံ မေ သုတံ၊ပေးမြဲ)။

ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ရာဇဂဟေ၊၌။ကလန္ဒကနိ၀ါပေ၊သော။ ဝေဠုဝနေ၊၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ဂေါလိယာနိနာမ၊ ဂေါလိယာနိမည်သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ အာရညိကော၊ တောကျောင်း၌ နေသည်ဖြစ်၍။ ပဒသမာစာရော၊ လျှောက်ယဲသော အကျင့်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ကေနစိဒေ၀ ကရဏီယေန၊ တစုံတခုသော ပြုဘွယ်ဂိစ္စဖြင့်သာလျှင်။ သံဃမဇ္ဈေ၊သံဃာ့ အလယ်သို့။ ဩသရိတ္ဝာ၊ ဝင်သည်။ ဟောတိ၊၏။ တတြခေါ၊ ထိုသို့ဝင်သောအခါ၌။ အာယသ္မာ၊ သာရိပုတ္တောသည်။ ဂေါလိယာနိ ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ကို။ အာရဗ္ဘ၊၍ ။ဘိက္ခု၊တို့ကို—

အာ၀ုသော၊ တို့။ အာရညိကေန၊ သော။ သံဃဂတေန၊ သံဃာ့အထံသို့သွားရောက်သော။ သံဃေ၊ သံဃာ့အလယ်၌။ဝိဟရန္တေန၊ နေသော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ သဗြဟ္မစာရီသု၊ သီတင်းသုံး ဘော်တို့၌။သဂါရ၀ေန၊ ရိုသေခြင်းရှိသည်။ သပ္ပတိဿေန၊ တုပ်ဝပ်ခြင်းရှိသည်။ ဘ၀ိတဗ္ဗံ၊ဖြစ်ရ၏။ အာ၀ုသော၊တို့။ အာရညိကော၊ သော။ သံဃဂတော၊ သော။ သံဃေ၊၌။ ဝိဟရန္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။သဗြဟ္မစာရီသု၊တို့၌။အဂါရ၀ေါ၊ရိုသေခြင်းမရှိသည်။ အပ္ပတိဿော၊ ရိုသေတုပ်ဝပ်ခြင်း

မရှိသည် ၁။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ တဿ၊ထိုရဟန်းအား။ "ယော အယံ အာယသ္မာ၊ အကြင်အရှင်သည်။ သဗြဟ္မစာရီသု၊ တို့၌။ အဂါရဝေါ၊ သည်။ အပ္ပတိဿော၊ သည်။ ဟောတိ၏။ အာရညိကသ္မာ၊ သော။ ဣမသ္မာ အာယသ္မတော၊ ဤအရှင်အား။ အရညေ၊ တောင်၌။ ကေသ၊ တယောက်ထီးတည်း။ သေရိဝိဟာရေန၊ မိမိအလိုအတိုင်း နေခြင်းဖြင့် ၂။ ကိန္တိ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း" ဟူ၍။ဝတ္ထာရော၊ ကဲ့ရဲ့စကားပြောကြားသူတို့သည်။ ဝါ၊ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုဖွယ်တို့သည်။ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ယသ္မာ၊ ကြောင့်။) တဿ၊ အား။ ဝတ္ထာရော၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာရညိကေန၊ သော။ သံဃဂတေန၊ သော။ သံဃော၌။ ဝိဟရန္တေန၊သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သဗြ ဟ္မစာရီသု၊ တို့၌။သဂါရဝေန၊သည်။ သပ္ပတိဿေန၊သည်။ဘဝိတဗ္ဗံ၊ရာ၏။ (၁)

အာဝုသော၊ တို့။ အာရညိကေန၊ သော ။ပ။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရေ၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော။ဘိက္ခုစု၊တို့ကိုလည်း။အနုပခဇ္ဇ၊ တိုးဝှေ့၍ ။ နနိသီဒိဿာမိ၊(၎) မနေအံ့။နဝေ၊ငယ်ကုန်သော။ဘိက္ခုစု၊ တို့ကိုလည်း။ အာသနေန၊ နေရာဖြင့်။ နဝုဋ္ဌဟိဿာမိ၊ (၎) မတားမြစ်အံ့။ဣတိ၊ ဤသို့။ အာသနကုသလေန၊ နေရာ၌သိမ်မွေသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ.၏။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။အာသနကုသလော၊သည်။ သစေ နော ဟောတိ၊အံ့။တဿ၊အား။ "ယောအယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ အာသနကုသလော၊သည်။ နဟောဘိ၊ မဖြစ်။ အာရညိကသ္မာ၊သော။ ဣမသ္မာ အာယသ္မတော၊ အား။ အရညေ၊ ၌။ ကေသ၊ တယောက်ထီးတည်း။ သေရိဝိဟာရေန၊ ဖြင့်။ ကိန္တိ၊အံ့နည်း" ဟူ၍။ဝတ္ထာရော၊တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ယသ္မာ:ကြောင့်။ပ။ဘဝိတဗ္ဗံ၏။ (၂)

အာဝုသော၊ဘို့။ အာရညိကေန၊ သော ။ပ။ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အာဘိသမာစာရိကော၊မြတ်သောအကျင့်ဟုဆိုအပ်သော။ဓမ္မောပိ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်တရားကိုလည်း။ ဇာနိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အာဝုသော၊တို့။ပ။အာဘိသမာစာရိကံ၊ သော။ ဓမ္မမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ သစေ နော ဇာနာတိ၊အံ့။ တဿ၊ အား။ "ယောအယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ပ။နဇာနာတိ၊ မသိ။ အာရညိကသ္မာ၊ သော။ပ။ ကိန္တိ၊ အံ့နည်း"ဟူ၍။ ဝတ္ထာရော၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကြွင်း လွယ်ပြီ)။ (၃)

အာဝုသော၊တို့။ပ။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အတိကာဒလေန၊ အလွန်စောသောအခါ၌။ ဂါမော၊ ရှာသို့။ နပဝိသိတဗ္ဗော၊ မဝင်အပ်။ အတိဒိဝါ၊ အလွန်နေမြင့်သောအခါ၌။နပဋိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ မဖဲ့သွားအပ်။ (အခြားရဟန်းတို့နှင့်အတူဘက္ခသာ သွားလာဝင်ထွက်ရမည်ဟူလို။ ကြွင်း လွယ်ပြီ) (၄)

၁။ သဟ+ပတိ+သိ+အ-ဟု ပဒဝိဘာဂပြု။ ပတိဿိယတေ (သေဝိယတေ) ပတိသော။ မှီခိုအပ် မှီခိုခြင်း။ တနည်း-သု-ဓာတ်ဖြင့် ပတိဿဝနံ ပတိသော။(ရှိသေစွာ)နာယူခြင်း။ သ-ကို ဒွေဘာဝပြု။ ပတိသောန သဟ ယော ဝတ္တတိတိ သပ္ပတိသော၊ မှီခိုအပ်သူနှင့် တကွဖြစ်သည်။ မှီခိုခြင်းရှိသည်။ ရိုသေစွာ နာယူခြင်း ရှိသည်၊ရှိသူ-ဟု သဒ္ဒတ္ထပေး။ ထို့ကြောင့် အံ၊ ၌၊ ၃။ ၁၀၆-၌ "သပ္ပတိသောတိ သဇေ္ဌကော သဂါရဝေါ" ဟုဋ်း၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌ "သပ္ပတိသောနာတိ သဇေ္ဌကေန၊ နော အတ္တာနံ ဇေ္ဌကံ ကတ္တာ ဝိဟရိတဗ္ဗံ"ဟုဋ်း ဖွင့်ဆိုကြသည်။ သဒ္ဒါရေး ဖွင့်ဆိုချက် အကျယ်ကိုမူ ဤဋီကာနှင့် သာရတ္ထ၊ ၃။ ၂၃၁ (မဟာခန္ဓက-ဥပဇ္ဈာယ ဝတ္တကထာ၌) ရှုလေ။

၂။ သေရိဝိဟာရေန-၌ သေရိ-ပုဒ်ကား သ(အတ္တ)+ဣရ (ဂတိ)+ဏ-ဖြင့် ပြီးသည်။ ဣရ-ဝစန, ဂတိ, ကမ္မန, ခေပန-အနက်တို့တွင် ပဝတ္တနဂတျတ္ထ-ဟု ကြံ။ ထို့ကြောင့် ၌၊ ဋီ-တို့၌ "သေရိဝိဟာရေနာတိ သစ္ဆန္ဒ-ဝိဟာရေန နိရကုံသဝိဟာရေန"ဟုဋ်း၊ "သေရိဝိဟာရော နာမ အတ္တပ္ပဓာနဝါသော" ဟုဋ်း ကိုယ်စိုး ကိုယ်ပိုင် ကိုယ့်သဘောအရ နေထိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ဆိုကြသည်။

အာဝုသော၊တို့။ပ။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ ပုရေဘတ္တံ၊ ဆွမ်း၏ ရှေအဘို့၌ဌင်း။ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်း၏ နောက်အဘို့၌ဌင်း။ ကုလေသု၊ ဒါယကာ(အိမ်)တို့၌။ စာရိတ္တံ၊ လှည့်လည်သည်အဖြစ်သို့။ နှ အာ-ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ မရောက်အပ်။ (ဝိ၊၂။၁၃၄-ရှ)။ အာဝုသော၊ တို့ ။ပ။ အာရညိကဿ၊သော။ပ။ "ဣမဿ အာယသ္မတော၊ ဤအရှင်သည်။ အယံ ဝိကာလစရိယာ၊ ဤနေလွဲသောအခါ၌ လှည့်လည်ခြင်းကို။ ဗဟုလီကတာ နူန၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုအပ်သလယောင်တကား။ သံဃဝတ်ပိ၊ လည်း ဖြစ်သော။ တမေနံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သမုဒါစရတိတိ၊ ပြောဆို၏"ဟူ၍။ ဝတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ကြွင်း လွယ်ပြီ) (၅)

အာဝုသော၊ တို့။ပ။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ အနုဒ္ဓတေန၊ မပျံ့လွင့်သည်။ အစပလေန၊ မလျှပ်ပေါ် မလော်လီသည်။ ဘဝိဘဗ္ဗံ၊၏။ အာဝုသော၊တို့။ပ။ ဥဒ္ဓတော၊ ပျံ့လွင့်သည်။ စပလော၊ လျှပ်ပေါ် လော်လီသည်။ သစေ ဟောတိ၊အုံ့။ တဿ၊ အာ၊။ "အာရညိကဿ၊ သော။ပ။ ဣမဿ အာယသ္မ-တော. သည်။ ဣဒံဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဤပျံ့လွင့်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဣဒံ စာပလံ၊ ဤလျှပ်ပေါ် လော်လီသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဗဟုလီကတံ နူန၊ယောင်တ.ကား။ သံဃဝဘ်ပိ၊ သော။ တမေနံ:ကို။ သမုဒါစရတိတိ၊ ပြောဆို၏" ဟူ၍ ။ ဝတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကြွင်းလွယ်) (၆)

အာဝုသော၊ တို့။ပ။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အမုခရေန၊ မကြမ်းထမ်းသော နှုတ်ရှိသည်။ အဝိ-ကိဏ္ဏဝါစေန၊ဖရိုဖရဲ မကြဲသော စကားရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊၏။ (အကြွင်းလွယ်) (၇)

အာဝုသော၊ဘို့။ပ။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သုဝစေန၊ ဆုံးမလွယ်သောစကားရှိသည်။ ကလျာဏ-မိတ္တေန၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊၏။ အာဝုသော၊တို့။ပ။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဒုဗ္ဗစစာ၊ ဆုံးမခ.ာ်သောစကားရှိသည်။ ပါပမိတ္တော၊ မကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊အုံ့။ (ကြွင်း လွယ်) (၈)

အာဝုသော၊တို့။အာရညိကေန၊ သော။ဘိက္ခုနာ၊သ.သ်။ ဣန္ဒြိယေသု၊စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရေန၊ လုံခြုံသော တံခါးရှိသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊၏။ (အကြွင်း လွယ်) (၉)

အာဝုသော၊တို့။ အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ မတ္တညုနာ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (အကြွင်းလွယ်) (၁၀)

အာဝုသော၊တို့။ အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ ဇာဂရိယံအနု၊ နိုးကြားခြင်း၌။ ယုတ္တေန၊ ယှဉ်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊၏။ အာဝုသော၊တို့။ပ။ဇာဂရိယံအနု၊၌။ အယုတ္တော၊ မယှဉ်သည်။ သစေဟောတိ၊ အုံ့။ (ကြွင်းလွယ်) (၁၁)

အာဝုသော၊တို့။အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အာရဒ္ဓဝီရိယေန၊ အားထုတ်အပ် သော လုံ့လရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊၏။ အာဝုသော၊တို့။ပ။ ကုသီတော၊ ပျင်းရိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အုံ့။ (အကြွင်း လွယ်) (၁၂)

အာဝုသော၊တို့ ။ အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဥပဋ္ဌိတသတိနာ၊ ထင်သောသတိ ရှိသူသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊၏။ အာဝုသော၊တို့ ။ပ။ မုဋ္ဌသတိ၊ မေ့ပျောက်သော သတိရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အုံ့။ (အကြွင်းလွယ်) (၁၃)

အာဝုသော၊တို့။ အာရညိကေန၊ သော။ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သမာဟိတေန၊ တည်ကြည်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ) (၁၄)

အာဝုသော၊ တို့။ အာရည္ပိကေန၊သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ ပညဝဘာ၊ ဥပါယပညာရှိသည်။ ဘဝိဘဗ္ဗ၏။ အာဝုသော၊တို့။ပ။ ဒုဗ္ဗညာ၊ ဥပါယပညာမရှိ သည်။ သစေ ဟောဘိ၊ အုံ့။ (အကြင်း လှယ်) (၁၅)

အာဝုသော၊တို့။ အာရည္ပိကေန၊သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာဒ္ဓဂင်း။ အဘိဝိ-နယေ၊ ဝိနည်းဒ္ဓဂင်း။ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အာရည္ပိကာ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အဘိမ္မေ၊ဒ္ဓဂင်း။ အဘိဝိနယေ၊ ဒ္ဓဂင်း။ ပဠု၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတာရော၊ မေးတတ်သောသူတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အာရည္ပိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ အဘိဓမ္မေ၊ ဒ္ဓဂင်း။ အဘိဝိနယေ၊ဒ္ဓဂင်း။ ပဠု၊ကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည် ရှိသော်။ သစေ နသမ္မာယတိ၊ အကယ်၍ ပြည့်စုံစွာ မဖြေဆိုနိုင်အုံ့။ ။(ကြင်းလှယ်) (၁၆)

အာဝုသော၊တို့။ အာရည္ပိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ရူပေ၊ ရူပစျာန်ဘို့ကို။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍ ။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော။ ဝိမောက္ခာ၊ နိဝရဏဘို့မှ လွတ်ကုန်သော။ ယေ တေ အာရုပ္ပါ၊ အကြင်ရှစ်ပါးကုန်သော အရူပသမာပတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိရှစ်ပါးကုန်သော အရူပ သမာပတ်တို့ဒ္ဓ။ယောဂေါ၊ကို။ ကရဏီယော၊၏။ (ကြင်းလှယ်) (၁၇)

အာဝုသော၊တို့။ အာရည္ပိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မေ၊ လူဘို့၏ လောကီတရားထက် သာလွန်သော လောကုတ္တရာတရားဒ္ဓ။ ယောဂေါ၊ ကို။ ကရဏီယော၊ ၏။ပ။ တဿ၊အား။ "ယော အယံ အာယသ္မာ၊သည်။ ယဿ၊ အကြင်လောကုတ္တရာတရား၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။ တမတ္ထံ၊ ထိုလောကုတ္တရာတရားဟူသော အကျိုးကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ အာရည္ပိကဿ၊သော။ ပ ။ ကိံ ပနာဘိ၊ အုံ့နည်း"ဟူသော။ ဝတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ယသ္မာ၊ ကြောင့်။) တဿ၊ အား။ ဝတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။"အာရည္ပိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မေ၊ဒ္ဓ။ ယောဂေါ၊ကို။ ကရဏီယောဘိ၊ ၏"ဟူ၍ ။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (၁၈)

ဧဝံဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ကို။"အာဝု-သော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အာရည္ပိကေန၊သော။ဘိက္ခုနာဒေ၀၊ သည်သာလျှင်။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရား တို့ကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တိတဗ္ဗာ နု ခေါ၊ ကျင့်အပ်ကုန်လေသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်။ ဂါမန္တဝိဟာရိနာပိ၊ ရွာနီးကျောင်းဒ္ဓ နေသော ရဟန်းသည်လည်း။ ဝတ္တိတဗ္ဗာ နု ခေါတိ၊ ကျင့်အပ်ကုန်လေသလော"ဟူသော။ တေ၊ကို၊ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လွှာန်။ အာရည္ပိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာပိ၊ သည်လည်း။ ဣမေ ဓမ္မာ၊တို့ကို။ သမာဒါယ၊ ၍ ။ ဝတ္တိတဗ္ဗာ၊ ကျင့်အပ်ကုန်၏။ ဂါမန္တဝိဟာရိနာ၊သည်။ပဂေ၀ (ဝတ္တိတဗ္ဗာ)၊အဘယ်မှာလျှင် မကျင့်အပ်ပဲရှိကုန်အုံ့ နည်း။ ဝါ၊ ဦးစွာကျင့်အပ်ကုန်သည်သာတည်း။ (စာပိုဒ် ၁၈၅၊ တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆသုတ်ဒ္ဓ ပဒဝိစာရဏ ပြုအုံ့။) ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ဣဘိ၊သို့။ သုတံ၊၏။

နဝမ်၊ သော။ ဂေါလိယာနိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-ကိဋ္ဌာဂိရိသုတ်

၁၇၄။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။

ကော်ရသော။ သမယံ၎င်္။ဘဂ ဝါ၊သည်။ ကာသီသု၊ ကာသိတိုင်းတို့၌။ မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခု-သံဃေန၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကဲ့။ စာရိကံ၊ ဌ၊။ စရတိ၊ ၏။ တတြခေါ၊ ထိုလှည့်လည်တော်မူသော အခါ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံခေါ၊ သည်။ ရတ္တိဘောဇနာ၊ ညစာစားခြင်းကို။အညတြော၀၊ ကြဉ်၍ သာလျှင်။ ဘုဉ္ဇामि၊ စား၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံခေါပန၊ သည်။ ရတ္တိဘောဇနံ၊ကို။ အညတြ၊ ၍ ။ ဘုဉ္ဇမာနော၊ သော်။ အပ္ပါဗာဓတဉ္စ၊ အနာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။အပ္ပါတကံတဉ္စ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း[1]။ လဟုဋ္ဌာနဉ္စ၊ လျင်စွာထနိုင်ခြင်းကို လည်း။ ဗလဉ္စ၊ အားရှိခြင်းကိုလည်း။ ဖာသုဝိဟာရဉ္စ၊ ခန္ဓာသာစွာနေရခြင်းကိုလည်း။ သဇ္ဇာနာမိ၊သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧထ၊ လာကြကုန်။တုမှေပိ၊ တို့သည်လည်း။ ရတ္တိဘောဇနာ၊ ကို။ အညတြော၀၊သာ လျှင်။ ဘုဉ္ဇထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေပိ၊လည်း။ ရတ္တိဘောဇနာ၊ ကို။ အညတြ ၍။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ကုန်သော်။ အပ္ပါဗာဓတဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အပ္ပါတကံတဉ္စ၊ ကိုလည်း။ လဟုဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဗလဉ္စ၊ကိုလည်း။ ဖာသုဝိဟာရဉ္စ၊ ကိုလည်း။ သဇ္ဇာနိဿထာတိ၊သိကြကုန်လတ္တံ့"ဟု၍။ (ဌီကာ၌ကား ဣတိသဒ္ဒါအာဒျတ္ထ-ဟုဖွင့်၏)။ အာမန္တေသိ၊ပြီ။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ဝေဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ဘဂဝတော၊ အား။ပစ္စဿောသုံ၊ကုန်ပြီ။အထခေါ၎င်္။ ဘဂဝါ၊သည်။ ကာသီသု၊ တို့၌။ အနုပုဗ္ဗေန၊ သဖြင့်။ စာရိကံ၊ဌ၊။ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ဌာ။ ကိဋ္ဌာဂိရိနာမ၊ သော။ ကာသီနံ၊တို့၏။ နိဂမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တံ၊သို့။ အဝသရိ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကိဋ္ဌာဂိရိသို့ ကိဋ္ဌာဂိရိအမည်ရှိသော။ ကာသီနံ၊ တို့၏။ တတြ နိဂမေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏[2]။

၁။ အပ္ပါဗာဓ, အပ္ပါတကံတို့၏ အထူးကို ဤသုတ်ဌီကာ၊ သီလက္ခန် သုဘသုတ် အဖွင့်နှင့် သဒ္ဒနီတိ တကိ-ဓာတ်အခန်းတို့၌ အကျယ်ပြဆိုထားသည်။ ရှုလေ။

၂။ ဤကိဋ္ဌာဂိရိနယ်ပယ်(ဝိနည်းအလို)သို့မဟုတ် မြို့ငယ် (သုဘွန်အလို)သည် ဝိနည်းပါဠိတော်မျှားအရ အလွန် ထင်ရှားသော ဌာနဖြစ်သည်။ "တေန ခေါ ပန သမယေန အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ ကိဋ္ဌာဂိရိသ္မိံ အာ၀ါသိကာ ဟောန္တိ အလဇ္ဇီ ပါပဘိက္ခုနော" စသည်ဖြင့် (ဝိ၊၁၊ ၂၄၇။ ဝိ၊၄၊၂၂-နှင့် ၂၈၄-တို့၌) လာရှိသည်။ ကုလဒူသနအမှု ကြောင့် ၎င်းတို့အား ကိဋ္ဌာဂိရိမှ နှင်ထုတ်ကြောင်း ဆဗ္ဗဂိုဏ်ခေါင်းဆောင်မျှားဖြစ်ကြောင်း ဝိနည်း၌ အကျယ်ရှုလေ။

ဤသုတ်သည် ရတ္တိဝိကာလဘောဇနနှင့် ပတ်သက်၍ ဟောတော်မူသောသုတ်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "ဘဒ္ဒါလိသုတ္တေ ဒိ၀ါဝိကာလဘောဇနံ ဇဟာပေသိ၊ ဣဓ ရတ္တိ ဝိကာလဘောဇနံ"ဟု ဖွင့်ပြသည်။ သို့ရာတွင် မ-ဋ၊ ၂၊၃-(ကကစူပမသုတ်)၌ကား"ဣဓ ဒိ၀ါဝိကာလဘောဇနံ ဇဟာပိတကာလေ၊ ဘဒ္ဒါလိသုတ္တေ ပန ရတ္တိ ဝိကာလဘောဇနံ ဇဟာပိတကာလေ ကထိတော"ဟု ဖွင့်ဆိုထားခဲ့သည်။ ရှေနောက်မညီ။ တနည်း အားဖြင့် ဘဒ္ဒါလိသုတ်၌ သာမညအားဖြင့် နေမွန်းမလွဲမီအတွင်း စားသောက်ခြင်းကိုသာ ဖော်ပြသဖြင့် ရတ္တိ ဒိ၀ါဝိကာလ ဘောဇန နှစ်မျိုးစလုံးကိုပင် ပယ်မြစ်သည်ဟုကား ဆိုနိုင်၏၊ ဤသုတ်ကိုထောက်လျှင်ကား ဒိ၀ါဝိ-ကာလ ဘောဇန ပယ်သော သုတ်ဖြစ်သည်။ ကကစူပမသုတ်လည်း ဘဒ္ဒါလိသုတ်နှင့် တူသည်ဟု ယူသင့်၏။ ၎င်းသုတ်တို့၏ သဘောကို ဝေဖန်၍ အဋ္ဌကထာ၏စကားကို စဉ်းစားကြံဆလေ။ ယင်းဘောဇဉ်နှစ်မျိုးကိုပယ်ရာ၌ နှစ်ချိန်ခွဲခြား၍ ဟောတော်မူခြင်းမှာ အစားကောင်းကြိုက်သောသူတို့အား စိတ်ကွက်ငြိုငြင် ပင်ပန်းမှု မဖြစ်စေရန် တချိန်တည်း မဟောကြားပဲ အချိန်ခွဲခြား၍ ဟောကြားတော်မူသည်။ ဤသို့ရှောင်ကြဉ်ရသဖြင့် မည်မျှ စိတ် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ကြောင်းကို လရှုကိကောပမသုတ်နှင့် ဘဒ္ဒါလိသုတ်တို့ကိုထောက်၍ သိနိုင်သည်။ ယင်းသို့ ဟောရာ၌လည်း ချုတ်ချယ်, နှိပ်ကွပ်ခြင်းမပြုပဲ အပ္ပါဗာဓ-စသော အကျိုးငါးပါးကိုပြ၍ ဟောတော်မူ၏။ ဘောဇနသိက္ခာပုဒ်တို့နှင့်လည်း စပ်၍ရှုလေ။

၁၇၅။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာနာမ၊ အဿဇိနှင့်ပုနဗ္ဗသုကာမည် ကုန်သော။ဘိက္ခု၊တို့သည်။ဂိုဒ္ဓာဂိရိသို့ ၊၌။ အာဝါသိကာ၊ အမြဲနေကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ဘိက္ခု၊တို့ကို။"အာဝုသော၊တို့။ ဘဂဝါစ၊ သည်ရင်း။ ဘိက္ခုသံဃောစ၊ သည်ရင်း။ ရတ္တိဘောဇနာ၊ မှ။ အညတြေဝ၊ ၍သားလျှင်။ ဘုဉ္ဇတိ၊၏။ပ။သဠာနိဿထာတိ၊ လေ့ဟူသော။တော်၊ကို။ အဝေါစုံ၊ကုန်ပြီ။ ဝေဝုတ္တော၊ သော်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တေဘိက္ခု၊တို့ကို။"အာဝုသော၊ ဝတို့။ မယံခေါ၊ တို့သည်။ သာယဏ္ဍေ၊ ညနေခွဲမ်း၌ရင်း။ ပါတေဘ၊ နံနက်၌ရင်း။ ဝိကာလေ၊ နေလွဲသော။ ဒိဝါစ၊ နေ့၌ရင်း။ ဘုဉ္ဇာမ၊ ကုန်၏။တေမယံ၊ တို့သည်။ပ။ သဠာနာမ၊ ကုန်၏။ တေမယံ၊ တို့သည်။ သန္ဓိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်၌ ရအပ်သော အကျိုးကို။ ပဿတ္ဝာ၊ စွဲ၍။ ကာလိကံ၊ နောင်အခါ၌ ရအပ်သော အကျိုးသို့။ ကိံ အနုဓာ-ဝိဿာမ၊ အဘယ် ကြောင့်ပြေး၍လိုက် ကုန်အံ့နည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ သာယဏ္ဍေ၊ ၌ရင်း။ ပါတေဘ၊ ၌ရင်း။ ဝိကာလေ၊ သော။ ဒိဝါစ၊ ၌ရင်း။ ဘုဉ္ဇိဿာမာတိ၊ စားကုန်အံ့"ဟူသော။ တော်၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

တေဘိက္ခု၊တို့သည်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊တို့ကို။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ သညာပေတုံ၊ သိစေသောငါ၊နာသက္ခိ သုမစ္ဆမ်းနိုင်ကုန်။အထ၊ ထိုအခါ၌။ပ။တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘန္တေ၊ရား။ ဣဒေ၊ ဤကိဒ္ဓာဂိရိနိုးဌ်၌။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ပ။ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာဝုသော၊တို့။ပ။ သဠာနိဿထာတိ၊ ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစုမှ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ဝေဝုတ္တော၊ သော်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အမှေ၊ တို့ကို။ အာဝုသော၊ တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ပ။ ဘုဉ္ဇိဿာမာတိ၊ ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ကုန်သော။ဘိက္ခု၊ဘို့ကို။ ယတော၊၌။သညာပေတုံ၊ ငါ။ နာသက္ခိမှ၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ တေမတ္ထံ၊ဤအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေ-မာတိ၊ ကြားလျှောက်ကြပါကုန်၏"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစုံ၊လျှောက်ကြကုန်ပြီ။

၁၇၆။ အထခေါ၌။ဘဂဝါ၊သည်။အညတရံ၊သော။ဘိက္ခုံ၊ကို။"ဘိက္ခု၊ရဟန်း။တုံ၊သည်။ဟေါ၊ လာလော့။မမ၊ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊စကားဖြင့်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ 'အာယသ္မန္တော၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာမန္တေတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏'ဟု။ အာမန္တေဟိတိ၊ ပြောချေလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု၊သည်။ ဝေံဘန္တေတိခေါ၊ ဟူ၍ ။ ဘဂဝတော၊အား။ ပဋိဿုတ္တာ၊ ၍။ ယေန၊၌။ပ။အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခု၊တို့ကို။ ဘဂဝါ၊သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခု၊တို့သည်။ တုမှေ၊တို့သို့။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ကုန်၍။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ သဠာနိဿထာတိ၊ ဟူသော။ တော်၊ကို။ အဝေါစုံ ကိရ၊ ဆိုကုန်သတဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဝေံ ဝုတ္တော၊ သော်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ တေဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာဝုသော၊ တို့။ မယံခေါ၊ တို့သည်။ပ။ ဘုဉ္ဇိဿာမာတိ၊ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အဝစုတ္ထ ကိရ၊ ပြောကြကုန်သတဲ့။ဣတိ၊ ဤသို့ တဆင့်ကြားရသည်ကား။ သစ္စန္တိ၊ မှန်သလော"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ဤသို့ ကြားတိုင်း မှန်ပါ၏။

၁၇၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ဘို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။"အယံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ဤယောကျားဖြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ သုခံ ဝါ၊ သုခဝေဒနာကိုရင်း။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကိုရင်း။ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုရင်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝါ၊ ၏။ အာကုသလာဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ ကုသလာဓမ္မာ၊ တို့သည်။

အဘိဝစုန္ဓိတိ၊ တိုးပွါးကုန်၏"ဟူ၍ ။ ဝေ၊သို့။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ဒေသိတံ၊ ဟောအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အာဇာနာထကိ ုန့၊ သိကြကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ရား။ တေ၊ ဤတရားကို။ နောဟိ၊ မသိကြပါကုန်။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ "ဣဓ၊ ဘိက္ခ။ ဝေရှပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။သုခံ ဝေဒနံ၊သုခဝေဒနာကို။ ဝေဒယေထ၊ ခံစားသော။ ကေ စ္စသ၊ အား။ဝါ၊ ၏။ အကုသလာဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဘိဝစုန္ဓိ၊ တိုးပွါးကုန်၏။ပ။ ကုသလာဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဘိဝစုန္ဓိ၊ တိုးပွါးကုန်၏"ဟူ၍။ ဝေ၊သို့။ မေ၊သည်။ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာဇာနာထ နန့၊ သိကြကုန်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤ သို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေ၊ ဤသို့ သိကြပါကုန်၏။

၁၇၈။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။သာဓု၊ကောင်း၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။"ဣဓ၊ဘိက္ခ။ပ။ပရိဟာယန္တိတိ၊၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤတရားစကားကို။ မယာ၊ သည်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။အညာတံ၊ မသိအပ်သည်။ အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်အပ်သည်။ အဝိဒိတံ၊ ထင်ရှားမသိအပ်သည်။ အသစ္ဆိကတံ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သည်။ အဖဿိတံ၊ မတွေ့အပ်သည်။ စေ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ခြား၏။ ဝေ၊ ဤ သို့။အဇာနန္တော၊ မသိပဲလျက်။ အဟံ၊သည်။ ဝေရှပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သုခံဝေဒနံ၊ကို။ ပဇဟထ၊ ပယ်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊သို့။ ဝဒေယျ၊ ဟောရာ၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေ၊ ဤသို့ ဟောခြင်းသည်။ မေ၊ အား။ ပတိရှပ်၊ လျောက်ပတ်သည်။ အဘဝိဿအပိနု၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာစ၊ခေါ၊ ကြောင့်သာလျှင်။ မယာ၊ သည်။ ဣဓ၊ ဘိက္ခ။ပ။ ပရိဟာယန္တိတိ၊ ကုန်၏ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ ပညာယ၊ဖြင့်။ ဉာတံ၊ သိအပ်ပြီ။ ဒိဋ္ဌံ၊ ပြီ။ ဝိဒိတံ၊ပြီ။ သစ္ဆိကတံ၊ ပြီ။ ဖဿိတံ၊ ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဝေရှပ်၊ သော။ သုခံဝေဒနံ၊ကို။ ပဇဟထာတိ၊ ကုန်လော့ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၏။ (ကြင်းလွယ်)။ (ပဇဟထ-နှင့် ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရထ-သာထူး၏)။

၁၇၉။ ဒုက္ခံ ဝေဒနံ-ဟောသည်သာ ထူး၏။

၁၈၀။ အဒုက္ခမသုခံ ဝေဒနံ-ဟောသည်သာ ထူး၏။

၁၈၁။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဟံ၊သည်။ သဗ္ဗေသံယေဝ၊အလုံးစုံသားလျှင် ဖြင့်ကုန်သော။ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်။ကရဏီယန္တိ၊ ပြုအပ်၏ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ဟောတော်မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။သဗ္ဗေသံယေဝ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ နကရဏီယန္တိ၊မပြုအပ်ဟူ၍။ နဝ ပန ဝဒါမိ၊ မမူ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေ တေ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။အရဟန္တော၊ ကိလေသာတို့မှဝေးကုန်၏။ ခီဏာသ-ဝါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိကုန်၏။ ဝုသိတဝန္တော၊ သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်ဖိုလ်ရှိကုန်၏။ကတကရဏီ-ယာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ချက်မဂ်ကိစ္စ ရှိကုန်၏။ ဩဘိတဘာရာ၊ ချအပ်ပြီးသော (ခန္ဓ, ကိလေသ,အတိသ ခ်ါရ-ဟူသော) ဝန်ရှိကုန်၏။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထာ၊ ရောက်ပြီးသော မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်)ရှိကုန်၏။ ပရိက္ခီဏဘဝသံယောဇနာ၊ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ်ရှိကုန်၏။သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာ၊ သိကုန်၍။ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာဘို့မှ လွတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဟံ၊ သည်။ တထာရူပါနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ကရဏီယန္တိ၊ ဟူ၍ ။ နဝဒါ မိ၊မမူ။ တံ၊ ထိုသို့မဟောခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင်းကြောင့်နည်း။

တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပမာဒေန၊ဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပမဒ္ဒိတုံ၊ မေ့လျော့ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေက္ခာ၊ သေက္ခဖြစ်ကုန်သော။ အပ္ပတ္တမာနသာ၊ မဇရာက်အပ်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိကုန်သော။ (မ၊ဌ၊၁။၄၂)ယေ စ ခေါ ဧတ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အနုတ္တရံ၊ အလွန်မရှိ မြတ်သော။ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂလေးပါး ဘေး၏ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပတ္ထယမာနာ၊ကုသလစ္ဆန္ဒဖြင့် တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ။ တို့။ အဟံ၊ သည်။ တဿာရူပါနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ကရဏီယန္တိ၊ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊၏။တံ၊သည်။ကိသဟေတု၊နည်း။ဣမေ အာယသ္မန္တော ဤအရှင်တို့သည်။ အနုလောမိကာနိ၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့ကို။ ပဋိသေဝမာနာ၊ မှီဝဲကုန်လျက်။ ကလျာဏမိတ္တေ၊ ကောင်းသော မိတ်ဆွေတို့ကို။ ဘဇမာနာ၊ ဆည်းကပ်ကုန်လျက်။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို။ သမန္နာနယမာနာ၊ အညီအမျှဆောင်ကုန်လျက်။ ယဿ၊ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ပု။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။အနုတ္တရံ၊ သော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအဆုံးရှိသော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ အပ္ပေဝနာမ ဝိဟရေယျုံ၊ နေကုန်ငြားအံ့လည်း မသိ။ (နေမူလည်းနေနိုင်ကြကုန်ရာ၏။) ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒမသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဣမံ အပ္ပမာဒဖလံ၊ ဤမမေ့မလျော့ခြင်း၏ အကျိုးကို။ သမ္မာသမာနော၊ မြင်ခတ်မူသည် ဖြစ်၍။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ ကရဏီယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊၏။

၁၇၂။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သတ္တ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣမေ ပုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကသ္မိံ၊လောကဌ။ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ သတ္တ၊ခုနစ်ယောက်တို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သ ယ်တို့နည်း။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တော၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝိမောက္ခ, သမုစ္ဆေဒဝိမောက္ခ ဟူသော ၂-ပါးသောအဖို့ ဘို့ဖြင့် ရူပကာယ, နာမကာယ ဟူသော ၂-ပါးသောအဖို့ဘို့မှ လွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း ၁။ပညာဝိမုတ္တော၊မဂ်ပညာဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ဝါ၊ ပညာ၌ ညွှတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ ကာယသက္ခိ၊ (ဘွေထိအပ်သော အရူပစျာန်ဘို့၏ အဆုံးဖြစ်၍) နာမကာယဖြင့် မျက်မှောက်ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ ဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်၏ အဆုံးဖြစ်၍ (မဂ်သို့) ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ သဒ္ဓါဝိမုတ္တော၊ သဒ္ဓါဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ ဝါ၊ သဒ္ဓါ၌ ညွှတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ဓမ္မာနုသာရီ၊ပညာတရားကို အစဉ်အောက်မေ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ သဒ္ဓါ-နုသာရီ၊သဒ္ဓါကို အစဉ်အောက်မေ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်းတည်း။

၁။ ကေစိအလို သမာပတ်ဟူသော ဝိက္ခမ္ဘနဝိမောက္ခ, မဂ်ဟူသော သမုစ္ဆေဒဝိမောက္ခဟူသော ၂-ပါးသော အဖို့တို့ဖြင့် (ကိလေသာတို့မှ) လွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။

အညေအလို ရူပကာယ, နာမကာယဟူသော ၂-ပါးသောအဖို့တို့မှလွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။

အပရေအလို သမာပတ်ဟူသော ဝိက္ခမ္ဘနဝိမောက္ခ, မဂ်ဟူသော သမုစ္ဆေဒဝိမောက္ခတည်းဟူသော ၂-ပါးသောအဖို့တို့ဖြင့် (၂-ကြိမ်တိုင်တိုင်) (ကိလေသာတို့မှ)လွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရင်း-ဟု အသီးသီးပေးလေ။ စာကိုယ်၌ ပေးသော အနက်ကား ဥဘတော ဥဘယတာ ဥဘောဟိ ဘာဂေဟိ ဝိမုတ္တောတိ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တော၊ကေဒေသ သရူပေကသေသနယေန-ဟူသော ဋီကာ အညီတည်း။ ကေစိဝါဒ-စသည်ကို ဋီကာ၌ အကျယ်ရှု။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တောဿ၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကတမောစ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဣဓ သာသနာတော်၌။ ကေစိစွာ၊ အ၊ဣဒသာ။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ရူပေ၊ တို့ကို။ အတိက္ကမ္မ၊၍။သဒ္ဓာ၊ကုန်သော။ဝိမောက္ခာ၊ကုန်သော။ယေ တေ အာရုပ္ပါ၊တို့သည်။(အတ္ထိ၊ကုန်၏။) တေ၊ တို့ကို။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ဖုသိတ္ဝာ၊ တော့၍ ။ ဝိဟရတိ၊၏။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်လည်း။ ဒိသ္ဝာ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကိုမြင်ခြင်းကြောင့် ။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ပရိက္ခီဏာ၊ ကုန်ခန်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တောဿ၊ ဟူ၍ ။ဝုစ္စတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ အ၊ဟံ၊သည်။ ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ကရဏီယန္တိ၊ ဟူ၍ ။ နဝဒါမိ၊ မမူ။ တံ၊ သည်။ကိဿ၊ဟေတု၊နည်း။တဿ၊သည်။ အပ္ပမာဒေန၊ဖြင့်။ ကတံ၊ ပြီ။ သော၊ သည်။ ပမဇ္ဇိတုံ၊ဌာ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ (၁)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ (နဝိဟရတိ၊ မနေ၊ ဤမျှသာထူး၏)။ (၂)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကာယသက္ခိ၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ကတ၊မောစ၊နည်း။ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ ဣဓ၊ ဣ၌။ပ။ ဝဒါမိ၊၏။ (၃)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဣ၌။ပ။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တထာဂတပ္ပဝေဒိတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုးထွင်း၍ သိစေတော်မူအပ်ကုန်သော။ဓမ္မာစ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကိုလည်း။ပညာယ၊မဂ်ပညာဖြင့်။ ဝေါဒိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်ပြီးကုန်သည်။ ဝေါစရိတာ၊ အထူးသဖြင့် လေ့ကျက်အပ်ပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ (၄)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဒ္ဓါဝိမုတ္တော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဣ၌။ပ။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿ၊၏။ တထာဂတေစ၊ ဣ၌လည်း။ သဒ္ဓါမတ္တံ၊ ယုံကြည်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ပေမမတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ဝဒါမိ၊၏။ (၅)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ အာဒိကေနေဝ၊ ရှေးဦးစွာကသာလျှင်။ အညာရာဓနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြီးစေခြင်းကို။ ဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်ခြင်းကို။ နဝဒါမိ၊ မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။

၁။ ဒိသဝတ်သည်ပင် ဟေတုကြီယာဖြစ်သောကြောင့် ဒိသဝတ်နောင် သက်သော တွာဟစ္စည်းသည် ဟေတုတ္ထကိုမဟော၊ ဘာဝတ္ထကိုသာ ဟောသည်။ ပုဂ္ဂလပညတ်မူလဋီကာ၌ တွာသဒ္ဒါ ဟေတုအတ္ထောတိ ဒဿေတိ။ တွာဟစ္စည်းသည်ပင် ဟေတုတ္ထကို ဟောတတ်ဟုဖွင့်၏။

အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာ၊အစဉ်အတိုင်းသင်ခြင်းဖြင့်။အနုပုဗ္ဗကိရိယာ၊ အစဉ်အတိုင်းပြုခြင်းဖြင့်။ အနုပုဗ္ဗပဋိပဒါ၊ အစဉ်အတိုင်းကျင့်ခြင်းဖြင့်။ အညာရာဓနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပ။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ။ သဒ္ဓါဇာတော၊ ဖြစ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသူသည်။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ချဉ်းကပ်၏။ ဥပသင်္ကမန္တော၊ ချဉ်းကပ်သောသူသည်။ ပယိရုပါသတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ ပယိရုပါသန္တော၊ ဆည်းကပ်သောသူသည်။ သောတံ ဩဒဟတိ၊ နားထောင်၏။ ဩဟိတသောတော၊ ထောင်အပ်သော နားရှိသူသည်။ ဓမ္မံ၊ကို။ သုဏာတိ၊ နာ၏။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏။ ဓာတာနံ၊ ဆောင်အပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဥပပရိက္ခတိ၊ စုံစမ်း၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဥပပရိက္ခတော၊ စုံစမ်းသောသူအား။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ရှုခြင်းငှါ။ ခမန္တိ၊ ခံ့ကုန်၏။ မေနိဗ္ဗာနကွန္တိယာ၊ တရားတို့၏ ရှုခြင်းငှါ ခံ့ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဆန္ဒော၊ သည်။ ဇာယတိ၊ ၏။ ဆန္ဒဇာတော၊ ဖြစ်သောဆန္ဒရှိသူသည်။ ဥဿဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ဥဿာဟေတ္ဝာ၊ အားထုတ်၍။ တုလေတိ၊ နှိုင်းချိန်၏။ တုလယိတ္ဝာ၊ နှိုင်းချိန်၍။ ပဓာနတိ၊ အားထုတ်၏။ ပဓာနတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ကယေန စေဝ၊ နာမကာယဖြင့်လည်း။ ပရမသစ္စံ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်သစ္စာကို။ သစ္ဆိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ ပညာယစ၊ မဂ်ပညာဖြင့်လည်း။ နံ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးတရားကို။ အတိဝိဇ္ဈ၊ ထိုးထွင်းသိ၍။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာပိ သဒ္ဓါနာမ၊ ထိုသဒ္ဓါသည်လည်း။နအဟောသိ၊မဖြစ်ခဲ့ ၁။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမ္မိ ဥပသင်္ကမနံနာမ၊ ထိုချဉ်းကပ်ခြင်းမည်သည်လည်း။ နအဟောသိ၊ မဖြစ်ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သာပိ ပယိရုပါသနာနာမ၊ ထိုဆည်းကပ်ခြင်းသည်လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမ္မိ သောတာဝဓာနံနာမ၊ ထိုနားထောင်ခြင်းမည်သည်လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမ္မိ ဓမ္မဿဝဏံနာမ၊ ထိုတရားနာခြင်းမည်သည်လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သာပိ ဓမ္မဓာရဏာနာမ၊ ထိုတရားကို ဆောင်ခြင်းမည်သည်လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သာပိ အတ္ထူပပရိက္ခာနာမ၊ ထိုအနက်ကို စုံစမ်းခြင်းမည်သည်လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာပိ ဓမ္မနိဗ္ဗာနက္ခန္တိနာမ၊ ထိုဘရားတို့၏ ရှုခြင်းငှါ ခံ့ခြင်း မည်သည်လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောပိ ဆန္ဒောနာမ၊ထိုဆန္ဒမည်သည်လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောပိ ဥဿာဟောနာမ၊ထိုအားထုတ်ခြင်းမည်သည်လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သာပိ တုလနာနာမ၊ ထိုနှိုင်းချိန်ခြင်း မည်သည်လည်း။နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တမ္မိ ပဓာနံနာမ၊ ထိုအားထုတ်ခြင်း မည်သည်လည်း။နအဟောသိ၊ခဲ့။ဘိက္ခဝေ၊တို့။(တုမ္ဟေ၊တို့သည်။) ဝိပ္ပဋိပန္နာ၊ ဖောက်ပြန်စွာ ကျင့်ကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မိစ္ဆာပဋိပန္နာ၊ မှားသောအားဖြင့် ကျင့်ကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဣမေ မောဃပုရိသာ၊ ဤမက်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးကုန်သော ယောကျ်ားတို့သည်။ ဒုဒ္ဓေ၊ ဝေးသောအရပ်၌။ ဣမမှာ ဓမ္မဝိနယာ၊ ဤသာသနာတော်မှ။ ကိဝ၊ အဘယ်မျှလောက်။ အပက္ကန္တာ၊ ဖဲသွားကြ ကုန်သနည်း။

၁၇၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတုပ္ပဒံ၊ လေးပုဒ်ရှိသော။ ဝေယျာကရဏံ၊ ဗျာကရဏ်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝိညူ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌဿ၊ အကျဉ်းပြအပ်သော။ ယဿ၊ အကြင်ဗျာကရဏ်း

၁။ ယသ္မာ။ပ။ပစ္စုဂ္ဂမနမတ္တမ္ပိ နအကံသု၊ တသ္မာ တေသံ စရိယံ ဂရဟန္တော သာပိနာမ ဘိက္ခဝေ သဒ္ဓါနာဟောသိတိ အာဒိမာဟ-ဘုသောဒ္ဓ-နှင့်အညီ နာမ သဒ္ဓါ ဂရဟတ္ထ၊ထင်ရှားစေရန် "သာပိသဒ္ဓါ၊ဇုံသဒ္ဓါသည်လည်း။ နအဟောသိနာမ၊ မဖြစ်ဘုံဘိ၏။ တမ္ပိ ဥပသင်္ကမနံ၊ သည်လည်း။ နအဟောသိနာမ၊ တုံဘိ၏"-စသည်ဖြင့် သော်လည်း ပေးလေ။

၏။ အတ္ထံ၊ သဘောကို။ နစိရသေ၀၊ သာလျှင်။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ အာဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ဘိက္ခေ၀၊ တို့။ (တံ၊ ထိုဗျာကရဏ်းကို။) ၀ေါ၊ သင်တို့အား။ ဥဒ္ဒိသိဿာမိ၊ အကျဉ်းပြပေအုံ့။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ တံ၊ ထိုဗျာကရဏ်းကို။ အာဇာနိဿထ၊ သိကြကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ကေစ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ မေဿ၊ တရားကို။ အညာတာရော၊ သိသောသူဘို့သည်။ ကေစ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခေ၀၊ တို့။ ယောပိ သော သတ္ထာ၊ အကြင်ဆရာသည်လည်း။ အာမိသဂရု၊ အာမိသ.ကို အလေးပြု သည်ဖြစ်၍။ အာမိသဒါယာဒေါ၊ အာမိသကိုအမွေခံသည် ဖြစ်၍။ အာမိသေဟိ၊ တို့နှင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿပိ၊ ထိုဆရာ၏လည်း။ ဝေဒ္ဒ၊ ဤသို့ကုန်ဈေးနှုန်း ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ နော၊ ငါတို့၏(အရောင်းအ၀ယ်သည်)။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ သော်။နံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရေယျာမ၊ပြု ကုန်ရာ၏။ဝေါ၊ ဤသို့(ကုန်ဈေးနှုန်းပြောဆိုသည်ရှိသော်)။နော၊ ငါတို့၏ (အရောင်းအ၀ယ်သည်)။နစ အဿ၊မဖြစ်ရာ။ နံ၊ ထိုအမှုကို။နစ ကရေယျာမာတိ၊ မပြုကုန်အံ့ဟူ၍။ ဝေရှပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အယံ ပဏ္ဏာပဏ၀ိယာ၊ ဤရောင်း၀ယ်စကားသည် ။ နဥ္စပေတိ၊ မသင့်။ ဘိက္ခေ၀၊ တို့။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အာမိသေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိသံသဋ္ဌော၊ ရောနှောခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ယံ ဝိဟရတိ၊ အကြင်နေ၏။ (ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ဝိသံသဋ္ဌဿ၊ သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသောဘုရားအား။ ပဏ္ဏာပဏ၀ိယာ၊ သည်။)ကို ပန၊ အဘယ်မှာ သင့်အုံ့နည်း ၂။ ဘိက္ခေ၀၊ တို့။ သဒ္ဓဿ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသော။ သတ္ထု၊ သာသနေ၊ ၌။ ပရိယောဂါဟိယ၊ သက်ဝင်၍။ ဝတ္တတော၊ ကျင့်သော။ သာ၀ကဿ၊ ၏။ "ဘဂ၀၊ သည်။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သာ၀ကော၊ တပည့်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြင့်၏။ ဘဂ၀၊ သည်။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။အဟံ၊ ငါသည်။နဇာနာမိတိ၊မသိ"ဟူသော။အယံအနုဝေမ္မော၊ ဤသင့်လျော်သောသဘောသည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ဘိက္ခေ၀၊ တို့။သဒ္ဓဿ၊ သော။သတ္ထု၊သာသနေ၊ ၌။ ပရိယောဂါဟိယ၊ ၍။ ဝတ္တတော၊ သော။ သာ၀ကဿ၊ ၏။သတ္ထု၊သာသနံ၊ သည်။ ရုဇ္ဇနီယံ၊ စည်ပင်သည်။ သြဇ၀န္တံ၊ သြဇာရှိသည်။ (သိနေဟ၀န္တံ၊ ၌)။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခေ၀၊ တို့။ပ။ သာ၀ကဿ၊ ၏။ "တစောစ၊ အရေသည်ရင်း။ နှာရုဟ၊ အကြောသည်ရင်း။ အဋ္ဌစ၊ အရိုးသည်ရင်း။ ကာမံ အ၀သိဿတု၊ ကြွင်းကျန်မူလည်းကြွင်းကျန်ပါစေ။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ မံသလောဟိတံ၊ အသားအသွေးသည်။ ကာမံ အ၀သုဿတု၊ ခန်းခြောက်မူလည်း ခန်းခြောက်ပါစေ။ ပုရိသထာမေန၊ ယောကျ်ားတို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ပုရိသဝိရိယေန၊ ယောကျ်ားတို့၏ လွန်လဖြင့်။ ပုရိသပရက္ကမေန၊ ယောကျ်ားဘို့၏ အားထုတ်ခြင်းဖြင့်။ယံတံ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အပါပုဏိတ္ဘာ၊ မရောက်မူ၍။ ဝီရိယဿ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော ဝီရိယ၏။

၁။ "ပဏ္ဏာပဏ၀ိယာတိ ပဏ၀ိယာစ သြပဏ၀ိယာစ-ဟူသော ဌ-အလို ပဏ၀ိယောပဏ၀ိယာ"-ဟု ဆိုလို လျက် ဝိယ တပုဒ်အကြေကြံ၍ ပဏ္ဏာပဏ၀ိယာ-ဟု ဆိုလိုသည်။ ပဏေန ၀ေါဟာရေန ဗျာကရဏံ ပဏ၀ိယာ၊ ပဏ၀ိယာ အဘာ၀ေန သြပဏ၀ိယာ - ဟူသော ဋ္ဌ-အလို ပဏပုဒ်၊ ပဏ-ဗျ၀ဟာရေ, ထုတိယံ စ၊ (ဓာတုမာလာ)၊ ဣယ၊ သို့မဟုတ် ဏိကပစ္စည်း။ ဗျာကရဏတဒ္ဓိတ်။ အတ္တနိယံ၊ ပုဒ်၌။ နှ-အာဂုမ်လာ သကဲ့သို့ ဝ-အာဂုမ်ကြုံ။ ဓမ္မပဒ, ဝိသာခါ၀တ္ထု၌ကား ပဏိယဘဏ္ဍာ ဟု ဝ-အာဂုမ်မလာပဲလည်းရှိ၏။

၂။ "ယောပိ သော သတ္ထာ၊ သည်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿပိ၊ ၏လည်း။ ဝေရှပိ၊ သော။ အယံ ပဏ္ဏော-ပဏ၀ိယာ၊ သည်။နဥ္စပေတိ၊မသင့်"ဟူသော အထက်ပါ၀ါကျအသွားကိုမှီး၍။"ဘိက္ခေ၀၊ တို့။ ယံ တထာဂတော၊ သည်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုဘုရားအား။ ပဏ္ဏာပဏ၀ိယာ၊ သည်။ ကိံ ပန၊ အုံ့နည်း"ဟု အဋ္ဌကထာနည်းမှ တပါး တမျိုးပေးနိုင်၏။

(တစ နှာရှ အဋ္ဌ မံသလောဟိတ-အင်္ဂါ၊လေးပါးတည်း)။ သဏ္ဌာန်၊ တန်ရပ်ခြင်းသည်။ နဘဝိဿ-တိတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့"ဟူသော။ အယံ အနုဓမ္မော၊ ဤသင့်လျော်သော သဘောသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဝတ္တတေ၊ သော။ သာဝကဿ၊ သည်။ "ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ဌပင်လျှင်။ အညာဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သော်၎င်း။ ဥပါဒိသေသေ၊ စုံလမ်းမှအကြွင်းအကျန်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အနာဂါမိတာဝါ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သော်၎င်း"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိန္နံ ဖလာနံ၊ နှစ်ပါးသောဖိုလ်တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော။ ဖလံ၊ ဖိုလ်ကို။ ပါဋိကင်္ခံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ အဘိနန္ဒုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊၏။

ဒသမံ၊ သော။ ကိဠာဂိရိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဒုတိယော၊ သော။ ဘိက္ခုဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုဘိက္ခုဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ခေါင်းစဉ်အချုပ် ဥဒ္ဒါန်းသင်္ဂဟဂါထာ ၁ကား—

ကုဋ္ဌေ ရာဟုလ သဿတလောကော စ၊ ဆင်ဥပမာဖြင့် ဟောအပ်သော အမွှလင်ခ်ြက ရာဟုလောဝါဒသုတ်-မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်-လောကသည် မြဲ၏ဟု အယူရှိသော စူဠမာ-လုက္ကသုတ်ရင်း။ မာလုက္ကပုတ္တောစ၊ မဟာမာလုက္ကပုတ္တသုတ်ရင်း။ ဘဒ္ဒါလိနာမောစ၊ ဘဒ္ဒါလိ မည်သော သုတ်ရင်း။ ခုဒ္ဒဒီဃာစ၊ လဋ္ဌုကိကောပမသုတ်ရင်း။ အထ၊ ထိုမျှ။ သဟမ္ပတိ ဃာစ၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာတောင်းပန်လာသော စာတုမသုတ်ရင်း။ နာဠကရည်ကိဋ္ဌာ-ဂိရိနာမောစ၊ နာဠကပါနသုတ်-တောနေရဟန်းအား ဟောသော ဂေါလိယသုတ်-ဂ,ဋ္ဌာဂိရိ မည်သော သုတ်ရင်း။ ဣတိ၊ ဤဆယ်သုတ်တို့တည်း။

၃-ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်

၁-တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆသုတ်

၁၇၅။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ)။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်တောင်၌။ ကူဋာဂါရသာလာယံ၊ စုလစ်မွန်းချန်အထွတ်တပ်သော စရပ်ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ ဝစ္ဆအနွယ်ဖြစ်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ကေပုဏ္ဏရိကေ၊ တပင်သော သရက်ဖြူပင်ရှိသောကြောင့် ကေပုဏ္ဏရိကအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကာရာမေ၊ ပရိဗိုဇ်အရာမ်၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ "ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၄ါ။စရိတုံ၊ ၄ါ။ အတိပဗေါခေါ

၁။ ဝုတ္တသေဝ အတ္ထသ ဝိပ္ပကာ်ဏ္ဏာဘာဝေန နသိတုံ အဒတ္ဝာ ဥဒ္ဒ ဒါနံ ရကွဏ် ဥဒ္ဒါနံ၊ သင်္ဂဟဝစနန္တိ အတ္ထော။ (နေတ္တိ-ဋီ၊ ၁၈)။ ဥဒ္ဒါနေ အဝုတ္တေ သတိ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တသ အတ္ထသ ဝိပ္ပကိဏ္ဏာဘာဝေါ ဒိဋ္ဌော ဝိယ ဘဝေယ္ယ၊ တသ္မာ ဝိပ္ပကာ်ဏ္ဏာဘာဝသ နိဝါရဏတ္ထံ ဥဒ္ဒါနန္တိ အဓိပ္ပါယော။ (နေတ္တိ-ဋီ၊ ၁၄၉)

တာ၀၊ အလွန်စောသေး၏ ၁။အဟံ၊ သည်။ယေန၊ ၌။ ဧကပုဏ္ဏရိကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာရာမော၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)ယေန၊ ၌။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊သို့။ ယံနူနဥပသင်္ကမေယျန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ရမူကောင်းလေစု” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။အဟောသိ၊ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧတေ၊ ကြွလာတော်မူပါ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဝါ၊ ၏(ကြွလာခြင်းသည်)။ သ၀ဂတံ၊ ကောင်းသော ကြွလာခြင်းပါတည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။(အကာသံ၊ စပ်)။ ဣဒ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂမနာယ၊ ကြွလာခြင်းငှါ။ ယဒိဒံ၊ အကြင်အလှည့်သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)ဣမံ ပရိယာယံ၊ ဤအလှည့်ကို။ စိရဿံ ခေါ၊ ကြာမြင့်မှ။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိသိဒတု၊ ထိုင်တော်မူပါ။ ဣဒံအာသနံ၊ ဤနေရာကို။ ပညတ္တန္တိ၊ ခင်းထားအပ်ပြီ”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညတ္တော၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကောပိ၊ သည်လည်း။ အညတရံ၊ တခုသော။ နီစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ဂဟေတ္၀ာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ‘သဗ္ဗညူ၊ အလုံးစုံသော တရားကို သိတော်မူ၏။ သဗ္ဗဒဿာ၀ီ၊ အလုံးစုံသော တရားကို မြင်တော်မူ၏။ စရတော၀၊ သွားသည်လည်း ဖြစ်သော။ တိဋ္ဌတော၀၊ ရပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ သုတ္တဿ၀၊ အိပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဇာဂရ-

---

၁။ အတိပ္ပဂေါ ခေါ, ပဂေ၀-တို့နှင့် ပတ်သက်၍ အဖွင့်သံ၀ဏ္ဏနာတို့ကို မူတည်လျက် အဘိ၀ါန်နှင့် ဗျာကရဏ်း တို့၏ ၀ါဒမျှားကို ဖော်ပြဦးအံ့။ ပေါဌပါဒသုတ် ဌီကာသစ်၌ ယင်း ပဂ-ပုဒ်ကို (က)ဥပသာရ(ခ) နိပါတ် (ဂ) နာမ်ဟု သုံးမျိုးကြံ၍ ဖွင့်ပြထားသည်။ ၎င်းဌီကာသစ်ဆရာ၏ ထောက်တည်ရည်ညွှန်းရာတို့ကား အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပေမည်။

(က) ပ-ဥပသာရသည် ပါတောအနက်ဟော။ ဂ-နှင့်သြလာ။ ပ-ဥပသာရကြောင့် ဒွေဘာ၀ရောက်၍ အတိပ္ပဂေါခေါ-ပြီးသည်။ ရူပသိဒ္ဓိ, နျာသ, ဗာလာ၀တာရ,တို့၌ကား အတိပ္ပ+ခေါ-ဟု ပဒစ္ဆေဒပြု၍ ဂ-သြ-လာသည်။ “အတိပ္ပ ဂေါ ခေါတိ အတိ၀ိယ ပဂေါ ခေါ။ အတိ၀ိယ ပါတော” (ပါထိက-ဌ၊ဌီ)စသော အဖွင့်မျှားနှင့် ဝေးလွန်းသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း ပ-ကို ဥပသာရအဖြစ် ယူဆကြပုံရသည်။

(ခ) သဒ္ဒနီတိ၌ အတိ၀ိယ ပါတော-ဟူသော (ပါထိကသုတ်)အဖွင့်ကိုထောက်၍ “ပဂေါသဒ္ဒေါ ပါတော-သဒ္ဒေန သမာနတ္ထော နိပါတော”ဟု ပြသည်။ ဆရာတော်ဦးဗုဒ်ကလည်း ယင်းအဖွင့်ကိုပင် ထောက်ဆ၍ (ယင်း နိဿယ၌) “အတိတော ပါတောသဒ္ဒဿ ပဂေါ” စသည်ဖြင့် သုတ်တည်၍ ပြသေးသည်။ ပဂေ-ပုဒ် နိပါတ်ဖြစ်ကြောင်း အောက်ပါတို့ဖြင့်လည်း သိသာနိုင်၏။ ပါတော၀-ပဂေယော၀-အတိပဂေ၀ (အလမ္ဘုသာဇာတ်၊ ပါတရာ-သ-ပုဒ်အဖွင့်)။အာမိသခါဒနတ္ထာယ အနုပ္ပဂေယော၀ သန္ဓိပတိတာနံ ကာကာနံ (ဝိ၊ဌ၊ ၂)။ ပဂေ၀ါတိ ပဋ္ဌိပကွတ္ထော နိပါတော (သီ-ဋီ-သစ်)။ ပြဂေ(သက္ကတ အဘိ၀ါန်မျှား)။ ပဂေ (ပါဠိအဘိ၀ါန်)။ပဂေ၀ တရံ (မ၊ဘု၊အနုဋ္ဌ) စသည်ဖြင့်လည်း တွေ့လတ္တံ့ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ ပဂေ-နိပါတ်ဟုသာ ယူခဲ့သော် အတိ+ပဂေါ+ခေါ၊ ပဂေ+ဝေ-တို့အတွက် သုတ်သီးခြားတည်၍ စိရင်ဘွယ်မလိုတော့ပြီ။ တဖန် ပ-အဋ္ဌ-ဖြင့် ပြီးသော (သက္ကတ၌) ပြာစီ(ပါဠိ၌) ပါစီပုဒ်ကိုပင် “အဋ္ဌသ လောပေါ”ဟူသော ပါဏိနီသုတ်ဖြင့် စိရင်၍ ပြာဂ်(ပါဠိအရာ၌) ပါ-ဖြစ်လာသည်ဟု ကြံဆကာ အတိပါ+ခေါ၊ ပါ+ဝေ-ဟု ပဒစ္ဆေဒ ပြုသင့်ကြောင်းကိုလည်း တေပိဋကသာရ ရတနာ၀လီ-ဆရာဆုံး ဖြတ်သည်။

(ဂ) နာမ်ပုဒ်၀ါဒကို ပြရာ၌ သီ-ဋီ-သစ်ဆရာသည် “သူရိယံ သြလေ၀ကေတ္၀ာ အတိပ္ပဂဘာ၀မေ၀ (စောလွန်းသေးသည်၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်)ဒိသွာ”ဟူသော ပေါဌပါဒသုတ်ကို ကိုးကား၍“အတိပ္ပဂေါ ခေါ တာ၀ါတိ ပဋ္ဌမန္တော ဟသဒ္ဒေါ ၀”ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန်ကို ရည်ရွယ်ဟန်တူသည်။ ဟုတ်၏။ နိပါတ်ဖြစ်လျှင် ‘အတိပ္ပဂေါဘာ၀ မေ၀’ဟုရင်း ‘အတိပ္ပဂေဘာ၀မေ၀’ဟုရင်း သာ ပါ၌ရှိရာသည်။ ထို့ကြောင့် ဤကဲ့သို့သော နေရာမျိုး၌ ပဂ-သဒ္ဒါ ပဋ္ဌမန္တနာမ်ပုဒ်ဟု မှတ်ယူသင့်၏။ ပဋ္ဌမံ ဂစ္ဆတိ ဒိ၀သဘာ၀ေန ပ၀တ္တတိတိ ပဂေါ-ဟုပြု။ (ပဂေ၀-ပုဒ်ကို ၌၊ ဌီ-တို့၌ ပဋ္ဌမတ္ထ-ဟုရင်း ပဋ္ဌိပကွတ္ထ-ဟုရင်း ဖွင့်သည့်အလိုအရ အောက်သုတ်၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။

သစ၊ နိုးသည်လည်းဖြစ်သော။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဥာဏဒဿနံ၊ ဥာဏ်အမြင်သည်။သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ၊ မပြတ်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတန္တိ၊ ရှေးရှုထင်၏'ဟု။ အပဒိသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသော။ ဥာဏဒဿနံ၊ ဥာဏ်အမြင်ကို။ ပဋ္ဌိဇာနာတိဘိ၊ ဝန်ခံ၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေတေ၊ အကြင်ရဟန်း ပုံကားတို့သည်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ ပဋ္ဌိဇာနာ-တိတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ဆိုကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုံကားတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသည့်အတိုင်း ပြောဆိုကုန် ပါသလော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်။နစ အဇ္ဈာစိဏ္ဏန္တိ၊စွပ်စွဲလည်း မစွပ်စွဲကြပါကုန်သလော။ ဓမ္မဿ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ် ဟူသော အကြောင်းအား။ အနုဓမ္မံ၊ လျော်သော အကြောင်းကို။ ဗျာကရောန္တိစ၊ ပြေဆိုလည်း ဖြေဆိုကုန်ပါသလော။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ သဟဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့် တကွသော။ ဝါဒါနုဝါဒေါ၊ ဆိုအပ်သည်သို့ အတူလိုက်၍ ပြောဆို ခြင်းသည်။ ဂါရယှံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ ဌာနံ၊ အရာသို့။ နစ အာဂစ္ဆတိတိ၊ ရောက်လည်း မရောက်ပါ သလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ယေတေ၊ တို့သည်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ ပဋ္ဌိဇာနာတိတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ မေ၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသည့် အတိုင်း ပြောဆိုကြကုန်သည်။ နဟောန္တိစ၊ မဖြစ်ကုန်။ မံစ၊ ကိုလည်း။ အသတာ၊ ထင်ရှားမရှိ သောအားဖြင့်။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောအားဖြင့်။ အဇ္ဈာစိဏ္ဏန္တိ၊ စွပ်စွဲကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘဂဝါ။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဗျာကရမာနာ၊ ပြောဆိုကြကုန်သည် ရှိသော်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော စေဝ၊ ကုန်သည်လည်း။ အဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့နည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘူတေနစ၊ အားဖြင့်လည်း။ နအဇ္ဈာစိဏ္ဏေယျာမ၊ မစွပ်စွဲသည်မည်ပါကုန်သနည်း။ ဓမ္မဿ၊ အား။ အနုဓမ္မဠ္ဠ၊ ကိုလည်း။ ဗျာကရေယျာမ၊ ပြောဆိုသည်မည်ပါကုန်သနည်း။ ကောစိ၊ သော။သဟမ္မိကော၊ သော။ဝါဒါနုဝါဒေါ၊သည်။ဂါရယှံ၊ သော။ ဌာနံစ၊ သို့လည်း။နအာဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်သည်မည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဧးလျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိတော်မူ၏"။ ဣတိ၊ သို့။ ဗျာကရမာနော၊ ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ မေ၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒိစေဝ၊ သည်လည်း။ အဿ၊ ရာ၏။ပ။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက် သာလျှင်။ အာကင်္ခါမိ၊ (အောက်မေ့ခြင်းငှါ) အလိုရှိ၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်သာလျှင်။ အဓနကဝိဟိဘံ၊ မျှားသောအပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝနေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရာမိ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့နိုင်၏။ သေယျထာ၊ အဘယ်မည်သော။ ဣဒံ၊ ဤရှေးဘဝ နေဘူး သော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရာမိ၊နည်း။ ဧကမ္ပိ ဇာတိ ၊ တဘဝကိုရင်း။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။သာကာရံ၊ အဆင်းစသော အခြင်းအရာနှင့်တကွသော။ သဥ္ဇာတိံ၊ အမည်အနွယ်ဟူသော ညွှန်းပြဘွယ်နှင့်တကွ သော။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ အနုဿရာမိ၊ ၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ယာဝဒေဝ၊ သာလျှင်။ အာကင်္ခါမိ၊ ၏။ တာဝဒေဝ၊ သာလျှင်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ မျက်စိအမြင်ကို လွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဏ်ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ စုတေကုန်သော။ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ ပဋိသန္ဓေနေ ကုန်သော။ ပ။ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသော လားရာရှိကုန်သော။ သုဂတေ၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။

ယထာကမ္မုပဂေ၊ ကံအားလျောင်စွာ ကပ်ရောက်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ သည်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိ ံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်(စိတ်)နှင့် ယှဉ်သော ရာဂမှ လွတ်သောသမာဓိကို။ ပညာဝိမုတ္တိ ံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်သော ပညာဝိမုတ္တိကို။ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ဥ်သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ၍။ သစ္ဆိကတ္မာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ တေဝိဇ္ဇော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဗျာကရမာနော၊ သော်။ပ။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဝေါ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဂိဟိသံယောဇနံ၊ လူတို့၌ စွဲလမ်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းဟူသော သံယောဇဉ်ကို။ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍။ ကာယဿ၊ ဥပါဒိန္နကခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တကရော၊ အဆုံးကို ပြုတတ်သော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ဂိဟီ၊ လူသည်။ အတ္ထိနုခေါဘိ၊ ရှိပါသလော"ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ပ။ နတ္ထိခေါ၊ မရှိသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဂိဟိသံယောဇနံ၊ ကို။ အပ္ပဟာယ၊ ၍။ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ သဂ္ဂုပဂေါ၊ နတ်ပြည်သို့ကပ်ရောက်သော။ ကောစိ၊ သော။ ဂိဟီ၊ သည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ယေဂိဟီ၊ အကြင်လူတို့သည်။ ဂိဟိသံယောဇနံ၊ ကို။ အပ္ပဟာယ၊ ၍။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ သဂ္ဂုပဂါ၊ နတ်ပြည်သို့ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ (တေဂိဟီ၊တို့သည်။)ကော်ယေဝ သတံ၊တရာသည်သာလျှင်။နှ၊ မဟုတ်ကုန်။ဒွေယေဝသတာနိ၊ နှစ်ရာတို့သည်သာလျှင်။ နှ၊ မဟုတ်ကုန်။ တီဏိယေဝသတာနိ၊ သုံးရာတို့သည်သာလျှင်။ နှ၊ မဟုတ်ကုန်။ စတ္တာရိယေဝသတာနိ၊ လေးရာတို့သည်သာလျှင်။ နှ၊ မဟုတ်ကုန်။ ပဉ္စယေဝသတာနိ၊ငါးရာတို့သည်သာလျှင်။ နှ၊ မဟုတ်ကုန်။ (ဧဝသဒ္ဒါပုဒ်တိုင်းလိုက်စပ်)။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဘိယျောဝ၊ များကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ ကာယဿ၊ ၏။ပ။ ကောစိ၊ သော။ အာဇီဝကော၊ အာဇီဝကသည် ံ။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ နတ္ထိခေါ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ ကာယဿ၊ ၏။ ပ။ ကောစိ၊ သော။ အာဇီဝကော၊ သည်။ အတ္ထိပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ အာ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင်ကပ်ကို။ အနုဿရာမိ၊ ၏။

၁။ ဤပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်၌ ဗာဟိရပဗ္ဗဇိတ္တို၏ အထူးကို အဖင့်သံဝဏ္ဏနာတို့မှ ထုတ်နုတ်၍ စုပေါင်းပြဦးအံ့။ သာသနာပ အယူရှင်များအားလုံးကို တိတ္ထိယ-ဟု ခေါ်သည်။ သတ္တာ တရန်တို့ (ပ္ပ ဝန်တို့ ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇံ ကရောန်တို့) တ္ထောတိ တိတ္ထံ၊ (ရေဆိပ်)။ တိတ္ထံ ဝိယ တိတ္ထံ၊ (အယူ)။ တိတ္ထေ ဇာတာ တိတ္ထိယာ၊ ဒီဋ္ဌိသခ်ါတံ ဝါ တိတ္ထံ ဘေတေသံ အတ္ထိတိ တိတ္ထိကာ၊ တိတ္ထိကာ ဧဝ တိတ္ထိယာ၊ (အယူရှိသူ)။ ဤ၌ ကမ္မဝါဒီ ကိရိယဝါဒီဖြစ်သော ရသေ့စသူများလည်း ပါဝင်သည်။

ပရိဗ္ဗာဇက+ပရိ+ဝဇ+ဏ္ဍ ။ဃရဝါသံ ပရိစ္စဇိတ္မာ, ပဗ္ဗဇိတဝေသံ ဝါ ပရိဂ္ဂဟေတ္မာ ဝဇတိ ဂစ္ဆတိ ပဝတ္တတီတိ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ (ရဟန်းတု ရဟန်းယောင်)။ ၎င်းသည်လည်း ဦးပြည်းလျက် သက်နှံ့ဝတ်သူ (ဆန္နပရိဗ္ဗာဇက) မဝတ်သူ (အစ္ဆန္နပရိဗ္ဗာဇက)ဟူ၍ ၂မျိုးပြားသည်။ အစ္ဆန္နပရိဗ္ဗာဇက သည်လည်း အစေလက, အာဇီဝက-ဟု ၂မျိုးပြားပြန်သည်။ ယင်းတွင် အစေလက ဟူသည် အချင်းခပ်သိမ်း အဝတ်မဝတ်သူတည်း။ အာဇီဝကကား

သော၊ ထိုကပ်သည်ကား။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ။ ကေနဝုတော ကပ္ပေါ၊ ကိုးဆယ်တကမ္ဘာ တည်း ။ (ဇော်ဌနန္ဒရေ၊ ဤကိုးဆဲ့တကမ္ဘာအဘွင်းဌ်။) ကေန၊ တယောက်သော အာဇီဝကကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သော။ အာဇီဝကံ၊ ကို။ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိ။ သောပိ၊ ထိုအာဇီဝကသည်လည်း။ ကမ္မဝါဒီ၊ ကံသာလျှင် ပြုပြင်အပ်၏ဟု အယူရှိသည်။ ကိရိယဝါဒီ၊ ပြုအပ်သော လုံ့လ၏ အကျိုးရှိ၏ဟု အယူရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဝေ၊ သို့။ သန္တေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ အဒုံ တိတ္ထာယတနံ၊ ထိုဒိट्ठိတို့၏ အယူအကျင့်သည်။ အန္ဓမသော၊ အယုတ်အားဖြင့်။ သဂ္ဂူပဂေနပိ၊ နတ်ပြည်သို့ ကပ်ရောက်သော အာဇီဝကမှလည်း။ သုညံ၊ ဆိတ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဝေ၊ ဟုတ်၏။ပ။ သုညံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (အကြင်းလွယ်ပြီ)။

ပဌမံ၊ သော။ တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆသုတ္တံ၊ သည်။ နိट्ठိတံ၊ ပြီ။

၂-အဂ္ဂိဝစ္ဆသုတ်

ဘဂ္ဂ။ (ဝေ၊ မေ သုတံ- ပေးမြဲ)။

ကေ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ 'လောကော၊ သည်။ သဿတော၊ မြဲ၏။ ဣဒမေဝ

ကိုယ်အထက်ပိုင်းဌ်သာ အဝတ်အထည်သိုင်းလျက် အောက်ပိုင်းဌ် အဝတ်မဝတ်။ ယင်း၂-မျိုးစလုံးကိုပင် နဂ္ဂပရိဗ္ဗာဇက-ဟု ခေါ် သည်။(သာရတ္ထ၊ ၃၊ ၂၄၁-နှင့် ပေါ်ဌပါဒ သီ-ဋီ-သစ်)။အဝတ်ဖြူဝတ်သော တိတ္ထိကို ပဏ္ဍရင်ခေါ် သည်။

နိဂန္ထ-နိဂ္ဂတော ဂန္ထေဟိ,နတ္ထိ ဝါ ဂန္ထော ယဿာတိ နိဂန္ထော-နိဂဏ္ဌော။ကိလေသာစသော အနှောင်အဖွဲ့မရှိဟု ယူဆသောတိတ္ထိမျှားတည်း။ (ဒီ၊ဌ၊ ၁၊ ၁၃။ သာရတ္ထ၊ ၁၊ ၁၂၇)။ ၎င်းတို့ကား အဝတ်ဖြူကို ဝတ်ကြောင်း "နိဂဏ္ဌာ တိ သေတပဋနိဂဏ္ဌပဓာရိနော" (ဥဒါန်း၊ ၄၊ ၃၀၀)· ကိုထောက်၍၎င်း၊ ခန္ဓာကိုယ်ရှေ့ပိုင်းမှာသာ အဝတ် ဝတ်ကြောင်း"နိဂဏ္ဌောတိ ပုရိမဘာဂပဋိစ္ဆန္နော(အံ-ဌ၊ ၃၊ ၃၅)ကို ထောက်၍၎င်း သိရသည်။ ဤမှတပါး နိဂဏ္ဌတို့ ကဲ့သို့ အဝတ်တထည်သာ ရှေ့ပိုင်းဌ် ဝတ်သော (ဧကသာဋက)တိတ္ထိ၊ အမွေးရှည်ထားသော တိတ္ထိ-စသည်ဖြင့် မျှားစွာရှိပေသေးသည်။ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်လက်ထက်ဌ်ကား တိတ္ထိ-ဟူ၍ မရှိကြောင်း ဇာတ် အဋ္ဌကထာ နိဒါန်း (၄၅)ဗုဒ္ဓဝံ၊ ဌ၊ (၂၃၂)တို့ဌ် လာသည်။ ရသေ့အမျိုးမျိုးနှင့် ၎င်းတို့၏ အမူအကျင့်ကို အမ္ဗဋ္ဌသုတ်, စက္ကဝတ္တိသုတ် အဖွင့် ဥဒါန်းသတ္တဇဋိလသုတ်အဖွင့် စသည်တို့ဌ် အကျယ်ရှုပါကုန်။ မြန်မာမှဌ် အစေလက-စသူတို့ကို တက္ကတွန်းဟု ဘာသာပြန်ကြသည်။ "တက်ကတွန်တိုဝ် ဆုမ်းခံစားသောတေ" (ပုဂ်-ဝိနည်းဓိုရ်မင်စာ)။တိတ္ထိတသွန်း၊တက္ကတွန်း၊ ဒွန်းစဏ္ဍားမျိုးဆွေ။ (ကဝိလက္ခဏာ)စသည်ဖြင့် သုံးစွဲကြသော ယင်းဝေါဟာရကို တ-နှင့်န-ဆင်တူရိုးမှားရှိသော သီဟိုဠ်အက္ခရာ နဂ္ဂမှ တက္ကဖြစ်သည်ဟုဌင်း၊တက္ကဒွန္ဒ(အကြံနှစ်ခွရှိသူ)ဟုဌင်း အမျိုးမျိုးကြံဆကြသည်။တပ်အပ် မသိသာ။ ထို့ကြောင့် ဤတက္ကတွန်းဟူသော ဝေါဟာရသည် မည်သည့် ပါဠိ၏ အနက်ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဆက်လက် ကြံဆရန် ဖြစ်သည်။

၁။ ဣတော ခေါ ဝစ္ဆ ကေနဝုတော ကပ္ပေ-ဟု သတ္တမျှန်ဖြင့်ရှိသော ပါဌန်ရသည်။ကေတိ ့ သေ ဣတောကပ္ပေ၊ (သိခီဗုဒ္ဓဝံသ)။ ပဋ္ဌဝီသေ ဣတောကပ္ပေ။ ဒွေနဝုတေ ဣတောကပ္ပေ (အပဒါန်) တို့နှင့် အသွား ချင်းညီ၏။ ကေနဝုတိကပ္ပမတ္ထကေ-ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာနှင့်လည်းညီ၏။ဤပါဌန်ရကို ဤသို့ယောဇနာထား၏။ "ယံ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အနုဿရामိ၊ အောက်မေ့၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ။ ကေနဝုတေ ကပ္ပေ၊ ဧ၃-ကမ္ဘာထက်ဌ်။(ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်သော။)သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တည်း"။သောအရ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည် ဘုရားပင်တည်း။ (အတ္ထာနုယောဝ ဂဟေတ္ဗာ ကထေတိ၊ ဌ)။ ကေနဝုတိ-မှ ကေနဝုတ ဖြစ်နိုင်ပုံကို မောဂ္ဂလ္လာန် ၄-ကဏ္ဍ၊ ၅၀-နှင့် ၅၁-သုတ်ဌ် ရှုလေ။

ဤ၀ါ၏ အယူသည်သာလျှင်။ သစ္စာ၊ မှန်၏။ အည်း၊ တပါးသော အယူသည်။ မောဃန္တီ၊ အချည်းနှီး တည်း'ဟူ၍။ ၀ဲ ဒိဋ္ဌိ'နုခေါတိ၊ ဤ'ယူ'အယူရှိသလော"ဟူသော။တေ၊ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ၀စ္ဆ'၀စ္ဆ။ အဟံ၊ သည်။ "လောကော၊ သည်။ပ။မောဃန္တီ၊ အချည်းနှီ တည်း"ဟူ၍။ နခေါ ၀ဲ ဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့ အယူမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

[ကြင်းသော ၀ါကျမျှားခ်ီ၊ အသဿတော လောကော- စသည်ကို စူဠမာလုက္ကသုတ် ၁၂၄-ပုဒ်ကို ကြည့်၍ရင်း၊ အ ကြင်းပါ၌ ကို ယခု ပေးပြီးကို နည်းမှီး၍ရင်း အနက်သမ္မန်။]

၁၈၈။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ "ဘ၀ံဂေါတမော၊ သည်။ လောကော၊သည်။ သဿတော၊ ၏။ ဣဒမေ၀၊ သည်သာလျှင်။ သစ္စာ၊ မှန်၏။ အည်း၊ သည်။ မောဃန္တီ၊ ဟူ၍။ ၀ဲဒိဋ္ဌိ'နုခေါတိ၊ ဤသို့အယူရှိသလော"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ အဟံ၊ သည်။ လောကော၊ သည်။ပ။မောဃန္တီ၊ ဟု။ နခေါ ၀ဲ ဒိဋ္ဌိတိ၊ ဤသို့ အယူမရှိ" ဟူ၍။ ၀ဒေသိ၊ ဆိုပြီ။ပ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ကိ'ပန အာဒီနဝံ၊ အဘယ်သို့သော အပြစ်ကို။ သမ္မဿမာနော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ ၀ဲ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ၀ါ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ ဤဒိဋ္ဌိဘို့သို့။ အနုပဂတော၊ မကပ်ရောက်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။

၁၈၉။ ၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ လောကော၊ သည်။ သဿတောတိ၊ ဟူသော။ တေ'ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ဤမိစ္ဆာအယူသည်။တေ ဒိဋ္ဌိဂဟနံ၊ ဤမိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော တောခြုံသည်။ သော ဒိဋ္ဌိကန္တာရော၊ ဤမိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော ခရီးခဲသည်။တေ ဒိဋ္ဌိ၀ိသူကံ၊ ဤမိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော ငြောင့်တံကျင်သည်။ တေ ဒိဋ္ဌိ၀ိပ္ဖန္ဒိတံ၊ ဤမိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ တေ'ဒိဋ္ဌိသံယောဇနံ ဤမိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော သံယောဇဉ်သည်။ သဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲနှင့်တကွ ဖြစ်၏။သ၀ိဃာတံ၊ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏။ သဥပါယာသံ၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏။ သပရိဠာဟံ၊ ပူလောင်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ၄ါ။ နသံ၀တ္တတိ၊ မဖြစ်။ ၀ိရာဂါယ၊ ၄ါ။ နသံ၀တ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိရောဓာယ၊ ၄ါ။ နသံ၀တ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဥပသမာယ၊ ၄ါ။ နသံ၀တ္တတိ၊ မဖြစ်။ အဘိညာယ၊ ၄ါ။ နသံ၀တ္တတိ၊ မဖြစ်။ သမ္မောဓာယ၊ ၄ါ။ နသံ၀တ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိဗ္ဗာနာယ၊ ၄ါ၊ နသံ၀တ္တတိ၊ မဖြစ်။ပ။ အနုပဂတော၊ ကပ်ရောက်တော်မမူ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အာ။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မိစ္ဆာအယူသည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ တထာဂတဿ၊ သည်။ တေ'၊ဤအယူကို။ ဒိဋ္ဌိဂတန္တိ၊ မိစ္ဆာအယူဟူ၍။ အပနီတံ၊ ဖယ်တော်မူအပ်ပြီ။ ၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ ဟိ၊ ကြောင့်။ တထာဂတေန၊ သည်။ ဣတိ၊ ဤ'ကား။ ရူပံ၊ ရူပ်တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ရူပဿ ၏။ သမုဒယော ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ရူပဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ချုပ်ခြင်းတည်း။ပ။ ၀ိညာဏဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမောတိ၊ ချုပ်ခြင်းတည်းဟူသော။ တေ'၊ ဤခန္ဓာငါးပါးတို့၏ အဖြစ်အပျက်ကို။ ဒိဋ္ဌံ၊ ငါပဿနာပညာနှင့်တကွဖြစ်သော မဂ်ပညာဖြင့် မြင်အပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ သမ္ဗမညိတာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော မညနာ (တဏှာဒိဋ္ဌိမာန) တရားတို့၏။ သမ္ဗမထိတာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော မထန (တဏှာဒိဋ္ဌိမာန) တရားဘို့၏။ သမ္ဗအဟံကာရ မမံကာရ မာနာနုသယာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဒိဋ္ဌိတဏှာမာနာနုသယဘို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ၀ိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ စာဂါ၊ စွန့်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိနိဿဂ္ဂါ၊ တဖန်

စွန့်ခြင်းကြောင့်။ အနုပါဒါ၊ တစုံဘခုသောစွဲလမ်းဘွယ် တရားကို မစွဲလမ်းမှု၍။ ဝိမုတ္တောတိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်တော်မူပြီဟူ၍။ ဝေဒါမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၁၉၀။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဝေ၊ သို့။ ဝိမုတ္တစိတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကုဟိं၊ အဘယ်ဘုံဘဝ၌။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဥပပဇ္ဇဘိတိ ခေါ၊ ဖြစ်၏ဟူသော စကားသည်။ နဥပေတိ၊ မသင့်၊ (နယုဇ္ဇတိ၊ ၌)။ ဘောဂေါတမ၊မ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ နဥပပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်သလော။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ နဥပပဇ္ဇတိတိခေါ၊ မဖြစ်ဟူသော စကားသည်။ နဥပေဘိ၊ မသင့်။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တေနဟိ၊ လျှင်။ ဥပပဇ္ဇဘိစ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်သလော။ နစဥပပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်လည်း မဖြစ်သလော။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဥပပဇ္ဇဘိစ နစဥပပဇ္ဇတိတိခေါ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏ မဖြစ်လည်း မဖြစ်ဟူသော စကားသည်။ နဥပေတိ၊ မသင့်။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တေနဟိ၊ လျှင်။ နေဝ ဥပပဇ္ဇတိ နဲ့ နဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ် မဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်သလော။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ နေဝ ဥပပဇ္ဇတိ နနဥပပဇ္ဇတိတိ ခေါ၊ သည်။ နဥပေတိ၊ မသင့်။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဝေ၊ သို့။ ဝိမုတ္တစိတ္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကုဟိं၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သည်။ သမာနော၊ သော်။ ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူသောစကားသည်။ နဥပေတိတိ၊ မသင့်ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ဆိုပြီ။ဘောဂေါတမ၊ မ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျှင်။ နဥပပဇ္ဇတိတိ၊ မဖြစ်သလော ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ပုဋ္ဌော၊ သည်။သမာနော၊ သော်။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ နဥပပဇ္ဇတိဘိခေါ၊ သည်။ နဥပေတိတိ၊ဟူ၍။ဝဒေသိ၊ပြီ။ဘောဂေါတမ၊မ။ပ။ ဝဒေသိ၊ ပြီ။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ သည်။တ္တော၊ ဤသို့ ဖြေဆိုရာ၌။အညာဏံ၊မသိခြင်းသို့။ အာပါဒိ၊ ရောက်ပြီ။ တ္တော၊ ဤသို့ ဖြေဆိုရာ၌။ သမ္မောဟံ၊ တေ့ဝေခြင်းသို့။ အာပါဒိ ၊ရောက်ပြီ။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ပုရိမေန၊ ရှေးဌ ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေန၊ စကားပြောဆိုခြင်းဖြင့်။ မေ၊ ၏။ ယာပိ သော ပဿာဒမတ္တာ၊ အကြင်ကြည်လင်ခြင်းမျှသည်လည်း။ အဟု၊ဖြစ်ပြီ။ မေ၊ ၏။ သာပိ၊ ထိုကြည်လင်ခြင်းမျှသည်လည်း။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ ဘော၊ အား။ အညာဏာယ၊ မသိခြင်းငှါ။ အလံဟိ အလံဝေ၊ စွမ်းနိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ သမ္မောဟာယ၊ တေ့ဝေခြင်းငှါ။ အလं အလं ဝေ၊ သာလျှင်တည်း။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အယံဓမ္မော၊ ဤပဋိစ္စသမุปပါဒ်တရားသည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နဲ၏။ ဒုဒ္ဒသော၊ မြင်နိုင်ခဲ၏။ဒုရနုဗောဓော၊ သိနိုင်ခဲ၏။ သန္တော၊ ငြိမ်းအေး၏။ ပဏီတော၊ မွန်မြတ်၏။ အတက္ကာဝစရော၊ အကြံအစည်စိတ်ကူးဖြင့် သက်ဝင်အပ်သောအရာမဟုတ်။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယော၊ ပညာရှိတို့သာ သိစွမ်းနိုင်၏။ သော၊ ထိုပဋိစ္စသမุปပါဒ်တရားကို။ အညဒိဋ္ဌိကေန၊ တပါးသောအယူရှိသော။ အညခန္တိကေန၊ တပါးသောအယူကို နှစ်သက်ခြင်းရှိသော။ အညရုစိကေန၊ တပါးသော အယူကို နှစ်လိုခြင်းရှိသော။ အညတြယောဂေန၊ တပါးသော အယူ၌ အားထုတ်ခြင်းရှိသော[1]။ အညတြာ-စရိယကေန၊ တပါးသော အယူ၌ ဆရာရှိသော။ တယာ၊ သည်။ ဒုဇ္ဇာနော၊ သိနိုင်ခဲ၏။ဝါ၊မသိနိုင်။

၁။ အညတြ ယောဂေနာတိ အညဋ္ဌ ပယောဇေန။ ̄မ၊ဋ္ဌ။ အညဋ္ဌ ပယောဇေနာတိ ဣမမှာ နိယျာနိက-သာသနာ အညသ္မိं မိစ္ဆာသမယေ ပဝတ္တပယောဇေန။ ဋီကာ။

၁၉၁။ ၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ တေနဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။(တေန ဟိ ၀စ္ဆာတဲ့ ယသ္မာ တဲ့ သမ္မောဟ-မာပါဒိန္တိ ၀ဒသိ ဇ:သ္မာ။အဋ္ဌကထာ)။ ဧတ္ထ၊ ဤအမေးပြဿနာ၌။ တညေ၀၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိသာမိ၊ ပြန်၍ခေးဦးအုံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေ၊ အား။ ခေယ္ယ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုအမေးပြဿနာကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုရာ၏။ ၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ တံ၊ ထိုဝါဘုရားမိန့်မည့်စကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်သင်သနည်း။ တေ၊ ၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။သစေ ဇလေယျ၊ အကယ်၍ တောက်လောင်ငြားအုံ့။ တံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ အယံအဂ္ဂိ၊သည်။ဇလတိ၊ တောက်လောင်၏ဟူ၍။ ဇာနေယျာသိ၊ သိရာသလော။. ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ မေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ သစေ ဇလေယျ၊ အုံ့။ အဟံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ အယံအဂ္ဂိ၊ သည်။ ဇလတိ၊ တောက်လောင်၏ဟူ၍။ ဇာနေယ္ယံ၊ သိရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ တံ၊ ကို။ "တေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ ယောအယံအဂ္ဂိ၊ အကြင်မီးသည်။ ဇလတိ၊၏။ အယံအဂ္ဂိ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ့၍။ ဇလတိ၊ တောက်လောင်သနည်း"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ သစေ ပန ပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ ဧးငြားအုံ့။ ၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ တံ၊ သည်။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုရာအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ မံ၊ ကို။ တေ၊ ၏။ပ။ ဇလတိ၊ သနည်းဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ သစေ ပုစ္ဆေယျ၊ အုံ့။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ သည်။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊သော်။ "မေ၊ ၏။ပုရတော၊ မှ။ယော အယံအဂ္ဂိ၊ သည်။ ဇလတိ၊ ၏။ အယံအဂ္ဂိ၊ သည်။ တိဏကဋ္ဌပါဒါနံ၊ မြက်ထင်းဟူသော မီးစာကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဇလတိ၊ တောက်လောင်၏"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ဗျာကရေယ္ယံ၊ ဖြေဆိုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ တေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ သောအဂ္ဂိ၊ သည်။ သစေ နိဗ္ဗာယေယျ၊အကယ်၍ ငြိမ်းငြားအုံ့။ တံ၊ သည်။"မေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။အယံအဂ္ဂိ၊ သည်။ နိဗ္ဗုတောတိ၊ ငြိမ်း၏"ဟူ၍။ ဇာနေ-ယျာသိ၊ သိရာအုံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ မေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ သောအဂ္ဂိ၊ သည်။ သစေ နိဗ္ဗာယေယျ၊ အုံ့။အဟံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ပ။ နိဗ္ဗုတောတိ၊ ဟူ၍။ဇာနေယ္ယံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ တံ၊ ကို။ "တေ၊ သင်၏။ ပုရတော၊ မှ။ယော အယံ အဂ္ဂိ၊အကြင်မီးသည်။နိဗ္ဗုတော၊ ၏။ သောအဂ္ဂိ၊ သည်။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ ဂတမံ ဒိသံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ဂတော၊ သွားသနည်း။ ပုရတ္ထိမံ၀ါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ဝင်း။ ဒက္ခိဏံ၀ါ၊ တောင်အရပ်သို့ဝင်း။ ပစ္ဆိမံ၀ါ၊ အနောက်အရပ်သို့ဝင်း။ ဥတ္တရံ၀ါ၊ မြောက်အရပ်သို့ဝင်း။ ဂတောတိ၊ သွားလေသလော"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ သစေ ပုစ္ဆေယျ၊ အုံ့။ ၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော်။ တံ၊ သည်။ ကိန္တိ၊ လျှင်။ ဗျာကရေယျာသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ နဥပေတိ၊ မသင့်။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ သောအဂ္ဂိ၊ သည်။ ယံတိဏကဋ္ဌပါဒါနံ၊ အကြင်မြက်ထင်းဟူသော မီးစာကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဇလိ၊ တောက်လောင်ပြီ။ တဿ၊ ထိုမြက်ထင်းဟူသော မီးစာ၏လည်း။ ပရိယာဒါနာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အညဿ၊ တပါးသော မီးစာကိုလည်း။ အနုပဟာရာ၊ မဆောင်ခြင်းကြောင့်။ အနာဟာရော၊ လောင်စာဟူသော အကြောင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗုတောတ္ဝေ၀၊ ငြိမ်းအေး၏ ဟူ၍ သာလျှင်။ သင်္ခ်ံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၁၉၂။ ၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ ဧ၀မေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။ယေန ရူပေန၊အကြင်ရူပ်ဖြင့်။ တထာဂတံ၊ သတ္တ၀ါကို။ ပညာပယမာနော၊ (ရူပီဟု)ပညတ်သည်ရှိသော်။ ပညပေယ္ယ၊ ပညတ်ရာ၏။ တထာဂတဿ၊

ငါဘုရားသည်။ ဝါ၊ ၏။ တံရွပ်၊ ထိုရှပ်သည်။ (ဥစ္ဆိန္နမူလ-စသည်၌စပ်)။ ဝါ၊ ထိုရှပ်ကို။ (ပဟီနံ၊ တာလာဝတ္ထုကတ်၊ အနာဘာဝံကတ်-၌စပ်)။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလံ၊ ဖြတ်အပ်သော အမြစ် အရင်းရှိ၏။ တာလာဝတ္ထုကတ်၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ (ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီ။ အနာဘာဝံကတ်၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီ။ အာယတိ ံ၊ ၌။ အနုပ္ပါဒမေ့၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ရူပသဒ္ဒါယဝိမုတ္တောဘ၊ ရုပ်၏ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော စိတ်ရှိ၏။ ဂမ္ဘီရော၊ ဂုဏ်အားဖြင့် နက်နဲ၏။ အပ္ပမေယ္ယော၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်။ ဒုပ္ပရိယောဂါဠှော၊ သက်ဝင်နိုင်ခဲ၏။ သေယျထာပိ မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကဲ့သို့တည်း။ ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူသောစကားသည်။ နဥပေတိ၊ မသင့်။ (အကြောင်းခန္ဓာ ၄-ပါးတို့၌လည်း လွယ်ပြီ)။

ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဂါမဏိ ဝါ၊ရွာ၏ငင်း။ နိဂမဏိဝါ၊ နိဂုံး၏ငင်း။ အဝိဒူရေ၊ မနီးလွန်း မဝေးလွန်းသော အရပ်၌။ မဟာသာလရုက္ခော၊ အင်ကြင်းပင်ကြီးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တဿ၊ ထိုအင်ကြင်းပင်ကြီး၏။ အနိစ္စတာ၊ မမြဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ယ ကြော-၌)။သာခါပလာသာ၊အခက်အရွက်တို့သည်။ ပလုဇ္ဇေယ္ယုံ၊ ပျက်စီးကုန်ရာ၏။ တစပပဇ္ဇိကာ၊ အခွံအပွေးတို့သည်။ ပလုဇ္ဇေယ္ယုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဖေဂ္ဂု၊ အကာတို့သည်။ပလုဇ္ဇေယ္ယုံ၊ကုန်ရာ၏။သော၊ထိုအင်ကြင်းပင်ကြီးသည်။အပရေန၊သော။သမယေန၊ ၌။ အပဂတသာခါပလာသော၊ ကင်းသောအခက်အရွက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အပဂတတစပပဇ္ဇိကော၊ ကင်းသော အခွံအပွေးရှိသည်ဖြစ်၍။ အပဂတဖေဂ္ဂုကော၊ ကင်းသော အကာရှိသည်ဖြစ်၍။ သုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သည်။ သာရေ၊ အနှစ်၌။ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်သည်။ အဿ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဧवमेव၊ သာလျှင်။ဘောတောဂေါတမဿ၏။ပါဝစနံ၊ စကားတော်သည်။အပဂတသာခါပလာသံ၊ ဖြစ်၍။ အပဂတတစပပဇ္ဇိကံ၊ ဖြစ်၍။ အပဂတဖေဂ္ဂုကံ၊ ဖြစ်၍။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်၏။ သာရေ၊ အနှစ်၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ပ။ ဓာရေတူတိ၊ လော့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊သို့။သုတံ၊ ၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ အဋ္ဌဝစ္ဆသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-မဟာဝစ္ဆသုတ်

၁၉၃။ (ဧवं မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။

ဧကံ၊ သော။ သမယံ၌။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "အဟံ၊ သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလ ပတ်လုံး။ဘောတာဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဟကထိ၊ အတူတကွပြောဆိုအပ်သော စကားရှိ၏။သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ဘဝံဂေါတမော သည်။မေ၊အား။ သံခိတ္တေန၊အကျဉ်းအားဖြင့်။ကုသလာကုသလံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကို။ ဒေသေတူတိ၊ ဟောတော်မူပါဘုရား"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ သံခိတ္တေနပိ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း။ ကုသလာကုသလံ၊ ကို။ ဒေသေယ္ယံ၊ ဟောရာ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ဝိတ္ထာရေနပိ၊ အကျယ်အားဖြင့် လည်း။ ကုသလာကုသလံ၊ ကို။ ဒေသေယ္ယံ၊ ရာ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟံ။ သည်။ တေ၊ အား။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ကုသလာကုသလံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအုံ့။ တံ၊ ထိုတရားဒေသနာကို။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၁၉၄။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ လောဘော၊ လောဘသည်။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်မည်၏။ (ခေါ်-ပဒပူရဏ)။ပ။ အမောဟော၊ သည်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်မည်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဤတိုခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဤမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ အကုသလာ၊ ကုန်၏။ တယော၊ ကုန်သော။ ဤမေမ္မာ၊ တို့သည်။ ကုသလာ၊ ကုန်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ပါဏာတိပါတော၊သူ့အသက်ကို လျှင်စွာချခြင်း(သတ်ခြင်း)သည်။ အကုသလံ၊ ၏။ (ခေါ်-အနက်မဲ့)။ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ဝေရမဏိ၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်။(ရှောင်ကြဉ်ကြောင်းစေတနာသည်လည်းဟူ)။ ကုသလံ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ အဒိန္နာဒါနံ၊ မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းသည်။ပ။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရော၊ မေထုန်တို့၌ မှားယွင်းသောအကျင့်သည်။ပ။ မုသာဝါဒေါ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းသည်။ပ။ ပိသုဏာ၊ ချေပစ်ကုံးတိုက်သော။ ဝါစာ၊စကားသည်။ပ။ ဖရုသာ၊ ကြမ်းထမ်းသော။ ဝါစာ၊သည်။ပ။ သမ္ဖပ္ပလာပေါ၊ ပြိန်ဖျင်းသောစကားသည်။ပ။ အဘိဇ္ဈာ၊ သူတပါးစည်းစိမ်၌ တပ်မက်ခြင်းသည်။ပ။ ဗျာပါဒေါ၊ ပျက်စီးစေခြင်းသည်။ပ။ မိစ္ဆာ-ဒိဋ္ဌိ၊ ဖောက်ပြန်မှားယွင်းသောအယူသည်။ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သောအယူသည်။ ကုသလံ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ဝစ္ဆ။ ဤတိုခေါ်၊ လျှင်။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဤမေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အကုသလာ၊ ကုန်၏။ ဒသ၊ကုန်သော။ ဤမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကုသလာ၊ ကုန်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ယတောဘိက္ခုနော၊အကြင်ရဟန်းသည်။ (ဇီဝက,စကိသုတ်တို့၌ကဲ့သို့ မိမိကိုယ်ကို ပင်ရည်ညွှန်း၍ သာမညအားဖြင့် ဘိက္ခု-ဟု ဟောတော်မူသည်)။ ဝါ၊ ၏။ တဏှာ၊ ကို။ ဝါ၊ သည်။ ပဟီနာ၊ သည်။ပ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အရဟံ၊ သည်။ ခီဏာသဝေါ၊ သည်။ ဝုသိတဝါ၊ သည်။ ကတကရဏီယော၊ သည်။ ဩဟိတဘာရော၊ သည်။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထော၊သည်။ပရိက္ခီဏဘဝသံယောဇနော၊ သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ အညာ၊ ၍။ဝိမုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (အရဟံ-စသည်အနက်ကို ၁၈၁-ပိုဒ် ရှုမြင်ဆို)။

၁၉၅။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ ရှိပါစေဦး၊လော့။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သော။ (သော)ကောဘိက္ခုပိ၊ (ထို)တယောက်သောရဟန်းမျှသည်လည်း။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါသလော။ ဤတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ မမ၊ ၏။ သာဝကာ၊ ကုန်သော။ ယေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (တေဘိက္ခု၊တို့သည်။) ကော်ယော၀ သတိ၊ တရားသည်-သာလျှင်။နေ၊ မဟုတ်ကုန်။ ဒွေယော၀ သတာနိ၊ တို့သည်သာလျှင်။ နေ၊ ကုန်။ပ။ ပဉ္စယော၀သတာနိ၊ တို့သည်သာလျှင်။ နေ၊ ကုန်။ အထခေါ်၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဘိယျော၀၊ မျှားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ လော့။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တု၊ ကုန်ဦးလော့။ ယာဘိက္ခုနီ၊ သည်။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာ၀ိကာ၊ သော။ ဧကော၊ သော။ သာ ဘိက္ခုနီ ပိ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိပန၊ သလော။ ဤတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။မမ၊ ၏။သာ၀ိကာ၊ ကုန်သော။ယာဘိက္ခုနီယော၊ တို့သည်။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (တာဘိက္ခုနီယော၊ တို့သည်။) ကော်ယော၀ သတိ၊ လျှင်။ နေ၊ မဟုတ်ကုန်။ပ။ ဘိယျော၀၊ တည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ပ။တိဋ္ဌန္တု၊ကုန်လော့။ယောဥပါသကော၊သည်။ပဋ္ဌန်၊ကုန်သော။ပ။ အနာဝတ္တိမမ္မော၊ မရှိ။ (ပဋ္ဌန်-စသည်တို့၏ အနက်ကို စာပိုဒ် ၁၆၉-၌)။ ဘောတောဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သော။ ဂိဟီ၊ လူဖြစ်သော။ သြဒါတဝသနော၊ ဖြူသောအဝတ်ကိုဝတ်သော။ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်သော။ သော ဧကုပါသကောပိ၊ ထိုတယောက်သော ဥပါသကာသည်လည်း။ အတ္ထိပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ မမ၊ ၏။ သာဝကာ၊ ကုန်သော။ ယေဥပါသကာ၊ တို့သည်။ပ။ အနာဝတ္တိမမ္မာ၊ မရှိကုန်။(တေဥပါသကာ၊တို့သည်။)ဧကံယေဝ သတံ၊လျှင်။နမဟုတ်ကုန်။ပ။ ဘိယ္ယောဝ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ပ။ ဂိဟီ၊ ကုန်သော။ သြဒါတဝသနာ၊ ကုန်သော။ ဗြဟ္မစာရိနော၊ ကုန်သော။ ဥပါသကာ၊တို့သည်။တိဋ္ဌန္တု၊ ကုန်လော့။ ယောဥပါသကော၊ သည်။တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ ကူးမြောက်အပ်ပြီးသော ယုံမှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဂတကထံကထော၊ ကင်းပြီးသော သို့လော သို့လော တွေးတောခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တော၊ ရဲရင့်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ သတ္ထုသာသနေ၊ ဠ။ အပရပ္ပစ္စယော၊ တပါးသော ယုံကြည်အပ်သူ မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ဘောတောဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သော။ ဂိဟီ၊သော။ သြဒါတဝသနော၊ သော။ ကာမဘောဂီ၊ ကာမဂုဏ်ကို ခံစားသော။ သာသနကရော၊ အဆုံးအမအတိုင်း ပြုကျင့်သော။ သြဝါဒပဋိကရော၊ အဆုံးအမကို လိုက်နာသော။ သော ဧကုပါသကောပိ၊ ထိုတယောက်သော ဥပါသကာမျှသည်လည်း။ အတ္ထိပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ မမ၊ ၏။ သာဝကာ၊ ကုန်သော။ယေဥပါသကာ၊ တို့သည်။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (တေဥပါသကာ၊ တို့သည်။)ဧကံယေဝသတံ၊လျှင်။နမဟုတ်။ပ။ ဘိယ္ယောဝ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဥပါသိကာ နှစ်ဝါကျတို့ကို ဥပါသက နှစ်ဝါကျ မှီး၍ အနက်သမ္မန်)။

၁၉၆။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဤ(အရဟတ္တဖိုလ်)တရားကို။ ဘဝံယေဝ ဂေါတမော၊ သည်သာလျှင်။အာရာဓကော၊အကျင့်ဖြင့် ပြီးပြည့်စုံစေသည်။သစေ အဘာ-ဝိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ဘိက္ခူစု၊ရဟန်းတို့သည်ကား။ အာရာဓကာ၊ ကုန်သည်။ သစေနော အဘာဝိဿံသု၊ ကုန်ငြားအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဖြစ်သော်။တေန အဂေါ်နေ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤသာသနာတော်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်သည်။ အပရိပူရံ၊ မပြည့်စုံသေးသည်။ အဘာဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ယသ္မာစ၊ ခေါ၊ အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ကို။ဘဝံစေဝ ဂေါတမော၊ သည်လည်း။ အာရာဓကော၊ ပြီးပြည့်စုံစေ၏။ ဘိက္ခူစု၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ အာရာဓကာ၊ ပြီးပြည့်စုံစေကုန်၏။ ဧဝံ၊ သော်။တေန အဂေါ်နေ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သည်။ ပရိပူရံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (ကြွင်းသော ဝါကျတို့ကို ဘိက္ခုဝါကျမှီး၍ အနက်သမ္မန်)။

၁၉၇။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ဂင်္ဂါနဒီ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သည်။ သမုဒ္ဒနိန္နာ၊ သမုဒ္ဒြာသို့ ညွှတ်၏။ သမုဒ္ဒပေါဏာ၊ သမုဒ္ဒြာသို့ ကိုင်း၏။ သမုဒ္ဒပဗ္ဘာရာ၊ သမုဒ္ဒြာသို့ ရှိုင်း၏။ သမုဒ္ဒံ၊ သမုဒ္ဒြာကို။ အာဟစ္စ၊ ထိ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဧवमेव၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ သဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတာ၊ လူရဟန်းတို့နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ အယံ ပရိသာ၊ ဤပရိသတ်သည်။နိဗ္ဗာနနိန္နာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွှတ်၏။ နိဗ္ဗာနပေါဏာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ကိုင်း၏။ နိဗ္ဗာနပဗ္ဘာရာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့

ရှိင်း၏။ နိဗ္ဗာန်၊ ကို။ အာဟစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၏။(အဘိက္ကန္တ-အစ အလတ္ထ ဥပသမ္ပဒံ-အဆုံး ရှိသော ဝါကျမျှားကို ကုက္ကုရဝတိကသုတ် စာပိုဒ် ၇၂-ရှု၍ အနက်သမ္မန်)။

အစိရ္ဌပသမ္ပန္နာ၊ ရဟန်းဖြစ်၍ မကြာသေးသော ၁။ အာယသ္မာ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သည်။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ အဒ္ဓမာသူပသမ္ပန္နာ၊ ရဟန်းဖြစ်၍ လ-ဝက်ရှိလတ်သော်။ ယေန၊ ၌။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ (မယာ၊ သည်။) သေခေန၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်။ သေခါယ၊ သော။ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဝိဇ္ဇာဖြင့်။ ယာဝတာကံ၊ အကြင်မျှလောက်သောဖိုလ်သို့။ ပတ္တာဗ္ဗံ၊ ရောက်ထိုက်၏။ တံ၊ထိုဖိုလ်သို့။ မယာ၊ သည်။ အနုပတ္တံ၊ ရောက်အပ်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဥတ္တရိစ၊ အလွန်လည်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတူတိ၊ ဟောတော်မူပါဘုရား" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တုံ၊ သင်သည်။ သမထဉ္စ၊ သမထကို ၎င်း။ ဝိပဿနဉ္စ၊ ဝိပဿနာကို၎င်း။ ဒွေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဘာဝေဟိ၊ ဖြစ်စေလော့ (ပွါးများလော့)။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ တေ၊သည်။ သမထေစ၊ ကို၎င်း။ ဝိပဿနာစ၊ ကို၎င်း။ (ဤတိ၊သို့။) ဒွေ၊ကုန်သော။ဤမေဓမ္မာ၊ ဟူသည်။(သံဝတ္တိသန္တိ-စပ်)။ဝါ တို့ကို။ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ဘာဝိတာ၊ ဖြစ်စေ အပ်ကုန်သော်။ အနေကဓာတုပဋိဝေဓာယ၊ မျှားစွာသောဓာတ်တို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ။ သံဝတ္တိသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။

၁၉၇။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။သော တုံ၊ ထိုသင်သည်။ "အနေကဝိဟိတံ၊ မျှားသောအပြားရှိသော။ ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်ကို။ (အဟံ၊ သည်။) ပစ္စနုဘဝေယ္ယံ၊ ခံစားလိုမ်း။ ကောပိဟုတ္ဝာ၊ တယောက်တည်း ဖြစ်လျက်လည်း။ ဗဟုဓာ၊ မျှားသောအပြားရှိသည်။ အဿံ၊ ဖြစ်လိုမ်း။ ဗဟုဓာပိဟုတ္ဝာ၊ မျှားသော အပြားရှိလျက်လည်း။ ကောအဿံ၊ တယောက်တည်း ဖြစ်လိုမ်း။ အာဝိဘာဝံ၊ မျက်မှောက်ဖြင်း။ တိရောဘာဝံ၊ မျက်ကွယ်ခြင်း။ တိရောကုဋ္ဋံ၊ နံရံခြားရာခြင်း။ တိရောပါကာရံ၊ တံတိုင်းခြားရာခြင်း။ တိရောပဗ္ဗတံ၊ တောင်ခြားရာခြင်း။ အာကာသေ သေယျထာပိ၊ ကောင်းကင်ခြင်းကဲ့သို့။ အသဇ္ဇမာနော၊ မကပ်ငြိမူ၍။ ဂစ္ဆေယ္ယံ၊ သွားနိုင်လိုမ်း။ ပထဝိယာပိ၊ မြေခြင်းလည်း။ ဥဒကေ သေယျထာပိ၊ ရေခြင်းကဲ့သို့။ ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇံ၊ ပေါ်ခြင်း ငုပ်ခြင်းကို။ ကရေယ္ယံ၊ ပြုနိုင်လိုမ်း။ အဘိဇ္ဇမာနော၊ အဓိဋ္ဌာန်ကြောင့် မကွဲမပျက်သော။ ဥဒကေပိ၊ ရေခြင်းလည်း။ ပထဝိယံ သေယျထာပိ၊ မြေခြင်းကဲ့သို့။ ဂစ္ဆေယ္ယံ၊ သွားနိုင်လိုမ်း။ အာကာသေပိ၊ ကောင်းကင်ခြင်းလည်း။ ပက္ခီ၊ အတောင်ရှိသော။ သကုဏောသေယျထာပိ၊ ငှက်ကဲ့သို့။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေသဖြင့်၊ ကမေယ္ယံ၊ သွားနိုင်လိုမ်း။ ဧတေ မဟိဒ္ဓိကေ၊ ဤသို့ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဧဝံ မဟာနုဘာဝေ၊ ဤသို့ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိကုန်သော။ ဣမေပိ စန္ဒိမသူရိယေ၊ ဤလ နေ တို့ကိုလည်း။ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပရိမသေယ္ယံ၊ သုံးသပ်နိုင်လိုမ်း။ ပရိမဇ္ဇေယ္ယံ၊ ဆုပ်ကိုင်နိုင်လိုမ်း။ ယာဝ ဗြဟ္မလောကာပိ၊ ဗြဟ္မာပြည်ဘုံအောင်လည်း။ ကာယေန၊ ကိုယ်ကို။ ဝသံ၊ အလိုအတိုင်း။ ဝတ္တေယျန္တိ၊ ဖြစ်စေနိုင်လိုမ်း" ဟူ၍။ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှခလောက်လျှင်။ အာကာ၏သဿသိ၊ အလိုရှိအံ့။ (တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှ လောက်လျှင်။) တတြတတြ၊ ထိုထိုတန်ခိုး အဘိညာဉ်အရာ၌။ သတိအာယတနေ၊ သတိဟူသော

၁။ အစိရံ ပဗ္ဗဇိတသ ယသ္သာတိ အစိရပဗ္ဗဇိတော။ (ရဟန်းပြုသော ဝစ္ဆဂေါတ္တအား မကြာမြင့်ခြင်းရှိလတ်သော်)။ပဗ္ဗဇနံ ဝါ ပဗ္ဗဇိတံ၊ အစိရံ ပဗ္ဗဇိတံ ယသ္သ သောယံ-ဟု လည်းပြု။ဤနှင့်အလားတူသော အစိရပရိနိဗ္ဗုတ, သတ္တာဟ ပရိနိဗ္ဗုတ, အစိရပက္ကန္တ-စသောပုဒ်တို့၏ ဗာဟိရတ္ထာဗာဟိရတ္ထ-ဖြစ်ပုံကို သဒ္ဒနီတိ ဗဟုဇ္ဈိခန်း၌ အကျယ်ရှု။ အဒ္ဓမာသူပသမ္ပန္နော-လည်း ကေမာသာဘိသိတ္တ-နှင့် တူ၏။ ၎င်း၌ရှုလေ။

အကြောင်းသည်။ သဘိ၊ ရှိ၏သင်္ဘာ။ သက္ခိဘဗ္ဗတံ၊ သ.ာ်သေထိုက်သည်၏အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိဿသိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ (၁)

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။သော တံ့၊ သည်။"အတိက္ကန္တမာနုသိကာယ၊ လူ့ဘို့၏ သောတပသာဒကို လွန်သော။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်၏သော။ ဒိဗ္ဗာယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ သောတဓာတုယာ၊ သောတ ဓာတ်ဖြင့်။ ဒိဗ္ဗေစ၊ နတ်၌လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မာနုသေစ၊ လူ၌လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သဒ္ဒေ၊ အသံတို့ကို။ သုဏောယ၊ ကြားနိုင်လို၏။ ယေ၊ အကြင်အသံတို့သည်။ ဒူရေ၊ ဝေးကုန်၏။ ယေ စ၊ အကြင်အသံတို့သည်ကား။ သန္တိကေ၊ နီးကုန်၏။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးစုံကုန်သော။ တေသဒ္ဒေ၊ ထိုအသံတို့.ကို။ သုဏောယ္ယန္တိ၊ ကြားနိုင်လို၏"ဟူ၍။ ယာဝဒေဝ၊လျှင်။ အာဂ.ခ်ိဿသိ၊ အုံ့။ တာဝဒေဝ၊ လျှင်။ ပ။ ပါပုဏိဿသိ၊ တတ်.။ (၂)

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။သော တံ့၊ သည်။"စေတသာ၊ မိမိ၏စိတ်ဖြင့်။ ပရသတ္တာနံ၊ တပါးသော သတ္တဝါတို့ ၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဘို့၏။ စေတော၊ စိတ်ကို။ ပရိစ္စ၊ ဆုံးဖြတ်၍။ ပဇာနေယ္ယ၊ အပြားအားဖြင့် သိနိုင်လို၏။ သရာဂံဝါ၊တပ်စွန်းခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောဘမူစိတ်ကို။ သရာဂံ၊ သော။ စိတ္တန္တိ၊ စိတ်ဟူ၍။ ပဇာနေယ္ယ၊၏။ ဝီတရာဂံဝါ၊ တပ်စွန်းခြင်းကင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်.ကို။ပ။ သဒေါသံဝါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဒေါသမူစိတ်.ကို။ပ။ ဝီတဒေါသံ၊ အမျက်ကင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ် အဗျာကတစိတ်ကို။ပ။ သမောဟံဝါ၊ တွေဝေခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ မောဟမူစိတ်ကို။ပ။ ဝီတမောဟံ၊ တွေဝေခြင်းကင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်ကို။ပ။ သံခိတ္တံဝါ၊ ကျဉ်းကြုံ့.သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ထိန်မိခဲနှင့် ယှဉ်သောစိတ်.ကို။ပ။ ဝိက္ခိတ္တံဝါ၊ ပျံ့လွင့်သည် လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂုတ်စိတ်.ကို။ ပ။ မဟဂ္ဂတံဝါ၊ မဟဂ္ဂုတ်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ရူပ အရူပစိတ်ကို။ပ။ အမဟဂ္ဂတံဝါ၊ မဟဂ္ဂုတ် မဟုတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကာမစိတ် လောကုတ္တ ရာ စိတ်.ကို။ပ။ သဥတ္တရံဝါ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သော တရားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောက် စိတ်.ကို။ပ။ အနုတ္တရံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ လောကုတ္တရာစိတ်ကို။ပ။ သမာဟိတံဝါ၊ တည်ကြည်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥပစာ အပွနာအဖြစ်သို့ ရောက်သောစိတ်ကို။ပ။ အသမာဟိတံဝါ၊ မတည်ကြည် သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥပစာ အပွနာသို့ မရောက်သောစိတ်ကို။ပ။ ဝိမုတ္တံဝါ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ် ဖိုလ်စိတ်ကို။ပ။ အဝိမုတ္တံဝါ၊ ကိလေသာတို့မှ မလွတ် သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ် ဖိုလ်စိတ်.တို့မှ ကြွင်းသော စိတ်ကို။ အဝိမုတ္တံ၊ သော။ စိတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနေယ္ယန္တိ၊ သိနိုင်လို၏"ဟူ၍။ယာဝဒေဝ၊ လျှင်။အာဂ.ခ်ိဿသိ၊ အုံ့။တာဝဒေဝ၊ လျှင်။ပ။ ပါပုဏိဿသိ၊ လတ္တံ့။ (၃)

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ သောတံ့၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ပ။ အနုဿရေယ္ယန္တိ၊ ဟူ၍။ ယာဝဒေဝ၊ လျှင်။ အာ.ကခ်ိဿသိ၊ အုံ့။ တာဝဒေဝ၊ လျှင်။ပ။ ပါပုဏိဿသိ၊ လတ္တံ့။ (၄)

[ကန္ဒရကသုတ် ၁၄-ပိုဒ်ကို ရှု၍ အနက်သမ္မန်]။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ သော.တံ့၊ သည်။ ဝိ.သုဒ္ဓေန၊ သော။ပ။ ပဇာနေ.ယ္ယန္တိ၊ ဟူ၍။ ယာဝဒေဝ၊ လျှင်။ အာ.ကခ်ိဿသိ၊ အုံ့။ တာဝဒေဝ၊ လျှင်။ပ။ ပါပုဏိဿ.သိ၊ လတ္တံ့။ (၅)

[ကန္ဒရကသုတ် ၁၅-ပိုဒ်ကို ရှု၍ အနက်သမ္မန်]။

၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ သောတ့ဲ၊ သည်။ အာသ၀ါနံ၊ ´တို့၏။ ခယာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဝိဟာရေယျန္တိ၊ ဟူ၍။ ယာ၀ဒေ၀၊ လျှင်။ အာကခ်ံ ိသသိ၊ အံ့။ တာ၀ဒေ၀၊ လျှင်။ပ။ ပါပုဏိသသိ၊ လတ္တံ့။ (၆)

၁၉၉။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ၀စ္ဆဂေါတ္တော၊ သည်။ ဘဂ၀တော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိဘု၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္မ၊ ၀မ်းမြောက်၍။ပ။ ပဏ္ဍာမိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ။(ကုက္ကုရ၀တိကသုတ် ၈၂-ပိုဒ်၌ အနက်ဆိုခဲ့ပြီ)။

၂၀၀။ ဘေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ အာယသ္မာ ၀စ္ဆဂေါတ္တော၊သည်။ ဒူရတော၀၊ အ၀ေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ပ။ တေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ ကဟံပန၊ အာဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆထာတိ၊ သွားကြပါကုန်ဇုံနည်း"ဟူသော။တော်၊ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ အာ၀ုသော။ ငါ့ရှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ "အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုယုံကြည်လျှင်။ မမ၊ ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဘဂ၀တော၊ ၏။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ ဝန္ဒထ၊ ရှိခိုးကြကုန်လော့။ 'ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊သည်။ပ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂ၀၊ ကို။ ပရိစိဏ္ဏော၊ (တရားတော်ဖြင့်) လုပ်ကျွေးအပ်ပါပြီ။ (အရဟတ္တံ ဗျာကရောန္တော ထေရော ၀ေမာဟ)။ မေ၊ သည်။ သုဂတော၊ကို။ ပရိစိဏ္ဏော ဘိ၊ပါပြီဟု။ဒေ၀ဒူ၊ ဤ သို့လည်း။ ဝေဒေတိ ဘိ၊ လျှောက်ပါ၏'ဟူ၍။ ဝေဒူ၊ လည်း။ ဝေဒေထ၊ ကုန်လော့"။ (ဣဘိ၊ ဤ သို့မှာကြား၏။) တေဘိက္ခူ။ဘို့သည်။ပ။ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အာယသ္မာ ၀စ္ဆဂေါတ္တော၊ သည်။ပ။ ဝေဒေတိတိ၊ ၏ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခ၀ေ၀၊ တို့။မေ၊ သည်။ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေးဦးပင်။ ၀စ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ဘိက္ခု၊ ကို။ စေတသာ၊ ငါဘုရား၏ စိတ်ဖြင့်။စေတော၊ ၀စ္ဆ၏စိတ်ကို။ ပ၊ရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ "၀စ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တေ၀ိဇ္ဇော၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာရှိ၏။ မ၊ဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏။ မဟာနုဘာ၀ေါတိ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိ၏" ဟူ၍။ ဝိဒိတော၊ သိအပ်ပြီ။ ဒေ၀တာပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း။ မေ၊ အား။ဘန္တေ၊ ရှင်း။ပ။ မဟာနုဘာ၀ေါဘိ၊ ဟူသော။ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဘဂ၀ါ၊သည်။ပ။ အဘိနန္ဒုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဣဘိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

တတိယံ၊ သော။ မဟာ၀စ္ဆသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-ဒီဃနခသုတ်

၂၀၁။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ၊ပေးမြဲ)။

ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂ၀၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ မည်သော။ ပ၊ဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ သူကရ၊ခတာယံ၊ သူကရခတာမည်သော(ဝက်တူး) လိုဏ်ဂူ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒီဃနခေါ၊ ဒီဃနခမ ည်သော။ ပ၊ရိ၊ဗ္ဗာ၊ဇကော၊ သ ည်။ပ။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊ မ။ အ၊ဟံ၊ဘိ၊ တပည့်တော်သည်ကား။ 'မေ၊ ငါ့အား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်။ နက္ခမတိဘိ၊ မနုစ်သက်

ဟူ၍။ဝေ၀ါဒီ၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဝေ၀ဒိဋ္ဌိတိ၊ဤသို့ အယူရှိ၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အဂ္ဂိ၀ေဿန၊ နု။ တေ၊ ၏။ "မေ၊ အား။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ နက္ခမတိတိ၊ သက်"ဟူသော။ ယာပိ သော ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သောပိ ဒိဋ္ဌိ၊ ဤအယူသည်လည်း။ တေ၊ အား။ နက္ခမတိ၊ မနုစ်သက်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘောဂေါတမ၊မ။မေ၊ အား။ သောဒိဋ္ဌိ၊သည်။စေ ခမေယျ၊ခြားအံ့။တမ္မိ၊ထိုသဗ္ဗံ မေ နက္ခမတိ-ဟု ဆိုဈေးသော စကားသည်လည်း။ တာဒိသမေ၀၊ ထိုဒိဋ္ဌိဟူသော စကားနှင့်တူသည်သာလျှင်။ အသ၊ဖြစ်ရာ၏။တမ္မိ၊ထိုဒိဋ္ဌိဟူသောစကားသည်လည်း။ တာဒိသမေ၀၊ထိုသဗ္ဗံ မေ နက္ခမတိ-ဟူသော စကားနှင့်တူသည်သာလျှင်။ အသ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၏။

အဂ္ဂိ၀ေဿန၊ နု။ယေ၊ အကြင် ရဟန်းပုံကားတို့သည်။ တမ္မိ၊ လည်း။ပ။ အသာတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဝေ၀ဲ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံကားတို့သည်။တံစေ၀ ဒိဋ္ဌိ ၊ထိုအယူကိုလည်း။နဗ္ဗ-ဇဟန္တိ၊ မပယ်နိုင်ကုန်။ အ ညဉ္ဉ ဒိဋ္ဌိ ၊ တပါးသော အယူကိုလည်း။ ဥပါဒိယန္တိ၊ စွဲယူကုန်၏။ အတော၊ ထိုပယ်နိုင်သော ရဟန်းပုံကားတို့ထက်။တေ၊ ထိုမပယ်နိုင်သော ရဟန်းပုံကားတို့သည်။ လောကသ္မိ ၊ ဌ။ ဗဟု၊ မျှားကုန်၏။ ဗဟုတရာ၊ အလွန်မျှားကုန်၏။ (ဟိကာရော နိပါတမတ္တံ-ဌ)။

အဂ္ဂိ၀ေဿန၊ နု။ ယေ၊ တို့သည်။ တမ္မိ၊လည်း။ပ။ အသာတိ၊၏ ဟူ၍။ ဝေ၀ဲ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ တ ဉ္စေ၀ ဒိဋ္ဌိ ၊ ကိုလည်း။ ပဇဟန္တိ၊ ကုန်၏။ အ ညဉ္ဉ ဒိဋ္ဌိ ၊ကိုလည်း။ နဥပါဒိ-ယန္တိ၊ ကုန်။ အတော၊ ထိုမပယ်နိုင်သော ရဟန်းပုံကားတို့ထက်။ တေ၊ ထိုပယ်နိုင်သော ရဟန်း ပုံကားဘို့သည်။ လောကသ္မိ ၊ ဌ။ တ ဗ္ဗ၊ နည်းပါးကုန်၏။ တ ဗ္ဗတရာ၊ အလွန်နည်းပါးကုန်၏။

အဂ္ဂိ၀ေဿန၊နု။မေ၊ အား။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ခမတိတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဝေ၀ါဒိနော၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ဝေ၀ဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့ အယူရှိကုန်သော။ ကေ၊ အ ဌ္ဌိ ကုန်သော။သမဏ၊ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ပ။ မေ၊ အား။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ နက္ခမတိတိ၊ မနုစ်သက်ဟူ၍။ပ။ မေ၊ အား။ ကေစ္စံ၊ အ ဌ္ဌိ သောဒိဋ္ဌိသည်။ ခမတိ၊၏။ မေ၊ အား။ ကေစ္စံ၊ သည်။ နက္ခမတိတိ၊ဟူ၍။ (အကြောင်းလွယ်ပြီ)။

အဂ္ဂိ၀ေဿန၊ နု။ ဝ ကြာ၊ ထိုသုံးမျိုးသော ရဟန်းပုံကားတို့တွင်။ မေ၊ အား။ သ ဗ္ဗံ၊ သည်။ ခမ-တီဘိ၊ ဟူ၍။ပ။ ယေ တေ သမဏ၊ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေသံ၊ တို့၏။ အယံ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဤအယူသည်။ သာရာဂါယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၌ ပြင်းစွာ တပ်နှစ်သက်ခြင်း၏။ သန္တိကေ၊ အနီး၌ ဖြစ်၏။ သ ညောဂါယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၌ယှဉ်ခြင်း၏။ သန္တိကေ၊ ၏။ အဘိနန္ဒနာယ၊ အလွန်နှစ်သက်ခြင်း၏။ သန္တိကေ၊ ၏။အ ဇ္ဈောသာနာယ၊ မျှိုမတတ်စွဲလမ်းခြင်း၏။ သန္တိကေ၊ ၏။ဥပါဒါနာယ၊ စွဲလမ်း ခြင်း၏။ သန္တိကေ၊ ၏။

အဂ္ဂိ၀ေဿန၊ နု။ ဝ ကြာ၊ တို့တွင်။ မေ၊ အား။ သ ဗ္ဗံ၊ သည်။ နက္ခမတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၀ါဒိနော၊ ကုန်သော။ဝေ၀ဒိဋ္ဌိနော၊ကုန်သော။ယေ တေ သမဏ၊ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေသံ၊ တို့၏။အယံ၊ ဒိဋ္ဌိ၊သည်။အသာရာဂါယ၊ ပြင်းစွာမတပ်နှစ်သက်ခြင်း၏။သန္တိကေ၊ ၏။ပ။ အ နုပါဒါနာယ၊ မစွဲလမ်းခြင်း၏။ သန္တိကေ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၂၀၂။ ဝေ၀ဲ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဒီဃနခေါ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ "ဘ ဝံ ဂေါ ဘ ဝေ မာ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ဒိဋ္ဌိ ဂတံ၊ အယူကို။ဥက္ကံသေတိ၊ ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ ဘ ဝံ ဂေါ တ ဝေ မာ၊

သည်။မေ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌိဂတ်၊ အယူကို။ သမုဏ္ဏာသေတိတိ၊ အလွန် ချီးမွမ်းတော်မူ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းပုံကားတို့တွင်။ ဝိညူ၊ သိနားလည်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ "မေ၊ ၏။ မေ၊ အား။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ခမတိဘိ၊ ၏"ဟူသော။ ယာအယံ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အဟံ၊ သည်။ ဣမံဒိဋ္ဌိ ံ၊ ကို။ ထာမသာ၊ အစွမ်းဖြင့်။ ပရာမာသာ၊ မှားသောသုံးသပ်ခြင်းအားဖြင့်။ အဘိနိဝိဿဟနုလုံးသွင်း၍။ "ဣဒမေဝ၊ သာလျှင်။ သစ္စံ၊ ၏။ အညံ၊ သည်။ မောဃန္တိ၊ တည်း" ဟူ၍။ စေ ဝေါဟရေယ်၊ အကယ်၍ပြောဆိုငြားအုံ့။(ဝေါ၊ သော်။)မေ၊ အား။ ဒ္ဋိဟိ၊ နှစ်မျိုးသော ရဟန်းပုံကားတို့နှင့်။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ မေ၊ အား။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ နက္ခမတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေ်ဝါဒီ၊ သော။ ဝေ်ဒိဋ္ဌိ၊ သော။ ယော စာယံ သမဏောဝါ၊ သည်ရင်း။ ယော စာယံ ပြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊၏။) မေ၊ အား။ပ။ နက္ခမတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေ်ဝါဒီ၊ သော။ ဝေ်ဒိဋ္ဌိ၊ သော။ ယောစာယံ သမဏောဝါ၊ သည်ရင်း။ ယောစာယံ ပြာဟ္မဏောဝါ၊သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဒ္ဋိဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေပိ၊ ဤရဟန်းပုံကားတို့နှင့်။ ဝိဂ္ဂဟော၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဂ္ဂဟော၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ဝိဝါဒေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဆိုခြင်းသည်။ (အဿ၊ ရာ၏။)ဝိဝါဒေ၊ သည်။သတိ၊သော်။ဝိဃာတော၊ဆင်းရဲခြင်းသည်။ (အဿ၊ ရာ၏။) ဝိဃာတေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဝိဟေသာ၊ပင်ပန်းခြင်းသည်။ (အဿ၊ ရာ၏။) ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။

ဣတိ၊ သို့။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ဝိဂ္ဂဟဉ္စ၊ ကိုငင်း။ ပ။ ဝိဟေသဉ္စ၊ ကိုငင်း။ အတ္တာနံ၊ ၌။သမ္မာသမာနော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ တဉ္စေဝ ဒိဋ္ဌိ ံ၊ထိုအယူကိုလည်း။ ပဇဟတိ၊ ပယ်၏။အညဉ္စ ဒိဋ္ဌိ ံ၊ တပါးသောအယူကိုလည်း။ နဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ ဝေ်၊ သို့။ တောသံ ဒိဋ္ဌိနံ၊ ဤအယူတို့ကို။ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေ်၊ သို့။ တောသံ ဒိဋ္ဌိနံ၊ တို့ကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ တဖန်စွန့်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[၂၀၃-၂၀၄-ဝါကျဘို့ကို ၂၀၂-ဝါကျကို နည်းမှီး၍ သမ္မန်]။

၂၀၅။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ရှေဟိ၊ ရှင်ရှိသော။စာတုမဟာဘူတိကော၊ မဟာဘုတ်လေးပါးကြောင့် ဖြစ်သော။ မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝေါ၊ မိဘဘို့၏ သုက်သွေးကြောင့် ဖြစ်သော။ ဩဒနကုမ္မာသူပ-စယော၊ ထမင်း မုယောနှုတ်ကြောင့် ကြီးပွါးသော။ အနိစ္စုစ္ဆာဒနပရိမဒ္ဒနဘေဒနဝိဒ္ဓံသနဓမ္မော၊ မမြဲခြင်း လိမ်းကျံခြင်း ဆုပ်နယ်ခြင်း ကွဲပျက်ခြင်း ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသော။ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာကို။ (ဤအနက်အားလုံး မ-၁-ဝမ္မိကသုတ် ၂၅၁- ပိုဒ်ကိုမှီး၍ ပေးသည်)။ အနိစ္စတော၊ မမြဲသောအားဖြင့်။ဒုက္ခတော၊ မချမ်းသာသော အားဖြင့်။ရောဂတော၊ ရောဂါနှင့်တူသောအားဖြင့်။ ဂဏ္ဍတော၊ အိုင်းအမာနှင့် တူသောအားဖြင့်။ သလ္လတော၊ ညောင်နှင့် တူသောအားဖြင့်။အဃတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်။ အာဗာဓတော၊ ထိုးကျင်နှိပ်စက်သောအားဖြင့်။ ပရတော၊ ပြင်ပဖြစ်သော အားဖြင့်။ ပလောကတော၊ ပျက်စီးတတ်သောအားဖြင့်။ သုညတော၊ ကင်းဆိတ်သောအားဖြင့်။ အနတ္တတော၊ အတ္တမ ဟုတ်ခြင်းသောအားဖြင့်။ သမနုပဿိတဗ္ဗော၊ ရှုအပ်၏။ (ဂင်းအနက်မျှား မ-၂၊ မာလုက္ကျပုတ္တသုတ်၊ ၁၃၃-ပိုဒ်၌ပါခဲ့ပြီ။ လက္ခဏတ္တယယူပုံ ပြန်ရှု)။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ (ပဟီယတိ-၌စပ်)။ ဣမံကာယံ၊ကို။ပ။ သမနုပဿတော၊ ရှုသော်။ ကာယသ္မိ ံ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၌။ ယော ကာယဆန္ဒော၊ အကြင်ကိုယ်၌ဖြစ်သောတဏှာသည်။ယောကာယသ္ဒေဟော၊ အကြင် ကိုယ်၌ ဖြစ်သော တဏှာစေးသည်။ယော ကာယနွယတာ၊ အကြင်ကိုယ်သို့ အစဉ်လိုက်တတ်သော ကိလေသာ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သာ၊ ထိုတဏှာကို။ ပဟီယတိ၊ ပယ်အပ်၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ ဣမာဝေဒနာ၊ တို့သည်။ တိသော၊ တို့တည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ ၎င်း။ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာ၊ ၎င်းတည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ သုခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ဒုက္ခံဝေဒနံ၊ ကို။နေဝ ဝေဒေတိ၊ မခံစား။ပ။ အဒုက္ခမသုခံယေဝ ဝေဒနံ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊နေ။ သုခါပိ ခေါ ဝေဒနာ၊ သည်လည်း။အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိ၊ သင်္ခတာ၊ အကြောင်း တရားတို့သည်ပြုပြင်အပ်သောတရားဖြစ်၏။ပဋိစ္စသမุปฺปนฺนา၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်၏။ခယဓမ္မာ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝယဓမ္မာ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝိရာဂဓမ္မာ၊ တပ်ခြင်းကင်းသော သဘောရှိ၏။နိရောဓဓမ္မာ၊ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ပ။ နိရောဓဓမ္မာ၊ ၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ ဧवं၊ သို့။ ပဿံ၊ ရှုသော။ သုတဝါ၊ကြားအပ်သော အာဂမ အဝိဂမရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သုခါယပိ ဝေဒနာယ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ပ။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ငြီးငွေ့သော်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ ၊ သော်။ ဝိမုတ္တံဣတိ၊ ပြီဟူ၍။ ညာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာညာဏ် သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ သည်။ ခီဏာ၊ ပြီ။ပ။ နအတ္ထိဘိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ ဧवं၊ သို့။ ဝိမုတ္တစိတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကေနစိ၊ တစုံတခုယာဂ်သောသူနှင့်တကွ။ နသံဝဒတိ၊ မငြင်းခုံ။ ကေနစိ၊ နှင့်တကွ။ နဝဒတိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် မဆို။ လောကေ၊ ၌။ ယဒိ၊ အကြင်ပညတ်ကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။တေန၊ ထိုပညတ်ဖြင့်။ အပရာ-မဿံ၊မှားသောအားဖြင့် မသုံးသပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝေါဟရတိ၊ခေါ်ဝေါ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့ဟု နှင့်တော်မူ၏။

၂၀၆။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဗီဇယ-မာနော၊ ယပ်ခပ်လျက်။ဘဂဝတော၊ ၏။ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှ။ဌိတော၊ ရပ်တည်သည်။ ဟောတိ၊၏။ အထခေါ၊၌။အာယသ္မာတောသာရိပုတ္တသ၊ ၏။ "နော၊ တို့အား။ဘဂဝါ၊သည်။တေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ (ပဟာနံ-၌စပ်)။အဘိညာယ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့် သိ၍။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ အာဟရိ၊ ဟောတော်မူ သတတ်။နော၊တို့အား။ပ။ပဋိနိဿဂ္ဂံ၊ တဖန် စွန့်ခြင်းကို။အာဟရိ၊ တိ၏"ဟူသော။ တေ၊ဤအကြံသည်။အဟောသိ၊ပြီ။ဣတိ၊ သို့။ပဋိသဉ္ဇိက္ခတောဆင်ခြင်သော။အာယသ္မာတောသာရိ-ပုတ္တသ၊၏။(စိတ္တံ-၌စပ်)။အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် တစုံတခုသော စွဲလမ်းဘွယ်ကို မစွဲလမ်းမူ၍။ အာသဝေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိမုစ္စိ၊ လွတ်ပြီ။ ဒီဃနခသ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကသ၊ ၏။ ယံဂဝိဋ္ဌိ၊ အကြင်တရားသည်။ ပ။ နိရောဓဓမ္မန္တိ၊ ၏ဟူသော။ ဝိရတ်၊ သော။ပ။ ဓမ္မစက္ခု၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ဓာရေတူတိ၊ လေ့ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ဒီဃနခသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-မာဂဏ္ဍိယသုတ်

၂၀၇။ (ဧवं မေ သုတံ- ပေးမြဲ)။

ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုရူသု၊ ကုရု တိုင်းတို့၌။ကမ္မာသဓမ္မံနာမ၊ သော[1]။ ကုရုနံ၊ဘို့၏။ နိဂမော၊ နိုင်းသည်။ (အတ္ထိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကမ္မာသဓမ္မ နိုင်းရာ၌။)ဘာရဒ္ဒါဇဂေါတ္တသ၊

၁။ ကမ္မာသဒမ္မ,ကမ္မာသဓမ္မ-အမည်တွင်ပုံကို မ၊ ဌ၊ ၁၊ ၂၃၂-(မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်အဖွင့်)၌ ရှုပါ။

ဘာရဒ္ဒါ၀အနေသ်ဖြစ်သော။ ဗြာဟ္မဏသည်၏။ အကျွာဂါ၀ရ၊ မီးတောင်းကုပ်၌။ တိဏသန္ထာရကေ၊ မြက်အခင်း၌။ ဝိဟရတိ၏။အသခေါ၊၌။ပ။ဒိ၀ါ၀ိဟာရာ သ၊နေ့သန့်စင်ချိန်အလို့ငှါ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ တံ၀နသဏ္ဍံ၊ ထိုတောအုပ်သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတ္မာ၊ ၀င်၍ ။ အညတရသ္မိံ ၊ တပင်သော။ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိ၀ါ၀ိဟာရံ၊ ငှါ။ နိသီဒိ၊ပြီ။ အသခေါ ၌။ မာဂဏ္ဍိယော၊သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊သည်။ ဇယ်၀ဝိဟာရံ၊ခြေကျင်လျှောက်ခြင်းငှါ။အနုစင်္ကမမာနော၊ထိုရောက် ဤရောက် စကြိ ုံ၊လျှောက်လျှက်၊ အနုဝိစရမာနော၊ ထိုဆိုဤဤ လှည့်လည်လျှက်။ (အနု-ပုနပ္ပုနံ-အနက်ဟောကြ)။ပ။ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။ မာဂဏ္ဍိယော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘာရဒ္ဒါ၀ေါတ္ထသ၊ သော။ဗြာဟ္မဏသ၊ ၏။အကျွာ-ဂါ၀ေ၊ ၌။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ တိဏသန္ထာရကံ၊ ကို။အဒ္ဒသာခေါ၊ပြီ။ဒိသ္မာနု၊၍။ဘာရဒ္ဒါ-ဇ၀ေါတ္တေ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ကို။"ဘောတောဘာရဒ္ဒါ၀သ၊သည်။(ပညတ္တော-၌စပ်)။ဝါ၊၏။အကျွာ ဂါ၀ေ၊ ၌။ တိဏသန္ထာရကော၊မြက်အခင်းငယ်.ကို။ ကသ၊ အဘယ်သူအတွက်။ပညတ္တောနု၊ခင်းထား အပ်ပါသနည်း။ သမဏသ၊ သယျာနုရူ ပ်မညေတိ၊ ရ.ဟန်းတို့အား လျှောက်.ပတ်သော နေရာထင်၏" ဟူသော။တေ၊ကို။အ၀ေါစ၊ပြီ။ (သမဏသ၊ သယျာနုရူပန္တိ သမဏသ အနုစ္ဆ၀ိကာ သေယျာ၊ဌီကာ)။ ဘောမာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ သက္ကပုတ္တော၊ သာကိ၀င်မင်းသားဖြစ်သော။ သက္ကကုလာ၊ သာကိ၀င် မင်းမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရ.ဟန်းပြုသော။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ခေါ ပန ဘ၀န္တံ ဂေါတမံ အဘိ၊ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။"သောဘဂ၀ါ၊သည်။ ဣဘိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ အရ.ဟံ၊၏။ပ။ ဘဂ၀ါတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဇေ၀ံ၊ ဤသို့။ ကလ္လာ၊ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသံ သည်။ ဥဂ္ဂတော၊ တ က်၏။(ဌ-အနက်သည်-မ-၁၊သာလေယျကသုတ် ၄၃၉-ပိုဒ်၌ဌင်း၊ မ-၂သေခသုတ် ၂၅-ပိုဒ်၌ဌင်း၊ အပဏ္ဏကသုတ် ၉၂-ပိုဒ်၌ဌင်း ပါ၏)။တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမအတွက်။သော သေယျာ၊ဤ(မြက်အခင်း)နေရာကို။ ပညတ္တာ၊ ခင်းထားအပ်ပြီ။ ဣဘိ၊ ဤသို့ဘာရဒ္ဒါ၀ကပြော၏။ ဘောဘာရဒ္ဒါ၀၊ ၀။ ယေ မယံ၊ တို့သည်။ ဘုန္နဟုနော၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသောကြီးပွါးခြင်းရှိသော။(ကြီးပွါးခြင်းကို ဖျက်ဆီးတတ်သော)။တဿ ဘောတော

၁။ ဗြာဟ္မဏ-သဒ္ဒါသည် ကိုယ်၀န်-သူငယ်ဟူသော အနက်ကို ဟောချေ ဗြာဟ္မဏဟာ' ဗြာဟ္မဏဟန-သဒ္ဒါတို့သည် ကိုယ်၀န်ဖျက်ဆီးသူ အနက်ကို ဟောကြောင်း သက္ကတ 'ဟိန္ဒီ,အင်္ဂလိပ်(ပါဠိ)အဘိဓာန်တို့၌ ပြဆိုကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဤသုတ်ပါ မာဂဏ္ဍိယသည် ဘုရားရှင်အား ကိုယ်၀န်ဖျက်ဆီးသူအဖြစ် ပြောဆိုလိုသည်ဟု ယူဆကာ အဋ္ဌကထာဖွင့် မှားသည်ဟူသော စွပ်စွဲချက်တရပ် ရှိခဲ့ဘူး၏၊ (ဟားဗာဒ်ယူနီဗာစီတီ-ထုတ် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိဒါန်းရှု)။ သိရုတွင် ယခုခေတ်ရှိ ယင်းအဘိဓာန်များနှင့်ရင်း ဗြာဟ္မဏကျမ်းစားများနှင့်ရင်း မည်ဟု ဆိုလိုက ဆိုနိုင်သော်လည်း ဤပါဠိတော်နှင့်ကား မည်ဟုဆိုရန် အလွန်ခဲယဉ်းလှပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယင်းဘုန္ဟု-ပုဒ်ကို ဖောင်ဖွဘျ ကာယဒ္ဒါရဒ္ဓသာမက ကျန်အာခ၊ ဒ္ဒါရခြောက်ခုလုံး၌ သုံးစွဲထားသည့် အပြင် မာဂဏ္ဍိယကိုယ်တိုင်ကပင် "ဇေ၀ံ ဟိ နော သုတ္တေ ဩစရတိ"ဟု ဝန်ခံထားသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာနှင့် အခြား မည်သည့်နေရာ၌မဆို ဘုန္ဟု, ဘုန္ဟန-ပုဒ်ရှိသမျှ ဘုန္ဟ ကြီးပွါးခြင်း ဟန ဖျက်ဆီးသူ"ဟုသာ အနက်ပြန်ဆိုသင့်လေသည်။ ဤအတိုင်းလည်း ဖွင့်ဆိုလျက်ရှိကြသည်။

ဘုန္ဟုနောတိ ဟတ၀ဍ္ဎိနော မရိယာဒကာရကဿ၊ ကဿ၊ ဇေ၀မာဟ ၊ ဆသု ဒ္ဒါရေသု ၀ဍ္ဎိပညာ ပန လဒ္ဓိကတ္တာ"(ဌ)။ ဘုန် ၀ုစ္စတိ ၀ဍ္ဎိ(တံ)၊ တံ ဟန္တိ ဘုန္ဟုနော၊ တေနာဟ-ဟတ၀ဍ္ဎိနောတိ။ တံ ပနာယံ စက္ခု၊ ဒီသု သံ၀ရ၀ိဓာနံ ၀ဍ္ဎိဟနနံ မညတိ၊ တေနာဟ-မရိယာဒကာရကဿာတိ။ (ဍ)။ ဘုန် ၀ုစ္စတိ ၀ဍ္ဎိ၊ တဿ ဟနနံ ဃာတော ဘေသန္တိ ဘုန္ဟစ္စာနိ၊ တေနာဟ-ဟတ၀ဍ္ဎိနီတိ။ (အံ-ဍ)

အံ-ဌ၊ ၃။ ၁၇၉။ ၎င်းဍ။ သုတ္တနိ-ဌ၊ ၂။ ၁၉၉။ နေတ္တိ-ဌ၊ ၂၂၃။ ၎င်း၀ိဘာ၀နီ ၃၇၈။ပဋ္ဌာနပါဠိတော်-ဓမ္မပါလ ဇာတ်၊ (ဘုန္ဟတ-ရှိသည်)။ သင်္ဂနီပါတ်- သံဂီစွဇာတ်တို့၌လည်း (အကြောင်းအားလျှောစွာ) မိမိကြီးပွါးရေးကို ဖျက်ဆီးသူ,ကုန်သမျှအား ဘုန္ဟ, ဘုန္ဟစ, ဘုန္ဟတ-ဟု သုံးစွဲကြောင်း တွေ့နိုင်ပေသည်။

ဂေါတမသား၊အတွက်။သေယျံ၊ကို။အဒ္ဓသာမ၊မြင်ကုန်ပြီ။ (တေမယံ၊တို့သည်။)ဒုဒ္ဒိဋ္ဌံ၊မကောင်းသဖြင့် မြင်အပ်သော အရာကို။ ဝါ၊ မမြင်သင့်သောအရာကို။ အဒ္ဓသာမ ဝတ၊ မြင်ရကုန်စွတကား။ ဘောဘာရဒ္ဒါ၊ ဧ။ဒုဒ္ဒိဋ္ဌံ ကို။အဒ္ဓသာမ၀တ၊တကား။ဣတိ၊ ဤသို့မာဂဏ္ဍိယကပြော၏။မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။တော်ဝါစ်၊ကို။ရက္ခသု၊စောင့်စည်းလော့။မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။တော်ဝါစ်၊ကို။ ရက္ခသု၊လော့။ ဟိ၊မှန်၏။ အရိယော၊စင်ကြယ်သော။ ဉာယော၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ကုသလော၊အပြစ် မရှိသော။ဓမ္မ၊(မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်)တရား၌။ အဘိပ္ပသန္နာ၊ အလွန်ကြည်ညိုကုန်သော။ ဝိနီတာ၊ဆုံးမ အပ်ပြီး (ယဉ်ကျေး)ကုန်သော။ ဘောတောဂေါတမသား၏။ ခတ္တိယပဏ္ဍိတာပိ၊ မင်းပညာရှိတို့ သည်ရင်း။ ဗြာဟ္မဏပဏ္ဍိတာပိ၊ ပုံဏားပညာရှိဘို့သည်ရင်း။ ဂဟပတိပဏ္ဍိတာပိ၊ လူပညာရှိ တို့သည် ရင်း။ သမဏပဏ္ဍိတာပိ၊ ရဟန်းပညာရှိဘို့သည်ရင်း။ ဗဟူ၊မျှားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တားမြစ်၏။ ဘောဘာရဒ္ဒါ၊ ဧ။ မယံ၊ တို့သည်။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။စေပိပသေ-ယျာမ၊ အကယ်၍ မြင်ကုန်အံ့။ (ဧဝံသတိ၊ သော်။) သမ္မုခါပိ၊ ၌လည်း။ နံ၊ထိုအရှင်ဂေါတမကို။ "သမဏောဂေါတမော၊ သည်။ ဘူနဟုတိ၊ကြီးပွါးခြင်းကို ၊ဖျက်ဆီးသူ"ဟူ၍။ဝဒေယျာမ၊ ဆိုကုန်အံ့။ တံ၊ ထိုဆိုခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နော၊ ငါဘို့၏။သုတ္တေ၊သုတ်၌။ဝေ၊သို့။ သြစရတိ၊လာ၏။(တသ္မာ၊ကြောင့်တည်း။)ဣတိ၊ဤသို့မာဂဏ္ဍိယက ဆို၏။ဘောတော မာဂဏ္ဍိယဿ၊ အား။ တံ၊ ထိုစကားသည်။သစေ အဂရု၊ အကယ်၍ ဝန်မလေးအံ့။ တံ၊ ထိုစကား ကို။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ အာရောစေယျာမိ၊ ပြောကြားပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဘာရဒ္ဒါဇက ပြောဆို၏။ ဘဝံဘာရဒ္ဒါဇော၊ သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမရှိ သည်ဖြင့်၍ (မင့်ကွာက်ပ)။ ဝုတ္တောဝ၊(ငါ) ဆိုအပ်သည့်အဘိုင်းသာလျှင်။ နံ၊ ထိုစကားကို။ ဝဒေယု၊ ပြောဆိုပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မာဂဏ္ဍိယက ပြော၏။

၂၀၈။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ သော။ အတိက္ကန္တမာနုသိကာယ၊သော။ ဒိဗ္ဗာယသော-တခေါတုယာ၊ ဖြင့်။ ဘာရဒ္ဒါဇဂေါတ္တသ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၏။ မာဂဏ္ဍိယေန၊ သော။ ပရိဗ္ဗာ ဇကေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဣမံကထာသလ္လာပံ၊ ဤစကားပြောဆိုခြင်းကို။ အဿောသိခေါ၊ သာလျှင်တည်း။ အထခေါ၌။ပ။ဘာရဒ္ဒါဇဂေါတ္တံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။"ဘာရ ဒ္ဒါဇ၊ဧ။ တေ၊ သင်အား။ မာဂဏ္ဍိယေန၊သော။ပရိဗ္ဗာဇကေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ဣမံယေဝ တိဏ-သန္ထာရကံ၊ ဤမြက်အခင်းကိုသာလျှင်။အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ကောစိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟုပနာဘိ၊ ဖြစ်သလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘာရဒ္ဒါဇဂေါတ္တော၊ သော။ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ လောမဟဋ္ဌဇာတော၊ ဖြစ်သောကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။"မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ဘောတောဂေါတမဿ၊အား။ဧတဒေဝ၊ဤ(တိဏသန္ထာ-ရက)စကား ကိုသာလျှင်။အာရောစေတုကာမာ၊ပြောကြားလိုပါ၊ကုန်၏။ အထစပန၊ဆိုသို့ဖြစ်လျက်။

ဆက်လက်စဉ်းစားဘွယ်ရှိသည်ကား ပြဆိုပြီး ဘူနဟု-ပါရှိသည့် နေရာအားလုံးတွင် မည်သည့်နေရာနှင့်မျှ "ကိုယ်ဝန်ဖျက်ဆီးသူ"ဟူသော အနက်သည် မဆီလျော်ရကား အဆိုပါအဘိဓာန်တို့၌ ပြဆိုသော ဘြ္ဟဏဟာ, ဘြ္ဟဏဟန-နှင့် ဘူနဟု, ဘူနဟန-ပုဒ်တို့ကို အတ္ထတူမဟုတ်ပဲ ရောထွေးယူဆခြင်းလော၊ သို့မဟုတ် ပါဠိ၌လည်း ကြီးပွါးခြင်းဟော ဘူတမှတ-နှင့် နှ-ရောထွေး ပြောင်းလဲနေခြင်းလော ဟု စဉ်းစားဘွယ်ပင်ဖြစ်ပေသည်။ (သီဟိုဠ် အကွဆုံ၌ တနှင့် နှ-ဆင်တူယိုးမှားရှိသည်)။

ဘဝ်ဂေါ်ဘမော၊ သည်။ အနက္ခာတဲ်ယေ၀၊ မပြောကြားအပ်သေးသော စကားကိုသာလျှင်။ အက္ခာသိတိ၊ပြောကြားတော်မူပြီ”ဟူသော။ ဧတံ၊ကိုး။အ၀ေါစ၊ ပြီ။ဘဂ၀တော၊ ၏။ ဘာရဒ္ဒါဇဂေါ-တ္တေန၊သော။ဗြာဟ္မဏေန၊နှင့်။သဒ္ဓိ ၊တကွ။အယဉ္စ အန္တရာကထာ၊ဤအကြားခံ့ဖြင်သော(ပြောဆဲ) စကားသည်။ ဝိပ္ပကတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့မရောက်သည်။ ဟောတိ၊၏။ အထခေါ၊ဌ်။ပ။မာဂဏ္ဍိယ်၊ သော။ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ကို။ဘဂ၀၊သည်—

၂၀၉။ “မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ခေါ၊ စင်စစ်။စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ရူပါရုမ်၊ ရူပါရုံလျှင် မျှော်လျော်ရာရှိ၏။ ရူပသုတ်၊ ရူပါရုံ၌ မျှော်လျော်တတ်၏။ ရူပသမ္ပုဒိတ်၊ ရူပါရုံပြင့် ၀မ်းမြောက်၏။ ၀၊ ရူပါရုံနှင့် ပေါင်းဆုံ၏။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒကို။ ဒန္တံ၊ ဆုံးမအပ်၏။ ဂုတ္တံ၊ လုံခြုံခံစအပ်၏။ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်၏။ သံ၀ုတံ၊ပိတ်ပင်အပ်၏။ တဿစ၊ ထိုစက္ခုပသာဒကို လည်း။ သံ၀ရာယ၊ ပိတ်ပင်ခြင်းငှါလည်း။ မမ်ု၊ကို။ ဒေသေတိ၊၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တေ၊ သင်သည်။ ဣဒံ၊ ဤတရားတော်ကို။ သန္ဓာယ၊ရည်ရွယ်၍။ သမဏောဂေါတမော၊သည်။ဘုန်းဟုဘိ၊(စက္ခုဒ္ဒါရ၌) ကြီးပွါးခြင်းကို ဖျက်စီးသူ ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတံ၊ ပြောဆိုအပ်သလော”။ ဣဟ၊ ဤ၌ သို့ခမ်းတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ မော၊ ငါသည်။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ဧတဒေ၀၊ ဤတရား ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍ ။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ ဘုန်းဟုဘိ၊ ဟူ၍ ။ ဘာသိတံ၊ ပြော ဆိုအပ်၏။ တံ၊သည်။ ကိဿဟေတု၊နည်း။ဟိ၊ ကြောင့်။ နော၊ ငါတို့၏။ သုတ္တေ၊ သုတ်၌။ဧ၀ံ၊သို့။ ဩစရတိ၊လော်၏။ ဣဟ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။(အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၂၁၀။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တံ၊ကို။ ကိံ မညသိ၊နည်း။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သည်။ ဣဒ္ဓေဟိ၊ ကုန်သော။ ကန္ဒေဟိ၊ ကုန်သော။ မနာပေဟိ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပေဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတေဟိ၊ကုန်သော။ ရဇနီယေဟိ၊ ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယ္ယေဟိ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပေဟိ၊ ရူပါရုံဘို့ဖြင့်။ ပဒုစာရိတပုဗ္ဗော၊ မျှော်လျော်ခံစားဘူးသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ထိုသူသည်။ အာ၊ရေန၊ သော။ သမဃေန၊ဌ်။ ရူပါနံယေ၀၊ ရူပါရုံတို့၏သာလျှင်။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကိုလည်း။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာဘွယ်ကိုလည်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ နိဿ၊ဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာ ကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်ဘိုင်းမှန်စွာ၊ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍ ။ ရူပတဏှာ၊ ရူပါရုံ၌ဘက်တတ်သော တဏှာကို။ပဟာယ၊ပယ်၍။ ရူပပရိဠာဟံ၊ ရူပါရုံ ကြောင့်ဖြစ်သော ပူလောင်ခြင်းကို။ပဋိဝိနောဒေတ္ဝာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ဝိဂတပိပါသော၊ ကင်းသော မွတ်သိပ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ဥ၊ပသန္တစိတ္တော၊ ငြိမ်းအေးသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယ္ယ၊ နေရာ၏။မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တေ၊ သင်သည်။ ဣမဿ၊ ဤရဟန္တာအား။ ကိံ အာဘယ်စကားကို။ ဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဘုန်းဟု-ဟူ၍ ဆိုဦးမည်လားဟူလို)။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတရာဆိုဘွယ်သည်။ နု၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ (အကြွင်းလွယ်၏)။

၂၁၁။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ အဟံ၊ခေါပန၊ ငါသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။အဂါရိယဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဣဒ္ဓေဟိ၊ ကုန်သော။ ပ။ စက္ခုဝိညေယ္ယေဟိ၊ ကုန်သော။ ရူပေဟိ၊ ရူပါရုံ ဘို့ဖြင့်ရင်း။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေဟိ၊ တို့ဖြင့်ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇ္ဇဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ ရောနှောရဲသည်ဖြစ်၍။ သမင်္ဂီဘူတော၊ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ ။ ပရိစာရေသိံ ၊ မျှော်လျော်ခံစားဘူးပြီ။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တဿ မယှံ၊အား။ဝါ၊၏။ ကေ၀၊

တဆောင်သော။ဝဿိကော၊ မိုးလပတ်လုံးနေခြင်းငှါထိုက်သော ပြာသာဒ်ရင်း[1]။ ဧကော၊သော။ ဟေမန္တိကော၊ဆောင်းလပတ်လုံးနေခြင်းငှါထိုက်သော ပြာသာဒ်ရင်း။ဧကော၊ သော။ ဂိမှိကော၊ နွေလပတ်လုံး နေခြင်းငှါထိုက်သော ပြာသာဒ်ရင်း။ (ဣတိ၊ ဤ ဒို့။) တယော၊ သုံးဆောင်ကုန်သော။ ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ သောခေါအဟံ၊ ထိုင်သည်။ဝဿိကော၊ သော။ ပါသာဒေ၌။ ဝဿိကော၊ မိုးဥတု၌ဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး။ နိပ္ပုရိသေပိ၊ ကင်းသောယောကျား ရှိကုန်သော။ တူရိယေဟိ၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ဖြင့်။ ပရိစာရယမာနော၊ မွေ့လျော်ခံစားလျက်။ ဟေဋ္ဌာပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်၏ အောက်သို့။ နသြေရာ ဘာမိ၊ မဆင်း။ သော၊ ထိုင်သည်။ အပရေန၊ သော။ သမယေန၊ ၌။ ကာမာနံယေဝ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့၏သာလျှင်။သမုဒယဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ပ။ဝူပသန္တစိတ္တော၊၍။ဝိဟရာမိ၏။ သော၊ ထိုင်သည်။ ကာဒမသု၊တို့၌။အဝိတ ရာဂေ၊ မကင်းသောရာဂ ရှိကုန်သော။ ကာမတဏှာဟိ၊ ကာမတဏှာတို့သည်။ ခဇ္ဇမာနေ၊ ခဲအပ်ကုန်သော။ ကာမပရိဠာဟေန၊ ကာမဂုဏ်ခြောင့်ဖြစ်သော အပူသည်။ ပရိဍယ့-မာနေ၊ လောင်မြိုက်အပ်ကုန်သော။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဋိသေဝန္တော၊မှီဝဲကုန်သော။အညေ၊ တပါးကုန်သော။ သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ သော၊ ထိုင်သည်။တေသံ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့အား။ နပိဟေမိ၊ မတောင့်တ[2]။ တတ္ထ၊ ထိုကာမဂုဏ်ဘို့၌။ နအဘိရမာမိ၊ မပျော်မွေ့။ တံ၊ ထိုမတောင့်တ မပျော်မွေ့ခြင်းသည်။ကိဿဟေတု၊ နည်း။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ ဟိ၊ အကြောင့်ကြောင့်။ ယာ အယံရတိ၊ အကြင်စတုတ္ထစျာန်နှင့်ယှဉ်သော ဖလသမာပတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြော ကြဉ်၍ သာလျှင်။အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ မမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြော၊ သာလျှင်။ (ဝေ.ဟိုက်စပ်)။ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ သုခံအပိ၊ ချမ်းသာကိုသော်လည်း။ သမဓိယ့၊ လွန်းမိုးသာလွန်၍။ (တတော ဝိသိဋ္ဌတရာ။ အဋ္ဌ။ နိဂ္ဂယ့။ ဋီကာ)။ တိဋ္ဌတိ၏။ တာယရတိယာ၊ ဖြင့်။ ရမမာနော၊ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍။ ဟိနသ၊ ယုတ်သော ကာမဂုဏ်အား။ နပိဟေမိ၊ မတောင့်တ။ တတ္ထ၊ ထိုကာမဂုဏ်၌။ နအဘိရမာမိ၊ မမွေ့လျော်။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း)။

၂၁၂။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့၊အစောကြယ်ဝသော။ မဟာဒ္ဓနော၊ မျှားသော ဥစ္စာရှိသော။ မဟာဘောဂေါ၊ မျှားသောစည်းစိမ်ရှိသော။ ဂဟပတိ ဝါ၊ သူကြွယ်သည်ရင်း။ ဂဟပတိပုတ္တော၊ဝါ၊ သူကြွယ်၏ သားသည်ရင်း။ပ။ ပရိစာရယေ၊ မွေ့လျော်ခံစားရာ၏။ သော၊ ထို သူကြွယ်သည်။ ဝါ၊သူကြွယ်၏သားသည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ သုစရိုက်ကို။ စရိတ္တာ ကျင့်၍။ပ။ သဂ္ဂံ လောကံ၊ ၌။ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ သဟဗျာဘံ၊အခေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇယ့၊ ရောက်ရာ၏။ သော၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ နန္ဒနေ ဝနေ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌။ အစ္ဆရာသံဃပရိဝုတော၊ နတ်သွေးအပေါင်းသည် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍ ။ပ။ ပရိစရေယ့၊၏။ သော၊သည်။ ပဇ္ဇဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတံ၊ သော။ သမင်္ဂီဘူတံ၊ သော။ ပရိစာရယမာနံ၊ သော။ ဂဟပတိ ဝါ၊ ကိုဌင်း။ ဂဟပတိပုတ္တံ ဝါ၊ကိုဌင်း။ ပဿေယ့၊ မြင်ရာ၏။

မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တံ၊ ထိုင်ဘုရားမိန့်မည့်စကားကို။ ကိ ံ မညသိ၊ အဘယ်သို့မှတ်ထင်သနည်း။ သောဒေဝပုတ္တော၊ထိုနတ်သားသည်။နန္ဒနေ ဝနေ၊၌။ပ။ပရိစာရယမာနော၊မွေ့လျော်ခံစားသည်ရှိသော်။

---

[1] ဝဿံ ဝါသော ဝဿံ (ဥတ္တရပဒလောပ)။ ဝဿံ အရဟတေ်တိ ဝဿိကော။ အဋ္ဌကထာ။
[2] ပိဟယတေ ဂုဏ္ဍိတောယေ၊ ဒေဝါပိ တဿ ပိဟယန္တိ၊ပတ္ထေန္တိတိ အတ္ထော။ ရူပသိဒ္ဓိ။

အမှုသဟ ဂဟပတိသဝါ၊ ထိုသူကြွယ်၏ရင်း။ အမှုသဟ ဂဟပတိပုတ္တသ ဝါ၊ ၏ရင်း။ မာနုသကာနံ၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ပဋ္ဌနှုံ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏာနံဝါ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့အား မူလည်း။ ပိဟေယျ အပိနု၊ တောင့်တရာသလော။ မာနုသကေဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိဝါ၊တို့ကြောင့်မူလည်း။ အာဝဇ္ဇေယျအပိနု၊ ပြန်လည်ရာသလော။ ဣဒါ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးစကားသည်။ နော ဘိ၊ မသင့်သည်သာတည်း။ တံ၊ ထိုမသင့်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘောဂေါတမ၊မ။ မာနုသကာ ဘိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေ ဘိ၊ တို့ထက်။ ဒိဗ္ဗကာမာ နတ်၌ ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ဘို့သည်။ အဘိက္ကန္တတရာစ၊ အထူးသဖြင့် သာလွန်ကုန်သည်ရင်း။ ပဏီတ-တရာစ၊ အထူးသဖြင့် မွန်မြတ်ကုန်သည်ရင်း။ ဘာဒ္ဒါ၊ ကုန်၏။ (တသ္မာ၊ တည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။ (အကြင်းလွယ်၏)။

၂၁၃။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ အရ္ဃဂတ္တော၊ ကျင်နာသောကိုယ်ရှိသော။ ပက္ကဂတ္တော၊ အနာမှည့်ရင့်သောကိုယ်ရှိသော။ ဂိမိဟိ၊ ပိုးလောက်တို့သည်။ ခဇ္ဇမာနော၊ ကိုက်ခဲအပ်သော။ ကဏ္ဍု၊ နှုနာစဲသော။ ပုဠိသော၊သည်။ နခေ ဘိ၊ လက်သည်းတို့ဖြင့်။ ဝဏမုခါနိ၊ အနာ၀တို့ကို။ ဝိပ္ပဘစ္ဆမာနော၊ ကုတ်ခဲ့သျှက်။ အင်္ဂါရကာသုယာ၊ မီးကျီးစုဌ။ ကာယံ ကိုယ်ကို။ ပရိတာပေယျ၊ ကင်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုနှုနာစဲ့သောယောကျား၏။ မိတ္တာမစ္စာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်ရင်း။ ဉာတိ-သာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းဘို့သည်ရင်း။ သလ္လကတ္တံ၊ အနာတည်းဟူသောခြောင့်ကို ပယ်နုတ်တတ်သော။ ဘိသက္ကံ၊ ဆေးသမား ကို။ ဥပဋ္ဌာပေယျုံ၊ ဆည်းကပ် ကုန်ရာ၏။ တဿ၊ အား။ သလ္လကတ္တော၊ သော။ သော ဘိသက္ကော၊ သည်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကုခြင်းကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ သော၊ ထိုနှုနာစဲ့သော ယောကျ်ားသည်။ တံဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ စဲ့၍ ။ ကုဋ္ဌေဟိ၊ နှုနာဘို့မှ။ ပရိမုစ္စေယျ၊ လွတ်မြောက်ရာ၏။ အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ သေရီ၊ ဆေးဆရာကင်းရ၍ တကိုယ်ချင်းနေနိုင်သည်။ (သ+ဣ+ဏီ)။ သယံ၀သီ၊ မိမိအလိုအတိုင်း ဖြစ်ခြင်းရှိသည်။ယေန ကာမံဂမော၊ မိမိအလိုရှိရာသို့ သွားနိုင်သည်။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ သည်။ အရ္ဃဂတ္တံ၊ သော။ ပ။ ပရိတာပေန္တံ၊ သော။ အညံ၊ သော။ ကုဋ္ဌံ ၊ သော။ ပုရိသံ၊ ကို။ ပသေယျ၊၏။

မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။တံ၊ကို။ ကိ ံ မညသိ၊နည်း။ သောပုရိသော၊ ထိုနှုနာပျောက်ပြီးသောယောကျ်ားသည်။ ကုဋ္ဌီသ၊နှုနာရှိသော။အမှုသ ပုရိသသ၊ ထိုယောကျ်ား၏။အင်္ဂါရကာသုယာ၀ါ၊အား၎င်း။ ဘေသဇ္ဇံ၊ကို။ ပဋိသေ၀နာယ၀ါ၊ မှီ၀ဲခြင်းအား၎င်း။ ပိဟေယျအပိနု၊တောင့်တရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါဘမ၊ မ။ပ။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ရောဂေ၊ ရောဂါ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဘေသဇ္ဇေန ဖြင့်။ ကရဏီယံ၊ ကုစားအပ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ရောဂေ၊သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဘေသဇ္ဇေန၊ ဖြင့်။ ကရဏီယံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။ (ကြင်းလွယ်၏)။

၂၁၄။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ပ။ယေနကာမံဂမော၊ သည်။ အသ ဖြစ်ရာ၏။တမေနံ၊ထိုနှုနာမှ လွတ်မြောက်ပြီးသော ယောကျ်ားကို။ ဒဋ္ဌ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဗဟ၀ဿော၊ အားရှိကုန်သော။ ပုရိသာ၊ တို့သည်။ နာနာဗဟာဟသု၊ အသီးသီးလေးလက်မောင်းတို့ဌ။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲကိုင်၍။ အင်္ဂါရကာသုံ၊ သို့။ဥပကဆေယျုံ၊ဆွဲ၀င်ကုန်ရာ၏။

မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တံ၊ကို။ ကိ ံမည္သည်၊နည်း။ သော ပုရိသော။ သည်။ ဤတို စိတိစေ၀၊ ထိုမှ ဤမှသာလျှင်။ ကာယံ၊ကိုယ်.ကို။သန္နာမေယျ၊အပ်နှံ၊ ညွှတ်စေ ရာသလော (ရှုန်းကန်ရာသလော)။ ဤဘီ၊ ဤသို့မေးဘော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဧ၀ံ၊ ညွှတ်စေရာပါ၏။ တံ၊ ထို ဤညွှတ်စေခြင်းသည်။ ကိသဟေတု၊ နည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ ကြောင့်။ အသုအဂ္ဂိ၊ ထိုမီးသည်။ ဒုက္ခသမ္မုဿသာ စေ၀၊ ဆင်းရဲသော အတွေ့ရှိသည်ရင်း။ မဟာဘိဘာ၀ေါစ၊ အလွန် အလွန်ပူစေခြင်းရှိသည်ရင်း။ မဟာ၀ဠိဠ္ဌာ၀ေါ၀ စ၊ ကြီးသော ပူလောင်ခြင်းရှိသည်ရင်း။ ဟောတိ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဤဘီ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ တံ၊ ကို။ ကိ ံမည္သည်၊ နည်း။ သောအဂ္ဂိ၊ သည်။ ဤဒါနေ၀၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ ဒုက္ခသမ္မုဿသာစေ၀: သည်ရင်း။ မဟာဘိဘာ၀ေါစ၊သည်ရင်း။ မဟာ၀ဠိဠ္ဌာ၀ေါ၀ စ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထို ဤမဟုတ်။သောအဂ္ဂိ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဦးလည်း။ ဒုက္ခသမ္မုဿောစေ၀၊ သည်ရင်း။ မဟာဘိတာ၀ေါစ၊ သည်ရင်း။ မဟာ၀ဠိဠ္ဌာ၀ေါ၀ စ၊ သည်ရင်း။ အဒဟာသိနုခေါ၊ သလော။ ဤတို၊ ဤသို့မေးဘော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ သောအဂ္ဂိ၊သည်။ ဤဒါနိစေ၀၊ ယခုအခါ၌လည်း။ပ။ဟောတိ၏။သောအဂ္ဂိ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ရှေးဦးလည်း။ပ။ အဟောသိ၊ပြီ။ ဘောဂေါတမ၊မ။အရုဏတ္တော၊သော။ပဏ္ဏုဏတ္တော၊ သော။ ကိမ်ဟိ၊ တို့သည်။ ခဇ္ဇမာနော၊ သော။ကုဋ္ဌိ၊သော။ အသုစိ ပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်လည်း။ နခေ ဘိ၊ တို့ဖြင့်။ဝဏ္ဏမုခါနိ၊ တို့.ကို။ဝိပ္ပတစ္ဆမာနော၊လျက်။ဥပဟတိန္ဒြိယော၊ပျက်စီးသော ကာယိန္ဒြိ ရှိသည်ဖြင့်၍။ ဒုက္ခသမ္မုဿေယေ၀၊ ဆင်းရဲသော အတွေ့ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ အဂ္ဂိသို့ ၊ မီးခဲ့။ သုခ၊ဟိ၊ ချမ်းသာ၏ဟူ၍။ ဝိပရိတသညံ၊ ဖောက်ပြန်သောအမှတ်ကို။ ပစ္စလတ္ထ၊ ရပြီ။ ဤဘီ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ဧ၀မေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။ အဘိတမ္မိ အဒ္ဓါနံ၊ အတိတ် အခါ၌လည်း။ ကာမာ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခသမ္မုဿာစေ၀၊ ၎င်း။ပ။ အဒဟသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အနာဂတမ္မိ အဒ္ဓါနံ၊ နောင်သောအခါ၌လ ည်း။ပ။ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဧတရဟိပိ ပစ္စုပ္ပန္နံ အဒ္ဓါနံ၊ ယခုအခါ ၌လည်း။။ပ။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ ကာမေ သု၊ တို့၌။ အ၀ိတ၊ရာဂါ၊ ကုန်သော။ပ။ ပရိဠဟ သုမာနာ၊ ကုန်သော။ ဤ၊မ စသတ္တာ၊ ဤသတ္တ၀ါဟူသည်လည်း။ ဥပဟတိန္ဒြိယာ၊ ပျက်စီး သောပညိန္ဒြရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခသမ္မုဿ သုယေ၀၊ ဆင်းရဲသောအ၀တွေ့ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ် ကုန်သော။ ကာမေသု၊ တို့၌။သုခ၊မိဘိ၊ချမ်းသာ၏ဟူသော။ ဝိပရိတသညံ၊ကို။ ပစ္စလတ္ထုံ၊ရ.ကုန်ပြီ။

၂၁၅။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ပ။ ပရိတာ၀ေတိ၊ကင်း၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ ယထာ ယထာ၊ အကြင်အကြင်အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်။ အရုဏတ္တော၊ သော။ပ။ ပရိတာ၀ေတိ၊ ကင်း၏။ တထာတထာ၊ ထိုသို့အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်။ အဃ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ တာနိ ဝဏ္ဏမုခါနိ၊ ထိုအနာ၀ တို့သည်။ အသုစိဘရာနိစေ၀၊ အထူးသဖြင့်မစင်ကြယ်.ကုန်သည်ရင်း။ ဒုဂ္ဂန္ဓတရာနိစ၊ အထူးသဖြင့် မကောင်းသောအနံ့ရှိကုန်သည်ရင်း။ ပူတိကတရာနိစ၊ အထူးသဖြင့် ပုပ်ကုန်သည်ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝဏ္ဏမုခါနိ၊ တို့၏။ ကဏ္ဍု၊ဝနဒုက္ခတု၊ ယားခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ယဒိဒံ (သာတမတ္တာ အဃသာဒမတ္တာ)။ အကြင်ချမ်းသာခြင်းမျှသာယာခြင်းမျှသည်။(အတ္ထိ၏။)ကာစိ၊ အနည်းငယ်သော။ သာ သာတမတ္တာ၊ ထိုချမ်းသာခြင်းမျှသည်။ သာ အဃသာဒမတ္တာ၊ ထိုသာယာ ခြင်းမျှသည်။ ဟောတိစေ၀၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။

မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ ဧ၀မေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ပ။ ပရိဠဟသုမာနာ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာမေ၊ တို့ကို။ ပဋိသေ၀န္တိ၊ မှီ၀ဲကုန်၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ယထာယထာ၊ အား ဖြင့်။ပ။ ပဋိသေ၀န္တိ၊ ကုန်၏။ တထာတထာ၊ အား၊ဖြင့်။တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ထိုထိုသတ္တ၀ါတို့၏။

ကာမတဏှာစေ၀၊ သည်လည်း။ ပ၀ေဒီ၊ တိုးပွါး၏။ ကာမပရိ ဋ္ဌာဟေနစ၊ သည်လည်း။ ပရိဒုယှန္တိ၊ ပူလောင်အပ်.ကုန်၏။ ပဋ္ဌကာမဂုဏေ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်ဘို့ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊၍ ။ ယဒိဒံ(သာတမတ္တာ အသာ၁မတ္တာ)၊ သည်။ အဘ္ဘိ၊၏။ သာ သာတမတ္တာ၊သည်။ သာ အသာ၁မတ္တာ၊သည်။ ဟောတိ စေ၀၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။

မာဂဏ္ဍိ.ယ၊ယ။ တံ၊ ကို။ ကိ ံ မညသိ၊နသ်း။ ယောဇုဇာ၀ါ၊ အကြင်မင်းသည်ရင်း။ ယောဇုဇ. မဟာမတ္တော၀ါ၊ အကြင်မင်း၏ အမတ်သ ပ်ရင်း။ ပဋ္ဌ ဘိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေ၊ဘိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ ဖြစ်၍ ။ သမင်ိဘူတော၊ ဖြာ်၍။ ပ၁ိစာရယမာနော၊ လျက်။ ကာမတဏှံ၊ကို။ အပ္ပ. ဟာယ။ မူ၍ ။ ကာမပရိဋ္ဌာ.ဘံ၊ကို။ အပ္ပဋိ၁ိနာ၁ေ၀ဘူ၀၊ ပ၀ဲ။ ဝိဂတပိ၀ါ သော၊ ကင်းသော မှတ်သိပ်ခြင်း၌သည်ဖြစ်၍။ အဗ္ဗျာ.ဘ်ုံ၂ ။ ဝူ.ပသန္တစိတ္တော၊ ငြိမ်းအေးသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာ၁သိ၀ါ၊ နေ၁သည်းနေ၁ဘူ.ပြီ။ဝိ.ဟရတိ၀ါ၊နေ၁လည်းနေ၁ဆဲ။ဝိဟ၁ိ၁ဿတိ၀ါ၊နေမူ၁လည်းနေ၁လတ္တံ့ ။(သော၊ထိုမင်း-မင်း၏ အမတ် ၇ ။) တေ၊သည်။ ဒိဋ္ဌာ၀ါ၊အ ပိန္ရ၊ မြင်မူ၁လည်း မြင်ဘူ.သ၁ေ၀ ။ သုတော၀ါ၊အ ပိန္ရ၊ ကြားမူ၁လည်း ကြားဘူ.သ၁ေ၀ ။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေ.းတော်မူ ။ ဘောဒ၀ါ တမ၊မ။ ဣဒံ၊ ဤစကား သည်။ နော ဘိ၊ မသင့်ပါ။ မာ၀ဏ္ဍိ.ယ၊ ယ။ သာ၀ု၊ ကောင်း၏။ မာ၀ဏ္ဍိ.ယ၊ယ။ ဇုဇာ၀ါ၊ မင်းသည်ရင်း။ပ ။ဝိ.ဟ၁ိ၁ဿတိ၀ါ၊ လတ္တံ့ ။ တေ၊ ကို။မယာ၀ပိ၊ ငါ၀ဘုရားသည်လည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ နေ၀ ဒိဋ္ဌ၊ မြင်လည်းမမြင်စဖူး။ နသုတံ၊ ကြားလည်း၎ကြားစဖူး။ မာ၀ဏ္ဍိ.ယ၊ ယ။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော် ကား။ယေ ၊ပိ.ောစိ၊ ကုန်သော။ သမဏာ၀ါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယေ၀ိ.ကေစိ၊ ကုန်သော။ပြာ.ဟ္မဏာ၀ါ၊ တို့သည်ရင်း။ ဝိဂတပိ၀ါ သော၊ ကုန်သည်ဖြာ်၍။ အဗ္ဗျာ.ဘ်ုံ၂ ။ ဝူ.ပသန္တစိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိ.ဟာ၁သုံ၀ါ၊ နေ၁လည်းနေကုန်ပြီ။ ဝိ.ဟ၁န္တိ၀ါ၊ နေ၁လည်း နေကုန်ဆဲ။ ဝိ.ဟ၁ိ၁ဿန္တိ၀ါ၊ နေ၁လည်းနေကုန်လတ္တံ့ ။ သ.ေ၀ ၊ ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုံ၁ားတို့သည်။ ကာမာနံ ယေ၀ ၊ တို့၏သာလျှင်။ပ ။ ဝိ.ဟ၁ိ၁ဿန္တိ၀ါ၊ ကုန်လတ္တံ့ ။ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။အထခေါ၊ ၌။ဘဂ၀ါ၊သည်။တာ ယံ ၀ေ၀ ယံ၊ ထိုအချိန်၌။ အာ၁ောဂျပ၁ရမာ။ပ။ အမတ၊ဂါ၁ိနန္တိ၊ ဟူ.သော။ ဣ၁ံ ဥ၁ါနံ၊ ဤဥ၁ါန်း.ကို။ ဥ၁ါ၁နသိ၊ ကျူ.ုးရင့်ပြီ။

လာ ဘာ၊ လာ၏တို့သည်။ အာ၁ောဂျပ၁ရမာ၊ အနာ၀ကင်း သည်၏ အဖြစ်လျှင် အမှန်အမြတ်ရှိကုန်၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာဟူ.သည်။ နိဗ္ဗာနပ၁ရမံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင် အမှန်အမြတ်ရှိ၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။ အမတ၊ဂါ၁ိနံ၊ အမြို ဂ်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ မဂ္ဂါနံ၊ မဂ်တို့တွင်။ အဋ္ဌင်ဂိကော၊ အင်္ဂါ၊ရှစ်ပါးရှိသော မဂ်သည်။ ခေမံ ခေမော၊ ဘေးအ ာင်းဆုံးတည်း[1] ။

၁။ အာ၁ောဂျ ပ၁ရမံ တေသံ၊ နိဗ္ဗာနံ ပ၁ရမံ ဘ္ဂေ-ဟုပြီ။ ထိကြောင့် ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၌ အာ၁ောဂျပ၁ရမာ လာ ဘာ တိ အ၁ောဂ ဘာ၀ပ၁ရမာ လာ ဘာ- ဟူ၍ရင်း ဤအဋ္ဌကထာ၌ အာ၁ောဂျ တေသံ ပ၁ရမံ ဥတ္တမ်-ဟူ၍ရင်း၊ နိဗ္ဗာနံ တ ဗ္ဗ ပ၁ရမ်-ဟူ၍ရင်း၊ မိန့်ပီ။ ဤပါဠိအဋ္ဌကထာတို့၌ နိဗ္ဗာနံ ပ၁ရမံ သုခံ-ဟု ရှိကြ၏။ နိဗ္ဗာနပ၁ရမ်-ဟု သမာသ်ရှိသင့်၏၊ အာ၁ောဂျပ၁ရမာ, သန္တုဋ္ဌပ၁ရမာ, ဝိ၁ာ၀သပ၁ရမာ (ဓမ္မပဒ-လာ) သဒ္ဒန္တ ရိက်မျှ၁ားကိုထောက်။ "နိဗ္ဗာန်သည် မြတ်သောချမ်းသာဖြစ်၏"ဟု ဆိုခြင်းထက် "ချမ်းသာဟူ.သမျှ နိဗ္ဗာန်လျှင် အမှန်အမြတ်ရှိသည်"ဟုဆိုခြင်းက ပိုမြဲ လေးနက်သည်။ နိဗ္ဗာနံ-ဟု ဆန္ဒာနုရက္ခဏ ကြံ့လျှင်လည်း ဝိဘတ္တိ အလေ၁ပ-ဟု ယူ.သင့်သည်။ အဋ္ဌင်ဂိကော၀ မဂ္ဂါနံ ခေမံ အမတ၊ဂါ၁ိနံ-၌ အဋ္ဌင်ဂိကော မဂ္ဂါနန္တိ ပုဗ္ဗ ဘာ၀ ၊မဂ္ဂါနံ ပုဗ္ဗ ဘာ၀ဂ ၊နေ နေ၀ အမတ၊ဂါ၁ိနံ အဋ္ဌင်ဂိကော ခေ၀ မာ-ဟု အဋ္ဌကထာ ့ ့ ်ခ ော ကြောင့် ခေမံ ခေ၀ မာ-ဟု လိင်ဝိပလ္လာ သ ကြံ့လိုက်၏။ အဋ္ဌကထာ နောက်နည်းအလို "ခေမံ အမတ၊ဂါ၁ိနံ၊ ဘေးမရှိရာ သေခြင်းဂ.င်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ မဂ္ဂါနံ၊ တို့တွင်။ အဋ္ဌင်ဂိကော၊ သည်။ ပ၁ေ၀ ၊အမြတ်ဆုံးတည်း"ဟု အနက်သမ္မန်။ ခေမ်-၌ ဝိဘတ္တိအလေ၁ပနိ၁္ဓေ၀ ဟု ရှိကာမိန့်သည်။

၂၁၆။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ မာဂဏ္ဍိဒယာ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘောဂေါတမ၊မ။အစ္ဆရိယံ၊ စ္ဆ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဗ္ဘုတံ၊ စ္ဆ။ အာရောဂျ။ပ။ သုခန္တိ၊ ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ယာဝ၊ အလွန်သာလျှင်။ သုဘာသိတံ၊ကောင်းစွာ ဟောလည်းဟောအပ်ပြီ။ မယာပိ၊ သည်လည်း။ အာရောဂျ။ပ။ သုခန္တိ၊ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ ဘာသမာနာနံ၊ ဟောကုန်သော။ အာစရိယပါစရိယာနံ၊ ဆရာ, ဆရာ့ဆရာဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဆရာအဆက်ဆက် ဖြစ်ကုန်သော။ ပုဗ္ဗကာနံ၊ ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ ပရိဗိုဇ်ဘို့၏(အထံမှ)။သုတံ ကြားအပ်ဘူးပြီ။ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မာဂဏ္ဍိ၊ ယ၊ ယ။ အာရောဂျ။ပ။ သုခန္တိ၊ ဟူသော။ ယံ ပန တေ၊ အကြင်စကားကို။ ဘာသမာနာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့၏ (အထံမှ)။ သုတံ၊ ပြီ။ တံ အာရောဂျံ၊ ထိုအနာကင်းသည်၏အဖြစ်ဟူသည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ တံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ဣဘိ၊ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဧवं၊သို့။ဝုတ္တော'သော်။မာဂဏ္ဍိဒယာ၊သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ "ဘောဂေါတမ၊ မ။ တံအာရောဂျံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ တံနိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဧတရဟိ၊ ဌ။ အရောဂေါ၊ အနာမရှိ။သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိ၏။ ကိဉ္စိ၊ တဘုံတခုသော ဆင်းရဲသည်။ မံ၊ ကို။ နအာဗာဓတိ၊ မနှိပ်စက်" ဟူ၍။ သကာနေဝ ဂတ္တာနိ၊မိမိ၏ခန္ဓာ ကိုယ်တို့ကို။ပါဏိနာ၊လက်ဖြင့်။ အနောမဇ္ဇတိ၊ အဖန်ဖန် သုံးသပ်၏။

၂၁၇။ မာဂဏ္ဍိ'ယ၊'ယ။သေယ္ယထာပိ၊ အုံ့။ဧစ္ဆန္ဒော၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေအားဖြင့် ကန်းသော။ ပုရိသော၊ သည်။ (အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။)သော၊ သည်။ကဏ္ဏသုက္ကာနိ၊အမည်းအဖြူ ဖြစ်ကုန်သော။ရူပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို။ နပဿေယ္ယ၊ မမြင်ရာ။ နီလကာနိ၊ အညိုဖြစ်ကုန်သော။ပ။ပီတကာနိ၊အရွှေဖြစ်ကုန်သော။ပ။ လောဟိတကာနိ၊ အနီဖြစ်ကုန်သော။ပ။ မဇိဋ္ဌကာနိ၊ မောင်းကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ နပဿေယ္ယ၊ ရာ။ သမဝိသမံ ညီညွတ် မညီညွတ်ကို။ပ။ တာရကရူပါနိ၊ ကြယ်အပေါင်းတို့ကို။ပ။ စန္ဒိမသူရိယေ၊ လဆနတို့ ကို။ နပဿေယ္ယ၊ ရာ။ သော၊ သည်။"ဘော၊ အိုအချင်းဘို့။ ဩဒါတံ၊ဖြူစင်သော။ ဝတ္ထံ၊အဝတ်သည်။ ဆေကံဝတ၊ကောင်းလေစွတကား။(ဆေကန္တိ သမ္မန္နံ။ဌ)။အဘိရူပံဝတ၊ အလွန်အဆင်းလှလေစွတ.ကား။နိမ္မလံဝတ၊အညစ်အကြေးကင်းလေစွတကား။သုစိဝတာဘိ ဧင်ကြယ်လေစွတကား"ဟူ၍။ဘာသမာနသ၊ပြောဆိုသော။စက္ခုမတော၊ မျက်စိအမြင်ရှိ သူ၏(စကားကို)။ သုဏေယ္ယ၊ ကြားရာ၏။ သော. သည်။ ဩဒါတပရိယေသနံ၊ ဖြူသောအဝတ်ကိုရှာမှီးခြင်းငှါ။ စရေယ္ယ၊ လှည့်လည်ရာ၏။ တံနေ၊ ထိုယောဂျားကို။ အညတရော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ တေလမလိကတေန၊ ဆီခွေး အသိမ်းသိမ်းကပ်သော။ သာဟုဋ္ဌိဝရေန၊ သူတော်ကောင်းဘို့သည် ကောက်ယူအပ်သောပံသုကူအဝတ်ဖြင့်။ (သာခူဟိ လာတော သာဟုဋ္ဌိ-ပြု)။ဝါ၊မည်းနက်ကုန်သော သိုးမွေးဘို့ဖြင့် ပြုအပ်သောအဝတ်သူဖြင့်။"အမ္ဘောပုရိသ၊အမောင်ယောဂျား။တေ၊ ၏။ ဩဒါတံ၊ သော။ ဣဒံဝတ္ထံ၊ သည်။အဘိရူပံ၊ ၏။ နိမ္မလံ၊ ၏။ သုစိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဝဇ္ဇေယ္ယ၊ လှည့်ပတ်ရာ၏။ သော၊ သည်။ တံ၊ ထိုဆီပေသော အဝတ်သူကို။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှေယ္ယ၊ ခံယူရာ၏။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေတ္စာ၊ ၍။ ပါရူပေယ္ယ၊ဝတ်ရုံရာ၏။ ပါရူပေတ္စာ၊၍။အတ္တမနော၊ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။"ဘော၊အိုအချင်းတို့။ ဩဒါတံ၊ သော။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်သည်။ ဆေကံဝတ၊ တကား။ပ။ သုစိဝတာတိ၊ တကား"ဟူသော။ အတ္တမနဝါစံ၊ ဝမ်းမြောက်သောစကားကို။ နိစ္ဆာရေယ္ယ၊ မြွက်ဆိုရာ၏။

မာဂဏ္ဍိ'ယ၊ ယ။ တံ၊ ကို။ကိ'မညသိ၊ နည်း။ ဧစ္ဆန္ဒော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဧဝနန္တော၊ သိလျက်။ ပဿန္တော၊ မြင်လျက်။ တေလမလိကတံ၊ သော။အမုံ သာဟုဋ္ဌိဝိရံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှေယ္ယ

အပိန့်၊ ခံယူရာသလော။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေတဘ္ဝာ၊ ၍။ ပါရုပေယျအပိန့်၊ ဝတ်ရုံရာသလော။ ပါရုပေတဘ္ဝာ၊ ၍။ အတ္တာမနောဝ၊ ၍။ ဘော၊ တို့။ပ။ သုစိဝတာတိ၊ ဟူသော။ အတ္တာမနဝါစံ၊ ကို။ နိစ္ဆာရေယျအပိန့်၊ မြှောက်ဆိုရာသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ စက္ခုမတောမှ၊ကိစ်စိအမြင်ရှိသောယောကျ်ား၏(စကားကို)။သဒ္ဓါယ၊ယုံကြည်သဖြင့်လည်း။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှေယျအပိန့်၊ သလော။ ပါရုပေယျအပိန့်၊ သလော။ နိစ္ဆာရေယျအပိန့်၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ဇစ္စန္ဓောသော။ သောပုရိသော၊သည်။အဇာနန္တော ဟိ၊ မသိပဲသာလျှင်။ အပဿန္တောဟိ၊ မမြင်ပဲသာလျှင်။ တေလမလိကတံ၊ သော။ အမှု သာဟုဋ္ဌိဝိရံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှေယျ၊ ၏။ပ။ နိစ္ဆာရေယျ၊ ၏။ စက္ခုမတော၊ ၏ (စကားကို)။ သဒ္ဓါယ၊ သဖြင့်လည်း။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှေယျ၊ ၏။ ပါရုယေျ၊ ၏။ နိစ္ဆာရေယျ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ အန္ဓာ:ပညာမျက်စိ ကန်းကုန်သည်ဖြင်၍။ အစက္ခုကာ၊ ပညာမျက်စိမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။အာရောဂ်၊ ကို။ အဇာနန္တာ၊ မသိကုန်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်။အထ စ ပန၊ ထိုသို့မသိမမြင်ကုန်ပဲလျက်။ အာရောဂျ။ပ။ သုခန္တိ၊ ဟူသော။ ဣမံဂါထံ၊ကို။ဘာသန္တိ၊ဆိုကြကုန်ဘိ၏။မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ပဗ္ဗဇေဟိ၊ ရှေးဦး ဖြစ်ကုန်သော။ အရဟန္တေဟိ၊ ကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေဟိ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ အာရောဂျ။ပ။ ဂါမိနန္တိ၊ဟူသော။ သော ဂါထာ၊ ဤဂါထာကို။ ဘာသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

၂၁၀။ သာ၊ ထိုဂါထာသည်။ ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ပုထုဇ္ဇနဂါထာ၊ ပုထုဇဉ်တို့သည် မှတ်ဆိုအပ်သော ဂါထာတည်း[1]။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ အယံ ခေါ ပန ကာယော၊ ဤကိုယ်နေ့ာသည်။ ရောဂဘူတော၊ ရောဂါသဖွယ်ဖြင်၏။ ဂဏ္ဍဘူတော၊ အိုင်းအမောသဖွယ် ဖြင်၏။ သလ္လဘူတော၊ ညြောင့်သဖွယ် ဖြစ်၏။ အဃဘူတော၊ ဆင်းရဲဖြင်၍ဖြစ်၏။ အာဗာဓဘူတော၊ ထိုးကျင့်နှိပ်စက်သော အနာသဖွယ်ဖြစ်၏။ သောတံ၊ သည်။ ရောဂဘူတံ၊ သော။ပ။ အာဗာဓဘူတံ၊ သော။ ဣမံကာယံ၊ကို။ ဣဒန္တိ ။ပ။ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိ၏။

မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ဟိ၊ မှန်၏။ တံ၊ သည်။ အရိယေန၊ စင်ကြယ်သော။ ယေန စက္ခုနာ၊အကြင်ပညာမျက်စိဖြင့်။ (ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာကိုယူ)။အာရောဂျ၊ ကို။ ဇာနေယျာသိ၊ သိရာ၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ပဿေယျာသိ၊ မြင်ရာ၏။ တေ၊ အား။ အရိယံ၊ သော။ တံ စက္ခုံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣဘိ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ အဟံ၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (ဒေသိယမာနေ၊ သော်။) အာရောဂျ၊ ကို။ ဇာနေယျ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောခြင်းငါ့။ ပဒေဟာတိ၊ စွမ်းနိုင်၏ဟူ၍။ ဝေါ၊သို့။ အဟံ၊ သည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အား။ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

---

[1]။ ဝိပဿီပိ ဟိ ဘဂဝါ။ပ။ ဣမံ ဂါထံ အဘာသိ၊ 'အတ္ထနိဿိတာ ဂါထာ'တိ မဟာဇနော ဥဂ္ဂဏှိ၊ဆဘ္ဘရိ ပရိနိဗ္ဗုတေ အပရဘာဂေ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ အန္တရံ ပဝိဋ္ဌာ။တေ ပေါတ္ထကဂတံ ကဘ္ဘာ ပဒဒ္ဒယမေဝ ရက္ခိတုံ သက္ခိံသု။ တေနာဟ-သာ ဇေတရဟိ အနုပုဗ္ဗေန ပုထုဇ္ဇနဂါထာတိ။ (ဌ)။

၂၁၉။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ပ။ ဘေသင့်၊ ကို။ ကရေယျ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ဟံ ဘေသင့်၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ စက္ခုနှိ၊ မျက်စိတို့ကို။ နဉ္ဇပ္ပါဒေယျ၊ မဖြစ်စေရာ။ စက္ခုနှိ၊ တို့ကို။ နဝိသောဓေယျ၊ မသုတ်သင်ရာ။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ သော ဝေဒေါ၊ ထို ဆေးသမားသည်။ ယာဝ ကိလမထသေ၀ေ၊ ပင်ပန်းရုံမျှ၏သာလျှင်။ ယာဝ ဝိဃာတသေ၀ေ၊ ဆင်းရဲ ရုံမျှ၏သာလျှင်။ ဘာဂီ၊ အဘို့ရှိသည်။ အသေ အပိနု၊ ဖြစ်ရာသလော၊ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧ၀ံ၊ မှန်ပါ၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ဧ၀မေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ ဣဒန္တိ။ပ။ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ စေ ဒေသေယျံ၊ အကယ်၍ဟောပြားအုံ့။ သောတုံ၊ သည်။ အာရောဂျံ၊ ကို။ နဇာနေယျာသိ၊ နိုင်ရာ။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ နပသေယျာသိ၊ နိုင်ရာ။ သော၊ ထိုမသိမမြင်နိုင်ပါ တရားဟောခြင်းသည်။မမ၊၏။ ကိလမထော၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ အသေ၊ ရာ၏။ သော၊ သည်။ မမ၊ ၏။ ဝိဃာတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်။ အသေ၊ ရာ၏။ (ကြွင်းတူ)။

၂၂၀။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ပ။ ဘိသက္ကံ၊ ဆေးဆရာကို။ ဥပဋ္ဌာပေယျံ၊ ဆည်းကပ်ကုန်ရာ၏။ တသေ၊ ထိုသူကန်းယောကျ်ားအား။ သလ္လကတ္တော၊ သော။ သော ဘိသက္ကော၊ သည်။ ဘေသင့်၊ ဆေးကုခြင်းကို။ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ဥဒ္ဒဝိရေစနံ၊ အန်စေခြင်းကိုလည်း။ အဓောဝိရေစနံ၊ ဝမ်းလျှောစေခြင်း ကိုလည်း။ အဉ္ဇနံ၊ မျက်စဉ်းခပ်ခြင်းကိုလည်း။ ပစ္စဉ္ဇနံ၊ နောက်ထပ် မျက်စဉ်းခပ်ခြင်းကိုလည်း။ နတ္ထုကမ္မံ၊ နှာနှပ်ခြင်းကိုလည်း။ (ကရေယျ၊ပြုရာ၏။) သော၊ သည်။ တံဘေသင့်၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ စက္ခုနှိ၊ တို့ကို။ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ရာ၏။ စက္ခုနှိ၊ တို့ကို။ ဝိသောဓေယျ၊ ရာ၏။ တသာ၊ အား။ဝါ၊၏။ သဟစက္ခုပ္ပါဒါ၊မျက်စိ (အမြင်) တို့ဖြင့်ပေါ်လာသည်နှင့်တပြိုင်နက်။ တေလမလိကတေ၊ သော။ အမုသို့ သာဟုဠ်ဗီရေ၊ ၌။ ယောဆန္ဒရာဂေါ၊ အကြင်ပြင်းစွာ တပ်နှစ်သက်ခြင်းသည်။အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ပဟီယေထ၊ ပျောက်ကင်းရာ၏။ တဉ္စ နံ ပုရိသံ၊ ထိုမျက်စိအမြင်ရှိသောယောကျ်ား ကိုလည်း။ အမိတ္တာတောပိ၊ မိတ်ဆွေမဟုတ်သော အားဖြင့်လည်း။ ဒဟေယျ၊ ထားရာ၏။ ပစ္စတ္ထိကတောပိ၊ ရန်သူအားဖြင့်လည်း။ ဒဟေယျ၊ ၏။ အပိစ၊ တနည်းအားဖြင့်။ ဧ၀ံတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေတဗ္ဗံ၊ ချအပ်၏ဟူ၍။ မညေယျ၊ မှတ်ထင်ရာ၏။ ဘော၊ တို့။ အဟံ၊ ကို။ ဣမိနာ ပုရိသေန၊ သည်။ တေလမလိကတေန၊ သော။ သာဟုဠ်ဗီရေန၊ ဖြင့်။ အမ္ဘောပုရိသ၊ ကျ်ား။ပ။ သုစိတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာသောကာလပတ်လုံး။ နိကတောဝတ၊ စဉ်းလဲအပ်စွ တကား။ ဝဉ္စိတောဝတ၊ လှည့်ပတ်အပ်စွတကား။ ပလုဒ္ဓေါ၀တ၊ ဖြားယောင်းအပ်စွတကား။ (ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်ရာ၏။)

မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ဧ၀မေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ ဣဒန္တိ။ပ။ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ စေ ဒေသေယျံ၊ အုံ့။ သောတုံ၊ သည်။ အာရောဂျံ၊ ကို။ ဇာနေယျာသိ၊၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ပသေယျာသိ၊ ၏။တသာ တေ၊ အား။ ဝါ၊၏။ သဟစက္ခုပ္ပါဒါ၊ ပညာမျက်စိတို့ ဖြင့်ပေါ်လာ သည်နှင့်တပြိုင်နက်။ ပဇ္ဇသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ ယော ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်။

၁။ အဇ္ဇနန္တိ ဒွေ ဝါ တိဏိ ဝါ ပဋ္ဌလာနိ နိဟရဏသမတ္ထံ ခါရဇ္ဇနံ၊သစ္ခဇ္ဇနန္တိ နိဗ္ဗာပနိယံ သိတလ ဘေသဇ္ဇဉ္စ။ (ဒီ-ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၉၂)။ သိတမေ၀ သစ္ခံ နိရတ္တိ နယေန၊တသာ ကာရဏာ အဇ္ဇနံ သစ္ခဇ္ဇနန္တိ အာဟ-သိတလဘေသဇ္ဇဉ္စနန္တိ။ (သီ၊ဋ္ဌ၊ သစ်)။ ဤ ကို ထောက်၍ ယင်း ၂-မျိုး၏ အထူးကိုလည်း၊ ပစ္ခဇ္ဇနံ-ပုဒ်၌ သ-အက္ခရာဖြင့် သစ္ခဇ္ဇနံ-ဟု ရှိသင့်သည်ကိုလည်း ဒတ္တရ၏၊ ပါဠိ ရှိတိုင်း ပေးလိုက်သည်။

အတ္ထိ၏။ သော၊ သည်။ ပဟီယေထ၊ ကင်းဖျောက်ရာ၏။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ တေ၊ အား။ "ဘော၊ တို့။ 'အဟံ၊ သည်။ (ဟိ အနက်မဲ့)။ရူပံယေဝ၊ ရူပကွန္ဓာကိုသာလျှင်။ ဥပါဒိယမာနော၊ စွဲလမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဥပါဒိယိ ံ၊ စွဲလမ်းပြီ။ပ။ ဝိညာဏံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဥပါဒိယမာနော၊ ၍။ ဥပါဒိယိ ံ၊ ပြီ။ တဿ မေ၊ အား။ ဥပါဒါနပစ္စယာ၊ ဥပါဒါန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဘဝေါ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ပ။သမ္ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။ ဝေါ၊ ဤအစီအရင်ဖြင့်။ ကေဝလဿ၊ သက်သက်သော။ တေဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ သမုဒယော၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏'ဟူ၍။ ဤမိန်းစိတ္တေန၊ ဤဝဋ္ဋသို့အစဉ်လိုက်သောစိတ်သည်။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ဒီဃရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ နိကတောဝတ၊ တကား။ ဝဉ္စိတောဝတ၊ တကား။ ပလုဒ္ဓေါဝတာတိ၊ တကား"ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ၏။ (ဤတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။)

အဟံ၊ သည်။ "ယထာ၊ အား၊ဖြင့်။(ဒေသိယမာနေ၊ သော်။)ဤမမှာ အာသနာ၊ ဤနေရာမှ။ အနန္တေ၊ ပညာမဂ်ဝိမုတ္တိနိုးသည်ဖြင့်၍။ ဝုဋ္ဌဟေယျ၊ ထရာ၏။ တထာ၊အား၊ဖြင့်။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ၎င်း။ ပဟောတိဘိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အား။ ပသန္နော၊ ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၂၂၁။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ တေနဟိ၊ ထို့ကြောင့်။ တုံ့၊ သင်သည်။ သပ္ပုရိသေ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ ဘဇေယျာသိ၊ ဆည်းကပ်လော့။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ယတောခေါ၊ အကြင်ကြောင့်။ တုံ့၊ သင်သည်။ သပ္ပုရိသေ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ ဘဇိဿသိ၊ ဆည်းကပ်လတ္တံ့။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ တတော၊ ထို့ကြောင့်။ တုံ့၊ သင်သည်။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။သောဿသိ၊ နာရလတ္တံ့။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ယတောခေါ၊ ကြောင့်။ တုံ့၊ သင်သည်။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ကို။ သောဿသိ၊ လတ္တံ့။ မာဂဏ္ဍိ ယ၊ ယ။ ယဒေတာ၊ ကြောင့်။ တုံ့၊ သည်။ ဓမ္မာနုဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားအားလျော်သော အကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇိဿသိ၊ ကျင့်လတ္တံ့။ မာဂဏ္ဍိ ယ၊ ယ။ ယတောခေါ၊ ကြောင့်။ တုံ့၊ သည်။ ဓမ္မာနုဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိပဇ္ဇိဿသိ၊ လတ္တံ့။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တဒေတာ၊ကြောင့်။ တုံ့၊သည်။"ဤမေ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးတို့သည်။ရောဂါ၊ရောဂါနှင့်တူကုန်၏။ ဂဏ္ဍာ၊ အိုင်းအမာနှင့်တူကုန်၏။ သလ္လာ၊ ဒြောင့်နှင့်တူကုန်၏။ ဤခ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌။ ရောဂါ၊ ရောဂါနှင့်တူသော ခန္ဓာငါးပါးဘို့သည်။ ဂဏ္ဍာ၊ တို့သည်။ သလ္လာ၊ တို့သည်။ အပရိသေသာ၊ အကြင်းမရှိကုန်သည်ဖြင့်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ချုပ်ကုန်၏။ တဿမေ၊ ထိုငါ့အား။ ဥပါဒါနနိရောဓာ၊ ဥပါဒါန်၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဘဝနိရောဓော၊ ၏။ပ။နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေါ၊ သို့။ ကေဝလဿ၊ သော။ တေဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ နိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏" ဟူ၍။ သာမံယေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ဉ ဿသိ၊သိလတ္တံ့။သာမံဝေ၊သာလျှင်။ ဒက္ခိဿသိ၊ မြင်လတ္တံ့။ ဤတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၂၂၂။ ဝေါ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊သော်။ မာဂဏ္ဍိယော၊သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ပ။ အဇ္ဇ ဿ္ဝာသိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ မာဂဏ္ဍိယော၊ သည်။ အရဟတံ၊ တို့တုင်။ အညတရော ခေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဤတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ၏။ ။(ကုက္ကုရဝတိကသုတ် ၇၂-ပိုဒ်ကိုရှု၍သမ္မန်)။

ပဌမ၊ သော။ မာဂဏ္ဍိယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-သန္ဓကသုတ်

၂၂၃။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ဧကံ သမယံ)။

ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသမ္မိ ယံ၊ ၌။ ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိတာ၏ ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သန္ဓကော၊ သန္ဓက အမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာ-ဇကော၊ သည်။ ပိလက္ခဂုဟာယံ၊ (ဂုဟာခေါ်၌ ညောင်ကြပ်ပင်ရှိသောကြောင့်) ပိလက္ခအမည်ရှိသော လိုဏ်ဂူ၌။ မဟတိယာ၊ မျှားစ္ဆာသော။ ပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ၊ ပရိဗိုဇ်ပရိသတ်နှင့်။ ပဉ္စမတ္တေဟိ ပရိဗ္ဗာဇကသတေဟိ၊ ငါးရာ အာဘိုင်းအရှည်မျှကုန်သော ပရိဗိုဇ်ဘို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ အဿောဟ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိ-သလ္လာနာ၊ တပါးတည်း ကိန်းအောင်းရာမှ။ ဝုट्ठိတော၊ ထသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "အာဝုသော၊ ဘို့။ အာယာမ၊ လာသွားကြဦး။ယေန၊ ၌။ ဒေဝကတသောဗ္ဗော၊ မိုးသည် ပြိုအပ်သော ထုံးအိုင်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ ဂုဟာဒဿနာယ၊ ပိလက္ခဂူကို ကြည့်ရှုရန် အလို့ငှါ။ ဥပသင်္ကမိဿာမာတိ၊ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့"ဟု၍။အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ တေဘိက္ခူ၊တို့သည်။ပ။ဥပသင်္ကမိံ၊ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သန္ဓကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဥန္နာဒိနိယာ၊ ပဲ့တင်ထပ်သော။ ဥဗ္ဘာသဒ္ဒမဟာသဒ္ဒါယ၊ မြည်သောအသံ ကျယ်သောအသံရှိသော။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ တိရစ္ဆာနကထံ၊ နာဘ်ရွာနိဗ္ဗာန်ဘို့၏ ဖိလာဖြစ်သောစကားကို။ ကထေန္တိယာ၊ ပြောဆိုသော။ မဟတိယာ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေယျထာပိ၊ အဘယ်မည်သော။ ဣဒံ၊ ဤနာဘ်ရွာနိဗ္ဗာန်တို့၏ ဖိလာဖြစ်သော စကားကို။ ကထေတိ၊ ဆိုသနည်း။ ရာဇကထံ၊ မင်းနှင့်စပ်သောစကား ကိုဟု။စောရကထံ၊ ခိုးသူနှင့် စပ်သောစကားကိုဟု။ မဟာမတ္တကထံ၊ အမတ်ကြီးနှင့်စပ်သောစကားကိုဟု။ သေနာကထံ၊ စစ်သည်နှင့်စပ်သော စကား ကိုဟု။ဘယကထံ၊ဘေးနှင့်စပ်သောစကားကိုဟု။ယုဒ္ဓကထံ၊စစ်ထိုးခြင်းနှင့်စပ်သောစကားကိုဟု။ အန္နကထံ၊ထမင်းနှင့်စပ်သော စကား ကိုဟု။ပါနကထံ၊အဖျော်နှင့်စပ်သောစကားကိုဟု။ဝတ္ထကထံ၊ အဝတ်နှင့်စပ်သော စကားကိုဟု။ သယနကထံ၊ အိပ်ရာ နေရာနှင့် စပ်သောစကားကိုဟု။ မာလာ ကထံ၊ ပန်းနှင့်စပ်သောစကား ကိုဟု။ဂန္ဓကထံ၊နံ့သာနှင့် စပ်သောစကား ကိုဟု။ဉာတိကထံ၊ဆွေမျိုး နှင့် စပ်သောစကား ကိုဟု။ယာနကထံ၊ ယာဉ်နှင့်စပ်သောစကား ကိုဟု။ ဂါမကထံ၊ ရွာနှင့်စပ်သော စကားကိုဟု။နိဂမကထံ၊နိဂုံးနှင့်စပ်သောစကား ကိုဟု။ နဂရကထံ၊ မြို့နှင့်စပ်သော စကားကိုဟု။ ဇနပဒ ကထံ၊နယ်နှင့်စပ်သောစကား ကိုဟု။ဣတ္ထိကထံ၊ မိန်းမနှင့် စပ်သောစကားကိုဟု။ သူရကထံ၊ သူရဲကောင်းနှင့်စပ်သောစကား ကိုဟု[1]။ ဝိသိခါကထံ၊ (မြို့တွင်း ရွာတွင်း)သမ်းနှင့်စပ်သော စကားကို ဟု။ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထံ၊ရေခပ်ဆိပ်နှင့်စပ်သောစကား ကိုဟု။ ပုဗ္ဗပေတကထံ၊ ရှေးဘ၌ သေလွန်သူနှင့်စပ် သောစကား ကိုဟု။ နာနတ္တကထံ၊ အထွေထွေနှင့် စပ်သောစကားကိုဟု။လောကက္ခာယိကံ၊လောက ကြောင်း ကိုပြောကြားသော စကား ကိုဟု။ သမုဒ္ဒက္ခာယိကံ၊ သမုဒ္ဒရာကြောင်းကို ပြောကြားသော

၁။ မဟာဝဂ္ဂ-သစ္စသံယုတ်-ဒသမသုတ်နှင့် အဂ္ဂိတ္တရ၊ ဒသကနိပါတ်၊ ကထာဝတ္ထု သုတ်အဖွင့်တို့၌ သုရကထံ-ဟု သ-၌ ဥရဿနှင့် ရှိသည့်အလို "သေရည်နှင့်စပ်သော စကား"ဟု အနက်ပေး။

စကားကိုဋ္ဌင်း။ ဣတိဘဝါဘဝကထံ၊ ဤသို့ မြဲခြင်း ပြတ်ခြင်း ကြီးပွါးခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်း ကာမဂုဏ်ခွမ်းသာ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်းတို့နှင့်စပ်သော စကားကိုဋ္ဌင်း။ ဣတိ၀ါ၊ ဤသည် ဟူပင် တည်း။ ၀ါ၊ ဤသို့စသည်အပြားရှိသော တိရစ္ဆာနကထာတို့ကိုဋ္ဌင်းတည်း[1]။

သန္ဓကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အာယသ္မန္တं အာနန္ဒံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ သကံပရိသံ၊ မိမိပရိသတ်ကို။ "ဘောန္တော၊ အရှင်တို့သည်။ အပ္ပသဒ္ဒါ၊ နည်းသောအသံရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြ ကုန်။ ဘောန္တော၊ အရှင်ဘို့။(တုမှေ၊တို့သည်။)သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ မာအကတ္ထ၊ မပြုကြကုန်နှင့်။ သမဏာသ ဂေါဘမသ၊ ၏။ သာ၀ကော၊ သော။အသံသမဏော အာနန္ဒော၊ ဤရဟန်းအာနန္ဒာ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ကြွလာတော်မူ၏။ ယာ၀တာ ခေါ ပန၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ သမဏာသ ဂေါဘမသ၊ ၏။ သာ၀ကာ၊ တို့သည်။ ကောသမ္မိယံ၊ ၌။ ပဋိ၀သန္တိ၊ နေကြ ကုန်၏။ အယံသမဏော အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘေသံ၊ ထိုရဟန်းဘို့တွင်။ အညတရော၊ တပါးအပါအ၀င်တည်း။ တေ အာယသ္မန္တော ခေါ ပန၊ ထိုအရှင်ဘို့သည်ကား။အပ္ပသဒ္ဒကာမာ၊ နည်းသော အသံရှိသည်ကို အလိုရှိ ကုန်၏။ အပ္ပသဒ္ဒ၀ိနီတာ၊ နည်းသော အသံရှိတော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ဆုံးမအပ်သူတို့တည်း။ အပ္ပသဒ္ဒဿ၊ နည်းသော အသံရှိရာအရပ်၏။ ဝဏ္ဏ၀ါဒိနော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ အပ္ပသဒ္ဒံ၊ နည်းသောအသံရှိသော။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍။ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗံ၊ ချဉ်းကပ်အပ်၏ဟူ၍။အပ္ပေ၀နာမ မယေ ဟုယျာတိ၊ မှတ်သင်ငြားအံ့လည်း မသိ"ဟူ၍။သဏ္ဌာပေတိ၊ ငြိမ်သက်စေပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ တေ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊တို့သည်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။

၂၂၄။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "ဘဝံ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသ ည်။ ဘေ ခေါ၊ ကြွလာတော်မူပါ။ ဘောတော အာနန္ဒဿ၊ အား။ ၀ါ၏ (ကြွလာခြင်းသည်)။သွာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းပါတ ည်း။ ဘဝံ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဣဒ၊ ဤ အရပ် သို့။အာဂမနာယ၊ ကြွလာခြင်း၏။ ယဒိဒံ(ယော အယံ ပရိယာယော)၊ အကြင် အလှည့်အကြိမ် သည်။(အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဣမံ ပရိယာယံ၊ ကို။ စိရဿံ ခေါ၊ ကြာမြင့်မှ။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဘဝံ အာနန္ဒော၊သည်။ နိသီဒတု၊ ထိုင်တော်မူပါလော့။ ဣဒံ အာသနံ၊ ကို။ ပညတ္တန္တိ၊ ခင်းထားအပ်ပါ၏" ဟူသော။တေ၊ ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ ခေါ၊ထိုင်နေပြီ။ သန္ဓကောပိ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သ ည်လည်း။ အညတရံ၊ သော။ နီစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊နေရာ ကို။ဂ၊ ဟာတ္ဘာ၊ယူ၍။ကေ၊ မန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ကေ၊ မန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နံ ခေါ၊ သော။ သန္ဓကံ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ကို။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ "သန္ဓက၊ က။ တေ၊ ရ၊ ပိ၊ ယ၊ ခု၊ အ၊ ခါ၊ ၌။ (တုမှေ၊ တို့သည်။)

၁။ ဣတိဘ၀ါဘ၀ကထာ၌ ဘ၀-အရ သဿတ, ဥစ္ဆေ၀, ကာမသုခ(၃)၊ အဘ၀-အရ ဥစ္ဆေ၀, ဟာနိ, အတ္တကိလ မထ(၃)အားဖြင့် ၆-မျိုးပြားသည်။ "ဣတိ ဣမာယ ဆဗ္ဗိဓာယ ဣတိဘ၀ါဘ၀ကထာယ သဒ္ဓိ ဗာတ္တိံသ တိရစ္ဆာန-ကထာ နာမ ဟောတိ"ဟု ၄-၌ ဖွင့်သည်။ ထေရကထာမှစ၍ သမုဒ္ဒကွာယိကကထာ အထိ ၂၆-ပါးနှင့် ဣတိဘ၀ါဘ၀ ကထာ ၆-ပါး ပေါင်းလျှင် ဗာတ္တိံသ(၃၂)ဖြစ်၏၊ သို့သော် သာရတ္ထ ဝိကာသဂါမဝေ၀ေသနသိက္ခာပုဒ်အဖွင့် အံ၊ ဌ၊ နှင့် သီ-ဌ-သစ်ဘို့၌ကား "အထ၀ါ ပါဋိယံ သရူပတော အနာဂတာပိ ဒ၁ရည-ပဗ္ဗတ-နဒီ-ဒီပကထာ ဣတိသဒ္ဒေန သင်္ဂဟေတွာ ဗာတ္တိံသ တိရစ္ဆာနကထာတိ ဝုစ္စတိ"ဟု ဣတိဘ၀ါဘ၀ကထာကို ဝုဒ္ဓိ, ဟာနိ-၂-မျိုးယူ၍ ၂၇-ဖြစ်၏၊ ယင်း၌ ဣဘိသဒ္ဒါဖြင့်ပြအပ်သော တော, တောင်, မြစ်, ကျွန်း ၄-ပါးထည့်ကာ ၃၂-ရေတွက်၍တမျိုး ပြကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဣတိ ကို ပကာရတ္ထ အာဒျတ္ထကြံ၍ တနည်း အနက် ပေးလိုက်သည်။ (သာရတ္ထ၊၃၊ ၁၀၀-၌ ဆတ္ထ သ-နေရာ၌ ဗာတ္တိံသ-ဟု ပါ၌မှန်ရှိစေသင့်၏။

ပ ဏ် ၂-၁၂—ခ-ဗု-ဃ

ကာယကထာယ၊အဘယ်မည်သောစကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္ဓာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဝိပွကတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ မရောက်သေးသော။ အန္တရာကထာ၊သည်။ ကာစပနာဘိ၊ အဘယ်နည်း”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘောအာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာ။ ယာယ၊ကထာယ၊ ဖြင့်။ မယံ၊ ငါဘို့သည်။ တေရဟိ၊ ၌။ သန္ဓိသိန္ဓာ၊ စည်းဝေးကြကုန်၏။ သောကထာ၊ထိုစကားသည်။ တိဋ္ဌတု၊ ရှိပါစေဦး။ ဘောတောအာနန္ဒသာ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏။သောကထာ၊သည်။ ပစ္ဆာပိ၊ နောက်၌လည်း။ သဝနာယ၊ ကြားနာခြင်းငှါ။ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲသည်။ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ သာဓုဝတ၊ တောင်းပန်ပါ၏။သင်္ကေ အာစရိယကေ၊ မိမိဆရာ၏ အယူ၌။ ဓမ္မီကထာ၊ တရားစကားသည်။ဘဝန္တံယေဝ အာနန္ဒံ ပဋိ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏အဘို့ တာဝန်သည်သာလျှင်။ ဘာတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ ဣဘိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သန္ဓကာ၊ က။ တေနဟိ၊ လျှင်။ပ။အာယသ္မာအာနန္ဒော၊သည်။သန္ဓကာ၊ က။ ယတ္ထ၊ အကြင်အဖြ ဘွဲ့စရိယဝါသ(အနဿာသိက)ဖြ ဘွဲ့စရိယဘို့၌။ ဝါ၊ အကြင်ဆရာ၌။ ဝိညူ၊ သိကြား.ပိမ္မာဒေသာ။ပုရိသော၊ သည်။ သသက္ကံ၊ စင်စစ်။ ဖြ ဘွဲ့စရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ နဝဒေသယ္ယ၊ မကျင့်သုံးရာ။ ဝသန္တော၊ ကျင့်သုံးသော်လည်း။ ဥဘယံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ကုသလံ၊အပြစ်မရှိသော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ နာရာယ္ယေ၊မပြီးစေရာ။ဇာနတာ၊ သော။ပ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊သော။ တေန ဘဂဝတာ၊သည်။အက္ခာတာ၊ဟောကြားအပ်ကုန်သော။ ဣဒမ အပြ ဘွဲ့စရိယဝါသာ၊ဤအပြ ဘွဲ့စရိယဝါသတို့သည်။စတ္တာရော၊လေးပါးတို့တည်း။အက္ခာတာနိ၊ ကုန်သော။အနဿာသိကာနိ၊ သက်သာရာမှ ကင်းကုန်သော။ ဣမာနိ ပြ ဘွဲ့စရိယာနိ၊ တို့သည်။ စတ္တာရိတိ၊ လေးပါးတို့တည်းဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ဘောအာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ပ။တေ အပြဘွဲ-စရိယဝါသာ၊ တို့သည်။ကတမေပန၊ တို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။

၂၂၅။ သန္ဓကာ၊ က။ ဣဓ၊၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ သတ္ထာ၊ သည်။ပ။ ပဝေဒေန္တိ၊ ဟောကြားကုန်၏။(မ၊၂၊စာပိုဒ် ၉၄-အပဏ္ဏကသုတ်၊မ၊၁၊၄၄၀-တို့၌ ရေးခဲ့ပြီ။)အယံပုရိသော၊ဤသတ္တဝါသည်။ စာတုမဟာဘူတိကော၊မဟာဘုတ်လေးပါးဖြင့်ပြီး၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ကာလံ၊ အတ္တဘောကို ပစ်ချခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။(ကာလံ ကရောတိ၊ သေ၏။) ပထဝီ၊ အဋ္ဌာဘွဲ့ပထဝီသည်။ ပထဝီ ကာယံ၊ ဗဟိဒ္ဓပထဝီသို့။ (ပထဝီဇဝ ပထဝီကာယော)။အနုပေတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ အနုပဇ္ဇတိ၊ အစဉ်ကပ်၏။ပ။ဣန္ဒြိယာနိ၊မနိန္ဒြေသျှင် ခြောက်ခုမြောက်ရှိကုန်သော ဣန္ဒြေတို့သည်။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့ သက်မန္တိ၊ ပြောင်းရွှေ့ပြေးဝင်ကုန်၏။ အာသန္ဒိပဉ္စမာ၊ သေရာညောင်စောင်းလျှင် ငါးယောက်မြောက်ရှိကုန်သော။ ပုရိသာ၊ တို့သည်။ မတံ၊သေသူကို။ ယာဝဇီဝဉ္စ ဟနာ၊ သုသာန်သင်းချိုင်းတိုင်အောင်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ပဒါနိ၊ ဂုဏ်အစုတို့သည်။ (ကောင်းမကောင်းဂုဏ်ယူ)။ ဝါ၊ ကိုယ်တို့သည်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ကာပေါတကာနိ၊ ခိုတောင်အဆင်းရှိကုန်သော။အဋ္ဌိနိ၊ အရိုးတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။ အာဟုတိယော၊ လက်ဆောင်ပေးလှူ ပူဇော်ခြင်းတို့သည် (ပူဇော်ကြောင်းစေတနာတို့သည်)။ဘဿန္တာ၊ ပြာလျှင်အဆုံးရှိကုန်၏။ ယဒိဒံဒါနံ၊ အကြင် အလှူပေးခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံဒါနံ၊ ကို။ဒတ္တုပညတ္တံ၊ လူမိုက်တို့ ပညတ်အပ်၏[1]။ ယေဒကစိ၊ အကြင်ရဟန်းပုံကားတို့သည်။ အတ္ထိကဝါဒံ၊ အကြင်အလှူ,အလှူ၏

၁။ ဒဗ္ဗန္တိ မယ္ယန္တိတိ ဒတ္တု။ ဗာလပုဂ္ဂလာ။တေဟိ ပညတ္တံ ဒတ္တုပညတ္တံ။ဒဗ္ဗ-မုစ္ဆာယံ၊ တု၊ ဘုဇာဒိနမန္တော နော ဒ္ဒိစာတိ ဒဗ္ဗဓာတုဿန္တော ဗ္ဗ-ကာရော နော ဟောတိ၊တဿ စ ဒ္ဒတ္တံ၊ တေန သိဒ္ဓတိ ဒတ္တုတိ၊ အာဘိဓာနဋ္ဌကာယံ ပန “ဒါ-ဣစ္ဆာယံ” ဣတိယံ ဝါ၊ တု၊ ဒ္ဒတ္တံ။ ရဿာဒိ”တိ ဝုတ္တံ၊ ဒတ္တုပညတ္တန္တိ စ ဣမိနာ ကိ ဒဿေတိတိ အာဟ ဗာလာ ဒေန္တိ ပဏ္ဍိတာ ဂဏှန္တိတိ။

အကျိုးရှိ၏ဟု ယူသောဝါဒ ဟု၏။ ဝဒန္တိ၊ပြောဆို၊ကုန်၏။တေသံ၊ တို့၏စကားသည်။တုစ္ဆာ၊အချည်းနှီး တည်း။ မုသာ၊ အမှားတည်း။ ဝိလာပေါ၊ ယောင်ယမ်း၊ပြောဆို၊ခြင်းတည်း။ ဗာလေဟိ၊ သူမိုက် တို့သည်ရင်း။ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိသူတို့သည်ရင်း။ (ပဌမဝေယျာ-ပြီး။) ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ ဥစ္ဆိဇ္ဇန္တိ၊ ပြတ်ကုန်၏။ ဝိနဿန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်၏။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ အထက်၌။ နဟောန္တိတိ၊ မဖြစ်ကုန်ဟူ၍။ ဧवံ၀ါဒီ၊ သည်။ ဧवံဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောဘိ၊ ၏။

သန္ဒက၊ က။ တတြ၊ ထိုအယူ၌။ ဝိညူ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ အယံခေါ ဘဝံသတ္ထာ၊ သည်။ပ။ နဟောန္တိတိ၊ ဟူ၍။ ဧवံ၀ါဒီ၊၏။ ဧवံဒိဋ္ဌိတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ ပဋိသင်္ခိကၖတိ၊ဆင်ခြင်၏။

ဣမဿ ဘောတော သတ္ထုနော၊ ဤအရှင်ဆရာ၏။ ဝစနံ၊စကားသည်။ သစေသစ္စံ၊ အကယ်၍ မှန်အံ့။ မေ၊ သည်။ အဘဝတေန၊ မပြု အပ်သော ရဟန်းဘို့၏ အမှုဖြင့်။တွေ့ ဤဆရာ၏အယူ၌။ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်မည်၏။ မေ၊ သည်။ အဝုသ်တေန၊ မကျင့်သုံးအပ်သော မြတ်သောအကျင့်ဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသည်မည်၏။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤရဟန်းတရား၌။ သမသမာ၊ ထပ်တူညီမျှဖြစ်ကုန်၏။ သာမည်၊ တူသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ယောစာယံ၊ အကြင်ငါသည်ကား။ ဥဘောနှစ်ယောက်ကုန်သော ငါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ ဥစ္ဆိဇ္ဇိဿာမ၊ ပြတ် ကုန်အံ့။ ဝိနဿိဿာမ၊ ပျက်စီး ကုန်အံ့။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နဘဝိဿာမာတိ၊ မဖြစ်ကုန်အံ့ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ဆိုသို့။ (နိယတ်မဲ့ဝါကျ)။ ဣမဿ ဘောတော သတ္ထုနော ပန၊ ၏ကား။ နဂ္ဂိယံ၊ အာဘ်မင်တ်သူ၏ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သော အကျင့်သည်ရင်း။ မုဏ္ဍိယံ၊ ဦးပြည်းသူ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်သည်ရင်း။ ဥက္ကုဋိကပ္ပဓာနံ၊ ဆောင့်ကြောင့် အားထုတ်သော အကျင့်သည်ရင်း။ ကေသမဿု လောစနံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို နုတ်သော အကျင့်သည်ရင်း။ အတိရေကံ၊ ပိုလွန်၏။

ယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်။ပုတ္တသမ္ဘဝဿယနံ၊သားသမီးတို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းသော အိမ်ရာ ၌။ အဗ္ဘောဝသङ္ခေါ၊နေလျက်။ ကာသိကစန္ဒနံ၊ ကာသီတိုင်းထွက် အာတာ်,စန္ဒကူးကို။ပစ္စနုဘောသ္မေ၊ သုံးဆောင်လျက်။ မာလာဂန္ဓဝိလေပနံ၊ ပန်းနံ့သာ နံ့သာပျော်းကို။ ဓာရေသ္မေ၊ ဆောင်လျက် (ပန်ဆင်လိမ်း ကျံလျက်)။ ဇာတရူပရဇတံ၊ရွှေငွေကို။ သာဒိယသ္မေ၊ သာယာလျက်။ ဣမိနာ ဘောတာသတ္ထာရာ၊ ဤအရှင်ဆရာနှင့်။ အဘိသမ္ဘုရာယံ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သမသမဂတိကော၊ ထပ်တူညီမျှ၊ သော လားရာဂတိရှိသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ သောဘံ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုး ကို။ ဇာနသ္မေ၊ သိလျက်။ ကိံ၊ ကို။ ပဿသ္မေ၊ မြင်လျက်။ ဣမသ္မိံ သတ္ထုရိ၊ ထံ၌။ ပြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ စရိဿာမိ၊ ကျင့်အံ့နည်း။

သော၊ ထိုပညာရှိယောကျားသည်။ အယံ၊ ဤအကျင့်သည်။ အပြဟ္မစရိယ၀ါသောတိ၊ အပြ ဟ္မစရိယ၀ါသတည်း ဟူ၍။ ဣဘိ၊ သို့။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ ၍။ တသ္မာ ပြ ဟ္မစရိယာ၊ထိုမြတ်သောအကျင့်မှ။ နိဗ္ဗိဇ္ဇ၊ ငြီးငွေ့၍။ ပဂ္ဂဟပဘိ၊ ဖဲသွား၏။ သန္ဒက၊ က။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဆရာ၌။ပ။နာရာဝေယျ၊ရာ။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ အက္ခာတောသော၊ပဌမောသော။ အပြ ဟ္မစရိယ-ဝါသော၊ သည်။ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

၁။ လောကော အတ္ထိတိ မတိ ယေသန္တိ အတ္ထိကာ။အတ္ထဘိ စေဒံ နေပါတိကပဒံ၊ တေသံ ဝါဒေါ အတ္ထိက-ဝါဒေါ။ "တံ အတ္ထိကဝါဒံ ။(သီ၊ဋီ၊သစ်)အလို တမလွန် လောကရှိ၏ဟု အယူရှိသော သူတို့၏ ပြောဆိုကြောင်း ဖြစ်သော အယူ၀ါဒကို။ ဝါ၊တမလွန်လောကရှိ၏ဟူသော အယူကို"ဟုပေး။

၂၂၆။ (ကရောဇတာ။ပ။ အာဂမောတိ ဝါကျကို မ၊၂-အပဏ္ဏကသုတ် ၉၇-ပိုဒ်၌ အနက်ဆိုခဲ့ပြီ၊ ကြွင်းဝါကျများကို ဤ၂၂၅-ပိုဒ်အတိုင်း အနက်သမ္မန်။ ပုနစပရံ၊ တဖန်တပါးလည်း။ ကုရုတံ၊ ပြု၊ ကုန်သော။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်သော ငါတို့သည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ နဂရိ-ယဘိ၊ မပြုအပ်။ ဒုဘိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဤမျှသာထူး၏)။

၂၂၇။ ။(ဤဝါကျသည်း မ၊၂-အပဏ္ဏကသုတ် ၁၀၀-ပိုဒ် အတိုင်းပင်။ဥဘောနှစ်ယောက်သော ငါဘို့သည်။ အဟောတူ၊ အကြောင်းမရှိကုန်ပဲ။ အပစ္စယာ၊ အထောက်အပံ့မရှိကုန်ပဲ။ ဝိသုဒ္ဓိသာမာတိ၊ စင်ကြယ်ကုန်အံ့ဟူ၍။ ဤမျှသာ ထူး၏)။

၂၂၈။ သန္ဒဿ၊ က။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဣဓ၊ ၌။ကေစ္စော၊ သော။ သတ္ထာ၊သည်။ "အကဋ္ဌ၊ မပြုအပ်ကုန်သော။ အကဋ္ဌဝိဟ၊ မပြုအပ်သော အစီအရင်ရှိကုန်သော။ အနိမ္မိတာ၊ မဖန်ဆင်းအပ်ကုန်သော။ အနိမ္မာတာ၊ မဖန်ဆင်းစေအပ်ကုန်သော။ ဝဏ္ဏ၊ မြို့ကုန်သော။ ကုဋ္ဌဋ္ဌာ၊တောင်ထွတ်ကဲ့သို့ တည်ကုန်သော။ သေလကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတာ၊ တံခါးတိုင်ကဲ့သို့ တည်ကုန်သော။ (ဒီ၊ဋ္ဌ၊၁။၃၁)။ ဣဓမကာယာ၊ ဤကာယဟူသည်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ တေ၊ ထိုကာယတို့သည်။ နဣဇ္ဇန္တိ၊ မဘုန်လှုပ်ကုန်။ နဝိပရိဏာမေန္တိ၊ မဖောက်ပြန်ကုန်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ နဗျာဗာဓေန္တိ၊ မနှိပ်စက်ကုန်။ အညမ,ညဿ၊ အား။ သုခါယဝါ၊ ချမ်းသာအလို့ငှါရင်း။ ဒုက္ခာယဝါ၊ ဆင်းရဲအလို့ငှါရင်း။ သုခဒုက္ခာယဝါ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲအလို့ငှါရင်း။ နာလံ၊မစွမ်းနိုင်ကုန်။ကတမေ သတ္တ၊ အဘယ်ခုနစ်ပါးဟူနည်း။ ပထဝီ,ကာယော၊ပထဝီ,ကာယရင်း။ အာပေါကာယော၊ရင်း။ တေဇောကာယော၊ ရင်း။ ဝါယော,ကာယော၊ ရင်း။ သုခေ၊ ချမ်းသာရင်း။ ဒုက္ခေ၊ဆင်းရဲရင်း။သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော။ ဇီဝေ၊ အသက်ဇီဝိဘိန္ဒြေရင်းတည်း။ အကဋ္ဌာ၊ မပြုအပ်ကုန်သော။ပ။ဣမေ သတ္တကာယာ၊ ဤခုနစ်ပါးသော ကာယဟူသည်။ သန္တိ၊ မှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုခုနစ်ပါးသော ကာယတို့သည်။နဣဇ္ဇန္တိ၊ မတုန်လှုပ်ကုန်။နဝိပရိဏာမေန္တိ၊ မဖောက်ပြန်ကုန်။ပ။နာလံ၊မစွမ်းနိုင်ကုန်။တတ္ထ၊ထိုဇီဝလျှင် ခုနစ်ခုမြောက်သော ကာယဟူ၏။ ဟန္တာဝါ၊ သတ်တတ်သူသည်ရင်း။ဃာတေတာဝါ၊ သတ်စေတတ်သူသည်ရင်း။သောတာဝါ၊ ကြားတတ်သူသည်ရင်း။သာဝေတာဝါ၊ ကြားစေတတ်သူသည်ရင်း။ဝိညာတာဝါ၊ သိတတ်သူသည်ရင်း။ ဝိညာပေတာဝါ၊ သိစေတတ်သူသည်ရင်း။နတ္ထိ၊ မရှိ။ယောပိ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ တိဇေန၊ ထက်သွေ့ဝှာသော။ သတ္ထေန၊ (ဓား) လက်နက်ဖြင့်။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်၏။ ,ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ကဉ္စိ၊တစုံတယောက်သောသူကို။ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိဘိဒန္ဒြေ။ နဝေါဇေတိ၊ မချနိုင်။ သတ္တန္နံတေ၀၊ခုနစ်ပါးတို့သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ကာယာနံ၊ ကာယဟူ၏။ အန္တရေန၊ အကြားဖြင့်။ သတ္ထံ၊ (ဓား) လက်နက်သည်။ ဝိဝရံ၊ ဟင်းလင်းသို့။ အနုပတတိ၊ ကျ၏။

ခေါပန၊စင်စစ်။ဣမာနိ စုဒ္ဒသယောနိပမုခသတသဟဿာနိ၊ဤမြတ်သော ယောနိတို့၏ တသန်းလေးသိန်းဟူသည်ရင်း။ သဋ္ဌိစသတာနိ၊ ခြောက်ထောင်တို့သည်ရင်း။ ဆစသတာနိ၊ ခြောက်ရာတို့သည်ရင်း။ ကမ္မုနော၊ ကံ၏။ ပဋ္ဌသတာနိစ၊ ငါးရာတို့သည်ရင်း။ ပဋ္ဌစကမ္မာနိ၊ကံငါးပါးတို့သည်ရင်း။ တိဏိ စ ကမ္မာနိ၊ကံသုံးပါးဟူသည်ရင်း။ကမ္မေစ၊ ကာယကံ ဝစီကံသည်ရင်း။ အဋ္ဌကမ္မေ၊ ထက်ဝက်ဖြစ်သော မနောကံသည်ရင်း။ (မနောကမ္မံ အနောဇ္ဇာရိကတ္တာ ဥပစုကမ္မန္တိ လဒ္ဓိ။ သီ၊ဋီ၊သစ်) ဒွဋ္ဌိပဋိပဒါ၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော အကျင့်ဟူသည်ရင်း။ ဒွဋ္ဌန္တရကပ္ပါ၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်းပါသော အန္တရကပ်ဟူသည်ရင်း။ဆဋ္ဌာဘိဇာတိယော၊ခြောက်ပါးသောအဘိဇာတိတို့သည်ရင်း။အဋ္ဌပုရိသဘူမိ-

ယောစ၊ရှစ်ပါးသောပုရိသဘူမိတို့သည်ရင်း။ ကျွန်ုပည္ဘာသ အာဇီဝသတေ၊ လေးထောင့်ကိုးရာသော အသက်မွေးမှုတို့ သည်ရင်း[1]။ ကျွန်ုပည္ဘာသပရိဗ္ဗာဇကသတေ၊ လေးထောင့်ကိုးရာသော ပရိဗိုဇ် ရဟန်းတို့သည်ရင်း။ ကျွန်ုပည္ဘာသနာဂါ၀ါသသတေ၊ လေးထောင့်ကိုးရာသော နဂါးတို့၏နေရာ အရပ်တို့သည်ရင်း။ ဝိသေ ဣန္ဒြိယသတေ၊ နှုန်ထောင်သော ဣန္ဒြေတို့သည်ရင်း။ တိ ံသေနိရယသတေ၊ သုံးထောင်သော ငရဲတို့သည်ရင်း။ ဆတ္တိ ံသရဇောဓာတုယော၊သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးသော မြူဓာတ်၊ ၀ါ-မြူကပ်ရာ အရပ်တို့သည်ရင်း။ သတ္တသည်ဂဗ္ဘာ၊ ခုနစ်ပါးသော သည္ဘာရှိသော ပဋိသန္ဓေတို့သည် ရင်း။ သတ္တအသည်ဂဗ္ဘာ၊ ခနစ်ပါးသော သည္ဘာမရှိသော ပဋိသန္ဓေတို့သည်ရင်း။ သတ္တနိဂဏ္ဌာ၊ ခုနစ်ပါးသော အဆစ်အဖုဖြစ်သော ပဋိသန္ဓေတို့သည်ရင်း။ သတ္တဒေ၀၊ ခုနစ်ဦးသော နတ်တို့သည် ရင်း။သတ္တမာနုသာ၊ ခုနစ်ဦးသော လူတို့သည်ရင်း။သတ္တ ပိသာစာ၊ ခုနစ်ဦးသော မြေဘုတ်ဘီလူးတို့ သည်ရင်း။သတ္တသရာ၊ခုနစ်ခုသောအိုင်ကြီးတို့သည်ရင်း။သတ္တပဒုဋ္ဌာ၊ခုနစ်ခုသောအဆစ်တို့သည်ရင်း။ သတ္တပပါတာ၊ခုနစ်ခုသောကမ်းပါးပြတ်ကြီးတို့သည်ရင်း။သတ္တပပါတသတာနိ၊ခုနစ်ရာသော ကမ်းပါး ပြတ်ငယ်ဘို့သည်ရင်း။ သတ္တ သုပိနာ၊ ခုနစ်ပါးသောအိပ်မက်ကြီးတို့သည်ရင်း။ သတ္တသုပိနသတာနိ၊ ခုနစ်ရာသော အိပ်မက်ငယ်တို့သည်ရင်း။ မဟာဂဠပိနော၊ မဟာကပ်တို့၏။ ယာနိ၎ လ္လာသိ ံတိ သတ-သဟဿာနိ၊ အကြင်ရှစ်သန်းလေးသိန်းတို့ကာလပတ်လုံး။ဗာလေစ၊သူမိုက်တို့သည်ရင်း။ ပဏ္ဍိတေစ၊ ပညာရှိတို့သည်ရင်း။ သန္ဓာ၀ိတ္ဝာ၊ ပြေးသွားကုန်ပြီး၍။ သံသရိတ္ဝာ၊ ကျင်လည်ကုန်ပြီး၍။ ဒုက္ခဿန္တိ၊ ဝဋ္ဌဆင်းရဲ၏အဆုံးကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကြကုန်လိမ့်လတ္တံ့။(တာနိ စုလ္လာသိ ံသပ ဿာနိ၊ တို့သည်ရင်း။သန္တိ၊ရှိကုန်၏။)တတ္ထ၊ ထိုမဟာကပ်တို့၏အတွင်း၌။ 'အဟံ၊ငါသည်'။ ဣမိနာသီ ံလေနဝါ၊ ဤသီလဖြင့်ရင်း။ ဣမိနာ၀တေနဝါ၊ ဤအကျင့်ဖြင့်ရင်း။ ဣမိနာတပေနဝါ၊ ဤခြိုးခြံသောအကျင့် ဖြင့်ရင်း။ ဣမိနာ ပြဟ္မစရိယေနဝါ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ဖြင့်ရင်း။ အပရိပက္ကံ၊ မရင့်ကျက်သေး သော။ ကမ္မံ၀၊ ကံကိုလည်း။ ပရိပါစေဿာမိ၊ ရင့်ကျက်စေအံ့။ ပရိပက္ကံ၊ ရင့်ကျက်ပြီးသော။ကမ္မံ၀၊ ကံကိုလည်း။ ဖုဿ ဖုဿ၊ တွေ့ရောက်၍ တွေ့ရောက်၍။ ဗျန္တီ ံ၊ ကင်းသောအပိုင်းအခြားရှိသည်ကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ **ဝေ၀၊ ဤသို့ဖြစ်နိုင်ခြင်းသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။သုခဒုက္ခေ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲသည်။** (သီ-၉-ပြ)။ ဒေ၀ဒတ်မိတေ၊ ခွက်ဖြင့်ခြင်အပ်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ **သံသာရေ၊ သည်။** ပရိယန္တကတေ၊ ပြုအပ်ပြီးသောအပိုင်းအခြားရှိ၏။ ဟာယနဝဋုနေ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း တိုးပွါးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ဥက္ကံသာ၀ကံသေ၊ အလွန်အယုတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။သေယျထာပိနာမ၊ ကား။သုတ္တဂုဏ္ဍေ၊ ချည်လုံးကို။ခိတ္တေ၊ ပစ်အပ်သည်ရှိသော်။ နိဗ္ဗေ၀္ဌိယမာနမေ၀၊ (ချည်ရှိသရွေ့) ပြေလျက်သာလျှင်။ ပလေတိယထာ၊ သွားသကဲ့သို့။ (သီ-ဋီ-သစ်အလုံပရ-ဂတျတ္ထ။ဓာတ်ကျမ်းတို့ အလို ပလ-ဓာတ်)။ **ဧ၀မေ၀၊** သာလျှင်။ ဗာလေစ၊ တို့သည်ရင်း။ ပဏ္ဍိတေစ၊ တို့သည်ရင်း။ သန္ဓာ ၀ိတ္ဝာ၊ ၍။ သံသရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဒုက္ခဿန္တိ၊ ကို။ ကရိဿန္တိတိ၊ ဟူ၍။ **ဧ၀ံ၀ါဒီ**၊ သည်။ **ဧ၀ံဒိဋ္ဌိ**၊ **သည်**။ ဟောတိ၊ **၏**။ (အကြင်းတူ၏)။

၁။ ဤပါဠိခွဲခြင်း သာမညဖလသုတ် ပါဠိ-အဋ္ဌကထာတို့ခွဲခင်း အာဇီ၀ကသတေ-ဟု ပါဌ်ရှိနေသည်။ ဤအဋ္ဌ ကထာခွဲ အာဇီ၀ဝတ္ထိသတာနိ-ဟု က-အက္ခရာမပါပဲ ဖွင့်သည်။ ဤဋီကာနှင့် သာမညဖလဋီကာ (ဟောင်း-သစ်) တို့ခွဲလည်း အာဇီ၀ဝတ္ထိသတာနိတိ သတ္တာနံ အာဇီ၀ဘူတာနိ ဇီ၀ိကာ ဝတ္ထိသတာနိ-ဟူ၍ချည်း ဖွင့်ကြသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်(ဇီ၀က)မဟုတ် အသက်မွေးမှုဖြစ်သည်။ က-အက္ခရာမလို။ ပရိဗ္ဗာဇကသတေ-ကိုထောက်၍ အာဇီ၀က သတေ-ဟု မဖြစ်သင့်ရာ သလောဟူ၊ ပြားအံ့၊ မဖြစ်သင့်။အာဇီ၀ကဟူသည် ပရိဗ္ဗာဇက ၄-မျိုးတို့တွင် တဦးအပါအ၀င် ဖြစ်သည်။ ဤ၀ါဒအတွင်းရှိ ပုဒ်မျှား၏ သဒ္ဒ,အတ္ထ-နှင့်ပတ်သက်၍ အကျယ်ကို ဤဌ၊ဋီ-နှင့် သာမညဖလ-ဌ(၁၄၇) ဋီကာတို့မှ ယူပါကုန်။

သန္ဓက၊ က။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဆရာ၌။ပ။နာရာဓေယ္ယ ရာ။ဇာနတာ၊သော။ပ။တေနဘဂဝတာ၊ သည်။ အက္ခာတာ၊ ကုန်သော။ စတ္တာဂရာ၊ ကုန်သော။ တေအဋ္ဌပဗ္ဗစရိယဝါသာ၊ တို့သည်။ ဣမေခေါ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘောအာနန္ဒ၊ အိုအရှင်အာနန္ဒာ။ အစ္ဆရိယံ၊ စွ။ ဘောအာနန္ဒ၊ နှာ။ အဗ္ဘုတံ၊ စွ။ ယတ္ထ၊ ၌။ပ။နာရာဓေယ္ယ၊ ရာ။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။တေနဘဂဝတာ၊ သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ တေအဋ္ဌပဗ္ဗစရိယဝါသာ၊ တို့ကို။ အဋ္ဌ ဗ္ဗစရိယဝါသာဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ အဋ္ဌပဗ္ဗစရိယဝါသာတိ၊ တို့ဟူ၍။ ယာဝ၊ အလွန်။ အက္ခာတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ပေကုန်၏။

၂၂၉။ ဘောအာနန္ဒ၊ နှာ။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဆရာ၌။ပ။နာရာဓေယ္ယ၊ရာ။ဇာနတာ၊သော။ပ။ တေနဘဂဝတာ၊ သည်။အက္ခာတာနိ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။အနဿာသိကာနိ၊ သက်သာ ရာမှ ကင်းကုန်သော။ တာနိ ဋ္ဌပဗ္ဗစရိယာနိ၊ တို့သည်။ ကတမာနိပန၊ အဘယ်တို့ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

သန္ဓက၊ က။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ကေစ္စော၊ သော။ သတ္ထာ၊ဆရာသည်။သမ္ဗညူ၊အလုံးစုံကို သိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ဗဒဿာဝီ၊ အလုံးစုံကို မြင်သည်ဖြစ်၍။ "စရတော စ၊သွားသည်လည်းဖြစ်သော။ တိဋ္ဌတော စ၊ ရပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ သုတ္တဿ စ၊ အိပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဇာဂရဿ စ၊ နိုးသည် လည်း ဖြစ်သော။ မေ၊ အား။ ဝါ၊ ၏။ဉာဏဒဿနံ၊ဉာဏ်အမြင်သည်။သတတံ၊အမြဲ။သမိတံ၊မပြတ်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတန္တိ၊ ရှေးရှုတည်၏"ဟူ၍။ အပနိသေသံ၊အကြွင်းမဲ့သော။ ဉာဏဒဿနံ၊ ကို။ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏။

သော၊ ထိုဆရာသည်။ သုညံ၊ ဆိတ်သော။ အဂါရံပိ၊ အိမ်သို့လည်း။ ပဝိသတိ၊ဝင်၏။ ပိဏ္ဍပိ ဆွမ်းကိုလည်း။ နလဘတိ၊ မရ။ ကုက္ကုရောပိ၊ ခွေးသည်လည်း။ ဌံသတိ၊ ကိုက်၏။ စဏ္ဍောန၊ ကြမ်း သော။ ဟတ္ထိနာပိ၊ ဆင်နှင့်လည်း။ သမာဂစ္ဆတိ၊ တွေ့ကြုံ၏။ စဏ္ဍောန၊ သော။ အဿေနပိ၊ မြင်းနှင့်လည်း။ သမာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ စဏ္ဍောန၊ သော။ ဂေါဏေနပိ၊ နွားနှင့်လည်း။ သမာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတ္ထိယာပိ၊ မိန်းမ၏ဇင်း။ ပုရိသဿပိ၊ ယောကျ်း၏ဇင်း။ နာမ်ပိ၊ အမည်ကိုဇင်း။ ဂေါတ္တံပိ၊ အနွယ်ကိုဇင်း။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ ဂါမဿပိ၊ ရွာ၏ဇင်း။ နိဂမဿပိ၊ နိုဂုံး၏ဇင်း။ နာမ်ပိ၊ ကိုဇင်း။ မဂ္ဂံပိ၊ လမ်းကိုဇင်း။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။(အဝေါစ-ဋ္ဌမ)။ဣဒံ၊ဤသင်၏ (သမ္ဗညုဟုဝန်ခံလျက်)မသိခြင်းသည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်နည်းဟူ၍။ ပုဗ္ဗေ၊မေးအပ်သည်။သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။(အဝေါစ-ဋ္ဌပဉ္စမ)။မေ၊ အား။ ဝါ၊ ၏။ သုညံ၊ သော။ အဂါရံ၊ သို့။ ပဝိသိတဗ္ဗံ၊ ဝင်သင့်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ ပိဏ္ဍပိ၊ဆွမ်းကိုလည်း။

၁။ ဤဝါကျ၌ တေန-ပုဒ်မျှားကို "သံဝိဘဇေထ နော ရဇ္ဇေန" စသည်တို့ဌ်ကဲ့သို့ ကမ္မတ္ထတတိယာဝိဘတ်ဟု မကြံလင့်။ တေန-သည် ကာရကာစ္ဆေဒန အနက်ရှိကြောင်း သဒ္ဒနီတိ၌ ပြဆိုပြီးလျှင် "သုညံ မေ အဂါရံ ပဝိသိတဗ္ဗံ အဟောသိ၊ တေန ပါဝိသိ" ဟုဤပါဠိကိုပင် ဥဒါဟရဏ် ထုတ်ထားသည်။ နိဿယဆရာတော်ကလည်း ဤသုတ်လာ တေန သဒ္ဒါအားလုံးကို ထပ်ဆင့်ထုတ်ပြထားသည်။ ထို့ကြောင့် တေန ပုဒ်မျှားကို ကြောင့် ဟု အနက်ပေးရမည်။ အဓိပ္ပါယ်ကား သမ္ဗညူ-ဟု ဝန်ခံလျက်လူမရှိသော အိမ်ဖြစ်သည်ကို မသိသလော၊အဘယ်ကြောင့် လူမရှိသော အိမ်သို့ ဝင်ရသနည်း ဟု တစုံတယောက်က မေးမြန်းသောအခါ ဝင်သင့်သောကြောင့်(ဝင်ဘွယ်ကိစ္စရှိသောကြောင့်) ဝင်သည်။ မသိ၍ မဟုတ်ဟု စကားဖောခြင်းဖြစ်သည်။ "တေန နာလဒ္ဓံ၊ တေန ဒဋ္ဌော" စသည်ဌ်လည်း ဆွမ်းမရထိုက် သောကြောင့် (မရချင်လို့)သာ မရခြင်းဖြစ်သည်။ ခွေးကိုက်ခံရထိုက်သောကြောင့်(ကိုက်ခံထိုက်လို့ ကိုက်ချင်လို့) ကိုက်သည် စသည်ဖြင့် သိလေ။

အလဒ္ဓမ္မံ၊ မရသင့်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ နာလဒ္ဓံ။ မရပြီ။ ကုက္ကုရေန၊ သည်။ ဒုံသိတမ္ပံ၊ ကိုက်သင့်သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဒဋ္ဌော၊ ကိုက်အပ်သည်။ အမှိ၊ ၏။ စဏ္ဍေန၊ သော။ ဟတ္ထိနာ၊ နှင့်။ သမာဂန္တမ္ပံ၊ တွေ့ကြုံသင့်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ သမာဂမိ ၊ တွေ့ကြုံပြီ။ပ။ဣတ္ထိယာပိ၊ ၏ရင်း။ ပုရိသသ္မိပိ၊ ၏ရင်း။ နာမ်ပိ၊ ကိုရင်း။ ဂေါတ္တံပိ၊ ကိုရင်း။ပုစ္ဆိတမ္ပံ၊ မေးသင့်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ပုစ္ဆိ ၊ မေးပြီ။ ဂါမသ္မိပိ၊ ၏ရင်း။ နိဂမသ္မိပိ၊ ၏ရင်း။ နာမ်ပိ၊ ကိုရင်း။မဂ္ဂံပိ၊ကိုရင်း။ပုစ္ဆိတမ္ပံ၊သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ပုစ္ဆိ ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။(အဝေါစ၊ပြီ။)

သန္ဓက၊ က။ တတြ၊ ထိုဆရာ့စကားဌ။ပ။ ပုစ္ဆိန္တိ၊ ပြီ ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဋ္ဌိကွတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုပညာရှိယောကျ်ားသည်။ ဣဒံပြ ဟွစရိယံ၊ ဤပြဟွစရိယသည်။ အနဿာသိကန္တိ၊သက်သာရာမှ ကင်း၏ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ ၍။တသ္မာပြ ဟွစရိယာ၊ ထိုပြ ဟွစရိယမှ။ နိဗ္ဗိဇ္ဇ၊ ငြီးငွေ့၍။ ပက္ကမတိ၊ ဖဲသွား၏။

သန္ဓက၊ က။ ယတ္ထ၊အကြင်ဆရာ၌။ ဝိညူ၊ သိနားလည်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ သသက္ကံ၊ စင်စစ်။ ပြဟွစရိယံ၊ ကို။ နဝေသေယ္ယ၊ မကျင့်သုံးရာ။ ဝသန္တော၊ ကျင့်သုံးသော်လည်း။ ဥဘယံ၊ သော။ ကုသလံ၊ သော။ မေ့ံ၊ကို။ နာရာဓေယ္ယ၊ မပြီးစေရာ။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဘ္ဘာတံ၊ သော။ ပဌမံ၊ သော။ အနဿာသိကံ၊ သော။ တံပြ ဟွစရိယံ၊ သည်။ ဣဒံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

၂၃၀။ သန္ဓက၊ က။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဣဓ၊ ဌ။ ဧကစ္စော၊ သော။ သတ္ထာ၊ သည်။အနုဿ-ဝိကော၊ တဆင့်ကြားကိုမှီသည် (အဆင့်ဆင့်ကြားခြင်းရှိသည်)။အနုဿဝသစ္စော၊ တဆင့်ကြားသည်မှန်၏ဟု အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဆရာသည်။ အနုဿဝေန၊အဆင့်ဆင့်ကြားဖြင့်ရင်း။ ဣတိဟိတိဟပရမ္ပရာယ၊ ဤသို့တဲ့ ဤသို့တဲ့ဟု ဖြစ်ပေါ်လာသော အဆက်ဆက်ဖြင့်ရင်း။ ပိဋကသမ္ပဒါယ၊ ကျမ်းစာ၏ပြည့်စုံခြင်းမျှဖြင့်။ ဝါ၊ ကျမ်းဂန်ကို ပြည့်ဝေစေခြင်းမျှဖြင့်ရင်း။ဧမ့ံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ (တိကဂ်တ္တရ-ကေသမုတ္တိသုတ်နှင့်စပ်၍ရှု)။ သန္ဓက၊ က။ အနုဿဝိကဿ၊ သော။ အနုဿဝသစ္စဿ၊ သော။ သတ္ထုနော၊ ဆရာ၏(စကားသည်)။ သုဿုတံပိ၊ ကောင်းစွာကြားနာအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုဿုတံပိ၊ မကောင်းသဖြင့် ကြားနာအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာပိ၊ထိုကြားအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ဟောတိ၊၏။အညထာပိ၊ ကြားအပ်သည်မှ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သန္ဓက၊ က။ တတြ၊ ထိုတရားဌ။ပ။ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဋ္ဌိကွတိ၊ ၏။(အကြင်းတူ၏)။

၂၃၁။ သန္ဓက၊ က။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဣဓ၊ ဌ။ ဧကစ္စော၊ သော။ သတ္ထာ၊သည်။ တက္ကီ၊ ကြံစည်လေ့ရှိသည်။ ဝီမံသီ၊ စုံစမ်းလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ သော၊ ထိုဆရာသည်။ တက္ကပရိယာဟတံ၊ အကြံအစည်သက်သက်ဖြင့် အဖန်ဖန်ဖြစ်စေအပ်သော။ဝီမံသာနုစရိတံ၊ဉူးစမ်းဉာဏ်ဖြင့် အစဉ်လျှောက်အပ်သော ။သယံပဋိဘာနံ၊ မိမိထင်မြင်တိုင်းသော။ ဧမ့ံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ သန္ဓက၊က။ တက္ကိဿ၊ သော။ ဝီမံသိဿ၊ သော။သတ္ထုနော၊ ဆရာ၏(စကားသည်)။ သုတက္ကိတံပိ၊ ကောင်းစွာကြံစည်အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတ္တက္ကိတံပိ၊ မကောင်းသဖြင့် ကြံစည်အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာပိ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အညထာပိ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။(အကြင်းတူပြီ)။

၂၃၂။ သန္ဒက၊က။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သော။ သတ္ထာ၊ သည်။ မန္ဒော၊ နံ့သည်။ မောမူဟော၊ တော့ဝေသည်။ ဟောတိ၊၏။ သော၊ ထိုဆရာသည်။ မန္ဒတ္တာ၊ ကြောင့်။ မောမူဟတ္တာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုအရာ၌။ ပဉ္ဍံ၊ ပြဿနာဂုဏ်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ သော်။ "ဝေန္တိပိ၊ ဤသို့ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ငါအား။ နော၊ မဖြစ် (အယူမရှိ)။တထာတိပိ၊ ထိုသို့ဟူ၍ လည်း။ မေ၊ အား။ နော၊ မဖြစ်။ အညထာတိပိ၊ တပါးတခြားဟူ၍ လည်း။မေ၊ အား။ နော၊ မဖြစ်။ နောတိပိ၊ (ထိုသုံးမျိုးလုံး)မဟုတ်ဟူ၍ လည်း။ မေ၊ အား။ နော၊ မဖြစ်။ နောနော တိပိ၊ (ထိုသုံးမျိုးလုံး) မဖြစ်ဟူသည် မဟုတ် ဟူ၍လည်း။ မေ၊ အား။ နောတိ၊ မဖြစ်" ဟူ၍။ ဝါစာဝိကွေပံ၊ နှုတ်ဖြင့် (နှုတ်၏)အထူးထူးအပြားပြား ပင်ပယ်ခြင်းသို့။ အမရာဝိကွေပံ၊ အပိုင်း အခြားမရှိသောအားဖြင့် အထူးထူး အပြားပြား ပင်ပယ်ခြင်းဝို့။ ဝါ၊ အမရာမည်သောငါး၏ (ဖမ်းမမိနိုင်အောင်) ပြေးသွားပစ်လွှင့်ခြင်းကဲ့သို့သော ပစ်လွှင့်ခြင်းသို့။ တနည်း၊ အမရဝိကွေပံ၊ ဟူသော။ဝါစာဝိကွေပံ၊သို့။ (ဤအဋ္ဌကထာ)[1]။အာပဇ္ဇတိ၊ရောက်၏။ပ။ဘောအာနန္ဒ၊နှာ။အစ္ဆရိယံ၊ စ္ဆ။ (နာရာဏမေယျ ဉာယံ ဓမ္မံ ကုသလံ-အထိတူပြီ)။

၂၃၃။ ဘောအာနန္ဒ၊ နှာ။ ယတ္ထ' အကြင်ဆရာ၌။ ဝိညူ၊သော။ ပုရိသော၊ သည်။ သသက္ကံ' စင်စစ်။ ပြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝသေယ္ယ၊ ၏။ ဝသန္တော၊ သော်။ ဉာယံ၊ သော။ ကုသလံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာရာဓေယ္ယ။ ပြီးစေရာ၏။ သောသတ္ထာ၊ ထိုဆရာသည်။ ကိံ ဝါဒီ၊ အဘယ်အယူရှိသနည်း။ ကိံ အက္ခာယီ၊ အဘယ်သို့ ဟောကြားလေ့ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

သန္ဒက၊ က။ ဣဓလောကော၊ ဤလောက၌။ပ။ ပဋမံ၊ သော။ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊၏ ၂။

သန္ဒက၊က၊ ယသ္မိं သတ္ထရိ၊ ၊အကြင်ဆရာ၌။ သာဝကော၊ သည်။ ဝေရှပ်၊ သော။ဥဒ္ဓာရဝိသေသံ၊ မြတ်သောတရားထူးကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဆရာထံ၌။ ဝိညူ၊သော။ ပုရိသော၊ သည်။

၁။ နှ မရတိ နှ ဥပစ္ဆိဇ္ဇတိတိ အမရာ၊ (အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသော အယူစကား)။ ဝိဝိဓော ခေပေါ ဝိကွေပေါ၊ အမရာယ(ဒိဋ္ဌိယာ ဝါစာယ ဝါ)ဝိကွေပေါ အမရာဝိကွေပေါ။(အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိသော အယူ စကားဖြင့် သူတပါးတို့၏ အယူဝါဒကို အထူးထူးအပြားပြား ပစ်လွှင့်ယပ်ချခြင်း)။ အထဝါ အမရာ နာမ မစ္ဆဇာတိ၊ သာ ဥမ္မုဇ္ဇနနိမုဇ္ဇနာဒိဝသေန ဥဒကေ သန္ဓာဝမာနာ ဂဟေတုံ နသက္ကာ၊ ဝေမေဝ။ပ။အမရာယ ဝိကွေပေါ ဝိယာတိ အမရာဝိကွေပေါ။ (အမရာမည်သော ငါး၏ ဖမ်းမမိအောင် ပြေးလွှားပစ်လွှင့်ခြင်း ကဲ့သို့ ဖမ်း၍မမိနိုင် အောင် အယူဝါဒ၏ ပြေးသွားပစ်လွှင့်ခြင်း)။ ဤကား ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ၌။ ဒီ၊ ၌ ၁။ ၎င်းဋီကာနှင့် သာရတ္ထတို့မှ ယူ၍ ပြခြင်းဖြစ်သည်။

ဝါစာဝိကွေပံ အာပဇ္ဇတိတိ ဝါစာယ ဝိကွေပံ အာပဇ္ဇတိ။ ကိဒိသံ? အမရာဝိကွေပံ၊ အပရိယန္တဝိကွေပန္တိ အတ္ထော။ အထဝါ အမရာ နာမ မစ္ဆဇာတိ။ပ။တံ အမရာဝိကွေပံ။ (ဤအဋ္ဌကထာ)။ နှ မရတိ နှ ပစ္ဆိဇ္ဇတိ ယထာဝုတ္တော ဝါဒဝိကွေပေါ တောယာတိ အရော၊ တတ္ထ(တထာ)ပဝတ္တာ ဒိဋ္ဌိ အမရာဝိကွေပေါ။(ဤဋီကာ)တို့နှင့် ယှဉ်စပ်ကြည့်ရှုလေ။

၂၂၅-အပိုဒ်ဖြင့် အဇိတကေသကမ္မလ၏ အယူကိုပြသည်။ ၂၂၆-ဖြင့် ပူရဏကဿပ၏၊၂၂၇-ဖြင့် မက္ခလိဂေါသာလ ၏ အယူကိုပြသည်။ ၂၂၈-ဖြင့် ပကုဓကစ္စာန၏ အယူကိုပြသည်။ ဝိဝရမနုပတတိ-တိုင်ရုံယူ။ စုဒ္ဓသ ခေါ ပနိမာနိ-မှစ၍ ကား မက္ခလိဂေါသာလ၏ စကားမျှားဖြစ်သည်။ ၂၃၂-ဖြင့် သဉ္စယဗေလဋ္ဌပုတ္တ၏ အယူကိုပြသည်ဟုမှတ်။

၂။ ဤပါဠိတော်၌ရှိသည့် "ဘဂဝါ။ပ။သော" ဟူသော ပေယျာလကား ကန္ဒရကသုတ် စာပိုဒ် ၁၀-မှ ၁၃-အထိကို မြှုပ်ခြင်းဖြစ်၏။ ဤ ၂၃၃-စာပိုဒ်၌ ပ-၃ တ-စ စျာန်မျှားကို တဝိုဒ်စီ၏၊ ကန္ဒရကသုတ်၌ တပေါင်း တည်းပြု၏၊ ဤမျှသာဆူးသည်။ ၂၃၃-အပိုဒ်ကို "သော ပန ဘော အာနန္ဒ"စသော အထက်ဝါကျ၌ တပ်ထားသည် ကိုလည်း သတိပြု။

သသက္ကံ၊ စင်စစ်။ မြဟ္မစရိယံ၊ကို။ ဝသေယျ၊ ကျင့်သုံးရာ၏။ ဝသန္တောစ၊ သော်။ ဥဿယံ၊ သော။ ကုသလံ၊ သော။ ဓမ္မဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ အာရာဓေယျ၊၏။ (ကြွင်းမခက်ပြီ၊ နောက်ကို မှီးလေ)။

၂၃၄။ ဘောအာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ယောသောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အရဟံ၊ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူ၏။ပ။ပရိကိ္ခဏဘဝသံယောဇနောဝ၊ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ် ရှိ၏။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာ၊ သိ၍။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာဘို့မှ လွတ်၏။ သော၊ ထိုရဟန္တာ ရဟန်းသည်။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ သုံးဆောင်ခံစားရာအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ သန္ဓက၊ က။ ယောသောဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဝိမုတ္တောဝ၊၏။ သော၊ထိုရဟန္တာရဟန်းသည်။ ပဋ္ဌဝနာဝနိ၊ ငါးပါးသောအဆုတ်ကို။ အ ဗျာဝစရိတုံ၊ လုန်ကျူး၍ ကျင့်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဠာယတနံ၊ စေ့ဆော်၍။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေတုံ၊ခွဲခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဒိန္နံ၊ မပေးအပ်သော သူတပါး ဥစ္စာကို။ ထေယ္ယသင်္ခါတံ၊ ခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့်။ အာဒါတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ မေထုနံ မေထုန်၊ မေထုန်အကျင့်ကို။ပဋိသေဝိတုံ၊ မှီဝဲခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊မထိုက်။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ သမ္မာနမုသာ၊ ကို။ ဘာသိတုံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရဟန္တာမဖြစ်မီရှေးဘ၌။ အဂါရိယဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သူသည်။ သန္နိဓိကာရကံ၊ သိုမှီးခြင်းကိုပြု၍ ။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇတိ သေယျ-ထာပိ၊ ခံစားသကဲ့သို့။ သန္နိဓိကာရကံ၊ သိုမှီးခြင်းကို ပြု၍ ။ ကာမေ၊ တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ဋ္ဌာ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ သန္ဓက၊က။ ယောသောဘိက္ခု၊သည်။ပ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၂၃၅။ ဘောအာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ ယော သော ဘိက္ခု၊သည်။အရဟံ၊၏။ပ။ဝိမုတ္တောဝ၊ ၏။ စရတောစေ၊ သွားသည်လည်း ဖြစ်သော။ တိဋ္ဌတောစ၊ ရပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ သုတ္တသ္မိဉ္စ၊ အိပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဇာဂရသ္မိဉ္စ၊ နိုးသည်လည်း ဖြစ်သော။ တသ္မာ၊ ထိုရဟန်းအား။ဝါ၊၏။ "မေ၊ ၏။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ခီဏာတိ၊ ကုန်ပြီ" ဟူ၍ ။ ဉာဏဒဿနံ၊သည်။ သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ၊မပြတ်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှုထင်သလော။ ဣတိ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ သန္ဓက၊က။ တေနဟိ၊ ထိုဟေတုကြောင့်လျှင်မူကား။ တေ၊ သင်၏အလို၌။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ။ ဧကစ္စေ၊ကုန်သော။ ဝိညူပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဥပမာယပိ၊ ဥပမာဖြင့်လည်း။ ဘာသိတဿ၊ဟောတော်မူအပ်သော စကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်သဘောကို။ အာဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ သန္ဓက၊ က။သေယျထာပိ၊အံ့။ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်ခြေ တို့သည်။ ဆိန္နာ၊ ပြတ်ကုန်၏။စရတောစေ၊သော။တိဋ္ဌတောစ၊သော။သုတ္တသ္မိဉ္စ၊ သော။ဇာဂရသ္မိဉ္စ၊ သော။ တသ္မာ၊ထို ယောကျ်ား၏(စိတ်၌)။ "မေ၊ ၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ တို့သည်။ ဆိန္နာတိ၊ပြတ်ကုန်၏" ဟူ၍။ သတတံ၊ အမြဲ၊သမိတံ၊မပြတ်။ ဇာနာတိ၊သိမြင်သလော။ဣဒါဟု၊ထိုဝိုမဟုတ်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ဆင်ခြင်သည် ရှိသော်သာ။ "မေ၊ ၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ တို့သည်။ ဆိန္နာတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ သိသလော။ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဘောအာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ သောပုရိသော၊သည်။"မေ၊ ၏။ဟတ္ထပါဒါ၊ တို့သည်။ဆိန္နာတိ၊ ၏"ဟူ၍။သတတံ၊ အမြဲ။သမိတံ၊မပြတ်။ နဇာနာတိ၊မသိ။ အပိစ ခေါ ပန၊ ကား။ နံ၊ထိုလက်ခြေ ပြတ်ခြင်းကို။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်သာ။ "မေ၊ ၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ တို့သည်။ ဆိန္နာတိ၊ ၏" ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သန္ဓက၊ က။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ယောသောဘိက္ခု၊သည်။ပ။ အပိစခေါ ပန၊ ကား။ နံ၊ ထိုအာသဝေါကုန်ခြင်းကို။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊

သော်သာ။ မေ၊ ၏။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ခီဏာတိ၊ ပြီ ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့် တော်မူ၏။

၂၃၆။ ဘောအာနန္ဒ၊နှာ။ ဣမသ္မိं ဓမ္မဝိနယေ၎ဘ်။ နိယျာတာရော၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက် သော သူတို့သည်။ ဂ၊ဝ ဗဟုကာ၊ အဘယ်မျှ များကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤ၌ လျှောက်၏။ သန္ဓကဟု၊ကု။နခေါ ဇော်ယော၀ သတိ၊ တရာသာလျှင် မဟုတ်။နဒ္ဒေသတာနိ၊ နှစ်ရာတို့လည်း မဟုတ် ကုန်။နတိဏ်သတာနိ၊သုံးရာတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။နစတ္တာရိသတာနိ၊လေးရာတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။ နပဉ္စသတာနိ၊ငါးရာ ဘို့လည်း မဟုတ်ကုန်။အထခေါ်၊စင်စစ်သော်ကား။ဣမသ္မိं ဓမ္မဝိနယေ၎ဘ်။ ယေ နိယျာတာရော၊ အကြင်ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်တတ်သော သူတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (တေ၊ တို့သည်။) ဘိယျော၀၊ များကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘောအာနန္ဒ'နှာ။အစ္ဆရိယံ၊ စ္ဆ။ဘောအာနန္ဒ၊ နှာ။အဗ္ဘုတံ၊ စ္ဆ။သဓမ္မောဂ္ဂဏှသနာ၊ မိမိ၏တရား ကို ချီးမြှောက်ခြင်းသည်။ နစ ဘဝိဿတိနာမ၊ မဖြစ်ပေစ္ဆတကား။ ပရဓမ္မဝမ္ဘနာ၊ သူတပါးတို့၏ တရားကိုရွတ်ချခြင်းသည်။နဘဝိဿတိနာမ၊ မဖြစ်ပေစ္ဆတကား။ (ယာ၀၊လောက်။) အာယတနေ၊ အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ မေ့ဒေသနာစ၊ တရားဟောခြင်းသည်လည်း။ (ဟောတိ၏။) တာ၀၊ လောက်။ ဗဟုကာ၊ များစွာကုန်သော။ နိယျာတာရော၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်သူတို့ သည်။ ပညာယိဿန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်လတ္တံ့။ (တိကဏ္ဍတ္တရ အာဇီ၀ကသုတ်နိဂုံးနှင့်လည်းယှဉ်စပ်၍ ရှုလေဦး)။ ပုတ္တမတာယ၊ သေသောသားရှိသော အမိ၏။ ပုတ္တာ၊ သားဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ပန အာဇီ၀ကာ၊ တို့သည်ကား။ (အဓိသီလတည်းဟူသော အသက်မရှိ၍ သူသေဟုဆိုလိုသည်။) အတ္တာနဥ္စေ၀၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း။ ဥက္ကံသေန္တိ၊ ချီးမြှောက်ကုန်၏။ ပရေစ၊ သူတပါးတို့ကို လည်း။ဝမ္ဘေန္တိ၊ ရွတ်ချကုန်၏။တယောစေ၀၊ သုံးယောက်သော သူတို့ဂုဏ်သာလျှင်။ နိယျာတာရော၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်တတ်သော သူတို့ဟု၍။ပညာပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသုံးယောက် တို့ဟူသည်။ သေယျထာ၊အဘယ်သူတို့နည်း။ နန္ဒံ ၀စ္ဆံ၊ နန္ဒ၀စ္ဆကိုဌင်း။ ကိသံသံ၀ိစ္ဆံ၊ ဂိသသံ၀ိစ္ဆ ကိုဌင်း။ မက္ခလိဂေါသာလန္တိ၊ မက္ခလိဂေါသာလ၀ိုဌင်းတည်း။ အထခေါ၊ ဘ္ဘ။ သန္ဓကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာ၀ကော၊ သည်။ သကံပရိသံ၊မိမိပရိသတ်ကို။ "ဘောန္တော၊ အချင်းတို့။ စရန္တု၊သွားကြ ကုန်လော့။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမထံ၌သာလျှင်။ ပြဟ္မစရိယ၀ါသော၊ မည်သည်။ အတ္ထိ၏။ ဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ အမှေဟိ၊ ငါဘို့သည်။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ လာဘ်ပူဇော် သကာ အကျော်အစောတို့ကို။ပရိစ္စဇိတုံ၊ စွန့်ပယ်ခြင်းငှါ။ နသက္ကရန္တိ၊ မလွယ်"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့်။ သန္ဓကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာ၀ကော၊ သည်။ သကံပရိသံ၊ မိမိပရိသတ်ကို။ ဘဂ၀တိ၊ မြတ်စွာဘုရားထံ၌။ ပြဟ္မစရိယေ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံး ခြင်း၌။ ဥယျောဇေသိ၊ တိုက်တွန်းပြီ။ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ကြားဘူး၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ သန္ဓကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၇-မဟာသကုလုဒါယိသုတ်

၂၃၇။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ။ပ။ ကလန္ဒကနိ၀ါပေ၊ ပေးမြဲ)။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဘ္ဘ။ သမ္ဗဟုလာ၊များစွာကုန်သော။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ၊ အလွန်ထင်ရှားကုန် အလွန်ထင်ရှားကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာ၀ကာ၊ တို့သည်။ မောရနိ၀ါပေ၊ ဥဒေါင်းတို့ကို

အစာကျေးရာဖြင့်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာရာမေ၊ ပရိဗိုဇ်တို့၏ အရာမ်ား၌။ ပဋိဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤပရိဗိုဇ်တို့သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်တို့နည်း။ အန္ဓဘာရော၊ အန္ဓဘာရအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကောစ၊ ပရိဗိုဇ်ရင်း။ ဝရဝရော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကောစ၊ ရင်း။ သကုလုဒါယီ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကောစ၊ ရင်း။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာစ၊ ပရိဗိုဇ်တို့ရင်းတည်း [1]။

၂၃၀။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ သကုလုဒါယီ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ပ။ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ ပုရိမာနိ၊ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဝသာနိ၊နေ့တို့ပတ်လုံးရင်း။ပုရိမတရာနိ၊အလွန်ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဝသာနိ၊နေ့တို့ပတ်လုံးရင်း[2]။ ကုတ္တူဟလသာလာယံ၊ အုတ်အုတ်ကျင်ကျင်ပြောဆိုရာစရပ်၌။ သန္ဓိသိန္ဓာနံ၊ အည့ီအညွှတ်နေကုန်သော။ သန္ဓိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ နာနာတိတ္ထိယာနံ၊ အထူးထူးအယူရှိကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ (အယံ အန္တရာကထာ-စပ်)။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ အဂ်မဂဓာနံ၊ အဂ်တိုင်းသား မဂဓတိုင်းသားတို့၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ ဘော၊ တို့။ အဂ်မဂဓာနံ၊ တို့၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သုလဒ္ဓလာဘာ၊ ကောင်းစွာလျှလျှ ရအပ်သော လာဘ်ဘို့တည်း။ တ တြ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သဃ်ိနော၊ သံဃာထုရှိကုန်သော။ ဂဏိနော၊ ဂိုဏ်းအဖွဲ့အစည်းရှိကုန်သော။ ဂဏာစရိယာ၊ဂိုဏ်းဆရာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဉာတာ၊ ထင်ရှားကုန်သော။ ယသဿိနော၊ မျှားသောအခြံအရံရှိကုန်သော။ တိတ္ထကရာ၊ အယူဝါဒကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ဗဟုဇနဿ၊လူအပေါင်းသည်။ သာဓုသမ္မတာ၊ သူတော်ကောင်းဟု သမုတ်အပ်ကုန်သော။ ဣမေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ဤ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ရာဇဂဟံ၊သို့။ဝဿာဝါသံ၊ဝါဆိုခြင်းငှါ။(သ-ကိုအံ-ပြု)။ သြသဋ္ဌာ၊ ကပ်ဝင်ကုန်၏။

ပူရဏော၊ သော။ အယမ္ပိခေါ၊ ကဿပေါ၊ ဤကဿပသည်လည်း။ ဝါ၊ ကိုလည်း။သဃ်ိစေဝ၊ သံဃာထုလည်း ရှိ၏။ ဂဏီစ၊ ဂိုဏ်းအဖွဲ့အစည်းလည်း ရှိ၏။ ဂဏာစရိယောစ၊ ဂိုဏ်းဆရာလည်း ဖြစ်၏။ဉာတော၊ ထင်ရှားလည်း ထင်ရှား၏။ယသဿီ၊မျှားသော အခြံအရံလည်း ရှိ၏။တိတ္ထကရော၊ အယူဝါဒကိုလည်း ပြုတတ်၏။ ဗဟုဇနဿ၊ သင့်။ သာဓုသမ္မတော၊ သူတော်ကောင်းဟုလည်း သမုတ်အပ်၏။ သောပိ၊ ထို ပူရဏကဿပသည်လည်း။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ဝဿာဝါသံ၊ ဝါ။ သြသဋ္ဌော၊ ကပ်ဝင်၏။ မက္ခလိ၊ သော။ အယမ္ပိ ဂေါသာလော၊ သည်လည်း။ပ။ အဇိတော၊ သော။ အယမ္ပိ၊ ကေသကမ္ဗလော၊ သည်လည်း။ပ။ ပကုဓော၊ သော။ အယမ္ပိ ကစ္စာယနော၊ သည်လည်း။ပ။ သဉ္စယော၊ သော။အယမ္ပိ ဗေလဋ္ဌပုတ္တော၊ သည်လည်း။ပ။ နိဂဏ္ဌော၊ သော။ အယမ္ပိ နာဋပုတ္တော၊ သည်လည်း။ပ။ အယမ္ပိ ခေါ သမဏော ဂေါတမော၊ ဤရဟန်း ဂေါတမသည်လည်း။ ဝါ၊ကိုလည်း။ ။ပ။ သာဓုသမ္မတော၊ အပ်၏။ သောပိ၊ သည်လည်း။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ဝဿာဝါသံ၊ ဝါ။ သြသဋ္ဌော၊ ၏။

သဃ်ိနံ၊ကုန်သော။ပ။ သာဓုသမ္မတာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ဤအရှင် ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့တွင်။ ကော၊ အဘယ်ဆရာကို။ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့သည်။ သဏ္ဌာတောနု၊

---

[1]။ အထခေါ အထပစ္စာပိ သဝနဿ- အဆုံးရှိသောဝါကျမျှားကို သန္ဓကသုတ် ၂၂၃-ပိုဒ်နှင့် ၂၂၄-ပိုဒ်တို့၌ ဆိုခဲ့သောအနက်ကိုမှီ၍ သမ္မန်။ ဤသုတ်၌လည်း သန္ဓကသုတ်၌ကဲ့သို့ တုဏှီ အဟေသုံ-အဆုံးနောက် အထခေါ အစ၌ ၂၃၀-တပ်၍ ပိုဒ်ပါ။

[2]။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ရက် သုံးရက်သည် ပုရိမဒိဝသ၊ရင်းမှရှေး ပုရိမတရဒိဝသမည်၏။

အရိုအသေပြုအပ်ပါသနည်း။ ဂရုကတောနှု၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်ပါသနည်း။ မာနိတောနှု၊ မြတ်နိုးအပ်ပါသနည်း။ ပူဇိတောနှု၊ ပူဇော်အပ်ပါသနည်း။ ကဉ္ဇပန၊ အဘယ်ဆရာကိုသာလျှင်။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ ဣဏ္ဍတ္ဘာ၊ အရိုအသေပြု၍။ ဂရုကတ္ဘာ၊ အလေးပြု၍။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝိဟရန္တိ နုခေါတဲ့၊ နေပါကုန်သနည်းဟူသော။ အယ်အန္တရာကဏာ၊ ဤကြားကားလခ္ဓ ဖြစ်သောစကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ပြီ။

၂၃၉။ တတြ၊ ထိုအစည်းအဝေးခ္ဍ။ ကေစ္စေ၊ အခ္ခါသော ရဟန်းပုံကားတို့သည်။ "ပူရဏော၊ သော။ အယ်ခေါကဿပေါ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ပ။ သာဓုသမ္မတော၊ အင်၏။ သော၊ ထိုပူရဏကဿပ ကိုလည်း။ သာဝကာနံ၊ တို့သည်။ နသက္ကတော၊ အရိုအသေလည်း မပြုအပ်။ပ။ နပူဇိတော၊ ပူဇော်လည်း မပူဇော်အပ်၊ ပူရဏ၊ သော။ ကဿပ၊ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ သက္ကတ္ဘာ၊၍။ ဂရုကတ္ဘာ၊၍။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ နစပန ဝိဟရန္တိ၊ နေလည်း မနေကုန်။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘဝဖြစ်ဘူး သည်ကား။ပူရဏော၊သော။ကဿပေါ၊ သည်။ အနေကသတာယ၊ အရာမကမျှားသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။တတြ၊ ထိုအရာမက မျှားသော ပရိသတ်တွင်။ အညတ-ရော၊ တယောက်အဝင်ဖြစ်သော။ ပူရဏဿ၊ သော။ ကဿပဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ ဘောန္တော၊ အရှင်ဘို့။ ပူရဏ၊ သော။ ကဿပ၊ ကို။ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ မာပုစ္ဆိတ္ထ၊ မမေးကြကုန်လင့်။ သော၊ ဤပူရဏကဿပသည်။ တေ၊ ဤအကြောင်းကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တေ၊ ကို။ ဇာနာမ၊ ကုန်၏။ အမှေ၊ တို့ကို။ တေမတ္ထံ၊ ကို။ ပုစ္ဆထ၊ မေးကြ ကုန်လော့။ မယံ၊ တို့သည်။ တေ၊ ကို။ ဘဝန္တာနံ၊ အရှင်တို့အား။ ဗျာကရိဿာမာတိ၊ ဖြေကုန်အံ့ ဟူသော။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ကား။ ပူရဏော၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ "ဘောန္တော၊ အရှင်တပည့်တို့သည်။အပ္ပသဒ္ဒါ၊ကုန်သည်။ဟောန္တု၊ကုန်လော့။ ဘောန္တော၊တို့သည်။ သဒ္ဒံ၊ကို။ မာအကတ္ထ၊ ကုန်လင့်။ တေ၊ ဤဒါယကာတို့သည်။ ဘဝန္တေ၊ အရှင်တပည့်တို့ကို။ နပုစ္ဆန္တိ၊ မမေးကြကုန်။ တေ၊ ဤဒါယကာတို့သည်။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ တေသံ၊ ဤဒါယကာတို့အား။ ဗျာကရိဿာမာတိ၊ ဖြေဆိုကြကုန်အံ့"ဟူ၏။ ဗာဟာ၊ လက်မောင်းတို့ကို။ ပဂ္ဂယှ၊ မြှောက်၍ ။ ကန္ဒန္တော၊ မြည်တမ်းလျက်။ နလဘတိ၊တား၍ မရ။

ဗ ဟု၊ မျှားစွာကုန်သော။ ပူရဏဿ၊ သော။ ကဿပဿ၊ ၏။သာဝကာ ပန၊ တို့သည်ကား။ 'တုံ့၊သည်။ ဣမံ၊ဓမ္မဝိနယံ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို။ နအာဇာနာသိ၊ မသိ။ အဟံ၊သည်။ ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနယ်းကို။ အာဇာနာမိ၊ သိ၏။ တုံ့၊ သည်။ ဣမံ၊ဓမ္မဝိနယံ၊ ကို။ ကိံ အာဇာနိဿသိ၊ အဘယ်မှာသိလတ္တံ့နည်း။ တုံ့၊သည်။ မိစ္ဆာပဋိပန္နော၊ မှားယွင်းသော အကျင့်ရှိသူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ သည်။ သမ္မာပဋိပန္နော၊ မှန်ကန်သောအကျင့်ရှိသူသည်။ အသ္မိ ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏ (စကားသည်)။ သဟိတံ၊ ကျိုးကြောင်းစပ်၏ ။ တေ၊ သင်၏ (စကားသည်)။ အသဟိတံ၊ ကျိုးကြောင်းမစပ်။ ပုရေဝစနီယံ၊ ရှေးဦးဆိုအပ်သော စကားကို။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ဦး။ အဝစ၊ ဆိုပြီ။ ပစ္ဆာဝစနီယံ၊ နောက်ဦ ဆိုအပ်သော စကားကို။ ပုရေ၊ ဦ။ အဝစ၊ ပြီ။ တေ၊ ၏။ အဓိစိဏ္ဏံ၊ ကြာမြင့်စွာလေ့ကျက်အပ်သော စကားသည်။ ဝိပရာဝတ္တံ၊ (ငါ၏ တစ္ဆုန်းတည်းသော်စကားမြင့်) ကပြောင်းကပြန်ဖြစ်၏။ တေ၊ ၏(အပ္ပူဇ်)။ ဝါဒေါ၊ (ပြောဆို ကြောင်း) အပြစ်ကို။ အာရောပိတော၊ တင်အပ်ပြီ။ (တုံ့၊ သည်။) နိဂ္ဂဟိတော၊ နှိပ်အပ်သည်။ အသိ၊ ၏။ဝါဒပဋိမောက္ခာယ (ပြောဆိုကြောင်း) အပြစ်မှလွတ်စိမ့်သောငုါ။ စရ၊ လှည့်လည်ချေ ဦးလော့။(တတ္ထ တတ္ထ ဂန္ဓာ သိက္ခ)။ သစေ ပဟောသိ၊ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်အံ့။ နိဗ္ဗေဇ္ဇေဟိ ဝါတိ၊

ဖြေနူလည်း ဖြေပါလေ'ဟူသော။ ဝါဒ: (ပြောဆိုကြောင်း)အပြစ်ကို။ အာရောပေတွာ၊ ၍။ အပက္ကန္တာ၊ ဖဲကြ.ကုန်၏။

ဣဘိ၊ သို့။ ပုဗ္ဗဏှာ၊ သော။ ကဿပေါ.ကို။ သာ၀ကာနံ၊ တို့သည်။နသက္ကာတော၊ အပ်။ပ။ နစဝိဘဇန္တိ၊ နေလ.ည်းမခနေ.ကုန်။ ပုဗ္ဗဏှော၊ သော။ ကဿပေါ၊ ကို။ ဓမ္မကြော်သောနေ့၊ သဘော အားဖြင့်ဖြစ်သော ဆဲခရေးခြင်းဖြင့်။ (ဌီ-ဌ်သဘာ၀တော ပ၀တ္တကောဘွာသေနေ-ဟု ဖွင့်၏)။ အက္ကုဇ္ဇောစာတိ၊ ဆဲရေးလည်းဆဲခရေးအပ်ပြီ ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

ကေစ္စေ၊ တို့သည်။ "မက္ခလိ၊ သော။အယမ္ပိ၊ခါ၊ဂေါသာလော၊ သည်လည်း။ဝါ၊ ကိုလည်း။ပ။ အက္ကုဇ္ဇောစာတိ၊ ဆဲ.ည်းဆဲခရေးအပ်ပြီ" ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။

၂၄၀။ ကေစ္စေ၊ဘို့သည်။ "အယမ္ပိ၊ခါ သမဏောဂေါတမော၊ သည်လည်း။ ဝါ၊ ကိုလည်း။ သဃံ'စေ၀၊ သံဃာထုလည်း ရှိ၏။ပ။ သာဓုသမ္မတောစ၊ အပ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ ကို။ သာ၀ကာနံ၊ ဘို့.ည်။ သက္ကဘောစ၊ အရှိအသေလည်း ပြုအပ်၏။ပ။ ပူဇိတောစ၊ အပ်၏။ သမဏဗ္ဗဟုပနဂေါတမံ၊ ကို။ပ။ ဝိဘဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘူတ.ဗျို့၊ ကား။ သမဏောဂေါတမော၊ သည်။ အနေ.ကသတာယ၊ သော။ ပရိသာယ၊ အား။ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၏။ တတြ၊ ထိုအရာမကသော ပရိသတ်၌။ အ.ညတရော၊ တယောက်အာဇ်ဖြစ်သော။ သမဏသဃဂေါတမဿ၊ ၏။ သာ၀ကော၊ သည်။ ဥက္ကာသိ၊ ချောင်းဟန့်ပြီ။ တ၀မနံ၊ ထိုဘပည့်ကို။ အ.ညတရော၊ တယောက်သော။ သမြ.ဘွ-စာရီ၊ သီတင်းသုံးဘော်သည်။ 'အာ.ယသ္မာ၊ သည်။ အပ္ပသဒ္ဒေါ၊ နည်းသောအသံရှိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါလေ'။ အာ.ယသ္မာ၊ သည်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ မာအကာသိ၊ မပြုလင့်။ နော၊ ငါတို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်သော။ ဘဂ၀ါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ.ကို။ ဒေသေတိ'တိ၊ ဟောတော်မူ၏' ဟူ၍။ ဇဏ္ဏုကေန၊ ဒူးဖြင့်။ ဃန္ဒေသိ၊ တို့ထိဘူးပြီ။

ယသ္မိံ'သမယေ၊ ၌။ သမဏောဂေါတမော၊ သည်။ပ။ ဒေသေတိ၊ ၏။ တသ္မိံ'သမယေ၊ ၌။ သမဏသ.ဂါ.ဘမဿ၊ ၏။ သာ၀.ကာနံ၊ တို့၏။ ခိပိတသဒ္ဒေါ၀ါ၊ ချေဆတ်သော အသံသည်ရင်း။ ဥက္ကာသိတသဒ္ဒေါ၀ါ၊ ချောင်းဟန့်သောအသံသည်ရင်း။ နေ၀ဟောတိ၊ မရှိ။ တမေနံ၊ ထိုရဟန်း ဂေါတမ.ကို။ မဟာဇနကာယော၊ လူမျိုးအပေါင်းသည်။ ပစ္စာသီသမာနရူပေါ၊ အလွန်တောင့်တ သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ ။ 'နော၊ ငါ့ကို အား။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ယံ'ဓမ္မံ၊ ကို။ ဘာသိဿတိ၊ ဟောတော်မူလတ္တံ့။ နော၊ ငါ့ကိုသည်။ တံ၊ ထိုတရား ကို။ သောဿာမာတိ၊ နာကုန်အံ့'ဟူ၍။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေးရှု့အနီးဌာ.ည်သည် (စည်းဝေးသည်)။ဟောတိ၊ ၏။

ပုရိသော၊ သည်။ စာတုမ္မဟာပထေ၊ လမ်းကြိုးလေးခွဲ၌။ အနေလကံ၊ (ပျားကောင်ဟူသော) အပြစ်မှ ကင်းသော။ ခုဒ္ဒမဓုံ၊ ပျားငယ်အရည်.ကို။ ပ.ဋ္ဌေ.ယ္ယ၊ ညှစ်၍ ပေးရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုပျားငယ်ရည် ကို။ မဟာဇနကာယော၊ သည်။ ပစ္စာသီသမာနရူပေါ၊ ဖြစ်၍။ ပစ္စုပဋ္ဌိ-တော၊ သည်။ အယ သေယျထာပိနာမ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဧ၀မေ၀၊ သာလျှင်။ ယသ္မိံ'သမယေ၊ ၌။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ သမဏသ ဂေါတမဿ၊ ၏။ယေပိ သာ၀ကာ၊တို့သည်လည်း။သမြ.ဘွစာရီဟိ၊ သီတင်းသုံးဘော်ဘို့နှင့်။ သမ္မဒေ၀ဇာတာ၊ အနည်းငယ်ခြင်းခုံ၍။ (အပ္ပမတ္တက် ဝိ၀ါဒံ ကတ္ဝာ-ဌ)။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာ.ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍။ ဟီနာယ၊ယုတ်ခသော လူ.အဖြစ်ယို့။အာ၀တ္တန္တိ၊လည်ကုန်၏။ (ဟီနာယာ၀တ္တန္တိ၊ လူထွက် ကုန်၏။) တေပိ၊ ထိုတပည့်ဘို့သည်လည်း။ သတ္ထုစေ၀၊ မြတ်စွာဘုရား ၏လ.ည်း။ ဝဏ္ဏာ၀ါဒီနော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဆိုလေ့ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မဿစ၊ ၏ လည်း။ ဝဏ္ဏ၀ါဒီနော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သံ'ဃဿစ၊ ၏လည်း။ ဝဏ္ဏ၀ါဒီနော၊

ကုန်သည်။ ဟောန္တီ၊ ကုန်၏။ ‘မယမေဝ၊ငါဘို့သည်သာလျှင်။အလင်္ကာ၊ကြက်သရေမရှိကုန်သည်။ အနှာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ မယံ (ဧဝ)၊ သာလျှင်။ အပ္ပပုညာ၊ နည်းသောဘုန်းရှိကုန်သည်။ အမှာ၊ ကုန်ပြီ။ တေမယံ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ သုဘဒ္ဒာတေ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မ-ဝိနယေ၊ သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၍။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသော။ ပဒုသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ကျင့်ခြင်းငှါ။နာသက္ခိမှာတိ၊မစွမ်းနိုင်ကုန်ပြီ’ဟူ၍။အတ္တာဂရဟိနောယေဝ၊ ဗိမိုက်ယ်ကိုသာ ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ အနုညဂရဟိနော၊ သူတပါးကို မကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတပည့်သတ္တိ။ အာရာမိကဘူတာဝါ၊ အရာမ်စောင့် ဖြစ်ကုန်၍ သော်၎င်း။ ဥပါသကဘူတာဝါ၊ ဥပါသကာဖြစ်ကုန်၍ သော်၎င်း။ ပဋ္ဌသိက္ခာပဒေ၊ ငါးပါးသော သိက္ခာပဒ်ဘို့ကို။သမာဒါယ၊ခံယူဆောက်တည်၍။ ဝတ္တန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ကို။ပ။ ဝိဟရန္တိတိ၊ နေကုန်၏” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ကုန်ပြီ။

၂၄၁။ ဥဒါယိ၊ ဥဒါယီ။ ယေဟိ၊ အကြင်တရား ဘို့ကြောင့်။ မမံ၊ ငါ့ကို။ သာဝကာ၊တို့သည်။ သက္ကရောန္တိ၊ အရိုအသေပြုကုန်၏။ ဂရုံကရောန္တိ၊အလေးပြုကုန်၏။မာနေန္တိ၊မြတ်နိုးကုန်၏။ ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ သက္ကတ္တာ၊ ၍။ ဂရုံကတ္တာ၊ ၍။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တံ၊ သည်။ မယိ၊ ငါ၌။ ကတိပန၊ အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော။ (ဧတ) ဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို။ သမနုပဿသိ၊ မြင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယေဟိ၊ ပဋ္ဌိကြောင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။ အဟံ၊သည်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ပဋ္ဌခေါ၊ ငါးပါးကုန်ခသော။ (ဧတ) ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ သမနုပဿာမိ၊ မြင်ပါ၏။ ကတမေ ပဋ္ဌ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်။ အပ္ပါဟာရော၊ နည်းခသော အစာအာဟာရ ရှိတော်မူ၏။ အပ္ပါဟာရဘာဝယစ၊ နည်းသော အစာ အာဟာရရှိသည်၏အဖြစ်၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဆိုလေ့ရှိတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယမ္မိ၊ အကြင် တရားကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အပ္ပါဟာရော၊ ၏။ အပ္ပါဟာရတာယစ၊ ၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေန၊ အကြင်ဘုရားကြောင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ပဋ္ဌခံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣမံခေါ၊ ဤတရား ကို။ သမနုပဿာမိ၊ မြင်ပါ၏။ (၁)

ဘန္တေ၊ ရား။ ပုနစပရံ၊လည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဘရိ ဘဂရေန၊တပါးပါးခသော။ ဝါ၊ ရရသမျှသော။ စီဝရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌာ၊ ရောင့်ရဲတော်မူ၏။ ဣဘရိတရစီဝရသန္တုဋ္ဌိယာစ၊ ရရသမျှသော သင်္ကန်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ၏။ (အကြွင်းတူ) (၂)

ဘန္တေ၊ရား။ ပုနစပရံ၊လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတရိတရေန၊ သော။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ပ။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊၏။ (အကြွင်းတူ) (၃)

ဘန္တေ၊ ရား။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတရိတရေန၊ သော။ သေနာသနေန၊ ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာဖြင့်။ပ။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ၏။ (အကြွင်းတူ) (၄)

ဘန္တေ၊ ရား။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပဝိဝိတ္တော၊ ကိုယ်အားဖြင့်ကင်းဆိတ်တော်မူ၏[1]။ ပဝိဝေကသစ၊ ကိုယ်၏ကင်းဆိတ်ခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၏။ (အကြွင်းတူ)။ (၅)

၁။ ပဝိဝိတ္တောတိ ဣဒံ ပရိဗ္ဗာဇကော ကာယဝိဝေကမတ္တံ သန္ဓာယ ဝဒတိ၊ ဘဂဝါ ပန တိဟိ ဝိဝေကေဟိ ဝိဝိတ္တောဝ။ ဋီ။

ဘန္တေ၊ရား။ ယေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဣမမခေါဝမ္မေ၊ တို့ကို။ သမနုပဿာမိ၊ ၏။ ဣတိ။ ဤသို့လျှောက်၏။

၂၄၂။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အပ္ပါဟာရော၊၏။ အပ္ပါဟာရတာယစ၊ ၏လည်း။ဝဏ္ဏော၊ဒီတိ၊ ၏"ဟူသော။ ဣတိ (ဣမိနာ)၊ ဤတရားကြောင့်။မံ၊ကို။သာဝကာ၊တို့သည်။ စေသဏ္ဌရေယျုံ၊. အကယ်၍ အရှိအသေပြုကုန်အံ့။ပ။ စေဝိဟရေယျုံ၊ အကယ်၍ နေကုန်အံ့။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ကောသကာဟာရုပိ၊ ခွက်ငယ်မျှလောက်သော အစာအာဟာရရှိသည်လည်း ဖြစ်.ကုန်သော။ အစုဒကာသကာဟာရုပိ၊ ခွက်ငယ်တဝက်မျှလောက်သော အစာ အာဟာရရှိသည်လ.ည်း ဖြစ်.ကုန်သော။ ဗေလုဝါဟာရုပိ၊ ဥသျှစ်သီးမျှလောက်သော အစာအာဟာရ. ရှိသည်.လည်း ဖြစ်.ကုန်သော။ အစုဒ.ဗ.ုဝါ.ဟာရုပိ၊ ဥသျှစ်သီး တခြမ်းမျှလောက်သော အစာအာဟာရရှိသည်လည်း ဖြစ်.ကုန်သော။ မေ၊၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ သန္တိခေါပန၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။

ဥဒါယိ၊ယိ။အဟံခေါပန၊ငါသည်ကား။ အပ္ပေကဒါ၊တရံတခါ။ ဣမိနာပတ္တေန၊ ဤသပိတ်ဖြင့်။ သမတိတ္တိကမ္မံ၊ အောက်နခမ်းအနားရေးနှင့် ညီမျှသော ဆွမ်းကိုလည်း။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။ ဘိယ္ယောပိ၊ ထိုထက်အလွန်လည်း။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ ၏။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ စေဝိဟရေယျုံ၊ အံ့။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ကောသကာဟာရုပိ၊ကုန်သော။ပ။ အစုဒေလုဝါဟာရုပိ၊ကုန်သော။မမ၊ ၏။ယေတေ သာဝကာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ရှိကုန်၏။)တေ၊ ထိုတပည့်တို့သည်။ မံ၊ ကို။ ဣမိနာ ဓမ္မေန၊ ဤတရားကြောင့်။ နသဏ္ဌရေယျုံ၊ ကုန်ရာ။ပ။ နဝိဟရေယျုံ၊ကုန်ရာ။ (၁)

ဥဒါယိ၊ ယိ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဣတရိတရေန၊ တပါးပါးသော။ဝါ၊ ရရသမျှသော။ စီဝရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌော၊၏။ ဣတရိတရစီဝရသန္တုဋ္ဌိယာစ၊ တပါးပါးသော သင်္ကန်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏောဒီတိ၊ ၏ဟူသော။ ဣတိဣမိနာ၊ ဤတရားကြောင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ စေသဏ္ဌရေယျုံ၊ ကုန်အံ့။ပ။ စေဝိဟရေယျုံ၊ ကုန်အံ့။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပံသုကူလိကာ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်သော။လူခစီဝရဓရာ၊ခေါင်းပါးသောသင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်သော။မေ၊ငါ၏။သာဝကာ၊တို့သည်။သန္တိခေါပန၊ရှိကုန်သည်သာတည်း။ တေ၊တို့သည်။သုသာ-နာဝါ၊ သုသာန်မှသော်ငင်း။သင်္ဘာရကူဋဇာဝါ၊ အမှိုက်ပုံမှသော်ငင်း။ ပါပဏိကာဝါ၊ ဒေါ်စျေးမှသော်ငင်း။နန္တကာနိ၊အနားပြာ(အဝတ်စုတ်)တို့ကို ။ဥစ္စိနိတ္ဝာ၊ရွေးချယ်၍။သင်္ဃာဋိ ၊ဒုကုဋ်သင်္ကန်းကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ပြု၍။ဓာရေန္တိ၊သုံးဆောင်ကြကုန်၏။ဥဒါယိ၊ ယိ။အဟံခေါပန၊ငါဘုရားသည်ကား။ အပ္ပေ-ကဒါ၊တရံတခါ။ ဒဋ္ဌာနိ။ ခိုင်ခန့်သည်လည်းဖြစ်.ကုန်သော။ သတ္ထလူခါနိ၊ ဓားဖြင့်ဖြတ်အပ်သော ကြောင့် ကြမ်း.ဘမ်းသည်လည်းဖြစ်.ကုန်သော။ အလာဗုလောမသာနိ၊ ဘူးသီးမွေးကဲ့သို့ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောချ.ည် ရှိသည်လည်းဖြစ် ကုန်သော။ (နီတိ-လဟုတော သကတ္ထ-သ။ မောဂ်-သော လောမာသုတ်ရှု)။ဂ.ဟပတိစီဝရာနိ၊ ဒါယကာတို့.ကျ.အပ်သောသင်္ကန်းတို့.ကို။ ဓာရေမိ၊ ဆောင်၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။ (၂)

၁။ နန္တကာနိတိ အန္တဝိရဟိတာနိ ဝတ္ထခဏ္ဍာနိ။ဌ။ နတ္ထိ အန္တော ဒသာ ယဿ တန္တိ နန္တကံ၊ (သကတ္ထေ ကော)။ တာနိ၊ ပြု။ ဂေါပါလဝိမာနပါဠိ၌ အနန္တကံ-ဟု ရှိသည်။ အကာရောစေတ္ထ နိပါတမတ္တံ-ဟု ၎င်း ဌ-၌ ဖွင့်လျက်ရှိ၏။ နဉ-ကို အန်-ပြုလျှင်ကား နိပါတမတ္တ-မဟူရ။ နန္တက, အနန္တက အနက်အတူတူပင်။ ဤ၌ကား အဓိပ္ပါယ်နက်ပေးလိုက်သည်။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ သမဏောဂေါတမော၊ သည်။ပ။ စေဝိဟရေယျုံ၊ ကုန်အုံ့။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပိဏ္ဍပါဟိကာ၊ ပိဏ္ဍပါတ်ခုတင်ကို ဆောက်တည်သည်လည်းဖြစ်.ကုန်သော။သပဒါနစာရိနော၊အိမ်စဉ်မပြတ် ဆွမ်းခံလှည့်လည်လေ့ ရှိသည်လည်းဖြစ်.ကုန်သော ။ ဥဇ္ဇာသကော၊ဆွမ်းခံခြင်းတည်းဟူသော မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ ၀ါ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သောဆွမ်းခံခြင်းတည်းဟူသော။ ၀တော၊ ကျင့်မြဲအကျင့်၌။ ရတာ၊ မွေ့လျော်ကြကုန်သည်လည်းဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ၏။ သာ၀ကာ၊ တို့သည်။ သန္တိခေါပန၊ တည်း။ တေ၊ တို့သည်။ အန္တရဃရဏံ၊ ရှာတွင်းသို့။ ပ၀ိဋ္ဌာ၊ ၀င်ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။အာသနေန၊ နေရာဖြင့်။ နိမန္တိယမာနာပိ၊ ပင့်ဘိတ်အပ်ကုန်သော်လည်း။ နသာဒိယန္တိ၊ မသာယာကုန်။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ အဟံခေါပန၊ ငါဘုရားသည်ကား။ အပ္ပေကဒါ၊ တရံတခါ။ နိမန္တနေပိ၊ ပင့်ဘိတ်ရာအရပ်၌လည်း။ ဝိစိတကာဠကံ၊ ရွေးပစ်အပ်သောအမည်းအမှုန်ရှိသော။ အနေကသူပံ၊ မျှားသောပဲနောက်ဟင်း ရှိသော။ အနေကဗျဉ္ဇနံ၊ မျှားသောဟင်းလျှာရှိသော။ သာလိနံ ဩဒနံ၊ သလေးဆွမ်းကို။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။ (၃)

ဥဒါယိ၊ ယိ။ သမဏောဂေါတမော၊ သည်။ပ။ စေဝိဟရေယျုံ၊ ကုန်အုံ့။ ဥဒါယိ၊ယိ။ ရုက္ခမူလိကာ၊ ရုက္ခမူခုတင်ကို ဆောက်တည်သည်လည်းဖြစ် .ုန်သော။ အဗ္ဘောကာသိကာ၊ အဗ္ဘောကာသိကခုတင်ကို ဆောက်တည်သည်လည်းဖြစ် .ုန်သော။ မေ၊ ၏။ သာ၀ကာ၊ တို့သည်။ သန္တိခေါပန၊ တည်း။ တေ၊ တို့သည်။ အဌမာသေ၊ ရှစ်လတို့ပတ်လုံး။ ဆန္နံ၊ အမိုးရှိရာအရပ်သို့။ နဥပေန္တိ၊ မကပ်ကုန်။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ အဟံခေါပန၊ သည်ကား။ အပ္ပေကဒါ၊ခါ။ ဥလ္လိတ္တာ၀လိတ္တေသု၊ အတွင်းအပြင်လိမ်းကျံအပ်ကုန်သော။ နိ၀ါတေသု၊ လေမတိုက်ကုန်သော။ ဖုသိတဂ္ဂေသု၊ ထိစပ်လုံခြုံသော တံခါး ရှိကုန်သော။ ပိဟိတ၀ါတပါနေသု၊ ပိတ်အပ်သောလေသာတံခါး ရှိကုန်သော။ ကူဋာဂါရေသုပိ၊ အထွတ်တပ်သော ကျောင်းတို့၌လည်း။ ဝိဟရာမိ၏။ (အကြွင်းလွယ်)။ (၄)

ဥဒါယိ၊ယိ။ သမဏောဂေါတမော၊သည်။ပ။စေဝိဟရေယျုံ၊ ကုန်အုံ့။ဥဒါယိ၊ယိ။အာရညိကာ၊ အရညကင်ခုတင်ဆောက်တည် ကုန်သော။ ပန္တသေနာသနာ၊အစုန်အဖျား ကျောင်း၌နေကုန်သော။ မေ၊ ၏။ ယေသာ၀ကာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ အရညဝနပတ္ထာနိ၊ တော တောအုပ်ဖြစ်ကုန်သော။ပန္တာနိ၊ အစုန်အဖျားဖြစ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းဘို့သို့။ အဗ္ဘောဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။ တေသာ၀ကာ။ တို့သည်။ အန္ဓဒ္ဓမာသံ၊ လခွဲတိုင်းလခွဲတိုင်း။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသာယ၊ပါတိမောက်ကို ရွတ်ဖိုခြင်းငှါ။ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာ့အလယ်သို့။ ဩသရန္တိ၊ ဝင်.ကုန်၏။ဥဒါယိ၊ယိ။အ ဟံခေါပန၊သ ်ကား။ အပ္ပေကဒါ၊ခါ။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းဘို့နှင့်သော်ငင်း။ ဘိက္ခုနိယော၊ ဘိက္ခုနီမတို့နှင့်သော်ငင်း။ ဥပါသကေဟိ၊ ဥပါသကာတို့နှင့်သော်ငင်း။ ဥပါသိကာဟိ၊ ဥပါသိကာမတို့နှင့်သော်ငင်း။ ရညာ၊ မင်းနှင့်သော်ငင်း။ ရာဇမဟာမတ္တေဟိ၊မင်း၏အမတ်ကြီးတို့နှင့်သော်ငင်း။ တိတ္ထိယေဟိ၊ တိတ္ထိဘို့နှင့်သော်ငင်း။ တိတ္ထိယသာ၀ကေဟိ၊ တိတ္ထိဘို့၏ တပည့်ဘို့နှင့်သော်ငင်း။ အာကိဏ္ဏော၊ ရောပြွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ ၏။ (အကြွင်းလွယ်)။ (၅)

၁။ ဒါ-သို့မဟုတ် ဒါန-ဓာတ်၊ အ၀ခဏ္ဍနေ။ ဒါနတော အပေတံ အပဒါနံ။အစဉ်မပြတ်ခြင်း။ သဟ အပဒါနေန ယံ ၀တ္တတိ သပဒါနံ။အစဉ်မပြတ်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သည်။တံ စရန္တိ သီလေန, တံ ၀ါ စရိတုံ ဣဒမေတေသံ သီလန္တိ သပဒါနစာရိနော၁-ဟု လုပ်။ (ဝိသုဒ္ဓိ၊ဌ၊၁။ ၅၈။ သာရတ္ထ၊၃။ ၁၀၆)။

၂။ အရညဝနပတ္ထ, ပန္တသေနာသန ကျောင်းနှစ်မျိုး, သုံးမျိုး ယူပုံကို မ၊နိ၊၁။ ဘယဘေရ၀သုတ် စာပိုဒ် ၃၄-၌ အကျယ်မှာခဲ့ပြီ။ ပြန်၍။

ဥဒါယိ၊ယီ။ ဣဘိ၊ သို့။မမ်၊ ငါ့ကို။သာ၀ကာ၊ တို့သည်။ ပဋ္ဌဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ ၀မ္မေဟိ၊ ဤဘရားဘို့ခြောင့်။ နသက္ကရောန္တိ၊ ကုန်။ပ။ နဝိဟရန္တိ၊ ကုန်။

၂၄၃။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ယေဟိ ၀မ္မေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ မမ်၊ ငါ့ကို။ သာ၀ကာ၊ တို့သည်။ သက္ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ (တေ) ၀မ္မာစ၊ တို့သည်လည်း။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိကုန်သေး၏။ ကတမေ ပဋ္ဌ၊ တို့နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ မမ်၊ ကို။ သာ၀ကာ၊ တို့သည်။ အဓိသီလေ၊လွန်မြတ်သောသီလ၌။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ သီလ၀ါ၊ သီလရှိတော်မူ၏။ ပရမေန၊ မြတ်သော။ သီလက္ခန္ဓေန၊ သီလအစုနှင့်။ သမန္နာဂတောတိ၊ ပြည့်စုံတော်မူ၏"ဟူ၍။ သမ္ဘာ၀ေန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ယမ္မိ၊ အကြင်တရားကြောင့်လည်း။ မမ်၊ ကို။ပ။သမ္ဘာ၀ေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ယေန၊ အကြင်တရားကြောင့်။ မမ်၊ ကို။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံခေါ၊ ဤသည်လျှင်။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ ၀မ္မော၊ တရားတည်း။ (၁)

၂၄၄။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊လည်း။ မမ်၊ ကို။ သာ၀ကာ၊ တို့သည်။ အဘိက္ကန္တေ၊ အလွန်နှစ်လို၀တ္တယ်သော။ ဉာဏဒဿနေ၊ (သဗ္ဗညုတ)ဉာဏ်အမြင်၌။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဇာနံယေ၀၊ သိတော်မူသည် ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ဇာနာမိတိ၊ သိတော်မူ၏ ဟူ၍။ အာဟာ၊ 'ဆိုတော်မူ၏။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ပဿံယေ၀၊ မြင်တော်မူသည် ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ပဿာမိတိ၊ မြင်တော်မူ၏ဟူ၍ ။အာဟာ၊ ဆိုတော်မူ၏။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ အဘိညာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊၏။ အနဘိညာယ၊ မသိမူ၍ ။ နောဒေသေတိ၊ ဟောတော်မမူ။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ သနိဒါနံ၊ အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ အနိဒါနံ၊ အကြောင်း မရှိသော။ ဓမ္မံ၊ကို။ နောဒေသေတိ. မမူ။ သမဏောဂေါတမော၊ သည်။ သပ္ပါဋိဟာရိယံ၊ (သာသနာဘော်၏ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်သော တိတ္ထိ, သတ္တ၀ာတို့၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ရာဂစသည်တို့ကို) ပယ်ရှားကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေတိ၊၏။ အပ္ပါဋိဟာရိယံ၊ (သာသနာဘော်၏ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်သော တိတ္ထိ,သတ္တ၀ာတို့၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ရာဂစသည်တို့ကို) ပယ်ရှားကြောင်းမရှိသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ နောဒေသေတိ၊ မမူ"ဟူ၍။ သမ္ဘာ၀ေန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြင်းသွယ်၏)။ (၂)

၂၄၅။ ဥဒါယိ၊ယီ။ပုနစပရံ၊လည်း။ မမ်၊ကို။သာ၀ကာ၊ တို့သည်။အဓိပညာယ၊ လွန်မြတ်သော ဌာနုပ္ပတ္တိပညာ၌။ (သဗ္ဗညုဘာ၀ဉာဏ် နှင့် သစ္စဗျာကရဏာပညာ မှ တပါးသော ပညာကို ယူ)။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ပညာ၀ါ၊ ပညာရှိတော်မူ၏။ ပရမေန၊ မြတ်သော။ ပညာက္ခန္ဓေ-န၊ ပညာအစုနှင့်။ သမန္နာဂတောတိ၊၏။ အနာဂတံ၊ မရောက်သေးသော။ တံ၀ါဒပထံ၊ ထိုအပြစ်ကို။ (၀တာတိ နိပါတမဘွဲ့-၌)။နာ ဒကွဘိ၊ မမြင်လတ္တံ့ ။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ ပရပ္ပ၀ါဒံ၀ါ၊ သူတပါးတို့၏ အယူ၀ါဒကိုလည်း။ သဟ၀မ္မေန၊ အကြောင်းနှင့်တကွ။ သုနိဂ္ဂဟီတံ၊ ကောင်းစွာ

၁။ "၀စနပ္ပထော"ကဲ့သို့ ပထ-ကို အနက်မဲ့ကြောင့် ပေးလိုက်သည်။ တဿ တဿ ပဋ္ဌဿ ဥပရိ အာဂမန ၀ါဒ-ပထံ။ဌ။ဝိဿဇ္ဇနေ ကတေ တတော ဥပရိ အာဂ၀ုန်ကံ ၀ါဒမဂ္ဂံ။ ဌ-တို့ကို ထောက်သော် တဆင့် တက်လာမည့် အပြစ်ဘင်ဘွယ်ဆု အကြောင်းဟု ဆိုလိုဟန်ရှိသည်။ အပြစ်တင်အံ့သည်ကို တင်ကူး၍ မမြင်သည်မရှိ-ဟု ဆိုလို သည်။ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ-၌ စပ်။

နှိပ်အပ်သည်ဖြင့်၍ ။ နနိဂ္ဂဏှိသ္သတိတိ၊ မနှိပ်လတ္တံ့ ဟူသော။ ဘုံ၌ရှိ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိဘိ၊ မရှိ”ဟူ၍။ သမ္ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ တံ၊ကို။ ကိံ မညသိ၊ သနည်း။ မေ၊ ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ ဝေ၊ သို့။ ဇာနန္တာ၊ သိကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ဝေ၊ သို့။ ပဿန္တာ၊ မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သြပါတေယျုံ၊အပိန့်၊ သင်းကုန်ရာသလော။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ ရှင်း။ တေ၊ သည်။နော၊ဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊သည်။ သာဝဒေကသု၊ တို့၌။ အနုသာသနီ ၊ အဆုံးအမကို။ နခေါပနပစ္စာသီသာမိ၊ မတောင့်တ။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ မမယော၊ ၏သာလျှင်။ အနုသာသနီ ၊ အဆုံးအမကို။ ပစ္စာသီသန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြင်းလွယ်၏)။ (၃)

၂၄၆။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ မမံ၊ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ ယေန ဒုက္ခေန၊အကြင် ဆင်းရဲဖြင့်။ ဒုက္ခေါဘိဏ္ဍာ၊ ဆင်းရဲသို့ သက်ဝင်ကုန်၏။ ဒုက္ခပရေတာ၊ ဆင်းရဲသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတပည့်ဘို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍ ။ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ၊ ဒုက္ခ အရိယာ သစ္စာကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးလျှောက်ကြကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတပည့်ဘို့အား။ ဝါ၊ တို့သည်။ အဟံ၊သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဒုက္ခံအရိယသစ္စံ၊ကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော်။ ဗျာကရောမိ၊ ဖြေကြား၏။ တေသံ၊ ထိုတပည့်ဘို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဇာနာမိ၊ အမေးပြဿနာကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ ဖြေဆိုခြင်းဖြင့်။ အာရာဓေမိ၊ နှစ်သက်စေ၏။ တေ၊ ထိုတပည့်တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားသို့(ချဉ်းကပ်၍)။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်း သမုဒယသစ္စာကို။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိရောဓသစ္စာကို။ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနီ ပဋိပဒံ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယာသစ္စာကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကြကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတပည့်ဘို့အား။ အဟံ၊ သည်။ပ။ အာရာဓေမိ၊ ၏။ (အကြင်း လွယ်၏)။ (၄)

၂၄۷။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ သာဝကာနံ၊တို့အား။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တို့ ကို။ အက္ခာတာ၊ ဟောကြားအပ်ကုန်၏။ယထာပဋိပန္နာ၊ဟောကြားတိုင်းကျင့်ကုန်သော။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနေ၊သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ပွါးများကြ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ဝိဟရတိ၊၏။ (မ ၂-ကန္ဒရက သုတ်-အပိုဒ် ၂- ၌ ရေးခဲ့ပြီ။)။ တတြ စ ပန၊ထိုလေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်တို့၌လည်း။ဗဟု၊များစွာ ကုန်သော။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ အဘိညာ ဝေါသာနပါရမိပ္ပတ္တာ၊ အဘိညာ၌ အဆုံးအသွတ်အထိပ်(အရဟတ္တဖိုလ်)သို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ သမ္မပ္ပဓာနေ၊ သမ္မပ္ပဓာန်တို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ အနုပ္ပါဒါယ၊ မဖြစ်စေခြင်းငှါ။ဆန္ဒံ၊ဆန္ဒကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို။ အာရဘတိ၊ အားထုတ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ခြိုးမြောက်၏။ ပဒဟတိ၊ ကြိုးပမ်း၏။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ပြီးကုန်သော။ ပါပကာနံ၊ ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ပ။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ ကုန်သော။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊တို့ကို။ဥပ္ပါဒါယ၊ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ပ။ဥပ္ပန္နာနံ၊ကုန်သော။ ကုသလာနံ၊ကုန်သော။ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အသမ္မောသာယ၊မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာတိုးပွါးခြင်းငှါ။ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ။ ဘာဝနာယ၊

ပွါးမျှားခြင်း၏။ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ ဇနေတိ! ဖြစ်စေ၏။ပ။ပဒဟာတိ၊ ကြိုးပမ်း၏။ တတြ စ ပန၊ ထိုလေးပါးကုန်သောသမ္မပ္ပဓာန်တို့၌။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊လည်း။ပ။ ဣဒ္ဓိပါဒေ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ဣဓ၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ဆန္ဒသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ဆန္ဒပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ, အားထုတ်ခြင်းဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝီရိယသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ, အားထုတ်ခြင်း ဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ စိတ္တသမာဓိ ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ စိတ်ပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ, အားထုတ်ခြင်းဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ ဝိမံသသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ပညာပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ,အားထုတ်ခြင်းဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ (မ ၁-စေတောခိလသုတ်၁၈၉-ပိုဒ် အဋ္ဌကထာကို မှီးသည်)။ တတြ စ ပန၊ ထိုလေးပါးကုန်သော ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့၌။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးကုန်သော ဣန္ဒြေကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပသမဂါမိ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်သော။ သမ္မောဓဂါမိ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းငှါ ဖြစ်သော။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ပ။ ပညိန္ဒြိယံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊၏။တတြ စ ပန၊ ထိုငါးပါးကုန်သော ဣန္ဒြေတို့၌လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ယီ။ပ။ ဗလာနိ၊ တို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ဣဓ၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ယီ။ပ။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊တို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ဣဓ၊ ဘိက္ခု၊သည်။ဝိဝေကနိဿိတံ၊ကင်းဆိတ်ရာ နိဗ္ဗာန်၌ မှီသော။ဝိရာဂနိဿိတံ၊တပ်ခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်၌ မှီသော။ နိရောဓနိဿိတံ၊ ရာဂချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်၌ မှီသော။ ဝေါဿဂ္ဂပရိဏာမိ၊ ကိလေသာကို စွန့်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ညွှတ်သော။သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ကို။ဘာဝေတိ၊၏။ပ။ ဥပေက္ခာသင်္ခေါဇ္ဈင်္ဂံ၊ကို။ ဘာဝေတိ၊၏။ တတြ စ ပန၊ ထိုခုနစ်ပါး ကုန်သော ဗောဇ္ဈင်တို့၌လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ယီ။ပ။ အရိယံ၊ မြတ်သော။ ဝါ၊ ဖြူစင်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကံ၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်.ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဘိက္ခု၊သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ၊ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ပ။ သမ္မာသမာဓိ ၊ကို။ ဘာဝေဘိ၊၏။ တတြ စ ပန၊ထိုရှစ်ပါးသော မဂ္ဂင်တို့၌လည်း။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၄၇။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ပုနစပရံ၊လည်း။ ပ။ အဋ္ဌ၊ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဝိမောက္ခေ၊ ဝိမောက္ခတို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ကုန်၏။ရူပီ၊ရူပစျာန်ရှိသူသည်။ရူပါနိ၊ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို၊ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အယံ၊ ဤသည် ကား။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ဝိမောက္ခေါ၊ ဝိမောက္ခတည်း။အဇ္ဈတ္တံ၊မိမိသန္တာန်၌။အရူပသညီ၊ မဖြစ်စေအပ်သော ရူပစျာန်ရှိသူသည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊အပ၌။ရူပါနိ၊ ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ပဿတိ၊ရှု၏။အယံ၊ ကား။ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဝိမောက္ခေါ၊တည်း။ သုဘန္တေ၀၊တင့်တယ်၏ဟူ၍ သာလျှင်။ အဓိမုတ္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ အယံ။ ကား။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဝိမောက္ခေါ၊ တည်း။သဗ္ဗသော၊ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်။ ဝါ၊အလုံးစုံကုန်သော။ရူပသညာနံ၊တို့ကို။

သမတိက္ကမာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဝိဟာရတိ၊၏။ အယံ၊ကား။ စတုတ္ထော၊လေးခုမြောက်သော။ဝိမောက္ခော၊ တည်း။သဗ္ဗသော၊အားဖြင့်။အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊၍။ပ။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ပဌမော၊ ငါးခုမြောက်သော။ ဝိမောက္ခော၊ တည်း။သဗ္ဗသော၊အားဖြင့်။ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ပ။ ဝိဟာရတိ၊၏။ အယံ၊ကား။ ဆဋ္ဌော၊ ခြောက်ခုမြောက်သော။ဝိမောက္ခော၊ တည်း။ သဗ္ဗသော၊အားဖြင့်။အာကိဉ္စညာယတနံ၊ကို။သမတိက္ကမ္မ၊၍။ပ။ ဝိဟာရတိ၊၏။ အယံ၊ကား။ သတ္တမော၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော။ ဝိမောက္ခော၊တည်း။ သဗ္ဗသော၊အားဖြင့်။ နေဝသညာနာသညာ-ယတနံ၊ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊၍ ။ပ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာ နိရောဓ သမာပတ် ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အယံ၊ကား။အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ခုမြောက်သော။ ဝိမောက္ခော၊ တည်း။ တတြ စ ပန၊ ထိုရှစ်ပါးကုန်သော ဝိမောက္ခတို့၌လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၄၉။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ပုနစ္စပရံ၊ လည်း။ပ။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ အဘိဘာယတနာနိ၊ အဘိဘာယဘနတို့ ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏[1]။

အဇ္ဈတ္တံ၊၌။ရူပသညီ၊ ရူပစျာန်ရှိသော။ဝါ၊ရုပ်၌ သညာရှိသော။ ဧကော၊ အ၍ကြီးသောသူသည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊အပ၌။ ပရိတ္တာနိ၊ သေးငယ်ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏဒုဗ္ဗဏ္ဏာနိ၊ ကောင်းသောအဆင်း မကောင်း သော အဆင်းရှိကုန်သော။ရူပါနိ၊ ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ ပဿတိ၊ရှု၏။ တာနိ၊ ထိုကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ အဘိဘုယ္ယ၊ လွှမ်းမိုး၍။ ဇာနာမိ ပဿာမီတိ၊ သိ၏မြင်၏ဟူ၍ ။ ဧवံသညီ၊ ဤသို့ အမှတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ပဌမံ၊ သော။ အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ရူပသညီ၊ သော။ ဧကော၊ သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ အပ္ပမာဏာနိ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ (ကြီး)ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏဒုဗ္ဗဏ္ဏာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ တာနိ၊ တို့ကို။ အဘိဘုယ္ယ၊ ၍။ ဇာနာမိ ပဿာမီတိ၊ဟူ၍။ ဧवံသညီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ ဒုတိယံ၊ သော။ အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ အရူပသညီ၊ မဖြစ်စေအပ်သော ရူပစျာန်ရှိသော။ ဝါ၊ ရုပ်၌သညာမရှိသော။ ဧကော၊ သည်။ ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ တတိယံ၊ သော။ အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ရူပသညီ၊ သော။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ စတုတ္ထံ၊သော။အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ အရူပသညီ၊ သော။ ဧကော၊ သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ နီလာနိ၊ ညိုကုန်သော။ နီလဝဏ္ဏာနိ၊ ညိုသောအဆင်းရှိကုန်သော။ နီလနိဒဿနာနိ၊ အညိုဟု ရှုမြင်အပ်ကုန်သော။ နီလနိ-ဘာသာနိ၊ ညိုသောအရောင်ရှိကုန်သော။ ရူပါနိ၊ ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ ပဿတိ၊ရှု၏။ နီလံ၊ညိုသော။

၁။ အဘိဘဝတီတိ အဘိဘူ၊ ဆန့်ကျင်ဖက်တရားတို့ကို လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်တတ်သော ပရိကမ်(ကာမကုသိုလ်, ကြိယာဇော)။ ဝါ၊ ထိုနှင့်ယှဉ်သော ဥာဏ်ကိုကောက်။ အဘိဘူ အာယတနံ ဘေဒေါတိ အဘိဘာယတနံ။ စျာန်ကောက်၊ တနည်း- အဘိဘဝိတမ္ပန္တိ အဘိဘူ။ လွှမ်းမိုးအပ်သော နီလ-စသော အာရုံကောက်။ အဘိဘူ အာယတနံ ဘေဒေါ။ စျာန်ကောက်၊ တနည်း။ အဘိဘဝတီတိ အဘိဘူ။ စျာန်ကိုကောက်။ ထိုစျာန်သည်ပင် ချမ်းသာထူးတို့၏တည်ရာအကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့် "အဘိဘူစ တံ အာယတနဉ္စာတိ အဘိဘာယ-တနံ"ဟု လုပ်။ သဘောအဓိပ္ပါယ်အကျယ်ကို ဤအဋ္ဌကထာ, ဋီကာ၊အဋ္ဌသာလိနီ၊၂၃၂။ မူလဋီ-၁၀၅။ အနုဋီ ၁၁၂။ ဒီ၊ဋ၊ ၂။ ၁၅၂။ အံ၊ဋ၊၃။ ၂၄၃။ ၎င်းဋီကာနှင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်တို့၌ ရှုပါကုန်။

နီလ၀ဏ္ဏ၊ညိုသောအဆင်းရှိသော။ နီလနိဒဿန၊ အညိုဟု ရှုမြင်အပ်သော။ နီလနိဘာသ ၊ညိုသော အရောင်ရှိသော။ ဥမာပုပ္ပံ သေယျထာပိနာမ၊ နှမ်းကြပ်ပွင့်ကဲ့သို့ရင်း (ဥမာပုပ္ပံ-ကို ရှေးနိဿယ တို့၌ အောင်မည်းညိုပွင့်-ဟုပြန်)။ ပန၊ တနည်းသော်ကား။ ဥဘတောဘာဂ၀ိမဋ္ဌ၊ နှစ်ဘက်သော အဘို့တို့၌ ချောညက်သော။ နီလ၊ သော။ပ။ နီလနိဘာသ၊ သော။ ဗာရာဏသေယျက၊ဗာရာဏသီ ပြည်၌ဖြစ်သော။ တံ ၀တ္ထံ သေယျထာ ၀၊ ထိုအ၀တ်ကဲ့သို့ရင်း။ ဧ၀မေ၀၊ သာလျှင်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ ပဋ္ဌမံ၊ သော။ အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ အရူပသညီ၊ သော။ ဧကော၊ သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ ပီတာနိ၊ ရှေကုန်သော။ ပီတ-၀ဏ္ဏာနိ၊ရှေသောအဆင်းရှိကုန်သော။ပီတနိဒဿနာနိ၊အရှေ့ဘက် ရှုမြင်အပ်ကုန်သော။ပီတနိဘာသာနိ၊ ရှေသောအရောင်ရှိကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ပီတံ၊ သော။ပ။ ပီတနိဘာသံ၊ သော။ ကဏိကာရပုပ္ပံ သေယျထာပိနာမ၊ မဟာလှေကားပွင့်ကဲ့သို့ရင်း။ (အဘိ၀ာန်နိသျှသစ်၌ တောင် ဖက်၀နန်းပွင့် ဟု ဆို၏)။ ပန၊ တနည်းသော်ကား။ ဥဘတောဘာဂ၀ိမဋ္ဌံ ။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ ဆဋ္ဌံ၊ သော။အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ပ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ လောဟိတကာနိ၊ နီကုန်သော။ပ။ လောဟိတနိဘာသာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ လောဟိတကံ၊ နီသော။ပ။ ဗန္ဓုဇီ၀ကပုပ္ပံသေယျထာပိနာမ၊ လယ်ခေါင်ရမ်းပွင့်ကဲ့သို့ရင်း။ (အဘိ၀ာန် နိသျှသစ်၌ မိုးစေ့ပွင့်ဟု ဆို၏)။ ပန၊ ကား။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ သတ္တမံ၊ သော။ အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ပ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ သြဒါတာနိ၊ ဖြူကုန်သော။ပ။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ သြဒါဘာ၊ ဖြူသော။သြသ၀ိတာ၀ရကာသေယျထာပိနာမ၊သောက်ရှူးကြယ်ကဲ့သို့ရင်း။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ အဋ္ဌမံ၊ သော။အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။ တတြ စ ပန၊ထိုရှစ်ပါးကုန်သော အဘိ ဘာယတနတို့၌လည်း။ ဗဟု၊ ကုန်သော။ မေ၊ ၏။ သာ၀ကာ၊ တို့သည်။ အဘိညာ၀ေသာနပါရ-မိပ္ပတ္တာ၊ အဘိညာဉ်၏ အဆုံးအဆုတ်အဆိပ် (အရဟတ္တဖိုလ်) သို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ (ဤ၌ စိဏ္ဏ၀သီဘာ၀ပ္ပတ္တပုဂ္ဂိုလ်ကိုယူ)။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၅၀။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ကသိဏာယတနာနိ၊ တည်ရာဖြစ်ကုန်သော ကသိုဏ်းတို့ကို။ ဘာ၀ေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကော၊ အ၌ကြသော သူသည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ အ၀ေ၊အောက်၌။တိရိယံ၊ဖီလာ၌။(ပရိစ္ဆိန္နိတ္ဌာ၊ပိုင်းခြား၍။)(သုံးပုဒ်လုံးစပ်-ဋီကာ)။ အဒ္ဒယံ၊ နှစ်ခုမရှိသော။ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည် မရှိသော။ ပထ၀ီကသိဏံ၊ ပထ၀ီကသိုဏ်းကို။ သညာနာတိ၊ သိ၏။ပ။ အာပေါကသိဏံ၊ ကို။ ပ။ တေ�querကသိဏံ၊ ကို။ပ။ ၀ါယောကသိဏံ၊ ကို။ပ။ နီလကသိဏံ၊ ကို။ပ။ပီတကသိဏံ၊ ကို။ပ။ လောဟိတကသိဏံ၊ ကို။ပ။ သြဒါတကသိဏံ၊ ကို။ပ။ အာကာသကသိဏံ၊ ကို။ပ။ ၀ိညာဏကသိဏံ၊ ကို။ ၀ါ-ကသိဏာ,ဥ္ဌါ,ဋ္ဌိမာကာသပညတ်၌ ဖြစ်သော ၀ိညာဉ်ကို။ သညာနာတိ၊၏။တတြ စ ပန၊ ထိုဆယ်ပါးကုန်သော ကသိုဏ်းတို့၌လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤ၌လည်း စိဏ္ဏ၀သီဘာ၀ပ္ပတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုယူ)။

၂၅၁။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ပ။ ဝိဟရတိ၊၏။ သော၊ ထိုသာ၀ကသည်။ ဣမ-မေ၀ကာယံ၊ ဤရူပကာယကိုပင်လျှင်။ ဝိ၀েကေန၊ နိ၀ရဏ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော။ ပီတိသုခေန၊ ပီတိသုခဖြင့်။ အဘိသန္ဒေတိ၊ စိုစွတ်စေ၏။ပရိသန္ဒေတိ၊ထက်၀နန်းကျင်မှ စိုစွတ်(စိမ့်၀င်)

စေ၏။ ပရိပူရေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်စေ၏။ ပရိပ္ပူရတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြန့်နှံ့စေ၏၊ အသ၊ ထိုသာဝက၏။ သမ္ဘာဝတော၊ အလုံးစုံ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော အစုရှိသော။ ကာယဿ၊ ရူပကာယ၏။ ဝိဝေကဇေန၊ သော။ ပီတိသုခေန၊ ဖြင့်။ အ.ပ္ပ.ဠ.ဠ.မနှံ့.သော အရပ်မည်သည်။ ကိဠ္ဠ၊ စိုးစဉ်း အနည်းငယ်မျှလည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဒကွော၊ လိမ်မာသော။ နှာပကောဝါ၊ ရေချိုးသမားသည်သော်၎င်း။ နှာပကန္တေဝါသိဝါ၊ ရေချိုးသမား၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။ ကံသထာလေ၊ ကြေးခွက်၌။ နှာနီယစုဏ္ဏာနိ၊ ရေချိုးကသယ်မှုန့်တို့ကို။ အာကိရိတ္တာ၊ လောင်းထည့်၍။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ ပရိပ္ပေါသကံ ပရိပ္ပေါသကံ၊ ဆွတ်ဖျန်း၍ ဆွတ်ဖျန်း၍။ သန္နေယျ၊ ဆုပ်နယ်ရာ၏။ (အစိုင် အခဲပြုရာ၏)။ သာယံ နှာနီယပိဏ္ဍီ၊ ထိုရေချိုး ကသယ်မှုန့် အစိုင်အခဲသည် (ထိုဆပ်ပြာခဲသည်)။ သေ့ဟာနုဂတာ၊ ရေဟူသော အစေးသည် အစဉ် ဝင်အပ်သည် ဖြစ်၍။ သေ့ဟပရေတာ၊ ရေဟူသော အစေးသည် ထက်ဝန်းကျင်မှ စွတ်စိုအပ်သည် ဖြစ်၍။ သေ့ဟန၊ ရေဟူသော အစေးဖြင့်။ သန္တရုဗာဟိရာ၊ အတွင်းအပြင်နှင့်တကွ အားလုံး၌။ ဖုဋ္ဌာ၊ ပြန့်နှံ့.သည်။ နစ ပဂ္ဃရိဏီ၊ ယိုစီးသည်း မယိုစီးသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ ကိဠိ၊ မျှ။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ဥဗ္ဘိဒေါဒကော၊ ထွက်သော စမ်းရေရှိသော။ ဥဒကရဟဒေါ၊ ရေအိုင်သည်။ ဂမ္ဘီရော၊နက်၏[1]။ တဿ၊ ထိုရေအိုင်၏။ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ အရှေ့အရပ်မျက်နှာ၌။ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ အာယမုခံ၊ ဝင်ရာ အပေါက်သည်။နေဝအဿ၊ရှိသည်မဖြစ်ရာ။ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ၊ အနောက်အရပ် မျက်နှာ၌။ ဥဒကဿ၊ ၏။ အာ ယမုခံ၊ သည်။ နအဿ၊ ရာ။ ဥတ္တရာယ ဒိသာယ၊ မြောက်အရပ်မျက်နှာ၌။ ဥဒကဿ၊ ၏။ အာယမုခံ၊ သည်။ နအဿ၊ ရာ။ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ၊ တောင်အရပ်မျက်နှာ၌။ ဥဒကဿ၊ ၏။ အာယမုခံ၊ သည်။ နအဿ၊ ရာ။ ဒေဝေါစ၊ မိုးသည်လည်း။ ကာလေနကာ.လံ၊ ရံဖန်ရံခါ။ ဓာရံ၊ မိုးရေယဉ်ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ နအနုပဝေစ္ဆယျ၊ မရွာသွန်းရာ[2]။ အထခေါ၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း တမ္မာဝဥဒကဒဟရာ၊ ထိုရေအိုင်မှသာလျှင်။ သိတာ၊ အေးလှ စွာသော။ ဝါရိဓာရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ ဥဗ္ဘိဒ္ဒေါဘွာ၊ အထက်သို့တက်၍။ တမေဝ ဥဒကရဟဒံ၊ ထိုရေအိုင်သို့သာလျှင်။ သိတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်။ အဘိသန္ဒေယျ၊ စိုစွတ်စေရာ၏။ပ။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ နဟောတိ၊ဖြစ်။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဥပ္ပလိ-နိယံဝါ၊ ဥပ္ပလကြာတောဘ၌ရင်း[3]။ ပဒုမိနိယံဝါ၊ ပဒုမာကြာတောဘ၌ရင်း။ ပုဏ္ဍရိကိနိယံဝါ၊ ပုဏ္ဍရိက်

၁။ မ၊နီ၊၁-မဟာအဿပုရသုတ် စာပိုဒ် ၄၂၇-၌ ဥဒကရဟဒေါ ဥဗ္ဘိဒေါဒကော-ဟုသာရှိသည်၊ ဂမ္ဘီရော မပါ။

၂။ မ၊ ၌၊ ၂-မဟာအဿပုရသုတ်၌ "နာနုပ္ပဝေစ္ဆယျာဘိ နပဝေသယျ၊ နဝသေယျာတိ အတ္ထော"ဟု ဖွင့်သည်။ အနု+ပ+ဝိသ=ပဝေသနေ၊ ဣ-ဇ၊ သ-စ္ဆင်ပြု၊ ပဝေစ္ဆတိ-ဟု ရှုပ်ပြီး။ (မောဂ်၊ ခါဒိ-၁၇၃)သံ၊ ၌၊ ၁-မစ္ဆရိသုတ်စသည်၌ "ပဝစ္ဆန္တိ ဒဒန္တိ" ဟု ဖွင့်လျက် ရှိကြ၏။ တဒမိနာဒိ-ဖြင့် ဒါ-ဓာတ်ကို ဝစ္ဆ-ပြု၍ ပဝစ္ဆတိ-ဟု ပြီးသည်။ နာနုပ္ပဝေစ္ဆယျ၊ မသွင်းရာ, မပေးရာ-ဟု သဒ္ဒတ္ထပေး။

၃။ "ဥပ္ပလိနိယံ၊ကြာတောဘ"ဟု ပေးသည်ကား"ဥပ္ပလိနိယန္တိ ဥပ္ပလဝနေ"ဟူသောအဖွင့် (ပါသရာသိ၊မဟာ ပဒါန၊ ၌၊ပြဟ္မ၊ သံ၊ဌ၊ဝဇိရမုဒ္ဒိဋ္ဌိ) တို့အရ ပေးသောအနက်ဖြစ်၏၊ ပေးရိုးလည်း ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဥပ္ပလိနီ-ပုဒ်သည် (ဒေသဝါစီဖြစ်လျှင်)ကြာရုံ၊ ကြာတော၊ ကြာအိုင်၊ ကြာကန်ဟူသောအနက်၊ (အဒေသဝါစီဖြစ်လျှင်) ကြာဟူသောအနက်ကို ဟောရကား ဤနေရာ၌ ကြာရုံလော ကြာတောလော ကြာအိုင်-ကြာကန်လော ဟု

ကြာတောဘ၌ရင်း။ဥဒကေ၊ ရေ၌။ဇာတာနိ၊ဖြစ်ကုန်သော။ဥဒကေ၊၌။သံဝဌာနိ၊ ကြီးပွါးကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရေမှအထက် မတက်ကုန်သော။အနွှောနိမုဂ္ဂပေါသိနီ၊ ရေအတွင်း၌ နစ်လျက် ကြီးပွါးကုန်သော။ အပေ္ပကစ္စာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ၀ါ၊ ဥပ္ပလကြာတို့သည်ရင်း။ ပဒုမာနိ၀ါ၊ ပဒုမာကြာတို့သည်ရင်း။ ပုဏ္ဍရီကာနိ၀ါ၊ ပုဏ္ဍရိုက်ကြာတို့သည်ရင်း။ အသု၊ ကုန်ရာ၏။ တာနိ၊ ထိုဥပ္ပလကြာစသည်တို့သည်။ယာဝ စဂ္ဂါ၊အဖျားတိုင်အောင်ရင်း။ယာဝ စမူလာ၊ အရင်းတိုင်အောင်ရင်း။ သီတေန၊ သော။ ၀ါရိနာ၊ ဖြင့်။ အဘိသန္နာနိ၊ စိုစွတ်ကုန်၏။ ပရိသန္နာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စိုစွတ်ကုန်၏။ ပရိပ္ဖုဏာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်ကုန်၏။ပရိပ္ဖုဋ္ဌာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြန့်နှံ့ကုန်၏။ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံ အစိတ်ရှိကုန်သော။အသုဥပ္ပလာနံ၀ါ၊ ထိုဥပ္ပလကြာတို့၏ရင်း။ အသုပဒုမာနံ၀ါ၊ ထိုပဒုမာကြာတို့၏ရင်း။ အသု ပုဏ္ဍရီကာနံ၀ါ၊ ထိုပုဏ္ဍရိုက်ကြာတို့၏ရင်း။ သီတေန၊ သော။ ၀ါရိနာ၊ ဖြင့်။ အဘိဋ္ဌာ၊ မပြန့်နှံ့သောအရပ်မည်သည်။ ကိဠာ၊ လည်း။ နအသု၊ ရှိသည်မဖြစ်ရာ။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဧ၀မေ၀ ခေါ၊သာလျှင်။ပ။နဟောဘိ၊ မဖြစ်။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ သော၊ သည်။ ဣမမေ၀ ကာယံ၊ ကိုပင်လျှင်။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ သော။ ပရိယောဒါတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသု၊ ၏။ သဗ္ဗာ၀တော၊ သော။ ကာယသု၊ ၏။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ သော။ ပရိယောဒါတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။အဘိဋ္ဌာ၊ မည်သည်။ကိဠာ၊မျှလည်း။နဟောတိ၊မဖြစ်။ဥဒါယိ၊ ယိ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ သြဒါတေန၊ ဖြူစင်စွာသော။ ဝတ္ထေန၊ အ၀တ်ဖြင့်။သသီသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ ပါရုပိတ္၀၊ ခြုံ၍။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ အသု၊ဖြင်ရာ၏။ အသု၊ ထိုယောကျ်ား၏။ သဗ္ဗာ၀တော၊ သော။ ကာယသု၊ ၏။ သြဒါတေန၊ သော။ ဝတ္ထေန၊ ဖြင့်။ အဘိဋ္ဌာ၊မနှံ့သောအရပ်မည်သည်။ (မလုံ ခြုံသောအရပ်မည်သည်-လည်းဟူ)။ ကိဠာ၊ လည်း။ နအသု၊ မဖြစ်ရာ။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဧ၀မေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ဟောတိ၊၏။ တ တြ စ ပန၊ထိုလေးပါးကုန်သောစျာန်တို့၌လည်း။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤ၌လည်း စိတ္တာ၀သီဘာ၀ပွတ္တာ-ကိုပင်ယူ)။

၂၅၂။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ မေ၊ ၏။ သာ၀ကာ၊တို့သည်။ (ပဇာနန္တိ- စပ်)။ "မေ၊၏။အယံ ခေါ ကာယော၊သည်။ရှုပီ၊ ၏။စာတုမဟာဘူတိကော၊ ၏။ မာတာပေတ္တိကသम्ภ ၀ေါ၊

စဉ်းစားဖွယ်ရှိ၏။ အဖွင့်မျှားလည်း တခုနှင့်တခု မညီကြ။ ဝိ၊ ၌။ သာမညဖလ၊၌ မဟာအဿပုရ၊ ၌။ အံ-၅။ ၁-၃-ဂ-၌ တို့၌။"ဥပ္ပလာနိ တ္ထေ သန္တိတိ ဥပ္ပလိနီ"ဟု ဖွင့်ကြ၏။ တ္ထေ-၏အရ မပြ။ သီ-ဦ-ဟောင်းနှင့်အံ-ဦတို့၌ လည်း မပြ။ ယင်းဦတို့၌ "ဥပ္ပလာနိတိ ဥပ္ပလဂစ္ဆာနိ-ဟုကား ဖွင့်ကြ၏။ သို့ရာတွင် တ္ထေ၏အရကို မပြုရကား ကြာတောလော၊ ကြာအိုင်-ကြာကန်လော မကွဲပြား။ ပါသရာသိ၊ ဦ၊ မဟာပဒါန၊ ဦ၊ သံ၊ ဦ၊ သာရတ္ထတို့၌ကား "ဥပ္ပလာနိ တေသာ သန္တိတိ ဥပ္ပလိနီ၊ ဂစ္ဆောပိ ဇလာသယောပိ၊ ဣဓ ပန ဇလာသယော အဓိပ္ပေတောတိ အာဟ ဥပ္ပလ၀နေတိ"ဟု ဖွင့်ကြသည်။ ဝိမတိ၌လည်း "ဂစ္ဆလတာပိ ပေါက္ခရဏီပိ ဝုစ္စတိ၊ ဣဓ ပန ပေါက္ခရဏီ" ဟု ဖွင့်သည်၊ ကြာအိုင်-ကြာကန်ဟူ၏။ သီ၊ ဦ-သစ်ဆရာကား အ၀ယ၀ူပစာအားဖြင့် ကြာတောဟုယူကာ ကြာအိုင် ကြာကန်ကို ၀ါဒန္တရ ပြထား၏။ တဖန်-မဟာအဿပုရဦးကာ၌ကား အထက်ပါ အဖွင့်အားလုံးနှင့် မတူမူ၍ "ဥပ္ပလဂစ္ဆာနိ တ္ထေ သန္တိတိ ဥပ္ပလိနီ၊ ၀ါရိ(ရေ)"ဟု တမျိုးဖွင့်ပြပြန်သည်။ ဤနေရာ ဤဥပမာနှင့်ကား ဆီလျော်သကဲ့သို့ ရှိသော်လည်း ၎င်း (ရှင်ဓမ္မပါလ)ရေး အခြားနေရာ အခြားဦးကာတို့နှင့်ပင်မတူ။ ယင်းသို့ ကြာတော, ကြာအိုင်-ကြာကန်နှင့်ရေ-ဟု သုံးမျိုးဖြစ်နေရာ ဌာနမျှပစာ အ၀ိနာဘာ၀နည်းဟု ကြံဆလျှင် သင့်မြတ်ဖွယ်ရှိရာ၏။ ဤနေရာ၌ "ဥပ္ပလာဒီနံ၀ိယ ကရဇကာယော၊ ဥဒကံ ၀ိယ တတိယစျာနသုခံ"ဟု ရေနှင့် ရေ၌ နစ်မြှုပ်နေသော ကြာကိုသာ ဟောပြတော်မူလိုရင်း ဖြစ်၏။

၏။ သြဒနကုမ္မာသပုတ္တပစယော၊ ၏။ အနိစ္စ၊ စ္ဆာဒနပရိမဒ္ဒနဘေဒနဝိဒ္ဓံသနဓမ္မာ၊ ၏။ (စာပိုဒ်ရေ ၂၀၅-မှာရှု)မေ၊ ၏။ ဣဒဉ္စ ပနဝိညာဏံ၊ ဤဝိညာဏ်သည်လည်း။တွေ့၊ဤကိုယ်ခန္ဓာ၌။ သိတံ၊ မှီ၏။ တွေ့၊ ၌။ ပဋိဗဒ္ဓံ၊ ဆက်စပ်၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ မဏိဇောတိ၊ ကြောင်မျက်ရွှေရတနာသည်။ သုဘော၊ ကောင်း၏။ ဇာတိမာ၊ အမျိုးဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ အဋ္ဌသော၊ ရှစ်မြောင့်ရှိ၏။ သုပရိကမ္မကတော၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ်၏။ အစ္ဆော၊ကြည်လင်၏။ ဝိပ္ပသန္နော၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်၏။ သဗ္ဗာကာရသမ္ပန္နော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာတို့နှင့်ပြည့်စုံ၏။တ၊ တြ၊ ထိုကြောင်မျက်ရွှေရတနာ၌။ နီလံဝါ၊ ညိုသည်လည်းဖြစ်သော။ ပီတံဝါ၊ ရွှေသည်လည်းဖြစ်သော။ လောဟိတံဝါ၊ နီသည်လည်းဖြစ်သော။သြဒါတံဝါ၊ဖြူသည်လည်းဖြစ်သော။ပဏ္ဏုသုတ္တံ၊ ဖျော့တော့သော ချည်လည်းဖြစ်သော။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤချည်ကို။အာဝုတံ၊ သိအပ်၏။နီလံ၊ သော။ပ။ သြဒါတံ၊ သော။သုတ္တံဝါ၊ ကိုသော်ရင်း။ (ပဏ္ဏုသုတ္တံ၊ ကိုသော်ရင်း-ဟုလည်းပေ)။ တမေနံ၊ ထိုကြောင်မျက်ရွှေရတနာကို။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဟတ္ထေ၊ လက်ပေါ်၌။ ကရိတ္ဝာ၊ တင်၍။ "အယံ ခေါ မဏိဇောတိ-ရိယော၊ ဤကြောင်မျက်ရွှေရတနာသည်။ပ။ အာဝုတန္တိ၊ သိအပ်"၏-ဟူ၍။ ပစ္စဝေက္ခေယ္ယ၊ ဆင်ခြင်ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ပ။ ပဋိဗဒ္ဓန္တိ၊ ဆက်စပ်၏ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တ၊ တြ ၀ ပန၊ ထိုသို့သိခြင်း၌လည်း။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤ၌ အရဟန္တပုဂ္ဂိုလ်ကို ယူ)။

၂၅၃။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ ယထာပဋိပန္နော၊ ဟောတော်မူတိုင်း ကျင့်ကုန်သော။ မေ၊ ၏။ သာဝကော၊ တို့သည်။ဣမမှာ ကာယာ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်မှ။ အဋ္ဌ၊ တပါးသော။ မနောမယံ၊ အဘိညာဉ်စိတ်ဖြင့် ပြီးသော။ သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂီ၊ အလုံးစုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်ရှိသော။ အဟီနိန္ဒြိယံ၊ မယုတ်သော ဣန္ဒြေရှိသော။ ရူပီ၊ ရူပ်ရှိသော။ ကာယံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို။ အဘိနိမ္မိနန္တိ၊ ဖန်ဆင်းကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ပုရိသော၊ ယောကျားသည်။ မုဇ္ဇမှာ၊ ဖြူဆံမြက်မှ။ ဤသိကံ၊အညှောက်ကို။ပဗ္ဗာဟေယ္ယ၊နုတ်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုယောကျား၏။ "အယံ၊ ဤသည်ကား။ မုဇ္ဇော၊ ဖြူဆံမြက်တည်း။ အယံ၊ဤသည်ကား။ ဤသိကာ၊ အညှောက်တည်း။မုဇ္ဇော၊ ဖြူဆံမြက်သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ ဤသိကာ၊ အညှောက်သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ မုဇ္ဇမှာတော့ဝ၊ ဖြူဆံမြက်မှသာလျှင်။ ဤသိကာ၊ အညှောက်ကို။ ပဗ္ဗာဇေတိ၊ နုတ်အပ်၏" ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယ္ယထာဝါပန၊ ဥပမာတနည်းကို ဆိုဦးအုံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ အသိံ၊ သန်လျှက်ကို။ ကောသိယာ၊ အအိမ်မှ။ ပဗ္ဗာဟေယ္ယ၊ နုတ်ရာ၏။ တဿ၊ ၏။ "အယံ၊ ကား။ အသိ၊ သန်လျှက်တည်း။ အယံ၊ ကား။ ကောသိ၊ အအိမ်တည်း။ အသိ၊ သည်။ အညော၊ တည်း။ ကောသိ၊ သည်။ အညော၊ တည်း။ ကောသိယာတော့ဝ၊ အအိမ်မှသာလျှင်။ အသိ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေတိ၊ နုတ်အပ်၏" ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာဝါ ပန၊ အုံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ အဟိံ၊ မြွေကို။ ကရဏ္ဍာ၊ မြွေရေမှ။ ဥဒ္ဓရေယ္ယ၊ ထုတ်ရာ၏။ တဿ၊ ၏။ "အယံ၊ ကား။ အဟိ၊ မြွေတည်း။ အယံ၊ ကား။ ကရဏ္ဍော၊ မြွေရေတည်း။ အဟိ၊ သည်။ အညော၊ တည်း။ ကရဏ္ဍော၊ မြွေရေသည်။ အညော၊တည်း။ ကရဏ္ဍောတော့ဝ၊ မြွေရေမှသာလျှင်။ အဟိံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓရေတိ၊ ထုတ်အပ်၏"ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ အဘိနိမ္မိနန္တိ၊ ဖန်ဆင်းကုန်၏။ တ၊ တြ၀ ပန၊ ထိုသို့ ဖန်ဆင်းခြင်း၌လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤ၌ စိတ္တဝသီ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုယူ)။

၂၅၄။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ ဝတ္ထေန္တိ၊ ဖြစ်စေနိုင်ကုန်၏။ (မဟာဝစ္ဆသုတ် ၁၉၇-ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အုံ။ ဒကွော၊ ကျွမ်းကျင်သော။ ကုမ္ဘကာရောဝါ၊ အိုးထိန်းသည်သည်သော်၎င်း။ ကုမ္ဘကာရန္တေဝါသိဝါ၊ အိုးထိန်းသည်၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။ မတ္တိကာယ၊ မြေညက်ကို။ သုပရိကမ္မကတာယ၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ် ပြုအပ်ပြီးသော်။ ယံ ယဒေဝ ဘာဇနဝိကတိံ၊ အကြင်အကြင် ခွက်အထူးကိုသာလျှင်။ အာကင်္ခေယ္ယ၊ (ပြုခြင်းငှါ) အလိုရှိခြားအုံ။ တံတဒေဝ၊ ထိုထိုခွက်အထူးကိုသာလျှင်။ကရေယ္ယ၊ ပြုရာ၏။အဘိနိပ္ပါဒေယ္ယ၊ ပြီးစေရာ၏။ဥဒါယိ၊ယီ။သေယျထာဝါပန၊အုံ။ဒကွော၊သော။ဒန္တကာရောဝါ၊ဆင်စွယ်ပွတ်သမားသည်သော်၎င်း။ဒန္တကာရန္တေဝါသိဝါ၊ဆင်စွယ်ပွတ်သမား၏တပည့်သည်သော်၎င်း။ ဒန္တသိုံ၊ဆင်စွယ်ကို။သုပရိ-ကမ္မကတသိုံ၊ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ်ပြီးသော်။ယံ ယဒေဝ ဒန္တဝိကတိံ၊ အကြင်အကြင် ဆင်စွယ်အသုံးအဆောင်အထူးကို။ အာကင်္ခေယ္ယ၊ (ပြုခြင်းငှါ) အလိုရှိခြားအုံ။ တံတဒေဝ၊ထိုထို ဆင်စွယ်အသုံးအဆောင်အထူးကို။ ကရေယ္ယ၊ ၏။ အဘိနိပ္ပါဒေယ္ယ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျ-ထာ ဝါ ပန၊ အုံ။ ဒကွော၊ သော။ သုဝဏ္ဏကာရောဝါ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်သည်သော်၎င်း။ သုဝဏ္ဏကာ-ရန္တေဝါသိဝါ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။သုဝဏ္ဏသိုံ၊ ရွှေကို။ သုပရိကမ္မကတသိုံ၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ်ပြီးသော်။ ယံ ယဒေဝ သုဝဏ္ဏဝိကတိံ၊ အကြင် အကြင် ရွှေအသုံး အဆောင်အထူး ကို။ အာကင်္ခေယ္ယ၊ အုံ။ တံတဒေဝ၊ ထိုထိုရွှေအသုံးအဆောင်အထူးကို။ ကရေယ္ယ၊၏။ အဘိနိပ္ပါဒေယ္ယ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ဝတ္ထေန္တိ၊ ကုန်၏။ တတြ စ ပန၊ ထိုဣဒ္ဓိဝိဓမဟာဘိညာဉ်၌လည်း။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၅၅။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ သုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ (မဟာဝစ္ဆသုတ် ၁၉၇-အပိုဒ် ပြန်ရှု)။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အုံ။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ သခ်ေမော၊ ခရှသင်းမှုတ်သော သူသည်။ အပ္ပကသိရေနေဝ၊ မပင်ပန်းသဖြင့်သာလျှင်။ စာတုဒ္ဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို။ ဝိညာပေယ္ယ၊ သိစေရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ သုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ တတြ စ ပန၊ ထိုဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်၌လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၅၆။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ ပဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ (မဟာဝစ္ဆသုတ် ၁၉၇-အပိုဒ်ကို ပြန်ရှု)။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အုံ။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ ယုဝါ၊ နုပျိုသော။မဏ္ဍနက-ဇာတိကော၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းသဘောရှိသော။ ဣတ္ထိဝါ၊ မိန်းမသည်၎င်း။ ပုရိသော၀ါ၊ ယောကျ်ား သည်၎င်း။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်သော။ ပရိယောဒါတေ၊ ဖြူစင်သော။ အာဒါသေ၀ါ၊ ကြေးမုံနှုန်ခ်ို သော်၎င်း။ အစ္ဆေ၊ ကြည်လင်သော။ ဥဒကပတ္တေ၀ါ၊ ရေခွက်ခ်ိုသော်၎င်း။ သကံ မုခနိမိတ္တံ၊ မိမိ မျက်နှာရိပ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခမာနော ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လတ်သော်။ သဏ္ဌာနိကံ၀ါ၊မ္ဟစသောအပြစ်ရှိသည် ကိုလည်း။ သဏ္ဌာနိကန္တိ၊ မ္ဟစသောအပြစ်ရှိ၏ဟူ၍။ ဇာနေယ္ယ၊ သိရာ၏။ အဏ္ဌာနိကံ၀ါ၊ မ္ဟစသော အပြစ်မရှိသည်ကိုလည်း။ အဏ္ဌာနိကန္တိ၊ မ္ဟစသောအပြစ်မရှိဟူ၍။ ဇာနေယ္ယ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဝေမေ၀ ခေါ၊ သာလျှင်။ ပ။ ပဇာနန္တိ၊ကုန်၏။ တတြစပန၊ ထိုပရစိတ္တ၀ိဇာနနအဘိညာဉ်၌လည်း။ ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၅၇။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လးည်။ပ။ အနုဿရန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကန္ဒရက သုတ် ၁၄-ပိုဒ်ကို ပြန်ရှု)။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အုံ။ပုရိသော၊ သည်။ သဏ္ဌာ ဂါမာ၊ မိမိနေရာ(ပဌမ)ရွာမှ။ အညံဂါမံ၊တပါးသော(ဒုတိယ)ရွာသို့။ဂစ္ဆေယ္ယ၊သွားရာ၏။ တမှာပိ ဂါမာ၊ထို(ဒုတိယ)ရွာမှလည်း။

အည့် ဂါမ်၊ တပါးသော (တတိယ)ရှာသို့။ဂစ္ဆယျ၊ ၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။တမ္မာ ဂါမာ၊ ထို(တတိယ) ရှာမှ။ သက်ယော၀ ဂါမ်၊ မိမိနေရာရှာသို့သာလျှင်။ပစ္စာဂစ္ဆယျ၊ ပြန်ခဲ့ရာ၏။ တဿ၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ သကမ္မာ ဂါမာ၊ မိမိနေရာ (ပဌမ)ရှာမှ။အည့် ဂါမ်းတပါးသော(ဒုတိယ)ရှာသို့။ အဂစ္ဆိံ၊သွားပြီ။တ၊ တြ၊ထို(ဒုတိယ)ရှာ၌။ဝေ၊ ဤသို့။အဒ္ဒါသိံ၊ရပ်ခဲ့ပြီ။ဝေ၊သို့။နိသိဒိံ၊ ထိုင်ခဲ့ပြီ။ ဝေ၊သို့။အဘာသိံ၊ဆိုခဲ့ပြီ။ဝေ၊သို့။တုဏ္ဏီအဟောသိံ၊ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ခဲ့ပြီ။တမ္မာပိ ဂါမာ၊ထို(ဒုတိယ) ရှာမှလည်း။ အမုံဂါမ်၊ ထို(တတိယ)ရှာသို့။ အဂစ္ဆိံ၊ ပြီ။တ၊ တြာပိ၊ ထို(တတိယ)ရှာ၌လည်း။ ဝေ၊ သို့။ အဒ္ဒါသိံ၊ ပြီ။ပ။ဝေ၊ သို့။ တုဏ္ဏီအဟောသိံ၊ပြီ။သော၊ ထိုင်ငါသည်။တမ္မာ ဂါမာ၊ ထို(တတိယ) ရှာမှ။ သက်ယော၀ ဂါမ်၊ သို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂတော၊ ပြန်လာသည်။ အမ္မိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ အသ၊ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဝေမေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ အနုဿရန္တိ၊ ကုန်၏။ တ၊ တြ စ ပန၊ ထိုပုဗ္ဗေနိ၀ါသာနုဿတိအဘိညာဉ်၌လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၅၇။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ပ။ပဋာနန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကန္ဒရကသုတ်။ ၁၅-ပိုဒ်ကို ပြန်ရှု)။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ သဒ္ဓါရာ၊ မျက်နှာချင်းဆိုင် တံခါးရှိကုန်သော။ ဒ္ဒေအဂါရာ၊ အိမ်နှစ်လုံးတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တ၊ တြ၊ ထိုအိမ်နှစ်လုံးတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဌိ၁တာ၊ ရပ်တည်သော။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပ၀ိသန္တေပိ၊ ဝင်ကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ နိက္ခမန္တေပိ၊ ထွက်ကုန်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အနုစင်္ကမန္တေပိ၊လူးလာပြန်ခတ်သွားကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အနုဝိစရန္တေပိ၊ထိုမှ ဤမှ သွား သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဝေမေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ပဋာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တ၊ တြ စ ပန၊ ထိုဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်၌လည်း။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၅၉။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုနစပရံ၊လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ပဗ္ဗတသခေါ်ပေ၊ တောင်ထိပ်၌။ အစ္ဆော၊ ကြည်လင်သော။ ဝိပ္ပသန္နော၊ အထူးသဖြင့် ကြည် လင်သော။ အနာ၀ိလော၊ မနောက်ကျူသော။ ဥဒကရဟဒေါ၊ ရေအိုင်သည်။ (အသ၊ ရှိရာ၏။) တတ္ထ၊ ထိုရေအိုင်၌။ တိဋ္ဌေ၊ ကမ်းနား၌။ ဌိတာ၊ ရပ်တည်သော။ စက္ခုမာ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ စရန္တမ္ပိ၊ သွားသည်လည်းဖြစ်သော။ တိဋ္ဌန္တမ္ပိ၊ ရပ်တည်သည်လည်းဖြစ်သော။ သိပ္ပိ၊ မ္မုဂမ္ပိ၊ ယောက်သွားခရုကိုရင်း။ သက္ခရကထလိဂမ္ပိ၊ ကျောက်စရစ်အိုးခြမ်းကိုရင်း။ မစ္ဆ၊ မ္မမ္ပိ၊ ငါးအပေါင်း ကိုရင်း။ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။တသ၊ ထိုယောက်ျား၏။"အယံ ဥဒကရဟဒေါ၊ သည်။အစ္ဆော၊ ကြည် လင်၏။ ဝိပ္ပသန္နော၊၏။ အနာ၀ိလော၊ ကျူ။ တ၊ တြ၊ ထိုရေအိုင်၌။ ဣမေ သိပ္ပိသမ္မုဂကာပိ၊ တို့သည် ရင်း။ ဣမေ သက္ခရကထလာပိ၊ တို့သည်ရင်း။ ဣမေ မစ္ဆ၊ မ္မာပိ၊ တို့သည်ရင်း။ စရန္တိပိ၊ သွားလည်း သွားကုန်၏။ တိဋ္ဌန္တိပိတိ၊ ရပ်လည်းရပ်ဘည်ကြကုန်၏"ဟူသော။ဝေ၊ ဤအကြံသည်။အသ၊ ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဝေမေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ တ၊ တြစပန၊ထိုအာသ၀က္ခယအဘိညာဉ်၌ လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏[1]။ (အရဟန္တပုဂ္ဂိုလ်ကိုယူ)။ (၅)

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ယေန၊ ကြောင့်။ မမ၊ ၏။သာ၀ကာ၊ တို့သည်။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဌမော၊ ငါးခုမြောက်သော။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

၁။ မ၊ဋ္ဌ၊ ၂။မဟာအဿပုရသုတ်အဖွင့်စာပိုဒ် ၄၃၃-ကို ရှုရှိပေးသည်။စရန္တမ္ပိ, တိဋ္ဌန္တမ္ပိ-ကား ယထာလာ-ဘနည်း။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ယေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ မမ်၊ ကို။ သာ၀ကာ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဠု၊ ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဣမေခေါ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။
(ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒိတိ၊ ပေးမြဲ။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော။ မဟာသကုလုဒါယိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၈-သမဏမုဏ္ဍိကသုတ်

၂၆၀။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။ အာရာမေ-ပေးမြဲ)။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဘဂ္ဂေ။ သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တော၊ ရဟန်းဦးပြည်းမ၏သား ဖြစ်သော။ ဥဂ္ဂါဟမာနော၊ ဥဂ္ဂါဟမာနအမည်ရှိသော။ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်။ သမယပ္ပ၀ါဒကေ၊ အယူကို ပြိုင်ဆိုင်ပြောဆိုရာဖြစ်သော။ တိန္ဒုကာစီရေ၊ တည်ပင်အစဉ်ရှိသော။ ဧကသာလကေ၊ တဆောင်သော စရပ်ရှိသော[၂]။ မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာမိဖုရား၏။ အာရာမေ၊ အရုမ်၌။ မဟတိယာ၊ မျှားစုသော။ ပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ၊ ပရိဗိုဇ်ပရိသတ်နှင့်။ ပဋ္ဌမတ္တေဟိ ပရိဗ္ဗာဇကသတေဟိ၊ ငါးရာအဘိုင်းအရှည်ရှိသောပရိဗိုဇ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ပဋိ၀သတိ၊ နေ၏။ အထခေါ၊ဘဂ္ဂ။ပဋ္ဌကင်္ဂါ၊ ပဋ္ဌကင်္ဂအမည်ရှိသော။ ၀ါ၊ ပဲခွပ်စသော အင်္ဂါငါးပါးရှိသော။ ထပတိ၊ လက်သမားကြီးသည်။ ဒိ၀ါဒိ၀ဿ၊ မွန်းလွဲစအခါ၌။ ဘဂ၀တော၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ သာ၀တ္ထိယာ၊ သာ၀တ္ထိပြည်မှ။နိက္ခမိ၊ ထွက်ပြီ။အထခေါ၊ ဘဂ္ဂ။ ပဋ္ဌကင်္ဂဿ၊ သော။ ထပတိဿ၊၏။ "ဘဂ၀တော၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဌာ။ အကာလော ခေါ တာ၀၊ အခါမဟုတ်သေး။ ဘဂ၀ါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဋိသလ္လီနော၊ ရှုပါရုံစသည်တို့မှ ဖဲ့၍ (တပါးတည်း) ကိန်းအောင်းတော်မူ၏။မနောဘာ၀နိယာနံ၊ (ဖူးမြင်သူ၏)စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံပိ၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်း။ ဒဿနာယ၊

၁။ သမဏမုဏ္ဍိကာယ ပုတ္တော သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တော။(သာရတ္ထ)။သမဏမုဏ္ဍိကဿ ပုတ္တော သမဏမုဏ္ဍိက-ပုတ္တော။(သီ-ဋီ-သစ်)။

ဥဂ္ဂါဟမာနောတိ တဿ ပရိဗ္ဗာဇကဿ နာမံ၊ သုမနောတိ ပကတိနာမံ၊ ကဠိ ကိဠိ ပန ဥဂ္ဂဟိတုံ ဥဂ္ဂ-ဟေတုံ သမတ္ထတာယ ဥဂ္ဂါဟမာနောတိ နံ သဇ္ဇာနန္တိ။(ဋ)။ သုမနောတိ-နေရာတွင် သာရတ္ထနှင့်သီလက္ခန်ဋီကာ သစ်တို့၌ မာနောတိ ပကတိနာမံ-ဟု ရှိကြ၏။ ဤသို့ရှိလျှင် ပိုရ်ကောင်းမွန်သည်။ ထိုထိုဤဤ အနည်းငယ် ရှိသော အတတ်ပညာကို သင်ယူတာ၏, သင်ပေးတာ်သောကြောင့် မူလက မှည့်ခေါ်သော မာန-အမည်၌ ဥဂ္ဂါဟ-ဟု ဝိသေသန မ-၍ ဥဂ္ဂါဟမာန-ဟု တွင်သည်။ မူလအမည် သုမနဖြစ်ခဲ့သော် ဤပါဠိတော်၌ "ဥဂ္ဂါဟမာနော သုမနော"ဟု ပါ၍ရှိ၏။ တဖန် အ၍ကြီ-ဌ၊ ဋီတို့၌ ဥဂ္ဂါဟ, ဥဂ္ဂဟ-ဟု မူကွဲရှိ၍လည်း အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ကိုရှု၍ သုဒ္ဓ, ကာရိတ် နှစ်မျိုးဝင်သော ပုဒ်ဖြစ်ရကား ဥဂ္ဂါဟ-ဟု အာ-ဒီဃနှင့် ရှိမှ ပိုရ်၍ ကောင်းမွန်ရာသည်။

၂။ စီယတေ စီရံ၊ တိန္ဒုကာနံ စီရံ၊ တံ ယဿ။ တိန္ဒုကာနံ ၀ါ အာစီရံ (အစဉ်အတန်း) ယဿာတိ တိန္ဒုကာစီရော-ဟုပြု။ ပ-ဝိကပ်အလို က-၌ အာဒီဃကား ၀ါစာသိလိ၌ ဖြစ်ဟန်တူသည်။

ဧကော သာလာ ဧတ္ထာတိ ဧကသာလကော။(သမာသန္တေ ကော)။ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသော ပေါ်ဌပါဒပရိဗိုဇ်၏ လက်ထက်၌ကား စရပ်မျှားစုပင်ရှိသတတ်။သို့ရာတွင် မူလက စရပ်တဆောင်သာ ရှိခဲ့သောကြောင့်(ငါးအိမ်စုရှာ၊ ထန်းတပင်မြို့ ဟူသကဲ့သို့)ဘူတပုဗ္ဗဂတိကနည်းအားဖြင့် ဧကသာလကဟုပင် ခေါ်သည်။ အတွင်ရွှင်။ ဝဿရဗုဒ္ဓိ၌ ကား"ဧကသာလကေတိ ဧကော သာလရုက္ခော၊ ကုဋိကာဘိပိ ဝဒန္တိ"ဟု မဗျိမနှင့် သာရတ္ထ၀ါဒကို ကေစိမူသည်။ ဤအလိုသော် အင်ကြင်းတပင်ကျောင်း ဟူလို။

ဌ၊။ အသမယော၊ အခါမဟုတ်။ မနောဘာဝနိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ပဋိသလ္လီနာ၊ ရူပါရုံစသည်ဘို့မှဖဲ့၍ ကိန်းအောင်းကုန်၏။အဟံ၊သည်။ယေန၊၌။ပ။အာရာမော၊သည်။(အတ္ထိ၊၏။) ယေန၊ ၌။ပ။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊သို့။ ယံနူန ဥပသင်္ကမယျုန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ရမူကား ကောင်းလေစ့” ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ပ။တုဏ္ဏီ၊ဆိတ်ဆိတ်။အဟောသုံ၊ကုန်ပြီ။ (သန္ဓက သုတ် ၂၂၃-ပိုဒ် ဒုတိယ၊ တေန ခေါ ပန သမယေန-စသည်၌ ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ကတ္တား စသည့် အနည်းငယ် ပြင်၍ သမ္မန်၊ မခဲ)။

၂၆၁။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ပဋ္ဌကင်္ဂ၊ သော။ ထပတိ၊ ကို။ သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တော၊ သော။ ဥဂ္ဂါဟမာနော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ “ဂဟပတိ၊ ဒါယကာ။စတ္တာရိ၊လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေ ဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ ပုရိသပုဂ္ဂလံ၊ ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သမ္မန္နာကုသလံ၊ ပြည့်စုံသော ကုသိုလ်ရှိသော။ပရမကုသလံ၊မြတ်သော ကုသိုလ်ရှိသော။ ဥတ္တမပတ္တိ-ပတ္တံ၊ မြတ်သော သူတို့သည် ရောက်အပ်သော တရားသို့ ရောက်သော။ အယောဇ္ဈံ၊ အယူဝါဒဖြင့် စစ်မထိုးနိုင်သော။ (ဝါဒစစ်ထိုး၍မရသောဟူလို)။သမဏံ၊ ရဟန်းဟူ၍။ ပညပေမိ၊ သိစေ၏။ဝါ၊ ပညတ်၏။ ကတမေဟိ စတူဟိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နှင့် နည်းဟူမူကား။ ဂဟပတိ၊ ဒါယကာ။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ပါပကံ၊ မကောင်းသော။ဝါစံ၊ စကားကို။နဘာသတိ၊ မပြော။ပါပကံ၊သော။သက်ပ်ံ၊ အကြံအစည်ကို။ နသက်ပေတိ၊ မကြံစည်။ ပါပကံ၊သော။ အာဇီဝံ၊ အသက်မွေးမှုကို။ နအာဇီဝတိ၊ အသက်မမွေး။ ဂဟပတိ၊ ဒါယကာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ဣမေဟိ စတူဟိ ဓမ္မေ ဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ပ။သမဏံ၊ ဟူ၍။ ပညပေမိတိ၊ သိစေ၏”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ပဋ္ဌကင်္ဂ၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ သမဏမုဏ္ဍိကဿ၊သော။ ဥဂ္ဂါဟမာနဿ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊၏။ဘာသိတံ၊ပြောဆိုအပ်သည်ကို။နေဝ အဘိနန္ဒိ၊နှစ်သက်သည်း မနှစ်သက်။ နပ္ပဋိက္ကောသိ၊ တားမြစ်လည်းမတားမြစ်။ အနဘိနန္ဒိတ္မာ၊ ၍။ အပ္ပဋိက္ကောသိတ္မာ၊ ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။“ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊၌။ဘေဿ ဘာသိတဿ၊ထိုပြောဆိုသောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်သဘောကို။ အာဇာနိဿာမိတိ၊ သိအံ့”ဟူ၍။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နောခေါ၊ သော။ ပဋ္ဌကင်္ဂ၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တေန၊ သော။ ဥဂ္ဂါဟမာနေန၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ယာဝ တကော၊ အကြင်မျှလောက်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။

၂၆၂။ ဧဝံ၊ ဝို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထားသော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဋ္ဌကင်္ဂံ၊သော။ ထပတိံ၊ ကို။ “ထပတိ၊ လက်သမား။ ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တဿ၊ သော။ ဥဂ္ဂါဟမာနဿ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ၏။ ဝစနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်လတ် သော်။ မနေ္ဒာ၊ နုန့်သော။ ဥတ္တာနသေယ္ယကော၊ ပက်လက်အိပ်ကာမျှဖြစ်သော။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ကုမာရော၊သည်။သမ္မန္နာကုသလော၊သော။ပ။ပရမကုသလော၊သော။ဥတ္တမပတ္တိပတ္တော၊ သော။အယောဇ္ဈော၊ သော။ သမဏော၊ မည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

ထပတိ၊ လက်သမား။ ဟိ၊ မှန်၏။ မန္ဒဿ၊ နုန့်သော။ ဥတ္တာနသေယျကဿ၊ ပက်လက်အိပ်တတ်ကာမျှဖြစ်သော။ဒဟရဿ၊ ငယ်သော။ ကုမာရဿ၊ သတ္တိုသားအား။ ကာယောပိတိ၊ ကိုယ်ဟူသော အသိညာဏ်မျှသည်လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်ပေါ်သေး။ ဖန္ဒိတမတ္တာ၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားတတ်ကာမျှကို။အညတြ၊ ကြဉ်၍။ကာယေန၊ ဖြင့်။ ပါပကမ္မံ၊ ကို။ ကုတော ပန ကရိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ပြုနိုင်ပါအံ့နည်း။

ထပတိ၊ မား။ ဟိ၊ မှန်၏။ မန္ဒဿ၊ သော။ပ။ ကုမာရဿ၊ အား။ ဝါစာတိပိ၊ စကားဟူသော အသိညာဏ်မျှသည်လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်ပေါ်သေး။ ရောဒိတမတ္တာ၊ ငိုတတ်ကာမျှကို။ အညတြ၊ ၍။ ပါပကံ၊ သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ကုတော ပန ဘာသိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ပြောဆိုနိုင်ပါအံ့နည်း။

ထပတိ၊ မား။ ဟိ၊ ၏။ မန္ဒဿ၊ သော။ပ။ ကုမာရဿ၊ အား။ သက်ပြေါတိပိ၊ အကြံအစည်ဟူသော အသိညာဏ်မျှသည်လည်း။ နဟောတိ၊ သေး။ ဝိကူဇိတမတ္တာ၊ (အတိတ်ဘဝကို အမှတ်ရလျှက်) ဖောက်ပြန်သော အသံ ပြုတတ်ကာမျှကို။ အညတြ၊ ၍။ ပါပကံ၊ သော။ သက်ပ်ံ၊ ကို။ ကုတော ပန သက်ပ်ိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ကြံစည်နိုင်ပါအံ့နည်း။

ထပတိ၊ မား။ ဟိ၊ ၏။ မန္ဒဿ၊ သော။ပ။ ကုမာရဿ၊ အား။ အာဇီဝေါတိပိ၊ အသက်မွေးမှုဟူသော အသိညာဏ်မျှသည်လည်း။ နဟောတိ၊ သေး။ မာတုထညာ၊ အမိနို့ စို့တတ်ကာမျှကို။ အညတြ၊ ၍။ပါပ ကံ၊ သော။ အာဇီဝံ၊ ကို။ ကုတောပန အာဇီဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာ အသက်မွေးနိုင်ပါအံ့နည်း။ (အကြွင်းတူပြီ)

၂၆၃။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊ သည်။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ သမ္မန္နာဂုသလံ၊ သော။ အယောဇ္ဈံ သမဏံ၊ ဟူ၍။ နစေဝ ပညပေမိ၊မမူ။ ပရမကုသလံ၊ သော။ အယောဇ္ဈံ သမဏံ၊ ဟူ၍။ နပညပေမိ၊ မမူ။ ဥတ္တမပတ္တိပတ္တံ၊ သော။အယောဇ္ဈံ သမဏံ၊ ဟူ၍။ နစပညပေမိ၊ မမူ။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ (ပုရိသပုဂ္ဂလော၊သည်။)မန္ဒံ၊ သော။ ဥတ္တာနသေယျကံ၊ သော။ ဒဟရံ၊ သော။ ဣမံ ကုမာရံ၊ ကို။ သမဓိဂယ့၊ ထူးခြားလွန်ကဲ၍?။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ကတမေဟိ စတူဟိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နှင့် နည်းဟူမူကား။ ထပတိ၊ မား။

၁။ ကလေးသူငယ်တို့၏ စိတ်သည် အတိတ်ဘာရမ္မဏာကဖြစ်သောကြောင့် ရှေးဘဝကို သတိရနိုင်ကြရကား ငရဲမှလာသော ကလေးသည် ငိုရ၍၊ နတ်ပြည်မှလာသော ကလေးသည် ရယ်ရွှင်သတတ်။

၂။ မာတုထညာ-အဖွင့်၌ အမိနို့ တိုက်စဉ်က မသောက်ပဲ အလုပ်လုပ်နေစဉ်မှ နောက်ကျောက တွယ်ကပ်၍ နို့ ခိုးစို့သော ကလေးမျိုး မိစ္ဆာဇီဝဖြစ်သည်ဆိုသော စကားမှာ မှတ်သားဖွယ်ဆုပင် ဖြစ်သော်လည်း ဖန္ဒိတမတ္တာ, ရောဒိတမတ္တာ,ဝိကူဇိတမတ္တာ,ဥတ္တာနသေယျကော-စသောသဒ္ဒန္တရိက်မျိုးကိုထောက်ဆသော်ပါ၌တော်အာဘောဂ ထက်ပင် ကျော်လွန်နေသကဲ့သို့ ရှိရကား စဉ်းစားစရာပင် ဖြစ်၏။

၃။ သံ+အဓိ+ဂဟ။ အသင့်အားဖြင့် ထူးကဲစွာ ယူ၍-ဟုသဒ္ဒတ္ထပြန်။ တိဋ္ဌတိ-ကို မြော်၍ ပုရိသပုဂ္ဂလံ-ကို လည်းကတ္တားပြင်၍ လိုက်စေ။ သမဓိဂယ့ တိဋ္ဌတီတိ ဝိသေသေတ္ဝာ တိဋ္ဌတိ။ (ဌ)။ သမ္မာ အဓိဂတဘာဝေန ဂဟေတ္ဝာ အဘိဘဝိတ္ဝာ ဝိသေသေတ္ဝာ ဝိသိဋ္ဌော ဟုတ္ဝာ။ (ဋ္ဌ)။ သဂါထာသံယုတ်, ဣတိဝုတ်, ဆက္ကဂုံတ္တရ-ဌ-ဋ္ဌ တို့၌လည်း ရှုလေ။ ဤ၌ ဆိုလိုသည်ကား ကာယဒုစရိုက် စသည်ကို မပြုလုပ်ခဲ့မျှဖြင့် ပုရိသပုဂ္ဂလကို သမဏာ ခေါ် ခဲ့သော် ကလေးငယ်ကိုပင်လျှင် သမဏာ ဟု ခေါ် ရပေတော့မည်။(အပိစ ပုရိသပုဂ္ဂလော ဣမံ ကုမာရံ အဓိဂယ့ တိဋ္ဌတိ)။ သို့ဆုတ်ခင် ထိုသူသည် ကလေးနှင့် နှိုင်းစာလျှင်ကား ထူးခြားလွန်ကဲပေသည်၊ မည်သို့ထူးခြားလွန်ကဲသနည်း၊ လုပ်ကိုင်ပြောဆိုကြံစည်ပြုမူလိုက ပြုမူတတ် ပြုမူနိုင်သည်၊ ဤမျှသာ ကလေးသူငယ်ထက် ထူးခြားလွန်ကဲ၏၊ ယင်းကား အသက်ကြီး၍ ထူးခြားခြင်းသာ ဖြစ်၏၊ သမဏာခေါ် ဆိုနိုင်လောက်သော အရည်အချင်းကား မရှိဟူလိုသည်။

ဣမ၊ ဤလောကဌ်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ပါပကမ္မံ၊ ကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ပ။ ပါပကံ၊ သော။ အာဇီဝံ၊ ကို။ နအာဇီဝတိ၊ အသက်မမွေး။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊သည်။ စတူဟိ၊ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ပ။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။

ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊ သည်။ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ပ။ အယောဇ္ဈံ သမဏံ၊ ဟူ၍။ ပညပေမိ၊ ၏။

ဣမေ၊ ဤတရားတို့သည်။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ သီလာ၊ သီလ အလေ့အကျင့်တို့ဘည်း။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုတရားကို။ ဝေဒိတဗ္ဗန္တိ၊ သိထိုက်၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ သီလတို့သည်။ ဣတော သမုဋ္ဌာနာ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဣဒ၊ ဤတရားဌ။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့သည်။ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုတရားကို။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဝေါပဋိပန္နော၊ ဤသို့ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ သီလာနံ၊ တို့၏။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ပ။ ဝဒါမိ၊၏။(အကျယ်လာမည်ဖြစ်၍ သာမညပေးသည်)။

ဣမေ၊ ဤတရားတို့သည်။ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့တည်း။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ (ပေယျာလကို အကုသိုလ်နည်း မှီး၍ပေး)။

ဣမေ၊ ဤတရားတို့သည်။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ သက်ပွါ၊ အကြံအစည်တို့ဘည်း။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ဣမေ၊ ဤတရားတို့သည်။ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့တည်း။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။

၂၆၄။ ထပတိ၊ မား။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်ရင်း။ အကုသလံ၊ သော။ ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်ရင်း။ ပါပကော၊ ယုတ်မာသော။ အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်ရင်း တည်း။ ထပတိ၊ မား။ ဣမေ၊ ဤတရားတို့ဟု။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့ဟူ၍ ။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

ထပတိ၊ မား။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဣဒမ စ သီလာ၊ တို့သည်လည်း။ ကိံ သမုဋ္ဌာနာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်သနည်း။ နေသံ၊ ထိုအကုသိုလ်သီလတို့၏။ သမုဋ္ဌာနမ္ပိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာတိ၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ ဟိ၊ မန်၏။ စိတ္တမ္ပိ၊ စိတ်သည်လည်း။ ဗဟုံ၊ မျိုး၏။ အနေကဝိဓံ၊ မျိုးသောအပြားရှိ၏။နာနပ္ပကာရကံ၊ အထူးထူးသော အပြားရှိ၏။ ယံစိတ္တံ၊ ယင်းစိတ်သည်။ သရာဂံ၊ ရာဂနှင့်ဘက္ခြဖစ်သောစိတ်ရင်း။ သဒေါသံ၊ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သောစိတ်ရင်း။ သမောဟံ၊ မောဟနှင့်တကွဖြစ်သောစိတ်ရင်းတည်း။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့သည်။ ဣတော သမုဋ္ဌာနာ၊ ဤသရာဂစသော စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်၏။

ထပတိ၊ မား။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဣမေစ သီလာ၊ တို့သည်လည်း။ ကုဟိं၊ အဘယ်တရား၌။ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။နိရုဒ္ဓန္တိ၊ ချုပ်.ကုန်သနည်း။နေသံ၊ထိုကုသိုလ်သီလတို့၏။ နိရောဓောပိ၊ ချုင်ကြောင်း, ချုပ်ရာကိုလည်း။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ထပတိ၊ မား။ ဣမ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ ကာယဒုစရိုတ်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ကာယသုစရိတံ၊ ကာယသုစရိုတ်.ကို။ ဘာဝေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ ပွါး၏။ပ။ မိစ္ဆာဇီဝံ၊ မှားယွင်းသော အသက်မွေးခြင်းကို။ပဟာယ၊၍။ သမ္မာဇီဝေန၊ မှန်ကန်သော အသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ ဇီဝိတံ ကပ္ပေတိ၊ အသက်မွေး၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသုစရိုတ်တရားသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံရာ သောတာပတ္တိဖိုလ်တရား၌။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဧတေ သီလာ၊ တို့သည်။ အပရိသေသာ၊၍။ နိရုဒ္ဓန္တိ၊ ကုန်၏။

ထပတိ၊ မား။ ကထံပဋိပန္နော၊အဘယ်သို့ ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ သီလာနံ၊ တို့၏။ နိရောဓာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ထပတိ၊ မား။ ဣမ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပဒဟတိ၊၏။ (မဟာသကုလုဒါယိသုတ်၊ ၂၄၇ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ထပတိ၊ မား။ ဧवं ပဋိပန္နော ခေါ၊ ဤသို့ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ပ။ ဟောတိ၊၏။

၂၆၅။ ထပတိ၊ မား။ကုသလာ၊ကုန်သော။သီလာ၊တို့သည်။ကတမေစ၊အဘယ်သည်တို့နည်း။ ကုသလံ၊ သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်ရင်း။ ကုသလံ၊သော။ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်ရင်း တည်း။ ထပတိ၊ မား။အ ဘံ၊ သည်။အာဇီဝပရိသုဒ္ဓိမ္ပိ၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းကိုလည်း။ သီလသ္မိं၊ သီလဟူ၍။ ဝါ၊သီလ၌, သီလတွင် (တပါးအပါအဝင်ဟူ၍)[၂]။ ဝဒါမိ၏။ ထပတိ၊မား။ ဣမေ၊ ဤတရားတို့ကို။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ သီလတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

ထပတိ၊မား။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဣမေစသီလာ၊ တို့သည်လည်း။ ကိं သမုဋ္ဌာနာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်သနည်း။ နေသံ၊ တို့၏။ သမုဋ္ဌာနမ္ပိ၊ ဖြစ်ခကြောင်း ကိုလည်း။ ဝုတ္တं၊ အပ်၏။ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာတိ၊ စိတ်ကြောင့် ဖြင်ခြင်းရှိကုန်၏ ဟူ၍။ ဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြင်ရာ၏။စိတ္တံ၊ သည်။ကတမံ၊ နည်း။ဟိ၊ မှန်၏။စိတ္တမ္ပိ၊ သည်လည်း။ပ။ နာနာဇာကာရကံ၊၏။ ယံစိတ္တံ၊ သည်။ ဝိတရာဂံ၊ ရာဂကင်းသော စိတ်ရင်း။ ဝိတဒေါသံ၊ ဒေါသကင်းသော စိတ်ရင်း။ ဝိတမောဟံ၊ မောဟကင်းသောစိတ်ရင်းတည်း။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့သည်။ ဣတော သမုဋ္ဌာနာ၊ ဤဝိတရာဂစသော စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏။

၁။ ဧတ္ထေတေတိ ဧတ္ထာတိ ကာယ ဝစီ မနောသုစရိတ ဘာဝနာ သာဇီဝနိဗ္ဗတ္တိယံ၊ သာ ပန ဟေဋ္ဌိမကောဋ္ဌိယာ သောတာပတ္တိဖလေန ဒီပေတဗ္ဗာတိ အာဟ၊ သောတာပတ္တိဖလေ ဘုမ္မန္တိ။ ဋီကာ။

၂။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိန္တိ ဣဒမ္ပိ။ပ။ သီလသ္မိं ဧကံ သီလံ ဟောတိ။ ပစ္စတ္တဝစနတ္ထော ဝါ ဧတေ ဘုမ္မံ။ပ။ ဣဒံ အဿ သီလံ ဟောတီတိ အတ္ထော။ ဒီ၊ ၆၊ ၁။ သာမညဖလ။ ၎င်းဋီ၊ ဟောင်း။ သစ်။မ၊၆၊ ၃။သေခသုတ်နှင့် ၎င်းဋီကာများကို မှီးရှုပေးသည်။ ဤအဋ္ဌကထာ၌မဖွင့်။ သီ၊ဋီ၊ သစ်-စာပိုဒ်ရေ ၁၉၃-၌ကား ဤပါဠိကိုပင် သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗမူ၍ "သီလသ္မိं ဝဒါမိတိ သီလန္တိ ဝဒါမိ၊ သီလသ္မိं ဝါ အာဓာရဘူတေ အနေ္တဝါသိကေ ပရိယာပန္နံ, နိဒ္ဒါရဏာသမုဒါယဘူတေ ဝါ ဧကံ သီလန္တိ ဝဒါမိ"ဟု သုံးမျိုးဖွင့်ပြထားသည်။ဋီကာဟောင်း၌လည်း ရှေးနှစ်မျိုး ဖွင့်ပြသည်။ ဤဝါကျ၏အဓိပ္ပါယ်အကျယ်ကို သာမညဖလသုတ် စာပိုဒ်ရေ ၁၉၃-"ကာယကမ္မ-ဝစီကမ္မေန သမန္နာဂတော ကုသလေန ပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါ သီလသမ္မန္နော" ဝါကျ၏အဓိပ္ပာယ် (၆၊၇) တို့နှင့်လည်း ယှဉ်စပ်၍ ရှုပါလေ။

ထပတိ၊မား။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဤမေ စ သီလာ၊ တို့သည်လည်း။ကုဟိ ၊အဘယ်တရား၌။ အပရိသေသာ၊၍။ နိဗ္ဗာန်၊ ကုန်သနည်း။ နေသံ၊ တို့၏။ နိရောဓောပိ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တော၊ အပ်၏။ ထပတိ၊ မား။ ဤ၊ ဤသာသနာ၌။ဘိက္ခု၊ သည်။သီလဝါ၊အရဟာတ္တဖိုလ်သီလရှိသူသည်။ ဟောတိ၊၏။ သီလမယော၊ သီလမျှဖြင့်သာ ပြီးသူသည်။ နော စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဉ္စ စေတော ဝိမုတ္တိ ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကိုရင်း။ တဉ္စ ပညာဝိမုတ္တိ ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ပညာကိုရင်း။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ပဇာနာတိ၊၏။ ယတ္ထ၊ ယင်း အရဟတ္တဖိုလ်၌ ။ အသေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ တေသံ၊လာ၊ တို့သည်။အပရိသေသာ၊ ၍။ နိဗ္ဗာန်၊ ကုန်၏။

ထပတိ၊ မား။ ကထံပဋိပန္နောစ၊ အဘယ်သို့ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ကုသလာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သီလာနံ၊ တို့၏။ နိရောဓာယ၊ ၄၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ထပတိ၊ မား။ ဤ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပဒဟတိ၊၏။ ထပတိ၊ မား။ ဧवံပဋိပန္နော၊ သည်။ပ။ ဟောတိ၊၏။

၂၆၆။ ထပတိ၊မား။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သက်ပွါ၊ အကြံအစည်တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ကာမသက်ပွါ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် ပတ်သက်သော ကြံစည်ခြင်းသည်ရင်း။ ဗျာပါဒသက်ပွါ၊ သူတပါးတို့အား ဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် ပတ်သက်သော ကြံစည်ခြင်းသည်ရင်း။ ဝိဟိ သာသက်ပွါ၊ သူတပါးတို့အား ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် ပတ်သက်သော ကြံစည်ခြင်းသည်ရင်းတည်း။ထပတိ၊မား။ ဤမေ၊ တို့ကို။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့ဟူ၍ ။ ဝုစ္စန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။

ထပတိ၊မား။အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဤမေ စ သက်ပွါ၊ ၌အကြံအစည်တို့သည်လည်း။ကိ သမုဋ္ဌာနာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်သနည်း။ နေသံ၊ ထိုအကုသိုလ်အကြံအစည် တို့၏။သမုဋ္ဌာနမ္ပိ၊ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ သညာသမုဋ္ဌာနာတိ၊ သညာ ကြောင့်ဖြစ်ခြင်း ရှိ ကုန်၏ ဟူ၍။ ဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အသေ၊ဖြစ်ရာ၏။ သညာ၊ သညာသည်။ ကတမာ၊အဘယ်နည်း။ဟိ၊မှန်၏။ သညာပိ၊သညာတို့သည်လည်း။ ဗဟူ၊များကုန်၏။ အနေကဝိဓာ၊ များသောအပြားရှိကုန်၏။ နာနပ္ပကာရကာ၊ အထူးထူးသော အပြားရှိကုန်၏။ ကာမသညာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သောသညာရင်း။ ဗျာပါဒသညာ၊ သူတပါးတို့အား ဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် စပ်သော သညာရင်း။ ဝိဟိ သာသညာ၊ သူတပါးတို့အား ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့်စပ်သော သညာရင်းတည်း။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သက်ပွါ၊ တို့သည်။ ဤတော သမုဋ္ဌာနာ၊ ၌ကာမသညာ-စသည်တို့ ကြောင့် ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏။

ထပတိ၊မား။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဤမေ စ သက်ပွါ၊ တို့သည်လည်း။ ကုဟိ ၊ အဘယ် တရား၌။ အပရိသေသာ၊၍။ နိဗ္ဗာန်၊ ကုန်သနည်း။ နေသံ၊ ထိုအကုသိုလ်အကြံအစည်တို့၏။ နိရော-ဓောပိ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တော၊၏။ ထပတိ၊ မား။ ဤ၊၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ (ဤအနာဂါမိဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော) ပဌမဈာန်၌။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဧတေသက်ပွါ၊ ဤအကြံအစည်ဘို့သည်။ အပရိသေသာ၊ ၍ ။ နိဗ္ဗာန်၊ ကုန်၏။

၁။ ယတ္ထာတိ ယဿံ စေဘာဝိမုတ္တိယံ ပညာဝိမုတ္တိယဉ္စ၊ တဒုဘယဉ္စ ယသ္မာ အရဟတ္တဖလေ သက်ဟိတံ၊ တသ္မာ ဝုတ္တံ အရဟတ္တဖလေ ဘုမ္မန္တိ။ ။ရှင်ကာ။

ထပတိ၊ မား။ ကထံ ပဋိပန္နောစ၊ အဘယ်သို့ကျင့်သောသူသည်လည်း။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ သက်ပွါနံ၊ အကြံအစည်တို့၏။ နိရောဓာယ၊ ဌာ။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ထပဘိ၊ မား၊ ဣဓ၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပဒဟဘိ၊ ၏။ ထပတိ၊ မား။ဧवं ပဋိပန္နော ခေါ၊ သည်လည်း။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၆၇။ ထပတိ၊ မား။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ သက်ပွါ၊ အကြံအစည်တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ နေက္ခမ္မသက်ပွေါ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော ကြံစည်ခြင်းငင်း။ အဗျာပါဒသက်ပွေါ၊သူတပါးတို့အား မဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော ကြံစည်ခြင်းငင်း။အဝိဟိ ံသာ သက်ပွေါ၊ သူတပါးတို့အား မညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော ကြံ၊ည်ခြင်းငင်းတည်း။ထပတိ၊ မား။ ဣမေ၊ ဤတရားတို့ကို။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ သက်ပွါ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

ထပတိ၊ မား။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ဣမေ စ သက်ပွါ၊ ဤအကြံအစည်တို့သည်လည်း။ကိ ံ သမုဋ္ဌာနာ၊ အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်သနည်း။ နေသံ၊ ထိုကုသိုလ်အကြံအစည်တို့၏။ သမုဋ္ဌာနမ္မိ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊၏။ သညာသမုဋ္ဌာနာတိ၊ ကုန်၏ဟူ၍ ။ ဝစနံယံ၊ အပ်သည်။ အဿ၊ ၏။ သညာ၊သည်။ ကတမာ၊နည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ သညာပိ၊ တို့သည်လည်း။ပ။နာနပ္ပကာရကာ၊ကုန်၏။ နေက္ခမ္မသညာ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော သညာငင်း။ အဗျာပါဒသညာ၊ သူတပါးတို့အား မဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော သညာငင်း။ အဝိဟိ ံသာသညာ၊ သူတပါးတို့အား မညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော သညာငင်းတည်း။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ သက်ပွါ၊ တို့သည်။ ဣတော သမုဋ္ဌာနာ၊ ဤနေက္ခမ္မသညာ-စသည်တို့ခြောင့် ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏။

ထပတိ၊ မား။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ဣမေ စ သက်ပွါ၊တို့သည်လည်း။ကုဟိ ံ၊အဘယ်တရား၌။ အပရိသေသာ၊ ၍ ။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ နေသံ၊ ထိုကုသိုလ်အကြံအစည်တို့၏။ နိရောဓောပိ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တောဘ၊၏။ ထပတိ၊မား။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ဣတ္ထေ၊ ဤ(အရဟတ္တ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော)ဒုတိယ စျာန်၌။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ဧတေ သက်ပွါ၊ တို့သည်။အပရိသေသာ၊ ၍။နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

ထပတိ၊မား။ ကထံပဋိပန္နောစ၊ သည်လည်း။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ သက်ပွါနံ၊ တို့၏။ နိရောဓာယ၊ ဌာ။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ထပတိ၊မား။ ဣဓ၊၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ပ။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၆၈။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊သည်။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော။ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါး ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ ပုရိသပုဂ္ဂလံ၊ ယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ် ကို။ပ။**အယောဇ္ဈံ သမဏံ၊ ဟူ၍။** ပညပေမိ၊ ပညတ်တော်မူသနည်း။ ထပတိ၊ မား။ ဣဓ၊ ဤ၌သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ဟောတိ၊၏။ (ဘဒ္ဒါလိသုတ် ၁၄၇-ပိုဒ်၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ)။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊သည်။ ဒသဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ခေါ ဓမ္မေဟိ၊ ဘို့နှင့်။သမန္နာဂတံ၊သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ပ။**အယောဇ္ဈံ သမဏံ၊ဟူ၍**။ပညပေမိ၊၏။ဣတိ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ။ပ။အဘိနန္ဒိတိ-ခေးမြဲ)။

အဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော။ သမဏမုဏ္ဍိကသုတ်၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

မ နိ ၂-ဝဂ္ဂ—နှုတ်သ

၉-စူဠဒုက္ခလုဒါယိသုတ်

၂၆၉။ (ဤ ၂၆၉-ပိုဒ်၌ မဟာသကုလုဒါယိသုတ် ၂၃၇-ပိုဒ်ကို နည်းမှီး၍ အနက်သမ္မန်။)

၂၇၀။ (အထခေါ် ဘဂဝါမှစ၍ ဒုလ္လဘာ ဘဝိဿတိ ပစ္ဆာပိ သဝနာယ-တိုင်အောင် မဟာသကုလုဒါယိသုတ် ၂၃၇-ပိုဒ်ရှု၍ ယောဇနာလေ)။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ ပရိသံ၊ ဤပရိသတ်သို့။ အနုပသင်္ကန္တော၊ မချဉ်းကပ်သည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အယံ ပရိသာ၊ ဤပရိသတ်သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ တိရစ္ဆာနကထံ၊ ကို။ ကထေန္တီ၊ ပြောဆိုလျက်။ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယဒါ စခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ ပရိသံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကန္တော၊ ချဉ်းကပ်သည်။ ဟောမိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ အယံ ပရိသာ၊ သည်။ မမညေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ဥလ္လောကေန္တီ၊ မော်ကြည့်လျက်။ "သမဏော ဥဒါယီ၊ ရဟန်းဥဒါယီသည်။ နော၊ ငါတို့အား။ ယံ ဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို။ ဘာသိဿတိ၊ ဟောလတ္တံ့။ တံ၊ ထိုဘရားကို။ သောဿာမာတိ၊ နာကုန်အံ့" ဟူ၍။ နိသိန္နာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယဒါ ပန၊ ၌ကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣမံ ပရိသံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကန္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ အဟဉ္စေဝ၊ သည်ရင်း။ အယဉ္စ ပရိသာ၊ သည်ရင်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။ မုခံ၊ ကို။ ဥလ္လောကေန္တာ၊ မော်ကြည့်ကုန်လျက်။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ တို့အား။ ယံ မ္မေ၊ ကို။ ဘာသိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တံ၊ ကို။ သောဿာမာတိ၊ နာကုန်အံ့" ဟူ၍။ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေကုန်သည်။ ဟောမ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၂၇၁။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ တွေ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားရာ၌။ တံ ယေဝ၊ သင်၏ (ပြဿနာသည်) သာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်စေဦးလော့။ ယထာ၊ ယင်းသို့ သင်ထင်သော ပြဿနာအားလျှော်စွာ။ မံ၊ ငါ၏တရားဟောခြင်းသည်။ ပဋိဘာသေယျ၊ ထင်ရ၏ ၁။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပုရိမာနိ၊ ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဝသာနိ၊ နေ့တို့ပတ်လုံးငင်း။ ပုရိမတရာနိ၊ ရှေးရှေးဌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဝသာနိ၊ နေ့တို့ပတ်လုံးငင်း။ သဗ္ဗညူ၊ အလုံးစုံသောတရားကို သိတော်မူ၏။ သဗ္ဗဒဿာဝီ၊ အလုံးစုံသော တရားကို မြင်ခတော်မူ၏။ "စရတောစ၊ သွားသည်လည်း ဖြစ်သော။ တိဋ္ဌတောစ၊ ရပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ သုတ္တဿစ၊ အိပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဇာဂရဿစ၊ နိုးသည်လည်းဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ၏။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ် အမြင်သည်။ သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ၊ မပြတ်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတန္တိ၊ ရှေးရှု၍ သင်၏" ဟူ၍။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသော။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်ကို။ ပဋိဇာနမာနော၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ (သဗ္ဗညူ-စသော ဝါကျသည်

၁။ ယထာ-ကို "ယံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ"၌ကဲ့သို့ နိယမကို မင့်ပဲ ပေးလိုက်သည်။ တုယ္ဟေဝေတ္ထ ကောပဠော ကေ ကာရဏာ ဥပဒ္ဒဝတု၊ ယထာ မံ ပဋိဘာသေယျာတိ ယေန ကာရဏေန မမ ဓမ္မဒေသနာ ဥပဒ္ဒ-ဟေယျ။ (၄)။ ယေန ကာရဏေနာတိ ယေန တုယ္ဘံ ဥပဒ္ဒတေန ကာရဏေန။ (၄) အဖွင့်ကိုထောက်လျှင် ယထာဝါကျသည် ပဓာနဖြစ်သွား၍ "ယထာ၊ ယင်းသို့ သင့်အား ထင်လှာသည့်အကြောင်း ပြဿနာအတိုင်း" ဟု နိယမ တ-ကို မင့်ပဲ ပေးစေလိုဟန်ရှိသည်။ တနည်း "ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းအရာ ပြဿနာအားဖြင့် (ပြဿနာအားလျှော်စွာ)။ မံ၊ သည်။ ပဋိဘာသေယျ၊ ရ၏။ (တံ၊ ထိုအကြောင်းအရာ ပြဿနာသည်။) တံ ယေဝ၊ သင့်အားသာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်နှင့်ဦးလော့" ဟုလည်း ယထာ-ကို နိယမာပေက္ခ အဖြစ်ကြံ၍ ပေးနိုင်သည်။

တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆာသုတ် ၁၈၅-ပိုဒ်၌လည်း ပါ၍ပြီ)။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဝါ၊ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ပုဗ္ဗန္တံ၊ ရှေးအစွန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ပဌမံ၊ ပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ အညေနညံ၊ အခြားတပါးဖြင့် အခြားတပါးကို။ ပဋိစရိ၊ ဖုံးလွှမ်းပြီ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌။ ကထံ၊ စကားကို။ အပနာမေသိ၊တွန်းပယ်ပြီ။ ကောပဉ္စ၊ အမျက်တွက်ခြင်းကိုလည်း။ ဒေါသဉ္စ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းကိုလည်း။ အပ္ပစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုလည်း။ ပါတုကာသိ၊ ထင်ရှားပြုပြီ။ ဘဂ္ဂေ၊ ရှား။ တဿ မယှံ၊ ထိုတပည့်တော်၏။ ဘဂဝန္တံယေव၊ ကိုသာလျှင်။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ "ယော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမေသံ မမောနံ၊ ဤဘုရားတို့၌။ ဝါ၊ ဤတရားတို့.ကိုဟောခြင်း၌ ၁"။ သုကုသလော၊ ကောင်းစွာ လိမ်မာတော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ အဟော နူန၊ ဟောပါမူကား ကောင်းလေစု။ သောသုဂတော၊ သည်။ အဟော နူနာတိ၊ ဟောပါမူကား ကောင်းလေစု" ဟူသော။ သတိ၊ အောက်မေ့ခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သဗ္ဗညူ၊ အလုံးစုံသော တရားကို သိတော်မူ၏။'သဗ္ဗ-ဒဿာဝီ၊ အလုံးစုံသော တရားကိုမြင်တော်မူ၏။ "စရတောစ၊ သော။ပ။ပစ္စုပဋ္ဌိတန္တိ၊၏" ဟူ၍။ အပရိသေသံ၊သော။ ဉာဏဒဿနံ၊ကို။ ပဋိဇာနမာနော၊ ဝန်ခံတော်မူလျက်။ တယာ၊ သင်သည်။ပ။ ပါတုကာသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုသူသည်။ ကောပန၊ အဘယ်သူနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ ရှား။နိဂဏ္ဌော၊နိဂဏ္ဌအမည်ရှိသော။ နာဋပုတ္တော၊ နာဋပုတ္တတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။

ဥဒါယိ၊ယိ။ ယောခေါ၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ပ။ အနုဿရေယျ၊ ၏။ သောဝါ၊ ထိုအောက်မေ့သောသူသည်မူလည်း။ မံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗန္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊၍ ။ ပဌံ၊ ကို။ ပုစ္ဆေယျ၊ မေးရာ၏။ အဟံ၊သည်။ တံဝါ၊ ထိုမေးသော သူကိုမူလည်း။ ပုဗ္ဗန္တံ၊ ကို။အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပဌံ၊ ကို။ ပုစ္ဆေယျံ၊ မေးရာအံ့။ သောဝါ၊ ထိုမေးသော သူသည်မူလည်း။ ပုဗ္ဗန္တံ၊ကို။အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပဌဿ၊ ကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ ဖြေဆိုသဖြင့်။ မေ၊ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အာရာဓေယျ၊ နှစ်သက်စေရာ၏။ အဟံ၊သည်။ ပုဗ္ဗန္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍ ။ ပဌဿ၊ ကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ သဖြင့်။ တဿဝါ၊ ထို(ငါ၏စိတ်ကို နှစ်သက်ဝေသော)သူ၏လည်း။စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာဓေယ်ျ၊ နှစ်သက်စေအံ့။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ယောခေါ၊ အကြင်သူသည်။ပ။ ယထာကမ္မုပဂေ၊ ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ သောဝါ၊ ထိုသိသောသူသည်လည်း။ မံ၊ ကို။ အပရန္တံ၊ နောက်အစွန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပဌံ၊ ကို။ ပုစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ပ။ အာရာဓေယ်ျ၊ နှစ်သက်စေအံ့။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ပုဗ္ဗန္တော၊ ရှေအစွန်းသည်။ တိဋ္ဌတု၊ ရှိစေဦး (ထားဦးလော့)။ အပရန္တော၊ နောက်အစွန်းသည်။ တိဋ္ဌတု၊ ရှိစေဦး။ "ဣမသ္မိံ ၊ ဤ(အင်ဇာ အစရှိသော) အကြောင်းတရားသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဣဒံ၊ ဤ (သင်္ခါရအစရှိသော) အကျိုး တရားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣမသ္မိ၊ ဤ (အဝိဇ္ဇာအစရှိသော) အကြောင်းတရား၏။ ဥပ္ပါဒါ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤ(သင်္ခါရအစရှိသော)အကျိုးတရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမသ္မိ ၊

၁။ နစ္စဂီတသာဒေါ စ သာမိဝစနံ ဘုမ္မတ္ထေ၊ နစ္စဂီတသ ဝိသေသေသူတိ ဝါ ယောဇေတဗ္ဗံ။ (မူလ ဋီကာ)။ ကုသလာ နစ္စဂီတသ သိက္ခိတာ စာတုရိတ္ထိဝေယာ။ (ရှေ-ဆဋ္ဌိစ-သုတ်)။ ကုသလသဒ္ဒါ၏ အယုဇ္ဈ ဘတ္တမျှတ္ထပေးသည်။ ဤ၌ "ယော ဣမသ္မိ ယော ဣမေသံ ဓမ္မာနံ"ဟု ၌ တွင် ဣမေသံ-၏ အစဲ ဖွင့်ပြသော်လည်း ဤပါဠိတော်၌ ယော ဣမေသံ ဓမ္မာနံ-ဟုပင် ရှိနေသည်။

ဤ (အဝိဇ္ဇာအစရှိသော) အကြောင်းတရားသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဣဒံ၊ ဤ (သင်္ခါရအစရှိ သော) အကျိုးတရားသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣမသ္မိံ၊ ဤ(အဝိဇ္ဇာအစရှိသော)အကြောင်း တရား၏။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤ(သင်္ခါရအစရှိသော) အကျိုးတရားသည်။ နိရုဇ္ဈတိဘိ၊ ချုပ်၏"ဟူသော။ မွေ့၊ တရားကို။ တေ၊ သင့်အား။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (မ၊၃၊ ၂-မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ်အဖွင့် ၄၀၄-ကို မှီး၍ပေးသည်)။

ဘန္တေ၊ ရား။ အာမ်ဟိ၊ တပည့်တော်သည်ကား။ (နပ္ပဟောမိ-ဌ်စပ်) မေ၊ သည်။ဝါ၏။ ဣမိနာ အတ္တဘावेန၊ ဤအတ္တဘောဖြင့်။ ယာဝတကံပိ၊ အကြင်မျှလောက်ကိုလည်း။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ခံစား အပ်ဘူးပြီ။ တံပိ၊ ထိုမျှလောက်ကိုလည်း။ သာကာရံ၊ အဆင်းစသော အခြင်းအရာနှင့်တကွ။ သဉ္ဇဒ္ဒေသံ၊ အမည်အနွယ် ဟူသော ညွှန်ပြဘွယ်နှင့်တကွ။ အနုဿရိတုံ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့ခြင်းငှါ။ နပ္ပဟောမိ၊ မစွမ်းနိုင်။ အဟံ၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ ကုတောပန အနုဿရိဿာမိ၊ အဘယ်မှာ အောက်မေ့နိုင်ပါအံ့နည်း။ သေယျထာ၊ အဘယ်မည် သော။ ဣဒံ၊ ဤရှေးဘ၌ နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ (အနုဿရိဿာမိ၊ နည်း။) ဂေမ္ဘီရာတိ ံ၊ တဘဝ ကိုဌင်း။ ဒ္ဝေပိ ဘဝတိယော, တို့ကိုဌင်း။ ပ။ ဣတိ၊ သို့။ သာကာရံ၊ သော။ သဉ္ဇဒ္ဒေသံ၊ သော။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုဿရတိ သေယျထာပိ၊ အောက်မေ့နိုင် သကဲ့သို့။ (ကုတောပန) အနုဿရိဿာမိ၊ အဘယ်မှာအောက်မေ့နိုင်အံ့နည်း။

ဘဂဝန္တေ၊ ရား။ အဟံဟိ၊ သည်ကား။ ဘေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ပံသုပိသာစဏ်မှိ၊ မြေဘုတ် ဘီလူးကိုမူ၊ သည်း။နပဿာမိ၊မမြင်စဘူး။အဟံ၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ သော။ ဒိဗ္ဗေန၊ သော။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ ကုန်သော။ပ။ ဒုဂ္ဂတေ၊ ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဿတိသေယျထာပိ၊ မြင်တော်မူသကဲ့သို့။ ကုတောပန ပန ပဿိဿာမိ၊ အဘယ်မှာ မြင်ပါအံ့နည်း။ ယထာကမ္မူပဂေ၊ ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဇာနာတိ သေယျထာပိ၊ သိတော်မူသကဲ့သို့။ (ကုတော ပန) ပဇာနိဿာမိ၊ အဘယ်မှာ သိပါအံ့နည်း။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ "ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပ။ ဒေသေဿာမိတိ၊ အံ့"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ယံပန၊ အကြင်စကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဉ္စ ပန၊ ထိုစကားသည်လည်း။ မေ၊ အား။ မတ္တာဿ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဘိယျောသော၊ အလွန်။ နပက္ခာယတိ၊ မထင်မြင်။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ သကေ အာစရိယကေ၊ မိမိဆရာ၏ အယူဝါဒ၌။ ပဋ္ဌိတော၊ ကို။ ဝေယျာဝစ္စကရဏေန၊ သဖြင့်။ ဘဂဝတော၊၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အပ္ပေဝ နာမ အာရာဓေယျံ၊ နှစ်သက်စေနိုင်ငြားအံ့လည်းမသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၂၇၂။ ဥဒါယိ၊ယိ။ကိန္တိ၊အဘယ်သို့လျှင်။တေ၊ သင်၏။ သကေ အာစရိယကေ၊ ၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏။ သကေ အာစရိယကေ၊ ၌။ "အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပရမော၊မြတ်သော။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းတည်း။ အယံ၊ ကား။ ပရမော၊ သော။ ဝဏ္ဏောတိ၊ အဆင်းတည်း"ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ **တေ၊**၏။ သကေ အာစရိယကေ၊ ၌။ "အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပရမော၊သော။ ဝဒဏ္ဏော၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ ပရမော၊ သော။ ဝဏ္ဏောတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။(ဣတိ၊ ဤသို့။) ယံတေား၊ အကြင်စကားကို၊(ဝဒေသိ၊ သင်ဆိုး၏။ ဣတ္ထ၊ ဤစကားဖြင့်။) ပရမော၊ သော။ သောဝဏ္ဏော၊ ထိုအဆင်းသည်။ ကဘမော၊ အဘယ်နည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယသ္မာ ဝဏ္ဏာ၊ အကြင်အဆင်းထက်။ ဥဘ္ဘဋိတရော၀ါ၊ သာလွန်သည် လည်းဖြစ်သော။ပဏီတဘာရော၀ါ၊ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ အညော၊ တပါးသော။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော၊ ထိုအဆင်းသည်။ ပရမော၊ သော။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းတည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ယသ္မာ၊ ထက်။ ဥဘ္ဘဋိဘရော၀ါ၊ သော။ ပဏီဘဘရော၀ါ၊ သော။ ဝဏ္ဏော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပရမော၊ သော။ သောဝဏ္ဏော၊ သည်။ ကတမော ပန၊ အဘယ်နည်း။ဣဘိ၊ဤသို့မေးတော်မူ ၏။ဘန္တေ၊ရား။ ယသ္မာ ဝဏ္ဏာ၊ ထက်။ပ။ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ သော၊ သည်။ ပရမော ဝဏ္ဏော၊ တည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဥဒါယိ၊ယီ။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ယသ္မာ ဝဏ္ဏာ၊ထက်။ပ။ဝဏ္ဏောတိ၊ အဆင်းဘည်း"ဟူ၍။ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိ၏။ တေ၊ သင်၏။ သော၊ ဤသင်ဖြေသောစကားသည်။ ဒီဃာပိ၊ ရှည်လျားသည် ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ဖရေယျ၊ ပြန့်ကျဲသင့်ရာ၏။ တဉ္စ ဝဏ္ဏံ၊ ထိုအဆင်းကို။ နပညပေသိ၊ မသိစေ။ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေသျှထာပိ၊ အံ့။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမသ္မိံ ဇနပဒေ၊ ဤဇနပုဒ်၌။ ယာဇနပဒကလျာဏီ၊ အကြင်ဇနပဒကလျာဏီဘွဲ့ရ အလှဆုံးဒသာ သတ္တိသမီးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ကို။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏။ တံ၊ ကို။ ကာမေမိတိ၊ ကြိုက်နှစ်သက်၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤ ဟု။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ "အမ္ဘောပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ တံ၊ သင်သည်။ ယံ ဇနပဒကလျာဏိံ၊ ကို။ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိ၏။ ကာမေသိ၊ ကြိုက်နှစ်သက်၏။ တံ ဇနပဒကလျာဏိံ၊ ကို။ ခတ္တိယီဝါတိ၊ မင်းသမီးဟူ၍ရင်း။ ပြာဟ္မဏီဝါတိ၊ ပုဏ္ဏားသမီးဟူ၍ရင်း။ ဝေသီဝါတိ၊ ကုန်သည်သမီးဟူ၍ရင်း။သုဒ္ဒီဝါတိ၊ သူဆင်းရဲသမီးဟူ၍ရင်း။ ဇာနာသိတိ၊သိသလော" ဟူ၍။ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ မေး ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤ သို့။ပုဗ္ဗေ၊ မေးအပ်သော်။နောတိ၊မသိဟူ၍။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ "အမ္ဘောပုရိသ၊ ကျ်ား။တံ၊သင်သည်။ပ။တံ ဇနပဒ ကလျာဏိံ၊ ကို။ ဝေ နာမာဘိ၀ါ၊ ဤအမည်ရှိ၏ဟူ၍ရင်း။ဝေ၀ေဟ္ဘာတိ၀ါ၊ဤအနွယ်ရှိ၏ဟူ၍ရင်း။ ဇာနာသိတိ၊ သိသလောဟူ"၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ မေးကုန်ရာ၏။ပ။ဒီဃာ၀ါတိ၊ မြင့်သောသူ ဟူ၍ရင်း။ ရဿာ၀ါတိ၊ နိမ့်သောသူဟူ၍ရင်း။ မဇ္ဈိမာ၀ါတိ၊ အလယ်အလတ် ဖြစ်သော သူဟူ၍ရင်း။ ကာဠီ၀ါတိ၊ မည်းနက်သောသူဟူ၍ရင်း။ သာမာ၀ါတိ၊ ရွှေသော အဆင်း ရှိသောသူ ဟူ၍ရင်း။ မဂ်ုရ္ဆ၀ီ၀ါတိ၊ ကြမ်းပိုးကျောက်ကုန်းကဲ့သို့သော အရေအဆင်းရှိသောသူ ဟူ၍ရင်း။ ဇာနာသိတိ၊ လောဟူ၍။ပ။အမုကသ္မိံ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ဂါမေ၀ါတိ၊ ရွာ၌ (နေသူ)ဟူ၍ရင်း။ နိဂမေ၀ါတိ၊ နိဂုံး၌ (နေသူ)ဟူ၍ရင်း။ နဂရေ၀ါတိ၊ မြို့၌ (နေသူ) ဟူ၍ရင်း။ (အမုကသ္မိံ-ပုဒ်တိုင်းစပ်)။ ဇာနာသိတိ၊ လော"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ မေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊သို့။ ပုဗ္ဗေ၊ သော်။ နောတိ၊ မသိပါဟူ၍။ ဝဒေယျ၊ ၏။ တမေနံ၊ ကို။ "အမ္ဘောပုရိသ၊ ကျ်ား။ တံ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင် သတ္တိသမီးကို။ နဇာနာသိ၊ မသိ။ နပဿသိ၊ မမြင်။ တံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုသတ္တိသမီးကို။ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိသလော။ ကာမေသိတိ၊ ကြိုက်နှစ်သက်သလော"ဟူ၍။ ဝေ၊သို့။ ဝဒေယျုံ၊ မေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဗ္ဗေ၊ သော်။ အာမာဘိ၊ (နှစ်သက်သည်ကား)မှန်ပါ၏ဟူ၍။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ တံ၊ ထိုဒါဘုရား မိန်တော်မူမည့်စကားကို။ တံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ ဝေ၀သဒ္ဒ၊ ဤ သို့ဖြစ်လတ်သော်။ တဿ ပုရိသဿ၊ထိုယောကျ်ား၏။ ဘာသိတံ၊

စကားသည်။ အပ္ပါဋိဟီရကတံ၊ အခြေအမြစ်မရှိသည် ?။ သမ္မဇ္ဇတိနေ့၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဝေ၀ သန္တေ၊သော်။ တဿ ပုရိသဿ၊၏။ အပ္ပါဋိဟီရကတံ၊ သော။ ဘာသိတံ၊ သည်။ အဒ္ဓါခေါ၊ မချက်။ သမ္မဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဥဒါယိ၊ယိ။ဝေမေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။ တုံ၊ သည်။ "ဘန္တေ၊ ရှုး။ပ။ဝဏ္ဏောတိ၊ အဆင်းတည်း" ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ တဉ္စ ဝဏ္ဏံ၊ထိုအဆင်းကိုလည်း။ နပညပေသိ၊ မသိစေ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှုး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သုဘော၊ ကောင်းသော။ ဇာတိမာ၊ အမျိုးဇာတ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ အဠ္ဍော၊ ရှစ်မြောင့်ရှိသော။ သုပရိကမ္မကတော၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော။ မဏိဝေဠုရိယော၊ကြောင်မျက် ရတနာသည်။ ၀ါ၊ ကို။ (၂၅-ပိုဒ်၌လည်း ပါ၏)။ ပဏ္ဏုကမ္မဝလ၊ စေ့ဆစ်နီသော ကမ္မလာ၌။ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သည်ရှိသော်။ ဘာသတေ၀၊ ထွန်းလင်းသည်း ထွန်းလင်း၏။ တပတေ၀၊ တောက်ပလည်းတောက်ပ၏။ ဝိရောစတေ၀၊ တင့်တယ်လည်း တင့်တယ်၏။ ဧवံ၀ဏ္ဏော၊ ဤသို့ တူသော အဆင်းရှိသော။ အတ္ထာ၊ အတ္တသည်။ မရဏာ၊ သေလွန်သည်မှ။ပရံ၊ နောက်၌။ အရောဂေါ၊ အနာရောဂါမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၂၇၃။ (တံ ကိ ံ မညသိ ဥဒါယိ၊ ပေးမြဲ)။ သုဘော၊ သော။ပ။ သုပရိကမ္မကတော၊ သော။ ယော၀ါ မဏိဝေဠုရိ၀ယော၊ သည်လည်း။ပဏ္ဏုကမ္မ၀လ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တော၊ သော်။ ဘာသတေ၀၊ ၏။ တပတေ၀၊ ၏။ ဝိ၀ရောစတိ၀၊ ၏။ ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယ၊ အလွန်မိုက်သော ညဉ့်၌။ ခဏ္ဍောပနကော၊ ပိုးစုန်းကြူးမည်၀သော။ ယော ၀ါ ကိမိ၊အကြင်ပိုးသည်လည်း။ ဘာသတေ၀၊ ၏။ တပတေ၀၊၏။ ဝိရောစတိ၀၊ ၏။ (လိုက်စပ်)။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်မျိုးကုန်သော။ ဣမေသံ ဝဏ္ဏာနံ၊ ဤအဆင်းအရောင် တို့ဘင်။ ကတမော ဝဏ္ဏော၊ အဘယ်အဆင်းအရောင်သည်။ အဘိက္ကန္တတရော၀၊ အလွန်လည်း နှစ်သက်ဘွယ် ရှိသနည်း။ ပဏီတတရော၀၊ အလွန်လည်း မြတ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှုး။ ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယ၊ ၌။ ခဏ္ဍောပနကော၊ သော။ ယ္ဟာယံ ကိမိ၊ သည်။ ဘာသတေ၀၊ ၏။ တပတေ၀၊ ၏။ဝိရောစတိ၀၊ ၏။ဥဘိန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဝဏ္ဏာနံ၊ တို့တင်။ အယံ၊ ဤပိုးအဆင်းသည်။ အဘိက္ကန္တတရော၀၊ ၏။ ပဏီဘတရော၀၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (ဤမှနောက်၌ ထူးရာကိုသာ ပေးတော့အုံ)။

(တံ ကိ ံ မညသိ ဥဒါယိ၊ ပေးမြဲ)။ ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယ၊ ၌။ ယော၀ါ မဟာအဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ အကြင်မီးပုံကြီးသည်လည်း။ဘာသတေ၀၊ ၏။ တပတေ၀၊၏။ဝိရောစတိ၀၊၏။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပစ္ဆိ၊သသမယံ၊ မိုးသောက်ယာမ်၌။ ဝိဇ္ဇေ၊ ဖောက်ထွင်းအပ်ပြီးသော (ညစ်ကြေးမထင် စင်ကြယ်သော)။ဝိဂတ၀လာဟကေ၊ ကင်းသော တိမ်တိုက်ရှိသော။ ဒေ၀े၊ ကောင်းကင်၌။ယာ ၀ါ ဩသ၀ိ-တာရကာ၊ အကြင်သောက်ရှူးကြယ်သည်လည်း။ ဘာသတေ၀၊ ၏။ တပတေ၀၊၏။ ဝိရော-စတိ၀၊ ၏။ပ။

၁။ ပဋ္ဌိဟရိတဗ္ဗော ပရသန္တာနေ နေတဗ္ဗောတိ ပဋ္ဌိဟာရိယော၊ ပဋ္ဌိဟာရိယသဒ္ဒါရေန ဝိညာတဗ္ဗော ဘာ၀တ္ထော၊ သော၀ ပါဋိဟီရကော၊ နိရုတ္တိနယေန၊ နတ္ထိ ဧတဿ ပါဋိဟီရကန္တိ တပ္ပါဋိဟီရကတံ၊ တသဒ္ဒေန ပဒံ ဝေ၀ုတ္တော တထာ၀ုတ္တံ အနိယ္ယာနံ။ တေနဟ နိရတ္ထကံ သမ္မဇ္ဇတ်တိ။ဣ။အဒ္ဓကထာ၌ အပ္ပါဋိဟီရကတန္တိ အနိယ္ယာနိကံ အမူလကံ နိရတ္ထကံ-ဟု အမိပ္ပါယ်နက် ဖွင့်၏။

(တံ ကိ ံ မည္သည် ဥဒါယိ၊ ေပးမြဲ)။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ပ။ ပန္နရသေ၊ တဆယ့္ငါးရက်ေြမာက်သေ။ တဒဟုေပါသထ၊ ထိုဥပုသ်ေန့ခ်ီ။ ဝိေဒ၊ သေ။ ဝိဂတဝလာဟကေ၊ သေ။ ေဒ၀ေ၊ ခ်ီ။ အာဘိေဒါ၊ မကဲ့မပ္ပက်သေ။ အစုရတ္တသမယံ၊ သန်ကောင်အခါခ်ီ[1]။ ယော ဝါ စေ၊ အကြင်လမင်းသည်လည်း။ ဘာသတေ၊ ၏။ပ။

(တံ ကိ ံ မည္သည် ဥဒါယိ၊ ေပးမြဲ)။ ပန္နရသေ၊ သေ။ တဒဟုေပါသထ၊ ခ်ီ။ပ။ ဝဿာနံ၊ မိုးလဘို့၏။ ပစ္ဆိမ၊ နောက်ဆုံး ဖြစ်သော။ မာသေ၊ လ၌။ သရဒသမယေ၊ တန်ဆောင်မုန်းလအခါ ခ်ီ။ ဝိေဒ၊ သေ။ ဝိဂတဝလာဟကေ၊ သေ။ ေဒ၀ေ၊ ခ်ီ။ အာဘိေဒါ၊ သေ။ မဏ္ဍနိကသမယံ၊ မွန်းတည့်အခါခ်ီ။ ယော ဝါ သူရိယေ၊ အကြင်နေမင်းသည်လည်း။ ဘာသတေ၊ ၏။ပ။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ယေ၊ အကြင်နတ်ဘို့သည်။ ဣမေသံ စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ ဤလခနတို့၏။ အာဘာ၊ အေရာင်တို့ကို။ နာနုဘောန္တိ၊ မသုံးစွဲကုန်။ တေဒ၀ါ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ အတော၊ ထိုလနေတို့၏ အေရာင်တို့ကို သုံးစွဲကုန်သော နတ်တို့ထက်။ (အတော ခ၊ါတိ ယေ အနုဘောန္တိ တေဟိ၊ ၌)။ ဗဟူဟိ၊ များကုန်သည်သားလျှင်တည်း။ ဗဟုတရာဟိ၊ အလွန်များကုန်သည်သာလျှင်တည်း။အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ၊ ထိုမသုံးစွဲကုန်သော နတ်တို့ကို။ ပဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျက်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ "ယသ္မာ ဝဏ္ဏာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိတရော ဝါ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတ တရော ဝါ၊ သော။ အညော၊ တပါးသော။ ဝဏ္ဏော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အထစပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျက်။ တံ၊ သည်။ "ယွာယံ ဝဏ္ဏော၊ အကြင်အဆင်းသည်။ ခဏ္ဍောပနကေန၊ ပိုးစုန်းကြူးမည်သော။ ကိမိနာ၊ ပိုးအဆင်းအောက်။ နိဟီန-တရော စ၊ အလွန်လည်း ယုတ်၏။ ပတိကိဋ္ဌတရော စ၊ အလွန်လည်း ညံ့၏။သော၊ ထိုအဆင်းသည်။ ပရမော၊ မြတ်သော။ ဝဏ္ဏောတိ၊ အဆင်း"ဟူ၍။ဝဒေသိ၊ ဆိုတိ၏။တဿ ဝဏ္ဏံ၊ ထိုအဆင်းကိုလည်း။ နပညပေသိ၊ မသိစေနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ကထံ၊ စကားကို။ အစ္ဆိဒံ၊ ဖြတ်တော်မူပြီ။သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထံ၊ ကို။ အစ္ဆိဒံ၊ပြီ။ဣတိ၊ ဤသို့(ဥဒါယိ) ဆိုအ၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ တံ၊ သည်။ကိ ံ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ ကထံ၊ ကို။ အစ္ဆိဒံ၊ ပြီ။ သုဂတော၊ သည်။ ကထံ၊ ကို။ အစ္ဆိဒန္တိ၊ ပြီ"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ ဆိုတိသနည်း။ ဣတိ၊

၁။ အဘိေဒါ(ေတာ)ကား အဘိေဒါသော-ပုဒ်၌ ရှိသည့် အဘိသဒ္ဒါနှင့် အနက်တူသော နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ဤအလို အဘိေဒါ(ေတာ)အစုရတ္တ သန်ကောင်ဦးကာလဟော။

တနည်း-နှ ဘိဒ-ေတာ်ဖြင့် "နတ္ထိ ဘိဒါ ေတသာတိ အဘိေဒါ"ဟု ပြီးသည်။ "အဘိန္ေ အစုရတ္တသမယေ" ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာကို ထောက်၍ သိနှင့်အံ့ဝိဘတ်များ ဘုမ္မတ္ထဋ္ဌသက်။ ဆက္ကဂုတ္တရဋ္ဌီကာ အလို အဘိေဒါ-ခ်ီ သိ-သည် ဥပယောဂတ္ထ ဖြစ်၍ အစ္ဆန္ဒသံယောဂ အနက်လည်း ေပးနိုင်သည်။ အဘိန္နဖြစ်ပုံကို အံ့ဋ္ဌနှင့် ဤ ဋ္ဌီကာတို့၌ "ပုဏ္ဏမာသိယံ ဟိ ဂဂနမဇ္ဈသ ပုရတော ဝါ ပစ္ဆတော ဝါ စေ ဋ္ဌိတေ အစုရတ္တသမယော ဘိန္ေနာနာမ ေဟာတိ၊ မဇ္ေ ဈ ပန ဋ္ဌိတေ အဘိန္ေနာနာမ ေဟာတိ"ဟု ဖွင့်ကြ၏။

တနည်း-ဒန္တဇပဌမကွဲရာနှင့်ရှိသော အဘိတော(အဗျယ)ပုဒ်သည် အာသန္နတ္ထ, အဘိမုခတ္ထ-စသော အနက်များကို ေဟာနိုင်ရကား "အစုရတ္တသ အဘိတော-အဘိတောအစုရတ္တံ၊ သန်ကောင်နီးပါးအခါ၌ "ဟုအနက် ေပးလျှင်လည်း "အဘိတော(ေဒါ) အစုရတ္တန္တိ အဘိအစုရတ္တံ၊ အစုရတ္ေ အဘိမုခီဘူတေ"ဟူသော အံ၊ ၌ ၃-(ဆက္က)နှင့် ညီညွတ်ပေရ၏။ အဘိတောဂါမံ (ဂါမဿ အဘိမုခေတိ အတ္ထော)ဟု ပြုဂ်ထုတ်ထားသော နိရုတ္တိ ဒီပနီ-လာ အာဗျာဒီဟီ-သုတ်နှင့်လည်း ကိုက်ညီနိုင်ပေသည်။

ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အမှာကံ၊ တို့၏။ သကေ၊ သော။ အာစရိယကေ၊ ၌။ "အယံ၊ ကား။ ပရမော၊ သော။ ဝဏ္ဏောတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။တေမယံ၊ ထိုတပည့်တော်တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သကေ၊ သော။ အာစရိယကေ၊ ၌။ သမနုယုဇ္ဇိယမာနာ၊ အယူကိုစစ်ဆေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သမနုဂ္ဂါဟိယမာနာ၊ ဝန်ခံစေသော အားဖြင့် စစ်ဆေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သမနုဘာသိယမာနာ၊ အကြောင်းကို စစ်ဆေးအပ်ကုန် သည်ရှိသော်။ ရိတ္တာ၊ အနှစ်သာရမှ သုဉ်းကုန်၏။ တုစ္ဆာ၊ အချည်းနှီးတို့တည်း။ အပရဒ္ဓါ၊ ချွတ်ယွင်း ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၂၇၄။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ကေန္တသုခေါ၊ စင်စစ် ချမ်းသာရှိသော။ လောကော၊ လောကသည်။ အတ္ထိ ကိ ပန၊ ရှိသလော။ ကေန္တသုခဿ၊ စင်စစ်ချမ်းသာရှိသော။ လောကဿ၊ လောကကို။ သစ္ဆိ ကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။အာကာရဝတီ၊ အကြောင်းခြင်းရာရှိသော။ပဋိပဒါ၊အကျင့် သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။အမှာကံ၊တို့၏။သကေ၊သော။ အာစရိယကေ၊ ၌။ "ကေန္တသုခေါ၊ သော။ပ။အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ကေန္တသုခဿ၊ သော။ ပ။ သာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ကတမာ ပန၊အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ဤလောကင်း။ ပါဏာတိပါတံ၊ ကို၊ပ။ အဒိန္နာဒါနံ၊ ကို။ပ။ကာမေသု မိစ္ဆာစာရံ၊ ကို။ပ။ မုသာဝါဒံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ မုသာဝါဒါ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကန္ဒရကသုတ် ၁၁-ပိုဒ်၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ အညတရံ၊ တပါးသော။ တပေါဂုဏံ၊ (ကိုယ်စိတ်ကို ပူပန်စေတတ်သော) အကျင့်ကို (သုရာပါန ဝိရတိ-ကို ယူ)။သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ဝတ္တတိ၊ ကျင့်၏။ဘန္တေ၊ ရား။ကေန္တသုခဿ၊သော။ပ။ သာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

(တံ ကိ မညသိ ဥဒါယိ၊ ပေးမြဲ)။ ယသ္မိ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ ပါဏာတိပါတံ၊ ကို။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ ကေန္တသုခီဝါ၊ စင်စစ် ချမ်းသာရှိသည် မှုလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ သုခဒုက္ခီဝါ၊ ချမ်းသာ ဆင်းရဲရှိသည်မှုလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ လော။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သုခဒုက္ခီ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(ကြင်းသော တံ ကိ မညသိ ဥဒါယိ ၄ ဝါကျအနက်လွယ်ပြီ)။

(တံ ကိ မညသိ ဥဒါယိ၊ ပေးမြဲ)။ ။ဝေါကိဏ္ဏသုခဒုက္ခံ၊ ရောပြွမ်းသော ချမ်းသာဆင်းရဲ ရှိသော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ကေန္တသုခဿ၊ စင်စစ် ချမ်းသာရှိသော။ လောကဿ၊ လောကကို။ သစ္ဆိကိရိယာ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ အပိနုခေါ၊ ဖြစ်သလော။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

(အစ္ဆိဒံ-စသော ဝါကျနှင့် ကိ ပန တံ-စသော ဝါကျ အနက် တူပြီ)။

၂၇၅။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကေန္တသုခေါ၊ သော။ လောကော၊ သည်။အတ္တိ ကိ ပန၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ပ။အတ္ထိခေါ၊ ရှိသည်သာ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ပ။သာ ပဋိပဒါ၊သည်။ ကတမာ ပန၊ နည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ သာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အယံခေါ၊ ဤသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (ကန္ဒရကသုတ် ၁၃-ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ သာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ နခေါ၊ မဖြစ်။ ဘန္တေ၊ ရား။တ္တောဝတာ၊ ဤတတိယ စျာန်တိုင်အောင်ရရှိမျှဖြင့်။အဿ၊ထိုတတိယစျာန်ရှင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ဧကန္တသုခေါ၊သော။လောကော၊ လောကကို။ သစ္ဆိကတော ဟိ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ တ္တောဝတာ၊ ဖြင့်။ အဿ၊သည်။ ဧကန္တသုခေါ၊ သော။ လောကော၊ ကို။ သစ္ဆိကတော၊ သည်။ နခေါဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ သာ ပဋိပဒါ၊ ထိုတတိယစျာန်တိုင်ရှိသော အကျင့်သည်။ဧကန္တသုခဿ၊ သော။ လောကဿ၊ ကို။ သစ္ဆိ ကိရိယာယ၊ဟု။ အာကာရဝတီ တော်၀၊ အကြောင်းခြင်းရာရှိသော အကျင့်မျှသည်သာလျှင်တည်း။ဣဘိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဝေါ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ သကုလုဒါယိဿ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ၏။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်။ "တ္တေ၊ ဤအကြောင်း၌။သာစရိယကာ၊ဆရာနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အနဿာမ၊ ပျက်စီးကုန်၏။ တ္တေ၊ ၌။ သာစရိယကာ၊ ကုန်သော။ မယံ၊ တို့သည်။ ပနဿာမ၊ အပြားအားဖြင့် ပျက်စီး ကုန်၏။ မယံ၊တို့သည်။ ဣတော၊ ဤငါးပါးသောတရားတတိယစျာန်တရားထက်။ ဘိယ္ယော၊ အလွန်။ဥတ္တရိတရံ၊မြတ်သောတရားကို။နပဿာနာမသာ၊ မသိကုန်"ပ||။ ဥန္နာဒီနီ၊ ပဲ့တင်ထပ်သော အသံရှိသည်။ဥစ္စာသဒ္ဒမဟာသဒ္ဒါ၊ မြင့်သောအသံ ကျယ်သောအသံရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ သကုလုဒါယိ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။တေ ပရိဗ္ဗာဇကေ၊တို့ကို။အပ္ပသဒ္ဓေ၊ နည်းသောအသံရှိသည်ဘို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘန္တေ၊ ရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှ လောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ အဿ၊ သည်။ ဧကန္တသုခေါ၊ သော။ လောကော၊ ကို။ သစ္ဆိက-တော၊သည်။ ဟောတိ ပနာတိ၊ သနည်း"ဟူသော။ တေ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ စဘုတ္ထံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ကန္ဒရကသုတ် ၁၃-ပိုဒ်ရှု)။ ယာ တာ ဒေ၀တာ၊ အကြင်နတ်တို့သည်။ ဧကန္တသုခံ၊ သော။ လောကံ၊ သို့။ဥပပန္နာ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ တာဟိ ဒေ၀တာဟိ၊ ထိုနတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ သလ္လပဘိ၊ ဟောပြော၏။ သာက ဆ္ဆံ၊ ဆွေးနွေးခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ တ္တောဝတာ၊ ဖြင့်။ အဿ၊ ထိုစတုတ္ထစျာန်ရှင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကန္တသုခေါ၊သော။ လောကော၊ ကို။ သစ္ဆိ.ကတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၂၇၆။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧကန္တသုခဿ၊ သော။ တေသ လောကဿ၊ ဤလောကကို။ သစ္ဆိ ကိရိယာဟေတု၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား(အထံ)၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရန္တိ နှုန်း၊ ကျင့်ကုန်သလော။ ဣ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဧကန္တသုခဿ၊ သော။ပ။ နခေါ စရန္တိ၊ မကျင့်ကုန်။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ယေသံ၊ အကြင်တရားတို့ ကို။ သစ္ဆိ ကိရိယာဟေတု၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မယိ၊ ငါ့ရှေ့ (အထံ)၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥတ္တရိတရာစ၊ အထူးသဖြင့် သာလွန်သည်သည်း

ဖြစ်.ကုန်သော။ ပဏီတတရာစ၊ အထူးသဖြင့် မွန်မြတ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အညေဝ၊ တပါး သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်သာလျှင်။ အတ္ထိ ခေါ၊ ရှိကုန်သေးသည်သာ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။ ကတမေ ပန၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥဒါသိ၊ယီ။ ဣဓ၊ ဤ.လောကဌ်။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ယဿ၊ အကြင်တရား.ကို။ သစ္ဆိကိရိယာဟေတု၊ ကြောင့်။ ပ။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဘ္ဘရိတရောစ၊ သော။ ပဏီတဘရောစ၊ သော။ သောဓမ္မောဟိ.ထိုဘရားသည်။ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ (ကြင်းဝါကျ မျှားကို ကန္ဒရကသုတ် ၁၃-၁၄-၁၅-၁၆-ပိုဒ်တို့၌ ရေးပြီးကို မှီး၍ သမ္မန်)။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ယေသံ၊ တို့ကို။ပ။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဘ္ဘရိတရောစ၊ ကုန်သော။ ပဏီတတရောစ၊ ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဣမေခေါ၊ ဤသည်ဘို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၂၂၇။ (ဝေ၀ ဝုဒ္ဓေ- အစ ဘိက္ခုသံ၀ဠ-အဆုံး အနက်.ကို ပေါတလိယသုတ် ၅၁-ပိုဒ်ကို ရှု၍ သမ္မန်)။

ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂ၀တော၊ ၏။သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ သာမဏေအဖြစ်ကို။ လဘေ-ယ်ျ၊ ရလိုမ်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ လဘေယျန္တိ၊ဟူ.သော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။

ဝေ၀ သို့။ဝုဒ္ဓေ၊သော်၊သကုလုဒါယိသ၊သော။ပရိဗ္ဗာဇကသ၊ ၏။ပရိသာ၊ တို့သည်။ သကုလုဒါ-ယိ ံ၊သော။ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ကို။"ဥဒါယိ ယီ။ဘ၀ံ၊အရှင်သည်။သမဏော ဂေါတမေ၊ရဟန်းဂေါတမ(အထံ) ၌။ဗြ ဟ္မစရိယံ၊ ကို။ မာ စရိ၊ မကျင့်ပါလင့်။ ဥဒါယိ၊ယီ။ဘ၀ံ၊သည်။အာစရိယော၊ဆရာသည်။ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ပါလျက်။ အန္တေ၀ါသိ၀ါသံ၊ တပည့်အဖြစ်ဖြင့် နေခြင်းကို။ မာ ၀သိ၊မနေပါလင့်။ ဥဒကမဏိကော၊ အိုးစရည်းကြိုးသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ပါလျက်။ ဥဒဇ္ဇနိကော၊ ရေအိုးငယ်သည်။ အဿ သေယျထာပိ နာမ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဘောတော ဥဒါယိဿ၊ အရှင်ဥဒါယိ၏။ ဣဒံ၊ ဤသဘောသည်။ ဝေ၀သမ္ဘံ၊ ဤဥပမာသဘောရှိသည်။ ဘ၀ိဿတိ၊ ဖြင်.လတ္တံ့။ ဘ၀ံဥဒါယိ၊ အရှင်ဥဒါယိသည်။ သမဏော ဂေါ၀မေ၊ (အ၀ဆံ)၌။ ဗြ ဟ္မစရိယံ၊ ကို။ မာ စရိ၊ မကျင့်ပါလင့်။ ဘ၀ံဥဒါယိ၊ သည်။ အာစရိယော၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊ လျက်။ အန္တေ၀ါသိ၀ါသံ၊ကို။ မာ ၀သိတိ၊ လင့်"ဟူ.သော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဣတိ၊ သို့။ (ဟိဒံ နိပါတ်)။သကုလုဒါယိသ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကသ၊ ၏။ ပရိသာ၊ သည်။ သကုလုဒါယိ ံ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ကို။ ဘဂ၀တိ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံ၌။ ဗြ ဟ္မစရိယေ၊ မြတ်သော အ.ကျင့်ကို.ကျင့်ခြင်း၌။ အန္တ‌ရာယံ၊ အန္တ‌ရာယ် ကို။ အ.ကာသိ၊ ပြုပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

နဝမံ၊ သော။ စူဠသကုလုဒါယိသုတ္တံ၊ သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-ဝေ၀နသသုတ်

၂၇၈။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ။ပ။ အဇ္ဇာသိ-ပေးမြဲ)။ ။ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတောခေါ၊ သော။ ဝေ၀နသော၊ ဝေ၀နသ မည်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ (ရှင်းသည် သကုလုဒါယိ၏ ဆရာပင်

ဖြစ်သည့်)။ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ "အယံ၊ ဤကား။ ပရမော၊ မြတ်သော။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းတည်း။ အယံ၊ ကား။ ပရမော၊ သော။ ဝဏ္ဏောတိ၊ တည်း"ဟူသော။ ဥဒါနံ၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းဥဒါန်းစကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်ပြီ။

ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။(ဝေခနသပင်)။ကိံ ပန၊ အဘယ့်ကြောင့်လျှင်။ တံ၊ သည်။ "အယံ၊ ကား။ ပရမော၊ သော။ ဝဏ္ဏော၊ တည်း။ ပ။ ဝဏ္ဏောတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ ဝေါ၊သို့။ ဝဒေသိ၊ ဆိုသနည်း။ ကစ္စာန၊ နု။ ပရမော'သော။ သော ဝဏ္ဏော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ (အကြင်းမဆူး။ ရှေသုတ် ၂၇၂ ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

၂၇၉။ (ရှေသုတ် ၂၇၃-ပိုဒ်နှင့်တူ၏)။

၂၈၀။ (ပဌ ခေါ်။ပ။ ကာမသုခံ ဝါကျသည် ဗဟုဝေဒနီယသုတ် ၉၀-ပိုဒ်နှင့် တူ၏။) ဣတိ၊ သို့။ ကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ထက်။ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကာမသုခါ၊ ထက်။ ကာမဂ္ဂသုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ တတ္ထ၊ ထိုချမ်းသာတို့တွင်။ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဝေါ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဝေခနသော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အစ္ဆရိယံ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစ့။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်စဘူး အဦးအသစ်ဖြစ်ပေစ့။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ တို့ထက်။ပ။ အက္ခာယတိတိ၊ အပ်၏ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤတရားစကားကို။ ယာဝ၊ အလွန်။ သုဘာသိတန္တိ၊ကောင်းစွာ ဟောအပ်၏" ဟူသော။ တေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ကစ္စာန၊ နု။ အညဒိဋ္ဌိကေန၊ တပါးသောအယူရှိသော။ အညခန္တိကေန၊ တပါးသောအယူကို နှစ်သက်ခြင်းရှိသော။ အညရုစိကေန၊ တပါးသော အယူကို နှစ်လိုခြင်းရှိသော။ အညတြယောဂေန၊ တပါးသောအယူ၌ အားထုတ်ခြင်းရှိသော။ အညတြာစရိယကေန၊ တပါးသောအယူ၌ ဆရာရှိသော။ တယာ၊ သင်သည်။ ကာမာ၀ါ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဌင်း။ ကာမသုခံ ဝါ၊ကာမဂုဏ်ချမ်းသာဌင်း။ ကာမဂ္ဂ-သုခံ၀ါ, ကာမဂုဏ်ချမ်းသာတို့ထက် မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာဌင်း။(ဣတိ၊ သို့။) ဝေါ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဒုဇ္ဇာနံ၊ သိနိုင်ခဲ၏။ ဝါ၊မသိနိုင်။ကစ္စာန၊ နု။ ယေ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အရဟန္တော၊ ကုန်၏။ပ။ ဝိမုတ္တာ၊ ကုန်၏။(အရဟန္တော-စသည့် အနက်ကို ၁၈၁-ပိုဒ်ရှု၍ ဆို)။ တေ ခေါ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်သားလျှင်။ ကာမာ ဝါ၊ တို့ဌင်း။ ကာမသုခံ ဝါ၊ ဌင်း။ ကာမဂ္ဂသုခံ ဝါ၊ ဌင်း။ (ဣတိ၊ သို့။) ဝေါ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဇာနေယ္ယုံ၊ သိကုန်ရာ၏။

၂၈၁။ ဝေါ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဝေခနသော ၊သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော၊ မိမိ၏ (နှစ်သက်ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော) စိတ်မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံယေ၀၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ ခုံသေန္တော၊ ဆဲရေးလိုသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံယေ၀၊ ကိုသာလျှင်။ ဝမ္ဘေန္တော၊ ရှုံ့ချလိုသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံယေ၀၊ ကိုသာလျှင်။ "သမဏောဂေါဘမော၊သည်။ပါပိတော၊ မသိသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်စေအပ်သည်။ ဘ၀ိသ္သတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့" ဟူ၍။ ဝဒမာနော၊ ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ကေစေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုံကားတို့သည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရွှေအစွန်းကို။ အဇာနန္တာ၊

မသိကုန်။ အပရန္တံ၊ နောက်အစွန်းကို။ အပသေန္တာ၊ မမြင်ကုန်။အထ စ ပန၊ ထိုသို့ မသိ မမြင်ကုန် ဘဲလျက်။ ဇာတိ၊ သည်။ ခီဏာ၊ပြီ။ပ။ပဇာနာမာတိ၊ သိ.ကုန်၏ဟူ၍။ ဧဝမဝ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံ.ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုံကား၊တို့၏။ ဣဒံ ဘာသိတံ၊ ဤစကား၊သည်။ ဟသဿ-ကံ ယေဝ၊ ရယ်ဘွယ်သည်သာလျှင်။ သမ္မဒေဝ၊ ဖြစ်၏။ နာမကံယေဝ၊ အမည်မျှသည်သာလျှင်။ သမ္မဒေဝ၊ ၏။ ရိတ္တကံယေဝ၊ အနှစ်သာရမှ ဆိတ်သုဉ်းသည်သာလျှင်။ သမ္မဒေဝ၊ ၏။ တုစ္ဆကံ ယေဝ၊ အချည်းနှီးသည်သာလျှင်။သမ္မဒေဝတိ၊ ဖြစ်၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ကစ္စာန၊ နု။ ယေခေါတေ သမဏပြာ.ဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ထို ရဟန်းပုံကား၊တို့၏။ သောယေဝ၊ ထိုစကား၊သည်ပင်လျှင်။ သဟမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့် တ.ကွ။ နိဂ္ဂဟော၊ နှိပ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကစ္စာန၊ နု။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ပဋ္ဌန္တော၊ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ လော့။ အပရန္တော၊ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ လော့။ ဝိ.ညူ၊ သိနားလည်သော။ အသဒ္ဓေါ၊ မစဉ်းလဲသော။ အမာယာဝီ၊ လှည့်ပတ်ခြင်း ရှိသူမ ဘုတ်သော။ ဥဇုဇာတိကော၊ ဖြောင့်မတ်သော သဘောရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ား၊သည်။ တေ၊ လာပါစေ။ အဟံ၊ သည်။ အနုသာသာမိ၊ ဆုံးမအံ့။ အဟံ၊ သည်။ မေ.ကို။ ဒေသေမိ၊ဟောအံ့၊ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမအပ်သည့် အတိုင်း။ ပဋိပဇ္ဇမာနော၊ ကျင့်သော သူသည်။ (ယထာ၊ အား၊ဖြင့်၊ အနုသိဋ္ဌံ = အနုသိဋ္ဌော၊ အပ်၏။ တထာ၊ အပ်သည့်အ ဘိုင်း။ ပဋိပဇ္ဇမာနော၊ သည်။) နစိရေ၊ သေ၀ ၊ မကြာမြင့်မီ သာလျှင်။ သာမညေ၀ ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ဥ ဿတိ၊ သိ.လတ္တံ့။ သာမံ၀ေ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။(ဝေလိ.ဂ်)၊ ဒဂ္ဓိတိ၊ မြင်လတ္တံ့။ ဝေ၊ ဤ.ပြည်ရှိသော်။ ယဒိဒံ အ၀ိဇ္ဇာ၊ ဗန္ဓနာ၊ အကြင်အ၀ိဇ္ဇာတည်း ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ကိရ၊ စင်စစ်။ (တမ္မ) ဗန္ဓနာ၊ ထိုအနှောင်အဖွဲ့မှ။ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ။ ("ဝေ၊ကိရ သမ္မာ ဗန္ဓနာ"ဌ် တမ္မာ ဗန္ဓနာ-ဟုရှိလျှင် ပို၍ ကောင်းမည်။ယဒိဒံနှင့် တာနိ ဗန္ဓနာနိ-တို့ကိုထောက်။) ဝိပ္ပမောက္ခော၊ လွတ်မြောက်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ ကစ္စာန၊ နု။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ မန္ဒော၊ နုံ.သော။ ဥတ္တာနသေယ္ယကော၊ ပက်လက်အိပ်တတ်ကာမျှ ဖြစ်သော။ ဂုမာ၀ရော၊ သတ္တိသားသည်။ ဂ.ဏ္ဍုပဠုမေဟိ၊ လည်ဖွဲ့ ပျင် ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော။ သုတ္တဗန္ဓနေဟိ၊ ချည်အဖွဲ့ဖြစ်.ကုန်သော။ ဗန္ဓနေဟိ၊ အဖွဲ့ ဘို့ဖြင့်။ ပ၀ဒ္ဓါ၊ ဖွဲ့ချည် အပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုသတ္တိသား၏။ ဝဒ္ဓိ ၊ ကြီးပွါးခြင်းကို။ အန္ဒာယ၊ စွဲ၍။ ဣန္ဒြိ.ယာနိ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေ ဘို့၏။ ပရိပါကံ၊ ရင့်ကျက်ခြင်းကို။ အန္ဒာယ၊ ၍။ တာနိ ဗန္ဓနာနိ၊ ထိုချည်အဖွဲ့ ဘို့သည်။ မုစ္စေယ္ယုံ၊ ကျွတ်.ကုန်ရာ၏။ (ပြေကုန်ရာ၏ ဟူလို)။ သော၊ ထိုသတ္တိသားသည်။ (အဟံ၊ သည်။)မောက္ခော၊ လွတ်သည်။ အမ့ိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဇာနေယ္ယ၊သိ.ရာ၏။ဗန္ဓနံ၊ ချည်အဖွဲ့ ကို။ နော စ ဇာနေယ္ယ သေယ္ယ ထာပိ၊ သိ.ကား မသိ.ရာသကဲ့သို့။ ကစ္စာန၊ နု။ ဧ၀မေ၀ ခေါ၊ သာလျှင်။ ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဧ၀ံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝေခုနသော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။"ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ပ။ ခ၀ရေတ္ထုတိ၊ ဘုရား"ဟူသော။ ဧဘံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒသမံ၊ သော။ ဝေခုနသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

တတိယော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ အကျဉ်းချုပ်ဥဒ္ဒါန်းစဉ်သည်ကား —

ပုဏ္ဏရီ၊ ပုဏ္ဏရိကအရှင်မ၌ဌိတနေသော ဝစ္ဆပရိဗိုဇ်ကို ဟောသော တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆသုတ်ဌင်း။ အဂ္ဂိ၊ အဂ္ဂိဝစ္ဆသုတ်ဌင်း။ သဟကထိနာမော၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်တကွ မပြတ်ပြောဆိုရှိ နေကြသည်ကို လျှောက်ထားသော မဟာဝစ္ဆသုတ်ဌင်း။ ဒီဃနခေါ၊ ဒီဃနခသုတ်ဌင်း။ ပုန၊ တဖန်။ ဘာရဒ္ဒါဇေါ၊ ဘာရဒ္ဒါဇအနွယ်ဖြစ်သော မာဂဏ္ဍိယပုံဏားကိုဟောသောမာဂဏ္ဍိယသုတ်ဌင်း။ သန္ဓက၊ သန္ဓကသုတ်ဌင်း။ ဥဒါယိ၊ မဟာသဂုလုဒါယိသုတ်ဌင်း။ မဂ္ဂိကပုတ္တော၊ သမဏမဂ္ဂိကပုတ္တသုတ်ဌင်း။ မဏိကော၊ အိုးစရည်းကြီးနှင့် ဥပမာပြုသော ဗုဒ္ဓသဂုလုဒါယိသုတ်ဌင်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ကစ္စာနော၊ ကစ္စည်းအနွယ်ကို ဆိုရာဖြစ်သော ဝေဓနသသုတ်ဌင်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသုတ်အပေါင်းသည်။ ဝရဝဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်မည်၏။

၄-ရာဇဝဂ်

၁-ဃဋ္ဌိကာရသုတ်

၂၇၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ပေးမြဲ)။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသ-လေသု၊ ကောသလဘိုင်းဘို၌။ မဟတာ၊ မျှားသော။ ဘိက္ခုသံ၊ဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စာရိကံ၊ ဝှါ။ စရတိ၊ လှည့်လည်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ၌၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဂ္ဂါ၊ လမ်းမှ။ သြက္ကမ္မ၊ ဖဲ့၍။ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော။ ပဒေသေ၊ အရပ်၌။ သိတံ၊ ပြုံးခြင်းကို။ ပါတုဿ-ကာသိ၊ ထင်ရှားပြုတော်မူပြီ။ အထခေါ၊ ၌။အာယဿမာ တော အာနန္ဒသ၊အရှင်အာနန္ဒာ၏။ "ဘဂဝ ဧတာ၊ ၏။ သိတဿ၊ ပြုံးခြင်း.ကို။ ပါတုကမ္မာယ၊ ထင်ရှားပြုခြင်း၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ အကာရ-ဏေန၊ အကြောင်း မရှိသဖြင့်။ တထာဂတာ၊ ဘုရားရှင်ဘို့သည်။ သိတံ၊ ကို။ နပါတုကရောန္တိ၊ ထင်ရှားမပြုကုန်"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယဿ-အာနန္ဒော၊ သည်။ ဧကံသံ၊ လက်ပဲတဖက် ပခုံးထက်၌။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ကတ္တာ၊ (တင်သည်ကို) ပြု၍ ။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။(အတ္ထိ၏။)တေန၊ သို့။ အဥ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္တာ၊ မြှောက်ချီ၍။ "ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ပ။ နပါတုကရောန္တိ၊ ကုန်"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘ၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဣမသ္မိံ ပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌။ ဝေဂ-ဠိဂ်ံ နာမ၊ ဝေဂဠိဂ်မည်ရှိသော။ ဂါမနိဂမော၊ ရွာနိုဂုံးသည်။ ဣဒ္ဓေါ၊စေ၀၊ ပြည့်လည်းပြည့်စုံသည်ဌင်း။ ဖီတောစေ၀၊ စည်လည်းစည်ပင်သည်ဌင်း။ ဗဟုဇနော၊ မျှားသော လူရှိသည်ဌင်း။ အာကိဏ္ဏမနုဿော၊ ရောပြွမ်းသောလူရှိသည်ဌင်း။ အဟောသိ၊ ပြီ။အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။အရဟံ၊ ပုဗ္ဗော် အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊အလုံးစုံ သော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူ၏သော။ ကဿပေါ၊ ကဿပအမည်ရှိသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေဂဠိဂ်ံ ခေါ၊ သော။ ဂါမနိဂမံ၊ ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူပြီ။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ ဣဒံ၊ ဤဝေဠိဂ်ရွာ နိုဂုံး၌။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓဿ၊ သော။ ကဿပဿ၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အာရာမော၊ အရာမ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ ဣဒံ၊ ၌။အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊

သော။ကဿပေါ၊သော။ဘဂဝါ၊သည်။ နိသိန္နကော၊ထိုင်တော်မူလျက်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ သြဝဒတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။(သုဒ်-နှစ်ဂုဏ်နိပါတ်မျှတည်း) ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ သင်္ဃာဋိ ၊ သင်္ကန်းကြီးကို။ စတုဂ္ဂုဏံ၊ လေးခေါက်။ ပညပေတ္မာ၊ ခင်း၍။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်ပါမူ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇတ္တေ၊ ဤအခင်း၌။ နိသီဒတု၊ ထိုင်တော်မူပါဘုရား။အယံ ဘူမိပဒေသော၊ ဤမြေအရပ်သည်။ အရဟန္တေဟိ၊ ကုန်သော။ ဒ္ဒိဟိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေဟိ၊ နှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်။ ပရိဘုတ္တော၊ သုံးဆောင်အပ်ဘူးသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေစ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်ပြီးသော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်တော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိသဇ္ဇခေါ၊၍ ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ—

၂၇၃။ အာနန္ဒာ၊နန္ဒာ။ပ။သြာဝဒတိ၊ ၏ ။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ ဝေဂဠိုင်း၊မည်သော။ ဂါမနိဂမေ၌။ ဃဋ္ဌိကာရောနာမ၊ ဃဋ္ဌိကာရမည်သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ အရဟာတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ ကဿပဿ၊ သော။ ဘဂဝတော၊၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ အဂ္ဂုပဋ္ဌာကော၊ မြတ်သော အလုပ်အကျွေးသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။အနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ဇောတိပါလောနာမ၊ ဇောတိပါလမည်သော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ ဃဋ္ဌိကာရဿ ခေါ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊၏။ သဟာယော၊ သူငယ်ချင်းသည်။ပိယသဟာယော၊ ချစ်အပ်သော သူငယ်ချင်းသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ၊ အထခေါ၊ ၌။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ကုမ္ဘကာရော၊သည်။ ဇောတိပါလံ၊သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ "သမ္မေဇောတိပါလ၊ အဆွေဇောတိပါလ။ အာယာမ၊ လာ သွားကုန်အံ့။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ ၊သော။ ကဿပံ၊ သော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိဿာမ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့။ မေ၊ ငါသည်။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းကို။ သာဓုသမ္မတံ ပါတိ၊ ကောင်း၏ဟု သမုတ်အပ်သည် သာလျှင် တည်း"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ဇောတိပါ-လော၊ သော။ မာဏဝေါ၊သည်။ ဃဋ္ဌိကာရံ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရံ၊ ကို။ "သမ္မဃဋ္ဌိကာရ၊ အဆွေ ဃဋ္ဌိကာရ။ အလံ၊ မသင့်။ ဒိဋ္ဌေန၊ မြင်အပ်သော။ တေန မုဏ္ဍဒကန သမဏကေန၊ထိုဦးပြည်းရဟန်း ယုတ်ဖြင့်။(ဝါ၊ထိုရဟန်းဦးပြည်းယုတ်ကို။ ဒိဋ္ဌေန၊ တွေ့မြင်ရခြင်းဖြင့်။)ကိ ်ပနာတိ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက် လည်း။ပ။ အဝေစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ တတိယမ္ပိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ အဝေစ၊ ပြီ။

သမ္မ ဇောတိပါလ၊ လ။တေနဟိ၊ မှ။ သောတ္ထိသိနာနိ ; ရေချိုး ချေးပွတ်လုံးကို၂။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သိနာယိဘုံ၊ ရေချိုးအံ့သောငှါ။ နဒီ ၊ မြစ်သို့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊

၁။ ၂၇၃-ကို ဘူတပုဗ္ဗံ အာနန္ဒ-ဝါကျမှစ၍ တပ်လိုက်သည်။

၂။ စူဠဝဂ္ဂပါဠိအဋ္ဌကထာနိဿယ ရှေ့ဥမင်,စံကျောင်း ၂-မူစလုံး၌ "ကုရုဝိန္ဒကသုတ္တိယာ၊မှတ်ကျောက်မှန်တို့ကို ချိတ်ဖြင့် ထွေးမွှဲ၍ ပြုအပ်သော အလုံးဖြင့်"ဟု အနက်ပြန်ကြသည်။

သောတ္ထိသိနာနိန္တိ သိနာနတ္ထာယ ကတသောတ္ထိ ၊ သောတ္ထိနာမ ကုရုဝိန္ဒပါသာဏစုဏ္ဏာနိ လာခါယ ဗန္ဓိတ္မာ ကတဂုဋ္ဌိက-ကလာပကာ ဝုစ္စတိ၊ ယံ သန္ဓာယ "တေန ခေါပန သမယေန ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ဘိက္ခူ ကုရုဝိန္ဒကသုတ္တိ-ယာ နဟာယန္တီ"တိ (ဝိ၊၄၊၂၄၀-ပိဌေ)ဝုတ္တံ၊ တံ ဥဘောသု အန္တေသု ဂဟေတ္မာ သရီရံ ဃံသန္တိ။(ဌ)။

နှာနစုဏ္ဏေန သုတ္တေန ကတာ သောတ္ထိ၊ ကုရုဝိန္ဒဂုဋ္ဌိကာ၊ သာ ဧဝ သိနာယန္တိ ကာယံ ဝိသောဓေန္တိ တောယာ တိ သိနာနံ။ (ဋီ)။ ဝိ-၆၊ ၄။ ၄၅-ဌ၌လည်း ဤအဋ္ဌကထာအတိုင်းပင် ဖွင့်သည်။ သောတ္ထိန္တိ ကုရုဝိန္ဒကသောတ္ထိ ၊ ကုရုဝိန္ဒကပါသာဏစုဏ္ဏေန ဟိ သဒ္ဓိ ် လာခံ ယောဇေတ္မာ မဏိကေ ကတ္မာ ဝိဇ္ဇိတ္မာ သုတ္တေန အာဝုဏိတ္မာ တံ

ဤသို့ဃဋ္ဌိကာရက-ပြောခဲ့။ အာနန္ဒ၊နှာ။ ဧာတိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ "သမ္မ၊ အဆွေ။ ဝေ်တီ၊ကောင်းပါပြီ" ဟူ၍ ။ ဃဋ္ဌိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ အား။ ဝါ၊ခဲ့ (စကား ကို)။ပစ္စယောသိ၊ ရှေးရှု့နှားထောင်ပြီ။ ဝ။ ဝန်ခံပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ အဘခေါ၊ဌ်။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်ရင်း။ ဧာတိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်ရင်း။ သောတ္တိသိ-နှာနိ ၊ ရေချိုးခွေးပွတ်လုံးကို။ အာဒါယ၊ ၍။ သိနှာယိတုံ၊ဌ္ဌ၊။ နဒီ ၊ သို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်ပြီ။

၂၇၄။ အာနန္ဒ၊နှာ။ အထခေါ၊ဌ်။ ဃဋ္ဌိကာရော၊သော။ ကုမ္ဘကာရော၊သည်။ ဧာတိပါလ၊ သော။ မာဏဝ၊ကို။ "သမ္မ ဧာတိပါလ၊လ။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓဿ၊ သော။ ကဿပဿ၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အာရာမော၊ အာရာမ်ကား။ အယံ၊ ဤအရာမ်ပင်တည်း။ အဝိဒူရေ၊ မဝေးပါ။ သမ္မဧာတိပါလ၊လ။ အာယာမ၊ လာသွားကုန်အံ့။ပ။ သာဓုသမ္မတံ ဟီတိ၊ သာလျှင်တည်း"ဟူ၍ ။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝေ်၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာနန္ဒ၊နှာ။ ဒုတိယမ္ပိခေါ၊ လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နှာ။ တတိယမ္ပိ ခေါ၊လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ အထခေါ၊ ဌ်။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊သည်။ဧာတိပါလ်၊သော။ မာဏဝ်၊ ကို။ ဩဝဒ္ဓိကာယ်၊ ခါးတောင်းကျိုက်ဌ်။ (ဝဒ္ဓေတ္ဝာ ကရဏ်ဩဝဒ္ဓိက်။ဝိ၊ဌ၊ ၃၊၄ဝ၉။) တနည်း- ဧာတိပါလ်၊ သော။ မာဏဝ်၊ ၏။ ဩဝဒ္ဓိကာယ်၊ ခါး၊တောင်းကျိုက်ကို။ ပရာမသိတ္ဝာ၊ ကိုင်၍ ။ "သမ္မ ဧာဘိပါလ။လ၊ အရဟတော၊ သော။ပ။ သာဓုသမ္မတ်ဟီတိ၊ တည်း" ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ အထခေါ၊ ဌ်။ ဧာတိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဩဝဒ္ဓိက်၊ ခါးတောင်းကျိုက်ကို။ ဝိနိဝဒ္ဓေတ္ဝာ၊ ပြေ၍။ ဃဋ္ဌိကာရ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရ၊ ကို။ "သမ္မ ဃဋ္ဌိကာရ၊ရ။ အလ်၊မသင့်။ဒီဌေန၊သော။ တေနမုဏ္ဍကေန သမဏကေန၊ ဖြင့်။ ကိ ်ပနာတိ၊ အာဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း"ဟူသော။ တော်၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ အာနန္ဒ၊နှာ။ အထခေါ၊ဌ်။ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ သိသ်နှာတံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ရေချိုးပြီးသော။ ဧာတိပါလ်၊ သော။ မာဏဝ်၊ ကို။ ကေသေသု၊ ဆံပင်တို့ဌ်။ တနည်း-သိသ်နှာတံ၊ သော။ ဧာတိပါလ်၊ သော။ မာဏဝ်၊ ၏။ ကေသေသု၊ ဝို့ကို။ ပရာမသိတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ "သမ္မ ဧာတိပါလ၊ လ။ပ။ သာဓုသမ္မတ် ဟီတိ၊ တည်း"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နှာ။ အထခေါ၊ဌ်။ ဧာတိပါလဿ၊ သော။ မာဏဝဿ၊ ၏။ "ဘော၊အိုအချင်းတို့။အစ္ဆ ဂိုယ် ဝတ၊စ္ဆတကား။ဘော၊ တို့။ အဗ္ဘုတ်ဝတ၊ စ္ဆတကား။ ယ၊ဘြာဟိ-ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ အယံ ကုမ္ဘကာရော၊ ဤ အိုးထိမ်းသည်သည်။ ဣတ္ထာရဇ္ဇော၊ တပါးသော ဇာတ်ရှိသူသည်။ ဝါ၊ ယုတ်နိမ့်သော ဇာတ်ရှိ သူသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ သိသ်နှာတာနံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွရေချိုးပြီးကုန်သော။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ကေသေသု၊ ဆံပင်တို့ဌ်။ ပရာမသိတဗ္ဗော၊ ကိုင်အပ်၏ ဟူ၍။ မည်ဿတိနာမ၊ မှတ်ထင်ဘိ၏။ (တသ္မာ၊တို့ခြောင့်)။ ဣဒံ၊ ဤ၊ငါ၊တို့၏ သွားခြင်းသည်။ ဝတ၊ဧင်စစ်။ သြခကံ၊ ယုတ်ညံ့သည်။ နှ ဘဝိဿတိ မညေတိ၊ မဖြစ်ယောင်တကား"ဟူသော။ တော်၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

မဏိကလာပပန္တိ ် ဥဘတော ဂဟေတ္ဝာ ပိဋ္ဌိ ် ဃံသေန္တိ။ (အံ၊ဌ၊ ၂၊၁၉၅)။ လောကီအဘိဓာန်မျှားဌ် သုတ္တိ, သောတ္တိ ကို သုစရိတ်-တိပစ္ဆည်းဖြင့် ရှုပ်ပြီးကြံ၍ ဆပ်ပြာခတ်ဟု ဖွင့်ဆိုကြသော်လည်း ပြဆိုပြီး ဌ ဌ-တို့နှင့်ကား မည်။ ကုရုဝိန္ဒကို ကုရုဝေါ ဝိန္ဒတိတိ-ပြု၍ မုန်ညင်း, နွားမြေရင်း, ကျောက်နီ, မှတ်ကျောက်အနက်ဟော။ သောတ္တိ-သိနှာနီ-ကို သုတ္တိယတေ ဝေဌ်ယတေ အနေနှာတိ သုတ္တံ၊ တေန ကတာ သောတ္တိ၊ သာ ဝေ သိနှာယန္တိ ဇောဃာတိ သောတ္တိသိနှာနီ-ဟုပြု။ အဓိပ္ပါယ်လည်း အဖွင့်အတိုင်း။

ဃဋ္ဌိကာရံ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရံ၊ ကို။ "သမ္မဃဋ္ဌိကာရ၊ ရ။ယာဝတာ ဒေါဟိပိတိ၊ ယင်းသို့ ဆံပင်ကိုင်သည့်ဘိုးအောင် အရေးကြီးသလား"ဟူသော ။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သမ္မ ဇောတိပါလ၊လ။ ယာဝတာ ဒေါဟိပိ၊ ယင်းသို့ဆံပင်ကိုင်သည့်ဘိုးအောင် အရေးကြီး၏။ တသာဟိ ပန၊ ထိုကြောင့် သာလျှင်။ မေ၊ သည်။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓဿ၊ သော။ တဿဘဂဝတော၊ ကို။ ဒဿန၊ ကို။ သာဌေသမ္ဘာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ သမ္မဃဋ္ဌိကာရ၊ ရ။ တေနဟိ၊ မူ။ မုဉ္စ၊ လွှတ်လော့။ ကမိဿာမ၊ သွားကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။

၂၇၅။ အာနန္ဒ၊နှာ။ အဘခေါ၊ဌ်။ ဃဋ္ဌိကာရောဝေ၊သော။ ကုမ္ဘကာရောစ၊ သည်ရင်း။ ဇောတိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါစ၊ သည်ရင်း။ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နှာ။ ဧကမန္တံ၊ဌ်။ နိသိန္နောခေါ၊ သော။ ဃဋ္ဌိကာရောဝေ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရောဝေ၊ သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓံ၊ သော။ ကဿပ၊ သော။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။"ဘန္တေ၊ရှင်း။ ဇောတိပါလော သော။အယံ မာဏဝေါ၊ သည်။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ သဟာယော၊ သူငယ်ချင်းပါဘည်း။ပိယသဟာဟော၊ ချစ်အပ်သော သူငယ်ချင်းပါဘည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣမဿ၊ ဤဇောတိပါလလုင်အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊တိ၊ ဟောတော်မူပါ၊လော့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ အာနန္ဒ၊နှာ။အဘခေါ၊ ဌ်။ပ။ပဏ္ဏမိ ်သု၊ ဖဲသွားကုန်ပြီ။

၂၇၆။ အာနန္ဒ၊နှာ။အဘခေါ၊ ဌ်။ ဇောတိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဃဋ္ဌိကာရံ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရံ၊ ကို။"သမ္မဃဋ္ဌိကာရ၊ရ။တုံ့၊သည်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏန္တော နု၊ နာရသည် မဟုတ်ပါ၊လော။အထ စ ပန၊ထိုသို့နာရုပါလျက်လည်း။အဂါရသ္မာ၊မှ။အနဂါရိယံ၊သို့။နုပဗ္ဗဇိဿ သိနုတိ၊ ဝင်ရောက်ဘိသနည်း"ဟူသော။ တေ၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။သမ္မဇောတိပါလ၊ လ။ဘုံ၊ သည်။မံ၊ ကို။"အန္ဓေ၊ ကန်းကုန်သော။ဇိဏ္ဏေ၊အိုမင်းကုန်သော။မာတာပိဘရော၊အမိအဘတို့ကို။ ပေါ၊သမိတိ၊ လုပ်ကျွေးနေ၏"ဟူ၍ ။ ဇာနာသိ နနု၊ သိသည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊၏။ သမ္မဃဋ္ဌိကာရ၊ ရ။ တေနဟိ၊ မူ။ အဟံ၊သည်။အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ဝင်ရောက်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၏။ အာနန္ဒ၊နှာ။ အဘခေါ၊ ဌ်။ပ။ နိသီဒိ ်သု၊ ကုန်ပြီ။ အာနန္ဒ၊နှာ။ ဧကမန္တံ၊ဌ်။ နိသိန္နော၊ သော။ ဃဋ္ဌိကာရောဝေ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရောဝေ၊သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ပ။ ပိယသဟာယော၊ တည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣမံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေတု၊ဘိ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သို့ ဝင်ရောက်စေပါ၊လော့ (ရှင်ရဟန်း ပြုပေးတော်မူပါ၊လော့)" ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဇောဘိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အရဟတော၊ သော။ ။ပ။ ဘဂဝတော၊၏။ သန္တိကေ၊ ဌ်။ ပဗ္ဗဇ်၊ ကို။ အလတ္ထ ခေါ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အလတ္ထ၊ပြီ။

၂၇၇။ အာနန္ဒ၊နှာ။ အဘခေါ၊ ဌ်။ အရဟံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝါ၊သည်။ အစိရူပသမ္ပန္နေ၊ ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်သေးသော။ ဇောတိပါလေ၊ သော။ မာဏဝေ၊ သည်။ အစိရသ္ဝပသမ္ပန္နေ၊ ရဟန်းပြု၍ လဝက်ရှိလတ်သော်။ဝေဂဋ္ဌိဂေါ်၊ဌ်။ယထာဘိရန္တံ၊မ္ဟေလျော်ခတော်မူသမျှ။ဝိဟာရိတ္ဝာ၊၍။ ယေန၊ဌ်။ ဗာရာဏသီ၊ သည်။(အတ္ထိ၊၏။)တေန၊ ဌ်။ စာရိကံ၊ ဌ၊။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ စာရိ ကံ၊ဌ၊။စရမာနော၊လှည့်လည်သော်။ယေန၊ဌ်။ဗာရာဏသီ၊ သည်။(အတ္ထိ၊၏။)တံ၊ ထိုဗာရာဏသီ ပြည်သို့။အဝသရိ၊ ဆိုက်ရောက်တော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊နှာ။ အရဟံ၊သော။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တတြ

၁။ ယာဝတာဒေါဟိပိတိ ဝတ္ထု ဒေါ-ကာရ,ဟိ-ကာရ,ပိ-ကာရ နိပါတာ၊ယာဝတုပရိမန္တိ အတ္ထော။ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ"ဝါစာယ အာလပနံ, သြဝန္ဓိကာယ ဂဟဏဋ္ဌ အတိဂ္ဂမိတ္ဝာ ယာဝ ကေသဂ္ဂဟဏမ္ပိ တတ္ထ ဂမနတ္ထံ ပယောဂေါ ကတ္တဗ္ဗော"တိ။(၄)။ ဒီလောက်တောင်ဘဲလားဟူလို။ ကေစိ 'ယာဝတ္ထ အဟုပိ'တိ ပဌန္တိ၊ တေသံ ယာဝ ဝတ္ထ ဧကသဂ္ဂဟဏံ တာဝ အယံ နိဗန္ဓော အဟုပိတိ အတ္ထော။ (ဋီ)။

ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဣသိပတနေ၊ ရဒေ သဲ့ရဟန်းဘို့၏ ကျရာဖြစ်သော။မိဂဒါဝယ၊သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ မိဂဒါဝုန်တော၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကိကီ၊ ကိကီမည်သော။ ကာသိရာဇာ၊ ကာသိမင်းသည်။ "အရဟံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗာရာဏသိ ံ၊ သို့။ အနုပတ္တော ကိရ၊ ရောဂ်လာဘတော်မူသတတ်။ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဣသိပတနေ၊သော။မိဂဒါယေ၊ ၌။ဝိဟရတိ ကိရတိ၊ သိတင်းသုံးတော်မူသတတ်" ဟူ၍။ အသောသိခေါ၊ ကြားပြီ။ အာနန္ဒ၊နှာ။ အထခေါ၊ ၌။ ကိကီ၊ သော။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ ဘဒြာနိ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းကုန် ကောင်းကုန်သော။ ယာနာနိ၊ ယာဉ်ဘို့ကုံ။ ယောဇာပေတွာ၊ ကဧ၍ ။ ဘဒြံ. ကောင်းသော။ ယာနံ၊ ကုံ။ အဘိရူဟိတွာ၊ စီး၍။ ဘဒြေဟိ ဘဒြေဟိ၊ ကုန်သော။ ယာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗာရာဏသိယာ၊ မှ။ မဟာစူ၊ မြှာ်သော။ ရာဇာနုဘာဝေန၊ မင်း၏ အသရေတော်ဖြင့်။ အရဟန္တံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ နိယျာသိ၊ ထွက်တော်မူပြီ။ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ယာနဿ၏။ ဘူမိ၊သွားရာမြေသည်။(အတ္ထိ၏။တာဝတိ.ကံ၊ ထိုမျှလော.က်သောအရပ်သို့။)ယာနေန၊ဖြင့်။ ဂန္ဓွာ၊ သွား၍ ။ ယာနာ၊မှ။ပစ္စောရောဟိတွာ၊တဖန်ဆင်း၍။ပတ္တိကောဝ၊ ခြေလျှင်သာလျှင်။ပ။ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ သမ္မဟ်သေသိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နှာ။အထခေါ၊၌။ ကိကီ၊ သော။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ပ။ သမ္မဟ်သိ၊တာ၊ ရှင်စေအပ်သည်ရှိသော်။ အရဟန္တံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၏။ သ္မာတနာယ၊ နက်ဖန်ဖြစ်လတ္တံ့.သော ပိတိပါမောဇ္ဇ အကျိုးငှါ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဘိက္ခု သံ.ဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ အဓိဝါ၊သတ္တဝါ၊လက်ခံတော်မူပါ" ဟူသော။တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။အာနန္ဒ.နှာ။အရဟံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏ္ဍီဘာဝေန၊သဖြင့်။အဓိဝါသေသိ၊ ပြီ။အာနန္ဒ၊နှာ။အထခေါ၊၌။.ကိကီ၊သော။ကာသိရာဇာ၊သည်။ပ။ပက္ကာမိ၊ပြီ။အာနန္ဒ.နှာ။ အထခေါ၊ ၌။.ကိ.ကီ၊သော။ကာသိရာဇာ၊သည်။တဿာ ရတ္တိ ယာ၊သို့ညဉ့်၏။အစ္စယေန၊လွန်သဖြင့်။ဝါ၊ လွန်သော

၁။ မဟာ ဗုဒ္ဓေ ရာဇာနုဘာဝေနာတိ မဟာတာ စ ရာဇာနုဘာဝေန၊ မဟာစ္စာတိပိ ပါဋိ၊ ‌ဟောတိ‌ယ‌ာတ် အတ္ထော၊ လိင်္ဂဝိပရိယာယော သေ။(ဒီ-ဋ-၁-၁၃၅၊) မဟာ ဗုဒ္ဓောတိ ကရဏတ္ထေ ပစ္စတ္တဝစနန္တိ အာဟ ‌ဟောတာ စာတိ။ (သီ-ဋီ-ဟောင်း-၂၁၆။)

မဟာ ဗုဒ္ဓ ၌ မဟံ + စ ဟုဖြတ်၊ မဟံပုဒ် စနိပါတ်၊ မဟံ ၌ မဟန္တပုဒ်သိဝိဘတ်ဖြင့်ပြီးသည်၊ ရှင်းသိဝိဘတ်ကို့သည် ရာဇာနုဘာဝေန ဟူသော ဝိသေသျပုဒ်နှင့် ဝိဘတ်တူ၊ဧစရန် ကရိုက်အနက် ၌ သက်သည်၊ သို့ဖြစ်၍ သီ-ဋီ ဟောင်း၌ မဟာ ဗုဒ္ဓောတိ။ပ။ မဟတာ စာတိဟု ဖွင့်သည်၊ ထို့ကြောင့် (ဒီ-ဋ-၁)၌ မဟာ ဗုဒ္ဓ ရာဇာနုဘာဝေနာတိ မဟတာစ ရာဇာနုဘာဝေန ဟု ပါဠိမှန် ရှိသင့်၏။ ပါဠိတော်မျှားခ်ိန်လည်း မဟာ ဗုဒ္ဓ ရာဇာနုဘာဝေန ဟု တည်တည်း ရှိသင့်၏။

မဟစ္စာတိပိ ပါဋိ စသော တနည်းပြ(ဒီ-ဋ-၁)၌ မဟစ္စာ၀ယ် မဟတိယာ ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ဣတ္ထိလိန် မဟတီ ပုဒ် နာ၀ိဘတ်သက်၍ "နဇစ္စာ၀သလော ဟောတိ"၌ ဇစ္စာပုဒ်ကဲ့သို့ မဟစ္စာဟု ပြီးသည်၊ ရာဇာနုဘာဝေန ဟူသော ဝိသေသျပုလ္လိန်နှင့် မကိုက်ညီသောကြောင့် လိင်္ဂဝိပရိယာယော သေ ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဆက်ပြန်သည်၊ ထို၀ိကပ် အလို မဟစ္စာ ရာဇာနုဘာဝေန ဟု ပါဠိတော်မျှားခ်ိန် တနည်း ရှိသင့်၏။

သို့ဖြစ်၍ မဟစ္စန္တိ ကရဏတ္ထေ ပစ္စတ္တဝစနံ၊ မဟဘာ ရာဇာနုဘာဝေနာတိ အဓိပ္ပာ။ (သာရတ္ထ-၁-၁၆၉) ဝယ် မဟစ္စန္တိ-ဟု သံ၀ဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ရှိရာ၌ မဟာ ဗုဒ္ဓောတိဟူ၍ဌင်း, မဟာ ဗုဒ္ဓန္တိပဒေ ကရဏတ္ထေ ပစ္စတ္တဝစနန္တိ အာဟ မဟတာတိ (သီ-ဋီ-သစ်-၂-၂၂) ဝယ် မဟာ ဗုဒ္ဓန္တိ ဟု သံ၀ဏ္ဏေဘဗ္ဗရှိရာ၌ မဟာ ဗုဒ္ဓောတိဟူ၍ဌင်း ရှိသင့်၏၊ မဟန္တသ္မာ ဘာ၀ေါ မဟဒ္ဓံ-ဟု ဘာ၀တဒ္ဓိတ်ကြဲသော သီ-ဋီ-သစ်ကား မဟဒ္ဓံဟူသော ပါဠိပျက်ကိုမြင်၍ ဤပစ္စည်းဖြင့် ရှုပ်စီရင်ဟန်တူ၏။

အာကာသာနဉ္စမေ၀ အာကာသာနဉ္စံ ပုဒ်ကဲ့သို့ သဒ္ဒတ္ထဒဋ္ဌိတ် ဤပစ္စည်း သိ၀ိဘတ်ဖြင့် မဟန္တမေ၀ မဟဒ္ဓံ-ဟု ကြဲသော် သင့်သလိုရှိသော်လည်း ၎င်းမဟဒ္ဓံပုဒ်သည် နပုလ္လိန် ရာဇာနုဘာဝေနပုဒ်သည် ပုလ္လိန်ဖြစ်၍ အချင်းချင်း လိန်မတူပဲလျက် လိင်္ဂဝိပရိယာယော သေ-ဟု ဤ၀ိကပ်၌ မဖွင့်သောကြောင့် မဟဒ္ဓံပုဒ် မသင့်နိုင်ရာ၊ မဟံပုဒ်သည် သာပုလ္လိန်နှင့်လည်းဆိုင်၍လိင်္ဂဝိပလ်ကြံစရာမလိုသောကြောင့် သီ-ဋီ-ဟောင်းအတိုင်း အသင့်မြတ်ဆုံးဖြစ်ရာ၏။

အခါ၌။သကေ နိဝေသနေ၊မိမိအိမ်၌။ပဏ္ဍုပုဋ္ဌကဿ၊အစည်းစည်း၍ နေလှုံးနှင်သဖြင့် ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိသော။ သာလိနော၊ သလေးနီ၏။ (ခါဒနီယံ ဘောဇနီယံ-စပ်)။ ဝိဂတကာဠကံ၊ ကင်းသော အမည်းရှိသော။ အနေကသူပံ၊ များသောပဲနှောက်ဟင်းရှိသော။ အနေကဗျဉ္ဇနံ၊ များသော ဟင်းလျှာရှိသော။ ပဏီဘံ၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနီယံ၊ ခဲဘွယ်ကိုလည်း။ ဘောဇနီယံ၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်း။ ပဋိယာဒါပေတွာ၊ စီရင်စေ၍။ အရဟတော၊ သော။ပ။ ဘဂဝတော။ အား။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ကာလော၊ အချိန်တန်ပါပြီ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပါပြီ"ဟု၍။ ကာလံ၊ အချိန်ကာလကို။ အာရောစာပေသိ၊ ကြားလျှောက်စေပြီ။

၂၇။ အာနန္ဒ၊နှာ။အထခေါ၊ ၌။ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နှာ။ကိကိ၊ သော။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ ပဏီတေန၊ သော။ ခါဒနီယေန၊ ဖြင့်ရင်း။ ဘောဇနီယေန၊ ဖြင့်ရင်း။ သန္တပ္ပေသိ၊ ရောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္မဝါရေသိ၊ ပယ်မြစ်စေပြီ။အာနန္ဒ၊နှာ။ အထခေါ၊ ၌။ ကိကိ၊သော၊ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိ ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်ကို။ ဩနီတပတ္တပါဏိ ၊ သပိတ်မှ ဖဲအပ်သော လက်ရှိသည်ကို။ (ဥ တ္တာ၊သိ၍)။ အညတရံ၊ တခုသော။ နီစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍ ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နှာ။ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ ကိကိ၊ သော။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘန္တေ၊ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဝဿာဝါသံ၊ ဝါဆိုခြင်းကို။ အဓိဝါသေတု၊လက်ခံတော်မူပါ။ဝေရှပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။သံဃဿ၊သံဃာတော်အား။ဥပဋ္ဌာနံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့"ဟူသော။တော်၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။မဟာရာဇ၊မင်းကြီး။ အလံ၊ မသင့်။ မေ၊ သည်။ ဝဿာဝါသော၊ ဝါဆိုခြင်းကို။ အဓိဝုတ္ထော၊ လက်ခံတော်မူအင်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အာနန္ဒ၊နှာ။ ဒုတိယမ္ပိ၊ လည်း။ပ။ တတိယမ္ပိ၊လည်း။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၁။ အဓိဝုတ္ထော-၌ ဤပါဠိ၊ဒီ-၁၊၂။ဝိ-၄-တို၌ ဒန္တဇရှိကြ၏၊ ဤ ၌-၌ မုဒ္ဓဇရှိနေသည်။အောက်ပါဝါဒတို့နှင့် ညီနှိုင်းထောက်ဆရန်ဖြစ်သည်၊ ဝဝါဒကဲ့လျှက်ရှိသော "ဝသတော ဥတ္ထ"၏ အစီအရင်ပင်။ ဝိသုဒ္ဓါရုံသုတ်နက် ဝိသုဒ္ဓါရုံအဘိဓာန်, မောဂ္ဂလာန်နိဿယတို့၌ ပရိဝုဒ္ဓပရိဝါသော, ဝဿံ ဝုဒ္ဓော-စသော ပုဒ်မျှား ကို မုဒ္ဓဇ ၌-ရှိသင့်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်တော်မူကြသည်၊ သက္ကတ စည်းကမ်းအရ သ-သုံးမျိုးတွင် ဒန္တဇ-သ-၌ ဣ-ဥနောင်ဖြစ်လျှင်မုဒ္ဓဇ ၌-ပြူရခြင်းကြောင့်ရင်း,ဝသတော ဥတ္ထ-သုတ်ကို သာသဒိသတော-သုတ်, သာဒိသန္တ-သုတ်တို့နှင့် တဆက်တည်း တည်ရှိခြင်းကြောင့်ရင်း,နှုတ်သင်ခန်းလည်း ဥဒ္ဒေသကို ဝဿဓာတ်၏ ဝ-ကို ဥ-ပြု၊ သာဒိသန္တစသော သုတ်ဖြင့် ဓာတုန် သ-နှင့် တကွ ၌-ပြု-ဟု ရှုပ်စီရင်သောကြောင့်ရင်း ဝဿံဝုဒ္ဓ-စသည်၌ မုဒ္ဓဇ၌-ရှိရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်တော်မူကြသည်၊အကျယ်ကို ယင်းတို့၌ ရှုပါကုန်။

သို့ရာတွင် ရှုပသိဒ္ဓိ၌"သ-ကာရန္တတ္တာ သာဒိ-သန္တဏ္ဍစ္စာဒိနာ ၌ဒေသေ သမ္ဘတ္တေ "ဟု လျှဉ်းပါး၍ ဒန္တဇ ဣ-နှင့် ပြသည်။မောဂ္ဂလ္လာန် ၅-ကဏ္ဍ၊ ၁၁-သုတ်၌ လည်း ဒန္တဇ-ဣ-နှင့်ပင်ပြသည်။လောကသဒ္ဒါကျမ်းများကို ထောက်ဆ၍ရင်း, အဓိဝဿ ဒေဝတာ-စသော ဥဒါဟရဏ်ကို ထောက်ဆ၍ရင်း, ဝသတောဥတ္ထ-သုတ်၏ ဒန္တဇ-ဣ-အစီရင်သာ လွန်စွာဆင်ရှားကြောင်း ပရိဝုဒ္ဓပရိဝါသော-စသော ကမ္မဝါ ပါဠိ၌လည်း ဒန္တဇ-ဣအဖြစ်ကို ယုံမှားမရှိမှတ်သင့်ကြောင်းများကို မင်းကွန်းနှင့် မန်လည်ဆရာတော်တို့၏ အမေးအပြေ (သာ၁ဒိကပုစ္ဆာဝိဿဇနာ)ကျမ်းလာ "ဝသတော ဥတ္ထဟု၊ ဟောပြသည့် သုတ်အနေ၊ခဲ့ဝေအုံ့မယွင်း။ မှန်သေချာ၊မုဒ္ဓ ဒန္တာနှင့် ဌာန်နှစ်ပြာသံသယတွင်၊ ဒန္တဇာဆိုသည့် ဣ-ကို၊ စဲ့မှတ်ပ-မင်း"ဟူသော အပြေ၏ ရှင်းလင်းချက်၌ရင်း, မန်လည်ဆရာတော်၏ ကစ္စာယနသင်္ဂီဟသုသုဟာရကနိဿယ၌ရင်း အကျယ်ရှုပါကုန်၊ ကစ္စည်း, သဒ္ဒနီတိ, နိရုတ္တိဒီပနီတို့၌ကား တပ်အပ်မသိသာချေ စူးစမ်းကြံဆပါကုန်။

အာနန္ဒ၊နွာ။ အထခေါ်။ ၌။ ကိ.ကိဿ၊ သော။ ကာသိရညော၊အား။ဝါ၊၏။ "အရဟံ၊ သော။ ။ပ။ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဝဿာဝါသံ၊ကို။ နအဓိဝါသေတိ၊ လက်ခံတော်မမူ"ဟူ၍။ အညထတ္တံ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်း (စိတ်မကြည်ခြင်း) သည်။ အာဟုဝေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ အာဟုဝေ၊ တည်း။ အာနန္ဒ၊နွာ။ အထခေါ်၊ ၌။ ကိ.ကိ၊ သော။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ အရဟန္တံ၊သော။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ မယာ၊ တပည့်တော်ထက်။ ဥပဇ္ဈာ.ကတရော၊ သာလွန်သောအလုပ်အကျွေးဖြစ်သော။ အညော၊ တပါးသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သည်။ အတ္ထိနုခေါ.တိ၊ ရှိပါသေးသလော"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေဂဠိ.ံ နာမ၊ မည်သော။ ဂါမနိဂမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝေဂဠိ.ံရွာနိုင်ငုံ၌။ ဃဋ္ဌိကာရောနာမ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထိုဃဋ္ဌိကာရသည်။ မေ၊၏။ ဥပဇ္ဈာကော၊ အလုပ်အကျွေးတည်း။ အဋ္ဌုပဇ္ဈာကော၊ မြတ်သော အလုပ်အကျွေးတည်း။မဟာရာဇ၊ကြီး။တုယ္ဟံခေါပန၊သင်အား။ဝါ.၏။ "အရဟံ၊သော။ပ။နအဓိဝါသေတိ.တိ၊ မမူ"ဟူ၍။ အညထတ္တံ၊ သည်။ အတ္ထောဝ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း။ ဒေါမနဿံ၊ သည်။ အတ္ထိဝေ၊ တည်း။ တယိဒံ၊ ထိုစိတ်မကြည်ခြင်း စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ ဃဋ္ဌိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ အား။ နတ္ထိစ၊ ဖြစ်ဆဲသည်းမဟုတ်။ နစ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့.လည်း မဟုတ်။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ ဆည်းကပ်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ပ။ သံဃံ၊ ကို။ပ။ ဂတော၊၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ပါဏာတိပါတာ၊မှ။ပ။ သုရာမေရယမဇ္ဇပွမာဒဋ္ဌာနာ၊ မေ့လျော့ခြင်း၏အခြေခံဖြစ်သော သေရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်၏။

မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဃဋ္ဌိကာရော၊သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ဗုဒ္ဓ၊ဒ္ဓ၌။ အဝေစ္စပသာဒေန၊ သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ ဝါ၊ အတိအကျသိ၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဓမ္မေ၊ ၌။ ပ။ သံဃေ၊၌။ပ။ သမန္နာဂတော၊၏။ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊၏။

မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌။နိုက္ကခေ၊ယုံမှားမရှိ။ ဒုက္ခသမုဒယေ၊ ဒုက္ခ၏ ဖြစ်ကြောင်း သမုဒယသစ္စာ၌။ပ။ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာနိရောဓသစ္စာ၌။ပ။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ ပဋိပဒါယ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်မဂ္ဂသစ္စာ၌။ နိုက္ကခေ၊ မရှိ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ကောဘတ္တိကော၊ တထပ်သာစား၏။ပြဟ္ဘဒ္ဒာရိ၊ မြတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိ၏။ သီလဝါ၊သီလရှိ၏။ကလ္လာဏဓမ္မော၊ကောင်းသော သဘော ရှိ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ နိက္ခိတ္တမဏိသုဝဏ္ဏော၊စွန့်ပယ်အပ်သော ပတ္တမြားရွှေရှိ၏။ အပေတစေတသော၊ စိတ်ကိုပယ်ဖျောက်ပြီးသော ကင်းသောရွှေ ဝင်ရှိ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော သည်။ ပန္နမုသလော၊ ချအပ်သော ကျည်ဆူရှိ၏။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ပထဝိ.ံ မြေကို။ နခဏတိ၊ မတူး။ ယံ ကူလပလုဂ္ဂံ ဝါ၊

အကြင်ကမ်းပါးပျက်သည်၎င်း။ ယော မှုသိကုက္ကဓရာ၀ါ၊ အကြင်ကြွက်ကျစ်စာသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုကမ်းပါးပျက် ကြွက်ကျစ်စာကို။ ကာဇေန၊ ထမ်းပိုးဖြင့်။ ၀ါ၊ ဆိုင်းဖြင့်။ အာဟရိတ္၀ာ၊ ဆောင်၍။ ဘာဇနံ၊ အိုးခွက်ကို။ ကရိတ္၀ာ၊ ပြု၍။ "ဇေ္ဌ၊ ဤအိုးခွက်အပေါင်းတွင်။ (ယံ-တံ၌စပ်) ယော၊ အကြင် သူသည်။ ဣဒ္ဓိဘိ၊ အလိုရှိ၏။ (သော၊ ထိုသူသည်။ ဟရတု-စပ်)တက္ကုလပဋ္ဌိဘဿာ-နိ၀ါ၊ ဆန်အိတ်ဘို့ကိုသော်၎င်း။ မဂ္ဂပဋ္ဌိဘဿာနိ၀ါ၊ ပဲနောက်အိတ်တို့ကို သော်၎င်း။ ဂ၊လာယပဋ္ဌိ-ဘဿာနိ၀ါ၊ ကုလားပဲအိတ်တို့ကို သော်၎င်း။ နိက္ခိပိတ္၀ာ၊ ချထား၍။ ယံ၊ အကြင်အိုးခွက်ကို။ ဣဒ္ဓိတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအိုးခွက်ကို။ ဟရတူတိ၊ ဆောင်ပါလေ၄"ဟု၍ ။ ဧ၀ံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ အန္ဓေ၊ ကုန်သော။ ဇိဏ္ဏေ၊ ကုန်သော။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ ပေါသေတိ၊ပြုစုလုပ်ကျွေး၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ဃဋိကာရော၊သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ပဋ္ဌန်း၊ငါးပါးကုန်သော။ သြရမ္ဘာ-ဂိယာနံ၊ အောက်(ကာမ)ဘုံသို့ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ သြ၀ပါတိကော၊ ဥ၀ပတ်ပဋ္ဌိသန္ဓေနေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။တတ္ထ၊ ထိုသုဒ္ဓါ၀ါသ ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်။တသ္မာ လောကာ၊ထိုသုဒ္ဓါ၀ါသဗြဟ္မာ့ဘုံမှ။ အနာ၀တ္တိ-ဓမ္မော၊ ပြန်လည်ခြင်းသဘောမရှိသည်။ဟောတိ၊၏။(အဌကနာဂရသုတ် ၁၉-ပိုဒ်၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

၂၇၉။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။အာမ၊ သည်၊ ဧကော၊သော။ သမယော၊ ၌။ ဝေဂဋ္ဌေ၊ဂ်နာမ၊ သော။ ဣဓ ဂါမနိဂမော၊ ၌။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ အာမ၊ သည်။ပ။ဥ၀သက်မိ၊ ပြီ။ ဥ၀သက်မိတ္၀ာ၊ ၍။ ဃဋိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊၏။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။"ဟန္ဒ၊ယခု။ အယံဘဂ္ဂ၀ါ၊ ဤဘဂ္ဂ၀သည်။ (ဃဋိကာရပင်)။ ကော၊အဘယ်အရပ်သို့။ (ဘုမ္မတ္ထေ ပစ္စတ္တ၀စနံ။ ဋီ)။ ဂ၀တာနုခေါဘိ၊ သွားသနည်း" ဟူသော။ ဧတေ၊ ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊၏။ ဥ၀ဋ္ဌာ၀ကာ၊ အလုပ်အကျွေး(ဃဋိကာရ)သည်။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်သွားပြီ။ အန္တေ၀ကုမ္ဘိယာ၊ ထမင်းအိုးထည်းမှ။သြဒနံ၊ ထမင်းကို။ဂ၀ဟတ္၀ာ၊ ယူ၍ ။ ပရိယောဂါ၊ ဟင်းအိုးမှ ။သူပံ၊ ဟင်းကို။ ဂ၀ဟတ္၀ာ၍။ ပရိဘုဉ္ဇ၊ စားချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့(ဃဋိကာရ၏အမိအဖတို့က) လျှောက်ထား ကုန်ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊၌။ အာမ၊ သည်။ ကုမ္ဘိယာ၊ မှ။ သြဒနံ၊ကို။ ဂ၀ဟတ္၀ာ၍။ ပရိယောဂါ၊ မှ။ သူပံ၊ ကို။ ဂ၀ဟတ္၀ာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတ္၀ာ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကာမိ ၊ ဖဲပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေန၊ သို့။ ဥ၀သက်မိ၊ ပြီ။ ဥ၀သက်မိတ္၀ာ၊ ၍။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ "ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ကုမ္ဘိယာ၊ မှ။ပ။ပက္ကန္တော၊ ဖဲသွားလေသနည်း" ဟူသော။ ဧတေ၊ ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။ တာတ၊ ချစ်သား။ အရဟံ၊ သော။ပ။ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ကုမ္ဘိယာ၊ မှ။ပ။ပက္ကန္တော၊ပြီ။ဣတိ၊ ဤသို့ မိဖတို့ပြောကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ ဃဋိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ ၏။ "ယဿ မေ၊ အကြင် ငါအား။ အရဟံ၊ သော။ပ။ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဧ၀ံ အဘိ၀ိဿတ္ထော၊ ဤမျှအလွန်အကျွမ်း၀င်တော်-မူ၏။ ၀တ၊ စင်စစ်။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့ဘည်း။ တဿ မေ၊ သည်။ ၀တ၊ စင်စစ်။ သုလဒ္ဓံတိ၊ ကောင်းစွာရအပ်ပေစု"(အရုတောဝ်ပေစု)ဟူသော။ ဧတေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟာသိ၊ပြီ။မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ ဃဋိကာရံ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရံ၊ ကို။ အ-ဆုဒ္ဓ၀ာသံ၊

၁။ ပါရိပ္ပူရိ ' ယောဇယန္တိ ဗျဉ္ဇနဘောဇနာနိ ဘောဇနာနိ ပရိယောဂေါ။ (ဋီ)

လခွဲပတ်လုံး။ ပိတိသုခံ၊ နှစ်သက်ခြင်း ချမ်းသာခြင်းသည်။ နဝိဇဟတိ၊ မစ္စန္ဒီ။ မာတာပိတူနှံ၊ မိဘတို့အား။ ဝါ၊ တို့ကို။ သတ္တာဟံ၊ ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး။ ပိတိသုခံ၊ သည်။ နဝိဇဟတိ၊ မစ္စန္ဒီ။

၂၉၀။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။အဟံ၊သည်။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။(ဣမ နိပါတ်မျှ)။ ဝေဠုဝေါ် နာမ၊ သော။ တတ္ထေ၀ ဂါမနိဂမေ၊ ၌သာလျှင်။ဝိဟရာမိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ အဟံ၊သည်။ပ။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ "ဟန္ဒ၊ ယခု။အယံဘဂ္ဂေါ၊ သည်။ကောဝ၊ သို့။ ဂတောနု ခေါတိ၊ သနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။အ၀ေါစံ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ တေ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ သည်။ နိက္ခန္တော၊ ပြီ။ အန္တောဂဠေ၊ ပယိယာ၊ ချင်းတောင်းအဘွင်းမှ။ ကုမ္မာသံ၊ မုယောမှုံကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ပ။ပရိဘုဥ္ဇ၊ လေ့။ ဣတိ၊ ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ နဝိဇဟတိ၊ မစ္စန္ဒီ။

၂၉၁။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ဝိဟရာမိ၊ ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ကုဋ္ဌိ၊ ကျောင်းတော် သည်။ သြ၀ဿတိ၊မိုးစဉ်တ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။အဟံ၊ သည်။ဘိက္ခူ၊တို့ကို။"ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်။ ဃဋ္ဌိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ ၏။ နိ၀ေသနေ၊ အိမ်၌။ တိဏံ၊ မြက်ကို။ ဇာနာထဝါတိ၊ သိကုန်လော့"ဟူ၍။အာမန္တေသိ ၊မိန့်တော်မူပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တေဘိက္ခူ၊တို့သည်။ မံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ဃဋ္ဌိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊၏။ နိ၀ေသနေ၊ ၌။ တိဏံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဿ၊ ထိုဃဋ္ဌိကာရအိုးထိမ်းသည်၏။ အာ၀ေသနေ၊ အိမ်၌။တိဏစ္ဆဒနံ၊မြက်မိုးသည်သာ။ အတ္ထိ စ ခေါတိ၊ ရှိပါ၏ဘုရား"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့ ။ဂစ္ဆထ၊ကုန်။ဃဋ္ဌိကာရဿ၊သော ။ကုမ္ဘကာရဿ၊၏။ အာ၀ေသနံ၊ကို။ဥတ္တိဏံ၊ မြက်မိုးမရှိသည်ကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဃဋ္ဌိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ ၏။ အာ၀ေသနံ၊ကို။ ဥတ္တိဏံ၊ ကို။ အကံသု၊ ကုန်ပြီ။မဟာရာဇ၊ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ ဃဋ္ဌိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ ၏။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်။တေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ကေ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ အာ၀ေသနံ၊ ကို။ ဥတ္တိဏံ၊ ကို။ ကရောန္တိတိ၊ ပြုကုန်သနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းဘို့တည်း။ အရဟတောဝ၊သော ။ပ။ သြ၀ဿတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့(ရဟန်းတို့က) ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဟရထ၊ ဆောင်ယူကြပါကုန်လော့။ ဘဒ္ဒြမုခါ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော အရှင်ဘုရားတို့။ ဟရထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ နဝိဇဟတိ၊ မစ္စန္ဒီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တံအာ၀ေသနံ၊ သည်။ တေမာသံ၊ ဝါဘွင်းသုံးလပတ်လုံး။ အာကာသစ္ဆဒနံ၊ ကောင်းကင်လျှင်အမိုး

၁။ အဋ္ဌကထာ၌"ပိတိသုခံ နဝိဇဟတိ"ကိုဖွင့်ဆို၌"နဝ နိရန္တရံ ဝိဇဟတိ"ဟု ရှိသည်။"နဝ နိရန္တရံ နဝိဇဟတိ" ဟု ရှိသင့်မည်ထင်၏။လခွဲပတ်လုံး ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး ပိတိသုခသည် မစ္စန္ဒီ-ဟု ဆိုသော်လည်း အမြဲမပြတ် ဒလစပ် ဖြစ်နေသည်မဟုတ်၊ကြိုးကြားကြိုးကြား ဖြစ်နေသည်ကို ဆိုလိုသည်ဟု ဖွင့်ပြလိုရင်းဖြစ်သည်။အထခေါ ရတ္တိဘာဂေ-စသော အဋ္ဌကထာ နောက်ဝါကျကို ထောက်ဆခြင်းအားဖြင့်လည်း "နဝ နိရန္တရံ နဝ ဝိဇဟတိ" ဟု နှ-၂-လုံးပါ သင့်သည်မှာ ထင်ရှား၏။ တေမိယဇာတ်ဝယ် တနှစ်အတွင်း ကြိုးကြားကြိုးကြား အလိုစမ်းသည်ကို ကေ-သံ၀စ္ဆရံ-ဟူသကဲ့သို့ရင်း၊ သတိပဋ္ဌာနဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ၌ ဒ္ဒတ္တိ ်သ၀ကာ၀ရကမ္မဋ္ဌာန်း စီးပြန်းရာ၀ယ် ခြောက်လမှ ၁၅-ရက်ယုတ်လျှက်ကိုပင် "ဆမာသံ သဗ္ဗာယေ၀ ကာတမ္မော"ဟူသကဲ့သို့ရင်း၊ မာနတ်ကျင့်ဝတ်လာ ညွှန်ပြတ် သော်လည်း "ဆာ၀ရတ္တံ"ဟူသကဲ့သို့ရင်း မှတ်အပ်၏။

ပရိစ္ဆိဇ္ဇမာနဿ မာသန္တရကမနနိ၀ါရဏတ္ထံ ဟိ ဆမာသဂ္ဂဟဏံ၊ နှ သကလဆမာ၀ေ သဗ္ဗာယ၀ပတ္တိ-ဒဿနတ္ထံ။ (မူလဋီကာ၊ ဆမာသံ-ပုဒ်အဖွင့်)

ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဌာသိ၊ တည်ပြီ။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ နှ အတိဝဿိ၊ မစွတ်ပြီ။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ဧဝရူပေါစ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ရား။ ယဿ၊အကြင်အိုးထိမ်းသည်အား။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဧဝံအဘိဝိဿတ္ထော၊ ပါပေ၏။ ဃဋ္ဌိကာရဿ၊ သော။ တဿ ကုမ္ဘကာရဿ၊ ၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ ဘဂ္ဂေ၊ရား။ ဃဋ္ဌိကာရဿ၊ သော။ တဿ ကုမ္ဘကာရဿ၊ ၏။ သုလဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာရအပ်သောလာဘ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

၂၉၂။ အာနန္ဒ၊ နှော။ အထခေါ၊ ၌။ ကိကိ၊ သော။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ ဃဋ္ဌိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ ၏ (အထံသို့)။ ပဏ္ဏုပဋ္ဌကဿ၊ အစည်းစည်း၍ နေလှန်းသဖြင့် ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိသော။ သာလိနော၊ သလေးနီ၏။ ပဋ္ဌမတ္တာနိ တဏ္ဍုလဝါဟသတာနိ၊ ဝါဟင်းရာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဆန်တို့ကိုဌင်း။ တဒုပိယံ၊ ထိုဆန်အား လျှောက်ပတ်သော။ သူပေယျံ၊ ဟင်းလျှာ (ဟင်းချက်ဖွယ်)ကိုဌင်း။ ပါဟေသိ၊ ပို့စေပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှော။ အထခေါ၊ ၌။ တေ ရာဇ-ပုရိသာ၊ ထိုမင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည်။ ဃဋ္ဌိကာရံ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ "ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်။ ကိ.ကိနာ၊ သော။ ကာသိရာဇေန၊ သည်။ ပဏ္ဏုပဋ္ဌကဿ၊ သော။ သာလိနနာ၊ ၏။ ဣမာနိ ပဋ္ဌမတ္တာနိ တဏ္ဍုလဝါဟသတာနိ၊ တို့.ကိုဌင်း။ တဒုပိယံ၊သော။ (ဣဒံ) သူပေယျံ၊စ၊ ကိုဌင်း။ ပဟိတာနိ၊ ပို့စေအပ်.ကုန်ပြီ။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်။ တ.နိ၊ ထိုဆန်ဟင်းလျှာတို့ကို။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှထာတိ၊ ခံယူပါ.ကုန်"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါခုံ၊ ကုန်ပြီ။ ရာဇာ ခေါ၊ မင်းသည်။ ဗဟုကိစ္စော၊ များသောကိစ္စရှိ၏။ ဗဟုကရဏီယော၊ များသောပြုဖွယ်ရှိ၏။ မေ၊ အား။ အလံ၊ အလို.ရှိ(တန်)ပြီ။ ရညော ဝ၊မင်းအားသာလျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဃဋ္ဌိကာရ ကပြော၏။ အာနန္ဒ၊ နှော။ သိ.သာ၊ ခုံခါ၊ တေ၊ သင်၏။ "တေန သမယေန၊ ၌။ ဧဝေတိပါလော။ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အညော၊ တပါးသောသူသည်။ အဟောသိ နှုနာတိ၊ ဖြစ်လေသလော"ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ရှိ၏။ အာနန္ဒ၊ နှော။ တေ၊ ဤစကားကို။ ဧဝံ၊ ဤအတိုင်း။ နှ ခေါ ပန ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်သည်သာ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေန သမယေန၊ ၌။ ဧဝေတိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အဟောသိ ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ။ပ။ အဘိနန္ဒိတိ-ပေးမြဲ)။

ပဌမံ၊ သော။ ဃဋ္ဌိကာရသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၂-ရဋ္ဌပါလသုတ်

၂၉၃။ (အပဏ္ဏကသုတ် ၉၂-ပုံ၌ ရေးခဲ့ပြီ။ အထူးမှာ—ကုရုသု၊ ကုရုဘိုင်းတို့၌။ ထုလ္လ ကောဋ္ဌိကံနာမ၊ ထုလ္လကောဋ္ဌိကမည်သော။ ထုလ္လကောဋ္ဌိကာ၊ ထုလ္လကောဋ္ဌိဂ.ဧနပုဒ်သားဖြစ်ကုန်သော။ ဟူ၍ ဆိုလေ)။

ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နေ၊ ကုန်သော။ ထုလ္လကောဋ္ဌိကေ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေ၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ သန္ဒဿေသိ၊ ကောင်းစွာပြခဲ့တော်မူပြီ။ သမာဒပေသိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေပြီ။ သမုတ္တေဇေသိ၊ ကောင်းစွာ ထက်စေပြီ။ သမ္မဟံသေသိ၊ ကောင်းစွာ ရွှင်စေပြီ။

၂၉၄။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ရဌပါလောနာမ၊ မည်သော။ ကုလပုတ္တော၊အမျိုးသား သည်။ တသို့ ယေ၀ ထုလ္လကောဋ္ဌိကေ၊ ထိုထုလ္လကောဋ္ဌိကဇနပုဒ်၌သာလျှင်။ အဂ္ဂကုလသား၊ မြတ်သော အမျိုး၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်၍။ တိသ် ပရိသာယ်၊ ထိုပရိသတ်၌။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ရဌပါလသား၊ သော။ ကုလပုတ္တသား၊ ၏။ "ယထာယထာ၊ အကြင် အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂ၀တာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ မွေ့၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ အာဇာနာမိ၊ သိ၏။ (တထာတထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။) အဂါရံ၊ အိမ်၌။ အဇ္ဈာ၀သတာ၊ နေသောသူသည်။ ဧကန္တပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ် ပြည့်စုံသော။ ဧကန္တပရိသုद्ध၊ စင်စစ် စင်ကြယ်သော။ သင်္ခလိခိတံ၊ ခရုသင်းပွတ်သစ်နှင့်တူသော။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ နသုကရံ၊ မလွယ်။ အဟံ၊ သည်။ ကေသမဿု၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ ဩဟာရေတ္ဝာ၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်တပ်စွန်းကုန်သော။ ၀တ္ထာနိ၊ အင်တင် သင်္ကန်းတို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ဖုံးလွှမ်း၀တ်ရုံ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ယံ နူန ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ဝင်ရောက်ရပါမူ ကောင်းလေစု"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ထုလ္လကောဋ္ဌိကာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊တို့သည်။ပ။ပဏ္ဏမိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ရဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ထုလ္လကောဋ္ဌိကေသု၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိဇကသု၊ တို့သည်။အစိရပက္ကန္တေသု၊ ဖဲ့၍ မကြာမြင့်ကုန်မီ။ပ။နိသိဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ ရဌပါလော၊သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ပ။ ပဗ္ဗဇိဘုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆामိ၊ အလိုရှိပါ၏။ ဘဒန္တ၊ ရှင်း။ အဟံ၊သည်။ပ။ လဘေယျံ၊ ရလိုပါ၏။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေတု တိ. ရှင်ရှာဘန်းပြုပေးဇတော်မူပါဘုရား"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။

ရဌပါလ၊ လ။ တုံ၊ သည်။ ၀ါ၊ သင့်ကို။မာတာပိတူဟိ၊ အမိအဘတို့သည်။ အဂါရသ္မာ၊မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ၀င်ရောက်ခြင်းငှါ။ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်။ အသိပန၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အာမ၊ ကို။ မာတာပိတူဟိ၊ တို့သည်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ငှါ။ နု ခေါ အနုညာတော၊ ခွင့်မပြုအပ်သေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ရဌပါလ၊ လ။ တထာဂတာ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ မာတာပိတူဟိ၊ တို့သည်။ အနနုညာတံ၊ ခွင့်မပြုအပ်သော။ ပုတ္တံ၊ ကို။နု ခေါ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ရှင်ရှာဘန်းပြုမပေး၊ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ သ၊ဘာ၊ သည်။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ပ။ အနုဇာနိသန္တိ၊ ခွင့်ပြုကုန်လတ္တံ့။တထာ၊ အားဖြင့်။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။

၂၉၅။ အထခေါ၊ ၌။ ရဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ပ။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ "အမ္မတာတာ၊ အမိအဖတို့။ပ။ အနုဇာနာထာတိ၊ ခွင့်ပြုပါကုန်"ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။အ၀ေစ၊ပြီ။ ဧတံ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ရဌပါလသား၊ သော။ ကုလပုတ္တသား၊၏။ မာတာပိတရော၊ ဘို့သည်။ ရဌပါလံ၊ သော။ကုလပုတ္တံ၊ကို။"တာတ ရဌပါလ၊ချစ်သား ရဌပါလ။တုံ၊သည်။အမှာကံ၊တို့၏။ကေပုတ္တကော၊ တယောက်တည်းသောသားသည်။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သူသည်။ မနာပေါ၊ စိတ်နှလုံးကိုပွါး စေတတ်သူသည်။ သုခေ၀ိတော၊ချမ်းသာသဖြင့် ကြီးပွါးခဲ့သူသည်။သုခ၀ရိ၀ိတော၊ချမ်းသာသဖြင့်

၁။ ဒါမိကာပိ မဿုဂ္ဂဟဏေနေ၀ ဂဟေတ္ဝာ မဿုံတေ၀ ဝုတ္တံ၊ ဥတ္တရုတ္ထရေမဿုန္တိ အတ္ထော။ သာရတ္ထဋ္ဌိကာ။

မေ့းမြှုအပ်ခဲ့သူသည်။ အသိ၏။ တာတ ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ တုံ့၊သည်။ ကဿစိ၊တစုံတခုသော။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ ကို။ နဇာနာသိ၊ မသိ။ မယံ၊ ငါ့ဘို့သည်။ ဘော၏။ မရဏေနပိ၊ သေသဖြင့်လည်း။အကာ-မကာ၊ အလိုမရှိကုန်ပဲ။ ဝိနာ ဘဝိဿာမ၊ ကေ့ကွင်းရကုန်အုံ့။ မယံ၊တို့သည်။ ဇီဝန္တံ၊ အသက်ရှင်သော။ တံ၊ သင့်ကို။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ပ။ ကိံ ပန အနုဇာနိဿာမာတိ၊ အဘယ်မှာလျှင် (ဝါ၊ ဘယ်ကြောင့်)ခွင့်ပြုနိုင်ကုန်အုံ့နည်း" ဟူသော။ (အဋ္ဌကထာဒု-နည်း) ဘော်၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဒုတိယမ္ပိဓေါ၊လည်း။ပ။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ တတိယမ္ပိဓေါ၊ လည်း။ပ။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

၂၉၆။ အထခေါ၊ဌ။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။"မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ပ။ နု အနုဇာနန္တိတိ၊ ခွင့်မပြုကုန်"ဟူ၍။ အနန္တရဘိတာယ၊ အခင်းမရှိသော။ တတ္ထေဝ ဘူမိယာ၊ ထိုခွင့်မပြုရာအရပ်ဌပင်လျှင်။ "ဣဝေ၊ ဤလျှောင်းရာ အရပ်ဌပင်လျှင်။ မေ၊ အား။ မရဏံဝါ၊ သေခြင်းသည်မူလည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဝါ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်မူလည်း။ ဘဝိဿတိတိ၊ လတ္တံ့"ဟူ၍ ။နိပဇ္ဇိ၊ လျှောင်းပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ကေမ္ပိ ဘတ္တံ ၊ တထပ်သော ထမင်းကိုလည်း။ နဘုဉ္ဇိ၊ မစားပြီ။ဒွေပိ ဘတ္တာနိ၊ နှစ်ထပ်ကုန်သော ထမင်းတို့ကိုလည်း။ နဘုဉ္ဇိ၊ ပြီ။ပ။ သတ္တပိ ဘတ္တာနိ၊ ခုနစ်ထပ်ကုန်သော ထမင်းတို့ကိုလည်း။နဘုဉ္ဇိ၊ ပြီ။

[ကေမ္ပိ တရက်ပတ်လုံးလည်း ဟူ၍ ၎င်း၊ ကေမ္ပိဘတ္တံ၊ တလုပ်သောထမင်းကိုလည်း ဟူ၍ ၎င်း-အခ္ခါ နိဿယဌ အနက်ပေး၏]။

အထခေါ၊ ဌ။ ရဋ္ဌပါလဿ၊ သော။ ကုလပုတ္တဿ၊ ၏။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ ရဋ္ဌပါလ၊ သော။ကုလပုတ္တံ၊ ကို။"တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။တုံ့၊သည်။ပ။တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။ဥဒ္ဒေဟိ၊ထပါလော့။ ဘုဉ္ဇ စ၊ စားလည်း စားပါလော့။ ပိဝစ၊ သောက်လည်း သောက်ပါလော့။ ပရိစာရေဟိစ၊ ခံစားမွေ့လျော် ပျော်လည်းပျော် ဧမွယ်ပါလော့။ ဘုဉ္ဇန္တော၊စားလျက်။ ပိဝန္တော၊ သောက်လျက်။ ပရိစာရေန္တော၊ လျက်။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ပရိဘုဉ္ဇန္တော၊ ခံစားလျက်။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောန္တော၊ပြုလျက်။ အဘိရမဿု၊ မွေ့လျော်ပါလော့။ပ။ ကိံ ပန အနုဇာနိဿာမာတိ၊ ကုန်အုံ့"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ တုဏ္ဏီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ပြီ။

ဒုတိယမ္ပိဓေါ၊ လည်း။ပ။ တုဏ္ဏီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တတိယမ္ပိဓေါ၊ လည်း။ပ။ တုဏ္ဏီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၂၉၇။ အထခေါ၊ဌ။ ရဋ္ဌပါလဿ၊ သော။ ကုလပုတ္တဿ၊ ၏။ သဟာယကာ၊ သူငယ်ချင်းတို့သည်။ (ကြင်းသိသာထင်ရှားပြီ)။

၂၉၈။ (အထခေါ။ပ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဝါဘိ- ပေးခဲ့ပြီ)။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ ရဋ္ဌပါလ၊ သော။ ကုလပုတ္တံ၊ ကို။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။အနဂါရိယံ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ငါ။ သစေနာနုဇာနိဿထ၊ အကယ်၍ ခွင့်မပြုကုန်ငြားအုံ့။ (ဝေ်သတိ၊သော်။) တဒတ္ထဝ၊ ဌ်သာလျှင်။ မရဏံ၊ သေခြင်းတရားသည်။ အာဂမိဿတိ၊ ရောက်လာလတ္တံ့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ပ။ သစေ အနုဇာနိဿထ၊ ကုန်ငြားအုံ့။ (ဝေ်သဘိ၊ သော်)။ ပဗ္ဗဇိတမ္ပိ၊ ရဟန်းပြုပြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ နံ၊ ထိုရဋ္ဌပါလကို။ ဒက္ခိဏေ၊ ဘက်ကုန်လတ္တံ့။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ပ။ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ဌ်။သစေ နာဘိရမိဿတိ၊

အကယ်၍ မမ္မေလျှော်အံ့။ တဿ၊ ထိုရဋ္ဌပါလ၏။ အညာ၊တပါးသော။ ဂတိ၊ သွားရာအရပ်သည်။ ကာ ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာရှိလတ္တံ့နည်း။ ဣဝေ၀၊ ဤ မိဘတို့အိမ်သို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂမိဿတိ၊ ပြန်လာလတ္တံ့။ ။ပ။အနုဇာနာထာတိ၊ ခွင့်ပြုကြပါ.ကုန်လော့ ဟူသော။တော်၊ကို။ အ၀ေါစုံ၊ကုန်ပြီ။ တာတာ၊ ချစ်သားတို့။ပ။ အနုဇာနာမ၊ ခွင့်ပြုပါကုန်၏။ စ ပန၊ထိုသို့ ခွင့်ပြုရကုန်သော်လည်း။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းပြုပြီးသော ရဋ္ဌပါလသည်။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့ .ကို။ ဥဒ္ဒဿေတမ္မာ၊ ရဟန်းပြုသည်မှနောက်ကာလ၌ ပြအပ်ကုန်၏ ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို .ကုန်၏။(အကြင်းသိသာ ထင်ရှားပြီ။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ သော။ တေ၊ သည်။ ပေး)။

၂၉၉။ အထခေါ၊ဌ်။ ရဋ္ဌပါ၊လော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ဥဒ္ဌဟိတ္မာ၊ ထ၍။ ဗလံ၊ အားကို။ ဂါဟေတ္မာ၊ ယူစေ၍။ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ကေမန္တံ၊ဌ်။ နိသိန္နော၊ သော။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ ကို။ မာတာပိတူဟိ၊ တို့သည်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ဌ်။ အနုဿာတော၊ ခွင့်ပြုအပ်ပါပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ကို။ ပဗ္ဗာ-ဇေဘူတိ၊ ရဟန်းပြုပေးတော်မူပါဘုရား"ဟူသော။တော်၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ သန္တိကေ၊ ဌ်။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ အလတ္ထ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အလတ္ထ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌ်။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ကုက္ကုရ၀တိကသုတ်၊ဂ-ပိုဒ်နှင့် တူ၏)။

အထခေါ၊ဌ်။အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ သစေ အနုဇာနာတိ၊ အကယ်၍ ခွင့်ပြုပါအံ့။ အဟံ၊ သည်။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ ဥဒ္ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမိတိ၊ အလိုရှိပါ၏" ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ စေတော၊ စိတ်ကို။ စေတသာ၊ စိတ်တော်ဖြင့်။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ မနသာ၊ကာသိ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူပြီ။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ မနသိကရောန္တော၊ သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍။ ဟီနာယာ၀တ္တိတုံ၊ လူထွက်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗောတိ၊ မထိုက်"ဟု၍။ အညာသိ၊သိပြီ။ အထခေါ၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ "ရဋ္ဌပါ.ပ၊လ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တုံ၊ သည်။ ယဿ၊ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန် အခါ.ကို။မည်သည်၊ သိ၏။တံ၊ ထိုသွားခြင်းကို။ကရောဟိတိ၊ ပြုလော့" ဟူသော။ တော်၊ ကို။အ၀ေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ဌ်။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ပ။သေနာသနံ၊ ကို။ သံသာမေတ္မာ၊ သိမ်းဆည်း၍။ပ။အ၀သရိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ တတြ ထုလ္လကောဋ္ဌိကေ၊ ဌ်။ ကောရဗျဿ၊ ကောရဗျ အမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်း၏။ မိဂစီရေ၊ မိဂစီ၏ရမည်သော ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ အထခေါ၊ဌ်။ အာယသ္မာရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ပ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဌ်။ ပါ၀ိသိ၊ ပြီ။ ထုလ္လကောဋ္ဌိကေ၊ ဌ်။ သပဒါနံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဌ်။ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ ဌ်။ သကပိတုနိ၀ေသနံ၊ မိမိ အဘအိမ်သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ်။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊၏။ ပိတာ၊ သည်။ မဏ္ဍိမာယ၊ (တံခါးမုခ်ခုနစ်ခုဘို့၏) အလယ်ဖြစ်သော။ ဒ္ဒါရသာလာယ၊ တံခါးမုဒ်၌။ ဥလ္လိခါပေတိ၊

၁။ ဥဒ္ဒဿေတမ္မာတိ ဥဒ္ဒံ ဒဿေတမ္မာ၊ ယထာ တံ ကာလေန ကာလံ ပဿန္တိ၊ ဧवं အာဂန္တ္မာ အတ္တာနာ ဒဿေတမ္မာ။(ဋ)။ကုတော ဥဒ္ဒံ ဒဿေတမ္မာ? ပဗ္ဗဇိတတော ဥဒ္ဒံ အတ္တာနံ မာတာပိတရော ဒဿေတမ္မာ။ (ဋီ)။

ခေါင်းပီးစေ၏။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာနု'ဝ်။ "ဣမေဟိ မုဏ္ဍကေဟိ သမဏကေဟိ၊ ဤဦးပြည်းရဟန်းယုတ်တို့သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ပိယော၊ သော။ မနာပေါ၊ သော။ ကေပုတ္တကော၊ တဦးတည်းသောသားကို။ ပဗ္ဗာဇိတောတိ၊ ရဟန်းပြုစေအပ်ပြီ"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၌။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊သည်။ သကပိတုနိ၀ေသနေ၌။ ဒါနံ၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ နေ၀ အလတ္ထ၊ မရပြီ။ ပစ္စက္ခာနံ၊ စကားတို့ပြန်ကြားခြင်းကို။ နအလတ္ထ၊ ပြီ။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ အက္ကောသမေ၀၊ ဆဲရေးခြင်းကိုသာလျှင်။ အလတ္ထ၊ ပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ဥာတိဒါသီ၊ဆွေမျိုးတို့၏ ကျွန်မသည်။ အာဘိဒေါသိကံ၊ တညဉ့်လွန်ပြီးသော။ ဝါ၊ သိုးလေပြီးသော။ ကုမ္မာသံ၊ မုယောမုံ့ကို။ ဆဏ္ဍေဘုက္ကာမာ၊ စွန့်ပစ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ တံ ဥာဘိဒါသိ ံ၊ ကို။ "ဘဂိနိ၊ နှမ။ တံ၊ ထိုမုယောမုံ့သည်။ ဆဏ္ဍနိယမေ့၊ စွန့်ပစ်အပ်သော သဘောရှိသည်။ သစေ ဘ၀ေယျ၊အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ မေ၏။ ဣ၀ ပတ္တေ၊ဤ သပိတ်၌။ အာကိရတိ၊ လောင်းထည့်လော့" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ဥာဘိဒါသီ၊ သည်။ အာဘိဒေါသိကံ၊ သော။ တံ ကုမ္မာသံ၊ ကို။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ အာကိရန္တိ၊ လောင်းထည့်စဉ်။ ဟတ္ထာနဉ္စ၊ လက်တို့၏ရင်း။ ပါဒါနဉ္စ၊ ခြေတို့၏ရင်း။ သရဿ စ၊ အသံ၏ရင်း။ နိမိတ္တံ၊ အမှတ်အသားကို။ အဂ္ဂေဟသိ၊ ယူပြီ။

၃၀၀။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ဥာတိဒါသီ၊ သည်။ပ။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊၏။ မာတရံ၊ ကို။ "အယ္ယေ၊ အရှင်မ။ ယဂ္ဃေ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဇာနေယျာသိ၊ သိပါလော့။ အယျပုတ္တော၊ အရှင်မ၏ သား ဖြစ်သော။ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ အနုပ္ပတ္တောတိ၊ အစဉ်ရောက်ပြီ" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ဧ၀ေ၊ ကျွန်မ။သစ်ခ၊ အမှန်ကို။ သစေ ဘ၀ေသိ၊ အကယ်၍ ဆိုအံ့။ တံ၊ သင့်ကို။ အဒါသိ ံ၊ ကျွန်မ မဟုတ်သည်ကို။ ကရောမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ မာတာ၊ သည်။ပ။ပိတရံ၊ ကို။ "ဂဟပတိ၊ အိမ်ရှင်သူကြီး။ ယဂ္ဃေ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဇာနေယျာသိ၊ သိပါလော့။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ အနုပ္ပတ္တော ကိရတိ၊ အစဉ်ရောက်သတတ်" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ အာဘိဒေါသိကံ၊ သော။ တံကုမ္မာသံ၊ ကို။ အညတရံ၊ တခုသော။ ကုဋ္ဌမူလံ၊ နံရံခြေကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍ ။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ပ။အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ "တာတ ရဋ္ဌပါလ၊ ချစ်သား ရဋ္ဌပါလ။ အတ္ထိနာမ၊ ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေခြင်း။ အာဘိ-ဒေါသိကံ၊ သော။ ကုမ္မာသံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိဿသိနာမ၊ သုံးဆောင်လေဘိ၏ ။တာတ ရဋ္ဌပါလ၊ လ။

၁။ ဤကား အတ္ထိသဒ္ဒါ၏ အနေကပ္ပန အမရိသန အနက်တည်း။ တနည်း-တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။အာဘိဒေါ-သိကံ၊ သော။ကုမ္မာသံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိဿသိ၊ စားနိုင်ဘိ၏။ အတ္ထိနာမ၊ သင်၌ သာသနာကိုမှီ၍ ရအပ်သော ဂုဏ်ထူးရှိလေယောင်တကား။ (ဤကား နာမသဒ္ဒါ၏ မညနတ္ထ, သမ္ဘာ၀နတ္ထတည်း။တနည်း တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။ အာဘိဒေါသိကံ၊ သော။ကုမ္မာသံ၊ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိဿသိ၊ စားတုံဘိ၏။အတ္ထိနာမ၊ ငါတို့မှာ ဥစ္စာရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ဝါ၊ ငါတို့၏ အသက်ထင်ရှားရှိသည် မဟုတ်လော။ ဤကား နာမသဒ္ဒါ၏ ပုစ္ဆနတ္ထတည်း။

သက်ဂေဟံ၊ မိမိအိမ်သို့။ ဂန္ဓာဗို့ နနုတိ၊ သွားအပ်သည် မဟုတ်ပါလော” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊အိမ်ရှင်သူကြီး။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ကုန်သော။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ဂေဟံ၊ သည်။ ကုတော အတ္ထိ နော၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဂဟပတိ၊ကြီး။ မယံ၊ငါတို့သည်။ အနဂါရာ၊ အိမ်ရာမရှိကုန်။ ဂဟပတိ၊ ကြီး။ တေ၊၏။ ဂေဟံ၊ သို့။ အဂမမှု၊ သွားကုန်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုသင့်အိမ်၌။ဒါနံ၊လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ နေဝ အလတ္ထမှု၊မရခဲ့ကုန်။ပစ္စက္ခာနံ၊ ကို။ နအလတ္ထမှု၊ မရခဲ့ကုန်။ အညဒတ္ထု၊စင်စစ်။ အက္ကောသမေဝ၊ ဆဲရေးခြင်းကိုသာလျှင်။ အလတ္ထမှု၊ ရကုန်ပြီ။ ဣတိ၊၏။ တာတ ရဌပါလ၊လ။ ဟေ၊လာလော့။ ဃရံ၊အိမ်သို့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣဘိ၊၏။ ဂဟပတိ၊ ကြီး။ အလံ၊ မသင့်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မေ၊ သည်။ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊၏။ တာတ ရဌပါလ၊လ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ သွာတနာယ၊ ဌာ။ ဘတ္တံ၊ ကို။ အဓိဝါသေ ဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ၏။ အာယသ္မာ ရဌပါလော၊ သည်။တုဏ္ဏီဘာဝေန၊ သဖြင့်။အဓိဝါ-သေသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊၌။ အာယသ္မတော ရဌပါလဿ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ အာယသ္မတော၊ ရဌပါလဿ၊ ၏။ အဓိဝါသနံ၊ လက်ခံသည်ကို။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍ ။ ယေန၊ ၌။ သက်နိဝေသနံ၊ မိမိအိမ်သည်။ (အတ္ထိ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍ ။ မဟန္တံ၊ သော။ ဟိရညသုဝဏ္ဏဿ၊ ရွှေငွေ၏။ ပုဋ္ဌေ၊ အစုအပုံကို။ ကာရာပေတ္တာ၊ ပြုစေ၍။ ကိလဉ္ဇေဟိ၊ဖျာတို့ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေတ္တာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ အာယသ္မတော ရဌပါလဿ၊ ၏။ပုရာဏဒုတိယိကာ၊ မယားဟောင်းတို့ကို။ “ဝဓူယော၊ ခြေးမတို့။ ထေ၊ လာကြကုန်။ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ ယေန အလင်္ကာရေန၊ အကြင်တန်ဆာဖြင့်။ အလင်္ကတာ၊တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌။ ရဌပါလဿ၊ သော။ ကုလပုတ္တဿ၊ သည်။ ဝါ၊၏။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်သည်။ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်ကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေန အလင်္ကာရေန၊ ထိုတန်ဆာဖြင့်။ အလင်္ကရောထ၊ တန်ဆာဆင်ကုန်လော့”ဟူ၍ ။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။

၃၀၁။ အထခေါ၊၌။ အာယသ္မတော ရဌပါလဿ၊၏။ ပိတာ၊ သည်။ပ။အာရောစေသိ၊ပြီ။ အထခေါ၊၌။ အာယသ္မာ ရဌပါလော၊ သည်။ပ။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော ရဌပါလဿ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ တံ၊ဟိရညသုဝဏ္ဏဿ ပုဋ္ဌေ၊ ထိုငွေပုံ ရွှေပုံကို။ဝိဝရာပေတ္တာ၊ဖွင့်စေ၍။ အာယသ္မန္တံ ရဌပါလံ၊ ကို။ “တာတ ရဌပါလ၊လ။ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာကား။ တေ၊ သင်၏။မာတု၊အမိ၏။ မတ္တိကံ၊ အမိမှလာသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာတည်း။ အညံ၊ တပါးသော။ ပေတ္တိကံ၊ အဘမှလာသော ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ အညံ၊ သော။ ပိတာမဟံ၊ ဘိုးဘေးမှလာသော ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ တာတ ရဌပါလ၊လ။ ဘောဂေစ၊ စည်းစိမ်တို့ကိုလည်း။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ခံစားခြင်းငှါ။ ပုညာနိစ၊ တို့ကိုလည်း။ ကာတုံ၊ငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တာတ ရဌပါလ၊လ။ တုံ၊ သည်။ ဟေ၊ လာလော့။ ပိနာယာဝတ္တိတ္တာ၊ လူထွက်၍။ ဘောဂေစ၊ တို့ကိုလည်း။ ဘုဉ္ဇဿု၊ လော့။ ပုညာနိစ၊ တို့ကိုလည်း။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂဟပတိ၊ ကြီး။ တုံ၊သည်။ မေ၊၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သစေ ကရေယျာသိ၊အကယ်၍ လိုက်နာအံ့။ ဣမံ ဟိရညသုဝဏ္ဏဿ ပုဋ္ဌေ၊ ဤရွှေပုံ ငွေပုံကို။သကဋေ၊ လှည်း၌။ အာရောပေတ္တာ၊တင်၍။ နိဗ္ဗာဟာဟာ၊ပဘဂ္ဂာ၊ဆုတ်ဆောင်စေ၍။မဇ္ဈေဂင်္ဂါယ၊ဂင်္ဂါမြစ်၏ အလယ်၌။နဒီယာ၊မြစ်၏။ သောတေ၊ ရေအယဉ်၌။ ဩပိလာပေယျာသိ၊ နစ်မြုပ်စေလော့။ ဝါ၊ မြုပ်လော့။ တံ၊ ထိုမြုပ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဂဟပတိ၊ ကြီး။ ပိယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ တေ၊ အား။တတော နိဒါနံ၊ထိုနေ့ရှေ့ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ယေ သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿု-

ပါယာသာ၊ အကြင်စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း တို့သည်။(သန္တီ၊ ကုန်၏။)တေ သောကပရိဒေဝဒုက္ခ ဒေါမနဿု ပါယာသာ၊ဘို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဣတိ၏။

အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ပုရာဏဒုတိယိကာယော၊ တို့သည်။ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့ဌ။ ဂဟေတ္မာ၊ ကိုင်၍ ။ တနည်း အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့ကို၊ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။"အယျပုတ္တ၊ အရှင်သား။ ယာသံ၊ အကြင်နတ်သွီးတို့၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ (ယာသံ ဟေတု၊ အကြင်နတ်သွီး တို့ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။) ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရသိ၊ ကျင့်ဘိ၏။ တာ အစ္ဆရာယော၊ ထိုနတ်သွီးဘို့သည်။ ကီဒိသာ နာမာတိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိကုန်သနည်း "ဟူသော။ ဧတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂိနီ၊ နှမဘို့။ မယံ၊ ငါဘို့သည်။ အစ္ဆရာနံ၊ တို့၏။ ဟေတု၊ အကြောင်း ကြောင့်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ နခေါ စရာမ၊ ကျင့်သည်မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ ၏။ 'နော၊ ငါတို့ကို။ ဘဂိနိဝါဒေန၊ နှမဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်။ အယျပုတ္တော၊ အရှင်သားဖြစ်သော။ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ သမုဒါစရတီတိ၊ ခေါ်ဆိုဘိ၏'ဟု။ တာ၊ ထိုမယားခပေါင်းတို့သည်။ တတ္ထဝ၊ ထိုနေရာ၌ သာလျှင်။ မုစ္ဆိတာ၊ တွေ့ဝေမိန်းမောကုန်လျက်။ ပပတိ ံသု၊ လည်းကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ပိတရံ၊ ကို။ "ဂဟပတိ၊ ဌေး။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ သစေ ဒါတဗ္ဗံ၊ အကယ်၍ ပေးလှူထိုက်သည်ဖြစ်အံ့။ ဒေထ၊ ပေးလှူကြကုန်လော့။ နော၊ငါဘို့ကို။ မာ ဝိဟေဌေထာတိ၊မညှဉ်းဆဲကြပါကုန်လင့်"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တာတရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဘုဉ္ဇ၊ သုံးဆောင်ပါ။ ဘတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ ပဏီတေန၊ သော။ ခါဒနီယေန၊ ဖြင့်။ ဘောဇနီယေန၊ ဖြင့်။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပ္ပေသိ၊ ရောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္မာဝါရေသိ၊ ပယ်မြစ်စေပြီ။

ဥဘ ၂။ အထခေါ၊ဌ။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ဘုတ္တာဝီ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည် ဖြစ်၍။ ဩဏီတပတ္တပါဏိ၊ သပိတ်မှဖဲခွါအပ်သော လက်ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဌိတဧကာဝ၊ ရပ်တော်မူလျက်သာ လျှင်။ "ပဿ။ပ။ မိဂဇန္ဓဧကာဘိ၊ ပဿ။ပ။ မိဂဇန္ဓဧကာ"ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။

ယဿ၊ အကြင်အတ္တဘောအား။ ဓုဝံ၊ အမြဲ။ ဌိတိ၊ တည်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စိတ္တကတံ၊ ဆန်းကြယ်ဖွယ်ပြုအပ်သော။ ဝါ၊ ပြုအပ်သော ဆန်းကြယ်မှုရှိသော။ အရုကာယံ၊ အနာ သဖွယ် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော ကိုယ်ဟု ဆိုအပ်သော။ သမုဿိတံ၊(အရိုးအကြောအသားတို့ဖြင့်) ထက်ဝန်းကျင်မှ စိုက်ထောင် အပ်သော။ ဝါ၊ ထက်ဝန်းကျင်၌ မှီသော။ အာတုရံ၊ အမြဲနှိပ်စက်အပ်သော။ ဗဟုသက်ပ်ပ်ံ၊ မျှားသော အကြံအစည်ရှိသော။ ဝါ၊ မျှားစွာ ကုန်သော လူမိုက်တို့သည် ကြံစည်အပ်သော။ ဗီမံ၊ အတ္တဘောကို။ ပဿ၊ ရှုပါလော့။

မဏိနာ ကုဏ္ဍလေနစ၊ပတ္တမြား နားဆောင်းဖြင့်လည်း။ စိတ္တကတံ၊ သော။ ရူပံ၊ ရူပ်ကိုယ် ကို။ ပဿ၊ ရှုလော့။ အဌိ'အရိုးကို။ တစေန၊ အရေဖြင့်။သြုနဒ္ဓံ၊မြှေးယှက်အပ်၏။ မဏိနာ ကုဏ္ဍလေနစ၊ ပတ္တမြား နားဆောင်းဖြင့်လည်း။ စိတ္တကဘံ၊သော။ ရူပံ၊ ကိုယ်သည်။ ဝဏ္ဏေဟိ၊ အဝတ်တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွသော။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။

ပါဒါ၊ ခြေတို့ကို။ အလတ္တကကတာ၊ ချိပ်ရေဖြင့် အဆင်းလှအောင် ဆိုးအပ်ကုန်၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ စုဏ္ဏကမက္ခိတံ၊ နံ့သာမှုန့်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်၏။ (ဣဒံ၊ ဤကိုယ်သည်)။ ဗာလဿ၊ မိုက်သောသူအား။ မောဟာယ၊ တွေ့ဝေခြင်းငှါ။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ပါရဂဝေ-သိနော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဖက်ကို ရှာသော သူအား။ နောစ အလံ၊ မစွမ်းနိုင်သည်သာ။

ကေသာ၊ ဆံပင်တို့ကို။ အဋ္ဌာပဒကတာ၊ ရှစ်ခုရှိသော ဘီးဖြင့် ဖီးအပ်ကုန်၏။ နေတ္တာ၊မျက်လုံးတို့ကို။ အဉ္ဇနမက္ခိတာ၊ မျက်စဉ်းညိုဖြင့် လိမ်းကျံအပ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ သည်။ ဗာလဿ၊အား။မောဟာယ၊ငှါ။ အလံ၊၏။ ပါရဂဝေသိနော၊ အား။ နောစ အလံ၊ သာ။

စိတ္တာ-စိတ္တော၊ ဆန်းကြယ်သော။အလက်တော၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ပူတိကာယော၊ ပုပ်သောကိုယ်သည်။ အဉ္ဇနီဝဏ္ဏော၊ မျက်စဉ်းကျည်ကဲ့သို့ ညိုသောအဆင်းရှိ၏။ အယံ၊ ဤကိုယ်သည်။ ဗာလဿ၊ အား။ မောဟာယ၊ ငှါ။အလံ၊ ၏။ပါရဂဝေသိနော၊ အား။ နော စ အလံ၊ သာ။

မိဂဝေါ၊ သားမူဆိုးနှင့်တူသော သူဌေးကြီးသည်။ ပါသံ၊ ကြောကွင်းနှင့် တူသော ရှေပုံ့ငေပုံ့ကို။သြဒဟိ၊ထောင်ပြီ။ဝါကရံ၊ပိုက်ကွန်နှင့်တူသော ရှေပုံ့ ငေပုံ့ကို။ မိဂေါ၊ သမင်နှင့် တူသော ငါသည်။ နာသဒါ၊ မကပ်ငြို။ မိဂဗန္ဓကေ၊ သားမူဆိုး၏ ပရိသတ်နှင့် တူသော ဆွေ-မျိုး အပေါင်းသည်။ ကန္ဒန္တေ၊ မြည်တမ်းစဉ်။ နိဝါပံ၊ မြက်နှင့်တူသော ဆွမ်းကို။ ဘုတ္တာ၊ စားပြီး၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားတော့အုံ့။

အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော။ သည်။ ဌိတဂေကာဝ၊ သာလျှင်။ ဣမာဂါထာ၊ ဤ-ဂါထာတို့ကို။ ဘာသိတ္ဝာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍ ။ပ။ အညတရသ္မိံ ၊ တခုသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့သန်ခြင်းငှါ။ နိသိဒိ၊ နေပြီ။

၃၀၃။ အထခေါ၊၌။ ကောရဗျော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ မိဂဝံ၊ မိဂဝအမည်ရှိသော ဥယျာဉ်စောင့်ကို။ "သမ္မမိဂဝ၊ အဆွေဥယျာဉ်စောင့်။ မိဂစီရံ၊ သော။ ဥယျာနဘူမိ ၊ ဥယျာဉ်မြေကို။ သောဓေဟိ၊ သုတ်သင်လော့။ သုဘူမိ ၊ ကောင်းသောမြေကို။ ဒဿနာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆာမာတိ၊ သွားကုန်အုံ့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ မိဂဝေါ၊ သည်။ "ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ဝဝန္တိ၊ ကောင်းပါပြီ"ဟူ၍။ ကောရဗျဿ၊ သော။ ရညော၊ အား။ ပဋိဿုတ္ဝာ၊ ၍။ မိဂစီရံ၊ ကို။ သောဓေန္တော၊ သုတ်သင်လတ်သော်။ အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ အညတရသ္မိံ ၊ တခုသော။ရုက္ခမူလေ'သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊နေ့သန်ခြင်းငှါ။ နိသိန်း၊ ထိုင်နေတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသ၊မြင်ပြီ။ ဒိသ္ဝာန၊၍ ။ပ။ ကောရဗျ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ "ဒေဝ၊ ကြီး။ တေ၊၏။ မိဂစီရံ၊ သည်။သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်ပြီ။ ဣမသ္မိ ်ယေဝ ထုလ္လဂေကာဌိကေ၊ ဤထုလ္လကောဌိက ဇနပုဒ်၌သာလျှင်။ အဂ္ဂကုလဿ၊ မြတ်သောအမျိုး၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော။ ရဋ္ဌပါလောနာမ၊ သော။ ကုလ-ပုတ္တော။သည်။ ဘော၊ ဤမိဂစီရဥယျာဉ်၌။ အတ္ထိစ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ တံ၊သည်။ ယာဿ၊ အကြင်ရဋ္ဌပါလ၏ (ဂုဏ်ကျေးဇူးကို)။ အဘိဏှံ၊မပြတ်။ ကိတ္တယမာနော၊ ချီးကျူးပြောဆိုသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုရဋ္ဌပါလသည်။ အညတရသ္မိ ်၊ သော။ ရုက္ခမူလေ၊ ၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ ငှါ။ နိသိန္နောတိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏" ဟူသော။ ဘော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သမ္မမိဂဝ၊ စောင့်။

တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဥယျာနဘူမိယာ၊ ဥယျာဉ်မြေဖြင့်။ ဝါ၊ (ကို ကြည့်ရှုခြင်းဖြင့်)။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တမေဝ ဘဝန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ထိုအရှင်ရဋ္ဌပါလကိုသာလျှင်။ ပယိရုပါသိဿာမ၊ ဆည်းကပ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုကြ၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ ကောရဗ္ဗျော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုနန်းတော်၌။ ယံ ခါဒနီယံ ဝါ၊ အကြင်ခဲဘွယ်ကိုရင်း။ ယံ ဘောဇနီယံ ဝါ၊ အကြင်ဘောဇဉ်ကိုရင်း။ ပဋိယတ္တံ၊ စီရင်အပ်၏။ တံ သဗ္ဗံ ထိုအလုံးစုံကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ တိ၊ စီရင်ကြကုန်လော့ဟု။ ဝတ္ဝာ၊ ဆိုပြီး။ ဘဒြာနိ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းကုန်ကောင်းကုန်သော။ ပ။ ပတ္တိကောဝ၊ ခြေလျင်သာလျှင်။ (ဃဋ္ဋိကာရသုတ်၊ ၂၇၇-ပိုဒ်ရှု)။ ဥဿဒ္ဓာယ ဥဿဒ္ဓာယ၊ ကျော်စော ကျော်စောသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ။ ပ။ အဌာသိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၌၌။ ဌိတော၊ သော။ ကောရဗ္ဗျော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ "ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ဣဓ ဟတ္ထတ္ထရေ၊ ဤဆင်ကုန်းနှီး၌။ နိသီဒတူတိ၊ ထိုင်တော်မူပါလော့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အလံ၊ တန်ပြီ။ တုံ၊ သည်။ နိသီဒ၊ ထိုင်ပါလော့။ အာဟ၊ သည်။ သကေ အာသနေ၊ မိမိနေရာ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ကောရဗ္ဗျော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ကောရဗ္ဗျော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို—

၃၀၄။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ အရှင်ရဋ္ဌပါလ၊ ဣဒ၊ ဤလောကဌ်။ ယေဟိ ပါရိဇုညေဟိ၊ အကြင် ဆုတ်ယုတ် ပျက်စီးခြင်းဘို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော။ ကေစေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ကေသမဿု၊ ကို။ ပ။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ တာနိ ပါရိဇုညာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ဇရာပါရိဇုညံ၊ ဒိုခြင်းတည်းဟူသော ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းငင်း။ ဗျာဓိပါရိဇုညံ၊ နာခြင်းတည်းဟူသော ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းငင်း။ ဘောဂပါရိဇုညံ၊ စည်းစိမ်တို့၏ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းငင်း။ ဉာတိပါရိဇုညံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏ ဆုတ်ယုတ် ပျက်စီးခြင်းငင်းတည်း။

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဇရာပါရိဇုညံ၊ ဒိုခြင်းတည်းဟူသော ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော သူသည်။ ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်းသည်။ ဝုဒ္ဓေါ၊ အရွယ်ကြီးသည်။ မဟလ္လကော၊ အသက်ကြီးသည်။ အဒ္ဓဂတော၊ ကြာမြင့်စွာသော အခါကို လွန်သည်။ ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ ပစ္ဆိမအရွယ်သို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ "အဟံ၊ သည်။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဇိဏ္ဏော၊ သည်။ ပ။ ဝယော-အနုပ္ပတ္တော၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ မယာ၊ သည်။ အနဓိဂတံ၊ မရအပ်သေးသော။ ဘောဂံ ဝါ၊ စည်းစိမ်ကိုလည်း။ အဓိဂန္တုံ၊ ရခြင်းငှါ။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသော။ ဘောဂံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ ဖာတိံ၊ တိုးပွါးခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နု ခေါ ပန သုကရံ၊ မလွယ်။ အဟံ၊ သည်။ ပ။ ယံ နူန ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ စု"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ သော၊ သည်။ တေန ဇရာပါရိဇုညေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ဖြစ်၍။ ကေသမဿု၊ ကို။ ပ။ ပဗ္ဗဇတိ၊ ၏။ ဘော ရဋ္ဌပါ၊ လ၊ လ။ ဣဒံ၊ ဤဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းကို။ ဇရာပါရိဇုညံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘဝံ ခေါ ပန ရဋ္ဌပါလော၊ သည်ကား။ တေရဟိ၊ ၌။ ဒဟရော၊ ငယ်သေး၏။ ယုဝါ၊ နုပျိုသေး၏။ သုသုကာဠကေသော၊ ကောင်းသော မည်းနက်သော ဆံပင် ရှိသေး၏။ ဘဒြေန၊ ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေန၊ အရွယ်နှင့်။ ပဌမေန

ဝယသာ၊ ပဗ္ဗဇိုအရှယ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသေး၏။ ဘောတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ အား။ တံ ဇရာပါရိဇုညံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘဝံ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ကိံ ၊ အဘယ်သို့သော အကျိုး အပြစ်ကို။ ဥ တ္တာ ဝါ၊ သိ၍ဌင်း။ ဒိသ္သာ ဝါ၊ မြင်၍ဌင်း။ သုတ္တာ ဝါ၊ ကြား၍ဌင်း။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်ဘိသနည်း။ (၁)

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဗျာဓိပါရိဇုညံ၊ သည်။ ကတမဿ၊ အဘယ်နည်း။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သည်။ အာဗာဓိကော၊ အနာရောဂါ စွဲကပ်သည်။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဗာဠှဂိလာနော၊ အလွန်မကျန်းမာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဗျာဓိပါရိဇုညံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘဝံ ခေါ ပန ရဋ္ဌပါလော၊သည်ကား။ တေရဟိ၊ ၌။ အပ္ပါဗာဓော၊ အနာမရှိ။ အပ္ပါ-တင်္ကော၊ ဆင်းရဲမရှိ။ သမဝေါ-ကိနိယာ၊ အညီအမျှ ကျက်စေနိုင်သော။ နာတိသီတာယ၊ မအေးလွန်းသော။ နာစ္စုဏှာယ၊ မပူလွန်းသော။ ဂဟဏီယာ၊ ကမ္မဇပါစက တေဇောဝေတ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ (အကြင်း တူပြီ)။ (၂)

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ဘောဂပါရိဇုညံ၊ သည်။ ကတမဿ၊ နည်း။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သည်။ အဓော၊ ကြွယ်ဝသည်။ မဟာဒ္ဓနော၊ မျိုးသောဥစ္စာရှိသည်။ မဟာဘောဂေါ၊ မျိုးသောစည်းစိမ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တေ ဘောဂါ၊ ထိုစည်းစိမ်တို့သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ သော၊ သည်။ "အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ၌။ အဓော၊ သည်။ မဟာဒ္ဓနော၊ သည်။ မဟာဘောဂေါ၊ သည်။ အဟောသိံ ၊ ပြီ။တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ တေ ဘောဂါ၊ တို့သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ သဖြင့်။ ပရိက္ခယံ၊ သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ပ။ ဘောဂပါရိဇုညံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘဝံ ခေါ ပန ရဋ္ဌပါလော၊ သည်ကား။ ဣဓမဿိ ယေဝ ထုလ္လကောဋ္ဌကေ၊ ၌သာလျှင်။အဂ္ဂကုလဿ၊၏။ပုတ္တော၊သားတည်း။(အကြင်းတူပြီ)။ (၃)

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ညာတိပါရိဇုညံ၊ သည်။ ကတမဿ၊ နည်း။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စဿ၊ အား။ ဝါ၊ ၏။ ဗဟူ၊ မျိုးကုန်သော။ မိတ္တာမစ္စာ၊ အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းအဖော် တို့သည်ရင်း။ ညာတိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တဿ၊ ၏။ တေ ညာတကာ၊ ထိုဆွေမျိုးဘို့သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ သဖြင့်။ ပရိက္ခယံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ "မမံ၊ ငါအား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ မိတ္တာမစ္စာ၊ တို့သည်ရင်း။ ညာတိသာလောဟိတာ၊ တို့သည်ရင်း။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ တဿ မေ၊ ၏။ တေ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့ သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ သဖြင့်။ ပရိက္ခယံ၊ သို့။ ဂတာ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ ညာတိပါရိဇုညံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘောတော ခေါ ပန ရဋ္ဌပါလဿ၊ အားကား။ ဣမဿိ ယေဝ ထုလ္လကောဋ္ဌကေ၊ ၌ပင်လျှင်။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ မိတ္တာမစ္စာ၊ တို့သည်ရင်း။ ညာတိသာလောဟိတာ၊ တို့သည်ရင်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏)။ (အကြင်းတူ၏)။ (၄)

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဣဓ၊ ၌။ယေဟိ ပါရိဇုညေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သော။ ဧကစ္စေ၊ တို့သည်။ပ။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ ပါရိဇုညာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးဘို့တည်း။ ဘောတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ အား။ တာနိ၊ ထိုလေးပါးကုန်သော ဆုတ်ယုတ် ပျက်စီးခြင်းဘို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ဘဝံ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ကိံ ၊ အဘယ်သို့သော အကျိုး အပြစ် ကို။ ဥ တ္တာ ဝါ၊ သိ၍ဌင်း။ ဒိသ္သာ ဝါ၊ မြင်၍ဌင်း။ သုတ္တာ ဝါ၊ ကြား၍ဌင်း။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

၃၀၅။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ဇာနတာ၊သိတော်မူသော။ပဿတာ၊မြင်တော်မူသော။ အရဟတာ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓေန၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော။ တေန ဘဂဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ အကျဉ်းအားဖြင့် ဟောကြား တော်မူအပ်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊လေးပါးကုန်သော။ဓမ္မုဒ္ဒေသာ၊ အကျဉ်းချုပ်ဖြစ်သော တရားတို့ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။ အာမ၊ သည်။ ယေ၊ ယင်း အကျဉ်းချုပ်တရား လေးပါးတို့ကို။ ဥ တ္တာစ၊ ၍ဂုင်း။ ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ်လေးပါး တို့နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဥပနိယျတိ၊ ဇရာမရဏသို့ ရောက်၏။ (လောကော၊ ကို။ ဥပနိယျတိ၊ ဇရာမရဏသည် ကပ်၍ ဆောင်အပ်၏ဟု သော်လည်းပေး)။ အဓုဝေါတိ၊ မမြဲဟူ၍။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌော၊ အကျဉ်းအားဖြင့် ဟောကြားတော် မူအပ်သော။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ မွေ့ဒ္ဒေသော၊ အကျဉ်းချုပ်တရား သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ ယံ၊ ယင်းအကျဉ်းချုပ်တရားကို။ ဥ တ္တာစ၊ ၍ဂုင်း။ပ။ ပဗ္ဗဇိ-တော၊ ၏။ (၁)

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ လောကော၊ သည်။ အတာဏော၊ စောင့်ရှောက်သူမှီကင်း၏။ အနဘိဿ-ရောတိ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိဟူ၍ ။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊၏။ (၂)

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ လောကော၊ သည်။ အဿကော၊ မိမိ,မိမိဥစ္စာမရှိ။(လောကေန၊ သည်။) သမ္ပဲ၊ အလုံးစုံကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဂမနီယန္တိ၊ သွားအပ်၏ ဟူ၍။ပ။ပဗ္ဗဇိတော၊၏။ (၃)

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ လောကော၊ သည်။ ဥဒေန၊ ယုတ်လျော့လျက်နေ၏။ (ပြည့်သည်မရှိ။) အတိတ္တော၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ တဏှာဒါသော၊ တဏှာ၏ ကျွန်ချည်းဘည်းဟူ၍။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ (၄)

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊သည်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌော၊ကုန်သော။ စတ္တာ-ရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မုဒ္ဒေသာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ အာမ၊ သည်။ ယေ၊ ယင်းအကျဉ်း ချုပ်တရား လေးပါးတို့ကို။ ဥ တ္တာ စ၊၍ဂုင်း။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၊တော်မူ၏။

၃၀၆။ ဘဝံ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ဥပနိယျတိ လောကော အဓုဝေါတိ၊ ဟူသော တရား အကျဉ်းချုပ်ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ဣမဿ ဘာသိတဿ၊ ဤဟော တော်မူအပ်သော တရား၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်ပါ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ကြီး။ တံ၊ ထိုဘုရင် ဟောမည့် တရားစကားကို။ ကိ ံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ ထင် မြင်သနည်း။ ဝိသတိဝဿုဒ္ဒေသိကောပိ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်ရှယ်ရှိသည်သော်လည်း ဖြစ်သော။ ပဏ္ဏ-ဝိသတိဝဿုဒ္ဒေသိကောပိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်ရှယ်ရှိသည်သော်လည်း ဖြစ်သော။ တံ၊ သည်။ ဟတ္ထိသို့ ံပိ၊ ဆင်စီးအတတ်ဌာလည်း။ ကတာဝိ၊ တာ်မြောက်ပြီးသည်မဟုတ်လော။ အဿသို့ ံပိ၊ မြင်းစီးအတတ် ဌာလည်း။ပ။ ရထသို့ ံပိ၊ ရထားစီးအတတ်ဌာလည်း။ပ။ ဓနုသို့ ံပိ၊ လေးပစ်အတတ်ဌာလည်း။ပ။ ထရုသို့ ံပိ၊ ဓားရေးအတတ်ဌာလည်း။ ကတာဝိ၊ တာ်မြောက်ပြီးသည်မဟုတ်လော။ ဥဋ္ဌမလိ၊ ပေါင်အားရှိသည် မဟုတ်လော။ ဗာဟုမလိ၊ လက်မောင်းအားရှိသည် မဟုတ်လော။အလမတ္တော၊

စွမ်းနိုင်သော ကိုယ်ရှိသည် မဟုတ်လော။ သင်္ဂါမာဝစရော၊ စစ်မြေပြင်၌ ကျက်စားနိုင်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ရဌပါလ၊ လ။ ဝိသတိဝဿုဒ္ဒေသိကောပိ၊ သော။ ပဏ္ဏာဝိသတိဝဿုဒ္ဒေသိကောပိ၊ သော။ အာမ၊ သည်။ ဟတ္ထိသို့ ပိ၊ ၌လည်း။ ကတာဝိ၊ တတ်မြောက်ပြီးသည်။ပ။ သင်္ဂါမာဝစရော၊ စစ်မြေပြင်၌ ကျက်စားသည်။ အဟောသိ ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ ဘော ရဌပါလ၊လ။ အာမ၊ သည်။ အပ္ပေကဒါ၊ တရံတခါ။ ဣဒ္ဓိမာဝ၊ တန်းခိုးရှိသော သူကဲ့သို့။ မညေ၊ မှတ်ထင်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗလေန၊ အားနှင့်။ သမသမံ၊ ညီတူညီမျှဖြစ်သော သူကို။ နိ သမနုပဿာမိ၊ မမြင်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

(တံ ကိံ မညသိ မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ တုံ၊ သည်။ ဥဂ္ဂရဗလီ၊ ပေါင်အားရှိသေးသလော။ ဗာဟုဗလီ၊ လက်မောင်းအားရှိသေးသလော။ အလမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သောကိုယ်ရှိသေးသလော။ သင်္ဂါမာဝစရော၊ စစ်မြေပြင်၌ ကျက်စားနိုင်သေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘော ရဌပါလ၊လ။ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်းပြီ။ပ။ ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ ပစ္ဆိမအရွယ်သို့ ရောက်ပြီ။ မေ၊ ၏။ အာသီတိကော၊ အနှစ်ရှစ်ဆယ်ရှိသော။ဝယော၊ အရွယ်သည်။ ဝတ္တာဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဘော ရဌ-ပါလ၊ လ။ အဟံ၊ သည်။ အပ္ပေကဒါ၊ ခါ။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ပါဒံ၊ ခြေကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟု နှလုံးသွင်းသော်လည်း။ အညေနေဝ၊ တပါးသောအရပ်ဖြင့်သာလျှင်။ ပါဒံ၊ ခြေကို။ ကရောမိ၊ ပြုမိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။မဟာရာဇ၊ ကြီး။ဣဒံတံ၊ ဤအကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဇာနတာ၊သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥပနိယျတိ လောကော အဓုဝေါတိ၊ ဟူသော တရားအကျဉ်းချုပ်ကို။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ ယံ၊ ယင်းအကျဉ်းချုပ် တရားကို။ ဥ တ္တာ စ၊ ၍ ၎င်း။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ပြီ။ ဣဝိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘော ရဌ-ပါလ၊လ။ အစ္ဆရိယံ၊ စွ။ ဘော ရဌပါလ၊လ။ အဗ္ဘုတံ၊ စွ။ ဇာနတာ၊သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥပနိယျတိ လောကော အဓုဝေါတိ၊ ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤတရားအကျဉ်းချုပ်ကို။ ယာဝ၊ အလွန်။ သုဘာသိတံ၊ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်ပေပြီ။ ဘော ရဌပါလ၊လ။ ဟိ၊ မှန်၏။ လောကော၊ သည်။ ဥပနိယျတိ၊၏။ အဓုဝေါ၊ မမြဲ၊ပ။ (၁)

ဘော ရဌပါလ၊ လ။ ဣမသို့ ဆုဇကုလေ၊ ဤမင်းမျိုး၌။ ဟတ္ထိကာယာပိ၊ ဆင်တပ်တို့သည်ရင်း။ အဿကာယာပိ၊ မြင်းတပ်တို့သည်ရင်း။ ရထကာယာပိ၊ ရထားတပ်တို့သည်ရင်း။ ပတ္တိ-ကာယာပိ၊ ခြေလျင်တပ်တို့ ၁ည်ရင်း။သံဝိဇ္ဇနေ့ခေါ်၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အာပဒါသု၊ ဘေးရန်တို့သည်။ (ဥပ္ပန္နာသု၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်လတ်သော်။) ပရိယောဓာယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကာကွယ်နှိမ်နင်းသည် ဖြစ်၍။ (သြဓာယ အဝတ္ထရိတ္ဘာ။ဌ။ ပရိတော အာရက္ခံ သြဒဟိတ္ဘာ။ဌ။) ဝတ္တိသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ဘဝံ ရဌပါလော၊ သည်။ အတာဏော လောကော အနာဘိဿရော၊ ဟူသော တရားကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘော ရဌပါလ၊လ။ဣမဿ ဘာသိတဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ကို။ ကထံ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။

(တံ ကိံ မညသိ မဟာရာဇ၊ပေးမြဲ)။ တေ၊အား။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ အနုသာယိ-ကော၊ ကိန်းဝပ်စွဲကပ်သော။ အာဗာဓော၊အနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ရဌပါလ၊ လ။ မေ၊ အား။ အနုသာယိကော၊ သော။ အာဗာဓော၊ သည်။ အတ္ထိ၊

၏။ ဘော ရဟန္တပါလ၊လ။ အပ္ပေကဒါ၊ခါ။မံ၊ ကို။ မိတ္တာမစ္စာ၊ တို့သည်ရင်း။ ဥာတိသာလောဟိတာ၊ တို့သည်ရင်း။ ဣဒါနိ၊ ဘိ။ ကောရဗျော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ကာလံ၊ အတ္တဘောကို ပစ်ချခြင်းကို။ ကရိဿတိ၊ပြုလတ္တံ့။ ဝါ၊ သေလတ္တံ့။ဣဒါနိ၊ ဘိ။ပ။ ကရိဿတိတိ၊ သေလတ္တံ့ဟူသော နှလုံးသွင်းဖြင့်။ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

(တံ ကိံ မညသိ မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။တုံ့၊သည်။ တေ မိတ္တာမစ္စေ၊ တို့ကို။တေ ဥာတိသာ-လောဟိတေ၊ တို့ကို။"ဘောန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။မိတ္တာမစ္စာ၊ တို့သည်ရင်း။ ဥာဘိသာလော-ဟိတာ၊တို့သည်ရင်း။ မေ၊ ငါ၏(အထံသို့)။အာယန္တု၊လာကြကုန်လော့။သဗ္ဗေ၀၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သန္တာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်သော။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအား ဖြင့်။ (သံ၀ိဘဇန္တော်သူ၊ ခွဲဝေကုန်သည်ရှိသော်။) အဟံ၊ သည်။ လဟုကတရိကံ၊ အလွန်ပေါ့ပါးသော။ ဝေဒနံ၊ ရောဂါ၀ေဒနာကို။ ဝေဒိယေယ္ယံ၊ ခံစားရရာ၏။ (တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအား ဖြင့်။) ဣမံ ဝေဒနံ၊ ကို။ သံ၀ိဘဇထာတိ၊ ခွဲ၀ေ၍ ခံစားကြကုန်လော့ဟူ၍။ လဘသိ၊ (ပြောဆို ခွဲ၀ေ၍) ရသလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ တုံ့ယေ၀၊ သင်သည်သာလျှင်။ တံ၀ေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒိယသိ၊ ခံစားရသလော။ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ရဟန္တပါလ၊လ။ အဟံ၊ သည်။ တေ မိတ္တာမစ္စေ၊ တို့ကို။ပ။ နှ လဘာမိ၊ (ပြောဆို,ခွဲ၀ေ၍)မရနိုင်ပါ။ အထခေါ, စင်စစ်သော်ကား။ အဟမေ၀၊ သည်သာလျှင်။ တံ ဝေဒနံ၊ ကို။ဝေဒိယာမိ၊ ခံစားရပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ (အကြွင်းလွယ်၏)။ (၂)

ဘော ရဟန္တပါလ၊လ။ ဣမသ္မိံ ရာဇကုလေ၊ ဘိ။ ဘူမိဂတဉ္စ၊ မြေ၌ မြှုပ်ထားအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝေဟာသဂတဉ္စ၊ ကောင်းကင်၌ ထားအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ပဟူတံ၊ မျိုးစုံသော။ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ငွေရွှေသည်။ သံ၀ိဇ္ဇတိ၊ခေါ၊ရှိသည်သာတည်း။ ဘ၀ံ၊ ရဟန္တပါလော၊ သည်။ အဿကော လောကော သဗ္ဗံ ပဟာယ ဂမနီယန္တိ၊ ဂမနီယံ-ဟူသော တရားအကျဉ်းချုပ်ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘော ရဟန္တပါလ၊လ။ ဣမဿ ဘာသိတဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ကထံ၊သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ (တံ ကိံ မညသိ မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။ တုံ့၊ သည်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ပဋ္ဌာဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍။ သမင်္ဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရေသိ ယထာ၊ ခံစားမွေ့လျော်ပျော်စမ်းယ်သကဲ့သို့။ ဧ၀မေ၀၊ ဤအတူသာလျှင်။ အဟံ၊သည်။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟေ၀ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်သာလျှင်။ သမပ္ပိတော၊ ၍။ သမင်္ဂီဘူတော၊ ၍။ ပရိစာရေ-မိဘိ၊ အုံ့ဟူ၍။ တုံ့၊ သည်။ ပရတ္ထာပိ၊ တမလွန်ဘ၀၌လည်း။ လစ္ဆသိ၊ရအုံ့လော။ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ အညေ၊တပါးသောသူတို့သည်။ ဣမံ ဘောဂံ၊ ဤစည်းစိမ်ကို။ပဋ္ဌိပဋ္ဌိသန္တိ၊ သုံးဆောင်ခံစားကုန်လတ္တံ့လော။ တုံ့ပန်၊ သည်ကား။ ယထာကမ္မံ၊ ကံအားလျော်စွာ။ ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ရဟန္တပါလ၊ လ။ အဟံ၊ သည်။ တေရဟိ၊ခု၌။ပ။ ပရိစာရေမိ ယထာ၊ သကဲ့သို့။ ဧ၀မေ၀၊သာလျှင်။ပ။ ပရိစာရေမိတိ၊ အုံ့ဟူ၍ ။ အဟံ၊ သည်။ ပရတ္ထာပိ၊ ၌လည်း။ နှ လစ္ဆာမိ၊ မရတော့အုံ့။ အထခေါ၊စင်စစ်သော်ကား။ အညေ၊ တို့သည်။ဣမံ ဘောဂံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိပဋ္ဌိသန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ အဟံပန၊ သည်ကား။ ယထာကမ္မံ၊ စွာ။ ဂမိဿामိ၊ အုံ့၊ ဤဝိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (အကြွင်း လွယ်ပြီ)။ (၃)

ဘ၀ံ ရဟန္တပါလော၊သည်။ဥဿေ၀ လောကော အတိတ္တော တဏှာဒါသောတိ၊ ဒါသော-ဟူသော တရားအကျဉ်းချုပ်ကို။ အာဟ၊ပြီ။ပ။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ (တံ ကိံ

မည်သည် မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။ (တဲ့၊ သည်။) ဖီတံ၊ စည်ပင်သော။ ကုရု၊ ကုရုတိုင်းကို။ အဗျာ-ဝသသိ၊ စိုးအုပ်၍နေသည်မဟုတ်ခဲလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော ရဋ္ဌပါल၊ လ။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ၏။ (အဟံ၊သည်။)ဖီတံ၊ သော။ ကုရု၊ ကို။ အဗျာဝသာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (တံ ကိံ မည်သည် မဟာရာဇ၊ပေးမြဲ)။ ဣဓ၊ ဤကုရုတိုင်းသို့။ သဒ္ဓါယိကော၊ ကြည်ညိုထိုက်သော။ ပစ္စယိကော၊ယုံကြည်ထိုက်သော။ ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ အရှေ့အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံ၊ သင်မင်းကြီးသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ချဉ်းကပ်၍ ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယဂ္ဃေ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဇာနေယျာသိ၊ သိပါလော့။ အဟံ၊ သည်။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊မှ။အာဂစ္ဆာမိ၊လာ၏။တတ္ထ၊ထိုအရှေ့အရပ်၌။ ဣဒ္ဓေ၊ ပြည့်လည်း ပြည့်စုံသော။ ဖီတဉ္စ၊ စည်လည်း စည်ပင်သော။ ဗဟုဇနံ၊ မျိုးသောလူရှိသော။ အာကိဏ္ဏမနုဿံ၊ ရောပြွမ်းသော လူရှိသော။ မဟန္တံ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်ကြီးကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ခဲ့ပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုဇနပုဒ်၌။ ဗဟू၊ မျိုးစုဘုရင်သော။ ဟတ္ထိကာယာ၊ ဆင်တပ်တို့သည်ရင်း။ပ။ ပတ္တိကာယာ၊ ခြေလျင်တပ်တို့သည်ရင်း။(အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) တတ္ထ၊ ၌။ ဗဟू၊ သော၊ ဓနဓညံ၊ ဥစ္စာစပါးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ၌။ ဗဟू၊ သော။ အဂတဉ္ဓေ၊ မပြိုလုပ်အပ်သေးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဂတဉ္ဓ၊ ပြိုလုပ်အပ်ပြီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ငွေ ရွှေသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ၌။ ဗဟू၊ သော။ ဣတ္ထိပရိဂ္ဂဟော၊ သိမ်းပိုက်အပ်သော မိန်းမသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝတကေနေဝ၊ ထိုမျှလောက်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဗလမတ္ထေန၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါမျှဖြင့်။အဘိဝိဇိနိတုံ၊ အောင်နိုင်ခြင်းငှါ။ သက္ကာစ၊ တတ်ကောင်းသည်သာ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဘိဝိဇိနာတိ၊ အောင်နိုင်တော်မူပါလော့ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ဆိုရာ၏။ နံ၊ ထိုဇနပုဒ်ကို။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့။ ကရေယျာသိ၊ ပြုရာသနည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ရဋ္ဌပါल၊ လ။ မယံ၊ တို့သည်။ တမ္မိ၊ ထိုဇနပုဒ်ကို လည်း။ အဘိဝိဇိယ၊ အောင်နိုင်၍ ။ အဗျာဝဇ္ဇေယျာမ၊ အုပ်စိုးမ၍ နေလိုကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(တံ ကိံ မည်သည် မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။ ဣဓ၊ သို့။ သဒ္ဓါယိကော၊ သော။ ပစ္စယိကော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ၊ အနောက်အရပ်မှ။ပ။ ဥတ္တရာယ ဒိသာယ၊ မြောက်အရပ်မှ။ပ။ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ၊ တောင်အရပ်မှ။ပ။ ပရသမုဒ္ဒတော၊ သမုဒ္ဒြာတဖက်မှ။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ လာရာ၏။ (အကြင်း တူ၏)။ (၄)

အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတ္ဝာ၊ ၍ ။ အထာပရံ၊ ထိုမှ တပါးသော။.... ပဿာမိ။ပ။ သေယျောတိ၊ သေယျော-ဟူသော။တေါ၊ ဤဂါထာအပေါင်းကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၀၇။ (က) (မဟာရာဇ၊ကြီး။ အဟံ၊ သည်။) လောကေ၊ ၌။ သဓနေ၊ ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ လုဒ္ဓါ၊ လိုချင်တပ်မက်ခဲသော သူတို့သည်။ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာကို။ လဒ္ဓါန၊ ရကုန်၍။ မောဟာ၊ တွေဝေခြင်းကြောင့်။ နဒဒန္တိ၊ မပေးလှူကြကုန်။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ သန္နိစယံ၊ စုဆောင်းခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဘိယျောဝ၊အလွန်သာလျှင်။ အဘိပတ္ထယန္တိ၊ တိုးမြဲတိုးမြဲ တောင့်တကုန်၏။

(ခ) ရာဇာ၊သည်။ ပဿယ္ယ၊ ရန်သူကို လွှမ်းမိုးမြဲ ။ သသာဂရန္တံ၊ သမုဒ္ဒြာ အပိုင်းအခြားနှင့် တကွသော။ ပထဝိံ၊ မြေပြင်ကို။ ဝိဇိတ္ဝာ၊ အောင်နိုင်၍။သသာဂရန္တံ၊ သော။ မဟိံ

မြေအပြင်ကို။ အာဝသန္တော၊ အုပ်စိုး၍ နေပါလျက်။ သမုဒ္ဒဿ၊ သမုဒ္ဒ၏။ သြဒုံ၊ ဤမှာ ဖက်ဖြစ်သော (ကိုယ်ပိုင်)တိုင်းပြည်ဖြင့်။ အတိတ္တရူပေါ၊ မရောင့်ရဲနိုင်သော သဘောရှိသည် ဖြစ်၍။သမုဒ္ဒဿ၏။ပါရံပိ၊ထိုမှာဖက်တိုင်းပြည်ကိုလည်း။ပတ္ထယေထ၊ တောင့်တရာသေး၏။

(ဂ) ရာဇာစ၊ မင်းသည်ရင်း။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်ရင်း။ အတိတ္တတဏှာ၊ မရောင့်ရဲနိုင်သော တဏှာ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ဥပေန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ ဥိနာဝ၊ ယုတ်လျော့၍ နေကုန်သည်သာ။ ဟုတ္ဝာန၊ ဖြင့်ကုန်၍။ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို။ ဇဟန္တိ၊ စွန့်ကြရကုန်၏။ လောကမှိ၊ လောကဌ။ ကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။ တိတ္တိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသည်။ နဟိ အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာတည်း။

(ဃ) ဥဒတိ၊ ဆေးမျိုးဘို့သည်။ ကေသေ၊ ဆံပင်တို့ကို။ ပဂိရိယ၊ ဖြန့်ကျဲ၍ ။ နံ၊ ဟိုဒေသသောဆေးမျိုးကို။ (ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍။) ကန္ဒန္တိ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကုန်၏။ အမရံ (အမှံ)၊ငါတို့၏ဆေးမျိုးသည်။အဟော ဝတ နောတိ၊ပြောင်ဖြစ်မှုဖြစ်ရလေခြင်း ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုမြည်တမ်းကုန်၏။ ဝတ္ထေန၊ အဝတ်ဖြင့်။ ပါရုတံ၊ ခြုံလွှမ်းအပ်သော။ နံ၊ ထိုသူသေကောင်ကိုယ်ကို။ တတော၊ ဆိုအိမ်မှ။ နီဟရိတ္ဝာ၊ ထုတ်၍။ စိတံ၊ ထင်း (ကုလား) ပုံသို့။ သမာဒါယ၊ဆောင်ယူ၍ ။ ဍဟန္တိ၊ မီးသင်္ဂြိုဟ်ကုန်၏။

(င) သော၊ ထိုသေသောသူကို။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်ခဲ့၍။ ကေန၊ တထည်သော။ ဝတ္ထေန၊ အဝတ်နှင့်တကွ။ သူလေဟိ၊ တံစူးဝါးတို့ဖြင့်။ တုဋ္ဌမာနော၊ ထိုးဆွလျက်။ ဍယှတိ၊ မီးသင်္ဂြိုဟ်အပ်၏။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ။ မိယမာနဿ၊ သေသော သူအား။ ဝါ၏။ ဥဒတိ၊ဆေးမျိုးတို့သည်ရင်း။ မိတ္တာ၊မိတ်ဆွေတို့သည်ရင်း။အထဝါ၊ ထို့ပြင်။ သဟာယာ၊ သူငယ်ချင်းတို့သည်ရင်း။ တာဏာ၊ ကိုးကွယ်ရာတို့သည်။ နဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။

(စ) ဒါယာဒကာ၊အမွေခံတို့သည်။တဿ၊ထိုသေသောသူ၏။ဓနံ၊ဥစ္စာကို။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူကုန်၏။သတ္တောပန၊သေသောသူသည်ကား။ယေန ကမ္မံ၊ကံအားလျှော်စွာ။ဂစ္ဆတိ၊သွား၏။ မိယမာနံ၊ သေသောသူသို့။ ဂ.ဠ္ဠီ၊ တစုံတခုသော။နံ၊ ဥစ္စာသည်။ နအန္ဓေတိ၊ အစဉ် မလိုက်။ ပုတ္တာစ၊ သားသမီးတို့သည်ရင်း။ ဒါရာစ၊ မယားတို့သည်ရင်း။ ဓနံစ၊ သည်ရင်း။ ရဋ္ဌံစ၊ တိုင်းနိုင်ငံသည်ရင်း။(နံ အန္ဓေန္တိ၊ အစဉ်မလိုက်ကုန်။)

(ဆ) ဓနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ ဒီဃံ၊ ရှည်သော။ အာယုံ၊ အသက်ကို။ နလဘတေ၊ မရ။ ဝိဇ္ဇာန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ ဇရံ၊အိုခြင်းကို။ နစာပိ ဝိဟန္တိ၊မပယ်လည်း မပယ်ဖျောက်နိုင်ကုန်။ ဟိ၊မှန်၏။ ဣဒံဇီဝိတံ၊ဤအသက်ကို။ အပ္ပံ၊ နည်း(တို)၏ဟူ၍။ အသဿတံ၊ မမြဲဟူ၍။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဘောက်ပြန်သော သဘောရှိ၏ ဟူ၍။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

(ဇ) အစ္စာစ၊ကြွယ်ဝသော သူတို့သည်ရင်း။ဒလိဒ္ဒါစ၊ သူဆင်းရဲတို့သည်ရင်း။ဖဿံ၊မရဏ ဖြင့် တွေ့ဆိုခြင်းကို။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ဆိုကြကုန်၏။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ဗာလော စ၊ သူမိုက်သည် ၎င်း။ ဓီရော စ၊ပညာရှိသည်ရင်း။ဖုဋ္ဌော၊မရဏဖဿဖြင့် တွေ့ထိ၏။ (ကမ္မရှုပ် လည်းပေး)။ဗာလောစ၊ သူမိုက်သည်လည်း။ဗာလျာ၊မိုက်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဝဓိတောဝ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ သေတိ၊ ဖြစ်၏။ တနည်း။ ဗာလောစ၊ သည်လည်း။ ဗာလျာ၊ကြောင့်။ဝဓိတောဝ၊ တုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ သေတိ၏။ ဓီရောစ၊ပညာရှိ သည်ကား။ ဖဿဖုဋ္ဌော၊ မရဏဖဿဖြင့် တွေ့ထိအပ်သော်လည်း။နေ ဝေဓတိ၊ တုန်လှုပ်။

(စျ) တသွာ ဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ယာယ၊ အကြင်ပညာဖြင့်။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ဝေါသာနံ၊ ကိစ္စပြီးဆုံးရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။သ၁ ပညာ၀၊ထိုပညာသည်သာ လျှင်။ ဓနေန၊ ဥစ္စာထက်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ (ဗ၁လာ၊တို့သည်။)အဗျောသိတတ္တာဟိ၊ မပြီးဆုံးသေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ (အရဟတ္တဖိုလ် မရသေးသောကြောင့် ဟူလို)။မောဟာ၊ တွေ၀ေသဖြင့်။ ဘ၀ါဘ၀ေသု၊ ဘ၀ကြီးငယ်တို့ဌ်။ ပါပါနိ၊မကောင်း ကုန်သော။ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့ကို။ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။

(ည) (ယောကောစိ၊ အကြင်တစုံတယောက်သော မကောင်းမှုပြု သူသည်။) ပရမ္မရာယ၊ အတွက်ဘော အဆက်ဆက်အားဖြင့်။ သံသာရံ၊ သံသရာသို့။ အာပဇ္ဇ၊ရောက်၍။ ဂစ္ဆဌ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သို့ဌင်း။ ပရဌ္ဌ လောကံ၊ တမလွန်လောက သို့ဌင်း။ ဥပေတိ၊ကပ်ရောက်၏။ အပ္ပပညော၊နည်းသော ပညာရှိသောသူသည်။ တဿ၊ထိုပညာနည်းသူအား။ အဘိသဒ္ဒ-ဟန္တော၊ ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍ ။ ဂစ္ဆဌ၊ သို့ဌင်း။ ပရဌ္ဌ လောကံ၊ သို့ဌင်း။ ဥပေတိ၊၏။

(ဋ) သန္ဓိမုခေ'နံရံစပ်၏ အ၀ဌ်။ဂဟိတော၊ ခိုးယူသော။၀ါ၊ ဖမ်းအပ်သော။ ပါပ၀မ္မော၊ မကောင်းသော အကျင့်ရှိသော။ စောရော၊ သူခိုးဂို့။ သကမ္မုနာ၊ မိမိ၏အမှုကြောင့်။ ၀ါ၊ သည်။ ဟညတိ ယထာ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်သကဲ့သို့။ ဧ၀ံ၊ ဤအတူ။ ပါပမ္မော၊ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော။ ပဇာ၊ သတ္တ၀ါကို။ ပေစ္စ၊ ဤဘ၀မှ ရောက်၍။ ပရမှိ လောကေ၊ တပါးသောအပါယ်လောကဌ်။သကမ္မုနာ၊မိမိအမှုကြောင့်။၀ါ၊သည်။ဟညတိ၊ညှဉ်းဆဲအပ်၏။

(ဌ) ရာဇ၊ မင်းကြီး။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ စိတြာ၊ ဆန်း ကြယ်ကုန်၏။မဓုရာ၊ ချိုမြိန်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏။ မနောရမာ၊ နှလုံးခမ္မလျှော်ပျော်ဘွယ်ရာ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိရူပရူပေန၊ ဖောက်ပြန်သော သဘောဖြင့်။ စိတ္တံ၊ ကို။ မထေန္တိ၊ မွှေနှောက် ချောက်ချားကုန်၏။တသ္မာ၊ကြောင့်။အဟံ၊သည်။ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့ဌ်။အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။

(ဍ) ရာဇ၊ မင်းကြီး။ ဒုမပ္ပဃာနိ၊ သစ်သီးတို့သည်။ ပတန္တိဣ၀၊ ကျွေကျ ကုန်သကဲ့သို့။ ဒဟရာ စ မာဏ၀ါ၊ ငယ်သောသူတို့သည်ရင်း။ ဝုဒ္ဓာ စ မာဏ၀ါ၊ ကြီးသောသူတို့သည်ရင်း။ သရီရဘေဒါ၊ ခန္ဓာကိုယ်ပြိုကွဲပျက်စီးကြကုန်၏။ ၀ါ၊ ပျက်စီးသော ခန္ဓာကိုယ် ရှိကုန်၏။ တေမှိ၊ ဤသေခြင်းတရားကိုလည်း။ ဒိသ္မာ၊၍ ။ ၀ါ၊ကြောင့်။ ပဗ္ဗဇိတော၊သည်။အမှိ၊၏။ အပဏ္ဏကံ၊မချွတ်မယွင်း၀ဋ်ဆင်းရဲမှ ကင်းသော။သာမညမေ၀၊ရဟန်းအဖြစ်သည် သာလျှင်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒုတိယံ၊ သော။ ရဋ္ဌပါလသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-မဃဒေ၀သုတ်

၃၀၈။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။ ကေ၊ သော။ သမယံ၊ ဌ်။ ဘဂ၀၊ သည်။ မိထိလာယံ၊ မိထိလာပြည်ဌ်။ မဃဒေ၀အမှ၀နေ၊မဃဒေ၀မင်း၏ သရက်ဥယျာဉ်ဌ်။ဝိဟရတိ၊၏။(အထ၀ခါ-အစ-ပါတုကရောန္တိတိ-အထိ ဃဋ္ဌိကာရသုတ် ၂၇၂-ပိုဒ်နှင့် တူပြီ)။ အာနန္ဒ၊နှော။ဘူတပုဗ္ဗံ၊ကား။ဣမိဿာ ယေ၀ မိထိလာယံ၊ဤမိထိလာပြည်ဌ် သာလျှင်။ဓမ္မိကော၊တရားစောင့်သော။ဓမ္မရာဇာ၊တရားသဖြင့်

မင်းဖြစ်သော။ဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားဌ။ ဌိတော၊တည်သော။ မဟာရာဇာ၊ ပူဇော်အပ်သော မင်းဖြစ်သော။မဃဒေဝေါနာမ၊မဃဒေဝမည်သော။ရာဇာ၊မင်းသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။နေဂမေသုစေဝ၊ နိဂုံးဌိနေသည်လည်းဖြင့်ကုန်ခဲသော။ဇာနပဒေ သုစ၊ ဇနပုဒ်ဌ နေသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ဗြာဟ္မဏ-ဂဟပတိခဏသု၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်ဘို့ဌ။ မွေ့၊ တရားနှင့်အညီ။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ပဏ္ဍိတ၊ ပဏ္ဍိတ၏။ စာတုဒ္ဒသိ ၊တဆယ့်လေးရက် မြောက်သောနေ့ဌရင်း။ ပဉ္စဒ္ဒသိ ၊ တဆယ့်ငါးရက်မြောက်သောနေ့ဌ ရင်း။ အဋ္ဌမိ ၊စ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့ဌရင်း။ ဥပေါသထဋ္ဌ၊ ဥပုသ်သီလကိုလည်း။ ဥပဝသတိ၊ စောင့်သုံး၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ အထခေါ၊ ဌ။ မဃဒေဝေါ၊ မည်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဗဟုနံ၊ မျှားစွာကုန်သော။ ဝဿာနံ၊ နှစ်ဘို့၏ရင်း။ ဗဟုနံ၊ ကုန်သော။ ဝဿသတာနံ၊နှစ်အရာတို့၏ရင်း။ ဗဟုနံ၊ကုန်သော။ဝဿသဟဿာနံ၊ နှစ်အထောင်ပေါ်၏ရင်း။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ဝါ၊လွန်သော အခါဌ။ ကပ္ပကံ၊ဆေတ္တာသည်ကို။"သမ္မ ကပ္ပက၊အဆေ့ဆေတ္တာသည်။(တံ့၊ သည်။)ယဒါ၊အကြင် အခါဌ။ မေ၊ ၏။ သိရသ္မိ ၊ ဦးခေါင်းဌ။ ဇာတာနိ၊ ပေါ်ကုန်သော။ ပလိတာနိ၊ ဆံဖြူတို့ကို။ ပဿေယျာသိ၊မြင်ရာ၏။ အထ၊ ထိုအခါဌ။ မေ၊ အား။အာရောစေယျာသိတိ၊ ပြောကြားပါ လော့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်ဆိုပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကပ္ပကောသည်။ "ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ဝေန္တိ၊ ကောင်းပါပြီ"ဟူ၍။ မဃဒေဝဿ၊ သော။ ရညော၊ အား။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကပ္ပကော၊ သည်။ပ။ ပလိတာနိ၊ ဆံဖြူတို့ကို။ အဒ္ဒသာ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ မဃဒေဝ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။"ဒေဝဿ၊ အရှင်မင်းကြီး၏။ ဝါ၊အား။ဒေဝဒူတာ၊သေမင်းတမန်တို့သည်။ပါတုဘူတာ၊ ထင်ရှားဖြင့်ကုန်ပါပြီ။သိရသ္မိ ၊ဌ။ ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ ပလိတာနိ၊ တို့ကို။ ဒိဿန္တိတိ၊ တွေ့မြင် အပ်ကုန်၏"ဟူသော။တေ၊ကို။ အဝေစ၊ ပြီ။ သမ္မ ကပ္ပက၊ ဆေတ္တာသည်။ တေနဟိ၊ မူ။ တာနိ ပလိတာနိ၊ တို့ကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။သဏ္ဌာသေန၊ ရှေမှေးညှပ်ဖြင့်။ဥဒ္ဓရိတ္တာ၊ နုတ်၍။မမ၊၏။ အဠ္ဠသိသ္မိ ၊ လက်ခုပ်ဌ။ ပတိဋ္ဌာပေယိ၊ တည်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကပ္ပကော၊ သည်။ "ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ဝေန္တိ၊ ပြီ"ဟူ၍။ မဃဒေဝဿ၊ သော။ ရညော၊ အား။ ပဋိဿုဘွာ၊ ၍။ တာနိ ပလိတာနိ၊ တို့ကို။ သာဓုကံ၊ စွာ။ သဏ္ဌာသေန၊ ဖြင့်။ ဥဒ္ဓရိတ္တာ၊ ၍။ မဃဒေဝဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ အဠ္ဠသိသ္မိ ၊ ဌ။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ပြီ။

၃၀၉။ အာနန္ဒ၊ နှာ။အထခေါ၊ ဌ။ မဃဒေဝေါ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ကပ္ပကဿ၊ အား။ ဂါမဝရံ၊ မြတ်သောရွာကို။ ဝါ၊ရွာဆုကို။ ဒတ္တာ၊ ပေးသနားတော်မူ၍။ ဇေဋ္ဌပုတ္တံ၊ သားတော်ကြီး ဖြစ်သော။ကုမာရံ၊မင်းသားကို။အာမန္တေတ္တာ၊ မိန့်ခေါ်စေတော်မူ၍။ "တာတကုမာရ၊ချစ်သား။ မေ၊ ၏။ဝါ၊အား။ ဒေဝဒူတာ၊ တို့သည်။ ပါတုဘူတာ၊ ကုန်ပြီ။ သိရသ္မိ ၊ ဌ။ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ ပလိဘာနိ၊ တို့ ကို။ ဒိဿန္တိ၊အပ်ကုန်၏။ မေ၊ သည်။ မဗဒုသကာ၊ လွန်ဌဖြစ်ကုန်သော။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ ကို။ ဘုတ္တာ၊ ခံစားအပ်ကုန်ပြီ။ ဒိဗ္ဗေ၊ နတ်ဌဖြစ်ကုန်သော။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဋိယေ သိတုံ၊ ရှာမှီးခြင်းငှါ။ သမယော၊ အခါတည်း။ဝါ၊အချိန်တန်ပြီ။ တာတ ကုမာရ၊ ချစ်သား။ တုံ၊သည်။ဟေ၊လောလော့။ဣမံ ရဋ္ဌံ၊ဤတိုင်းပြည်ကို။ပဋိပဇ္ဇ၊ကျင့်ရစ်လော့။(အုပ်စိုးလော့- ဟူလို)။ အ ဘံပန၊သည်ကား။ပ။ပဋ္ဌဇိဿာမိ၊ဝင်ရောက်အံ့။ တာတကုမာရ၊ ချစ်သား။ တေနဟိ၊ တိုက်တွန်း ၏။ပ။ကုမာရံ၊ ကို။ ရဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်ဌ။သာဓုကံ၊စွာ။ သမနုသာသိတ္တာ၊ ဆုံးမ၍။ပ။ပဋ္ဌဇေယျာသိ၊ ဝင်ရောက်ရစ်လော့။ ယေန၊ ယင်းသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ မေ၊ သည်။ နိဟိတံ၊ ထားအပ် သော။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသော။ဣဒံ ဝတ္တံ၊ ဤကျင့်ဝတ်ကို။ အနုပ္ပဝတ္တေယျာသိ၊ အတုလိုက်၍ ကျင့်ရစ်လော့။ တံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အန္တိမပုရိသော၊ အဆုံးစွန် ဖြစ်သော ယောကျ်ားသည်။

မာ အဟောသိ၊ မဖြစ်ရစ်လင့်။ တာတကုမာရ၊ ချစ်သား။ ယသို့ ပုရိသယုဂေ၊ အကြင် ယောကျ်ား အနှယ်အဆက်သည်။ ဝတ္ထုမာနေ၊ဖြစ်လတ်သော်။ဝေရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ကလျာဏဿ၊ သော။ဝတ္ထုဿ၊ ကျင့်ဝတ်၏။သမုဒ္ဓေဒေါ၊ ပြတ်ခြင်းသည်။ဟောတိ၊ ၏။သော၊ ထိုအနှယ်အဆက် ဖြစ်သောယောကျ်ားသည်။ တေသံ၊ ထိုမင်းဘို့၏။ အန္တိမပုရိသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာတ.ကုမာရ၊ ချစ်သား။ အဟံ၊သည်။ တံ၊ ထို့ကြောင့်။တံ၊ထိုအနှယ်အဆက်ဖြစ်သော သင့်ကို။ ယေန၊ အားဖြင့်။ပ။မာ အဟောသိတိ၊ လင့်ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ဝဒါမိတိ၊ ဆို၏” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ!နန္ဒာ။ အထခေါ၊ ဌ။မဃဒေဝေါ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ပ။ပဗ္ဗဇိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုမဃဒေဝမည်သော ရဟန်းသည်။ပ။ဝိဟာသိ၊ပြီ။(အဋ္ဌကနာဂရသုတ် ၂၀-ပိုဒ်ဌ် အနက်ရေးခဲ့ပြီ)။

အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ မဃဒေဝေါ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ စတုရာသီဘိဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့ပတ်လုံး။ ကုမာရကီဠိဘံ၊ သူငယ်၏ အဖြစ်ဖြင့် ကစားခြင်းကို။ ကီဠိ၊ ကစားပြီ။ စတုရာသီဘိဝဿသဟဿာနိ၊ တို့ပတ်လုံး။ ဩပရဇ္ဇံ၊ အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုပြီ။ စတုရာသီတိဝဿသဟဿာနိ၊ တို့ပတ်လုံး။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ကာရေသိ၊ ပြီ။ စတုရာသီတိ-ဝဿသဟဿာနိ၊ တို့ပတ်လုံး။ ဣမသ္မိံ ယေဝ မဃဒေဝအမ္မာနေ၊ ဌ်သာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ပဗ္ဗဇိတာ၊ ဝင်ခဲရောက်သည်ဖြာ်၍။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ အစရိ၊ ကျင့်ပြီ။ သော၊ ထိုမဃဒေဝရဟန်းသည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရဘို့ကို။ ဘာဝေတ္ဝာ၊ ဖြာ်ဧ၍။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဌ်။ ဗြဟ္မလောကူပဂေါ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့ကပ်ရောက်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၃၁၀။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ အထခေါ၊ ဌ်။ မဃဒေဝဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ ပုတ္တောဝ၊ သာ.သည်။ပ။ ဗြဟ္မလောကူပဂေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (၃၀၈-၃၀၉-ပိုဒ် အတိုင်းအနက်ဆိုလွယ်ပြီ။ **မဃဒေဝမင်း၏သားက—ဌင်း၏သားအား တဆင့်နန်းလွှဲ၍ ရဟန်းပြုခြင်းကို ပြသည်သာထူး၏။**)

၃၁၁။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ မဃဒေဝဿ၊သော။ ရညော၊ ၏။ ပုတ္တပပုတ္တကာ၊ သားမြေးဖြစ်ကုန်သော။ တဿ၊ ထိုမဃဒေဝမင်း၏။ ပရမ္မရာ၊ အဆက်ဆက်တို့သည်။ပ။ဗြဟ္မလောကူပဂါ၊ ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဓမ္မိကောဝ၊သော။ပ။ မဟာရာဇာ၊ သော။ နိမိ၊ နိမိမည်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုမင်းအဆက်ဆက်တို့၏။ ပစ္ဆိမကော၊နောက်ဆုံးဖြစ်သောမင်းသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ပ။ ဥပဝသတိ၊ကျင့်သုံး၏။

၃၁၂။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ သုဓမ္မာယံ၊ သုမ္မောမည်သော။ သဘာယံ၊ မြို့တော်ခန်းမကြီး၌။ သန္ဓိသိန္ဒာနံ၊ အညီအညွတ် နေကုန်သော။ သန္ဓိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေကုန်သော။ တာဝတိံသာနံ ဒေဝါနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏။“ယေသံ၊ အကြင်ဝိဒေဟတိုင်းသားတို့၏။ နိမိ၊ သော။ ရာဇာ၊သည်။ ဓမ္မိကော၊ တရားစောင့်၏။ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းတည်း။ ဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါး၌။ ဌိတော၊ တည်၏။ မဟာရာဇာ၊ ပူဇော်အပ်သောမင်းတည်း။ပ။ ဥပဝသဘိ၊၏။ ဘော၊ အိုအချင်းဘို့။တေသံ ဝိဒေဟာနံ၊ ထိုဝိဒေဟတိုင်းသားတို့၏။လာဘာ ဝတ၊ လာဘ်ဘို့ပါပေတကား။ဘော၊တို့။ တေသံ ဝိဒေဟာနံ၊ တို့သည်။သုလဒ္ဓံ ဝတာတိ၊ကောင်းစွာ ရအပ်ပေစွတကား” ဟူသော။ အယံ အန္တရုကထာ၊ ဤကြားကာလ၌ဖြစ်သောစကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ အသခေါ၊ ဌ်။ ဒေဝါနံ၊ နတ်ဘို့၏။ ဣဒေါ၊ အရှင်သခင် ဖြစ်သော။

သကြော၊ သိကြားမင်းသည်။တာဝတိ ံသေ ဒေဝေ၊တာဝတိ ံသာနတ်ဘို့ကို။ "မာရိသာ၊အချင်းတို့။ တုမ္မေ၊ တို့သည်။ နိမိ ံ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဣဿ္ဓေယျာထ နောတိ၊ အလိုရှိ ကြကုန်သနည်း" ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ မာရိသ၊ အချင်း။ မယံ၊တို့သည်။ နိမိ ံ၊ သော။ရာဇာနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန် ၏။

အာနန္ဒ၊နှာ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဘုံ။ နိမိ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ပန္နရသေ၊ တဆယ့် ငါးရက်မြောက်သော။ တဒဟုပေါသထေ၊ ထိုဥပုသ်နေ့ဘု။ သီသံနှာတော၊ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ရေချိုး ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဥဒေပါသထိဒကာ၊ ဥပုသ်စောင့်သုံးခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပရိပါသာဒဝရဂတော၊ မြတ်သော ပြာသာဒ်ထက်ဘု တည်လျက်။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊နှာ။ အသဒေါ၊ ဘု။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣနှာ၊ သော။ သဣ္ဂေါ၊ သည်။ (ပါတုရဟောသိ-စပ်)။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ပ။သမ်ဇ္ဈေယျ သေယျထာပိနာမ၊ ကေးရာသက့ဲသို့။ ဝေမေဝ၊သာလျှင်။ တာဝတိ ံသေသု ဒေဝေသု၊တာဝတိ ံသာနတ်ဘို့ဘု။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ပျောက်ခဲ့သည်ဖြစ်၍။ နိမိဿရညော၏။ပမုခေ၊မျက်မှောက်ဘု။(ဌ-ဘု်သမ္ဘုခေ-ရှိ၏)ပါတုရဟောသိ၊ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။အာနန္ဒ၊ နှာ။ အသဒေါ၊ ဘု။ ဒေဝါနံ၊တို့၏။ ဣနှာ၊ သော။ သဣ္ဂေါ၊ သည်။ နိမိ ံ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ ၏ ။ လာဘာ၊ လာဘ်ဘို့တည်း။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ တေ၊သည်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာရအပ်ပေစ့။မဟာရာဇ၊ကြီး။တာဝတိ ံသာ ဒေဝါ၊တို့သည်။သုဓမ္မာယံ၊သော။သဘာယံ၊ ဘု။ယေသံ ဝိဒေဟာနံ၊ တို့၏။ပ။သုလဒ္ဓံ ဝတာတိ၊ တဘားဟူ၍။ကိတ္တယမာနရူပါ၊ချီးမွမ်းအပ်သော သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သန္ဓိသိန္နာ၊ အညီအညွတ်နေကြကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ အား။ တာဝတိ ံသာ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဒဿနကာမာ၊ဖူးမြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တဿ တေ၊ထိုသင်မင်းကြီး၏(အသံ)။အာ၊ သည်။ သဟာဿယုတ္တံ အာဇညရထံ၊ အာဇာနည် မြင်းတထောင်ကသော ရထားကို။ ပဟိဏိဿာမိ၊ စေလွှတ်လိုက်ပါအံ့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဒိဋ္ဌံ၊ သော။ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို။ အဝိကမ္မမာနော၊ ကူန်မလှုပ်သည်ဖြစ်၍။ အဘိရူဟေယျာသိတိ၊ တက်စီးတော်မူပါလေ့"ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။နိမိ၊ သော၊ ရာဇာ၊ သည်။ တုဏ္ဏီဘာဝေန၊သဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ ပြီ။

ဥ၁ဥ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ အထခေါ၊ ဘု။ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ဣနှော၊ သော။ သဣ္ဂေါ၊ သည်။ နိမိဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ အဓိဝါသနံ၊ လက်ခံသည်ကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍။ပ။ နိမိဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ ပမုခေ၊ ဘု။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ပျောက်ခဲ့သည်ဖြစ်၍။ တာဝတိ ံသေသု ဒေဝေသု၊ တို့ဘု။ ပါတုရဟောသိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ အသဒေါ၊ ဘု။ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣနှော၊ သော။ သဣ္ဂေါ၊ သည်။ သဂ်ါဟာ၊ ချီးမြှောက်ဘာ်ခဲ့သော။ မာတလိ ံ၊ မာတလိနတ်သားကို။ "သမ္မမာတလိ၊ အဆွေ မာတလိ။ဟေ၊လောလော့။တို့၊သည်။သဟာဿယုတ္တံ အာဇညရထံ၊ကို။ယောဇေတွာ၊ကၟ။နိမိ ံ၊သော။ ရာဇာနံ၊ သို့။ ဥပသဂ်မိတ္ဝာ၊ ချဉ်းကပ်၍။'မဟာရာဇ၊ကြီး။ တေ၊ သင်၏(ထံ)။အယံ သဟာဿ-ယုတ္တော အာဇညရထော၊ ကို။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣနှေန၊ သော။ သဣ္ဂေန၊ သည်။ ပေသိတော၊ ဝေလွှတ်အပ်ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး ။ပ။ အဘိရူဟေယျာသိဘိ၊ လေ့' ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေဟိဘိ၊ဆိုလေ့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ သဂ်ါဟကော၊ သော။ မာတလိ၊ သည်။ "တဝ၊ သင်၏။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းသောစကားသည်။ ဝေန္တိ၊ ဖြစ်ပါစေ" ဟူ၍။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣနှဿ၊ သော။ သဣ္ဂဿ၊ အား။ ပဋိဿုတ္ဝာ၊ ၍။ "သဟာဿယုတ္တံ အာဇည-ရထံ၊ ကို။ ယောဇေတွာ၊ ၍။ နိမိ ံ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ သို့။ ဥပသဂ်မိတ္ဝာ၊ ၍။ "မဟာရာဇ၊

ကြီး။ပ။ အဘိရှေဟ၊ တက်စီးတော်မူပါ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယေန ဝါ၊ အကြင်လမ်းဖြင့်လည်း။ (ဂန္ဓာ၊သွားသည်ရှိသော်။) ပါပကမ္မာ၊ မကောင်းမှု ရှိသောသူတို့သည်။ ပါပကာနံ ကမ္မာနံ၊ မကောင်းမှုဘို့၏။ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ခံစားနေကုန်၏။ ယေန ဝါ၊ ဖြင့်သည်း။(ဂန္ဓာ၊ သော်။) ကလျာဏာကမ္မာ၊ ကောင်းမှုရှိသောသူတို့သည်။ ကလျာဏကမ္မာနံ၊ ကောင်းမှုဘို့၏။ဝိပါကံ၊ကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ထိုလမ်းနှစ်သွယ်တို့တွင်။ ကတမေန၊ အဘယ်သမ်းဖြင့်။တံ၊အရှင်မင်းကြီးကို။နေမိတိ၊ဆောင်ရပါအံ့နည်း”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။မာတလိ၊လိ။ဥဘယေနေဝ၊ နှစ်သွယ်သော လမ်းဖြင့်သာလျှင်။မံ၊ကို။ နေဟိ၊ ဆောင်ပါလော့။ ဣတိ ဤသို့ပြော၏။အာနန္ဒ၊နှော။သင်္ဂါဟကောဃော။ မာတလိ၊သည်။နိမိ ၊သော။ ရာဇာနံ၊ကို။ သုဓမ္မံ၊ သော။ သဘံ၊ သို့။ သမ္မဝေသေသိ၊ ကောင်းစွာ ဝင်စေပြီ။အာနန္ဒ၊နှော။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣဒ္ဓေ၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ နိမိ ၊သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဒ္ဋရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ အဒ္ဒသာ၊မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာနု၊ ၍။ နိမိ ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။“မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဟေ၊ ကြွလာတော်မူပါ။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ သွားဂတံ၊ ကောင်းသော ကြွလာတော်မူခြင်းပါပေ တည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ အာဝေ။ ဒဿနကာမာ၊ကုန်သော။တာဝတိ သာဒေဝါ၊ တို့သည်။ သုဓမ္မာယံ၊ သော။ သဘာယံ၊ ၌။ ယေသံ၊ တို့ ။ ပ။ သုလဒ္ဓံဝတာတိ၊တကားဟူ၍။ ကိတ္တယမာနံ ရှုပါ၊ ချီးမွမ်းသော သဘောရှိကုန်လျက်။သန္နိသိန္နာ၊ကုန်၏။မဟာရာဇ၊ ကြီး။တေ အာဝေ။တာဝတိ သာ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဒဿနကာမာ၊ ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဒေဝေသု၊ နတ်ဝတ္ထု၌။ ဒေဝါ-နုဘာဝေန၊ နတ်ဘို့၏ အာနုဘော်ဖြင့်။ အာဘိရမာတိ၊ မွေ့လျော်တော်မူပါ”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မာရိသ၊ အချင်း။ အလံ၊ မသင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ တတ္ထေဝ မိထိလံ၊ ထိုမိထိလာပြည်သို့ သာလျှင်။ ပဋိနေတု၊ တဖန်ဆောင်ခဲ့တော်မူပါလော့။ အဟံ၊ သည်။ တထာ၊ ထိုရှေးနည်းအတူ။ပ။ စရိဿာမိ၊ ကျင့်ပါအံ့။ ပ။ ဥပဝဿာမိ၊စောင့်သုံးပါအံ့။ (ဥပဝသိဿာမိ-ရှိမူ ပို၍ ကောင်း၏)။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။

၃၁၄။ အာနန္ဒ၊နှော။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ ပဋိနေသိ၊ တဖန်ဆောင်ပို့ပြီ။ အာနန္ဒ၊နှော။တတြ၊ ထိုမိထိလာပြည်၌။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (အကြောင်း ၃၀၈-ပိုဒ်ရှု၍ သမ္မန်)။

၃၁၅။ (၃၀၉ ပိုဒ်ရှု၍သမ္မန်။ထူးရာ၌ အနက်ကား)။ အာနန္ဒ၊နှော။ နိမိသ၊သော။ ရညောခေါ ပန၊ မင်း၏ကား။ ကဠာရဇနကောနာမ၊ ကဠာရဇနကမည်သော။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုကဠာရဇနကမည်သော သားသည်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ သို့။ နပဗ္ဗဇိ၊ မဝင် ရောက်ပြီ။ သော၊ သည်။ ကလျာဏံ၊ သော။ တံဝတ္ထုံ၊ ထိုကျင့်ဝတ်ကို။ သမုစ္ဆိန္နံ၊ ဖြတ်ပြီ။ သော၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုမဃဒေဝမင်းအဆက်ဆက်ဘို့၏။ အန္တိမပုရိသော၊ အဆုံးစွန်သော ယောကျ်ားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၃၁၆။ အာနန္ဒ၊ နှော။ သိယာ၊ ရံခါ။ တေ၊ သင်၏။ “တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ယေန၊ အကြင်မဃဒေဝမင်းသည်။ ကလျာဏံ၊ သော။ တံ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ နိပ္ပိတံ၊ ထားအပ်ပြီ။ သော မဃ-ဒေဝေါ ရာဇာ၊ ထိုမဃဒေဝမင်းသည်။ အညော၊ တပါးသော မင်းသည်။ အဟောသိနုနာတိ၊ ဖြစ်လေသလော”ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာနန္ဒ၊နှော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဧဝံ၊ ဤကြံသည့်အတိုင်း။နခေါ ပန ဒဠ္ဍပ္ပံ၊မမှတ်အပ်။အဟံ၊ သည်။တေန သမယေန၊ ၌။မဃဒေဝေါ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိံ ၊ ပြီ။ မယာ၊ သည်။ နိဟိတံ၊ ထားအပ်သော။ ကလျာဏံ၊

ကောင်းသော။ တံဝဘ္ဘံ၊ ကို။ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်၌ ဖြစ်သော။ ဇနတာ၊ လူအပေါင်းသည်။ အနုပ္ပ-ဝတ္တေသိ၊အတုလိုက်၍ ကျင့်ပြီ။အာနန္ဒ၊နှာ။ကလျာဏ၊သော။တံ ခေါ ပန ဝတ္ထံ၊ သည်။နိဗ္ဗိဒါယ၊ဝဋ္ဋ-ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ နိ သံဝတ္တာဘိ၊ မဖြစ်။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ။ပ။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ပ။ ဥပသမာယ၊ ရာဂစသည် ငြိမ်းခြင်းငှါ။ပ။ အဘိညာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်း-ငှါ။ပ။ သမ္မောဓာယ၊ ကောင်းစွာ သိတတ်သော မဂ်အကျိုးငှါ။ပ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ နိ သံဝတ္တာဘိ၊ မဖြစ်။ ယာဝဗြဟ္မလောကူပဟတ္တိယာ၊ ဝေ၊ ဗြဟ္မာပြည်သို့ ရောက်ရုံ အကျိုးငှါသာလျှင်။ သံဝတ္တာတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊နှာ။ ဘေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ယော၊ သည်။ နိပ်တံ၊သော။ ကလျာဏ၊-သော။ ဣဒံဝတ္ထံ၊ သည်။ ကေန္တနိဗ္ဗိဒါယ၊ စင်စစ် ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်း အကျိုးငှါ။ပ။ သံဝတ္တာဘိ၊-၏။ အာနန္ဒ၊နှာ။ ဘေရဟိ၊ ၌။ နိ ဘိတံ၊ သော။ ကလျာဏ၊သော။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်မည်သော။-ဝတ္ထံ၊ သည်။ပ။ သံဝတ္တာတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။-အယမေव မဂ္ဂေါ ဤမဂ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤမဂ်ဟူသည်။ သေယ္ယထာ၊ အဘယ်နည်း။-သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဌင်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိဌင်းတည်း။အာနန္ဒ၊နှာ။ ပ။ သံဝတ္တာတိ၊-ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊နှာ။ ယေန၊ အကြောင်းအရိယမဂ်ဖြင့်။ မေ၊ သည်။ နိဟိတံ၊ သော။ကလျာဏ၊သော။-ဣဒံဝတ္ထံ၊ကို။ အနုပ္ပဝတ္တေယျာထ၊ အတုလိုက်၍ ကျင့်ကုန်ရာ၏။(ကျင့်ကုန်လေ)။တံ၊ထိုအရိယမဂ်-ကို။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ အဟံ၊ သည်။ဝေ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။မေ၊ ၏။-အန္တိမဇာတိရီသာ၊ အဆုံးစွန် ဖြစ်သော ယောကျ်းတို့သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။-(အကြွင်း တူပြီ။ ဣဒ မဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒတိ၊ ပေးမြဲ။)

တတိယံ၊ သော။ မယဒေဝသုတ္တံ၊ သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-မဓုရသုတ်

၃၁၇။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊-သည်။ မဓုရာယံ၊ မဓုရာမြို့၌။ ဂုန္ဒာဝနေ၊ လက်ပံညိုတောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဝန္တိပုတ္တော၊ အဝန္တိ-မင်းသမီး၏ သားဖြစ်သော။ မာဓုရော၊ မာဓုရမည်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ "ဘော၊ အချင်းတို့။-သမဏော ကစ္စာနော၊ အရှင်ကစ္စာနသည်။ မဓုရာယံ၊ ၌။ ဂုန္ဒာဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ-သဘော်။ တံ ခေါ ပန ဘဝန္တံ ကစ္စာနံ အဘိ၊ ထိုအရှင်ကစ္စာနထေရ်၏။ 'ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။-ဝိယတ္တော၊လိမ်မာ၏။မေဓာဝီ၊တခ်ေကပ္ပ ဘုံပညာရှိ၏။ဗဟုဿုတော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိ၏။-စိတ္တကထီ၊ ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကိုဟောလေ့ရှိ၏။ကလျာဏပဋိဘာနော၊ ကောင်းသော-ပဋိဘာန်ဉာဏ်ရှိ၏။ ဝုဒ္ဓေါ၊စဝ၊ အသက်လည်း ကြီး၏။ အရဟာ၊ရဟန္တာလည်းဖြစ်တော်မူ၏။-တဿာရှုပါနံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိကုန်သော။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာ အရှင်တို့ကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်း-သည်။ သာဓု ခေါ ပန၊ ကောင်းမြတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏'ဟူသော။ ဝေ၊ ဤသို့။-ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ ဥဂ္ဂတောခလု၊ ပျံ့နှံ့၍ တက်-သတဲ့"ဟူ၍။ (ဣဘိ၊ တလုံးအကြြကြုံ) အဃောသိ ခေါ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။

အထခေါ၊ ၌။ ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နောခေါ၊ သော။ အဝန္တိပုတ္တော၊ သော။ မာဓုရော၊-သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာကစ္စာနံ၊ ကို။"ဘောကစ္စာန၊ အို အရှင်ကစ္စာန၊ ဗြာဟ္မ-ဏာ၊ ပုံကားတို့သည်။ 'ဗြာဟ္မဏောဝ ဝဏ္ဏော၊ ပုံကားမျိုးသည်သာလျှင်။ သေဋ္ဌော၊ မြင့်မြတ်၏။-

အညော ဝဏ္ဏော၊ တပါးသော အမျိုးသည်။ ဟီနော၊ ယုတ်ညံ့၏။ ဗြာဟ္မဏောဝ ဝဏ္ဏော၊ သာလျှင်။ သုက္ကော၊ဖြူစင်၏။ အညော ဝဏ္ဏော၊ သည်။ ကဏှော၊ မည်းနက်၏။ ဗြာဟ္မဏာဝ၊ ပုံကားတို့သည် သာလျှင်။ သုဇ္ဈန္တိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏။အဗြာ ဟ္မဏာ၊ ပုံကားမဟုတ်သောသူတို့သည်။ နော၊ မဖြူစင်ကုန်။ ဗြာ ဟ္မဏာဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ဗြ ဟ္မုနော၊မဟာဗြ ဟ္မာ၏။ပုဗ္ဗာ၊သားဘို့တည်း။ သြ ရသ၊ ရင်ခွဲ ဖြစ်ကုန်၏။ မုခတော၊ ခံဘုင်းမှ။ ဇာတာ၊ ဖွားကုန်၏။ ဗြ ဟ္မဇာ၊ ဗြ ဟ္မာမှ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗြဟ္မ-နိမ္မိတာ၊ဗြဟ္မာသည် ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်၏။ဗြဟ္မဒါယာဒါ၊ဗြဟ္မာ၏ အမွေခံတို့တည်း'ဟူ၍။ဝေါ၊သို့။ အာဟံသု၊ ဆို ကုန်ပြီ။ ဣဓ၊ ဤ သို့ဆိုရာ၌။ ဘဝံကစ္စာနော၊ သည်။ ကိ ံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အက္ခာ-ယိတိ၊ ဆိုပါသနည်း"ဟူသော။တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ "ဗြာဟ္မဏောဝ ဝဏ္ဏော၊ သာလျှင်။သေဋ္ဌော၏။ပ။ဗြ ဟ္မဒါယာဒါတိ၊တည်း"ဟူသော။သော၊ဤစကားသည်။လောကသို့ ၊ ၌။ ဃောသောယေဝ၊ စကားမတ္တ အသံမျှသာတည်း။မဟာရာဇ၊ ကြီး။ "ဗြာဟ္မဏောဝ ဝဏ္ဏော၊ သည်သာလျှင်။ပ။ဃောသောယေဝါတိ၊ တည်းဟူသော။ယထာ၊ အကြင်စကားကို။(ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်ပြီ။)တံ ၊ တေ၊ ထိုစကားကို။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောအကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

၃၁၈။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိ ံ မညသိ၊ နည်း။ ခတ္တိယသု၊ မင်းမျိုးအား။ဓနေန ဝါ၊ ဥစ္စာဖြင့်၎င်း။ ဓညေန ဝါ၊ စပါးဖြင့်၎င်း။ ရဇတေန ဝါ၊ ငွေဖြင့်၎င်း။ ဇာတရူပေန ဝါ၊ ရွှေဖြင့်၎င်း။ စေပိ ဣဒ္ဓေသု၊ အကယ်၍ ပြီးပြည့်ခုံငြားအံ့။ အသု၊ထိုမင်းမျိုးအား။ ပုဗ္ဗဒ္ဒေဝယိ၊ ရှေးဦးစွာ ထင်လှုံ့ရှိသော။ ပစ္ဆာနိပါတိ၊နောက်မှ အ်ပ်လှုံ့ရှိသော။ ကိ ံ ကာရပဋိသာဝီ၊ အဘယ်သို့ ပြုရအံ့နည်းဟု နာခံလှုံ့ရှိသော။ မနာပစာရီ၊ နှစ်သက်စဖွယ် ကျင့်လှုံ့ရှိသော။ ပိယဝါဒီ၊ ချစ်ဖွယ် ဆိုလှုံ့ရှိသော။ ခတ္တိယောပိ၊ တပါးသော မင်းမျိုးသည်လည်း။ (ခတ္တိယောပိတိ ပရခတ္တိယောပိ၊ ဋီ)။ အသု၊ ရှိရာသလော ။ပ။ ဗြာဟ္မဏောပိ၊ သည်လည်း။ အသု၊ သလော။ပ။ ဝေဿောပိ၊ သူကြွယ်မျိုးသည်လည်း။ အသု၊ သလော။ သုဒ္ဒေါပိ၊ သူဆင်းရဲမျိုးသည်လည်း။ အသု၊ သလော။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ကစ္စာန၊ နု။ ခတ္တိယသု၊ အား။ ပ။ ခတ္တိယောပိ၊ သည်လည်း။ အသု၊ ရှိရာ ပါ၏။ပ။ ဗြာဟ္မဏောပိ၊ သည်လည်း။အသု၊၏ ။ပ။ ဝေဿောပိ၊ သည်လည်း။ အသု၊၏ ပ။ သုဒ္ဒေါပိ၊ သည်လည်း။ အသု၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (ကျန်သုံးဝါကျကိုလည်း နည်းမှီ၍ ယောဇနာလေ)။

(တံ ကိ ံ မညသိ မဟာရာဇ၊ပေးမြဲ)။ ယဒိ ဝေ သန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဣမေ စတ္တာရော ဝဏ္ဏာ၊ ဤအမျိုးလေးပါးတို့သည်။သမသမာ၊တူမျှကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်သလော။ နောဝါ၊ မဖြစ်ကုန်သလော။ တ္တေ၊ ဤသို့ အချင်းချင်း လုပ်ကျွေးအပ်သည်၏ အဖြစ်၌။ တေ၊ သင် မင်းကြီး၏ (အသိညာဏ်သည်)။ ကထံဝါဟောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ ဣဒံ ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘောကစ္စာန၊နု။ ဝေသန္တေ၊ သော်။ ဣဒမ စတ္တာရော ဝဏ္ဏာ၊တို့သည်။အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ သမသမာ၊ တူကုန်သည်။ ဟောန္တိ ခေါ၊ကုန်သည်သာတည်း။တ္တေ၊၌။သော်၊ထိုအမျိုးလေးပါးတို့၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ နာနာကရဏံ၊ အသီးသီးပြုခြင်းကို။ ဝါ၊ ထူးခြားချက်ကို။ နု သမနုပဿာမိ၊ မမြင်ပါ။ ဣဒံ၊ဤ သို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

၃၁၉။ (တံ ကိ ံ မည္ကသိ၊ေပးမြဲ)။ ဣ၀၊ ဤလောကခ္ခ။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ့အသက်ကို သတ်လေ့ရှိသော။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊မှားသောအယူရှိသော။ ခတ္တိယောသည်။ အသ၊ ရှိရာ၏။(သော၊ သည်။)။ပ။ နိရယံ၊သို့။ဥပပဇ္ဇေယ္ယ၊ကပ်ရောက်ရာသလော။နော ဝါ၊မကပ်ရောက်ရာသလော။တ္တေ၊ ဤအရာ၌။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏ (အသိညာဏ်သည်)။ ကထံ ဝါ ဟောတိ၊ ဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘော ကစ္စာန၊နု။ ဟိ၊ မှန်ပါ၏။ ပါဏာတိပါတီ၊ သော။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သော။ ခတ္တိယောပါ၊ သည်လည်း။ (အသ၊ရာ၏။သော၊သည်။)။ပ။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇေယ္ယ၊ ရာ၏။ တ္တေ၊ ဤအရာ၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏(အသိညာဏ်သည်)။ဝေ၊ ဤသို့(ဆိုအပ်ပြီးသောအတိုင်း) ပင်။ ဟောတိ၊ ၏။ မေ၊ သည်။အရဟတ်၊ရဟန္တာတို့၏ အထံမှ။တေ၊ ဤစကားကို။ဝေဠ ပန၊လျှင်။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းပေစု ကောင်းပေစု။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သင်၏။ တေ၊ ဤစကားသည်။ ဝေ၊ သို့။ သာဓုခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေ၊ သင် သည်။ တေ၊ ကို။ အရဟတ်၊ အထံမှ။ သာဓု စ ပန၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပေပြီ။ (အကြွင်း လွယ်ပြီ)။

၃၂၀။ (တံ ကိ ံ မည္ကသိ မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။ဣ၀၊ခ္ခ။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ့်ရှောင်သော။ ခတ္တိယော၊ သည်။ အသ၊ ရာ၏။ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သော။ ခတ္တိယော၊ သည်။ အသ၊ ရာ၏။ပ။ ကထံ ဝါ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘော ကစ္စာန၊ နု။ ဟိ၊ မှန်လှပါ၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သော။ ခတ္တိယော၊ သည်။ (အသ၊ ရာ၏။) (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၃၂၁။ (တံ ကိ ံ မည္ကသိ မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။ဣ၀၊ ခ္ခ။ခတ္တိယော၊ သည်။ သန္ဓိ ံ ဝါ၊ အိမ်နံရံကို မူလည်း။ ဆိန္နေယ္ယ၊ ဖြတ်၍ ခိုးငြားအံ့။ နိလ္လောပံ ဝါ၊ အကြွင်းမဲ့ လုယက်ခြင်းကိုမူလည်း။ဟရေယ္ယ၊ လုယက်ငြားအံ့ ။ကောဓိ ံ ကိ ံ ဝါ၊ တအိမ်ထည်းခ္ခ ဝန်းရံလုယက်ခြင်းကိုမူလည်း။ ကရေယ္ယ၊ ပြုငြား အံ့။ ပရိပန္ထေ ဝါ၊ ခရီးလမ်းဆုံခ္ခမူလည်း။ တိဋ္ဌေယ္ယ၊ တည်၍ လုယက်ငြားအံ့။ ပရဒါရံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဂစ္ဆေယ္ယ၊ သွားလေ၊ငြားအံ့။ တံ၊ ထိုသူကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဖမ်းကြ၍။ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား။ ဝါ၊ ၏။ ပုရိသာ၊ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည်။ "ဒေ၀၊ အရှင်မင်းကြီး။ အယံ၊ ဤသူသည်။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ အာဂုစာရီ၊ မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်လေ့ရှိသော။ စောရော၊ ခိုးသူပါတည်း။ဣမဿ၊ ဤခိုးသူအား။ ယံ၊ အကြင်ဒဏ်ကို။ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိ၏။ တံဒဏ္ဍံ၊ ထိုဒဏ်ကို။ ပဏေယ်တိ၊ ပေးအပ်ပါလော့" ဟူ၍။စေ ဒဿေယ္ယုံ၊ အကယ်၍ ပြကုန်ငြားအံ့။ နံ၊ ထိုခိုးသူကို။ ကိန္တိ၊ ဘယ်သို့ လျှင်။ ကရေယ္ယာသိ၊ ပြုလုပ်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘော ကစ္စာန၊ နု။ ဃာတေယ္ယာမ ဝါ၊ သတ်မူလည်း သတ်ကုန်ရာ၏။ ဇာပေယ္ယာမ ဝါ၊ ဥစ္စာ ဆုံးရှုံးစေမူလည်း ဆုံးရှုံးစေကုန်ရာ၏[1]။ပဗ္ဗာဇေယ္ယာမ ဝါ၊ နှင်ထုတ်မူလည်း နှင်ထုတ်ကုန်ရာ၏။

၁။ ဇာပေတာယံ ဝါ ဇာပေတုန္တိ ဓနဇာနိရဟံ ဇာပေတဗ္ဗယုတ္တံ၊ ဇာပေတုံ ဇိဏ္ဏေန ကာတုံ။ မူလပဏ္ဏ၊ စူဠသစ္စကသုတ်။ဋီ၊ ၃၅၂။

ယထာပစ္စယံ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ။ ကရေယျာမ ၀ါ၊ ပြုလုပ်မူလည်း ပြုလုပ်ကုန်ရာ၏။ တံ၊ သည်။ ကိသဟေတု၊ နည်း။ ဘော ကစ္စာန၊ နု။ ဟိ၊ မှန်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ၌။ ယာ ခတ္တိယောတိ-သမညာ၊ အကြင် မင်းမျိုးဟူသော အမည်သည်။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သာ၊ ထိုအမည်သည်။ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက်သည်။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ စောရောတ္ဝေ သခ်္ဏံ၊ ခိုးသူဟူသော အရေအတွက်သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ကျရောက်ရတော့၏။ (ကြွင်း ၂-၀ါကျ မခဲပြီ။)

၃၂၂။ (တံ ကိံ မညသိ မဟာရာဇ၊ပေးမြဲ)။ ဣဒ၊ ဘ၌။ ခတ္တိယော၊ သည်။ ကေသမဿု၊ ကို။ သြဘာရေတ္ဝာ၊ ၍။ ကာသာယာနိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ဖုံးလွှမ်း ဝတ်ရုံ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်သည်။အသ၊ ရာ၏။ ပါဏာတိ-ပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ (အသ၊ ရာ၏။)။ပ။မုသာဝါဒါ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ (အသ၊ ရာ၏။)ရတ္တူပရတော၊ညဉ့်စာ စားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ဧကဘတ္တိကော၊တထပ်သော ဆွမ်းကိုသာ စားသော့ရှိ၏။ ဗြဟ္မစာရီ၊ ၏။ သီလ၀ါ၊ ၏။ ကလ္လာဏဓမ္မော၊ ၏။ နံ၊ ထိုခတ္တိယရဟန်းကို။ ကိန္တိ၊ လျှင်။ ကရေယျာသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘော ကစ္စာန၊ နု။ အဘိ၀ါဒေယျာမ ၀ါ၊ ရှိခိုးမူလည်း ရှိခိုးကြကုန်ရာ၏။ ပစ္စုပဋ္ဌေယျာမ ၀ါ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုမူ ပည်း ကြိုဆိုကုန်ရာ၏။ အာသနေန၊နေရာဖြင့်။ နိမန္တေယျာမ ၀ါ၊ ဖိတ်မူလည်း ဖိတ်ကုန်ရာ၏။ နံ၊ ထိုခတ္တိယရဟန်းကို။ စီ၀ရပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရေဟိ၊ ဘို့ဖြင့်။ အဘိနိမန္တေယျာမ ၀ါ၊ ဖိတ်မူလည်း ဖိတ်ကြကုန်ရာ၏။ အသ၊ ထိုခတ္တိယရဟန်း၏ အလို့ငှါ။ဓမ္မီကထံ၊ သော။ ရက္ခာ၀ရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ကာကွယ်ခြင်းဟူသော လုံခြုံမှုကိုမူ။ သံ၀ိဒဟေယျာမ ၀ါ၊စီမံမူလည်းဆီမံကြကုန်ရာ၏။တံ၊သည်။ကိသဟေတု၊နည်း။ပ။သမဏောတ္ဝေ-သခ်္ဏံ၊ ရဟန်းဟူသော အရေအတွက်သို့သာလျှင်။ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(အကြွင်း နှစ်၀ါကျကို နည်းမှီး၍ ပေးလေ)။

၃၂၃။ (ဧ၀ံ ၀ုတ္တေ-မှစ၍ သရဏံ ဂတန္တိ-တိုင်အောင်သော ၀ါကျတို့သည် ၁၀၆-အပဏ္ဏက သုတ် စသည်နှင့် မထူးပြီ)။

မဟာရာဇ၊ကြီး။တံ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။မာ ခေါ အဂမာသိ၊ မဆည်းကပ်လင့်။ အဟံ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂတော၊ ဆည်းကပ်၏။ တံ၊ သည်။ ဘဂ၀ေ ဘဂ၀န္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ သရဏံ၊ဟူ၍။ ဂစ္ဆ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ကစ္စာန၊ နု။ ဇေတရဟိ၊ ၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ သော။သောဘဂ၀ါ၊ သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိပန၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ ပရိနိဗ္ဗုတော ခေါ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ကစ္စာန၊ နု။ မယံ၊ တို့သည်။ တံ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ ဒဿသု ယောဇနေသု၊ ဆယ်ယူဇနာ (ဝေးကွာသော)အရပ်တို့၌။သစေပိ သုဏေယျာမ၊ အကယ်၍ (ရှိသည်ဟု)ကြားသိရကုန်ငြားအုံ။ မယံ၊ တို့သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓံ၊ သော။ တံ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဒသပိ ယောဇနာနိ၊ဆယ်ယူဇနာ(ဝေးကွာသော)အရပ်တို့သို့လည်း။ဂစ္ဆေယျာမ၊သွားကုန်ရာ၏။ပ။ဘော ကစ္စာန၊နု။ ယတော စ၊ အကြင်အခါ၌လည်း။ သော ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊

လေ့ပြီ။ မယ်၊ တို့သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတမ္မိ၊ သော်လည်း။ (ဝါ၊ သော။) ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ဓမ္မဉ္စ၊ကိုရင်း။ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုရင်း။သရဏံ၊ဟူ၍။ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ (အကြင်းမထူးပြီ)။ဣတိ၊ သို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ သော။ မဇ္ဈရသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ်

၃၂၄။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။ ဧကံ သမယံ၊ဌ်။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘဂ္ဂေသု၊ ဘဂ္ဂတိုင်းတို့ဌ်။ သုသုမာရဂိရေ၊ သုသုမာရဂိရ်မြို့ဌ်။ မိဂဒါယေ၊သားတို့ကိုဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သော။ဘေသကဠာဝနေ၊ ပဲစဉ်းငုံတောဌ်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပနသမယေန၊ ဌ်။ ဗောဓိဿ၊ ဗောဓိမည်သော၊ ရာဇကုမာရဿ၊ မင်းသား၏။ ကောကနဒေါနာမ၊ မည်သော်။ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်သည်။ အစိရကာရိတော၊ ဆောက်လုပ်ပြီးကာစသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမဏေန ဝါ၊ သည်ရင်း။ ပြာဟ္မဏေန ဝါ၊ သည်ရင်း။ မနုဿဘူတေန၊ သော။ ကေနစိဝါ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်လည်း။ အနဇ္ဇာဝုဒ္ဓေ၊ မနေဘူးသေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌ်။ ဗောဓိ၊သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ သဠိကာပုတ္တံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ လုလင်ကို။ "သမ္မ သဠိကာပုတ္တ၊ အချင်းသဠိကာပုတ္တ။ ဟေါ၊လာလော့။ တံ၊ သည်။ ယေန၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ ချဉ်းကပ်လော့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ မမ၊ ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒ၊ ရှိခိုးချေလော့။ အပ္ပါဗာဓံ၊အနာကင်းသည်ကို။ အပ္ပါတင်္ကံ၊ ဆင်းရဲကင်းသည်ကို။လဟုဋ္ဌာနံ၊ လျင်စွာ ထကြွနိုင်သည်ကို။ ဗလံ၊ ခွန်အားရှိသည်ကို။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းကို။ 'ဘန္တေ၊ ရား။ ဗောဓိ၊ သော။ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ အပ္ပါဗာဓံ၊ ကို။ အပ္ပါတင်္ကံ၊ ကို။ လဟုဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဗလံ၊ ကို။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ကို။ ပုစ္ဆတိတိ၊ မေးလျှောက်ပါ၏' ဟူ၍။ ပုစ္ဆ၊ မေးလျှောက်ချေလော့။ 'ဘန္တေ၊ ရား။ပ။အဓိဝါသေတု ကိရာတိ၊ လက်ခံတော်မူပါဘုရား' ဟူ၍။ ဧဝံ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေဟိတိ၊ လျှောက်ချေလော့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ သဠိကာပုတ္တောဝ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဧဝံ ဘောတိခေါ၊ အမိန့်တော်မြတ်အတိုင်းပါ ဟူ၍။ ဗောဓိဿ၊ သော။ ရာဇကုမာရဿ၊ ၏ (စကားကို)။ ပဋိဿုတ္တွာ၊ ၍။ ယေန၊ ဌ်။ ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏ္ဍီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ ပြီ။ပ။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရံ၊ ကို။ "ဘောတော၊ အရှင်၏။ ဝစနေန၊ဖြင့်။တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ကို။ အဝေါစုမှ။ ကုန်ပြီ။ပ။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ သည်။ အဓိဝုဒ္ဓဉ္စ ပနာတိ၊ လက်ခံလည်း လက်ခံအပ်ပါပြီ" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၂၅။ အထခေါ၊ ဌ်။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။တဿာ ရတ္တိယာ၊ထိုညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့် (လွန်သောအခါ၌)။ သကေ နိဝေသနေ၊ မိမိဒိမ်ဌ်။ ပဏီတံ၊ သော။ခါဒနီယံ၊ ကို။ ဘောဇနီယံ၊ ကို။ ပဋိယာဒါပေတွာ၊ စီရင်စေပြီး၍။ ကောကနဒံ၊ သော။ ပါသာဒဉ္စ၊ ကိုလည်း။

၁။ ကောကနဒံ ဝုစ္စတိ ပဒုမံ၊ သော စ မဂ်လပါသာဒေါ ဩလောကနကပဒုမံ ဒဿေတွာ ကတော။ ဌ။ ဩလောကနကပဒုမန္တိ လီလာအရဝိန္ဒံ၊ ကောကနဒသဏ္ဌာနတ္တာ ကောကနဒေါ။ ဋီ။

ယာဝ ပစ္ဆိမသောပါနကဌေ၀ရာ၊ အောက်ဆုံးလှေကားထစ်တိုင်အောင်။ သြဒါတေဟိ၊ ဖြူစင်ကုန်သော။ ဒုဿေဟိ၊ အ၀တ်တို့ဖြင့်။ သန္ဌရာပေတွာ၊ ဖြန့်ခင်းစေ၍။ သဠိကာပုတ္တံ၊ သော။မဃဒေ၀ကို။ "သမ္မသဠိ ကာပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ပ။ဘဂ၀တော၊ အား။ 'ဘန္တေ၊ ရား။ ကာလော၊ အချိန်တန်ပါပြီ။ ဘတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတန္တိ၊ ပြီးပါပြီဘုရား'ဟူ၍။ ကာလံ၊ ကို။ အားရောဇေဟိတိ၊ လျှောက်ထားချေလော့"ဟု၊ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ သဠိကာပုတ္တောဝ၊ သော။ မဃဒေ၀၊ သည်။ပ။အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂ၀၊ သည်။ပ။ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂ၀တော်၊ ကို။ အာဂမယမာနော၊ စောင့်မြော်လျက်။ ဗဟိဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမုခ်အပေါ်။ ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂ၀တော်၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ မှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ ပစ္စုဂ္ဂန္တွာ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုရ၍။ ဘဂ၀တော်၊ ကို။ အဘိ၀ါ-ဒေဘုဝ၊ ၍။ ပုရက္ခတ္ဝာ၊ ရှေ့ဆောင်ပြု၍။ ယေန၊ ၌။ ကောကနဒေါ၊ သော။ ပါသာဒေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂ၀၊ သည်။ ပစ္ဆိမံ၊ အောက်ဆုံးဖြစ်သော။ သောပါဏကဌေ၀ဏ်၊စောင်းတန်းလှေကား၊ပျဉ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂ၀တော်၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂ၀၊သည်။ ဒုဿာနိ၊ အ၀တ်ဘို့ကို။ အဘိရူဟတု၊ တက်နင်းတော်မူပါ။ (နောက်၀ါကျနည်းတူ)ယံ၊ ယင်းအ၀တ်ပုဆိုးကို တက်နင်းတော်မူခြင်းသည်။ မမ၊ အား။ ၀၊ ၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါး အလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ အဿာတိ၊ ဖြစ်ရာ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘဂ၀၊ သည်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ဒုတိယမ္မိ၊ တတိယမ္မိ၊ ၀ါကျမျှားဌ နည်းတူပေးလေ)။

၃၂၆။ အထခေါ၊ ၌။ဘဂ၀၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ အ၀ပလောကေသိ၊ စောင်းငဲ့၍ ကြည့်တော်မူပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ဗောဓိ ၊ သော။ရာဇကုမာရံ၊ ကို။ "ရာဇကုမာရ၊ သား။ တံ၊ သည်။ ဒုဿာနိ၊ တို့ကို။ သံဃရတု၊ ရှုပ်သိမ်းလော့။ ဘဂ၀၊ သည်။ စေလပဋ္ဌိကံ၊ ပုဆိုးဖြူကို။ နိ အက္ကမိဿတိ၊ နင်းတော်မမူလတ္တံ ။ ဝေထာဂတော၊ သည်။ ပစ္ဆိမံ ဇနတံ၊ နောင်လာနောက်သားလူအမျှားကို။အနုကမ္ပတိတိ၊အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်တော်မူ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဒုဿာနိ၊တို့ကို။ သံဃရာပေတွာ၊ရှုပ်သိမ်းဇေ၍။ ဥပရိကောဋ္ဌကနဒပါသာဒေ၊ ကောကနဒပြာသာဒ်ထက်၌။အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညာပေသိ၊ ခင်းစေပြီ။အထခေါ၊၌။ဘဂ၀၊သည်။ကောကနဒံ၊ သော။ ပါသာဒံ၊ ကို။ အဘိရုဟိတွာ၊ တက်၍။ပ။နိသီဒိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ပ။ဧကမန္တံ၊ ၌။နိသိန္နော၊ သော။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂ၀တော်၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ရား။မယံ၊ အား။'သုခေန၊ချမ်းသာသော အကျင့်ဖြင့်။ သုခံ၊ချမ်းသာကို။ နေ ခေါ အဓိဂန္တဗ္ဗံ၊မရအပ်။ ဒုက္ခေန ခေါ၊ ဆင်းရဲသော အကျင့်ဖြင့်သာလျှင်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အဓိဂန္တဗ္ဗန္တိ၊ ရအပ်၏'ဟူသော။ ဧ၀ံ၊ ဤအကြံသည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။

၃၂၇။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သမ္မောဝေ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေးဘ၌သာလျှင်။ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကိုမသိသေးသော။ဗောဓိသတ္တဿော၀၊ဘုရားလောင်းသည်

သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မယ့်မှီ၊ ၏လည်း။ "သုခေန ။ပ ။အဓိဂန္ဒဗ္ဗန္တိ၊ အပ်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ၊ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ အပခရန်၊ သော။ သမယေန၊ ၌။ ဒဟရော၀၊ ငယ်သ ပ်သာလျှင်။ သမာနော၊ လျက်။ သုသုကာဌာနေ၊သော၊ ကောင်းသော မည်းနက်သောဆံပင်ရှိသည်။ ဘဒြေန၊ ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေန၊ အရွယ်နှင့်။ ပဌမေန ဝယသာ၊ ပဌမအရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ သမာနော၊ လျက်။ အကာမကာနံ၊ အလိုမရှိကုန်သော။ အဿုမုခါနံ၊ မျက်နှာ၌ မှက်ရည် ပြည့်ကုန်သော။ မာတာပိတူနံ၊ အမိအဘတို့သည်။ ရုဒန္တာနံ: ငိုကြွေးကုန်စဉ်။ ကေသမဿုံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ ဩဟာရေတ္ဝာ၊ ဖယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်ဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အ၀တ်တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ (ဖုံးလွှမ်း)တော်ရှိ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိ ၊ ဝင်ရောက်ပြီ။ သော၊ ထိုင်ပါသည်။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ကိ ကုသလဂဝေသီ၊အဘယ်သည် ကုသိုလ်နည်းဟု ရှာမှီးလျက်။အနုတ္တရံ၊ သော။ သန္တိ၀ရပဒံ၊(အေးငြိမ်းရာဖြစ်သော)နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရိယေသမာနော၊ရှာဖွေလျက်။ယေန၊ ၌။ကာလာမော၊ ကာလာမ အနွယ်ဖြစ်သော။ အာဠာရော၊ အာဠာရ ရသေ့သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ကာလာမံ၊ သော။ အာဠာရံ၊ ကို။ "အာ၀ုသော ကာလာမ၊ ငါ့ရှင်ကာလာမ။ အဟံ သည်။ဤမသို့ မြေ၀ိနဲ့ယေ၊ ဤသာသနာ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ကျင့်ခြင်းငှါ၊ ဤစ္ဆာမိတိ၊ အလိုရှိ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အ၀ေါစ၊ ဆိုပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဥတ္တေ၊ သော်။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ မံ၊ကို။ "အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။ ဝိဟရတု' နေတော်မူပါလော့။ ယဿ၊ အကြင်တရား၌။ ဝိညူ၊ ပညာရှိသော။ پုရိသော၊ သည်။ နစိရသ္မော၀၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ သကံ အာစရိယကံ၊ မိမိဆရာ့အယူကို။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။ အယံ ၀မ္မော၊ ဤတရားသည်။ တာဒိသောတိ၊ ထိုသို့သဘောရှိ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ နစိရသ္မော၀၊ သာလျှင်။ ခိပ္ပမေ၀၊ လျင်မြန်စွာသာလျှင်။ တံ၀မ္မံ၊ ထိုတရားကို။ ပရိယာပုဏိ ၊ သင်ယူပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သောအဟံ၊ သည်။ တာ၀တကေနေ၀၊ ထိုမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိသည်သာ ဖြင်သော။ သြဋ္ဌပဟတမတ္တေန၊ နှုတ်ခမ်းဆိုရုံမျှဖြင့်။ လပိတလာပနမတ္တေန၊စကားကို ဆိုစေရုံမျှဖြင့်။ ဉာဏ၀ါဒဉ္စ၊ ငါသိ၏ဟူသော ပြောဆိုခြင်းကိုလည်း။ ထေရ၀ါဒဉ္စ၊ ငါမထေရ်ဟူသော ပြောဆိုခြင်းကိုလည်း။ ၀ဒါမိ၊ ဆို၏။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဣတိစ၊ သို့လည်း။ ပဋိဇာနာမိ၊ ၀န်ခံ၏။ အဟညွေ၀၊ ငါသည်လည်း။ ၀ဒါမိ၊ ဆို၏။အညေစ၊တပါးသော သူတို့သည်လည်း။(၀ဒန္တိ၊ ကုန်၏။)ရာဇကုမာရ၊ သား။တဿ မယ့်၊ ထိုငါဘုရား၏။ "ကာလာမော၊ ကာလာမ အနွယ်ဖြင်သော။ အာဠာရော၊ သည်။ ဣမံ ၀မ္မံ၊ ဤတရားကို။ ကေ၀လံ၊ သက်သက်။ သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ ယုံကြည်ရုံမျှဖြင့် ။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊၍။ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နပ၀ေဒေတိ၊ သိစေသည်မဟုတ်။အဒ္ဓါ၊စင်စစ်။ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ ဣမံ ၀မ္မံ၊ ကို။ ဇာနံ၊ သိသည်ဖြစ်၍။ ပဿံ၊ မြင်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတီတိ၊ ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၁။ "ကေ၀လံ သဒ္ဓါမတ္တကေန-သဒ္ဓါမတ္တကေနေ၀၊ ယုံကြည်ရုံမျှဖြင့်သာလျှင်"ဟု ကေ၀လံ-ကို ဝေတ္ထ ကြံ၍ သဒ္ဓါမတ္တကေန-နှင့် တွဲကာ ပေးနိုင်သေးသည်။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ပ။အာဠာဝရံ၊ ကို။ "အာဝုသော ကာလာမ၊ မ။ ကိတ္တာဝတာ၊ အာဘယ်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ပ။ဣတိ၊ သို့။ ပဝေဒေသိ နောတိ၊ သိစေသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ်၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ပ။ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ ပဝေဒေသိ၊ သိစေပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါဘုရား၏။"ကာလာမဿ၊ သော။ အာဠာရသော၊ ၏သာလျှင်။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ နအတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်။မယှမ်ပ်ငါ၏လည်း။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ကာလာမဿ၊ သော။ အာဠာရသော၊ ၏သာလျှင်။ပညာ၊ သည်။ နခေါအတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်။ မယှမ်ပ်၊ ၏လည်း။ ပညာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ (ပဒေဟယျ၊ ၌စပ်။) ယံမဟံ၊ အကြင်တရားကို။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဝေဒေတိ၊ သိစေ၏။ တဿ ဓမ္မဿ၊ ထိုတရားကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြု၍ခြင်းငှါ။ ပဒေဟယျ၊ အားထုတ်ရမူကား။ ယံနူနာဟံ၊ ကောင်းလေစ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော ခေါ အဟံ၊ သည်။ပ။ဝိဟာသိ ပြီ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ပ။အာဠာရံ၊ ကို။ "အာဝုသော ကာလာမ၊ မ။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ပ။ပဝေဒေသိ နောတိ၊ လော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ်၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ငါ့ရှင် ဗောဓိသတ်။(သိဒ္ဓတ္ထာဘဝသို့ ရောက်ပြီးသော်လည်း ဘုရားမဖြစ်သေး၍ ဗောဓိသတ်-ဟု ပြန်ဆိုလိုက်သည်)။ အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ တောဝတာ၊ ဖြင့်။ပ။ပဝေဒေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသော်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် အာဠာရ။ အဟမ္ပိခေါ၊ ငါဗောဓိသတ်သည်လည်း။ပ။ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ဗောဓိသတ်)ဆိုပြီ။ အာဝုသော: ငါ့ရှင် ဗောဓိသတ်။ယေမယံ၊အကြင်ငါတို့သည်။(ငါတို့ဆိုသော်လည်း အာဠာရတဦးတည်းသာ)။ တာဒိသံ၊ထိုသို့သဘောရှိသော။သပြဟ္မစာရီ ၊အာဠာတက္ခ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသော။ အာယသ္မန္တံ၊ ကို။ ပဿာမ၊ မြင်ကုန်၏။ ဧတံ၊ ထိုဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ တေသံ နော၊ ထိုငါတို့၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဗောဓိသတ်။ ဧတံ၊ထိုဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ တေသံ နော၊ ထိုငါတို့၏။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းသောရခြင်းပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။အဟံ၊ ငါအာဠာရ သည်။ ယံဓမ္မံ၊ ကို။ပ။ပဝေဒေမိ၊ ၏။ တံဓမ္မံ၊ ကို။ တုံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ပ။ဝိဟရသိ၊ ၏။ တုံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ ယံဓမ္မံ၊ ကို။ပ။ဝိဟရသိ၊ ၏။ အဟံ၊ငါအာဠာရသည်။တံမ္မံ၊ ကို။ပ။ ပဝေဒေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ ယံဓမ္မံ၊ ကို။ ဇာနာမိ၊ ၏။ တုံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ တံဓမ္မံ၊ ကို။ ဇာနာသိ၊ ၏။ တုံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ ယံမ္မံ၊ ကို။ ဇာနာသိ၊ ၏။ တံဓမ္မံ၊ ကို။ အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ ဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့ သဘောရှိ၏။ တုဝံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ တာဒိ-သော၊ ထိုသို့ သဘောရှိ၏။ တုဝံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ ယာဒိသော၊ ၏။ အဟံ၊ ငါအာဠာရ သည်။ တာဒိသော၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဗောဓိသတ်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဥဘောဝ၊ နှစ်ယောက်သာဖြစ်ကုန်သော။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။)သန္တာ၊ထင်ရှားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣမံ ဂဏံ၊ ဤဂိုဏ်းကို။ ပရိဟရာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့(အာဠာရ)ဆိုပြီ။ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ (အတ္တနော၊ ၏။)အနွေဝါသိ သမာနံ၊ တပည့်ဖြစ်သော။

မံ၊ ငါ့ကို။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ သမသမံ၊သပ်ဘူထပ်မျှ။ဌပေသိ၊ထားပြီ။ဥဒ္ဒါရာယ၊မွန်မြတ်သော။ ပူဇာယစ၊ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်လည်း။ မံ၊ ကို။ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ထိုငါ၏။"အယံ ဓမ္မော၊ ဤသမာပတ်ခုနစ်ပါး တရားသည်။နိဗ္ဗိဒါယ၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခြိုးငွေ့ခြင်းအကျိုးငှါ။ နိ သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်း အကျိုးငှါ၊ နိ သံဝတ္တတိ၊မဖြစ်။ နိရောဓာယ၊ ရာဂစသည်ချုပ်ခြင်း အကျိုးငှါ။နိ သံဝတ္တတိ၊မဖြစ်။ဥပသမာယ၊ရာဂစသည် ငြိမ်းခြင်းအကျိုးငှါ။ နိ သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ အဘိညာယ၊ သိသင့်သိထိုက်သည်ကို သိခြင်းအကျိုးငှါ။ နိ သံဝတ္တတိ၊မဖြစ်။ သမ္မောဓာယ၊ လေးပါးသောမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းအကျိုးငှါ။ နိ သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ နိ သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ယာဝ အာကိဉ္စညာယတနူပဓိတ္ထိယာ ဧဝ၊ အာကိဉ္စညာယ တနဘုံသို့ ရောက်ခဲ့ငှါသာလျှင်။ သံဝတ္တတိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။သော အဟံ၊ သည်။ တံမဲ့ မ်ုထိုတရားကို။အနလင်္ကရိတ္စာ၊အဖန်ဖန်မြှစ်ခြင်းကို ပြု၍။ တသ္မာ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားမှ။ နိဗ္ဗိဇ္ဇ၊ ငြီးငွေ့၍။ အပက္ကမိ ၊ ဖဲသွားပြီ။

၃၂၇။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ ကိ ကုသလဂဝေသီ၊ လျက်။ အနုတ္တရံ၊ သော။ သန္တိဝရပဒံ၊ ကို။ ပရိယေသမာနော၊ လျက်။ ယေန၊ ၌။ ရာမပုတ္တော၊ ရာမပုံ အား၏ သားဖြစ်သော။ ဥဒကော သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ ၊ ပြီ။ပ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ ရာမပုတ္တော၊ သော။ ဥဒကော၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ သဒ္ဓြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးဘော်သည်။သမာနော၊ ဖြင့်လျက်။အာစရိယဋ္ဌာနေ၊ ဆရာ့အရာ၌။ မံ၊ ကို။ ဌပေသိ၊ ပြီ။ (အယံ ဓမ္မော၊ ဤသမာပတ်ရှစ်ပါးတရားသည်။ ဤတပုဒ်သာ ထူး၏။ ကြွင်းအားလုံး လွယ်ပြီ)။

၃၂၉။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ ကိ ကုသလဂဝေသီ၊ လျက်။ အနုတ္တရံ၊ သော။ သန္တိဝရပဒံ၊ ကို။ ပရိယေသမာနော၊ လျက်။ မဂဝေသု၊ မဂဝတ်ုင်းတို့၌။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ယေန၊ ၌။ ဥရုဝေလာသေနာ-နိဂမော၊ ဥရုဝေလတော သေနာနိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုဥရုဝေလတော သေနာနိဂုံးသို့။ အဝသရိ ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုဥရုဝေလတော သေနာနိဂုံး၌။ ရမဏီယံ၊ မြေလျှောဘုယ် ကောင်းသော။ ဘူမိဘာဂံ၊ မြေအဘို့ကိုရင်း။ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်နူးစေတတ်သော။ ဝနသဏ္ဍံ စ၊ တောအုပ်ကိုရင်း။ သန္ဒတိ ၊ စီးသော။ သေတကံ၊ ဖွေးဖွေးဖြူသော။သုပတိတ္ထံ၊ ကောင်းသော ဆိပ်ကမ်းရှိသော။ ရမဏီယံ၊ သော။ နဒိ စ၊ မြစ်ကိုရင်း။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဂေါစရ-ဂါမံစ၊ ဆွမ်းခံရွာကိုရင်း။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ ဘူမိဘာဂေါ၊ မြေအဘို့သည်။ ရမဏီယော ဝတ၊မြေလျှောဘုယ်ကောင်းပေစ,တကား။ ဝနသဏ္ဍော စ၊ တောအုပ်သည်လည်း။ ပါသာဒိကော ဝတ၊ ကြည်နူးဘုယ် ကောင်းပေစ,တကား။ နဒီ စ၊ မြစ်သည်လည်း။ သန္ဒတိ၊ စီးသည်ဖြင်၍။ သေတကာ၊ ဖွေးဖွေးဖြူသည်ဖြစ်၍။ သုပတိတ္ထာ၊ ကောင်းသောဆိပ်ကမ်းရှိသည်ဖြင်၍။ရမဏီယာ ဝတ၊ တကား။ သမန္တာ၊ မှ။ ဂေါစရဂါမောစ၊ သည်လည်း။ (အတ္ထိ ဝတ၊ ရှိပေစ,တကား။) ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ ပဓာနဋ္ဌိကဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်လိုသော။ ကုလပုတ္တဿ၊ အမျိုးကောင်းသား၏။ ပဓာနာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ခြင်း ငှါ။ အလံ ဝတာတိ၊ သင့်လျော်စ,တကား"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။သော အဟံ၊သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ ပဓာနာယ၊ ငှါ။ အလံ၊ သင့်လျော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ နိသီဒိ ၊ နေပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အပိဿု၊

စင်စစ်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ၌။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊မကြားအပ်ဘူးကုန်သော။ အနုစ္ဆရိယာ၊(အနု-အစ္ဆရိယာ) အဖန်ဖန် အံ့ဩြဘွယ်ကောင်းကုန်သော။ တိဏ္ဍာ၊ ကုန်သော။ ဥပမာ၊ ဥပမာတို့သည်။ မံ၊ ငါ၏ (ဥာဏ်ဘ)။ ပဋိဘံသု၊ ထင်ကုန်ပြီ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကား။ သသ္ဟော၊ အစေး ရှိသော။ အလ္လ၊ စိုသော။ ကဋ္ဌ၊ ထင်းကို။ ဥဒကေ၊ ဘ။ နိက္ခိတ္တံ ထားအပ်၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ ပုရိသော၊ သည်။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တေ္ထသာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့။ တေဇော၊ အပူဓာတ်ကို။ ပါတုကရိဿာမိ၊ ထင်ရှားပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍။ ဥဇ္ဇာရာရဏိ၊ မီးပွတ်ကျည်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တံ၊ ထိုငါဆုံလတ္တံ့သော စကားကို။ ကိ မညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ဥဒကေ၊ ဘ။ နိက္ခိတ္တံ၊ ချထားအပ်သော။ သသ္ဟော၊ သော။ အလ္လံ၊ သော။အမုံ ကဋ္ဌံ၊ ထိုထင်းကို။ ဥဇ္ဇာရာ-ရဏိ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိမန္ထေန္တော၊ ပွတ်တိုက်သည်ရှိသော်။ အဂ္ဂိ၊ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္ထေ-ယျ အပိနု၊ ဖြစ်စေနိုင်ရာသလော။ တေဇော၊ ကို။ ပါတုကရေယျအပိနု၊ထင်ရှားပြုနိုင်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဒံ သည်။ နနောဟိ၊ မယင့်။ တံ၊ ထိုမသင့်ခြင်း သည်။ ကိဿဟေတု၊နည်း။ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ကြောင့်။အဒုကဋ္ဌံ၊ သည်။ အလ္လံ၊ စိုစွတ်၏။ သသ္ဟော၊ အစေးနှင့်တကွဖြစ်၏။ တဋ္ဌ၊ ထိုထင်းကိုလည်း။ ဥဒကေ. ဘ။ နိက္ခိတ္တံ ထားအပ်၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဂိလာနမထဿ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်း၏။ ဝိဃာတဿ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၏။ ယာဝဘာဂိဝေ၊ အဘို့ရှိရှိ သည်သာလျှင်။ အ ဿ၊ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့် တည်း။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယေ ပြာဟ္မဏာ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ကာယေန စေဝ၊ ဖြင့်ရင်း။စိတ္တေန စ၊ ဖြင့်ရင်း။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမတို့မှ။ အာဘုဿကဒ္ဒာ၊ မကင်းဆိတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသမဏပြာဟ္မဏတို့၏(သန္တာန်၌)။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ယောကာမစ္ဆန္ဒော စ၊ အကြင် လိုချင်တပ်မက်ခြင်းသည်ရင်း။ ယော ကာမသ္နေဟော၊ အကြင်လိုချင်ခြင်း အစေးသည်ရင်း။ ယာ ကာမမုစ္ဆာ၊ အကြင်လိုချင်ခြင်းဟူသော တွေဝေခြင်းသည်ရင်း။ ယာ ကာမပိပါသာ၊ အကြင် လိုချင်ခြင်းဟူသော မွတ်သိပ်ခြင်းသည်ရင်း။ ယော ကာမပရိဠာဟော၊ အကြင်လိုချင်ခြင်းဟူ သော ပူလောင်ခြင်းသည်ရင်း။ (ဟောတိ၏။) သောစ၊ ထိုအလုံးစုံသည်လည်း။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ သန္တာန်၌။ သုပ္ပဟီနော၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သုပ္ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ အကြွင်းမဲ့ ငြိမ်းအေးပြီးသည်။ နဟောတိ မဖြစ်။ တေ ဘောန္တော သမဏပြာဟ္မဏာ၊ ထိုအရှင် သမဏပြာဟ္မဏတို့သည်။ ဩပက္ကမိကာ၊ လှုံ့လကြောင့်ဖြင့်ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကြီးမားကုန်သော။ ခရာ၊ ကြမ်းထမ်းကုန်သော။ ကဋုကာ၊ ထက်ကုန်သော။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ. ဆင်းရဲဝေဒနာတို့ကို။ စေပိ ဝေဒယန္တိ၊ အကယ်၍ ခံစားရကုန်ငြားအံ့။ တေ၊ ထိုသမဏပြာဟ္မဏတို့သည်။ ဥာဏာယ၊ သိခြင်းငှါ။ ဒဿနာယ၊ မြင်ခြင်းငှါ။ အနုတ္တရာယ အတုမရှိမြတ်သော။ သမ္ဗောဓာယ၊ (သစ္စာ လေးပါးကို) ကောင်းစွာသိသော မဂ်အကျိုးငှါ။ အဘဗ္ဗာဝ၊ မထိုက်ကုန်သည်သာတည်း။ တေ ဘောန္တော သမဏပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဩပက္ကမိကာ၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ခရာ ကုန်သော။ ကဋုကာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ နောစေပိ ဝေဒယန္တိ၊ အကယ်၍ မခံစားရကုန်ငြားအံ့။ တေ၊ တို့သည်။ ဥာဏာယ၊ ငှါ။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ သမ္ဗောဓာယ၊ ငှါ။ အဘဗ္ဗာဝ၊ တည်း။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘ။

အဿုတပုဗ္ဗာ၊ သော။ အနစ္စရိယာ၊ သော။ ပဌမာ၊ သော။ အယံ ခေါ ဥပမာ၊ သည်။ မံ၊ ၌။ ပဋိဘာသိ၊ ထင်ပြီ။

၃၃၀။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ သော။ အနစ္စရိယာ၊ သော။ အပရာပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ဒုတိယာ၊ သော။ ဥပမာ၊ သည်။ မံ၊ ၌။ ပဋိဘာသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သသော်ဟ၊ သော။ အလ္လံ၊ သော။ကဋ္ဌံ၊ကို။ ဥဒကာ၊ မှ။ အာရကာ၊ ဝေးစွာ။ ထလေ၊ ကုန်း၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ချထား၏။ အထ၊ ၌။ ပုရိသော၊ သည်။ အဂ္ဂိံ၊ ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တေယျ၊ အံ့။ တေဇော၊ ကို။ ပါတုကရိယာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ၍။ ဥတ္တရာ-ရဏိံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အာဂန္တ္ဝေယျ၊ ရာ၏။ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ သသော်ဟ၊ သော။ အလ္လံ၊ သော။ အဒုံ ကဋ္ဌံ၊ကို။ ဥဒကာ၊မှ။ အာရကာ စွာ။ ထလေ၊ ၌။ ကိဉ္စာပိ နိက္ခိတ္တံ၊ အကယ်၍ကား ထား၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင်ထားသော်လည်း။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ကိလ-မထသ၊ ၏။ ဝိဃာတသ၊ ၏။ ယာဝဘာဝီဝေ၊ သည်သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့် တည်း။ပ။ ပဋိဘာသိ၊ ပြီ။

၃၃၁။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ သော။ အနစ္စရိယာ၊ သော။ အပရာပိ၊ သော။ တတိယာ၊ သော။ ဥပမာ၊ သည်။မံ၊ ၌။ ပဋိဘာသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သုက္ခံ၊ ချောက်သော။ ကောဋ္ဌာပံ၊ အဝေးမရှိသော[1]။ ကဋ္ဌံ၊ ထင်းကို။ ဥဒကာ၊ မှ။ အာရကာ၊ စွာ။ ထလေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တံ၊၏။ပ။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ အနစ္စရိယာ၊ ကုန်သော။တိသော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဥပမာ၊ တို့သည်။ မံ၊၌။ ပဋိဘံသု၊ ကုန်ပြီ။

၃၃၂။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊၏။ "အဟံ၊ သည်။ ဒန္တေ၊ အောက်သွား၌။ အဘိဒန္တံ၊ အထက်သွားကို။ အာဒါယ၊ ထား၍ (ဒံကြိတ်၍)။ ဇိဝှါယ၊လျှာဖြင့်။ တာလုံ၊ အာစေါက်ကို။ အာဟစ္စ၊ ရှေးရှုခိုက်၍။(ဝါ၊ တောက်ခေါက်၍။)စေတသာ. ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ အကုသိုလ်စိတ်ကို။ ယံနူန အဘိနိဂ္ဂဏှေယျံ၊ ဖိနှိပ်ရမူ ကောင်းလေစွ။ ယံနူန အဘိနိပ္ပီဠေယျံ၊ ဖိညှစ်ရမူ ကောင်းလေစွ။ ယံနူန အဘိသန္တာပေယျန္တိ၊ ပြင်းစွာ ပူပန်စေရမူ ကောင်းလေစွ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ပ။ အဘိသန္တာပယတော၊ သော။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ ကစ္ဆေဟိ လက်ကတီးကြားတို့မှ။ သေဒါ၊ ချေးတို့သည်။မုစ္စန္တိ၊ ယိုဆင်းကုန်၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒုဗ္ဗလတရံ၊ အလွန်အားနည်းသော။ ပုရိသံ၊ ကို။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ဂဟေတ္ဝာ ဝါ၊ ကိုင်၍သော်၎င်း ၊ ခန္ဓေ၊ ပခုံး၌။ ဂဟေတ္ဝာ ဝါ၊ ကိုင်၍သော်၎င်း။အဘိနိဂ္ဂဏှေယျ သေယျထာပိ၊ ဖိနှိပ်ရာသကဲ့သို့၎င်း။အဘိနိပ္ပီဠေယျ သေယျထာပိ၊ ညှစ်ရာသကဲ့သို့၎င်း။ အဘိသန္တာပေယျ သေယျထာပိ၊ ပြင်းစွာ ပူပန်စေသကဲ့သို့၎င်း။ရာဇကုမာရ၊သား။ဧဝမေဝခေါ. လျှင်။ပ။မုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။မေ၊ငါသည်။ အာရဒ္ဓံ၊အားထုတ်အပ်ပြီးသော။ ဝီရိယံ၊သည်။ အသလ္လီနံ၊မတွန့်ဆုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ထင်သော။ သတိ၊ သည်။ အသမ္မုဋ္ဌာ. (မမေ့)မပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနေဝ ဒုက္ခပ္ပဓာနေန၊ ထိုဆင်းရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော လုံ့လကြောင့်သာလျှင်။ ပဓာနာဘိ-

---

၁။ ကောဋ္ဌန္တိ ဝါ သုက္ခကလိဂ်ရံ ဝုစ္စတိ။ ကောဋ္ဌံ ကောဋ္ဌဘာဝံ အာပန္နန္တိ ကောဋ္ဌာပံ-ဟူသော ဋီကာ အလို ထင်းခြောက်အဖြစ်သို့ ရောက်သော-ဟု ပေး။

တုန္နသ၊ ဝိရိယသည် ထိုးဆွအပ်သည်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ၏။ ကာယော၊ နာမကာယ ရူပကာယသည်။ အပ္ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းအေးခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရဒ္ဓေါ စ၊ ပူလောင်ခြင်း ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၃၃။ ရာဇကုမာရ၊ သား။တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ "အဟံ၊သည်။အပ္ပါဏကံယေဝ၊ ထုက်သက်ဝင်သက် မရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော"။ စျာနံ၊ (စတုတ္ထ)စျာန်ကို။ ယံ နူန စျာယေယျန္တိ၊ဝင်စားရမူကောင်း လေစု"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သောအဟံ၊ သည်။ မုခတော စ၊ ခံတွင်းမှ၎င်း။ နာသတော စ၊ နှာခေါင်းမှ၎င်း။ အဿာသပဿာသေ၊ ထုက်သက် ဝင်သက်ဘို့ကို။ ဥပရုန္ဓိ ၊ ချုပ်တည်းပိတ်ဆို့ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ မုခတောစ၊ မှ၎င်း။ နာသတောစ၊ မှ၎င်း။ အဿာသပဿာသေသု၊ တို့ကို။ ဥပရုဒ္ဓေသု၊ ပိတ်ဆို့ထားအပ်ကုန်သော။ ကဏ္ဏသောတေဟိ၊ နားတို့မှ။ ဝါတာနံ၊ လေတို့သည်။ နိက္ခမန္တာနံ၊ ထုက်ကုန်စဉ်။ အဓိမတ္တော၊ လွန်ကဲသော။ သဒ္ဒေါ၊ အသံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မာရဂဂ္ဂရိယာ၊ ပန်းပဲဖိုသည်။ ဓမမာနာယ၊ မှုတ်သည်ရှိသော်။ အဓိမတ္တော၊ သော။ သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ သာကဲ့သို့။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ မေ၊ ၏။ မုခတော စ၊ မှ၎င်း။ပ။ဟောတိ၊ ၏။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ အပ္ပါဏကံယေဝ၊ ဝင်သက်မရှိသည်သာ လျှင်ဖြစ်သော။ စျာနံ၊ စျာန်ကို။ ယံ နူန စျာယေယျန္တိ၊ဝင်စားရမူ ကောင်းလေစု"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ မုခတောစ၊ မှ၎င်း။ နာသတော စ၊ မှ၎င်း။ကဏ္ဏတောစ၊ နားမှ၎င်း။ အဿာသပဿာသေ၊ ဝင်သက်ထုက်သက်တို့ကို။ ဥပရုန္ဓိ ၊ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊သား။တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။မုခတော စ၊မှ၎င်း။နာသတော စ၊ မှ၎င်း။ ကဏ္ဏတော စ၊မှ၎င်း။ အဿာသပဿာသေသု၊ တို့ကို။ဥပရုဒ္ဓေသု၊ ကုန်သော်။အဓိမတ္တော၊ကုန်သော။ဝါတာ၊လေတို့သည်။ မုဒ္ဓနိ၊ဦးထိပ်၌။ဦဟနန္တိ၊ထိခိုက်ကုန်၏(တိုးဝှေ့ ကုန်၏လည်းဟု)။ရာဇကုမာရ၊သား။ဗလဝါ၊သော။ ပုရိသော၊ သည်။ တိဏေန၊ ထက်သော။ သိခရေန၊ သံစူးဖြင့်။ မုဒ္ဓနိ၊ ဦးထိပ်၌။ အဘိမတ္ထေယျ သေယျာထာပိ၊ ထိုးမွှေ့ ရာသကဲ့သို့။ရာဇကုမာရ၊သား။ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအဘူသာလျှင်။ မေ၊ ၏။ မုခတော စ၊ မှ၎င်း။ နာသတော စ၊ မှ၎င်း။ကဏ္ဏတောစ ၊ မှ၎င်း။ အဿာသပဿာသေသု၊တို့ကို။ ဥပရုဒ္ဓေသု၊ ကုန်သော်။ အဓိမတ္တော၊ ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့သည်။ မုဒ္ဓနိ၊ ၌။ ဦဟနန္တိ၊ ထိခိုက် ကုန်၏။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ပ။ အဓိမတ္တော၊ ကုန်သော။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ သီသ-ဝေဒနာ၊ ဦးခေါင်းကိုက်ခဲသောဝေဒနာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒဠ္ဍေန၊ မြဲမြံစွာ (ခိုင်ခံ့)သော။ ဝရတ္တက္ခဏ္ဍေန၊ သားရေပတ်ကြိုးဖြင့်။ သီသေ၊ ၌။ သီသဝေဋ္ဌံ၊ ဦးခေါင်း၌ ရစ်ပတ်ခြင်းကို။ ဒဒေယျ သေယျာထာပိ၊ ပေးရာသကဲ့သို့ (ထားရာသကဲ့သို့လည်းဟူ)။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ အပ္ပါဏကန္တိ နိရဿာသံ၊ နိရောဓိတဿာသပဿာသံ၊ မ ဋီ ၂-နှင့်အညီ ပေးသည်။ မ ဋ ၂၊၁၉၀-၌ အပ္ပါဏကန္တိ နိရဿာသံ-ဟုသာ ဖွင့်၏။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ့်၊ ၏။ပ။ အဓိမတ္တာ ကုန်သော။ဝါတာ၊တို့သည်။ ကုစ္ဆိ ၊ဝမ်းကို။ ပရိကန္တန္တိ၊ ထိုးဖြတ်ကုန်၏။ ရာဇကုမာရ၊ သာ ။ ဒဂ္ဂေါ၊ ကျမ်းကျင်သော။ ဂေါဃာတကော ဝါ၊ နွားသတ်သမားသည်ရင်း။ ဂေါဃာတကန္တေ ဝါသိ ဝါ၊ နွားသတ်သမား.၏တပည့်သည်ရင်း။တိက္ခေ-န၊ ထက်စူးသော။ ဂေါဝိကန္တနေန၊ သားလိုးဓားဖြင့်။ ကုစ္ဆိ ၊ ဝမ်းကို။ ပရိကန္တေယျ သေယျ-ထာပိ၊ ထိုးဖြတ်ရာသကဲ့သို့။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ မေ၊၏။ပ။ ဟောတိ၊၏။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ့်၊ ၏။ပ။ အဓိမတ္တော၊ သော။ ကာယသ္မိ ၊ကိုယ်၌။ဒုဗ္ဘော၊ ပူလောင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗလဝန္တော၊ အားရှိကုန်သော။ ဒေ့ပုရိသာ၊ ယောကျ်ား နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဒုဗ္ဗလတရံ၊ သော။ ပုဂ္ဂိသံ ကို။ နာနာဗာဟာသု၊ အသီးသီးသောလက်မောင်း တို့၌။ ဂဟေတ္မာ၊ ကိုင်၍။ အင်္ဂါရကာသုယာ၊ မီးကျီးတွင်း၌။ သန္တာပေယျုံ သေယျထာပိ၊ ကင်ကုန်ရာသကဲ့သို့။သမ္မာရိတာပေယျုံ သေယျာထာပိ၊အပြန်ပြန်မြှုက်ကုန်ရာသကဲ့သို့။ရာဇကုမာရ၊သား။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ မုခတော စ၊ မှဒင်း။ပ။ ဟောတိ၊ ၏ ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ အပိသု၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍။ "သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ကာလက်တောတိ သေလေပြီ" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ကေစ္စာ၊ အချို့ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ နု ကာလ.ကတော၊ မသေသေး။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ကာလ.ကော်ရောတိ၊ သေမည်ဆဲဆဲသာ" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ကေစ္စာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ နု ကာလကတော သေလည်း မသေသေး။ နာပိ ကာလက်ရောတိ၊ သေအုံ့ဆဲဆဲလည်း မဟုတ်။ သမဏောဂေါတမော၊သည်။အရဟံ၊ရဟန္တာတည်း။ သော၊ထိုနေခြင်း သည်။ အရဟတော၊ ရဟန္တာဗုဒ္ဓါ၏။ ဝိဟာရောတ္ဝေ၀၊ နေခြင်းသည်သာလျှင်တည်း။(အရဟံ၊ သည်၊) ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ ဟောတိတိ၊၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ (အရဟံ-မှ ဟောတိ-တိုင်အောင်သော ပါဠိအနေအထားကို စဉ်းစားလေ)။

၃၃၄။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ့်၊ ၏။ "အာဘ၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အာဟာရူပစ္ဆေဒါယ၊ အစာအာဟာရဖြတ်သောအားဖြင့်။ ယံ နူန ပဋိပဇ္ဇေယျန္တိ၊ ကျင့်ရမူ ကောင်း လေစု"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အဘဝေါ၌။ မံ၊ ငါသို့။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊၍။ "မာရိသ၊အချင်း။ တုံ၊သည်။ သဗ္ဗသော၊အချင်းခပ်သိမ်း။ အာဟာရူပစ္ဆေဒါယ၊ အားဖြင့်။ မာ ပဋိပဇ္ဇိ၊ မကျင့်ပါလင့်။ မာရိသ၊ အချင်း။ တုံ၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ သိမ်း။ အာဟာရူပစ္ဆေဒါယ၊ အားဖြင့်။ သစေ ပဋိ ဇ္ဇိဿသိ၊ အုံ့။ တဿ တေ၊ ထိုသင် ၏။လောမကူပေဟိ၊ မွေးတွင်းတို့မှ။ဒိဗ္ဗံ ဩဇံ၊ နတ်ဩဇာကို။ မယံ၊ တို့သည်။ အဇ္ဈောဟာရေဿာ-မ၊ သွင်းကုန်အုံ့။ တာယ၊ ထိုနတ်ဩဇာ၌ဖြင့်။ တုံ၊ သည်။ ယာပေဿသိတိ၊ မျှလတ္တံ့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ့်၊ ၏။ "အဟဉ္စေ၀၊ ငါသည်လည်း။ သဗ္ဗသော၊ သိမ်း။ အဇ္ဈောဟာ၊ အစာမစားခြင်းကို။ ပဋိဇာနေယျံ၊ သိစေကြားအုံ့။ဣမာ စ ဒေဝတာ၊ တို့သည်လည်း။ မေ၊ ၏။ လောမကူပေဟိ၊တို့မှ။ ဒိဗ္ဗံ ဩဇံ၊ကို။ အဇ္ဈောဟာရေယျုံ၊ သွင်းကုန်ရာ၏။

၁။ အဇ္ဈောဟာရန္တိ အဘောဇနံ။ အဠကတာ။ အဇ္ဈောဟာရန္တိ ဝေ အာဟုဠိဘံ ဘကာရဿ ဇကာရာဒေသံ ကတ္မာ။ ရူကာ။

တာယမ၊ ထိုနတ်တို့ သွင်းသောနှာ်ညြောဖြင့်လည်း။ အဟ်၊ သည်။ ယာပေယ်ဖ့၊ အုံ့။ တ်၊ထိုမ္ပတ ခြင်းသည်။ မမ၊ ၏။ မုသာ၊ ချုတ်ယွင်းချက်သည်။ အဿာတိ၊ ရှု၏" ဟူသော။ ဧတေ၊ သ:ည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရုဇကုမာရ၊ သား။ သော ခေါ အဟ်၊ သည်။ တာ ဒေ၀တာ၊ တို့ကို။ ပစ္စာဘိက္ခာမိ၊ တားမြစ်၏။ အလန္ဒို၊ မသင့်ဟူ၍။ ၀ဒါမိ၊ ၏။

ရုဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ်ဖ့၊ ၏။ "အဟ်၊ သည်။ ထောက်ထောက်၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်သော။ ပသတ်ပသတ်၊ တလက်ဖက် တ:လက်ဖက်မ္ပသော။ အာဟာရံ၊ အစာအာဟာရကို။ ယဒိ ၀ါ မုဂ္ဂယူသံ၊ ပဲနောက်ရည်ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ၀ါ ကုလတ္ထယူသံ၊ ပဲပိစပ်ရည်ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ၀ါ ကဠာယယူသံ၊ ကုလားပဲရည်ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ၀ါ ဟရေဏုကယူသံ၊ စားတော်ပဲရည်ကို သော်၎င်း။ ယံနူန အာဟာရေယျန္တိ၊ သုံးဆောင်ရမူ ကောင်းလေစု" ဟူသော။ ဧတေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရုဇကုမာရ၊ သား။ သော ခေါ အဟ်၊ ထိုင်ါသည်။ ထောက် ထောက်၊ သော။ ပသတ် ပသတ်၊ သော။ အာဟာရံ၊ ကို။ ယဒိ ၀ါ မုဂ္ဂယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ၀ါ ကုလတ္ထယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ယဒိ ၀ါ ကဠာယယူသံ၊ကိုသော်၎င်း။ယဒိ ၀ါ ဟရေဏုကယူသံ၊ကိုသော်၎င်း။ အာဟာ-ရေသိ ၊ သုံးဆောင်ပြီ။ ရုဇကုမာရ၊ သား။ ထောက် ထောက်၊ သော။ ပသတ် ပသတ်၊ သော။ အာဟာရံ၊ ကို။ ယဒိ ၀ါ မုဂ္ဂယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ၀ါ ကုလတ္ထယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ၀ါ ဟရေဏုကယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ အာဟာရယတော၊ သုံးဆောင်သော။ တဿ မယ်ဖ့၊ ထိုင်၏။ ကာယော၊ သည်။ အဓိမတ္တကသိမာနံ၊ အ:ဌန်ပ်နှ်ကြုံ့သည်၏ အ:ဖြစ်သို့။ ပဇ္ဇော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသီတိကပဗ္ဗာနိ ၀ါ သေယျထာပိနာမ၊ ကန်စွန်းနွယ်၏ အဆစ်တို့ကဲ့သို့ရှင်း။ ကာဠပဗ္ဗာနိ၀ါ သေယျထာပိ နာမ၊ နွယ်ပုပ် နွယ်ငန်း အဆစ်တို့ကဲ့သို့ရှင်း။ ဧ၀မေ၀၊ သာလျှင်။ တာယေ၀ပ္ပါဟာရတာယ၊ ထိုနည်းသောအစာ၌သည်အ:ဖြစ်ကြောင့်ပင်လျှင်။မေ၊ ၏။ အင်ပစ္စင်ါနိ၊ အင်ါကြီးငယ်တို့ သည်။ ဘ၀န္တိ၊ ကုန်၏။ သြဠ္ဍပဒံသေယျထာပိနာမ၊ ကုလားအုပ်၏ ခြေရာကဲ့သို့။ ဧ၀မေ၀၊ သာလျှင်။ တာယေ၀ပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊၏။ အာနိသင်ံ၊ တင်သားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ၀ဋ္ဋနာ၀ဋ္ဋိ သေယျထာပိနာမ၊ ပုတီးကုံးကဲ့သို့။ ဧ၀မေ၀၊ သာလျှင်။ တာယေ၀ပ္ပါ-ဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ ပ်ဋ္ဌိကဏ္ဏကော၊ ကျောက်ကုန်းရိုးသည်။ ဥန္နတာ၀နတော၊ မြင့်ချီနိမ့်ချီသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇရသာလာယ၊ စရပ်အိုး၏။ ဂေါပါနသိယော၊ အခြင်တို့သည်။ သြလုဂ္ဂ၀ိလုဂ္ဂါ၊ ဖရိုဖရဲကျဲကုန်သည် (တွဲလဲကန့်လန့်တို့သည်)။ ဘ၀န္တိ သေယျထာပိနာမ၊သကဲ့သို့။ ဧ၀မော၊ သာလျှင်။ တာယေ၀ပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ ဖာသုဋ္ဌယော၊ နံရိုးတို့သည်။ သြလုဂ္ဂ၀ိလုဂ္ဂါ၊ ကုန်သည်။ ဘ၀န္တိ၊ ကုန်၏။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်သော။ ဥဒပါနေ၊ ရေတွင်း၌။ ဥဒက-တာရကာ၊ ရေမျက်နှာ၀နန်းတို့သည်။ ဂမ္ဘီရဂတာ၊ နက်သောအရပ်၌ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။သြကွာ ယိကာ၊ နိမ့်၀င်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဿန္တိသေယျထာပိနာမ၊ ထင်ရကုန်သကဲ့သို့။ ဧ၀မေ၀၊သာလျှင်။ တာယေ၀ပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ အက္ခိကူပေသု၊ မျက်ကွင်းတို့၌။ အက္ခိတာရကာ၊ မျက်နက်၀နန်းတို့သည်။ ဂမ္ဘီရဂတာ၊ နက်သော အရပ်၌တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သြကွာယိကာ၊ ချိုင့်၀င်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ အာမကစ္ဆိဋ္ဌေ၊ အစိမ်းနုနုဆုတ်ခူးအပ်သော။ တိတ္တ-ကာလာဗု၊ ဘူးခါးသီးသည်။ ၀ါတာတပေန၊ လေနေပူကြောင့်။ သံဖုသိတော၊ ရှုံ့ သည်ရင်း။ သမ္မိလာတော၊ညှိုးနွမ်းသည်ရင်း။ဟောတိ သေယျထာပိနာမ၊သကဲ့သို့။ဧ၀မေ၀၊သာလျှင်။တာယေ-၀ပ္ပါဟာရတာယ၊ပင်လျှင်။ မေ၊၏။ သီသစ္ဆ၀ိ၊ဦးခေါင်းရေသည်။သံဖုဋ္ဌတော၊ ရှုံ့ သည်။သမ္မိလာတော၊ ညှိုးနွမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရုဇကုမာရ၊ သား။ သော အ:ဟ်၊ သည်။ ဥဒရစ္ဆ၀ိ ၊ ၀မ်းရေကို။

ပရိမသိဿာမိ၊ သုံးသပ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုံးသပ်သည်ရှိသော်။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဏကံယေဝ၊ကျောက်ကုန်းရိုးကိုသာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဏှာမိ၊သုံးသပ်မိ၏။ပိဋ္ဌိ.ဏ္ဏ.ကံ.ကို။ပရိမသိဿာမိ၊အံ့။ဣတိ၊သော်။ဥဒရစ္ဆဝိံ ယေဝ၊ဝမ်းရေကိုသာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဏှာမိ၊၏။ရာဇကုမာရ၊သား။ တာယေဝပွါဟာရတာယ၊ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ ဥဒရစ္ဆဝိ ၊သည်။ယာဝပိဋ္ဌိကဏ္ဏကံ၊ကျောက်ကုန်းရိုးတိုင်အောင်။ အလ္လီနာ၊ ကပ်ငြိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ ဝစ္ဆံ ဝါ၊ ကျင်ကြီးကိုဝင်း။ မုတ္တံ ဝါ၊ကျင်ငယ်ကိုဝင်း။ ကရိဿာမိ၊ပြုအံ့။ ဣတိ၊ သော်။ တာယေဝပွါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။တတ္ထေဝ၊ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ အဝကုဇ္ဇော၊မှောက်လျက်။ ပပတာမိ၊လည်း(လဲ)၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုသာလျှင်။ အဿာသေန္တော၊ သက်သာစေလိုသည်ဖြစ်၍။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ အနုမဇ္ဇာမိ၊ အဖန်ဖန် သုံးသင်၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တာယေဝပွါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ ပါဏိနာ၊ ဖြင့်။ ဂတ္တာနိ၊ တို့ကို ၊ အနုမဇ္ဇတော၊ သော။ တဿ မယှံ၊ ၏။ ပူတိမူလာနိ၊ ပုပ်ဆွေးသော အမြစ်ရှိကုန်သော။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့သည်။ ကာယသ္မာ၊ ကိုယ်မှ။ ပပတန္တိ၊ ကျွတ်ကုန်၏၊ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အပိဿု၊ စင်စစ်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မနုဿာ၊ လူဘို့သည်။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ကာဠော၊ မည်းသော အဆင်းရှိသည်"ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ကာဠော၊ မည်းသော အဆင်းရှိသည်။ နှ၊ မဟုတ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ သာမော၊ ရွှေသောအဆင်းရှိသည်"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ နှ ကာဠော၊ မည်းသော အဆင်းရှိသည် မဟုတ်။ နပိ သာမော၊ ရွှေသော အဆင်းရှိသည်လည်း မဟုတ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မဂ္ဂံရစ္ဆဝိတိ၊ ငါးခူအရေအဆင်းရှိ၏"ဟူ၍[1]။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ မေ၊ ငါ၏။ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေအဆင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သည်။ ပရိယောဒါတော၊ ဖြူစင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ တာယေဝပွါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ ဥပဟတော၊ ပျက်စီးနေသည်။ ဟောတိ. ၏။

၃၃၅။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ. ထိုငါ၏။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလ၌။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယေ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊တို့သည်ရင်း။ ဩပက္ကမိကာ၊ လုံ့လကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယိ ်သု၊ ကုန်ပြီ။ ဧတာဝ ပရမံ၊ ဤမျှ အဘိုင်းအရှည်ရှိသော ခံစားခြင်းသာတည်း။ဣတော၊ ဤခံစားခြင်းထက်။ ဘိယ္ယော အလ္လီန၊ နှ၊မရှိ။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်ကာလ၌။ပ။ဣတော၊ ထက်။ ဘိယ္ယော၊အလွန်။ နှ၊ မရှိ။ အဟံ၊သည်။ ကဋ္ဌကာယ၊ သော။ဣမာယ ဒုက္ခရကာရိကာယ၊ ဤပြုနိုင်ခဲသော အမှုကိုပြုကျင့်ခြင်းဖြင့်။ မနုဿ-ဓမ္မာ၊ ထက်။ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယ.ဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ နှ ခေါ ပန အဓိဂစ္ဆာမိ၊ မရ။ ဗောဓာယ။ သစ္စာ ၄-ပါးကိုသိခြင်းငှါ။ အညော၊ တပါးသော။ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းသည်။ သိယာ နု ခေါတိ၊ရှိသေးသလော"ဟူသော။ ဣတိ ဧတံ၊သည်။ အဟောသိ၊ပြီ ရာဇကုမာရ၊သား။တဿမယှံ၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ သက္ကဿ၊ သာ.ကီဝင်မင်း ဖြစ်သော။ ပိတု၊ ခမည်းတော်၏။ ကမ္မန္တေ၊ (လယ်ထွန်မင်္ဂလာ) အမှု၌ ၊ သိတာယ၊ အေးသော။ ဇမ္မုစ္ဆာယာယ၊ သပြေပင်ရိပ်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်လျက်။ပ။ ဝိဟရိတာ၊ နေသူ။ဟူ၍။ အဘိဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဧသော။ ဤပဌမစျာန်သည်။

၁။ မဂ္ဂံရစ္ဆဝိတိ မဂ္ဂံရမစ္ဆစ္ဆဝိ။ အဋ္ဌကထာနှင့်အညီပေးသော အနက်တည်း။

ဗောဓာယ၊ ဘုရား။ မရှိ၊ သည်။ သိယာ နု ခေါ်တိ၊ ဖြစ်လေသလော”ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ ဧသေဝ၊ ဤပဌမစျာန်သည် ပင်လျှင်။ ဗောဓာယ၊ ဘုရား။ မရှိတိ၊ တည်းဟူသော။ သတာနုသာရိဝိညာဏံ၊ သတိသို့အစဉ်လိုက်သော ဝိညာဏ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ “ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ။ အညတြေဝ ကင်းရှိသာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ မေမှေဟိ၊ တို့မှ။အညတြေ ဝ၊ သာလျှင်။ ယံတံသုခံ၊ အကြင်ပဌမစ ျာန်ချမ်းသာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဟံ၊ သည်။တဿ သုခဿ၊ ထိုပဌမစျာန်ချမ်းသာမှ။ ကိ ံ နု ခေါ် ဘာယာမိတိ၊ အဘယ်ကြောင့် ကြောက် အံ့နည်”ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ပ။ နု ခေါ် ဘာယာမိတိ၊ မကြောက်ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ “ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဓိမတ္တကသိမာနံ၊ အလွန် ပိန်ကြုံသည် ၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တကာယေန၊ရောက်သောကိုယ်ဖြင့်။တံသုခံ၊ ထိုပဌမစျာန်ချမ်းသာကို။ အဝိဂန္တုံ၊ ရခြင်းဌာ။ နု ခေါ် သုကရံ၊ မလွယ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သြဠာရိကံ၊ ရှုန့်ရင်းကြမ်းတန်းသော။ သြဒနကုမ္မာသံ၊ထမင်း မုယောမှုံ ဟူသော။ အာဟာရံ၊ အစာအာဟာရကို။ယံနူန အာဟာရေယျန္တိ၊ သုံးဆောင်ရပါမူ ကောင်းလေစု”ဟူသော။ ဘော်၊သည်။အဟောသိ၊ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊သား။ သော အဟံ၊သည်။ သြဠာရိကံ၊ သော။ သြဒနကုမ္မာသံ၊ သော။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေသိ ံ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ မံ၊ ငါသို့။ ပဠဝဂ္ဂိယာ၊ ငါးပါးအစုရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ယံဓမ္မံ၊အကြင်တရားကို။ အဓိဂမိဿတိ၊ ရလတ္တံ့ ။ တံ၊ ထိုတရားကို။နော၊ငါတို့အား အာရောစေဿတိတိ၊ ပြောကြားလတ္တံ့”ဟု နှလုံးပြု၍။ ပစ္ဆုပဋ္ဌိတာ၊အနီးခံ့ တည်ကုန်သည်(လုပ်ကျွေးကြကုန်သည်)။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ရာဇကုမာရ၊သား။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ သြဠာရိကံ၊ သော သြဒနကုမ္မာသံ၊သော။အာဟာရံ၊ကို။ အာဟာရေသိ ံ၊ ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပဠဝဂ္ဂိယာ ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဗာဟုလ္လိကော၊ ပစ္စည်းလေးပါးများဘို့ အလို့ငှါ ကျင့်သည် ဖြစ်၍။ ပဓာနဝိဗ္ဗန္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ခွင်မှ ထွက်ခဲ့ပြီ ၊ ဗာဟုလ္လာယ၊ ပစ္စည်းလေးပါး များပြားခြင်း ငှါ။ အာဝတ္တော်တိ၊ လှည့်လည်၏”ဟူ၍။ နိဒ္ဒီဇ၊ ငြီးငွေ့၍။ မေ၊ ငါ၏ (အထံမှ)။ ပက္ကမိ ံသု၊ ဖဲခွါကုန်ပြီ။

၃၃၆။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သောဟံ၊ ထိုငါသည်။ သြဠာရိကံ၊ သော။ အာဟာရံ၊ကို။ အာဟာရေတ္မာ၊ သုံးဆောင်၍။ ဗလံ၊ အားကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ပ။ဥပဋ္ဌေနော၊၏။ (ဘဒ္ဒါလိသုတ် ၁၃၉-ပြန်ကြည့်)။

၃၃၇။ ရာဇကုမာရ၊သား။ တဿ မယ္ဟံ၊၏။“မေ၊ သည်။ အဓိဂတော၊ ရအပ်သိအပ်ပြီးသော။ အယံဓမ္မော၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားသည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နဲ၏။ ဒုဒ္ဒသော၊ ဆင်းရဲ၌ငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်သော အရာတည်း။ ဒုရနုဗောဓော၊ ဆင်းရဲ၌ငြိုငြင်သဖြင့် ထိုးထွင်းသိအပ်သော အရာ တည်း။ သန္တော၊ ငြိမ်းအေး၏။ ပဏီတော၊ မွန်မြတ်၏။ အတက္ကာဝစရော၊ အကြံအစည်စိတ်ကူး ဖြင့် သက်ဝင်အပ်သော အရာမဟုတ်။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယော၊ ပညာရှိတို့သာ သိစွမ်းနိုင်၏။ အယံ ပဇာ ပန၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား။ အာလယရာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်၏။ အာလယရတာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မွေ့လျော်၏။ အာလယသမုဒိတာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌

ပျော်ပိုက်၏။ ယဒိဒံ ဣဒပ္ပစ္စယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ အကြင် ဣဒပ္ပစ္စယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်။ (အဘ္ဘိ၊ ၏။) ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူသော ဌာနကို။ အာ.ယယရာမာယ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်သော။ အာလယရတာယ၊ သော။ အာလယသမ္မုဒိတာယ၊ သော :ပဇာယ ပန၊ သတ္တဝါ အပေါင်းသည်ကား။ ဒုဒ္ဒသံ၊ဆင်းရဲ့ခြင်ငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်၏။ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထော၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့၏ ငြိမ်းချမ်းရာဖြစ်သော။ သဗ္ဗူပဓိပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့၏ စွန့်လွှတ်ရာဖြစ်သော။ တဏှာက္ခယော၊ တဏှာ၏ကုန်ရာဖြစ်သော။ ဝိရာဂေါ၊ တပ်ခြင်းကင်းရာ ဖြစ်သော။ နိရောဓော၊ ရာဂ၏မျှုပ်ရာ ဖြစ်သော။ ယဒိဒံ နိဗ္ဗာနံ၊ အကြင် နိဗ္ဗာန်သည်။(အဘ္ဘိ၊ ၏။) ဣဒမ္ပိ ဌာနံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ဟူသောဌာနကိုလည်း။ ဒုဒ္ဒသံ၊ဆင်းရဲ့ခြင်ငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်၏။ အဟဘ္ဘော၊ ငါသည်လည်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျံ၊ ဟောပြားအံ့၊ ပရေ စ၊ တပါးသော သူဘိုးသည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏(တရားကို)။ နအာဇာနေယ္ယုံ၊ မသိကုန်ရာ။ သော၊ ထိုတရားဟောခြင်းသည်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ကိ.လမထော၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သာ၊ ထိုဘရားဟောခြင်းသည်။ မမ၊ ၏။ ဝိဃာသော၊ နှမ်းနယ်ခြင်းသည်။ အဿာတိ၊ ရာ၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အပိသု၊ ထို့ပြင်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ မကြားအပ်ဖူးကုန်သော (ရှေးဦး ကြားနာ အပ်ပြီးမဟုတ်ကုန်သော)။အနုစ္ဆရိယာ၊အဖန်ဖန် အံ့သြဖွယ်ကောင်းကုန်သော။"ကိစ္ဆေန မေ။ပ။ အာဝုဇ္ဇာတိ၊ အာဝုဇ္ဇာ" ဟူကုန်သော။ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤသည်။ မံ၊ ငါ၏(ဉာဏ်၌)။ ပဋိဘံသု၊ ထင်ကုန်ပြီ။

ကိစ္ဆေန၊ ဆင်းရဲ့ခြင်ငြင်သဖြင့်။ မေ၊ ငါဘုရားသည်၊ အခါဂတံ၊ ရအပ်သိအပ်ပြီးသော တရားကို။ ဒါနိ၊ ၌။ ပကာသိတုံ၊ ဟောပြခြင်းငှါ။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏ (ဟ-အနက်မရှိ)[၂]။ ရာဂဒေါသ ပရေတေဟိ၊ ရာဂ ဒေါသ နှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါတို့သည် အသံခမ္မော၊

၁။ သင်္ခါရစသောအကျိုးတရားတို့၏ အကြောင်း၊အကြောင်းတရားတို့၏ ညီညွတ်မှုကိုစဉ်၍ အကျိုးတရားဖြစ်ပေါ်ရာ ဖြစ်သော။(ဌ၊ဋီ၊ဖွင့်-ကြည့်)

၂။ မ ဌ-၂-၌ ဟလန္တိ ဇော္ဍ ဟကာရော နိပါတမတ္တော၊ အလန္တိ အတ္ထော။ပ။ အလံ ဒေသိတုံ ပရိယတ္တံ ဒေသိတုံ-ဟု ဖွင့်ဆိုအပ်သည်နှင့်အညီ စွမ်းနိုင်၏ဟု ပရိယတ္တအနက်ယောဇနာသည်။ အလံသဒ္ဒါပရိယတ္တအနက် ဖွင့်ဆိုအပ်ပါလျက် ကောအတ္ထော ဒေသိတေနာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ ဟု-ပိဏ္ဍတ္ထ ပြောင်းပြခြင်းသည် ရှေ့နောက်ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့ ရှိ၏။ သို့သော် ဒက္ခိဏာ-ကို ပဿန္တိ-ဟု ပစ္စုပ္ပန္နကာလိကဖြစ်သော အဌကထာမူဟောင်းနှင့်အညီ ဒါနိ-ကိုနသုသမ္ဘူဓော ဒက္ခိဏာ အလံ-ဟူသော ၃-ပုဒ်နှင့် စပ်၍ ကောက်နုတ်ချက်ချလျင် ဟောသဖြင့် အကျိုးမရှိဟူသော ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပါယ် သက်ဆောက်၏။ ထို့ကြောင့် ပရိယတ္တံ-ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီ ဖြစ်လျက် ကော အတ္ထော ဒေသိတေန-ဟု ပိဏ္ဍတ္ထ ပြောင်းပြခြင်းဖြစ်ရကား ရှေ့နောက် မဆန့်ကျင်ပါ။ သုတ်မဟာဝါ အဌကထာ၌ ပရိယတ္တံ-ဟု တိုက်ရိုက် မဖွင့်။

ဟ ဣတိ ဝါ ဗျတ္တန္တိ ဝေ.သို့ အတ္ထော နိပါတော၊ကော်သတ္ထော်တိ ကေစိ၊ဟဗျတ္တံ ကော်သေန ဝါ အလံ နိပ္ပယောဇနံ၊ ဝေ်ကိစ္ဆေန အဝိဂတဿမမ္ပသ ဒေသိတုန္တိ ယောဇနာ-ဟူသောဌီကာ အလို"ဟ၊စွမ်းကား စွမ်းနိုင်၏။ အလံ၊ အကျိုးတော့မရှိ"။ သို့မဟုတ်၊ ဟလံ၊ စွမ်းနိုင်သော်လည်း အကျိုးမရှိဟု-ပေး။ကေစိအလို- "ဟ၊စင်စစ်။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ"။ သို့မဟုတ်၊ "အလံ၊ စင်စစ် အကျိုးမရှိ"-ဟုပေး။ ဟလန္တိ ဝါ အလန္တိ ဣမိနာ သမာနတ္ထံ ပဒံ-ဟူသော ဌီကာနောက်နည်းကား ဟလံကို ဟ-တပုဒ် အလံ-တပုဒ် မခွဲရ။ အလံ-သည် တပုဒ်ဖြစ်သကဲ့သို့ ဟလံ-လည်းအလံနှင့် အလာ:တူ တပုဒ်တည်းသာဟု ပြုသည်။ တပုဒ်ဘည်းယူခိုက် အနက်အတိအကျ မပြသော်လည်း နိပ္ပယောဇနံ-ဟု အလံ-ကို ဖွင့်ခဲ့သောကြောင့် ဟလံ-လည်း နိပ္ပယောဇနတ္ထာ-ဟု ဖွင့်ရာရောက်၏။ ထို့ကြောင့် ဟလံ၊အကျိုးမရှိ"ဟု နောက်နည်းအလို ယောဇနာ။

ဤသစ္စာလေးပါးတရား ကို၊ နဲ သုသမ္ဘုဓော၊ လွယ်လင့်တကူ မသိအပ်။ နိဗုဏ်၊ သိမ်မွေ့စ္စာသော။ ဂမ္ဘီရံ နက်စ္စာသော။ဒုဒ္ဒသံ၊ မြင်နိုင်ခဲစ္စာသော ၊ အဇာ၊ အဇာမြူသဖွယ်သော။ ပဋိသောတဂါမိ ၊ နိစ္စ-သုခ-စသော အယဉ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အနိစ္စ ဒုက္ခ ဧသော အားဖြင့် ဖြစ်သော သစ္စာတရားကို၊ ရာဂရတ္တာ၊ ရာဂဖြင့် တပ်စွဲသူတို့သည်။ တမောခန္ဓေန၊ အဝိဇ္ဇာအမှောင်ထုသည်။ အာဝုဋာ၊ လွှမ်းမိုး ပိတ်ဆို့အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဲ ဒကွန္တိ၊ မမြင်နိုင်ကုန်။

ရာဇကုမာရ၊ သား ၊ ဣတိဟ။ ဤသို့လျှင်။ ပဋိသဋ္ဌိကွတော၊ ဆင်ခြင်သော။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကတာယ၊ ငြောင့်ကြခြင်း ကင်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ နမတိ၊ ညွှတ်၏။ ဓမ္မဒေဿနာယ၊ တရားဟောခြင်းဌ။ နော နမတိ မညွှတ်။

၃၃၀။ ရာဇကုမာရ ၊ သား။အထခေါ ဌ။သဟမ္ပတိဿ၊မည်သော။ပြဟ္မာ၊နော၊ပြဟ္မာ၏။စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။အညာယ၊သိ၍။ "ယတြဟိ နာမ၊ အကြင်လောကဌ။ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားရှင်၏။ စိတ္တံ၊ သည် ၊ အပ္ပေါဿုက္ကတာယ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ နမတိ၊ ညွှတ်၏။ ဓမ္မဒေဿနာယ၊ ဌ။ နော နမတိ၊ မညွှတ်။ ဘော၊ အမျင်းဘို့။သော လောကော၊ ထို လောကသည်။ နဿတိ ဝတ၊ပျက်စီးစွတကား ဘော တို့။သော လောကော သည်။ နဿတိ ဝတာတိ ကား"ဟူသော ၊ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ရာဇကုမာရ၊သား။ အထခေါ၊ဌ။သဟမ္ပတိ၊ သော။ ပြဟ္မာ၊ သည်။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော ၊ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဉ္ဇိတံ၊ ကွေးထားအပ်သော။ ဗာဟံ မောင်းကို။ပသာရေယျ၀ါ သေယျထာပိ၊ဆန့်ရာသကဲ့သို့ရင်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်အပ်သော။ ဗာဟံ၊ ကို ၊သမိဉ္ဇေယျ ၀ါ သေယျထာ ပိ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့ရင်း။ဧ၀မေ၀၊သာလျှင်။ပြဟ္မလောကေ၊ ဌ။ အန္တရဟိတော ကွယ်သည်ဖြစ်၍။ မမ ငါဘုရား၏ ၊ ပုရတော၊ ရှေ့ဌ။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြင်ပြီ ၊ ရာဇကုမာရ၊ သား ၊ အထခေါ၊ ဌ။ သဟမ္ပတိ၊ သော။ပြဟ္မာ ၊ သည်။ ဧကံသံ၊ ပခုံး ထက်ဌ။ ဥဇ္ဇာရာသင်္ဃ ၊ အပေါ်ရုံကို ၊ ကရိတ္ဝာ၊ ၍ ၊ ယေန ၊ ဌ ၊ အဟံ ၊ ငါဘုရားသည်။(အဋ္ဌိ ၏။)တေန ၊ သို့ အဋ္ဌလိ ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္ဝာ ၊ ညွှတ်စေ၍။ မံ ၊ ငါဘုရားကို။"ဘဂ္ဂေ ၊ ရား။ ဘဂ၀ါ ၊ သည်။ ဓမ္မံ ၊ ကို ၊ ဒေသေတု ၊ ဟောတော်မူပါ။ သုဂတော ၊ သည်။ ဓမ္မံ ကို။ ဒေသေတု ၊ ဟောတော်မူပါ။ အပ္ပရဇက္ခဇာတိကာ ၊ ပညာမျက်စိဌ ကိလေသာမှုန်းသော သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ ၊ တို့သည်။ သန္တိ ၊ ကုန်၏။အသဝနတာ ၊ တရားမနာရခြင်းကြောင့်။ ဓမ္မဿ ၊ တရားမှ။ ပရိဟာယန္တိ ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ ဓမ္မဿ ၊ ကို။ အညာတာရော ၊ သိ ့ မ်းနိုင်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ ၊ ကုန်လတ္တံ ့"ဟူသော။ ဧတံ ၊ ကို။ အ၀ေစ ၊ ပြီ။ ဧရာကုမာရ ၊ သား။ သဟမ္ပတိ ၊ သော။ပြဟ္မာ ၊ သည်။ ဣဒံ ၊ ဤစကားကို။ အ၀ေစ ၊ ပြီ။ ဣဒံ ၊ ကို။ ဝတ္ဝာ ၊ လျှောက်ထားပြီး၍။ အထာ၀ရံ ၊ ထိုမှနောက်ဌ—

"သမလေဟိ ၊ အညင်အကြေးရှိသူ (ပူရဏကဿပ-စသည်)တို့သည်။ စိန္တီတော ၊ ကြံဆအပ်သော။ အသုဒ္ဓေ ၊ မစင်ကြယ်သော။ ဓမ္မေ ၊ မိစ္ဆာတရားသည်။ မဂဒေသု ၊ မဂဓတိုင်းတို့ဌ။ ပုဒ္ဒေ ၊ ရှေးဌ။ ပါတုရဟောသိ ၊ ထင်ရှားဖြင်ပြီ။ (ဘဂ၀ါ ရား)။ အမတဿ ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏။ ဒ္ဒါရံ ၊ တခါးသဖွယ်ဖြစ်သော။ ဧတေ ၊ ဤအရိယာမဂ်ကို။ အပါပုရ ၊

ဖွင့်တော်မူပါလော့။ ဝိမလေန၊အညစ်အကြေးကင်းသောဘုရားရှင်သည်။ အနုဗုဒ္ဓ၊ အလျော်သိတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မ၊ ကို။ (သတ္တာ၊ တို့သည်။) သုဏန္တု၊ နာကြစေကုန်သတည်း။

သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင် မြင်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်မျက်စိရှိတော်မူသော။ သုမေဓ၊ ကောင်းသော ပညာရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား။ သေလေ၊ ကျောက်အတိပြိုးသော။ ပဗ္ဗတမုဒ္ဓနိ၊ တောင်ထိပ်၌။ ဌိတော၊ တည်သောသူသည်။ သမန္တတော၊ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို။ ပဿေ ယထာပိ၊မြင်ရာသကဲ့သို့။တထူပမံ၊ ထိုကျောက်တောင်လျှင် ဥပမာရှိသော။ ဓမ္မမယံ၊ တရားဖြင့်ပြီးသော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။ အာရုယှ၊ တက်တော်မူ၍ —

အပေတသောကော၊ ကင်းသော စိုးရိမ်ခြင်း ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ သောကာဝတိဏ္ဏံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့ သက်ဆင်းသော။ ဇာတိဇရာဘိဘူတံ၊ ဇာတိဇရာတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော။ ဇနတံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ အဝေက္ခသု၊ ရှုတော်မူလော့။ (ဥပမာရယ ဥပပရိက္ခ၊ ဖွင့်သောကြောင့် စူးစမ်းတော်မူလော့-ဟု သော်လည်းပေး)။

ဝီရ၊ လှုံ့လရှိတော်မူသော။ ဝိဇိတသင်္ဂါမ၊ အောင်အပ်ပြီးသော စစ်မြေရှိတော်မူသော။ သတ္ထဝါဟ ယာဉ်မှူးသဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော။ အဏဏ၊ ကာမစ္ဆန္ဒ ကြေးမြီရှိတော်မမူသော မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရား။ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထတော်မူလော့။ လောကေ၊ ၌။ ဝိစရ၊ လှည့်လည်တော်မူလော့။ ဘဂဝါ၊ ရား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသယသု၊ ဟောတော်မူလော့။ အညာတာရော၊ တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိတိ၊ ကုန်လတ္တံ့”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

၃၃၉။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗြဟ္မုနော၊ သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာ၏။ အဇ္ဈေသနဿု၊ တောင်းပန်ခြင်းကိုလည်း။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိတော်မူ၍။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ကာရုညတံစ၊ သနားခြင်းကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဘုရား၏ (ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တ,အာသယာနုသယ)ဉာဏ်မျက်စိဖြင့်။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝေါလောကေသိ ၁၊ ကြည့်ရှုတော်မူပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ လောကံ၊ ကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ သော်။ အပ္ပရဇက္ခေ၊ ပညာမျက်စ်၌ နည်းသော ကိလေသာမှုန်ရှိကုန်သော။ မဟာရဇက္ခေ၊ ပညာမျက်စိ၌ များသောကိလေသာမှုန်ရှိကုန်သော။ တိက္ခိန္ဒြိယေ၊ ထက်သောဣန္ဒြေရှိကုန်သော။ မုဒိန္ဒြိယေ၊ နုံ့သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော။ သ္ဒွာကာရေ၊ ကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော။ ဒ္ဝိကာရေ၊ မကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော။ သုဝိညာပယေ၊ လွယ်ကူသဖြင့်သိစေအပ်ကုန်သော။ဒုဝိညာပယေ၊ခဲခဲယဉ်းယဉ်းသိစေအပ်ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အနျှိုကုန်သော။ ပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနေ၊ တမလွန်လောကနှင့် အပြစ်ကို ဘေးဟူရှုလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တေ၊နေကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကိုဌင်း။ အပ္ပေကစ္စေ၊ ကုန်သော။ ပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနေ၊ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဝိဟရန္တေ၊မနေကုန်သော။ သတ္တေ၊တို့ကိုဌင်း။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်တော်မူပြီ။

သေယျထာပိ နာမ၊ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာဥပမာကို ဆိုအံ့ ၁။ ဥပ္ပလိနိယံ ဝါ၊ဥပ္ပလကြာတောဌင်း။ ပဒုမိနိယံ ဝါ၊ ပဒုမာကြာတောဌင်း။ ပုဏ္ဏရိကိနိယံ ဝါ၊ ပုဏ္ဏရိက်ကြာတောဌင်း။ ဥဒကေ၊

၁။ ဆိုလတ္တံ့သော ဝေမေဝ-ထောက်၍ အဿု-ဟူသော ပါဌသေသနှင့် တွဲ၍ “အဿု သေယျထာပိ၊ မှိုကုန်ရာသကဲ့သို့ဌင်း”ဟု သော်လည်း ဥပမာဧာတကအပြစ်ဖြင့် ပေးလေ။

ရေ၌။ ဇာတာနှီ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝစ္ဆာနှီ၊ ကြီးပွါးကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနှီ၊ ရေသို့အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ အန္တောနိမုဂ္ဂပေါသီနှီ၊ ရေအတွင်း၌ နစ်လျက် ရေသည် မွေးမြူအပ်ကုန်သော (ကြီးပွါးစေအပ်ကုန်သော)။ အပ္ပေကစ္စာနှီ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ဝါ၊ ဥပ္ပလကြာတို့သည်ရင်း။ ပဒုမာနိ ဝါ၊ ပဒုမာကြာတို့သည်ရင်း။ ပုဏ္ဍရီကာနိ ဝါ၊ ပုဏ္ဍရိက်ကြာတို့သည်ရင်း။(အဿ၊ ရှိကုန်ရာ၏။)ဥဒကေ၊ ၌။ ဇာတာနှီ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝစ္ဆာနှီ၊ ကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနှီ၊ ကုန်သော။ သမောဒကံ၊ ရေနှင့်အညီအမျှ။ ဌိတာနှီ၊ တည်ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာနှီ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ပဒုမာနိ ဝါ၊တို့သည်ရင်း။ ပုဏ္ဍရီကာနိ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ (အဿ၊ ကုန်ရာ၏။) ဥဒကေ၊ ၌။ ဇာတာနှီ၊ ကုန်သော၊ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝစ္ဆာနှီ၊ ကုန်သော။ ဥဒကာ၊ ရေမှ၊ အစွဲဂ္ဂမ္မ၊ တက်၍။ ဌိတာနှီ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေန၊ သည်။ အနုပ-လိတ္တာနှီ၊ မလိမ်းကျံအပ်ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာနှီ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ပဒုမာနိ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ပုဏ္ဍရီကာနိ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ (အဿ၊ ကုန်ရာ၏။)

ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ပ။ အဒ္ဒသံ၊ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၌။ အဟံ၊သည်။ သဟမ္မတိံ၊ သော။ဗြဟ္မာနံ ကို။ အပါရုတာ။ပ။ ဗြဟ္မေတိ၊ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ပစ္စဘာသိံ၊ တုံ့ပြန်မိန့်ဆိုပြီ။

ဗြဟ္မေ၊ ဟ္မာ။ ယေ၊အကြင်သူတို့သည်။သောတဝန္တော၊ ကြားနိုင်သော နှားနှီကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါတရားကို။ ပမုဉ္စန္တု၊ လွှတ်ကုန်လေ့။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ အမတဿ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏။ဒ္ဒါရာ၊တံခါးသဖွယ်ဖြစ်သော အရိယာမဂ်တို့ကို။အပါရုတာ။ ဖွင့်အပ်ကုန်ပြီ။ ဝိဟိံ သသည်၊ ကိုယ်နှုတ်ပင်ပန်း၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဂုဏံ၊ လေ့ကျင့်အပ်ပြီးသော။ ပဏီတံ၊မွန်မြတ်သော။ဓမ္မံ၊ကို။မနုဇေသု၊လူတို့အား။နာဘာသိံ၊ မဟောပြီ။

၃၄၀။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၌။ သဟမ္မတိ၊သော။ဗြဟ္မာ၊သည်။ "ဘဂဝတာ၊သည်။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ခြင်းငှါ။ ကတာဝကာသော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အခွင့်ရှိသည်။ အမှိ၊ ၏။"[1] ဣတိ၊ သို့။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုနေရာ၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ "ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ အဟံ၊ သည်။ ပဌမံ၊စွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျံ၊ နုခေါ၊ ဟောရအံ့နည်း။ ကော၊ သည်။ဣမံ ဓမ္မံ၊ကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာ လျှင်။ အာဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ့နည်း"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါဘုရား၏။"ကာလာမော၊ကာလာမအနွယ်ဖြင့်သော။ အယံ အာဠာရော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ (အဓိဂမဗဟုသစ္စ)ပညာရှိ၏။ ဝိယတ္တော၊ (ပါဠိဟာရိယ) ပညာရှိ၏။ မေဓာဝီ၊ (တိဟိတ်ပဋိန္ဓေ တံတံကတ္တာဗျတာ) ပညာရှိ၏။ဒီဃရတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ အပ္ပရဇက္ခဇာတိကော၊ ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာမှုန်းသော သဘောရှိ၏။ အဟံ၊ သည်။ ကာလာမဿ၊ သော။ အာဠာရဿ၊ အား။ပဌမံ၊စွာ။ဓမ္မံ၊ကို။ဒေသေယျံ၊ဟောရ-

---

[1] ဘဂဝတာ-ကို ကတာဝကာသော-ဝယ် ကတ-ပုဒ် တစိတ်၌စပ်။ အမှိ-၏ကတ္တား၊ အဟံ-ထောက်၍ ကတာဝကာသော-ကို ကတော....အဝကာသော....မမာတိ-ဟု ပြု။

မူကား။ ယံနှုန်း၊ စ္ဒ။ သော၊ ထိုအာဠာဝရသည်။ဤမ်ဓမ္မံ၊ကို။ခိပ္ပမေဝ၊သာလျှင်။အာဇာနိသတိတိ၊ လတ္တံ့"ဟူသော။ ဇော်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၌။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ သတ္တာဟကာလင်္ကတော်ကား၊ ယေပြီး၍ ခုနှစ်ရက်ရှိပါ၏ပြီ"ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ကာလာမော. သော။ အာဠာရော၊ သည်။ သတ္တာဟကာလင်္ကတော်ကား၊ ပြီ။ ဤတိ၊ သို့။ ဒဿနံ၊ မြင်စွမ်းနိုင်သော။ မေ၊ ၏။ ဥဘာဏ္ဍ၊ သည်လည်း။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ၏။ "ကာလာမော၊ သော။အာဠာရော၊ သည်။မဟာဇာနိယော၊ ကြီးစွာသော ဆုံးရှုံးခြင်းရှိ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုအာဠာဝရသည်။ ဤမ်ဓမ္မံ၊ ကို။ သစေ သုဏေယ္ယ၊ အကယ်၍ နာကြားရအံ့။ ခိပ္ပမေဝ၊ သာလျှင်။ အာဇာနေယ္ယာတိ၊သိရာ၏"ဟူသော။ ဇော်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (တဿ မယှံ စသည် လွယ်ပြီ၊ ထူးရာကိုသာ ယောဇနာအံ့)။ ဘန္တေ၊ ရား။ ရာမပုတ္တော၊ သော။ ဥဒကော၊ သည်။ အဘိဒေါသကာလင်္ကတော်ကား၊ သန်ကောင် ယံ၌ ကွယ်လွန်ခဲ့ပါပြီ ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။

ဥဒ၁။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ပ။ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ပဓာနပဟိတတ္တာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အကျိုးငှါ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသော။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဥပဋ္ဌဟိ ̊သု၊ လုပ်ကျွေးဖူးကုန်ပြီ။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယာ၊ကုန်သော။တေဘိက္ခူ၊တို့သည်။ မေ၊ ငါဘုရားအား။ ဗဟုကာရာ၊မျှားသောကျေးဇူး ရှိကုန်၏။ပ။တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ် အရပ်၌။ ဝိဟရန္တိနုခေါ၊ နေကုန်သနည်းဟူသော။ ဇော်၊ သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ရာဇကုမာရ၊ သား။ အဟံ၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏မျက်စိအမြင် ကိုလွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ နတ်ဘုံ၏မျက်စိနှင့်တူသောဉာဏ်မျက်စိဖြင့်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဣသိပတနေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏တက်,ဆင်းရာ ဖြစ်သော။မိဂဒါယေ၊မိဂဒါဝုန်တော၌။ ဝိဟရန္တေ၊ နေကုန်သော။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ဘို့ကို။အဒ္ဒသံ၊ပြီ။ရာဇကုမာရ၊သား။အထခေါ၊ ၌။ အဟံ သည်။ ဥရုဝေလာယံ၊ ၌၊ ယထာဘိရန္တံ၊ အလိုတော်အတိုင်း။ (မွေ့လျော်တော်မူ သလောက်။ သဒ္ဒတ္ထ)။ပ။ဟဏ္ဍမိ ̊၊ ဖဲသွားတော်မူပြီ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ အာဇီဝကော၊ သော။ ဥပကော၊ သည်။ ဂယံ၊ ဂယာ၏။ အန္တရာစ၊ အကြားဌာနရင်း။ ဗောဓိ ̊၊ ဗောဓိပင်၏။ အန္တရာစ၊ ဌာနရင်း။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နံ၊ အဝေးရှည်သော ခရီးသို့သွားသော။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ အဒ္ဒသာ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ မံ၊ ကို။ "အာဝုသော။ ဂါ၊ရှင်။ တေ၊ အရှင်၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ဝိပ္ပသန္နာနိ၊ ကြည်လင်ကုန်၏။ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေ အဆင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ ၏။ ပရိယောဒါတော၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ တုံ၊ သည်။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥद्दिဿ၊ ရည်စူး၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။တော၏။ သတ္ထာ ဝါ၊ ဆရာသည်ကား။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ ကဿ ဝါ၊ အဘယ်သူ၏လည်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ တုံ၊ သည်။ ရောစေသိတိ၊ နှစ်သက်သနည်း"ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဝေါ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။ အာဇီဝကံ၊ သော။ဥပ ̊ ကို။ သမ္ဗာဘိဘူ။ပ။ အမတဒုန္ဒုဘိန်တော်၊ အမတဒုန္ဒုဘိ ̊-ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ ̊၊ ရွတ်ဆို တော်မူပြီ။

(ဥပက၊ ဥပက။) အဟံ၊ ငါသည်။ သမ္ဗာဘိဘူ၊ အလုံးစုံ(လောကီတရား)ကို လွှမ်း မိုးနိုင်သူသည်။ သမ္ဗဝိဒူ၊ အလုံးစုံ(လောကီ လောကုတ်တရား)ကို သိသူသည်။ သမ္ဗေသု၊

အလုံးစုံကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ လောကီတရားဘို့၌။ အနုပလိတ္တော၊ (ကိလေသာဟူသော လိမ်းကျံခြင်းဖြင့်) မလိမ်းကျံအပ်သူသည်။ သဗ္ဗဗြဟ္မာ၊ အလုံးစုံ(လောကီတရား)ကို ပယ်ဖွယ်သူသည်။ တဏှာကွယေ၊ တဏှာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌။ ဝိမုတ္တော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကိလေသာမှလွတ်သူသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ သယံ၊ကိုယ်တော်တိုင်။အဘိညာယ၊ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥဒ္ဒိသေယျံ၊ ဆရာဟူ၍ ညွှန်ပြရာအံ့နည်း။

သဒေဝကသ္မိံ၊နတ်နှင့်တကွသော။လောကသ္မိံ၊ ၌၊ မေ၊၏၊ အာစရိယော၊ (လော ကုတ္တရာ)ဆရာသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ မေ၊ ငါဘုရားနှင့်။ သဒိသော၊ တူသူသည်။နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ မေ၊ ၏။ ပဋိပုဂ္ဂလော၊ တုဖက် ပြိုင်ဖက်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဟိ၊မှန်၏။လောကေ၊ ၌၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။အရဟာ၊ပူဇော်အထူးကိုခံထိုက်သည်။ အမှိ၊၏ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြင်သော။ အနုတ္တရော၊မိမိထက် သာလွန်သူမရှိသော။ ဧကော၊ တဆူတည်းသာဖြင်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ အမှိ၊၏၊ နိဗ္ဗုတောဝ၊ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းအေးသည်ဖြင့်၍။ သီတိဘူတော၊ ခန္ဓာမြေ့ခြင်း သို့ရောက်သည် အသ္မိ၊၏။

အန္ဓီဘူတသ္မိံ၊ အကန်းဖြင်၍ ဖြစ်သော။လောကသ္မိံ၊ ၌ အမတဒုန္ဒုဘိံ၊ အမြိုက် စည်ကြီးကို၊ အာဟဉ္ဇာ၊ တီးခတ်အံ့။ ဣတိ ဤသို့ကြံ၍။ ဓမ္မဧကၠံ၊ဓမ္မဧကြောကို။ဝေဝတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ကာသိနံ ပုရံ၊ ကာသီတိုင်း ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တွံ၊ သည်။ ပဋိဇာနာသိ ဝန်ခံ၏။ တထာ၊ ထိုဝန်ခံသည့်အဘိုင်း။ အနန္တဇိနော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသော ဉာဏ်ရှင်ဖြစ်သော ဘုရားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုခြင်းငှါ။ အရဟသိ၊ထိုက်၏။ဣတိ၊ ဤသို့ ဥပဂကလျှောက်ထားပြီ။ (ဣတိ၊ ၂-လုံးရှိရမည်။ ပဌမ ဣတိ၊ အကြေကြံ)။

ဥပက၊ က။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ခြင်း သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ မာဒိသာ၊ ငါကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဇိနာ၊ ဇိနမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မေ၊ ငါဘုရား သည်။ ယသ္မာ ကြောင့်။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ဇိတာ၊အောင်အင်ကုန်ပြီ။တသ္မာ၊ကြောင့်။(အဟံ၊ သည်။)ဇိနော၊ ဇိနမည်တော် မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင် မိန့်မြွက်ပြီ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာဇီဝကော၊ သော။ ဥပကော၊ သည်။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဟုပေယ္ယုအပိ၊ ဖြစ်သော် ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ လျှောက်ထား၍။ သီသံ၊ ကို။ သြကမ္မေတ္တွာ၊ ညွှတ်၍။ ဥမ္မဂ္ဂံ၊ လမ်းမဟုတ်သည်ကို။ ဂဟေတ္တွာ၊ ၍။ပက္ကာမိ၊ ဖဲ သွားပြီ။

၃၄၂။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ပ။ဥပသက်မိ၊ချဉ်းကပ်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ပဋိဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန် သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ မံ၊ငါဘုရားကို။ ဒူရတောဝ၊ မှ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာသည်ကို။ အဒ္ဒသံသု။ မြင်ကုန်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊၍။ "အာဝုသော တို့။ အယံ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ဗာဟုလ္လိကော၊ ပစ္စည်းလေးပါး များဖို့အလို့ငှါ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ ပဓာန-

ဝိဇ္ဇနွေ့၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အလုပ်ခွင်မှ ထွက်ခဲ့ပြီ။ ဗာဟုလ္လာယ၊ ပစ္စည်းလေးပါးများပြား ခြင်းငှါ။ အာဝဇ္ဇော၊ လှည့်လည်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ နေဝ အာဘိဝါဒေတမ္ပေါ၊ ရှိမခိုးအပ်။ နပစ္စုဋ္ဌာတမ္ပေါ၊ ခရီးဦးမကြိုဆိုအပ်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ ပဏ္ဍိစီဝရံ ကို။ နပဋိဂ္ဂဟေ-တဗ္ဗံ၊ မခံယူအပ်။ အပ်စ၊ သို့သော်လည်း။ အာသနံ၊ကို။ ဌပေတမ္ဗံ၊ ထားသင့်၏။ သော သည်။ သစေ အာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိသည် ဖြစ်အံ့။ နိသီဒဿတိတိ၊ ထိုင်လတ္တံ့” ဟူ၍။ အညမညံ၊ မျှင်း။ သဏ္ဌာပေသုံ၊ ကတိကဝတ်ထားကုန်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ယထာ ယထာ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။တထာ တထာ၊ ဖြင့်။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမန္တော၊ သော်။ (တနည်း) ယထာ ယထာ အကြင် အကြင် ဘုရားရှိန်ဝါ ခြင်းအရာဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ တထာတထာ၊ ထိုထို ဘုရားရှိန်ဝါ ခြင်းအရာသည်။ အဘိဘူတာ, လွှမ်းမိုးအပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ကုန်သော။ (နာသက္ခိ သူတိ ဇုဒ္ဓါနုဘာဝေန ဗုဒ္ဓတေဇသာ အဘိဘူတာ။ ဤအဋ္ဌကထာကိုမှီ၍ အနက်သမ္မန်သည်)။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သကာယ ကတိကာယ မိမိကတိ၌။ သဏ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ နသက္ခိ သု၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ရဟန်းတို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ပစ္ဆုဂ္ဂန္တွာ ခရီးဦးကြိုဆို၍ ၊ ပတ္တစီဝရံ၊ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ တို့သည်။ အာသနံ၊ ကို။ ပညပေသုံ၊ ခင်းကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ပါဒေါဒကံ၊ ခြေဆေးရေကို။ ဥပဋ္ဌပေသုံ၊ ရှေးရှု၍တည်ထားကုန်ပြီ။အပ်စ၊ သို့သော်လည်း။မံ ကို။နာမေန စ၊အမည်အားဖြင့်ရင်း ၊အာဝုသော ဝါဒေန စ၊ အာဝုသော-ဟုပြောဆိုခြင်းအားဖြင့်ရင်း။ သမုဒါစရန္တိ၊ ပြောဆိုသုံးနှုန်းကုန်၏။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧवं၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။“ဘိက္ခဝေ၊တို့။တထာဂတံ၊ငါဘုရားကို။နာမေနစ၊အားဖြင့်ရင်း။အာဝုသောဝါဒေနစ၊ အားဖြင့်ရင်း။ မာ သမုဒါစရထ၊ မပြောဆို မသုံးနှုန်းကြကုန်လင့်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ အရဟံ၊ ၏။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သောတံ ဩဒဟထ၊ နားစိုက်ထောင်ကြကုန်လော့။ (မယာ၊ငါဘုရားသည်။)အမတံ သေခြင်းကင်းသော အမြိုက်တရားကို။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီ။ အဟံ၊သည် အနုသာသာမိ၊ ဆုံးမအံ့။ အဟံ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေမိ၊ ဟောအံ့။ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော်မူအပ်သည့်အတိုင်း။ (ယထာကွမ် ကဲ့သို့ သမာသ်ပုဒ်ဖြစ်၍ ယထာနုသိဋ္ဌံ-နောက်၌ တထာ-ပါရန် လိုအံ့မထင်)။ ပဋိပဇ္ဇမာနာ၊ ကျင့်ကုန်လတ်သော်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏ ၊အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ကုလပုတ္တာ၊အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေव၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့ ၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ကုန်၏ ၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိသော။ ब्रह्मचरियपरियोसानं၊ အရဟတ္တမဂ်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ (မဂ္ဂब्रह्मचरियသ ပရိယောသာနဘူတံ-စာပုဒ် ၂၇၉-နှင့် အညီတည်း) ၊ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ နစိရဿေव၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်နှာက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ၍ ၊ သစ္ဆိကတ္တာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရိဿထာတိ၊ နေရကုန်လတ္တံ့”ဟူသော ၊ တေ၊ကို။ အဝေါစုံ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ရာဇကုမာရ၊သား။ ဧवं၊သို့ ၊ ဝုတ္တေ၊သော်။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို ၊ “အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ တံ၊ သည်။ တာယပိ ဣရိယာယ၊ ထိုပြုနိုင်ခဲသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့်ရင်း။ တာယပိ ပဋိဒါယ၊ ထိုပြုနိုင်ခဲသော အကျင့်ဖြင့်ရင်း။တာယပိ ဒုက္ကရကာရိကာယ၊ထိုပြုနိုင်ခဲသည်ကို ပြုခြင်းဖြင့်ရင်း။မနုဿခမ္မာ၊ထက်။

ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ နာဏ္ဍာဂမာ၊ မရပြီ။ တံ့၊ သည်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ဗာဟုလ္လိကော၊ သည်ဖြစ်၍။ ပဓာနဝိဗ္ဗန္တော၊၍။ဗာဟုလ္လာယ၊ ၄ါ။အာဝတ္တော၊၍။ပ။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ကို။ကို ပန အဓိဂမိဿတိတိ၊ အဘယ်မှာရပါအံ့နည်း”ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ (နဗာဟုလ္လိကော၊ ပစ္စည်းလေးပါးမျှားဖို့ ကျင့်သည်မဟုတ်။ နပဓာနဝိဗ္ဗန္တော၊ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ခွင်မှ ထွက်ခဲ့သည်မဟုတ်။ ဗာဟုလ္လာယ၊ပစ္စည်းလေးပါးမျှားပြားဖို့ အလို့ငှါ။နှ အာဝတ္တော၊ လှည့်လည်သည်မဟုတ်။ ဤမျှသာ ထူးသည်)။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧဝံ၊ သို့။ဝုတ္တော၊ သော်။ အဟံ၊သည်။ ပဗ္ဗဝဂ္ဂိယော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။“ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ဣတော၊မှ။ပုဗ္ဗေ၊၌။မေ၊၏။ဝေရှုပ်၊သော။တေ၊ဤစကား ကို။ ပဘာဝိတံ၊ မိန့်မြွက်ဖူးသည်ကို ၁။ အဘိဇာနာထ နောတိ၊ သိဘူးကုန်သလော”ဟူသော။ တေ၊ကို။အဝေါစုံ၊ပြီ။ဘဂ္ဂေ၊ရား။ဧတေ၊ ဤအမေးစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ပ။ရာဇကုမာရ၊ သား။ အဟံ၊ သည်။ ပဗ္ဗဝဂ္ဂိယော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ သညာပေတုံ၊ ဘုရားဟု သိစေခြင်း ၄ါ။ အသက္ခိံ၊ စွမ်းနိုင်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊သား။ဒ္ဝေပိ ဘိက္ခူ၊တို့ကိုလည်း။ ဩဝဒါမိ၊ ၏။ တယော ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။စရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။တယော၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ငှါ။ စရိတ္တာ၊ ၍။ ယံ၊ အကြင်ဆွမ်းကို။ အာဟာရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုဆွမ်းဖြင့်။ဆဇ္ဇဂ္ဂိယာ၊ခြောက်ယောက် အစုရှိကုန်သော ၄ါတို့သည်။ယာပေမ၊မျှတကြကုန်၏။ပ။

ဥဂ္ဂ၃။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၍။ ပဗ္ဗဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိဟာရိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဝိနာယကံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ လဘာမာနော၊ ရသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကိဝစိရေန၊ ဘယ်မျှလောက်ကြာမြင့် မှ။ပ ၊ဝိဟာရေယျနုခေါတိ၊ နေရပါသနည်း”ဟူသော။တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊သား။ တေန ဟိ၊ လျှင်။ ဧတ္တော၊ ဤပြဿနာ၌။ တံယော၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ တဖန်မေး ဦးအံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေ၊ အား။ မေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထို အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုလော့။ (တံ ကိ မည္ယသိ-ရာဇကုမာရ-ပေးမြဲ)။တံ့၊ သင်သည်။ ဟတ္ထာရူဠှေ၊ ဆင်စီးသော။ သိပ္ပေ၊ အတတ်၌ဌင်း။အာဏိ-ဂယော၊ ချုန်းကိုင် ကြောင်း ဖြစ်သော။ သိပ္ပေ၊ ၌ဌင်း။ ကုသလော၊ လိမ္မာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ၏။ အဟံ၊ သည်။ ဟတ္ထာရူဠှေ၊ သော။ သိပ္ပေ၊ ၌ဌင်း။ အာဏိသဂယော၊ သော။ သိပ္ပေ၊ ၌ဌင်း။ ကုသလော၊ လိမ္မာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။ (တံ ကိ မည္ယသိ ရာဇကုမာရ-ပေးမြဲ)။ ဣဒ၊ ဤလောကဏ္ဍ။ပုရိသော၊ သည်။ “ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇ-ကုမာရော၊ သည်။ ဟတ္ထာရူဠှံ၊ သော။ သိပ္ပံ၊ ကို။ အာဏိသဂယံ၊ သော။ သိပ္ပံ၊ ကို။ ဇာနာတိ၊ တတ်သိလိမ္မာ၏။ အဟံ၊သည်။ တယာ၊ ထိုဗောဓိမင်းသား၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဟတ္ထာရူဠှံ၊ သော။ သိပ္ပံ၊ ကို။ အာဏိသဂယံ၊ သော။ သိပ္ပံ၊ ကို။ သိက္ခိဿာမိတိ၊ သင်ကြားအံ့”ဟု ကြံစည်၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊လာရာ၏။

သော၊ ထိုယောဂျားသည်။ အဿဒ္ဓါစ၊ ယုံကြည်မှု မရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သဒ္ဓေန၊ ယုံကြည်မှုရှိသောသူသည်။ ယာဝတက်၊ အကြင်မျှလောက်သော အတတ်သို့။ ပတ္တုံ၊

၁။ ပဘာဝိတန္တိ ဝါစာသမ္ပဒွာနုံ ဝစီနိစ္ဆာရဏန္တိ အတ္ထော။ ဋီကာ။

ပေါက်ရောက်အပ်၏။ တံ၊ ထို မျှလောက်သော အတတ်သို့။ နသမ္မာပုဏ္ဏေယျ၊ မပေါက်ရောက်နိုင်ရာ။

သော၊ သည်။ ဗဟုဘာဝခေါ၊ များသောအနာရှိသည်လည်း။ အာသ၊ ရာ၏။ အပ္ပါဗာဓေန၊ အနာရောဂါ မရှိသူသည်။ (အပ္ပါဗာဓောတိ အရောဂေါ။ဋ္ဌ)။ယာဝတကံ၊သို့။ ပတ္တေ၊ ၏။ တံ၊ သို့။ နသမ္မာပုဏ္ဏေယျ၊ ရာ။

သော၊ သည်။ သဒ္ဓော စ၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသည်။အာသ၊ ရာ၏။ မာယာဝီစ၊လှည့်ပတ်ခြင်းရှိသည်လည်း။ အာသ၊ ရာ၏။ အသဒ္ဓေန၊ ကောက်ကျစ်ဉ်းလဲမှု မရှိသူသည်။ အမာယာဝိနာ၊လှည့်ပတ်ခြင်း မရှိသူသည်။ ယာဝတကံ၊ သို့။ ပတ္တေ၊ ၏။ တံ၊ သို့။ နသမ္မာပုဏ္ဏေယျ ရာ။

သော၊ သည်။ ကုသီတော စ၊ ပျင်းရိသည်လည်း။ အာသ၊ ရာ၏။ အာရဒ္ဓဝီရိယေန၊အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသူသည်။ ယာဝတကံ၊ သို့။ ပတ္တေ ၊၏။ တံ၊ သို့။ နသမ္မာပုဏ္ဏေယျ၊ ရာ။

သော၊ သည်။ ဒုပ္ပညော စ၊ ပညာမဲ့သည်လည်း။ အာသ၊ ရာ၏။ ပညဝတာ၊ ပညာရှိသူသည်။ ယာဝတကံ၊ သို့။ ပတ္တေ၊ ၏။ တံ၊ သို့။ နသမ္မာပုဏ္ဏေယျ၊ ရာ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ သော ပုရိသော။ သည်။ပ။ အပိနု၊ စင်စစ်။ သိက္ခေယျ၊ သင်ယူနိုင်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ရား။ ကေမေ-ကေနာပိ အင်္ဂေန၊ တပါးပါးသော အင်္ဂါနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ သော ပုရိသော၊ သည်။ပ။ နသိက္ခေယျ၊ မသင်ယူနိုင်ရာ။ ပဋ္ဌဟင်္ဂေဟိ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါတို့နှင့်။(သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံပါမူကား။)ကော ပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိပါတော့အုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၃၄၄။ (တံ ကိံ မညသိ-မှစ၍ ပဋ္ဌဟင်္ဂေဟိ တိုင်အောင်သော ဝါကျတို့ကား ၃၄၃-အပိုဒ်နှင့် ဗျတိရေက အနုယမျှသာကွဲပြားသည်)။ ရာဇကုမာရ၊သား။ဝေမေဝ ခေါ၊သာလျှင်။ပဓာနိယင်္ဂါနိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သူ၏ အကြောင်းအင်္ဂါ တို့သည်။ဣမာနိ ပဋ္ဌ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ကတမာနိ ပဋ္ဌ၊ ဟူမူ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်မှုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ဗောဓိ၊ စတုမဂ္ဂ၊ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ "သော ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝါတိ၊ ၏"ဟူ၍။ သဒ္ဒဟတိ၊ ယုံကြည်၏။ အပ္ပါဗာဓော၊ အနာမရှိသည်။ အပ္ပါတင်္ကော၊ ဆင်းရဲမရှိသည်။ သမဝေါ၊ကိန်ယာ၊အည်အမျှ ကျေကျက်စေခြင်းရှိသော။ နာတိ-သီတာယ၊ မအေးလွန်းသော။ နာတိဥှာယ၊ မပူလွန်းသော။ မဇ္ဈိမာယ၊ အလယ်အလတ်ဖြစ်သော။ ပဓာနက္ခမာယ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ခြင်းငှါခံ့သော။ဂဟဏီယာ၊ ကမ္မဇတေဇောဓာတ်(ဝမ်းမီး)နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသဒ္ဓော၊ သည်။ အမာယာဝီ၊ သည်။သတ္ထုရိ ဝါ၊ ဘုရားဌာ-ဌာန်း။ ဝိညုသု၊ သိတတ်ကြားလိမ္မာကုန်သော။သဗြဟ္မစာရီသု ဝါ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့ဌာန်း။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အာဝိကတ္တာ၊ ထင်စွာပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပြည့်စုံခြင်းငှါ။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ထာမဝါ၊ အားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒဠ္ဍ-ပရက္ကမော၊ မြဲမြံသော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ကုသလေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့ဌာ။ အနိက္ခိတ္တ-ဓုရော၊ မချထားအပ်သော ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ၊ အဖြစ်အပျက်ကို ပိုင်းခြားသိခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော။ အရိယာယ၊ စင်ကြယ်သော။ နိဗ္ဗေဓိကာယ၊ လောဘစသော

အစိုင်အခဲကို ဖောက်ခဲ့နိုင်သော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခကွယ်ဝါမိနိယာ၊ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ပဓာနိယင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ခေါ ပဠု၊တို့သာလျှင်တည်း။

၃၄၅။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ပဠုဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ပဓာနိယင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဝိနာယကံ၊ သော။တထာဂတံ၊ ကို။ လဘမာနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ သတ္တာဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဝိဟရေယျ၊ ၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သတ္တာဝဿာနိ၊ တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တု၊ တည်ရှိစေကုန်ဦး။ပ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧကော ရတ္တိန္နိဝေါ၊ တညဉ့် တနေ့သည်။ တိဋ္ဌတု၊ စေဦး။ ပဠုဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ပဓာနိယင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။သမန္နာ-ဂတော၊ သော။ ဝိနာယကံ၊ သော။ တထာဂတံ၊ ကို။ လဘမာနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ အနုသိဋ္ဌော၊ ဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍။ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌။ ဝိသေသံ၊ တရားထူး ကို။ အဓိဂမိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ ပါတံ၊ နံနက်အခါ၌။ အနုသိဋ္ဌော၊ ဖြစ်၍။ သာယံ၊ ၌။ ဝိသေသံ၊ ကို။ အဓိဂမိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဝေဝုတ္ထော၊ သော်။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ယတြာဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ သာယံ၊ ၌ ။ပ။ဝိသေသံ၊ ကို။ အဓိဂမိဿတိနာမ၊ အကယ်ပင် ရနိုင်ပါပေလတ္တံ့။ (တသ္မာ၊ကြောင့်။)ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစု။ မြော၊ သည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစု။ ဓမ္မသ၊၏။သ္ဘာကျွာတတာ၊ကောင်းစွာ ဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အဟောတိ၊ စု"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၄၆။ ဝေဝုတ္ထော၊ သော်။ သဠာကာဝုတ္ထော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရံ၊ ကို။ "အယံ ဘဝံ ဗောဓိ၊ ဤအရှင်ဗောဓိမင်းသားသည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ပ။အဟောတိစ၊ ဟူ၍လည်း။ ဝေမေဝ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ဝဒေတိ ပန၊ဆိုကား ဆိုဘိ၏။အထ စ ပန၊ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ တံ ဘဂဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။နု ဂစ္ဆတိ၊မဆည်းကပ်။မြော်ဟု၊ ကိုဌင်း။ သံဃဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ သရဏံ၊ဟူ၍။နု ဂစ္ဆတိတိ၊ကပ်"ဟူသော။ဧတံ၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။သမ္မ သဠာကာဝုတ္ထော၊ ဝုတ္ထော။ ဝေ၊ သို့။ မာ အဝစ၊ မဆိုလင့်။ သမ္မသဠာကာဝုတ္ထော၊ ဝုတ္ထော။ဝေ၊ သို့။မာ အဝစ၊ လင့်။ သမ္မသဠာကာဝုတ္ထော၊ ဝုတ္ထော။ မေ၊ သည်။ ဧတံ။ ဤဆိုလတ္တံ့ သော စကားကို။ (မေ၊ ငါ၏။)အယျဝယ၊ အမိ၏။ သမ္မုခါ၊ ၌။ သုတံ၊ ကြားဘူး၏။ သမ္မုခါ၊ ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ နာခံဘူး၏။ သမ္မ သဠာကာဝုတ္ထော၊ ဝုတ္ထော။ကော် သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသမ္မိယံ၊ ၌။ ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိတာရုံ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ကုစ္ဆိမတိ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသော။ အယျာ၊ အမိသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘဒန္တေ၊ ရှင်း။ မေ၊ ၏။ ကုစ္ဆိဂတော၊ဝမ်း၌တည်သော။ ယော အယံ၊အကြင်သူသည်။ ကုမာရကော ဝါ၊ သည်မူလည်း။ (ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။) ကုမာရိကာ ဝါ၊ သည်မူလည်း။(ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။)သော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သရဏံ၊ဟူ၍။ပ။ဓာရေတူတိ၊မှတ်တော်မူပါလော့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သမ္မ သဠာကာဝုတ္ထော၊ ဝုတ္ထော၊ ဝေ်သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဣဒေဝ၊ ဘေသကဠာဝနေ၊ ၌သာလျှင်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဓာတိ၊ အထိန်းတော်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အကေါ်နေ၊ ခါးထစ်ရင်ခွင်ဖြင့်။ ဟရိတ္ဝာ၊ ချီ၍။ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။မံ ဓာတိ၊ငါ၏အထိန်းတော်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘဒန္တေ၊ ရှင်း။ ဗောဓိ၊ သော။ အယံရာဇ-ကုမာရော၊ သည်။ ပ။ ဓာရေတူတိ၊ ပါလော့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သမ္မ သဠာကာ-ဝုတ္ထော၊ ဝုတ္ထော။ ဧသော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ တတိယကမ္မံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်

မြောက်လည်း။ပ။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့။ ဤတို၊ ဤသို့ပြောကြားပြီ။ ဤတို၊ ဤသို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

ပဌမ၊သော။ ဗေဒိရုဝကုမာရသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-အဂ္ဂိလိမာလသုတ်

၃၄၇။ (ဝေ၀ံ မေ သုတံ။ပ။ အနာထပိဏ္ဍိကသ အာရာမေ-ပေးမြဲ)။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဘဂ္ဂေ။ ပသေနဒိသ၊ပသေနဒိ အမည်ရှိသော။ကောသလသ ရညော၊ ၏။ ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံ၌။ လုဒ္ဒေ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ လောဟိတပါဏိ၊ သွေးကျံ့သော လက်ရှိသော။ ဟတပဟတေ၊ သတ်ပုတ်ထိုးကြိတ်ခြင်း၌။ နိဝိဋ္ဌော၊သက်ဝင်၍တည်သော။ပါဏဘူတေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ အဒယာပန္နော၊ သနားခြင်းကင်းမဲ့သော။ အဂ္ဂိလိမာလောနာမ၊ မည်သော။ စောရော၊ ခိုးသားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုအဂ္ဂိလိမာလ ခိုးသားသည်။ ဂါမာပိ၊ ရွာတို့ကိုလည်း။ အဂါမာ၊ ရွာမဟုတ်သည်တို့ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ နိဂမာပိ၊ တို့ကိုလည်း။ အနိဂမာ၊ တို့ကို။ ကတာ၊ကုန်ပြီ။ဇနပဒါပိ၊တို့ကိုလည်း။ အဇနပဒါ၊ တို့ကို။ ကတာ၊ ကုန်ပြီ။ သော၊ထိုအဂ္ဂိလိမာလ ခိုးသားသည်။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ဝဓိတ္ဝာ ဝဓိတ္ဝာ။ သတ်၍ သတ်၍။ အဂ္ဂိလိန်၊ လက်ချောင်းတို့၏။မာလံ၊ပန်းကုံးကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ယေန၊ ၌။ အဂ္ဂိလိမာလော၊သော။ စောရော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊၏။)တေန၊ သို့။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂံ၊ အဝန်ရှည်သော လမ်းခရီးသို့။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ကြွသွားတော်မူပြီ။ ဂေါပါလကာ၊ နွားကျောင်းသားတို့သည်ရင်း။ ပသုပါလကာ၊ ဆိတ်ကျောင်းသားတို့သည်ရင်း။ ကဿကာ၊ လယ်သမားတို့သည်ရင်း။ ပထာဝိနော၊ ခရီးသွားတို့သည်ရင်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ယေန၊ ၌။ အဂ္ဂိလိမာလော၊ သော။ စောရော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တေန၊ သို့။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နံ၊ သည်ကို။ အဒ္ဒသာသုံ ခေါ၊ မြင်ကုန်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ မြင်ကုန်ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "သမဏ၊ ရဟန်း။ တေ မဂ္ဂံ၊ ဤလမ်းခရီးသို့။ မာ ပဋိပဇ္ဇိ၊ မသွားလင့်။ သမဏ၊ ရဟန်း။ တေသို့ မဂ္ဂေ၊ ၌။ပ။ မာလံ၊ ကို။ ဓာရေတိ၊ ၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ ဟိ၊ အကြောင်းမူကား။ တေမဂ္ဂံ၊သို့။ ဒသပိပုရိသာ၊တို့သည်ရင်း။ပ။ ပညာသ ပုရိသာ၊တို့သည်ရင်း။သက်ရိတ္ဝာ သက်ရိတ္ဝာ၊ ချိန်းဆို၍ ချိန်းဆို၍ (စုရုံး၍ စုရုံး၍လည်းဟု)။ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ သွားကြရကုန်၏။တေပိ၊ ထိုယောကျ်ားတို့သည်လည်း။ အဂ္ဂိလိမာလသ၊ သော။ စောရသ၊ ၏။ ဟတ္ထတ္ထံ၊ လက်၌ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ[1]တိ၊ ရောက်ကြရကုန်၏"ဟူသော"။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဝေ၀ ဝုတ္တေ၊သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏ္ဏီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဂမာသိ၊ ကြွသွားတော်မူပြီ။ ဒုတိယမ္ပိ၊ခါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ တတိယမ္ပိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

၃၄၈။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏ္ဏီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိလိ-မာလော၊ သော။ စောရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ မှသာလျင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊မြင်သည်သာတည်း။ဒိသ္မာန၊၍။အသ၊ထိုအဂ္ဂိလိမာလ၏(စိတ်၌)။"ဘော၊အို အချင်း

၁။ ဟတ္ထတ္ထံ ဂစ္ဆန္တိတိ ဟတ္ထေ အတ္ထံ ဝိနာသံ ဂစ္ဆန္တိ။ဋီ။

တို့။ အစ္စရိယံ ဝတ၊ စ္ဆ။ပ။ တေပိ၊ ထိုယောကျားတို့သည်လည်း။ မမ၊ ငါ၏။ ဟတ္ထတ္ထံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပါလျက်။ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ ဧကော၊ တယောက်တည်း။ အဒုတိယော၊ အဖော်မရှိဘဲလျက်။ ပဿယ္ယ၊ နှိပ်စက်လိုရ်။ အာဂစ္ဆတိ မဇ္ဇေ၊ လာသောင်တကား။ အာဟ၊ သည်။ ဣမံသမဏံ၊ ကို။ ဧဝိဝိဘာ၊ မှ။ ဝေါရောပေယ္ယ၊ ချရမူကား။ ယံနူနာဘိ၊ ကောင်းလေစု”ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ အဂ္ဂိလိမာလော၊ သော။ စောရော၊ သည်။ အသိစမ္မံ၊ သန်လျှာ်ကာကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်ရ။ မနုကလာပံ၊ မြှားတောင့်ကို။ သန္ဓယ်ဘ္ဘ၊ လွယ်ရ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ အနုဗန္ဓိ၊ လိုက်ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ ယထာ၊ အကြောင်အခြင်းအရာအားဖြင့် (တန်ခိုးဖန်ဆင်းသည်ဖြစ်သော်)။အဂ္ဂိလိမာလော၊သော။ စောရော၊ သည်။ ပကတိယာ၊ ပြကတေ့အားဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သဗ္ဗထာမေန၊ အလုံးစုံသော အားအစွမ်းဖြင့်။ ဂစ္ဆဒန္တော၊ လိုက်သော်လည်း။ သမ္ဘာပုဏိတုံ၊ မှီခြင်းငှါ။ နဿက္ခောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ တန်ခိုးကို။ အဘိသင်္ခါသိ၊ ဖန်ဆင်းပြီ[1]။

အထခေါ၊ ဌ။ အဂ္ဂိလိမာလော၊ သော။ စောရသ၏(စိတ်ဌ)။“ဘော၊တို့။ အစ္ဆရိယံဝတ၊ စ္ဆ။ ဘော၊ တို့။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊ စ္ဆ။ အဟဉ္စိ၊ ငါသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဌ။ ဓာဝန္တံ၊ ပြေးသွားသော။ ဟတ္ထိမ္ပိ၊ ဆင်ကိုသော်လည်း။ အနုပတိတ္ဝာ၊ မှီအောင်လိုက်ရ။ ဂဏှာမိ၊ ဖမ်းနိုင်၏။ အသးမ္ပိ၊ မြင်းကိုသော်လည်း။ ရထမ္ပိ၊ ရထားကိုသော်လည်း။ ဓာဝန္တံ၊ သော။ မိဂမ္ပိ၊ သားသမင်ကိုသော်လည်း။ အနုပတိတ္ဝာ၊ရ။ ဂဏှာမိ၊ ၏။အထ စ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ အဟံ၊ သည်။ပ။ နဿက္ခောမိတိ၊ နိုင်”ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဌိတောဝ၊ ရပ်တန့်လျက်သာလျှင်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “သမဏ၊ ရဟန်း။တိဋ္ဌ တိဋ္ဌာတိ၊ရပ်ဦးလော့ ရပ်ဦးလော့”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ အဂ္ဂိလိမာလ၊ လ။ အဟံ၊ ငါ(ဘုရား)သည်။ ဌိတောမှိ၊ ရပ်လျက်ရှိ၏။ တ္ဝံ စ၊ သင်သည်သာ။ တိဋ္ဌ၊ ရပ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။အထခေါ၊ ဌ။ အဂ္ဂိလိမာလော၊ သော။ စောရသ၊ ၏(ဗိတ်ဌ)။“သက္ကပုတ္တိယာ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ခေါ သမဏာ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ သစ္စဝါဒိနော၊ မှန်သည်ကိုသာ ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗပဋ္ဌိတာ၊ မှန်သည်ကိုသာ ဝန်ခံကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျက်။အယံ ပန သမဏော၊ သည်။ ဂစ္ဆံယေဝ၊ သွားလျက်သာလျှင်။ “အဂ္ဂိလိမာလ၊ လ။ အဟံ၊ သည်။ ဌိတော၊ ၏။ တ္ဝံစ၊ သင်သည်သာ။ တိဋ္ဌာတိ၊ ရပ်လော့” ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ သမဏံ၊ ကို။ ပုစ္ဆေယ္ယံ၊ မေးရမူကား။ ယံနူနာဘိ၊ ကောင်းလေစု”ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။အဟောသိ၊ ပြီ။

၃၄၉။ အထခေါ၊ ဌ။ အဂ္ဂိလိမာလော၊ သော။ စောရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဂါထာယ၊ (ဂစ္ဆံ ဝဒေသိ-အစရှိသော)ဂါထာဖြင့်။ အဗျာဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

သမဏ၊ ရဟန်း။ ဂစ္ဆံ၊ သွား သည်ဖြစ်လျက်။ဌိတောမှိ၊ (ငါ)ရပ်၏(ဟူ၍)။ ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိ၏။ မမဉ္စ၊ ငါကိုလည်း။ ဌိတံ၊ ရပ်သည်ဖြစ်လျက်။ အဌိတောတိ၊ မရပ်ဟူ၍။ ဗြူသိ၊ ဆိုဘိ၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင့်ကို။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆာမိ၊(ငါ)မေး၏။ တ္ဝံ၊ သင်သည်။ ကထံ၊ ဘယ်သို့ (ဝါ၊အဘယ်ကြောင့်)။ ဌိတော၊ ရပ်သနည်း။အဟံ၊ ငါသည်။ ကထံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ အဌိတောမှိ၊မရပ်သနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့။အဗျာဘာသိ၊ပြီ။

၁။ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ အဘိသင်္ခါသိဘိ ဣဒ္ဓိ အကာသိ။ စူဠဂဏ္ဌာသင်္ခယသုတ်-အဋ္ဌကထာ။

အဂ္ဂိလိမာလ၊လ။ အဟံ၊ သည်။ သမ္ဘဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သဗ္ဗေသု၊ ကုန်သော။ ဘူတေ-သု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ဒဏ္ဍံ၊ သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းစသောဒဏ်ကို။ နိဓာယ၊ ချထားပြီး၍။ ဌိတာ၊ ရပ်တည်(လျက်ရှိ)၏။ တုဝံ၊သင်သည်သာလျှင်။ ပါဏေသု၊တို့၌။ အသညတော၊ မစောင့်စည်းသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဌိတာ၊ ရပ်သည်မည်၏။ တုဝံ၊ သည်။ အဋ္ဌိတောသိ၊ ရပ်သည်မမည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

မဟိတော၊ ပူဇော်အပ်သော။သစ္စဝါဒီ၊ အမှန်ကို ဆိုလေ့ရှိသော။ မဟေသီ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ ၏ (အကျိုးငှါ)။ မဟာဝန်၊တောအုပ်ကြီးသို့။ စိရဿံ၊ ကြာမြင့်မှ။ ပါပုဏိ ဝတ၊ဆိုးဝါးရောက်ခဲ့လေစုတကား။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ဓမ္မယုတ္တံ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော။ ဂါထံ၊ ကို။ သုတ္တာန၊ ကြားနာရသောကြောင့်။ ပါပံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်ပယ်၍။ စရိဿာမိ၊ ကျင့်ပါတော့အံ့။

ဣတော၊ ဤသို့လျှောက်ထား၍သာလျှင်။ စောရော၊ အင်္ဂုလိမာလခိုးသားသည်။ အသိဠ၊ သန်လျှက်ကိုရင်း။ အာဝုဓဠ၊ လက်နက်ကိုရင်း။ သောဇ္ဇေ၊ တွင်းလိုဏ်ခေါင်းပေါက်ရှိသော။ ပပါတေ၊ ကမ်းပါးပြတ်ရှိသော။ နရကေ၊ ချောက်၌။ အဘိရိ၊ ပစ်ချပြီ။ စောရော၊သည်။ သုဂတဿ၊ ၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ အဝန္ဒိ၊ ရှိခိုးပြီ။ နံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ တတ္ထေဝ၊ ထိုနေရာ၌ ပင်လျှင်။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ အယာစိ၊ တောင်းပြီ။

တဒါ၊ထိုအခါ၌။ ကာရုဏိကော၊ မဟာကရုဏာရှိတော်မူသော။ မဟေသီ၊ မြတ်သော ကျေးဇူးဂုဏ်ဘို့ကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ သတ္တလောက၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော။ ယော စ ဗုဒ္ဓါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။) တံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဟေတိ၊လာလော့ ဟူ၍။ အဝေါစ၊ ခေါ်တော်မူပြီ။ သေဝ၊ ထိုသို့ ဟေတိဘိက္ခုခေါ်တော်မူခြင်းသည်ပင်။ တဿ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလ၏။ ဘိက္ခုဘာဝေါ၊ ဥပသမ္ပန္နရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိအပ်၏။

၃၅၀။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပစ္ဆာသမဏေန၊ နောက်လိုက်ရဟန်းဖြစ်သော။ အာယသ္မတာ အင်္ဂုလိမာလေန၊ အရှင်အင်္ဂုလိမာလထေရ်နှင့် အတူတကွ။ ယေန၊၌။သာဝတ္ထိ၊သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ ပက္ကာမိ၊ ကြွသွားတော်မူပြီ။ပ။ဇေတဝနေ၊ ၌။ဝိဟရတိ၊ ၏။တေနခေါပန သမယေန၊၌။ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ၊ ရညော၊ ၏။အနေ-ကပုရဒ္ဒါ၊ ရေ၊ နန်းတော်တံခါး အနီး၌။ မဟာဇနကာယော၊ လူများအပေါင်းသည်။ သန္နိပတိတ္တာ၊ စည်းဝေး၍။ "ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တေ၊ ၏။ ဝိဇိတေ၊ ၌။ လုဒ္ဓေါ၊ သော။ပ။မာလံ၊ ကို။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ဒေဝေါ၊ မင်းကြီးသည်။ တံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလခိုးသားကို။ ပဋိသေဓေတူတိ၊တားမြစ်တော်ပါမူလော့"ဟူသော။ ဥစ္စာသဒ္ဒေါ၊ ကျယ်သောအသံရှိသည်။ မဟာသဒ္ဒေါ၊များသောအသံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ပဋ္ဌမတ္တေဟိ အဿသတေဟိ၊ ငါးရာသော မြင်းတို့ဖြင့်။ သာဝတ္ထိယာ၊ မှ။ ဒိဝါဒိဝဿ၊ နေမွန်းတည့်ချိန်၌။ နိက္ခမိ၊ထွက်ပြီ။ ယေန၊ ၌။ အာရာမော၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော် အရာမ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏)။ပ။ ဘဂဝါ၊သည်။ကောသလံ ရာဇာနံ၊ ကို။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကိံ နု၊ အသို့နည်း။ မာဂဓော၊ မဂဓတိုင်းကိုအစိုးရသော။

သေနိယော၊ မျှားသော စစ်သည်ရှိသော။ ဗိမ္မိသာရောရာဇာ ဝါ၊ ဗိမ္မိသာရမင်းကိုမူလည်း။ တေ၊ သင်သည်။ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်အပ်သလော။ ဝေသာလိကာလိစ္ဆဝီ ဝါ၊ ဝေသာလီပြည်ဖွား လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့ကိုမူလည်း။ ကုပိတာ၊ ကုန်သလော။ အညေပဋ္ဌိရာဇာနော ဝါ၊ တပါးသော ရန်သူမင်းတို့ကိုမူလည်း။ ကုပိတာတိ၊အပ်.ကုန်သလော”ဟူသော။တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ မာဂဓော၊ သော။သေနိယော၊ သော။ဗိမ္မိသာရောရာဇာ၊သည်။မေ၊သည်။နု ခေါ ကုပိတော၊ အမျက်မထွက်အပ်ပါ။ဝေသာလိကာ လိစ္ဆဝီပိ၊ တို့ကိုလည်း။ နု ကုပိတာ၊ ကုန်။အညေ ပဋ္ဌိရာဇာ နောပိ၊ တို့ကိုလည်း။ နုကုပိတာ၊ ကုန်။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ ၏။ ဝိဇိတေ၊ဌ်။ လုဒ္ဓေါ၊သော။ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ထိုအဂ္ဂုလိမာလကို။ ပဋ္ဌိသေဓိဿာမိ၊ တားမြစ်ပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ့၊ သည်။ အဂ္ဂုလိမာလံ၊ ကို။ပ။ ကလျာဏဓမ္မ၊ ကောင်းသောတရားရှိသည်ကို။သစေ ပန ပဿေယျာသိ၊ အကယ်၍ တွေ့မြင်ရမူကား။ နံ၊ ထိုအဂ္ဂုလိမာလကို။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကရေယျာသိ၊ ပြုလုပ်ရာအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ အဘိဝါဒေယျာမ ဝါ၊ ရှိခိုးလည်း ရှိခိုးကြပါကုန်အံ့။ပ။ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သံဝိဒဟေယျာမ ဝါ၊ စီရင်မူလည်း စီရင်ပါကုန်အံ့။ (မဓုရသုတ်- အပိုဒ်ရေ ၃၂၂-၌ ပြန်ရှု)။ဘန္တေ၊ ရား။ ဒုဿီလဿ၊ သော။ ပါပဓမ္မဿ၊ မကောင်းသော သဘောရှိသော။ အဿ၊ ထိုအဂ္ဂုလိမာလအား။ ဝေရူပေါ၊ သော။ သီလသံယမော၊ သီလကို စောင့်ထိန်းခြင်းသည်။ ကုတော ပန ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ဖြစ်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အဂ္ဂုလိမာလော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒက္ခိဏံ ဗာဟုံ၊ လက္ခ်ာမောင်းကို။ ပဂ္ဂဟေတ္မာ၊ ချီမ၍။ ပဿေနဒိ ံ၊သော။ကောသလံ ရာဇာနံ၊ ကို။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။အဂ္ဂုလိမာလော၊ သည်။ ဧသောတိ၊ ဤရဟန်းပင်တည်း”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ပဿေနဒိသ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊အား။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ အဟုဒေव၊ ဖြစ်ပြီ။ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ ကိုယ်လက် ခက်မာသည်၏ အဖြစ်သည်။ အဟု၊ ပြီ။ လောမဟံသော၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းသည်။ အဟု၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဿေနဒိ ံ၊ သော။ ကောသလံ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဘီတံ၊ ကြောက်သည်ကို။ သံဝိဂ္ဂံ၊ ထိတ်လန့်သည်ကို။ လောမဟဋ္ဌဇာတံ၊ ကို။ ဝိဒိတ္မာ၊ သိတော်မူသောကြောင့်။ ပဿေနဒိ ံ၊ သော။ ကောသလံ ရာဇာနံ၊ ကို။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။မာ ဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ ဣတော၊ ဤအဂ္ဂုလိမာလမှ။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ တေ၊ သင့်အား။ နတ္ထိတိ၊ မရှိပြီ” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။အထခေါ၊ ၌။ ပဿေနဒိသ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၏။ယံ ဘယံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ သည်ရင်း။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်းစသည်သည်။ ပဋ္ဌိပ္ပဿမ္ဘိ၊ ငြိမ်းအေးပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ပဿေနဒိ၊ သော။ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ အဂ္ဂုလိမာလံ၊ကို။“ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။အယျော၊အရှင်သည်။အဂ္ဂုလိမာလော နောတိ၊ အဂ္ဂုလိမာလပါလော”ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ မေးပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေ၊ ဟုတ်၏။ ဣဘိ၊သို့ ဖြေတော်မူ၏။အယျဿ၊ အရှင်၏။ ပိတာ၊အဘသည်။ကထံ ဂေါတ္တော၊အဘယ်မျိုးနွယ် ဖြစ်သနည်း။ မာတာ၊ သည်။ ကထံ ဂေါတ္တာ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ-ကြီး။ ပိတာ၊ (ငါ၏)အဘသည်။ ဂဂ္ဂေါ၊ ဂဂ္ဂမျိုးနွယ် ဖြစ်၏။ မာတာ၊ သည်။ မန္ဏာဏီ၊ မန္ဏာဏီ၊

မျိုးနွယ်ဖြစ်၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဂဂ္ဂေါ၊ ဂဂ္ဂနွယ်ဝင် ဖြစ်သော။ မန္တာဏီ-ပုတ္တော၊ မန္တာဏီမျိုးနွယ်၏ သားဖြစ်သော။ အယျော၊ အရှင်သည်။ အဘိရမတု၊ (သာသနာတော်၌)မွေ့လျော်ပါလေ့။ အဟံ၊ သည်။ ဂဂ္ဂဿ၊ သော။ မန္တာဏီပုတ္တဿ၊ သော။ အယျဿ၊ အရှင်၏အတွက်။ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ တို့၏(အကျိုးငှါ)။ ဥဿုက္ကံ၊ လှုံ့လကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၃၅၁။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အဂ္ဂိလိမာလော၊ သည်။ အာရညိကော၊ အာရညဂတ် ဓုတင်ဆောက်တည်သည်။ ပိဏ္ဍပါတိကော၊ ပိဏ္ဍပါတ် ဓုတင် ဆောက်တည်သည်။ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူဓုတင် ဆောက်တည်သည်။ တေစီဝရိကော၊ တိစီဝရိက်ဓုတင် ဆောက်တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အဂ္ဂိလိမာလော၊ သည်။ ပသေနဒိ ၊ သော။ ကောသလံ ရာဇာနံ၊ ကို။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အလံ၊ တော်ပြီ။ မေ၊ ငါ့အား။ စီဝရံ၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏန္တိ၊ ပြည့်စုံပြီ" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊သော။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ အစ္ဆရိယံ၊ စု။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဗ္ဘုတံ၊ စု။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊သည်။ ယာဝ စ အာဘိဝိယ၊အလွန်လျှင်။ အဒန္တာနံ၊ မယဉ်ကျေးသော သူတို့ကို။ ဒမေတာ၊ ယဉ်ကျေးစေတော်မူတတ်ပါပေ၏။ အသန္တာနံ၊ မငြိမ်သက်ကုန်သေးသော သူတို့ကို။ သမေတာ၊ ငြိမ်သက်စေတော်မူတတ်ပါပေ၏။ အပရိနိဗ္ဗုတာနံ၊ မငြိမ်းအေးသေးသော သူတို့ကို။ ပရိနိဗ္ဗာပေတာ၊ ငြိမ်းအေးစေတော်မူတတ်ပါပေ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ပဝိ၊မှန်လှ၏။မယံ၊တို့သည်။ယံ၊အကြင်အဂ္ဂိလိမာလကို။ ဒဏ္ဍေနပိ၊ တုတ်လက်နက်ဖြင့်သော်၎င်း။ သတ္ထေနပိ၊ ဓားလက်နက်ဖြင့်သော်၎င်း။ဒမေတုံ၊ ယဉ်ကျေးစေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိမှာ၊ မတတ်နိုင်ခဲ့ကြပါကုန်။ ဘဂဝတာ၊ သည်ကား။ အဒဏ္ဍေန၊ တုတ်လက်နက်မရှိဘဲလျက်။ အသတ္ထေနဝ၊ဓားလက်နက်မရှိဘဲလျက်သာလျှင်။ သော၊ ထိုအဂ္ဂိလိမာလကို။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးစေတော်မူအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဒါနိ၊ ယခုပင်။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်အုံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကံ စွာ၊ ကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာတိ၊ ကုန်၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ပဏ္ဏာမိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ပ။ အာယသ္မာ အဂ္ဂိလိမာလော၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း။ ပိဏ္ဍာယ စရမာနော၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်သည်ရှိသော်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ ဣတ္ထိံ ၊ ကို။ မုဋ္ဌိဂဗ္ဘံ၊ တွေ့ဝေသော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်ကို။ (ဝါ၊ မီးမဖွားနိုင်သည်ကို။)ဝိယာတဂဗ္ဘံ၊ ပင်ပန်းသော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်ကို။အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ပြီး၍ ။ အဿ၊ ထိုအဂ္ဂိလိမာလ မသေရ၏(စိတ်၌)။"ဘော၊ အချင်းတို့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဂိလိဿန္တိ ဝတာ၊ကုန်စုတကား။ဘော၊ တို့။ သတ္တာ၊တို့ သည်။ကိလိဿန္တိ ဝတာတိ၊ တကား"ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အဂ္ဂိလိမာလော၊ သည်။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒ၊ ဤသာဝတ္ထိမြို့၌။ပ။ဂိလိဿန္တိ ဝတာတိ၊ဟူသော။တေ၊ ဤအကြံသည်။အဟောသိတိ၊ ဖြစ်ပြီ ဟူသော။ တေ၊ စကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဣဝိတသုံး အကြြကြံ)။

အဂ္ဂိလိမာလ၊ လ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တံ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ သာ ဣတ္ထိ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ ချဉ်းကပ်လော့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ တံ ဣတ္ထိ ၊ ကို။ "ဘဂိနိ၊ နှမ။ အဟံ၊ သည်။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဇာတော၊ မွေးဖွားခဲ့၏။ (တတော၊ ထိုအခါမှစ၍)သဠာယတနေ၊ ၍။ ပါဏံ၊ ကို။ ဇီဝိတာ၊မှ။ဝေါရောပေတာ၊ချေဘူးသည်ဟု၍။နာဘိဇာနာမိ၊

မသိစဘူး။ တေန သစ္စေန၊ ထိုအမှန်စကားကြောင့်။ တေ၊ သင့်အား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်း သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဂဗ္ဘာ၊ ကိုယ်ဝန်၏။ သောတ္ထိ၊ သည်။ဟောတူတိ၊တည်း"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ ရွတ်ဆိုလော့။

ဘန္တေ၊ ရား။ သော၊ ထိုသစ္စာစကားသည်။ မေ၊ အား။ သမ္မာဇာနမုသာဝါဒေါ၊ သည်။ နှုန်း၊ စင်စစ်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပေလတ္တံ့။ ဘန္တေ၊ ရား။မယာ ဟိ၊ တပည့်တော်သည်ကား။သဠေ့စ္ဆ၊ ၍။ ဗဟူ ပါဏာ၊တို့ကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပိတာ၊ ချအပ်ခဲ့ပါကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အဂ္ဂုလိမာလ၊ လ။ တေနဟိ၊ ဖြစ်လျှင်။ တံ၊ သည်။ပ။ တံ ဣတ္ထိံ၊ ကို။"ဘဂိနိ၊ နှမ။ အဟံ၊ သည်။ ယတော၊ ၌။ အရိယာယ၊ မြတ်သော။ ဇာတိယာ၊ ရဟန်းဇာတ်ဖြင့်။ ဇာတော၊ ၏။ပ။ ဟောတူတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ လော့။ပ။ အထခေါ၊ ၌။အဿာ ဣတ္ထိယာ၊ ထို ကိုယ်ဝန်ဆောင်မ အား။ သောတ္ထိ၊ သည်။အဟောသိ၊ ပြီ။ ဂဗ္ဘာ၊ ၏။ သောတ္ထိ၊ သည်။အဟော-သိ၊ ပြီ။

[အထ ခေါ အာယသ္မာ အဂ္ဂုလိမာလော-မှ စ၍ အရဟတ် အဟောသိ-တိုင်အောင်သော ဝါကျ ကိုကား အပိုဒ် ၇၂-ကုက္ကုရဝတိကသုတ်။အပိုဒ် ၂၉၉-ရဋ္ဌပါလသုတ်။အပိုဒ် ၂၂၂-မာဂဏ္ဍိ-ယသုတ်တို့နှင့် တိုက်ဆိုင်၍ ယောဇနာလေ]။

၃၅၂။ အထခေါ၊ ၌။အာယသ္မာ အဂ္ဂုလိမာလော၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ၌။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယပါဝိသိ၊ ဆွမ်းခံဝင်ပြီ။ တေနခေါပန သမယေန၊ ၌။ အညေန၊ တပါးသော အရပ်ဖြင့်။ ခိတ္တော၊ ပစ်အပ်သော။ လေဋ္ဌုပိ၊ ခဲသည်လည်း။ အာယသ္မတော အဂ္ဂုလိမာလဿ၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ နိပတတိ၊ ကျမှန်၍။ အညေန၊ ဖြင့်။ ခိတ္တော၊ သော။ ဒဏ္ဍောပိ၊ သည်လည်း။ အာယသ္မတော အဂ္ဂုလိမာလဿ၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ နိပတတိ၊ ၏။ အညေန၊ ဖြင့်။ ခိတ္တာ၊ သော။ သက္ခရောပိ၊ ကျောက်စရစ်ခဲသည်လည်း။ အာယသ္မတော အဂ္ဂုလိ-မာလဿ၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ နိပတတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာအဂ္ဂုလိမာလော၊ သည်။ ဘိန္နေန သီသေန၊ ကွဲသော ဦးခေါင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂဠေန္တေန လောဟိတေန၊ ယိုစီးသော သွေးရှိသည် ဖြစ်၍။ ဘိန္နေနပတ္တေန၊ ကွဲသော သပိတ်ရှိသည်ဖြင့်၍။ဝိပ္ပလိတာယ သဏ်ဌာဏိယာ၊ စုတ်ပြဲသော သင်္ဃာန်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ အဂ္ဂုလိမာလံ၊ ကို။ "ဗြာဟ္မဏ၊ မကောင်းမှုကို အပယ်ပြုပြီးသော ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ အဓိဝါသေဟိ၊ သည်းခံလော့။ ဗြာဟ္မဏ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ အဓိဝါသေဟိ၊ လော့။ ဗြာ ဟ္မဏ၊ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ ယဿ ကမ္မဿ၊ အကြောင်းအကုသိုလ်(ပါဏာတိပါတ)၏။ဝိပါကေန၊ အကျိုးကြောင့်။ ဗဟူနိ ဝဿာနိ၊ နှစ်မျိုးစုတို့ ကာလပတ်လုံး။ ဗဟူနိ ဝဿသတာနိ၊ မျိုးသော နှစ်အရာတို့ ပတ်လုံး။ ဗဟူနိ ဝဿသဟဿာနိ၊ မျိုးသော နှစ်အထောင်တို့ ပတ်လုံး။ နိရယေ၊ ၌။ ပစ္စေယျာသိ၊ ကျက်ရာ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ တဿ ကမ္မဿ၊ ၏။ ဝိပါကံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ပင်လျှင်။ ပဋိသံဝေဒေသိတိ၊ ခံစားရပြီ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အဂ္ဂုလိမာလော၊ သည်။ ရဟောဂတော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာယို ချဉ်းကပ်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိသလ္လီနော၊ တပါးတည်း ကိန်းအောင်း လျက်။ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေဒီ၊ ခံစားပြီ။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌—

"ယောသော၊ အကြင်သူသည်။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေးမဆွကပင်လျှင်။ ပမဇ္ဇိတ္ဝာ၊ မေ့လျော့သော်လည်း။ပစ္ဆာ၊နောက်ကာလ၌။နပ္ပမဇ္ဇတိ၊ မမေ့လျော့။ သော၊ ထိုသူသည်။ အဗ္ဘာမုတ္တောဝ စန္ဒိမာ၊ တိမ်တိုက်မှ လွတ်သောလကဲ့သို့။(အဗ္ဘာ-ကား ဥပလက္ခဏာ၊လ၏ အန္ဓကာယ်ငါးမျိုးလုံးကိုယူ)။ ဣမံ လောကံ၊ ခန္ဓာအာယတနဓာတ်လောကဟု ဆိုအပ်သော မိမိကိုယ်ကို။ ပဘာသေတိ၊ (ကိလေသာ အမိုက်တိုက်ကို ဖျက်ရှင်း၍)ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏။

ယဿ၊အကြင်သူသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော။ ပါပံကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကုသလေန၊ အရဟတ္တမဂ် ကုသိုလ်ဖြင့်။ ပိဓိယတိ၊ ပိတ်ပင်အပ်၏။ သော၊ သည်။ပ။ ပဘာသေတိ၊၏။

ဒဟရော၊ ငယ်သော။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ၌။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ ယုဥ္ဇတိ၊ ကိုယ် နှုတ် နှလုံး စောင့်သုံးအားထုတ်၏။ သော၊ သည်။ပ။ ပဘာသေတိ၊ ၏။

(ဣမာ တိသော ထေရဿ ဥဒါနဂါထာနာမ၊ အဋ္ဌကထာ။)

မေ၊ ငါ၏။ ဒိသာ၊ ရန်သူတို့သည်။ (မေ၊ ၏။) ဓမ္မကထံ၊ ကို။ သုဏန္တု၊ နာစေကုန်သတည်း။ (ဒိဿန္တိ ကုဋ္ဌန္တိတိ ဒိသာ၊ ပဋိပက္ခာ။ ဋီကာ)။ မေ၊ ၏။ ဒိသာ၊ တို့သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ၌။ ယုဥ္ဇန္တု၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး စောင့်သုံးအားထုတ် စေကုန်သတည်း။ သဒ္ဓေါ၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယော၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဓမ္မမေ၀၊ တရားကိုသာလျှင်။ အာဒပယန္တိ၊ ဆောက်တည်စေကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတော်ကောင်း၀ယ်သို့။ မေ၊ ၏။ ဒိသာ၊ ကုန်သော။ မနုဇာ၊ လူတို့သည်။ ဘဇန္တု၊ မှီ၀ဲဆည်းကပ်ကြစေကုန်သတည်း။

မေ၊ ၏။ ဒိသာ၊ တို့သည်။ ခန္တိ၀ါဒါနံ၊ သည်းခံခြင်းကို ပြောဟောတတ်ကုန်သော။ အ၀ိ-ရောဓပဿဒ်သီနံ၊ မပြတ်တာတရားကို ချီးမွမ်းကြကုန်သောသူတို့၏။ ဓမ္မံ၊ ခန္တီမေတ္တာတရားကို။ ကာလေန၊ မကြာခဏ။ သုဏန္တု၊ နာစေကုန်သတည်း။ တဉ္စ၊ ထိုတရားကိုလည်း။ အနုဝိဓိ-ယန္တု၊ လိုက်နာ ကျင့်ကြံစေကုန်သတည်း။

သော၊ ထို(ငါ၏ရန်သူ)သည်။ မမ၊ ငါ့ကို။ ဇာတု၊ စင်စစ်။ နဟိ ံ သေ၊ မညှဉ်းဆဲရာ။ အည် ၀ါ ပန ကံ စန၊ ငါမှတပါး တခြားသူ တစုံတယောက်ကိုလည်း ၁။ နဟိ ံ သန္တု၊ မညှဉ်းဆဲစေကုန်သတည်း။ ပရမ်၊ မြတ်သော။ သန္တိ ံ ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပပ္ပုယ္ယ၊ ရောက်၍။ တသ္ဒ၀ဝရေ၊ တဏှာရှိသောပုဂ္ဂိုလ် တဏှာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ရကွေ့ယ္ယ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏။

နေတ္တိကာ၊ မြောင်းသွယ် ကန်သင်းဆည်ကုန်သော လယ်သမားတို့သည် ။ဥဒကံ၊ ရေကို။ နယန္တိ၊ လိုရာသို့ ဆောင်ကြကုန်၏။ ဥသုကာရာ၊ မြားသမားဘို့သည်။ တေဇနံ၊ မြားကို။ နမယန္တိ၊ ဖြောင့်ကုန်၏။တစ္ဆကာ၊သစ်ရွေသမားတို့သည်။ဒါရုံ၊ သစ်ကို။နမယန္တိ၊ ရွေကုန်၏။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို။ ဒမယန္တိ၊ ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမကုန်၏။

ဧကေ၊ သူအချို့တို့သည်။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်လုံတံဖြင့်သော်၎င်း။ အကုံသေဟိ၊ ချွန်းတို့ဖြင့်သော်၎င်း။ ကသာဟိ စ၊ ကြိမ်လုံးတို့ဖြင့်သော်၎င်း။ ဒမယန္တိ၊ (ဆင်စသည်တို့ကို)ဆုံးမကြကုန်၏။ တာဒိနာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ အဒဏ္ဍေန၊ တုတ်လက်နက် မရှိဘဲလျက်။

၁။ ဤဂါထာဒုတိယပါဒ၌"ကိဉ္စိ နံ " ဟု ရှိနေရာ အနက်မရသောကြောင့် စန-နိပါတ်ဟု ယူဆ၍-ကံ စန-ဟု ယောဇနာလိုက်သည်။

အသတ္ထေန၊ဓားလက်နက် မရှိဘဲလျက်။ အဟံ၊ငါ့ကို။ ဒန္တော၊ယဉ်းကျေးစေအပ်သည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။

ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌။ ဟိ ံသကဿ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သည်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ့၏။ အဟိ ံသကောတိနာမ်၊ အဟိ ံသက ဟူသော အမည်သည်။ (အမှီ၊ ဖြစ်၏။) အဋ္ဌ၊ ယခု။ အဟံ၊ သည်။ သစ္စနာမေ၊ သစ္စဟူသော အမည်ရှိသည်။အမှီ၊ ၏။နံ ကံ စန၊ တစုံတယောက် သောသူကို။ နဟိ ံသာမိ၊ မညှဉ်းဆဲလို။

အဟံ၊သည်။ ပုရေ၊ ၌။ အဂ္ဂိလိမာလောတိ၊ ဟူ၍။ ဝိဿုတော၊ ကျော်စောထင်ရှားသော။ စောရော၊ သည်။ အာသိ ံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ။ (အဋ္ဌ၊ယခု။)မဟောဃေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူ သော ရေအယဉ်သည်။ ဝုယှမာနော၊ ကိလေသာကို မျှောအပ်ပြီးဖြစ်၍။ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ အဂမံ၊ ဆည်းကပ်ပြီ။

(အဟံ၊ သည်။) ပုရေ၊ ၌။ အဂ္ဂိလိမာလောတိ၊ဟူ၍။ ဝိဿုတော၊ သော။ လောဟိတ-ပါဏိ၊ လက်၌ သွေးကျံသော ခိုးသားသည်။ အာသိ ံ၊ပြီ။(အဋ္ဌ၊ ယခု။)။ဘဝနေတ္တိ၊ တဏှာ ကို။ သမူဟတာ၊ နုတ်ပယ်အပ်ပြီ။ သရဏဂမနံ၊ သရဏဂုမ်ဆည်းကပ်သည်ကို။ ပဿ၊ ရှုလော့။

(အဟံ၊ သည်။)ဒုဂ္ဂတိဂါမိနံ၊ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ လားစေတတ်သော။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘော ရှိသော။ ကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတကံကို။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ကတ္ဝာန၊ ပြုပြီး၍။ ဂမ္ဘီ၀ပါကေန၊ မဂ်စေတနာသည်။ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့ထိအပ်သည်ဖြစ်၍။ အဏောဝ၊ ကိလေသာ မြိုကင်းလျက်။ ဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ စားရ၏။

ဗာလာ၊ မိုက်ကုန်သော။ ဒုမ္မေဓိနော၊ ပညာမရှိကုန်သော။ ဇနာ၊ ၎င်းတို့သည်။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ အနုယုဉ္ဇန္တိ၊ အားထုတ်ကြကုန်၏။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသည်။ အပ္ပမာဒဉ္စ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကိုသာလျှင်။ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော။ဓနံ ဣဝ၊ ဥစ္စာကဲ့သို့။ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။

ပမာဒံ၊ ကို။ မာအနုယုဉ္ဇေထ၊ အားမထုတ်ကြကုန်လင့်။ ကာမရတိသန္ထဝံ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့၌ မွေ့လျော်ပေါင်းဆုံခြင်းကို။ မာ အနုယုဉ္ဇေထ၊ ကုန်လင့်။ ဟိ၊ အကျိုးကို ဆိုဦးအံ့။ အပ္ပ-မတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည် ဖြစ်၍။ ဈာယန္တော၊ သမထဝိပဿနာရှုသောသူသည်။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသော။ သုခံ၊ သန္တိသုခသို့။ ပပ္ပေါတိ၊ ရောက်၏။

မမ၊ ငါ၏။ ဣဒံ၊ ဤလာခြင်းသည်။ နာပဂတံ၊ ဖဲခွာ၍ မသွားနိုင်သော။ သွာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းပေတည်း။ မမ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤရဟန်းပြုအံ့ဟူသော ပြောဆိုတိုင်ပင်ခြင်း သည်။နာ ဒုမ္မန္တိတံ၊မကောင်းသဖြင့် ပြောဆိုဝံ့ဝံ့ပင်ခြင်းမဟုတ်။သံ၀ိဘတ္တောသု၊ ဝေဘန်အပ် ကုန်သော။ မမ္မေသု၊ တို့တွင်။ ယံ၊ အကြင်နိုဗ္ဗာန်သည်။ သေဋ္ဌံ၊ ချီးမွမ်းအပ်မြတ်၏။ တံ၊ ထိုနိုဗ္ဗာန်သို့။(အဟံ၊ ငါသည်။)ဥပါဂမံ.ရောက်ပြီ။

မမ၏။ ဣဒံ၊ ဤလာခြင်းသည်။ပ။နာ ဒုမ္မန္တိတံ၊ မဟုတ်။(မယာ၊ ငါသည်။)တိသော ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့သို့။ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်အပ်ကုန်ပြီ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို။

ကတန္တိ! လိုက်နာကျင့်သုံးအပ်ပြီ"ဟူသော။ဤမ ဥဒါနံ၊ဤဥဒါန်းကို။ဥဒါနသိ၊ကျူးရင့်ပြီ။ ဤတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ အဂ္ဂိလိမာလသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၇-ပိယဇာတိကသုတ်

၃၅၃။ (ဧဝံ မေ သုတံ-မှ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ-တိုင်အောင် ပေးမြဲ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဘဂ္ဂ။အညတရဿ၊ တယောက်သော။ ဂဟပတိဿ၊ သူကြွယ်အား။(ဟောတိ-စပ်)။ သူကြွယ်၏။(ကေပုတ္တဒကာ-စပ်)။သူကြွယ်သည်။(ပိယော-ဘဂ္ဂစပ်)။ပိယော၊ချစ်အပ်သော။မနာပေါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သော။ ကေပုတ္တကော၊ တဦးတည်းသော သားချစ်သည်။ ကာလကတော၊ သေလွန်သည်။ဟောတိ၊ ၏။တဿ၊ ထိုသားချစ်၏။ ကာလံကိရိယာယ၊ သေလွန်ခြင်းကြောင့်။ ကမ္မဋ္ဌာ၊ အမှုကိစ္စဘို့သည်။နေဝ ပဋ္ဌိဘန္တိ၊ မထင်ကုန်။ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်သည်း။ နု ပဋ္ဌိဘာတိ၊ မထင်။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ အာဒ္ဒဝဟနံ၊ သုသာန်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွားလျှင်။ "ကေပုတ္တက၊ တဦးတည်းသော ချစ်သား။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ကေပုတ္တက၊ သား။ ကဟန္တိ၊ နည်း"ပူ၍။ ကန္ဒတိ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်း၏။ အထခေါ၊ ဘဂ္ဂ။ပ။တံ ဂဟပတိံ၊ ကို။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သကေစိတ္တေ၊ မိမိစိတ်ဘဂ္ဂ။ ဌိတဿ၊ တည်သော။တေ၊ သင်၏။ ဤန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ နု၊ မရှိကုန်ပြီ။ တေ၊၏။ ဤန္ဒြိယာနံ၊တို့၏။အညထတ္တံ၊တပါးသော အခြားအရာအားဖြင့် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ ဖောက်ပြန်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘဂ္ဂေ၊ရှင်း။မေ၊အား။ဤန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ အညထတ္တံ၊သည်။ကိံ ဟိ နု ဘဝိဿတိ၊အဘယ်မှာ မဖြစ်ဘဲ ရှိပါအုံ့နည်း။ဘဂ္ဂေ၊ ရှင်း။ ဟိ၊မှန်၏။ မယှံ၊၏။ပ။ နု ပဋ္ဌိဘာတိ၊ မထင်။ သော အဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ပ။ ကန္ဒာမိ၊ ၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧတံ၊ ဤသင့်စကားသည်။ ဧဝံ၊ ဟုတ်မှန်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧတံ၊သည်။ ဧဝံ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဟိ၊ မှန်၏။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ပိယဇာတိကာ၊ချစ်ခြင်းဟူသော သဘောရှိကုန်၏[1]။(ချစ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။) ပိယပဘဝိကာ၊ ချစ်ခြင်းလျှင် အမှန်အစရှိကုန်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဂ္ဂေ၊ ရှင်း။သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ပိယဇာတိကာ၊ ကုန်၏။ ပိယပဘဝိကာ၊ ကုန်၏။ ဧတံ၊ ဤသဘောသည်။ ဧဝံ၊ ဤအရှင်ဘုရား ဟောတော်မူသကဲ့သို့။ ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ ဘဝိဿတိနာမ၊ ဖြစ်နိုင်ပါလတ္တံ့ နည်း။(နု ဘဝိဿတိ ဧဝ-လှုန်)။ဘဂ္ဂေ၊ ရှင်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အာနန္ဒသောမနဿာဟိ၊ နှစ်သက်ရွှင်လန်းခြင်းတို့သည်သာလျှင်။ ပိယဇာတိ-ကာ၊ ကုန်၏။ ပိယပဘဝိကာ၊ ကုန်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အထခေါ၊ ဘဂ္ဂ။သော ဂဟပတိ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ကို။ အနဘိနန္ဒိတ္တာ၊ မနှစ်သက်သော ကြောင့်။ ပဋ္ဌိက္ကောသိတ္တာ၊ တားမြစ်၍။ အာသနာ၊မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍ ။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။

၁။ ပိယာယိတဗ္ဗတော ပိယော ဇာတိ ဥပ္ပတ္တိဋ္ဌာနံ တေသန္တိ ပိယဇာတိကာ။ဋီကာ။

၃၅၄။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္မာဟုလာ၊ များကုန်သော။ အကျွမ္ဘုတ္ထာ၊ ကြွေအံ ကြူးသမားတို့သည်။ ဘဂဝတောဝေ။ အဝိဒူရေ၌။ အကျွေဟိ၊ ကြွေအံ၀ို့ဖြင့်။ ဒီဗ္ဗန္တိ၊ ကစားကြကုန် ၏။ အထခေါ၊ ၌။ သော ဂဟပတိ၊ သည်။ ပ။ အကျွမ္ဘုတ္ထေ၊ တို့ကို။ "ဘောန္တော၊ အချင်းဘို့။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒ၊ ဤအရပ်၌။ ပ။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ပက္ကမိန္တိ၊ ဖဲခွဲခဲ့ပေပြီ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧတံ၊ သည်။ ဧ၀ံ၊ ၏။ ပ။ ပိယပ္ပဘ၀ိကာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို ကြကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ သော ဂဟပတိ၊ သည်။ "မေ၊ ငါ၏(အယူအဆသည်)။ အကျွမ္ဘုတ္ထေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမေတိတိ၊ တူမျှပေ၏"ဟု ကြံစည်၍ ။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဣဒံ ကထာ၀တ္ထု၊ ဤသတင်းစကားသည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ရာဇဂ္ဂေ၀ုရံ၊ မင်းနန်းတော်သို့။ ပါ၀ိသိ၊ ပေါက်ရောက်လေပြီ။

၃၅၅။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ မလ္လိကံ ဒေ၀ီ၊ မလ္လိကာ မိဖုရားကို။ "မလ္လိကေ၊ မလ္လိကာ။ တေ၊သင်၏။ သမဏော နေ ဂေါတမေန၊ သည်။ သောက ပရိဒေ၀ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ပိယဇာတိကာ၊ ကုန်၏။ ပိယပ္ပဘ၀ိကာတိ၊ ကုန်၏ ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတန္တိ၊ ပြောဟောအပ်၏"ဟူ၍။ (ဣ၀ိတလုံး အကြြံ)။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ တံ၊ ကို။ သစေ ဘာသိတံ၊ အကယ်၍ ဟောအပ်သည် ဖြစ်အုံ့။ (ဧ၀ံသတိ၊ သော်။)တေ၊ ဤစကားသည်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့ ဟောတိုင်း ဟုတ်ပေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

အယံ မလ္လိကာ၊သည်။ (အဗ္ဘနုမောဒတိ-၌စပ်)။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ (ဘာသတိ-၌ စပ်)။ ယညေ၀ ၊ အကြင်စကားကို။ ဧ၀မေ၀ ၊ ဤသို့။ ဘာသတိ၊ ၏။ အသ၊ ထိုရဟန်း ဂေါတမ၏။တံ တ၀ေ၀ ၊ ထိုစကားကိုပင်။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။တေ၊ သည်။ ဧ၀န္တိ၊ ဤသို့ ဟော တိုင်းဟုတ်ပေရာ၏"ဟူ၍ ။ အဗ္ဘနုမောဒတိ၊ ၀မ်းမြောက်၏။

မလ္လိကေ၊ ကာ။ တုံ့၊သည်။ (အဗ္ဘနုမောဒသိ-၌စပ်) အာစရိယော၊ သည်။ အန္တေ၀ါသိသ၊ အား။ ယညေ၀ ၊ ကို။ ဘာသတိ။၏။ အသ၊ ထိုဆရာ၏။ တံတ၀ေ၀ ၊ ကိုသာလျှင်။ အသ၊၏။ အန္တေ၀ါသိ၊ တပည့်သည်။ "အာစရိယ၊ ဆရာ။ တေ၊ သည်။ဧ၀ံ၊ ဤသို့ ဆိုတိုင်းမှန်ပါ၏။အာစရိယ၊ ဆရာ။ တေ၊သည်။ ဧ၀န္တိ၊ပါ၏"ဟူ၍။ အဗ္ဘနုမောဒတိ ဝေယျာ၀စ္စ၀ပနာမ။၀မ်းမြောက်သက့ဲသို့။ ဧ၀မေ၀ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ယညေ၀ ၊ ကို။ ဘာသတိ၊ ၏။ အသ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ တံတ၀ေ၀ ၊ ကိုသာလျှင်။ "မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ တေ၊ ကို။ သစေ ဘာသိတံ၊ အုံ့။တေ၊ သည်။ဧ၀န္တိ၊ ပါ၏"ဟူ၍။အဗ္ဘနုမောဒသိ၊ ၏။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ စရ ပိရေ၊ အပြင်ထွက်သွားလော့။ ဝိနဿ၊ ပျောက်ပျက်လေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြိမ်း မောင်းပြောဆို၏။

အထခေါ၊ ၌။ မလ္လိကာ၀ေ၀ီ၊ သည်။ နာဋ္ဌိ၀ဿံ ၊ မည်သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ "ဗြာဟ္မဏ၊ ပုံကား။ ဧဟိ၊ လာလော့။ တုံ့၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ပ။ ပုစ္ဆတိတိ၊ မေးလျှောက်၏ဟူ၍။ ပုစ္ဆ၊ မေး လျှောက်ချေလော့။

[ဟေ တံ့ ဗြာဟ္မဏ-မှစ၍ ဖာသုဝိဟာရံ ပုစ္ဆတိတိ-တိုင်အောင် သော ဝါက္ယ ကား ဗောဓိ ရာဇကုမာရသုတ်-၂၄၃ နှင့် တူပြီ]။

ဘန္တေ၊ ရား။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ပိယဇာတိကာ၊ ကုန်၏။ ပိယပ္ပဘာဝိကာ၊ ကုန်၏။သော ဝါစာ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဘာသိတာ နုခေါတိ၊ ပြော ဟောခဲ့ပါသလော ဟူ၍ ။ ဝေဠု၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေဟိ၊ မေးလျှောက်ချေလော့။

ဘဂဝါ သည်။တေ၊ သင့်အား။ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ဗျာကရောတိ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏။ တံ၊ထို ဖြေကြားသော စကားကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ ဥဂ္ဂဟေတ္မာ၊ နုဝယူမှတ်သား၍။ မမ၊ ငါ့အား။ အာရောစေယျာသိ၊ ပြန်ကြားလော့။ တထာဂတာ၊ တို့သည်။ ဝိတဿံ၊ မမှန်သည်ကို။ နုဟိ ဘဏန္တိ၊ မဆိုကုန်"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ နာဠန္ဒဿေ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဝေဘောတိတိ၊ "ကောင်းပါပြီအရှင်မ"ဟူ၍ ။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၅၆။ ဗြာဟ္မဏ၊ပုံကား။ တေ၊ ဤစကားသည်။ ဝေ၊ ဤသို့သင်ကြားတိုင်းဟုတ်မှန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ တေ၊ သည်။ ဝေ၊၏။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ပိယဇာတိကာ ဟိ၊ သာတည်း။ ပိယပ္ပဘာဝိကာ ဟိ၊ သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ပိယဇာတိကာ၊ ကုန်၏။ ပိယပ္ပဘာဝိကာတိ၊ ကုန်၏ဟူသော။ (ဣတိအကြောင်း) ယထာယံ၊ အကြင်စကားသည်။ (အဘ္ဘိ၏။)တံ တေ၊ ထိုစကားကို။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောအကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေ့၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဣမိဿာယေဝ သာဝတ္ထိယာ၊ ဤ သာဝတ္ထိမြို့၌ပင်လျှင်။ အညတရိဿာ၊ တယောက်သော။ ဣတ္ထိယာ၊ ၏။ မာတာ၊ သည်။ ကာလံ၊ အတ္တဘောပစ်ချခြင်းကို။ ဝါ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ သာ၊ ထို၊နန်းမသည်။ တဿာ၊ ထို မိခင်၏။ ကာလကိရိယာယ၊ သေခြင်းကြောင့်။ ဥမ္မတ္တိကာ၊ ရူးသွပ်သည်ဖြစ်၍ ။ ခိတ္တစိတ္တာ၊ ပျံ့လွင့် သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ရထိကာယ ရထိကံ၊ ခရီးလမ်းမတခုမှ ခရီးလမ်းမတခုသို့။ သိဃံဝဋ္ဋကေန သိဃံဝဋ္ဋကံ၊ ခရီးဆုံတခုမှ ခရီးဆုံတခုသို့။ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊လှည့်လည်၍။"မေ၊ငါ၏။မာတရံ၊အမိကို။ အဒ္ဒဿထ အပိ၊ မြင်လိုက်ကြပါကုန်သလော။မေ၏။မာတရံ၊ ကို။ အဒ္ဒဿထ အပိတိ၊ကုန်သလော" ဟူ၍ ။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ မေးပြီ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ပ။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤဆိုပြီးသောအကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိ-တဗ္ဗံ၊ ၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ကား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ ဣမိဿာယေဝ သာဝတ္ထိယာ၊ ၌ပင်လျှင်။ အညတရိဿာ၊ သော။ ဣတ္ထိယာ၊ ၏။ ပိတာ၊ ဖခင်သည်။ ကာလံ၊ ကို။အကာသိ၊ပြီ။ ဘာတာ၊ အစ်ကိုသည်။ပ။ ဘဂိနီ၊ ညီမသည်။ပ။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ပ။ ဓီတာ၊ သမီးသည်။ပ။ သာမိကော၊ လင်သည်။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ ဣမိဿာယေဝ သာဝတ္ထိယာ၊ ၌ပင်လျှင်။ အညတရဿ၊ သော။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ ဣမိဿာယေဝ သာဝတ္ထိယာ၊ ၌ပင်လျှင်။ အညတရသ၊ သော။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ပ။ဘာတာ၊ သည်။ပ။ ဘဂိနီ၊ သည်။ပ။ ပုတ္တော၊သည်။ပ။ ဓီတာ၊ သည်။ပ။ပဇာပတိ၊ မယား သည်။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ ဣမိဿာယေဝ သာဝတ္ထိယာ၊ ၌ပင်လျှင်။ အညတရ၊ သော။ ဣတ္ထီ၊ သည်။ ဥာတိကုလံ၊ ဆွေမျိုးအိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ တေ ဥာတကာ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့သည်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ အစ္ဆိန္နိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍ (ကွာရှင်းစေ၍)။ အညဿ၊ အခြားသော ယောကျ်ားအား။ ဒါတုကာမာ၊ ပေးစားလိုကြကုန်၏။ သာစ၊ ထိုမိန်းမ သည်လည်း။ တံ၊ ထို(အခြားသော)ယောကျ်ားကို။နဲ ဣစ္ဆတိ၊ မကြိုက်။ အထခေါ၊ ၌။သာ ဣတ္ထီ၊ သည်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ "အယျပုတ္တ၊ အရှင်သား။ ဣမေ ဥာတကာ၊ ဤဆွေမျိုးတို့သည်။ တုံ၊ သင့်ကို။ အစ္ဆိန္နိတ္ဝာ၊ ၍။ မံ၊ ငါကို။ အညဿ၊ အား။ ဒါတုကာမာ၊ ကုန်၏။ အဟဉ္စ၊ ငါသည် လည်း။ တံ၊ ထို(အခြားသော)ယောကျ်ားကို။ နဣစ္ဆာမိဝေ၊ မကြိုက်"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။သော ပုရိသော၊ ထို (လင်)ယောကျ်ားသည်။ 'ဥဘော၊ ငါဘို့နှစ်ဦးတို့သည်။ ပေစ္စ၊ နောက်ဘဝကျမှ။ ဘဝိဿာမာတိ၊ ဆုံဧည်းကြကုန်အံ့'ဟု ကြုံစည်၍။ တံ ဣတ္ထိံ ၊ ကို။ ဒ္ဒိဝ၊ နှစ်ပိုင်း။ ဆေတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍ ။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥပ္ပါလေသိ၊ ဓားဖိုက်ခဲ့လေပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ပ။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၃၅၇။ အထခေါ၊ ၌။ နာဠန္ဒဝေယ်ာ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ပ။ ဥပသက်မိတ္ဝာ၊၍။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ ၊ တကွ။ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်း အရှည် ရှိသော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ မလ္လိကာ-ယ ဒေဝိယာ၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ မလ္လိကာဒေဝီ၊ သည်။ပ။ ကောသလ-ရာဇာနံ၊ ကို။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ဝဇိရီ၊ ဝဇိရီမည်သော။ ကုမာရီ၊ သတ္တိသမီးကို။ ပိယာတိ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သည် မဟုတ်လော"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ မေ၊ ငါသည်။ ဝဇိရီ၊ သော။ ကုမာရီ၊ ကို။ ဧဝံပိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သည် မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သင့်အား။ (ဝါ၏။) ဝဇိရိယာ၊ သော။ ကုမာရိယာ၊ ၏။ ဝိပရိဏာမညထာဘာဝါ၊ သေခြင်းကွေ့ကွင်းခြင်းကြောင့်။သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာသည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ မေ၊ ငါ၏။ ဝဇိရိယာ၊ သော။ ကုမာရိယာ၊ ၏။ ဝိပရိဏာမညထာဘာဝါ၊ ကြောင့်။ ဧဝံတသာပိ၊ ငါ့အသက်၏လည်း။ အညထဘိ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ (ဝါ၊ သေသည်၏ အဖြစ်သည်။) သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ကိံ ပန နဥ္စပ္ပဇ္ဇိဿန္တိ၊အဘယ်မှာ မဖြစ်ဘဲ ရှိကြပါကုန်အံ့နည်း။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဣဒံ ခေါ တံ၊ ဤအကြောင်း မျိုးကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ ပိယပ္ပဘဝိကာတိ၊ ဟူ၍။ ဘာသိ-တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သည်။ ဝါသဘာ၊ မည်သော။ ခတ္တိယာ၊ မင်းသမီးကို။ ပိယာ၊ မဟုတ်လော။ပ။ ဘာသိတံ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သည်။ ဝိဒူဒ္ဓ၊ဘော၊ မည်သော။ သေနာ-ပတိ၊ စစ်သူကြီးကို။ ပိယော၊ မဟုတ်လော။ ပ။ ဘာသိတံ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိ ံမည္ပသိ၊ နည်း။ တေ၊ သည်။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ပိယာ၊ မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ မေ၊ငါသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ (ဝါ၊ သင်သည်။) ဧဝံ-ပိယာ၊ မှန်သည်။ အသိ၊ ၏။ပ။ ဘာသိတံ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိ ံမည္ပသိ၊ နည်း။ တေ၊ သည်။ ကာသိကောသလာ၊ ကာသိတိုင်းကောသလတိုင်းတို့ကို။ ပိယာ၊ မဟုတ်ကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ မေ၊သည်။ ကာသိကောသလာ၊ တို့ကို။ ဧဝံပိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သည်မှန်ပေ၏။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ ကာသိ-ကောသလာနံ၊ တို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ ကြောင့်။ ကာသိကစန္ဒနံ၊ ကာသိတိုင်းဖြစ် စန္ဒကူးကို။ ပစ္စနုဘောမ၊ သုံးစွဲကြရကုန်၏၊ မာလာဂန္ဓဝိလေပနံ၊ ပန်းနံ့သာ နံ့သာပျော်းကို။ ဓာရေမ၊ ပန်ဆင်လိမ်းကျံကြရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိ ံမည္ပသိ၊ နည်း။ တေ၊ အား။ ကာသိကောသလာနံ၊ တို့၏။ ဝိပရိဏာမညထာဘာဝါ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းကျဆုံးခြင်းကြောင့်။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာသည် မဟုတ်လော။ပ။ ဘာသိတံ၊ ၏။

မလ္လိကေ၊ ကာ။ အစ္ဆရိယံ၊ စွ။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ အစ္ဆရိတံ၊ စွ။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ယာဝဇ္ဇ၊ အလွန်လျှင်။ အတိဝိဇ္ဇ၊ ထိုးထွင်း၍ ။ ပဿတိ မညေ၊ မြင်လေယောင်တကား။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ ဧဘိ၊လာလှည့်။အာစမေဟိ၊ ပလုပ်ကျင်းလော့။ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ အထခေါ၊ ဌ။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ပ။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာအရပ်သို့။ အဠလိ ံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတွာ၊ ညွှတ်၍။ "အရဟတော၊ သော။ပ။ တဿ ဘဂဝတော၊ အား။ နမောတိ၊ ရှိခိုးပါ၏"ဟူသော။ဥဒါနံ၊ကို။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မေ၊သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

သတ္တမံ၊ သော။ပိယဇာတိကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၈-ဗာဟိတိကသုတ်

၃၅၈။ (ဧဝံ မေ သုတံ-မှ သာဝတ္ထိယံ ပိဏ္ဍာယ ပါဝိသိ- တိုင်အောင် ပေးမြဲ)။

သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရိတ္မာ၊ ၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ သော်။ ယေန၊ ၌။ မိဂါရမာတုပါသာဒေါ၊ မိဂါရမာတာ(ဝိသာခါ)သည် ဆောက်လုပ်အပ်သော ပြာသာဒ်ဖြစ်သော။ ပုဗ္ဗာရာမော၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတိုက်သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေ့အခါ သီတင်းသုံးခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပသေနဒိ။ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ကေပုဏ္ဏရိကံ၊ ကေပုဏ္ဏရိက်မည်သော။ နာဂံ၊ ဆင်တော်ကို။ အဘိရုဟိတ္မာ၊ တက်စီး၍။ ဒိဝါဒိဝဿ၊ နေမွန်းတည့်ချိန်၌။ သာဝတ္ထိယာ၊ မှ။ နိယျာတိ၊ ထွက်ချီ၏။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ ဒ္ဒုရတောဝ၊ မှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ သိရိဝစ္ဆံ၊ မည်သော။ မဟာမတ္တံ၊ အမတ်ကြီးကို။ "သမ္မ သိရိဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဧသော၊ ထိုအရှင်သည်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော နောတိ၊ အရှင်အာနန္ဒာလေလော"ဟု။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဝေ၊ ဟုတ်မှန်၏။ ဧသော၊ သည်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ တင်လျှောက်၏။

အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ ပုရိသံ၊ ကို။ "အမ္ဘောပုရိသ၊ ကျိုး။ပ။ ဝန္ဒာဟိ၊ လော့။ 'ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား အာနန္ဒာ။ ကိုဋ္ဌိ၊ တစုံတခုသော။ အစ္စာယိ.ကံ၊ အဆောတလျင် အရင်စလိုပြုအပ်သော။ (၀ါ၊ အရေးကြီးသော။) ကရဏီယံ၊ ကိစ္စသည်။ သစေ နု (အတ္ထိ)၊အ.ကယ်၍ မရှိပါမူ။ ဘန္တေ၊နှာ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အနုကမ္မံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ မုဟုဿ်၊ အတန်ငယ်။ ၀ါ၊ တခဏမျှ။ အာဂမေတု ကိရာတိ၊ ဆိုင်းငံ့တော်မူစေလိုပါသတဲ့'ဟူ၍။ ဝေဠု၊ လည်း။ ဝဒေဟိတိ၊ လျှောက်ချေလော့"ဟူ၍။ (ဤတိ တလုံးအကြောကြံ)။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ (အကြောင်း သိသာပြီ)။

၃၅၉။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ယေန၊၌။ အစိရ၀တိယာ နဒိယာ၊ အစိရ၀တီမြစ်၏။ တီရံ၊ ဆိပ်.ကမ်းသည်။ (အတ္ထိ၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ နှာ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဤမ ဟတ္ထတ္ထရေ၊ ဤဆင်.ကုန်းနှီးအခင်း၌။ နိသိဒဘူတိ၊ သီဘင်းသုံးနေထိုင်တော်မူပါ" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။အ၀ေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အလံ၊ တန်ပြီ။ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ နိသီဒ၊ လော့။ အဟံ၊ ဧ၀ါ(အာနန္ဒာ)သည်။ သကေ အာသနေ၌။ နိသိန္နော၊ နေပြီ။ ဤတိ၊ ဤ ယို့ မိန့်တော်မူ၏။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ.ကို။ "ဘန္တေ အာနန္ဒ၊နှာ။ သမဏောဟိ၊ တို့သည်။ ပြာဟ္မဏောဟိ၊ဘို့သည်။သြပါ၃မ္ဘော၊ အပြစ်တင်ထိုက်သော။ယော ကာယ-သမာစာရော၊ အကြင်ကိုယ်ကျင့် အမူအရာသည်။ အသေ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ တထာရူပံ၊ သော။ ကာယသမာစာရံ၊ ကို။ သော ဘဂ၀ါ၊ သည်။ သမာစရေယ္ယ ကိ ံ နု ခေါဘိ၊ ကျင့်ရာပါသေး သလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝိညူဟိ၊ ကုန်သော။ သမဏောဟိ၊ တို့သည်။ ပ။ နု ခေါ သမာစရေယ္ယ၊ မကျင့်ရာ။ ဤတိ၊ ဤ သို့မိန့်တော်မူ၏။

[ရှေ ၀ါ.ကျ၌ ၀စီသမာစာရ၊ မနောသမာစာရ-မျှသာ ထူးတော့သည်]။

ဘန္တေ၊ နှာ ။ အစ္ဆရိယံ၊ စု။ ဘန္တေ၊ နှာ။ အဗ္ဘုတံ၊ စု။ ဘန္တေ၊ နှာ။ မယံ၊တို့သည်။ ပဠေန၊ မေးသဖြင့်။ ယဉ္စိ၊ အကြောင်ဝိညူဟိ- ဟူသော စ.ကား.ကို။ ပရိပူရေဘုံ၊ ဖြည့်စွက်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိမှာ၊ မတတ်နိုင်ပါ.ကုန်။ ဘန္တေ၊ နှာ။ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန၊ သည်။ ပဠ္ဌသ၊ကို။ ဝေယျာ၀စ္စရဏေန၊ ဖြေဆိုခြင်းဖြင့်။ တံ၊ ထို ဝိညူဟိ- ဟူသောစကား.ကို။ ပရိပူရိတံ၊ ဖြည့်စွက်အပ်၏။ ဘန္တေ၊ နှာ။ အဗျတ္တာ၊ မသိမလိမ်မာကုန်သော။ ယေ တေ ဗာလာ၊ အကြင်သူမိုက်တို့သည်။ အနနုဝိစ္စ၊ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်ဘဲ။ အပရိယောဂါဟေတ္ဝာ၊ ဉာဏ်ဖြင့်မသက်ဝင်မူ၍။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဝဏ္ဏံ ၀ါ၊ ကျေးဇူးကိုရင်း။ အ၀ဏ္ဏံ ၀ါ၊ ကျေးဇူးမဲ့.ကိုရင်း။ ဘာသန္တိ၊ ပြောဆိုတတ်ကြပါကုန်၏။ တံ၊ ထို သူမိုက်ဘို့ ပြောဆိုခြင်း.ကို။မယံ၊ တို့သည်။ သာရတော၊ အနှစ်အားဖြင့်။နု ပစ္စာဂစ္ဆာမ၊ မယုံကြည် ကြပါ.ကုန်။ ဘန္တေ၊ နှာ။ ဝိယတ္တာ၊ သိကျွမ်းလိမ်မာ.ကုန်သော။ မေဓာ၀ိနော၊ ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးတတ် ကုန်သော။ ယေ တေ ပဏ္ဍိတာ ပန၊ တို့သည်ကား။ အနုဝိစ္စ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ပရိ-ယောဂါဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ပရေသံ၊ တို့၏။ ဝဏ္ဏံ ၀ါ၊ ကိုရင်း။ အ၀ဏ္ဏံ ၀ါ၊ ဂ.ိုရင်း။ ဘာသန္တိ၊ ပြောဆို တတ်ကြပါ.ကုန်၏။ တံ၊ ထိုပညာရှိတို့ ပြောဆိုခြင်း.ကို။မယံ၊ တို့သည်။ သာရတော၊ အားဖြင့်။ ပစ္စာဂစ္ဆာမ၊ ယုံကြည်ကြပါ.ကုန်၏။

၃၆၀။ ဘန္တေ အာနန္ဒ၊နှာ။ ဝိညူဟိ၊ ကုန်သော။ပ။ ကာယသမာစာရော၊ သည်။ ကတ-မော ပန၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အကုသလော၊ အကုသိုလ် ဖြစ်သော။ ယော ကာယသမာစာရော၊သည်။ (အတ္ထိ၏။ သော၊ ထိုကာယသမာစာရပင်တည်း။)

ဘန္တေ၊ နှာ၊ အာကုသလော၊ သော။ ကာယသမာစာရော၊ သည်။ ကတမော ပန၊ နည်း။ မဟာရာဇ။ ကြီး။ သာဝဇ္ဇော၊အပြစ်ရှိသော။ ယော ကာယသမာစာရော၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။ သော၊ ထိုကာယသမာစာရပင်တည်း။)

ဘန္တေ၊ နှာ။ သာဝဇ္ဇော၊ သော။ ကာယသမာစာရော၊ သည်။ ကတမော ပန၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သဗျာပဇ္ဇော၊ ဆင်းရဲရှိသော။ပ။ သော၊ တည်း။

ဘန္တေ၊ နှာ။ သဗျာပဇ္ဇော၊သော။ပ။ ကတမော ပန၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ဒုက္ခဝိပါကော၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးပေးခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ ပ။ သော၊ တည်း။

ဘန္တေ၊ နှာ။ ဒုက္ခဝိပါကော၊ သော။ ပ။ ကတမော ပန၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယော ကာယသမာစရော၊သည်။ အတ္တဗျာပဇ္ဇော၊ မိမိ၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗျာပဇ္ဇော၊ သူတပါးဘို့ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ သံဝတ္တတိ၊၏။ဥဘယဗျာပဇ္ဇော၊ မိမိ-သူတပါး နှစ်ပါးစုံ၏ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ သံဝတ္တတိ၊၏။ တဿ၊ ထိုသို့သော်ကာယသမာစာရရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာကုသလာဓမ္မာ၊တို့သည်။ အဘိဝဍ္ဎန္တိ၊ ပွါးစီးကုန်၏၊ ကုသလာဓမ္မာ၊တို့သည်။ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ သြပါရမ္ဘော၊သော။ ကာယမ ာစာရော၊ သည်။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ကာယသမာစာရပင်တည်း။

[ဝစီသမာစာရ၊ မနောသမာစာရပြ ဝါကျတို့ကိုလည်း နည်းမှီး၍ ယောဇနာလေ]။

ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗေသံယေဝ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ ဝဏ္ဏေတိ ကိ ုနုခေါ၊ ချီးမွမ်းတော်မူပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တထာဂတော၊ သည်။ သဗ္ဗာကုသလဓမ္မပဟာနေ၊ အလုံးစုံသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပယ်တော်မူ၏။ ကုသလဓမ္မသမန္နာဂတော၊ ကုသိုလ်တရားတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူ၏။

၃၆၁။ ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝိညူဟိ၊ ကုန်သော။ပ။ အနောပါရမ္ဘော၊ အပြစ်မတင်ထိုက်သော။ပ။ ကတမော ပန၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကုသလော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော။ပ။ သော၊ တည်း။

[အနောပါရမ္ဘ ဖြစ်သော ကာယဝစီ မနောသမာစာရဘို့ကား ရှေးနှင့် ဗျတိရေကအနုယ မျှသာထူး တော့သည်]။

ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ နှာ။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗေသံ ယေဝ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဥပသမာယ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝဏ္ဏေတိ ကိ ုပန၊ ချီးမွမ်းတော်မူပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တထာဂတော၊သည်။ သဗ္ဗာကုသလဓမ္မပဟာနေ၊ ၏။ ကုသလဓမ္မသမန္နာဂတော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဖြေတော်မူ၏။

၃၆၂။ ဘန္တေ၊နှာ။ အစ္ဆရိယံ၊ စဉ်။ ဘန္တေ၊ နှာ၊ အဗ္ဘုတံ၊ စဉ်။ ဘန္တေ၊ နှာ။ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤတရားစကားကို။ ယာဝ၊ အသ္ထန်လျှင်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်၏။ ဘန္တေ၊ နှာ။ မယံ၊တို့သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ သည်။ သုဘာ-သိတေန၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဣမိနာ စ၊ ဤတရားစကားဖြင့်လည်း။ အတ္တ-မနာဘိရဒ္ဓါ၊ ဝမ်းမြောက်နှစ်သက်ကြပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ နှာ။ မယံ၊တို့သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ သည်။ သုဘာသိတေန၊ ဖြင့်။ ဧဝံ အတ္တမနာဘိရဒ္ဓါ စ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ နှာ။

အာယသ္မာတော အာနန္ဒသ၊ အား။ ဟတ္ထိရဘန်၊ ဆင်ရဘနာသည်။ သစေ ကပ္ပေယျ၊ အကယ်၍ အပ်စပ်ပြေားအုံ့။(ဧ၀ံ သဘိ၊ သော်။)မယ်၊ တို့သည်။ အာယသ္မာတော အာနန္ဒသ၊ အား။ ဟတ္ထိ-ရဘနမ်ိ၊ ကိုယည်း။ ဒဒေယျာမ၊ လှုဒါန်းလိုကြ၏.ကုန်၏။ပ။ အဿရတနမ်ိ၊ မြင်းရတနာကိုလည်း။ ။ပ။ ဂါမ၀ရမ်ိ၊ ရွာမြတ်.ကိုယည်း။ ဒဒေယျာမ၊ .ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ နှာ။ မယ် ၊ တို့သည်လည်း။ အပိစ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။"ဧတံ၊ ဤအလှုသည်။အာယသ္မာတော အာနန္ဒသ၊အား။ နု ကပ္ပတိတိ၊မအပ်စပ်" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်း.ကို။ ဇာနာမ၊ သိကြပါကုန်၏။

ဘန္တေ၊ နှာ။ မာဂ၀ေန၊ သော။ဝေဒေဟိပုတ္တေန၊ ဝေဒေဟီ မိဖုရားကြီး၏သား ဖြစ်သော။ အဇာတသတ္တုနာ ရညာ၊ **အဇာတသတ်**မင်းသည်။မေ၊ တပည့်တော်၏ (အထံ၌)။ အာယာမေန၊ အလျားအားဖြင့်။ဆသာဌသသမာ၊တဆဲ့ခြောက်ဆတောင်အမျှရှိ၏သာ။ ဝိတ္ထာရေန၊ အနံအားဖြင့်။ အဋ္ဌသမာ၊ ရှစ်တောင်အမျှရှိသော။ ဗာဟိတိကာ၊ ဗာဟိတိ တိုင်းရှိဖြစ်သော။ အယံ၊ဤပုဆိုးကို။ ဝတ္ထုနာ ဋ္ဌိယာ၊ပုဆိုးကျည်ခ်ာ။ပက္ခိပိတ္ဘာ၊ထည့်၍။ပဟိတာ၊ ပို့အပ်ခဲ့ပါပြီ။ဘန္တေ၊ နှာ။တံ၊ထိုပုဆိုးကို။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အနုကမ္မံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊၍။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ခံယူတော်မူစေချင်ပါ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အလံ၊ ပြီ။ မေ၊ ငါ့အား။ တိစီ၀ရံ၊သည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံပြီ။ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ နှာ၊ အစိရ၀တိ၊ သော။ အယံနဒီ၊ ကို။ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန စေ၀၊ သည်ဌင်း။ အမှေဟိစ၊ တပည့်တော်ဘို့သည်ဌင်း။ ဒီဌာ၊ မြင်အပ်ဘူးပြီ။ ဥပရိပဗ္ဗတေ၊ တောင်ပေါ်၌။ မဟာ မေဃော၊ မိုးကြီးသည်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အဘိပ္ပ၀ုဋ္ဌော ဟောတိ၊ ရွာသွန်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ ၌။ (၀ါ၊ ထိုသို့ ရွာသွန်းသည်ရှိသော်။) အစိရ၀တိ၊ သော။ အယံနဒီ၊ သည်။ ဥဘတော ကူလာနိ၊ ကမ်းပါးနှစ်ဘက်ဘို့ ကို။ သံ၀ဿန္တီ၊ စီးဆင်းလျက်။ ဂစ္ဆတိ (ယထာ)၊ သွားသကဲ့သို့။ ဘန္တေ၊ နှာ။ ဧ၀မေ၀ ခေါ၊ သာလျှင်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊သည်။ဤမာယ ဗာဟိတိကာယ၊ ဤဗာဟိတိ တိုင်းဖြစ်ပုဆိုးဖြင့်။ အတ္တာနော၊ မိမိအဘို့။ဘိစီ၀ရံ၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ကို။ ကရိဿတိ၊ လတ္တံ ။ အာယသ္မာတော အာနန္ဒဿ၏။ ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော။ ယံ ပန တိစီ၀ရံ၊ အကြင်သင်္ကန်း သုံးထည်သည်။ (အတ္ထိ၏။)တံ၊ထိုတိစီ၀ရိုက်သင်္ကန်းဟောင်းသုံးထည်.ကို။ သမြ ဘွစာရိဟိ၊သီတင်း သုံးဘော်တို့နှင့်အဘူတကွ။ သံ၀ိဘဇိဿတိ၊ ဝေဘန်တော်မူလတ္တံ ။ ဝေ၊ဤသို့ (ခွဲခြမ်း)ဝေဘန် သည်ရှိ၏သာ။ အမှာကံ၊ တို့၏။ အယံ ဒကွိဏာ၊ ဤအလှုသည်။ သံ၀ိဿန္ဒန္တီ၊ ပွါးစီးလျက်။ ဂမိဿတိ မညေ၊ သွားလေယောင်တကား။ ဘန္တေ၊ နှာ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဗာဟိတိကံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု စေချင်ပါ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဗာဟိတိကံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ ဤလှုခံယူတော်မူပြီ။

အထခေါ၊ ဌာ။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "ဘန္တေ အာနန္ဒ၊နှာ။ဟန္ဒ စ ဒါနိ၊ ယခုပင်လျှင်။ မယံ၊ဘို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်အုံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ ကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာဘိ၊ ကုန်၏" ဟူ၏သော။ ဘော်ကို။ အ၀ေါ၀၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ တုံ့၊ သည်။ ဒါနိ၊ ယခု။ ယဿ၊ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညသိ၊ လော့။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ဌာ။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ပ။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။

၃၆၃။ အထခေါ၊ ဌာ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ မီ။ပ။ တံ သဒ္ဒံ၊ ကို။ ဘဂ၀တော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ပြီ။

တဋ္ဌ ဗာဟိတိကံ၊ ထိုဗာဟိဘိတိုင်းဖြစ် သက်နှိုးလျှာ ပုဆိုးကိုလည်း။ ဘဂဝတော၊ အား။ ပါဒါသိ၊ ကပ်လှူပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသ-လော ရာဇာ၊ သည်။ အာနန္ဒ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ယံ လဘတိ၊(အခွင့်)ရ၏။ပယိရုပါ သနာယ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ။ ယံ လဘတိ၊ ရ၏။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊၏။ (တံ၊ထိုရခြင်းသည်။) လာဘာ၊ အရတော်ပေစု။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသ-လဿ ရညော၊ သည်။ သုလဒ္ဓလာဘာတိ၊ ကောင်းစွာ ရအပ်ပေစုဟူ၍ ။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အတ္တမနာ၊ (မိမိစိတ်ဟုဆိုအပ်သော) နှစ်သက်ရွင်လန်းဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ အဘိနန္ဒုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

အဌမံ၊ သော။ ဗာဟိတိကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-ခမ္မစေတိယသုတ်

၃၆၄။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ)။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ သက္ကေသု၊တို့၌။ မေဒါ၊ဋ္ဌပံနာမ၊ မေဒါ၊ဋ္ဌပမည်သော။ သက္ကာနံ၊ တို့၏။ နိဂမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိဂုံး၌။)ဝိဟရတိ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ နဂရကံ၊ နဂရကမည်သော(သာကိုဝင်တို့၏)နိဂုံးသို့။ ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ ဖြင့်။ အနုပ္ပတ္တော ဟောတိ၊ ဆိုက်ရောက်လာ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ ဒီဃံ ကာရာယနံ၊ ဒီဃကာရာယန စစ်သူကြီးကို။"သမ္မကာရာယန၊ ယန။ ဘဒ္ဒြာနိ ဘဒ္ဒြာနိ၊ ကုန်သော။ ယာနာနိ၊ တို့ကို။ ယောဇေဟိ၊ယှဉ်ကစေလော့။ ဥယျာနဘူမိ ၊သို့။သုဘူမိ ဒဿနာယ၊ ကောင်းသောမြေအဘို့ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ။ (ဝါ၊ ရှုမျှော်ခင်းကြည့်ရန်အလို့ငှါ။) ဂစ္ဆာမာတိ၊ သွားကုန်အံ့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဒီဃော ကာရာယနော၊ သည်။ပ။ကောသလဿ ရညော၊ အား။ "ဒေဝ၊ ကြီး။ တေ၊ သင်မင်းကြီးအတွက်။ဘဒ္ဒြာနိ ဘဒ္ဒြာနိ၊ ကုန်သော။ယာနာနိ၊ တို့ကို။ ယုဇ္ဇာနိ၊ ယှဉ်ကအပ်ပါကုန်ပြီ။ ဒါနိ၊ ယခု။ ယဿ၏။ကာလံ၊ ကို။မညသိတိ၊"ဟူ၍။ ပဋိဝေဒေသိ၊ ကြားလျှောက်ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ ဘဒ္ဒြ၊ ကောင်းမွန်သော။ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို။ အဘိရုဟိတ္ဝာ၊ တက်စီး၍။ ဘဒ္ဒြေဟိ ဘဒ္ဒြေဟိ၊ ကုန်သော။ ယာနေဟိ၊ ယာဉ်တို့နှင့်တကွ။ မဟတ္စာ၊ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော။ ရာဇာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ နဂရကမှာ၊ မှ။ နိယျာသိ၊ ထွက်ချီပြီ။ ယာဝတိကာ။ သော။ပ။အာရာမံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အာရာမေ၊ အရာမ်၌။ ဇဃ်ဝဝိဟာရံ၊ ငှါ။ အနုစင်္ကမမာနော၊ စင်္ကြံ်သွားသည်ရှိသော်။ အနုဝိစရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ပါသာဒိကာနိ၊ ကြည်နူးဘွယ် ဖြစ်ကုန်သော။ ပသာဒနီယာနိ၊ မျက်စိ အမြင် ကြည်လင်စေတတ်ကုန်သော။ အပ္ပသဒ္ဒါနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ကုန်သော။ (အပ္ပသဒ္ဒါ အဘာဝတ္ထ။) အပ္ပနိဿိတာနိ၊ ကြွေးကြော်သံမရှိကုန်သော။ ဝိဇနဝါတာနိ၊ လူတို့(ထွက်ဝင်လှည့်လည်မှုကြောင့်ဖြစ်သော) လေမှုတ်ကင်းကုန်သော။ မနုဿရာဟ-သေယျကာနိ၊ လူတို့၏လျှို့ဝှက်မှုအား လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ ပဋိသလ္လာနသာရုပ္ပါနိ၊တယောက်

ထီးတည်း ကိန်းအောင်းမှုအား လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ ရုက္ခမူလာနိ၊ သစ်ပင်ရင်းတို့ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ ပြီ။ ဒီသွာန၊၍ ။"ဣမာနိ ခေါ တာနိ ရုက္ခမူလာနိ၊ဘိုသည်။ပ။ ပဋ္ဌိသလ္လာနသာ ရှုပ္ပါနိ၊ တကိုယ်ထီးကိန်းအောင်းမှုအား လျှောက်ပတ်ကုန်၏။ ယတ္ထ၊ ယင်းသို့ သောနေရာမျိုးဌ။ မယံ၊ တို့သည်။အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓံ၊ သော။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ပယိရုပါသာမာတိ၊ဆည်းကပ်လိုကြကုန်၏"ဟူသော။ သတိ၊ အောက်မေ့ခြင်းသည်။ ဘဂဝန္တံယော၀၊ ကိုသာလျှင်။ အာရဗ္ဘ၊ အာရုံပြု၍ (စွဲ၍)။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။

၃၆၅။ အထခေါ၊ဌ။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ဒီဃံ ကာရာယနံ၊ ကို။ "သမ္မ ကာရာယန၊နေ ။ပ။ ပယိရုပါသာမ၊ ကုန်၏။ သမ္မ ကာရာယန၊နေ။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ သော။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ တေရဟိ၊ ယခု။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်ဌ။ ဝိဟရတိ နုခေါတိ၊ နေတော်မူသနည်း"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။မေဒါဠုပ်နာမ၊ သော။သက္ကာနံ၊တို့၏။ နိဂမော၊သည်။အတ္ထိ၊ ၏။တတ္ထ၊ထိုနိဂုံးဌ။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ သော။သော ဘဂဝါ၊သည်။ဘေရဟိ၊ဌ။ ဝိဟရတိ၊၏။ဣတိ၊ဤသို့ ဖြေဆို၏။ သမ္မကာရာယန၊ နေ။ မေဒါဠုပ်နာမ၊ သော။ သက္ကာနံ၊ တို့၏။ နိဂမော၊ သည်။ နဂရကမှာ၊ နဂရကနိဂုံးမှ။ ဂ္ဂ၀ဒူရေ၊ အဘယ်မျှဝေးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးမြန်း၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ နဒူရေ၊ မ၀ေးလှပါ။တိဏိ ယောဇနာနိ၊ သုံးယူဇနာတို့သာ (ဝေးကုန်၏)။ ဒိ၀သာ၀သေသေန၊ ကြွင်းကျန်သောနေ့(အချိန်)ဖြင့်။ ဂန္တုံ၊ ဆက်သက်သွားခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းပါ၏။ ဣတိ၊ ၏။ သမ္မ ကာရာယန၊ နေ။ တေနဟိ၊ မူ။ ဘဒ္ဒြာနိ ဘဒ္ဒြာနိ၊ ကုန်သော။ ယာနာနိ၊ တို့ကို။ယောဇေဟိ၊ လော့။ မယံ၊ တို့သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓံ၊ သော။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ၏။ဒီဃော ကာရာယနော၊ သည်။"ဒေ၀၊ မင်းကြီး။ ဝေန္တိ၊ ကောင်းပါပြီ"ဟူ၍။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊ ၏ (စကားကို)။ ပဋိဿုဘ၊ ၍။ပ။ပဋိ၀ေဒေသိ၊ ပြီ။အထခေါ၊ဌ။ပသေနဒိ၊ သော။ကောသလော ရာဇာ၊သည်။ပ။ ဘေန၊ ထိုမေဒါဠုပနိဂုံးသို့။ ပါယာသိ၊သွားပြီ။ တေနေ၀ ဒိ၀သာ၀သေသေန၊ ထိုကြွင်းကျန်သောနေ့အချိန်ဖြင့်သာလျှင်။ မေဒါဠုပ်နာမ၊ သော။ သက္ကာနံ၊ တို့၏။နိဂမ်၊ နိဂုံးသို့။သမ္မာပုဏိ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ပ။ပါ၀ိသိ၊ ပြီ။

၃၆၆။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ အဇ္ဇေါ-ကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်ဌ (လွင်ပြင်ဌ)။စက်မန္တိ၊ စကြံ သွားကုန်၏။ အထခေါ၊ ဌ။ ပသေနဒိ၊ မည်သော။ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ ယေန၊ ဌ။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။(အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေန၊ သို့။ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။"ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားတို့။တေရဟိ၊ဌ။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ သော။သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်ဌ။ ဝိဟရတိ နုခေါ၊ သနည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓံ၊ သော။တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနကာမာဟိဘိ၊ ဖူးမြော်လိုပါကုန်၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ ကြီး။ သံ၀ဋ္ဋဒ္ဓါရော၊ ပိတ်အပ်သောတံခါးရှိသော။ သော ဝိဟာရော၊ ဤ (ဂန္ဓကုဋိ)ကျောင်းတော်ပင်တည်း။ တေန၊ ထိုကျောင်းသို့။ အပ္ပသဒ္ဒေါ၊ တိတ်ဆိတ်သောအသံရှိလျက်။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ အာဘရမာနော၊ မဆောမလျှင်။ အာဠိန္ဒံ၊ ကျောင်းဦးဆင်ဝင်သို့။ ပ၀ိသိတ္မာ၊ ဝင်၍။ ဥက္ကာသိတ္မာ၊ ချောင်းဟန်၍။ အဂ္ဂဠံ၊ တံခါးရွက်ကို။ အာကောဋေဟိ၊ ခေါက်လေလော့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေ၊ သင့်အတွက် (သင်ဝင်ဘို့ရန်)။ဒ္ဒါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိ၀ရိဿတိ၊ ဖွင့်တော်မူလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ကုန်၏။

အသခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုရဟန်းတို့ ဖြေဆိုရာ အရပ်၌ပင်လျှင်။ ခဏ္ဍ၊ သန်လျှက်.ကိုရင်း။ ဥဏ္ဏိသ၊ သင်းကျစ်ကိုရင်း။ဒီဃသု ကာရာယနသ၊ အား။ ပါဒါသိ၊ ပေးပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဒီဃသု ကာရာယနသ၊ ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒါနိ၊ ယခု အခါ၌။ ရ.ဘာယတိ၊ လျှို့ဝှက်ဝိုင်ပင်၏။ မယာ၊သည်။ ဒါနိ၊ ၌။ ဣဒေဝ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်။ ဌာတဗ္ဗန္တိ၊ ရပ်တည်သင့်၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။အထခေါ၊၌။ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ သံဝုတဒ္ဒါရော၊ ပိတ်အပ်သောတံခါးရှိသော။ သော ဝိဟာရော၊သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တေန၊ သို့။ပ။အာကောဠေသိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒ္ဒါရံ၊ ကို။ ဝိဝရိ၊ ဖွင့်ပြီ။ အထခေါ၊၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ဝိဟာရံ၊ကျောင်း တွင်းသို့။ပဝိသိ ဘဂဝါ၊ ဝင်၍ ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေသု၊ ဝတ်၌။ သိရသာ၊ ဦး.ခေါင်းဖြင့်။နိပတိတ္တာ၊ ဝပ်၍။ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒါနိ၊ တို့ကို။ မုခေန၊ ပစင်ဖြင့်။ ပရိဘုမ္ဘတိ စ၊ စုပ်လည်း၊စုပ်၏။ ပါဏိပေါ၊ လက်တို့ဖြင့်။ ပရိသမ္ဘာဟတိ စ၊ဆုပ်လည်း၊ဆုပ်နယ်၏။ "ဘန္တေ၊ ရား။အဟံ၊သည်ကား။ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ ပါတည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ ဟူသည်။အဟန္တိ၊ တပည့်တော်ပင်တည်း"ဟု၍။ နဝမ်၊မိမိအမည်ကို။ သာဝေတိ စ၊ကြားလည်းကြား သိစေ၏။

၃၆၇။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊သည်။ ကိံ အတ္ထဝသံ၊အဘယ်မည်သော အကျိုးကို။သမ္မသ-မာနော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ ဣမသ္မိံ သရီရေ၊ ဤငါဘုရား၏ကိုယ်၌။ ဝေရူပံ၊ သော။ ပရမနိပစ္စကာရံ၊ လွန်ကဲသော ရိုသေကျိုးနှံ့.ကို။ ကရောသိ ပန၊ ပြုဘိသနည်း။ မေတ္တာ||ပဟာရံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ် သော ကိုယ်နှုတ်ပူဇော်ခြင်းလို့ ။ ဥပဒံသေတိ၊ ပြုဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤယို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ ၏။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာ ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဓမ္မော၊ ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော် မူအပ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊၏။သာဝကသံ.ဃော၊ သည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊တို၊ ကောင်းစွာကျင့်တော် မူပါပေ၏"ဟူသော။ ဓမ္မန္ဒယော၊ တရားတော်အားလျော်စွာ သိသောဉာဏ်သည်။ ဟောတိ.၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ဣဒါ၊ ဤလောကဌ်။ ပရိယန္တကတံ၊အပိုင်းအခြားကို ပြုအပ်သော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ဒသပိ ဝဿာနိ၊ ဆယ်နှစ်ဘို့ပတ်လုံး။ပ။ စတ္တာရိသမ္မိ ဝဿာနိ၊ အနှစ်လေးဆယ်တို့ ပတ်လုံး။ စရန္တော' ကျင့်၍ နေကုန်သော။ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏေ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားအချို့တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားဘို့သည်။ အပရေန သမယေန၊ ၌။ သုန္ဒာတာ၊ ကောင်းစွာ ရေချိုးပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍။သုဝိလိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ နံ့သာဘို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်ကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ကပ္ပိဘကေသမဿု၊ ရိတ်ပယ်အပ်ပြီးသော ဆံ မုတ်ဆိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဏ္ဍိ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတာ၊ ရောင့်ရဲကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမဂ်ိတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရေန္တိ၊ စမ္မယ်ကြကုန်၏။

ဘန္တေ၊ရား။ အဟံ၊ သည်။ဣဒါ ပန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ အာပါဏေ၊ကာဋ္ဌိ.ကံ၊ အသ.က်သေသည့်တိုင်အောင်။ ပရိပူဏ္ဏံ၊ သော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သော။ ဗြ.ဟ္မစရိယံ၊

၁။ ဤပါဠိ၌ မိတ္တ||ပဟာရံ-ဟု ရှိနေသည်။ သို့ရာတွင် ဒသကဂ်ိတ္တရ အဋ္ဌကထာ ဒုတိယကောသလ သုတ် အဖွင့်၌ "မေတ္တ||ပဟာရန္တိ မေတ္တာသမ္ပယုတ္တံ ကာယိက ဝါစသိက ဥပဟာရံ"ဟု ဖွင့်သည်ကို ထောက်၍ မေတ္တ||ပဟာရံ-ဟုရှိမှကောင်းမည်။ ဥပဟာရံသည်-ဥပ+ဟရပူဇာယံ-ဟု ပြုသည်ကိုထောက်၍ တိဏ္ဏံ ရတနာနံ ဥပဟာရံ ကရောတိ"ဟူသော အဋ္ဌသာလိနီ စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ၌ကဲ့သို့ ပူဇော်ခြင်းဟော ဟူလို။

ကို။ စရန္တေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာဘ၊ သည်။ ဤတော၊ ဤ သာသနာမှ။ ဗဟိဒ္ဓါ ပန်၊ ပြင်ပလောကဘ၌ကား။ဝေ၊ သို့။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ သော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သော။အည်၊ တပါးသော။ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ နခေါ သမနုပဿာမိ၊ မမြင်ပါ။ ဘန္တေ၊ ရား။အယမ္မိ၊ ဤသည်လည်း။ မေ၊ ၏။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။သုပ္ပဋိပန္နောတိ၊ ၏"ဟု သော။ ဓမ္မနွယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ (ဤတိ တလုံးအကြြကြုံ)။

၃၆၈။ ဘန္တေ၊ရား။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ရာဇာနောပိ၊ဘို့သည်လည်း။ ရာဇူဟိ၊တို့နှင့်။ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကြကုန်၏။ပ။သဟာယောပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်လည်း။ သဟာယေန၊ နှင့်။ ဝိဝဒတိ၊၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာဘ၊ သည်။ ဤဓ ပန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား။ သမဏေ၊ ညီညွတ်ကုန်သော။ သမ္မောဒမာနေ၊ဝမ်းမြောက်ကုန်သော။အဝိဝဒမာနေ၊ငြင်းခုံခြင်းမရှိကုန်သော။ ခီရောဒကီဘူတေ၊ နို့နှင့်ရေရောသကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်သော။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဝါ၊ တပါးသည် တပါးကို။ ပိယစက္ခူဟိ၊ ချစ်မျက်စိတို့ဖြင့်။ သမ္မဿန္တေ၊ ကြည့်ရှုကုန်သည်ဖြစ်၍။ဝိဟရန္တေ၊ နေကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ဘို့ကို။ပဿာမိ၊ တွေ့မြင်ဖူးမြော်ရပါ၏။ (အကြင်းလွယ်ပြီ)။

၃၆၉။ ဘန္တေ၊ ရား။ပုန စပရံ၊ လည်း။ အာဘ၊ သည်။ အာရာမေန၊ အရာမ်တခုမှ။ အာရာမံ၊ အရာမ်တခုသို့။ ဥယျာနေန၊ ဥယျာဉ်တခုမှ။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်တခုသို့။ အနုစင်္ကမာမိ၊ အစဉ် လျှောက်၍ သွားပါ၏။ အနုဝိစရာမိ၊ လှည့်လည်ပါ၏။ သောအဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုသို့သောအရာမ်,ဥယျာဉ်၌၊ ကိသေ၊ ကြုံလိုကုန်သော။ လူခေ၊ ခေါင်းပါးကုန်သော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ၊ အဆင်းမလှကုန်သော။ ဥပ္ပဏ္ဏုပ္ပဏ္ဏကဇာတေ၊ ဖြစ်သော ဖက်ရွက်ရော်ကဲ့သို့ ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဓမနိသန္ထတဂတ္တေ၊အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိကုန်သော။ ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ ဒဿနာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ။ စက္ခုံ၊ မျက်စိကို။နှ ဗန္ဓန္တေ ဝိယ မညေ၊ မပွဲ့နှောင် နှိုင်သကဲ့သို့ထင်ကုန်သော။ဧကေ သမဏာ၊ပြာဟ္မဏာ၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ရား။တဿ မယှံ၊ ထိုတပည့်တော်၏ (စိတ်၌)။"ဤမေ အာယသ္မန္တော၊ ဤအရှင်တို့သည်။ အဒ္ဓါ၊ မလွဲကေန်။အနဘိ-ရတာ၊ မမ္မေလျှော် မပျော်ပိုက်ကြကုန်ဘဲလျက်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။စရန္တိ ဝါ၊ ကျင့်၍ မူလည်း နေကြ ကုန်ရာ၏။ (ဝါ၊ကျင့်လေကုန်သလော။)တေသံ၊ ထိုအရှင်တို့၏။ (စိတ်၌)။ (ဝါ၊တို့သည်။) ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီး၍။ ပဋိစ္စန္နံ၊ ဖုံးဝှက်သားအပ်သော။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုသည်။အတ္ထိ ဝါ၊ ရှိမူလည်းရှိပေရာ၏။(ဝါ၊ ရှိလေသလော။)တထာဟိ၊ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ဤမေ အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ကိသာ၊ကုန်၏။ပ။နှ ဗန္ဓန္တိ ဝိယ မညေတိ၊ တကား"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာဘ၊ သည်။ တေ၊ ထိုအရှင်တို့ကို။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊၍။ "အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ကိသာ၊ ကုန်သနည်း။ပ။နှ ဗန္ဓထ ဝိယ မညေတိ၊ တကား"-ဟူ၍။ ဝေ၊သို့။ ဝဒါမိ၊ မေး၏။ တေ၊ ထိုအရှင်တို့သည်။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ နော၊ ငါတို့အား။ ဗန္ဓုကရောဂေါတိ၊ ဆွေမျိုးစဉ်ဆက် ဆင်းသက်ခဲ့သော အနာရှိ၏" ဟူ၍။ အာဘံသု၊ကုန်ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ အာဘ၊ သည်။ဤမ ပန၊ဤကား။ဟဒ္ဒပဟဒ္ဒေ၊ ကြည်သာရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်ကုန် သော။ ဥဒဂ္ဂုဒဂ္ဂေ၊ တက်တက်ကြွကြွစိတ်ဆန္ဒ ရှိကုန်သော။ အဘိရတရူပေ၊ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက် သောသဘောရှိကုန်သော။ပိဏ္ဍိပါတဿ၊ယူစ်သကဲ့သို့ ဤခန္ဓာရှိကုန်သော။(ဝါ၊ပြည့်ဖြိုးသော ဤခန္ဓာရှိ ကုန်သော။) အပ္ပေါဿုက္ကေ၊ကြောင့်ကြမဲ့ ဖြစ်ကုန်သော။ ပန္နလောမေ၊ ချအပ်ပြီးသောမာန်တည်း ဟူသော အခမ်းရှိကုန်သော။ ပရဒတ္တူပဇီဝေ၊ သူတပါးတို့၏ ပေးကမ်းမှုဖြင့် အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သော။ မိဂဘူတေန၊ သမင်သဖွယ်ဖြစ်သော။စေတသာ၊ (ကြောင့်ကြမဲ့)စိတ်ဖြင့်။ဝိဟရန္တေ၊

ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဿ မယှံ၊ ၏ (စိတ်၌)။ "အဒ္ဓါ၊ မလွဲ ဧကန်။ ဤမေ အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဥဇ္ဇာခဲ့၊ မှန်မြတ်ခေသော။ ပုဗ္ဗေနာပခဲ့၊ ရှေနောက်အဆင့်ဆင့် ဖြစ်သော။ ဝိသေသံ၊ တရားသူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တထာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ဤမေ အာယသ္မန္တော၊ ဤအရှင်တို့သည်။ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌာ၊ ရှင်လန်းဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပ။ မိဂဘူတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေနိုင်ကုန်၏" ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (အကြင်းတူ၏)။

၃၇၀။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အဟံ၊ သည်။ မုဒ္ဓါ ဝ သိတ္တော၊ ဦးထိပ်၌သွန်းအပ်သော အဘိသိက်ရှိသော။ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်။ (ဟုတ္တာ၊ ၍)ဃာတေတာယ ဝါ၊ သတ်ထိုက်သော သူကိုလည်း။ ဃာတေတုံ၊ သတ်ခြင်းငှါ။ ဇာပေတာယ ဝါ၊ ဥစ္စာဆုံးရှုံးစေထိုက်သူကိုလည်း။ ဇာပေတုံ၊ ဥစ္စာဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ။ ပဗ္ဗာဇေတာယ ဝါ၊ နှင်ထုတ်ထိုက်သူကိုလည်း။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းငှါ။ ပဟောမိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဘန္တေ၊ရား။ အဋ္ဌကရဏေ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာ၌။ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်နေသော။ တဿ မယှံ၊ ၏။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သြပါတေန္တိ၊ ချသွင်းကုန်၏။ သောဟံ၊ သည်။ "ဘောန္တော၊ အရှင်တို့။ အဋ္ဌကရဏေ၊ ၌။ နိသိန္နဿ၊ သော။ မေ၊ ၏။ အန္တရန္တရာ၊ ၌။ ကထံ၊ ကို။ မာ သြပါဒေထ၊ မချသွင်းကြကုန်လင့်။ ဘောန္တော၊ အရှင်တို့သည်။ မေ၊ ၏။ ကထာပရိယောသာနံ၊ စကားပြီးဆုံးသည့်ဘိုင်အောင်။ အာဂမေန္တု၊ တိ၊ ဆိုင်းငံ့ကြကုန်လေ" ဟူ၍။ နေ လဘာမိ၊ ပြောမိ၍မရ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဿ မယှံ၊ ၏။ အန္တရန္တရာ၊ ၌။ ကထံ၊ ကို။ သြပါတေန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဤခ ပန၊ ၌ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ တွေ့မြင်ပါ၏။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနေကသတာယ၊ အရာမကများသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောခတ်မူ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကာနံ၊ တပည့်ကျွန်၏။ ခိပိတသဒ္ဒါ ဝါ၊ ချေသံသည်ရင်း။ ဥက္ကာသိတသဒ္ဒါ ဝါ၊ ချောင်းဟန့်သံသည်ရင်း။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘုဘပုဗ္ဗံ၊ ကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနေကသတာယ၊ သော။ ပရိသာယ၊ ၌။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုပရိသတ်၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အညတရော၊ တဒယာက်သော။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ ဥက္ကာသိ၊ ချောင်းဟန့်ပြီ။ တဒမနံ၊ ထိုတပည့်ကို။ အညဘဒရော၊ သော။ သပြဟ္မစာရီ၊ သီဘင်းသုံးဆောင်သည်။ "အာယသ္မာ၊ သည်။ အပ္ပသဒ္ဒါ၊ တိတ်သော အသံရှိသည်။ ဟောဘု၊ ဖြစ်လေ"။ အာယသ္မာ၊ သည်။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ မာ အကာသိ၊ မပြုလင့်။ နော၊ တပည့်ခေတ်ဘို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်ခေတ်မူသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောခေတ်မူနေ၏" ဟုဆို၍။ ဇဏ္ဏုကေန၊ ဒူးဖြင့်။ ဃဋ္ဋေသိ၊ တို့ထိပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဿ မယှံ၊ ၏ (စိတ်၌)။ "ဘော၊ အိုအချင်းဘို့။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊ စွတကား။ ဘော၊ တို့။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊ စွတကား။ ဘော၊ အချင်းဘို့။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အဒဒဏ္ဍန၊ တုတ်မပါဘဲ။ အသတ္ထေန၊ ဓားမပါဘဲ။ (သတ္ထာရာ၊ ဘုရားရှင်သည်။) ဒေဝံ၊ သို့။ သုဝိနီတော၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမအပ်သော။ ပရိသာ၊ ပရိသတ် သည်။ ဘဝိဿတိ ကိရာတိ၊ ဖြစ်ပါခေပ၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဤခေတာ၊ မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ ၌။ အသ္သံ၊ တပါးသော။ ဧဝံ၊ သို့။ သုဝိနီတံ၊ သော။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ န ခေါ ပန သမနုပဿာမိ၊ မမြင်ပါ။ (အကြင်းတူ၏)။

၃၇၁။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဤခ၊ ဤလောက၌။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့သော ပညာရှိကုန်သော။ ကတပရပ္ပဝါဒေ၊ (နှိမ်နင်းခြင်းကို) ပြုအပ်ပြီးသော သူတပါးတို့၏ အယူ

ဝါဒရှိကုန်သော။ ဝါလဝေမိရှုပေ၊ သားမြီးဖျားကို မှန်အောင်ပစ်နိုင်သော လေးသမားကြီးနှင့်တူ ကုန်သော။ ကေစွေ၊ အချို့ကုန်သော။ ခတ္တိယပဏ္ဍိတေ၊ မင်းပညာရှိတို့ကို။ ပဿာမိ၊ တွေ့မြင်ပါ၏။ တေ၊ ထိုမင်းပညာရှိတို့သည်။ ပညာဂတေန၊ မိမိပညာစွမ်းဖြင့်။ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ (သူတပါးတို့၏) မိစ္ဆာအယူဘို့ကို။ဘိန္ဒန္တာ၊မညေ၊ဖျက်ဆီးကုန်သကဲ့သို့ ပြု၍။စရန္တိ၊လှည့်လည်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ "ဘော၊တို့။ခလု၊ စင်စစ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အမုကံနာမ၊ ဤမည်သော။ ဂါမံ ဝါ၊ ရွာသို့ဝင်း။ နိဂမံ ဝါ၊နိဂုံးသို့ဝင်း။ဩသရိဿတိ၊ဆိုက်တော်မူလတ္တံ့"ဟူ၍။သုဏန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။"မယံ၊ တို့သည်။ဣမံ ပဋ္ဌိ၊ ဤပြဿနာကို။သမဏံ ဂေါတမံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ပုစ္ဆိဿာမ၊ မေးကုန်အံ့။ နော၊ ငါဘို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ ဧဝံ၊ သို့။ စေ ဗျာကရိဿတိ အကယ်၍ ဖြေဆိုငြားအံ့။ ဧवं၊ ဤသို့ ဖြေဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ မယံ၊တို့သည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမအား။ ဝါဒံ၊ အပြစ်သို့။အာရောပေဿာမ၊တင်ကုန်အံ့။ နော၊ တို့သည်။ ဧवं၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ ဧवं. သို့။စေပိ ဗျာကရိဿတိ၊ အကယ်၍ မူလည်း ဖြေဆိုအံ့။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုသော်လည်း။မယံ၊တို့သည်။အဿ အား။ဝါဒံ၊သို့။အာရောပေဿာမာတိ၊တင်ကုန်အံ့ဟူသော။ ပဋ္ဌိ၊ပြဿနာကို။ အဘိသင်္ခရောန္တိ၊ ပြုစီရင်နှင့်ကြကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။"ဘော၊ တို့။ခလု၊စင်စစ်။ သမဏော ဂေါဘဒမော၊ သည်။အမုကံနာမ၊သော။ဂါမံ ဝါ၊သို့ဝင်း။နိဂမံ ဝါ၊ သို့ဝင်း။ ဩသရော်တိ၊ ဆိုက်ခဲရောက်တော်မူပြီ"ဟူ၍။ သုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ။ သည်၊ ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဒဿေတိ၊ ၏။ ပ။ သမ္မဟံသေတိ၊ ၏။ တေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဒဿိတာ၊ ကောင်းစွာပြအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ပ။ သမ္မဟံသိတာ၊ သော်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိ၊ကို။နဲ ဧဝဝ ပုစ္ဆန္တိ၊ မခမးမြန်းကြကုန်သည်သာတည်း။ဝါဒံ၊သို့။ကုတော အာရော-ပေဿန္တိ၊ အဘယ်မှာတင်ကုန်အံ့နည်း။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ ဘဂဝတာ၊ ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ သမ္မဒန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (အကြွင်း တူ၏)။

[မ၊၁-စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် ၂၇၉-ပိုဒ်နှင့် တူ၏]။

၃၇၂။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အတ္ထိ၊ သည်။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ ဗြာဟ္မဏပဏ္ဍိတေ၊ ပုံဏား ပညာရှိတို့ကို။ပ။ ဂဟပတိပဏ္ဍိတေ၊ သူကြွယ်ပညာရှိတို့ကို။ပ။ သမဏပဏ္ဍိတေ၊ ရဟန်း ပညာရှိတို့ကို။ ပဿာမိ၊ တွေ့မြင်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပညာရှိတို့သည်။ပ။ ဝါဒံ၊ သို့။ ကုတော အာရောပေဿန္တိ၊ အံ့နည်း။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ ဘဂဝန္တံယေव၊ ဂုံသာလျင်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ဝင်ရောက်ခြင်းငှါ။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ယာစန္တိ၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ တေ၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဗ္ဗာဇေတိ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ဝင်ရောက်စေ၏။ တေ၊တို့သည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာ အားဖြင့်။ (မ ၁-စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် ၂၇၉-ပိုဒ်၌ တတ္ထ- ဟု ရှိ၏)။ ပဗ္ဗဇိ-တာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ဝင်ရောက်စေအပ်ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ဧကာ၊ စာယောက်တည်းဖြစ်ကုန်၍။ (အဆိုပါသုတ်၌ ဧကာ-မပါ) ဝူပကट္ဌာ၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်ကုန် ၍ ။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့လျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ အာတာပိနော၊ ဂါလေသာကိုလေသာ်ကို လောင်ကျွမ်းစေတတ် သော လုံ့လ ရှိကုန်လျက်။ပ။ ပဟိတတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တာ၊နေထိုင်ကြကုန်လတ်သော်၊ယဿ၊အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ။ ကုလ-ပုတ္တာ၊ အမျိုးဧကာင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေव၊ ကောင်းမွန်စွာသာလျင်။ အဂါရသ္မာ၊မှ။ အနဂါ-ရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ

အရဟတ္တမဂ်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ. ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ နိ စိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ကပ်ရောက်၍ ။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ (မယံ၊ တို့သည်။) မနံ၊ အနည်းငယ်။အနဿာမ ဝတ၊ ပျက်စီးကုန်ပေစုတကား။ ဘော၊ တို့။ (မယံ၊ တို့သည်။) မနံ၊ ငယ်။ပနဿာမ ဝတ၊ အထူးထူးအထွေထွေပျက်စီးကုန်ပေစုတကား။ ဟိ၊ မှန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ၌။ အဿမဏာဝ၊ ရဟန်းတုတ္တိသည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ဖြစ်ကုန်လျက်။ သမဏာ၊ ရဟန်းစစ်တို့သည်။ အမှာ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဤတို၊ သို့။ ပဋ္ဌိဇာနိမှာ၊ ဝန်ခံဝိဝေါကုန်ပြီ။ အပြုဟ္ဟဏာဝ၊ အပပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်သည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ကုန်လျက်။ ပြာဟ္ဟဏာ၊ အပပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသူတို့သည်။ အမှာ၊ ကုန်၏။ ဤတို၊ သို့။ပဋ္ဌိဇာနိမှာ၊ ကုန်ပြီ။ အနရဟန္တောဝ၊ ရဟန္တာမဟုတ်ကုန်သည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ကုန်လျက်။ အရဟန္တာ၊ တို့သည်။ အမှာ၊ကုန်၏။ဤတို၊ သို့။ ပဋ္ဌိဇာနိမှာ၊ ကုန်ပြီ။ ဤဒါနိ ခေါ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ သမဏာ၊ တို့သည်။အမှာ၊ ကုန်၏။ပ။ အရဟန္တောတို့သည်။ အမှာ၊ ကုန်၏။ ဤတို၊ သို့။ ပဋ္ဌိဇာနိမှာတိ၊ ကုန်ပြီ"ဟူ၍ ။ ဝေါ၊သို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ (အကြင်း တူ၏)။

[မ-၁-ဗုဒ္ဓဟတ္ထိ ပဒေါပမသုတ် ၂၇၉-ပိုဒ်နှင့် အလားတူ၏]။

၃၇၃။ ဘန္တေ၊ရား။ပုန စပရံ၊လည်း။ (အဟံ-ကား နိပါတ်မျ)။ ဤသိဒတ္တပုရာဏာ၊ ဤသိဒတ္တ အမည်,ပုရာဏအမည်ရှိကုန်သော။ဤမေ ထပတယော၊ ဤ၍လက်သမားတို့သည်။ မမဘတ္တာ၊ ငါ့ဥစ္စာ ဖြစ်သော ထမင်းရှိကုန်၏။(ငါ့ထမင်းစားနေသူများတည်း။) မမ ယာဂုနာ၊ ငါ့ဥစ္စာဖြစ်သောယာဂုရှိကုန်၏။ (ငါ့ယာဂုစီး နေသူများတည်း။) အဟံ၊ သည်။ နေသံ၊ ထိုလက်သမားတို့အား။ ဧဝံဝိဟာယ၊ အသက်မွေးမှုကို။ ဒါဝေ၊ ပေးသူတည်း။ ယသဿ၊ အခြံအရံကို။ အာဟတ္တာ၊ ဆောင်သူတည်း။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ဘဂဝတော်၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ နိပစ္စကာရံ၊ တုပ်ဝပ် ရှိသေမှုကို။ ကရောန္တိယထာ၊ ပြုကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ မယိ၊ တပည့်တော်၌။ နိပစ္စကာရံ၊ ကို။ နောကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ အဟံ၊ သည်။ သေနံ၊ စစ်တပ်သို့။ အဗ္ဘု-ယျာဘော၊ ထွက်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်စဉ်။ ဤသိဒတ္တပုရာဏာ၊ ဤသိဒတ္တအမည် ပုရာဏအမည်ရှိကုန်သော။ (ဤသိဒတ္တပုရာဏော-ဟု ရှိလျှင်ကောင်း၏။)ဤမေ စ ထပတယော၊ ဤ၍လက်သမားဘို့ကို လည်း။ ဝိမံသမာနော၊ စုံစမ်းလျက်။ အညဘရသ္မိံ၊တခုသော။ သမ္ဘာဝေ၊ကျဉ်းမြောင်းသော။ အာဝသထေ၊ နေရာအရပ်၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းငှါ၊ ဥပဂစ္ဆိံ၊ ကပ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အထခေါ၊ ၌။ ဤသိ ဒတ္တပုရာဏာ၊ ကုန်သော။ဤမေ ထပတယော၊ တို့သည်။ ဗဟုဒေဝရတ္တိံ၊ များစွာသောလျှင် ဖြစ်သော ညဉ့်ပတ်လုံး။မွေ့ယာ ကထာယ၊တရားစကားဖြင့်။ ဝီတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ယတော၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တတော၊ ထိုအရပ်၌။ သိသံကတွာ၊ ဦးခေါင်းပြု၍။ မံ၊ သို့။ ပါဒေတောကရိတ္ဝာ၊ ခြေပြု၍။ နိပဇ္ဇိံ သု၊ အိပ်ကုန်ပြီ။ဘန္တေ၊ ရား။တသ မယ္ဟံ၊ ၏ (စိတ်၌)။ ဘော၊ တို့။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊စွတကား။ ဘော၊ တို့။ အဗ္ဘုတံ ဝတ၊စွတကား။ပ။ ဘာနန္တိတိ၊ သိကုန်၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဒဟာသိ၊ ပြီ။ (အကြင်းတူ၏)။

၃၇၄။ ဘန္တေ၊ရား။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးတည်း။ အဟမ္ပိ၊ တပည့်တော်သည်လည်း။ ခတ္တိယော၊ တည်း။ ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။

ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းသားတည်း။ အဟမ္မိ၊ သည်လည်း။ ကောသလော၊ တည်း။ ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။ အာသီတိကော၊ သက်တော်ရှစ်ဆယ် ရှိတော်မူ၏။ အဟမ္မိ၊ သည်လည်း။ အာသီတိကော၊ အသက်အရွယ်ရှစ်ဆယ် ရှိပါ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ယမ္မိ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါပိ၊သည်လည်း။ပ။ အာသီတိကော၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဤမိနာဝ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ပရမနိပစ္စကာရံ၊ လွန်စွာသော ရှိသော ကျေးဇူး မှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ မေတ္တာ။ပဟာရံ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော ဂုဏ်နှုတ်ပူဇော်ခြင်းကို။ ဥပဒံသေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ အရဟာမေဝ၊ ထိုက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟန္ဒ စ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားပါကုန်အံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသော ကိစ္စရှိပါ.ကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာ၊ များသောအမှုရှိပါကုန်၏။ ဤတို၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တုံ၊ သည်။ ဒါနိ၊ ၌။ ယဿ၊ ယင်းသွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်အခါကို။ မညသိ၊သိလေ့။ ဤတို၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။အာသ-နာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍ ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊ ကောသလမင်းသည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ဖဲသွား၍ မကြာမြင့်မီ။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပသေနဒိ၊ သော။ သော ကောသလော ရာဇာ၊ ဤကောသလမင်းသည်။ ဓမ္မစေတိ-ယာနိ၊ တရားတော်ကို သိစေကြောင်းပူဇော်စကားတို့ကို ၁။ ဘာသိတွာ၊ လျှောက်ထား၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ ပက္ကန္တော၊ ထွက်သွားပြီ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓမ္မစေတိယာနိ၊ တို့ကို။ ဥဂ္ဂဏှထ၊ သင်ယူကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓမ္မစေတိယာနိ၊ တို့ကို။ပရိယာပုဏာထ၊သင်ကြား ကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓမ္မစေတိယာနိ၊ တို့ကို။ဓာရေထ၊ဆောင်ကြကုန်မလော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓမ္မစေတိယာနိ၊ တို့သည်။အတ္ထသံဟိတာနိ၊အကျိုးဝိုးပွါးနှင့်စပ်ယှဉ်ကုန်၏။အာဒိဗြဟ္မစရိယကာနိတိ၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ၏ အစဖြစ်ကုန်၏"ဟူ၍ ။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

(ဤဒမဝေါစ ဘဂဝါ။ပ။ အဘိနန္ဒုန္တိ၊ ပေးမြဲ) ။

နဝမ်၊ ကိုးခုမြောက်သော။ ဓမ္မစေတိယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀-ကဏ္ဏကတ္ထလသုတ်

၃၇၅။ (ဧवं မေ သုတံ- ပေးမြဲ)။ ဧကံ၊တပါ.သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥရုဝေဿာယံ၊ ဥရုဝေလာမြို့၌။ မဟတိယာ၊ သားဘို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ ဖြစ်သော။ ကဏ္ဏကတ္ထလေ၊ ကဏ္ဏကတ္ထလမည်သော ကုန်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ တစုံတခုသော ကိစ္စဖြင့်သာလျှင်။ ဥရုဝေ၊ ဥရုဝေလာမြို့သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်လာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို။"အမ္ဘော ပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ တုံ၊ သည်။ ဟေ၊ လာလော့။ပ။ ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။ 'ဘန္တေ၊ ရား။

၁။ ဓမ္မ စေတေတိ သံဝေဒေတိ ဧတေဟိတိ ဓမ္မစေတိယာနိ၊ ဓမ္မဿ ပူဇာဝစနာနိ။ဋီကာ။

အင္ဇ၊ ယနေ့။ပသေနဒိ၊ သော။ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ပဲ့တော်စာ စားသောက်ပြီး သည်မှ နောက်၌။ ဘုတ္တပါတရာသော၊ နံနက်စာ စားပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ဥပသင်္ကမိသု ဘိဟိရာဘိ၊ ဆည်းကပ်ပါသတ္တံ့ တဲ့ဟူ၍။ ဧဝဉ္စ၊ သို့လည်း။ ဝဒေဘိတိ၊ လျှောက်ထားချေပါလော့”ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ မိန့်ဆိုပြီ။သောပုရိသော၊ထိုယောကျ်ားသည်။ ဧဝံ ဒေဝါတိ၊ အရှင်မင်းကြီး ကောင်ပါးပြီဟူ၍။ ပသေနဒိသု၊ သော။ ကောသလသု ရညာ၊ ၏၊ (စကား ကို)။ပဋိဿုတ္တွာ၊ ဝန်ခံ၍။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ရား။ ပသေနဒိ၊သော။ကောသလော ရာဇာ၊သည်။ပ။ဧဝဉ္စ၊ သို့လည်း။ ဝဒေတိဘိ၊ လျှောက်ထားပါ၏”ဟူသော။ တေ၊ကို။အဝေါစ၊ပြီ။ သောမာ၊ သောမာ မည်သော။ဘဂိနီစ၊ နှစ်မတော်မိဖုရားသည်ငင်း။သကုလာ၊သကုလာမည်သော။ ဘဂိနီစ၊ သည်ငင်း။ “အင္ဇ၊ ယနေ့။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ၌။ ဘုတ္တပါတရာသော၊ ၍။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ဒဿနာယ၊ငှါ။ ဥပသင်္ကမိသတိ ကိရာတိ၊ တဲ့” ဟူသော စကားကို။ အဿောသုံ၊ခေါ၊ ကြားကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ သောမာ၊ သော။ ဘဂိနီစ၊ သည်ငင်း။ သကုလာ၊ သော။ ဘဂိနီစ၊ သည်ငင်း။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလရာဇာနံ၊ သို့။ ဘတ္တာဘိ-ဟာရေ၊ ပဲ့တော်တပ်ရာ အရပ်၌။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။“မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ အမှာကမ္မိ၊ အကျွန်ုပ်ဘို့၏လည်း။ ဝစနေန၊စကားဖြင့်။ ‘ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ဝန္ဒတိ၊ ၏။ အပ္ပါဗာဓံ၊ ကို။ပ။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏’ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒာဟိ၊ လော့။ပ။ ပုစ္ဆာတိ၊ မေးမြန်းလျှောက်ထားပါလော့” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

၃၇၆။ အထခေါ၊ ၌။ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သောမာ၊သော။ ဘဂိနီစ၊ သည်ငင်း။ သကုလာ၊ သော။ ဘဂိနီစ၊ သည်ငင်း။ အည်း၊ မင်းကြီးမှတပါးသော။ ဒူတေ၊ တမန်ကို။ နာလတ္ထိ၊ ကိ ပန်၊ မရကြကုန်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးခြင်းမူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပ။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။(ဣဘိ ဤသို့လျှောက်၏)။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သောမာ၊သော။ ဘဂိနီ စ၊ ငင်း။သကုလာ၊ သော။ဘဂနီ စ၊ ငင်း။ တာ၊ ထိုနှစ်မတော် မိဖုရားတို့သည်။ သုခိနိယော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြပါစေ။ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၃၇၇။ အထခေါ၊၌။ပသေနဒိ၊သော။ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ဘဂဝန္တံ၊ကို။“ဘန္တေ၊ ရား။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ‘ယော၊ အကြင် ရဟန်းပုံကား သည်။ သဗ္ဗညူ၊ အသုံးစုံသော တရား ကို သိတော်မူ၏။ သဗ္ဗဒဿာဝီ၊ အသုံးစုံသော တရားကို မြင်တော်မူ၏။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ဉာဏဒဿနံ ဉာဏ်အမြင်ကို။ ပဋိဇာနိဿတိ၊ဝန်ခံလတ္တံ့။ သော သမဏော ဝါ၊ထိုရဟန်းသည်ငင်း။ သော ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ထိုပုဏ္ဏားသည်ငင်း။နတ္ထိ၊မရှိ။တေ၊ဌာနံ၊ဤအကြောင်းသည်။နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊ ဟု၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟာတိ၊ မိန့်တော်မူ၏”ဟူသော။တေ၊ ကို။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေတေ၊ အကြင် ရဟန်းပုံကားတို့သည်။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။နဝိဇ္ဇတိဘိ၊ ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟာတိ၊ ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တေ ထိုရဟန်းပုံကားတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝုတ္တဝါဒိ-နော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသည် ကို ပြောဆိုကြကုန်သလော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘူတေန၊ မဟုတ် မမှန်သော စကားဖြင့်။ နစ အတ္ထာဝစိကဿ၊စပ်စပ်ရှိသည်း မစပ်စပ်ရှိကြကုန်သလော။ ဓမ္မဿ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ဟူသော အဓိကြောင်းအား။ အနုဓမ္မံ၊ သင့်လျော်သော အကြောင်းကို။ ဗျာကရောန္တိ စ၊

ပြောဆိုလည်း ပြောဆိုကြပါ.ကုန်သလော။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ သဟဓမ္မိကော၊ သော။ဝါဒါနု-ဝါဒေါ၊ ဆိုအပ်သည်သို့ အတုလိုက်၍ ပြောဆိုခြင်းသည်။ ဂါရယှံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ ဌာနံ၊ အရာသို့။ နု စ အာဂစ္ဆတိတိ၊ရောက်လည်း မရောက်ပါသလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကိုံ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယေတေ၊ တို့သည်။ ပ။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဝုဋ္ဌဝါဒိနော၊ ကုန်သည်။ နု ဟောန္တိ၊ မဖြစ်.ကုန်။ မံစ၊ ငါဘုရားကိုလည်း။ တေ၊ တို့သည်။ အသတာ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သော စ.ကားဖြင့်။ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ စွပ်စွဲကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

[မ ၂-တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆသုတ် ၁၇၅-ပိုဒ်နှင့် အဘူ မျှား၏။]

၃၇၇။ အထ ခေါ၎ဉ်။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ဝိဇိတ္ဌ||ဘံ၊ ဝိဇိတ||ဘ မည်သော။ သေနာပတိ ၊ စစ်သူကြီးကို။ "သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီး။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဣမံ ကထာဝတ္ထုံ၊ ဤသတင်းစကား.ကို။ ရာဇဋ္ဌေပုရေ၊ မင်းနန်းတော်၌။ အဗ္ဘုဒါဟာသိနုခေါတိ၊ ပြောဆိုပါသနည်း"ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အာကာသဂေါဒတ္တာ၊ အာကာသအနှယ်ဖြစ်သော။ သဠ||ယော၊ သဠ||ယမည်သော။ ဗြာဟ||ဏော၊ ပုံကားသည်။ (အဗ္ဘုဒါဟာသိ၊ ပြောဆိုပါ၏။)ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ အထခေါ၎ဉ်။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို။"အမ္ဘောပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ တံ၊ သည်။ ဘော်၊ လာလော့။ မမ၊ ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ အာကာသဂေါတ္တံ၊ အာကာသအနှယ်ဖြစ်သော။ သ||ယံ၊ သော။ ဗြာ||ဟ||ဏံ၊ ကို။'ဘန္တေ၊ အရှင်ပုံကား။ တံ၊ အရှင်ပုံကား.ကို။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊သည်။ အာမန္တေတိတိ၊ ခေါ်ပါ၏'ဟူ၍။ အာမန္တေဟိတိ၊ ခေါ်ချေလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ သောပုရိသော၊ သည်။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၎ဉ်။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ဘဂဝန္တံ.ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အညဒေဝ၊ တပါးသောလျှင်ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော အကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားသည်။ သိယာနုခေါ၊ ရှိပါသလော။ တဉ္စ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်.ကိုလည်း။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ အညထာပိ၊ အခြားသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ ပစ္စာဂစ္ဆေယ္ယု၊ ယုံကြည်ရာပါသလော။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယထာကထံ ပန၊ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုတော်မူ၏ ဟူ၍။ အဘိဇာနာတိဘိ၊ သိတော်မူပါသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကိုံ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းပုံကားသည်။ သကိဒဝ၊ တကြိမ်တည်းသာလျှင်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တရား.ကို။ဥ ဃသတိ၊ သိလတ္တံ ။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ဒကွံတိ၊ မြင်လတ္တံ ။ သော သမဏော ဝါ၊ ထိုရဟန်းသည်ရင်း။ဒသာ ဗြာ.ဟ||ဏော ဝါ၊ထိုပုံကားသည်ရင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ဘော်ဌာန်၊ ဤအခြောင်းသည်။ နု ဝိဇ္ဇတိဘိ၊ မရှိ ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟ၊ သည်။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ဟူ၍။ အဘိဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ခဲတော်မူ၏။ ဘဒန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယော၊ သည်။ပ။ နဝိဇ္ဇတိဘိ၊ ဟူ၍။ ဟေ ဘုရှပ်၊ အခြောင်းသုတ္တိရှိခဲသော စကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘဒန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သ ည်။ သခေ ဘဘုရှပ်၊ အခြောင်းသုတ္တိနှင့်တကွ ဖြစ်ခဲသော စကား.ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝဏ္ဏာ' အမျိုးတို့သည်။ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးတို့ရင်း။ ဗြာဟ||ဏာ၊ ပုံကားမျိုးတို့ရင်း။ ဝေဿာ၊ ကုန်သည်မျိုးတို့ရင်း။သုဒ္ဒါ၊ သူဆင်းရဲမျိုးတို့ရင်း။ ဣဒမ စတ္တာရော၊

ဤလေးမျိုးတို့တည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ စတုန်း၊ လေးမျိုးကုန်သော။ ဤမေသံ ဝဏ္ဏာနံ၊ ဤအမျိုးတို့၏။ ဝိသေသော၊ အထူးသည်။ သိယာ နုခေါ၊ ရှိပါသလော၊ နာနာကရဏံ၊ အသီးအခြားပြုခြင်းသည်။ သိယာ နုခေါ၊သလော။ ဤတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ စတုန်း၊ ကုန်သော။ ဤမေသံ ဝဏ္ဏာနံ၊ တို့တင်။ခတ္တိယာ၁၊တို့ရင်း။ ဗြာဟ္မဏာ၁၊တို့ရင်း။ ဒွေ၊ နှစ်မျိုးကုန်သော။ ဝဏ္ဏာ၁၊ အမျိုးတို့ကို။ ယဒိဒံ အာဘိဝါဒန ပစ္စုဋ္ဌာန အဉ္ဇလိကမ္မ သာမီစိကမ္မာနံ၊ အကြင်ရှိခိုးခြင်း ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း လက်အုပ်ချီခြင်း အရှိအသေပြုခြင်းတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုရှိခိုးခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။) အဂ္ဂံ အဂ္ဂါ၊ အမြတ်ဆုံးတို့ဟူ၍။အက္ခာယန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ဤဘိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာမ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ နု ပုစ္ဆာမိ၊ မမေးမြန်းပါ။ ဘန္တေ၊ ရား။အာမ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သမ္မာရယိကံ၊ တမလွန်၌ ဖြစ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပုစ္ဆာမိ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ နာနာကရဏံ၊ အသီးအခြားပြုခြင်းသည်။ သိယာ နုခေါ၊ သလော။ ဤတိ၊ ၏။

၃၇၉။ [ပဠိမာနိ မဟာရာဇ-မှစ၍ ဤမာနိ ခေါ မဟာရာဇ ပဠု ပဓာနိယင်္ဂါနိ-တိုင်အောင် သော ဝါကျတို့ကား ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ် ၃၄၄-ဝါကျနှင့် တူပြီ။]

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝဏ္ဏာ၊ အမျိုးတို့သည်။ ခတ္တိယာ၊ တို့ရင်း။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့ရင်း။ ဝေဿာ၊ တို့ရင်း။ သုဒ္ဒါ၊ တို့ရင်း။ ဤမေ စတ္တာရော၊ဤလေးမျိုးတို့တည်း။ တေ စ၊ ထိုအမျိုးတို့သည်လည်း။ ပဠုဟိ၊ ကုန်သော။ ဤမေဟိ ပဓာနိယင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဇော်ထွ၊ ဤသို့ ပြည့်စုံရာ၌။ နေသံ၊ ထိုအမျိုးဇလားပါးတို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ဟိတာယ၊ ၄ါရင်း။ သုခါယ၊ ၄ါရင်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ပ။ အဿု၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဇော်ထွ၊ ၌။ နေသံ၊ တို့၏။ ဝိသေသော၊ အထူးသည်။ သိယာ ပန၊ဖြစ်ရာပါသလော။ နာနာကရဏံ၊ သည်။ သိယာ၊ လော။ ဤတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အာမ၊ သည်။ ဇော်ထွ၊ ၌။ နေသံ၊ တို့၏။ ပဓာနဝေဓမတ္တတံ၊ အားထုတ်မှုထူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒါမိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သုဒန္တာ၊ ကောင်းစွာယဉ်ခကျားစေအပ်ကုန်ပြီးသော။ သုဝိနီတာ၊ ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ကုန်ပြီးသော။ ဒွေ၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော။ ဝါ၊ တရှည်းကုန်သော။ ဟတ္ထိဒမ္မာ ဝါ၊ ဆင်ပေါက်တို့သည်ရင်း။ (ဝဏ္ဏော ဒမ္မော ဗလိ-ဗဒ္ဓါ-ကဲ့သို့ အယွန်းကောင်းသော ဆင်ဟူလို။) ဒွေ၊ ကုန်သော။ အဿဒမ္မာ ဝါ၊ မြင်းပေါက်တို့သည်ရင်း။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဂေါဒမ္မာ ဝါ၊ နွားပေါက်တို့သည်ရင်း။ အဿု၊ ရှိကုန်ပြီ။ အဒန္တာ၊ မယဉ်ခကျားစေအပ်ကုန်သော။ အဝိနီတာ၊ မဆုံးမအပ်ကုန်သော။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဟတ္ထိဒမ္မာ ဝါ၊ ဆင်ပေါက်ဘိုသည်ရင်း။ ဒွေ၊ ကုန်သော။အဿဒမ္မာ ဝါ၊ မြင်းပေါက်ဘိုသည်ရင်း။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဂေါဒမ္မာ ဝါ၊ နွားပေါက်ဘိုသည်ရင်း။ (အဿု၊ကုန်ပြီ။) မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။သုဒန္တာ၊ ကုန်သော။ပ။ ယေ တေ ဒွေ ဂေါဒမ္မာ ဝါ၊ အကြင်နွားပေါက်ဘရှင်းတို့သည်ရင်း။ (အဿု၊ ကုန်ပြီ။) ဒန္တာဝ၊ ယဉ်ခကျားပြီးသား ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုဆင် မြင်း နွားပေါက်တို့သည်။ ဒန္တကာရဏံ၊ ယဉ်ခကျားသော အခကြောင်းသို့။ ဝါ၊ ယဉ်ခကျားကုန်။ ဂဇ္ဆေယ္ယုံ၊ အပိန်၊ သွားကုန်ရာသလော။ ဒန္တာဝ၊ ယဉ်ကျေး ကုန်သည်ဖြင့်၍သာလျှင်။ ဒန္တ ဘူမိ ံ၊ ယဉ်ခကျားသူ့ဘို့၏

သွားရောက်ရာသို့။ သမ္မာပုဏ္ဏားယံ့ကြီး အပိ နု၊ ဆိုက်ရောက်ကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ဟုတ်မှန်ပါ၏။

အဒန္တာ၊ ကုန်သောပ။ ယေ ပန တေ ဒွေ ဂေါဒမ္မာ ဝါ၊ အကြင် နွားပေါက်တရှည်းတို့သည် ၎င်း။ (အဿု၊ ကုန်ပြီ။) အဒန္တာဝ၊ ကုန်သော။ ဘော၊ ထိုဆင် မြင်း နွားပေါက်တို့ သည်။ သုဒန္တာ၊ ကုန်သောပ။ တေ ဒွေ ဂေါဒမ္မာ ဝါ သေယျထာပိ၊ ထိုနွားပေါက်တရှည်းတို့ကဲ့သို့၎င်း။ ဒန္တ-ကာရဏံ၊ သို့။ဂစ္ဆေယ်ကြ အပိနု၊ လော။ အဒန္တာဝ၊ ၍။ ဒန္တဘူမိ၊ သို့။သမ္မာပုဏ္ဏားယံ့ကြီး အပိနု၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ (သေယျထာပိ ဝါ.ကျ.ကား ဝိသဒိသူပမာတည်း။) ဘန္တေ၊ ရား။ တော်၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေမေ ခေါ၊ လျှင်။ အပ္ပါဗာဓေန၊ သော။ အသင္ခေန၊ သော။ အမာယာဝိနာ၊သော။အာသဒ္ဓဝိရိယေန၊သော။ပညာဝတာ၊ သော။ သဒ္ဓေန၊ သည်။ ယံတံ၊ အကြင် ဂုဏ်သို့။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။ တံ၊ ထိုရောက်အပ်သော ဂုဏ်သို့။ ဗဟုဗာဓေခ၊ သော။ သင္ခေ၊ သော။ မာယာဝီ၊ သော။ ကုသီဒတာ၊ သော။ ဒုပ္ပညာ၊ သော။ အဿဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ပါပုဏိဿတိ၊ရောက်လတ္တံ့။ ဘတဲ ဌာနံ၊ ဤအခြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဒုဂ၀။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂ၀၊ သည်။ ဟေတုရှိပံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂ၀၊ သည်။ သဟေတုရှိပံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝဏ္ဏာ၊ တို့သည်။ပ။ ဣဒမ စတ္တာရော၊ တို့ တည်း။ တေ စ၊တို့သည်သည်း။ပ။ အဿု၊ ကုန်၏။ တေ စ၊တို့သည်လည်း။ သမ္မပ္ပဓာနာ၊ အရဟတ္တ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဝီရိယရှိကုန်သည်။အဿု၊ကုန်၏။ဘန္တေ၊ ရား။ဣတ္ထ၊ ဤအရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဝီရိယနှိုးဆော်ခဲ့။ နေသံ၊ ထိုအမျိုးလေးမျိုးတို့၏။ ဝိသေသော၊ သည်။ သိယာပန၊ လော။ နာနာ ကရဏံ၊ သည်။ သိယာ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒ္ဓ၊ ၌။ နေသံ၊တို့၏။ ဝိမုတ္တိ ယာ၊ တပါးသော သူ၏ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်။ ဝိမုတ္တိ ံ၊ တပါးသောသူ၏ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ (ဝိမုတ္တိယာ ဝိမုတ္တိ ံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချင်းချင်းကို။) အာရဗ္ဘ၊အခြောင်းပြု၍။ ယဒိဒံ နာနာကရဏံ၊ အကြင်အသီးအသီး ပြုခြင်းသည်။ဝါ၊ထူးခြားခြင်း သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တံ နာနာကရဏံ၊ကို။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှ။နဝဒါမိ၊ဟောတော်မမူ။ မဟာရာဇ၊ကြီး။သေယျထာပိ၊ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ သုက္ခံ၊ ခြောက်သွေ့သော။သာကကဋ္ဌံ၊ကျွန်းသားထင်း ကို။အာဒါယ၊ယူ၍။ အဂ္ဂိ ံ၊ မီးကို။အဘိနိဗ္ဗတ္တေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ တေဇော၊အပူကို။ ပါတုကရေယျ၊ ထင်စွာပြု၏။အထ၊ထို၊ပြင်။အပရော၊ တပါးသော။ ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်။ သုက္ခံ၊ခြောက်သွေ့သော။သာလကဋ္ဌံ၊အင်ကြင်းသားထင်းကို။ပ။ အမ္ဗ-ကဋ္ဌံ၊သရက်သားထင်းကို။ပ။ ဥဒုမ္ဗရကဋ္ဌံ၊ရေသဖန်းသားထင်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။အဂ္ဂိ ံ၊ကို။ အဘိ-နိဗ္ဗတ္တေယျ၊ ၏။ တေဇော၊ ကို။ ပါတုကရေယျ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိ ံ မညသိ၊ နည်း။ နာနာဒါရေတာ၊ အသီးသီးသော ထင်းကြောင့်။ အဘိနိဗ္ဗတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ အဂ္ဂိနံ၊ ထိုမီးဘို့၏။ အစ္စိယာ ဝါ၊ တခုသောအလျှံ ဖြင့်လည်း။ အစ္စိ ံ၊ တခုသောအလျှံ ၌။ (ဘုမ္မတ္ထေ ဟိ တေ ဥပယောဂဝစနံ၊ ၌။ အစ္စိယာဝါ အစ္စိ ံ၊ အလျှံ ချင်းချင်း ၌။) ဝဏ္ဏေန ဝါ၊ တခုသောအဆင်း ဖြင့်လည်း။ ဝဏ္ဏံ၊ တခုသော အဆင်း ၌။ (ဝဏ္ဏေန ဝါ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းအချင်းချင်း ၌။)အာဘာယဝါ၊ တခုသောအရောင်ဖြင့်လည်း။ အာဘံ၊ တခုသော အရောင် ၌။ (အာဘာယ ဝါ အာဘံ၊ အရောင် အချင်းချင်း ၌။) ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းသော။ နာနာကရဏံ၊ သည်။ သိယာ နု ခေါ၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တော်၊ ဤစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။

မဟာရာဇ၊ကြီး။ဝေဒေဝ၊သာလျှင်။ ဝိရိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်နှင့် ယှဉ်သော ဝိရိယဖြင့်။ နိမ္မ-ထိတံ၊မြေနှောက်လုံးထွေးအပ်သော။ပဓာနာဘိနိဗ္ဗတ္တံ၊အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဝိရိယကြောင့်ဖြစ်သော။ ယံ တံ တေဇံ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော အပူသည်။အတ္ထိ၊ ၏။တတ္ထ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ် တည်းဟူသောအပူ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဝိမုတ္တိယာ ဝိမုတ္တိ ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အချင်းချင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ယဒိဒံ နာနာကရဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ နာနာကရဏံ၊ ကို။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်း။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။ဘဂ္ဂေ၊ ရှင်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဟေဘုရှေ့၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ ရှင်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သဟေတုရှေ့၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ ရှင်း။ ဒေဝါ၊ နတ်ဘုံသည်။ အတ္ထိ ကိ ံပန၊ ရှိပါကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တုံ၊ သင်သည်။ ကိ ံပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဘဂ္ဂေ၊ ရှင်း။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ အတ္ထိကိ ံပနဘတိ၊ ရှိပါကုန်သလော ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ လျှောက်ဆိုတိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဂ္ဂေ၊ ရှင်း။ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤလူ့ဘုံသို့။ ယဒိဝါ အာဂန္တာရော၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေ အားဖြင့် လာမူလည်း လာပါကုန်သလော။ ဣဘတ္တံ၊ သို့။ ယဒိ ဝါ အနာဂန္တာရော၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေအားဖြင့် မလာမူလည်း မလာပါကုန်သလော။ ဣတိ၊ ၏။(ဣဘိ ကျနေသည်။) မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယေတေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗာဘဗ္ဗာ၊ စေတသိကဒုက္ခရှိကုန်၏။ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အာဂန္တာရော၊ ကုန်၏။ (သောတာပန် သကဒါဂါမ် နတ်ဘုံဘည်း။) ယေ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ အဗ္ဗာဘဗ္ဗာ၊ စေတသိက ဒုက္ခမရှိကုန်။ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အနာဂန္တာရော၊ မလာကုန်။ (အနာဂါမ် ရဟန္တာ နတ်ဘုံဘည်း။) ဣတိ၊ ၏။

ဥဂ၁။ ဧဝံ၊ သိ။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝိဇ္ဇဋ္ဌေဘော၊ သော။ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။“ဘဂ္ဂေ၊ ရှင်း။ သဗ္ဗာဘဗ္ဗာ၊ စေတ သိက ဒုက္ခရှိကုန်သော။ ယေ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အာဂန္တာရော၊ ကုန်၏။တေ ဒေဝါ၊သိုနတ်ဘုံသည်။ (စာဝေယ်ဆန်တို့ ပဗ္ဗာဇေယ်ဆန်တို့-တို့ဌ စပ်။) အဗ္ဗာဘဗ္ဗာ၊ စေတ သိက ဒုက္ခမရှိ ကုန်သော။ ယေ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အနာဂန္တာရော၊ မလာကုန်။ တေ ဒေဝေ၊ ထိုနတ်တို့ကို။ တမှာ ဌာနာ၊ ထိုအရပ်မှ။ စာဝေယ်ဆန်တိ၊ ရွှေ့ခေမူလည်း ရွှေ့ခေကုန်အံ့လော။ ပဗ္ဗာဇေယ်ဆန်တိ၊ နှင်ထုတ်မူလည်း နှင်ထုတ်ကုန်ရာအံ့လော ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဇ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒသ၊ ၏။“ဝိဇ္ဇဋ္ဌေဘော၊ သော။ အယံ ခေါ သေနာပတိ၊ သည်။ ပဇသနဒိသ၊ သော။ ကောသလသ ရညော၊ ၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ အာဟ၊ သည်။ ဘဂဝန္တာ၊ ၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ ပုတ္တော၊ ဘုရားသားတော်သည်။ ပုတ္တေန၊ မင်း၏သားနှင့်။ (ပုတ္တော ပုတ္တေန၊သားအချင်းချင်း။) သံ မန္တေယျ၊ အကြင် တိုင်ပင်ပြောဆိုရာ၏။ အယံ ခေါ၊ ဤ တိုင်ပင်ပြောဆိုခြင်းသည်။ ကာလေ၊ တတိ၊အခါတည်း”ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ဌ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဝိဇ္ဇဋ္ဌေ၊ သေနာပတိ ၊ ကို။ “သေနာပတိ၊စစ်သူကြီး။ ဒတနဘိ၊ တိုက်တွန်း၏။ ဣတ္ထ၊ ဤအခမ်းဌ။ တံ ယထ၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ပဋ္ဌိ ုစ္ဆိ ုသောမိ၊ တဖန် မေးဦးအံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာ အားဖြင့်။ နံ၊ ဆိုအခမ်းကို။ ဗျာကရေယျ၊ သိ၊ ဖြေဆိုပါလေ့။ သေနာပတိ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိ ံမညသိ၊ နည်း။ ပဇသနဒိသ၊ သော။ကောသလသ ရညော၊ ၏။ ယာဝတာ၊

အကြင်မျှလောက်သော။ ဝိဇိတံ၊ နိုင်ငံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယတ္ထစ၊ အကြင်နိုင်ငံ၌လည်း။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ ဣဿရိယာဓိပစ္စံ၊ အလွန်အစိုးရခြင်းဟူသော။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေတိ၊ ပြု၏။တတ္ထ၊ ထိုနိုင်ငံ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ သမဏံ ဝါ၊ ရဟန်းကိုရင်း၊ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ၊ ပုံဏားကိုရင်း။ ပုညဝန္တံ ဝါ၊ ဘုန်းရှိသူကိုရင်း။ အပုညဝန္တံ ဝါ၊ ဘုန်းမရှိသူကိုရင်း။ ဗြဟ္မစရိယဝန္တံ ဝါ၊ မြတ်သောအကျင့်ရှိသူကိုရင်း။ အဗြဟ္မစရိယဝန္တံ ဝါ၊ မြတ်သောအကျင့်မရှိသူကိုရင်း။ တမှာ ဌာနာ၊ မှ။ စာဝေတုံ ဝါ၊ ရွှေစေခြင်းငှါရင်း။ ပမ္မာဇေတုံ ဝါ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းငှါရင်း။ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါသလော”။ဣဘိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော၊ အရှင်အာနန္ဒာ။ပ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

သေနာပတိ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ပသေနဒိသေ၊ သော။ ကောသလသေ ရညော၊ ၏။ ယာဝတာ၊ သော။အဝိဇိတံ၊ နိုင်ငံမဟုတ်ရာ အရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယတ္ထစ၊ အကြင်မိမိနိုင်ငံမဟုတ်ရာအရပ်၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ဣဿရိယာဓိပစ္စံ၊ သော။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ နု ကာရေတိ၊ မပြု။တတ္ထ၊ ထိုမိမိနိုင်ငံမဟုတ်ရာအရပ်၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ သမဏံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ပ။ အဗြဟ္မစရိယဝန္တံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ တမှာ ဌာနာ၊ မှ။ စာဝေတုံ ဝါ၊ ငှါရင်း။ ပမ္မာဇေတုံ ဝါ၊ ငှါရင်း။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော၊ အရှင်အာနန္ဒာ။ပ။ နု ပဟောတိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဣတိ၊ ၏။

သေနာပတိ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သင်သည်။ တာဝတိံ သာ ဒေဝါ၊ တာဝတိံသာနတ်ဘုံကို။ သုတာ၊ ကြားအပ်ဘူးကုန်သလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော၊ နွာ။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ၏။ မေ၊ သည်။ တာဝတိံ သာ ဒေဝါ၊ တို့ကို။ သုတာ၊ ကြားအပ်ဘူးကုန်ပြီ။ (ဣဓ နိပါတ်မျှ။) ပဒေသနဒိနာ၊ သော။ ဘောတာ ကောသလေန ရညာ၊ အရှင်ကောသလမင်းသည်လည်း။ တာဝတိံ သာ ဒေဝါ၊ တို့ကို။ သုတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ၏။ သေနာပတိ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ တာဝတိံ သေ ဒေဝေ၊ တို့ကို။ တမှာ ဌာနာ၊ မှ။ စာဝေတုံ ဝါ၊ ငှါရင်း။ ပမ္မာဇေတုံ ဝါ၊ ငှါရင်း။ ပဟောတိ၊ သလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော၊ နွာ ။ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။တာဝတိံ သေ ဒေဝေ၊ တို့ကို။ ဒဿနမ္ပိ၊ မြင်ခြင်းငှါလည်း။ နပဟောဘာ၊ မစွမ်းနိုင်။ တမှာ ဌာနာ၊ မှ။ ကုတော ပန စာဝေဿတိ ဝါ၊ အဘယ်မှာ ရှေ့စေမူလည်း ရှေ့စေနိုင်ပါအံ့နည်း။ ကုတော ပန ပမ္မာဇေဿတိ ဝါ၊ အဘယ်မှာ နှင်ထုတ်မူလည်း နှင်ထုတ်နိုင်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ သေနာပတိ၊ ကြီး။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ သဗ္ဗာဗဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ယေ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အာဂန္တွာရော၊ ကုန်၏။ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ (နပ္ပဟောန္တိ-စသည်တို့၌စပ်။) အဗ္ဗာဗဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ယေ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အနာဂန္တွာရော၊ မလာကုန်။ တေ ဒေဝေ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယပိ၊ မြင်ခြင်းငှါလည်း။ နပ္ပဟောန္တိ၊မစွမ်းနိုင်ကုန်။ တမှာ ဌာနာ၊ မှ။ ကုတော ပန စာဝေဿန္တိ ဝါ၊ ကုန်အံ့နည်း။ ကုတော ပန ပမ္မာဇေဿန္တိ ဝါ၊ ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ၏။

၃၇၂။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ကောနာမောတိ၊ အဘယ်အမည်ရှိပါသနည်း”ဟူသော။တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အာနန္ဒောနာမ၊အာနန္ဒာမည်၏။ဣဘိ၊ ၏။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ အာနန္ဒော ဝတ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစွတကား။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ အာနန္ဒရူပေါ ဝတ၊ နှစ်သက်အပ်သော သဘောရှိပေစွတကား။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ

သည်။ ဟောတုရှုပ်၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာယသ္မာအာနန္ဒာ၊ သည်။ သဟေတုရှုပ်၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဗြဟ္မာ ဗြဟ္မာသည်။ အတ္တိ ကိ ံပန၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ၏။မဟာ ရာ၈၊ ကြီး။ တုံ၊ သ ည်။ ကိ ံပန၊ အဘ ည်ခြောင့်။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဗြ ဟ္မာ၊ သည်။အတ္တိကိ ံပနဘတိ၊ သလော"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ လျှောက်ဆိုဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ၏။ဘန္တေ၊ ရား။ သောဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြ ဟ္မာသ ည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ ယဒိ ဝါ အာဝန္တာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် လာမှုလည်းလာပါသလော၊ ဣဘတ္တံ၊ သို့။ ယဒိ ဝါ အနာဝန္တာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် မလာမှုလည်း မလာပါသလော။ ဣတိ၊ ၏။ မ ဟာရာ၈၊ ကြီး။ ယော သော ဗြ ဟ္မာ၊ အကြင်ဗြ ဟ္မာသ ည်။ သဗ္ဗာဘဗ္ဗော၊ စေတသိကဒုက္ခ ရှိ၏။ သော ဗြ ဟ္မာ၊ ထိုဗြ ဟ္မာသ ည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အာဝန္တာ၊ ၏။ ယော သော ဗြဟ္မာ၊ သည်။ အဗ္ဗာဘဗ္ဗော၊ စေတ သိကဒုက္ခမရှိ။သော ဗြ ဟ္မာ၊ သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အနာဝန္တာ၊ ပဋိသန္ဓေအား ဖြင့် မလာ။ ဣဘိ၊ ၏။ အသခေါ၊ ဘုရား။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ပသေနဒိ ံ၊ သော။ ကောသလံ ရာ၈ဝနံ၊ ကို။ "မ ဟာရာ၈၊ ကြီး။ အာကာသဂေါ တ္ထော၊ သော။ သဠ္ဠ ဃ ၊ သော။ ဗြ ဟ္မ ဏော၊ သည်။ အာဂတောတိ၊ လာပါ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အသခေါ၊ ဘုရား။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာ၈ဝ၊ သည်။ အာကာသဂေါတ္ထံ၊ သော။ သဠ္ဠ ယံ၊ သော။ ဗြ ဟ္မ ဏံ၊ ကို။"ဗြ ဟ္မဏပုံ ဏား။ ကော၊အဘယ်သူသည်။ ဣမံ ကထာဝတ္ထုံ၊ ကို။ ရာ၈ဝန္တော ဟုခေ၊ ဘုရား။အဗ္ဘ ဒါ ဘာသိ နု ခေါ၊ ပြောဆိုသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာ ရာ၈၊ ကြီး။ ဝိဇ္ဇ ဗ္ဗ ဘော၊ သော။သေနာပတိ၊စစ်သူကြီးသည်။ (အဗ္ဗ ဒါဟာသိ၊ ပြောဆိုပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ သဠ္ဠယသည် ဆို၏။ ဝိဇ္ဇ ဗ္ဗ ဘော၊ သော။သေနာပတိ၊ သည်။ "မဟာရာ၈၊ ကြီး။ အာကာသဂေါတ္ထော၊သော။သဠ္ဠ ယော၊ သော။ဗြ ဟ္မ ဏော၊ သည်။ အဗ္ဗ ဒါဟာသိတိ၊ ပြီ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ အသ ခေါ၊ ဘုရား။ အညတရော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ပသေနဒိ ံ၊ သော။ ကောသလံ ရာ၈ဝနံ၊ ကို။"မ ဟာရာ၈၊ ကြီး။ယာဝနကာလောတိ၊ ကြာသွားတော်မူရာ အခါပါတည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဘုရား။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာ၈ဝ၊ သည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊တပည့်ခံတော်တို့ ပည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုဘဉာဏ်ကို။အပုစ္ဆိမှာ၊မေးမြန်းကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။သဗ္ဗညုတံ ကို။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေဆိုတော်မူပြီ။ တဉ္စ၊ ထိုအဖြေသည်လည်း။ အမှ ကံ၊ တပည့်ခံဘဝ်ဘို့အား။ရုစ္စတိ စေဝ၊ နှစ်သည်းနှစ်မြို့၏။ ခမတိ စ၊ နှစ်လည်း နှစ်သက်၏။ တေနစ၊ ထိုအခြင်းခြင့်လည်း။ အတ္တမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သ ည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။စာတုဝဏ္ဏိသုဒ္ဓိ ံ၊ကို။အပုစ္ဆိမှာ၊ကုန်ပြီ။ပ ။အဓိဒေဝေ၊ မြတ်သောနတ်တို့ကို။ အပုစ္ဆိမှာ၊ကုန်ပြီ။ဘဂဝါ၊သ ည်။အဓိဒေဝေ၊တို့ကို။ ဗျာကာသိ၊ပြီ။ပ ။အမှာ၊ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သ ည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။အဓိပြဟ္မာနံ၊ မြတ်သောဗြ ဟ္မာကို။ အပုစ္ဆိမှာ၊ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဓိပြ ဟ္မာနံ၊ ကို။ ဗျာ ကာသိ၊ ပြီ။ပ။ အမှာ၊ ကုန်ပြီ။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ယံ၊ ယဒေဝ၊ အကြင် အကြင်အမေးကိုသာလျှင်။ အပုစ္ဆိမှာ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။တံတဒေဝ၊ ထိုထို အမေးကို သာလျှင်။ ဗျာ ကာသိ၊ ပြီ။ပ။ အမှာ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဟန္ဒဒါနိ၊ ယခုပင်လျှင်။ဂစ္ဆာမ၊သွားပါကုန် အုံ့။မယံ၊တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ကုန်၏။ဗဟုကရဏီယာတိ၊ကုန်၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မ ဟာရာ၈၊ ကြီး။ တုံ၊ သည်။ ဒါနိ၊ ဘုရား။ ယဿ၊ ယင်းသွားခြင်း ၏။ ကာလံ၊အချိန်အခါ.ကို။ မညသိ၊ သိပါလော့။ ဣတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဘုရား။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာ၈ဝ၊သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတ္မာ၊ ၍။ အနုမောဒိတ္မာ၊

၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဒ္ဒေယ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို၊ အာဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒသမံ၊ သော။ ကဏ္ဏကတ္ထလသုတ်၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

စတုတ္ထော၊ သော။ ရာဇဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တသ၊ ထိုရာဇဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ခေါင်းစဉ်အကျဉ်းချုပ် ဥဒ္ဒါန်းကား။

ဃဋ္ဋိကာရော၊ ဃဋ္ဋိကာရသုတ်ဎင်း။ရဋ္ဌပါလော၊ ရဋ္ဌပါလသုတ်ဎင်း။ မဃဒေဝေါ၊ မဃဒေဝသုတ်ဎင်း။ မဓုရိယံ၊ မဓုရသုတ်ဎင်း။ ဗောဓိ၊ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ်ဎင်း။ အင်္ဂုလိမာလော၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ်ဎင်း။ ပိယဇာတံ၊ ပိယဇာတိကသုတ်ဎင်း။ ဗာဟိတိကံ၊ ဗာဟိတိကသုတ်ဎင်း။ ဓမ္မစေတိယသုတ္တဉ္စ၊ ဓမ္မစေတိယသုတ်ဎင်း။ ဒသမံ၊ သော။ ကဏ္ဏကတ္ထလံ၊ ကဏ္ဏကတ္ထလသုတ်ဎင်းတည်း။

၅-ပြာဟ္မဏာဝဂ်

၁-ပြဟ္မာယုသုတ်

၃၇၃။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ။) ကော် သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ. သည်။ ဝိဒေဟေသု၊ ဝိဒေဟ ဘိုင်းတို့၌။ မဟာတာ၊ မျှားမြတ်သော။ ဘိက္ခုသံဃနှ၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခု-သတေဟိ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိ ကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ အတူတကွ။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိ ကို။ စရတိ၊ လှည့်လည်တော်မူ၏။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ၌။ ဗြဟ္မာယု၊ဗြဟ္မာယု မည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ မိထိ.လာယံ၊ ၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်း၏။ ဝုဒ္ဓေါ၊ ၏။ မဟလ္ဂ-ကော၊ ၏။ အဒ္ဓဂတော၊ ၏။ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ ၏။ (ရဋ္ဌပါလသုတ် အပိုဒ်ရေ ၃၀၄ ပြန်ရှု။) ဇာတိ.ယာ၊ အားဖြင့်။ ဝီသဝဿသတိကော၊ အနှစ်တရာ့ နှစ်ဆယ်ရှိ၏။ သနိယဏ္ဍုကေဋုဘာနံ၊ အဘိဓာန် အ.လ.င်္ကာကျမ်းတို့နှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ သာကွရပ္ပဘေဒါနံ၊သဒ္ဒါကျမ်းနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဣတိဟာသပဉ္စမာနံ၊ ဣတိဟာသကျမ်းလျှင် ငါးခုမြောက် ရှိကုန်သော။ တိဏ္ဏံ ဝေဒါနံ၊ ဝေဒသုံးပုံတို့၏။ ပါရဂူ၊ တတ်ကျမ်းသို့ ရောက်၏။ ပဒကော၊ ပဒကျမ်းကို တတ်၏။ ဝေယျာကရဏော၊ ဗျာကရဏ်းကျမ်းကို တတ်၏။ လောကာယတ မဟာပုရိသလက္ခဏေသု၊ လော ကာယတကျမ်း မဟာပုရိသလက္ခဏာကျမ်းတို့၌။ အနဝယော၊ အကြွင်းမဲ့ တတ်မြောက်၏။ (အကြွင်းဝါကျအားလုံး အပဏ္ဏကသုတ် အပိုဒ်ရေ ၉၂-နှင့် လုံးဝတူပြီ။)

၃၇၄။ တေန ခေါ ပနသမယေန၊ ၌။ ဗြဟ္မာယုဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ အန္တေဝါသီ၊ တပည့် ရင်းဖြစ်ဧသော။ ဥတ္တရောနာမ မာဏဝေါ၊ ဥတ္တရမည်သော လုလင်သည်။ပ။ အနဝယော၊ ၏။ အသခေါ၊ ၌။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဥတ္တရံ မာဏဝံ၊ ကို။ "တာတ ဥတ္တရ၊ ဥတ္တရ။ပ။ အရဟတံ၊ တို့ကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ ပန ဟောတိတိ၊ ကောင်း၏"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

တာတ ဥတ္တရ၊ ရ။ တံ့၊ သည်။ ဟေ၊ လာလော့။ ယေန၊ ၌။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ လော့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ကို။ ဇာနာဟိ၊ သိဇအောင်ပြုချေလော့။ တထာ သန္တံယေव၊ ထင်ရှားရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ အဘိ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ သဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ ယဒိ ဝါ ဥဂ္ဂတော၊ တက်လေ သလော။ နော တထာ၊ ထိုသို့ ထင်ရှားမရှိဘဲ။ ယဒိ ဝါ ဥဂ္ဂတော၊ သလော။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ သည်။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ဧကျော်စောတိုင်း သဘောရှိသည်။ ယဒိ ဝါ(ဟောတိ)၊ ဖြစ်လေသလော။ တာဒိသော၊ သည်။ ယဒိ ဝါ နု (ဟောတိ)၊ မဖြစ်လေသလော။ တထာ၊ ထိုသို့မှန်မမှန်အားဖြင့်။ မယံ၊ ငါ့ကို သည်။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ဇာနိ.သာမာတိ၊ သိကြုကုန်ဘေ.အံ့" ဟူ၍။ အာမန္တေ သိ၊ ပြီ။

ဘော၊ အိုဆရာ။ အာဟ်၊ သည်။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ပ။ တာဒိသော၊ သည်။ ယဒိ ဝါ နု (ခဟာ.ဘိ.ဘိ)၊ မဖြစ်ခဲ့သလော ဟု။ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇာနိ.သာမိ၊ သိအောင်ပြုရအံ့ နည်း။

တာတ ဥတ္တရ၊ ရ။ အမှာက်၊ ငါဘို့၏။ မန္တေသု၊ ဝေဒကျမ်းတို့၌။ ဒုတ္တိ သမဟာပုရိသလက္ခဏာ နှိ၊ ၃၂-ပါးသော ယောကျားမြတ်ဘို့၏ လက္ခဏာတို့သည်။ အာဂတာနိ ခေါ၊ လာကုန်သည်မဟုတ်လော။ ယေဟိ၊ ယင်းလက္ခဏာတို့နှင့်။ သမန္နာဂတသော၊ ပြည့်စုံသော။ မဟာပုရိသသော၊ ယောကျားမြတ်၏။ ဒွေယေव ဂတိယော၊ အလားအလာ နှစ်မျိုးတို့သာလျှင်။ ဘဝန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အနညာ၊ ထိုမှ တပါး အခြားဖြစ်ဘွယ် မရှိကုန်။ အဂါရံ၊ ဌိတာ။ သစေ အဂၢဟေ ဝသတိ၊ နေပြောအုံ့။ စက္ကဝတ္တိ၊ စက်ရတနာကို လည်စေတတ်သော။ ဓမ္မိကော၊ တရားစောင့်သော။ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားသဖြင့် မင်းပြုသော။ စာတုရန္တော၊ သမုဒ္ဒရာ လေးစင်း အဆုံးရှိသော လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော။ ဝိဇိတာဝီ၊ အလုံးစုံ အောင်ပြီးသော။ ဇနပဒတ္ထာဝရိယပ္ပတ္တော၊ နိုင်ငံတော်၌ တည်တံ့ခြင်းသို့ ရောက်သော။ သတ္တရတနသမန္နာဂတော၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုစက္ကဝတ္တိမင်း၏။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ရတနာနိ၊ ဤသို့သော ရတနာတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤရတနာတို့သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်တို့နည်းဟူမူကား။

စက္ကရတနံ၊ စက္ကြာရတနာဝင်း။ ဟတ္ထိရတနံ၊ ဝင်း။ အဿရတနံ၊ ဝင်း။ မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြားရတနာဝင်း။ ဣတ္ထိရတနံ၊ မိန်းမရတနာဝင်း။ ဂဟပတိရတနံ၊ သူဌေးရတနာဝင်း။ သတ္တမံ၊ သော။ ပရိဏာယကရတနမေव၊ သားကြီး ရတနာသာလျှင်ဝင်းတည်း။ အဿ၊ ထိုစက္ကဝတ္တိမင်း၏။ ပရောသဟဿံ ခေါ ပန ပုတ္တာ ၊တထောင်ကျော်သော သားရတနာတို့သည်။ သူရာ၊ရဲရင့်ကုန်သည်။ ဝီရင်္ဂုပါ၊ ကြံ့ခိုင်သော အင်္ဂေါပ်ရှိကုန်သည်။ ပရသေနပ္ပမဒ္ဒနာ၊ တဖက်စစ်သည်တို့ကို နှိပ်နင်းနိုင်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ သာဂရပရိယန္တံ၊ သမုဒ္ဒရာ အဆုံးရှိသော။ ဣမံ ပထဝိ ၊ ဤမြေပြင်ကို။ အဒဏ္ဍေန၊ တုတ်လက်နက်မပါဘဲ။ အသတ္ထေန၊ ဓားလက်နက်မပါဘဲ။ ဓမ္မေန၊ ငါးပါးသီလတရားဖြင့်။ အဘိဝိဇိယ၊ အောင်မြင်၍။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၏။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ သစေ ခေါ ပန ပဗ္ဗဇတိ၊ ဝင်ရောက်ငြားအုံ့။ အရဟံ၊သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ လောကေ၊ ၌။ ဝိဝဋ္ဋစ္ဆဒေါ၊ (ကိလေသာ) အပိတ်အဖုံးကို ဖွင့်လှစ်ပြီးသောဘုရားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာတ ဥတ္တရ၊ ရ။ အဟံ၊ ငါသည်။ မန္တာနံ၊ ဝေဒကျမ်းတို့ကို။ ဒါတာ၊ သင်ပေးပြီးပြီ။ တုံ၊ သင်သည်။ မန္တာနံ၊ တို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတာ၊ သင်ယူပြီးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။

၃၇၅။ ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊ သည်။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နောခေါ၊ သော။ ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကာယေ၊ ကိုယ်တော်၌။ ဒ္ဒတ္တိ သ မဟာ-ပုရိသလက္ခဏာနိ၊ တို့ကို။ သမန္နေသိ၊ စူးစမ်းရှာဖွေ၏။ ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကာယေ ၊ ၌။ ဒ္ဒေ၊ လက္ခဏာတော် ၃-ပါးတို့ကို။ ထပေတ္တာ၊ ထား၍။ ယေဘုယ္ယေန၊ အားဖြင့်။ ဒ္ဒတ္တိ သ မဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ တို့ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ကောသောဟိတေ၊ အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော။ ဝတ္ထဂုယ္ဟေ စ၊ ပုရိသနိမိတ်၌ဌင်း။ ပဟူတဇိဝှတာယ စ၊ ရှည်ပြန့်သော လျှာတော်၌ဌင်း။ (ဣဘိ၊သို့။) ဒ္ဒိ သု မဟာပုရိသလက္ခဏေသု၊ တို့၌။ ကခ်ံတိ၊ ယုံမှား၏။ ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ တွေးတော၏။ နာဓိမုစ္စတိ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်။ နု သမ္မသိ ဒတိ၊ မယုံကြည်နိုင်။

အထခေါ၊၌။ဘဂဝတော၊၏(စိတ်၌)။"အယံ ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊သည်။ပ။နု သမ္မသိဒတိတိ၊ မယုံကြည်နိုင်"ဟူသော။ ဧဝံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ အားဖြင့် တန်ခိုးဖန်ဆင်းလတ်သော်။ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကောသောဟိတံ၊သော။ ဝတ္ထဂုယ္ဟံ၊ ကို။

အဒ္ဒသ၊ မြင်နိုင်၏။ တဿာရူပံ၊ထိုသို့ မြင်နိုင်သော သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ တန်ခိုးကို။ အဘိသင်္ခါသိ၊ ဖန်ဆင်းပြီ။

အထခေါ၊ ထိုမှတပါး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇိဝှံ၊ လျှာတော်ကို။ နိန္နာမေတ္တာ၊ ထုတ်၍။ ဥဘောပိ ကဏ္ဏသောတာနိ၊ နှားပေါက် နှစ်ဘက်တို့ကိုလည်း။အနုမသိ ပဋ္ဌမသိ၊ အပြန်အလှန် သုံးသပ်တော်မူပြီ။ ဥဘောပိ နာသိကသောတာနိ၊ နှာခေါင်း နှစ်ပေါက်တို့ကိုလည်း။ အနုမသိ ပဋ္ဌမသိ၊ ပြီ။ ကေဝလံ၊ အလုံးစုံသော။ နလာဋမဏ္ဍလမ္ပိ၊ နဖူးပြင်ကိုလည်း။ ဇိဝှါယ၊ လျှာဖြင့်။ ဆာဒေသိ၊ ဖုံးအုပ်တော်မူပြီ။

အထခေါ၊ ဌ။ ဥတ္တရသ မာဏဝသ၊ ၏(စိတ်ဌ)။"သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဒ္ဒတ္တိ ံသ-မဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ တ္ဌိနှင့်။သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံတော်မူ၏။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ သို့။ အနုဗန္ဓယျံ၊ လိုက်ရမူကား။ ယံနူန၊ ကောင်းလေစု။ အသ၊ ထိုရှင်ဂေါတမ၏။ ဣရိယာပထံ၊ ဣရိယာပုထ်ကို။ ပသေယျံ၊ ကြည့်ရှုခွင့်ရပါမူကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းလေစု"ဟူသော။ ဇေတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ထိုမှ နောက်ဌ။ ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊ သည်။ သတ္တမာသာနိ၊ ခုနှစ်လတို့ပတ်လုံး။ အနုပါသိနိ၊ ထွက်ခွါ၍ မသွားသော။ ဆာယာဝ၊ အရိပ်ကဲ့သို့။ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ အနုဗန္ဓိ၊ လိုက်ပြီ။

၃၀၆။ အထခေါ၊ ဌ။ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊သည်။သတ္တန္နံ မာသာနံ၊ ခုနှစ်လတို့၏။ အစ္စယေန၊ ကုန်လွန်သဖြင့်။ဝါ၊ဌ။ပ။ ဇေတမန္တံ၊ဌ။နိသိန္နံ ခေါ၊ သော။ဥတ္တရံ မာဏဝံ၊ကို။ ပြဟ္မာယုပြာဟ္မဏော၊ သည်။"တာတ ဥတ္တရ၊ရ။ ကစ္စိ၊ အသ္သိနည်း။ တထာသန္တံယေဝ၊ သော။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ အဘိ၊ ၏။ သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဥဂ္ဂတော၊ တက်လေသလော။ နော အညထာ၊ ထိုသို့ ထင်ရှားမရှိဘဲလျက်။ ဥဂ္ဂတော၊ လော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ကျော်စောတိုင်း သဘောရှိသလော။ နော အညာဒိသောတိ၊ ထိုသို့ ကျော်စောတိုင်း သဘောမရှိသလော"ဟူသော။ ဇေတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တထာသန္တံ ယေဝ၊ သော။ပ။ နော အညာဒိသော၊ ထိုသို့ကျော်စောတိုင်း သဘောမရှိသည်မဟုတ်။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဒ္ဒတ္တိ ံသ မဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ တ္ဌိနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်လည်း ပြည့်စုံ၏။

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါ၊ အညီအညွတ်ကောင်းစွာ ထိသောခြေ ဘဝါးရှိ၏။ ဣဒမ္ပိ၊ ဣမိနာ အညီအညွတ် ကောင်းစွာထိသော ခြေဘဝါးရှိခြင်းသည်လည်း။ တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ မဟာပုရိသဿ၊ ၏။ မဟာပုရိသလက္ခဏံ၊ သည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ (၁)

တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာ ပါဒတလေသု၊ အောက်ခြေဘဝါးပြင်တို့၌။ သဟဿာရာနိ၊ အကန့်တထောင်ရှိကုန်သော။ သနေမိကာနိ၊ အကွပ်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ သနာဘိကာနိ၊ပုံတောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။သဗ္ဗာကာရပရိပူရာနိ၊ အလုံးစုံသော အခြင်း အရာတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ စက္ကာနိ၊ စက်လက္ခဏာတို့သည်။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ (၂)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အာယတပဏှိ၊ ရှည်သောဖဏောင့်ရှိ၏။ (၃)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဒီဃဂုံလိ၊ ရှည်သော လက်ချောင်း ခြေချောင်းရှိ၏။ (၄)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ မုဒုတလုနဟတ္ထပါဒေါ၊ နူးညံ့နုနယ်သော လက်ဘဝါး ခြေဘဝါးရှိ၏။ (၅)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဇာလဟတ္ထပါဒေါ၊ ကွန်ရက်ပမာ ညီညာသော ခြေလက်ရှိ၏။ (၆)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဥဿင်္ခပါဒေါ၊ မြင့်သော ဖမျက်ရှိ၏။ (၇)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဧဏိဇင်္ဃော၊ ဧဏီသားကဲ့သို့ ပြေပြစ်သော မြင်းခေါင်းရှိ၏။ (၈)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဋ္ဌိတကောရပ်လျက်။ အနောနမန္တော၊ မကိုင်းမညွှတ်မူ၍။ ဇဏ္ဏုဘောဟိ ပါဏိတလေဟိ၊ လက်ဘဝါးပြင် နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်။ ဇဏ္ဏုကာနိ၊ ပုဆစ် ဒူးဝန်းတို့ကို။ ပရိမသတိ၊ သုံးသတ်နိုင်၏။ ပရိမဇ္ဇတိ၊ ဆုပ်နယ်နိုင်၏။ (၉)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကောသောဟိတဝတ္ထဂုယှော၊ အအိမ်၌ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ပုရိသ နိမိတ်ရှိ၏။ (၁၀)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိ၏။ ကဉ္စနသန္နိဘတ္တစော၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အသားအရေရှိ၏။ (၁၁)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။သုခုမစ္ဆဝိ၊ ချောမွေ့သော အရေရှိ၏။ ဆဝိယာ၊ အရေ၏။ သုခုမတ္တာ၊ ချောမွေ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကာယေ၊ ကိုယ်တော်၌။ ရဇောဇလ္လံ၊ မြူအညစ် အကြေးသည်။ နဥပလိမ္ပတိ၊ မလိမ်းကျံ့ မကပ်ငြို။ (၁၂)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဧကေကလောမော၊ တပင် တပင်ချင်းသာ ပေါက်သော မွေးညှင်းရှိ၏။ လောမကူပေသု၊ မွေးညှင်းပေါက်တို့၌။ ဧကေကာနိ၊ တပင် တပင်သာ ဖြစ်ကုန်သော။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့သည်။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (၁၃)

သော ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ ဥဒ္ဓဂ္ဂလောမော၊ အထက်သို့ ကော့ပျံ့သော မွေးညှင်းရှိ၏။ နီလာနိ၊ ညိုကုန်သော။ အဉ္ဇနဝဏ္ဏာနိ၊ မျက်စဉ်းညိုအဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိကုန်သော။ ကုဏ္ဍလာဝဋ္ဋာနိ၊ ဖက်လိပ်နားခြောင်းကဲ့သို့ လှည့်ရစ်ကုန်သော။ ဒက္ခိဏာဝဋ္ဋကဇာတာနိ၊ လက္ခဏာရစ် လည်ကုန်သော။ ဥဒ္ဓဂ္ဂါနိ၊ အထက်သို့ကော့ပျံ့ကုန်သော။ လောမာနိ၊ တို့သည်။ ဇာတာနိ၊ ကုန်၏။ (၁၄)

သော ဘဝံ ဂေါဘမော၊ သည်။ ဗြဟ္မုဇုဂတ္တော၊ ဗြဟ္မာမင်းကဲ့သို့ ဖြောင့်စင်းသောကိုယ်ဟန် ရှိ၏။ (၁၅)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ သတ္တုဿဒေါ၊ ခုနစ်ဌာနပြည့်ဝသော အသားရှိ၏။(၁၆)
[ခုနစ်ဌာန ဟူသည်လက်ဖမိုး-၂၊ ခြေဖမိုး-၂၊ ပခုံး-၂၊ လည်ကုပ်-၁၊ ပေါင်း-၇]

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ သီဟပုဗ္ဗဒ္ဓကာယော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ ရှေ့ပိုင်းကဲ့သို့သော ပြည့်ဖြိုးသော ကိုယ်ရှိ၏။ (၁၇)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။စိတန္တရံသော၊ လက်ပြင်နှစ်ဖက်ကြား၌ ကျောရိုးကြောင်းမထင် ပြည့်ဖြိုးသော ကျောပြင်ရှိ၏။ (၁၈)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ နိဂြောဓပရိပဏ္ဍလော၊ ပင်ညောင်ပင်ကဲ့သို့ ဝန်းသော ကိုယ်ရှိ၏။ အဿ၊ ထိုဘုရားရှင်၏။ ကာယော၊ ကိုယ်(အရပ်)သည်။ ယာဝတကော၊ အကြင် မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ အဿ၊ ၏။ ဗျာမော၊ အလံသည်။ တာဝတကော၊ ထိုမျှ လောက် အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ အဿ၊ ၏။ ဗျာမော၊ သည်။ ယာဝတကော၊ ၏။ အဿ၊ ၏။ ကာယော၊ သည်။ တာဝတကော၊ ၏။ (၁၉)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။သမဝဋ္ဋကွေးနွှာ၊ညီညွတ်လုံးဝန်းသော လည်တိုင်ရှိ၏။ (၂၀)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ရသဂ္ဂသဂ္ဂီ၊မြတ်ကုန်သော ရသာကို ဆောင်တတ်ကုန်သော အကြောရှိ၏။ ဝါ၊ ရသာကို ဆောင်တတ်ကုန်သော အကြောတို့၏ အဖျားရှိ၏။[1] (၂၁)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။သီဟဟနု၊ခြသေ့ မင်း၏ မေးနှင့်တူသော မေးရှိ၏။ (၂၂)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ စတ္တာလီသဒန္တော၊ လေးဆယ်သော သွားရှိ၏။ (၂၃)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ သမဒန္တော၊ ညီညွတ်သော သွားရှိ၏။ (၂၄)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အဝိရဠဒန္တော၊ မကဲ့သောသွားရှိ၏။ (၂၅)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ သုသုက္ကဒါဋ္ဌော၊ အလွန်ဖြူစင်သောစွယ်တော်ရှိ၏။ (၂၆)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ ပဟူတဇိဝှေါ ၊ရှည်လျားနူးညံ့ပျံ့သော လျှာရှိ၏။ (၂၇)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဗြဟ္မဿရော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏အသံနှင့်တူသော အသံရှိ၏။ ကရဝိကဘာဏီ၊ ကရဝိက်ငှက်သံနှင့် တူသော အသံရှိ၏။ (၂၈)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။အဘိနီလနေတ္တော၊ အလွန်ညိုသော မျက်လုံးရှိ၏။ (၂၉)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ဂေါပခုမော၊နွားငယ်မျက်တောင်နှင့်တူသော မျက်တောင် ရှိ၏။ (၃၀)

အဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ ဘမုကန္တရေ၊ မျက်မှောင်တော်နှစ်ခုအကြား၌။ သြဒါတာ၊ ဖြူစင်သော။ မုဒုတူလသန္နိဘာ၊ နူးညံ့သော လဲဝါဂွမ်းနှင့်တူသော။ ဥဏ္ဏာ၊ ဥဏ္ဏလုံမွေးရှင်တော်သည်။ ဇာတာ၊ ပေါက်ရောက်၏။ (၃၁)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ဥဏှီသသီသော၊သင်းကျစ် ဆောင်းသကဲ့သို့သော ဦးခေါင်း ရှိ၏။ ဣဒမ္ပိ၊ လည်း။ပ။ ဘဝတိ၊ ၏။ (၃၂)

ဘော၊ အိုဆရာ။သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဣမေဟိ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးကုန်သော။ဒ္ဒတ္တိ ံ သ-မဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။

၃၀၇။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဂစ္ဆန္တော၊ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်။ ဒက္ခိဏေ နေ၀ ပါဒေန၊ လက္ခိဏာခြေဖြင့်သာလျှင်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပက္ကမတိ၊ ကြွတော်မူ၏။ သော၊ ထိုရှင်ဂေါတမသည်။ နာတိဒူရေ၊ မဝေးလွန်းသော အရပ်၌။ ပါဒံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓရတိ၊မြှောက်ကြွ၏။ နာစ္စာသန္နေ၊ မနီးလွန်းသော အရပ်၌။ ပါဒံ၊ ကို။ နိက္ခိပတိ၊ ချ၏။ သော၊ သည်။ နာတိသီဃံ၊ မလျင်လွန်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွ၏။ နာတိသဏိကံ၊ မနှေးလွန်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အဒ္ဒုဝေန အဒ္ဒုဝံ၊

၁။ ရသံ ဂသန္တီတိ ရသဂ္ဂသာ၊ တာ အဂ္ဂါ အဿာတိ ရသဂ္ဂသဂ္ဂီ၊ (အဋ္ဌကထာ)။ရသဂ္ဂသာနံ အဂ္ဂါ ရသဂ္ဂသဂ္ဂါ၊ တာ ဧတဿ သန္တီတိ ရသဂ္ဂသဂ္ဂီ။ (ဋီကာ)

ဒုံးအချင်းချင်း။ သင်္ဃိုဠ်ရွှေ့ဆွေ့ဟော၊ ထိပါးလျက်။ နစ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွလည်းမကြွ။ဂေါပ္ပကေန ဂေါပ္ပကံ၊ ဖမျက်အချင်းချင်း။ သင်္ဃိုဠ်ရွှေ့ဆွေ့ဟော၊ လျက်။ နစ ဂစ္ဆတိ၊ မကြွ။ သော၊ သည်။ ဂစ္ဆဆွေ့ဟော၊ သော်။ သတ္ထိ၊ ပေါင်ကို။ နဥဇ္ဇာမေတိ၊ မြောက်တော်မမူ။ သတ္ထိ၊ ကို။ နသြဇာမေတိ၊ မဆုတ်နစ်စေ။ သတ္ထိ၊ ကို။ နသန္ဓာမေတိ၊ မထောက်ခိုင်စေ။ သတ္ထိ၊ ကို။ နဝိနာမေတိ၊ လှုပ်ရှားတော်မမူ။ တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ သည်။ ဂစ္ဆတော၊ ကြွသွားတော်မူစဉ်။ အဓရကာယော၀၊ အောက်ပိုင်း ကိုယ်သည်သာလျှင်။ ဣဇ္ဈတိ၊ လှုပ်၏။ ကာယဗလေန၊ ခွန်အား စိုက်ထုတ်သဖြင့်။ နစ ဂစ္ဆတိ ကြွလည်း ကြွတော်မမူ။သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အပလောကေဆွေ့ဟော၊ စောင်းငဲ့၍ ကြည့်သည်ရှိခဿ်။ သဗ္ဗကာယေနေ၀၊ တကိုယ်လုံးဖြင့်သာလျှင်။ အပလောကေတိ၊ စောင်းငဲ့၍ ကြည့်၏။ သော၊ ထိုရှင်ဂေါတမသည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ နဥလ္လောကေတိ၊ မော်၍ မကြည့်။ အဓော၊ အောက်သို့။ နသြလောကေတိ၊ ငုံ၍ မကြည့်။ ဝိပေက္ခမာနော၊ ထိုထိုဂျိုဂျို ရှုကြည့်လျက်။ နစ ဂစ္ဆတိ၊မမူ။ ယုဂမတ္တဒ္ဓု၊ထမ်းပိုးတပြန်ခန့်ကိုမျှသာလျှင်။ပေက္ခတိ၊ ရှုကြည့်၏။ အဿ၊ ထိုရှင်ဂေါတမ၏။ အနာ၀ဋ္ဌံ၊ အပိတ်အပင် အတားအဆီးမရှိသော။ ဉာဏဒဿနံ၊ အနာ၀ရဏဉာဏ်အမြင်သည်။ တတော စ ဥတ္တရိ၊ ထို့ထက်အလွန်လျှင်။ ဘ၀တိ၊ (မြင်သည်) ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရှင်ဂေါတမသည်။ အန္တရဃရံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပဝိသန္တော၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ကာယံ၊ ကို။ နဥဇ္ဇာမေတိ၊ မြောက်တော်မမူ။ ကာယံ၊ ကို။ နသြဇာမေတိ၊ ညွှတ်တော်မမူ။ ကာယံ၊ ကို။ နသန္ဓာမေတိ၊ တောင့်ခိုင်တော်မမူ။ ကာယံ၊ ကို။ နဝိနာမေတိ၊ လှုပ်ရှားတော်မမူ။ သော၊ ထိုရှင်ဂေါတမသည်။ အာသနဿ၊ နေရာ၏။ နာတိဒူရေ နာစ္စာသန္နေ၊ မ၀ေးလွန်း မနီးလွန်းသော အရပ်၌။ ပရိ၀တ္တတိ၊ လှည့်၏။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ အာလမ္ဗိတ္ဝာ၊ ငင်ဆွဲ၍။ အာသနေ၊နေရာ၌။ နစ နိသီဒတိ၊ ထိုင်လည်း ထိုင်တော်မမူ။ အာသနသ္မိံ၊နေရာပေါ်၌။ကာယံ၊ ကို။ နစ ပက္ခိပတိ၊ ပစ်လည်း မပစ်ချ။ သော၊သည်။ အန္တရဃရေ၊ ရွာတွင်း၌။ နိသိန္နော သမာနော၊ ထိုင်သည်ရှိသော်။ ဟတ္ထကုက္ကုစ္စံ၊ လက်လှုပ်ခြင်းသို့။ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ပါဒကုက္ကုစ္စံ၊ ခြေလှုပ်ခြင်းသို့။ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ အဒ္ဒုဝေန အဒ္ဒုဝံ၊ ဒုံးပုဆစ် အချင်းချင်း။ အာရောပေတ္ဝာ၊တင်၍။ နနိသီဒတိ၊ ထိုင်တော်မမူ။ ဂေါပ္ပကေန ဂေါပ္ပကံ၊ ဖမျက်တော် အချင်းချင်း။ အာရောပေတ္ဝာ၊ တင်၍။ နစ နိသီဒတိ၊ မမူ။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ဟနုကံ၊ မေးကို။ ဥပဒဟိတ္ဝာ၊ ထောက်၍။ နစ နိသီဒတိ၊ မမူ။ သော၊ သည်။ အန္တရဃရေ၊၌။ နိသိန္နော သမာ-နော၊ သော်။ နဆမ္ဘတိ၊ မထိတ်လန့်။ နကမ္ပတိ၊ မ၍။ နဝေ၀တိ၊မတုန်လှုပ်။ နပရိတဿတိ၊ မပူပန်, မတပ်မက်။ သော၊ ရှင်ဂေါတမသည်။ အဆမ္ဘီ၊ မထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ အကမ္ပီ၊ မ၍သည်ဖြစ်၍၊ အ၀ေ၀ီ၊ မတုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍။ အပရိတဿီ၊ မပူပန် မတပ်မက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဂတလော-မဟံသော၊ ကင်းသော ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိ၀ေကာ၀ဏ္ဏော စ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ညွှတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ အန္တရဃရေ၌။နိသိန္နော၊သည်။ဟောတိ၊ ၏[1]။

သော၊ သည်။ ပတ္တောဒကံ၊ သပိတ်ဆေးရေကို။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တော၊ ခံယူသည်ရှိသော်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ နဥဇ္ဇာမေတိ၊ မမြောက်။ ပတ္တံ၊ ကို။ သြနာမေတိ၊ မညွှတ်စေ။ ပတ္တံ၊ ကို။ နသန္ဓာ

---

[1]။ ပါဠိ၌'သော'ဟု ကတ္တာရှိပြီးဖြစ်လျက်"သော ဘဝံ ဂေါတမော"ဟု ကတ္တားပိုတခု ပါရှိနေသည်။ ဝိ၀ေ-ကာ၀ဏ္ဏော, ဝိ၀ေကဝတ္တောဟု ပါ၌ ၂-ထွေရှိကြောင်း ဖွင့်ဆိုပြီ၊ ဝိ၀ေကဝတ္တောတိပိ ပါဌော၊ ဝိ၀ေကဝတ္ထု-ယုတ္တော ဟုတ္ဝာတိ အတ္ထော။အဋ္ဌကထာ။

မေတိ၊တင်းကြပ်စွာ ဖွဲ့ပိုက်၍ မထား။ ပတ္တံ၊ ကို။ နဝိနာမေတိ၊ ထိုထိုဣန္ဒြေ မသွပ်ရှားစေ။ သော၊ သည်။ ပတ္တောဒဏ်၊ ကို။ နာဘိထောက် နာတိဗဟု၊ မနည်းမမျှား။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိ၊ ခံယူ၏။ သော၊ သည်။ပတ္တံ၊ ကို။ ခုလုခုလုကာရဏ်၊ ခလောက် ခလောက်ပြု၍။ နဝေဝတိ၊ မဆေး။ ပတ္တံ၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂိဝတ္တာဏ်၊ ထက်အောက်ပြောင်းပြန် ပြန်လှန်၍။ နဝေဝဘိ၊ မဆေး။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ နိက္ခိပိတ္မာ၊ ချ၍။ ဟတ္ထေ၊ လက်ဘို့ကို။ နဝေဝဘိ၊ မဆေး။ ဟတ္ထေသု၊ လက်တို့ကို။ ဝေတေသု၊ ဆေးအပ်ကုန်ပြီးသော်။ ပတ္တော၊ သပိတ်သည်။ ဝေတော၊ ဆေးအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ ၏။ ပတ္တေ၊သပိတ်ကို။ဝေတေ၊ ဆေးအပ်ပြီးသော်။ ဟတ္ထာ၊ လက်တို့သည်။ ဝေတာ၊ ဆေးအပ်ကုန်ပြီးသည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ ပတ္တောဒဏ်၊ သပိတ်ဆေးရေကို။ နာဘိဒူရေ နာစွာသန္နေ၊ မဝေးလွန်း မနီးလွန်းသောအရပ်၌။ ဆဋ္ဌေ ဘိ၊ စွန့်၏။ ဝိစ္ဆဋ္ဌယမာနော၊ ထိုထိုဣန္ဒြေ စွန့်ကဲ့လျက်။နစ ဆဋ္ဌေ ဘိ၊ စွန့်တော်မမူ။သော၊ သည်။ သြဒနံ၊ ဆွမ်းကို။ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှန္တော၊ ခံယူဘော်မူလတ်သော်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ နဥန္နာမေတိ၊ မမြှောက်။ပ။ ပတ္တံ၊ ကို။ နဝိနာမေတိ၊ ထိုထိုဣန္ဒြေ မသွပ်ရှားခစ။သော၊ သည်။ သြဒနံ၊ ကို။ နာဘိဆောက် နာဘိဗဟု၊ မနည်းမမျှား။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိ၊ ခံယူ၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ဗျဥ္ဇနံခေါ ပန၊ ဟင်းလျှာကိုကား။ ဗျဥ္ဇနမတ္တာယ၊ ဟင်းလျှာ၏ အဘိုင်းအရှည်အားဖြင့်။ (ဆွမ်းမှ ဟေး ဘို့ ဘဘို့။)အာဟာရတိ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၏။ ဗျဥ္ဇနေန၊ ဟင်းလျှာဖြင့်။ အာလောပံ၊ ဆွမ်းလုပ် ကို။ နစ အဘိနာမေတိ၊ လွန်စေတော်မမူ။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဒွတ္တိ ဗ္ဗတ္တိ၊ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်။ မုခေ၊ ခံ ဘွင်း၌။ အာလောပံ၊ ဆွမ်းလုပ်ကို။ သမ္မဂ္ဂိဝတ္တေတ္မာ၊ ပြန်လှန်၍။ အဗ္ဗောဟရတိ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၏။(မျိုတော်မူ၏။)ကာစိ၊ အချို့သော။ သြဒနမိဋ္ဌာ၊ ဆွမ်းဆီနှစ်သည် ၊ အသမ္ဘိန္နာ၊ မကျေညက်ဘဲ။ အဿ၊ ထိုရှင်ဂေါတမ၏။ ကာယံ၊ ကိုယ်ခံတွင်းသို့။ နစ ပဝိသတိ၊ မဝင်။ကာစိ၊ သော၊သြဒနမိဋ္ဌာ၊ သည်။ အဿ၊၏။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ အဝသိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းကျန်သည်။ နစ ဟောဘိ၊ မဖြစ်။ အသာပခံ၊ ထိုမှတပါး။ အာလောပံ၊ ကို။ ဥပနာမေတိ၊ ညွှတ်ခစ၏။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ရသပဋိသံဝေဒီခေါ ပန၊ အရသာကို သိတော်မူ သည်ဖြစ်၍သာ။ အာဟာရံ၊ အာဟာရ ကို။ အာဟာရေတိ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၏။ ရသရာဂပဋိသံဝေဒီ၊ အရသာ၌ တပ်မက်သော ရာဂဖြင့် ခံစားသည်ဖြစ်၍။ နော စ အာဟာရေတိ၊ သုံးဆောင်တော်မမူ။

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ အဌက်သမန္နာဂတာ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံခသော။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတိ၊ ၏။ ဒဝါယ၊ ရွာသူ သားငယ်ဘို့ကဲ့သို့ မြူးထူးပျော်ပါး ကစားခြင်းငှါ။ နေဝ အာဟာရေတိ၊ မသုံးဆောင်။ မဒါယ၊ လက်ဝေ့ လက်ပန်းသည် စသည်ဘို့ကဲ့သို့ အားဟူသော မာန်ယစ်ခြင်းငှါ။နဲ့ အာဟာရေတိ၊ ဆောင်။မဏ္ဍနာယ၊ နန်းဘွင်းသူ ပြည့်ဘန်ဆာမဘို့ကဲ့သို့ အင်္ဂါကြီးငယ် ပြည့်ဖြိုးခြင်းငှါ။နအာဟာရေ ဘိ၊ ဆောင်။ ဝိဘူ သနာယ၊ ဂျမ်းသမားကချေသည်စသည်တို့ကဲ့သို့အရေအဆင်း လှပ ဘင့်ဘယ်ခြင်းငှါ။နအာ ဟာရေ ဘိ၊ ဆောင်။ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤရူပကာယ၏။ ယာဝ ဌိ ဘိယာ ဝေ၊ တည်ရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝ ယာပနာယ ဝေ၊ မျှတရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝ ဝိဟိ ံသူပရ ဘိယာ ဝေ၊ ပင်ပန်းခြင်း ငြိမ်းရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝ ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ ဝေ၊ သာသနဗြဟ္မစရိယ,မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယနှစ်ပါးကို ချီးမြှောက်ရုံငှါသာလျှင်။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာ-ရေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ပုရာဏာ၊ အဟောင်းဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဆင်းရဲ ဝေဒနာကိုလည်း။ ပဋိဟဒံ ါမိ၊ ပယ်ဖျောက်အံ့။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ကိုလည်း။ နဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ မဖြစ်စေအံ့။ မေ၊ အား။ ယာတြာ စ၊ မျှတခြင်းသည်ရင်း။အနဝဇ္ဇတာ စ၊ အပြစ်

မရှိခြင်းသည်ရင်း။ ဖာသုဝိဟာရော စ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းသည်ရင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍ ။အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတိ၊ ၏။

(မ ၂- သေခသုတ် ၂၄-ပိုဒ်၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ။) သော၊ သည်။ ဘုတ္တာဝီ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တောဒကံ၊ သပိတ်ဆေးရေကို။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တော၊ ခံယူလတ်သော်။ပ။ ဝိစ္ဆဒ္ဒယမာနော၊ လျက်။နစ ဆဋ္ဌေတိ၊ မစွန့်။ သော၊ သည်။ ဘုတ္တာဝီ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော်။ ပတ္တံ၊ ကို။ နာတိ ဒူရေ-နာစွာသနေ၊ မဝေးလွန်းမနီးလွန်းသော။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ နိ နိက္ခိပတိ၊ မထား။

ပတ္တေန၊ သပိတ်တော်ဖြင့်။ အနတ္ထိကော၊ အလိုမရှိသည်။ နစ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ ပတ္တသ္မိံ ၊ဣ။အဘိဝေလာနုရက္ခီ၊ အပိုင်းအခြားကို လွန်၍ စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသည်။ နစ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ သော၊ သည်။ ဘုတ္တာဝီ၊ သော်။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏမျှ၊ တုဏ္ဍီ၊ဆိတ်ဆိတ်။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်တော်မူ၏။ အနုမောဒနဿ၊ အနုမောဒနာပြုခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်ကို။ နစ အတိနာမေတိ၊ လွန်စေတော်မမူ။ သော၊ သည်။ ဘုတ္တာဝီ၊ သော်။ အနုမောဒတိ၊ အနုမောဒနာပြု၏။တံဘတ္တံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ နဂရဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မမူ။ အညံတိတ္တံ၊ တပါးသော ဆွမ်းကို။ နပဋိကခ်တိ၊တောင့်တတော်မမူ။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်။ တံပဋိသံ၊ ထိုပရိသတ်ကို။ သန္ဒဿေတိ၊ ၏။ပ။ ပက္ကမတိ၊ ဖဲကြွတော်မူ၏။ သော၊ သည်။ နာတိသီဃံ၊ မလျင်လွန်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ နာတိသဏိကံ၊ မနှေးလွန်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ မုစ္စိတုကာမော၊ ပရိသတ်မှ လွတ်လိုသည်ဖြစ်၍။ နစ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွလည်းကြွသွားတော်မမူ။တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊၏။ကာယေ၊ ကိုယ်တော်၌။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းတော်သည်။ အစ္ဆုက္ကဋ္ဌံ၊ အလွန်မြင့်ရှုံ့အပ်သည်။ နစ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ အစ္ဆောက္ကဋ္ဌံ၊ အလွန်လျှောချရှုံ့အပ်သည်။ နစ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ ကာယသ္မိံ ၊ ကိုယ်တော်၌။ အလ္လီနံ၊ ကပ်ငြိသည်။ နစ ဟောဘိ၊ ဖြစ်။ ကာယသ္မာ၊ မှ။ အပကဋ္ဌံ၊ ကင်းကွာသည်။ နစ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ တဿ ဘောတော ဂေါဘမဿ၊ ၏။ ကာယမှာ၊ မှ။ စီဝရံ၊ ကို။ ဝါတော၊ လေသည်။ နစ အပဝဟတိ၊ဖဲခွါအောင် မဆောင်နိုင်။တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊၏။ကာယေ၊ ၌။ ရဇောဇလ္လံ၊ မြူအညစ်အကြေးသည်။ နစ ဥပလိမ္ပတိ၊ လိမ်းလည်းမလိမ်းကျံ။ သော၊ သည်။ အာရာမဂတော၊ကျောင်းအရာမ်သို့ ရောက်တော်မူသည်ရှိသော်။ပညတ္တော၊ ခင်းထားအပ်ပြီးသော။ အာသနေ၊နေရာ၌။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်တော်မူ၏။ နိသဇ္ဇ၊ ထိုင်တော်မူ၍။ ပါဒေ၊ ခြေတော်ဘို့ကို။ ပက္ခာလေတိ၊ဆေးတော်မူ၏။သော ဘဝံ ဂေါဘမော၊သည်။ပါဒမက္ခနာနုယောဂံအနု၊ ခြေတော်ကို (တင့်တယ်စေရန်)ပြင်ဆင်ခြင်း ဟူသော အားထုတ်ခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ နစ ဝိဟရတိ၊ နေလည်း နေတော်မမူ။ သော၊ သည်။ ပါဒေ၊တို့ကို။ ပက္ခာလေတွာ၊ ဆေးတော်မူ၍။ ပလ္လင်္ကံ ၊ ထက်ဝယ်ဘင်ပလ္လင်ကို။ အာဘုဇိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့ခွေတော်မူ၍ ။ ကာယံ၊ အထက်ပိုင်းကိုယ်တော်ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်မတ်စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထားတော်မူ၍။ သတိ ၊သတိတရားကို။ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံသို့ ရှေးရှု။ ဥပဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ ထားတော်မူ၍။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်တော်မူ၏။ သော၊ သည်။အတ္တဗျာဗာဓာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ နေဝ စေဘောဘိ၊ အားထုတ်တော်မမူ။ ပရဗျာဗာဓာယ၊ သူတပါးဆင်းရဲခြင်းငှါ။ နစ စေဘောဘိ၊ မမူ။ ဥဘယဗျာဗာဓာယ၊ (မိမိသူတပါး)နှစ်ဦးသား ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ နစ စေတောဘိ၊ မမူ။သော ဘဝံ ဂေါဘမော၊ သည်။ အတ္တဟိတပရဟိတ ဥဘယဟိတ သဗ္ဗလောကဟိတမေဝ၊မိမိစီးပွါး သူတပါးစီးပွါး နှစ်ဦး စီးပွါး တလောကလုံး စီးပွါးကိုသာလျှင်။ စိန္တေန္တော၊ ကြံစည်ဘော်မူလျက်။ နိသိန္နော၊ ထိုင်တော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ အာရာမဂတော၊ သော်။ ပရိသတိ၊ ပရိသတ်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

တံ ပရိသံ၊ ထိုပရိသတ်ကို။ နဉ္ဇသာဒေဘိ၊ မြှောက်တော်မမူ။ တံ ပရိသံ၊ ကို။ နှ အပသာဒေတိ၊ မောင်းမဲတော်မမူ။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ပ။ သမ္မဟံသတိ၊ ၏။

အသ ဘောတော ဂေါတမသ၊ ၏။ မုခတော၊ ခံတွင်းတော်မှ။(နိစ္စရတိ-ဌ်စပ်။)ဝိသဒ္ဒေါ စ၊သန့်ရှင်းသည်ရင်း။ ဝိညေယ္ယော စ၊ သိလွယ်သည်ရင်း။ မဉ္ဇု စ၊ သာယာသည်ရင်း။ သဝနီယော စ၊ နာချင်ဘွယ်ရှိသည်ရင်း။ ဗိန္ဒု စ၊ လုံးသည်ရင်း။ အဝိသာရီ စ၊ ဖရိုဖရဲ မကွဲသည်ရင်း။ ဂမ္ဘီရော စ၊ နက်သည်ရင်း။ နိန္နာဒီ စ၊ ပဲ့တင်တပ်သည်ရင်း။ (ဣတိ၊ သို့။) အဌင်္ဂသမန္နာဂတော ခေါ ပန၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဃောသော၊ အသံတော်သည်။ နိစ္စရတိ၊ ထွက်၏။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ယထာ ပရိသံ ခေါ ပန၊ ရှိသမျှပရိသတ်ကို။ (ဧကာဗဒ္ဓပရိသံ-ဌ။) သရေန၊ အသံတော်ဖြင့်။ ဝိညာပေတိ၊ သိစေတော်မူနိုင်၏။ အသ၊ ထို ရှင်ဂေါတမ၏။ ဃောသော၊ အသံတော်သည်။ပရိသာယ၊ ပရိသတ်မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ပြင်ဘက်သို့။ နှ စ နိစ္စရတိ၊ မထွက်။တော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။တေန ဘောတာ ဂေါတမေန၊ထိုအရှင် ဂေါတမသည်။ဓမ္မိယာ ကာထာယ၊ဖြင့်။သန္ဒဿိတာ၊ ကောင်းစွာ ပြအပ်ကုန်သော်။ပ။ပဏ္ဏမန္တိ၊ဖဲကြကုန်၏။ အဝိဇဟိတဘ္ဘာ၊ မစွန့်အပ်သောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍[1]။ အဝလောကယမာနာယေဝ၊ မြှော်ကြည့်ကုန်လျက်သာလျှင်။ ပဏ္ဏမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘော၊ အိုဆရာ(ဗြဟ္မာယု)။ ယေ၊ တို့သည်။ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွသွားတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ မြင်ရပါကုန်၏။ဌိတံ၊ ရပ်တော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ အန္တရဃရံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပဝိသန္တံ၊ ဝင်တော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ အန္တရဃရေ၊ ဌ။ တုဏှီဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ အန္တရဃရေ၊ ဌ။ ဘုဉ္ဇန္တံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ ဘုတ္တာဝိံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပြီးသည်ဖြစ်၍။ တုဏှီဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ ဘုတ္တာဝိံ၊၍။ အနုမောဒန္တံ၊ အနုမောဒနာပြုတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ အာရာမံ၊ ကျောင်းအရာမ်သို့။ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွသွားတော်မူသည်ကို။အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ အာရာမဂတံ၊ ကျောင်းအရာမ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ တုဏှီဘူတံ၊ ၍။နိသိန္နံ၊ကို။အဒ္ဒသာမ၊ကုန်၏။အာရာမဂတံ၊ ၍။ ပရိသတိ၊ ဌ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တံ၊ ဟောတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဒေဝေါ စ ဒေဝေါ စ၊ ဤသို့ ဤသို့လည်း သဘောရှိတော်မူပါပေ၏။ တတော စ၊ ထိုထက်လည်း။ ဘိယျော၊ လွန်တော်မူပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဥတ္တရလုလင်ကပြောဆိုပြီ။

၃၈၈။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်၊ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဧကံသံ၊ လက်ပဲတဘက် ပခုံးထက်ဌ။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ အပေါ်ရုံစုလျားကို။ ကရိတ္မာ၊တင်၍။ ယေန၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္မာ၊ ညွှတ်စေ၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှ ကင်းဝေးတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တိုင်သိတော်မူသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုး

၁။ နှ+ဝိဇဟိတော အဝိဇဟိတော၊ သော+အတ္တာစိတ္တံ+ယေသန္တီ အဝိဇဟိတတ္တာ-ဟု ပြု။အဝိဇဟန္တဘာ-ဝေန-ဟုဖွင့်သည်ကား ဘာဝတ္ထု။

ပါ၏။ပ။ နမော၊ ၏။ပ။နမောတိ၊ ၏ ဟူသော။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေတိ၊ ကျူးရင့်၏။ ယေ၊ ငါတို့သည်။ကဒါစိ၊အဘယ်အခါ၌။ကရဟစိ၊အဘယ်အခါ၌။တေန ဘောတာ ဂေါတမေန၊ နှင့်။ အပ္ပေ၀နာမ သမာဂစ္ဆေယျာမ၊ တွေ့ဆုံပြားရအံ့လည်း မသိ။ကောစိဒေ၀၊တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဟောခြင်းသည်။ အပ္ပေ၀ နာမ သိယာ၊ ဖြစ်ရပြားအံ့ လည်းမသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံစည်၏။

၃၀၉။ အထခေါ၊၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဝိဒေဟေသု၊ ဝိဒေဟတိုင်းတို့၌။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ၄ါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သော်။ ယေန၊ ၌။မိထိလာ၊မိထိလာ ပြည်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တံ၊သို့။ အ၀သရိ၊ ရောက်ပြီ။ဘဂ၀ါ၊ သည်။ တတြ မိထိလာယံ၊ထိုမိထိလာပြည်၌။ မဃဒေ၀မ္ဗ၀နေ၊ မဃဒေ၀ သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ မိထိလေယျကာ၊ မိထိလာပြည်သား ဖြစ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုံကား သူကြွယ်တို့သည်။ပ။ အသောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ (ဤသုတ် အစပိုဒ် ၌။)

အထခေါ၊ ၌။ မိထိလေယျကာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ ဥသက်မိ ်သု၊ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသက်မိတ္မာ၊ ၍။ အပ္ပေ-ကစ္စေ၊ အချို့တို့သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ အဘိ၀ါဒေတ္မာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ ်သု၊ ထိုင်ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဘဂ၀တာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ်၊ တကွ။ သမ္မောဒိ ်သု၊ ပြောဆိုရောနှောမိကြလေ ကုန်ပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ ၀မ်းမြောက်ဘွယ်သော။ သာရဏီယံ၊အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့ဘွယ် သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာရေတ္မာ၊ လွှန်စေ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ ်သု၊ ကုန်ပြီ။အပ္ပေ-ကစ္စေ၊ တို့သည်။ပ။နိသီဒိ ်သု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဘဂ၀တော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ နာမ ဂေါတ္တံ၊ အမည်အနွယ်ကို။ သာ၀ေတ္မာ၊ ကြားစေ၍ ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ ်သု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ တုဏ္ဍီဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ ်သု၊ ကုန်ပြီ။

၃၁၀။ ဗြဟ္မာယုဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ "ဘော၊ အိုအချင်းဘို့။ သက္ကပုတ္တော၊သာကီ၀င် မင်းသား ဖြစ်တော်မူသော။ သက္ကကုလာ၊ သာကီ၀င်မင်းမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းဘောင်သို့ ၀င်ရောက်သော။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ မိထိလံ၊သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက် သည်ဖြစ်၍။ မိထိလာယံ၊ ၌။ မဃဒေ၀မ္ဗ၀နေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ ခလူတိ၊ သီတင်းသုံးတော်မူသတဲ့" ဟူ၍။အသောသိ ခေါ၊ ကြားပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သမ္မဟုလေဟိ၊ မျှားစုကုန်သော။ သာ၀ကေဟိ၊ တပည့်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ်၊ တကွ။ ယေန၊ ၌။ မဃဒေ၀မ္ဗ၀နံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသက်မိ ်၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အမ္မာနဿ၊ သရ ဏ်ဥ ယျာဉ်၏။ အ၀ိဒူရေ၊ အနီး၌။ ဗြ ဟ္မာယုနော ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ "ယောဟံ၊ အကြင်ငါသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အပ္ပဋိသံ၀ိ-ဒိတော၊ မသိစေဘဲလျက်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဥပသက်မေယျံ၊ ချဉ်းကပ်ရာ၏။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ တေ၊ ဤ (ရှေးဘ၌မသိစေဘဲ) ချဉ်းကပ်ခြင်းသည်။ နခေါ ပဘိရူပန္တိ၊ မလျောက်ပတ်" ဟူသော။ ဘော၊ ဤ အကြံ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဗြ ဟ္မာယု ဗြာ ဟ္မဏော၊ သည်။အညတရံ၊ တယောက်သော။ မာဏ၀ကံ၊ လုလင်ကို။ "မာဏ၀က၊ လုလင်။ တုံ၊ သည်။ ဟေ၊ လာလော့။ပ။ အနု၀ေ၊သော၊ တဘ်မြောက်၏။ (ဗောဓိရာဇကုမာရ သုတ် ၃၂၄-ပိုဒ်နှင့် ဤသုတ်အစပိုဒ်ရှု။)ဘော၊ အိုအချင်းဘို့။ ယာ၀တာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်

သော။ ဗြာဟ္မဏ ဂဟပတိကာ၊တို့သည်။ မိထိလာယံ၊ ၌။ ပဋ္ဌိဝသန္တို၊ နေကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုမျှ ကုန်သော ပုဏ္ဏား သူကြွယ်တို့တွင်။ (ဝါ၊တို့သည်။)ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ကို။ယဒိဒံ ဘောဂေဟိ၊ စည်းစိမ်တို့ဖြင့်။ (ယဒိဒံနိပါတ်မျှ။) အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍ ။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တေသံ၊ တို့တွင်။ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ ကို။ယဒိဒံ မန္တေဟိ၊ ဝေဒတို့ဖြင့်။ အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ၏။ တေသံ၊ တို့တွင်။ ဗြာဟ္မယုဗြာဟ္မဏော၊ ကို။ ယဒိဒံ အာယုနာ စေဝ၊ အသက်အားဖြင့်ရင်း။ ယဒိဒံ ယသသာ စ၊ အခြံအရံအားဖြင့်ရင်း။ အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ၏။ သော၊ထိုဗြဟ္မာယု ပုံဏားသည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ကို။ ဒဿနကာ-မောတိ၊ ဖူးမြင်လိုလို၏"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။

သော မာဏဝကော၊ ထိုလုလင်သည်။ဝေဝံဘောတိ၊မှန်ပါအရှင်ဟူ၍။ဗြဟ္မာယုဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏ (စကားကို)။ ပဋ္ဌိဿုတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍ ။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ ပ။ ဒဿန-ကာမောတိ၊၏" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဒါနိ၊ ၌။ ဗြဟ္မာယု ဗြာ ဟ္မဏော၊ သည်။ ယဿ၊ ၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညတိ၊ သိ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ၌။ သော မာဏဝကော၊သည် ။ပ။ ဗြဟ္မာယုံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ "ဘဝတာ သမဏေန ဂေါတမေန၊ သည်။(ကတာဝကာသော ဝယ်-ကတပုဒ်တစိတ်၌ စပ်။)ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ဒါနိ၊ ၌။ ယဿ၊ ၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညတိတိ၊ ၏ဟူ၍ ။ ကတာဝကာသော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အခွင့်ရှိသည် (ခွင့်ပြုအပ်ပြီးသည်)။ အမှိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၉၁။ အထခေါ၊ ၌။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ သာ ပရိသာ၊ ထိုပရိသတ်သည်။ ဗြဟ္မာယုံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ဒူရ-တောဝ၊ အဝေးမှ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ ။ ဒိသ္မာန၊ မြင်ပြီး၍။ ဥဘာဿ၊ ထင်ရှားသော။ ယသသိနော၊ မျှားသောအခြံအရံရှိသောသူ၏။(သြရမိယ၊ တိမ်းဖယ်၍။ သြကာသံ၊ ကို။ကရောတိ ယဿ၊ ပြုသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။) သြရမိယ၊ ၍။ သြကာသံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊၌။ ဗြဟ္မာယုဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တံပရိသံ၊ ကို။"ဘော၊ တို့။ အလံခေါ၊ မတိမ်းမဖယ်ကုန်လင့်။ တုမှေ၊သင်တို့သည်။ သကေ အာသနေ၊ မိမိနေရာ၌။ နိသီဒထ၊ ထိုင်နေကြလော့။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒါ၊ ဤနေရာ၌။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အနီး၌။ နိသီဒိဿာမိတိ၊ ထိုင်နေအံ့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

အထခေါ၊၌။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ပ။ နု သမ္မသီဒတိ၊ မယုံကြည်နိုင်။ (ဤသုတ် ၃၀၅-ပိုဒ်ရှု။)

အထခေါ၊၌။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ယေမေ။ပ။အဘိပတ္ထိတန္တိ၊ ယေမေ၊ပ။ အဘိပတ္ထိတံ"ဟူကုန်သော။ဂါထာဟိ၊၄-ဂါထာတို့ဖြင့်။အဋ္ဌကဝဂ်သိ၊ရွတ်ဆိုလျှောက်ပြီ။

ဂေါတမ၊မ။ မေ။သည်။ ဘောတော၊ အရှင်၏။ကာယသ္မိံ ၊ ကိုယ်တော်၌။ ယေ မဟာ-ပုရိသလက္ခဏာ၊ အကြင်မဟာပုရိသလက္ခဏာတို့ကို။ဒ္ဒတ္တိ ံသာတိ၊ ၃၂-ပါးတို့ဟူ၍။ သုတာ၊ ကြားအပ်ဘူးကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ထို ၃၂ ပါးတို့တွင်။ ဒုဝေ၊ လက္ခဏာနှစ်ပါးတို့ကို။ နု ပဿာမိ၊ မမြင်နိုင်ပါ။

နရွတ္တမ၊ လူတို့ထက် မြတ်သော ရှင်တော်ဘုရား။ ကစ္စိ၊ အသို့ပါနည်း။ ဘောတော၏။ ကောသောဟိတ်၊ သော။ ဝတ္ထဂုယ်၊ သည်။ နု ဒဿက၊ မမြင်နိုင်၊ ကစ္စိ၊ နည်း။ နာရိသမာ-သဝုယာ၊ ဣတ္ထိလိင်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်အပ်သော။ ဇိဝှါ၊ သည်။ နု ဒဿကာ၊ မမြင်နိုင်။

ဣသေ၊ ရဟန်းတို့သခင် ရှင်တော်ဘုရား။ ကစ္စိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပဟူတဇိဝှေါ၊ ရှိသည်။ အသိ၊ဖြစ်ပါသနည်း။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းရာအားဖြင့်။ တံ၊ ထိုပဟူတဇိဝှါအဖြစ်ကို။ ဇာနိယာမသေ၊ သိနိုင်ပါကုန်အုံ့။ (တထာ၊ အားဖြင့်။) ပဟူတံ၊ ရှည်လျား နူးညံ့ ပြန့်သော။ ဇေတံ၊ ထိုလျှာတော်ကို။ နိန္နာမယ၊ ထုတ်တော်မူပါ။ နော၊ တို့၏။ကခ်ံ၊တွေးတောယုံမှားခြင်းကို။ ဝိနယ၊ ဖြေဖျောက်တော် မူပါလေ့။

ဒိဋ္ဌမမ္မဟိတတ္ထာယ စ၊ မျက်မှောက်ချမ်းသာ အကျိုးငှါငင်း။ သမ္မရာယသုခါယ စ၊ တမလွန်ချမ်းသာအကျိုးငှါငင်း။ ကတာဝကာသာ၊ ပြုအပ်ပြီ.သောအခွင့်ရှိကုန်သော အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ယံ ဘိဒ္ဓေ၊ သော။ အဘိပတ္ထိတံ၊ လိုလားတောင့်တသည်ကို။ ပုစ္ဆာမ၊ လျှောက်လိုကြပါကုန်၏။

၃၉၂။ (အထခေါ! မှစ၍ ဇိဝှါယ ဆာဒေသိ၊ တိုင်အောင်သော ဝါကျတို့ကား ၃၇၅-အပိုဒ်၌ ပါခဲ့ပြီ။)

အထခေါ၎ဉ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗြဟ္မာယုံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ယေ တေ ဒ္ဒတ္တိ ံသာ။ပ။ အဘိပတ္ထိ-တန္တိ၊ ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ သုံးဂါထာဘို့ဖြင့်။ ပစ္စဘာသိ၊ ပြန်လည် မိန့်ကြားတော်မူပြီ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုံဏား။ တေ၊သင်သည်။ ယေ မဟာပုရိသလက္ခဏာ၊တို့ကို။ဒ္ဒတ္တိ ံသာတိ၊ ဟူ၍။ သုတာ၊ ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုလက္ခဏာတို့သည်။ မမ၊ ၏။ ကာယသ္မိ ံ၊ ၌။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေ၊ ၏ (စိတ်၌)။ ကခ်ါ၊ တွေးတောယုံမှားခြင်းသည်။ မာ အဟု၊ မဖြစ်စေလင့်။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုံဏား။ မေ၊ ငါသည်။အဘိညေယျ၊ သိအပ်သည်ကို။ အဘိညာတံ၊ သိအပ်ပြီ။ ဘာဝေတဗ္ဗဉ္စ၊ ပွါးမျှားအပ်သည်ကိုလည်း။ ဘာဝိတံ၊ ပွါးမျှားအပ်ပြီ။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်သည်ကို လည်း။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။

(တတိယ ဂါထာ၌ "ကတာဝကာသော၊ ပြုအပ်သော အခွင့်ရှိသော သင်သည်။ ပုစ္ဆဿု၊ မေးလေ့" ဤမျှသာ ထူးသည်)။

၃၉၃။ အထခေါ၎ဉ်။ဗြဟ္မာယုဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏(စိတ်၌)။(အဟံ၊ ငါသည်။) "သမဏေန ဂေါတမေန၊ သည်။ (ကတ-ပုဒ်တစိတ်၌- စပ်။) ကတာဝကာသော၊ သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ကို။ ဒိဋ္ဌမ္မိကံ၊ သော။ အတ္ထံ ဝါ၊ အကျိုးကိုမူလည်း။ကိ ံ နု ခေါ ပုစ္ဆေယ္ယံ၊ မေးရအုံ့လော။ သမ္မရာယိကံ၊ သော။ အတ္ထံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ကိ ံ နု ခေါ ပုစ္ဆေယ္ယန္တိ၊ မေးရအုံ့လော" ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဗြဟ္မာယုဿ ဗြာဟ္မ-ဏဿ၊ ၏ (စိတ်၌)။"အဟံ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌမ္မိကာနံ၊ ကုန်သော။အတ္ထာနံ၊ အကျိုးတို့၌။ ကုသလော၊

လိမ္မာ၏။ အညေပိ၊ တပါးသူတို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒိဋ္ဌမမ္မိကံ၊ သော။ အတ္ထံ၊ ကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကြကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ သမ္မာရာယိကံယေဝ၊ တမလုနှင့်ဌသာလျှင် ဖြစ်သော။ အတ္ထံ၊ ကို။ ယံ နူန ပုစ္ဆေယ္ယုန္တိ၊ မေးရမူကား ကောင်းလေစု"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ ဗြာဟ္မဏယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ကထံ။ပ။ ပဝုစ္စ-တိတိ၊ ကထံ။ပ။ပဝုစ္စတိ-ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ။ တို့ဖြင့်။ အဗျာဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

ဘော၊ အိုအရှင်ဂေါတမ။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကထံ၊ လျှင်။ ဝေဒဂူ၊ ဝေဒဂူမည်သည်။ ဘဝတိ၊သနည်း။ကထံ၊လျှင်။ တေဝိဇ္ဇော၊ တေဝိဇ္ဇမည်သည်။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သောတ္တိယော၊ သောတ္တိယဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်ပါသနည်း။

ဘော၊ မ။ ကထံ၊ လျှင်။ အရဟံ၊ အရဟမည်သည်။ဟောတိ၊ နည်း။ကထံ၊ လျှင်။ကေဝလီ၊ အလုံးစုံသောဂုဏ်ရှိသူမည်သည်။ဘဝတိ၊ နည်း။ ဘော၊ မ။ကထံ၊ လျှင်။မုနိ၊ မုနိမည်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကိန္တိ၊ လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ နည်း။

၃၉၄။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏယုံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ။ပ။ ပဝုစ္စတိတိ၊ ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပစ္စဘာသိ၊ ပြီ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဗြာဟ္မဏယုပုံကား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ရှေးဘ၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ ဝေဒိ၊ သိ၏။ သဂ္ဂါပါယဉ္စ၊ နတ်ဘုံအပါယ်ဘုံကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အထော၊ ထိုမှတပါး။ ဇာတိက္ခယံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ကုန်ရာ(အရဟတ္တဖိုလ်)သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ အဘိညာ၊ ထူးသော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ ။ ဝေါသိတော၊ (ဝဋ္ဋဒုက္ခ) ဆုံးခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ မုနိ၊ မုနိမည်ဘော်မူ၏။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ရာဂေဟိ၊ ရာဂစသော ကိလေသာတို့မှ။ မုတ္တော၊ လွတ်သော။ ဝိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်သော။ စိတ္တေ၊ စိတ်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ပဟီနဇာတိ မရဏော၊ပယ်အပ်ပြီးသော ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သေခြင်း ရှိ၏။ ဗြဟ္မစရိယဿ ကေဝလီ၊ အလုံးစုံသော မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယရှိ၏။ သဗ္ဗမေဝနုံ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့၏။ ပါရဂူ၊ (သိသောအားဖြင့်) ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်၏။ တာဒိ၊ ထိုသိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓဟူ၍ ။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဇဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဗြဟ္မဝယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍ ။ ဧကံသံ၊ ဌ။ ဥဘုရာသင်္ဃံ၊ ကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ၍ ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေသု၊ ဘို့ဌ။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ နိပတိတ္ဝာ၊ တုပ်ပျပ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒါနိ၊ တို့ကို။ မုခေန စ၊ ခံဘွင်းဖြင့်လည်း။ ပရိစုမ္ဗဘိ၊ စုပ်၏။ ပါဏိ-ဟိ စ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်း။ ပရိသမ္ဗာဟတိ၊ ဆုပ်နယ်၏။"ဘော ဂေါတမ၊မ။အဟံ၊ သည်။ဗြဟ္မဝယု-ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြဟ္မဝယုပုံကားပါတည်း။ ဘော ဂေါတမ။ မ။ အဟံ၊ သည်။ ဗြဟ္မဝယု ဗြာဟ္မ-ဏောတိ၊ တည်း" ဟူ၍ ။ နာမဉ္စ၊ ကိုလည်း။ သာဝေတိ၊ ကြားစေ၏။ အထခေါ၊ ဌ။သော ပရိသာ၊ သည်။"ယတြ ဘိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဘေတာ၊ သော။ ယသဿီ၊ သော။ အယံ ဗြဟ္မဝယု-ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဝေရ၊ ဣဿိသဘောရှိသော။ ပရမနိပစ္စကာရံ၊ အလွန်ကျိုးနွဲ့ ရှိသေမှုကို။ ကရိသတိနာမ၊ ပြုတုံဘိ၏။ဘသ္မာ၊ ကြောင့်။ဘော၊ အိုအချင်းတို့။အစ္ဆရိယံဝတ၊ စွတကား။

ဘော။ တို့။ အဗ္ဘုတ် ဝတာဘိ၊ စုတကား” ဟူ၍။ အစ္စုရိယဗ္ဘုတဝိဘ္ဘဝတာ၏၊ ဖြစ်သော အံ့ဩခြင်း မဖြစ်စဘူးဖြစ်ခြင်း နှစ်သက်ခြင်း ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ “ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုံကား။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ မယိ၊ ငါ၌။ ပသန္နံ၊ ကြည်ညိုပြီ။ တတော၊ ကြောင့်။ အလံ၊ တော်လောက်ပြီ။ ဥဒ္ဒဟ၊ ထလော့။ တုံ၊သည်။ သကေ အာသနေ၊ မိမိနေရာ၌။နိသီဒါတိ၊ ထိုင်လော့”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဥဒ္ဒဟိတ္မာ၊ ထ၍။ သကေ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။

၃၉၅။ (အထခေါ၊ မှစ၍ ဧတဝေါစ-အထိသည် ဥပါလိသုတ် ၆၉-ပိုဒ်နှင့်ရင်း၊ အဘိက္ကန္တံ-မှစ၍ သရဏံ ဂတံ-အထိသည် ကုက္ကုရဝတိကသုတ် ၈၂-ပိုဒ်နှင့်ရင်း တူ၏။ အဝိဝါသေတု-မှစ၍ ဘတ္တန္တိ-အထိကား အနက်လွယ်၏။)

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ နိသီဒိ၊ ထိုင်တော်မူပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဗြဟ္မာယုဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ဗုဒ္ဓပူဇံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ဘိက္ခုသံဃံ၊ရဟန်းအပေါင်းကို။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနီယေန၊ ခဲဘွယ်ဖြင့်ရင်း။ ဘောဇနီယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်ရင်း။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပ္ပေသိ၊ ရောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္မာဒေသိ၊ တန်ပြီဟု ပယ်မြစ်စေပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿ သတ္ထာဟဿ၊ ထိုခုနစ်ရက်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ ဝိဒေဟသု၊ တို့၌။ စာရိကံ၊ ၄၂။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲတော်မူပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ဖဲတော်မူ၍ မကြာမြင့်မီ၊ ကာလံ၊ အတ္တဘောကို ပစ်ချခြင်းကို။ အဘာသိ၊ ပြုပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ သမ္မုဘုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဗြာဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ကာလကိတော၊ ကွယ်လွန်ပြီ။ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မာယုပုံကား၏။ ဂတိ၊ လားရာဘုံသည်။ ကာ၊ အဘယ်ပါနည်း။အဘိသမ္မရာယော၊ တမလွန်ဘဝသည်။ ကောတိ၊ အဘယ်ပါနည်း”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ ဓမ္မဿ၊ (အရဟတ္တမဂ်)တရားအား။ အနုဓမ္မံ၊ လျော်သော အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်) တရားကို။ ပစ္စပါဒိ၊ ရပြီ။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဓမ္မာဓိကရဏံ၊ တရားဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နစ ဝိဟေသေသိ၊ မညှဉ်းဆဲ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပဌမံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ သြဝရဏမ္ဘာဂိယာနံ၊ အောက်ကာမဘုံသို့ ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။သြပပါတိကော၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဥပပတ် ပဋိသန္ဓေနေသည်။ တတ္ထ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။တဿ၊ လောကာ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံမှ။ အနာဝတ္တိဓမ္မော၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းသဘောမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒုန္တိ-ကား ပေးမြဲ။)

ဟဗ္ဗမ်၊ သော။ ဗြဟ္မာယုသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁-စိတ္တ-ဟု စာတွေ့၌ ရှိ၏။ ဝိတ္ထ-ဟု ပါ၌မှန်ရှိရမည်။ မ ၁-အပိုဒ် ၅၀၄-အဋ္ဌကထာ ကိုရှု။

၂-သေလသုတ်

၃၉၆။ (ဧဝံ မေ သုတं- ပေးမြဲ။) ဧကံ သမယံ၊ အခါတပါးခု။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အင်္ဂုတ္တရာ-ပေသု၊ အင်္ဂုတ္တရာပတိုင်းတို့ခု။ မဟာတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ အစီတေဒ္ဓသေယိ ဘိက္ခု သတေဟိ၊ တထောင်နှစ်ရာ့ ငါးကျိပ်သော ရဟန်းတို့နှင့်။သဒ္ဓိ ၊တကဒု။ စာရိကံ၊ ကို။ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ ခု။ အာပဏံနာမ။ အာပဏမည်သော။ အင်္ဂုတ္တရာပါနံ၊ တို့၏။ နိဂမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ သို့။ အဝသရိ၊ ပြီ။

(အယောသိ အစ ဟောတိတိ အထိကား အပဏ္ဏကသုတ် ၉၂-ပိုဒ်နှင့် တူပြီ။)

အထခေါ၊ ခု။ ကေဏိယော ဇဋိလော၊ ကေဏိယရသော့သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ အဓိဝါသေတု၊ဘုဘိ၊လက်ခံတော်မူပါ"ဟူသော။တေ၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ဧဝံ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကေဏိယံ ဇဋိလံ၊ ကို။"ကေဏိယ၊ ကေဏိယ။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ မဟာ၊ မျှားလှ၏။ အစီတေဒ္ဓသာနိ ဘိက္ခုသတာနိ၊တထောင်နှစ်ရာ့ငါးကျိပ်သော ရဟန်းတို့တည်း။ တုံ စ၊သင်သည်ကား။ပြာဟွဏော သု၊ ပုံကားတို့ခု။ အဘိပ္ပသန္နောတိ၊ အလွန်ကြည်ညို၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဒုတိယမ္မိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ကေဏိယော ဇဋိလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။"ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ မဟာ၊ မျှားလှသည်။ အစီတေဒ္ဓသာနိ ဘိက္ခုသတာနိ၊ တထောင်နှစ်ရာ့ငါးကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဂိဟ္ဓာပိ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်စေကာမူ။ အဟဉ္စ၊ တပည့်တော်သည်လည်း။ပြာဟွဏော သု၊ တို့ခု။ ဂိဟ္ဓာပိ အဘိပ္ပသန္နော၊ အကယ်၍ လွန်စွာ ကြည်ညိုစေကာမူ။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ အဓိဝါသေတူတိ၊ ပါ" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဒုတိယမ္မိ ခေါ၊ လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

တတိယမ္မိ ခေါ၊ လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊သည်။တုဏ္ဏီဘာဝေန၊သဖြင့်။အဓိဝါသေသိ၊ လက်ခံတော်မူပြီ။ အထခေါ၊ ခု။ ကေဏိယော ဇဋိလော၊ သည်။ပ။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ၍။ မိတ္တာ-မစ္စေ၊ အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းအဖော်ဘို့ကိုဌင်း။ ဥဘတိသာလောဟိတေ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ကို ဌင်း။"ဘောန္တော၊ အရှင်တို့။မိတ္တာမစ္စာ၊တို့သည်ဌင်း။ဥဘတိသာလောဟိတာ၊ တို့သည်ဌင်း။(မေ၊ ငါ၏စကားကို)။သုဏန္တု၊ နာယူကြကုန်လော့။ မေ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ သမဏော ဂေါတမော၊ ကို။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တကဒု။ သ္စာတနာယ၊ ဌာ။ ဘတ္တံ၊ ဖြင့်။ နိမန္တိတောဖိတ်မန်အပ်ပြီ။ ယေန၊ ယင်းအကြောင်းကြောင့်။ မေ၊ ၏။ ကာယဝေယျာဝဋိကံ၊ ကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုကြီးငယ်ကို။ ကရေယျာထာတိ၊ ပြုကြကုန်လော့"ဟူ၍ ။အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ ကေဏိယသ ဇဋိလသ၊၏ ။ မိတ္တာမစ္စာ၊တို့သည်ဌင်း။ဥဘတိသာလောဟိတာ၊တို့သည်ဌင်း။ဧဝံဘောတိခေါ၊ဟူ၍။ ကေဏိယသ ဇဋိလသ၊ ၏(စကားကို)။ပဋိဿုတ္တာ၊ ၍ ။အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ ဥဒ္ဒနာနိ၊ ခုံလျောက်တို့ကို။ ခဏ္ဍန္တိ၊ တူးကြကုန်၏။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ကဋ္ဌာနိ၊ ထင်းတို့ကို။ ဖာလေန္တိ၊ ခွဲကြကုန်၏။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဘာဇနာနိ၊ အိုးခွက်တို့ကို။ ဓောဝန္တိ၊ ဆေးကြောကြကုန်၏။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဥဒကမဏိကံ၊ ရေအိုးကြီးကို။ ပတိဋ္ဌာပေန္တိ၊ တည်ထားကြကုန်၏။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ အာသနာနိ၊ နေရာထိုင်ခင်းတို့ကို။ ပညပေန္တိ၊ ခင်းကြကုန်၏၊ ကေဏိ-ယော ပန ဇဋိလော၊ သည်ကား။ သာမံယေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ မဏ္ဍလမာလံ၊ မဏ္ဍပ်ဝန်းကို။ပဋိယာဒေတိ၊ ပြုစီရင်၏။

၃၉၇။ တေန ခေါ်ပန သမယေန၊ဌ်။ သေလော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာပဏေ၊ အာပဏ-နိုဂုံးဌ်။ပဋ္ဌိ၀ သတိ၊ နေ၏။ပ။လက္ခဏော သု၊တ္ဌိဌ်။ အနု၀ယော၊၏။တိဏိ စ မ၊ဏ၀ကသတာနိ၊လုလင်ပျိုသုံးရာတို့ကို သည်း။ မန္တေ၊ဝေဒတို့ကို။ ၀ါစေတိ၊ ပို့ချ၏။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ဌ်။ ကေဏိယော ဇဋိလော၊သည်။ သေလေ ဗြာဟ္မဏေ၊ သေလပုံဏား အပေါ်ဌ်။ အဘိပ္ပသန္နော၊ အလွန်ကြည်ညိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ်၊ဌ်။ သေလော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တိဟိ မ၊ဏ၀ကသတေဟိ၊ တို့သည်။ ပရိ၀ုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဇင်္ကမတိ၊ အား၊ဖြင့်။အနုစင်္ကမမာနော၊ သော်။ အနု၀ိစရမာနော၊ သော်။(ပေါ်တလိယသုတ် ၃၁-ရှု။)ယေန၊ ဌ်။ ကေဏိယဿ ဇဋိလဿ၊ ၏။ အဿမော၊ သခ်ိမ်းကျောင်းသည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။

သေလော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ကေဏိယဿ ဇဋိလဿ၊ ၏။ အဿမေ၊ ဌ်။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့သော သူတို့ကို။ ဥဒ္ဓနာနိ၊ တို့ကို။ ခဏ္ဍေ၊တူးသည်တို့ကို။ပ။ ကေဏိယံ ပန ဇဋိလံ၊ ကိုကား။ သာမံယေ၀၊ သာလျှင်။ မဏ္ဍလမာလံ၊ကို။ ပဋိယာဒေန္တိ၊ ပြုပြင်စီရင်သည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ်၊ ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၍ ။ ကေဏိယံ ဇဋိလံ၊ ကို။ "ဘောတော ကေဏိယဿ၊ အရှင်ကေဏိယ၏။ အာ၀ါ-ဟော ၀ါ၊ သမီး ယူခြင်းသည်မူလည်း။ ဘ၀ိဿတိ ကိ ံ နု၊ ဖြစ်လတ္တံ့လော။ ဝိ၀ါဟော ၀ါ၊ သမီး ပေးခြင်းသည်မူလည်း။ ဘ၀ိဿတိ ကိ ံ နု၊ လော။ မဟာယညော ၀ါ၊ ယဇ်ကြီးသည်မူလည်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော ကိ ံ နု၊ ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့လော။ မာဂ၀ေ၊ သော။ သေနိယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရော ရာဇာ ၀ါ၊ ကိုမူလည်း။ ဗဟုကာယေန၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊တက္ခ။ သ္မာတနာယ၊ ဌ္ဌာ။ နိမန္တိတော ကိ ံ နု၊ ပင့်ဖိတ်အပ်လေသလော"ဟူသော။ ဧတေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။

ဘော သေလ၊ သေလ။ မေ၊ ဌ္ဌာ၊အား။ အာ၀ါဟော၊ သည်။ နု ဘ၀ိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဝိ၀ါဟောပိ၊ သည်လည်း။နု ဘ၀ိဿတိ၊ တ္တံ့ ။ပ။နု နိမန္တိတော၊ မပင့်ဖိတ်အပ်။ အပိ စ ခေါ်၊ စင်စစ်သော်ကား။ မေ၊ အား။ မဟာယညော၊ သည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ၏။

(အတ္ထိ ဘော-မှ စ၍ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂ၀ါ-ဘိုင်အောင်သော ၀ါကျတို့ကား ဤသုတ်အစ ၃၉၆ အပိုဒ်နှင့် မဆုံးပြီ။)

မေ၊ ဌ္ဌာ သည်။ သော၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ဘိက္ခုသံ္ဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တက္ခ။ သ္မာတနာယ၊ ဌ္ဌာ။ ဘဘ္ဂေ၊ ဖြင့်။ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဖိတ်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ ဘော ကေဏိယ၊ယ။ ဗုဒ္ဓေါဘိ၊ ဘုရားဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ (သင်)ပြောဆိုသလော။ ဘော သေလ၊ လ။ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ (ငါ)ပြော၏။ ဘော ကေဏိယ၊ ယ။ ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

၃၉၈။ အထခေါ်၊ ဌ်။ သေလဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ "ယဒိဒံ ဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင်ဘုရားသံသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)သော ဃောသောပိ၊ ဤဘုရားဟူသော အသံမျှကိုသည်း။လောကသ္မိ ံ၊ လောကဌ်။ ဒုလ္လဘောဘ၀တိ၊ ရခဲ၏"ဟူသော။ဧတေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

(အာဂတာနိ ခေါ် အစ ဝိ၀ဋ္ဋဆဒေါ အသိ ၀ါကျတို့ကား ဗြာဟ္မဏယုသုတ် ၃၀၄-ပိုဒ်နှင့်တူပြီ။)

ဘော ကေဏိယ၊ ယ။ ဧတရဟိ၊ ယခု။ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်ဌ်။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ သော။သော ဘ၀ံ ဂေါတမော၊သည်။ ဝိ၀ိဘရတိ၊နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ဝေ၊ယျိ။ ဝုတ္တော၊ သော်။ကေဏိ-ယော ဇဋိလော၊ သည်။ ဒက္ခိဏံ ဗာဟုံ၊လက်ပြာလက်မောင်းကို။ပဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ မြှောက်၍ ။ သေလံ ဗြာဟ္မဏံ၊ကို။"ဘော သေလ၊လ။ ယေန၊ ဌ်။ သော နိလ၀နရုဇိ၊ဤစိမ်းညိုသော တောရေးသည်။

(အတ္ထိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝိမ်းညှိုသောတောရေး၌။ ဝိဟရတိတိ၏"ဟူသော။)တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ သေလောပြာဟွားကော၊ သည်။ တိဟိ မာဏဝကသတေဟိ၊သုံးရာကုန်သော လုလင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တက္ခ။ပ။ ဥပသက်မိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ သေလောပြာဟွားကော၊သည်။ တေ မာဏဝကေ၊ တို့ကို။"ဘောန္တော၊ အမောင်တို့သည်။အပ္ပသဒ္ဒါ၊ အသံတိတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ပဒေ၊ပကတိခြေချရာအရပ်၌။ပဒံ၊ခြေရာကို။ (ပဒေပဒံ၊ခြေချမှန်မှန်။) နိုက္ခိပန္တာ၊ချကြကုန်လျက်။အာဂစ္ဆန္တု၊ လိုက်လာကြကုန်။ ဟိ၊ မှန်၏။ တေ ဘဂဝန္တော၊ ထိုဘုရားရှင်တို့သည်။ ဒုရာသဒါ၊ ချဉ်းကပ်ဝံ့နိုင်ခဲကုန်၏။ သီဟာဝ၊ တဉိုးထည်းကျက်စားသော ခြသေ့မင်းတို့ကဲ့သို့။ ဧကစရာ၊ တပါးထည်းကျက်စားတော်မူကုန်၏။ ဘောဘော၊ အိုအမောင်တို့။ အဟံ၊ သည်။ ယဒါ စ၊ အကြင်အခါကား။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တက္ခ။ မန္တေယျ၊ တိုင်ပင်ပြောဆိုရာ၏။ ဘောန္တော၊ အမောင်တို့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မေ၊ ငါ(စကား)၏။အန္တရန္တရာ၊အကြားအကြား၌။ကထံ၊ သင်တို့စကားကို။ မာ သြပါတေထ၊ မသွင်းချကုန်လင့်။ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့သည်။ မေ၊ ၏။ ကထာပရိယောသာနံ၊ စကားဆုံးသည့်ဘိုင်အောင်။ အာဂမေန္တု၊တိ၊ ဆိုင်းငံ့ကြကုန်လော့"ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။

(အထခေါ။ပ။ ဆာဒေသိ- တို့ကား ပြာဟွာယုသုတ် ၃၀၅- ပိုဒ်နှင့်တူ၏။)

အထခေါ၊ ၌။ သေလဿ ပြာဟွားဿ၊၏(စိတ်၌)။"သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏောဟိ၊ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒ္ဒတ္တိ သ မဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော ခေါ၊ ပြည့်စုံလေသလော။ အပရိပုဏ္ဏောဟိ၊ မပြည့်မစုံဖြစ်ကုန်သော။ ဒ္ဒတ္တိ သ မဟာပုရိသလက္ခ-ဏေဟိ၊ဟူ၏။နော သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသည်မဟုတ်သလော။နံ၊ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ ဗုဒ္ဓေါ ဝါ၊ ဘုရားဟူ၍ရင်း။ နော ဝါ၊ ဘုရားမဟုတ်ဟူ၍ ရင်း။ နော စ ဇာနာမိ၊ ကောန်မသိ။ ဝုဒ္ဓါနံ၊ ကြီးမားကုန်သော။ မဟလ္လကာနံ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေအားဖြင့် ကြီးကုန်သော။ အာစရိယပါစရိယာနံ၊ ဆရာ,ဆရာ့ဆရာဖြစ်ကုန်သော။ ဘာသမာနာနံ၊ ဆိုကုန်သော။ ဗြာဟွားနံ၊ ပုံကားတို့၏။ အရဟန္တော၊ ကုန်သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓါ၊ ကုန်သော။ ယေတေ၊ အကြင်ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ရှိကုန်၏။တေ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့သည်။ သကေဝဏ္ဏေ၊ မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဘညမာနေ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပါတုကရောန္တိတိ၊ ထင်စွာပြုကုန်၏ ဟူသော။ ဧတေ၊ ဤစကားကို။ မေ၊ သည်။ သုတံ ခေါ ပန၊ ကြားဘူးသည်သာတည်း။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ သာရုပ္ပါဟိ၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော။ဂါထာဟိ၊တို့ဖြင့်။ ယံ နူန အာဘိတ္ထဝေယျန္တိ၊ ချီးမွမ်းရမူကား ကောင်းလေစ"ဟူသော။ ဧတေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၃၉၉။ အထခေါ၊ ၌။ သေလော ပြာဟွားကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သမ္မုခါ၊ ၌။ သာရုပ္ပါဟိ၊ ကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အာဘိတ္ထဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ—

ဝီရိယဝါ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူပေသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တံ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ပရိပုဏ္ဏကာယော၊ လက္ခဏာတို့နှင့်ပြည့်စုံသော ကိုယ်တော်ရှိသည်။ သုရူပီ၊ ကောင်းမြတ်သော ကိုယ်ရောင်ရှိသည်။သုဇာတော၊ လုံးရပ်သဏ္ဌာန် ကောင်းမွန်စွာဖြစ်သည်။ စာရုဒဿနော၊ နှစ်သက်အပ်သော ကြည့်ရှုဘွယ်ရှိသည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အံဆင်းရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ သုသုက္ကဒါဋ္ဌော၊ အလွန်ဖြူဖွေးသော စွယ်တော်ရှိသည်။ အသိ၏။

ဟိ၊ မှန်၏။ သုဇာတသ၊ သော။ နရသ၊ ယောကျ်ားမြတ်၏။ယေ ဝိယဉ္ဇနာ၊ အကြင် လက္ခဏာဘို့သည်။ဘဝန္တို့၊ကုန်၏။သဗ္ဗေ၊ကုန်သော။တေ မဟာပုရိသလက္ခဏာ၊ထိုယောကျ်ား မြတ်၏ လက္ခဏာတော်တို့သည်။တဝ၊ရှင်တော်ဘုရား၏။ကာယသ္မိံ ၊ ကိုယ်တော်၌။ ဘဝန္တို့၊ ကုန်၏။

(တံ့၊ သည်။) ပသန္နနေတ္တော၊ ကြည်လင်သော မျက်လုံးတော်ရှိတော်မူပေ၏။ သုမုခေါ၊ ပြည့်စသော မျက်နှာတော်လည်း ရှိတော်မူပေ၏။ပြဟ္မာ၊လုံးရပ်ကြီးထွားတော်မူပေ၏။ ဥဇု၊ ဗြဟ္မာမင်းအတူဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်ခန္ဓာတော်လည်း ရှိတော်မူပေ၏။ ပတာပဝါ၊ အရှိန် အဝါလည်း ရှိတော်မူပေ၏။ သမဏာသံဃသ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ အာဒိစ္စော၀၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ဝိရောစသိ၊ တင့်တယ်တော်မူပါပေ၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။(တံ့၊ သည်။) ကလျာဏဒဿနော၊ ကောင်းသောကြည့်ရှုဘွယ်ရှိတော်မူပေ၏။ ကဉ္စနသန္နိဘတ္တစော၊ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအရေ တော်လည်း ရှိတော်မူပေ၏။ဝေါ၊ဤသို့။ဥတ္တမ၀ဏ္ဏီနော၊ကောင်းမြတ်သော အဆင်းရှိတော်မူ သော။တေ၊ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား။ ဝါ၏။သမဏာဘာ၀ေန၊ ရဟန်းတော်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ (ရဟန်း လုပ်၍ နေသဖြင့်။) ကိ ်၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။

(ဂေါတမ၊ ဂေါတမနွယ်ဘွားရှင်တော်ဘုရား။တံ့၊သည်။)စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေ နိုင်သော။ ရထေသဘော၊ ရထားစီးနင်း မင်းတကာတို့ထက် မြတ်တော်မူသော။ စာတု-ရန္တော၊ သမုဒ္ဒရာလေးစင်းအဆုံးရှိသော လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော။ ဝိဇိတာ၀ိ၊ ရန် အလုံးကို အောင်မြင်တော်မူပြီးသော။ ဇမ္ဗုသဏ္ဍသ၊တောအုပ်ပေါသော ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းကို။ (ဥပလက္ခဏမျှသာ။)ဣဿရော၊ အစိုးရသော။ ရာဇာ၊စကြာမင်းသည်။ ဘ၀ိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အရဟသိ၊ ထိုက်တော်မူပေ၏။

ဂေါတမ၊ ရား။ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးအစစ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘောဂီ၊စည်းစိမ်ရှင်ဖြစ်ကုန်သော” ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။တေ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏(နောက်သို့)။အနုယန္တာ၊လိုက်ကုန်သည်။ ဘ၀န္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဂေါတမ၊ ရား။ တံ့၊ သည်။ ရာဇာဘိရာဇာ၊ မင်းတို့သည် ပူဇော်အပ်သော မင်းဖြစ်သော။ မနုဇိန္ဒော၊ လူ့ဘုရင်ဖြစ်၍။ ရဇ္ဇံ၊မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေဟိ၊ ပြုစေတော်မူပါလော့ ။(ဣတိ၊ သို့။ အဘိတ္ထဝိ၊ ပြီ။)

သေလ၊(သေလ။ အဟံ၊ သည်။)ရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဣတိ၊ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ အနုတ္တရော၊ မိမိထက်မြတ်သူမရှိသော။ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းဖြစ်၍။ ဓမ္မေန၊

၁။ ရဇ္ဇံ ကာရေတိဘိတ္ထေ ပြဟ္မဒတ္တော အတ္တာနာ ရာဇာဘာ၀ံ မဟာဇနေန ကာရယတိတိ အတ္ထော။ (မူလဋ္ဌိကာ “ဣန္ဒတ္တံ ကာရေတိ” အနှင့်ကို ကိုးကား၍ ဖွင့်သော) သဒ္ဒနီတိ-ခာတုမာလာ၊ အလိုအတိုင်း အနက်ပေးသည်၊“ကထံ ရဇ္ဇံ ကာရေတိတိ ယောဂ၀ိဘာဂတော”ဟူသောမောဂ္ဂလ္လာန-ခါဒိကဏ္ဍ-အလို“ရဇ္ဇံ၊မင်းမှ ကိစ္စဟူသော အုပ်ချုပ်ခြင်းကို။ ကာရေဟိ၊ ပြုတော်မူပါလော့”ဟု သမ္မန်။ (ကရဓာတ် တနာဒိ-ဏီပစ္စည်းဖြင့် ပြီး၏။) ထိုနစ်နည်းလုံးသည် ရဇ္ဇန္တိ ရာဇာဘာ၀ံ၊ ရညာ ကတ္တာမ္ဘကိစ္စံ ၀ါ၊ ဝိ-ဌ ၃-နှင့် ညီ၏။

(သတိပဋ္ဌာန်စသော) တရားဖြင့်။ စက္ကံ၊ အာဏာစက်ကို။ ဝတ္တေမိ၊ လည်စေတော်မူ၏။ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊ သူတကာတို့ မလည်စေနိုင်သော။ စက္ကံ၊ ဓမ္မစက်ကို။ ဓမ္မေန၊ ပရိယတ်ခေါ် ဒေသနာတရားတော်ဖြင့်။ ဝတ္တေမိ၊ ၏။

ဂေါတမ၊ ရား။ (တုံ၊ သည်။) သမ္မုဒ္ဓေါ၊ဘုရားဟူ၍။ ပဋိဇာနာသိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ အနုတ္တ-ရော၊ သော။ ဓမ္မရာဇာ၊ ၍။ စက္ကံ၊ ကို။ ဝတ္တေမိ ဣတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဘာသသိ၊ဆိုတော်မူ၏။

ဘောတော၊ အရှင်၏။ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးဖြစ်သော။ သတ္တုရန္ဒယော၊ ဘုရားရှင်သို့ အတုလိုက်သော။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ ကောနု၊အဘယ်သူပါနည်း။ ကော အဘယ် သူသည်။ တေ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ ပဝတ္တိတံ၊ လည်စေအပ်သော။ တံ ဓမ္မစက္ကံ' ထိုဓမ္မစက် ကို။ အနုဝတ္တေတိ၊ တဖန်လည်ဇေတော်မူပါသနည်း။

သေလ၊ လ။ မယာ၊ သည်။ ပဝတ္တိတံ၊ သော။ စက္ကံ၊ ဧကြာရတနာနှင့် တူသော။ အနုတ္တရံ၊ သော။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ကို။ တထာဂတံ တထာဂတဿ၊ ၏။ အနုဇာတော၊ အနုဇာတ သားတော် ဖြစ်သော။ (တထာဂတံ အနု၊ မြတ်စွာဘုရားကြောင့်။ ဇာတော၊ ဖြစ်တော် မူသော။) သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတြာသည်။ အနုဝတ္တေဘိ၊၏။ (အဘိညေယျ-စသော ဂါထာ နက်သည် ဗြဟ္မာယုသုတ် ၃၉၂- ပိုဒ်၌ ပါပြီး)။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ မယိ၊ ငါဘုရား၌။ ကခ်ံ ' ယုံမှားခြင်းကို။ ဝိနယဿု၊ ပယ်ဖျောက် လော့။ အဓိမုစ္စဿု၊ ဘုရားဟုဆုံးဖြတ်လော့။ သမ္မုဒ္ဓါနံ၊ဘုရားတို့ကို။ အဘိဏှသော၊ မပြတ်။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယေသံ၊ ယင်းဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိဏှသော၊ မပြတ်။ လောကေ၊ ၌။ ပါတုဘာဝေါ' ထင်ရှားဖြစ်တော်မူခြင်းကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုံဏား။ သောဟံ' သည်။ အနုတ္တရော၊ မြတ်သော။ သလ္လကတ္တော၊ နုတ်အပ်ပြီးသော ရာဂစသော ဗြောင့် ရှိသော။ ဗြဟ္မဘူတော၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ အဘိတုလော၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း ဥပမာ ကို လွန်သော။ မာရသေနပမဒ္ဒနော၊ နှိပ်နင်းအပ်ပြီးသော မာရ်စစ်သည်ရှိသော။သမ္မုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားဖြစ်၍။ သဗ္ဗာမိတ္တေ၊ အလုံးစုံသော ရန်သူ (မာရ်ငါးပါး)တို့ကို။ ဝသီကတ္တာ၊ မိမိအလို ပါအောင် ပြု၍ ။ အကုတောဘယော၊ တစုံတခုသော အရပ်မှ ဘေးမရှိသည်ဖြစ်၍။ မောဒါမိ၊ ဝမ်းမြောက်စွာနေတော်မူ၏။

ဘောန္တော၊ တို့။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ သလ္လကတ္တော၊ သော။ မဟာဝီရော၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့ သည်။ ဝနေ၊ တောင်၌။ နဒတိ ဣဝ၊ ကြုံးဝါးသကဲ့သို့။ ယထာ၊ အကြင်စကားကို။ဘာသတိ၊ မိန့် တော်မူ၏။ ဣမံ၊ ဤစကားကို။ နိသာမေထ၊ နာယူကြကုန်လော့။

ဗြဟ္မဘူတံ၊သော။အဘိတုလံ၊သော။မာရသေနပမဒ္ဒနံ၊ နှိပ်နင်းအပ်ပြီးသော မာရ်စစ်သည် ရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို။ ကော၊အဘယ်သူသည်။ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော်။ ကဏှာ ဘိဇာတိကောအပိ၊ မည်းညစ်သောအမျိုးဇာတ်၌ ဖြစ်သူပင် ဖြစ်သော်လည်း။နပ္ပသီဒေယျ၊ မကြည်ညာ ရှိပါအံ့နည်း။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဣစ္ဆာ၊ လိုလား၏။ သော၊ သည်။ မံ၊ ငါ့နောက်သို့။ အနေ့တု၊ လိုက်စေသတည်း။ ယောဝါ၊ အကြင်သူသည်မူကား။ နဲ ဣစ္ဆတိ၊မလိုလား။ သော၊ သည်။ ဂစ္ဆတု၊(မလိုက်ပါ) ဖဲသွားပါလေ့။ အဟံ၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဝရပညဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုပါအုံ့။

ဝေ၊ ဤသို့။ ဘောတော၊ အရှင်ဆရာအား။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာ၌။ စေ ရုစ္စတိ၊ အကယ်၍ လိုလားနှစ်သက်ပါအုံ့။ မယမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ ဝရပညဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိဿာမ၊ ရဟန်းပြုပါကုန်အုံ့။

တိသတာ၊ သုံးရာကုန်သော။ ဣမေ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဤပုဏ္ဏားဘို့သည်။ ပဗ္ဗဇိကတာ၊ လက်အုပ်ချီမိုးကုန်လျက်။ ဘဂဝါ၊ ရား။ တဝ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဗြ ဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ စရိဿာမ၊ ကျင့်ပါကုန်အုံ့။(ဣဘိ၊ သို့။)ယာစန္တိ၊ တောင်းပန်ကြကုန်၏။

သေလ၊ လ။ ယတ္ထ၊ အကြင်မဂ္ဂဗြ ဟ္မစရိယ၌။ အပ္ပမတ္တာသ၊ မမေ့လျော့သည်ဖြစ်၍။ သိက္ခတော၊ ကျင့်သောသူ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။အမောဃာ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်။ (အကျိုးရှိ၏။)တံ ဗြ ဟ္မစရိယံ၊ထိုမဂ္ဂဗြ ဟ္မစရိယကို။ ဝါ၊ သည်။ သွာက္ခာတံ၊ ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်ပြီ။ သန္ဒိဋ္ဌိကံ၊ ကိုယ်ဘိုင်သာ ရှုမြင်ခြင်းငှါ ထိုက်၏။ အကာလိကံ၊ အခါမလင့် အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

သပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွသော။ သေလော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ပဗ္ဗဇ်၊ရှင်သာမဏေအဖြစ်ကို။ အလတ္ထ ခေါ၊ ပြီ။ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အလတ္ထ၊ ပြီ။

၄၀၀။ (အထ ခေါ။ပ။ နိသိဒိ၊ လွယ်ပြီ။)

ကေမန္တံ၊ ၌။နိသိန္နံ၊ သော။ကေဏိယံ ဇဋိလံ၊ကို။ဘဂဝါ၊သည်။"အဂ္ဂိဟုတ္တမုခါ။ပ။ ယဇတံ မုခန္တိ၊"ဟူကုန်သော။ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ဘိုဖြင့်။ အနုမောဒိ၊ အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏။

ကေဏိယ၊ ယ။ ယညာ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည်။ အဂ္ဂိဟုတ္တမုခါ၊ မီးပူဇော်ခြင်းလျှင် အမြတ်ပမာနရှိ၏။ သာဝိတ္တီ၊ သာဝိတ္တီကျမ်းသည်။ ဆန္ဒသော၊ ဆန်းကျမ်း၏။ မုခံ၊ အဦးအစ ပမာနတည်း။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မနုဿာနံ၊ လူဘို့၏။ မုခံ၊အမြတ်တည်း။သာဂရော၊ သမုဒ္ဒရာသည်။နဒီနံ၊ မြစ်ဘို့၏။ မုခံ၊ ပမာနတည်း။

နက္ခတ္တာနံ၊ နက္ခတ်ဘို့၏။ မုခံ၊ အမြတ်ပမာနသည်ကား။ စန္ဒော၊ လမင်းတည်း။ တပတံ၊ အလင်းရောင်ဘို့၏။ မုခံ၊ ကား။အာဒိစ္စော၊ နေမင်းတည်း။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။အာကင်္ခမာနာနံ၊ အလိုရှိကုန်သော။ ယဇတံ၊ ပူဇော်သောသူဘို့၏။ မုခံ၊ ကောင်းမှုဖြစ်ခြောင်းကား။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သံဃော၊ အရိယာသံဃာတည်း။

အထခေါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကေဏိယံ ဇဋိလံ၊ကို။ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ဘိုဖြင့်။အနုမောဒိတ္မာ၊ ၍ ။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍ ။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။

(အထခေါ။လ။ အဟောသိ။မ၂-ကား ဂ၂-ပိုဒ်၌ အနက် ရေးခဲ့ပြီ။)

အထခေါ၊ ၌။သပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွသော။အာယဿ သော သေလော၊သည်။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ယံတံ။ပ။ သဗ္ဗညုနောတိ၊"ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဘိတ္ထဝိသု၊ ပြီ။

စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊ အဋ္ဌမိံ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ။ အာဂမ္မ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းကြောင့်။ တဝ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ သာသနေ၊ ၌။ သတ္တရတ္တေန၊ ခုနစ်ညဉ့်ဖြင့်။ ဒန္ဓာ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးကုန်သည်။အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်ပါတည်း။ တုဝံ၊ သည်။ သတ္ထာ၊ ဆရာပါတည်း။ တုဝံ၊ သည်။ မာရာဘိဘူ၊ မာရ်နတ်ကို လွှမ်းမိုးနိုင်သော။ မုနိ၊ ဘုရားပါတည်း။ တုဝံ၊ သည်။ အနုသယေ၊ အနုသယတို့ကို။ ဆေတ္တာ၊ ပယ်ဖြတ်၍ ။ တိဏ္ဏော၊ သံသရာမှ လွှန်မြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ဣမံ ပဇံ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းကို။ တာရေသိ၊ လွှန်မြောက်စေတော်မူပြီ။

တေ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ဥပဓိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ (ဥပလက္ခဏ။) သမတိက္ကန္တာ၊လွန်အပ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ သည်။ အာသဝါ၊ အာသဝတို့ကို။ ပဒါလိတာ၊ ခွဲအပ်ကုန်ပြီ။ အနုပါဒါနော၊ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိဟူသော ဥပါဒါန် မရှိသည်ဖြစ်၍ ။ သိဟောဝ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့။ ပဟီနဘယ-ဘေရဝေါ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောဘေး ကြောက်မက်ဘွယ် ရှိတော်မူ၏။

ဝီရ၊ မြတ်စွာဘုရား။(တုံ၊သည်။) ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ပသာရေဟိ၊ ဆန့်တန်းတော်မူပါ။ နာဂါ၊ ရဟန္တာတို့သည်။ သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (ခြေတော်တို့ကို) ။ ဝန္ဒန္တု၊ ရှိခိုးကြပါစေ။ဘီသတာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဘိက္ခဝေါ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ ပဠုလီကတာ၊ ကုန်လျက်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒုတိယံ၊ သော။ သေလသုတ္တံ၊သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၃-အဿလာယနသုတ်

ဧဝံ၊(ဧဝံ။ပ။ အာရာမေ-ပေးမြဲ။)။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ နာနာဝေရဇ္ဇကာနံ၊ အထူးထူးသော တိုင်းပြည်ဘို့မှ လာကြကုန်သော။ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ပုံကားတို့၏။ ပဉ္စမတ္တာနိ ပြာဟ္မဏသဘာနိ၊ ပုံကား ငါးရာဘို့သည်။ (သုဂတသ သုဂတဇ်ဝရပမာဏ-ကဲ့သို့ နောက်ပုဒ် ပြာဟ္မဏ မပြခဲ့ပါ။ သို့ဖြစ်၍ ပုံကားတို့၏ ငါးရာဘို့သည်။ ပုံကားငါးရာဘို့သည်-ဟုဆိုလို၏။) ကေနစိဒေဝ ကရဏီဃေန၊ တစုံတခုသော ပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့်သာလျှင်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပဋိဝသန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ အဋ္ဌကထာ၌ "ယသ္မာ။ပ။ အာဂတမှာ၊ တသ္မာ"ဟု ဖွင့်ဆိုခြင်းသည် 'ယံ'-ကို ကာရဏတ္တနိပါတ် အဖြစ် သိစေလိုမဟုတ်၊တူသပစ္စယန္တအာဂမ္မပုဒ်ကို ဟေတုတ္ထဟု သိစေလိုသော၊ ယံ ကား အနက်မဲ့။သေလတွေ့ရ ဂါထာ ဂုဂ-၌ သတ္တရတ္တေန-ဟုပင် ရှိသောကြောင့်ရင်း အဋ္ဌမိ-ဟူသော သဒ္ဒန္တရိုက်ကို ထောက်သောအားဖြင့်ရင်း သတ္တရတ္တေန-မှသာ ကောင်း၏။ အနုတ္တရေန ဒမထေန-ကို ဒန္တာ-၏ အဖွင့်ဟု မယူဆမူ၍ သံဝဏ္ဏနာ သီးခြားကြံဆကာ ရင်းနှင့်အညီ သတ္တရတ္တေန-ကို ဖြုတ်၍ အနုတ္တရေန-ဟု ပြင်ခြင်းသည်ကား မသင့်။ အဋ္ဌကထာ၌ လည်း အတ္ထနာ-ရှိခြင်းထက် သတ္တရတ္တေန-ဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏။

အထခေါ၊ ၌။ တေသံ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏(ဝိတ်၌)။"အယံ ခေါ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ စာတုဝဏ္ဏိံ၊ အမျိုးလေးပါးနှင့် ဆက်ဆံသော။ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို။ ပညပေတိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ အသ္မိံ ဝစနေ၊ ထိုစင်ကြယ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်သောစကား၌။ ပဋိမန္တေတုံ၊ ပြန်လှန်ပြောဆိုခြင်းငှါ။ ပဟောတိ၊ နုခေါတိ၊ စွမ်းနိုင်သနည်း"ဟူသော၊ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အဿလာယနော နာမ၊ အဿလာယနမည်သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပဋိဝသတိ၊ ၏။ ဒဟရော၊ ငယ်၏။ ဝုဍ္ဎသိရော၊ ဆံချအပ်ပြီးသော ဦးခေါင်းရှိ၏။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်။ သောဠသဝဿုဒ္ဒေသိကော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိ၏။ပ။ အနဝယော၊၏။ အထခေါ၊၌။တေသံဗြာဟ္မဏာနံ၊တို့၏(စိတ်၌)။"အယံ ခေါ အဿလာယနော မာဏဝေါ၊သည်။ပ။ အနဝယော၊ ၏။ သော ခေါ၊ထိုအဿလာယနလုလင်သည်။ သမဏေန ဂေါတမေန။ နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အသ္မိံ ဝစနေ၊ ၌။ ပဋိမန္တေတုံ ၊ငှါ။ ပဟောတိတိ၊ စွမ်းနိုင်၏"ဟူသော ၊ တေ၊သည်။ အဟော-သိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။အဿလာယနံ မာဏဝံ၊ကို။"ဘော အဿလာယန၊ အမောင်အဿလာယန။ အယံသမဏော ဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်။စာတုဝဏ္ဏိံ၊ အမျိုးလေးပါးနှင့်ဆက်ဆံသော။ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို။ ပညပေတိ၊ ပညတ်၏။ ဘဝံ အဿလာယနော၊ အမောင်အဿလာယနသည်။ ဘော၊ လာပါလော့။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အသ္မိံ ဝစနေ၊ ၌။ ပဋိမန္တေတူတိ၊အပြန်အလှန်ပြောဆိုပါလော့"ဟူသော။တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဿလာယနော မာဏဝေါ၊ သည်။တေ ဗြာဟ္မဏေ၊တို့ကို။ "ဘော၊ အိုအရှင်တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ခလု၊ စင်စစ်။ မွေဝါဒီ၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောကို ပြောဆိုလေ့ရှိတော်မူ၏။မွေဝါဒိနော စ ပန၊ဟုတ်မှန်သောသဘောကို ဆိုလေ့ရှိတော်မူကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ ဒုပ္ပဋိမန္တိယာ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ပြန်လှန်ပြောဆိုအပ်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟ၊ သည်။ ပ။ ပဋိမန္တေတုံ၊ ငှါ။ နု သက္ကောမိတိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဒုတိယမ္ပိ၊ခေါ၊လည်း။တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အဿလာယနံ မာဏဝံ၊ ကို။"ဘော အဿလာယန၊နု။အယံ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ပ။ ပဋိမန္တေတု၊ လော့။ ဘောတာ အဿလာယ-နေန၊ အမောင်အဿလာယနသည်။ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ပရိဗိုဇ်ဘို့၏ အစီရင်ကို။ ဝါ၊ ပရိဗိုဇ်ဘို့၏ အကျင့်ကို။ စရိတံ ခေါ ပနဘတိ၊ သင်အပ် ကျင့်အပ်ပြီ"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

တတိယမ္ပိ ခေါ၊ လည်း။ တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အဿလာယနံ မာဏဝံ၊ ကို။"ဘော အဿလာယန၊နု။ပ။စရိတံ ခေါ ပန၊ပြီ။ ဘဝံ အဿလာယနော၊ သည်။အယုဒ္ဓပရိဇဗိတံ၊ စစ်ထိုးမီကရှုံးခြင်းကို။ မာ ပရိဇဗိယိတိ၊ မရှုံးပါလင့်"ဟူသော။ ဇေတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဿလာယနော မာဏဝေါ၊ သည်။ တေ ဗြာဟ္မဏေ၊ တို့ကို။ အဟ၊ သည်။"ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့။အဒ္ဓါ ခေါ၊ မချွတ်ကေန်ပင်။ ဘော၊ တို့။ပ။ နု သက္ကောမိတိ၊

ဟူ၍။ နဲ လဘာမိ၊ ဘောင်းပန်၍ မရ၊ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဝန္တောနံ၊ အရှင်တို့၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဂမိဿာမိတိ၊ သွားတောအုံ့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ ။

၄၀၂။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အဿလာယနော မာဏဝေါ၊ သည်။ မဟာတာ၊ မျှားစ္ဆာသော။ ပြာဟွဏဂဏေန၊ ပုံဏားအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ကွ။ပ။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ဌ။ နိသိန္နော၊ သော။ အဿလာယနော မာဏဝေါ။ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

(ပြာဟွဏာ။ပ။ ကိမဟ-ဝါကျဘို့ကား မဓုရသုတ်-၃၁၇ ပိုဒ်ဌ ရေးခဲ့ပြီ။)

အဿလာယန၊ နဲ။ ပြာဟွဏာနံ၊ ပုံဏားတို့၏။ ဥတုနိယောပိ၊ ဥတုလာကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဂဗ္ဘနိယောပိ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိဇာယမာနာပိ၊ မွေးဖွားကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါယမာနာပိ၊ နို့တိုက်ကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပြာဟွဏိ-ယော၊ ပုံဏားမတို့ကို။ဒီဃန္တိခေါ ပန၊ ရှုမြင်အပ်ကုန်၏။ တေစ၊ ထိုပုံဏားတို့သည်လည်း။ ပြာဟွဏိ-ယောနိဇာဝ၊ ပုံဏားမဘို့၏ ယောနိမှ ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ပ။ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ဘဝံဂေါဘမော၊ သည်။ ဝေ၊ သို့။ ကိဥ္စာပိ အာဟ၊အကယ်၍ ဟောတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ပင် ဟောတော်မူသော်လည်း။ တွေ၊ ဤအမျိုးနှင့် စပ်၍ ပြောဆိုရာ၌။ ပြာဟွဏာ၊ တို့သည်။ပ။တေ၊ ဤစကားကို။ ဝေ၊ သို့။ မညန္တိ၊ မှတ်ထင်ကုန်၏။

၄၀၃။ (တံ ကိ ံ မညသိ အဿလာယန- ပေးမြဲ)။ တေ၊ သင်သည်။ "ယောနကမ္မောဇေ သုစ၊ ယောနဘိုင်း ကမ္မောဇဘိုင်းဘို့ရှိ၍ရင်း။ အညေသု၊ တပါးကုန်သော။ ပစ္စန္တိမေသု။ အစွန်အဖျားဌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဇနပဒေသုစ၊ ဇနပုဒ်ဘို့ရှိ၍ရင်း။ အယျော စေဝ၊အရှင်ရင်း။ ဒါသော စ၊ ကျွန်ရင်း။ ဒေ့ဝ၊ နှစ်မျိုးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝဏ္ဏာ၊ အမျိုးဘို့သည်။သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အယျော၊ အရှင်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ ဒါသော၊ ကျွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်နိုင်၏။ ဒါသော၊ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အယျော၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ သုတံ၊ ကြားဘူး သလော။ ဣဘိ၊ ၏။ "ဘော၊ အိုအရှင်ဂေါဘမ။ မေ၊ သည်။ ယောနကမ္မောဇေသု၊ တို့၌။ပ။ ဟောဘိတိ၊ ၏"ဟူသော။ တံ၊ ထိုစကားကို။ဝေ၊ သို့။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဣတိ၊၏။ အဿ၊ လာယန၊ နဲ ။တွေ၊ ဤအမျိုးနှင့်စပ်၍ ပြောဆိုရာ၌။ ပြာဟွဏာ၊ တို့သည်။ပ။ဝေ၊ သို့။ ယံအာဟံသု၊ အကြင်ဆိုကုန်ပြီ။ တွေ၊ ဤ ဆိုဆိုရာ၌။ ပြာဟွဏာနံ၊ တို့၏။ဗလံ၊ အားအစွမ်းသည်။ ကိ ံ၊ အဘယ်နည်း။ အဿာသော၊ မှီရာသည်။ကော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ (ကိဥ္စာပိ-စသည် ပေးမြဲ)။

၄၀၄။ (တံ ကိ ံ မညသိ အဿလာယန၊ ပေးမြဲ)။ ပါဏာဘိပါတိ၊ သော။ပ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ သော။ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးသည်သာလျှင်။ပ။ နိရယံဥပ၊ဌ။ ပဇ္ဇေယ္ယ နုခေါ၊ ဖြင်ရာ သလော။ပြာ ဟွဏော၊ သည်။ နောပဇ္ဇေယ္ယ၊ မဖြင်ရာသလော။ ဣတိ၊ ၏။ (အကြင်းတူ ၏။ ပေယျာလအနက်မျှားကို မဓုရသုတ် ၃၁၉ ပိုဒ်ဌ-ရှု)။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ဟိ၊မှန်၏။ ပါဏာဘိပါတိ၊ သော။ပ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သော။ ခတ္တိယောပိ၊ သည်လည်း။ နိရယံ ဥပ၊ဌ။ ပဇ္ဇေယ္ယ၊ ရာ၏။ပ။ဣတိ၊ ၏။ (တွေ။ပ။ ပြ ဟွဒါယာဒါဘိ-ကား တူပြီ)။

၄၀၅။ (တံ ကိ ံ မညသိ-အဿလာယန-ပေးမြဲ)။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သော။ပ။သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သော။ ပြာ ဟွဏောဝ၊သည်သာလျှင်။ပ။ပဇ္ဇေယ္ယ နုခေါ၊သလော။ခတ္တိယော၊ သည်။နောပဇ္ဇေယ္ယ၊ မဖြစ်ရာသလော။ပ။ ဣတိ၊ ၏။

(နောဟိဒံ စသည်ကား အနက်တူပြီ။ ပေယျာလအနက်မျှားကို မဓုရသုတ် ၃၂၀-ပိုဒ်၌ရှု၊ တွေ့-စသည်လည်း တူပြီ။)

၄၀၆။ (တံ ကိ ံမညသိ အဿလာယန- ပေးမြဲ)။ ပြာဟ္မဏောဝ၊ သည်သာလျှင်။ အသို့ ံပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌။ အဝေရံ၊ ရန်မရှိသော။ အဗျာပဇ္ဈံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာစိတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော စိတ်.ပို။ ဘာဝေတုံ၊ ပွါးခြင်းငှါ။ ပဟောတိနုခေါ၊ စွမ်းနိုင်သလော။ ခတ္တိ-ယော၊ သည်။နော ပဟောတိ၊ မစွမ်းနိုင်သလော။ပ။ဣတိ၊ ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ခတ္တိယောပိ၊ သည်လည်း။ပ။ပဟောတိ၊ ၏။ ဝေဿောပိ၊ သည်လည်း။ပ။သုဒ္ဒေ ပိ၊သည်လည်း။ပ။သဗ္ဗေပိ၊ကုန်သော။စတ္တာရော ဝဏ္ဏာ၊အမျိုး လေးမျိုးတို့သည်။ပ။ပဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။ (ဇတ္တ- စသည် ရှေးနှင့်တူပြီ။)

၄၀၇။ (တံ ကိ ံမညသိ အဿလာယန၊ ပေးမြဲ)။ ပြာဟ္မဏောဝ၊ သည်သာလျှင်။ သောဘိသိနာနိ ံ၊ ချေးပွတ်ကြိုးလုံးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍ ။ နဒီ ံ၊ မြစ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ရဇော ဇလ္လံ၊ မြူအညစ်အကြေးကို။ ပဝါဟေတုံ၊ မျှောခြင်းငှါ။ ပဟောတိ နုခေါ၊လော။ ခတ္တိယော၊သည်။ နောပဟောတိ၊ လော။ပ။ ဣဘိ၊ ၏။

(နောဟိဒံ-စသည်နှင့် ဇတ္တ-စသည်ကား ရှေးနှင့်တူပြီ။ သောဘိသိနာနိ-ကား ဃဋ္ဋိကာရ သုတ် ၂၈၃- ပိုဒ်၌လည်း လာ၏။)

၄၀၈။ (တံ ကိ ံမညသိ အဿလာယန၊ ပေးမြဲ)။ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ခတ္တိယော၊ ရေမြေကို အစိုးရသော။မုဒ္ဓါဝသိတ္တော၊ ဦးထိပ်၌ သွန်းအပ်သော အဘိသိက် ရေစင်ရှိသော။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ နာနာဇနာနံ၊ အသွေးထူးသော အမျိုးဇာတ်ရှိကုန်သော။ ပုရိသာနံ၊ယောကျ်ားတို့၏။ ပုရိသသတံ၊ ယောကျ်ားတရာ ကို။ "ဘောဇနော၊ အမောင်တို့။ ယေ၊အကြင်ယောကျ်ားတို့သည်။တတ္ထ၊ထိုအရပ် ၌။ ခတ္တိယကုလာ၊ မင်းမျိုး ၃ဌင်း။ ပြာဟ္မဏကုလာ၊ပုံကားမျိုးမှဌင်း။ ရာဇညကုလာ၊ အဘိသိက် မခံရသေးသော မင်းမျိုးမှဌင်း။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ် ကုန်၏။ တေ၊ ထိုယောကျ်ားတို့သည်။ အာယန္တု၊ လာကုန်လော့။ သာကသ ဝါ၊ ကျွန်းသား၏ဌင်း။သာလသ ဝါ၊ အင်ကြင်းသား၏ဌင်း။ သလဠသ ဝါ၊ ထင်းရှူးသား၏ဌင်း။ စန္ဒနသ ဝါ၊ စန္ဒကူးသား၏ဌင်း။ ပဒုမကသ ဝါ၊ ပ ဒုမ္မာသား၏ဌင်း။ ဥတ္တရာရဏိ ံ၊ပွဘ်ခုံပွတ်ကြည်ကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။အဂ္ဂိ ံ၊မီးကို။အဘိနိဗ္ဗတ္တေန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။ တေဇော၊ မီးကို။ပါဘုကရောန္တု၊ ထင်စွာပြုကုန်လော့၊ ဘောဇနော၊ တို့။တတ္ထ၌။ စဏ္ဍာလကုလာ၊ ဒွန်းစဏ္ဍားအမျိုးမှဌင်း။ နေသာဒကုလာ၊ မှဆိုးဘံ၀ါမျိုးမှဌင်း။ ဝေနကုလာ၊နှီးသမားမျိုးမှဌင်း။ ရထကာရကုလာ၊ သားရေနယ်သမားမျိုးမှဌင်း။ ဝါ၊ လက်သမားမျိုးမှဌင်း။ ပုက္ကုသကုလာ။ ပန်းမှုိက်သွန် ဘင်ကျုံးသမားမျိုးမှဌင်း။ဥပ္ပန္နာ၊ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ အာယန္တုပန၊လာကြကုန် လော့။သာပါန ဒေါဏိယာ ဝါ၊ခွေးသောက်ကျင်း၏ဌင်း။ သူကရဒေါဏိယာ ဝါ၊ဝက်စားကျင်း၏ဌင်း။ ရဇကဒေါဏိယာဝါ၊ ဆိုးရေကျင်း၏ဌင်း။ ရေဏ္ဍကဌသ ဝါ၊ ကျက်ဆူသား၏ဌင်း။ ဥတ္တရာရဏိ ံ၊ ကို။ပ။ပါတုကရောန္တု၊ဘိ၊ ကုန်လော့"ဟု ဆို၍ ။ သန္ဒိပါတေယျ၊ စည်းဝေးစေရာ၏။

(တံ ကိ ံမညသိ အဿလာယန- ပေးမြဲ။)ဝေ၊ သို့။ ခတ္တိယကုလာ၊ မှဌင်း။ပ။ ဥပ္ပန္နေဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သောယောကျ်ားဘို့သည်။ သာကသ ဝါ၊ ၏ဌင်း။ပ။ ဥတ္တရာရဏိ ံ၊ ကို ။အာဒါယ၊ ၍။

ယော သော အဂ္ဂိ၊အကြင်မီးကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ယော သော တေဇော၊ အကြင်မီးကို။ ပါတုကတော၊ ထင်စွာပြုအပ်၏။သော ဝေ အဂ္ဂိ၊ထိုမီးသည်သာလျှင်။အစ္စိမာ၊စေ၀၊အလျှံရှိသည်ရင်း။ ဝဏ္ဏ၀ါ စ၊ အဆင်းရှိသည်ရင်း။ ပဘဿရော စ၊ အရောင်ထွက်သည်ရင်း။ အဿ နုခေါ၊ ဖြစ်ရာသလော။ တေန စ အဂ္ဂိနာ၊ ထိုမီးဖြင့်လည်း။ အဂ္ဂိကရဏီယံ၊ မီးအမှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကာ နုခေါ၊ စွမ်းနိုင်သလော။

စက္ကာလကုလာ၊ မှဂင်း။ပ။ ဥပ္ပန္နေဟိ၊ တို့သည်။ သာပါနဒေါဏိယာ၀ါ၊ ၏ရင်း။ ပ။ ဥတ္တရာ-ရဏိ ံ၊ကို။ အာဒါယ၊၍။ယော ပန သော အဂ္ဂိ၊ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တော၊၏။ယော ပန သော တေဇော၊ကို။ ပါတုကတော၊ ၏။သော အဂ္ဂိ၊သည်။ အစ္စိမာ၊ အလျှံရှိသည်။နစေ၀ အဿ၊မဖြစ်ရာသလော။ ဝဏ္ဏ၀ါ၊ အဆင်းရှိသည်။ နစ အဿ၊လော။ပဘဿရော၊သည်။နစ အဿ၊လော။တေန စ အဂ္ဂိနာ၊ ဖြင့်လည်း။အဂ္ဂိကရဏီယံ၊ကို။ကာတုံ၊ငှါ။နစ သက္ကာ၊မစွမ်းနိုင်သလော။ဣတိ၊၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ပ။ ယောပိ သော အဂ္ဂိ၊ ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တော၊ ၏။ယောပိ တေဇော၊ကို။ ပါတုကတော၊ ၏ ။ သော အဂ္ဂိ၊ သည်။အစ္စိမာ စေ၀၊ သည်ရင်း။၀ဏ္ဏ၀ါ စ၊သည်ရင်း။ပဘဿရော စ၊သည်ရင်း။ အဿ၊ ရာ၏။ တေန စ အဂ္ဂိနာ၊ ဖြင့်လည်း။ အဂ္ဂိကရဏီယံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏။ စက္ကာလကုလာ၊ မှဂင်း။ပ။ သက္ကာ၊၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ဟိ၊မှန်၏။ သဗ္ဗေ၀ပိ အဂ္ဂိ၊ အလုံးစုံသော မီးသည်လည်း။ အစ္စိမာ စေ၀၊ သည်ရင်း။၀ဏ္ဏ၀ါ စ၊သည်ရင်း။ပဘဿရော စ၊ သည်ရင်း။ အဿ၊ရာ၏။ သဗ္ဗေနပိ အဂ္ဂိနာ၊ အလုံးစုံသော မီးဖြင့်လည်း။ အဂ္ဂိကရဏီယံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ သက္ကာ၊၏။ဣတိ၊ ၏။

(ကဏ္ဏကတ္ထလသုတ် အပိုဒ် ၃၀၀-၌ ၎င်း ၀ါဂျမှုဘုန်း အနည်းငယ်တူ၏။ ထို့စသည်လည်း ရှေးနည်း။ ထို့၊ ဤအလုံးစုံသော မီးအမှုကို ပြုရာ၌ ပေး။)

၄၀၉။ (တံ ကိ ံမညသိ အဿလာယန၊ ပေးမြဲ)။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ခတ္တိယ-ကုမာရော၊ မင်းမျိုးသတို့သားသည်။ ပြာဟွဏကညာယ၊ ပုံကားမျိုးသတို့သမီးနှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ သံ၀ါသံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ ကပ္ပေယျ၊ ပြုရာ၏။ တေသံ၊ ထိုမင်းမျိုးသတို့သားနှင့် ပုံကားမျိုးသတို့သမီးတို့၏။သံ၀ါသံ၊ ကို။ အန္ဒာယ၊ စွဲ၍။ ပုတ္တော၊ သည်။ ဇာယေထ၊ ဖွားမြင်ရာ၏။ ခတ္တိယ-ကုမာရေန၊ နှင့်။ပြာဟွဏကညာယ၊မှ။ဥပ္ပန္နော၊ဖွားမြင်သော။ယော သော ပုတ္တော၊ အကြင်သားသည်။ သိယာ၊ ရှိရာ၏။ သော၊ ထိုသားသည်။ ၀ါ၊ ကို။ မာတုပိ၊ အမိနှင့်လည်း။ သဒိသော၊ တူသလော၊ ပိဘုပိ၊ အဘနှင့်လည်း။သဒိသော၊ တူသလော။ ခတ္တိယောတိပိ၊ မင်းမျိုးဟူ၍ လည်း။ ၀တ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်သလော။ ပြာဟွဏောတိပိ၊ ပုဏ္ဏား မျိုးဟူ၍ လည်း။ ၀တ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်သလော။ ဣဘိ၊ ၏။ဘော ဂေါတမ၊မ။ခတ္တိယကုမာရေန၊ နှင့်။ ပြာဟွဏကညာယ၊ မှ။ဥပ္ပန္နော၊သော။ ယော သော ပုတ္တော၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ သော၊သည်။ မာတုပိ၊ နှင့်လည်း။ သဒိသော၊ တူ၏။ပ။ ပြာဟွဏောတိပိ၊ပုံကားမျိုးဟူ၍ လည်း။ ၀တ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ ဣဘိ၊ ၏။

(တံ ကိ ံ မညသိ အဿလာယန- ပေးမြဲ)။ဣဓ၊ ၌။ ပြာဟွဏကုမာရော၊ ပုံကား သတို့သားသည်။ ခတ္တိယာကညာယ၊ မင်းမျိုးသတိုးသမီးနှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ ကွ။ သံ၀ါသံ၊ကို။ ကပ္ပေယျ၊၏။ပ။ စတ္တဗ္ဗော၊၏။ဣဘိ၊၏။

(တံ ကိ ံ မည္သည့ အဿလာယန- ေပးမြဲ) ။ဤ၀၊ ၌။ ၀ဋ္ဌ၀ံ၊ မြင့်မကို။ ဂဒြဘေန၊ မြည့်ထီးနှင့်။ သမ္ဘဝယာဇေယျ၊ ယှဉ်စေကုန်ရာ၏။ (တင်ကုန်ရာ၏ ဟူလို။)တေသံ၊ ထိုမြင့်မနှင့် မြည့်ထီးတို့၏။ သမ္ဘဝယာဂံ၊ ယှဉ်ခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ ၍။ ကိဿသာရော၊ မြင့်ကလေးသည်။ဇာယေထ၊ဖွားမြင်ရာ၏။ ၀ဋ္ဌ၀ါယ၊ မြင့်မနှင့်။ ဂဒြဘေန၊ မြည့်ထီးကြောင့်။ ဥပ္ပန္နော၊ သော။ ယော သော ကိဿသာရော၊ အကြင်မြင့်ကလေးသည်။ သိယာ၏။ သော၊ သည်။ ၀ါ၊ ကို။ မာတုပိ၊ နှင့်လည်း။ သဒိသော၊ သလော။ပိတုပိ၊နှင့်လည်း။ သဒိသော၊သလော။ အသောတိပိ၊မြင့်ဟူ၍ လည်း။၀ဏ္ဏေ၊ဆိုအပ် သလော။ဂဒြဘောတိပိ၊ မြည့်ဟူ၍ လည်း ။၀ဏ္ဏေ၊ သလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သော အဿတရော၊ ထိုမြင့်ကလေးသည်။ကုဏ္ဍံ ဟိ၊ စပ်၍ ဖွားသောသားသာလျှင်[1]။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဿ၊ထိုမြင့်ကလေး၏။ဣဒံ နာနာကရဏံ၊ ဤအထူးကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ အမုတြ စ ပန၊ထိုရှေးနည်းခ်ိုကား။သောနံ၊ ထိုလုလင်ပျိုတို့၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု သော။ နာနာကရဏံ၊ အဆူးကို။ နပဿာမိ၊ မမြင်ပါ၊ ဣတိ၊ ၏။

(တံ ကိ ံ မည္သည့ အဿလာယန၊ ေပးမြဲ။) ဤ၀၊ ၌။ သဉ္ဇရိယာ၊ တမိ၀မ်ားဘုင်းကိန်း ကုန်သော။ ဘာဘရော၊ ညီနောင်ဖြစ်ကုန်သော။ဒွေ မာဏ၀ကာ၊ လုလင်နှစ်ယောက်တို့သည်။ အဿု၊ ရှိကုန်ရာ၏။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ အဇ္ဈာယကော၊ ဗေဒင်ကို သရဇ္ဈာယ်တတ်၏။ ဥပနိဓော၊ အာဂုံဆောင်နိုင်၏။ ဧကော၊ သည်။ အနဇ္ဈာယကော၊ တဘ်။ အနုပနိဓေ၊ နိုင်။ ဇ္ဈာ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့ဘုင်။ ကံ၊ ဘယ်သူ့ကို။ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပြောဟူကာ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓေ၀ါ၊ ကုဋ္ဌီးထမင်းခ်ိုရင်း။ ထာလိပါကေ ၀ါ၊လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ မဂ်လာ ထမင်းခ်ိုရင်း။ ယညေ ၀ါ၊ ယဇ်ထမင်းခ်ိုရင်း။ ပါဟုနေ ၀ါ၊ ညှဉ်ဝဘ်ထမင်းခ်ိုရင်း။ ဘောဇေယ္ယုံ၊ ကျေးမွေးကုန်ရာအုံ့နည်း။ဤတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ယော သော မာဏ၀ကော၊အကြင်လုလင်သည်။ အဇ္ဈာယကော၊ တဘ်၏။ ဥပနိဓေ၊ နိုင်၏။ ဇ္ဈေ၊ တို့တင်။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပဋ္ဌမံ၊ စွာ။ ပြောဟူကာ၊ တို့သည်။ပ။ဘောဇေယ္ယုံ၊ ကုန်ရာ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အနဇ္ဈာယကေ၊ သော။ အနုပနိဓေ၊သော။မာဏ၀ကော၊ လုလင်၌။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူခြင်းသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးများသည်။ ကိ ံ ဘ၀ိဿတိ၊ အဘယ်မှုဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(တံ ကိ ံ မည္သည့ အဿလာယန-ေပးမြဲ။) ဤ၀၊ ၌။ သေ၁ဒရိယာ၊တမိ၀မ်းတွင်း ကိန်းကုန်သော။ ဘာဘရော၊ ကုန်သော။ ဒွေ မာဏ၀ကာ၊ တို့သည်။ အဿု၊ကုန်ရာ၏။ ဧကော၊ သည်။ အဇ္ဈာယကော၊ တဘ်၏။ ဥပနိဓေ၊ နိုင်၏။ ဒုဿီလော၊ အကျင့်ပျက်၏။ ပါပ၀မ္မော၊မကောင်း

၁။ ကဏ္ဍာသားနှင့် ဂေါလကသားအထူးကို ဘက်လိအကွာရာရေးနှင့်ရှိသော မနုဓမ္မသတ်၌ ဤသို့ ဆို၏။ ဟရဒါရေသု ဇာယန္တေ ဒွေ သုတာ ကုဏ္ဍဂေါလကာ။ပတိမှိ ဇီ၀တိ ကုဏ္ဍော မတေ ဘတ္တရိ ဂေါလကော။ မနုဓမ္မသတ်၊ ၃၊အမျာယ၊ ၁၇၄ ဂါထာ။ သူတပါးမယားတို့၌ ဖွားသော သားများကို ကုဏ္ဍ, ဂေါလက ခေါ်၏။ လင်ကြီးအသက်ရှိသေးလျှင် ကုဏ္ဍ၊ သေလျှင် ဂေါလက ဟု ခေါ်၏။

သောသတောရှိ၏။ ကောဝ၊ သည်။ အနဇ္ဈာယကော့၊ တတ်။ အနုပနီတော၊ နှိုင်းသိလဝါ၊ အကျင့်ရှိ၏။ကလျှာဏခမ္မော၊ ကောင်းသော်သတောရှိ၏။ပ။တော ဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဒုဿီလော၊ သော။ပါပခမ္မော၊ သော။မာဏဝကေ၎ဉ်။ ဒိန္နံ၊ သည်။ မဟပ္ဖလံ၊သည်။ ကိ ံ ဘဝိဿတိ၊ နည်း။ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အဿလာယန၊ နု။ တုံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဍ။ ဇာတိ ံ၊ အမျိုးဇာတ်သို့။ အဂမာသိ၊ရောက်ပြီ။ ဇာတိ ံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်ပြီး၍။ မန္တေ၊ ဝေဒတို့သို့။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ မန္တေ၊ တို့သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ တပေ၊ အကျင့်တို့သို့။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ တပေ၊ တို့သို့။ ဂန္ဓာ၊၍။စာတုဝဏ္ဏံ ံ ၊ အမျိုးလေးပါးဖြင့်ဆက်ဆံသော။ သုဒ္ဓိ ံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းသို့။ ပစ္စာဂတော၊ တဖန်ပြန်ရောက်၏။ အာဟ၊ ငါဘုရားသည်။ ယံ၊ ယင်းသတောကို။ ပညပေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံဝုတ္တေ၊သော်။ အဿလာယနော မာဏဝေါ၊ သည်။ တုဏ္ဏီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်။ မကုံဘူတော၊ မျက်နှာမသာမယာ။ ပဘ္ဂဝန္တေ၊ ကျသောပခုံးရှိသည်ဖြစ်၍[1]။ အဓောမုခေါ၊အောက်ဦး ချထားအပ်သောမျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဋ္ဌာယန္တော၊ကြံမှိုင်လျက်။အပ္ပဋိဘာနော၊ ဉာဏ်အမြော်အမြင် မရှိသည်ဖြစ်၍[2]။ နိသီဒိ၊ ပြီ။

ဌာဝ။ အထ ခေါ၊ဦး။ ဘဂဝါ၊ သည်။အဿလာယနံ မာဏဝံ၊ ကို။ပ။ အပ္ပဋိဘာနံ၊ ကို။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိတော်မူ၍။ အဿလာယနံ မာဏဝံ၊ ကို။ (ဌင်း၏ အာကာရဝါကျကား ဤသုတ်အဆုံး ဒဗ္ဗိဂါဟာဘိ မှ ဣတိ တိုင်အောင် ဖြစ်၏။)

အဿလာယန၊ နု။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ အရညာယတနေ၊တောအုပ်ဦး။ပဏ္ဏကုဋ္ဌိသု၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းတို့ဦး။ သမ္မန္တာနံ၊ အညီအညွတ်ပြောဆိုကုန်သော။ သတ္တန်း၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏိသိန်း၊ ပုဏ္ဏား ရသေ့တို့အား။ "ဗြာဟ္မဏောဝ၊သာလျှင်။ပ။ဗြာဟ္မဒါယာဒါတိ၊"ဟူသော။ ဝေရွပ်၊ သော။ ပါပကံ၊ ယုတ်ညံ့သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ အယူသည်။ ဥပ္ပန်း၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အဿလာယန၊ နု။ အသိတော၊ မည်းနက်သော။ ဒေဝ၎လာ ဣသိ၊ ဒေဝလရသေ့သည်။ "အရညာယတနေ၊ ဦး။ပ။ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သည်။ ဥပ္ပန်း ကိရာတိ၊ ဖြစ်သတတ်"ဟူ၍။ အသောသိ ခေါ၊ တည်း။

အဿလာယန၊ နု။အသ ခေါ၊ ဦး။ အသိတော၊ သော။ဒေဝလော ဣသိ၊သည်။ကေသမဿုံ၊ ကို။ ကပ္ပေတ္ဝာ၊ ရိတ်ပယ်၍။ (ကပ္ပိတကေသမဿုတိအာဒီသု ဆေဒနေ။ ဓာတုမာလာ။)

မဉ္ဇိဋ္ဌဝဏ္ဏာနိ၊ မောင်းသောအဆင်းရှိကုန်သော။ ဒုဿာနိ၊ အဝတ်ဘို့ကို။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ ၍။ ပဋ္ဋလိယော၊ အသပ်ထပ်ပြူသုပ်အပ်ကုန်သော။ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်တို့ကို။ အာရုဟိတ္ဝာ၊ ၍။ ဇာတရူပမယံ၊ ရွှေဖြင့် ပြီးသော။ ဒဏ္ဍံ၊ တောင်ဝှေးကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊၍။ သတ္တန်း၊ ကုန်သော။

---

[1]။ ပဘ္ဂဝန္တောတိ ပတိတက္ခန္ဓော၊ အလဂဒ္ဒူပမနှင့် သစ္စကသုတ်-အဋ္ဌကထာ။

[2]။ အပ္ပဋိဘာနောတိ ကိဉ္စိ ပဋိဘာနံ အပဿန္တော။အလဂဒ္ဒူပမသုတ်-ဋီ။ အပ္ပဋိဘာနောတိ ဥတ္တရိ အပ္ပဿန္တော-စူဠသစ္စကသုတ်-ဋီ။

ဗြာဟ္မဏီသီနံ၊ တို့၏။ ပတ္ထဏ္ဍိလေ၊ သစ်ရွက်မိုး ကျောင်းပရိဝုဏ်၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အဿလာယန၊ နေ။ အထခေါ၊ ၌။ အသိတောဝေသော။ ဒေဝလောဂ္ဂသိ၊ သည်။ သတ္တန်း၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏီသီနံ၊ တို့၏။ ပတ္ထဏ္ဍိလေ၊၌။ စက်မောနော၊ လျက်။ "ဟန္ဒ၊ ယခု။ဤမေ ဘဝန္တော ဗြာဟ္မဏီသဒယာ၊ ဤအရှင်ပုံကားရသေ့တို့သည်။ ကော ဂတာ နုခေါ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။ဟန္ဒ၊ယခု။ဤမေ ဘဝန္တော ဗြာ ဟ္မဏီသဒယာ၊တို့သည်။ကော ဂတာ နုခေါတိ၊နည်း"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

အဿလာယန၊ နေ။အထ ခေါ၊ ၌။ သတ္တန်း၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏီသီနံ၊ တို့၏(စိတ်၌)။ ဂါမဏ္ဍလရှေ့ပါဝိယ၊ ရှာသူသားငယ်ဘို့၏ အသွင်ကဲ့သို့သော အသွင်ရှိသော။အယံ၊ ဤသူသည်။ သတ္တန်း၊ ကုန်သော။ ဗြာ ဟ္မဏီသီနံ၊ တို့၏။ ပတ္ထဏ္ဍိလေ၊ ၌။ စက်မမာနော၊ ကြံ့သားလျက်။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ပ။ကော ဂတာ နုခေါတိ၊ နည်းဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြောဆိုသူကား။ ကော၊ အဘယ်သူဖြစ်သနည်း။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ နံ၊ ထိုသူ ကို။ အဘိသပါမာတိ၊ ကျိန်ဆဲကြကုန်စို့" ဟူသော။ ဝေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အဿလာယန၊ နေ။အထ ခေါ၊ ၌။ သတ္တာ၊ ကုန်သော၊ ဗြာ ဟ္မဏီသယော၊ တို့သည်။ အသိတံ၊ သော။ ဒေဝလံ ဂ္ဂသိ ံ၊ ကို။ "ဝသလ၊ သူယုတ်။ ဘသ္မာ၊ ပြာသည်။ ဟေ၊ဟိ.ဖြစ်လော့။ ဝသလ၊ ယုတ်။ ဘသ္မာ၊ သည်။ ဟောဟိတိ၊ လော့"ဟူ၍။ အဘိသပိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။

အဿလာယန၊ နေ။ သတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဗြာ ဟ္မဏီ သယော၊ တို့သည်။ အသိတံ၊ သော။ ဒေဝလံ ဂ္ဂသိ ံ၊ ကို။ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဘိသပိ ံသု၊ကုန်ပြီ။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။ အသိတောဝေသော။ဒေဝလော ဂ္ဂသိ၊သည်။အဘိရူပတရော စေဝ၊အလွန်အဆင်းလှသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဿနီယတရော စ၊ အလွန်ကြည့်ရှုဘွယ်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပါသာဒိကတရော စ၊ အလွန်ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။

အဿလာယန၊ နေ။အထ ခေါ၊ ၌။ သတ္တန်း၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏီသီနံ၊ တို့၏(စိတ်၌)။ နော၊ ငါ့တို့၏။ တပေါ၊ အကျင့်သည်။ မောဃံ ဝတ၊ အချည်းနှီးဖြစ်စွတကား။ ဗြ ဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်သည်။ အဖလံ ဝတ၊ အကျိုးမရှိစွတကား။ ဟိ၊ မှန်၏။ "ပုဗ္ဗေ၌။ မယံ၊ ငါဘို့သည်။ ယံ၊ အကြင်သူကို။ ဝသလ၊ ယုတ်။ပ။ဟောဟိတိ၊ ဟူ၍။ အဘိသပါမ၊ ကုန်၏။ ဧကစ္စော ဝေ၊ အချို့သောသူသည်သာ။ဘသ္မာ၊ သည်။ ဘဝတိ၊ ၏။(ဤဒါနိ၌၌။)မယံ၊ တို့သည်။ ဤမ် ပန၊ ဤသူ ကို.ကား။ ယထာယထာ၊ အားဖြင့်။ အဘိသပါမ၊ ကုန်၏။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။ အဘိရူပတရော စေဝ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဿနီယတရော စ၊သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါသာဒိကတရော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ ဝေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ ကော နုခေါ ကို အဋ္ဌကထာ၌ ကဟံ နုခေါ ဟု ဖွင့်သည်။ ၎င်းကို အဘယ်အရပ်သို့သွားကြကုန်သနည်းဟု မပေးလင့်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းရှိကာ၌ ကော နုခေါတိ အဝ်သိရော ဂ္ဂသိ၀ါဒေါ်ဟု ဖွင့်သည်။ "ကဲ ဘယ်နှယ်ရှိစ၊ ရသေ့ဘို့၏ အယူဝါဒသည် ဇောက်ထိုးမိုးမျှော် ဖြစ်လေပြီ မဟုတ်လော"ဟု ဆိုလိုသည်။

ဘဝန္တောနံ၊ အရှင်တို့၏။ တပေါ၊ သည်။ နု မောဃံ၊ အချည်းနှီးမဖြစ်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သည်။ နာဖယံ၊ အကျိုးမရှိမဟုတ်။ ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့။ ဣဃ၊ တိုက်တွန်းလို၏။ မယိ၊ ငါ(ဒေဝလ) ရသေ့အပေါ်၌။ ယော မနောပဒေါသော၊ အကြင်စိတ်ဖြင့် ပြစ်မှားခြင်းသည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တံ၊ ထိုပြစ်မှားခြင်းကို။ ပဇဟထ၊ စွန့်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ဘဝတိ၊ အရှင်အပေါ်၌။ ယော မနောပဒေါသောသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တံ၊ ကို။ ပဇဟာမ၊ ငါတို့ဖွန့်ကြပါကုန်၏။ ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဟောတိ နု၊ဖြစ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးကြကုန်၏။ ဘဝတံ၊ အရှင်တို့သည်။ "အသိတော ဒေဝလော ဣသိတိ၊ မည်းနက်သော ဒေဝလရသေ့"ဟူ၍။ သုတော နု၊ ကြားဘူးသည်မဟုတ်လော။ ဘော၊ အရှင်။ ဝေံ၊ သြော်ကြားဘူးပါကုန်၏။ ဘော၊ အရှင်တို့။ သော၊ ထိုဒေဝလရသေ့ဟူသည်။ အဟံ ဟောမိ၊ ငါပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။

အဿလာယန၊ နု။အထ ခေါ၊ ဌ။ သတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏိသဒယာ၊ တို့သည်။ အသိတံ၊ သော။ ဒေဝလံ ဣသိ ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတုံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ။ ဥပဏ္ဏမိ ၊ သု၊ အားထုတ်ကြကုန်ပြီ။

ဌာဝ။ အဿလာယန၊ နု။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အသိတော၊ သော။ ဒေဝလော ဣသိ၊ သည်။ သတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏိသဒယာ၊ တို့ကို။ "ဘော၊ အရှင်တို့။ အရညာယတနေ၊ ဌ။ပ။ ဗြာဟ္မ-ဒါယာဒါတိ၊ ဟူ၍။ ဝေရှဲ၊ သော။ ပါပကံ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ ဂိုဏာတိ၊ ဟူသော။ ဝေ၊ ဤဒကားကို။ မေ၊ ငါ (ဒေဝလရသေ့သည်)။ သုတံတိ၊ ကြားဘူး၏"ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ဘော၊ အရှင်ဒေဝလ။ဝေ၊ အရှင်ကြားဘိုင်း မှန်ပါ၏။

ဘောန္တော၊ တို့။ "ယာ ဇနိကာ မာတာ၊ ယင်းမိခင်ရင်းသည်။ ဗြာဟ္မဏ်ယော၊ ပုံကားယောကျ်ားကိုသာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွားလာပြီ။ အဗြာဟ္မဏ်၊ ပုံကားမဟုတ်သူကို။ နော အဂမာသိတိ၊ မသွားလာ"ဟူ၍။ ဇာနန္တိ ပန၊ သိကြကုန်၏လော။ ဘော၊ အရှင်။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။

ဘောန္တော၊ တို့။ "ဇနိကာမာတု၊ မိခင်ရင်း၏။ ယာ မာတာ၊ ယင်းအမိသည်။ (ဝါ)အဖွားသည်)။ ယာဝသတ္တမာမာတုမာတာမဟယုဂါ၊ အဖွားအဘေး (မိန်းမသူ)အထက် ခုနစ်ဆက်တိုင်အောင်။ ဗြာဟ္မဏ်ယော၊ ကိုသာလျှင်။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ အ၊ဗြာဟ္မဏ်၊ကို။နော အဂမာသိတိ၊ ပြီ"ဟူ၍။ဇာနန္တိ ပန၊ လော။ ဘော၊ အရှင်။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ ပါ။

ဘောန္တော၊ တို့။ "ယာ ဇနကော ပိတာ၊ယင်းဖခင်ရင်းသည်။ ဗြာဟ္မဏိ ယော၊ ပုံကားမကို သာလျှင်။ ပ။ နော ဟိ၊ ပါ။

ဘောန္တော၊ တို့။ ဇနကပိတု၊ ဖခင်ရင်း၏။ယော ပိတာ၊ ယင်းဖခင်သည်။(ဝါ-အဖိုးသည်။) ယာဝသတ္တမာ ပိတုပိတာမဟယုဂါ၊အဘိုးအဘေး(ယောကျ်ားသူ)အထက် ခုနစ်ဆက်တိုင်အောင်။ ဗြာဟ္မဏိ ယော၊ ကိုသာလျှင်။ပ။ နောဟိ၊ ပါ။

၁။ အရည်းဖွယ်ရာ၊ ဓမ္မတာဖြင့်။ စဉ်လာဝံသ၊ အဘာတရိုး၊ အဘိုးအဘေး၊ အဖေးမက၊ အဘဲစဉ်စီ၊ အဘိရောနှော၊ အဘောနွယ်ယှက်၊ ကိုယ်မှတက်၍။ အထက်ခုနစ်ပါး၊ အောက်သို့သွားမူ၊ သား မြေး မြစ် တိ၊ မျှော့ ကျွတ် စီလျှက်၊ နောက်ကျွတ်ဆက်ဟု၊ မရှက်ဝေးကွာ၊ အညာတက၊ ယာဝသတ္တမာ။ မုံရွေး ဇေတဝန် ဆရာတော်ရေး ဥတေနပျ္ပါပိုဒ်ရေ ၂၇-လာ စကားဖြင့် သိလေ။ ထို့ကြောင့် ဤ၌ အဘေးမိန်းမသူ၊ အဘေး ယောကျ်ားသူဟု ပြန်ဆိုလိုက်သည်။

ဘောရှေ့ဘ၊ တို့။ ယထာ၊ ဘယ်သို့လျှင်။ ဂဗ္ဘသ၊ ကိုယ်ဝန်တည်လာအံ့သော သတ္တဝါ၏[1]။ အဝက္ကန္တီ၊ တည်နေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟု။ ဇာနန္တိ ပန၊ လော။

ဘော၊အရှင်။မယံ၊ တို့သည်။ယထာ၊အကြင်(ဆိုလတ္တံ့သော)အခြင်းအရာအားဖြင့်။ဂဗ္ဘသ၊ ၏။ အဝက္ကန္တီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏ ဟူ၍။ ဇာနာမ၊ ကုန်၏။

ဣဓ၊ ဤသတ္တလောကဌ်။ မာတာပိတရော စ၊ အမိအဘတို့သည်လည်း။ သန္နိပတိတာ၊ ပေါင်းဖော်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာတာ စ၊ သည်လည်း။ ဥတုနီ၊ ဥတုလာပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂန္ဓဗ္ဗောစ၊ ပဋိသန္ဓေနေလတ္တံ့သော သတ္တဝါသည်လည်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေ့ရှု တည်လှာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧवं၊ ဤသို့လျှင်။ တိဏ္ဏံ၊ အကြောင်းသုံးပါးတို့၏။ သန္နိပါတာ၊ ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့်။ ဂဗ္ဘသ၊ ၏။ အဝက္ကန္တီ၊ သည်[2]။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့ဖြေကုန်၏။

ဘောရှေ့ဘ၊ တို့။"တဋ္ဌ၊ စင်စစ်။ သော ဂန္ဓဗ္ဗော၊ သည်။ ခတ္တိယောဝါတိ၊ ဟူ၍ဌင်း။ ဗြာဟ္မဏော ဝါတိ၊ ဟူ၍ဌင်း။ ဝေဿော ဝါတိ၊ ဟူ၍ဌင်း။ သုဒ္ဒေါ ဝါတိ၊ သူဆင်းရဲ"ဟူ၍ဌင်း။ ဇာနန္တိ ပန၊ လော။ ဘော၊ အရှင်။ မယံ၊ တို့သည်။"တဋ္ဌ၊ စင်စစ်။ပ။သုဒ္ဒေါ ဝါတိ၊ သူဆင်းရဲ"ဟူ၍ဌင်း။ နဇာနာမ၊ မသိကြပါကုန်။

ဘော၊ သို့။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ "တုမှေ၊ တို့သည်။ ကေ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ ဟောထာတိ၊ ကုန်သနည်း"ဟူ၍။ ဇာနာထ၊လော။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ ဘော၊ အရှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ "ကေ၊ တို့သည်။ ဟောမာတိ၊ ၏" ဟူ၍။ နဇာနာမ၊ ကုန်။

အဿလာယန၊ နဲ့။ အသိတေန၊ သော။ ဒေဝလေန ဣသိနာ၊ သည်။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ တေဗြာဟ္မဏိသယော၊ တို့သည်။ သကေ၊ သော။ ဇာတိဝါဒေ၊ ဇာတ်အယူ၌။ သမနုယုဇ္ဇိ သမာနာ၊ အယူကို စစ်ဆေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သမနုဂ္ဂါဟိယမာနာ၊ ဝန်ခံသောအားဖြင့် အယူကို ယူစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သမနုဘာသိ သမာနာ၊ အခြောင်းကို မေးမြန်းပြောဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ နဟိ သမ္မပါယိဿန္တိ နာမ၊ ပြည့်ငုံစုဝ မပြေဆိုနိုင်ကုန်ဘိသေး၏[3]။

ယုဂ ဟူသည် အပိုးအဖွား အစုံ ဟူသော ယုဂဒွေတ္တဝါစီမဟုတ်။ ယုဂန္တီ အာယုပ္ပမာဏန္တီ ဝုစ္စတိ-ဟု အဋ္ဌကထာမျှားခ္ဍ ဖွင့်ဆိုလျက်ရှိကြသည်။

ယုဂ ဖြစ်ပုံ စုံလင်သော အဖွင့်မျှားကို ဝိ-ဌ ၂-၂၄၀-ပုထုဗာစီဝရသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ-ခ္ဍင်း၊ ဒီ-ဌ-၁၊ ၂၅၀-သောဝါဒဝဏ္ဏဂုဗာကထာခ္ဍင်း၊ အံ-ဌ ၃၊ ၄၀-ယသ ဒီသံသုတ္တ၀ဏ္ဏနာခ္ဍင်း၊ အကျယ်ရှုလေ။

အထူးသဖြင့် ဤခ္ဍ မာတုမာတာမဟာယုဂါ ပိတုပိတာမဟာယုဂါ ပုဒ်မျှားသည် ၃၀-မာတာပိတူသွာမဟော-ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန်သုတ်ဖြင့် အာမဟာပစ္စည်းသက်၍ ပြီးသော ပုဒ်မျှားဖြစ်ကြ၏။

သို့ရာတွင် မာတု မာတာမဟာယုဂါ ပုဒ်ခ္ဍ မာတု မာတာမဟိယုဂါ-ဟု ရှိလျှင် ဣတ္ထိလိင်ဝါစီအဖြစ် ထင်ရှားစေသည့်အပြင် "ဗြာဟ္မဏ်ယော၀ အဂမာသိ၊ပုဏ္ဏား ယောကျ်ားကိုသာလျှင်" ယူသည် ဟူသော သဒ္ဒန္တရိက်နှင့်လည်း လိုက်လျောညီညွတ်ရာသည်။ ထိုမှတပါး-ပုထုဗာစီ၀ရ-သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်ခ္ဍ ပိတာမဟာယုဂမ္မိ ပိတာမဟိယုဂမ္မိ မာတာမဟာယုဂမ္မိ မာတာမဟိယုဂမ္မိ ဟူသော သံ၀ဏ္ဏနာမျှားနှင့်လည်း ထောက်ချင့် နှိုင်းဆနိုင်လေသည်။

၁။ ဤခ္ဍ ဂဗ္ဘသဒ္ဒါသည် ဂဗ္ဘံ ကုစ္ဆိနာ ပဟရိတ္ဝာ ဝိဇာယန္တိ။မ-၃· ၁၆၃-ခ္ဍကဲ့သို့ သတ္တ၀ါဟော။

၂။ ဂဗ္ဘာ၀က္ကန္တီ အကျယ်ကို၊ မ-၁၊ ၃၃-မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ်နှင့် ၎င်းအဖွင့် ၂၁၀-ခ္ဍင်း၊ ပါရာဇိကဏ်-သုဒိန္နဘာဏ၀ါရ၊ ဌ-ရှိတ္ထိခ္ဍင်း မိလိန္ဒပဉ္ဍပါဠိတော် ဂဗ္ဘာ၀က္ကန္တီပဉ္ဍာခ္ဍင်း ရှုလေ။

၃။ သမနုယုဇ္ဇိယမာနာ-စသော သုံးပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယတ္ထကို မ-ဌ-၂၊၁၀ အပိုဒ်ရေ ၂၃၄-အလဂဒ္ဒူပမသုတ်ခ္ဍ။

ဇေတရဟိ၊ ၌။ မယာ၊ သည်။ သကသို့၊ သော။ ဇာတိဝါဒေ၊ ၌။ သမနုယုဉ္ဇိယမာနော၊ အပ်သည်ရှိသော်။ သမနုဂ္ဂါဟိယမာနော၊ သော်။ သမနုဘာသိယမာနော၊ သော်။ တုံ့၊ သင်သည်။ ကိ ပန သမ္မာယိသတိ၊ အဘယ်မှာလျှင် ပြည့်စုံစွာ ဖြေဆိုနိုင်လတ္တံ့နည်း။ ယေသံ၊ ယင်းရသေ့ ခုနစ်ယောက်တို့ဘင်။ တုံ့၊ သင်သည်။ သာစရိယကော၊ ဆရာတူ တပည့်ဖြစ်သော။ ဒဠ္ဍိဂ္ဂါဟော၊ ယောက်မ.ကိုင်တတ်သော။ ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏသည်။ နု၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ဝေဝုတ္တော၊ သော်။ အဿလာယနော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ပ။ခ၊ရေတူတိ၊လော့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ဣတိ၊ သို့။မေ၊ သည်။သုတံ၊ပြီ။

ဇာတိယံ၊ သော။ အဿလာယနသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-ဃောဋမုခသုတ်

၄၁၂။ (ဝေ၊ မေ သုဘ-ပေးမြဲ)။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။အာယသ္မာ ဥဒေနော၊သည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ခေမိယမ္ဗဝနေ၊ ခေမိယမည်သော သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ တေန ခေါ ပနသမယေန၊ ၌။ဃောဋမုခေါ၊ မည်သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ကေနစိဒေဝ၊ သော။ကရဏီယေန၊ ဖြင့်။ဗာရာဏသိ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဃောဋမုခေါ ပြာဟ္မဏော၊သည်။ ဇယံ-ဝိဟာရံ၊ ဌာ၊။ အနုစင်္ကမမာနော၊ သော်။ အနုဝိစရမာနော၊ သော်။ယေန၊ ၌။ခေမိယမ္ဗဝနံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥဒေနော၊ သည်။ အဗ္ဘောကာသေ၊ လွင်ပြင်၌။ စင်္ကမတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဃောဋမုခေါ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥဒေနော၊ သည်။(အတ္ထိ၊၏။) တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ဥပ-သင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ အာယသ္မတာ ဥဒေနေန၊ နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ ကုန်။ သမ္မောဒိ၊ ပြီ။သမ္မောဒနီယံ၊ သော။ သာရဏီယံ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ ဝီတိသာရေတ္မာ၊စေ၍။ စင်္ကမန္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ ဥဒေနံ၊သို့။ အနုစင်္ကမမာနော၊ အတုလိုက်၍ စင်္ကြံ့သွားလျက်။"အမ္ဘော သမဏ၊ရဟန်း။ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့် လျော်သော။ ပရိဗ္ဗဇော၊ရဟန်းအဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တတ္ထ၊ ဤတရားနှင့် လျော်သော ရဟန်း အဖြစ်၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏အကြံသည်။ ဝေ၊ သို့။ ဟောတိ၊၏။တဒ္ဓေခါ၊ ထိုသို့ အကြံဖြစ်ခြင်းသည် လည်း။ ဘဝန္တံ၊ရှုပါနှံ့၊ အရှင်တို့.ကဲ့သို့သော ပညာရှိဘို့ကို။ အဒဿနာ၊ မဖူးတွေ့ရခြင်း.ကြောင့်ရင်း။ တတ္ထ၊ ၌။ယော ပန မေ၊အကြင်ကိုယ်ကျင့်တရား သဘောသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တဿ၊ထိုကိုယ်ကျင့် တရားသဘော.ကို။အဒဿနာဝေါ၊ ကြောင့်ရင်း။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

ဝေဝုတ္တော၊ သော်။ အာယသ္မာ ဥဒေနော၊ သည်။စင်္ကမာ၊ စင်္ကြံ့မှ။ သြရောဟိတ္မာ၊ သက်၍။ ဝိ.ဟာရံ၊သို့။ပဝိသိတ္မာ၊ ၍။ ပညတ္တေ၊ သော။အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ပြီ။ ဃောဋမုခေါ ပြာ ဟ္မဏော၊ ပါ၊ သည်လည်း။ စင်္ကမာ၊ မှ။ သြရောဟိ.ဟ္မာ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္မာ၊ ၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ဥဒေနော၊ သည်။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတံ၊သော။ ဃောဋမုခံ ပြာ.ဟ္မဏံ၊ ကို။ ပြာ ဟ္မဏ၊ ဏား။အာသနာနိ၊ တို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိ ခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာ။ သစေ အာဝုသော၊ အာဂ ယ်၍ ထိုင်လိုသည်ဖြစ်ဘုံ့။ နိသီဒါဟိ၊ ထိုင်လော့"ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မယံ ပန၊ဘို့သည်ကား။ ဘောတော ဥဒေနဿ၊ အရှင်ဥဒေန၏။ ဘောဒေဝ ခေါ၊ ထိုသို့ခွင့်ပြု ခြင်းကိုသာလျှင်။ အာဂမယမာနာ၊ မြော်လင့်ကြကုန်လျက်။ နိသီဒါမ၊ ထိုင်လိုကြပါကုန်၏။

ပုဗ္ဗေ အနိမန္ဓိတော၊ မပင့်ဖိဘ်အပ်မိ။အာသနေ၊ ၌။ နိသိဒိဘဗ္ဗံ၊ ထိုင်ထိုက်၏ ဟူ၍။ မာဒိသော၊ ငါ့ကဲ့သို့သောသူသည်။ ကထံ ဟိ နာမ မညေယျ၊ အဘယ်မှာလျှင် အောက်မေ့ရာအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။

(ပုဗ္ဗေ၊ မထိုင်မီ ရှေအဘို့၌။ အနိမန္ဓိတော၊ မပင့်ဖိဘ်အပ်သော။ မာဒိသော၊ သည်။ ဟူ၍ရင်း။ မာဒိသော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌။ အနိမန္ဓိတော၊ မပင့်ဖိတ်အပ်ဘဲလျက်။ ဟူ၍ရင်း။ ယောဇနာနိုင်သည်။)

အထခေါ၊ ၌။ ယောဇနမုခေါ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ပ။အဒဿနာ ဝါ၊ကြောင့်ရင်း။ ဟောတိတိ၊ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တံ၊ သည်။ မေ၊ အား။ အနုညေယျ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်ကို။သစေ ပန အနုဇာနေယျာသိ၊ အကယ်၍ ခွင့်ပြုငြားအံ့။ ပဋိဂ္ဂေါသိတဗ္ဗဉ္စ၊မြစ်အပ်သည်ကိုလည်း။သစေ ပဋိဂ္ဂေါ-သေယျာသိ၊ အကယ်၍ မြစ်ငြားအံ့။ မေ၊ ၏။ ဘာသိတဿ၊ သော။ ယဿ၊ အကြင်စကား၏။ အတ္ထံ စ၊ အနက်ကိုလည်း။နာ ဇာနေယျာသိ၊ မသိရာ။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌။မမ ယေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ "ဘော ဥဒေန၊ နာ။ ဣဒံ ဤစကားသည်။ ကထံ၊ အသို့နည်း။ဣမဿ၊ ဤစကား၏။အတ္ထော'အနက်ကား။ ကောတိ၊ အဘယ်နည်း"ဟူ၍။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။သစေ ပဋိပုစ္ဆိဿသိ၊ အကယ်၍ ပြန်လည်မေးငြားအံ့။ ဝေဓကတ္ဝာ၊ ဤ သို့ ပြုသည်ရှိသော်။ ဇတ္ထ၊ ဤအယူကို ဆေးနွေးရာ၌။ နော၊ တို့၏။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘောတော ဥဒေနဿ၊ အား။ အနုညေယျံ၊ ကို။ အနုဇာနိဿာမိ၊ ခွင့်ပြုပါအံ့။ ပဋိဂ္ဂေါသိတဗ္ဗဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဋိဂ္ဂေါသိဿာမိ၊ ပါအံ့။အဟံ၊ သည်။ ဘောတော ဥဒေနဿ၊ ၏။ ဘာသိတဿ၊ သော။ ယဿ၊ ၏။ အတ္ထံ စ၊ ကိုလည်း။ နာ ဇာနိဿာမိ၊သိလိမ့်မည်မဟုတ်။ တတ္ထ၊ ၌။ ဘဝန္တံ်ယေဝ ဥဒေနံ၊ ကိုသာလျှင်။ "ဘော ဥဒေန၊ နာ။ပ။ကောတိ၊နည်း" ဟူ၍။ဥတ္တရိ၊အလွန်။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ပြန်လည်မေးပါအံ့။ဝေဓကတ္ဝာ၊ ၍။ ဇတ္ထ၊ ၌။ နော၊ တို့၏။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ ဣဘိ၊ ဤ သို့။ ဆိုဏ်။

၄၁၃။ (ဤ ၄၁၃-အပိုဒ်ပါ ဝါကျအားလုံးသည် ကန္ဒရကသုတ် အပိုဒ် နံပါတ် ၄-၅-ဘို့နှင့် တူပြီ။ အာလုပ်မျှသာ ထူးတော့၏။)

၄၁၄။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ပရိသာ၊ တို့သည်။ ဣမာ ဒ္ဝေ၊ ဤနှစ်မျိုးတို့တည်း။ဒ္ဝေ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ဧကစ္စာ၊ အချို့သော။ ပရိသာ၊ သည်။ မဏိ ကုဏ္ဍလေသု၊ ပတ္တမြားနားဆောင်း ဝတ်ဆင်ကုန်သော မိန်းမဘို့၌[1]။ သာရတ္တ ဂုတ္တာ၊ ပြင်းစွာ တပ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုတ္တဘရိယံ၊ သားမယားကို။ပရိယေသတိ၊ရှာမှီး၏။ ဒါသိဒါသံ၊ကျွန်မိန်းမ

---

[1]။ ဣသိဒိန္နတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ ၄၀၀-၌ရင်း၊ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ ဒုဗ္ဗနနာဂါရဝတ္ထုအဖွင့် ၃၃၇-၌ရင်း၊ ဒုကနိပါတ် ဗန္ဓနာဂါရဇာတ် အဋ္ဌကထာ ၁၂၇-၌ရင်း မဏိကုဏ္ဍလေသု- ဟူသော ပုဒ်ကို မဏိသုကုဏ္ဍလေသု စ၊ မဏိစိတေသု ဝါ ကုဏ္ဍလေသု-စသည်ဖြင့် ဒွန်ဒွင့် တပ္ပုရိသ်ကိုသာ ဖွင့်ပြကြ၏။

ကျွန်ယောကျ်ားကို။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ခေတ္တဝတ္ထု၊လယ်,ယာ.ကို။ ပရိယေသတိ၊၏။ဇာတရူပရဇတ်၊ ရွှေငွေကို။ ပရိယေသတိ၊ ၏။

ပြာ.ဟ္မဏ၊ ဏား။ ဣဓ၊ ဌ။ ကေစ္စာ၊သော။ ပရိသာ ပန၊ သည်ကား။ မဏိ.ကုဏ္ဍလသု၊တို့ဌ။ အသာရတ္တရတ္တာ၊ ၍။ ပုတ္တဘရိယံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဒါသိဒါသံ၊ ကို။ ပဟာယ၊၍။ ခေတ္တဝတ္ထု၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဇာတရူပရဇတံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ဌ။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ နေဝတ္ထန္ဓပေါ၊ သော။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

(ဤပေယျာလ ပါဠိနက်မျှား.ကို ကန္ဒရကသုတ် အပိုဒ် ၄-ဌ ပြန်ရှု။)

ပြာ.ဟ္မဏ၊ ဏား။ ဣဓ၊ ဌ။ တုံ၊သည်။ကတမော ပုဂ္ဂလော၊အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်.ကို။ကတမာယ ပရိသာယ၊ ဌ။ ဗဟုလံ၊ ကြိမ်ဖန်မျှားစွာ။ သမနုပဿသိ၊ မြင်ဘိသနည်း။ယာစာယံ ပရိသာ၊ သည်လည်း။ပ။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤ သို့ဆိုအံ့။

ဘော ဥဒေန၊နု။ နေဝတ္ထန္ဓပေါ၊ သော။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ယာယံ ပရိသာ၊ သည်။ပ။ ပဗ္ဗ-ဇိတာ၊ ၏။ အာမ၊ သည်။ဣမံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ဣမိဿံ ပရိသာယံ၊ ဌ။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ သမနုပဿာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤ သို့ ဆိုအံ့။

ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ မယံ၊ တို့သည်။ဣဒါနေဝ၊ ယခုမှသာလျှင်။"အမ္ဘော သမဏ၊ ဟန်း။ ပ။ အဒဿနာ ဝါ၊ကြောင့်ရင်း။ ဟောတိတိ၊၏"ဟူ၍။ဝေ၊သို့။တေ၊သင်၏။ဘာသိတံ၊ကို။အာဇာနာမ၊ သိကြရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤ သို့ဆိုအံ့။

ဘော ဥဒေန၊ နု။ မေ၊ သည်။ သာနုဂ္ဂဟာ၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော။ သာ ဝါစာ၊(အမ္ဘော သမဏ နတ္ထိ-စသော)ထိုစကားကို။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ဘာသိတာ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီ။ ဓမ္မိကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗဇော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဇတ္ထ၊ ဤရဟန်းအဖြစ်ဌ။ဝေ၊ သို့။မေ၊ အကျွန်ုပ်၏ (အကြံသည်)။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေဠ္ဌ ပန၊ ဤ သို့ ဓမ္မိကပရိဗ္ဗဇ ရှိသောသူ ဟူ၍သာလျှင်။ဘဝံ ဥဒေနော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ဓာရေတု၊ မှတ်ယူတော်မူပါ။ဘောတာ ဥဒေနေန၊သည်။မေ၊ အား။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ယေ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့ကို။သံခိတ္တေန စ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ဝုတ္တာ၊ အပ်ကုန်၏။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အဝိဘတ္တာ၊ မဝေဘန် မဟောကြားအပ်ကုန်သေး။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဝံ ဥဒေနော၊ သည်။ မေ၊ အား။ အနုကမ္မံ၊.ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ပုဂ္ဂလေ၊ တို့.ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ဝိဘဇတု၊ ဝေဖန်တော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤ သို့လျှောက်၏။

ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။တေနဟိ၊ လျှင်။ သုဏာဟိ၊ လော့၊ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရောဟိ၊ လော။ ဘာသိဿာမိ၊ ငါဟောပေအံ့။ ဣတိ၊ ဤ သို့ဆိုအံ့။ ဃောဋ္ဌမုခေါ ပြာ.ဟ္မဏော၊ သည်။ ဝေ၊ဘောတိခေါ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ အာယသ္မတော ဥဒေနဿ၊ ၏ (စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ဥဒေနော၊ သည်—

၄၁၅။ ပြာ.ဟ္မဏ၊ ဏား။ပ။ ဝိ.ဟရတိ.ဘိ၊ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

(တေဒဝေါစ-၏ အာကာရအဆုံးသတ် ဝိဟရတိ-သည် ၄၂၀-အပိုဒ်အဆုံးဌ၌ရှိသော ဝိဟရတိ ပင်တည်း။ ၎င်းပေယျာလအတွင်းရှိ ၄၁၅-မှ ၄၂၀ အထိ စာပိုဒ်တို့သည် ကန္ဒရကသုတ် အပိုဒ် ၇-မှ အပိုဒ် ၁၆-အထိ ဝါကျတို့နှင့် လုံးဝတူပြီ။)

(၄၂၁-အပိုဒ်၌ ဧဝံ ဝုတ္တော-မှ အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါ၀ုပေတံ သရဏံ ဂတံ-တိုင်အောင်သော ၀ါကျတို့ကား မဇ္ဈရသုတ် အပိုဒ် ၃၂၃-နှင့်တူပြီ။)

၄၂၁။ ဘော ဥဒေန၊နု။ အဂ်ုတ္တရာ၊ သည်။ ဒေ၀သိကံ၊ နေ့တိုင်း။ (ယံ)နိစ္စဘိက္ခံ၊ (အကြင်) နိစ္စဘတ်ရိက္ခာကို။ မေ၊ အား။ ဒဒါတိ၊ ၏။ (တံ၊သည်။) အတ္ထိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုနိစ္စဘတ်မှ။ အဘံ၊ သည်။ ဘောတော ဥဒေနဿ၊အား။ ကေ နိစ္စဘိက္ခံ၊ကို။ ဒဒါမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ တေ၊ အား။ အဂ်ုတ္တရာ၊ သည်။ ဒေ၀သိကံ၊ တိုင်း။ နိစ္စဘိက္ခံ၊ ကို။ ကိံ၊ အဘယ်မျှလောက်။ ဒဒါတိ၊ ပေးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘော ဥဒေန၊နု။ ပဋ္ဌကဟာပဏသတာနိ၊ နိစ္စဘတ်ရိက္ခာငွေ ငါးရာတို့ကို။ (ဒဒါတိ၊ ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ နော၊ ငါဘို့အား။ ဇာတရူပရဇတံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေတုံ၊ ခံယူခြင်းငှါ။နု ခေါ ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ဆို၏။တံ၊ ထိုရွှေငွေသည်။ဘောတော ဥဒေနဿ၊ အား။သစေ နု ကပ္ပတိ၊မအပ်သည်ဖြစ်မူ။ ဘောတော ဥဒေနဿ၊ ရှင်ဥဒေနအလို့ငှါ။ ဝိဟာရံ၊ကို။ ကာရုပေဿာမိ၊ ဆောက်လုပ်စေပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ တုံ၊ သည်။မေ၊ငါ၏(အလို့ငှါ)။ဝိဟာရံ၊ ကို။သစေ ကာရုပေတုကာမော၊ ဆောက်လုပ်စေလိုသည်ဖြစ်အုံ့။ ပါဠိလိပုတ္တေ၊ ၌။ သံဃဿ၊ ၏။ဥပဋ္ဌာနသာလံ၊တိုင်ပင်စည်းဝေးရာ စရပ်ကို။ ကာရုပေဟိ၊ စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ဆို၏။

အဟံ၊ အ.ဣ.ကျွန်ုပ် (ဃောဋ္ဌမုခ)သည်။ ဣမိနာပိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘောတော ဥဒေနဿ၊ အား။ ဘိယ္ယောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ အတ္ထာမနော၊ ရှိသည်ဖြင့်၍။ အဘိရဒ္ဓေါ၊ အလွန်ကြည်ညိုနှစ်သက်လှပါ၏။ (အဘိရဒ္ဓေါဘိ အဘိပ္ပသန္နော-ပါယာသိရာဇညအဋ္ဌကထာ။ အဘိရဒ္ဓေါဘိ အာ.ရာဓိတစိတ္တော၊ ၎င်းဋီကာ။) ဘဝံ ဥဒေနော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ သံဃေ၊ ၌။ ဒါနေ၊ ၌။ ယံ၊ ကြောင့်။ သမာဒပေတိ၊ တိုက်တွန်း၏။ (တံ၊ ထို့ကြောင့်။)ဘော ဥဒေန၊ နု။ သောဘံ၊ ထိုအ.ဣ.ကျွန်ုပ်သည်။တေသာ နိစ္စဘိက္ခာယ စ၊ဤနိစ္စဘတ်ရိက္ခာ ငွေအသပြာ ဖြင့်ငင်း။ အပရာယ နိစ္စဘိက္ခာယ စ၊ဤမှ တပါး အခြားသော နိစ္စဘတ်ရိက္ခာ ငွေအသပြာဖြင့်ငင်း။ ပါဠိလိပုတ္တေ၊ ၌။ သံဃဿ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာနသာလံ၊ ကို။ ကာရုပေဿာမိ၊ စေပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဃောဋ္ဌမုခေါ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ပ။ကာရုပေသိ၊ စေပြီ။ သာ၊ ထိုတိုင်ပင်စည်းဝေးရာ စရပ်ကို။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဃောဋ္ဌမုခီတိ၊ ဃောဋ္ဌမုခီဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ဃောဋ္ဌမုခသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-စကီသုတ်

၄၂၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ။) ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တ.ဗ.။ ကောသလေသု၊ တို့၌။ စာရိကံ၊ ငှါ။ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ ၌။သြ၊ပါသာဒံ နာမ၊ သြ၊ပါသာဒမည်သော။ ကောသလာနံ၊ တို့၏။ ဗြာဟ္မဏဂါမော၊သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုသြ၊ပါသာဒမည်သော ပုံကားရှိသို့။ အ၀သရိ၊ ပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ တစ္တြ သြပါသာဒေ၊ ၌။(သာမညာဝေရ။)သြပါသာဒံ၊သြပါသာဒရွာမှ။ ဥတ္တရေန၊ မြောက်အရပ်၌ ။ ဒေဝဝနေ၊ နတ်တို့အား ယင်ပူဇော်ရာ တောဖြစ်သော။သာလဝနေ၊ အင်ကြင်းတောဝ၌။ (ဝိသေသာဝေရ။)ဝိဟရတိ၊ ၏။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။စက်ကြီ၊စက်ကြီ၊မည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သတ္တုဿဒံ၊ သတ္တုဝ တို့ဖြင့် ပြုမ်းသော။ သတိကဏ္ဍောဒကံ၊ မြ.ာ်ထင်းရေတို့ဖြင့် ပြည့်စုံသော ။ သည်း၊ စပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ရာဇဘောဂ်၊ မင်းမှ ရအပ်သော စည်းစိမ်ရှိသော။ ပသေနဒိနာ၊ သော။ ကောသ-လေန ရညာ၊ သည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။ ရာဇဒါယံ၊ မင်း၏အမွေဖြစ်သော။ဗြာဟ္မဏေယျံ၊မြတ်သော ပေးခြင်းဖြင့် ပေးအပ်သော။ (အဌကထာတို့၌ တနည်း ရှုလေဦး။) သြပါသာဒံ အဓိ၊ သြပါသာဒ-ရွာ၌။ အာဝသတိ၊ နေ၏[1]။

၄၂၃။ အထခေါ၊ ၌။ သြပါသာဒကာ၊ ကုန်သော။ ဗြာ.ဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ဘို့သည်။ သြပါ-သာဒါ၊ ရွာမှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်ကြကုန်၍။ သယံသဒ္ဓီ၊ စုစုရုံးရုံးရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂဏီဘူတာ၊ ပေါင်းစည်းမိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥတ္တရေနမုခါ၊ မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှု၍ကြကုန်လျက်။ ယေန' ၌။ ဒေဝဝနံ၊ သော။ သာလဝနံ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။)ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။စက်ကြီ.ဗြာ.ဟ္မဏော၊ သည်။ ဥပရိပါသာဒေ၊ပြာသာဒ်ထက်၌။ ဒိဝါသေယ္ယံ၊ နေ့နေရာသို့။ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်၏။ စက်ကြီ.ဗြာ.ဟ္မဏော၊ သည်။ သြပါသာဒကေ၊ ကုန်သော။ ဗြာ.ဟ္မဏဂဟပ-တိကေ။ဘို့ကို။ သြပါသာဒါ၊ မှ။ပ။တေန၊ သို့။ဥပသင်္ကမန္တေ၊တို့ကို။အဒ္ဒသာ ခေါ၊တည်း။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ခတ္တံ၊အမတ်ကြီးကို။"ဘော ခတ္တေ၊အို့အမတ်ကြီး။သြပါသာဒကာ၊ကုန်သော။ပ။(တေန၊ သို့။) ကိ ံ နုခေါ၊ အဘာယ့်ကြောင့်။ ဂစ္ဆန္တိတိ၊သွားကြကုန်သနည်း"ဟု။အာမန္တေသိ၊ သိစေပြီ။ ဝါ၊မေးပြီ။

(အဘ္ဆိ ဘော စက်ကြီမှစ၍ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝါတိ-တိုင်အောင် မထူးပြီ။ ဝါကျ အစရှိ အတ္ထိ-ကား အစပ်မရ၊ နိပါတ်မျှသာ ဖြစ်ရာ၏။)

၁။ ပုရတ္ထိမေန ဝေသာလိန္တိ ဝေသာလိတော အဝိဒူရေ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ပါထိကသုတ္တဋ္ဌကထာ။ ဥတ္တရေန သေတဗျန္တိ သေတဗျတော ဥတ္တရဒိသာယ၊ပါယာသိရာဇညသုတ္တဋ္ဌကထာ။ သေတဗျာတိ ဣတ္ထိလိင်ဝသေန တဿ နာဂရဿ နာမံ။ ဥတ္တရေနာတိ နေသဒ္ဒယောဂေ သေတဗျန္တိ ဥပယောဂဝစနံ ပါဠိယံ ဝုတ္တံ၊ အတ္ထဝသေန ပန ဥတ္တရ-သဒ္ဒံ အပေက္ခိတ္မာ သေတဗျတောတိ နိဿက္ကပ္ပယောဂေါ ကတော၊ ၎င်းဋီကာ။ ဤစက်ကီသုတ် ဋီကာအလိုမူ"သြပါ-သာဒံ၊၏။ ဥတ္တရေန၊ ၌"ဟုပေး။ ဥတ္တရေန သြပါသာဒန္တိ သြပါသာဒဂါမဿ ဥတ္တရဒိသာယံ၊ ဥတ္တရေနာတိ နေသဒ္ဒယောဂေန ဟိ သြပါသာဒန္တိ ဥပယောဂဝစနံ။ဒီဃနိကာယ် တေဝိဇ္ဇသုတ် အဌကထာ ဋီကာတို့၌လည်း ရှုလေ။

၂။ ဃာသဘိဏေန စေဝ ဂေဟစ္ဆဒနတိဏေန စ သမ္ပန္နော-စသည်ဖြင့် ဖွင့်ဆိုခြင်းသည် သတိကဏ္ဍောဒကံ-ကို သမ္ပန္နာနိ တိဏကဋ္ဌောဒကာနိ သတိကဏ္ဍောဒကံ-ဟူသော အဗျယီဘော(၁၀)မျိုးတွင် သမ္ပန္နအဗျယီဘော အဖြစ်ကို ရည်သည်။

၃။ သြပါသာဒနဝမကေ ဗြာဟ္မဏဂါမေ ဝသတိ။ ဤအဌကထာနှင့်အညီ အဓိ-ဟူသော ကမ္မပ္ပဝစနီယ အယုဇ္ဇိဖြစ်သောကြောင့် သြပါသာဒ-ဝယ် ဘုမ္မတ္ထဝိ ဒုတိယာသက်။အာသဒ္ဒါ လည်း အနက်မဲ့။ အဘိဘဝိတ္မာ.ဝါ အာဝသတိ တဿ။ပ။ တာယ မရိယာဒါယ ဝသတိ၊ ထောက်၍ "သြပါသာဒံ၊ ကို။အဒ္ဓါဝသတိ၊ စိုးအုပ်ပိုင်း ခြားသဖြင့် နေ၏"ဟုလည်းပေး။ "သြပါသာဒကာ၊သြပါသာဒရွာသား ဖြစ်ကြကုန်သော။ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ပ။ အဿောသုံ ခေါ၊ သာတည်း"။ အဿောသုံ-၏ အာ.ာ.ရ.ာ.ား အပိုဒ် ၉၂-အပဏ္ဏက သုတ်နှင့် မထူးပြီ။

တော၊ ထို သြပါသာဒရွာသားတို့သည်။တဲ့ ဘဝန္တံ့ ဂေါတမ်၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ၎။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။

ဘော ခတ္တေ၊ကြီး။ တေန ဟိ၊ လျှင်။ပ။ဗြာဟ္မဏာဟပတိကော၊ တို့ကို။ "ဘော၊ တို့။ စက်ကြီ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ဘောန္တော၊တို့သည်။အာဂမေန္တုကိုရ၊ဆိုင်းငုံကြပါကုန်ဦးတဲ့။စက်ကြီဗြာဟ္မဏောပါ၊ သည်လည်း။ သမဏံ ဂေါတမ်၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ၎။ဥပသင်္ကမိဿတိတိ၊ ချဉ်းကပ်လတ္တံ့."ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ ဟူ၍။ (ဣတိတသုံးကြေကြံ။) ဝေ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ ချေလော့။ သော ခတ္တော၊ သည်။ ဝေ၊ဘောတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီအရှင်ဟူ၍။ပ။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၄၂၄။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ နာနာဝေရဇ္ဇကာနံ၊ အထူးထူးသော ပြည်ရွာမှ လာကြ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ပဗ္ဗမတ္တာနိ ဗြာဟ္မဏသတာနိ၊ ပုံဏား ငါးရာတို့သည်။ ကေနစိ ဒေဝ၊ သော။ ကရဏီယေန၊ ဖြင့်။ သြပါသာဒေ၊ ၌။ပဋ္ဌိဝသန္တိ၊ နေလျှောကုန်၏။တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုံဏားငါးရာတို့သည်။ "စက်ကြီဗြာဟ္မဏော၊ သည်။သမဏံ ဂေါတမ်၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ၎။ဥပသင်္ကမိဿတိတိ၊ရလတ္တံ့."ဟူ၍။ အသောသုံ ခေါ၊ သာတည်း။

အထခေါ၊ ၌။တေ ဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ပ။စက်ကြီ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။"ဘဝံစက်ကြီ၊ အရှင်စက်ကြီသည်။ သမဏံ ဂေါတမ်၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ၎။ ဥပသင်္ကမိဿတိ၊ချဉ်းကပ်လတ္တံ့.ဟူသည်။ သစ္စံ ကိရတိ၊ မှန်ပါသလော"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဘော၊ တို့။ "အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမ်၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ၎။ ဥပသင်္ကမိဿာမိတိ၊ လတ္တံ့."ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ မေ၊ ငါ၏(အကြံသည်)။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘဝံ စက်ကြီ၊သည်။သမဏံ ဂေါတမ်၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ၎။ မာဥပသင်္ကမိ၊ မချဉ်းကပ်ပါလင့်။ ဘဝံ စက်ကြီ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမ်၊ ကို။ဒဿနာယ၊ ၎။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ၎။နု အရဟတိ၊ မထိုက်။ သမဏော ဂေါတမော ဝေ၊ သည်သာလျှင်။ ဘဝန္တံ စက်ကြီ၊ကို။ဒဿနာယ၊ ၎။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ၎။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဟိ၊မှန်၏။ ဘဝံ စက်ကြီ၊ သည်။ မာတိတော စ၊အမိမှ၎င်း။ ပိတိတော စ၊ အဖမှ ၎င်း။ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးစုံဘို့မှ။ သုဇာတော၊ ကောင်းစွာ မွေးဖွားပြီ။ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော၊ အလွန် စင်ကြယ်သော အမိဝမ်းဘိုက်ရှိ၏။ ယာဝသတ္တမာ ပိတာမဟယုဂါ၊ ဘိုးဘေးခုနစ်ဆက် အသက် အဘိုင်းရှည်ဘိုင်အောင်။ ဇာတိဝါဒေန၊ ဖြင့်။ အက္ခိတ္တော၊ မပစ်ပယ်အပ်။ အနုပက္ကုဋ္ဌော၊ ဆဲရေး ရွတ်ချအပ်သူမဟုတ်။

ဘဝံ စက်ကြီ၊ သည်။မာတိတော စ၊မှ၎င်း။ပ။ယမ္ဟိ၊ အကြင့်ကြောင့်လည်း။ အနုပက္ကုဋ္ဌော၊ အပ်သူမဟုတ်။ဣမိနာ အဂေါနပိ,ဤ အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဝံ စက်ကြီ၊ သည်။ပ။နု အရဟတိ၊ မထိုက်။ သမဏော ဂေါတမော ဝေ၊ သည်သာလျှင်။ပ။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝံ စက်ကြီ၊ သည်။ အဇ္ဈာ၊ ကြွယ်ဝ၏။ မဟာဒွနော၊များသောဥစ္စာရှိ၏။ မဟာ ဘောဂေါ၊ များသော အသုံးအဆောင်ရှိ၏။ပ။

(ဘဝံ ဟိ စက်ကြီတိဏ္ဏံ ဝေဒါနံ-မှ စ၍ အနဝယော တိုင်အောင် ဗြာဟ္မာယုသုတ်အပိုဒ်ရေ ၃၇၃-၌ရှု။)

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝံ စကြီ၊ သည်။ အဘိရူပေါ၊လွန်သောအဆင်းရှိ၏။ ဒဿနီယော၊ ကြည့်ရှု ထိုက်၏။ ပါသာဒိကော၊ စိတ်ကြည်နူးမှုကို ဖြစ်စေတတ်၏။ပရမာယ၊ လွန်ကဲသော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရ-တာယ၊ အဆင်းကောင်းသည်၏အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။

(ပရမာယ၊ သော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်၏အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏-ဟူ၍လည်း ပေါရာဏာစရိယဘို့ အလိုပေး။)

ဗြဟ္မဝဏ္ဏီ၊ မြတ်သော အဆင်းရှိ၏။ ဗြဟ္မဝစ္ဆသီ၊ မဟာဗြဟ္မာ၏ ကိုယ်နှင့်တူသော ကိုယ် ရှိ၏။ ဒဿနာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ။ အခုဒ္ဓါဝကာသော၊ မင်းယ်သောအရာရှိ၏။ပ။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝံ စကြီ၊ သည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ ဝုဒ္ဓသီလီ၊ ကြီးပွါးသော သီလရှိ၏။ ဝုဒ္ဓသီလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ပ။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝံ စကြီ၊ သည်။ကလျာဏဝါစော၊ ကောင်းသောစကားရှိ၏။ကလျာဏဝါက္ခ-ရဏော၊ချို့မြိန်သော စကားသံရှိ၏။ ဝိသဒ္ဒေါ၊အပြစ်လွတ်ကင်း သန့်ရှင်းသော။အနေလဂလော၊ တံတွေးအရိ ယိုထွက်ခြင်း မရှိသော။ အတ္ထသ၊ ဆိုအပ်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝိညာပနီယော၊ သိစွမ်းစေနိုင်သော။ ပေါရိယော၊ ပြည့်စုံခြင်းဌာ်ဖြစ်သော၊ ဝါ-ဂုဏ်ပေါင်းခသော[1]။ ဝါစာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ပ။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝံ စကြီ၊ သည်။ ဗဟူနံ၊ လူများစွာတို့၏။ အာစရိယပါစရိယော၊ ဆရာ, ဆရာ့ ဆရာဖြစ်၍။တိဏိ မာဏဝကသတာနိ၊လုလင်ပျိုသုံးရာတို့ကို။မန္တေ၊ဝေဒတို့ကို။ ဝါစေတိ၊ ပို့ချ၏။ပ။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝံ စကြီ၊ကို။ပသေနဒိသ၊ သော။ကောသလသ ရညော၊သည်။ သက္ကတော၊ အရိုအသေပြုအပ်၏။ ဂရုကတော၊ လေးစားအပ်၏။ မာနိတော၊ မြတ်နိုးအပ်၏။ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်၏။ အပစိတော၊ ကျိုးနှံ့အပ်၏။ပ။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝံ စကြီ၊ ကို။ပေါက္ခရသာတိသ ဗြာဟ္မဏသ၊ ပေါက္ခရသာတိပုံဏားသည်။ပ။ အပစိတော၊ ကျိုးနှံ့အပ်၏။ပ။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ။)

၄၂၅။ ဝေဝုတ္တော၊သော်။စကြီဗြာဟ္မဏော၊သည်။တေ ဗြာဟ္မဏေ၊တို့ကို။"ဘောဘို့။တေနဟိ၊ လျှင်။ မမပိ၊ ငါ၏(ထံမှ)သည်း။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ မယမေဝ၊ တို့သည်သာ။ တံ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ငှါ။ အရဟတိ၏။ (ယထာ-အနုတ္ထက။)သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ငှါ။ နု အရဟတိဝေ၊ မထိုက်

၁။ ပေါရိယော ကို ဤအဌကထာ၌ နှစ်ဝိကပ်ဖွင့်ပြရာ ပဌမဝိကပ်အရ အနက်ပေးလိုက်သည်။မူ-ပဏ်-ဌ-ဌ်ရင်း သီ-ပြဟ္မောလ-ဌ-ဌ်-ရင်း အံ၊တိက၊ဌ- ဂူထဘာဂၢီသုတ်ဌ်ရင်း၊အံ၊ စတုက္ကၢ၊ဌ၊အတ္ထန္တပ-သုတ်ဌ်ရင်း သုံးဝိကပ်ဖွင့်ဆို၏။ သီ-သောဏဒဏ္ဍ-ဌ-ဌ် ၂-ဝိကပ် ဖွင့်ပြ၏။ယင်း ၂-ဝိကပ် ၃-ဝိကပ်တို့တွင် ပဌမဝိကပ်ကို ပြရာ၌ ပူရေ ဘဝါ-ဟု ဥိကာရန္တနှင့် ရှိရမည်ကို ပုရေ ဟု ဥကာရန္တနှင့် အမှား အရှိများသည်။ ပဌမဝိကပ်၌ ပရိပုဏ္ဏတ္ထဝါစက ဥိကာရန္တ နှင့် ပူရ ဟု ရှိရမည်ကို ဂုဏပရိပုဏ္ဏတာယ-ဟူသော ဂုဏ်ဟိတ်ကိုရင်း အောက်ပါ ဌ၊ဍ-တို့ကိုရင်း ထောက်ဆ၍ သိရာ၏။ ပေါရိ ယာတိ အကွရာဒိပရိပုဏ္ဏာယ။ သဂါထာ-သံ-ဌ-သာရိပုတ္တသုတ်။ ပူရေ ပုဏ္ဏာဘာဝေ ဤဍ-ကာ၊ ပူရေတိ ဂုဏပါရိပူရေ၊ တေနာဟ ဂုဏပရိပုဏ္ဏတာယာတိ၊ ပူရေ ဂုဏေဟိ ပရိပုဏ္ဏာဘာဝေ ဘဝါတိ ပေါရီ။ ဗြဟ္မောလနှင့် သောဏဒဏ္ဍ၊ သီ-ဍီသစ်။

သည်သာတည်း။ပ။ ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဘုမိုဂတဋ္ဌ၊ မြေ၌ မြုပ်နှံအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဝေဘာသဋ္ဌ၊ ကောင်းကင်အရပ် (ပြာသာဒ်စသည်)၌ ထားအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ပဟူတံ၊ များသော။ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ငွေရွှေကို။ သြဘာယ၊ စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။သုသုကာဋ္ဌကေသော၊ အလွန်မည်းနက်သည့် ဆံပင်ရှိသော။ ယုဝါ၊ ပျိုမျစ်သော။ ပဌမေန ဝယသာ၊ ပဌမအရွယ်ဟူသော။ ဘဒြေန၊ ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗဇေန၊ အရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ဒဟရော၀၊ ငယ်ရွယ်သူ သည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော။ သည်။ အဿုမုခါနံ၊ မျက်နှာ၌ မျက်ရည်ရှိကုန်သော။ မာတာပိတူနံ၊ တို့သည်။ အကာမကာနံ၊ (ရဟန်းပြုသည်ကို) အလိုမရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရုဒန္တာနံ၊ ငိုခြေးကုန်စဉ်။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ သီလ၀ါ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလရှိ၏။ အရိယ-သီလီ၊ စင်ကြယ်မြင့်မြတ်သော သီလရှိ၏။ ကုသလသီလီ၊ အပြစ်ကင်းသော သီလရှိ၏။ကုသလေန၊ သော။ သီလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ ခီဏကာမရာဂေါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော ကာမရာဂ ရှိ၏။ ဝိဂတစာပလ္လော၊ ကင်းသော လျှပ်ပေါ်လော်လီခြင်းရှိ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ကမ္မ၀ါဒီ၊ ကံ,ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်သူဖြစ်၏။ ကိရိယ၀ါဒီ၊ အကြောင်းအကျိုးကို ယုံကြည်သူ ဖြစ်၏ ။ ဗြဟ္မညာယ ပဇာယ၊ ပုံကားမျိုးဖြစ်သော လူအပေါင်း၏[1]။ အပါပဟုရေကွာရော၊ မကောင်းမှုမဟုတ်သော တရားတို့ကြောင့် ရှေသွားပြုအပ်သူ တည်း။(မယုတ်မာသော လောကုတ္တရာတရားတို့ကို ရှေသွားပြုတတ်၏ဟုလည်းပေး)။ပ။

ဘော၊ တို့။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဥစ္စာကုလာ၊ မြတ်သောအမျိုးမှ။ (နိုက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။)အသမ္ဘိန္နာ၊ မရောမယှက် မကျိုးပျက်သော။ခတ္တိယကုလာ၊မှ။ (နိုက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။)ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မဟာဓနာ၊ သော။ မဟာဘောဂါ၊ သော။ အဋ္ဌာ၊ သော။ကုလာ၊ မှ။ (နိုက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။)ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရှင်ဂေါတမထံသို့။ တံဘောရဋ္ဌာ၊ နိုင်ငံတပါးမှ။ တံဘောဇနပဒါ၊ တိုင်းတပါးမှ။ သံပုစ္ဆိဘုံ၊ ပြဿနာမေးမြန်းခြင်းငှါ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ (သီ-သောဏဒဏ္ဍသုတ်၌ ပဌမ ပုစ္ဆိတုံ-ဟု ရှိသည်။)

ဘော၊ တို့။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ အနေကာနိ၊ ကုန်သော။ ဒေ၀တာသဟဿာနိ၊ နတ်အထောင်တို့သည်။ ပါဏေဟိ၊ အသက်တို့ဖြင့်။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂတာနိ၊ ကုန်၏။ပ။

ဘော၊ တို့။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ပ။ ပေါက္ခရသာတိ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ သပုတ္တဒါရော၊ သားမယားဘို့နှင့်တကွ။ ပါဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂတော၊ ၏။ပ။

၁။ ဗြဟ္မဏော အပစ္စံ ဗြဟ္မညာ၊ ဗြဟ္မ+ဏ္ဍ။ ဗြဟ္မနိ ဘ၀ါ ဗြဟ္မဏော ၀ါ ဟိတာ၊ဗြဟ္မဏံ ၀ါ မဂ္ဂံ ဇာနာတိတိ ဗြဟ္မညာ။ ဤရှိကာ နောက်ဆုံးဝိကပ်၌ ဗြဟ္မ+ဏ္ဍ+အ- ဟု စီရင်။

ဘော၊ တို့။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ယေ တေ သမဏာ ဝါ၊တို့သည်ရင်း။ယေ တေ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။အမှာကံ၊ တို့၏။ ဂါမဂေါ့တ္တံ၊ ဂါမခေတ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံကားတို့သည်။ နော၊ ငါတို့၏။ အတိထိ၊ ညှော်သည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ အတိထိ၊ တို့ကို။ သက္ကာတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။ ဂရုကာတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။ မာနေတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။ ပူဇေတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။ (ယမ္မိ သမဏော ဂေါတမော-မှ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ ဒဿနာယ၊ ဥပသင်္ကမိတုံ တိုင်အောင် မထူးပြီ။)

အဟံ၊ သည်။ တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ တ္တေကေ၊ ဤမျှလောက် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဝဏ္ဏေ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်ဘို့ကို။ ပရိယာပုဏာမိ၊ လေ့လာသိရှိ၏။သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ တ္တေကဝဏ္ဏော၊ ဤမျှလောက်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိတော်မူသည်။နော စ ခေါ၊ မဟုတ်သေး။ ဟိ၊ မှန်၏။ သော ဘဝံ ဂေါဘမော၊ သည်။ အပရိမာဏဝဏ္ဏော၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော ဂုဏ်ကျေးဇူး ရှိတော်မူ၏။ ဧကမေကေနပိ၊ တပါးတပါးမျှလည်းဖြစ်သော။ တေန အင်္ဂေန၊ ထို(ပြဆိုအပ်ပြီး သော)အကြောင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။(ဟေတုမန္တဝိသေသန။)သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ၎။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ၎။ နှ အရဟတိ၊ မထိုက်။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မယမေဝ၊ တို့သည်သာ။ပ။ အရဟာမ၊ ထိုက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ဘော၊ အို စကီ၊ တေနဟိ၊ လျှင်။သဗ္ဗေ မယံ ဧဝ၊ အားလုံးသော ငါဘို့သည်သာလျှင်။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ၎။ဥပသင်္ကမိဿာမ၊ ကုန်စို့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၊ ကုန်၏။

၄၂၆။ အထခေါ၊ ၌။ စကိဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ မဟာဘာ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဂဏေန၊ ပုံကား အပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ပ။ နိသိဒိ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ဘဂဝါ၊သည်။ဝုဒ္ဓေ ဘိ ဝုဒ္ဓေဟိ၊ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော။ ဗြာဟ္ম-ဏေဟိ၊ ဘို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။သာဝတ္ထိယံ၊ သော။ ကိဉ္စိ,ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ်။ ကထံ၊ ကို။ဝီတိ-သာရေတွာ၊စေ၍။နိသိန္နော၊နေသည်။ဟောတိ၊၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဒဟရော၊သော။ ဝုတ္တသိရော၊ ဆံချအပ်ပြီးသော ဦးခေါင်းရှိသော။ ဇာတိယာ၊ အားဖြင့်။ သောဋ္ဌသဝဿုဒ္ဒေသိ-ကော၊ သော။ပ။ အနုဝယော၊ သော။ ကာပဋိကော နာမ မာဏဝေါ၊ ကာပဋိကမည်သော လုလင် သည်။တဿံ ပရိသာယံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သော၊ ထိုလုလင်သည်။ ဝုဒ္ဓါနံ ဝုဒ္ဓါနံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကု။ မန္တယမာနာနံ၊ ပြောဆိုကြစဉ်။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ ကထံ၊ ကို။ သြာ-တေဘိ၊ (အဆို)သွင်း၏။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကာပဋိကံ မာဏဝံ၊ ကို။“အာယသ္မာ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ သည်။ပ။မာသြာ-တေဘု၊ မသွင်းလင့်။ အာယသ္မာ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ သည်။ကထာပရိယောသာနံ၊ စကားဆုံးသည်ပဋိုင်အောင်။ အာဂမေတု၊ ဆိုင်းဲ့ဦး”ဟု၍။ အပသာဒေတိ၊ နှိပ်၏[1]။

ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ သော်။ စကိဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘဝံ ဂေါဘမော၊ သည်။ ကာပ-ဋိကံ မာဏဝံ၊ ကို။ မာ အပသာဒေသိ၊ ပါလင့်။ ကာပဋိကော မာဏဝေါ၊ သည်။ ကုလပုတ္တော စ၊

၁။ အပသာဒေတိတိ နိဂ္ဂဏှာတိ၊ မဟာ ၂-၃၂၄။

အမျိုးကောင်းသားလည်း ဖြစ်၏။ ကာပဋိကော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဗဟုဿုတောစ၊ ၏။ ကာပဋိ-ကော မာဏဝေါ၊ သည်။ ပဏ္ဍိတောစ၊ ၏။ကာပဋိကော မာဏဝေါ၊ သည်။ကလျာဏဝါက္ကရဏောစ၊ ၏။ကာပဋိကော မာဏဝေါ၊ သည်။ဘောတာ ဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ ကု။ အသို ံ ဝစနေ၊ဤစကား ရပ်၌။ ပဋိမန္တေဘုံ၊ နီးနှောခြင်းငှါ။ ပဟောတိစာတိ၊ စွမ်းလည်း စွမ်းနိုင်ပါ၏” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏(စိတ်၌)။ “ကာပဋိကဿ မာဏဝကဿ၊ ၏။ ကထာ၊ စကား သည်။ တေဝိဇ္ဇေ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးမျိုးရှိသော။ ပါဝစနေ၊ ဝေဒ၌။ အဒ္ဓါ၊ မချတ်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တထာ ဘိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ နံ၊ ထိုကာပဋိကလုလင်ကို။ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သံပုရေကွ-ရောနှီတိ၊ လေးလေးစားစားရှေသွားပြုကြကုန်၏” ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ကာပဋိကဿ မာဏဝဿ၊ ၏ (စိတ်၌)။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏(အထံသို့)။ စက္ခုံ၊ ကို။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဥပသံဟရိဿတိ၊ ဆောင်လတ္တံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ပဿံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိဿာမိတိ၊ မေးအံ့”ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ကာပဋိကဿ မာဏဝဿ၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊စိတ်အကြံကို။ စေတသာ၊ (မိမိ)စိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ ယေန၊ ၌။ ကာပဋိကော မာဏဝေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊၏။)တေန၊ သို့။ စက္ခုနှိ၊ ဟူကို။ ဥပသံဟာသိ၊ ဆောင်ပြီ။

၄၂၇။ အထခေါ၊ ၌။ ကာပဋိကဿ မာဏဝဿ၊ ၏(စိတ်၌)။“သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မံ၊ ငါသို့။ သမန္နာဟရတိ၊ (မျက်စိကို) ဆောင်၏။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ပဿံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆေ ယံ၊ မေးရမူ။ ယန္နုနာတိ၊ ကောင်းစွ”ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ကာပဋိကော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ပေါရာဏံ၊ ဇရူးဌ်ဖြင်သော။ ဣတိဟိတိဟပရမ္ပရာယ၊ ဤသို့ ဆိုသတဲ့ ဤသို့ ဆိုသတဲ့ ဟု အဆက်ဆက်အားဖြင့်[1]။ ပိဋကသမ္ပဒါယ၊ ဝေဒကျမ်းဟူသော ပြည့်စုံခြင်းအားဖြင့်။ (အာဂတံ၊ လာသော)ယဒိဒံ မန္တပဒံ၊အကြင်ဝေဒဟု ဆိုအပ်သော မန္တန်သည်[2]။အတ္ထိ၊ ၏။

ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တတ္ထ စ၊ ထိုဝေဒဟု ဆိုအပ်သော မန္တန်၌လည်း။ ဣဒမေဝ၊ ဤ ဝေဒဟု ဆိုအပ်သော မန္တန်သည်သာလျှင်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညံ၊ ထိုမှတပါး တခြားသည်။ မောဃန္တိ၊ အချည်းနှီးတည်းဟူ၍။ ဧကံသေန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကြကုန်၏။ ဣဒ၊ ဤအရာ၌။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကိ ံ၊ အဘယ်သို့။ အာဟာတိ၊ ဆိုလိုသနည်း”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ ယော(ယာဒိဒေ သာ)၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသောသူသည်။ “အဟံ၊ သည်။ တေ၊ ထိုဝေဒမန္တန်.ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ အဟံ၊ သည်။

၁။ ဣတိဟိတိဟ-ကို ဣတိအာဟ ဣတိအာဟ ပုဒ်ဖြတ်၍ အနက် ယောဇနာသည်၊ အဋ္ဌကထာ၌ ဝေ၀ံ ကိရ ဝေ၀ံကိရ-ဟု အနုဿဝနတ္ထ သာမန်ဖွင့်ဆို၏။

၂။ ဘာသိတမ္ဘဏ္ဍေန မန္တာ ဝေ တံတံအတ္ထပရိပတ္တိဟေတုတာယ ပဒန္တိ မန္တပဒံ၊ ဝေဒံ-ဟူသော ဋီကာအလို သိကြောင်း မန္တန်သည်-ဟုပေး။

ဧတံ၊ ကိုး။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဣဒမေဝ၊ ဤဝေဒမန္တန်သည်သာ။ သစ္စံ၊ ၏။ အညံ၊ သည်။ မောဃမန္တိ၊ တည်း"ဟူ၍။ဧवं၊ သို့။ အာဟု၊ ပြီ။ ပြာဟွဏာနံ၊ တို့တွင်။ သော (တာဒိသော)၊ ထိုသို့သဘော ရှိသော။ ကောစိ, အနည်းငယ်သော။ ဧကပြာဟွဏောပိ၊ ပုံကားတယောက်မျှသည်လည်း။ အတ္ထိ ကိ ံပန၊ ရှိသလော။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဧ။ ယော(ယာဒိသော)၊အကြင်သို့ သဘောရှိသောသူသည်။ အဟမေတံ။ပ။ မောဃမညန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟု၊ ပြီ။ ပြာဟွဏာနံ၊ တို့တွင်။ သော(တာဒိသော)၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ကောစိ၊ အနည်းငယ်သော။ ဧကာစရိယောပိ၊ ဆရာတယောက်မျှသည်ရင်း။ ဧကာစရိယပါစရိယောပိ၊ ဆရာ, ဆရာ့ဆရာ တယောက်မျှသည်ရင်း။ သတ္တမာ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော။ ယာဝ အာစရိယ-မဟာယုဂါပိ၊ဆရာ့ဆရာ အဆက်ဆက်တိုင်အောင်လည်း။အတ္ထိ ကိ ံပန၊ ရှိသလော။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ ပါ။ ဘာရဒ္ဒါဇ၊ဧ။ပြာဟွဏာနံ၊ တို့၏။ ပုဗ္ဗကာ၊ ခေါင်းဆောင်ရှေးသူး ဖြစ်ကုန်သော။ ယေပိ တေ ဣသယော၊ အကြင်ရသေ့တို့သည်။ မန္တာနံ၊ တို့ကို။ ကတ္တာရော၊ ပြုစီရင်ကုန်၏။ (တု-ပစ္စယန္တအယုဇ် မန္တာနံ-ဆင်္ခြိုက်။) မန္တာနံ၊ တို့ကို။ ပဝတ္တာရော၊ စထွင်ပြောဆိုကုန်၏။ (ပဝတ္တာရော-ဌ ပ-ကား တိထွင်ခြင်း- ပဘဝတ္ထ။)ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပြာဟွဏာ၊ တို့သည်။ ယေသံ၊ အကြင်ရသေ့ (ရှစ်ယောက်) တို့၏။ ပေါရာဏံ၊ သော။ ဂိတံ၊ ရွတ်ဆိုအပ်သော။ ပဝုတ္တံ၊ ပို့ချအပ်သော။ သမိဟိတံ၊ စုစည်းအပ်သော။ဣဒံ မန္တပဒံ၊ ဤဝေဒမန္တန်ကို။ တဒနုဂါယန္တိ၊ ထိုရသေ့တို့ စီရင်သည့်အတိုင်းလိုက်၍ သရဇ္ဈာယ်ကုန်၏။ တဒနုဘာသန္တိ၊ ထိုရသေ့တို့ တိထွင်ပို့ချသည့်အတိုင်း လိုက်၍ ပြောဆိုကုန်၏ ။ ဘာသိတမနုဘာသန္တိ၊ ရသေ့ဘို့ ရွတ်ဆိုသည့်အဘိုင်း လိုက်၍ ရွတ်ဆို ကြကုန်၏။ ဝါစိတမနုဝါစေန္တိ၊ ရသေ့တို့ ပို့ချသည့်အဘိုင်း လိုက်၍ ပို့ချကုန်၏။ သေယျထိဒံ၊ ထို ရသေ့ဘို့ဟူသည် အဘယ်သူတို့နည်း။ အဋ္ဌကော၊ အဋ္ဌက ၎င်း။ပ။ ဘဂု၊ ဘဂုဌင်းတည်း။ တေပိ၊ ထိုရသေ့ တို့သည်လည်း။ "မယံ၊ တို့သည်။ ဧတံ၊ ထိုဝေဒမန္တန်ကို။ ဧဝနာမ၊ ကုန်၏။ပ။ မောဃမန္တိ၊ တည်း"ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟံသု ကိ ံပန၊ ဆိုကုန်သလော။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ ပါ။

၄၂၇။ ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဧ။ ပရမ္မရာသံသတ္တာ၊ အချင်းချင်း အဆက်ဆက် ဆက်စပ်အပ်သော။ အန္ဓဝေဏိ သေယျထာပိ၊ သူကန်းအစဉ်ကဲ့သို့။ ပုရိမောပိ၊ ရှေ့ဦးဖြစ်သောသူသည်လည်း။ နပဿတိ၊ မမြင်။ ဣဠိမောပိ၊ အလယ်ဖြစ်သော သူသည်လည်း။နပဿတိ၊ မမြင်။ ပစ္ဆိမောပိ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သောသူသည်လည်း။နပဿတိ၊မမြင်။ ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဧ။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ပြာဟွဏာနံ၊ တို့၏။ဘာသိတံ၊ဆိုအပ်သောစကားသည်။အန္ဓဝေဏူပမံ၊သူကန်းအစဉ်ဥပမာကဲ့သို့။ သမ္မဋ္ဌဝါမညေ၊ ဖြစ်ယောင်တကား။ (အန္ဓဝေဏူပမံ၊ သူကန်းအစဉ်ဥပမာကဲ့သို့။ သမ္မဋ္ဌတိ မညေ၊ ကျရောက်ယောင်တကား-ဟုလည်း ပေးနိုင်၏။) ပုရိမောပိ၊(အဋ္ဌက စသော)ရှေကျသူ တစုံတယောက်သည်လည်း။

၁။ ယေပိ တေ ။ပ။ပဝတ္တာရော-ဟူသော အနိယမ ဝါကျ၏ တဲ့ဘက် နိယမဝါကျကား တေပိ ဧဝမာဟံသု-တည်း။ ယေသံ-ကို ဣဒံ မန္တပဒံ-၌ သမ္ဗန်သမ္ဗန္ဓိစပ်။ဧင်း ယေသံ-၏ တဲ့ဘက် နိယတ်ကား သေယျထိဒံ-တည်း။တေ ကတမေတိ အတ္ထော-ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သည်ကို သတိပြု။ တဒနုဂါယန္တိ တဒနုဘာသန္တိ ၌ တ-ကား တဲ့ဘက် အနိယတ် သီးခြား မရှိ။ ဣဒံ မန္တပဒံ-ဟု ကံပုဒ် ရှိပြီးဖြစ်၍ အဆိုပါ တ-သည် အနုဂါယန္တိ အနုဘာသန္တိ-၏ ကံပုဒ်မဟုတ်နိုင်။ထို့ကြောင့် ၎င်း တံ-ကို အနုဂါယန္တိ အနုဘာသန္တိ-ကြိယာတို့၌ အာကာရ-အာကာရဝန္တ အဓြစ် စပ်လေ။ ဧဝံ ဗျာခေါ အဟံ ဘန္တေ ဘဂဝတာ မေ့ ဒေသိတံ အာဇာနာမိ ဟူသော မ-ဝ-ပါဠိ၌ ဧဝံကို အာကာရတ္ထကြဲသကဲ့သို့ တံကိုလည်း အာကာရတ္ထကြဲ၍ ထိုရသေ့တို့ စီရင်သည့်အတိုင်း, ထိုရသေ့တို့ တိထွင်ချပို့သည့်အတိုင်းဟု ပေးလိုက်သည်ဟူလို။

နပဿတိ၊ မမြင်။ မဇ္ဈိမောပိ၊ အလယ်ဖြစ်သော ဆရာတစုံတယောက်သည်လည်း။ နပဿတိ၊ မမြင်။ ပစ္ဆိမောပိ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော(ယခုခေတ်ရှိ)ပုံကားတစုံတယောက်သည်လည်း။ နပဿတိ၊မြင်။ ဘာရဒ္ဒါ၊ ဧ။ တံ၊ ကိုံ။ ကိ ံမညသိ၊ နည်း။ ဝေ သန္တေ၊ သော်။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ချက်သည်။ အမူလိကာ၊ အခြေအမြစ်မရှိသည်။ သမ္မဇ္ဇတိ နနု၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဧတ္ထ၊ ဤယုံကြည်အပ်သော အကြောင်းတို့၌။(ဝေဒဟူလို။) ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓါယေဝ၊ယုံကြည်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ပယိရုပါသန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ကြကုန်သည်ကား။ နု၊ မဟုတ်ပါကုန်။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အနုဿဝါပိ၊ အဆင့်ကြားကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း။ ပယိရုပါသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဘာရဒ္ဒါ၊ ဧ။ တံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးမဆွကပင်လျှင်။ သဒ္ဓံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ ဣဒါနိ၊ ၌။ အနုဿဝံ၊ အဆင့်ကြားခြင်းကို။ ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိ၏။

ဘာရဒ္ဒါ၊ ဧ။ဣမေ ပဋ္ဌမမှာ၊ တို့သည်။ဒိဋ္ဌေ ဝ ဓမ္မေ၊ ၌ပင်လျှင်။ဒုဗ္ဗော ဝိပါကာ၊ အမှုန်အမှားနှစ်ပါးသော အကျိုးရှိကုန်၏။ ပဋ္ဌ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းငင်း။ ရုစိ၊ နှစ်သက်ခြင်းငင်း။ အနုဿဝေါ၊ အဆင့်ကြားခြင်းငင်း။ အာကာရပရိဝိတက္ကော၊ အခြင်းအရာကို အပြန်အလှန်ကြံဆခြင်းငင်း။ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိ၊ စဉ်းစားတွေးကြံလက်ခံနှစ်သိမ့်သော အယူငင်းတည်း [1]။ ဘာရဒ္ဒါ၊ ဧ။ပ။ ဒုဗ္ဗော ဝိပါကာ၊ ကုန်၏။ ဘာရဒ္ဒါ၊ ဧ။ (ယံ၊ အကြင်သဘောသည်။) အပိစ၊ စင်စစ်။ သုသဒ္ဓ ဘိတ်ယေဝ၊ ကောင်းစွာ ယုံကြည်ထားအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဋ္ဌ၊ ထိုကောင်းစွာ ယုံကြည်အပ်သော သဘောသည်လည်း။ ရိတ္တံ၊ အနှစ်သာရမှ သုဉ်းသည်။ တုစ္ဆံ၊ အချည်းနှီးသည်။ မုသာ၊ ချုတ်ယွင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။(ယံ၊အကြင်သဘောသည်။) သုသဒ္ဓဟိတ်၊ ကောင်းစွာယုံကြည်ထားအပ်သည်။ စေပိ နော ဟောတိ၊အကယ်၍လည်း မဖြစ်။တဋ္ဌ၊ သည်လည်း။ ဘူတံ၊ ဟုတ်သည်။ တစ္ဆံ၊မှန်သည်။ အနညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် မဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘာရဒ္ဒါ၊ ဧ။ (ယံ၊ သည်။) အပိစ၊ စင်စစ်။ သုရှစိတ်ယေဝ၊ ကောင်းစွာနှစ်သက်အပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ သုဒ္ဓာနုဿုတ်ယေဝ၊ ကောင်းစွာအဆင့် ကြားအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ သုပရိဝိတက္ကိတ်ယေဝ၊ ကောင်းစွာ အပြန်အလှန် အထပ်ထပ် ကြံဆအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ သုနိဇ္ဈာယိတ်ယေဝ၊ ကောင်းစွာ ရှုဆင်ခြင်အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ တဋ္ဌ၊ သည်လည်း။ ရိတ္တံ၊ သည်။ပ။ အနညထာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘာရဒ္ဒါ၊ ဧ။ သစ္စံ၊ အမှန်သဘောကို။ အနုရက္ခတာ၊ စောင့်ရှောက်သော။ ဝိညုနာ၊သော။ ပုရိသေန၊ သည်။ ဣဒမဝ သစ္စံ၊ မောဃမညန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကေသေန၊ အားဖြင့်။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဂန္တုံ၊ သက်ရောက်ခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

၄၂၉။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သစ္စာနုရက္ခဏာ၊ အမှန်သဘောကို စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဘယ်မျှလောက် အဘိုးအရှည်ဖြင့်။ ဟောတိ ပန၊နည်း။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ သစ္စံ၊

၁။ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိယာတိ အမှာကံ နိဗ္ဗာယိတ္မာ ခမိတ္မာ ဂဟိတဒိဋ္ဌိယာ၊အံ-ဋ္ဌ၂၊ ကေသမုတ္တိသုတ် ၁၇၂။ နိဗ္ဗာနဋ္ဌ ခန္တိ စ ဒိဋ္ဌိ စ သာ နိဗ္ဗာနက္ခန္တိ စာတိ-ဃ၊ လုပ်။

ကို။ အနုရက္ခတိ၊ နည်း။ မယ်၊ တို့သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ သစ္စာနုရက္ခဏံ၊ ကို။ ပုစ္ဆာမ၊ မေး လျှောက်ပါ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ ပုရိသဿ၊ အား။သဒ္ဓါ၊ သည်။ စေပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်လည်းဖြစ်အုံ့။ ဧवं၊ သော်။ မေ၊ ငါ၏။ သဒ္ဓါတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေ၊ ပြောဆိုဇသောသူသည်။ သစ္စံ၊ ကို။ အနုရက္ခတိ၊ ၏။တာဝ၊ ထိုမျှလောက်ဖြင့်။ ဣဒမေव သစ္စံ မောဃမညန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧကံသေန' အားဖြင့်။ နိဋ္ဌံ၊ သို့။ နတ္ထေ၀ ဂစ္ဆာတိ၊ မရောက်သေးသည်သာ တည်း။ပ။ဣတ္ထာ၀တာ၀စ၊ဖြင့်လည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ သစ္စာနုရက္ခဏံ၊ကို။ ပညပေမ၊ ပညပ် (ဟော ကြား)ကြ ကုန်၏။ တာဝ၊ ဖြင့်။ သစ္စာနုဗောဓော၊ သစ္စာတရားကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ နတ္ထေ၀ ဟောတိ၊ သာတည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဌ၃၁။ ဘောဂေါတမ။ မ။ ဣတ္ထာ၀တာ၊ ဤမျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ သစ္စာ-နုရက္ခဏာ၊ သည်။ဟောဘိ၊ ၏။ပ။ သစ္စာနုရက္ခဏံ၊ ကို။ ပေက္ခာမ၊ ရှုမြင်ကြပါ ကုန်၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သစ္စာနုဗောဓော၊ သည်။ ကိတ္ထာ၀ဘာ၊ ဖြင့်။ ဟောတိ ပန၊ နည်း။ပ။ ပုစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည် (ဘုရားရှင်ပင်)။ အညတရံ၊ သော။ဂါမံ ဝါ၊ ကိုဌင်း။နိဂမံ ဝါ၊ ကိုဌင်း။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ကို။ ဂဟပတိ ဝါ၊ သည်ဌင်း။ ဂဟပတိပုတ္ထော ဝါ၊ သည်ဌင်း။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ လောဘနီယေသု ဓမ္မေသု၊ လောဘဘဏား ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေါသနီယေသု ဓမ္မေသု၊ ကုန်သော။ မောဟနီယေသု ဓမ္မေသု၊ ကုန်ဇသော။ တီသု ဓမ္မေသု၊ တို့ဌ်။"ယထာရူပေဟိ၊ အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော။ လောဘနီယဟိ ဓမ္မေဟိ၊ လောဘဘဏားဘို့သည်။ ပရိယာဒိန္နစိတ္တော၊ လွှမ်းမို၍ ယူအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြင့်၍။ အဇာနံ ဝါ၊ မသိပဲလျှက်လည်း။ ဇာနာမီတိ၊ ငါသိ၏ဟူ၍။ ဝဒေယ္ယ၊ ပြောဆိုရာ၏။ အပဿံ ဝါ၊ မမြင်ပဲလျှက်လည်း။ ပဿာမီတိ၊ ငါမြင်၏ဟူ၍။ ဝဒေယ္ယ၊ ရာ၏။ ယံ၊ အကြင်အမှုသည်။ ပရေသံ၊ သူတပါးဘို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ အဟိတာယ၊ အစီးအပွါး မဲ့ရန်အလို့ငှါ။ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းအလို့ငှါ။ အသု၊ ဖြစ်ရာ၏။တဒတ္ထာယ၊ ထိုအမှုအကျိုးငှါ။ပရံ ဝါ သူတပါးကို မှလည်း။ သမာဒပေယ္ယ၊ ဆောက်တည်စေရာ၏။ တထာရူပါ၊ ကုန်သော။ လောဘနီယာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဣမသ္မာ၊ ယသ္မာ၊ ဤအရှင်အား။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သလော"ဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ရှာဖွေ၏။

တမေနံ၊ ကို။ သမနုပဿမာနော၊ သော်။ "ယထာရူပေဟိ၊ ကုန်သော။ပ။နတ္ထိ ခေါ၊တည်း။ အလုဒ္ဓဿ ယထာ၊ လောဘမရှိသော သူ၏ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ဣမဿ အာယသ္မတော၊ ၏။ ကာယသမာစာရော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဝစီသမာစာရော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) (သီ-မူအာဘိုင်း ပေးလိုက်သည်။) အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ ယံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နဲ၏။ ဒုဒ္ဒသော၊ မြင်နိုင်ခဲ၏။ ဒုရနုဗောဓော၊ ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်ခဲ၏။ သန္တော၊ ငြိမ်သက်၏။ ပဏီတော၊ မွန်မြတ်၏။ အတက္ကာ၀စရော၊ အကြံအစည်ဖြင့် မသက်ဝင်နိုင်။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယော၊ ပဿဝရှိဘို့သည်သာ သိအပ်၏။ လုဒ္ဓန်၊ လောဘရှိသောသူသည်။ သော ဓမ္မော၊ ကို။ နိ သုဒေသိဿတိ၊ ကောင်းစွာ မဟောကြားအပ်" ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ ဇာနာတိ၊ ၏။

၄၃၁။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ နံ၊ ကို။ သမန္နေသမာနော၊ သော်။ လောဘနိယေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သည်ကို။ သမနုပဿတိ၊ မြင်၏။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ကို။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဒေါသနိယေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ပ။ သမန္နေသတိ၊ ၏။

(ဤ ၄၃၁- အကြင်းဝါကျနှင့် ၄၃၂-မူဌေန တိုင်အောင်ကား—အဒုဋ္ဌသ ယထာ၊ ဒေါသ မရှိသော သူ၏.ကဲ့သို့။ ဒုဋ္ဌေန၊ ဒေါသရှိသောသူသည်။ ။အမူဌသယထာ၊ မောဟမရှိသောသူ၏ ကဲ့သို့။မူဌေန၊ မောဟရှိသော သူသည်။ ။ဤမျှသာ ထူးတော့၏။)

၄၃၂။ ယတော၊ ၌။ နံ၊ ကို။ သမန္နေသမာနော၊ သော်။ မောဟနိယေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ကို။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တမ်ို့၊ ၌။ သဒ္ဓံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ နိဝေသေတိ၊ သွင်း၏။ သဒ္ဓါဇာတော၊ ဖြစ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပသက်မတိ၊ ချဉ်းကပ်၏။ ဥပသက်-မန္တော၊ ချဉ်းကပ်လျက်။ ပယိရုပါသတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ပယိရုပါသန္တော၊ လျက်။သောတံ၊ နားကို။ ဩဒဟတိ၊ ရွေးရှုခြထား၏။ ဩ ဘိဘသောတော၊ ရွေးရှုခြထားအပ်ပြီးသော နားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏာတိ၊ ၏။ သုတ္ဝာ၌။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏။ဓတာနံ၊ ဆောင်ထားအပ်ကုန်ပြီးသော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဥပပရိက္ခတိ၊ စူးစမ်း၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဥပပရိက္ခ-တော၊ အား။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ရှုဆင်ခြင်ခြင်းငှါ။ ခမန္တိ၊ ခန့်ကုန်၏။ ဓမ္မနိဗ္ဗာနက္ခန္တိယာ၊ တရားတို့၏ ရှုရန်ခန့်ခြင်းသည်။ သတိ၊သော်။ ဆန္ဒော၊ကုသိုလ်ဆန္ဒသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဆန္ဒဇာတော၊ ဖြစ်သော ဆန္ဒရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဿဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ဥဿဟိတ္ဝာ၊ ၍။ တုလေတိ၊ နှိုင်းချိန်၏။ တုလယိတ္ဝာ၊ ၍။ ပဒဟတိ၊ ကြိုးကုတ်၏။ ပဟိတတ္တော၊ (နိဗ္ဗာန်သို့) စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်။ သမာနော၊ သော်။ ကာယေန စေဝ၊ နာမကာယဖြင့်လည်း။ ပရမသစ္စံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္ဆိ ဘရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ ပညာယ စ၊ ဖြင့်လည်း။ နံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ အတိဝိဇ္ဈ၊ (ကိလေသာဘို့ကို) ဖောက်ထွင်း၍။ ပဿတိ၊ ၏။

ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ တ္တောဝတာ ခေါ၊ ဖြင့်။ သစ္စာနုဗောဓေ၊ မက်အစဉ်ဖြင့် သစ္စာကို သိခြင်းသည်။ဟောတိ၊၏။တ္တောဝတာ၊ဖြင့်။သစ္စံ၊သစ္စာကို။အနုဗုဇ္ဈတိ၊ သိ၏။ တ္တောဝဘာ စ၊ ဖြင့်လည်း။ မယံ၊တို့သည်။သစ္စာနုဗောဓံ၊မက်အစဉ်ဖြင့် သစ္စာကိုသိခြင်းကို ။ ပညေမ. ကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှ လောက်ဖြင့်။သစ္စာနုပ္ပတ္တိ၊ ဖိုလ်ဖြင့် သစ္စာကို လျော်စွာသိခြင်းသ ။ ။နတ္ထေ၀ ဟောတိ၊မဖြစ်သေးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၄၃၃။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တ္တောဝတာ၊ ဖြင့်။ သစ္စာနုဗောဓော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။တ္တော-ဝတာ၊ ဖြင့်။ သစ္စံ၊ သစ္စာကို။ အနုဗုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တ္တောဝတာစ၊ ဖြင့်လည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ သစ္စာနုဗောဓံ၊ ကို။ ပေက္ခာမ၊ ကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ကိတ္တောဝတာ၊ ဖြင့်။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ ပန၊ နည်း။ ကိတ္တောဝတာ၊ ဖြင့်။သစ္စံ၊ကို။ အနုပါပုဏာတိ၊ လျော်စွာသိသနည်း။ သစ္စာ-နုပ္ပတ္တိ ်၊ ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ပုစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၁။ သစ္စာနုဗောဓောတိ မဂ္ဂါနုဗောဓော၊ ၌။ မဂ္ဂါနုဗောဓောတိ မဂ္ဂပဋိပါဋိယာ ဗောဓော ဗုဇ္ဈနံ။ ၌။

၂။ မဂ္ဂေန ပဋိဝိဒ္ဓါနိ သစ္စာနိ ပရမတ္ထသစ္စမေ၀ ၀ါ အနုရူပဗုဇ္ဈနန္တိ အဓိပ္ပါယေန သစ္စာနုပ္ပတ္တိတိ ဖလသစ္စ-ကိရိယာတိ ဝုတ္တံ။ ၌။

ဘာရဒ္ဒါ၊ ၈။ တေသံယေဝ ဓမ္မာနံ၊ ထိ(သဒ္ဓါပဋိလာဘ စသော ၁၂-ပါးသော)တရားတို့ကို သာလျှင် [1]။ အာသေဝနာ၊ မှီဝဲခြင်းသည်။ ဘာဝနာ၊ ပွါးများခြင်းသည်။ ဗဟုလီကမ္မံ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုခြင်းသည်။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘာရဒ္ဒါ၊ ၈။ တ္တောဝတာခေါ၊ ဖြင့်ပင်လျှင်။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တ္တောဝတာ၊ ဖြင့်။ သစ္စံ၊ ကို။ အနုပါပုဏာတိ ၏။ တ္တောဝတာစ၊ ဖြင့်လည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိံ၊ ကို။ ပညပေမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

၄၃၄။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ တ္တောဝတာ၊ ဖြင့်။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ပေက္ခဝမ၊ကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။သစ္စာနုပ္ပတ္တိယာ၊ အား။ကတမော ဓမ္မော၊သည်။ ဗဟုကာရော၊ ကျေးဇူး များသနည်း။ပ။ ပုစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘာရဒ္ဒါ၊ ၈။ သစ္စာ-နုပ္ပတ္တိယာ၊အား။ ပဓာနံ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဝိရိယသည်။ ဗဟုကာရံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုမဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဝိရိယကို။ နော စေ ပဒဟေယျ၊ အားမထုတ်ငြားအံ့။ဣဒံ သစ္စံ၊ ကို။ နု အနုပါပုဏေယျ၊ မသိရာ။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ ကြောင့်ပင်လျှင်။ ပဒဟတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။သစ္စံ၊ ကို။ အနုပါပုဏာတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိယာ၊ အား။ ပဓာနံ၊ သည်။ ဗဟုကာရံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပဓာနဿ၊ အား။ ကတမော ဓမ္မော၊ သည်။ဗဟုကာရော၊ နည်း။ ပဓာနဿ၊ အား။ ဗဟုကာရံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ပုစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဘာရဒ္ဒါ၊ ၈။ ပဓာနဿ၊ အား။ တုလနာ၊ နှိုင်းချိန်ခြင်း (ဝုဋ္ဌာနဂါမိနီဝိပဿနာ)သည်။ ဗဟုကာရာ၊ ၏။ တံ၊ထိုနှိုင်းချိန်ခြင်း (ဝုဋ္ဌာနဂါမိနီဝိပဿနာ)ကို။ နော စေ တုလေယျ၊ မနှိုင်းချိန်ငြားအံ့။ ဣဒံ၊ ဤအားထုတ်ခြင်း (မဂ္ဂပဓာန)ကို။ နု ပဒဟေယျ၊ အားမထုတ်ရာ။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြောင်းကြောင့် လျှင်။ တုလေတိ၊ နှိုင်းချိန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဒဟတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဓာနဿ၊ အား။ တုလနာ၊ သည်။ ဗဟုကာရာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ တံ၊ ထိုအားထုတ်ခြင်းကို။ နော စေ ဥဿဟေယျ၊ အားမထုတ်ငြားအံ့။ ဣဒံ၊ ဤနှိုင်းချိန်ခြင်းကို။ နု တုလေယျ၊ ရာ။ပ။ ဗဟုကာရော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ပ။ တံ ဆန္ဒော၊ သည် [2]။ နော စေ ဇာယေထ၊ မဖြစ်ငြားအံ့။ ဣဒံ၊ ဤအားထုတ်ခြင်းကို။ နဥဿဟေယျ၊ ရာ။ပ။ ဗဟုကာရော၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊မ။ပ။တေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။နိဗ္ဗာနံ၊ ရှုမြင်ခြင်းငှါ။နော စေ ခမေယျုံ၊ မခန့်ကုန်ငြားအံ့။ ဣဒံ ဆန္ဒော၊ သည်။ နဇာယေထ၊ မဖြစ်ရာ။ပ။ဗဟုကာရာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ပ။ ဘာရဒ္ဒါ၊ ၈။ ဓမ္မနိဗ္ဗာနက္ခန္တိယာ၊ တရားတို့၏ ရှုဆင်ခြင်ခြင်းငှါ ခန့်ခြင်းအား။ အတ္ထူပပရိက္ခာ၊ အနက်ကို စူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ ဗဟုကာရာ၊ ၏။ တံ အတ္ထံ၊

၁။ တနည်း "ထိုမဂ္ဂသမ္မယုတ်တရားတို့ကိုသာလျှင် "ဟူ၍ သော်လည်းပေး။ ၎င်းနည်းကို ဋီကာ၌ ဥပစာနည်း ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ထား၏။

၂။ ဤသုတ်၌ တံ-ဣဒံ တို့ကား ပါဝစန ဝိစိတ္တနယ ဖြစ်၍ သဒ္ဒဝိစာရဏပြုရန် မသင့်။

ထိုအနက်ကို။ နော စေ ဥပပရိက္ခေယျ၊ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်ငြားအံ့။ ဣဒံ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ဌာ။ နိ ခမေယျုံ၊ ကုန်ရာ။ပ။ ဗဟုကာရာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။တံ ဓမ္မံ၊ထိုတရားကို။နော စေ ဓာရေယျ၊ မဆောင်ငြားအံ့။ ဣဒံ အတ္ထံ၊ ကို။ နဥပပရိက္ခေယျ၊ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်ရာ။ပ။ ဗဟုကာရာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဓမ္မဓာရကာယ၊ တရားဆောင်ခြင်းအား။ ကတမော ဓမ္မာ၊သည်။ ဗဟု-ကာရော၊ နည်း။ပ။ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုဘရား ကို။ နော စေ သုဏေယျ၊ မနာကြားငြားအံ့။ ဣဒံ ဓမ္မံ၊ ဤ တရားကို။ နဓာရေယျ၊ မဆောင်ရာ။ပ။ ဗဟုကာရံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဓမ္မသဝနသ၊ တရားနာခြင်းအား။ပ။ တံ သောတံ၊ ထိုနားကို။ နော စေ သြဒဟေယျ၊(အာရုံရှိရာသို့)ရှေးရှု။မထားငြားအံ့။(နားမထောင်ငြားအံ့-ဟူလို။)ဣဒံ ဓမ္မံ၊ ဤဘရားကို။ နသုဏေယျ၊ ရာ။ပ။ ဗဟုကာရံ၊ ၏။ ဣဘိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သောတာဝဓာနသ၊ နားထောင်ခြင်းအား။ ပ။တံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းကို။ နော စေ ပယိရုပါသေယျ၊ မဆည်းကပ်ငြားအံ့။ ဣဒံ သောတံ၊ ဤနားကို။နသြဒဟေယျ၊ ရှေးရှု။ မထားရာ။(မထောင်ရာ-ဟူလို)။ပ။ဗဟုကာရာ၊ ၏။ ဣဘိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ပယိရုပါသနာယ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းအား။ပ။တံ၊ ထိုချဉ်းကပ်ခြင်းကို။ နော စေ ဥပသင်္ကမေယျ၊ ငြားအံ့။ဣဒံ၊ ဤဆည်း-ကပ်ခြင်းကို။ နပယိရုပါသေယျ၊ ရာ။ပ။ ဗဟုကာရံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ တံ သဒ္ဓါ၊ ထိုယုံကြည်ခြင်းသည်။နော စေ ဇာယေထ၊ ငြားအံ့။ ဣဒံ၊ ဤချဉ်းကပ်ခြင်းကို။ နဥပသင်္ကမေယျ၊ ရာ။ပ။ ဗဟုကာရာ၊ ၏။ ဣဘိ၊ ၏။

၄၃၅။ သစ္စာနုရက္ခဏံ၊ ကို။ မယံ၊တို့သည်။ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။အပုစ္ဆိမှ၊ မေးလျှောက်ခဲ့ကြပါ ကုန်ပြီ။ သစ္စာနုရက္ခဏံ၊ ကို။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားတော်မူခဲ့ပေပြီ။ တဋ္ဌ၊ ထိုခြေဆိုခြင်းကိုလည်း။ အမှာကံ၊ တို့၏(ဝိတ်ဌ)။ ရူစ္စဘိစေဝ၊ နှစ်လည်း နှစ်သက်ပါ၏။ ခမတိစ၊ နှစ်လည်း နှစ်လိုပါ၏။ ဘေနစ၊ ထိုခြေကြောင့်လည်း။ အတ္တမနာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ "မုဏ္ဍကာ၊ ဦးပြည်းကုန်သော။ ဣဇ္ဇာ၊ဆင်ထိန်း-ကဲ့သို့ယုတ်ညံ့သော အတန်းအစားဖြစ်ကုန်သော။ ကဏှာ၊ မည်းနက်ကုန်သော။ ဗန္ဓုပစ္စာပါဒါ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ ခြေဖမိုးမှ ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာကာ၊ ရဟန်းယုတ်တို့သည်။ ဟေစ၊ ဘယ်သို့သော သူတို့နည်း။ ဓမ္မသ၊ ကို။ အညာတာရော၊ သိသောသူတို့သည်။ကေစာဝိ၊တို့နည်း"ဟု၍။ဝေ၊သို့။ ဇာနာမ၊ ကုန်၏။ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။မေ၊ အား။သမဏေသု၊ တို့၌။သမဏပေမ၊ ရဟန်းဟူသော ချစ်ခြင်းကို။ သမဏေသု၊ တို့၌။ သမဏပသာဒံ၊ ရဟန်းဟူသောကြည်ညိုခြင်းကို။ သမဏေသု၊ တို့၌။သမဏဂါရဝံ၊ရဟန်း ဟူသော ရိုသေခြင်းကို။အဇနေသိ ဝတ၊ဖြစ်စေဘိ၏တကား။ပ။ဓာရေတု၊ လော့။ ဣဘိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဝေ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ပဌမံ၊ သော။ စက်ီသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-သေကာရီသုတ်

၄၃၆။ (ဝေ၊ မေ သုတ်-မှ နိသိဒိ-ထိ ပေးမြဲ။) ဧကမန္တံ၊ ဌ။ နိသိန္နော၊ သော။ သေကာရီ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘော ဂေါတမ၊ မ။ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။စတသော၊ လေးမျိုး

ကုန်သော။ ပါရိစရိယာ၊ အလုပ်အကျွေးတို့ကို။ ပညာပေန္တိ၊ ပညာပ်ထားကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏသ၊ ပုံကား မျိုးအား။ ပါဠိစရိယံ၊ ကို။ ပညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ တတြ၊ ထိုလေးမျိုးတို့တွင်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏသ၊အား။ ဣဒံ ပါရိစရိယံ၊ ကို။ ပညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ ပုံကားမျိုးသည်လည်း။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပရိစရေယျ၊ အလုပ်အကျွေးပြုရာ၏။ ပ။ သုဒ္ဒေါ ဝါ၊ သည်လည်း။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပရိစရေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ တတြ၊ တို့ဘွင်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သုဒ္ဒသ၊အား။ ဣဒံ ပါရိစရိယံ၊ ကို။ ပညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ သုဒ္ဒေါစ၊ သူဆင်းရဲမျိုးသည်သာလျှင်။ သုဒ္ဒံ၊ ကို။ ပရိစရေယျ၊ ရာ၏။ အညော၊ အခြားတပါးသော။ ကောပန၊ အဘယ်သူသည်။ သုဒ္ဒံ၊ ကို။ ပရိစရိဿတိ၊ လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ပ။ ဣဓ၊ ဤပါဠိနှိုင်းယှဉ်။ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကံ၊အဘယ်ကို။ အာဟာတိ၊ ဆိုသနည်း”ဟူသော။ ဘော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၄၃၇။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ သဗ္ဗော၊ သော။ လောကော၊လူအပေါင်းသည်။ဗြာဟ္မဏာနံ၊တို့၏။ ဣမာ စတသ္သော ပါရိစရိယာ ပညာပေန္တု၊တိ၊ပညာပေန္တု-ဟူသော။ဘော၊ ဤစကားကို။အဇ္ဇနုဇာနာတိ ကံ၊ခွင့်ပြု သလော။ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးသည်။ နောဟ၊ မသင့်ပါ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဒသိဒ္ဓါ၊ ဆင်းရဲသော။ အဿကော၊ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာမရှိသော။ အနာဇ္ဇိယော၊ တကွမ်းစားမျှ ဆန်မရှိ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုဆင်းရဲသားယောကျ်ားသည်။ အကာမဿ၊ အ.ပိုမရှိပါဘဲလျက်။ “အမ္ဘောပုရိသ၊ အိုအချင်း။ တေ၊ သင်သည်။ ဣဒံ မံသံ၊ ဤအသားကို။ ခါဒိတဗ္ဗံ၊ စားအပ်၏။ မှုလဟု၊ အဖိုးကိုလည်း။ အနုပဗ္ဗဒါတဗ္ဗန္တိ၊ တန်ဖိုးအလိုက်ပေးအပ်၏”ဟု၍။ ဗီသံ၊အဘို့အစုကို။ ဩလဂ္ဂေယ်ျ၊ သေယျထာပိ၊ ဆွဲချိတ်စေကုန်၏သို့။ ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။ဝေမေ ခေါ၊ ဤအဘူသာလျှင်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ အပ္ပဋိသာယ၊ ဝန်ခံခြင်းကိုမယူမူ၍။စတသော၊ ကုန်သော။ဣမာ ပါရိစရိယာ၊ တို့ကို။ အထ စ ပန ပညာပေန္တိ၊ မိမိ ယဘောအတိုင်း ပညာပ် ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော သူကို။ ပရိစရိတဗ္ဗန္တိ၊ လုပ်ကျွေးအပ်၏ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အဟံ၊ သည်။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ နပရိစရိတဗ္ဗန္တိ၊ မလုပ်ကျွေးအပ်ဟူ၍လည်း။နဝဒါမိ၊မမူ။ ဟိ၊မှန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ယံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ပရိစရတော၊ လုပ်ကျွေးသော။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ပါရိစရိယာဟေတု၊ လုပ်ကျွေးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပါပိယော၊အထူး ယုတ်မာသူသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သေယျော၊ မြတ်သူသည်။ နု အဿ၊ ရာ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပရိစရိတဗ္ဗန္တိ၊ လုပ်ကျွေးအပ်၏ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊မမူ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ခေါ၊စင်စစ်။ ယဒု၊ ကိုလည်း။ ပရိစရတော၊ သော။ပ။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပရိစရိတဗ္ဗန္တိ၊ ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ခတ္တိယံ၊မင်းမျိုးကို။ “ယံ၀ါ၊အကြင်သူကိုလည်း။ပရိစရတော၊ သော။တေ၊ သင်၏။ ပါရိစရိယာဟေတု၊ ကြောင့်။ပ။ ဘဏ္ဍ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ် ၂-မျိုးတို့တွင်။ ကံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ (တံ၊ သင်ခတ္တိယသည်။)ပရိစရေယျာသိတိ၊ လုပ်ကျွေးလိုသနည်း”ဟု၍။ ဝေ၊ သို့။စေပိ ပုဏ္ဏယံ့ု၊ အာဂယ်၍ မေးကုန်ကြားအံ့။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ခတ္တိယောပိ၊ သည်လည်း။ သမ္မာ၊ စ္စာ။ ဗျာကရ-မာနော၊ ဖြေဆိုသည်ရှိသော်။ “ယံ၊ အကြင်သူကို။ ပရိစရတော၊ သော။ မေ၊ ငါခတ္တိယ၏။ပ။ အဟံ၊ ငါခတ္တိယသည်။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပရိစရေယျန္တိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့”ဟု၍။ ဝေ၊သို့။ ဗျာကရေယျ၊ ရာ၏။ (ဗြာဟ္မဏံစပြီ ဗြာဟ္မဏ။ပ။ တမဟံ ပရိစရေယျန္တိ၊ တိုင်အောင်-ရှေးနည်းမှီးပေးလေ။) ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဥစ္စာကုလီနတာ၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သေယျံသောတိ၊

မြတ်သောအဖိုရှိ၏ဟူ၍ ၁။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နဝဒါမိ၊ မမူ။ ပြာဟူ၏၊ ၏။ ပ။ နဝဒါမိ၊ မမူ။ ပြာဟူ၏၊ ၏။ ဥဒ္ဒါရ၀ဏ္ဏတာ၊ ချီးမွမ်းအပ် မြတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ (၀ဏ္ဏသဒ္ဒါ ဣမ ပသံသာပရိယာယော။ ဋီကာ။) သေယျသောတိ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊မမူ။ ပြာဟူ၏၊ ၏။ ဥဒ္ဒါရ၀ဏ္ဏတာ၊ ဖြင့်။ပါပိယံဒသာတိ၊ ယုတ်မာသော အဖိုဒို၏ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ မမူ။ပြာဟူ၏၊ ၏။ဥဒ္ဒါရဘောဂတာ၊ မြတ်သော စည်းစိမ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။သေယျသောတိ၊ ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ မမူ။ပ။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

၄၃၇။ ပြာဟူ၏၊ ၏။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ဣမ၊ ဤလောကဌ်။ ဥစ္စာကုလိနောပိ၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုးရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ ပါ၏ဘတိပါတိ၊ သူတပါးအသက်ကို လျင်စွာချလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒိန္နာဒါယီ၊ အရှင်မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရီ၊ ကာမတို့ဌ် မှားသောအားဖြင့် ကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မုသာ၀ါဒီ၊ မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပိသုဏ၀ါစော၊ ချောပစ်ဂုံးတိုက်သော စကား ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဖရုသ၀ါစော၊ ရှုန့်ရင်းသောစကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမ္ဖပ္ပလာပီ၊ အကျိုးမရှိပြိန်ဖျင်းသော စကားကို ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိဇ္ဈာလု၊ အလိုရမ္မက်အားကြီးသည်။ဟောတိ၊ ၏။ ဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဖောက်ပြန်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူရှိသည်။ ဟောဘိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥစ္စာကုလီနတာ၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သေယျသောတိ၊ ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

ပြာဟူ၏၊ ၏။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ဣမ၊ ဌ်။ ဥစ္စာကုလိနောပိ၊ သည်လည်းဖြစ်သော။ ဧကစ္စော၊ သည်။ ပါ၏ဘတိပါဘာ၊ သူတပါးအသက်ကို လျင်စွာချခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥစ္စာကုလီနတာ၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပါပိယံဒသာတိ၊ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

၄၃၉။ ပြာဟူ၏၊ ၏။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ဥဒ္ဒါရ၀ဏ္ဏောပိ၊ ချီးမွမ်းအပ် မြတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ပ။ ပြာ ဟူ၏၊ ၏။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ယံ၊ အကြင်သူကို။ ပရိဧရတော၊ သော။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ပါရိစရိယာဟေတု၊ကြောင့်။ သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါတရားသည်။ဧဝုတိ၊ ကိုးပွါး၏။သီလံ၊ သည်။ ဝဝုဘိ၊ ၏။ သုတံ၊ အကြားအမြင်သည်။ ဝဝုတိ၊ ၏။ စာဂေါ၊ ဇွန်ကြေင်းသည်။ ဝဝုတိ၊ ၏။ ပညာ၊ သည်။ ဝဝုဘိ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပရိဧရိတဗ္ဗန္တိ၊ လုပ်ကျေးဇူး၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ပ။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပရိစရိတဗ္ဗန္တိ၊ ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ မမူ။ဣတိ၊၏။

၄၄၀။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဘုရားရှင် ဟောအပ်သော်။ သေကာရိ၊ သော။ ပြာဟူ၏ကာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပြာဟူ၏ကာ၊တို့သည်။စတ္တာရိ၊လေးမျိုးလေးစားကုန်သော။ဧနာနိ၊ ဥစ္စာတို့.ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပြာဟူ၏ကား၊ ၏။ သန္ဓနံ၊ ဂုဏ်ပိုင်ဥစ္စာကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ခဇ္ဇံ ယသ.မင်း၏။ပ။ဝေယ္ယာ၊ ကုန်သည်၏။ပ။သုဒ္ဒါ၊ သူဆင်းရဲ၏။သန္ဓနံ၊ကို။ပဉ္ဉပေန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ တတြ၊ ထိုဥစ္စာလေးမျိုးတို့တွင်။ ပြာဟူ၏ကာ၊ တို့သည်။ ပြာဟူ၏ကား၊၏။ ဘိက္ခာစရိယံ၊ ဆွမ်းခံခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဣဒံ သန္ဓနံ၊ ဤဂုဏ်ပိုင်ဥစ္စာကို။ ပဉ္ဉပေန္တိ၊

၁။ သေယျသောတိ ဟိတကောဌာသော၊ ဟိတသဘာ၀ါတိ အတ္ထော။ ဋီကာ။ ၎င်းအဖွင့်အတိုင်းပေးသည်။ သေယျသောတိ သေယျော။အဌကသာ။ ၎င်းအလို "သေယျသောတိ၊ မြတ်သူဟူ၍"ပေး။

ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘိက္ခာစရိယဠ၊ ဆွမ်းခံခြင်း ဟု ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ သန္ဓနံ၊ ကို။ အတ်မညမာနော၊ မထေမဲ့မြင်ပြုလျက်။ အဂ်ိစ္စကာရီ၊ မပြုအပ်သည်ကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဂေါပေါ၊ အစောင့်အရှောက်သည်။ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို။ အာဒိယမာနော၀၊ ခိုးယူသကဲ့သို့တည်း။ (ပြုသင့်သော ဂေါပိတအလုပ်မှတပါး မလုပ်သင့်သော အဒိန္နာဒါနအလုပ်-လုပ်သကဲ့သို့ဟူလို။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ နေကလာပ်၊ လေးနှင့် မြားထည့်သော တောင့်ဟူသော။ ကသိဂေါရကွဲ့၊လယ်ထွန်ခြင်းနွားကျောင်းခြင်းဟူသော။ အသ်ဝဏ္ဏဘဏ်ိ ၊တံစဉ်းထမ်းပိုးဟူသော။ ဣဒ၊ ဤကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း လေးမျိုးတို့၌။ ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ကိ ်၊ သို့။အာဟာတိ၊ ဟောတော်မူသနည်းဟူသော။ ဧတေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ထူးရာကိုသာ ပေးလိုက်သည်။)

ဌဌ၁။ (ကိ ်ပန ဗြာဟ္မဏ-မှ အထ စ ပနိမာနိ စတ္တာရိ ဓနာနိ ပညပေန္တိ-တိုင်အောင်သည် စာပိုဒ် ၄၃၇-နှင့်တူ၏။) ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အရိယံ၊ မြတ်သော။ လောကုတ္တရံ ဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာဘရားကို။ ပဋိသဿ၊ ၏။ သန္ဓနံ၊ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာဟူ၍။ ပညပေမိ၊ ၏။ ပေါရာဏ၊ ရှေးဦးဖြစ်သော။ မာတာပေတ္တိက၊ အမိအဘတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ကုလဝံသ၊ အမျိုးအနွယ်ကို။ အနုဿ-ရတော၊အောက်မေ့သော။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ယတ္ထ-ယတ္ထေ၀၊ အကြင် အကြင်အမျိုးဌာသာလျှင်။ အတ္ထာဘာ၀ဿ၊ အတ္ထဘောဂ၏။ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ တေန တေနေ၀၊ ထိုထိုအမျိုးဖြင့်သာလျှင်။ သခ်ြ ်၊ခေါ် ဝေါ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ခတ္တိယကုလေ၊ ဌ၌။ အတ္ထာဘာ၀ဿ၊ ၏။ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊သည်။စေ ဟောတိ၊ အံ့။ခတ္တိယောတ္တေ၀ ဟူ၍သာလျှင်။သခ်ြ ်၊သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ (သုဒ္ဒေါတ္တေ၀ သခ်ြ ် ဂစ္ဆဘိ-တိုင်အောင် လွယ်ပြီ။)

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ယံယဒေ၀ပစ္စယံ၊ အကြင်အကြင် အကြောင်းဂို။ ပဋ္ဌစ္စ၊ ရဲ၍။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ဇလတိ၊ တောက်ပ၏။ တေန-တေနေ၀၊ ထိုထိုအကြောင်းဖြင့်သာလျှင်။ သခ်ြ ်၊ သို့။ ဂစ္ဆဘိ၊ ၏။ ကဋ္ဌံ၊ သစ်သားထင်း ကို။ ပဋ္ဌစ္စ၊ ၍။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ စေ ဇလတိ၊ အကယ်၍ တောက်လောင်ငြားအံ့။ ကဋ္ဌဂ္ဂိတ္တေ၀ သစ်သားထင်းမီးဟူ၍သာလျှင်။ သခ်ြ ်၊ သို့။ဂစ္ဆဘိ,၏။သကလိကံ၊ထင်းပေါက်စ.ကို။ပ။ သကလိကဂ္ဂိတ္တေ၀၊ ထင်းပေါက်စမီး ဟူ၍သာလျှင်။ပ။ တိကံ၊ မြက်ကို။ပ။ တိကဂ္ဂိတ္တေ၀၊ မြက်မီးဟူ၍ သာလျှင်။ပ။ ဂေါမယံ၊ နွားချေး ကို။ပ။ ဂေါမယဂ္ဂိတ္တေ၀၊ နွားချေးမီး ဟူ၍သာလျှင်။ သခ်ြ ်၊ သို့။ ဂစ္ဆဘိ သေယျထာပိ၊ ရောက်သ ကဲ့သို့ ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဧ၀မေ၀ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ တေန တေနေ၀၊ ဖြင့်သာလျှင်။ သခ်ြ ်၊ သို့။ ဂစ္ဆဘိ၊ ၏။

ခတ္တိယကုလေ၊ မင်းမျိုး၌။ အတ္ထာဘာ၀ဿ၊ ၏။ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ခတ္တိ-ယောတ္တေ၀၊ ဟူ၍သာလျှင်။ သခ်ြ ်၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ပ။ သုဒ္ဒေါတ္တေ၀၊ ဟူ၍သာလျှင်။ သခ်ြ ်၊ သို့။ ဂစ္ဆဘိ၊ ၏။

၁။ အတိပုဗ္ဗမနုဓာတ် ယပစ္စည်း မာနပစ္စည်း ဖြစ်သောကြောင့် ကိုယ်၏လုပ်ငန်းကို ကိုယ့်ဘာသာ လေးလေးစားစား ပြုလုပ်သင့်သည်ဟူသော အသိဉာဏ်ကို ကျော်လွန်၍ ကိုယ်နှင့်မဆိုင်သော အလုပ်ကို လုပ်သင့်သည်ဟူသော အသိဉာဏ်ဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုလိုသည်။ ထိုကြောင့် မထေမဲ့မြင်ဟူသော အနက်မှာ အဓိပ္ပါယ်နက်သာ၊ သဒ္ဒါနက် အားဖြင့် "ကျော်လွန်၍ သိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အသိဉာဏ် ချော်သည်ဖြစ်၍"ဟုပေး။ ထိုကြောင့် မေတ္တာသုတ် အဋ္ဌကထာ၌ နာတိ မညေထာတိ နှ အတိက္ကမိတ္ဝာ မညေယျ-ဟု ဖွင့်ဆိုလေသည်။

၂။ မ-နိ-၁-၄၀၀-စာပိုဒ် ၂၆၀ မျက်နှာ၌လည်းရှု။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ခတ္တိယကုလာ၊ မင်းမျိုးမှ။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ သေား၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ တထာဂတ-ပဝေဒိတံ၊ ဘုရားရှင်ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို။ အာဂမ္မ၊ အစဲပြု၍။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့အသက်ကို လျှင်စွာ ချုပ်ငြိမ်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၄၃၇-စာပိုဒ် နည်းမှီပေး။)ဥာယံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုထိုးထွင်း၍သိကြောင်းဖြစ်သော။ကုသ-လံ ဓမ္မံ၊မဂ် ဥသိုလ်တရားကို။ အာရာဓကော၊ ပြီးစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ။)

၄၄၂။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အသို့မှတ်ထင်သနည်း။ ဗြာဟ္မဏောဝ၊ သည်သာ။ အသ္မိံ ပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌။ အဝေရံ၊ ရန်မရှိသော။ အဗျာပဇ္ဈံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာစိတ္တာ၊ ကို။ ဘာဝေတုံ၊ ပွါးများခြင်းငှါ။ ပဟောတိ နု ခေါ၊ စွမ်းနိုင်သလော။ ခတ္တိယော၊ သည်။ နော၊ မစွမ်းနိုင်သလော။ ဝဿော၊ သည်။ နော၊ လော။ သုဒ္ဒေါ၊ သည်။ နော၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ခတ္တိယောပိ၊ သည်လည်း။ပ။ ပဟောတိ၊၏။ဟိ၊မှန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သဗ္ဗေပိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ကုန်သော။ ဝဏ္ဏာ၊အမျိုးတို့သည်။ပ။ဘာဝေတုံ၊ငှါ။ပဟောန္တိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ဥာယံ၊ သော။ ကုသလံ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာရာဓကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ။)

၄၄၃။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တံ၊ ကို။ကိံ မညသိ၊ နည်း။ (အကြွင်းကို စာပိုဒ် ၄၀၇-မှီး၍ပေး၊ ဧဝမေဝ ခေါ-စသည်လည်း အထက်နှင့် တူပြီ။)

၄၄၄။ (သဗ္ဗေနာပိ သက္ကာ အဂ္ဂိနာ အဂ္ဂိကရဏီယံ ကာတုန္တိ-တိုင်အောင်ကို ၄၀၈-စာပိုဒ် မှီး၍ပေး။ ဧဝမေဝ ခေါ-မှ ဥာယံ မဓုံ ကုသလန္တိ-တိုင်အောင်လွယ်ပြီ။)

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ သေုကာရီ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိက္ကန္တံ ဘော ဂေါတမ။ပ။ သရဏံ ဂတန္တိ၊ ဂတ်-ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ သော၊ သေုကာရီသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၇-စနဒ္ဒာနိသုတ်

၄၄၅။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ။)ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ (ပတ်လုံးဟူ၍သော်လည်းပေး)။ ဘဂဝါ၊သည်။ရာဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။(ရာဇဂြိုဟ်အနီး၌သော်လည်းပေး။)ဂေဏ္ဍကနိဝါပေ၊ရှဉ့်နက်တို့အား အစာပေး၍ ကျွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊၏။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဒက္ခိဏာဂိရိသ္မိံ ၊ဒက္ခိဏာဂိရိဇနပုဒ်၌။ (ရာဇဂြိုဟ်ကိုရံ၍တည်သောပရွှေ့ဝဲတောင်၏ တောင်ဘက်၌ရှိသော ဇနပုဒ်ကို ဒက္ခိဏာဂိရိဟု ခေါ်သတတ်)။ မဟတာ၊ သော၊ ဘိက္ခုသံ္ဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ ၊ ကွ။ စာရိကံ၊ ငှါ။ စရတိ၊ လှည့်လည်၏။ အထခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဝဿံဝုဋ္ဌော၊

ဝါဆိုပြီးသည်ဖြင့် ၍။ ယေန၊ ၌။ ဒကွိဏာဂိရိ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)ယေန၊ ၌။အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏)။ပ။နိသိန္နံ၊သော။ တံဘိက္ခုံ၊ကို။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ "အာဝုသော၊ ရှင်။ကစ္စိ၊အသ္မိနည်း။ဘဂဝါ၊သည်။အရောဂေါ၊ရောဂါလည်းကင်းပါ၏လော။ ဗဟုဝါစာတိ၊အင်အားလည်းရှိပါ၏လော"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အရောဂေါ စ၊ရောဂါလည်းမရှိပါ၊ ဗဟုဝါ စ၊ အင်အားလည်း ရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။အာဝုသော၊ ရှင်။ ကစ္စိ ပန၊ နည်း။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ အရောဂေါ စ၊ ၏လော။ ဗဟုဝါ စ၊ ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဘိက္ခုသံဃောပိ၊ သည်လည်း။ပ။ဗဟုဝါ စ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆို၏။

အာဝုသော၊ ရှင်။ တွေ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်၌။ တဏ္ဍုလပါလိဒ္ဓါရာယ၊ တဏ္ဍုလပါလိတံခါးအနီး၌။ ဓနုဗ္ဗေဒနိနာမ၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ဓနုဗ္ဗေဒနိ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ကစ္စိပန၊ နည်း။ ဓနုဗ္ဗေဒနိပြာဟ္မဏော၊ သည်။ အပ္ပမတ္တော၊ (ကုသိုလ်တို့၌) မမေ့မလျော့ဘဲ ရှိပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဓနုဗ္ဗေဒနိသာ၊ သော။ ပြာဟ္မဏသာ၊ ၏။ အပ္ပမာဒေါ၊မမေ့လျော့ခြင်းသည်။ ကုတောပန၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။(မေ့လျော့သည်သာဟူလို။) အာဝုဒသော၊ရာ။ ဓနုဗ္ဗေဒနိ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ရာဇာနံ၊ ကို။ နိသာယ၊ မှီ၍။ ပြာဟ္မဏ-ဂဟပတိကေ၊ ပုံကား သူကြွယ်တို့ကို။ ဝိလုမ္ပဘိ၊ လုယက်၏။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကေ၊ တို့ကို။ နိဿာယ၊၍။ရာဇာနံ၊ကို။ ဝိလုမ္ပဘိ၊ ၏။ အသ၊ထိုဓနုဗ္ဗေဒနိပုံကားသည်။ သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါတရားရှိသော။ ယာပိ ဘဒ္ဒိယာ၊ အကြင်မယားကိုလည်း။သဒ္ဓာကုလာ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသောအမျိုးမှ။အာနီတာ၊ ရှေးရှု ဆောင်အပ်ပြီ။ သာပိ၊ထိုမယားသည်လည်း။ ကာလကတ်တာ၊ သေပြီ။ အသ၊ ထိုဓနုဗ္ဗေဒနိသည်။ အသဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိသော။ အသာ ဘရိယာ၊ အခြားမယား(တယောက်)ကို။ အသဒ္ဓကုလာ၊ မှ။ အာနီတာ၊ ပြီ။ ယေ မယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်။ ဓနုဗ္ဗေဒနိ ပြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပမတ္တံ၊ မေ့လျော့နေ သည်ဟု။ အသုမှ၊ ကုန်ပြီ။ အာဝုသော၊ ရှင်။ တေ မယံ၊ ထိုငါတို့သည်။ ဒုဿုတံ၊ မကောင်းသတင်း ကို။ အသုမှ ဝတ၊ ကြားရကုန်စွတကား။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဒုဿုတံ၊ ကို။ အသုမှ ဝတ၊ ကား။ မယံ၊ ဘို့သည်။ ကဒါစိ၊တခါတခါ။ဂရဟစိ၊တစုံတခုသောနေရာ၌။(တနေရာ ရာ၌ဟု လို။) ဓနုဗ္ဗေဒနိနာ ပြာဟ္မဏေန၊နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တာ့။အပ္ပေဝ စ နာမ သမာဂစ္ဆေယျာမ၊ပေါင်းဆုံကုန်ကြားအံ့လည်းမသိ။ ကောစိဒေဝ ကထာသလ္လာပေါ၊ တစုံတခုသော စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ အပ္ပေဝ နာမ သိယာ၊ ဖြစ်ရကြားအံ့သည်းမသိ။ ဣတိ၊ ဤ သို့မိန့်၏။

၄၄၆။ အထခါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဒကွိဏာဂိရိသ္မိ ံ၊ ၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ မေ့လျော့ခဘင်မှသရွေ့။ ဝိဟရိတ္ဝာ ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ရာဇဂဟံ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။) ဘေန၊ သို့။ စာရိကံ၊ ငါ။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ငါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ယေန၊ ၌၊ရာဇဂဟံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တံ၊ သို့။ အဝေသရိ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ သုဒံ၊ စင်စစ်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ပါဝိသိ၊ ပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန ၌။ ဓနုဗ္ဗေဒနိပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဗဟိနဂရေ၊ မြို့၏အပ၌။ ဂါဝေါ၊ နွားမတို့ကို။ဂေါဒ္ဒေ၊ နွားခြံ၌။ ဒုဗ္ဘာပေတိ၊နို့ညှစ်စေ၏။ပ။ တေန၊ သို့။ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ "ဘော သာရိပုတ္တ၊အိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဣတော၊ ဤအချိန်၌"။ပယော၊ နွားနို့ ကို။

၁။ တောပစ္စည်း ဘုမ္မတ္ထ၊ အာဒိတော ဥပသမ္ပန္န၊ သိက္ခိတမ္ပံ သမာဟိတံ-၌ အာဒိတော-ကဲ့သို့တည်း။

ပိယတံ၊ သောက်နှင့်ပါဦးလော့။ တာဝ၊ထိုနွားနို့သောက်ပြီးသောအခါ၌။ ဘုတ္တာသ၊ ဆွမ်း၏။ ကာလော၊ အခါနှင်အခါသည်။ ဘဝိဿတိဘိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ”ဟူသော။တော်၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ (နွားနို့သောက်တော်မူနှင့်ပါ၊ နွားနို့သောက်ပြီးချိန်နှင့် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးချိန်အဆင်သင့်ဖြစ်ပါလိမ့်မည် ဘုရား-ဟု ဆိုလိုသည်။) ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အလံ၊ ပြည့်စုံပြီ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မေ၊ သည်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ အမုကသ္မိံ ရုက္ခမူလေ၊ ဤမည်သော သစ်ပင်ရင်း၌။မေ၊ ၏။ ဒိဝါ-ဝိဟာရော၊ နေ့နေခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တတ္ထ၊ ထိုနေရာသို့။ အာဂစ္ဆေယ္ယာသိ၊ လာ ခဲ့လော့။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ ဘောတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ ဓနဥ္စာနိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တသ၊၏(စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ရှေးရှုနှား ထောင်ပြီ။အထခေါ၊ ၌။ ဓနဥ္စာနိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ထမင်းစားပြီးသည်မှ နောက်ကာလ ၌။ ဘုဉ္ဇပါဟရသော၊ စားအပ်ပြီးသောနံနက်စာရှိသည်ဖြစ်၍။ယနေ၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)ဧတရဟိ၊ သို့။ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။ပ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ “ဓနဥ္စာနိ၊ နို။ ကစ္စိ၊ နည်း။ အပ္ပမတ္တောဝ၊(ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌)မမေ့လျော့သည်။အသိ၊ (သင်)ဖြစ်ပါ၏လော” ဟူသော။ဧဝံ၊ကို။အဝေါစ၊ပြီ။ဘော သာရိပုတ္တ၊ရာ။ယေသံ နော၊အကြင်အကျွန်ုပ်တို့သည်။မာတာ-ပိတရော၊ တို့ ကို။ ပေါသေတဗ္ဗာ၊ လုပ်ကျွေးအပ်ကုန်၏။ ပုတ္တဒါရော၊ သားမယားကို။ ပေါသေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဒါသကမ္မကရာ၊ ကျွန်အမှုလုပ်တို့ကို။ ပေါသေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ မိတ္တာမစ္စာနံ၊ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအဖော်တို့၏။ မိတ္တာမစ္စာဟရဏီယံ၊ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအဖော်ကိစ္စကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဉာတိ သာလောဟိတာနံ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့၏။ ဉာတိသာလောဟိတဟရဏီယံ၊ ဆွေ မျိုး သားချင်းတို့ကိစ္စကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ အတိထီနံ၊ တို့၏။ အတိထိဟရဏီယံ၊ ညှဉ်သည် တို့ကိစ္စကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပုဗ္ဗပေတာနံ၊ ဆွေမျိုးတော်စပ်ဘူးသော ပြိတ္တာတို့၏။ ပုဗ္ဗ-ပေတဟရဏီယံ၊ ဆွေမျိုးတော်စပ်ဘူးသော ပြိတ္တာတို့ကိစ္စ ကို[1] ။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ ဒေဝတာဟရဏီယံ၊ နတ်တို့ကိစ္စကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ရညော၊ ၏။ ရာဇဟရဏီယံ၊ မင်းကိစ္စ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ အယမ္ပိ ကာယော၊ ဤကိုယ်ကိုလည်း။ ပေါဏေတဗ္ဗော၊ နှစ်သက်ခစအပ်၏။ ဗြူဟေဟာဘဗ္ဗော၊ ပွါးစေအပ်၏။ တေသံ အမှာကံ၊ ထိုတပည့်တော်ဝတ္ထု၏။ အပ္ပမာဒေါ၊ သည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

၄၄၇။ ဓနဥ္စာနိ၊ နို။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကို။ ကိ မညသိ၊ အသို့မှတ်ထင်သနည်း။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ဟောစ္စော၊ သည်။ မာတာပိဘူနံ၊တို့၏။ ဟေတု၊အကြောင်းကြောင့်။ အမ္မေစာရီ၊ (ငါးပါးသီလ ဆယ်ပါးသီလ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော) ဒုစရိုက်တရားကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဝိသမ-စာရီ၊မည်ညှဉ်းဆဲသော (ငါးပါးသီလ ဆယ်ပါးသီလ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော) ဒုစရိုက်တရားကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

(ဤကား အဌကထာ ဋီကာ ၂-ရပ်ကို ညှိ၍ ပေးသောအနက်တည်း။ လွယ်လွယ်ပေးသော် အဓမ္မစာရီ၊ မတရားမှုကို ပြုကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဝိသမစာရီ၊ မလျော်မလျောက်ပတ်သည်ကို ပြုကျင့်လေ့ရှိသည်-ဟုလည်း ပေး။)

၁။ ဘုတကဘူတပုဗ္ဗာ ပေတ္တိဝိသယံ ဥပဂတာ ပုဗ္ဗပေတာ ဒက္ခိဏေယျသု ကာလေန ကာလံ ဒါနံ ဒတ္တွာ တေသံ ဥဒ္ဒိသနံ ပုဗ္ဗပေတကရဏီယံ ပေတဗလိတိ အတ္ထော။ ဋီကာ။

တဒမနံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်.ကို။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာဟေတု၊ မတရားကျင့်ခြင်း,မလျော်မလျောက်ပတ် ကျင့်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နိရယံ၊ သို့။ နိရယပါလာ၊ ငရဲထိန်းတို့သည်။ ဥပကဆေယျ်ကု၊ ဆွဲငင်.ကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ "အာမ၊ သည်။ မာတာပိတူနံ ဟေတု၊ မိဘ ဘို့ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ အမ္မောစာရီ၊ သည်။ ဝိသမစာရီ၊သည်။ အဟောသိ ၊ပြီ။ မံ၊ ကို။ နိရယံ၊သို့။ နိရယပါလာ၊ တို့သည်။ မာ ဥပကဆေယျုန္တိ၊ မဆွဲငင်ပါစေကုန်သတည်း"ဟု၍။ (ဝတ္တံ ၊ ဆိုခြင်းငှါ။) လဘေယျ နုခေါ၊ ရနိုင်ပါမည်လော။ အာသ၊ ၏။ မာတာပိတရော ဝါ၊ အမိ အဘတို့သည်မူလည်း။ "ဧသော၊ ဤသားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ပ။ နံ၊ ထိုသားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်.ကို။နိရယံ၊သို့။ နိရယပါလာ၊ တို့သည်။ မာ ဥပကဆေ-ယျုန္တိ၊ သတည်း"ဟု၍။ (ဝတ္တံ၊ ငှါ။) လဘေယျုံ၊ ရနိုင်.ကုန်ရည်ခလော။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဒံ၊ သည်။ နော.ဟိ၊ မသင့်ပါ။အထခေါ၊ ၌။ ဝိဂ္ဂဟန္တံယေဝ၊ ပိုင်ကြွေးနေသည်သားဖြစ်သော။ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်.ကို။ နိရယော၊ ၌။နိရယပါ.လာ၊ တို့သည်။ ပက္ခိပေယျုံ၊ ထည့်.ကုန်ရာ၏။ (ဤဝါကျကို မှီး၍ ကျန်ဝါ.ကျများကိုလည်း ပေးလေ။)

ဌဌဂ။ ဓနဉ္ဇာနိ၊ နိ ။ပ။ယော ဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်သည်း။ မာတာပိတူနံဟေတု၊ ကြောင့်။ အဓမ္မစာရီ၊ သည်။ ဝိသမစာရီ၊ သည်။ အသ၊ ရာ၏။ ယော ဝါ၊ သည်လည်း။ မာတာပိတူနံ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဓမ္မစာရီ တရားသဖြင့် ကျင့်လေ့ရှိသည် သမစာရီ မှုမျှတတကျင့်လေ့ရှိသည်။ အသ၊ ရာ ၏။ (တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။)ကဘဒ်၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏အကျင့်သည်။ သေယျော၊ ထူးကဲမွန်မြတ်သနည်း။ ဣဘိ ဤသို့ မေး၏။ ဘော သာရိပုတ္တ ရာ။ ယော၊သည်။ မာတာပိတူနံ ဟေတု၊ ကြောင့်။ အဓမ္မစာရီ၊ သည်။ ဝိသမစာရီ၊ သည်။ အသ၊ ရု ၏။ (တသ ၏။) တံ၊ ထိုအကျင့်သည်။ နု သေယျော၊ မမြတ်။ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယော စ ခေါ၊ သည်ကား။ မာဘာပိ ဘူနံဟေတု၊ ကြောင့်။ ဓမ္မစာရီ၊ သည်။သမစာရီ၊ သည်။ အသ၊ ရာ၏။ ဣဒေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ် တို့ဘက်။ တဒေဝ၊ ထို(ဓမ္မစာရီ သမစာရီ)ပုဂ္ဂိုလ်၏အကျင့်သည်သာလျှင်။ သေယျော၊ ထူးကဲ မွန်မြတ်၏။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမာ.ရိ.ယာ.ဟိ၊ တို့ထက်။ ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ၊ တရားသဖြင့် ပြုကျင့်ခြင်း မှုမျှဘဘပြု ကျင့်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ ၏။ ဣဟ၊ ဤသို့ဖြေဆို၏။ ဓနဉ္ဇာနိ နိ ယေဟိ၊ အကြင်အမှုတို့ဖြင့်။ မာတာပိတရော စေဝ၊ မိဘတို့ကိုလည်း။ ပေါသေတုံ၊ မွေးမြူခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ပါပကမ္မံ စ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း။ ကာတုံ ပြုခြင်းငှါ။ နု သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ပုညံ ကောင်းမှုနှင့်ယှဉ်သော။ ဝဋ္ဋိပဒံ၊ အကျင့်ကိုလည်း။ ပဋ္ဌပေတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ ၏။ အညေသံဟေတုကာ၊ တပါးသောသူတို့လျှင် အကြောင်းရှိကုန်သော။ ဓမ္မိကာ၊ တရားအားလျော်ကုန်သော။ တေ ကမ္မန္တာ၊ ထိုအမှုတို့သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း၂။ (ကြင်းဝါ.ကျတို့ကိုလည်း ဤ.ဒုည်းကိုမှီး၍ ပေးနိုင်သောက်ပြီ။)

ဌဌဋ။ အထခေါ၊ ၌။ ဓနဉ္ဇာနိပြာ.ဟ္မဏောဝ၊ သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တသ.၏။ ဘာသိတံ၊ မိန့်အပ်သော စကားကို။ အဘိနန္ဒိဘ္ဘဝ၊ နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္ဝာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။

၁။ "ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊ ထက်။ ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ၊ သည်။ သေယျော၊ ၏" ဟု ဟိသဒ္ဒါကို ဒဋ္ဌိကြုံလျှင်လည်း သင့်အုံ့ထင်၏။

၂။ မိဘတို့ကိုလည်း မွေးမြူရ၍ မကောင်းမှုကိုလည်း မပြုရပဲ ကောင်းမှုအကျင့်ကိုလည်း ပြုကျင့်ရသော အမှုကောင်းတို့သည် ရှိကုန်သည်သာ ဟု ဆိုလို၏။

အာသနာ၊ နေရာမှ။ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ပဏ္ဏာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ အထခေါ၏။ဓနဥ္စာနိဗြာဟ္မဏောသည်။ အပခရန သမယေန၊ ၏။အာဗာဓိဒုကာ၊ အနာရှိသည်။ ဒုက္ခိတာ၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲရှိသည်။ ဗာဠ-ဂိလာနော ပြင်းစွာနာသည်။အဓိဘာသိ ပြီ။ အထခေါ၏။ ဓနဥ္စာနိဗြာ ဗ္ဗဏောသည်။အညတရံ၊ သော။ ပုရိသံ၊ကို။“အမ္ဘော ပုရိသ၊ကျား။ ဧဟိ၊ လာခဲ့။ပ။ ဥပသက်ခိဗ္ဗာ၊ချဉ်းကပ်၍။ဘဏ္ဍ' မြတ်စွာဘုရား။ ဓနဥ္စာနိဗြာဟ္မဏောသည်။ပ။ဝန္ဒတိတိ၊ ၏ဟူ၏သော။ မမ၊ ငါ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဘဂဝတော၊၏။ပါဒေ၊တို့ကို။ သိရသာ၊ဖြင့်။ဝန္ဒာဟိ၊ ရှိခိုးချေလော့။ယေန၊၏။အာယသ္မာ စ သာရိ-ပုတ္တော၊သည်သည်း။ (အဋ္ဌိ၊၏။) ။ပ။ဥပ သက်ခိဗ္ဗာ၊ ၍။ဓနဥ္စာနိ ဘဏ္ဍ။ပ။ဝန္ဒတိတိ၊ဟူ၏သော။ မမ၊ ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တသ၊ ၏, ပါဒေ၊ တို့,ကို။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ဝန္ဒာဟိ၊ လော့။ ဘဏ္ဍ၊ ရား။ သာဓု၊ ကောင်းပန်ပါ၏။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။ပ။တေန၊ သို့။ အနုကမ္ပံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ဥပ သက်မ တု ကိရာ ဘိ၊ ကပ်ရာ ဂ်စချင်ပါသတဲ့ဘုရားဟူ၍။ဝေဠု-ဂ္ဂါသို့သည်း။ ဝေဒဟီဘိ၊ခဲ့ကျွာက်သားခေါ်ခဲ့လော့” ဟူ၍။(ဣတိ-ခကြ။) အာမန္တေသိ၊သိစေပြီ။ဧဝံ ဘဏ္ဍတိခေါ၊ ကောင်းပါပြီအရှင်ဟူ၍။သော ပုရိသော၊သည်။ပ။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ တုဏ္ဍီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံပြီ။

၄၅၀။ အထခေါ ၏။ပ။ပညခတ္တေ၊ အပ်ခဲသော။ အာသနေ၊ ၏။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ နိသဇ္ဇ ခေါ၊ ၍။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။ ဓနဥ္စာနိ ဗြာ ဗ္ဗဏံ၊ကို။ “ဓနဥ္စာနိ၊ နိ။ ကစ္စိ၊အသ္မိနည်း။တေ၊ သင်၏ (,ကိုယ်ခန္ဓာသည်။) ခမနီယံ၊ ခန့် ကျွန်းပါ၏လော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ယာပနီယံ၊ မျှဘပါ၏ လော။ ကစ္စိ၊နည်း။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ဆင်းရဲခံဝေဒနာဘို့သည်။ ပဋိက္ကမန္တိ၊ နောက်သို့ ဆုတ်ကုန် ပါ၏လော။နော အဘိက္ကမန္တိ၊ ရှေ့သို့ မတိုးဘဲ ရှိပါ,ကုန်၏လော။ ပဋိက္ကမေမာသာနံ၊ နောက်သို့ဆုတ် ခြင်း၏အဆုံးသ ည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ပါ၏လော။ (ပညာယတိ ကမ္မရှေ့ပြုဖြစ်လျှင် ပဋိက္ကမေမာသာနံ ပုဒ်ကို'ကို'ဟု ဝုတ္တာကမ္မတ္ထ'ပြန်။) အဘိက္ကမေမာ၊ သည်။ နော ပညာယတိ၊ မထင်ဘဲ ရှိပါ၏လော” ဟူ၏သော။ဘော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ မေ၊ ၏ (ကိုယ်ခန္ဓာသည်)။ ခမနီယံ၊ သည်။နေ၊ မဖြစ်။ ယာပနီယံ၊ သည်။ နေ၊ မဖြစ်။ပ။ပဋိက္ကမေမာ၊ သည်။ နော ပညာယတိ၊ မထင်။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဗဟဝေါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဝိတ်ကျော့နေ၊ ထက်မျက်ခဲသော။ သိခရေန၊ စူးဖြင့်။ မုဒ္ဓနိ၊ထိပ်၌။ အဘိမတ္ထေယျ၊ သေယျထာပိ၊ (ထိုးဆွ) မ္ဗေနောဂ်,ရာသက့ဲသို့။ (ဗေ-ဝိလောဌေ၊ အဘိမတ္ထတိ ဒုမ္မေမ်-ဓာတ်,ကျမ်းရှု၍ ပေးသည်။)ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ အဓိမတ္တာ၊ လွန်ကဲကုန်သော။ ဝါဘာ၊ လေဘို့သည်။ မုဒ္ဓနိ၊ ၌။ ဥဗ္ဘနန္တိ၊ ထိခိုက်ကုန် ၏။ ပ။ဘော သာရိပုတ္တ ရာ။ ဗဟဝေါ၊သော။ ပုရိသော၊ သည်။ဒဏ္ဍေန၊ ခိုင်ခန့်သော။ ဝရတ္တကဒ္ဒေန၊ လွန်ကြိုးပိုင်းဖြင့်။ သီသေ၊ ဦးခေါ်း၌။ သီသဝေဋ်၊ ဦ ရစ်ပတ်ခြင်းကို။ ဒဒေယျ၊ သေယျထာပိ၊ ပေးရာသကဲ့သို့။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ အဓိမတ္တာ၊ ကုန်သော။ သီသေ၊ ၌။ သီသဝေဒနာ၊ တို့သည်။ (ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏)။ ပ။ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဒဂ္ဂေါ၊ လိမ္မားကျမ်း ကျင်သော။ ဂေါဃာတကော ဝါ၊ နွားသတ်သမားသည်သော်၎င်း။ ဂေါဃာတကန္တေဝါသီ ဝါ၊ နွား သတ်သမား၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။ တိက္ခေန၊ သော။ ဂေါဝိကန္တနေန၊ နွားသတ်ကြောင်း ခေါ်ဖြင့်။ (သားလှီးခေါ်ဖြင့်ဟူလို။) ကုစ္ဆိ ၊ ဝမ်းကို။ ပရိကန္တေယျ၊သေယျထာပိ၊ လှီးဖြတ်ရာ

၁။ အဂ္ဂေ တု သိခရဏ္ဍောယော-မယဝိဏ္ဍနကဏ္ဍကေ- ဟူသောအဘိဓာန် ၉၉၄-နှင့် အညီပေးသည်။ နိဿယ ဟောင်းနှင့် အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်တို့၌ သင်တုံးခေါ်းလှားဖြင့် ဟု ပေး၏။

သက့ဲသို့။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ဒွေ၊ကုန်သော။ ဗာလဝန္ဓော၊ ကုန်သော။ ပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဒုဗ္ဗလတရံ၊ အလွန်အားနည်းသော။ ပုရိသံ၊ ဂို့။ နာနာဗာဟာသု၊လက်မောင်း အသီးအသီးတို့၌။ ဂဟေတွာ၍။ အင်္ဂါရကာသုယာ၊မီးကျီးတွင်း၌။ သန္ဓာဒေယျ့ သေယျာသာပါ၊ပူလောင်စေကုန်သက့ဲသို့။(ကင်ကုန်ရာသက့ဲသို့ဟူလို။)သမ္မဂ္ဂိတာပေယျ့ သေယျာသာပါ၊ အပြန်ပြန်မြှောက် ကုန်ရာသက့ဲသို့။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ အဓိမတ္တော၊ သော။ ကာယသ္မိံ ၊ ၌။ဌာဟော၊ ပူလောင်ခြင်းသည်။ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏)။ပ။ပဋ္ဌိက္ကမော၊ သည်။နော ပညာယတိ၊ မထင်။ ဣတိ၊ဤ၌သို့လျှောက်ထားပြီ။

၄၅၁။ ဓနဉ္ဇာနိ၊ နိ။ တံ၊ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်ကို။ ကိံ ့မညသိ၊ နည်း။ နိရယော ဝါ၊ ငရဲသည်ရင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိ ဝါ၊တိရစ္ဆာန်တို့၏ ခန္ဓာအာဘို့အားသည်ရင်း ့။(အတ္ထိ၏။တေသု၊ထိုနှစ်မျိုးတို့တွင်။) ကတမံ၊ အဘာယ်သည်။ သေယျော၊ ထူးကဲမွန်မြတ်သနည်း။ ဣတိ၊ဤ၌သို့မေးတော်မူ၏။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။နိရယာ၊ ငရဲထက်။ တိရစ္ဆာနယောနိ၊ သည်။ သေယျော၊ ၏။ပ။တိရစ္ဆာန-ယောနိ ဝါ၊သည်ရင်း။ ပေတ္တိဝိသယော ဝါ၊ပြိတ္တာဘုံသည်ရင်း။(အတ္ထိ၏။တေသု၊တို့တွင်။)ကတမံ၊ သည်။သေယျော၊ နည်း။ဣဘိ၊၏။ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တိရစ္ဆာနယောနိယာ၊ ထက်။ ပေတ္တိဝိသယော၊သည်။သေယျော၊၏။ဣဘိ၊ ဤ၌သို့ဖြေ၏။ပ။ပေတ္တိဝိသယော ဝါ၊သည်ရင်း။မနုဿာဝါ၊ လူတို့သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၏။တေသု၊တို့တွင်။)ကတမံ၊ သည်။ သေယျော၊ နည်း။ ဣဘိ၊ ဤ၌သို့မေးမြန်းတော်မူ၏။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပေတ္တိဝိသယာ၊ ထက်။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သေယျော၊ ၏။ ဣဘိ၊ ၏။ပ။မနုဿာ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စတုမဟာရာဇ်ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါဝါ၊ နတ်တို့သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ကုန်၏။ တေသု၊တို့တွင်။) ကတမံ၊ သည်။ သေယျော၊ နည်း။ ဣဘိ၊ ၏။ပ။စာတုမဟာရာဇိကာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါဝါ တို့သည်ရင်း။ တာဝတိ ့သာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါဝါ၊ တို့သည်ရင်း။(အတ္ထိ၊ကုန်၏။ တေသု၊ တို့တွင်။) ကတမံ၊ သည်။ သေယျော နည်း။ဣဘိ၊ ၏။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ စာတုမဟာရာဇိကေဟိ၊ ကုန်သော။ဒေဝေဟိ၊ ပို့ထက်။ တာဝတိ ့သာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သေယျော၊ ၏။ ဣဘိ၊ ၏။ပ။တာဝတိ ့သာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယာမာ၊ကုန်သော။ ဒေဝါဝါ တို့သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ကုန်၏။တေသု၊တို့တွင်။)ကတမံ၊ သည်။ သေယျော၊ နည်း။ဣဘိ၊ ၏။ဘော သာရိပုတ္တ၊ရာ။တာဝတိ ့သေဟိ၊ကုန်သော။ ဒေဝေဟိ၊ တို့ထက်။ ယာမာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သေယျော၊ ၏။ ဣဘိ၊ ၏။ (ထူးရာကိုသာ၊ ပေးတော်အံ့။)ယာမေဟိ၊ ကုန်သော။ ဒေဝေဟိ၊ တို့ထက်။ပ။ဘုသိတေဟိ၊ ကုန်သော။ ဒေဝေဟိ၊ တို့ထက်။ပ။နိမ္မာနရတိဟိ၊ ကုန်သော။ဒေဝေဟိ၊ တို့ထက်၊ပ၊ဓနဉ္ဇာနိ၊ နိ။ တံ၊ ကို။ ကိံ ့မညသိ၊ နည်း။ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ဗြဟ္မလောကော ဝါ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တေသု၊ တို့တွင်။)ကတမံ၊ သည်။ သေယျော၊ နည်း။ ဣဘိ၊ ၏။ ဘဝံ သာရိပုတ္တော၊အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဗြဟ္မလောကောတိ၊ဗြဟ္မာလောကဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဝံ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဗြဟ္မလောကောတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဓနဉ္ဇာနိ ရွတ်ဆို၏။

၁။ ယောနိတိ ခန္ဓကောဋ္ဌာသဿာပိ ကာရဏဿာပိ ပဿာဝမဂ္ဂဿာပိ နာမံ။ (မ ၁၊ မဟာသိဟနာဒ သုတ်အဖွင့်။)

အထခေါ်၊ ၌။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တသ၏။ "ဣမေ ခေါ ပြာဘွဏာ၊တို့သည်။ပြာဘွလော-ကာမိမုတ္တာ၊ ပြာဘွလောကလျှင် (ရည်ရွယ်ချက်)နှလုံးသွင်းရှိကုန်၏။ အာဘ၊ သည်။ ဓနဥ္စာနိသ ပြာဘွဏသ၊ အား။ ပြာဘွာနံ၊ ဟို့၏။ သဟ ဗျတာယ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်အလို့ငှါ။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကြောင်း.ကို။ ဒေသေယျ၊ ဟောရမ္ဘကား။ ယံနူနာဘိ၊ ကောင်းလေစ"ဟူသော။ဘော်၊သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဓနဥ္စာနိ နိ။ တေ၊ သင့်အား။ ပြာဘွာနံ၊ ဝို့၏။ သဟ ဗျတာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒေသေသာမိ၊ ဟောအံ့။ တံ. ထိုဝါဟောအံ့သော စကားကို။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ၏။ ဧवံဘောတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ ဓနဥ္စာနိပြာ ဘွဏော၊ သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တသ၊ ၏(စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ဝန်ခံပြီ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။ "ဓနဥ္စာနိ၊နိ။ပြာဘွာနံ၊ဘို့၏။သဟ ဗျတာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဓနဥ္စာနိ၊ နိ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို။ ဖရိတ္မာ၊ ပြန့်နှံ့စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ဣတိ၊ သို့။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌ရင်း။ အဓော၊ အောက်၌ရင်း။ တိရိယံ၊ဖီလာ၌ရင်း။ သဗ္ဗဓိ၊အလုံးစုံသော အရပ်၌။ သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အလုံးစုံသော သူဘို့၌ မိမိနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါရှိသော။ လောကံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဝိပုလေန၊ ပြန့်ပြောသော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော။ အပ္ပမာဏေန၊ အဘိုင်းအရှည်မရှိသော။ အဝေရေန၊ရန်မရှိသော။ အဗျာပဇ္ဇေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဖရိတ္မာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဓနဥ္စာနိ၊ နိ။ ပြာဘွာနံ၊ တို့၏။ သဟ ဗျတာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အယံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

၄၅၂။ ဓနဥ္စာနိ၊ နိ။ ပုန စပရံ၊ ဝ ညီး။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဓနဥ္စာနိ၊ နိ။ ပြာဘွာနံ၊ တို့၏။ သဟ ဗျတာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။အယံခေါတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ရာ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ "ဘန္တေ၊ ဧး။ ဓနဥ္စာနိ ပြာဘွဏော၊ သည်။ပ။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒာဟိတိ၊ ရှိခိုး၏"ဟူသော။ မမ၊ ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဘဂဝေါ၊ ၏။ ပါဒေ၊ ပဿိကို။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒာဟိ၊ လော့။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။ ဓနဥ္စာနိ ပြာဘွဏံ၊ ကို။ ဥဘော ဟတ္ထေန၊ ဟတ္ထာရိကရဏီယ၊ အထက်မဂ်ဖိုလ် ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ သဘိ၊ လျှင်။ ပဋိဂ္ဂဏှိ၊ သော။ ပြဟွလော-ကော၊ ၌။ ပဘိဋ္ဌာပေတ္မာ၊ တည်စေ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲကြပြီ။အထခေါ၊ ၌။ ဓနဥ္စာနိ ပြာ ဘွဏောသည်။ အာယသ္မန္တေ သာရိပုတ္တေ၊ သည်။ အဇိရပက္ကန္တေ၊ ဖဲ၍ မကြာမြင့်မီ။ ကာလမကာ.ဆိ.ကွယ်လွန်ပြီ။ ပြဟွလောကဋ္ဌ၊ သို့လည်း။ ဥပပဇ္ဇိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။

၄၅၃။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သော သာရိပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ပက္ကန္တော ဘိ၊ ဖဲသွားပြီ"ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ပ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိန္နော၊ သော။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဓနဥ္စာနိ ဘန္တေ။ပ။ဝန္ဒတိတိ၊တိ-ဟူသော။တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တုံ၊ သည်။ ကိံ၊ ကြောင့်။ပ။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပက္ကန္တော၊ ဖဲသွားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ "ဘန္တေ၊ ရား။ မယှံ၊ ဘုရားတပည့်တော်၏ (စိတ်၌)။ ဣမေ ခေါ ပြာ ဘွဏာ။ပ။ ဒေ သယျန္တိ၊ ဒေ သယံ၊"ဟု၍။ဧवံ၊ သို့။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ရာ။ ဓနဥ္စာ ပြာ ဘွဏောသ၊ သ ည်။ ကာလ ကာ.ဘော၊ ပြီ။ ပြဟွလောကဋ္ဌ၊ သို့သည်း။ ဥပပန္နော၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

သတ္တမံ၊သော။ဓနဥ္စာနိသုတ်၊ သည်။နိဋ္ဌိတ်၊ ပြီ။

၈-ဝါသေဋ္ဌသုတ်

၄၅၄။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ။) ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣစ္ဆာနင်္ဂလေ၊ ဣစ္ဆာနင်္ဂလနိုဂုံးဌ။ ဣစ္ဆာနင်္ဂလဝနသဏ္ဍေ ဣစ္ဆာနင်္ဂလတောအုပ်ဌ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ။ သမ္မဟုလာ၊ မျှားကုန်သော။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ။ အလုန်ထင်ရှား အလုန်ထင်ရှားကုန်သော။ ပြာဟွက၊ မဟာသာလာ၊ မျှားမြောက်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိကုန်သော ပုံကားတို့သည်။ ဣစ္ဆာနင်္ဂလေ၊ ဌ။ ပဋိဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ သေယျထိဒံ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ ဧကိပြာဟွကော၊ ၎င်း။ပ။ တောဒေယျော ပြာဟွကော၊ ၎င်း။ အညေစ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ၊ ကုန်သော၊ ပြာဟွကမဟာသာလာ၊ တို့ဝင်းတည်း။ အထခေါ၊ ဌ။ ဝါသေဋ္ဌဘာရဒ္ဒါဇာနံ၊ ဝါသေဋ္ဌဟူသောအမည် ဘာရဒ္ဒါဇ ဟူသော အမည်ရှိကုန်သော။ မာဏဝါနံ၊ လုလင်တို့သည်။ ဇယံ်ဝိဟာရံ၊ အားဖြင့်။ အနုစင်္ကမန္တာနံ၊ ကုန်စဉ်။ အနုဝိစရန္တာနံ၊ ကုန်စဉ်။ "ဘော၊ အရှင်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်။ (ပေါဏ္ဍိယသုတ် ၃၁-ပြန်ရှု။) ပြာဟွကော၊ သည်။ ဟောဘိတိ၊ ဖြစ်သနည်း" ဟူသော။ အယံ ဤသို့သော။ အန္တရာကထာ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ ဘာရ-ဒ္ဒါဇော မာဏဝေါ၊ သည်။ "ဘော၊ အရှင်ဝါသေဋ္ဌ။ ယတော ယော၊ အကြင်သူသည်။ပ။ အနုပဂ္ဂဠှော၊ ဆဲရေးရွတ်ချအပ်သူမဟုတ်။ (ဤပေယျာလ အနက်ကို ၄၂၄-အပိုဒ် ပြန်ရှု။) ဘော၊ ဌ။ ဘော်ဝတာ၊ ဖြင့်။ (သော၊ သည်။) ပြာဟွကော၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဝါသေဋ္ဌော မာဏဝေါ၊ သည်။ "ဘော၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ။ ယတော၊ အကြင်သူသည်။ သီလဝါ စ၊ သီလဂုဏ်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘော၊ ဇ။ ဘော်ဝတာ၊ ဖြင့်။ (သော၊ သည်။) ပြာဟွကော၊ သည်။ ဟောတိ-တိ၊ ၏" ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ အာဟ: ပြီ။

ဘာရဒ္ဒါဇော မာဏဝေါ၊သည်။ဝါသေဋ္ဌံ မာဏဝံ၊ကို။သညာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ။ နေဝ အသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဝါသေဋ္ဌော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘာရဒ္ဒါဇံ မာဏဝံ၊ ကို။ သညာပေတုံ၊ ငှါ။နှ အသက္ခိ၊ နိုင်။ အထခေါ၊ဌ။ ဝါသေဋ္ဌော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘာရဒ္ဒါဇံ မာဏဝံ၊ ကို။ "ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ သက္ကပုတ္တော၊ သော။သက္ကကုလာ၊ မှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သော။ အယံ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဣစ္ဆာနင်္ဂလေ၊ ဌ။ ဣစ္ဆာနင်္ဂလဝနသဏ္ဍေ၊ဌ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ဟံ ခေါ ပန ဘဝန္တံ-မှ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ- တိုင်အောင် အပဏ္ဏကသုတ် အပိုဒ်ရေ ၉၂-ပြန်ရှု။) ဘောဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ အာယာမ၊ လာ သွားကုန်ဦး။ ယေန၊ ဌ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။(အဘ္ဘိ၊ ၏။)ဘေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ၍။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဘေမတ္တံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိ သာမ၊ လျှောက်ထားကြ ကုန်အံ့။ နော၊ ငါ့ဘိုအား။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဗျာကရိဿတိ၊ ဖြေဆိုလတ္တံ့။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဓာရေဿာမာတိ၊ ဆောင်ထားကြကုန်အံ့" ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘာရဒ္ဒါဇော မာဏဝေါ၊သည်။ဧဝံ ဘောတိခေါ၊ဟူ၍။ဝါသေဋ္ဌဿ မာဏဝဿ၊ ၏(စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။

၄၅၅။ အထခေါ၊ ဌ။ ဝါသေဋ္ဌ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ ကုန်သော။ မာဏဝေါ၊ တို့သည်။ပ။ နိသိဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ဌ။ နိသိန္နော၊ သော။ ဝါသေဋ္ဌော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

"ဥဘောမယံ၊အ ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်တို့ သည်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝေဒသုံးပုံနှင့် ပြည့်စုံကုန်သူတို့ ဟူ၍။အနုညာတာပဋိညာတာ၊ (ဆရာတို့သည်လည်း) အသိအမှတ် ပြုအပ်, (ကျွန်ုပ်တို့သည်

လည်း) ဝန်ခံအပ်ပြီးကုန်သည်။ အသွ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဟ၊ သည်။ ပေါက္ခရသာတိသ၊ ပေါက္ခရသာတိ၏ (တပည့်) တည်း။ အယံ မာဏဝေါ၊ ဤဘာရဒ္ဒါ၀ လုလင်သည်။ တာ-ရုက္ခသ၊ တာရုက္ခ၏ (တပည့်) တည်း။

တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ဝေဒသုံးပုံ တတ်မြောက်သူတို့သည်။ ယံ၊အ ကြင်ပုဒ်ကို။အက္ခာတံ၊ဟောကြား အပ်၏။ တတြ၊ ထိုပုဒ်၌။ ကေ၀လိနော၊ အလုံးစုံကို တတ်မြောက်ကုန်သည်။ အသွသေ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဒကာ၊ ပဒကကျမ်းကို သိကုန်သည်။ ဝေယျာကရဏာ၊ဗျာကရဏ်း (သဒ္ဒါ) ကျမ်း ကို သိကုန်သည်။ အသွ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇပ္ပေ၊ (ဝေဒကို) ဟောပြောခြင်း၌။ အာစရိယ-သာဒိသာ၊ ဆရာနှင့်တူကုန်၏။ ဂေါတမ၊ ဂေါတမနွယ်ဘွား ရှင်တော်ဘုရား။ တေသံ နော၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏။ ဇာ၀ဝါဒသ္မိံ၊ ဇာတ်အယူ၌။ ဝိ၀ါဒေါ၊ အယူအဆ ကွဲပြားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

စက္ခုမ၊ စက္ခုသခင် ဘုရားရှင်။ ဇာတိယာ၊ ဇာတ်ကြောင့်။ဗြာဟ္မဏောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာရဒ္ဒါ၀ေါ၊ သည်။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ အဟဉ္စ၊ အကျွန်ုပ် (၀ါသေဋ္ဌ) သည်ကား။ကမ္မုနာ၊ကုသိုလ်ကမ္မာထတားရားဆယ်ပါးကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဗြူမိ၊ ဆို၏။ ဝေံ ဤသို့။ ဇာနာဟိ၊ သိပါလော့။ တေ ဥဘောမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၀ို့ နှစ်ယောက်တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဥဒေ၀ပတုံ၊ဌါ။ နသက္ကောမ၊ မတတ်နိုင်ပါကုန်။သမ္မုဒ္ဓံ ဣတိ ဝိဿုတံ၊ကောင်းစွာ သိသည်ဟု ကျော်ကြားသော။ ဘ၀န္တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ပုဋ္ဌုံ၊မေးလျှောက်ခြင်းငှါ။ အာဂမာ၊ လာရောက်ကြပါကုန်၏။

ခယာဝဟိတံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းကိုလွန်သော။ ဝါ၊ ပြည့်သော။ စန္ဒံ၊ လသို့။ ပေစ္စ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၍။ နမဿန္တိ ယထာ၊ ရှိခိုးကုန်သကဲ့သို့။ ဧ၀ံ၊ တူ။ လောကသ္မိံ၊ လော၊ဂ၌။ဇနာ၊ လူတို့သည်။ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမနွယ်ဘွား ရှင်တော်ဘုရားသို့။ ပေစ္စ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၍။ ပဉ္ဇလိ ဟာ၊ လက်အုပ်ချီကုန်လျက်။ ဝန္ဒမာနာ၊ ချီးမွမ်းကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ နမဿန္တိ၊ရှိခိုးကြ ကုန်၏။

မယံ၊ တို့သည်။ လောကေ၊ ၌။စက္ခုသမုပ္ပန္နံ၊ မျက်စိသဏ္ဌာန် ဖြစ်ပေါ်လှာသော။ဂေါတမံ၊ ကို။ ဇာတိယာ၊ ကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏောသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ ကမ္မုနာ၊ ကြောင့်။ ဘ၀တိ၊ သလောဟူ၍။ ပုစ္ဆာမ၊ မေးလျှောက်ပါကုန်၏။ ယထာ၊ အား ဖြင့်။ ဗြာဟ္မဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဇာနေမု၊ သိနိုင်ပါကုန်အံ့။(တထာ၊ အားဖြင့်။)အ၀ေနတံ၊ မသိ ကုန်သော။ နော၊တို့အား။ ပဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

၄၅၆။ တေသံ ၀ေါ၊ထိုသင်တို့နှစ်ယောက်တို့အား။အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အနုပုဗ္ဗံ၊ အစဉ် အတိုင်း။ ယထာတထံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ဇာတိ၀ိဘာဂံ၊ ဇာတ်အကျယ်ကို။ ဗျကွိသံ၊

၁။ သကလံ ဇာနနဒေါ-ဟူသည်နှင့်အညီ ကေ၀လီ-သည် ဇာနန္တိတဒ္ဓိတ်တည်း။ ပဒကသ္မာ စသည်ဖြင့် ကေ၀လီ၌ ကေ၀လ သရုပ်ကို ပြသည်။ပဒကသ္မာ-ကို ပဒကာ+အသ္မ ဟု ဖြတ်၊ပဒံ ဝေဒေန္တိတိ ပဒကာ၊ ဗျာကရဏံ ဝေဒေန္တိတိ ဝေယျာကရဏာ-ဟု တဒ္ဓိတ၀ိဂ္ဂဟမူ။ဤကား ပဒံ တဒ၀ယေသဉ္စ ဗျာကရဏံ အဓိယတိ ဝေဒေတိ စာတိ ပဒကော ဝေယျာကရဏော-ဟူသော ဒ္ဒိ-အမ္ဘဋ္ဌသုတ် အဋ္ဌကထာကို နယဂ္ဂါဟမူသည်။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ၌ အဓိယတိ ဟူသော အဖွင့်နှင့်အညီ အဓိယန္တိတဒ္ဓိတ် ပြုလုပ်အံ့၊ ကျမ်းကိုသာ ရ၍ ဤနှင့်မဆိုင်။ သီ-ရှိ၌ တမျိုးပြဆိုသေး၏။ ရှုလေ။

ဖြေဆိုဘုံ။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပါဏာနံ၊ တို့၏။ ဇာတိယော၊ တို့သည်။ အညမညာ၊တပါးစီ တပါးစီပျံ့နှံ့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း[2])။

တိဏရုက္ခေပိ၊မြက်သစ်ပင်ဟု၊ကိုလည်း။ဇာနာထ၊ (သင်တို့နှစ်ယောက်)သိကြကုန်၏လော။ (ဘေ၊ ထိုမြက်သစ်ပင်တို့သည်လည်း။) နပဋိဇာနရေ၊ ငါမြက်- ငါ သစ်ပင် ဟု၌ မသိ ကြကုန်။ တေသံ၊ ထိုမြက်သစ်ပင်တို့၏။ လိင်ံ၊ အသွင်သည်။ ဇာတိမယံ၊ ဇာတ်ဖြင့်ပြီး၏။ဟိ၊ ကြောင့်။ ဇာတိယော၊ တို့သည်။ အညမညာ၊ တပါးစီ တပါးစီတို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။)

တတော၊ ထို(အနုပါဒိန္နက)မြက်သစ်ပင်မှတပါး။ကိဉ္စေ စ၊ပေါဂ်ဖတ်တို့ကုံ၏။ ပဋ္ဌဝေ စ၊ နှံ့ကောင်ပျံ့ကုံ၏။ ယာဝကုန္ထကိပိလ္လိကေ စ၊ ခြပရွက်တိုင်အောင် သော သတ္တဝါတို့ကုံ၏။ (ဇာနာထ၊ သင်ပျံ့သိကြ ကုန်၏လော။)တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါပျံ့၏။ပ။ အညမညာ၊ တို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်ဘည်း။)

စတုပ္ပဒေပိ၊ခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့ကိုလည်း။ခုဒ္ဒကေ စ၊ရှည်နက်စသော သတ္တဝါတို့ ကိုလည်း။ မဟာလုဒ္ဒကေ စ၊ယုန်ခြောင် စသော သတ္တဝါတို့ကိုလည်း။ဇာနာထ၊သင်တို့သိကြပါကုန်၏ လော။ပ။ အညမညာ၊ ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။)

ပါဒုဒရေ၊ ဝမ်းလျှင်အခြေရှိကုန်သော။ ဒီဃပိဋ္ဌေ ဂ၊ ရှည်သော ကျောက်ကုန်းရှိကုန်သော။ ဥရဂေပိ၊ မြွေသတ္တဝါတို့ကိုလည်း။ ဇာနာထ၊ ကုန်၏လော ။ပ။ အညမညာ၊ ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။)

တတော၊ ထိုပထဝီစရ သတ္တဝါမှတပါး။ ဥဒကေ၊ ရေ၌ ပေါက်ဖွားကုန်သော။ (ဇာတိကို ရည်သည်၊တကဲ့ငါးစစ်ကိုယူ။) ဝါရိဂေါစရေ၊ ရေ၌ ကျက်စားကုန်သော။(ပဝတ္တိ ကိုချည် သည်။ လိပ်စသော အချို့သတ္တဝါတို့သည် ကမ်းစပ်ကုန်းပေါ်၌ ပေါက်ဖွားကုန်သော်လည်း ရေ၌ သွားလာ ကျက်စားကုန်၏။ ထိုသတ္တဝါမျိုးကို မစ္ဆ-အစစ် မဟုတ်သော်လည်း မစ္ဆ-၌ သွင်းချယူ။) မစ္ဆေပိ၊ ငါးသတ္တဝါတို့ကိုလည်း။ ဇာနာထ၊ လော။ပ။ အညမညာ၊ ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်ဘည်း။)

တတော၊ ထိုဥဒကစရသတ္တဝါမှ တပါး။ ပဇ္ဇယာနေ၊ အတောင်လျှင် ယာဉ်ရှိကုန်သော။ ဝိဟင်္ဂမေ၊ ကောင်းကင်၌ ကျက်စားကုန်သော။ ပက္ခိပိ၊ ငှက်သတ္တဝါတို့ကိုလည်း။ ဇာနာထ၊ ကုန်၏လော။ပ။ အညမညာ၊ ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။)

၁။ အညမညာ နာနာပဂ္ဂဟာရုတိ အတ္ထော- ဟူသော အဖွင့်နှင့် ယသ္မာ အညာ တိဏဇာတိ အညာ ရုက္ခဇာတိ စသော အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ပုံ ထောက်က ဤအညမညာပုဒ်သည် အညမညဿ ဒုက္ခမိစ္ဆယျ။ သုတ္တ-နိ-မေတ္တသုတ်၌ လာသော ပုဒ်မျိုးမဟုတ်။ မေတ္တသုတ်လာ အညမညပုဒ်ကား အညမညန္တိ စ အညံအညန္တိ ဝတ္တတေ့ မကာရာဂမ် ကတ္တာ နိဒ္ဒေသော ကမ္မဗျတိဟာရေ စေတံ ပဒံ-ဟူသော ပဌာန်းပစ္စယုဒ္ဒေသအနုဋ္ဌိကာနှင့် တူ၏။ သဒ္ဒဗိန် ဝိဘင်ဟာရေ ဟူသော မေ ဂ္ဂလ္လာန် ၅၆-သုတ်ဖြင့် ဒ္ဒိတ္တပ္ပ၍ ပြီး၏။ ဤအဋ္ဌကထာ ဖွင့်ပြသည့် အညမညာ ကား ကမ္မဗျတိဟာရမဟုတ်၊ သျာဒ်လောပေါ ပုဗ္ဗမေကဿ ဟူသော-လ္လာန် ၅၅-သုတ် ယောဂဝိဘာဂဖြင့် စီရင်အပ်သည်။ ကေ ဘဂဝါ ဓမ္မံ အညမညေဟိ ဝေဝစနေဟိ နိဒ္ဒိသတိ-နေတ္တိ ဝေဝစနာဟာရဝိဘင်း-၌ လာသော အညမညပုဒ်နှင့်တူ၏။ ထို့ကြောင့် ဤအဋ္ဌကထာ ဆိုင်ရာသဒ္ဒါကျမ်းတို့နှင့်အညီ အချင်းချင်းဟု မပေးမူ၍ "တပါးစီ တပါးစီတို့သည်"ဟု ပေးသည်။ တမျိုးစီတမျိုးစီ ဟု ဆိုသဖြင့် ထူးသည် ပြားသည်ဟု အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်သည် ဟူလို။

တောသု ဇာတိသု၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးဿာ ဇာတ်ဘို့၌။ ဇာတိမယ်၊ သော။ လိုက်၊ သည်။ ပုထု၊ အသီ သီး။ အတ္ထိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧ၀ံ၊ တူ။ မနုဿသု၊ခတ္တိယပြာဟ္မဏ စသော လူဇာတ် တို့၌။ ဇာတိမယ်၊ သော။ လိုက်၊ သည်။ ပုဟု၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ကေသေဟိ၊ ဆံတို့ခြောင့်။ ဇာတိမယ်၊ သော။ လိုက်၊ သည်။ပုထု၊ သည်။နု၊ မဖြစ်။ သိသေဟိ၊ ဦးခေါင်းတို့ခြောင့်။ပ။ နု၊ မဖြစ်။ ကဏ္ဏေဟိ၊ နားတို့ကြောင့်။ပ။ နု၊ မဖြစ်။ အက္ခီဟိ၊ မျက်စိတို့ခြောင့်။ပ။ နု၊ မဖြစ်။ မုခေန၊ ပစပ်ကြောင့်။ပ။ နု၊ မဖြစ်။ (လိုက်၊ ဇာတိမယ် ပုထု-ကို ၀ါ.ကျဘိုင်းဌ.ပိ.ဂ်။ ထူးရာ.ကိုသာ ပေးတော့အုံ့။) နာသာယ၊ နှာခေါင်း ကြောင့်။ ဩဒဋ္ဌဟိ ၀ါ၊ နှုတ်ခမ်းတို့ခြောင့်ရင်း။ ဘမုဟိ ၀ါ၊ မျက်ခုံးဘို့ကြောင့်ရင်း။

ဂိ၀ါယ၊ လည်ခြောင့်။ အံသေဟိ၊ ပခုံးတို့ခြောင့်။ ဥဒရေန၊ ဝမ်းကြောင့်။ ပိဋ္ဌိယာ၊ ကျောက်.ကုန်းကြောင့်။ သောဏိယာ၊ ခါးကြောင့်။ ဥရသာ၊ ရင်ဘကြောင့်။ သမ္ဘာ၀ေ၊ အင်္ဂါ၀ေတာ်ကြောင့်။ မေထုနေ၊ မေထုန်ကြောင့်။

ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့ကြောင့်။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ခြောင့်။ အင်္ဂုလိဟိ ၀ါ၊ လက်ချောင်း တို့ခြောင့်ရင်း။(နှ + ဒေ.ဂုလိဟိ ဟုဖြတ်။)နဟေဟိ ၀ါ ခြေသည်းလက်သည်းတို့ခြောင့်ရင်း။ ဇင်္ဃာဟိ၊ ဒူးခေါင်းတို့ခြောင့်ရင်း။ ဥိရူဟိ၊ ပေါင်တို့ကြောင့်ရင်း။ ဝဏ္ဏေန ၀ါ အဆင်း ကြောင့်ရင်း။ သရေန ၀ါ၊ အသံကြောင့်ရင်း။ ဇာတိမယ်၊ သော။ လိုက်၊ သည်။ ပုထု၊ သည်။ နု၊ ဖြစ်။ အညာသု၊ လူဇာတ်ခ့ဲတပါး.ကုန်သော။ ဇာတိသု၊ တို့၌။ ဇာတိမယ်၊ သော။ လိုက်၊ သည်။ အတ္ထိယထာ၊ ကဲ့သို့။ မနုဿသု၊ လူဇာတ်တို့၌။ ဇာတိမယ်၊ သော။ လိုက်၊ သည်။ နေ၀ အတ္ထိ၊ မရှိ။

၄၅၇။ မနုဿသု၊ လူဇာတ်.ဟု ဆိုအပ်.ကုန်သော။ သရိရေသု၊ ခန္ဓာကိုယ်တို့၌။ ပစ္စတ္တဉ္ဉ၊ အသီးသီးလည်း။ ဇာ၊ ဤဆူးခြားမှုသည်။ နု ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ ဝေါကာရဉ္ဉ၊ ထူးပြားသော ခန္ဓာ.ကိုယ်ကိုလည်း။ သမညာယ၊ အမည်မျှဖြင့်။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏ ။

ဟိ၊ မှန်၏။ မနုဿသု၊ လူဘို့၌။ ယောကောစိ၊ အကြင် အမှတ်မရှိ တစုံတခုယောက်သော သူသည်။ ဂေါရက္ခံ၊ လယ်ထွန်ခြင်းစသောအမှုကို ၂။ ဥပဇီဝတိ၊ မှီ၍ အသက်မွေး၏။ သော၊ သည်။ ကသိကော၊ လယ်သမားတည်း။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ နု၊မဟုတ်။ ၀ါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဇာနာဟိ၊ သိလော့။

ဟိ၊ မှန်၏။ မနုဿေသု၊ တို့၌။ ယောကောစိ၊ သည်။ ပုထုသိပ္ပေန၊ အသီးအသီးသော အတတ်ဖြင့်။ ဇီ၀တိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ သိပ္ပိကော၊ အထူးထူးသော အတတ်သည်ဘည်း။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ နု၊ မဟုတ်။ ၀ါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဇာနာဟိ၊ လော့။

၁။တရှပ် ကုလား မြန်မာ စသောအားဖြင့် အရပ် နိမ့် မြင့် အပြု။ အမည်း မည်မျှကွဲပြားသော်လည်း လူဇာတ် ဟူသောဇာတ်အားဖြင့် ထူးခြားချက်မရှိ။ လူ.ကိုယ်ခန္ဓာ အကြီး အငယ် အတုတ် အသေး မည်မျှခြားနားစေ ကာမူ လူဇာတ်အနေအားဖြင့် ရှိသော် တူသည်ဟူလို။

၂။ဂေါရက္ခန္တီ ခေတ္တရက္ခံ၊ ကသိကမ္မန္တီ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ဂေါတိ ဟိ ပထ၀ိယာ နာမံ၊ တသ္မာ ဝေမာဟ။ ဤအဋ္ဌ ကထာ။ ဂေါရက္ခံ-ဌ ဂေါသဒ္ဒါ ဘူမိ၀ါစကဖြစ်သောကြောင့် လယ်ထွန်ခြင်းအမှုဟု ပြန်ဆိုသည်။

(ထူးရာကိုသာ ပေးအံ့။) ဝေါဟာရ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းကို။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်ဘည်း။ ပရပေသေန၊ သူတပါးတို့၏ အစေအပါးခံခြင်းဖြင့်။ ပေသကော၊ အစေခံတည်း။ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းကို။ (အဒိန္နာဒါနံဟု ဆိုလိုလျက် ဂါထာအရာရှု၍ အာဒါနံ ပုဒ်ချေသားသည်။) စောရော၊ သူခိုးတည်း။ ဣသိယတ္တံ၊ ဥသုဇသော လက်နက်ဖြင့် အသက်မွေးမှုကို ။ယောဓာဇီဝေါ၊ ဝိုက်ခိုက်ခြင်းဖြင့် အသက်မွေးသူတည်း။ ပေါရောဟိစ္စေန၊ (ယင်ပူဇော်ခြင်းစသော)ပုရောဟိတ်တို့၏ အမှုဖြင့်။ ယာဇကော၊ ယင်ပူဇော်သူတည်း။ ပိ၊ ဖန်၏။ မနုဿေသု၊ တို့ဌ။ယောဇကောဟိသည်။ ဂါမဃာတေ၊ ရွာကိုဝင်း။ ရဋ္ဌဃာတေ၊ ဗိုင်းနိုင်ငံကိုဝင်း။ ဘုဇ္ဇတိ စားဏ်။သော၊ ဤသို့သည်။ ရာဇာ၊ မင်းတည်း။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ နမဟုတ်။ ဝါ၊သင်ဌ၊ ဌ။ ဇော်၊ ဃို။ ဇာနာဟိ၊ သော။ ယောနိ၊ (အမျိုးလေးမျိုးတို့တွင်) ပုံကားမျိုးဌ ဖြစ်သော။ မတ္တိသမ္ဘဝ၊ (ပုံကားတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်သော) ဝိုင်ပုံကားမဌ ဖြစ်သော ၂။ နံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟု၍။ နမ၊ ဟောတော်မမူ။ သော၊ သည်။ သကိဉ္စနော၊ ရာဂစသော ကြောင့်ကြရှိသည်။ သစေဟောတိ၊ အံ့။ ဘောဝါဒီနာမ၊ ဘောဘော ဟု ဆိုလေ့ရှိသော သူ မယ်သည်။ ဟောတိ၏။ အ ကိဉ္စနံ၊ရာဂစသောကြောင့်ကြမှု မရှိသော။ အနာဒါနံ၊ ဥပါဒါန်ဖြင့် ပြင်းစွာယူခြင်းမရှိသော။ တံ၊ ထိုသူကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ မျှောအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုနှိုးသူဟု၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၏။

၄၅၇။ ယော၊ သည်။ သဗ္ဗသံယောဇနံ၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်ကို။ ဆေတ္ဝာ၊ ဖြတ်တောက်၍။ ဝေ၊ စစ်။နပရိတသတိ၊ တဏှာဖြင့်မဘာ။ သင်္ခါတိဂံ၊ ကပ်ငြိတတ်သော ရာဂစသည်ကို လွန်မြောက်သော။ ဝိသံယုတ္တံ၊ ယောနိ ၄-ပါးဘို့နှင့်မယှဉ်သော။ (အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့နှင့်မယှဉ်သော–လည်းပေး။) တံ၊ ကို။ပ။ဗြူမိ ၏။

နဒ္ဓိ၊ ရန်ငြိုးနွဲ့ခြင်းကိုဝင်း။ ဝရတ္တဉ္စ၊ တဏှာတည်းဟူသော ကြိုးလွန်ကိုဝင်း။ သန္ဒာနံ၊ ထောင်အပ်သော ကျောက်ဝင်းဟူသော ဒိဋ္ဌိကိုဝင်း။ သဟနုက္ကမံ၊ အစဉ်အဘိုင်း တဏှာဖြစ်သောကျောက်ဝင်း အသုံးအဖွဲ့ဟူသော ဒိဋ္ဌာနုသယကိုဝင်း။(အနုက္ကမော ဝုစ္စတိ ပါသေ ပဝေ-သနဂဏ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌာနုသယဿသော ဘံ နာခံ၊ ဌ ဂါထာ။) ဆေတ္ဝာ ၍။ (ဌ်တံ၊ ဘည်ခ သာ။)ဥက္ခိတ္တ

၁။ ဤသတိ ဟိ သတိ အနေနာဘိ ဣသော၊ လက်နက်ရ၏။ သော အသ အဘ္ဘိတိ ဣသော၊ လက်နက်ကိုင် ပုဂ္ဂိုလ်ရ၏။တသ ကမ္မံ ဣသုဘဏ္ဍံ၊ဥသုသဏ္ဌိ စသော လက်နက်ဖြင့် အသက်မွေးမှု ရ၏။ဤကား ဤဒ္ဌိကာအလို ပဋ္ဌဂုံတွင်ရ ဗြာဟ္မဏဝဂ် ဒေါနသုတ် ဌ်ကာ၌ကား ဥသုနှံ အသနကမ္မံ ဣသုဘဏ္ဍံ၊ ဓနုသိပ္ပေန ဇီဝိကာ။ ဣဝ ပန ဣသုတံ ဝိယာတိ ဣသုတ်-ဟု ဖွင့်၏။

၂။ ယတ္ထကတ္ထစိ ဇာတော-ရှု၍ ယောနိယံ ဇာတော ယောနိဇော၊ တံ။ မာတရိ သမ္ဘူတော-ရှု၍ မာတရိ သမ္ဘဝေါ မတ္တိသမ္ဘဝေါ။တံ - ဟုပြု။ ထိုအားလျော်စွာ ဤ၌ ယောဇနာသည်။ တနှည်း-ယာစာယံ။ပ။ ဗြာဟ္မဏဿ ပရိသုဒ္ဓ ဥပ္ပတ္တိ မဂ္ဂသခ်ါတာ ယောနိ ဝုတ္တာ-ဖြင့် ယောနိအရ အဘာပုံကား၏ ယောနိ (အင်္ဂါဒေတ်) ကိုယူ။ ဗြာဟ္မဏဿ-ဟူသော သမ္ဗန်ကိုထောက်။ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကောတိ ဣမိနာ မာတိသမ္ဘတ္တိ-ဖြင့် မတ္တိသမ္ဘဝံ-၌ မတ္တိအရ အမိပုံကားမကိုယူ။ တတောပိ ဇာတသမ္ဘူတတ္တာ-ဟူသော အဋ္ဌကထာဟိတ်ကို ၂-ချက်ခွဲသော် (က) တတော ဇာတတ္တာ (ခ)တတော သမ္ဘူတတ္တာ ဟုဖြစ်၏။ ထိုတွင် က-ဖြင့် ယောနိတော ဇာတော ယောနိ-ဇော၊ တံ-ဟု ပြုစေလိုသည်။ ခ-ဖြင့် မာတိတော သမ္ဘဝေါ မတ္တိသမ္ဘဝေါ၊ တံ-ဟု ပြုစေလိုသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနောက်နည်းအလို "ယောနိဇ၊ (အဘာပုံကား၏)လိင်ကြောင့်ဖြစ်သော။ မတ္တိသမ္ဘဝံ၊အမိပုံကားမမှ ဖြစ်သော" ဟုပေး။

ပလီယံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာ တံခါးကျည် (မင်းတုတ်)ရှိသော။ ဗုဒ္ဓံ၊သစ္စာလေးပါးကို သိသော။ တံ၊ကို။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ၏။

ယော၊ သည်။အဂ္ဂေါသံ၊ ဆဲရေးခြင်းကိုဌင်း။ဝေဗန္ဓဋ္ဌ၊ သတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကိုဌင်း။ အဒုဋ္ဌော၊ အမျက်မထွက်သည်ဖြစ်၍။ တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံ၏။ ခန္တီဗလံ၊ သည်းခံစွမ်းအားရှိသော။ ဗလာနီက၊သည်းခံစွမ်းအား မျိုးပြားသော အစုအပေါင်းရှိသော ၁။ တံ၊ ထိုသူကို။ပ။ဗြူမိ၊၏။

အဂ္ဂေါဓနံ၊ အမျက်မရှိသော။ ဝတဝန္တံ၊ ဝိုတင်အကျင့်ရှိသော။ သီလဝန္တံ၊ သီလဂုဏ်ရှိသော။ အနုဿဒံ၊ တဏှာစသည် ပြောဆူခြင်းမရှိသော။ ဒန္တံ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသော။ (ယဉ်ကျေးသောဟူလို။)အန္တိမသာရီရံ၊အဆုံးစွန်ဖြစ်သော အတ္တဘောရှိသော။ပ။ဗြူမိ၊ ၏။

ပေါက္ခရပတ္တေ၊ ကြာရွက်၌။ ဝါရိ၊ရေသည်။နဿ လိမ္ပတိ ဣဝ၊မလိမ်းကျံမကပ်ငြိသကဲ့သို့ဌင်း၊ အာရဂ္ဂေ၊ ပွတ်ဆောက်ဖျားဌ၌။ သာသပေါ၊ မုန်ညင်းစေ့သည်။နဿ လိမ္ပတိ ဣဝ၊ မကပ်မတည် သကဲ့သို့ဌင်း။ ယော၊ သည်။ ကာမေသု၊ ဘို့ဌ၌။နဿ လိမ္ပတိ၊မလိမ်းကျံမကပ်ငြိ။ပ။ဗြူမိ၊၏။

ယော၊ သည်။ ဣဓေဝ၊ ဤဘဝ၌ပင်လျှင်။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်း (အရဟတ္တဖိုလ်)ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ပန္နဘာရံ၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာဝန်စသည် ရှိသော။ ဝိသံယုတ္တံ၊ ကိလေသာနှင့်မယှဉ်သော။ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

ဂမ္ဘီရပညံ၊ နက်နဲသောပညာရှိသော။ မေဓာဝိံ၊ ပကတိပညာရှိသော။ မဂ္ဂါမဂ္ဂဿ၊ ကျင့်စဉ်လမ်းကြောင်း ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌။ ကောဝိဒံ၊ လိမ္မာသော။ ဥတ္တမတ္ထံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော မြတ်သောအကျိုးကို။ အနုပတ္တံ၊ ရသော။ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

ဂဟဋ္ဌေဟိ၊ လူတို့နှင့်ဌင်း။ အနာဂါရေဟိ စ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းတို့နှင့်ဌင်း။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံတို့နှင့်။ အသံသဋ္ဌံ၊ မရောနှောသော။အနောကသာရိံ၊ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို အောက်မေ့လေ့ မရှိသော ၂။ အပ္ပိစ္ဆံ၊လိုချင်မှု မရှိသော။ပ။ ဗြူမိ၊၏။

ယော၊ သည်။ တသေသု၊ တဏှာရှိကုန်သော။ဘူတေသု စ၊ သတ္တဝါတို့၌ဌင်း။ထာဝရေသု၊ တဏှာမရှိကုန်သော ၃ ။ဘူတေသုစ၊ တို့၌ဌင်း။ဒဏ္ဍံ၊ တုတ်လှံ၊ကန်ကို။နိဓာယ၊ချထားပြီး၍။ နဟန္တိ၊ ကိုယ်ဘိုင်းသည်းမသတ်။ နဃာတေတိ၊ သူတပါးကိုလည်း မသတ်စေ။ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

၁။ ဟတ္ထာနီက ဟယာနီက အဿာနီက-တို့၌ အနီက။ အနီကဒဿနံ ဂဇ္ဆေယျ-စသည်၌ အနီကသဒ္ဒါ ကဲ့သို့ သမူဟဝါစကကြဲ၍ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။

၂။ ဩက် ပဌကာမဂုဏာလယံ+နဿ+သရတိတိ=အနောကသာရီ-ဟုပြု။ ဩက် ဝုစ္စတိ ပဌကာမဂုဏာလ-ယော၊ တံ-ဟူသောအဖွင့်၌ တံ-ကားဝိဘတ္တိနှင့်ခံပြသည်။အနလ္လီယမာနန္တိ အတ္ထော-ကား နဿ သရတိ-၏ စကားကျ ဖြစ်သည်။

၃။ ဌ-ကား တသေသူတိ သတဏှေသု၊ ထာဝရေသူတိ နိတ္တဏှေသု ဟု ဖွင့်သော ဌ-အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ အဓိပ္ပါယတ္ထပြန်ဆိုသည်။ သဒ္ဒတ္ထကား "ထိတ်လန့်ကုန်သော၊ တည်တံ့ကုန်သော"ဟု ပေး။ မှန်၏။ တဏှာ ရှိသူသည် ထိတ်လန့်ခြင်းသဘောရှိ၏။ သဗ္ဗေ တသန္တိ ဒဏ္ဍဿ-၌ သဗ္ဗေ အရ အနာဂါမ် ရဟန္တာကျန်သည်ကို ထောက်။ ထိုကြောင့် သတဏှေသု ဟုဘာဝတ္ထဖွင့်သည်။ တသန္တိ ဥတ္တသန္တိတိ တသာ၊ တေသု တသေသု။ ဌာဝေတ် ဂတိနိဝတ္တနတ္ထ တည်တံ့ခြင်းအနက်ဟော။ တဏှာကင်းလျှင် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်မှုမရှိ တည်တံ့၏။ ထို့ကြောင့် နိတ္တဏှေသု-ဟု ဘာဝတ္ထ ဖွင့်သည်။ တိဋ္ဌန္တိ သီလေနာတိ ထာဝရ ဟုပြု။ မောဂ္ဂလ္လာန်ခါဒိကဏ္ဍသုတ် နံပါတ် ၅၄-ဖြင့် ဌာဝေတ်နောင် ဝရပစ္စည်းသက်။ နိပါတနဖြင့် ဌာကို ထာပြု။

ဝိရုဒ္ဓသု၊ ဆန့်ကျင်တာဘ်သောသူတို့၌။ အဝိရုဒ္ဓံ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိသော။ အတ္တာဒဏ္ဍေသု၊ ယူအပ်ပြီးသော တုတ်ရှိသော သူတို့၌။ (အတ္တကား အာဟုဗ္ဗ ဒါဒေတ် ဂဟဏတ္ထတည်း။ ထိုကြောင့်ဂဟိတဒဏ္ဍေသု ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ဆိုသည်။) နိဗ္ဗုတံ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းဖြင့် ငြိမ်းချမ်းပြီးသော။ သာဒါနေသု၊ စွဲလမ်းခြင်းရှိသောသူတို့၌။ အနာဒါနံ၊ စွဲလမ်းခြင်း မရှိသော။ပ။ ဗြဟ္မဲ၊ ၈။

အာရဂ္ဂါ၊ ပွတ်ဆောက်ဖျားမှ။ သာသပေါ!မုန်ညှင်းစေ့သည်။ သြဟိ၎တာ ဣဝ၊ လျှောကျ သကဲ့သို့။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏(သန္ဓာန်၌)။ရာဂေါစ၊ သည်ရင်း။ ဒေါသော စ၊ သည်ရင်း။ မာနော စ၊ သည်ရင်း။ မက္ခော စ၊ သူကျေးဇူးကို ချေဖျက်ခြင်းသည်ရင်း။ သြဟိတော၊ လျှောကျပြီ။ တံ၊ ကို။ပ။ ဗြဟ္မဲ၊ ၈။

၄၅၉။ ယာယ၊ အကြင်စကားဖြင့်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်ကိုမျှ။ နာဘိသဇ္ဇေ၊ မကပ်ငြို မထိပါး။ အကက္ကသံ၊ မကြမ်းတမ်းသော။ ဝိညာပနိံ၊ အနက်သဘောကို အထူးသိစေ တတ်သော။ သစ္စံ၊ မှန်ကန်သော။ တံ ဂိရံ၊ ထိုစကားကို။ဥဒီရယေ၊ ပြောဆို၏။တံ၊ကို။ပ။ ဗြဟ္မဲ၊ ၈။

ယော စ၊ သည်လည်း။လောကေ၊ ၌။ အဒိန္နံ၊အရှင်မပေးအပ်သော။ ဒီဃံ ဝါ၊ ရှည်သော ဘဏ္ဍာကိုရင်း။ ရဿံ ဝါ၊ တိုသောဘဏ္ဍာကိုရင်း။ အဏုံ၊ သေးငယ်သော ဘဏ္ဍာကိုရင်း။ ထူလံ၊ ကြီးသော ဘဏ္ဍာကိုရင်း။ သုဘံ၊ကောင်းသော ဘဏ္ဍာကိုရင်း။ အသုဘံ၊ မကောင်း သော ဘဏ္ဍာ ကိုရင်း။ နဒါ အာဒေတိ၊မယူ။ တံ၊ကို။ပ။ ဗြဟ္မဲ၊ ၈။

အသ္မိံ လောကေ စ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ရင်း။ ပရမ္မိ စ၊ တမလွန်ဘဝ၌ရင်း။ ယဿ၊ ၈။ အာသာ၊ တဏှာတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ နိရာသာသံ၊ တဏှာမရှိသော။ ဝိသံယုတ္တံ၊ ကိလေသာအားလုံးနှင့် မယှဉ်သော။ တံ၊ ကို။ ပ။ ဗြဟ္မဲ၊ ၈။

ယဿ၊ ၈။ အာလယာ၊ (ကပ်ငြိသော) တဏှာတို့သည်။ နတ္ထိ၊ ကုန်။ အညာယ၊ (သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို) သိပြီး၍။ (သုတ္တနိပါတဋ္ဌကထာ။)အကထံ ကထိံ၊ သို့လော သို့လော တွေးတောယုံမှားခြင်းမရှိသော။အမတောဂဓံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်အတွင်းသို့။အနုပ္ပတ္တံ၊ အစဉ်အတိုင်း ဝင်ရောက်သော။တံ၊ကို။ပ။ ဗြဟ္မဲ၊ ၈။

ယော၊ သည်။ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ပုညဉ္စ၊ ကောင်းမှုကိုရင်း။ပါပဉ္စ၊ မကောင်းမှုကိုရင်း။ ဥဘောသင်္ခေ၊ နှစ်ပါးသော ကပ်ငြိမှုကို။ ဥပစ္စဂါ၊ လွန်မြောက်ပြီ။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ သော။ ဝိရဇံ၊ ရာဂဟူသော မြူကင်းသော။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ တံ၊ကို။ပ။ ဗြဟ္မဲ၊ ၈။

ဝိမလံ၊ တိမ်စသော အညစ်အကြေး ကင်းသော။ စန္ဒံဝ၊ လကဲ့သို့။ သုဒ္ဓံ၊ ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်သော။ ဝိပ္ပသန္နံ၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသော။ အနာဝိလံ၊ ကိလေသာဟူသော နောက်ကျွေခြင်း မရှိသော။ နန္ဒီဘဝပရိက္ခီဏံ၊ ကုန်ပြီးသောတဏှာ, ကုန်ပြီးသောဘဝရှိ သော။ (ဤအဋ္ဌကထာနှင့် အညီ ပေးသည်။ တီသု ဘဝေသု ပရိက္ခီဏတဏှံ ဟူသော သုတ္တနိပါတဋ္ဌကထာအလိုဘဝသုံးပါးတို့၌ ကုန်ပြီးသော တဏှာရှိသော ဟု ပေး။)တံ၊ကို။ပ။ ဗြဟ္မဲ၊ ၈။

ယော၊ သည်။ ပလိပထံ၊ ချုတ်ယွင်းစေတတ်သော။ ဒုဂ္ဂ၊လွန်မြောက်နိုင်ခဲ့သော။ သံသာရ၊ အဖန်ဖန် ကျင်လည်စေတတ်သော။ ဣမံ မောဟံ၊ ဤ (သစ္စာလေးပါးတို့ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော)မောဟကို။ အဋ္ဌဂါ၊ လွန်မြောက်ပြီ။ တိဏ္ဏော၊ သြဃလေးပါးကို ကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြင့်၍။ ပါရဂုံတော၊ သံသရာတဘက်ကမ်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ စျာယီ၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာန် လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန်ဖြင့် ကိလေသာကို ရှိ.မြှုံ.ကလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနေဇော၊တဏှာကင်းသည်ဖြစ်၍။ အကထံကထီ၊ သို့လော သို့လော တွေးတောယုံမှားမရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မယူမူ၍။ နိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာတို့မှ ငြိမ်းအေး၏။ တံ၊ ကိုပ။ ပြုမိ၊ ၏။

ယော၊ သည်။ ဣဒ၊ ဌ်။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမ, ကိလေသကာမတို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်၍။ အနာဂါရော၊ အိမ်ရာမထောင်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဗ္ဗဇေ၊ ရဟန်းပြု၏။ ကာမဘဝပရိက္ခီဏံ၊ ကုန်ခန်းပြီးသောကာမ, ကုန်ခန်းပြီးသော ဘဝရှိသော။တံ၊ ကိုပ။ ပြုမိ၊ ၏။

ယော၊ သည်။ဣဒ၊ ဌ်။တဏှံ၊ ကိုပ။ပဟာနာယ၊ ၍။ပ။ တဏှာဘဝပရိက္ခီဏံ၊ ကုန်ပြီးသော တဏှာ,ကုန်ပြီးသောဘဝရှိသော။ တံ၊ ကိုပ။ ပြုမိ၊ ၏။

(ယော၊သည်။) မာနုသကံ၊ လူ့ဌ်ဖြစ်သော။ယောဂံ၊ ကာမဂုဏ် ဟူသော ယောဂကို။ ဟိတ္ဝာ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဒိဗ္ဗံ၊နတ်ဌ်ဖြစ်သော။ယောဂံ၊ကာမဂုဏ် ဟူသော ယောဂ.ကို။ဥပစ္စဂါ၊လွန်မြောက်ပြီ။ သဗ္ဗသယောဂဝိသံယုတ္တံ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာ ယောဂနှင့် မယှဉ်သော။ တံ၊ ကိုပ။ ပြုမိ၊၏။

ရဘိ ံစ၊ ကာမဂုဏ်ဌ် မွေ့လျော်ခြင်း.ကိုရင်း။ အရတိ ံစ၊ ကုသိုလ်ဘာဝနာဌ် မမွေ့လျော်ခြင်းကိုရင်း။ ဟိတ္ဝာ၊ ၍။ သီတိဘူတံ၊ ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ နိရုပဓိ ံ၊ ကိလေသာ.ဟူသော ဥပဓိမရှိသော။ သဗ္ဗလောကာဘိဘုံ၊ အလုံးစုံသော ခန္ဓာလောကကို နှိမ်နင်းတတ်သော။ ဝီရံ၊ လှုံ့လှှံ့ရှိသော။ တံ၊ ကိုပ။ ပြုမိ၊ ၏။

ယော၊ သည်။သတ္တာနံ၊ဘို့၏။စုတိ ံစ၊ စုတေခြင်း.ကိုရင်း။ဥပပတ္တိ ံစ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကိုရင်း။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ဝေဒိ၊ သိပြီ။ အသတ္တံ၊ ကပ်ငြိခြင်းမရှိသော။ သုဂတံ၊ ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့ ကြွ သွားတတ်သော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သော။ တံ၊ ကိုပ။ ပြုမိ၊ ၏။

ယဿ၊ ၏။ ဂတိ ံ၊ လားရာကို။ ဒေဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ဂန္ဓဗ္ဗမာနုသာ၊ဂန္ဓဗ္ဗနတ်,လူတို့သည်ရင်း။ နဇာနန္တိ၊ မသိ.ကုန်။ ခီဏာသဝံ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော။ အရဟန္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးသော။ တံ၊ ကိုပ။ ပြုမိ၊ ၏။

ယဿ၊ ၏။ ပုရေစ၊ ရှေးဌ်ရင်း။ (အတိတ်ခန္ဓာ.ကိုရည်သည်။) ပစ္ဆာ စ၊ နောက်ဌ်ရင်း။ (အနာဂတ်ခန္ဓာကို ရည်သည်။) မဇ္ဈေ စ၊ အလယ်ဌ်ရင်း။ (ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာကို ရည်သည်။) ကိဉ္စနံ၊ ကိလေသာ ဟူသော ကြောင့်.ကြမ္ဘာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အာ.ဝိဉ္စနံ၊ ကိလေသာ ဟူသော ကြောင့်.ကြမ္ဘာမရှိသော။ အနာဒါနံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းမရှိသော။ တံ၊ ကိုပ။ ပြုမိ၊ ၏။

ဥသဘံ၊ နွားလားဥသဘအတူ ရဲရင့်တော်မူသော။ ပဝရံ၊ မြတ်သော။ (အစ္ဆမ္ဘိတတ္တေန ဥသဘသဒိ သဘာယ ဥသဘံ၊ ဥဘ္ဘမဇ္ဇေန ပဝရံ-ဟူသော သုတ္တနိ၊ ဌ-ကိုရှု၍ ပေးသည်။) ဝီရံ၊

မြဲခိုင်သော လှုံ့လရှိသော။ မဟောသိ။ သီလကွန်ရှစ်သော မျှားမြှောက်သော ဂုဏ်တို့ကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော။ ဝိဇိတာဝီနံ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်ပြီးသော။ အနေဇ၊ တဏှာမရှိသော။ နှာတက်၊ ကိလေသာအညစ်အကြေးကို ဆေးကြောပြီးသော။ ဗုဒ္ဓ၊ သော။ တံ၊ ကို။ပ။ ဗြဟ္မဲ၊ ၏။

ယော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝနေပြီးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ ဝေဒိ၊ သိပြီ။ သဂ္ဂါပါယဉ္စ၊ နတ်ဘုံ ငြဟတ္တဘုံ အပါယ် ၄-ဘုံကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏။ အထော၊ ထိုမှတပါး။ ဇာတိက္ခယံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီ။ တံ၊ ကို။ပ။ ဗြဟ္မဲ၊ ၏။

၄၆၀။ ယံ နာမဂေါတ္တံ၊ အကြင် (ဗြာဟ္မဏ,ခတ္တိယ,ဘာရဒ္ဒါဇ,ဝါသေဋ္ဌ စသော)အမည်အနွယ်ကို။ ပကပ္ပိဘံ၊ ကြံဆစီရင်အပ်၏။ ဧသော၊ ထိုအမည်အနွယ်သည်။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ သမညာ ဟိ၊ အခေါ်အဝေါ်မျှသာတည်း။ သမ္မုစ္စာ (သမုဘိယာ)၊သမုတ်သောအားဖြင့်။ သမုဒါဂတံ၊ လာ၏။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုမှီးဖွားရာ အချိန်အခါ၌။ ပကပ္ပိတံ၊ ကြံဆစီရင်အပ်၏။

အဇာနတံ၊ (ကြံဆအပ်သော အမည်အနွယ်ကို) မသိသူတို့၏ (သန္တာန်၌)။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မှားသောအယူသည်။ အနုသယိတံ၊ မပြတ်ကိန်း၏။အဇာနန္တာ နော၊ (အမည်အနွယ်ကို)မသိသူတို့သည်သာ။ ဇာတိယာ၊ ကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏောပိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏ဟူ၍။ ပဗြူဠ္ဠိ၊ ဆိုကုန်၏။

ဇစ္စာ၊ ဇာတ်ကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏောပိ၊ သည်။နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇစ္စာ၊ ကြောင့်။ အဗြာဟ္မဏောပိ၊ ဗြာဟ္မဏမဟုတ်သည်။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကမ္မုနာ၊ အမှုကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏောပိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ ကြောင့်။ အဗြာဟ္မဏောပိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကမ္မုနာ၊ (လယ်လုပ်ခြင်း)အမှုကြောင့်။ ကဿကော၊ လယ်သမားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ (ယက္ခန်း ရက်ခြင်း စသော)အမှုကြောင့်။ သိပ္ပိကော၊ အတတ်သည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ (ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားခြင်း)အမှုကြောင့်။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ (သူတပါးဘို့၏ အမှုကြီးငယ်ကို ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော) အမှုကြောင့်။ ပေဿကော၊ အစေခံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကမ္မုနာ၊ (ခိုးဝှက်လုယူခြင်း) အမှုကြောင့်။ စောရောပိ၊ သူခိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ (တိုက်ခိုက်ခြင်း) အမှုကြောင့်။ ယောဓာဇီဝေါပိ၊ တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြင့် အသက်မွေးသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ (တင်မြှောက်ပသခြင်း)အမှုကြောင့်။ ယာဇကော၊ ယဇ်ပူဇော်သူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ (အုပ်ချုပ်ခြင်း) အမှုကြောင့်။ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဧवं၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ဧတံ ကမ္မံ၊ ထိုပြဆိုအပ်သော အမှုကို။ ပဋ္ဌိစ္စ သမုပ္ပါဒ ဒဿာ၊ အကြောင်းညီညွတ်မှုကို စွဲ၍ အကျိုးဖြစ်ပေါ်မှုကို သိမြင်ကုန်သော။ ကမ္မ-

---

၁။ အဇာနန္တာ နော-ကို အဇာနန္တာဝ-ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်၏။အဇာနန္တာ နောတိ ဣတ္ထ နောသဒ္ဒေါ အဝ-ဓာရဏတ္ထော နှ နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေနာတိအာဒီသု ဝိယ။ဋီကာ။

ဝိပါက ကောဝိဒါ၊ ကံ့ကဲ၏ အကျိုးဌ် လိမ္မာကုန်သော။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ ပဿန္တိ၊ သိမြင်ကုန်၏။

လောကော၊ သတ္တလောကသည်။ ကမ္မုနာ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံကြောင့်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ကမ္မုနာ၊ ကြောင့်။ ပဇာ၊ သတ္တဝါသည်။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ ယာယတော၊ သွားသော။ ရထသ၊ ရထားဟု။ အာဏီဝ၊ နားပန်းစွန်းကဲ့သို့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ကမ္မနိဗန္ဓနာ၊ ကံလျှင် အနှောင်အဖွဲ့ရှိကုန်၏။

တပေန၊ ဧတင်အကျင့်ဟူသော။ ဧတေန၊ ဤအမှုကြောင့်ရင်း။ ဗြဟ္မစရိယေန၊ မေထုန်မှ ရှောင်ကြဉ်မှု မြတ်သော အကျင့်ဟူသော။ ဧတေန၊ ကြောင့်ရင်း။ သံယမေန၊ စောင့်စည်းခြင်း သီလဟူသော။ ဧတေန၊ ကြောင့်ရင်း။ ဒမေန၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းဟူသော။ ဧတေန၊ ကြောင့်ရင်း။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေ၊ ဤအမှုသည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏာ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးပေတည်း[1]။

တိတိ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့နှင့်။ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသော။ သန္တော၊ ငြိမ်သက်သော။ ဒီဃပုနဗ္ဘဝေ၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝသစ် ရှိသောသူသည်။ ဝိဇာနတံ၊ ပညာရှိဘို့၏။ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်းမည်၏။ သက္ကော၊ သိကြားလည်း မည်၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာနာဟိ၊ သိလော့။ ဤတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဌဝေ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝါသေဋ္ဌဘာရဒ္ဒါဇာ၊ ကုန်သော။ မာဏဝေါ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "အဘိက္ကန္တံ၊ ဘော ဂေါတမ။ပ။ပါဏုပေတေ သရဏံ ဂတေတိ၊ သရဏံ ဂတေ" ဟူသော[2]။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ (အဘိက္ကန္တံ-စသည်ပေးမြဲ။ ဧဝံ မေ သုတံ-ပြန်။)

အဌမံ၊ သော။ ဝါသေဋ္ဌသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-သုဘသုတ်

ဌဝ၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ။)။ ဘေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ်။ တောဒေယျပုတ္တော၊ တောဒေယျပုံကားဟူ၏သားဖြစ်သော။ သုဘော မာဏဝေါ၊ သုဘလုလင်သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဌ်။ (သာဝတ္ထိပြည်၏အနီးဌ်။)အညတရသ္မိံ ဂဟပတိသ္မိံ၊ အိမ်ရှင်တယောက်၏။ နိဝေသနေ၊ နေအိမ်ဌ်။ ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ တစုံတခုသော ပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့်။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ အထခေါ၊ ဌ်။ တောဒေယျပုတ္တော၊ သော။ သုဘော မာဏဝေါ၊ သည်။ယသ္မိံ ဂဟပတိသ္မိံ၊ အကြင်အိမ်ရှင်၏။ နိဝေသနေ၊ ဌ်။ ပဋိဝသတိ၊ ၏။ တံ ဂဟပတိံ ၊ ကို။ "ဂဟပတိ၊ရှင်။သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သည်။

၁။ ဤအဌကထာနှင့် အညီပေးသည်။တပေနာတိ ဣန္ဒြိယသံဝရေန၊ ဗြဟ္မစရိယေနာတိ သိက္ခာနိသိတေန စုတ္တာဝေသေသသေဋ္ဌစရိယေန၊သံယမေနာတိ သီလေန၊ဒမေနာတိ ပညာယ၊ (သုတ္တနိပါတအဌကထာ) ဒမေနာတိ ဣန္ဒြိယဒမေန၊ ဥပေါသထကမ္မေန ဝါ၊ သံယမေနာတိ သီလသံယမေန၊ (သာမညဖလသုတ် အဌကထာ)တို့နှင့် ညီ၍ တရားကိုယ်ကောက်လေဦး။

၂။ "ပါဏုပေတေ၊ အသက်တို့ဖြင့်ဆည်းကပ်ကုန်သော။ သရဏံဂတေ၊ ကိုးကွယ်ခဲ့ ဟု အသိအမှတ်ပြုကုန်သော"ဟုပေး။ ပါဏုဒပတေ-ဟုလည်း ပါဌ်ခဲ့ရှိ၏။ အဆုံးအဖြတ်ကို ဥပရိပဏ္ဏာသနိဿယ-ဌ် တွေ့ရလတ္တံ့။

အရဟန္တော်ဟိ၊ ရဟန္တာတို့မှ။ အဝိဝိတ္တာတိ၊ မဆိတ်ဟူသော။ ဧတေ၊ ဤသတင်းစကားကို။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ အပ်ပြီ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ကံ သမဏံ ဝါ၊ အဘယ်ရဟန်းဂုဏ်ရင်း။ ကံ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ၊ အဘယ်ဗြာဟ္မဏကိုရင်း။ ပယိရုပါသေယျာမ နုခေါတိ၊ ဆည်းကပ်ရပါအံ့နည်း”ဟူသော။ ဧတေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ အိုအရှင်။ အယံ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ထိုဘုရားရှင်ကို။ ပယိရုပါသေသု၊ ဆည်းကပ်လော့။ ဤတိ၊ သို့ဆိုး၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသော။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဂဟဋ္ဌော၊ ဒေါမ်၌တည်သူသည်။ ကုသလံ၊ အပြုံမရှိသော။ ဥဿယံ ဓမ္မံ၊ သိကြောင်းမဂ်ဘရားကို။ အာရာဓဧကော၊ ပြီးစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဇ္ဇဋိတော၊ သည်။ ပ။ နဟောဘိ၊ မဖြစ်ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဂုန်ပြီ။ ဣဒ၊ ဤသို့ဆိုကြရာ၌။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကိं၊ သို့။ အာဟာတိ၊ ဟောတော်မူသနည်း”ဟူသော။ ဧတေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၄၆၃။ မာဏဝ၊ သုဘလုလင်။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ပြောဆိုကြရာ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝိဘဇ္ဇ-ဝါဒေါ၊ ခွဲခြမ်းဝေဘန်၍ ပြောဆိုတတ်သူတည်း။ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ကော်သဝါဒေါ၊ တဘက်သတ် ပြောဆိုသူသည်။ နု၊ မဟုတ်။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ကိဝါဒီ ဝါ၊လူ၏ရင်း။ ပဇ္ဇဋိတသော ဝါ၊ရဟန်း၏ ရင်း။ မိစ္ဆာပဋိပတ္တိ၊ မှားယွင်းသော အကျင့်ကို။ အဟံ၊သည်။ နု ဝဏ္ဏေမိ၊ချီးကျူးတော်မမူ။ ဟိ၊ မှန်၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ကိဝါဒီ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ပဇ္ဇဋိတော ဝါ၊သည်ရင်း။ မိစ္ဆာပဋိပန္နော၊ မှားယွင်းသော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍။ မိစ္ဆာပဋိပတ္တာဓိကရဏဟေတု၊ တည်ရာ ဖြင့်သော မှားယွင်းသောအကျင့်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကုသလံ၊ သော။ ဥဿယံ ဓမ္မံ၊ကို။ အာရာဓဧကော၊ ပြီးစေတတ်သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ မာဏဝ၊ လုင်။ အဟံ၊ သည်။ ကိဝါဒီ ဝါ၊ ၏ရင်း။ ပဇ္ဇဋိတသော ဝါ၊ ၏ရင်း။ သမ္မာပဋိပတ္တိ၊ မှန်ကန်သောအကျင့်ကို။ ဝဏ္ဏေမိ၊ ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ကိဝါ ဝါ၊သည်ရင်း။ ပဇ္ဇဋိတော ဝါ၊သည်ရင်း။ သမ္မာပဋိပန္နော၊ မှန်ကန်စွာ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မာပဋိပတ္တာဓိကရဏ-ဟေတု၊ တည်ရာဖြစ်သော မှန်ကန်သော အကျင့်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကုသလံ၊သော။ ဥဿယံ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာရာဓဧကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ အို အရှင်ဂေါတမ။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ “မဟာဠ၊ များစွာကုန်သော လုပ်သား, အလုပ်ဘဏ္ဍာတို့ဖြင့် အကျိုး(ခံစားခွင့်) ရှိသော။ မဟာကိစ္စံ၊(ကင်ပွန်းတပ်ခြင်းမဂ်လာ အစရှိသော) များသော(အပို) ကိစ္စရှိသော။ မဟာဓိကရဏံ၊ များသောအသက်မွေးမှုရှိသော။ မဟာသမာရမ္ဘံ၊ များသောအားထုတ်မှုရှိသော။ ဣဒံ ဃရာဝါသကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤအိမ်ရာထောင်ခြင်းအမှုသည်။ မဟပ္ပလံ၊ များသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပဋ္ဌံ၊ နည်းကုန်သော လုပ်သား, အလုပ်ဘဏ္ဍာတို့ဖြင့် အကျိုးရှိသော။ အပ္ပကိစ္စံ၊ နည်းသော (အပို) ကိစ္စရှိသော။ (လူဘို့ကဲ့သို့ မဂ်လာ ၁၂-ပါး ပြုဘွယ်မလိုသောကြောင့် ကိစ္စနည်းသည်။) အပ္ပါဓိကရဏံ၊ နည်းသော အသက်မွေးမှုရှိသော။ အပ္ပသမာရမ္ဘံ၊ နည်းသော အားထုတ်မှု ရှိသော။ ဣဒံ ပဗ္ဗဇ္ဇာကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤရဟန်းအဖြစ်ဟူသော အမှုသည်။ အပ္ပဖလံ၊ နည်းသော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတီတိ၊ ၏”ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဂုန်ပြီ။ ဣဒ၊ ၌။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကိं၊ သို့။ အာဟ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ပ။ ကော်သဝါဒေါ၊ သည်။ နု၊ မဟုတ်။ မာဏဝ၊ လုလင်။ မဟာဠ၊သော။ ပ။ မဟာသမာရမ္ဘံ၊သော၊ယံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (တံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။) ဝိပဇ္ဇမာနံ၊ ပျက်ပြီးသော်။ အပ္ပဖလံ၊ နည်းသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ သမ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ပြည့်စုံသည်ရှိသော်။ မဟပ္ပလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ အပ္ပဋ္ဌ၊ သော။ပ။အပ္ပသမာရမ္ဘ၊ သော။ ယံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (တံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။) ဝိပဋ္ဌမာနံ၊လတ်သော်။အပ္ပဖလံ၊သည်။ဟောတိ၊ ၏။ပ။သမ္ပဋ္ဌမာနံ၊ လတ်သော်။ မဟပ္ပလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ မဟဋ္ဌ၊ သော။ပ။မဟာသမာရမ္ဘ၊ သော။ကတမဋ္ဌ၊ အဘယ်မည်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝိပဋ္ဌမာနံ၊ လတ်သော်။ အပ္ပဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မာဏဝ၊ လုလင်။ မဟဋ္ဌ၊ သော။ပ။ ကသိခေါ၊ လယ်သွန်ခြင်းဟူသော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝိပဋ္ဌမာနံ၊ သော်။ အပ္ပဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မာဏဝ. လုလင်။ မဟဋ္ဌ၊ သော။ပ။ကတမဋ္ဌ၊ သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ သမ္ပဋ္ဌမာနံ၊ သော်။ မဟပ္ပလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မာဏဝ၊ လုလင်။ မဟဋ္ဌ၊ သော။ပ။ကသိယေဝ၊ လယ်ထန်ခြင်းပင်ဟူသော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ သမ္ပဋ္ဌမာနံ သော်။ မဟပ္ပလံ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ အပ္ပဋ္ဌ၊ သော။ပ။ ကတမဋ္ဌ၊ သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝိပဋ္ဌမာနံ၊ သော်။ အပ္ပဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မာဏဝ၊ လုလင်။ အပ္ပဋ္ဌ၊ သော။ပ။ဝဏ္ဏော ခေါ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းဟူသော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝိပဋ္ဌမာနံ၊ သော်။ အပ္ပဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ အပ္ပဋ္ဌ၊ သော။ပ။ကတမဋ္ဌ၊ သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ သမ္ပဋ္ဌမာနံ၊ သော်။ မဟပ္ပလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မာဏဝ၊ လုလင်။ အပ္ပဋ္ဌ၊ သော။ပ။ဝဏ္ဏယေဝ ခေါ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းပင်ဟူသော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ သမ္ပဋ္ဌမာနံ၊ သော်။ မဟပ္ပလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၆၄။ မာဏဝ၊ လုလင်။မဟဋ္ဌ၊ သော။ကသိကမ္မဋ္ဌာနံ၊ လယ်သွန်ခြင်းအမှုသည်။ ဝိပဋ္ဌမာနံ၊ သော်။ အပ္ပဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ မာဏဝ.လုလင်။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူ သာလျှင်။ မဟဋ္ဌ.သော။ ဃရာဝါသကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်း အမှုသည်။ဝိပဋ္ဌမာနံ၊ သော်။ အပ္ပဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။သမ္ပဋ္ဌမာနံ၊ သော်။ မဟပ္ပလံ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့မိန်တော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဗြာ ဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ပုညဿ၊ ကောင်းမှုကို။ ကိရိယာယ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ကုသလဿ၊ ကို။ အာရာဓနာယ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ် ကုန်၏။ ဤဘာ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပဋ္ဌ၊ကုန်သော။ ယေတေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ပ။ပညဓပဏ္ဍိ၊ ကုန်၏။တေ၊ သင့်အား။ သစေ အဂရု၊အကယ်၍ဝန်မလေးအံ့။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ တေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဤမသို့ ပရိသတိ၊ ဤပရိသတ်၌။ ဘာသဿု၊ ပြောဆိုပါလော့။ ဤဘာ၊ ဤသို့ မိန်တော်မူ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ပရိသတ်၌။ဘဝန္တော ဝါ၊ အရှင်ဘုရားဘို့သင့်သော်ငင်း။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသော။ ဘဝန္တရူပေါ ဝါ၊ အရှင်ဘုရားကဲ့သို့သော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သော်ငင်း။ အဿု၊ ရှိ ကုန်၏။ ဘော ဂေါတမ၊မ။တတ္ထ၊ထိုပရိသတ်၌။ မေ၊အ ကျွန်အား။ နခေါ ဂရု၊ဝန်မလေးပါ။ ဤ ဤလျှောက်၏။မာဏဝ၊လုလင်။တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဘာသဿု၊ ပြောဆိုပါလော့။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန်တော်မူ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ပုညဿ၊ ကို။ ကိရိယာယ၊ ငှါ။ ကုသလဿ၊ ကို။ အာရာဓနာယ၊ ငှါ။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပဋ္ဌမံ၊ သော။ သစ္စံ၊ မှန်ကန်သော စကားတည်းဟူသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ဒုတိယံ၊ သော။ တပံ၊ အကျင့်တည်းဟူသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ပ။တတိယံ၊ သော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မေထုန်မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော။ဓမ္မံ၊ ကို။ပ။စတုတ္ထံ၊ သော။ အဇ္ဈေနံ၊ မန္တန်ကို သင်ခြင်းတည်းဟူ

သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ပ။ပဋ္ဌမံ၊ သော။ စာဂံ၊ အာမိသကို စွန့်ခြင်း တည်းဟူသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပညေန္တိ၊ ကုန်၏။ဘော ဂေါဘမ၊ မ။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ပုညဿ၊ ကို။ ကိရိယာယ၊ ၄။ ကုသလဿ၊ ကို။ အာရာဓနာယ၊ ၄။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပညေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။ ဣဓ၊ ဤပုံကားဘို့ ပညတ်ချက် ၅-မျိုး၌။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကိं၊ အဘယ်သို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူသနည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

၄၆၅။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ယော၊ သည်။ "အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဋ္ဌနံ၊ ကုန်သော။ ဣဒမသံ မြောနံ၊ တို့၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ အဘိညာ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပဝေဒေမိတိ၊ သိစေအံ့"ဟု၍။ ဝေါ၊ သို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့တွင်။ ကောစိ၊ သော။ သော ကေဗြာဟ္မဏောပိ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ ကိं ပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

(အကြင်းစာပိုဒ် ၄၂၇-၄၂၈ တို့နှင့် တူ၏။ အာကာသဝါကျရှိ အာလုပ်မျှသာ ထူး၏။)

၄၆၆။ ဝေါ၊ သို့။ဝုတ္တော၊ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ တောဒေယျ ပုတ္တော၊ သော။ သုဘောမာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အန္ဓဝေဏူပမေန၊ သူကန်းအစဉ်တည်းဟူသော ဥပမာဖြင့်။ ဝုစ္စမာနော၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနုတ္တမနော၊ မိမိစိတ် မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံယေव၊ ကိုသာလျှင်။ ခုံသေန္တော၊ ထိခိုက်ပုတ်ခတ်လျက်။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝမ္ဘေန္တော၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချလျက်။ (ခုံသေန္တောတိ ဃဋ္ဋေန္တော၊ ဝမ္ဘေန္တောတိ ဟီဠေန္တော၊ သိလကွန္ဒဋ္ဌကထာ)။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝဒ-မာနော၊ပြောဆိုလျက်။"သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပါပိတော၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်မရှိသူ၏ အဖြစ်သို့ရောက်စေအပ်သူသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ လတ္တံ"ဟုကြံ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သြပမညော၊ သြဝမည အနှယ်ဖြစ်သော။ သုဘဂဝနိကော၊ သုဘဂတောကို အစိုးရသော။ ပေါက္ခရ-သာတိဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ မနုဿဓမ္မာ၊ လူတို့သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာမကုသိုလ်တရား ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ (မနုဿဓမ္မာ၊ လူအဖြစ်ကို ဆောင်တတ်သော ကာမကုသိုလ်တရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော ဟူ၍ သော်လည်းပေး။ မူလပဏ္ဏာသ-မဟာသီဟနာဒ သုတ် ဋီကာနှင့် အညီ ပေးသော အနက်။) အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ အရိယာဖြစ်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်အမြင်အထူးကို။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုံကားတို့၏။ ဘာသိတံ၊ ပြောဆိုအပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ ဟဿကံယေဝ၊ ရယ်ဘွယ်သည်သာ။ သမ္မုဠ္ဠတိ၊ ဖြစ်၏။ နာမကံယေဝ၊ အမည်မျှသည်သာ။ သမ္မုဠ္ဠတိ၊ ဖြစ်၏[1]။

ရိတ္တကံယေဝ၊ အနှစ်သာရမဲ့ သုဉ်းသည်သာ။ သမ္မုဠ္ဠတိ၊ ၏။ တုစ္ဆကံယေဝ၊ အချည်းနှီးသည်သာ။ သမ္မုဠ္ဠတိ၊ ၏။ မနုဿဘူတော၊ လူသားဖြစ်သော သူသည်။ ကထံပိ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။

၁။ နာမကံယေဝါတိ နာမမတ္တမေဝ ဝစနမတ္တမေဝ၊တထာဘူတာနံ ဘာဝဿာပိ အဘာဝေန နိဟီနံနာမ ဟောတိ၊ နာမသာဒ္ဒါ နိဟီနပရိယာယော၊ တေနာဟ လာမကံယေဝါတိ-ဟူသောဋီကာရှိ၍ အမည်မျှသာ-ဟုပေး။ ယုတ်သည်သာ-ဟု ပေးနေဘွယ်မလို။

မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယညာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ဥ ဿတိ၀ါနာမ၊ သိလည်း သိတုံဘိသနည်း။ ဒဏ္ဍတိ ၀ါ နာမ၊ မြင်လည်း မြင်တုံဘိသနည်း။ သဒ္ဓိ ၀ါ ကရိဿတိ နာမ၊ မျက်မှောက်လည်း ပြုတုံဘိသနည်း။ ဣတိ ဧတေ ဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိပ,,ရှိ။ ဧ၀ံ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ ၏"ဟူသော။ ဧတေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။

မာဏ၀၊လုလင်။ သြ၊မညော၊ သော။ သုဘဂ၀နိကော၊ သော။ ပေါက္ခရသာတိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သဇ္ဇယ်ယေ၀၊အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏားတို့၏။ စေတော၊ ကို။ စေတသာ၊ (ပေါက္ခရသာတိပုဏား၏) စိတ်ဖြင့်။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ ပဇာ-နာတိ ကိ ! သိသလော။ ဣတိ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သြ၊မညော၊ သော။ သုဘဂ၀နိကော၊ သော။ ပေါက္ခရသာတိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သကာယ၊ မိမိပိုင်ဖြစ်သော။ ပုဏ္ဏိကာယ၊ ပုဏ္ဏိကာမည်သော။ ဒါသိယာပိ၊ ကျွန်မ၏လည်း။ စေတော၊ ကို။ စေတသာ၊ (ပေါက္ခရသာတိ၏)စိတ်ဖြင့်။ပရိစ္စ၊၍။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ သဇ္ဇယ်ယေ၀၊ သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ ကုတော ပန ပဇာနိဿတိ၊ အဘယ်မှာ သိနိုင်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။

မာဏ၀၊ လုလင်။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ ဇစ္စန္ဓော၊ ပဋိသန္ဓေ ကပင် ကန်းသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ကဏ္ဏသုက္ကာနိ၊ အမည်းအဖြူ ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ အဆင်းဘို့ကို။ နပဿေယ္ယ၊ မမြင်ရာ။ နီလကာနိ၊ ညိုကုန်သော ။ပ။ပီတကာနိ၊ ၀ါကုန်သော။ပ။ လောဟိတကာနိ၊ နီကုန်သော။ပ။ မဇ္ဇိဋ္ဌကာနိ၊ နီ ၀ါ ရောင်ပေါင်း မောင်းသော အရောင်ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ နပဿေယ္ယ၊ မမြင်ရာ။ သမ၀ိသမံ၊ ညီညွတ် မညီညွတ်သော အရာကို။ နပဿေယ္ယ၊ ရာ။ တာရကရူပါနိ၊ တာရာ အပေါင်းတို့ကို။စန္ဒိမသူရိယေ၊ လနေတို့ကို။ နပဿေယ္ယ၊ ရာ။ သော၊ ထိုမျက်မမြင်သည်။ "ကဏ္ဏသုက္ကာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ကဏ္ဏသုက္ကာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာ၀ီ၊ ရှုမြင်လေ့ရှိသူသည်။ (ရူပါနံ ဟူသော ဆင့်ခံကံ ကို ဒဿာ၀ီ ပုဒ်၀ယ် သကတ္တ-ဌ်သာ စပ်၊ ဒဗ္ဗတ္ထဖြစ်သော လူ ဟူသော အနက်ခ် မစပ်ရ) ။နတ္ထိ၊ မရှိ။ နီလကာနိ၊ ညိုကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ ကုန်။ (ကြင်းသွယ်၏။) စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာ၀ီ၊ သူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ သည်။ ဧတေ ဤအဆင်းကို။နဇာနာမိ၊ မသိ။အဟံ၊ သည်။ ဧတေ၊ ကို။ နပဿာမိ၊ မမြင်။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ တံ၊ ထိုအဆင်းသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ရာ၏။ မာဏ၀၊ လုလင်။ ဝဒမာနော၊ ဆိုသော။ သော၊ ထိုမျက်မမြင်သည်။ သမ္မာ ဧ၀ါ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ ဝဒေယ္ယ နုဧ၀ါ၊ ဆိုရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ နော ဟိ၊မသင့်ပါ။ ကဏ္ဏသုက္ကာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ ကဏ္ဏသုက္ကာနံ၊ အမည်းအဖြူ ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ ၀ို့ကို။ ဒဿာ၀ီ၊ ရှုမြင်သူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (အတ္ထိ နီလကာနိ-မှ အတ္ထိ စန္ဒိမသူရိယာနံ ဒဿာ၀ီ-တိုင်အောင် လွယ်ပြီ) ။ဘော ဂေါတမ၊မ။အဟမေတံ နဇာနာမိ၊အဟမေတံ နပဿာမိ တသ္မာ တံ နတ္ထိတိ၊ နတ္ထိ ဟူ၍ ။ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသော။ သော၊ ထို မှက်မမြင်သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ နဝေယ္ယ၊ ပြောဆိုသည် မမည်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မာဏ၀၊ လုလင်။ ဧ၀မေ၀၊ လျှင်။ သြ၊ပမညော၊ သော။ သုဘဂ၀နိကော၊ သော။ ပေါက္ခရသာတိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အနွော၊ ကန်း၏။ အစက္ခုကော၊ မျက်စိမရှိ။ ဝတ၊ စင်စစ်။

သော၊ ထိုပေါက္ခရသာတိသည်။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော၊ အလမရိယဉာဏ ဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ဥ ဿတိဝါ တိ၊ သိမ္မူလည်း သိလတ္တံ့ ဟူသော။ ဒက္ခတိ ဝါ တိ၊ မြင်မူလည်း မြင်လတ္တံ့ ဟူသော။ သစ္ဆိဝါကရိဿတိတိ၊ မျက်မှောက်ပြုမူလည်း ပြုလတ္တံ့ ဟူသော။ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

၄၆၇။ မာဏဝ၊ လုလင်။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့ သောစကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အသို့မှတ်ထင်သနည်း။ ကောသလကာ၊ ကောသလတိုင်းခ္ခ နေကုန်သော။ ယေတေ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာ၊ မျှားစွာသော ဥစ္စာနှစ်ရှိသော အကြင်ပုံဏားတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာနှစ် မျှားစွာ ရှိသော ပုံဏားတို့ဟူသည်။ (ဣဒံ၊ နိပါတ်။) သေယျထာ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ စက်ကြာဟွဏော၊ စက်ကိပုံဏားရင်း။တာရုက္ခော ဗြာဟ္မဏော၊ ရင်း။ပ။တေ၊ သင်သုဘလုလင်၏။ ပိတာ၊ အဘဖြစ်သော။ တောဒေယျော စ၊ရင်းတည်း။ တေ၊ ထိုစက်ကိစသော ပုံဏားတို့သည်။ သမ္မုခ္ခာ ဝါ၊လောက အခေါ်အဝေါ်အားဖြင့်မူလည်း။ ယံ ဝါစံ၊ အကြင်စကားကို။ ဘာသေယျုံ၊ ပြောဆိုကုန်ရာ၏။ အသမ္မုခ္ခာ ဝါ၊အခေါ်အဝေါ် (အသုံးအနှုန်း) မဟုတ်သောအားဖြင့်မူလည်း။ ယံ ဝါစံ၊ကို။ ဘာ-သေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ထိုဧကိပုံဏားစသည်တို့၏။ ကတမာ၊ အဘယ်စကားသည်။ သေယျော၊ မြတ်သနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ (သမ္မုဝိဝါစာ၊ အသမ္မုဝိဝါစာ ဟု ၂-မျိုးရှိရာ ထို ၂-မျိုးတွင် ဘယ်စကားက မြတ်သနည်း ဟူလို။) ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သမ္မုခ္ခာ၊ အားဖြင့်။ယံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။သာ ဝါစာ၊ ထိုစကားသည်။ သေယျော၊ ၏။

တေ၊ ထိုပုံဏား ဘို့သည်။မန္တာ ဝါ၊နှိုင်းချိန်၍ မူလည်း။ယံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ အမန္တာ ဝါ၊ မနှိုင်းချိန်ဘဲမူလည်း ။ယံ ဝါစံ၊ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုဧကိစသော ပုံဏားတို့၏။ ကတမာ၊ အဘယ်စကားသည်။ သေယျော၊ နည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ မန္တာ၊ ၍။ ယံ ဝါစံ၊ ကို။ဘာသေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။သာ၊သည်။သေယျော၊ ၏။ တေ၊ တို့သည်။ပဋိသခ်ါယ ဝါ၊ ဆင်ခြင်၍ မူလည်း။ ယံ ဝါစံ၊ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ အပဋိသခ်ါယ ဝါ၊ မဆင်ခြင်၍ မူလည်း။ ယံ ဝါစံ၊ကို။ ဘာသေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။ပ။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပဋိသခ်ါယ၊ ၍။ ယံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ သာ၊ ထိုစကားသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။

တေ၊ တို့သည်။ အတ္ထသံဟိတံ ဝါ၊အကြောင်းယုတ္တိနှင့်စပ်သည် မူလည်း ဖြစ်သော။ ယံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ အနတ္ထသံဟိတံ ဝါ၊ အကြောင်းယုတ္တိနှင့်မစပ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော။ ယံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုပုံဏားဝို့၏။ကတမာ၊ အဘယ်စကားသည်။သေယျော၊ နည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အတ္ထသံဟိတံ၊ သော။ ယံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ သာ၊ သည်။ သေယျော၊ ၏။

၁။ တုလယိတ္ဌာ-ဟူသော အဖွင့်နှင့်အညီပေးလိုက်သည်။မန္တ ဂုတ္တဘာသနေ-ဟူသော ဓာတ်ကျမ်းအလို တိုင်ပင်ရှိမူလည်း-ဟုပေး၊ မန္တာ-သည် မန္တဓာတ် တွာ ပစ္စည်းတည်း။ အနာပုစ္ဆာ ဝါ ဂစ္ဆေယျ၊ သန္တံ ဘိက္ခုံ အနာပုစ္ဆာ ဝိကာလေ ဂါမံ ပဝိသေယျ ပါတိမောက်၌ အနာပုစ္ဆာ-၌ ပုစ္ဆဓာတ် တွာ ပစ္စည်း၊ တွာဝယ် တွေ့ချေ၊ စ္ဆ-အာ-သို့ကပ်သဖြင့် အနာပုစ္ဆာ-ပြီးသကဲ့သို့ မန္တဓာတ် တွာပစ္စည်း၌ တွာဝယ် တွေ့ချေ၊ ဣ-အာ-သို့ကပ်ထားသောကြောင့် မန္တာ-ဟု ပြီးသည်။ထိုကြောင့် တွာပစ္စယန္တအဖြစ် သိစေရန် တုလယိတ္ဌာ-ဟူ၍ဝင်း မန္တေတ္ဌာ-ဇာနိတ္ဌာ-ဟူ၍ဝင်း အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့ ဖွင့်ဆိုကြသည်။

မာဏဝ၊ လုလင်။တံ၊ ကို။ ကိ ုမည်သည်၊နည်း။ယဒိသ ိယျုံ၊(သမ္မုတိ၀ါစာ၊ မန္တ၀ါစာ၊ ပဋိသ၀ါ၀ါစာ၊ အတ္ထသံဟိတ၀ါစာဘို့) အကယ်၍ မြတ်ကုန်သည်ဖြစ်အုံ့။ဧ၀ံသန္တေ၊(သမ္မုတိ၀ါစာစသည်တို့) ဤသို့ မြဘ်သည်ရှိသော်။ သြ ပမညေန၊ သော။သုဘဂ၀နိကေန၊သော။ ဗြာဟ္မဏေန ပေါက္ခရသာ-တိနာ၊ သည်။ သမ္မုစ္စာ၊ အားဖြင့်။ ၀ါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုအပ်သလော။ အသ ိမ္မုစ္စာ၊ အားဖြင့်။၀ါစာ၊ကို။ဘာသိတာ၊ လော။ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ဘော ဂေါတမ၊မ။အသမ္မုစ္စာ၊ အားဖြင့်။ ၀ါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ၏။

မန္တာ၊ ၍ ။ ၀ါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ လော။ အမန္တာ၊ ၍။ ၀ါစာ၊ ကို။ ဘာသ ိတာ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အမန္တာ၊ ၍ ။ ဘာသ ိတာ၊ ၏။

ပဋိသ၀ါယ၊ ၍။ ၀ါစာ။ ကို။ ဘာသိတာ၊ လော။ အပဋိသ၀ါယ၊ ၍။၀ါစာ၊ကို။ဘာသ ိတာ၊ လော။ဣတိ၊ ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။အပဋိသ၀ါယ၊၍။၀ါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ၏။

အတ္ထသံဟိတာ၊ သော။ ၀ါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ လော။အနတ္ထသံဟိတာ၊ သော။ ၀ါစာ၊ကို။ ဘာသိတာ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အနတ္ထသံဟိတာ၊ သော။ ၀ါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ နီ၀ရဏာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ခေါ ပဋ္ဌ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သော ငါးပါး တို့တည်း။ ပဋ္ဌ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ ကာမစ္ဆန္ဒနီ၀ရဏံ၊ ၎င်း။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာ နီ၀ရဏံ၊ ၎င်းတည်း။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ပဋ္ဌနီ၀ရဏာ၊ တို့ဟူသည်။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ပင်တည်း။ မာဏာ၊ လုလင်။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ နီ၀ရဏေဟိ၊ တို့သည်။ သြ ပမညော၊ သော။ သုဘဂ၀နိကော၊ သော။ ပေါက္ခရသာတ်ဗြာဟ္မဏော၊ ကို။ အာ၀ုတော၊ ပိတ်ပင်အပ်၏။ နီ၀ုတော၊ တားမြစ်အပ်၏။ သြ ဖုဋ္ဌော၊ မြေးယှက်အပ်၏။ ပရိယောနဒ္ဓေါ၊ ထက်၀နှံးကျင်မှ (ရစ်ပတ်) မြေးယှက်အပ်၏။ (သော ၀တ-မှ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ အထိ မထူး- လွယ်၏။)

၄၆၈။ (ပဋ္ဌ ခေါ ဣမေ မာဏ၀ မှ ဣမေ ခေါ မာဏ၀ ပဋ္ဌကာမဂုဏာ အထိ ၉၀-နှင့်တူ၏)။ မာဏ၀၊ လုလင်။ပဋ္ဌ ဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။သြ ပမညော၊ သော။သုဘဂ-၀နိကော၊ သော။ပေါက္ခရသာတိဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဂထိတော၊ တဏှာဖြင့် ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍ ။ မုစ္ဆိတော၊ တွေ၀ေသည်ဖြစ်၍ ။ အဇ္ဈောပန္နော၊သက်၀င်သည်ဖြစ်၍ ။ အနာဒီနဝဒဿာ၀ီ၊ အပြစ် မမြင်သည်ဖြင့်၍ ။ အနိဿရဏပညော၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ပစ္စ၀েက္ခဏာဉာဏ် မရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ (နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ အထိတူပြီ။)

မာဏ၀ လုလင်။တံ၊ကို။ကိ ုမည်သည်၊ နည်း။တိဏကဋ္ဌပါဒါနံ မြက်ထင်းဟူသောလောင်စာကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယံ ၀ါအဂ္ဂိ ုံ၊ အကြင်မီးဂိုလည်း။ ဇာလေယျ၊ ညှိတွန်းရာ၏။ နိဿဋ္ဌတိဏ ကဋ္ဌပါဒါနံ၊

၁။ တဏှာဂေ၀ေန ဂထိတာ-အဋ္ဌကထာ။ တဏှာယ ဗဒ္ဓါ။ ဋီကာ-မ ၁-ပါသရာသိသုတ် စာပိုဒ် ၂၇-အလို ဂန္ထ၀ေတ် ဗန္ဓနတ္ထ ဂထိတော-ရှိစေ။ ဂထိတာတိ တဏှာယ ဂန္ထိတာ၊ အံ-ဌ-၂-၄၉၊ ဂထိတောတိ အဘိကခ်နှ ဘာ၀ေန အဘိဂ်ဌနေန ဂန္ထိတော ဝိယ တတ္ထ ပဋိဗဒ္ဓေါ၊ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂမဟာဋီကာ-၄၂၂၊ ဤ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ အလို ဂထိတာကို ဂန္ထိတာ ပဋိဗဒ္ဓါ-ဖွင့်သောကြောင့် ဂန္ထ၀ေတ် ဗန္ဓနတ္ထဖြင့် ဂထိတော-ဟု ရှိသင့်၏။ဂ၀ိတောတိ ဂေ၀ေန ဂိဒ္ဓေါ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂဋီကာ ၂၁၊ ဤအဋ္ဌကထာအလို ဂ၀ိတောကို ဂိဒ္ဓေါ-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ဂ၀ုတ် အဘိ ကာမတ္ထဖြင့် ဂ၀ိတော-ဟု ရှိသင့်၏၊ ဤအလားတူ အဖွင့်များလေ၏။

ကင်းသော မြက် ထင်းဟူသော လောင်စာရှိသော။ ယံ ဝါ အဂ္ဂိ ၊ ကိုလည်း။ ဇာလေယျ၊ ရာ၏။ ကတမော အဂ္ဂိ၊ အဘာယ်မီးသည်။အစ္စိမာ စေဝ၊အလျှ ရှိသည်ရင်း။ဝဏ္ဏဝါ စ၊ အဆင်းရှိသည်ရင်း။ ပဘာသရော စ၊ ပြိုးပြိုးပြက်ပြက်ထွက်သော အရောင်ရှိသည်ရင်း။ အသ နုခေါ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤ သို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ နိဿဋ္ဌတိဏကဋ္ဌပါဒါနံ၊ သော။ အဂ္ဂိ ၊ ကို။ ဇာလေတုံ၊ ညှိထွန်းရန်အလို့ငှါ။ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ သစေ အတ္ထိ၊ ရှိပြားအုံ့။ (ဝေဝံသတိ၊သေ၏။)သောအဂ္ဂိ၊ သည်။အစ္စိမာစေဝ၊ သည်ရင်း။ ဝဏ္ဏဝါစ၊သည်ရင်း။ ပဘာသရော စ၊ သည်ရင်း။ အသ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤ သို့ လျှောက်၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဣဒ္ဓိမတာ၊ တန်ခိုးရှိသူ နှင့်။ အညတြ၊ကင်း၍ ။ နိဿဋ္ဌဘိဏ္ဍကဋ္ဌပါဒါနံ၊ သော။ အဂ္ဂိ ၊ ကို။ ယံ ဇာလေယျ၊ အကြင် ညှိထွန်းရာ၏။ ဧတံ၊ ဤညှိထွန်းခြင်း အကြောင်းသည်။ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမရှိ။ အနဝကာ-သော၊ အရာမဟုတ်။ မာဏဝ၊ လုလင်။တိဏကဋ္ဌပါဒါနံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊၍။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ ဇလတိ-သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့လည်း။ မာဏဝ၊လုလင်။ယာယံ ပိတိ၊ အကြင်ပိတိသည်။ ပဠု၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေ၊ တို့ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။(ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။) အဟံ၊သည်။ဣမံ ပိတိ ၊ဤပိတိကို။ တထူပမံ၊ ထိုမီးလျှင် ဥပမာရှိ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ နိဿဋ္ဌတိဏကဋ္ဌပါဒါနော၊ သော။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ ဇလတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့လည်း။ မာဏဝ၊လုလင်။ယာယံ ပိတိ၊ သည်။ကာမေဟိ၊ တို့မှ။အညတြဝ၊ကြဉ်၍ သာလျှင်။အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ဘို့မှ။ အညတြဝ၊ ကြဉ်၍သာလျှင်။ (ဥပ္ပန္နာ၊ ၏)။အဟံ၊ သည်။ ဣမံ ပိတိ ၊ ကို။တထူပမံ၊ ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ကတမာ ပိတိ၊ အဘာယ်ပိတိသည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။အညတြဝ၊ သာလျှင်။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြဝ၊ သာလျှင်။ (ဥပ္ပန္နာ၊ သနည်း)။ပ။အယမ္ပိ ခေါ ပိတိ၊ ဤပဌမစျာန်ပိတိသည်လည်း။ပ။ အယမ္ပိ ခေါ ပိတိ၊ ဤဒုတိယစျာန်ပိတိသည်လည်း။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြဝ၊ သာလျှင်။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြဝ၊ သာလျှင်။ (ဥပ္ပန္နာ၊ ၏။)

၄၆၉။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပဠု၊ ကုန်သော။ ယေ တေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ပုဉ္ဇဿ၊ ကောင်းမှုကို။ ကိရိယာယ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ကုသလဿ၊ ကို။ အာရာဓနာယ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ဣဒေ၊ ဤငါးပါးသောတရားဘို့တည်။ ကတမံ၊ အဘယ်မည်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပုဉ္ဇဿ၊ကို။ကိရိယာယ၊ ငှါ။ကုသလဿ၊ ကို။အာရာဓနာယ၊ ငှါ။ မဟပ္ဖလတရံ၊ အလွန်မျှားသော အကျိုးရှိ၏ ဟူ၍ ။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ပ။ စာဂံ၊ အာမိသကို စွန့်ကြဲခြင်း ဟူသော။ဓမ္မံ၊ ကို။ပုဉ္ဇဿ၊ကို။ ကိရိယာယ၊ ငှါ။ကုသလဿ၊ ကို။ အာရာဓနာယ၊ငှါ။မဟပ္ဖလတရံ၊ ဟူ၍ ။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ တံ၊ ကို။ ကိ ၊မည်သည်၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ အညတရဿ၊ တယောက်သော။ ပြာဟ္မဏဿ၊၏။ မဟာယညော၊ ယဇ်ကြီးအလှူသည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေ့ရှုဖြစ်ပေါ်လာသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဒ္ဝေ၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။"ဣဒ္ဓိဏ္ဌနာမဿ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ပြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ မဟာယညံ၊ ကို။ အနုဘဝိဿာမာတိ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်အုံ့" ဟု (ကြံစည်၍။)အာဂဏ္ဌေယျုံ၊ လာကြကုန်ရာ၏။ တတြ၊ ထိုပုံကားနှစ်ယောက်တို့တွင်။ ဧကဿ၊ တယောက်သော။ ပြာဟ္မဏဿ၊၏(စိတ်၌)။"ဘတ္တာ ခဂ္ဂ၊ထမင်းစားရာမဏ္ဍပ်၌။အဂ္ဂါသနံ၊ မြတ်သော နေရာ.ကိုငင်း။ အဂ္ဂေါဒကံ၊ မြတ်သောရေကိုငင်း။ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ၊ မြတ်သောထမင်းကိုငင်း။ (နေရာဦး

ရေဦးထမင်းဦးဟုလည်း ဆိုလိုသည်။)အဟမေ၀၊ ငါသည်သာလျှင်။ လဘေယျ၊ရမ္ဘကား။ အဟော ၀တာ၊ ကောင်းလေစု။ ဘတ္တာ၎ေ၊ ၌။ အဂ္ဂါသနံ၊ ကိုဌင်း။ အဂ္ဂေါဒကံ၊ ကိုဌင်း။ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ၊ ကိုဌင်း။ အညော၊ ငါမှတပါးသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ နု လဘေယျ၊ မရမ္ဘကား။ အဟောဝတာတိ၊ ကောင်းလေစု"ဟူ၍ ။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အသေ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မာဏ၀၊လုလင်။ ဘတ္တာ၎ေ၊ ၌ပ။ အညော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယံ လဘေယျ၊ အကြင်ရရာ၏။ ဘတ္တာ၎ေ၊ ၌ပ။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ နု လဘေယျ၊ မရရာ။ ဧတံ၎ာနံ၊ ဤရခြင်း မရခြင်း ဟူသော အကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။"ဘတ္တာ၎ေ၊ ၌ပ။အညော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဘတ္တာ၎ေ၊ ၌ပ။ အဟံ၊ ငါသည်။ နု လဘာမိတိ၊ မရလေ"ဟူ၍ ။ ဣတိ၊ဤသို့။ သော၊ ထိုပုံကားသည်။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်။ အနတ္တမနော၊ စိတ်နှလုံးမသာသည်။ ဟောတိ၊၏။ မာဏ၀၊လုလင်။ဗြာဟ္မဏ၊ တို့သည်။ဣမဿ၊ ဤပုံကား၏ ။ ကိ ဝိပါကံ၊ အဘယ်အကျိုးကို။ ပဋ္ဌပေန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ "ဣမိနာ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ ပရော၊သူတပါးသည်။ ကုပိတော၊သည်။ အနတ္တမနော၊ သည်။ ဟောတူတိ၊ ဖြစ်စေ"ဟူ၍ ။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ဒါနံ၊ ကို။ နု ဒေန္တိ၊ မပေးလှူ ကြကုန်။ ဧတ္ထ၊ ၌။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အနုဂမ္မာဇာတိကံယေ၀၊ အစဉ် သနားခြင်းသဘောရှိသည်သာဖြစ်သော။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မာဏ၀၊လုလင်။ ဧ၀ံသန္တေ၊ သော်။ အနုဂမ္မာဇာတိကံ၊ သော၊ယဒိဒံ၊အကြင်အလှူသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤအစဉ်သနားခြင်းသဘောရှိသော အလှူသည်။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ခု မြောက်သော။ ပုညကိရိယ၀တ္ထု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ ဟောတိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မာဏ၀၊ လုလင်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။တံ့၊သင်သည်။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဂဟဋ္ဌေသု ၀ါ၊ လူတို့၌သော်၎င်း။ ပဗ္ဗဇိတေသု ၀ါ၊ ရဟန်းဘို့၌ သော်၎င်း။ ကတ္ထ၊ အဘယ်သူဘို့၌။ ဗဟုလံ၊ မျှားစွာ။ သမနုပဿတိ၊ ရှုမြင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။အဟံ၊ သည်။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ပဗ္ဗဇိတေသု၊ တို့၌။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ သမနုပဿာမိ၊ ၏။ဂဟဋ္ဌေသု၊ တို့၌။ အပ္ပံ၊ နည်းစွာ။ သမနု-ပဿာမိ၊ ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ဟိ၊မှန်၏။ မဟဋ္ဌော၊ သော။ မဟာကိစ္စော၊ သော။ မဟာမိ ကရဏော၊သော။ မဟာသမာရမ္ဘော၊သော။ ဂဟဋ္ဌော၊ သည်။ သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ၊ မပြတ်။ သစ္စ၀ါဒီ၊ မှန်သောစကားကိုဆိုလေ့ရှိသည်။နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ဘော ဂေါတမ၊မ။အပ္ပဋ္ဌော၊သော။ အပ္ပကိစ္စော၊သော။အပ္ပါဒိကရဏော၊ သော။ အပ္ပသမာရမ္ဘော၊ သော။ (မဟဋ္ဌ၊ အပ္ပဋ္ဌ၊ စသည် တို့၏ အတ္ထကို ၄ဖဲ့-အပိုဒ်၌ပြန်ရှု။) ပဗ္ဗဇိတော ပန၊ သည်ကား။ သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ၊ မပြတ်။ သစ္စ၀ါဒီ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဂဟဋ္ဌော၊ သည်။ပ။ တပဿီ၊ အကျင့်ရှိသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သဗ္ဗာယဗဟုလော၊ မျှားသော မန္တန်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းရှိသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ စာဂဗဟုလော၊ မျှားသော အာမိသစွန့်ကြဲခြင်းရှိသည်။နု ဟောတိ၊မဖြစ်။(ပဗ္ဗဇိတောခေါ ပန မှစ၍ အပ္ပံ ဂဟဋ္ဌေသူတိ တိုင်အောင်မထူးပြီ။)

မာဏ၀၊ လုလင်။ပ။ပညပေန္တိ၊ကုန်၏။ အ၀ေရံ၊ ရန်မရှိသော။ အ၀ျာ၀ဇ္ဈံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ ယဒိဒံ စိတ္တံ- အကြင်မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တဿ၊ ထိုစိတ်ကို။ ဘာ၀နာယ၊

ပွါးမျှားခြင်းငှါ။ အဟာ၊ ငါသည်။ ဧတေ၊ ဤငါးပါးသော တရားတို့ကို။ စိတ္တသ၊(ထို)မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သောစိတ်၏။ ပရိကမ္မာရေ၊ အခြံအရံတို့ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊ ဟော၏။မာဏဝ၊လုလင်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သစ္စဝါဒီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ "(အဟာ၊ သည်။) သစ္စဝါဒီ၊ သည်။ အမှိုတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ အတ္ထဝေဒံ၊ အကျိုးခံ သိသော ဉာဏ်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဓမ္မဝေဒံ၊ အကြောင်းခံ သိသောဉာဏ်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ မေ့ျပသံဟိတံ၊ တရားနှင့် စပ်သော။ ပါမောဇ္ဇံ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ လဘတိ ၏။ကုသလူပသံဟိတံ၊ကုသိုလ်နှင့်စပ်သော။ ယံ တံ ပါမောဇ္ဇံ၊ အကြင်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ကို။ လဘတိ၊၏။ အဝေရံ၊သော။ပ။ အဟာ၊ငါသည်။ဧတံ၊ ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ စိတ္တသ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သောစိတ်၏။ ပရိကမ္မာရံ၊ အခြံအရံဟူ၍။ဝဒါမိ၊ ၏။ (အကြင်းလွယ်ပြီ။)

၄၇၀။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တောဒေယျပုတ္တော၊ သော။ သုဘော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဗြဟ္မာနံ၊ဗြဟ္မာတို့၏။ သဟဗျတာယ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်၏။(အပေါင်းအဖော်၏ အဖြစ်အလို့ငှါသော်လည်းပေး။) မဂ္ဂံ၊ လမ်းကြောင်းကို။ ဇာနာတိတိ၊ သိ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ဤစကားကို။ မေ၊တပည့်တော်သည်။ သုတန္တိ၊ ကြားဘူးပါ၏ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မာဏဝ၊လုလင်။ တံ၊ ကို။ကိं မညသိ၊ နည်း။ ဣတော၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်မှ။ နဋ္ဌကာရဂါမော၊ ကျေးထရံသည်တို့ရှိသည်။ အာသန္နေ၊ နီးသလော။ ဣတော၊ မှ။ နဋ္ဌကာရဂါမော၊ သည်။နဒ္ဒရေ၊ မဝေးသလော။ ဣဘိ၊ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော၊ အိုအရှင်ဂေါတမ။ ဧवं၊ မှန်ပါ၏။ ဣတော၊ မှ။ နဋ္ဌကာရ ဂါမော၊ သည်။ အာသန္နေ၊ နီး၏။ ဣတော၊ မှ။ နဋ္ဌကာရဂါမော၊ သည်။ နဒ္ဒရေ၊မဝေးပါ။ ဣဘိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုလျှောက်ထား၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ တံ၊ ကို။ ကိं မညသိ၊ နည်း။ ဣဓ၊ဤ လောကဌ်။ နဋ္ဌကာရဂါမေ၊ ကျေးထရံသည်ဘို့ရှိဌ်။ ဇာတဝေဒေါ၊ မေ့းဖွာ ကြီ ပြင်းသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အသ၊ ရှိရာ၏။ နဋ္ဌကာရဂါမတော၊ မှ။ တာဝဒေव၊ ထိုခဏဌ်သာလျှင်။ အဝသဋ္ဌ၊ ထွက်သော။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ နဋ္ဌကာရဂါမသ၊၏။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကို။ ပုစ္ဆေ၊သျှုံ၊ မေးမြန်းကုန်ရာ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ နဋ္ဌကာရဂါမေ၊ ဌ်။ ဇာတဝေဒသ၊ သော။ နဋ္ဌကာရဂါမသ၊၏။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌသ၊ မေးမြန်းအပ်သော။ တသ ပုရိသသ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ ဒန္ဓာယိတတ္တံဝါ၊ (ဖြေဆိုခြင်းဌ်) လေးဆေးသည်၏ အဖြစ်သည်ရင်း။ ဝိတ္ထာယိတတ္တံ ဝါ၊ (ဖြေဆိုခြင်းဌ်) မရဲဝံ့သည်၏ အဖြစ်သည်ရင်း[1]။ သိယာ နု ခေါ၊ဖြင်ရာသလော။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးသည်။နောဟိ၊မသင့်ပါ။တံ၊ဆိုသို့မသင့်ခြင်းသည်။ ကိသ၊ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ အမုပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ နဋ္ဌကာရဂါမေ၊ ဌ်။ ဇာတဝေဒေါ၊ မေ့းဖွားကြီးပြင်းပြီ။ တသ၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ သဗ္ဗာနေဝ၊ အားလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ နဋ္ဌ ကာရဂါမသ၊ ၏။ မဂ္ဂါနိ၊ လမ်းတို့ကို။ သုဝိဒိတာနိ၊ ကောင်းစွာ သိအပ်ကုန်ပြီ။ (တသ္မာ၊ဆို့ကြောင့်တည်း။) ဣတိ၊၏။

---

[1]။ ဒန္ဓာယိတတ္တန်တို့ ကခ်ါဝသေန စိရုယိတတ္တံ။ အဋ္ဌကထာ။ စိရုယိတတ္တန်တို့ စိရုယနံ၊ ဝိတ္ထာယိတတ္တန်တို့ အသပ္ပဋိဘာနံ၊ ဋီကာ။ ဒန္ဓာယိတတ္တန်တို့ ဝိသဒေန ဒန္ဓတ္တံ၊ ဝိတ္ထာယိတတ္တန်တို့ သာရဇ္ဇိတတ္တံ၊ သိလက္ခန် ဋီကာသစ်။

မာဏဝ၊ လုလင်။ နဋ္ဌကာရဂါမေ၌။ဇာတဝဒ္ဓဿ၊ သော။ နဋ္ဌကာရဂါမဿ၊ ၏။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ပဋ္ဌဿ၊ သော။တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဒန္ဓာယိတတ္တံ ဝါ၊သည်ရင်း။ ဝိတ္ထာယိတတ္တံ ဝါ၊သည်ရင်း။ သိယာ နုခေါ၊ ဖြစ်သော်လည်းဖြစ်တန်ရာ၏[1]။

ဗြဟ္မဂေါ တံ ဝါ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်ကိုရင်း။ ဗြဟ္မလောကဂါမိနိ ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ ဝါ၊ အကျင့်ဂုဏ်ရင်း။ ပဋ္ဌဿ၊ သော။တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ဒန္ဓာယိတတ္တံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ဝိတ္ထာယိတတ္တံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ နတ္ထေဝ သိယာ၊မဖြစ်ရာသည်သာတည်း။မာဏဝ၊လုလင်။ အဟာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗြဟ္မာနဋ္ဌ၊ ဗြဟ္မာကိုရင်း။ ဗြဟ္မလောကဋ္ဌ၊ ဂုဏ်ရင်း။ ဗြဟ္မလောကဂါမိနိ ၊ သော။ ပဋိပဒံ စ၊ ကိုရင်း။ ပဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ယထာ စ၊အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်ရှိသော်။ ဗြဟ္မလောကံ၊ သို့။ ဥပပန္နော၊ ကပ်ရောက်၏။ တဋ္ဌ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ "သမဏော ဂေါတမောသည်။ ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ ၏။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ ၏။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ မာဏဝ၊ လုလင် တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ၏။ တောဒေယျပုတ္တော၊ သော။ သုဘော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘော။အိုအရှင်ဂေါတမ။ ဧवं၊ ကောင်းပါပြီ။ဣတိခေါ၊ လျှင်။ ဘဂဝတော၊ ၏(စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ဝန်ခံပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၄၇၁။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ ၏။မဂ္ဂေါ၊ လမ်းကြောင်းသည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်နည်း။ (ဣမ အစ ဝိဟာရတိ တိုင်အောင် အဋ္ဌကနာဂရကသုတ် စာပိုဒ် ၂၀-၌ ရေးခဲ့ပြီ။) မာဏဝ၊ လုင်။ ဧवं၊ သို့။ ဘာဝိတာယ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ ဝါ၊ ပွါးများအပ်သော။ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ (ကိလေသာဘို့မှ လွတ်သော) ရူပါ-ရူပါဝစရ စိတ်ဖြင့်။ ပမာဏကတံ၊ ပြုအပ်သော အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင် ကာမာဝစရကံသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုကာမာဝစရကံသည်။ တတြ၊ ထိုရူပါရူပါဝစရကံ၌။ နအဝသိဿတိ၊ မကြွင်းကျန်။ တံ၊ ထိုကာမာဝစရကံသည်။ တတြ၊ ထိုရူပါရူပါဝစရကံ၌။ နအဝ တိဋ္ဌတိ၊မတည်။ မာဏဝ၊လုလင်။ဗဟုဝါ၊ ကိုယ်အားရှိသော။ သခ်ၨမော၊ ခရွှသင်းမှုတ်သမားသည်။ အပ္ပကသိရေနေဝ၊ မဆင်းရဲသဖြင့် သာလျှင်။ စာတုဒ္ဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို။ ဝိညာပေယျ ဩယျ၊ ထောပိ၊ (အသံဖြင့်)သိစေရာသကဲ့သို့။မာဏဝ၊လုလင်။ဧवမေव ခေါ၊သာလျှင်။ပ။ နအဝတိဋ္ဌ တိ၊မတည်။ မာဏဝ၊လုလင်။အယမ္ပိ ခေါ၊ ဤ(မေတ္တာစေတော ဝိမုတ္တိ)တရားသည်လည်း။ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ ၏။ မဂ္ဂေါ၊တည်း။

မာဏဝ၊လုလင်။ပုန စပရံ၊ တဖန် ထို့ပြင်လည်း။ပ။ နအဝတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ မာဏဝ၊လုလင်။ အယမ္ပိခေါ၊ ဤ(ဥပေက္ခာစေတောဝိမုတ္တိ)တရားသည်လည်း။ပ။ မဂ္ဂေါတိ၊ တည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၁။ ရှေးဝါကျ၌ နုသဒ္ဒါ ပဋိဋ္ဌာ၊ ဤဝါကျ၌ နု-သဒ္ဒါ သံသယတ္ထ၊ နု-သံသယေ စ ပဋ္ဌေထ၊ အဘိဓာန် ၁၁၉၈။

၄၇၂။ (ဝေ၀ံ ဝုတ္တော။ပ။ သရဏံ ဂတံ-ကို ပေါတလိယသုတ် စာပိုဒ် ၅၀-၌ ရေးခဲ့ပြီ။ အကြင်း လွယ်ပြီ။)

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဇာဏုဿောဏိ၊ ဇာဏုဿောဏိ မည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုံကားသည်။ သဗ္ဗသေတေန၊ တကိုယ်လုံး ဖြူ၏သော။ ဝဋ္ဌဝါဘိရထေန၊ မြည်းကသော ရထားဖြင့်။ ဒိ၀ါ ဒိ၀ဿ၊ နေမွန်းလွဲချိန်၌။ သာ၀တ္ထိယာ၊သာ၀တ္ထိပြည်မှ။ နိယျာတိ၊ထွက်၏။ ဇာဏုဿောဏိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တောဒေယျပုတ္တံ၊ သော။ သုဘံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ ဒ္ဋ္ဌရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ တောဒေယျပုတ္တံ၊ သော။ သုဘံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ကို။ "ဘ၀ံ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ သည်။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ ဒိ၀ါ ဒိ၀ဿ၊ ၌။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆတိ နု တိ၊လာသနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ဘော၊ အိုအရှင်ဇာဏုဿောဏိ၊ အဟံ၊သည်။ ဣတောဟိ၊ ဤသာ၀တ္ထိပြည်မှသာလျှင်။ သမဏဿ ဂေါတ-မဿ၊ ၏။ သန္တိကာ၊ မှ။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာခဲ့၏။ ဣတိ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဘ၀ံဘာရဒ္ဒါဇော၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇသည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ပညာ၀ေယျတ္တိယံ၊ ပညာစွမ်းကို။ (ဇာနာတိ၊ သိသလော။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။)ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိဟူ၍။ မညေ၊ မှတ်ထင်သလော။ ဣဘိ.၏။ ဘော၊ အိုအရှင်ဇာဏုဿောဏိ၊ အဟံ၊ သည်။ ကော စ၊ဘယ်လိုဂုဏ်လိုလ်စားပါ နည်း။ ကောစ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ပညာ၀ေယျတ္တိယံ၊ ကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိအံ့နည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ပညာ၀ေယျတ္တိ-ယံ၊ ကို။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ သော ပိ၊ ထိုသူသည်လည်း။ တာဒိသော ဝ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ သဘောရှိသော ဘုရားသည်သာလျှင်။ နု နု၊ စင်စစ်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ၏။ ဘ၀ံ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓေ၊ ရာထယ်၊ မွန်မြတ်သော။ ပသံသာယ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ခလု၊ စင်စစ်။ ပသံသတိ၊ ချီးမွမ်းသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော၊ အိုအရှင်ဇာဏုဿောဏိ၊ အဟံ၊ သည်။ ကော စ၊ နည်း။ ကော စ၊ လျှင်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ပသံသိဿာမိ၊ချီးမွမ်း နှိုင်စွမ်းအံ့နည်း။ သော ဘ၀ံ ဂေါတမော၊ သည်။ ပသတ္ထပသတ္ထော ဘ၀၊ ချီးမွမ်းအပ်သော ဘုရားဂုဏ်တော်တို့ဖြင့် ချီးမွမ်း အပ်သသူပေတည်း။ ဒေ၀မနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့ထက်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။

(ဤအနက်မျှား အကျယ်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ မ-၁ စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် ၂၀၈-ပိုဒ်၌ရှု)ယေစိ-မေ။ပ။ ဘာ၀နာယာတိ ၀ါကျမျှားကို လည်း ဤသုတ် ၄၆၉-အပိုဒ် အဆုံးရှု။)

ဝေ၀ံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဇာဏုဿောဏိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သဗ္ဗသေတာ၊ သော။ ဝဋ္ဌဝါဘိရထာ၊ မှ။ သြရောပိတာ၊ ဆင်း၍။ ဧကံသံ၊ လက်ဝဲတဘက် ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ အပေါ်ရုံကို။ ကရိတ္ဝာ၊ တင်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂ၀ါ၊သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊သို့။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္ဝာ၊ ညွှတ်စေ၍။ "ယဿ၊ အကြင်မင်း၏။ ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံ၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာ-သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ တထာဂတော၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကော သလဿ၊ သော။ တဿ ရညော၊ ၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့ပေတည်း။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလဿ၊ သော။ တဿ ရညော၊ ၏။သုလဒ္ဓလာဘာတိ၊ ကောင်းစွာရအပ်ကုန်သော လာဘ်တို့ ပေတည်း" ဟူသော။ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

နဝမံ၊ သော။ သုဘသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-သင်္ဂါရ၀သုတ်

၄၇၃။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ)။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ဘဂ၀၊ သည်။ ကောသလေသု၊ တိုဋ္ဌိ။ မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံ၊ ဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စာရိကံ၊ ဥ၊။ စရတိ၊ လှည့်လည်တော်မူ၏။ တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ဘုံ။ ဓနဉ္စာနီနာမ၊ ဓနဉ္စာနီ မည်သော။ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုံကားမသည်။ စဉ္ဇလိကပေ့၊ စဉ္ဇလိကပွရ၌ဘုံ။ ပဋိ၀သတိ၊ နေ၏။ ဗုဒ္ဓေစ၊ ဘုရားဘုံ၌ရင်း။ ဓမ္မေစ၊ တရားဘုံ၌ရင်း။ သံ၊ဃေစ၊ သံ၊ဃာဘုံ၌ရင်း။ အဘိပ္ပသန္နာ၊ အလွန်ကြည်ညိုတော်။ (သစ္စာလေးပါးကိုသိပြီး၍ ကြည်ညိုသည်ဟူလို။) အထ ခေါ၊ ဘုံ။ ဓနဉ္စာနီ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏီ၊ သည်။ ဥပကွေ့လိတ္ဘာ၊ ချော်ချွတ်၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ နမော တဿ။ပ။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿာတိ၊ ဟူသော။ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။ (တေန ခေါ၊ ပန သမယေန။ပ။ အနဝယော-၀ါကျကို ဗြဟ္မာယုသုတ် စာပိုဒ် ၃၇၃-ဘုံအနက်ပေးခဲ့ပြီ။) သင်္ဂါရ၀ေါ၊ သင်္ဂါရ၀ မည်သော။ မာ၊ဏ၀ေါ၊ သည်။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ၀ါစံ၊ ဥဒါန်းစကားကို။ ဘာသမာနာယ၊ ရွတ်ဆိုသော။ ဓနဉ္စာနီယာ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ၏(စကားကို)။ အသောသိ ခေါ၊ ကြားပြီ။ သုတ္တာ၊ ၍။ ဓနဉ္စာနိံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏိံ၊ ကို။ "တေ၀ိဇ္ဇာနံ၊ ဝေဒသုံးပုံကို တတ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုံကားတို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနာနံ၊ ထင်ရှားရှိကုန်စဉ်။ ဓနဉ္စာနီ၊ သော။ အယံ ဗြာဟ္မဏီ၊ ဤပုံကေားမသည်။ အ၀ဘူတာ၀၊ မင်္ဂလာမရှိသည်သာတည်း။ (အ၀ဘူ၀ါ၀ါတိ အ၀ဘိုဘူတာ အ၀မင်္ဂလာဘူတာယေ၀၊ အဋ္ဌကထာ။) ဓနဉ္စာနီ၊ သော။ အယံ ဗြာဟ္မဏီ၊ သည်။ ပရဘူတာ၀၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သည်သာတည်း။ မုဏ္ဍကဿ၊ ဦးပြည်းသော။ တဿ သမဏကဿ၊ ထိုရဟန်းယုတ်၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ အထ စ ပန ဘာသိဿတိ၀ါ၊ ဆိုဘုံ၀ါ၏"ဟူသော။ ဘော်၊ ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။ ဘဒြမုခ၊ ကောင်းသောမျက်နှာ ရှိသော။ တာတ၊ အမောင်။ တုံ၊ သည်။ တဿ ဘဂ၀တော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သီလပညာဏံ၊ သီလတော်ပညာတော်ကို။နပ ပါ ပန ဇာနာ သိ၊ မသိသည်သာလျှင်တည်း။ဘဒြမုခ၊ သော။ တာတ၊ အမောင်။ဘုံ၊ သည်။တဿ ဘဂ၀တော၊ ၏။ သီလပညာဏံ၊ ကို။ သစေ ဇာနေယျာသိ၊ အကယ်၍ သိပြီးအုံ့။ ဘဒြမုခ၊ သော။ တာတ၊ အမောင်။ တုံ၊ သည်။ တံ ဘဂ၀န္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အကြောသိတဗ္ဗံ၊ ဆဲဆဲရေးအပ်၏ဟူ၍။ ပရိဘာသိတဗ္ဗံ၊ ရေရွတ်အပ်၏ဟူ၍။ နမညေယျာသိ၊ မမှတ်ထင်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဓနဉ္စာနီ ပုဏ္ဏားမက ပြောဆို၏။ ဘောတိ၊ အရှင်မ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ စဉ္ဇလိကပွံ၊ သို့။ အနုပဗ္ဗတ္တော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသ၊ ထိုအခါ၌။ မေ၊ အာ၀ုန်ပ်အား။ အာရောစေယျာသိ၊ ပြောကြားပါလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ သင်္ဂါရ၀က ပြောဆို၏။ ဓနဉ္စာနီ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏီ၊ သည်။ ဘဒြမုခ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသောအမောင်။ ဧ၀န္တိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ သင်္ဂါရ၀သ၊ သော။ မာ၊ဏ၀သ၊ ၏(စကားကို)။ပစ္စဿောသိ၊ ၀န်ခံပြီ။

အထခေါ၊ ဘုံ။ ဘဂ၀၊ သည်။ ကောသလေသု၊ တိုဋ္ဌိ။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ဥ၊။ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ ဘုံ။ စဉ္ဇလိကပွံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ သို့။ အ၀သရိ၊ ပြီ။ ဘဂ၀၊ သည်။ တတြ စဉ္ဇလိကပေ့၊ ဘုံ။ တောဒေယျာနံ၊ တုဒိရ္ဓာသား ဖြစ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုံကားဘို့၏။ အမ္မ၀နေ၊ သရက်ဥယျာဉ်ဘုံ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဓနဉ္စာနီ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏီ၊ သည်။ "ဘဂ၀၊ သည်။ စဉ္ဇလိကပွံ၊ သို့။ အနုပဗ္ဗတ္တောကိရ၊ ရောက်တော်မူသတတ်။ စဉ္ဇလိကပေ့၊ ဘုံ။ တောဒေယျာနံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ အမ္မ၀နေ၊ ဘုံ။ ဝိဟရတိ ကိရတိ၊ နေတော်မူ

သတတ်"ဟူ၍။ အသောသိ ခေါ်၊ ကြားပြီ။ အထခေါ်၊ ၌။ ဓနဥ္စာနီ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏီ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ သင်္ဂါရဝေါ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ သင်္ဂါရဝံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ "ဘဒ္ဒဲ၊ သော။ တာတ၊ အမောင်။ အယံ သော ဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ စဉ္စလိကပ္ပံ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ ပြီ။ စဉ္စလိကပ္ပေ၊ ၌။ တောဒေယျာနံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ အမ္ဗဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒဲ၊ သော။ တာတ၊ အမောင်။ ဒါနိ၊ ယခု။ယဿ၊ အကြင်ဆည်းကပ်ခြင်း၏။ကာလံ၊ အချိန်အခါကို။ မညသိတိ၊ သိလေ"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၄၇၄။ သင်္ဂါရဝေါ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧကော၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌမ္မောဘိညာဝေါသာနပါရမိပ္ပတ္တာ၊ ရှုမြင်အပ်သော ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဘ၌ သိရှိ"ပြီးဆုံးသည်ဖြင့်၍ နိဗ္ဗာန်ဟူသော တဘက်ကမ်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။အာဒိဗြဟ္မစရိယံ၊ သာသနာတော်၏ အဦးအစဖြစ်သော် အကျင့်ကို။ ပဋ္ဌဝေန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ (တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။) သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘောဂေါတမ ၊မ။ ယေတေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ ပဋ္ဌဝေန္တိ၊ ကုန်၏။(တတြ အနက်မဲ့။)တေသံ၊ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားဘို့ဘင်။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကတမော တိ၊ အဘယ်သူပါနည်း"ဟူသော။ ဧကံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘာရဒ္ဒါဝ၊ ဧ။ (အဟံ၊ သည်။) ဒိဋ္ဌမ္မောဘိညာဝေါသာနပါရမိပ္ပတ္တာနံ၊ ရောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ အာဒိဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ပဋ္ဌဝေန္တာနမ္မိ၊ ဝန်ခံသော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏ လည်း။ ဝေမတ္တံ၊ ထူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘာရဒ္ဒါဝ၊ ဧ။ အနုသဝိကာ၊ အဆင့်ကြားကို မှီကုန်သော။ ဧကော၊ ကုန်သော။ သမဏ-ဗြာ ဟ္မဏာ၊ ဟူသည်။သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။အနုသဝေန၊ အဆင့်ကြားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌမ္မောဘိညာဝေါသာနပါရမိပ္ပတ္တာ၊ ၍။ အာဒိဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ပဋ္ဌဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝေဒ သုံးပုံ ကို တတ်ကုန်သော။ ဗြာ ဟ္မဏာ သေယျထာပိ၊ ပုဏ္ဏားဘို့ကဲ့သို့တည်း။

ဘာရဒ္ဒါဝ၊ ဧ။ ဧကော၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ ယုံကြည်ချက်မျှဖြင့်။ ဒိဋ္ဌမ္မောဘိညာဝေါသာနပါရမိပ္ပတ္တာ၊ ၍။ အာဒိဗြ ဟ္မစရိယံ၊ ကို။ပဋ္ဌဝေန္တိ၊ကုန်၏။ (တေ သမဏဗြာ ဟ္မဏာ၊တို့သည်။) သန္တိ၊ကုန်၏။တက္ကီ၊ ကြံစည်လေ့ရှိသော။ ဝိမံ သီ၊ စုံစမ်းလေ့ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော သေယျထာပိ၊ ပုဏ္ဏားကဲ့သို့တည်း။

ဘာရဒ္ဒါဝ၊ ဧ။ ဧကော၊ ကုန်သော။ယေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ပုဗ္ဗေ ရှေးဘ၌။ အနုဿု-တော ဟု၊ ဘဆင့်ကြားအပ်ဘူးသော် ကုန်သော။ဓမ္မေသု တရားတို့၌။သာမံယေဝ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ ဒိဋ္ဌမ္မောဘိညာဝေါသာနပါရမိပ္ပတ္တာ၊ ၍။ အာဒိဗြ ဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ပဋ္ဌဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ (တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။) သန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘာရဒ္ဒါဝ၊ ဧ။ တတြ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားဘို့တင်။ ယေ တေ သမဏဗြ ဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ပ။ပဋ္ဌဝေန္တိ၊ကုန်၏။တေ ၊ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားဘို့တင်။အဟံ၊ငါသည်။အသ္မိ၊ (တပါးအပါအဝင်) ဖြစ်၏။ဘာရဒ္ဒါဝ၊ ဧ။ယဿ၊အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ပဋ္ဌ-ဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့တင်။ အဟံ သင်္ဂ ။ အသ္မိ၊ ၏။ တံတော်၊ ထိုစကားကို။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော အကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

၄၇၅။ ဘာရဒ္ဒါ၊ ၀။ ဣမ ဤလောကဌ်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ (တေဌ်စပ်။) သမ္မောဓ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေးဌ်သာလျှင်။ အနဘိသမ္မုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တဿ၀၊ ဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်စဉ်။ "ဃရာ၀ါသော၊ အိမ်ဌ် နေခြင်းသည်။ သမ္မာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ ရဇာပထော၊ ကိလေသာမြူလမ်းတည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဗ္ဘောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်တည်း။ (နယိဒံ-စသော အနက်ကို ရဌပါလ ၂၉၄-ပိုဒ်ရှု။) အဂါရံ၊ အိမ်ဌ်။ပ။ ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ဝင်ရောက်အုံ"ဟူသော။ တေ၊ ဤ အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

(ဤသုတ် ၄၇၅-ပိုဒ် သော ခေါ အဟံ-မှစ၍ ၄၀၄-အဆုံးတိုင်အောင် ၀ါကျများကို ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ် စာပိုဒ် ၃၂၇-သော ခေါ အဟံ-မှစ၍ စာပိုဒ် ၃၃၆-အဆုံး ပဟိတတ္တာဿ ဝိဟာရတော-အထိ ရှု၍ ပေးလေ။)

၄၇၅။ ၀ေ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ သင်္ဂါရ၀ေါ၊ သော။ မာဏ၀ေါ၊ သည်။ ဘဂ၀နွံ၊ ကို။ "ဘောတော ဂေါတမဿ၊အရှင်ဂေါတမ၏။ အဋ္ဌိတ၀တော်၊ အရှင်ဂေါတမမှ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဌ် မတည်သော အကျင့်ဟူသော။ ပဓာနံ၊ အားထုတ်မှုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။သပ္ပုရိသ၀တော်၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ အကျင့်ဟူသော။ ပဓာနံ၊အားထုတ်မှုသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏။ပဓာနံ ယထာ၊ အားထုတ်မှုကဲ့သို့တည်း။(တံ အနက်မဲ့။)ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဒေ၀ါ၊ နတ်တို့သည်။အတ္ထိကိ ံနုခေါတိ၊ ရှိပါကုန်သေးသလော"ဟူသော။တေ၊ ကို။အ၀ေစ၊ ပြီ။ ဘာရဒ္ဒါ၊၀။ ယဒိဒံ အဓိဒေ၀ါတိ၊ အကြင် လွန်သော နတ်တို့ဟူသော စကားသည်။(အတ္ထိ၏။)တေ၊ ဤလွန်သော နတ်တို့ဟူသော စကားကို။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ဌာနသော၊ အကြောင်းအားဖြင့်။ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။"ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဒေ၀ါ၊ တို့သည်။ အတ္ထိကိ ံနုခေါတိ၊သလော"ဟူ၍။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။"ဘာရဒ္ဒါ၊ ၀။ ယဒိဒံ အဓိဒေ၀ါတိ၊ သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ တေ၊ ကို။ မေ၊ သည်။ ဌာနသော၊ အားဖြင့်။ ဝိဒိတန္တိ၊ အပ်ပြီ"ဟူ၍။ ဝ၀ေသိ၊ ဖြေဆို၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ၀ံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်ခဲ့သော်။ တုစ္ဆာ၊ အချည်းနှီးသည်။ မုသာ၊မှားသည်။ ဟောတိနု၊ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘာရဒ္ဒါ၊ ၀။ အတ္ထိ၀ေါတိ၊ ဟူ၍။ ပုဋ္ဌော၊ သည်။ သမာနော၊ လျက်။ အတ္ထိ၀ေါတိ၊ ဟူ၍။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝ၀ေယျ၊ ဖြေဆိုငြားအုံ့။ ဌာနသော မေ ဝိဒိတာတိ၊ ဟူ၍။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝ၀ေယျ၊ ဖြေဆိုငြားအုံ့။

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်။ တတ္တ၊ ဤဖြေဆိုရာ၌။ ဝိညူနာ၊ သိနားလည်သော။ ပုရိသေန၊ ယောကျ်ားသည်။ (ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ စပ်။) ယဒိဒံ အတ္ထိ ၀ေ၀ါတိ၊ အကြင် အတ္ထိ၀ေ၀ါ ဟူသောစကားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ၏[1]။ဘ၀ံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကိဿပန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ အာဒိကေနေ၀၊ အစ၌သာလျှင်။ နု ဗျာကာသိ၊ မဖြေဆိုပါသနည်း။ ဣတိ၊ ၏။

---

[1] "အတ္ထိ ၀ေ၀ါတိ"ဟု မေးလျှင် "အတ္ထိ ၀ေ၀ါ"ဟူ၍သော်ရင်း"ဌာနသော မေ ဝိဒိတာ"ဟူ၍သော်ရင်း ပြဆိုနိုင်၏ ဟူလို။ အကင်းပါး၍နားလည်သောသူသည် "အတ္ထိ ၀ေ၀ါ၊ နတ်တို့ရှိ၏"ဟူ၍ ဆုံးဖြတ်ရာ၏။

ဘာဝရဒ္ဓါ၊ ။ယဒိဒံ အတ္ထိ ဒေဝါတိ၊ သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ တေ၊ ဤစကားကို။လောကသို့ ၊လောကၨ။ ဥစ္ဆေန၊ မြင့်သောအသံဖြင့်။ သမ္မတံ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

၄၇၆။ (ဤဝါကျကို ပေါတလိယသုတ် စာပိုဒ် ၅၀-၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

ဒသမံ၊ သော။ သင်္ဂါရဝသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ပဋ္ဌမော၊ သော။ ပြာဟူဏဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တသ၊ ထိုပြာဟူဏဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ကား။ ပြာဘွာယု၊ ပြာဘွာယုသုတ်ရင်း။ သေလော၊ သေလသုတ်ရင်း။ အဿလာယနော၊ အဿလာယနသုတ်ရင်း။ဃောဋမုခေါ စ ပြာဟူဏော၊ ဃောဋမုခသုတ်ရင်း။စင်္ကီ၊ စင်္ကီသုတ်ရင်း။ဒေသု၊ ဒေသုကာရီသုတ်ရင်း။ နေဇ္ဇာနိ၊ နေဇ္ဇာနိသုတ်ရင်း။ဝါသေဋ္ဌော၊ ဝါသေဋ္ဌသုတ်ရင်း။ သုဘဂါရဝေါတိ၊သုဘသုတ်,သင်္ဂါရဝသုတ်ရင်းတည်း။

ဣဒံ၊ ကား။ ဝဂ္ဂါနံ၊ ဝဂ်ဘို့၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ တည်း။ ဝဂ္ဂေါဂဟပတိ၊ ဂဟပတိဝဂ်ရင်း။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုဝဂ်ရင်း။ ပရိဗ္ဗာဇကနာမဇဂ္ဂေါ၊ ပရိဗ္ဗာဇကအမည်ရှိသော ဝဂ်ရင်း။ ရာဇဝဂ္ဂေါ၊ရာဇဝဂ်ရင်း။ ပြာ ဘွဏော၊ ပြာ ဘွဏဝဂ်ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ မဇ္ဈိမအာဂမေ၊ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိတော်၌။ ပဋ္ဌ၊ ငါးဝဂ် ဘို့တည်း။

မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသနိဿယ ပြီး၏။

(သာသနာ-၂၅၀၅၊ ကောဇာ ၁၃၂၃-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့် အင်္ဂါနေ့၌ ဤ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသနိဿယ ကြည့်ရှုပြင်ဆင်၍ ပြီးသတည်း။)

မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိတော် နိဿယ

အကၠရာဝလိ

[မူလပဏ္ဏာသ၌ မပါသေးသော ပုဒ်မျှားနှင့် ပါပြီးဖြစ်သော်လည်း မှတ်သားဖွယ် အထူးဖော်ပြပါရှိသောပုဒ်မျှားကိုသာ ထုတ်နုတ်စီစဉ်ထားပါသည်။]

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အကက္ကသံ ဝိညာပနိ	၃၇၀
အကဒ္ဒာအကဒ္ဒဝိဓာ	၁၈၀
အကဏိက်ဝါ	၂၀၁
အကတေန(-ကတံ)	၁၇၉
အကိဉ္စနံ	၃၆၈၊၃၇၁
အကုတောဘယော	၃၂၆
အကုသလသီလာ(-သက်ပ္ပါ)	၂၀၆
အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ပဟာနာယ	၂၇၄
အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ အပဟာတ္တာ	၁၁၆
အကုံသဂယော သိပ္ပေ	၂၇၃
အကုံသေဟိ ကသာဟိ စ	၂၈၂
အက္ကဿ ဝါ	၉၈
အက္ကောမူပါယာသံ	၃၃
အက္ကောသံ	၃၆၉
အကွိကဟာရကော	၅၈
အကွိတ္ဌော အနုပက္ကုဋ္ဌော	၃၄၃
အခုဒ္ဒါဝကာသော	၃၄၄
အဂထိတော	၄၄
အဂ္ဂဠ သေဒ္ဓဠ	၅၇
အဂ္ဂပတ္တာသ	၆၂
အဂ္ဂပိဏ္ဍံ	၃၈၀
အဂ္ဂမဂ္ဂါယတိ ယဒိဒံ	၃၁၈
အဂါရဝေါ အပ္ပတိဿော	၁၃၇
အင်္ဂါရကာသုယာ သန္ထာပေယျုံ	၂၆၂
အဂ္ဂျာဂါရေ	၁၆၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အဂိဒ္ဓိလောဘံ	၃၂
အဂ္ဂိဟုတ္တမုခါ ယညာ	၃၂၇
အဃံ	၉၃
အဃဂတံ	၉၃
အဃတော	၁၀၄၊၁၆၃
အဃဘူတော	၁၇၃
အင်မင်ါနုသာရိနော	၉၂
အင်ါရာနံ	၃၇
အင်ုတ္တရာပေသု	၃၂၂
အင်ုလီနံ မာလံ	၂၇၆
အစ္ဆယံ အစ္ဆယတော	၁၀၇
အစ္ဆယော အစ္ဆဂမာ	၁၀၇
အစ္ဆာယိကံ	၂၈၉
အစိရပက္ကန္တော	၆
အစိရပသမ္ပန္နော +	၆၈၊၁၅၉
အစ္ဆိမာ စေဝ ဝဏ္ဏဝါ စ	၃၃၂၊၃၈၀
အစ္ဆောက္ကဋ္ဌံ	၃၁၅
အဆမ္ဘီ အကမ္ပီ အဝေမီ	၃၁၃
အဆ္ဆရာသံဃပရိဝုတော	၁၆၈
အဆ္ဆိဒံ ဘဂဝါ ကထံ	၂၁၅
အဆ္ဆော ဝိပ္ပသန္နော	၂၀၀၊၂၀၂
အဇ္ဈတ္တံ အရူပသညီ	၁၉၅၊၆
အဇ္ဈတ္တံ ရူပသညီ	၁၉၆
အဇ္ဇတဂ္ဂေ +	၄၂၊၅၆
အဇာ	၁၀

+ ဤအမှတ်သင်္ကေတပြထားသောပုဒ်မျှား၌ ဝိနိစ္ဆယအမှာမျှား ပါရှိသည်ဟု မှတ်ရန်။

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အဏ္ဏာယကော	၃၃၃
အဇိနမ္မိ	၈
အဇ္ဇုန် +	၁၇၄
အဇ္ဇုနမက္ခိတာ	၂၃၇
အဇ္ဇလိကရဏီယော +	၁၁၆
အဏ္ဏေန်	၃၇၅
အညထာတိပိ မေ နော	၁၈၄
အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော	၆၇
အညတြယောဂေန +	၁၅၄
အညဒိဋ္ဌိကေန (-ခန္တိကေန)	၁၅၄
အညမညာ +	၃၆၆
အညရူပိကေန	၁၅၄
အညာဏာယ	၁၅၄
အညာဏမပါဒိ	၁၅၄
အညာယသဏ္ဌာဟိ သု	၁၁၃
အဋ္ဌကရဏော	၂၉၆
အဋ္ဌိယိတမ္ဘ +	၈၉
အဍ္ဍသော	၂၁၄
အဍ္ဍဂိကော စ မဂ္ဂါနံ +	၁၇၁
အဍ္ဍာပဒါကတာ	၂၃၇
အဍ္ဍိကက်ံလံ +	၃၅
အဍ္ဍိ စ အဝသိဿတု	၁၄၇
အဏုကမ္မေ စ	၁၈၀
အဏုကောသကာဟာရုပိ	၁၉၁
အဏုတေဇသေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ	၃၂၂
အဏုမာသံ (-မာသိကံ) +	၈၊၂၂၉
အဏုမာသူပသမ္ပဇ္ဇနော +	၂၂၄
အဏုဝ ဒလိဒ္ဒါ စ	၂၄၄
အဏော မဟာဒ္ဓနော	၁၂၂
အဏ္ဏဟာရကော	၅၈
အဏ္ဏေဟိ	၅၈
အဏ္ဏုထူလံ	၃၇၀
အတ္တဂရဟိနော အနညဂရဟိနော	၁၉၀
အတ္တစတုတ္ထော	၇၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အတ္တဒဏ္ဍေသု +	၃၇၀
အတ္တနာ	၅
အတ္တန္တပေါ	၅
အတ္တပရိတာပနာနုယောဂံအနု	၅
အတ္တမနာ (-မနော) +	၁၈၊၁၀၀
အတရမာနော	၂၉၃
အတာဏော လောကော အနဘိဿရော	၂၄၀
အတိကာလေနအတိဒိဝါ	၁၃၈
အတိတ္ထတဏှာ	၂၄၄
အတိတ္ထရူပေါ	၂၄၄
အတိတ္ထော တဏှာဒါသော	၂၄၀
အတိထိကရဏီယံ	၃၅၉
အတိပါတယတော	၈၁
အတိပ္ပဂေါ +	၁၄၈
အတိမညမာနော +	၃၅၆
အတိမာနီ	၃၄
အတိဝိဇ္ဇ ပဿတိ	၁၄၆
အတ္ထိကဝါဒံ +	၁၇၈
အတ္ထိနာမ +	၂၃၄
အတုလဿ	၆၃
အတ္ထုပပရိက္ခာ	၁၄၆၊၂၅၂
အတ္ထေန +	၇
အထေနေန	၁၂
အဒဏ္ဍေန အသတ္ထေန	၂၈၀-၃၊၃၀၉
အဒန္တာနံ ဒမေတာ	၂၈၀
အဒိဋ္ဌံ	၄၄
အဒိန္နံ ထေယ္ယသင်္ခါတံ	၁၈၅
အဒုံ တိတ္ထာယတနံ	၁၅၂
အဒ္ဒုဝေနအဒ္ဒုဝံ	၃၁၃
အဓမ္မစာရီ	၃၅၉
အဓရကာယော ဝ ဣဒ္ဓတိ	၃၁၃
အနာ အစက္ခုကာ	၁၇၃
အဓိဂတံ ဘောဂံ ဖာတိ	၂၃၈
အဓိစ္စာပတ္တိကော	၁၁၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အဓိပညာယ +	၁၉၃
အဓိမတ္တော သဒ္ဒေါ	၂၆၁
အဓိဝုဋ္ဌံ +	၂၂၆၊၂၅၄
အဓိသီလေ	၁၉၃
အဓိသလ္လိခတေဝါယံ	၁၁၉
အဓေ နုဿြလောကေတိ	၃၁၃
အဓေဝဝိရေစနံ	၁၂၄
အနဇ္ဇောပနော	၄၄
အနတ္တတော	၁၀၅၊၁၆၃
အနတ္တန္တပေါ	၅
အနန္တရဟိတာယ ဘူမိယာ	၁၀၊၂၃၂
အန္တရာ စ ဂယံ	၂၂၀
အနတိမာနံ	၃၃
အနန္ဒော	၁၂၅
အနနုဂတန္တရဿ	၆၂
အနနုဝိစ္စ	၂၀၉
အနပါယိနီ	၃၁၀
အနဘာဝံကတံ	၄၅၊၁၃၅၊၁၅၆
အနဘိညာယ	၁၉၃
အနဘိရတာ	၂၉၅
အနရိယသုခံ	၁၂၄
အနလင်္ကရိတ္ဘာ	၂၅၈
အနလန္တိ ဝဒါမိ	၁၂၅
အနဝဇ္ဇသုခံ	၁၄
အနဝဇ္ဇံယေဝ	၄၅
အနဝယော လောကာယတ	
မဟာပုရိသလက္ခဏေသု	၃၀၀
အနဿံ	၇၀
အနဿာမ ပနဿာမ +	၂၁၇
အနဿာသိကာနိ	၁၇၀
အန္ဓကဏ်	၁၇၆
အန္ဓရန္တရာကဏ် မာ ဿြပါတေထ	၃၂၄
အန္ဓဝေဏ္ဏူပမံ	၃၄၀၊၃၇၆
အနာဂါရေဟိ	၃၆၉

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အနာဂါရော	၃၇၁
အနာဇာနီယော +	၄၁၊၄၂
အနာဒါနံ	၃၆၀
အနာပတ္တိဗဟုလော	၁၁၂
အနာဝဇ္ဇံ ဥာဏဒဿနံ	၄၁၃
အနာဝတ္တိဓမ္မော	၂၂၀
အနာဝိလံ	၃၇၀
အနာဟာရော	၁၅၅
အနာဇ္ဇိယော	၁၂၁
အနာယ ဝါ	၇၁
အနိကိုတ္တိဓုရော	၂၇၊၂၇၄
အနိစ္စံ နိရောဓမ္မံ	၂၀
အနိစ္စတာ	၁၀၄၊၁၅၆၊၁၆၃
အနိဒါနံ နော ဒေသေတိ	၁၉၃
အနိန္ဒြာရောသံ	၃၂
အန္တိမပုရိသော	၂၄၆
အန္တိမသာရီရဿ	၆၁၊၃၆၉
အနိမ္မာတာ	၁၀၀
အနိရုဒ္ဓါ	၁၂၅
အနုစက်မာမိ	၂၉၅
အနုညာတပဋိညာတာ	၃၆၄
အနုတ္တရံ ယောဂက္ခေမံ	၂၀၊၁၄၄
အနုတ္တရာယ	၂၅၉
အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ	၂၇
အနုဓမ္မံ	၄၃
အနုပဋ္ဌိတာယ သတိယာ	၁၃၁
အနုပဟာရ	၁၅၅
အနုပဝစ္ဆတိ၊ အနုပဝေစ္ဆယျ +	၁၁၅၊၁၉၀
အနုပါဒါယ	၃၇၁
အနုပါဒါ ဝိမုတ္တော	၁၅၄
အနုပုဗ္ဗကာရဏာ	၁၁၅
အနုပုဗ္ဗသိက္ခာ-ကိရိယာ-ပဋိပဒါ	၁၄၆
အနုပေတိ အနုပဂစ္ဆတိ	၁၇၀
အနုဗန္ဓိ	၉၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အနုပ္ပဇ္ဇနဂ္ဂါဟီ	၁၄
အနုရုဒ္ဓါ +	၁၃၃
အနုဝိစ္စ +	၃၃
အနုဝိစ္စကာရံ	၅၄
အနုဝိလောကေတ္မာ	၂
အနုဿဒံ	၃၆၉
အနုဿဝိကော အနုဿဝသစ္စော	၁၈၃
အနုဿဝဿုတော ဝါ	၁၃၆
အနုသာယိကော	၂၄၁
အနေဇံ	၆၂၊၃၇၂
အနေလက် ခုဒ္ဒမခုံ	၁၈၉
အနေလဂလာယ	၃၄၄
အန္တေဝါသိဝါသံ	၂၁၈
အနောကသာရီ +	၃၆၉
အနောနမန္တော	၃၁၁
အနောပမဿ	၆၁
အနောဝါဒီ အနုပဝါဒီ	၃၂
အန္တော အစက္ခုကော	၃၇၇
အပဂတကာဠကံ	၅၅
အပဂတတစပဋ္ဌိကော	၁၅၆
အပဂတဖေဂ္ဂုကော	၁၅၆
အပဂတသာခါပလာသော	၁၅၆
အပဏ္ဏကံ သာမညမေဝ	၂၄၅
အပဏ္ဏကော	၇၈
အပရန္တံ အပဿန္တာ	၂၂၀
အပရန္တပေါ	၅
အပရိစ္ဆတ္တံ ခေါ	၈၇
အပရိနိဗ္ဗုတာနံ ပရိနိဗ္ဗာပေတာ	၂၈၀
အပရိပက္ကံ ကမ္မံ	၁၈၁
အပရိယောဂါဟေတ္မာ	၂၁၉
အပရိသက်ိတံ	၄၄
အပသဒ္ဒေါ	၂၉၃
အပဟတ္တာ	၁၁၆
အပါဏာတိပါတံ	၃၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အပါပ ပုရေက္ခာရော	၃၄၅
အပိသုဏံ ဝါစံ	၃၂
အပုစ္ဆဏ္ဍတာယ	၂၈
အပေတဇာတရူပရဇတော	၂၂၇
အပ္ပဟီဒံ ဇီဝိတံ	၂၄၄
အပ္ပကိစ္စံ အပ္ပဋ္ဌံ	၃၇၄
အပ္ပဋိဝတ္တိယံ စက္ကံ	၃၂၆
အပ္ပဋိဝိနီတာ	၁၀၂
အပ္ပတရာ	၁၁၁
အပ္ပနိဗ္ဗေါသာနီ	၂၉၂
အပ္ပပညော	၂၄၅
အပ္ပမတ္တော စျာယန္တော	၂၈၃
အပ္ပမာဏာနီ	၁၉၆
အပ္ပမာဏေန အဝေရေန	၂၁
အပ္ပတိသော +	၁၃၇
အပ္ပမာဒဖလံ	၁၄၄
အပ္ပမာဒေန ကရဏီယန္တိ	၁၄၃
အပ္ပသဒ္ဒဿ ဝဏ္ဏဝါဒီနော	၁၇၇
အပ္ပသဒ္ဒကာမာ	၁၇၇
အပ္ပသမာရမ္ဘံ	၃၇၄
အပ္ပါဋိဟာရိယံ	၁၉၃
အပ္ပါဋိဟီရကတံ +	၂၁၄
အပ္ပါဏကံ စျာနံ	၂၆၁
အပ္ပါဓိကရဏံ	၃၇၄
အပ္ပါဗာဓေန ပတ္တမ္ပိ	၂၇၄
အပ္ပါဟာရော(လ)ဝဏ္ဏဝါဒီ	၁၉၀
အဗလံ ဗန္ဓနံ	၁၁၉
အဗ္ဘဉ္ဇိတ္မာ	၁၀
အဗ္ဘာမုတ္တောဝ စန္ဒိမာ	၂၇၂
အဗ္ဘုဒါဟာသိ နုခေါဘိ	၃၀၁
အဗ္ဘုယျာတော	၂၉၇
အမ္ဘောကာသိကာ	၁၉၂
အဗျတ္တာ	၂၇၉
အဗျာကတဠ(-ကတတော)	၉၉

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အဗျာပါဒသညာ	၂၀၃
အဗျာပါဒသင်္ကပ္ပေါ	၂၀၉
အဗျောသိတတ္တာ	၂၄၉
အဗြဟ္မစရိယဝန္ဒံဝါ	၃၀၅
အဘိက္ကန္တတရဏ္ဍ	၂၅၊၁၆၉၊၂၁၄
အဘိက္ကမိတဗ္ဗံ	၁၂၉
အဘိဇာတော	၈၃၊၁၂၀
အဘာဇာတိသုဇော	၈၃
အဘိညာဝေါသိတော မုနိ	၃၂၀
အဘိညာဝေါသာနပါရမိပ္ပတ္တာ	၁၉၄
အဘိညေယ္ယံ အဘိညာတံ	၃၁၉
အဘိဏှာပတ္တိကော	၁၁၁
အဘိဏှကာရဏာ	၁၁၅
အဘိဒေါ အစုရတ္တသမယံ +	၂၁၅
အဘိဓမ္မေ အဘိဝိနယေ	၁၄၀
အဘိနန္ဒနာယ	၁၆၂
အဘိနိဝ္ဝေဇယံ	၂၆၀
အဘိနိဿိဇ္ဇေယ္ယုံ	၂၈
အဘိနိဝေဇေတ္ဝာ	၇၉
အဘိနိလနေတ္ဝာ	၃၁၂
အဘိဘာယတနာနိ +	၁၉၆
အဘိရတရူပေ	၂၉၅
အဘိရဒ္ဓေါ	၅၃
အဘိရူပံဝတ	၁၇၂
အဘိရူပတရော စ	၃၃၅
အဘိဝိဿဇ္ဇော	၂၂၈
အဘိဝဏ္ဏီ	၂၉၀
အဘိသခ်တံ	၂၀
အဘိသခ်ရောတိ	၆၅၊၆၆
အဘိသဇ္ဇေတယိတံ	၂၀
အဘိသမ္ဘုရယော	၆၄
အဘိသန္နာနိ ပရိသန္နာနိ	၁၉၉
အဘိဟတံ	၇
အဘုံ မေ ပိသာစော +	၁၁၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အဘူတံ အတစ္ဆံ	၇၁
အမညိမ္ဘ	၄၂
အမတောဂဓံ	၃၇၀
အမရာဝိက္ခေပံ +	၁၈၄
အမရိတုကာမော	၃၇
အမုတြ +	၁၂
အမ္မလင်္ဂကာယံ +	၈၅
အမုစ္ဆိတော	၄၄
အမောဃာ ပဗ္ဗဇ္ဇာ	၃၂၇
အယံ ဒုက္ခနိရောဓော	၁၈
အယံ လောကော	၇၈
အယုဒ္ဓပရာဇိတံ	၃၂၉
အယောဂဒ္ဓာဟေ	၁၂၃
အယောဇ္ဈံ သမဏံ	၂၀၄
အယောသိယ်ဝဏ္ဏက်	၆၉
အရက္ခိတေနေဝ ကာယေန	၁၃၁
အရညံ ရုက္ခမူလံ	၁၀၉
အရညံ အရညဘူတံ	၅၃
အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ	၂၆၇
အရိယဓမ္မဿ ကောဝိဒေါ	၁၀၂
အရိယဓမ္မေ သုဝိနီတော	၁၀၂
အရိယသီလီ	၃၄၅
အရိယာယ နိဗ္ဗေဓိကာယ	၂၇၄
အရုကာယံ	၂၃၆
အရုဂတ္တော	၁၆၉
အရောဂေါ	၁၆၉၊၁၇၂
အလ္လံ ကဋ္ဌံ	၂၅၉
အလက္ခိကာ အပ္ပဝုညာ	၁၉၀
အလတ္တကကတာ	၂၃၇
အလာဗုလောမသာနိ	၁၉၁
အဝဏ္ဏံဝါ	၂၈၉
အဝဇ္ဇလာကယမာနုယောဝ	၃၁၆
အဝသာ အဗလာ	၈၃
အဝသုဿတု မံသလောဟိတံ	၁၄၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အဝိကိဏ္ဏဝါစေန	၁၃၉
အဝိဇဟိတတ္တာ +	၃၁၆
အဝိဇ္ဇာဗန္ဓနာ	၂၂၀
အဝိရဒ္ဓဒန္ဓော	၃၁၂
အဝိရောမပ္ပသံသိနံ	၂၀၂
အဝိဝဒမာနာ	၂၅၊၂၉၅
အဝိသာရီ	၃၁၆
အဝိဟိံသာသညာ	၂၀၉
အဝိရိယာ	၈၃
အဝုသိတေန(-ဝုသိတံ)	၁၂၉
အသံဝုတေဟိ ဣန္ဒြိယေဟိ	၁၃၁
အသံသဋ္ဌံ	၃၆၉
အသံသယသ	၆၁
အသဇ္ဇေတနိကံ	၅၂
အသဇ္ဇေန အမာယာဝိနာ	၂၂၄
အသတ္တံ သုဂတံ	၃၂၁
အသဒ္ဓမ္မသညတ္တိ	၈၀
အသဒ္ဓမ္မေန နိမန္တေတိ	၁၁၈
အသန္ဓာနံ သမေတာ	၂၈၀
အသမယ	၆၂
အသမ္ဘိန္နာ	၃၄၅
အသမ္ဘုစ္ဘာ ဝါ	၃၂၈
အသမ္ဘုဏ္ဍာ	၂၆၀
အသဟိတံ တေ	၁၈၈
အသာရကံ ဗန္ဓနံ	၁၂၀
အသိ ကောသိယာ ပဗ္ဗာဟေယျ	၂၀၀
အသိစမ္မံ ဓနုကလာပံ	၂၂၃
အသိတဗျာဘင်္ဂီ	၃၅၆
အသိတသ	၆၂
အသိတော ဒေဝလော	၃၃၄
အသုတံ	၄၄
အသုတဝါ	၁၀၂
အသေခါယ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ	၁၁၆
အဿကော	၁၂၁၊၃၅၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အဿကော သမ္ဘံ ပဟာယ	၂၄၀
အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ	၁၄၂
အဿဒမကော	၁၁၄
အဿဒမ္မာ ဝါ	၃၀၂
အဿမ္ဘိ ရထမ္ဘိ	၂၂၃
အဿမဏ္ဍာ	၂၉၈
အဿသ္မိ ကတာဝီ	၂၄၀
အဿဝနတာယ ဓမ္မဿ	၂၆၂
အဿာ	၁၀
အဿာဒဠ္ဍ	၁၆၇
အဿာဒမတ္တာ	၁၇၀
အဿာသော ပဿာသော	၆၂
အဟိ ကရဏ္ဍာ ဥဒ္ဓရေယျ	၂၀၀
အဟေတူ အပစ္စယာ	၈၂-၁၈၀
[အာ]	
အာကာရပရိဝိတက္ကော	၃၄၉
အာကိဏ္ဏမနုဿာ	၅၂၊၂၂၁၊၂၄၃
အာကောဋ္ဌိတပစ္စကောဋ္ဌိတံ	၅၉
အာကခ်တိ ပဗ္ဗဇ္ဇံ +	၆၇
အာဂုစာရီ စောရော	၂၅၂
အာစရိယဓနံ +	၂၂
အာစရိယပါစရိယာနံ	၃၂၄၊၃၃၄
အာစာမ ပိဝိတ္ဝာ+	၈
အာဇိဏ္ဏံ ခေါ	၄၃
အာဇာနီယဌာနေ	၄၂
အာဇာနီယဘောဇနံ	၄၂
အာဇာနီယသုသူပမံ	၁၁၄
အာဇီဝကော(တ္ဝါဒီ) +	၁၅၁
အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓမ္မိ သီလသ္မိ +	၂၀၇
အာဇီဝသတေ +	၁၈၁
အာတာပေတိ	၆
အာတုမာရီ +	၁၁၈
အာတုမာရံ ဗဟုသက်ပ္ပံ	၂၃၆
အာဒါယ	၃၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အာ]	
အာဒီကလျှာဏာ +	၂၇
အာဒိကေနေဝ အညာရှုခနုံ	၁၄၅
အာဒိပြဟ္မစရိယက် (နှ)	၉၉
အာဒိယတော	၈၁
အာနန္ဒရူပေါဝတ	၃၀၅
အာနိသံသံ	၃၉
အာပတ္တိဗဟုလော	၁၁၁
အာပါဏကောဋ္ဌိက်	၂၉၄
အာပေါဂတ်	၉၁
အာဗာခကော	၁၀၄၊၁၆၃
အာဗာခဘူတော	၁၇၃
အာဘာယ ဝါ အာဘ်	၃၀၃
အာဘိဒေါသိက်	၂၃၄
အာဘိသမာစာရိကော ဓမ္မော	၁၃၈
အာမလကီဝနေ	၁၂၆
အာမန္တေသိ +	၂၄
အာမိသဂရု-ဒါယာဒေါ	၁၄၇
အာယုနှာ စေဝ ယသသာ စ	၃၁ဂ
အာရဂ္ဂါ	၃၇၀
အာရဂ္ဂေ သာသပေါ	၃၆၉
အာရဒ္ဓစိတ္တာ	၆ဂ
အာရဘန္တိ	၄၃
အာရှစာရီ	၁၂
အာရှခကော	၁၅ဂ
အာရှမရှမကေယျက် +	၃ဂ
အာရောဂျပရမာ လာဘာ +	၁၇၁
အာရေ ပေယျာသိ	၅၀
အာရောဟိတုံ	၄၀
အာဝဇ္ဇဘယံ	၁၂၉
အာဝဇ္ဇေတိတိ	၅၀၊၁၆၉
အာဝဇ္ဇော ခေါတိ	၅၇
အာဝဏ္ဏမိ	၅၆
အာဝါဟော ဝါ	၃၂၃
အာဝုတော နိဝုတော	၃၇၉

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အာ]	
အာသန္နိပဋ္ဌမာ ပုရိသာ	၁၇ဂ
အာသနေန နိမန္တေယျာမ	၂၅၃
အာသဝဋ္ဌာနိယာ	၁၁၃
အာသာဒေတိ +	၄၆
အာဟတ္တာ	၂၉ဂ
အာဟုနေယျော +	၁၁၅
အာဠိန္ဒံ	၂၉၃
[ဣ]	
ဣဏဋ္ဌာ	၁၃၃
ဣတ္ထာရဏ္ဍော	၂၂၃
ဣတရီတရသန္တုဋ္ဌိယာ	၁၉၀
ဣတိစိတိစေဝ	၃ဂ၊၁၇၀
ဣတိပုရာဏဋ္ဌ ဝေဒနံ	၃၁၄
ဣတိဘဝါဘဝကထံ +	၁၇၇
ဣတိဟာသပဋ္ဌမာနံ	၃ဝဂ
ဣတိဟိတိဟပရမ္ပရာယ +	၁ဂ၃၊၃၄၇
ဣတိဟိတိဟသမ္ပဒါယ	၃၄၇
ဣတော သမုဋ္ဌာနာ	၂၀၆
ဣတော စောရော အသိမာဝုဓဋ္ဌ	၂၇ဂ
ဣတ္ထတ္တံ	၃ဝ၄
ဣဒမေဝ သစ္စံ မောဃမညံ	၁၅၃
ဣဒံပိဿ ဟောတိ စရဏသ္မိံ +	၂၉
ဣဒ္ဓါ စေဝ ဖိတာ စ	၅၂၊၂၂၁၊၂၄၃
ဣဒ္ဓါဘိသခ်ါရံ	၂၇၃၊၃၁ဝ
ဣဓ +	၂ဝ
ဣဓ ဟတ္ထတ္ထရေ	၂ဂ၉
ဣန္ဒြိယဝေမတ္တတာ	၁၂၃
ဣန္ဒြိယာနိ သမန္နာနယမာနာ	၁၄၄
ဣမံယေဝ ဥပေက္ခာ သတိပါရိသုဒ္ဓိ	၄ဝ
ဣမဿ ကာယဿ	၂၅
ဣမာနိ ပဉ္စပဋ္ဌိဘာနိ	၅၄
ဣဿတ္တံ +	၃ဝ၆
ဣဿရိယာဓိပစ္စံ	၃ဝ၅
ဣသိသတ္တမဿ	၆၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဣ]	
ဣသက်ယော၀ ကာယံ	၁၂၀
ဣသာဒနွော	၈၇၊၁၂၀
ဣသိကာ ပဗ္ဗာဇာ	၂၀၀
[ဥ]	
ဥက္ကံသာ၀ကံသေ	၁၈၁
ဥက္ကံသေတိ	၈၀
ဥက္ကာသိတသဒ္ဒါ ၀ါ	၁၈၉၊၂၈၆
ဥက္ကာသိတ္ဝာ	၂၉၃
ဥက္ခိတ္တာသိကော	၅၃
ဥဂ္ဂတော	၇၇
ဥစ္စာသဒ္ဒါ မဟာသဒ္ဒါ	၁၂၆၊၂၁၇
ဥစ္ဆင်္ဂ	၄၀
ဥဇ္ဇာသကေ ၀တေ	၁၉၂
ဥဇုဇာတိကော	၂၂၀
ဥဇုဝိပစ္စနီကဝါဒါ	၇၉
ဥဋ္ဌိယေယျ	၃၆
ဥဏ္ဏာ	၃၁၂
ဥဏ္ဏိသသီသော	၃၁၂
ဥဏ္ဏိသဠ	၂၉၄
ဥဏ္ဏောဒကပဋ္ဌိသေ၀ီ	၅၁
ဥတ္တမဠ ပဏီတဠ	၅၇
ဥတ္တမပုဂ္ဂလသ	၆၃
ဥတ္တမပတ္တိပတ္တံ	၂၀၄
ဥတ္တမတ္ထံ	၃၆၉
ဥတ္တမ၀ဏ္ဏိနော	၃၂၅
ဥတ္တမေ ဇ၀ေ	၁၁၅
ဥတ္တမေဟယေ သာ၁ခလ္ယေ	၁၁၅
ဥတ္တရံ ၀ါ	၁၅၅
ဥတ္တရိကရဏီယေ	၃၆၃
ဥတ္တရေန ဩပါသာ၁ံ +	၃၄၂
ဥတ္တာနကံ ဟိ	၄
ဥတ္တာနိကာ၀ဗ္ဗံ	၈၉
ဥဒကံ နယန္တိ နေတ္တိကာ	၂၈၂
ဥဒကမဏိကံ	၂၃၊၂၁၈၊၃၂၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဉ]	
ဉဒကတာရကာ	၂၆၃
ဉဒကဖုသိတာနိ	၁၂၃
ဉဒကဿ အာယမုခံ	၁၉၈
ဉဒကာ၀ေနေ	၈၆
ဉဒကေန အနုပလိတ္တာနိ	၂၆၉
ဉဒကေ ၀ါရိ၀ေါစရေ	၃၄၆
ဉဒဂ္ဂစိတ္တံ	၅၅
ဉဒဂ္ဂဒ္ဒဂ္ဂေ	၂၉၅
ဉဒဠုနိကော	၂၁၈
ဉဒယတ္ထဂါမိနိယာ	၂၈၊၂၃၄
ဉဒ္ဒယေတဗ္ဗာ +	၂၃၃
ဉဒ္ဒါနံ +	၈၅၊၁၄၈
ဉဒ္ဒိဿကတံ	၇
ဉဒ္ဓံ နဉ္လောကေတိ	၃၁၃
ဉဒ္ဓံ၀ိရေစနံ	၁၃၄
ဉဒ္ဓဂ္ဂလောမော	၃၁၁
ဉဒ္ဓဂ္ဂါနိ လောမာနိ	၃၁၁
ဉဒ္ဓတော စပလော	၁၃၉
ဉန္ဒာဒိနိ	၂၁၇
ဉပ္ပဏ္ဏုပ္ပဏ္ဏုကဇာတေ	၂၉၅
ဉပဒံသေတိ	၂၉၄
ဉပ၀ိဒုက္ခဿ မူလန္တိ	၁၁၇
ဉပ၀ိသံယုတ္တာ	၁၂၃
ဉပ၀ိပဋိနိဿဂ္ဂါယ	၁၂၃
ဉပ၀ိပဟာနာယ	၁၂၃
ဉပ၀ိ၀ေကာ	၁၀၄
ဉပ၀ိသခ်ယေ ၀ိမုတ္တော	၁၂၄
ဉပ၀ိ သမတိက္ကန္တာ	၃၂၇
ဉပနိယျတိ လောကော အဒ္ဓု၀ေါ	၂၄၀
ဉပနိ၁ယ	၄၉
ဉပနိတော	၃၃၃
ဉပ၀ဇ္ဇမာနေ +	၁၇
ဉပ၀နဖလော ၀	၃၉
ဉပ၀ေဒယျ	၃၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဉ]	
ဉပဝါယတိ	၉၃
ဉပဝိဇ္ဇာ	၅၈
ဉပသမဂါမိ˚ သမ္ဘောဓဂါမိ˚	၁၉၅
ဉပသမသုခံ	၁၂၄
ဉပသက်မန္ဒြော	၃၅၁
ဉပဟတ္တာ	၁၁၆
ဉပဟတိန္ဒြိယော	၁၇၀
ဉပ္ပလာနိ ပဒုမာနိ	၁၉၉
ဉပ္ပလိနိယံ ဝါ +	၁၉၈၊ ၂၆၈
ဉပါရမ္ဘိသန္တိ	၁၀၂
ဉပါရမ္ဘေန	၁၀၁
ဉပေါသထိကော	၂၄၈
ဉပ္ပါလေသိ(အတ္တာနံ)	၂၀၇
ဉဗ္ဘတေဟိ	၅၈
ဉဘတောကုလာနိ	၂၉၁
ဉဘတောဘာဝဝိမဇ္ဈံ	၅၉၊ ၁၉၇
ဉဘတောဘာဝဝိမုတ္တော ဘိက္ခု +	၁၀၈၊ ၁၄၄
ဉဘယေသံ	၈၁
ဉဘောသင်˚	၃၇၀
ဉမာပုပ္ပံ	၁၉၇
ဉမ္ဘတ္တိကာ ခိတ္တစိတ္တာ	၂၀၆
ဉမ္ဘတ္တောသိ	၅၈
ဉယျာနဘူမိ˚	၂၃၇
ဉရဗ္ဘာ	၁၀
ဉရုဇ္ဇဝါ	၈၇၊ ၁၂၀
ဉလိခါပေတိ	၂၃၃
ဉလ္လောကေတ္ဝာ	၇၀
ဉသဘံ +	၁၀၊ ၃၇၁
ဉဿခ်ပါဒေါ	၃၁၁
ဉဿဒ္ဓာယ ဉဿဒ္ဓာယ	၂၃၈
ဉဿာဒေတိ နအပသာဒေတိ(ပရိသံ)	၃၁၆
ဉဿာဟေတ္ဝာ တုလေတိ	၁၄၆
ဉဿာဟော	၁၄၆
ဉသုကာရာ နမယန္တိ တေဇနံ	၂၈၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဍ]	
ဍဋ္ဌာရဘောဂတာ	၃၅၅
ဍဋ္ဌာရဝဏ္ဏတာ	၃၅၅
ဍဋ္ဌာရာယ ပူဇာယ	၂၅၈
[ဏ]	
ဏိနာဝ ဟုတ္ဝာန	၂၄၄
ဏိနော လောကော	၂၄၀
ဏိမိဘယံ	၁၂၉
ဏိရုဗလီ	၂၄၀
[ဏ]	
ဏံ မံသခဋ္ဌံ ဏံ မံသပုဋ္ဌံ	၅၃
ဏံသဝါဒေါ	၃၇၄
ဏပုတ္တကော	၂၀၄
ဏနဝုတော ကပ္ပေါ +	၁၅၂
ဏမေကနာပိ အဂ်ေန	၂၇၄
ဏသာလကေ +	၂၀၃
ဏန္ဓ သုခေါ လောကော	၂၁၆
ဏာဝါရိကံ ကရောတော	၈၂
ဏာစရိယ ပါစရိယောပိ	၃၄၈
ဏာစရိယောပိ	၃၄၈
ဏာလောပိကော ဝါ	၈
ဏာသနဘောဇနံ +	၁၀၆
ဏှုနပညာသ နာဂါဝါသသတေ	၁၈၁
ဏှုနပညာသအာဇီဝသတေ +	၁၈၁
ဏှုနပညာသပရိဗ္ဗာဇကသတေ	၁၈၂
ဏေကလောမော	၃၁၁
ဏော အဒုတိယော	၂၃၃
ဏောဇယော	၃၁၁
တေပရမံ +	၂၁၅
တေ္ထတေ	၂၀၃
တေ္ထတေ အကုသလာ သက်ပွါ	၂၀၈
ရေဏ္ဍကဋ္ဌသ ဝါ	၃၄၁
ဝဏ္ဏိပိ မေ နော	၁၈၄
ဝဝံ ပသန္ဒော	၆၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဇ]	
ဇဝံ မေ သုတं ကေ သမယ် +	၁
ဇဝံဝဏ္ဏော	၁၆
ဇသိကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတာ	၁၈၀
ဇွေကဒလာမေသု	၄၉
ဇွေကမန္ဒရံ	၇
[ဩ]	
ဩဂိလိတုံ	၆၉
ဩဋ္ဌပဒံ	၂၆၃
ဩတ္တပ္ပဘိ ကာယဒုစ္စရိတေန	၂၇
ဩဒနမိဠာ အသမ္ဘိန္နာ	၃၁၄
ဩဒရိကတ္တာယ +	၁၃၁
ဩဒါတဝသနော	၄၊၁၅၈
ဩဒါတာ မုဒုတူလသန္ဓိဘာ	၃၁၂
ဩနာမေတိ	၃၁၃
ဩနီတပတ္တပါဏိ +	၇၀
ဩပမ္မေနေဝ	၅၃
ဩပါနဘူတံ	၅၄
ဩပါရမ္ဘော	၂၀၉
ဩပိလာပေယျာသိ	၂၃၅
ဩဖုဋ္ဌော	၃၇၉
ဩရဿိကော	၉
ဩရမတ္တကယ	၁၁၉
ဩရသာ မုခတော ဇာတာ	၂၅၁
ဩလိဂလ္လေပိ	၁၁၈
ဩလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂံ	၁၂၁
ဩဝဋ္ဌိကာယံ	၂၂၃
ဩသဓိတာရကာ	၂၁၄
[ဏ]	
ဏံ ဥဒ္ဒိယ ပဗ္ဗဇိတော	၂၇၀
ဏကွဋ္ဌံ	၉၁
ဏကော်ဝ ဝါ	၃၆
ဏဋ္ဌနသန္ဓိဘတ္တစော	၃၁၁၊၃၂၅
ဏဋ္ဌဂ္ဂဟော +	၈၁
ဏဋ္ဌဂ္ဂိတ္တေ၀	၃၅၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဏ]	
ဏကိကာရပုပ္ပံ	၁၉၇
ဏဏ္ဏစ္ဆိဒ္ဒံ	၆၃
ဏဏ္ဏသောတာနိ အနုမသိ	၃၁၀
ဏဏ္ဏကာ၀ါဠ်ပိ	၁၁၈
ဏဏ္ဏပဋ္ဌမေဟိ သုတ္တဗန္ဓနေဟိ	၂၂၀
ဏဏ္ဏသုဏ္ဏာနိ	၁၇၂၊၃၇၇
ဏဏ္ဏာဘိဇာတိကောအပိ	၃၂၆
ဏဏ္ဏ၀ေမာနော	၁၀
ဏဏ္ဏ၀ေနဟေတု	၁၇၀
ဏတံ ဗုဒ္ဓဿ သာသနံ	၂၈၃
ဏတာဏမေ့ဟိပိ	၁၁၈
ဏတ္တ၀ုကာမော	၈၈
ဏတ္ထ၀ုပဟတ္တိ	၅၁
ဏပ္ပဌော	၆၉
ဏမ္ဘလေ နိက္ခိတ္တော	၂၁၄
ဏမ္ဘနိဗန္ဓနာ	၃၇၃
ဏမ္ဘဝိပါဏကောဝိဒါ	၃၇၃
ဏမ္ဘ၀ါဒီ	၁၅၂၊၃၄၅
ဏမ္ဘန္တာ ပဋိဘန္တိ	၂၈၄
ဏမ္ဘာနံ ဖလံ ဝိပါကော	၇၈
ဏမ္ဘာသ၀ေမ္ပနာမ	၁၆၄
ဏရ၀ိကဘာ၀ဏီ	၃၁၂
ဏရ၀ိရ၀ပတ္တံ	၉၈
ဏသိဏာယတနာနိ	၁၉၇
ဏလ္လစိတ္တံ	၅၅
ဏလာယပဋိဘဿာနိ	၂၂၈
ဏလ္ယာဏဒဿနော	၃၂၅
ဏလ္ယာဏ၀ေမ္ပော	၂၂၇
ဏလ္ယာဏပဋိဘာနော	၂၅၀
ဏလ္ယာဏ၀ါစော (-၀ါက္ကရဏော)	၃၄၄
ဏလိဂ္ဂဟော +	၈၀
ဏသိဂေါရကံ	၃၅၆
ဏသိဏမ္ဘဒ္ဒာနံ	၃၇၅
ဏဠောပိမုခါ	၇

ပဒါနုက္တမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ကာ]	
ကာကပေယ္ယာ	၁၀၃
ကာကာတိဒါယိ	၁၂၁
ကာဂတိကော အဘိသမ္ဘုဏယော	၃၂၁
ကာပေါတကာနိ အဋ္ဌိနိ	၁၇၈
ကာမပရိဋ္ဌာဟေန	၁၆၈
ကာမဘဝပရိက္ခိဏံ	၃၇၁
ကာမဘောဂီ	၁၅၈
ကာမမုစ္ဆာ	၂၅၉
ကာမသညာ၊ (ဗျာပါဒ-ဝိဟိ ံသ)	၂၀၈
ကာမသင်္ကပ္ပေါ	၂၀၈
ကာမသုခံ ကာမဂုဏသုခံ	၃၅၊၂၁၉
ကာမသ္မေဟောဟ	၂၅၉
ကာမာ ဟိ စိတ္တြာ	၂၄၅
ကာမာသဝါပိ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ	၁၈
ကာမေဟိ အဝူပကဋ္ဌာ	၂၅၉
ကာယဆန္ဒော	၁၆၃
ကာယဒုဋ္ဌုလ္လာနံ	၁၀၄
ကာယနွယတာ	၁၆၃
ကာယဗလေန	၃၁၃
ကာယဝေယ္ယာဝဋ္ဋိကံ	၃၂၂
ကာယသက္ခိ	၁၀၉၊၁၄၄
ကာယသ္မေဟောဟ	၁၆၃
ကာယာနုပဿီ	၃
ကာယေန ပါပကမ္မံ	၂၀၄
ကာရဏံ ကရောန္တိ	၁၀၆
ကာရဏံ ကာရိယမာနဿ	၁၁၄
ကာရယတော	၈၁
ကာရုဏိကော မဟေသိ	၂၇၈
ကာလညူ	၇၁
ကာလိင်္ဂါရည်	၅၃
ကာသိကစန္ဒနံ	၁၇၉၊၂၁၈
ကာဠီ ဝါ	၂၁၄
ကာဠော သာမော	၉၈

ပဒါနုက္တမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ကိ]	
ကိ ံကာရပဋ္ဌိဿာဝိ	၂၅၁
ကိဉ္စ တတ္ထဋ္ဌဋ္ဌိတသ္မိ ံ	၁၂၅
ကိဉ္စ ပဋ္ဌိစ္စဝုတ္တံ	၃၃
ကိ ံပနိမဿ +	၁၁၉
ကိဏိတ္ဝာ	၅၉
ကိတ္တိသဒ္ဒေါ ကလ္ယာဏော	၂၅၀
ကိမိဟိ ခဇ္ဇမာနော	၁၆၉
ကိရိယံ	၈၂
ကိရိယဝါဒီ	၁၅၂၊၃၄၅
ကိသေ	၂၉၅
ကိသောရော	၃၃၃
ကိလမာပယတော	၈၁
[ကီ]	
ကီဒ္ဒါဂိရိသ္မိ ံ +	၁၄၁
ကီဒ္ဒေစ	၃၆၆
ကီဒ္ဒါပနကော	၅၈
[ကု]	
ကုက္ကုဋ္ဌဆ္ဆာပကဿ	၂၉
ကုက္ကုစ္စံ ဝိပ္ပဋိသာရော	၁၀၇
ကုက္ကုရကပ္ပံ (-သီလံ-ဝတံ)	၆၄
ကုက္ကုရဝတိကော	၆၃
ကုစ္ဆိ ံ ပရိကန္တန္တိ	၂၆၂၊၃၆၁
ကုစ္ဆိဂတော ကုမာရကော ဝါ	၂၃၅
ကုစ္ဆိဟေတု	၁၁၉
ကုဋ္ဌ	၁၆၉
ကုဏ္ဍံ ဟိ +	၃၃၃
ကုဏ္ဍလာဝဏ္ဏာနိ	၃၁၁
ကုန္ဓကိပိလ္လိကေ	၃၆၆
ကုမ္ဘကာရော(–ရန္ဒေဝါသီ)	၂၀၁၊၂၂၂
ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထံ	၁၃၆
ကုမ္ဘိမုခါ	၇

ပဒါနုက္ကမော	စာမျက်နှာ
[ကု]	
ကုမ္ဘီလဘယ်	၁၂၉
ကုရုရကမ္မန္တာ	၉
ကုသလသီလီ	၃၄၅
ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဥပသမ္ပဒါယ	၁၁၆၊၂၇၄
ကုသလေ ပိဓိယတိ	၂၀၂
ကုသလသ	၉၀
ကုသလော ဝါ	၃၆
[ကူ]	
ကူဋဋ္ဌာ	၁၀၀
ကူဋာဂါရေသုပိ	၁၉၂
ကူလပလုဂ္ဂံ	၂၂၀
[ကေ]	
ကေဝဋ္ဋာမညေ	၁၂၆
ကေဝလိနော +	၃၆၅
ကေသမဿုလောစကောပိ	၀
ကေသာ။ပ။ကရိသံ +	၉၁၊၉၂
[ကော]	
ကောကနဒေါ နာမ ပါသာဒေါ +	၂၅၄
ကော ဂတာ နုခေါ +	၃၃၅
ကောဋ္ဌာသယာ	၉၂
ကောဒဏ္ဍော	၉၀
ကောဓုပါယာသီ (-ပါယာသဿ) +	၃၄၊၁၃၀
ကောမာရဘစ္စဿ	၄၃
ကောသကာဟာရုပိ	၁၉၁
ကောသန္တော +	၉၇
ကောသောဟိတဝတ္ထဂုယော	၃၁၁
ကောဌပံ သုက္ခံ +	၂၆၀
[ခ]	
ခဂ္ဂဋ	၂၉၄
ခဇောပနကေန ကိမိနာ	၂၁၅
ခဇောပိကာ	၁၂၁
ခတ္တံ	၃၄၂
ခတ္တိယကုမာရော	၃၃၂
ခတ္တိယော	၉၊၉၇၊၃၃၁

ပဒါနုက္ကမော	စာမျက်နှာ
[ခ]	
ခတ္တိယီ ဝါ	၂၁၃
ခန္ဓဗလံ	၃၆၉
ခယဓမ္မာ	၁၆၄
ခယာ ဝိရာဂါ နိရောဓာ	၁၅၃
ခရာဇိနံ	၁၀
ခရိဂတံ	၉၁
[ခါ]	
ခါဒနီယံ ဘောဇနီယံ	၂၂၆
[ခီ]	
ခီပိတသဒ္ဒေါ ဝါ	၂၉၆
[ခီ]	
ခီဏကာမရာဂေါ	၃၄၅
ခီဏပုနဗ္ဘဝေါ	၃၂၃
ခီဏာသဝံ အရဟန္တံ	၃၂၁
ခီရပဏ္ဏိနော	၉၀
[ခု]	
ခုရဓာသေ	၁၁၅
ခုရပရိယန္တေန	၀၂
ခုရပ္ပံ	၉၀
ခုံသေန္တော ဝမ္ဘေန္တော	၃၂၆
[ခေ]	
ခေမက်ရဿ	၆၁
ခေဠကတ်ပိ	၉၃
ခေတ္တဝတ္ထုံ	၃၄၀
[ဂ]	
ဂင်္ဂါနဒီ ဟုရာ ဥဒကဿ	၁၀၃
ဂစ္ဆံ ရောပိမံ	၉၀
ဂစ္ဆံ သမဏာ ဌိတောမှိ	၂၂၃
ဂဏ္ဍတော	၁၀၄၊၁၆၃
ဂဏ္ဍဘူတော	၁၂၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဂ]	
ဂဏ္ဍာ	၁၇၅
ဂတာဂတံ	၄
ဂထိတော (ဂဓိတော) +	၃၂၉
ဂန္ဓေယ္ယ သေယ္ယထာပိ	၆၃
ဂဒြဘေန	၃၃၃
ဂန္ဓကထံ	၁၂၆
ဂန္ဓဗ္ဗော ပစ္စုပဋ္ဌိတော	၃၃၂
ဂဗ္ဘဉ္စ ပရဉ္စ လောကံ	၂၄၅
ဂဗ္ဘိနီယာ ယောပိ	၂၊၃၃၀
ဂမ္ဘီရပညံ	၃၆၉
ဂမ္ဘီရဿ	၆၁
ဂမ္ဘီရေ ဥဒပါနေ	၂၆၃
ဂမ္ဘီရေ ဥဒကရဟဒေ	၄၉
ဂမ္ဘီရော ဒုဒ္ဒသော	၁၅၄၊၂၆၅၊၃၅၀
ဂရဟေယ္ယုံ	၃၃
ဂလပွဝေဠကေန	၄၆
ဂဟဏိယာ	၂၃၉
ဂဟနံ ဟိ	၄
ဂဟပတိ +	၃၄
[ဃ]	
ဃမဏ္ဍလဗ္ဗပေါဝိယ	၃၃၅
ဃမာပိ အဃမာ	၂၃၆
ဃရယုံ ဌာနံ	၁၅၀
ဃိဋ္ဌလေပနေန သဝိသေန	၉၃
[င]	
ငဋ္ဌသ ကက်ံသ	၉ဂ
ငဏ္ဍော ဝါ	၃၆
ငဒ္ဒီလောဘာ(—ဘီ)	၃၄
ငမ္ပိကော	၁၆ဂ
ငဟိသံယောဇနံ	၁၅၁
ငဟီ	၄
[ဇ]	
ဇတ္တံ ရက္ခိတံ	၁၆၇
ဇဟာဒဿနာယ	၁၇၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဌ]	
ဌထဂတမ္ပိ	၆၃
[ဏ]	
ဏဝါသကမ္မဋ္ဌာနံ	၃၁
ဏာဝေယ္ယာမ ဇာဝေယ္ယာမ	၂၅၂
[ဒ]	
ဒက္ခဝတ္ထိ ဓမ္မိကော	၃၀၉
ဒက္ခဝတ္ထိ ရထေသဘော	၃၂၅
ဒဏ္ဍာလကုလာ	၃၃၁
ဒဏ္ဍေန ဟတ္ထိနာ	၁၅၂
ဒတ္တာလိသဒန္ဓော	၃၁၂
ဒတုပ္ပဒေပိ	၃၆၆
ဒန္ဒနသ ဝါ	၃၃၁
ဒန္ဒနိကံပိ	၁၁ဂ
ဒမ္ပာယံ +	၁
ဒရတော ဒ တိဋ္ဌတော ဒ	၁၄၉၊၁ဂ၂
ဒရ ဝါဒပ္ပမောက္ခာယ	၁ဂဂ
ဒရိမကာ	၉၄
[ဓ]	
ဓာဂဗဟုလော	၃ဂ၁
ဓာဂါ ပဋ္ဌိနိသဏ္ဌါ	၁၅၃

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဿကော်
[စ]	
စာတုဒ္ဒိသာ	၂၀၁၊၃၀၃
စာတုယာမသံဝရသံဝုတော	၅၂
စာတုဝဏ္ဏိ သုဒ္ဓိ	၃၃၄
စာတုရန္တော ဝိဇိတာဝိ	၃၂၅
စာပေါ	၉၈
စာဝေတုံ ဝါ ပဗ္ဗာဇေတုံ ဝါ	၃၀၅
[စိ]	
စိတံ သမာဒါယ ဒုဟန္တိ	၂၄၄
စိတန္တရံသော	၃၁၁
စိတ္တံ ဝိသုဒ္ဓံ ဇာနာတိ	၃၂၀
စိတ္တကတ်	၂၃၆
စိတ္တသမုဋ္ဌာနာ	၂၀၆
စိတ္တသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ	၁၉၅
စိတ္တသင်္ခါရပ္ပဋိသံဝေဒီ	၉၄
စိတ္တေ	၅
[စီ]	
စီဝရံ အနုဂ္ဂဏ္ဍံ	၃၁၄
[စု]	
စုတူပပါတဉာဏာယ	၁၇
စုဒ္ဒသယောနိပမုခသတသဟဿာနိ	၁၈၀
စုလ္လာသီတိသဟဿာနိ	၁၈၁
[စေ]	
စေတောဝသိပ္ပတ္တော	၅၃
[စော]	
စောရကထံ	၁၇၆
စောရေ ဃာတကော	၉
စောရာဘိနီတာ	၁၃၃
[ဆ]	
ဆဋ္ဌေတ္ဝာ	၈၆
ဆတ္တိံ သရဇောဓာတုယော	၁၈၁
ဆမ္ဘိတတ္တံ လောမဟံသော	၂၇၉
ဆမာနိက္ခိတ္တံ	၆၄

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဿကော်
[ဆ]	
ဆဝေါ	၄၉၊၅၃
ဆဠာဘိဇာတိယော	၁၈၀
[ဆိ]	
ဆိဇ္ဇန္တေ	၁၀
ဆိန္နတော	၈၁၊၈၂
[ဆေ]	
ဆေကံ်ဝတ	၁၂၂
ဆေဒနပဋိသဟသာကာရ	၁၃
ဆေဒါပယတော	၈၁
[ဇ]	
ဇယ်ဝိဟာရံ +	၃၁
ဇဏ္ဏုကေန ဃဋ္ဋေတိ	၂၉၆
ဇနကပိတု	၃၃၆
ဇနကုဟနတ္ထံ	၁၃၅
ဇနပဒကလျာဏီ	၂၁၃
ဇနပဒတ္ထာဝရိယပ္ပတ္တော	၃၀၉
ဇနလပနတ္ထံ	၁၃၅
ဇနိကာ မာတာ	၃၃၆
ဇနေတသ္မိံ +	၄၀
ဇပ္ပေ အာစရိယသဒိသာ	၃၆၅
ဇမ္ဗုသဏ္ဍသ ဂ္ဂဿရော	၃၂၅
ဇရာပါရိဇုညံ	၂၄၈
[ဇ]	
ဇာဂရသ စ	၁၅၀
ဇာဂရိယံ အနုယုတ္တော	၂၅ ၁၃၉
ဇာတရူပမယံ ဒဏ္ဍံ	၃၃၄
ဇာတိက္ခယံ ပတ္တော	၃၂၀
ဇာတိဝိဘင်း	၃၆၅
ဇာနံယေ ဇာနာမိ	၁၉၃
ဇာယိကာ	၁၂၁
ဇာလဟတ္ထပါဒေါ	၃၁၁

ပဒါနုက္တမော	ဝိဿကော်
[ဇ]	
ဇိဏ္ဏာသ ဝုဋ္ဌသ	၅၈
[ဇ]	
ဇိရိယတိ +	၉၂
ဇိဝါ	၈၃
ဇိဝိကာယ	၂၉၈
[ဍ]	
ဍဟတိ	၁၀
[ဗျာ]	
ဗျာယိသ	၆၂
ဗျာယိ	၃၇၁
[ဉ]	
ဉသတိ ဝါ	၁၀၃
[ညာ]	
ညာဏာယ ဒဿနာယ	၂၅၉
ညာတမနုဿာနံ	၅၄
ညာတိကထံ	၁၇၆
ညာတိပါရိဇုညံ	၂၃၈
ညာယသ	၄
ညာတိသာလောဟိတကရဏီယံ	၃၅၉
ညာယံ ဓမ္မံ ကုသလံ	၁၇၈
[ဋ]	
ဋ္ဌိတမဋ္ဌိတော	၂၇၇
ဋ္ဌိတိယာ အသမ္ဘောသာယ	၁၉၄
ဋ္ဌိတိယာ ယာပနာယ	၃၁၄
ဋ္ဌိတော အဂ်ုလိမာလ သဗ္ဗဒါ	၂၇၈
ဋ္ဌိတောဟံ တုဝမဋ္ဌိတော	၂၇၈
[ဍ]	
ဍေတိ သေယ္ယထာပိ	၁၄
[တ]	
တံ ခေါ ပန ဘဝန္တံ ဂေါတမံ အဘိ	၇၇
တံသမ္ဘံ	၄၉

ပဒါနုက္တမော	ဝိဿကော်
[တ]	
တံသရီရန္တိပိ	၉၅
တက္ကပရိယာဟတံ	၁၈၃
တက္ကီ ဝိမံသီ	၁၈၃
တစံ အစ္ဆေတ္တာ	၁၀၃
တစပဟ္ဌိကာ	၁၅၆
တစောစ နှာရုစ	၁၄၇
တဏ္ဍုစ္ဆဒဿ	၆၂
တဏ္ဍာဝဂ္ဂယော	၁၀၅၊ ၂၆၆
တဏ္ဍုလပဋ္ဌိဘဿ္ဘာနိ	၂၂၈
တတောနိဒါနံ +	၃၇
တတြတတြေ သက္ခိဘဗ္ဗတံ	၁၆၀
တထာဂတော	၉၅
တထာတိပိ မေ နော	၁၈၄
တထာဂူပကဋ္ဌသ	၁၀၉
တတ္ထပရိနိဗ္ဗာယီ	၃၂၁
တဒတ္ထာယ စိတ္တံ ဥပသံဟရတိ	၁၃၆
တဒနုဂါယန္တိ-ဘာသန္တိ +	၃၄၈
တဒဟုပေါသထေ ပန္နရသေ	၂၄၈
တနုတရုတန္ရ	၁၆၂
တပံ ဓမ္မံ	၃၇၅
တပေါဂုဏ် သမာဒါယ	၂၁၆
တမေနံ ဥပ။ပ။သုမ္ဘေယျ +	၃၅
တရုဏာနံ ဗီဇာနံ	၁၂၈
တရုဏူပမေန	၁၀၁
တသထာဝရေ	၂၈၂
တသေသု +	၃၆၉
[ထ]	
ထာနိ ဇီမ္ဘေယျာနိ	၄
ထာနိ ဝကေ်ယျာနိ	၄
ထာရကရူပါနိ	၁၇၂
ထာရယန္တသ	၆၂
ထာဝတကဿ ဗျာမော	၃၁၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[တိ]	
တိဏကဋ္ဌုပါဒါနံ	၁၅၅၊၃၇၉
တိဏဂ္ဂိ	၃၅၆
တိဏာဘက္ခော ဝါ	ဂ
တိဏရုက္ခေပိ	၃၆၆
တိဏသန္ထာရကေ	၁၆၅
တိဏေန ဂေါဝိကန္တနေန	၂၆၂
တိဏေနသိခရေန	၃၆၁
တိဏ္ဏံ ဝေဒါနံ ပါရဂူ	၃၀ဂ
တိန္ဒုကာစီရေ +	၂၀၃
တိရိယံ ဗာဟာယ	၉၉
တိရောရဋ္ဌာ ဇနပဒါ	၃၄၅
တိ ံသေ နိရယသတေ	၁ဂ၁
တိသ္သော ဝိဇ္ဇာ အနုပ္ပတ္တာ	၂ဂ၃
[တု]	
တုစ္ဆကံယေဝ သမ္ဘုဇတိ	၂၂၀၊၃၇၆
တုလနာ	၁၄၆၊၃၅၂
တုလယိတ္ဝာ +	၃၇ဂ
တုဝံ ဗုဒ္ဓေါ	၃၂ဂ
[တေ]	
တေစီဝရိကော	၂ဂ၀
တေဇောဂတံ	၉၁
တေန ပါဝိသိ ံ +	၁ဂ၂
တေလပ္ပဒီပံ	၂၃
တေလမလိကတေန	၁၇၂
တေဝိဇ္ဇာ	၁၅၀၊၁၆၁၊၃၆၄
[ထ]	
ထပတိ	၇၃
ထရ သ္မိ ံပိ	၂၄၀
[ထ]	
ထာမဂတာ	၁၀၂
ဣာမဝါ ဒဠ္ဍပရက္ကမော	၂၇၊၂၄

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဋ္ဌင်္ကော
[ထ]	
ထာလိပါကေ	၃၃၃
ထာဝရေသု +	၃၆၉
[ထိ]	
ထိရံ ဗန္ဓနံ	၁၁၉
[ထု]	
ထုလ္လကောဋ္ဌိကံနာမ	၂၃၀
[ထူ]	
ထူလော ကလိင်္ဂရော	၁၁၉
[ထော]	
ထောကံထောကံ	၂၆၃
[ဒ]	
ဒက္ခတိ ဝါ	၁၀၃
ဒက္ခိဏာဝဋ္ဋကဇာတာနိ	၃၁၁
ဒက္ခိဏံ တီရံ	ဂ၂
ဒက္ခိဏံ ဝါ	၁၅၅
ဒက္ခိဏေယ္ယော +	၁၁၆
ဒဏ္ဍဒဏ္ဍန္တိ	၆၇
ဒဏ္ဍကီရည်	၅၃
ဒဏ္ဍတဇ္ဇိတာ	၁၀
ဒဏ္ဍမန္တရံ	၇
ဒတ္တုပညတ္တံ +	၁၇ဂ
ဒတ္တောသိ	၅ဂ
ဒန္တံ	၁၆၇
ဒန္တကာရော(—ရန္တေဝါသီ)	၂၀၁
ဒန္တဘူမိ ံ	၃၀၂
ဒန္တဿ	၆၂
ဒန္တသ္မိ ံ သုပရိကမ္မကတသ္မိ ံ	၂၀၁
ဒန္ဓာ၀	၄၀၂
ဒန္ဓာယိတတ္တံ	၃ဂ၂
ဒဗ္ဗာ	၁၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဒ]	
ဒဗ္ဗိဂ္ဂါဟော	၃၃၈
ဒမေန	၈၂
ဒဝတ္တော	၁၁၅
ဒဿနီယတရော စ	၃၃၅
ဒဿနီယော ပါသာဒိကော	၃၄၄
ဒဟရဿ ကုမာရဿ	၂၀၅
ဒဟရာ စ ဝုဋ္ဌာ စ	၂၄၅
ဒဟရာ မာဏဝိကာ	၅၈
ဒဠ္ဍံ ဗန္ဓနံ	၁၁၉
ဒဠ္ဍေဟိ ဝရတ္တေဟိ ဗန္ဓနေဟိ	၁၂၀
[ဓါ]	
ဓါယာဒကာ	၂၄၄
ဓါရံ နမယန္တိ တစ္ဆကာ	၂၈၂
ဓါသကမ္မကရာ	၃၅၉
ဓါသဂဏာနံ-ဓါသီဂဏာနံ	၁၂၂
[ဓိ]	
ဓိဋ္ဌမမ္မဟိတတ္ထာယ စ	၃၁၉
ဓိဋ္ဌမမ္မော	၅၅
ဓိဋ္ဌိနိဗ္ဗာနကွန္တိ +	၃၄၉
ဓိဋ္ဌိပ္ပတ္တော	၁၀၉၊၁၄၄
ဓိဋ္ဌိယာ သုပ္ပဋိဝါ	၂၇
ဓိဋ္ဌိသံယောဇနံ	၁၅၃
ဓိဋ္ဌော ဝါ	၁၇၁
ဓိနာဝါနံ	၃၂
ဓိဗ္ဗကာမာ	၁၆၉
ဓိဗ္ဗေ ကာမေ	၂၄၆
ဓိဝသာဝသေသေန	၂၉၃
ဓိဝါဝိကာလဘောဇနံ	၁၁၇
ဓိဝါဝိဟာရံ +	၃၁
ဓိသာ ဓမ္မကထံ သုဏန္တု	၂၈၃
[ဓီ]	
ဓီဃံ ဝါ	၉၄
ဓီဃံ ကာဇုယနံ	၂၉၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဓီ]	
ဓီဃကုံလီ	၃၁၁
ဓီဃပိဋ္ဌိကေ	၃၆၆
ဓီဃမာယုံ ဓနေန	၂၄၄
ဓီဃာ ဝါ ရဿာ ဝါ	၂၁၃
ဓီဃော ရဿော မဇ္ဈိမော	၉၇
[ဒု]	
ဒုက္ကရကာရကော	၆၄
ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ	၁၉၄
ဒုက္ခံ ဒေါမနဿံ	၄၆
ဒုက္ခတော	၁၀၄၊၁၆၃
ဒုက္ခဓမ္မာနံ	၁၁၆
ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ	၂၂၇
ဒုက္ခပဋိက္ကူလံ +	၆
ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာ	၂၈
ဒုက္ခသမ္ဖဿော	၁၇၀
ဒုက္ခသမုဒယံ(-နိရောဓံ)	၁၉၄
ဒုက္ခုဒြယံ	၈၈
ဒုက္ခေ နိက္ကခေါ	၂၂၇
ဒုက္ခေါတိဏ္ဏာ ဒုက္ခပရေတာ	၁၃၃၊၁၉၄
ဒုဂ္ဂတိဂါမိနံ	၂၈၃
ဒုဂ္ဂတေ သတ္တော	၁၅၀
ဒုတ္တာကိတံပိ	၁၈၃
ဒုန္နိဝတ္ထံ ဒုပ္ပါရုတံ	၁၃၂
ဒုပ္ပဋိမန္တိယာ	၃၂၉
ဒုပ္ပရိယောဂါဠော	၁၅၆
ဒုဗ္ဗဏ္ဏော	၄၁
ဒုဗ္ဗလံ ဗန္ဓနံ	၁၁၉
ဒုဗ္ဗလိကရဏော	၁၅
ဒုမ္မပ္ပလာ နေဝ ပတန္တိ	၂၄၅
ဒုရာသဒါ သိဟာဝ	၃၂၄
ဒုဿမတ္တော သမာဒိနော +	၈၁
ဒုဿာနိ သံဟရတု	၂၅၅
ဒုဿီလဿ ပါပဓမ္မဿ	၂၃၉
ဒုဿီလ္ယံ	၈

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဿကော်
[ဒေ]	
ဒေဝကတသောဇ္ဇော	၁၇၆
ဒေဝညတရော ဝါ	၆၄
ဒေဝဝနေ သာလဝနေ	၃၄၂
ဒေဝသ ဒေဝဒူတာ	၂၄၆
ဒေဝါနံ သဟဗျတံ	၁၆၈
ဒေဝါနမိန္ဒော သက္ကော	၂၄၈
[ဒေါ]	
ဒေါနမိတေ သံသာရေ	၁၈၁
ဒေါဝါရိကံ	၅၆
[ဒ]	
ဒဠ္ဍနန္ဒရကပ္ပါ	၁၈၀
ဒဠ္ဍပဇ္ဇောတဒါ	၁၈၀
ဒဠ္ဍတ္ထိ သမဟာပုရိသလက္ခဏာနိ	၃၀၉
[ဓ]	
ဓညသမဝါပကံ	၁၂၁
ဓနုသ္မိံ ပိ	၂၄၀
ဓနေန ဝါ ဓညေန ဝါ	၂၅၁
ဓမနိသန္ထတဂတ္တော	၂၉၅
ဓမ္မက္ကောသေန အက္ကုဋ္ဌော	၁၈၉
ဓမ္မစက္ခုံ	၅၅
ဓမ္မစေတိယာနိ	၂၉၉
ဓမ္မဓာရဏာယ	၃၅၃
ဓမ္မဓာရဏာ	၁၄၆
ဓမ္မနိဗ္ဗာနက္ခန္ဓိယာ	၃၅၁
ဓမ္မမယံပါသာဒံ	၂၆၈
ဓမ္မမောဒပယန္တိ သန္တော	၂၈၂
ဓမ္မဝါဒီ	၃၂၉
ဓမ္မဝိနယံ	၃၅၂
ဓမ္မရုဝေန ဓမ္မနန္ဒိယာ	၁၀၅၊၂၀
ဓမ္မရုဇာ အနုတ္တရော	၃၂၅
ဓမ္မရုဇာ စာတုရန္တော	၃၀၉
ဓမ္မသ အညာတာရော	၁၄၆၊၂၆၇
ဓမ္မသ အနုဓမ္မံ	၃၀၀
ဓမ္မသ စာနုဓမ္မံ +	၄၃၊၁၅၀

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဿကော်
[ဓ]	
ဓမ္မသ္သဝနံ	၁၄၆
ဓမ္မသ္သဝနသ	၃၅၃
ဓမ္မသ	၄၃
ဓမ္မာ နိဗ္ဗာနံ ခမန္တိ	၁၄၆၊၃၅၁
ဓမ္မာနုဓမ္မံ	၁၇၅
ဓမ္မိကော ဓမ္မရာဇာ	၂၄၅
ဓမ္မေ ဌိတော မဟာရာဇာ	၂၄၆
ဓမ္မေန စက္ကံ ဝတ္တေမိ	၃၂၆
ဓမ္မေသု အနုပလိတ္တော	၂၇၁
[ဝ]	
ဝတိယာ	၇၁
ဝဝေ	၁၁၅
[ဝေ]	
ဝေနသ +	၆၁
ဝေဝန္တိ	၉၃
[နံ]	
နက္ခတ္တာနံ မုခံ စန္ဒော	၃၂၇
နံ ခုလုခုလုကာရကံ ပတ္တံ ဝေဝတိ	၃၁၄
နဂရကံ	၂၉၂
နဂ္ဂိယံ မုဏ္ဍိယံ	၁၇၉
နတ္ထုကမ္မံ	၁၇၄
နဒ္ဒီ	၃၆၈
နန္ဒကာနိ+	၁၉၁
နန္ဒိဘဝပရိက္ခီနံ	၃၇၀
နပရန္တပေါ	၅
နမော တဿ ဘဂဝတော	၃၁၆
နလာဋမဏ္ဍလမ္ပိ	၃၁၀
နဝံ ဒုဿယုဂံ	၆၀
နဝဠ ဝေဒနံ	၂၆၊၃၁၄
နဿတိ ဝတ ဘော လောကော	၂၆၇
[နာ]	
နာဂဿ	၆၁
နာဂါဝဒန္တု သတ္ထုနော	၃၂၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိုင်ကော်
[နာ]	
နာစွာသနေ့ ပါဒံ နိုက္ခိပတိ	၃၁၂
နာစွဲကျောယ	၂၃၉၊၂၇၄
နာတိဒ္ဓရေ နစ္စာသနေ့ ပရိဝတ္တတိ	၃၁၃
နာတိဒ္ဓရေ ပါဒံ ဥဒ္ဓရတိ	၃၁၂
နာတိသီဃံ နာတ်သနိုက်	၃၁၂
နာတိသီတာယ	၂၃၉၊၂၇၄
နာဓိဝါသေတိ	၁၂၃
နာနတ္ထသိတာ	၃၆
နာနတ္ထကထံ	၁၇၆
နာနာဇစ္စာနံ	၃၃၁
နာနာတိတ္ထိယာ	၁၀၈
နာနာပုပ္ပါနံ	၆၃
နာနာဗာဟာသု ဂဟေတ္မာ +	၃၈၊၁၆၉၊၃၆၂
နာနာဝေရဉ္ဇကာနံ	၃၂၈၊၃၄၃
နာမကံယေဝ သမ္ပဇ္ဇတိ +	၂၂၀ ၃၇၆
နာရုစံ	၉၈
နာရုဓေတိ	၅
နာသစ္ဆိဒ္ဒံ	၉၃
နာဟံ ဘန္တေ တေ ရောဒါမိ +	၆၅
[နိ]	
နိုက္ကန်ံ	၃၅
နိုက္ခိတ္တမဏိသုဝဏ္ဏော	၂၂၇
နိုဂမာပိ အနိုဂမာ	၂၇၆
နိုဂြောဓပရိမဏ္ဍလော	၃၁၂
နိုဃာတံ	၉၉
နိုစ္စဘိက္ခံ	၃၄၁
နိုစ္ဆာတော	၅
နိုဏာနံ ခမန္တိ	၁၄၅
နိုဒ္ဒိတစိဝရော	၁၀၇
နိုန္နာရော သိ	၃၄
နိုဓိမုခံ	၂၁
နိုန္နာဒိစ	၃၁၆
နိုပကပညာ	၃
နိုပကာ	၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိုင်ကော်
[နိ]	
နိုပုဏော ပဏ္ဍိတဝေဒနိယော	၂၆၅
နိုပ္ပုရိသေဟိ တူရိယေဟိ	၁၆ဂ
နိုဗ္ဗာနနိန္နာ(-ပေါ်ကာ-ပဗ္ဗာရာ)	၁၅ဂ
နိုဗ္ဗာနပရမံ သုခံ	၁၇၁
နိုဗ္ဗုတော	၁၅၅၊၃၇၀.၃၇၁
နိုဗ္ဗေဓိကာယ	၂ဂ
နိုမန္တနံ	၇
နိုမ္မထိုက်	၃ဝ၄
နိုမ္မံသံ	၃၅
နိုမလံဝတ	၁၇၂
နိုယတိ သင်္ဂတိဘာဝပရိကဘာ	ဂ၃
နိုယျာတာရော	၁ဂ၆
နိုရာသာသံ	၃၇ဝ
နိုရူပမိ	၁၂၄၊၃၇၁
နိုရောဓဝမ္မော	၁၆၄
နိုရောခော	၁ဝ၅
နိုလ္လောပံ	ဂ၂
နိုလ္လောပံ ဝါ ဟရေယ္ယ	၂၅၂
နိုဝိဋ္ဌာ မူလဇာတာ	၁၄၅
နိုဿရဏံ	၁ဝ၃
နိုဿရဏပညော	၄၄
နိုသဘဿ	၆၁
[နီ]	
နီလဝဏ္ဏံ နီဒဿနံ နီဘာသံ	၁၉၇
နီလကာနိ	၁၇၂၊၃၇၇
နီလာနိ အဋ္ဌနဝဏ္ဏာနိ	၃၁၁
နီလာနိ ဝဏ္ဏာနိ နီဒဿနာနိ နီဘာသာနိ	၁၉၆
[နေ]	
နေကာနံ နိုက္ခဂဏာနံ	၁၂၂
နေက္ခမ္မသညာ	၂ဝ၉
နေဝအတ္တဗျာပါဒါယ စေတေတိ (ပရ-ဥဘယာ)	၃၁၅
နေဝတ္ထန္ဓပေါ	၅
နေသာဒကုလာ	၃၃၁

ပဒါနုက္တမော	စာမျက်နှာ
[နော]	
နောအာကောဌနက္ခမော	၅၉
နောအပနတသ	၆၂
နောတထာ	၄၉
နောဘိပိ မေ နော	၁၈၄
နောနောဘိပိ မေ နော	၁၈၄
နော ဝိမဇ္ဈနက္ခမော	၅၉
နောဝိသံယုတ္တော	၁၂၃
[ပ]	
ပံသုပိသာစကမ္မိ	၂၁၂
ပက္ကဂတ္တော	၁၆၉
ပစကော	၈၁
ပစ္စာဇာတော ဝါ	၁၁
ပစ္စက္ခာနံ	၂၃၄
ပစ္စဥ္ဇနံ +	၁၇၄
ပစ္စနီကံ	၅၄
ပစ္စပါဒိ ဓမ္မသာနုဓမ္မံ	၃၂၁
ပစ္စယော	၈၂
ပစ္စဝေက္ခဏတ္ထော	၈၇
ပစ္စယောသိ +	၂၄
ပစ္စဝဂ္ဂါမ	၂၈၉
ပစ္စာသိသ သမာနရူပေါ	၁၈၉
ပစ္စုပဋ္ဌိကော	၃၅
ပစ္ဆာနိပါတီ	၂၅၁
ပစ္ဆာဝစနီယံ ပုရေ အဝစ	၁၈၁
ပစ္ဆိမ သောပါနကဌေဝရာ	၂၅၅
ပဋ္ဌကင်္ဂါ	၃၃၊ ၂၀၁
ပဋ္ဌမတ္ထာနိ တဏ္ဍုလဝါဟသတာနိ	၂၃၀
ပဋ္ဌမတ္ထာနိ ဗြာဟ္မဏသတာနိ	၃၂၈
ပဋ္ဌမတ္ထေဟိ အဿသတေဟိ	၂၇၈
ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယာ ဘိက္ခူ	၂၆၅
ပဋ္ဌလိကာ ဝန္ဒမာနာ	၃၆၅
ပဍ္ဍ	၁၃၆
ပဍ္ဍတ္ထာနိ ခေါ	၅၃
ပဍ္ဍဝတာ ပတ္တမ္ဘံ	၂၇၄

ပဒါနုက္တမော	စာမျက်နှာ
[ပ]	
ပဍ္ဍသ ဝေယျာဝကရဏေန	၁၉၄
ပညာက္ခန္ဓေန	၁၉၄
ပညာဂတေန	၂၉၃
ပညာဝ ဓနေန သေယျော	၂၄၅
ပဋ္ဌင်္ဂ	၃၆၆
ပဋ္ဌလိယော ဥပါဟနာ	၃၃၄
ပဋ္ဌာကံ	၅၄
ပဋ္ဌိက္ကမိတမ္ဘံ	၁၃၀
ပဋ္ဌိက္ကမောသာနံ	၃၆၁
ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေသိ	၂၉၁
ပဋ္ဌိစ္စ ကမ္မံ ဖုသတိ +	၄၃
ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ ဒဿ	၃၂၂
ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပန္နာ	၁၆၄
ပဋ္ဌိဃသညာနံ အတ္ထင်္ဂမာ	၁၂၅
ပဋ္ဌိဃဝါ	၄၅
ပဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓိယာ	၁၀၄
ပဋ္ဌိပါဒိတော	၂
ပဋ္ဌိပုဂ္ဂလော	၂၃၁
ပဋ္ဌိဗဒ္ဓစိတ္တော	၅၉
ပဋ္ဌိဗုဒ္ဓေါ	၄၈
ပဋ္ဌိဘာတု (ပဋ္ဌိဘာသေယျ) +	၂၁၀
ပဋ္ဌိမန္ဓကဿ	၆၁
ပဋ္ဌိမုက္ကော	၅၈
ပဋ္ဌိဝါပေတိ	၁၀၅
ပဋ္ဌိဝိဘတ္တာနံ	၄၃
ပဋ္ဌိသခ်ါယ ဝါ	၃၃၈
ပဋ္ဌိသမ္ဘေဒမာနာ	၁၂၆
ပဋ္ဌိသလ္လာန သာရုပ္ပါနိ	၂၉၂
ပဋ္ဌိသလ္လီနဿ	၁၁၆
ပဏ္ဏကဋ္ဌိသု	၃၃၄
ပဏ္ဏဝိသတိ ဝဿုဒ္ဒေသိကာ	၂၄၀
ပဏာမိတော	၁၂၂
ပဏ္ဍိတော ဝိယ ဘိက္ခော	၂၅၀၊ ၂၆၉
ပဏီတတရဏ္ဍ ဥတ္တရိတရာ	၂၁၈

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဿကော်
[ပ]	
ပဏ္ဍုသုတ္တံ	၂၀၀
ပဏ္ဍုပုဋ္ဌကဿ သာလိနော	၂၂၆
ပဒေါ ပဏ္ဍိယာ +	၁၄၇
ပတ္တံ ဥန္နာမေတိ (သြနာ-ဝိနာ)	၃၁၃
ပတ္တမမ္ပေါ	၅၅
ပတ္တသ္မိံ အတိဝေလာနုရက္ခီ	၃၁၅
ပတ္တိပတ္တဿ	၆၂
ပတ္တေ ဓောတေ ဟတ္ထဓောတော	၃၁၄
ပတ္တော ဓောတော	၃၁၄
ပတ္ထဏ္ဍိလေ	၃၅၃
ပထဝီ ပထဝီကာယံ	၁၇၈
ပထဝီသမံ	၉၃
ပဒကဿ	၆၂
ပဒကာ	၃၆၅
ပဒကော	၃၀၈
ပဒသမာစာရော	၁၃၇
ပဒါလိတာ အာသဝါ	၃၂၈
ပဒုမကဿ ဝါ	၃၃၁
ပဒေ ပဒံ	၃၂၄
ပဓာနံ	၃၅၂
ပဓာနဇဝမတ္တတံ	၃၀၂
ပဓာနဘိနိဗ္ဗတ္တံ	၃၀၄
ပဓာနိယင်္ဂါနိ	၂၇၄
ပန္နမုဿလော	၂၂၇
ပန္နလောမာ	၁၂၀
ပန္ထသေနာသနာ	၆၁၊၁၉၂
ပပတန္တော	၄၀
ပပ္ပုယ္ယ ပရမံ သန္တိ	၂၈၅
ပဗ္ဗတံ ကန္ဒရံ	၁၀၉
ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဝါ	၂၃၂
ပဘာသကဿ	၆၁
ပဘိန္နခီလဿ	၆၀
ပမာဒမနုယုဉ္ဇန္တိ	၂၈၃
ပယိရူပါသတိ(-သန္တော)	၁၄၆၊၃၁၅

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဿကော်
[ပ]	
ပရတော +	၁၀၄
ပရဒတ္တဝုတ္တာ	၁၂၀
ပရန္တပေါ	၅
ပရပ္ပဝါဒံ	၁၉၃
ပရပေယျေန	၃၆၈
ပရပေယျေန ပေယ္ယကော	၃၆၈
ပရမကုသလံ	၂၀၄
ပရမနိပစ္စာကာရံ	၃၂၀ ၂၉၄
ပရမရူပံ	၁၂၁
ပရမသစ္စံ သစ္ဆိကရောတိ	၁၄၆၊၃၅၁
ပရမေန သီလက္ခန္ဓေန	၁၉၃
ပရမော ဝဏ္ဏော	၂၁၂
ပရလောကဝိဒူနော	၇၉
ပရသေနပ္ပမဒ္ဒနာ	၃၀၉
ပရိကန္တော	၁၁၉
ပရိကမ္မာနိ	၁၀
ပရိစ္စတ္တံခေါ	၈၇
ပရိစာရိတပုဗ္ဗော	၁၆၇
ပရိစာရိမ္ဘာ	၁၃၁
ပရိဘုမ္မတိ	၂၉၄
ပရိဒယ္ဟမာနေ	၁၆၈
ပရိတ္တံ	၈၆
ပရိတ္တာနိ သုဝဏ္ဏဒုမ္ဗဏ္ဏာနိ	၁၉၆
ပရိတာပေတိ	၈
ပရိပက္ကံ ကမ္မံ	၁၈၁
ပရိပန္ထေ တိဋ္ဌတော	၈၂
ပရိပုဏ္ဏကာယော သုရူစိ	၃၂၄
ပရိပူရဏိ ပရိပ္ပုဠဏိ	၁၉၉
ပရိပူရေတိ ပရိပ္ပုရတိ	၁၉၈
ပရိယန္တကတံ	၂၉၄
ပရိယန္တကတေ ဟာယနဝဏ္ဏေ	၁၈၁
ပရိယာဒါယ +	၉၃
ပရိယာဒါနာ	၁၅၅
ပရိယာဒိန္နစိတ္တော	၃၅၀

ပဒါနုက္တမော	စာမျက်နှာ
[ပ]	
ပရိယာယ ဘတ္တဘောဇနာနုယောဂ်အနု	ဂ
ပရိယောဂါ	၂ဂဂ
ပရိယောဂါဟိယတ္တတော	၁၄၇
ပရိယောဂါဇမ္ဘတော	၅၅
ပရိယောဓာယ	၂၄၁
ပရိယောနဒ္ဓါ	၃၇၉
ပရိသမ္ဘာဟတိ ပါဏိဟိ စ	၃၂၀
ပရိသမ္ဘာဟတိ စ	၂၉၄
ပရိသေဒိတာနိ ပရိဘာဝိတာနိ +	၂ဂ
ပလ္လင်္ကံ အာဘုဇိတ္မာ	၁၅
ပလိကုဇ္ဇိတ္မာ	၆၃
ပလိတာနိ	၂၄၆
ပလိပထံ	၃၇၁
ပလေဟန္တော	၃၅
ပလောကတော	၁ဝ၅၊၁ဖ၃
ပဝတ္တဖလဘောဇီ	ဂ
ပဝရမဏိကုဏ္ဍလံ	၃၉
ပဝဏ်	၃ဂ၁
ပဝိဝိတ္တော ပဝိဝေကဿ စ ဝဏ္ဏဝါဒီ	၁၉၀
ပဝိဝေကသုခံ	၁၂၄
ပဝိသန္တေပိ	၂၀၂
ပဝုတ္တံ သမိဟိတံ	၃၄ဂ
ပသတ်ပသတ်	၂၆၃
ပသန္နနေတ္တော သုမုခေါ	၃၂၅
ပသယှပသယှ	၁၁၁
ပသဝတိ	၄၅
ပသာဒနီယာနိ	၂၆၂
ပဟာတဗ္ဗံ ပဟီနံ	၃၁၉
ပဟီနံ ဥစ္ဆိန္နမူလံ	၁၅၆
ပဟီနဇာတိမရဏော	၃၂၀
ပဟူတဇိဝှတာယ စ	၃ဝ၉၊၃၁၂
[ပါ]	
ပါစာပယတော	ဂ၁
ပါစာမနုသိဿော သသာယ်	၂၇၅

ပဒါနုက္တမော	စာမျက်နှာ
[ပါ]	
ပါဏေသု အသညတော	၂၇ဂ
ပါဠိကခ်ါ	၃၃
ပါဒတော ကရိတ္မာ	၂၉ဂ
ပါဒမဏ္ဍနာနုယောဂမနုယုတ္တော	၃၁၅
ပါဒါနိ မုဒေန စ ပရိစုမ္ဘတိ	၃၂၀
ပါဒုဒရေ	၃ဖ၆
ပါနဂေ်ထံ	၁၇ဖ
ပါပကံ ဝါစံ (သက်ပ်ပ်)	၂၀၄
ပါပကော အာဇီဝကော	၂၀ဖ
ပါပဏိကာ	၁၉၁
ပါပိယံသော	၃၅၅
ပါယမာနာပိ	၃၃၀၊၃
ပါရဂဝေသိနော	၂၃၃
ပါရဂူ သဗ္ဗမ္မောနံ	၃၂၀
ပါရိစာရိယာ	၃၅၄
ပါသာဒိကံ ဝနသဏ္ဍံ	၂၅ဂ
ပါဟုနေယ္ယော +	၁၁၅
[ပိ]	
ပိဋကသမ္ပဒါယ	၁ဂ၃၊၃၄၃
ပိတ္တံ။ပ။မုတ္တံ	၉၁
ပိတာ နတ္ထိ	၇ဂ
ပိတာမဟံ	၂၃၅
ပိတုပိ သဒ္ဒိသော	၃၃၂
ပိတု သက္ကဿ ကမ္မန္တေ	၂၆၄
ပိယဝါဒီ	၂၅၁
ပိလက္ခဂုဟာယံ	၁၇ဖ
ပိသုဏံ	၁၂
[ပီ]	
ပီဏိန္ဒြိယေ	၂၉၅
ပီတကာနိ	၁၇၂၊၃၇၇
ပီတာနိ (ဝဏ္ဏာနိ-နိဒဿနာနိ နိဘာသာနိ)	၁၉၇
ပီတာဝလေပနံနာမ +	၅၉
ပီတိပဋိသံဝေဒီ	၉၄

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဋ္ဌကော်
[ပု]	
ပုက္ကုသကုလာ	၃၃၁
ပုဂ္ဂလဝေမတ္တတာ	၆၈
ပုညံ အာဂကခ်ီမာနာနံ	၃၂၇
ပုညဝန္တံဝါ အပုညဝန္တံဝါ	၃၀၅
ပုတ္တာ စ ဒါရာ စ	၂၄၄
ပုတ္တပပုတ္တကာ	၂၄၇
ပုတ္တမတာယ ပုတ္တာ	၁၈၆
ပုတ္တသမ္မာဓသယနံ	၁၇၉
ပုတ္ဇနဂါထာ	၁၇၃
ပုထုဇ္ဇနသုခံ	၁၂၄
ပုထုသိပ္ပေန	၃၆၇
ပုဗ္ဗဏ္ဏ အဇာနန္တာ	၂၁၉
ပုဗ္ဗပေတကရဏီယံ +	၃၅၉
ပုဗ္ဗပေတာနံ	၃၅၉
ပုဗ္ဗုဋ္ဌာယီ	၂၅၁
ပုဗ္ဗေနာပရံ	၂၉၆
ပုဗ္ဗေနိဝါသံ ယော ဝေဒိ	၃၂၀
ပုရက္ခတ္ဝာ	၂၄
ပုရတော အဂ္ဂိ	၁၅၅
ပုရတ္ထိမေန +	၉
ပုရိန္ဒဒဿ	၆၂
ပုရိသဿာမော	၈၂
ပုရိသတာမေန (ဝီရိယေန)	၁၄၇
ပုရိသန္ဓရဂတာယ +	၈
ပုရိသပရက္ကမော	၈၂
ပုရိသယုဂေ	၂၄၇
ပုရေစ ပစ္ဆာစ	၃၇၁
ပုရေ ဝစနီယံ ပစ္ဆာ အဝစ	၁၈၈
[ပူ]	
ပူတိကံဗန္ဓနံ	၁၂၀
ပူတိလတာယ ဗန္ဓနေန	၁၁၉
[ပေ]	
ပေတ္တိကံ	၂၃၅
ပေမဉ္စ ဂါရဝဉ္စ	၁၁၇

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဋ္ဌကော်
[ပေ]	
ပေမ်မတ္တကေန	၁၁၂
ပေဿာတိဝါ	၁၀
[ပေါ]	
ပေါရိယာ ဝါစာယ +	၃၄၄
ပေါရောဟိစ္စေန ယာဇကော	၃၆၈
[ဖ]	
ဖန္ဒတော	၈၁
ဖန္ဒာပယတော	၈၁
ဖလဂဝေသီ	၃၉
ဖလတ္ထိကော +	၃၉
ဖလပရိယေသနံ	၃၉
ဖဿံ ဖုသန္တိ	၂၆၁
ဖဿဖုဋ္ဌော	၂၄၄
[ဖာ]	
ဖာသုဝိဟာရဉ္စ	၁၀၆
[ဖိ]	
ဖိတာစ	၅၂
ဖိတံ ကုရုံ	၂၄၃
[ဖု]	
ဖုဿ ဖုဿ ဗျန္တီ ကရိဿန္တိ	၁၈၁
ဖုဿိတဂ္ဂဋ္ဌေသု	၁၉၂
ဖေဂ္ဂုံ အစ္ဆေတ္ဝာ	၁၀၃
[ဗ]	
ဗန္ဓနာဂါရိကော	၉
ဗန္ဓုကရောဂေါ	၂၉၅
ဗန္ဓုပစ္စာပါဒါ	၃၅၃
ဗရိဟိသတ္ထာယ	၁၀
ဗဟုဘာဝေ	၂၂၄
ဗဟိဒ္ဓါ ရူပါနိ	၁၉၅
ဗဟုကရဏီယာ (ဗဟုကိစ္စာ) +	၆

ပဒါနုက္ကမော	စာမျက်နှာ
[ဗ]	
ဗဟုဇနကန္တာ	၁၂
ဗဟုဇနမနာပါ	၁၂
ဗဟုဓာပိ ဟုတ္ဝာ ဧကော	၁၅၉
ဗဟုပါယာသာ	၃၆
ဗဟုဿုတော စိတ္တကထိ	၂၅၀
ဗလံ	၈၂
ဗလဝံ ဗန္ဓနံ	၁၁၉
ဗလဝါ သခ်ိဝမ္မော	၃၈၃
ဗလာနီကံ +	၃၆၉
[ဘ]	
ဘာလကိနိယာ	၄၈
ဘာလာ ဒုမ္မေဓိနော	၂၈၃
ဘာလေ စ ပဏ္ဍိတေ စ	၁၂၉
[ဖု]	
ဖုဒ္ဓစက္ခုနာ လောကံ	၂၆၈
ဖုဒ္ဓပမုခံ ဘိက္ခုသံဃံ	၂၂၆၊၃၂၁
ဖုဒ္ဓါ တာဒိ ပဝုစ္စတိ	၃၂၀
[ဗေ]	
ဗေလုဝဂါမကေ	၁၉
ဗေလုဝါရုမာ အစုဗေလုဝါဟာရ	၁၉၁
[ဗော]	
ဗောဓိ ဘထာဂတသ	၂၂၄
[ဗျ-ဗျာ]	
ဗျဥ္ဇနံ ဗျဥ္ဇနမတ္တာယ အာဟာရေတိ	၃၁၄
ဗျဥ္ဇနေန အာလောပံ နု စ အတိနာမေတိ	၃၁၄
ဗျာကတံ ဗျာကတတော	၉၉
ဗျာပန္နစိတ္တော	၃၅၅
ဗျာပါဒသင်္ကပ္ပါ	၂၀၈
ဗျာဓိပါရိဇုညံ	၂၃၈
[ဗြ]	
ဗြဟ္မစရိယဝန္တံ ဝါ	၃၀၅
ဗြဟ္မစရိယဝါသော	၉၉
[ဗြ]	
ဗြဟ္မစရိယသ ကေဝလီ	၃၂၀
ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ	၂၆၊၃၁၄
ဗြဟ္မဇာ ဗြဟ္မနိမ္မိတာ	၂၅၁
ဗြဟ္မညာယ ပဇာယ +	၃၄၅
ဗြဟ္မဒါယာဒါ	၂၅၁
ဗြဟ္မဒေယ္ယံ	၃၄၂
ဗြဟ္မပုတ္တသ	၆၂
ဗြဟ္မဘူတော အတိတုလော	၃၂၆
ဗြဟ္မလောကဂါမိနိံ	၃၈၃
ဗြဟ္မလောကာဓိမုတ္တာ	၃၆၃
ဗြဟ္မလောကူပပတ္တိယာ	၂၅၀
ဗြဟ္မဝဏ္ဏီ ဗြဟ္မဝစ္ဆသီ	၃၄၄
ဗြဟ္မဿရော	၃၁၂
ဗြဟ္မာ	၃၂၅
ဗြဟ္မုဇုဂတ္တော	၃၁၁
[ဗြာ]	
ဗြာဟ္မဏိ ဝါ	၂၁၃
ဗြာဟ္မဏောဝ ဝဏ္ဏသေဋ္ဌော	၂၅၀
ဗြာဟ္မဏိယောနိဇာဝ	၃၃၀
ဗြာဟ္မဏိသယော	၃၃၅
[ဘ]	
ဘတ္တဂ္ဂေ	၄၈၀
ဘယကထံ	၁၂၆
ဘယဝဇ္ဇိတာ	၁၀
ဘရိယဂဏာနံ	၁၂၂
ဘဝနေတ္တိသမ္ဘဟတာ	၂၈၃
ဘသ္မံ	၅၃
[ဘာ]	
ဘာဇနဝိကတိ	၂၀၂
ဘာဝိတတ္တသ	၆၂
ဘာဝေတဗ္ဗဉ္စ ဘာဝိတံ	၃၁၉
ဘာသတေ စ တပတေ စ	၂၁၄

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဋ္ဌကော်
[ဘိ]	
ဘိန္နေန ပတ္တေန	၂၈၁
ဘိသက္ကံ	၃၀၀
[ဘူ]	
ဘူတာ	၈၂
ဘူနဟုနော +	၁၆၅
ဘူမိဂတဋ္ဌ	၃၄၂၊၃၄၅
ဘူမိဘာဂေါ ရမဏီယော	၂၅၈
ဘူမိရာမဏေယျကံ	၃၈
[ဘေ]	
ဘေရဝဿ	၉၈
[ဘော]	
ဘောဂပါရိဇုညံ	၂၃၈
ဘောဂီရာဇာနော	၃၂၅
ဘောဂီဝတ	၃၉
ဘောဂေဟိ မန္ဒေဟိ	၃၁၈
ဘောဇနေမတ္တညူ	၂၅၊၁၃၉
ဘောဝါဒီနာမ	၃၆၈
[မ]	
မဂ္ဂင်္ဂစ္ဆာပဏံ	၅၉
မဂဝိသာဏေန	၁၀
မဂ္ဂါမဂ္ဂဿ ကောဝိဒံ	၃၆၉
မစ္ဆဃာတကော	၉
မစ္ဆဝိလောပေ	၁၂၆
မဏ္ဍနီကသမယံ	၂၁၅
မဏ္ဍာရညံ	၅၃
မဏ္ဍိမာယ ဒ္ဒါရသာလာယ	၅၂၊၂၃၃
မဏ္ဍိမာယ ပဓာနကွမာယ	၂၃၄
မဏ္ဍိဋ္ဌကာနိ	၁၂၂၊၃၂၂
မဏ္ဍိဋ္ဌဝဏ္ဏာနိ	၃၃၄
မဏ္ဍု စ သဝနီယော	၃၁၆
မဏိကုဏ္ဍလေသု +	၃၃၉
မဏိနာ ကုဏ္ဍလေန	၂၃၆

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဋ္ဌကော်
[မ]	
မဏိဝေဠုရိယော	၂၀၀၊၂၁၄
မဏ္ဍလမာလံ ပဋိယာဒေတိ	၃၂၂
မဏ္ဍလေ	၁၁၅
မတ္တိသမ္ဘဝံ +	၃၆၈
မန္ဒပဒံ	၃၄၂
မန္ဒာနံဒါတာ	၃၀၉
မန္ဒဿ ဥတ္တာနသေယျကဿ	၁၀၁၊၂၀၅
မန္ဒော ဥတ္တာနသေယျကော	၂၀၄၊၂၀၄
မဓုရာ မနောရမာ	၂၄၅
မနံ ပနဿာမ ဝတ	၂၉၈
မနသာနုပေက္ခိတာ	၂၃
မနာပစာရီ	၂၅၁
မနာပါ မနာပါ	၉၃
မနုဇဿ(-ဇေသု)	၆၁၊၂၇၉
မနုညံ	၁၂၁
မနုဿကသဋ္ဌေ(ဂမနေ၊ သာဋ္ဌေယျ)	၄
မနုဿရာဟသေယျကာနိ	၂၉၂
မနောဒဏ္ဍော	၄၉
မနောပဋိဗဒ္ဓါ +	၅၁
မနောပဒေါသေန	၅၃
မနောဘာဝနီယာနံ	၂၀၃
မနောမယံ သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂီ	၂၀၀
မနောသတ္တာဒေဝါနာမ	၅၁
မနောသင်္ခါရံ	၆၆
မမဘတ္တာ(-ယာနာ)	၂၉၈
မရုဝါယ	၉၈
မဟဂ္ဂတံ အမဟဂ္ဂတံ	၁၆၀
မဟစ္စာ ရာဇာနုဘာဝေန +	၂၅၅၊၂၉၂
မဟဇ္ဇံ မဟာကိစ္စံ	၃၂၄
မဟတော ရုက္ခဿ တိဋ္ဌတော	၁၀၃
မဟဒ္ဓနော မဟာဘောဂေါ	၁၆၈ ၂၃၉
မဟလ္လကဿ	၅၈
မဟလ္လကေစ	၃၆၆
မဟလ္လကော အဒ္ဓဂတော	၂၃၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်
[မ]	
မဟာဓိကရဏ်	၃၂၄
မဟာပရိဋ္ဌာဟော	၁၇၀
မဟာပုဗ္ဗဏ္ဏသိ	၆၃
မဟာဘိတာပေါ	၁၇၀
မဟာမတ္တကထံ	၁၇၆
မဟာယညောဝါ-ပစ္စုပဋ္ဌိတော	၃၂၃၊၃၈၀
မဟာသမာရမ္ဘံ	၃၂၄
မဟာသာဝဇ္ဇတရံ	၄၃၊၄၉
မဟိတော မဟေသီ	၂၇၈
မဟိ သဿ ဂဝဿ	၉၈
မဟေသီ	၃၂၂
မသာဏာန်ပိ	၈
မဟာသာလရုက္ခော	၁၅၆
[မာ]	
မာဂဝိကော	၉
မာတင်္ဂါရည်	၅၃
မာတာ စ ဥတုနီ	၃၃၂
မာတာပေတ္တိကံ	၃၅၆
မာတိတောစ ပိတိတောစ	၃၄၃
မာတုထညာ +	၂၀၅
မာတုပိ သဒ်သော	၃၃၂
မာတုမတ္တိကံ ဓနံ	၂၃၅
မာတုမားရီ +	၁၁၈
မာနစ္ဆိဒ္ဒဿ	၆၁
မာနိတော ပူဇိတော	၁၈၈၊၃၄၄
မာနုသကာနံ ပဠုန် ကာမဂုဏာနံ	၁၆၉
မာဒိသာ ဇိနာ	၂၇၁
မာရသေနပ္ပမဒ္ဒနော	၃၂၆
မာရုဘိဘူ	၃၂၈
မာလာကထံ	၁၇၆
မာလားကာရော ဝါ	၆၃
မာလာဂန္ဓ ဝိလေပန +	၁၃
[မိ]	
မိဂဒါယေ ဘေသကဠာဝနေ	၂၅၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်
[မိ]	
မိဂဇန္ဓကေ	၂၃၇
မိဂဘူတေန စေတသာ	၁၂၀
မိစ္ဆာဝဇ္ဇိပတ္တာဓိကရဏဟေတု	၃၂၄
မိစ္ဆာပဋိပန္နာတ္ထ	၁၄၆ ၃၂၄
မိစ္ဆာပဋိပန္နောသိ	၁ဂဂ ၃၂၄
မိတ္တာမစ္စာ	၁၆၉၊၂၃၉
မိတ္တာမစ္စာ ဥာတိသာလောဟိတာ	၉၇၊၃၂၂
မိဒ္ဓသုခံ	၁၂၄
မိယမာနံ ဓနံ	၂၄၄
[မု]	
မုခါဓာနေ	၁၁၄
မုခါဝရဏ် မညေ	၁၃၁
မုဂ္ဂပဋိဘဏ္ဍာနိ	၂၂ဂ
မုဂ္ဂယူသံ ကုလတ္ထယူသံ	၂၆၃
မုဠမှာ ဤသိက် ပဗ္ဗာဟေယျ	၂၀၀
မုဏ္ဍကေန သမဏကေန	၂၂၂
မုတ္တံ ရာဂေဟိ သမ္ဗသော	၃၂၀
မုတ္တဂတ်ပိ	၉၃
မုဒုတလုနဟတ္ထပါဒေါ	၃၁၁
မုဒုစိတ္တံ	၅၅
မုဒ္ဓနိ ဝါတာ ဥဟန်တိ	၂၆၁
မုသလမန္ဒရံ	၇
[မူ]	
မူသိကုက္ကရော	၂၂ဂ
[မေ]	
မေတ္တာယ စေတောဝိမုတ္တိယာ	၃ဂ၃
မေတ္တာဝိဟာရီ	၄၅
မေတ္တူပဟာရံ +	၂၉၄
မေခဝိနော(ဝိ)	၂၆၉၊၂ဂ၉၊၃၆၉
[မော]	
မောနပတ္တသ	၆၁
မောရသ	၉ဂ

ပဒါနုက္ကမော	စာမျက်နှာ
[မော]	
မောဟာ နဒဒ္ဓိ	၂၄၃
မောဟာယ	၂၃၂
[ယ]	
ယံဥပဂတော	၅၆
ယံကိဉ္စိ သမုဒယမ္မဲ	၅၅
ယက္ခဿ	၆၃
ယညတ္ထာယ	၁၀
ယညေဝါ	၃၃၃
ယတ္ထ အပ္ပမတ္တဿ +	၁၉
ယတ္ထဝိညူ	၁၇၈
ယထာ တံ သတ္ထုသာသနေ သိက္ခာယ	၁၁၀
ယထာနုသိဋ္ဌံ ပဋိပဇ္ဇမာနော	၂၂၀
ယထာပဋိပန္နာ မေ သာဝကာ	၁၉၄
ယထာဗာလံ(-မုဋ္ဌံ-အကုသလံ)	၁၀၇
ယဒိဒံ ပသဝေါ	၄
ယဒိ ဝါ အာဂန္ဓာရော (အနာဂန္ဓာရော)	၃၀၄
ယဒိ ဝါ ဥပဂတော	၅၆
ယဒေဝ ဝိတက္ကဝိစာရာ	၁၂၅
ယသဂ္ဂပတ္တဿ	၆၃
ယဿ ဓမ္မဓာတုယာ	၇၃
ယသဿိနော	၁၀၇
[ယာ]	
ယာစိတကံ	၃၉
ယာတြာ စ အနဝဇ္ဇတာ စ	၂၆၊၃၁၅
ယာနကထံ	၁၇၆
ယာပနာယ	၂၆
ယာဝ စက္ခု ယာဝ စ မူလာ	၁၉၉
ယာဝတက္ခဿ ကာယော	၃၁၂
ယာဝတာ ဒေါဟီပိတိ +	၂၂၄
ယာဝတိကာ ယာနဿ ဘူမိ	၂၂၅
ယာဝဒေဝ ကိလမထဿ +	၁၇၄
ယာဝသတ္တမာ ပိတုပိတာမဟယုဂါ +	၃၃၆

ပ.ါနုက္ကမော	စာမျက်နှာ
[ယု]	
ယုဂမတ္တဉ္စ ပေက္ခတိ	၃၁၃
ယုဂါခေါနေ ကာရဏံ	၁၁၅
ယုဒ္ဓကထံ	၁၇၆
[ယူ]	
ယူပတ္ထာယ	၁၀
[ယေ]	
ယေနမ္ပိ ဝိဒ္ဓေါ	၆၇
[ယော]	
ယော အသ္မိမာနော	၆၄
ယောဇေဟိ	၂၆၂
ယောနိဇံ မတ္တိသမ္ဘဝံ +	၃၆၈
[ရ]	
ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိ	၂၁၃
ရဂ်ကွမော ဟိ ခေါ	၅၆
ရဇ္ဇံကာရေဟိ +	၃၂၅
ရဇကဒေါဏိယာ	၃၃၁
ရဇတေန ဇာတရူပေန	၂၅၁
ရဇနံ	၅၅
ရဇနီယာ	၁၂၄
ရဇာပထော	၁၁
ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယ	၁၁၈
ရတိ ဝ	၃၇၁
ရတ္တိဘောဇနာ +	၁၄၁
ရတ္တိယာ ပဌမံ ယာမံ +	၂၆
ရတ္တိ ဝိကာလဘောဇနံ	၁၁၇
ရထကာရကုလာ	၃၃၁
ရယသ္မိ ပိ ကတာဝီ	၂၄၀
ရထိကာယ ရထိကံ	၂၀၆
ရသပဋိသံဝေဒီ	၃၁၄
ရသရူပပဋိသံဝေဒီ	၃၁၄
ရသဂ္ဂသံဂ္ဂီ	၃၁၂
ရဟာယတိ	၂၆၄
ရဟောဂတဿ	၁၁၆
ရဟောဂတော ပဋိသल्लိနော	၂၀၁

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဿကော်
[ရ]	
ရုဇကထံ	၁၂၆
ရုဇဂုဏော(-ဝံသေ)	၁၁၅
ရုဇညကုလာ	၃၃၁
ရုဇဒါယံ	၃၄၂
ရုဇဘောဂ္ဂံ	၃၄၂
ရုဇာဘိနီတာ +	၁၃၅
ရုဇာဘိရုဇာ မနုဇိန္ဒော	၃၂၇
ရုဇာ မုခံ မနုဿာနံ	၃၂၃
[ရိ]	
ရိဠိတိ	၈၁
ရိတ္တာကံယေဝ သမ္ဘူတိ	၂၂၀၊၃၁၇
ရိတ္တာ တုစ္ဆာ	၂၁၆
[ရု]	
ရုစ္စတိ စ ခမတိ စ	၃၀၆
ရုစိအနုဿဝေါ	၃၄၉
ရုစိရခမ္မဿ	၆၁
ရုဇ္ဇနီယံ	၁၄၇
[ရူ]	
ရူပဂတံ	၁၀၄
ရူပတဏှံ(-ပရိဇ္ဇာဟံ)	၁၆၇
ရူပသခ်ယဝိမုတ္တော	၁၅၆
ရူပသညာနံ +	၁၂၅
ရူပါရာမ(-ရတံ-သမ္ဘုဒိတံ)	၁၆၇
ရူပိ ကာယံ အဘိနိမ္မိနန္တိ	၂၀၀
ရူပီ ရူပါနိ	၁၉၅
ရူပေန တထာဂတံ	၁၅၅
[ရော]	
ရောဂတော	၁၀၄၊၁၆၃
ရောဂဘူတော	၁၇၃
ရောဂါ	၁၇၅
ရောဒိတမတ္တာ	၂၀၅

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဿကော်
[လ]	
လဇ္ဇာ	၈၇
လဋ္ဌကိကာ သကုဏိကာ +	၁၁၉
လဒ္ဓါနဝိတ္တံ	၂၄၃
လပိတ လာပန မတ္တေန	၂၅၆
လဟုကတရိကံ ဝေဒနံ	၂၄၂
လဟုဌာနံ ဗလံ	၂၅၄
[လာ]	
လာဘဂ္ဂံ	၁၁၃
လာဘသက္ကာရသိလောကာနိသံသတ္ထံ	၁၃၆
[လု]	
လုဒ္ဒါ	၉
[လူ]	
လူခေ	၂၉၅
လူယန္တ	၁၀
[လော]	
လောကက္ခာယိကံ	၁၂၆
လောကဝိဒူ	၂၆
လောကာမိသူပါဒါနာ +	၃၆
လောကေ +	၃
လောဘနီယေသု ဓမ္မေသု	၃၅၀
လောဟိတံ ဩဒါတံ	၂၀၀
လောဟိတကာနိ	၁၂၂၊၃၂၂
လောဟိတမက္ခိတံ	၃၅
[ဝ]	
ဝက်ဂုံလိ	၃၁
ဝစ္ဆကော	၁၀
ဝစ္ဆတရာ	၁၀
ဝစ္ဆဒန္တံ	၉၈
ဝဇ္ဇာ	၁၈၀
ဝဏ္ဏမုခါနိ	၁၆၉
ဝဏ်ဇော	၃၂၅
ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ	၃၄၄
ဝဏ္ဏာရဟဿ	၆၃

ပဒါနုက္တမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဝ]	
ဝဏ္ဏိယဋ္ဌ	၁၁၅
ဝတာဝန်တိ	၃၆၉
ဝတ္ထကထံ	၁၇၆
ဝတ္ထုဂဏာနံ	၁၂၂
ဝန္ဒလောကာမိသသ	၆၀
ဝမ် ဗန္ဓံ မရဏံ	၁၁၉
ဝနမူလဘက္ခော ဝါ	ဂ
ဝနရာမဏေယျကံ +	၃ဂ
ဝနသဏ္ဌော ပါသာဒိကော	၂၅ဂ
ဝယဓမ္မာ	၁၆၄
ဝရတ္တဋ္ဌ	၃၆ဂ
ဝဿာနံ ပစ္ဆိမေ မာသေ	၂၁၅
ဝဿာဝါသံ အဓိဝါသေတု	၂၂၆
ဝသိပ္ပတ္တသ	၆၂
ဝသိကော	၁၆ဂ
ဝဋ္ဌံ	၃၃၃
[ဝါ]	
ဝါကရံ	၂၃၇
ဝါစာဝိက္ခေပံ +	၁ဂ၄
ဝါစိတမနုဝါစေန္တိ	၃၄ဂ
ဝါတာတပေန သံဖုသိတော	၂၆၃
ဝါဒပထံ +	၁၉၃
ဝါဒသဃ်ာဋ္ဌေန	၅ဂ
ဝါဒါနုဝါဒေါ	၄၄၊၃ဝ၁
ဝါလဝေဓိရူပေ	၂၉၇
[ဝိ]	
ဝိကာလဘောဇနာ +	၁၃
ဝိကူဇိတမတ္တာ +	၂ဝ၅
ဝိက္ကန္ဒန္တိယေဝ	၃၆ဝ
ဝိဂတ ကာဋ္ဌကံ	၂၂၆
ဝိဂတ စာပလ္လော	၃၄၅
ဝိဂတ ပိပါသော	၁၆၇
ဝိစိကိစ္ဆတိ နာဓိမုစ္စတိ	၃ဝ၉

ပဒါနုက္တမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဝိ]	
ဝိစိတကာဋ္ဌကံ အနေကသူပံ	၁၉၂
ဝိစိတ္တံ မာလံ	၆၃
ဝိစိတြာနိ	၅၄
ဝိဇနဝါတာနိ	၂၉၂
ဝိဇ္ဇန္တရိကာယ	၁၁ဂ
ဝိဇာယမာနာပိ	၃၃ဝ
ဝိဇိတဝိဇယသ	၆ဝ
ဝိဇိတာဝိနံ	၃၇၂
ဝိဇိတာဝီ	၃ဝ၉
ဝိစ္ဆဋ္ဌယမာနော	၃၁၄
ဝိညာဏကတံ	၁ဝ၄
ဝိညာတာ ဝိညာပေတာ	၁ဂဝ
ဝိဘဇ္ဇေယ်ျ	၃၆
ဝိတ္ထေန ဇရံ	၂၄၄
ဝိတ္ထာယိတတ္တံ ဝါ +	၃ဂ၂
ဝိဒိတမမ္မော	၅၅
ဝိဒိတဝေဒသ	၆၂
ဝိဒ္ဓေ ဝိဂတဝလာဟကေ	၂၁၄
ဝိနာယကံ တထာဂတံ	၂၇၃
ဝိနိဝရဏစိတ္တံ	၅၅
ဝိပဇ္ဇမာနံ သမ္ပဇ္ဇမာနံ +	၆၄၊၃၇၄
ဝိပရိတသညံ	၁၇ဝ
ဝိပဿိသ	၆၂
ဝိပ္ပကတာ အန္တရုကထာ	၁၇ဂ
ဝိပ္ပဋိပန္နာတ္ထ	၁၄၆
ဝိပ္ပတစ္ဆမာနော	၁၆၉
ဝိပ္ပသန္နာနိ ဣန္ဒြိယာနိ	၂၇ဝ
ဝိပေက္ခမာနော နစ ဂစ္ဆတိ	၃၁၃
ဝိပ္ပဓန္ဓိတာနိ	၁၁၄
ဝိပ္ပလိတာယ သဃ်ာဋိယာ	၂ဂ၁
ဝိဘင်္ဂဝါဒေါ	၃၇၄
ဝိမလံ သုဒ္ဓံ	၃၇ဝ
ဝိမလေန အနုဗုဒ္ဓံ	၂၆ဂ
ဝိမုစ္စတိ +	၁ဝ၄

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဋ္ဌကော်
[ဝ]	
ဝိမုတ္တံ အဝိမုတ္တံ	၁၆၀
ဝိမုတ္တစိတ္တော	၁၅၄၊၁၆၄
ဝိမုတ္တာ	၃
ဝိယဋ္ဋနာ	၃၂၅
ဝိရင် ဝိတမလံ	၅၅
ဝိရာဂမ္မာ	၁၆၄
ဝိရုဒ္ဓေသု အဝိရုဒ္ဓံ	၃၇၀
ဝိရူပရူပေန မထေန္တီ စိတ္တံ	၂၄၅
ဝိလာပေါ	၁၇၉
ဝိလောကိတမ့်	၁၃၀
ဝိဝဋ္ဋဆေါ	၃၀၉
ဝိဝရိတမ့်	၈၉
ဝိဝရိဿတိ	၂၉၃
ဝိဝါဟော ဝါ	၃၂၃
ဝိဝိစ္စေဝကာမေဟိ	၁၀၄
ဝိဝေကံ ကာမေဟိ +	၁၃၄
ဝိဝေကနိဿိတံ ဝိရာဂနိဿိတံ	၁၉၅
ဝိဝေကာဝဋ္ဌောစ +	၃၁၃
ဝိသမစာရီ	၃၅၉
ဝိသာရဒဿ	၆၂
ဝိသုဒ္ဓိတ်	၈၂
ဝိသုဒ္ဓိယာ	၃ ၈၂
ဝိသုဒ္ဓေန အတိက္ကန္တမာနုသကေန	၂၂၀
ဝိသေဝိတာနီ +	၁၁၄
ဝိဿဇ္ဇေယ်ုံ +	၃၆
ဝိဿဇ္ဇာယ	၃၄၄
ဝိဿဇ္ဇောစ ဝိညေယ္ယောစ	၃၁၆
ဝိဿရမကာသိ	၁၁၈
ဝိဟိ သသညီပဂုဏ်	၂၆၉
[ဝီ]	
ဝီတရာဂံ(-ဒေါသံ-မောဟံ)	၁၆၀
ဝီတလောဘဿ	၆၂
ဝီမံသ သမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ	၁၉၅
ဝီရုံ	၃၂၂

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဋ္ဌကော်
[ဝိ]	
ဝိရဂ်ရူပါ	၃၀၉
ဝိရိယသမာဓိ။ပ။ ဂတံ	၁၉၅
ဝိရိယာ	၃၀၄
ဝိသတိဝဿုဒ္ဒေသိကော	၂၄၀
ဝိသေ ဣန္ဒြိယသတေ	၁ဂ၁
[ဝု]	
ဝုစ္စသီလီ	၃၄၄
ဝုတ္တဝါဒိနော	၃၄၊၁၅၀
ဝုတ္တသိရော	၃၂၉၊၃၄၆
ဝုဒ္ဓသီလဿ	၆၀
ဝုဒ္ဓါနံ မဟာလ္လကာနံ	၃၂၄
ဝုဒ္ဓါစေဝ အရဟာစ	၂၅၀
[ဝေ]	
ဝေကဏ္ဏံ(ကဏ္ဏံ)	၉ဂ
ဝေဒနာဂတံ	၁၀၄
ဝေနကုလာ ဝါ	၃၃၁
ဝေနေယျိကဿ	၆၁
ဝေယျာဝစ္စာကရဏာ +	၃၆၅
ဝေသမန္တရဿ	၆၀
ဝေသိဝါ	၂၁၃
ဝေဟာသာဂတာ	၂၄၂
ဝေဟာသဒ္ဓဇ	၃၄၅
[ဝေါ]	
ဝေါကာရဇ္ဇ သမညာယ +	၃၆၇
ဝေါကိဏ္ဏသုခဒုက္ခံ	၂၁၆
ဝေါဒိဋ္ဌာ ဝေါစရိတာ ပညာယ	၁၄၅
ဝေါသာနမိဝေါမိဂ္ဂတိ	၂၄၅
[သ]	
သံကိလေသာယ	ဂ၂
သံဃာတံ	၅၂
သံဃော ဝေ ယဇတံ မုခံ	၃၂၇

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဇ္ဇကော်
[သ]	
သံဆိန္ဒိတ္ဌာ	၁၂၁
သံပဒါလေတ္ဌာ	၁၂၁
သံယမေန ဒမေန +	၃၂၃
သံယုတ္တောဘတိ ဝဒါမိ	၁၂၃
သံဝိဘဇိဿာမိ	၂၉၁
သံဝိဿန္ဒန္တိ	၂၉၁
သံဝုတဒ္ဓါရော	၂၉၃
သံဝုတတ္တာသ	၆၁
သံသာရံ	၂၄၅၊၃၂၁
သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော	၃၄၃
သဉ္ဇတ္တရံ အနုတ္တရံ	၁၆၀
သဉ္ဇဒ္ဓေသံ	၁၇၊၄၁
သကံနိဝေသနံ	၅၆
သကဏိကံဝါ	၂၀၁
သကလ်ကဂ္ဂိ	၃၅၆
သက္ကတော ဂရုကတော	၁ဂဂ၊၃၄၄
သက္ကသ	၆၂
သက္ကာယဒိဋ္ဌိနုယောဂေါ	၁၀၁
သက္ကာယဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌိတေန	၁၀၂
သက္ကာရံ	၆၃
သင်ကိတ္တိသု	ဂ
သကိဠနော	၃၆ဂ
သကျပုတ္တော သကျကုလာ	၁၆၅
သခ်ံတာ	၁၆၄
သခ်ံတိယော	၁၁ဂ
သခ်ံဓမော	၃ဂ၃
သခ်ံယေဂ် ဝိနောဒေတိ အဓိဝါသေတိ	၁၃၄
သခ်ံယေဂ် ပရိဝဇ္ဇေတိ	၁၃၄
သခ်ံရဂတံ	၁၀၄
သဂ္ဂီဒိဋ္ဌော	၄၅
သဂါရဝေန သပ္ပတိဿေန	၁၃၂
သဂ္ဂါပါယဉ္စ ပဿတိ	၃၂၀၊၃၂၂
သဂ္ဂုပဂေါ	၁၅၁
သင်ါတိကဿ	၆၁

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဇ္ဇကော်
[သ]	
သဂ်ါမဂတော	၁၃
သဂ်ါမာဝစရော	ဂ၊၁၂၀
သဃ်ဋ္ဌေန္ဓော	၃၁၃
သဃ်ာဋိ စတုဂ္ဂုဏံ	၂၂၂
သဃ်ိသနော	၁ဂ၃
သစေ နာ သြရောဟေယ္ယ	၄၀
သစေ ပန စေတေတိ	၅၂
သစ္ဆံမမ်	၃၂၅
သစ္ဆဝဇ္ဇေန	ဂ၂
သစ္ဆဝါစံ	၃၄
သစ္ဆဝါဒိနော	၂၂၃
သစ္စာနုပ္ပတ္တိ +	၃၅၁
သစ္စာနုဗောဓော +	၃၅၁
သစ္စာနုရက္ခဏာ	၃၄၉
သစ္ဆိကိရိယာဃ	၄
သစ္ဆိကိရိယဟေတု	၂၁၃
သစ္ဆိဝါ ကရိသတိနာမ	၃၂၃
သညာဂတံ	၁၀၄
သဠာ ပါဏံ ဇီဝိတာ	၁ဂ၅
သဋ္ဌာယနော	၅၀
သဒ္ဒော စ မာယာဝီ	၂၃၄
သဏ္ဌသ ဝါ	၉ဂ
သတိ သတိအာယတနေ	၁၅၉
သတိဏကဒ္ဒေါဒကံ +	၃၄၂
သတိနေပက္ကေ	၂၃
သတိသမ္မောသာ	၁၂၃
သတ္တအသညီဂဗ္ဘာ	၁ဂ၁
သတ္တဒေဝါ(မနုဿာ-ပိသာစာ)	၁ဂ၁
သတ္တနိဂဏ္ဌိဂဗ္ဘာ	၁ဂ၁
သတ္တပပါတ-သုပိနာ	၁ဂ၁
သတ္တပဝုဋ္ဌာ-ပပါတာ	၁ဂ၁
သတ္တမာမာတုမာတာမဟယုဂါ	၃၃၆
သတ္တရတနသမန္နာဂတော	၃ဝ၉
သတ္တရတ္တေန +	၃၂ပ

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သတ္တာသညီဂဿာ	၁၈၁
သတ္တာသုပိနသတာနိ	၁၈၁
သတ္တုဿဒံ	၃၁၁-၃၄၂
သတ္ထေသု ဟာယမာနေသု	၁၁၃
သတ္ထရိ ဝိညူသု သဗြဟ္မစာရိသု	၂၇၄
သတ္ထလူခါနိ	၁၉၁
သတ္ထာ အနုတ္တရော	၂၇၁
သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ	၂၇
သတ္ထိ ံ ဥန္နာမေတိ	၃၁၃
သတ္ထုစေဝ ဝဏ္ဏဝါဒိနော	၁၀၉
သတ္ထုရုန္ဒယော	၃၂၆
သတ္ထုသာသနံ	၄၉၊၁၀၀
သဒုက္ခံ သဝိယာတံ သဥပါယာသံ	၁၅၃
သဒ္ဓါရာ ဒ္ဝေအာဂါရာ	၂၀၂
သဓညံ	၃၄၂
သဓမ္မောက္ကံသနာ	၁၀၆
သဒ္ဓဠ္ဠ သီလဠ္ဠ	၁၃၆
သဒ္ဓမ္မေ	၁၁၃
သဒ္ဓါ အမူလိကာ	၃၄၉
သဒ္ဓါဇာတော ဥပသက်မတိ	၁၄၆၊၃၅၁
သဒ္ဓါယိကော	၂၄၃
သဒ္ဓါဝိမုတ္တော	၁၀၉၊၁၄၄
သဒ္ဓေန ပတ္တေ	၂၂၃
သနာဘိကာနိ သဗ္ဗာကာရပရိပူရာနိ	၃၁၀
သနိဿဏ္ဍကေတုဘာနံ	၃၀၁
သနိဒါနံ ဓမ္မံ	၁၉၃
သန္တတသီလာ +	၃
သန္တတဝုတ္တိနော	၃
သန္တတ္တော	၁၂၃
သန္တရဗာဟိရာ ဖုဋ္ဌာ	၁၉၀
သန္တဿ(—သ္မိ ံ)	၆၂၊၇၃
သန္တာ ဝိမောက္ခာ	၁၄၀
သန္တုဋ္ဌော ဂ္ဂတရိတရေန စီဝရေန	၁၉၀
သန္ထော ပဏီတော	၁၅၄၊၂၆၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သန္ထော သံဝိဇ္ဇမာနော +	၅
သန္ထာဂါရံ +	၉၊၂၃၊၁၂၇
သန္ဒဿေတ္ဝာ သမုတ္တေဇေတ္ဝာ	၂၄
သန္ဒာနံ	၃၆၀
သန္ဒိဋ္ဌိကမကာလိကံ	၃၂၇
သန္ဒိနံ	၃၅၅
သန္ဒိမုခေ ဂဟိတော	၂၄၅
သန္ဒာမေယ္ယ အပိနုခေါ	၃၀၊၁၇၀
သန္ဒိဓိကာရကံ ကာမေ	၁၀၅
သန္ဓိပတိတာ	၃၃၇
သပဒါနစာရိနော +	၁၉၂
သပ္ပါဋိဟာရိယံ	၁၉၃
သပ္ပိတေလေန +	၁၀
သဗ္ဗံ မေ နက္ခမတိ	၁၆၁
သဗ္ဗအဟံကာရ မမံကာရမာနာ- နုသယာနံ	၁၅၃
သဗ္ဗကုသလဓမ္မပဟီနော	၂၉၀
သဗ္ဗတ္ထတာယ	၃၆၃
သဗ္ဗထာသဗ္ဗံ +	၃၄
သဗ္ဗဓိသဗ္ဗတ္ထတာယ	၂၁
သဗ္ဗမညိတာနံ(-မထိတာနံ)	၁၅၃
သဗ္ဗယောဂဝိသံယုတ္တံ	၃၇၁
သဗ္ဗဝါရိဓုတော (ဖုဋ္ဌော)	၅၂
သဗ္ဗလောကာဘိဘူ	၃၇၁
သဗ္ဗသန္ထရိ ံ +	၂၃
သဗ္ဗသော အာဟာရူပစ္ဆေဒါယ	၂၆၂
သဗ္ဗာကာရသမ္ပန္နော	၂၀၀
သဗ္ဗာဘိဘူ သဗ္ဗဝိဒူ	၂၇၀
သဗ္ဗာမိတ္တော ဝသီကတ္ဝာ	၃၂၆
သဗ္ဗာဝတံ	၁၉၉
သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ +	၃၄
သဗ္ဗေသု ဘူတေသု နိဓာယ ဒဏ္ဍံ	၂၇၀
သဗ္ဗာဘဏ္ဍံ	၆၅၊၄၀၄
သမဏကာ	၃၅၃

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဿကော်
[သ]	
သမဏဂါရဝံ(ပသာဒ်-ပေမံ)	၃၃၅
သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တော +	၂၀၃
သမတ္တံ	၆၄ ၇၈
သမတိတ္ထိကာ	၁၀၃
သမဒန္တော	၃၁၂
သမဓိဂယှ +	၁၆၈၊၂၀၅
သမန္နာဟရိတ္ဝာ	၁၁၄၊၃၄၇
သမနုမညိဿန္တိ	၇၄
သမနုမောဒိဿန္တိ	၇၄
သမယပ္ပဝါဒကေ	၂၀၃
သမယောပိခေါ အပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ +	၁၀၈
သမဝဋ္ဋကွန္ဒော	၃၁၂
သမဝေပါကိနိယာ	၂၃၆၊၂၇၄
သမ သမဂတိကော	၁၇၆
သမသမာ သာမည်ပတ္တာ	၁၇၆
သမလေဟိ စိန္တိတော	၂၆၇
သမာစရေယျ ကိ ံနုခေါတိ	၂၈၆
သမာဒိဏ္ဏော	၇၈
သမာပတ္တိယာ ဩတ္တပ္ပတိ +	၂၇
သမိဒ္ဓိတမ္ပံ	၁၃၀
သမုဒယဉ္စ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ	၁၆၇
သမုဒ္ဒကွာယိကံ	၁၇၆
သမုဒ္ဒနိန္နာ(-ပေါဏာ-ပဗ္ဘာရာ)	၁၅၈
သမ္ဘိတ္ဝာ	၅၇
သမ္ဘန္တာနံ	၃၃၄
သမ္ဘပ္ပညာယ +	၃၆
သမ္ဘပ္ပဓာနာ	၃၀၃
သမ္မာအဓိသယိတာနိ	၂၈
သမ္မာကမ္မန္တေန ဉာဏေန	၁၁၆
သမ္မာဓေါ အနုပဝစ္ဆေယျ	၁၆၈
သမ္မာပဋိပတ္တာဓိကရဏဟေတု	၃၇၄
သမ္မာဝါစာယ(ဝါယာမေန-ဝိမုတ္တိယာ)	၁၁၆
သမ္မုစ္စာဝါ	၃၇၂၊၃၇၈

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဿကော်
[သ]	
သမ္မောဒမာနာ	၇၅
သမ္မောဒိ သမ္မောဒနီယံ +	၂
သမ္မောဟမာပါဒိ	၁၅၄
သမ္မောဟာယ	၁၅၄
သမ္မာဇာနကာရီ(-ဇာနော)	၁၄၊၁၅
သမ္မန္ဓကုသလံ	၂၀၄
သမ္မန္ဓဖလော စ	၃၉
သမ္မာဏယ သုခါယ စ	၃၁၉
သမ္မာသန္တာ(-သန္တော)	၇၅၊၂၉၅
သယနကထံ	၁၇၆
သယံဝသီ	၁၆၉
သရဏကမနံ ပဿ	၂၀၃
သရဿ စ နိမိတ္တံ	၂၃၄
သရာဂံ (-ဒေါသံ-မောဟံ)	၁၆၀၊၂၀၆
သရီရဘေဒါ	၂၄၅
သရူပဝစ္ဆာယ	၁၀
သလဋ္ဌိ ဝါ	၃၃၁
သလ္လံ	၉၀
သလ္လကတ္တံ +	၉၇၊၁၆၉
သလ္လကတ္တော အနုတ္တရော	၃၂၆
သလ္လတော	၁၀၄၊၁၆၃
သလ္လဘူတော	၁၇၃
သလ္လေန	၉၇
သသက္ကံ ဗြဟ္မစရိယံ	၁၇၀
သသာဂရန္တံ မဟီ	၂၄၃
သဟစက္ခုပ္ပါဒါ	၁၇၄
သဟတ္ထာ သန္တပ္ပေသိ သမ္ပဝါရေသိ	၃၂၁
သဟဓမ္မေန သုနိဂ္ဂဟိတံ	၁၉၃
သဟနုက္ကမံ	၃၆၀
သဟဿယုတ္တံ အာဇညရထံ	၂၄၀
သဟဿာရာနိ သနေမိကာနိ	၃၁၀
သဟိတံ မေ	၁၀၀

ပဒါနုက္တမော	ဝိဿကော်
[သာ]	
သာ ဥပဒ္ဓိတာ	၈
သာကကင်္ခံ	၃၀၃
သာကဿ ဝါ	၃၃၁
သာကာရံ သဉ္ဇေသံ	၁၇၊၄၁၊၁၅၀
သာကွရပ္ပဘေဒါနံ	၃၀၈
သာဂရပရိယန္တံ	၃၁၉
သာတမတ္တာ	၁၇၀
သာဒါနေသု အနာဒါနံ	၃၇၀
သာဓုပညဿ	၆၀
သာဓုသမ္မတာ ဗဟုဇနဿ	၁၈၇
သာပါနဒေါဏိယာ ဝါ	၃၃၁
သာမံ ဒက္ခိတိ	၂၂၀
သာမံ ဒိဋ္ဌော ဝါ	၁၃၆
သာမညော ဥ ဿတိ	၂၂၀
သာမာဝါ	၂၁၃
သာမုက္ကံသိကာ	၅၅
သာယမနုသိဋ္ဌော ပါတော	၂၇၅
သာရဇ္ဇေ ဒေါ	၁၀၃
သာရဏီယံ +	၂
သာရတ္တရတ္တာ	၃၃၉
သာရထိဝရဿ	၆၁
သာရဒ္ဒါ	၂၆၁
သာရုဂါယ သန္ဓိကေ	၁၆၂
သာလဿ ဝါ	၃၃၁
သာဝဇ္ဇော	၂၉၀
သာဝိတ္ထီ ဆန္ဒသော မုခံ	၃၂၇
သာဟုဇ္ဇစိရေန	၁၇၂
[သိ]	
သိခရေန +	၃၆၁
သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော	၁၁
သိဃ်ာဌကေန(-ကံ)	၂၀၆
သိတဿ ပါတုကမ္မာယ	၂၂၁
သိထိလဟနု	၉၀
သိပ္ပိကော	၃၆၇

ပဒါနုက္တမော	ဝိဿကော်
[သိ]	
သိတာ ဝါရိမာရာ	၁၉၀
သိတောဒကပဋ္ဌိက္ခိတ္တော	၅၁
သိလဝါ သိလမယော	၂၀၀
သိသစ္ဆဝိသံဖုသိတာ	၂၆၃
သိသေ သိသဝေဠံ	၃၆၁
သိဟပုဗ္ဗဒ္ဓကာယော	၃၁၁
သိဟဟနု	၃၁၂
[သု]	
သုကွောကကော	၂၅၁
သုခဒုက္ခာယ	၁၀၀
သုခဒုက္ခိ	၂၁၆
သုခမ္ဘာနံ	၁၁၆
သုခပရိဘတော	၂၃၁
သုခပ္ပဋိသံဝေဒီ	၅
သုခါယ	၇၀
သုခုမစ္ဆဝိ	၃၁၁
သုခေနသုခံ	၂၅၅
သုခေဓိတော	၂၃၁
သုဂိတာ နော ဒုဂ္ဂိတာ	၃၀
သုဇာတော စာရုဒဿနော	၃၂၄
သုတက္ကိတံပိ	၁၀၃
သုတံ စာဂေါ	၃၅၅
သုတဋ္ဌ စာဂဋ္ဌ	၁၃၆
သုတ္တဿစ ဇာဂရဿစ	၁၀၂
သုတော ဝါ	၁၇၁
သုဒန္တာ	၃၀၂
သုဒ္ဒိဝါ	၂၁၃
သုဓောတဟတ္ထပါဒံ	၁၂၁
သုနိက္ကန္တံ	၃၅
သုနိဗ္ဗာယိတံယေဝ	၃၄၉
သုပ္ပဋ္ဌဝိဒ္ဓတ္တာ	၇၃
သုပ္ပတိဋ္ဌိတစိတ္တာ	၃
သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါ	၃၁၀
သုပရိကမ္မကတာယ မတ္တိကာယ	၂၀၁

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဋ္ဌကော်
[သု]	
သုပရိကမ္မကတော	၂၀၀၊၂၁၄
သုပရိဝိတက္ကိတံ ယေဝ	၃၄၉
သုပိနကံ	၄ဂ
သုဘံ အသုဘံ	၃၇၀
သုဘဂဝနိကော	၃၇၆
သုဘန္တေ ဝ အဓိမုတ္တော	၁၉၅
သုဘူမိ ဒဿနာယ	၂၉၂
သုဘော ဇာတိမာ	၂၁၄
သုမေဓ သမန္တစက္ခု	၂၆ဂ
သုရစိတံယေဝ	၃၄၉
သုဝဏ္ဏကာရောဝါ(-ရန္တေဝါသီ)	၂၀၁
သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော	၃၁၁
သုဝဏ္ဏဝိကတိ	၂၀၁
သုဝဏ္ဏသို့ သုပရိကမ္မကတသို့	၂၀၁
သုဝစေန ကလျာဏမိတ္တေန	၁၃၉
သုသမစိတ္တဿ	၆၀
သုသမတ္တော သမာဒိန္နော +	ဂ၁
သုသမ္ဘုဓော	၂၆၇
သုသာနံ ဝနပတ္ထံ	၁ဝ၉
သုသာနာ သင်္ကာရကူဋာ	၁၉၁
သုသိလျှံ	ဂ၀
သုသုကာဘယံ	၁၂၉
သုသုက္ကဒါဋ္ဌော	၃၁၂၊၃၂၄
သုဿုတံပိ ဒုဿုတံပိ	၁ဂ၃
[သူ]	
သူကရခတာယံ	၁၆၁
သူကရဒေါဏိယာ ဝါ	၃၃၁
သူကရိကော	၉
သူရကထံ +	၁၇၆
[သေ]	
သေဋ္ဌံ တဒုပါဂမံ	၂ဂ၃
သေတကာ သုပတိတ္ထာ	၂၅ဂ
သေနာကထံ	၁၇၆

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဋ္ဌကော်
[သေ]	
သေမ္ဘာရဿ	၉ဂ
သေယျံသော +	၃၅၅
သေရိဝိဟာရေန +	၁၃ဂ
သေရီ	၁'ဒ၉
[သော]	
သောကပရိဒေဝါနံ	၃
သောကပရိဒေဝ။ပ။ ယာ သာ	၉၉
သောစယတော(စာပယတော)	ဂ၁
သောဏ္ဍိကကမ္မကာရော	၄၉
သောဏ္ဍိကာ ဂ်ိလဋ္ဌိ(ဓုတ္တော)	၄၉
သောတံ ဩဒဟတိ	၁၄၆၊၃၅၁
သောတာဝဓာနံ(-နဿ)	၁၄၆၊၃၅၃
သောတာ သာဝေတာ	၁ဂဝ
သောတ္ထိသိနာနိ +	၂၂၂၊၃၃၁
သောတ္ထိ	ဂဝ
သောပါဏကဋ္ဌေဝဏ်	၂၅၅
သောဠ္ဍ ပပါတေ နရကေ	၂၇ဂ
[သ္ဌ]	
သ္ဌာကာရေ ဋ္ဌိကာရေ	၂၆ဂ
သ္ဌာကွာတံ ပြဟ္မစရိယံ	၃၂၃
သ္ဌာဂတံ နာဘဂတံ	၂ဂ၃
သ္ဌာတနာယ +	၄၄၊၂၂၅
သ္ဌာနုဿုတံယေဝ	၃၄၉
[ဟ]	
ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌော	၂၉၅
ဟတပဟတေ နိဝိဋ္ဌော	၂၇၆
ဟတ္ထကုက္ကုစ္စံ(ပါဒ-)	၃ဝ၃
ဟတ္ထတ္ထံ	၂၇၆
ဟတ္ထမ္ပိ အနုပတိတ္ဝာ	၂၃၃
ဟတ္ထပါဒါ ဆိန္နာ	၁ဂ၅
ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော +	၁
ဟတ္ထာနဋ္ဌ ပါဒါနဋ္ဌ	၂၃ဂ

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဟ]	
ဟတ္ထာဝပလေခနော	၇
ဟတ္ထာရူဠ္ဍေ သိပ္ပေ	၂၇၃
ဟတ္ထာရောဟော(-ဟဿ) +	၁၊၀၇
ဟတ္ထိဒမ္မံ	၄၊၃၀၂
ဟတ္ထိသ္မိံ ပိ ကတာဝီ	၂၄၀
ဟတ္ထေသု ဓောတေသု	၃၁၄
ဟန္ဒာ ဝါ ဃာတေတာ ဝါ	၁၈၀
ဟရိတုပလိတ္တာယ	၁၀
ဟလံဒါနိ ပကာသိတုံ +	၂၆၆
ဟဿကံယေဝ သမ္ဘူတိ	၂၂၀၊၃၇၆
ဟဿာပိ	၀၇
[ဟိ]	
ဟိတာယ	၇၀
ဟိတာဟိတံ	၄
ဟိရညသုဝဏ္ဏံ	၂၄၂၊၃၄၅
ဟိရိမာ	၂၇
ဟိရိဠ္ဍ ဩတ္တပ္ပဠ္ဍ	၁၁၇
ဟိရိယတိ ကာယဒုစ္စရိတေန	၂၇
[ဟီ]	
ဟီနာယာဝတ္တိဿာမိ	၉၅၊၉၆
ဟီနာယာဝတ္တိတုံ	၂၃၃
[ဟေ]	
ဟေတု	၀၂
ဟေတုရူပံ	၃၀၁
ဟေမန္တိကော	၁၆၀

။ဝ၀ဝ၀—ရှေ့-၀-၄၂—၅၇၄—၀-သ-စ—၁၇၄—၂၃-၀-၆၂—၃၀၀၀။

မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသနိဿယ
ပြင်ဆင်ချက်

ဦးရေ ဤသို့ အမှန်ပြင်ဆင်ဖတ်ရှုပါ ကြောင်းရေ စာမျက်နှာ

၁။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ယမ္မိ၊ အကြင် သီလဖြင့်လည်း။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဣဒမ္မိ၊ ဤသီလသည် လည်း။ ယဉ္စခေါ၊ အကြင်ဉာဏ်ဖြင့်လည်း။ပ။အနုဿရတိ၊၏။ ဣဒမ္မိ၊ ဤဉာဏ်သည်လည်းဟုပေး။ ....

မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ နိဿယ ပြင်ဆင်ချက်

ဦးရေ	ဤသို့ အမှန်ပြင်ဆင်ဖတ်ရှုပါ	ကြောင်းရေ	စာမျက်နှာ
၁၈။	ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ (၄)	၉	၂၃၃
၁၉။	အဿ၊ ထိုမင်းမျိုး၏။	၁၆	၂၅၁
၂၀။	ဗိမ္မိသာရော ရာဇာ၊ ကို။	၅	၂၂၉
၂၁။	ကိလိသန္တီ ဝတ၊ ညစ်နွမ်းကုန်စွတကား။	၂၃	၂၈၀
၂၂။	အာစမေဟိ၊ နှုတ်ကျင်း (ပလုတ်ကျင်း)ရေပေးလော့	၁၅	၂၈၈
၂၃။	နှ ဗန္ဓန္တိ ဝိယ မညေတိ၊မဖွဲ့နှောင်နိုင်ယောင် ထင်ကုန်သနည်း”ဟူ၍။	၂၈	၂၉၅
၂၄။	မနံ အနသာမ(အနသိသာမ)ဝတ၊ ပျက်စီးလုမတတ် ဖြစ်ကုန် ရုပြီတကား	၄	၂၉၈
၂၅။	မနံ ပနသာမ (ပနသိသာမ) ဝတ၊ အထူးထူး အထွေထွေ ပျက်စီးလုမတတ် ဖြစ်ကုန်ရုပြီတကား	၅	၂၉၈
၂၆။	ပဟောတိတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါသလော”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ	၂	၃၀၅
၂၇။	မာတာမဟယုဂမ္မိ မဟာမဟိယုဂမ္မိ(အောက်ခြေမှတ်ချက်ရှု)	၁၀	၃၃၂
၂၈။	အန္ဓဝေဏ္ဏပမေန၊ သူကန်းအစဉ်တည်းဟူသော ဥပမာရှိသောစကားဖြင့်	၁၄	၃၃၆
၂၉။	ယံ နု လဘေယျ၊အကြင်မရရာ။	၆	၃၈၁

မြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓသာသနာအမွေခံနှင့်
အောက်ပါအရောင်းကိုယ်စားလှယ်များထံမှာ ရနိုင်ပါသည်။

၁။ စာပေဖီမာန် ၅၂၉-၅၃၁ ဆုန်သည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
၂။ အင်းဝစာအုပ်တိုက်၊ အမှတ် ၂၃၂ ဆူးလေဘုရားလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
၃။ ပညာရောင်ခြည် စာပေပဋာန၊ ကိုးထပ်ကြီးဘုရား၊ ကြည့်မြင်တိုင်။
၄။ သီရိရတနာ ပိဋကတ်အိုင်၊ အမှတ် ၂၅-၂၆ ရွှေတိုဘုရား ဈေးတော်ရုံ။
၅။ မြည်သူ့စာပေတိုက်၊ ၅၄၆ ကုန်သည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
၆။ ကမ္ဘာဘေး ပိဋကတ် စာပေပဋာန၊ ၃၂-၃၄ ရွှေတိုဘုရား ဈေးဆောင်ရုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။
၇။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ပိဋကတ် စာအုပ်အိုင်၊ ၅၄-၅၅၊ ရွှေတိုဘုရား ဈေးတော်ရုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။
၈။ ရတနာ့ဝါဒီ ပိဋကတ်အိုင်၊ ၆၉-၇၀ ရွှေတိုဘုရားကြီး ဈေးတော်ရုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။
၉။ ပိဋကတ်စာအုပ်နှင့် သာသနာပရိယတ္တိဆိုင်၊ ၃၇-၃၈ ရွှေတိုဘုရားဈေးတော်ရုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။
၁၀။ ပိဋကတ်စာအုပ်နှင့် သာသနာပရိယတ္တိ-ယွန်းဆည်ကြေးကုန်ဆိုင်၊ ၄၇-၄၈ ရွှေတိုဘုရား အရှေ့ဘက်စောင်းတန်း ရန်ကုန်မြို့။
၁၁။ ပိဋကတ်စာပေပြန်ချိုးရေးနှင့် စာအုပ်ချုပ်လုပ်ရုံ၊ ၄၃-၄၄-ရွှေတိုဘုရား အရှေ့ဘက် စောင်းတန်း ရန်ကုန်မြို့။
၁၂။ ပညာဒေါဝင်းပြစာအုပ်တိုက်၊ ၁၃၀-မိုလမ်ချုပ်ကောင်စာတန်းလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
၁၃။ ရန်နိုင်ဈေး၊ လမ်း ၃၀၊ လမ်းလယ်ဘုရားအနီး၊ မန္တလေးမြို့။
၁၄။ အမျိုးသားစာအုပ်ဆိုင်၊ ပြောက်ပင်ကုန်းတိုက်တန်း၊ ဈေးချို၊ မန္တလေးမြို့။
၁၅။ ဇဲ့-စာပေရိပ်မြုံ၊ ၁၉၅၊ ၃၃-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
၁၆။ ဇမ္ဗူ-မိတ်ဆွေပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်ဆိုင်၊ ၈-၉-ပိုင်း၊ ဈေးချို၊ မန္တလေးမြို့။
၁၇။ စကြာဝဠဇေးတံဆိပ် သာသနာပရိယတ္တိ ရတနာ့ဆိုင်၊ ၄၅-ဗိုလ်ဘရူးလမ်း၊ မန္တလေးမြို့။
၁၈။ ဦးမြကြီး-ဒေါ်လေးမီ ဆန်ကော်ပိုင်ရှင်၊ ပြောတော်ခါးရပ်၊ စစ်ကိုင်းမြို့။
၁၉။ သိန်းဆေးတိုက်နှင့် စာအုပ်ဆိုင်၊ ၉-လမ်းကပ်၊ မအူပင်မြို့။
၂၀။ ဦးထွန်းမြင့်၊ ရေမိုင်ဒေသကိုယ်စားလှယ်၊ ကျောက်ပြုံမြို့၊ ရခိုင်တိုင်း။
၂၁။ ဦးစိန်မြင့် မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးအနေ့ရောက်မှု၊ တောင်ပြင်၊ မန္တလေးမြို့။

ရန်ကုန်မြို့ ကမ္ဘာဘေုရားလမ်း ၃-မိုင်း ရေကူး ပြည်ကောင်စီ မြန်မာနိုင်ငံဗုဒ္ဓဟောသနာအနှာအဖွဲ့ ပဲခူးတိုင်းရီ (ဒုတိယတန်းမာယာ ဝဝ၃၇)ထုတ် ဆရာသခင်ဝါဟနာတင် ဝန်ထောင် သံဃအပွဲက တည်းဖြတ်ပြီး သုပ်ဖျော်ရေးအရာရှိဖျော် ဦးသိမ်မောင် (နှတ်ခုံတင်မာယာ ဝဝ၃၄)က ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။